13
17-1K
41

1. ARA 600
2. ARA 601

~~H XV~~ O. 6

13-15 E 25

Digitized by Google

[illegible]

Digitized by Google

BULLARIUM ROMANUM,

SEU

NOVISSIMA, ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

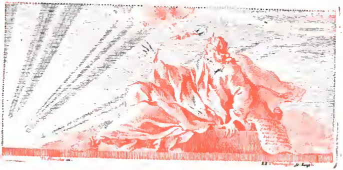
APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex autographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliiſque Sedis Apoſtolicæ Scriniis aſſervantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici.

TOMUS DUODECIMUS,

Complectens Conſtitutiones BENEDICTI XIII.

ROMÆ, MDCCXXXVI.

Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi Impreſſoris Cameralis

SUPERIORUM FACULTATE,

CUM PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Em̃o , & Rm̃o Dño

FRANCISCO ANTONIO
F I N Y

S. R. E. Presbytero Cardinali

TITULI S. SIXTI

HIERONYMUS MAINARDUS

FELICITATEM.

CONSTITUTIONES Apoſtolicas ſanctiſſimi Pontificis BENEDICTI XIII. typis meis vulgaturo, CARDINALIS EMINENTISSIME, facile mihi præcipuus occurriſti, cui illas merito, & ratione dedicarem. Enimvero, ut ſileam a tanto Viro, tunc S. R. E. Cardinale, & Cæſenatum

Epiſcopo, Clericorum Ordini, tredecim nondum annos natum, Te Gravinæ fuiſſe adſcriptum, ſacrarum rerum peritiæ, ceteriſque virtutibus, quas adultus ætate cumulate expreſſiſti, adoleſcens apud eumdem, quum Beneventanam Eccleſiam regeret, egregiis exemplis proluſiſti. Eccleſiaſticæ autem diſciplinæ, ipſo duce, atque magiſtro, tam exactam dediſti operam, ut qui tuas inſpicerent actiones, & mores, ad quævis ſacra munia probe obeundum Te non factum, ſed natum ferrent, ac prædicarent. Præſtantiora animi indepturus ornamenta, politioribus literis, & eruditioni multiplici utriuſque Juris ſcientiam, ac Divinorum doctrinam adjunxiſti: ea ſemper inquirens, & ultro amplectens, quæ mentem illuſtrarent; tum integræ, atque conſtanti in bono voluntati vehementiores ad virtutem ſtimulos adderent. Quæ juvenis in aula Cardinalis ampliſſimi geſſiſti honorifica munera, clarioribus argumentis eximias animi tui dotes aperuere: quibus ſpectatus, & acceptus univerſis, ſupra invidiam laudes præmeritus es ſingulares: augeturque in dies exiſtimatio, & deſiderium. Ab INNOCENTIO XIII. Pontifice Maximo Abellinenſi, & Frequentino Epiſcopatu auctus, graviſſimam dignitatem prudenter, ſancteque obiviſti; vita, inceſſu, habitu, & congruentibus Paſtorali miniſterio exercitationibus forma Gregis factus ex animo.

Semel

Semel autem Tibi creditam Eccleſiam tanta ſemper charitate complexus es, ut etiam poſt ipſam dimiſſam, qua via licuit, proſequutus ſis beneficiis. Unum memoraſſe ſufficiat Cathedrale templum, quod jampridem cum Epiſcopalibus ædibus a Te refectum, quum ingens terræ motus anno hujus ſeculi ſecundo atque triceſimo diſcuſſiſſet, magnificentius, & elegantius reſtituiſti. Qui INNOCENTIO ſucceſſit BENEDICTUS XIII., tuoſque diuturna triginta duorum annorum familiaritate perſpectos habebat mores, atque doctrinam: ubi primum Catholicæ Eccleſiæ ſummum Pontificatum adivit, Te Romam arceſſivit; gravibuſque adhibitum negotiis, primo Damaſcenum renunciavit Archiepiſcopum, tum Romani Concilii a ſecretis legit. Novis ſubinde auctum meritis Pontificio præfecit Cubiculo: nec ita multo poſt ad Eminentiſſimam Cardinalatus dignitatem evexit. Pro-Auditorem item ſuum conſtituit: ac in omnes Cardinalium Congregationes adſcivit, quibus olim ille fuerat adſcriptus. Neque ſpes BENEDICTUM fefellit, aut Tu honorificentiſſimo, atque peramplo dees muneri: quod ea ſedulitate, modeſtia, & chriſtianarum virtutum ſplendore ſuſtines, ut tanto in Eccleſia gradu Te digniſſimum comprobes. Debiti autem memor grati animi virtute erga Benefactorem Tuum cum primis eniteſcis. Nam autogra-

pha

pha ipſius opera nondum vulgata ſtudioſe collegiſti, ut ab interitu vindicares: cœptum præterea ab eo Beneventi Societatis JESU Collegium, nec abſolutum, ut beneficentiſſimi Fundatoris memoria completo opere perennaret, generoſa liberalitate perfeciſti. Jam vero nihil loquar de largis, & aſſiduis ſubſidiis, quibus pauperes, egenteſque liberaliter juvas: nihil etiam de ſtudio, quo literas, doctoſque homines complecteris. Amantiſſimum Te Patronum habent & bonæ artes: quarum cultores præcipue ſe Tibi devinctos agnoſcunt, & profitentur. Paribus ego obſtrictus nominibus, Cardinalis Amplissime, ut aliquam Tibi gratiam referam XII. Bullarii Romani Volumen, complectens Conſtitutiones ejus Pontificis, qui Te, dum viveret, tanti fecit, ampliſſimiſque inſignivit honoribus, & beneficiis, libens ac merito conſecro. Quod ſane auctori, argumento, & offerentis animo, non dubito, quin futurum ſit acceptiſſimum. Cujus rei id potiſſime indicium oro, & flagito, ut me Tibi addictiſſimum, qua hactenus conſueviſti benignitate, tueri in poſterum pergas & adjuvare.

Typo-

Typographus Lectori.

QUUM XII. hic Tomus Bullarii Romani eſſet edendus , nonnulli docti Viri prudenti conſilio monuerunt , ut primæ duæ ac ſeptuaginta Conſtitutiones fel. rec. BENEDICTI PAPÆ XIII. in fine Tomi XI. præcedentis impreſſæ , hic una cum aliis ejuſdem Summi Pontificis rursùs evulgarentur . Sic enim univerſæ ſimul collectæ faciliùs Juriſperitorum , & aliorum commodo eſſent ceſſuræ ; & volumen ipſum , quod parvo cæteroquin memoratarum Conſtitutionum numero velut imminutum , & imperfectum manſiſſet, omnibus ſuis partibus abſolutum , & integrum prodiret in lucem . Hujuſmodi proinde monito quûm obſequendum judicaverim , eaſdem ſeptuaginta duas Conſtitutiones iterùm publicis typis edendas curavi ; unoque complexas volumine una cum aliis nunc exhibeo . Ut autem aliæ ab aliis diſcernantur , priorum ſeptuaginta duarum Conſtitutionum paginæ Romano numero, reliquarum verò à Conſtitutione ſeptuageſima tertia ad ultimam , aritmeticis notis obſignatæ prodeunt . Neque dubito quin Tu , benevole Lector , novam hanc curam , æqui bonique facias , cujus utilitati , & commodis hoc etiam nomine proſpexi.

Digitized by Google

INDEX
RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,
Quæ in hoc Tomo continentur.

ANNO PRIMO.

I. PRomulgatio Canonizat. Beati Iſidori Agricolæ. pag. I.
II. Promulgatio Canonizat. B. Andreæ Corſini. V.
III. Promulgatio Canoniz. B. Philippi Benitii. VIII.
IV. Promulgatio Canonizationis B. Franciſci Borgia. X.
V. Promulgatio Canonizationis B. Laurentii Juſtiniani. XIV.
VI. Promulgatio Canonizationis B. Joannis a Capiſtrano. XIX.
VII. Promulgatio Canonizationis B. Catharinæ a Bononia. XXII.
VIII. Promulgatio Canonizationis B. Felicis a Cantalicio. XXV.
IX. Privilegia Conclaviſtarum. XXVII.
X. Privilegia *Dapiferorum*. XXXIV.
XI. Jubilæum Univerſale initio Pontificatus. XXXIX.
XII. Decretum pro erectione Seminarii Miſſionariorum in Provincia S. Pauli Min. Diſcalc. ſtrict. obſerv. Caſtellæ veteris. XLI.
XIII. Jubilæum Univerſale anni Sancti 1725. XLII.
XIV. Indulgentia plen. perp. in Eccleſiis Ordinis Ciſtercien. in Feſto S. Stephani Abbatis. XLV.
XV. Suſpenſio omnium Indulgentiarum vertente anno Univerſalis Jubilæi. XLV.
XVI. De exemptione Præſulum Regni Neapolitani a Spoliis Cameræ Apoſtolicæ debitis. XLVI.
XVII. Inſtitutio Promotoris Generalis Fiſci pro cauſis Curiarum Eccleſiaſticarum. XLIX.
XVIII. De mente Pontificis circa Jubilæum initio ſui Pontificatus. L.
XIX. Indulgentia plen. perp. in Eccleſis Ord. S. Joannis Dei Congregationis Hiſpaniarum in Feſto S. Caroli Borromæi. LI.
XX. De continuatione Viſitationis Apoſtolicæ Cleri, & Eccleſiarum Urbis. LI.
XXI. Decretum pro auctoritate Prioris S. Mariæ ſuper Minervam in Pœnitentiarios Baſilicæ Liberianæ. LIII.
XXII. Conceſſio Altaris Privilegiati pro Defunctis in Cathedralibus totius Orbis. LV.
XXIII. Decretum Reformationis duorum Conventuum Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B.M. de Monte Carmelo. LV.
XXIV. Facultas vendendi vel permutandi libros ſuperfluos pro Miniſtris Provincialibus Capuccinorum. LVI.
XXV. Facultas Ruthenis redeuntibus ad Eccleſiam recuperandi, & retinendi bona ſua. LVII.
XXVI. Juriſdictio cumulativa in omnibus cauſis Cardinalis Vicarii Urbis. LVIII.
XXVII. De variis Juribus Eccleſiæ, & Archiepiſcopi Beneventani. LX.
XXVIII. Quod Decanatus S. Collegii Cardinalium ad Epiſcopum Card. antiquiorem licet abſentem pertineat. LIII.
XXIX. Conceſſio Privilegiorum Ordini S. Joannis Dei. LXIX.
XXX. Decretum Translationis Corporis Ven. Ferdinandi a S. Joſepho Ord. Eremitarum S. Auguſtini. LXXI.
XXXI. De Eccleſiaſtica Diſciplina in Regnis Hiſpaniarum. LXXII.
XXXII. Indulgentia plen. perp. pro recitantibus antiphonam *Angelus Dñi* flexis genibus. LXXVIII.
XXXIII. Indulgentia perpetua pro recitantibus Coronam Septem Dolorum B.M.V. LXXIX.
XXXIV Facultas nominandi Judices Conſervatores pro Fratribus SS. Trin. Redempt. Captiv. Caſtellæ, Legationis, Navarræ, & Bethicæ. LXXIX.
XXXV. Facultas Gener. Minorum Conventualium erigendi Confratern. Cordigerorum. LXXX.
XXXVI. Facultas geſtandi Exomidem quatuor primis Patriarchis. LXXXI.
XXXVII. Annullatio Privilegiorum perſonalium Fratrum Min. Sancti Franciſci in Regnis Portugalliæ. LXXXII.
XXXVIII. Contra calumnias doctrinæ SS. Auguſtini, & Thomæ. LXXXIII.
XXXIX. Statuta pro Diſciplina regulari in Ordine Fratrum Minorum. LXXXIV.
XL. Reſervatio diſpenſationis ſuper voto perſeverantiæ in Congregatione Doctrinæ Chriſtianæ Regni Neapolis. LXXXVIII.
XLI. Privilegia Familiarum Sanct. Suæ. LXXXIX.
XLII. Decretum de Viſitatore Provinciæ Aſſumptionis Tucumanen. in Indiis occident. Ord. Minorum de Obſerv. XCIV.
XLIII. Indulgentiæ Anni Jubilæi 1725. pro Monialibus, aliiſque. XCV.
XLIV. Abrogatio privilegiorum perſonalium Monachorum S. Benedicti Congregationis Portugalliæ. XCVI.
XLV. Annullatio electionis Cornelii Steenoven. in Archiepiſcopum Ultrajectinum. XCVII.
XLVI. Exceptio quarumdam Indulgentiarum a generali ſuſpenſione durante anno Jubilæi indicta. XCVIII.
XLVII. Interdictio Regularibus ad Dignitates Eccleſiaſticas promotis, ne aliquid extra Cœnobia exportent. XCIX.
XLVIII. Conceſſio Privilegiorum omnium Univerſitatum Regni Galliarum pro duabus Facultatibus Oppidi Palen. CII.
XLIX. Quod Commendatarii Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani teneantur ad ſolutionem jurium Ærarii communis prædicti Hoſpitalis. CIII.
L. Confirmatio Conſtit. Pii II. quoad primos, & medios fructus Beneficiorum Eccleſiæ Beneventanæ. CVI.
LI. Publicatio literarum Proceſſus die Cœnæ Domini. CVII.
LII. Quod Regulares Apoſtatæ ad ſuos ordines impune reverti poſſint. CXI.
LIII. Facultas pro Fratribus Prædicatoribus peragendi proceſſionem SS. Roſarii abſque licentia Ordinarii; & interventu Parochi. CXII.
LIV. Quod decem ex Clero in Collegio Juriſtarum Cæſenaten. admitti debeant. CXII

LV. Ere-

Index Rubricarum omnium Conſtitutionum.

LV. Erectio Collegii Theologorum in Civitate Cæſenaten. CXIV.

LVI. Confirmatio cujuſdam Decreti Clericorum Reg. miniſtrantium Infirmis pro Hiſpaniæ Provincia. CXVI.

LVII. Quod debeat perſolvi quarta funeralis Parochis Defunctorum, qui in Eccleſiis Regularium ſepeliuntur. CXVI.

LVIII. Quod Indulgentiæ anno Jubilæi ſuſpenſæ poſſunt Fideles illas applicare per modum ſuffragii. CXIX.

LIX. Quod proviſi de Beneficiis mediam annatam perſolvere debent in beneficium ſuæ Eccleſiæ. CXIX.

LX. De non recipiendis Fratribus Congregationis Galliæ Tertii Ordinis S. Franciſci Provinciæ Sancti Joannis. CXXI.

LXI. Statuta circa Clericos Beneficiatos in habitu laicali incedentes. CXXII.

LXII. Communicatio gratiarum Spiritualium Congregationis Caſſinenſis Congregationi Benedictinæ Auguſtanæ. CXXIII.

LXIII. Reſolutiones quædam pro Congregatione Bethlemica in Indiis Occidentalibus. CXXIV.

LXIV. De receptione, & dimiſſione Fratrum Ord. Prædicat. pro Congregat. S. Sabinæ, & Lombardiæ. CXXVI.

LXV. Quod Abbates Regulares perpetui benedictionem ab Epiſcopis ſuſcipere, vel petere ſaltem teneantur. CXXIX.

LXVI. Uſus Mitræ pro Capitulo Eccleſiæ Metropolitanæ Capuanæ. CXXX.

LXVII. De Seminariorum erectione ab Ordinariis procuranda. CXXXI.

LXVIII. Erectio Conventus Carmeli Majoris in novam Provinciam Neapolitanam nuncupandam. CXXXIV.

LXIX. De inſtitutione Præbendæ Theologalis, & Canonici Pœnitentiarii pro Cathedralibus Italiæ. CXXXVI.

LXX. Erectio Conventus Carmeli Majoris in Collegium Studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani Ord. Carmelitarum. CXXXVIII.

LXXI. Confirmatio erectionis Eccleſiæ Urbinaten. in Metropolitanam, & ſubjectionis eidem Eccleſiæ Eugubinæ. CXXXIX.

LXXII. Statuta pro augendis redditibus Seminarii Eccleſiaſtici Cæſenaten. CXLIV.

ANNO SECUNDO.

LXXIII. De caſibus, in quibus delinquentes Laici Eccleſiaſtica immunitate non gaudent. Pag. 1.

LXXIV. Approbatio bipartitæ alternativæ officiorum Provinciæ S. Saturnini M. Ord. Min. de Obſerv. 4.

LXXV. Conceditur Canonicis Præmonſtratenſibus Congregationis Hiſpaniæ facultas recitandi Officia Sanctorum ſui Ordinis. 5.

LXXVI. Conceditur Collegiis Societ. Jeſu facultas eligendi in Patronum B. Aloyſium Gonzaga. 6.

LXXVII. De privilegiis Clericorum Regularium Minorum. 6.

LXXVIII. De erectione Oppidi Montis Curvi in Civitatem. 7.

LXXIX. De alternativa Officiorum Provinciæ Siciliæ Ord. Min. de Obſer. 10.

LXXX. Declaratur Ordo B. M. V. de Mercede, ut unus ex Ordinibus Mendicantium. 12.

LXXXI. Confirmatur erectio Eccleſiæ Setin. in Cathedralem. 16.

LXXXII. Decretum pro pace in Provincia Polona Carmelitarum ſervanda. 18.

LXXXIII. Confirmantur nonnullæ Conſtit. in favorem Eccleſiæ Montis Caſini Ord. S. Benedicti. 19

LXXXIV. De nullitate electionis Cornelii Berckman in Archiepiſcopum Ultrajectinum. 25.

LXXXV. De Cathedrali Eccleſia Cingulana. 26.

LXXXVI. Cavetur ne Monachi Carthuſien. ullam Gratiam a Sede Apoſtolica abſque Superiorum licentia obtineant. 28.

LXXXVII. De facultate conferendi gradus Doctoratus pro Provinciali Provinciæ Aragoniæ Ord. B. M. de Monte Carmelo. 29.

LXXXVIII. De erectione Oſpitii Matritien. vulgo *de la Paſſion* in Conventum Fr. Prædic. 29.

LXXXIX. De Confirmatione quarumdam Ordinationum Capituli Generalis Carthuſienſis. 32.

XC. Decretum pro bono regimine Fr. Ord. S. Joannis Dei. 33.

XCI. De Cathedralitate Eccleſiæ Privernenſis. 36.

XCII. De facultate Superiorum Congr. Miſſionis concedendi literas Dimiſſorias Subditis ſuis. 39.

XCIII. De facultate Priori Generali Carthuſiæ Majoris facta viſitandi Monaſteria ſui Ordinis. 39.

XCIV. De Eccleſiis, quibus calices, & cerei a Senatu Rom. offerri debent. 40.

XCV. De unione Congregat. Doctrinæ Chriſtianæ Regni Neapolis, cum Avenionenſi. 41.

XCVI. Statuta pro bono regimine Annonæ, & rei Agrariæ beneficio. 44.

XCVII. Publicatio Concilii Romani. 48.

XCVIII. De privilegiis Tertiariorum Univerſi Ord. S. Franciſci, & ſubjectione Miniſtro Gen. 49.

XCIX. De privilegiis Fr. Minorum de Obſerv. 53.

C. Extenſio Conſt. Greg. XIII. de Ornatu Urbis ad Civ. Beneventanam. 57.

CI. De Dotibus Archiconfraternitatis Annunciationis B. M. V. pro Puellis Neophytis Conſervatorii Catechumenorum. 58.

CII. De facultate erigendi novas Domos pro Carmelitis Diſcalceatis. 60.

CIII. De erectione Collegii Miſſionariorum in uno Conventu Provinc. S. Gabrielis Fr. Min. Diſcalc. in Hiſpania. 62.

CIV. Conceſſio Indulgentiæ etiam pro Defunctis Confraternitatibus B. M. V. de Roſario, & Sanctiſs. Nominis Jeſu. 63.

CV. De uniformitate in cantu, & habitu pro Eremitis S. Auguſtini. 64.

CVI. De erectione novæ Provinciæ in Polonia pro Fratribus SS. Trin. Redemt. Capt. Congregat. Hiſpaniarum. 64.

CVII. Indulg. plen. pro Eccleſiis Ord. Præd. die Feſto Omnium Sanctorum. 65.

CVIII. Mandatum in favorem Canonicorum Reg. S. Antonii Abbatis. 66.

CIX. Statuta pro recta juſtitiæ in Alma Urbe adminiſtratione. 66.

CX. Indulgentia pro Eccleſiis Ord. Præd. in ſeptem feriis ſextis ante Feſtum S. Vincentii Ferrerii. 68.

CXI. De receptione Fratrum Congr. S. Marci, & S. Jacobi Veneti in Provincias Romanam, & Venetam. 69.

CXII. De prohibitione tranſitus Religioſorum ad aliam Religionem abſque Summi Pontificis licentia. 70.

CXIII. De præcedentia Min. de Obſervantia ſuper Reformatos. 71.

Index Rubricarum omnium Conſtitutionum.

CXIV. De nullitate geſtorum Poteſtatis Sæcularis in Sabaudia contra Monaſterium S.Bernardi in Valeſia Ord. Canonicorum Regular.Sancti Auguſtini. 73.
CXV. De confirmatione Privilegiorum Canonicorum Metropolitanæ Lucen. 74.
CXVI. De ſuppreſſione Eccleſiæ Parochialis B. Gregorii ad pontem 4. capitom de Urbe. 76.
CXVII. De jure ſuffragandi pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ. 79.
CXVIII. Indulgentiæ pro peragentibus pium exercitium Viæ Crucis. 80.
CXIX. De Eccleſiaſtica Diſciplina pro Regnis Hiſpaniarum. 82.
CXX. Statuta pro Artis agrariæ ſublevamine, & ſecuritate Annonæ in mutuationibus. 84.
CXXI. De privilegiis Academiæ Theologicæ Archigymnaſii Sapientiæ. 86.
CXXII. De facultate creandi 50. Magiſtros in Italia, & 40. extra pro Generali Eremit. S. Auguſtini. 90.
CXXIII. Indulgentiæ pro Eccleſiis Eremitarum Sancti Auguſtini Excalceatorum in Regno Tunkini. 90.
CXXIV. Probibentur tranſitus Fratrum Eremit. S. Aug. Congregationis S. Joannis de Carbonaria ad alias Congregat. dicti Ord. 91.

ANNO TERTIO.

CXXV. De privativa nominis Piorum operiſriorum in favorem Congregationis hujus nominis. 92.
CXXVI. De unione Conventuum S. Sabinæ cum Povincia Lombardiæ Fr. Prædic. 92.
CXXVII. De electione ad Sexennium Gen. Ord. S. Baſilii Mag. 95.
CXXVIII. De ſuppreſſione Confraternitatis SS. Roſarii Civit. Anconitanæ, & applicatione bonorum ejoſdem aliis locis Piis. 96.
CXXIX. De facultate Generalis Capuccinorum erigendi obique Tertium Ord. S. Franciſci. 98.
CXXX. Statuta pro Tertiariis ſub minorum Conventualium directione viventibus. 100.
CXXXI. De cenſuria Epiſcopi Papien. in Canonicos. 102.
CXXXII. De abſolutione Coadiutariarum quorumcumque Officiorum. 102.
CXXXIII. De facultate adminiſtrandi Sacramenta pro Presbyteris S.Joannis Dei in America. 103.
CXXXIV. De congrua pro Rectoribus, & Vicariis Eccleſiarum Parochialium extra Urbem. 104.
CXXXV. Quod Commiſſarius Tertii Ord. Carmelitarum Provinciæ Fluminis Ianuarii inconſulto Generali removeri non poſſit. 106.
CXXXVI. De uſu Cucullæ pro Monachis S. Hieronymi Provinciæ Portugalliæ. 106.
CXXXVII. Confirmatio Decretorum Capituli Generalis Monachorum S. Hieronymi Provinciæ Portugalliæ. 107.
CXXXVIII. De erectione Conſervatorii pauperum Puellarum Oppidi Guimaren. in Monaſterium Tertii Ord. Carmelitarum. 108.
CXXXIX. Beatificatio Servæ Dei Hyacintæ de Mareſcotti. 111.
CXL. Locus Conſultoris Sac. Rituum Congregationis pro uno ex Fratribus Ord. Servorum B. M. V. 112.
CXLI. De Tertiariis Ord. Servorum B.M.V. 112.
CXLII. Statuta pro recto regimine Hoſpitalium, & Montis Pietatis Civit. Cæſenæ. 113.
CXLIII. De Tempore, quo Abbas Gen. Congreg. Valliſoletanæ Ord. S. Benedicti viſitare debeat. 115.
CXLIV. De electione Abbatis Monaſterii de Monte Serrato. 116.
CXLV. De confirmatione Privilegiorum Theatinorum. 118.
CXLVII. De reunione Monaſterii de Sagittario Provinciæ Calabriæ. 137.
CXLVII. De erectione Eccleſiæ Cathedralis Lucanæ in Sedem Archiepiſcopalem. 138.
CXLVIII. Statuta quædam pro Civitate Ravennæ. 140.
CXLIX. Indulgentia plen. pro peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ in Civitate Meaican. 143.
CL. Erectio Hoſpitalis B.Gallicani in Urbe. 144.
CLI. De exemptione Præſulum Regni Neapoli, a ſpoliis Cameræ Apoſtolicæ debitis. 152.
CLII. Statuta quædam pro Monachis Congregat. Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti. 154.
CLIII. Promulgatio Canonizationis B. Thuribii Archiep. Lymani. 154.
CLIV. Promulgatio Canonizationis B. Jacobi a Marchia. 157.
CLV. Promulgatio Canonizationis B. Agnetis ex Monte Politiano. 160.
CLVI. De extinctione cujuſdam fundi pro agendis Beatificationibus, & Sanctificationibus eorum qui cum ſanctitatis fama obieruot in Ordine Servorum B. M. V. 162.
CLVII. De confirmatione quarumdam Sanctionum Capituli Gener. Congr. Caſſinen. 163.
CLVIII. Promulgatio Canonizationis B. Franciſci Solani. 166.
CLIX. Promulgatio Canonizationis B. Peregrini Latioſi. 168.
CLX. Promulgatio Canonizationis B.Aloyſii Gonzagæ. 171.
CLXI. Promulgatio Canonizationis B. Joannis a Cruce. 174.
CLXII. Promulgatur Canonizationis B. Stanislai Koſtkæ. 177.
CLXIII. De numero 20. Magiſtrorum pro Provincia Betbica Ord. Eremit. S. Auguſtini. 180.
CLXIV. De reſidentia Provincialis Fratrum Sancti Joannis Dei in Conventu S. Catharinæ Neapolis. 181.
CLXV. De abrogatione privilegiorum Perſonalium Fratrum S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ. 182.
CLXVI. Quod Carmelitæ Provinciæ Portugalliæ, oneribus Miſſarum, quas nequeunt celebrare, una Miſſa ſolemni ſatisfacere valeant. 184.
CLXVII. Deputatio executoris decreti de abolitione privilegiorum perſonalium Fr. S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ. 185.
CLXVIII. De Hebræis denunciatis, quod velint ſuſcipere Baptiſmum. 187.
CLXIX. De confirmatione Privilegiorum, & gratiarum locis Terræ Sanctæ, & Minoribus de Obſerv. ibi orantibus conceſſorum. 188.
CLXX. De laurea Doctoratus pro Fratribus Carmelitis Provinciæ Betbicæ. 191.
CLXXI. De obſervantia Cæremonialis Epiſcoporum ab hoc Pontifice emendati. 192.
CLXXII. Erectio Archiconfraternitatis Conceptionis B. M. V. in Eccleſia de Aracœli. 193.

CLXXIII. De

Index Rubricarum omnium Conſtitutionum.

CLXXIII. De exemptione a decimis pro Carmelitis excalceatis Congreg. Hiſpaniarum. 194.
CLXXIV. De erectione Seminarii pro Miſſionariis in Indiis Orientalibus, & Occidentalibus Min. de Obſerv. Diſcalceatorum. 196.
CLXXV. De alternativa tripartita in Provincia Meriana Min. Refor. in Hungaria. 197.
CLXXVI. De facultate concedendi dimiſſorias ſubditis ſuis pro Cap. S. Petri de Urbe. 199.
CLXXVII. De privilegiis Odinis Prædic. 201.

ANNO QUARTO.

CLXXVIII. De Privilegiis Officialium Erem. Sancti Auguſtini Provinciæ Portugalliæ. 218.
CLXXIX. De ſuffragio Min. Provincialis, & Definitorum Ord. Minorum, pro Familia Ultramontana. 219.
CLXXX. De facultate petendi ſubſidia charitativa pro captivorum redemptione Fratribns B. M. de Mercede facta. 220.
CLXXXI. Statnta pro Archiviis locorum Piorum totius Italiæ. 221.
CLXXXII. Statuta prn bonn regimine Congregat. Doctrinæ Chriſtianæ Avenionen. 225.
CLXXXIII. De Privilegiis Ord. Carthuſianorum. 227.
CLXXXIV. De exercitio cantns Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ord. in Regno Galliarum. 228.
CLXXXV. De annullatione Præſentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ Ordinis Erem. S. Auguſtini. 229.
CLXXXVI. De præcedentia Canonicorum Regularium Lateranen. in proceſſionibus &c. 230.
CLXXXVII. Facultas ut Vicarins Provincialis Provinciæ Meranionis in Braſili lauream Doctoratns ſnis ſnbjectus conferre poſſit. 232.
CLXXXVIII. De numero 36. Magiſtrorum in Provincia Aragoniæ Ord. Erem. S. Auguſtini. 233.
CLXXXIX. Erectin Studii generalis in Civitate Camerinenſi. 234.
CXC. Quod Eremitæ S. Auguſtini Congregationis Hiſpaniar., Indiarum Sandalis nti poſſint. 237.
CXCI. Facultas geſtandi Galeri redimicnlum violacei coloris pro Votant. Signat. Juſtit. 237.
CXCII. De modo dimittendi nnum ex Aſſiſtentibus a Congregatione Miſſionis. 238.
CXCIII. De erectione Provinciæ S. Nicolai in Lotaringia Min. Recollectorum de Obſer. 238.
CXCIV. Quod diſtributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per reſidentiales, non comprehendantur pro ſubſidio Sedis Apoſtolicæ. 240.
CXCV. Reformationes Conſt. Ord. Serv. B. M. V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis. 240.
CXCVI. De confirmatinne qnorumdam Decretorum Diffinitorii Generalis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redempt. Capt. Congregationis Hiſpaniæ. 244.
CXCVII. De erectione decem Conventunm Fratrum Ordinis SS. Trinitatis Redempt. Captiv. in novam Proviciam. 246.
CXCVIII. Statntnm de non conficiendis Teſtamentis in partibus Indiarum abſque largitione eleemoſinæ applicandæ Monti erectn pro Animabus Purgatorii. 247.
CXCIX. Decretnm circa Conſultores Cegulares Congregationis Indicis. 248.
CC. De privilegiis Abbatis Montis Caſini Ord. Sancti Benedicti, ejuſque Eccleſiæ, & Monaſterii. 249.
CCI. Confirmatio Privilegiorum Monachorum Ord. S. Benedicti Congregationis de Obſervantia in Regnis Hiſpaniarum. 251.
CCII. Confirmatio ſeparationis quorumdam Conventuum cum Reſidentia a Provincia S. Andræ, eorumque unio Provinciæ Flandriæ Ord. Min. de Obſer. Recollectorum. 251.
CCIII. Permiſſio eleemoſinæ pecuniariæ pro celebratione Miſsarum Minoribus Provinciæ Reformatorum Vallis de Mazzara Ord. S. Franciſci de Obſervantia. 253.
CCIV. Statutum circa durationem quorumdam officiorum pro Fratribus Ord. Eremitarum S. Auguſtini. 254.
CCV. De erectione Provinciæ Italiæ Fratrum Diſcalceatorum Ord. SS. Trinitatis Redempt. Captivorum. 256.
CCVI. De facultate Miniſtri Generalis Minorum Capuccinorum reſtituendi Diſcretos Conventuales in Provinciis Hiſpaniarum. 257.
CCVII. Interdictin prædicationis Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum. 258.
CCVIII. Confirmatio Alternativæ Officiorum Provinciæ Bethicæ Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum inter Fratres dictæ Provinciæ, & eos della Manca. 258.
CCIX. Statutnm pro oppoſitoribus ritus communis Fratrum Ord. B. M. de Monte Carmelo ſtrictæ Obſervantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia. 260.
CCX. De approbatione quorumdam Actorum Capitnlarium Eremitarnm S. Anguſtini Provinciæ Caſtellæ. 261.
CCXI. Confirmatin Privilegiorum Ordinis Eremitarum S. Augnſtini. 262.
CCXII. Indictio Jubilæi pro Italis, & Inſulis adjacentibns. 269.
CCXIII. Quod Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilenſis Provinciæ Philippinorum Ordinis. Eremit. S. Auguſtini ſuffragium ferre poſſint in Capitulis Provincialibus. 271.
CCXIV. Quod Fratres Diſcalceati B. M. de Mercede Redempt. Capt. in Choro dumtaxat cantum Gregorianum adhibere poſſint. 275.
CCXV. De extenſione Privilegiorum Tertiariorum Ord. S. Franciſci ad Tertiarios Ord. B. M de Mercede Redempt. Capt. 272.
CCXVI. De facultate decreta, & ſtatuta condendi conceſſa Fratribus Ord. Diſcalc. SS. Trinitatis Redempt. Capt. Congreg. Hiſpaniæ. 275.
CCXVII. De Canonicis Regularibus Præmonſtratenſibus. 274.
CCXVIII. De quinque Conſiliariis Ordinis Carmelitarum. 274.
CCXIX. De Indulgentia Monialibus quibuſvis conceſſa die velationis, benedictionis, & conſecrationis. 275.
CCXX. De jure conceſſo Præfecto Generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus convocandi vocales ad Capitulum Gener. 276.
CCXXI. De conceſſione Præmonſtratenſibus omnibus facta recitandi Officia trium Sanct. 277.
CCXXII. De Indulg. Monialibus S. Urſulæ in die renovationis votorum conceſſa. 277.
CCXXIII. De præcedentia Canonicorum Lateran. in Proceſſionibus, pro Congreg. omnium Sanctorum Olomacen. 277.
CCXXIV. Promulgatio B. Joannis de Prado, & de ejus Beatificatione. 279.
CCXXV. Declaratur Terra Roncillonis Civit. 280.
CCXXVI. De exemptione Epiſcopis Paſſav. ab omni jure Metropolitico Archiep. Salisburgen. 281

Digitized by Google

Index Rubricarum omnium Conſtitutionum.

ANNO QUINTO.

CCXXVII. Damnantur quædam Folia Gallico idiomate conſcripta. 284.

CCXXVIII. De iis, qui ante ſolemnem profeſſionem a Societate Jeſu excluduntur. 285.

CCXXIX. Qædam Decr. Capit. Generalis Ordinis Carmelitarum Diſcalceat. confirmantur. 286.

CCXXX. Damnantur duo libri Gallico idiomate impreſſi. 288.

CCXXXI. De unione quorundam Capitalium Seminarii Civitatis Plebis. 288.

CCXXXII. Statuta pro ſervanda concordia inter Familias Tertiariorum Ord. Min. 290.

CCXXXIII. De Ordine pertractandi cauſas Eccleſiaſticas in Regro Siciliæ. 291.

CCXXXIV. De confirmatione ejuſdem Inſtrumenti Emphyteutici inter Emum, & Rmum Card. Finy, & Congr. Cœleſtinorum ſuper Abbatia S. Clementis in Piſcaria, nullius Diœceſis. 296.

CCXXXV. De ſubjectione Tertiariorum Ord. Carmelit. Magiſtro Generali ejuſdem Ord. 306.

CCXXXVI. Statuta quædam circa Fratres Bethlehemitas in Indiis Occidentalibus. 306.

CCXXXVII Statuta nonnulla circa Gabellarum fraudatores. 309.

CCXXXVIII. De Monialibus S. Radecundis Mediolanen. 313.

CCXXXIX. Circa Judicium Epiſcopale Ticini habitum de corpore S. Auguſtini. 314.

CCXL. De juriſdictione Fratrum Prædicatorum in quibuſdam Eccleſiis exercenda. 316.

CCXLI. De juriſdictione Præfecti Palatii Apoſt. 321.

CCXLII. De libertate Nunciaturæ, & Pontificum auctoritate in Regno Poloniæ. 323.

CCXLIII. Declaratio quorumdam dubiorum ſuper conſtitutione = *Pretioſus*. 325.

CCXLIV. De unione Officiorũ Auditoratus Gener. cauſarum confidentialium, & cauſarum Curię Auditoratus Generalis Cameræ Apoſt. 328

CCXLV. De Erectione Collegiatæ Terræ Fabriani in Cathedralem, & ejuſdem Terræ in Civ. 332.

CCXLVI. Revocatio Motus proprii ſignati in favorem Collegii triginta Notariorum Curiæ Capitolinæ. 332

CCXLVII. Conceſſio ejuſdem Cœnobii Carmelitarum in Grangiam alterius Collegii eorundem inſtruendi Bononiæ. 334.

CCXLVIII. De exemptione Terræ vulgo = *Vetralla* = a juriſdictione Præſulis Gubernat. Viterb. 336.

CCXLIX. De conventionibus initis inter Religionem Dominicanam, & Miniſtros Cameræ Apoſtolicæ ſuper exemptione a Gabellis, Collectis, & Datiis. 337.

CCL. Statuuntur inabiles ad quaſcumque dignitates Religioſi S. Baſilii Mag. eas ſibi procurantes. 341

CCLI. De erectione cuſtodiæ Alſatiæ Min. Capuccinorum in novam Provinciam. 341.

CCLII. De executione conſtitut. generalium Ord. Min. de Obſer. Refor., & Brevis Urb. VIII. 342.

CCLIII. De facultate conceſſa Definitorio Generali Congreg. Hiſpaniarum Canon. Regul. Ord. Præmonſtraten. creandi unum Vocalem in quolibet Capitulo Gener. 344.

CCLIV. Confirmatio Chirographi, quo Gubernium Caſtri Gandulphi unitum fuit Præfecturæ Palatii Apoſtolici, 344.

CCLV. Confirmatio Decreti de prohibitione cujuſdam libri Italico idiomate impreſſi. 347.

CCLVI. Indulgentia pl. viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Fr. Ord. Serv. B.M.V. die 11. Febr. 347.

CCLVII. De confirmatione omnium Privilegiorum Ciſtercienſibus conceſſorum. 347.

CCLVIII. De Canonizatione B. Joannis Nepomuceni. 350.

CCLIX. De erectione Collegii Ceraſoli, ejuſque unione Collegio Urbis vulgo = *Nazareno* = 351.

CCLX. De alternativa electione Provincialis, & Definit. Provinciæ Brixien. Ord. Capuc. 355.

CCLXI. De Martyrio Fr. Felicis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum. 356.

CCLXII. De prohibitione, ne erigantur Mendicantium Conventus in Hiſpaniis, niſi cum quibuſdam conditionibus. 357.

CCLXIII. De iis, qui reperiuntur ſeparati ab Eccleſiaſtica communione anno Jubilæi. 358

CCLXIV. De Beatificatione Fr. Fidelis a Sigmaringa Ord. Capucc. 360.

CCLXV. De Conventu, & Patribus S. Marcelli de Urbe. 361.

CCLXVI. De diſpenſatione ejuſdem voti a Magiſtratibus & electis Civ. Pampilonenſis facti. 364.

CCLXVII. Promulgatio Canonizationis B. Joannis Nepomuceni. 366.

CCLXVIII. Confirmatio Indulg. ab Abbate Monaſterii Montis Serrati Congreg. Valliſol. Ord. S. Benedicti conceſſarum. 370.

CCLXIX. Confirmatio Conſt. Inn. XIII., circa mercaturas rerum novarum a Judæis non faciendas. 373.

CCLXX. Conceſſio quorundam privilegiorum nonnullis Sanct. Suæ familiaribus. 377.

CCLXXI. De ſuppreſſione Congreg. Angelorum in Provincia Gallo-provinciæ erectæ. 382.

CCLXXII. Statuta quædam pro Reformat. Fr. B.M. de Monte Carmelo in Prov. Pedemontana 384

CCLXXIII. De reintegratione Eccl. S. Leonis Civ. Feretranæ juxta primævum ſtatum. 387.

CCLXXIV. De facultate Nuncio Neapol. conceſſa procedendi contra quoſcumq; Religioſos. 389.

CCLXXV. Revocatio conceſſionis Sacelli S. Michaelis Archang. in Eccl. S. Euſtachii, & hujus in priſtinam poſſeſſionem reintegratio. 391.

CCLXXVI. Indulgentia Monachis, & Monialibus Ord. Cartuſianorum conceſſa. 393.

CCLXXVII. Confirmatio quarundam Conſtit. Fr. Ord. Minorum de Obſervantia. 394.

CCLXXVIII. De prohibitione deferendi habitus Ord. Minorum de Obſervantia. 394.

ANNO SEXTO.

CCLXXIX. Indulg. pl. viſitantibus aliquam Eccl. Canon. Regul., vel Monial. Ord. Præmon. 396.

CCLXXX. De facultate conceſſa Ord. S. Franc., Civ., ac Diœc. Aſculanæ recitandi Officium, & celebrandi Miſſam B. Seraphini de Aſculo. 396.

CCLXXXI. Confirmatio Decreti Congreg. Indicis circa damnationem quorumdam Librorũ. 397.

CCLXXXII. De Beatificatione Servi Dei Vincentii a Paulo Congreg. Miſſionis. 397.

CCLXXXIII. Statuta circa Abbates Titul. Congr. Montis Oliveti Ord. S. Benedicti. 398.

CCLXXXIV. Annullatio ordinationum in quibuſdam foliis contentarum, & eorumdem foliorum prohibitio. 400.

CCLXXXV. De erectione Congr. vulgo = *la Buona Morte* =, in Eccl. Domus Profeſs. Soc. Jeſu. 400.

CCLXXXVI. De pœnis, quibus ſubjiciuntur Depoſitarii, Miniſtri, &c., qui pecuniam depoſitam apud ſe fraudant. 403.

CCLXXXVII.

Digitized by Google

Index Rubricarum omnium Conſtitutionum.

CCLXXXVII. De præeminentiis, quibus frui debent Vocales Indiar. Occidental. Ord. Min. 407.

CCLXXXVIII. De facultate Præfecto, & Definit. Gener. Ord. Fr. Bethlehemitarum conceſſa admittendi aliquos Presbyteros Seculares ad profeſſionem. 408.

CCLXXXIX. Extenſio literarum Sanct. Suæ circa Tertiarios Ord. S. Franciſci, ad Tertiarios etiam Seculares dicti Tertii Ordinis. 409.

CCXC. Annullatio Ordinationum in quibuſdam foliis Gallico idiomate impreſſis contentarũ. 410.

CCXCI. Annullatio Ordinationum, & foliorum Gallico idiomate impreſſorum prohibitio, in quibus eædem Ordinationes continentur. 411.

CCXCII. De Fr. Ord. S. Joan. Dei, ne admittant extraneorum favores pro conſecutione dignit. 411

CCXCIII. De Edictis, aliiſque geſtis per Magiſtratus Secnlares adverſus Decr. extenſionis Sancti Greg. PP. VII. ad univerſos Chriſtifideles, qui ad horas canonicas tenentur. 412.

CCXCIV. De Beatific. Petri Forrerii de Matainecuria, Sacerdotis Lotharingi, Ord. Canon. Regul. S. Auguſtini. 413.

CCCXV. De augmento Vocalium Prov. Mexicau. Ord. Min. S. Franc. de Obſer. Diſcalceat. 414.

CCXCVI. Confirmatio Decr. Capit. Gener. Ord. Min. S. Franc. de Obſer., circa Moderationem Brevis Clementis XI. 415.

CCXCVII. De confirmatione quarumdam literarum Apoſt. pro bono reigmine Provinciæ Mexicanæ Diſcalceatorum S. Franciſci. 416.

CCXCVIII. Abrogatio Decr. Capit. Gen. Ord. B. M. de Mon. Carm., & mandatur obſervatio ordinationum aliorum Capit. Gen. ejuſdem Ord. 417.

CCXCIX. Reductio alternativæ electionis Vicarii Gen. Cong. Hiſpaniæ, & Indiarum Diſcalceat. Eremit. S. Aug. ad tres tantum Hiſpaniæ Provincias. 418.

INDEX

Digitized by Google

INDEX
VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM.

Quæ in hoc Tomo continentur.

AD Apoſtolicæ. 1726. Pag. 66.
Ad Apoſtolicæ Dignitatis 1724. CXLIV.
Ad augendam 1724. LI.
Ad augendam. 1726. 90.
Ad augendam. 1726. 143.
Ad augendam. 1729. 347.
Ad augendam. 1729. 393.
Ad ea, per quæ. 1726. 63.
Ad fidelium. 1726. 166.
Admonet nos. 1726. 64.
Ad Paſtorale faſtigium 1724. CIII.
Ad Paſtorale faſtigium. 1727. 251.
Ad paſtoralis dignitatis. 1729. 394.
Ad Summum Pontificem. 1725. 44.
Ad Summi Dei. 1728. 314.
Æquitatis ac juſtitiæ. 1728. 345.
Æterni Paſtoris 1724. LVII.
Æternus æterni Patris. 1725. 12.
Alias chariſſimi. 1726. 116.
Alias emanavit. 1725. 5.
Alias emanarunt. 1726. 60.
Alias emanarunt. 1729. 373.
Alias emanarunt. 1729. 394.
Alias fel. rec. 1726. 65.
Alias fel. rec. 1727. 248.
Alias fel. rec. 1727. 256.
Alias nomine. 1727. 247.
Alias nos. 1726. 69.
Alias nos. 1727. 219.
Alias pro parte 1724. LV.
Alias pro parte. 1727. 251.
Alias pro parte. 1728. 306.
Alias, ſicut accepimus 1724. CXXVI.
Apoſtolicæ Eccleſiæ 1724. CXXII.
Apoſtolatus cura. 1726. 162.
Apoſtolatus officium. 1729. 348.
Apoſtolicæ ſervitutis. 1725. 6.
Apoſtolicæ ſolicitudinis. 1726. 91.
Apoſtolici officii. 1729. 357.
Arcano divinæ. 1728. 281.
Avendo Noi 1724. XLIX.
Beatorum Martirum. 1729. 360.
Benche da molti. 1728. 309.
Bonus ille. 1726. 144.
Chriſtus Dominus. 1729. 367.
Chriſtianæ virtutes. 1726. 171.
Circumſpecta Romani 1724. CXXXIX.
Commiſſi Nobis cælitus 1724. CXXIX.
Commiſſi nobis. 1726. 164.
Contentiones, & lites. 1728. 316.
Creditæ Nobis cælitus 1724. CXXXI.
Credita nobis. 1727. 225.
Cum a Sanctiſſimo. 1729. 350.
Cum ad Apoſtolatus. 1729. 400.
Cum ad Apoſtolatus. 1729. 410.
Cum ad aures. 1729. 412.
Cum attenta. 1729. 396.
Cum fel: rec: 1724. LI.
Cum inſcrutabilis 1724. XXXIX.
Cum juſtus. 1728. 269.
Cum Nos nuper 1724. XLV.
Cum nobis innotuiſſet. 1729. 411.
Cum occaſione. 1728. 322.
Cum Sanctiſſimus. 1728. 361.
Cum ſicut accepimus. 1726. 64.
Cum ſicut accepimus. 1726. 68.
Cum ſicut accipimus. 1728. 272.
Cum ſicut accepimus. 1728. 277.
Cum ſicut accepimus. 1728. 288.
Cum ſicut accepimus. 1728. 342.
Cum ſicut dilecti. 1728. 276.
Cum ſicut dilectus. 1725. 28.
Cum ſicut dilectus. 1728. 341.
Cupientes, ut debitus. 1726. 90.
Debitum Paſtoralis. 1727. 240.
Debitum Paſtoralis. 1730. 416.
Decet Romanum Pontificem 1724. XCVIII.
Demiſſas preces 1724. LXXXIII.
Dilecti Filii. 1728. 290.
Divina Providentia. 1726. 140.
Dudum per fel. 1727. 253.
Dudum per fel. 1727. 254.
Dudum pro parte. 1727. 257.
Dudum Chriſti voce. 1726. 177.
Ea quæ pro felici. 1730. 418.
Eccleſiæ Catholicæ 1724. CXII.
E debito del noſtro. 1726. 102.
Emanarunt alias 1724. LIII.
Emanavit nuper. 1727. 187.
Emanavit nuper. 1728. 274.
Emanavit nuper. 1728. 277.
Eſſendo ſtato 1724. LXXVIII.
Eſſendo che. 1726. 84.
Eſſendo pervenuto. 1729. 391.
Ex commiſſo Nobis 1724. CXXXVIII.
Ex dubio Paſtoralis. 1726. 76.
Ex injuncto Nobis 1724. CXIV.
Ex injuncto nobis. 1726. 137.
Ex injuncto nobis. 1726. 210.
Ex injuncto nobis. 1727. 217.
Ex injuncto nobis. 1729. 398.
Exponi Nobis nuper 1724. LVI.
Exponi Nobis nuper 1724. LXXIX.
Exponi Nobis nuper 1724. LXXXVIII.
Exponi Nobis nuper 1724. CXVI.
Exponi Nobis nuper 1724. CXXI.
Exponi Nobis nuper 1724. CXXIV.
Exponi nobis. 1725. 29.
Exponi nobis. 1725. 32.
Exponi nobis. 1725. 39.
Exponi nobis. 1726. 95.
Exponi nobis. 1726. 103.
Exponi nobis. 1726. 106.
Exponi nobis. 1726. 106.
Exponi nobis. 1726. 107.
Exponi nobis. 1726. 112.

Expo-

Exponi nobis . 1726. 115.
Exponi nobis . 1726. 154.
Exponi nobis . 1726. 180.
Exponi nobis . 1726. 181.
Exponi nobis . 1727. 184.
Exponi nobis . 1727. 195.
Exponi nobis . 1727. 197.
Exponi nobis . 1727. 218.
Exponi nobis . 1727. 219.
Exponi nobis . 1727. 231.
Exponi nobis . 1727. 233.
Exponi nobis . 1727. 237.
Exponi nobis . 1727. 238.
Exponi nobis . 1727. 258.
Exponi nobis . 1727. 258.
Exponi nobis . 1728. 271.
Exponi nobis . 1718. 272.
Exponi nobis . 1725. 39.
Exponi nobis . 1728. 273.
Expoui nobis . 1728. 286.
Exponi nobis . 1728. 306.
Exponi nobis . 1728. 313.
Exponi nobis . 1728. 344.
Exponi nobis . 1729. 381.
Exponi nobis . 1730. 407.
Exponi nobis . 1729. 409.
Exponi nobis . 1729. 411.
Exponi nobis . 1730. 415.
Exponi nobis . 1730. 417.
Ex quo Divina . 1725. 1.
Ex quo ſedes . 1727. 193.
Expoſuit nobis . 1728. 296.
Exponi nuper . 1729. 389.
Fideli, ac prudenti . 1718. 291.
Glorioſus Chriſti . 1728. 279.
Godendo pacificamente . 1718. 337.
Habita fuit . 1729. 356.
Jamdudum non ſine . 1729. 403.
Illius cujus ineffabili . 1727. 41.
Iu Apoſtolicæ Dignitatis 1724. CXXX.
In Apoſtolicæ dignitatis . 1727. 199.
In Apoſtolicæ dignitatis . 1729. 347.
In Apoſtolici miniſterii . 1728. 334.
In Excelſa Sedis . 1725. 8.
In Excelſa Sedis . 1726. 86.
Injuncti Nobis 1724. LXIX.
Injuncti nobis . 1727. 194.
Injuncti nobis . 1728. 285.
Injunctæ Nobis 1724. XLV.
Injunctæ nobis . 1729. 396.
In omnium Sanctorum . 1726. 160.
Inſcrutabili Divinæ . 1726. 138.
In ſublimi Sedis . 1726. 72.
In ſupremo Apoſtolatus 1724. LVIII.
In ſupremo Militantis 1724. LX.
In ſupremo Militantis 1724. LXXII.
In ſuprema Militantis 1724. XCVI.
In ſupra Militantis 1724. CXII.
In ſupremo Apoſtolicæ . 1728. 275.
Iu ſupremo Apoſtolicæ . 1728. 323.
In ſupremo militantis . 1725. 33.
In ſupremo militantis . 1728. 280.
Inter Divinæ . 1725. 57.
Inter graviſſimas 1724. CXXXIV.
Inter plurima . 1726. 80.
Juſtus, ac miſericors . 1729. 397.
Laudamus viros . 1729. 413.
Libenter ea . 1727. 262.
Liberalia diſciplinarum . 1727. 243.
Licet alias, 1727. 192.
Licet omnibus . 1725. 40.
Licet ſacra . 1726. 70.
Loca Sancta . 1727. 188.
Magiſter, ac Procurator . 1728. 325.
Maxima vigilantia . 1727. 221.
Militantis Eccleſiæ . 1727. 230.
Militantis Eccleſiæ . 1727. 244.
Militantis Eccleſiæ . 1728. 278.
Monſignor Franceſco . 1729. 351.
Motu proprio &c. 1724. XXVII.
Motu proprio &c. 1724. XXXIV.
Motu proprio . 1728. 288.
Motu proprio . 1728. 332.
Motu proprio . 1729. 364.
Nototiæ ſunt . 1728. 332.
Novis iſtic in dies . 1725. 25.
Nuper a Congregatione . 1727. 240.
Nuper ad ſupplicationem 1724. LXXI.
Nuper ad Apoſtolatus . 1728. 284.
Nuper ad ſupplicationem . 1727. 185.
Nuper emanavit . 1725. 18.
Nuper nobis . 1729. 387.
Nuper nos . 1729. 358.
Nuper per alias 1724. L.
Nuper pro parte 1724. XLI.
Nuper pro parte 1724. XCIV.
Nuper pro parte 1724. CII.
Nuper pro parte . 1725. 4.
Nuper pro parte . 1726. 58.
Nuper pro parte . 1726. 61.
Nuper pro parte . 1726. 79.
Nuper pro parte . 1726. 91.
Nuper pro parte . 1727. 196.
Nuper pro parte . 1727. 228.
Nuper pro parte . 1727. 260.
Nuper pro parte . 1727. 261.
Nuper pro parte . 1730. 408.
Nuper pro parte . 1730. 414.
Oneroſa Paſtoralis . 1725. 82.
Omnium ſaluti 1724. LV.
Paſtoralis Romani Pontificis 1724. CVII.
Paſtoralis Officii 1724. CXXIII.
Paſtoralis Officii 1724. CXXXVI.
Paſtoralis Noſtra . 1726. 104.
Paſtoralis officii . 1728. 341.
Paſtoralis officii . 1725. 29.
Paſtoralis officil . 1726. 71.
Paſtoralis officii . 1726. 82.
Paſtoralia officii, 1725. 50.
Paſtoralis officii . 1728. 274.
Paſtoralis officii . 1729. 355.
Paſtoris æterni 1724. CXI.
Paterna Sedis . 1725. 49.
Permoleſta Nobis . 1716. 102.
Pia mater Eccleſia . 1726. 174.
Piis Orthodoxorum . 1729. 370.
Pius, & miſericors 1724. CXIX.
Pontificia ſolicitudo 1724. XCV.
Poſtulat humilitati 1724. XCIX.
Pretioſus iu conſpectu . 1727. 201.
Qua ſolicitudine 1724. XCVII.
Quanta Eccleſia . 1726. 96.
Quatuor cum ſupra centum . 1725. 48.
Quemadmodum Redemptor . 1726. 111.
Qui proſperum fecit . 1727. 149.
Quod Apoſtolicæ . 1726. 92.
Quod inſcrutabilis . 1725. 19.
Quoniam Spiritus Sanctus . 1726. 155.
Quotieſcumque cogitamus . 1726. 113.
Rationi congruit 1724. I.

Ratio.

Rationi congruit 1724. V.
Rationi congruit 1724. VIII.
Rationi congruit 1724. X.
Rationi congruit 1724. XIV.
Rationi congruit 1724. XIX.
Rationi congruit 1724. XXII.
Rationi congruit 1724. XXV.
Ratio Apoſtolici. 1726. 98.
Ratio juſtitiæ. 1726. 112.
Redemptor, & Dominus 1724. XLII.
Redemptoris, & Domini 1724. LXXIX.
Redemptor humani generis. 1726. 168.
Redemptoris noſtri. 1629. 400.
Regis pacifici. 1725. 16.
Romani Pontificis 1724. LXIII.
Romanus Pontifex 1724. LXXXI.
Romanus Pontifex 1724. CVI.
Romanus Pontifex 1724. CXVI.
Romana Eccleſia. 1725. 26.
Romanum decet. 1726. 152.
Romani Pontificis. 1727. 237.
Romanus Pontifex. 1726. 74.
Romanus Pontifex. 1728. 328.
Sacræ Indicis. 1729. 347.
Sacræ Indicis. 1729. 397.
Sacroſanctæ militantis. 1726. 108.
Sacroſanti Apoſtolatus 1724. XLVI.
Sacroſancti Apoſtolatus 1724. LXXX.
Sacroſancti Apoſtolatus. 1727. 246.
Sacroſanctum Apoſtolatus 1724. LXXXII.
Sacroſanctum Apoſtolatus. 1725. 6.
Salvatoris, & Domini 1724. CXIX.
Singularis devotio. 1726. 100.
Solicitudo Eccleſiæ. 1725. 53.
Solicitudo Paſtoralis. 1727. 238.
Summi Apoſtolatus. 1726. 66.
Summi Dei gloria. 1726. 157.
Super univerſas. 1725. 36.
Venerabil. Fratribus. 1729. 377.
Venerabilibus Fratribus 1724. LXXXIX.
Vitæ, & morum. 1726. 118.
Volendo noi. 1728. 336.
Univerſalis Eccleſiæ 1724. LXXXIV.

BENE-

BENEDICTUS XIII.
PONTIFEX CCXLIX.
ANNO CHRISTI MDCCXXIV.

BENEDICTVS XIII. Romanus, Frater Vincentius Maria Urſinus antea vocatus Ferdinandi Ducis Gravinæ Filius, S.R.E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Sixti, primum Epiſcopus Sipontinus, deinde Cæſenatenſis, demum Portuenſis, & Archiepiſcopus Beneventanus, Summus Pontifex electus fuit die 29. Maji Anni 1724. Coronatus vero die 4. Junii, creavitque Cardinales 29. Vixit annos 81., dies 20., ſed in Pontificatu annos 5., Menſes 8., dies 23. Obiit die 21. Februarii Anni 1730., ſepultuſque eſt in Eccleſia S. Mariæ ſuper Minervam. Vacavit Sedes menſes 4., dies 21.

I.

Dat. 4. Junii 1724. Ann. 1. Promulgatur Canonizatio B. Iſidori Agricolæ a Gregorio XV. in Sanctorum tabulas relati.

Alia huic ſimilis Conſtitutio edita fuit a Clem: XI 1712, Maii 22, P. 12. Et ab hoc Pontifice numero ſequenti. Peracta fuit Canonizatio an. 1622, Mar: 12, P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum unanimi eorum conſilio communicato, ſanxit, & definivit, licet poſtea ob ejus Poutificis obitum, literæ Apoſtolicæ de his conſcriptæ non fuerint, ſuum tandem conſequantur effectum. Summus rerum Opifex ſuæ virtutis potentiam oſtenſurus, noſtræque ſaluti cauſam acturus fideles ſuos, quos coronat in Cœlo, ſæpe etiam honorat in mundo ad eorum memorias ſigna, & prodigia faciens, per quæ pravitas hæretica confundatur, & Fidei Catholicæ veritas coufirmetur.

§. 1. Hinc piæ recordationis Romani Pontifices anteceſſores noſtri, quum olim audiſſent luculentis indiciis patefieri apud hanc Sanctam Apoſtolicam Sedem Beatum Iſidorum Agricolam inter mortales degentem magnis vitæ meritis, & virtutibus excellniſſe, ac poſtea viventem in Cœlo multis miraculis coruſcaſſe, inde *Expoſitio facti, & Vitæ Vener: Iſidori Beatis Viri à Paulo V. adnumerati.*

ex venerandis S.R.E.Conſtitutionibus, & regulis, certum ejus Sanctitatis argumentum propterea duxerunt, cum et merita vera præceſſiſſent, & miracula clara conſueta eſſent, unde Romana Eccleſia ad ejus venerationem induceretur, quem Deus meritis præcedentibus, & ſubſequutis miraculis venerandum oſtenderat. Quare fel:me:Anteceſſor noſter Gregorius Papa XV. ad univerſalis Eccleſiæ regimen evectus poſtquam ex frequenti relatu coram ſe habito eximias virtutes, & ſigna quamplurima ejuſdem B.Iſidori intellexit, quem oblongam, generalem, & aſſiduam Sanctitatis famam, & cultum viro Dei per multa ſecula conſtanter exhibitum Gregorii, noſtrique Anteceſſor Paulus PP.V. Rege Catholico Philippo III. per Oratores ſuos vehementiſſime flagitante Beatis viris adnumerandum rite ſanciverat, de eodem poſt maturam deliberationem per longas, & complures diſcuſſiones hac de re habitam, in Sanctorum Canonem more majorum provide referendo cogitavit.

Ejus ortus, & cultus ei tributus.

§.2. Mantuæ Carpetanorum Sede Regum Hiſpaniæ, quæ alias *Metritum* vocatur in Diœceſi Toletana, humilibus quidem, ſed piis, Catholiciſque Parentibus natus floruit Iſidorus Seculo decimoſecundo, cujus nomen tanquam probatiſſimi hominis, vitæque mira innocentia, & ſignorum gloria illuſtris, indeuſque ad Seculum decimumſeptimum, uno omnium Hiſpanorum ore, celebratum eſt univerſis honoribus eo palam tributis, quæ in Eccleſia Catholica unis Beatis, & Sanctis viris tribuuntur. Chriſtianas virtutes a tenerioribus annis ita coluit Iſidorus, ut adultior factus cæteris artibus, quibus vitam aleret, propterea Agriculturam prætulerit, quod humilior, laborinſior, animæque ſaluti comparandæ aptior, & tutior ei videretur. Hanc toto vitæ ſuæ tempore ita exercuit, ut vel minima pietatis, & religionis officia, quæ ſemel ſuſceperat, nulla unquam die cauſa ejus prætermitteret. Ad agrum colendum nunquam acceſſit, quin prius audito Sacroſanctæ Miſſæ Sacrificio, precibuſque ad Deum, ac Beatam Virginem ex imo pectore fuſis divinum auxilium imploraſſet, quod illi ſæpe numero præſto fuit, ubi præſertim apud herum cujus agrum curabat: propterea accuſatus eſt, quod pietatis operibus plus æquo occupatus, agri opus negligere videretur. Herus enim irarum plenus, ut de Iſidoro pœnas ſumeret in agrum, quem incultum putabat profectus trino illum boum jugo arari conſpexit, unum, & alterum gemini juvenes albis induti regebant, tertium vero Iſidorus. Duo illi hero accedente diſparuerunt, atque ita factum, ut herus vera eſſe intelligeret, quæ ei ſæpe affirmaverat Iſidorus, horas nimirum, quas divino obſequio impendiſſet, nequaquam perire. Rurſus Iſidoro divinæ orationi in ſacra æde vacanti nunciatur ejus jumentum a lupo, niſi citus accurreret jamjam devorandum, ipſo tamen ob id ſe ab oratione evelli non paſſo, abſolutaque oratione, ex æde egreſſo jumentum incolume reperitur; lupus vero prope ipſum exanimis Deo pro Iſidori precibus vicariam operam ei rependente.

Ejus ars agricultura, & peculiaris in Deum pietas, in cujus gratiam ſigna cœlitus edita fuere.

§.3. Tanta fuit Iſidori charitas erga proximum, ut ſibi pauperi, egenis, & pauperibus profuturus neceſſaria ſubtraheret. Quum omnia in eos aliquando erogaſſet, alius quidem ſtipem deprecaturus advenit, Iſidoro mœrente, quod nihil pauperi dandum ſuppeteret, piiſſime conjux ſemel, atque iterum ei obſequutura ollam vacuam ſcrutatur, quam tandem cibo plenam reperit, quo pauper eſuriens abunde reficeretur. Eadem Beati Iſidori conjux Maria a capite nuncupata virtutum, & morum Sanctitate venerabilis, viroque ſuo plane per ſimilis apud Hiſpanos habita eſt. Hinc ejus antiquiſſimus cultus a piæ me. Deceſſore noſtro Innocent. XII. Anno Chriſti Domini milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo ſeptimo probari meruit, in examen adductus per Venerabiles Fratres S.R.E.Cardinales, referente Joanne Franciſco Diacono Cardinali S. Adriani Albano nuncupato mox ejuſdem Innocentii in Cathedra Beati Petri Succeſſore fel. rec. Clemente XI. Anteceſſore noſtro magnam Iſidori charitatem, non tantum erga homines, ſed erga ipſa animantia, Cælique volatilia Deus pergratum ſibi eſſe manifeſtavit. Quandoquidem aſperrima hyeme dum omnia nivibus, & glacie concreta rigerent, Iſidorus triticum mola frumentaria terendum advehens palumbas fame confectas arboribus mæſte inſidentes conſpicatus, quod nive omnia tegente deeſſet unde alerentur, ipſe terram nive deterſit, tantum tritici ſpargens, quantum Palumbis alendis ſatis eſſe arbitraretur. Factum diſplicuit Socio Iſidori, ab eo propterea correpti, Deo tamen nequaquam diſplicuit, qui triticum, quod ſupererat, ita auxit, ut poſtea nihil a ſacco extractum videretur.

Eximia in pauperes charitas ſignumque à Deo patratum.

B.Iſidori Conjux morum ſanctitate clara.

Ejuſdem vel erga animantia benignitas Deo pergrata.

§.4. Injuriis quibuſcumque ſe inconcuſſum ſemper oſtendit, deque fraudata opera, licet falſo accuſatus, hoc ægre non tulit, quin potius pacate reſpondit accuſatorum arbitrio ſe hero ſuo ſatisfacturum. Probi viri fiducia in Deum tanta fuit, ut omnia licet magna, & difficilia certo ſperaret. Quamplurima præcellentis hujus virtutis exempla occurrunt, ex quibus unum ſilentio non præteribimus. In ſacra æde orationis dulcedine captus, ad Socios pium de more convivium inſtruentes ſero deſcendit, neque ipſe unus, ſed pauperum, qui eum, ut Patrem ſequebantur, grege ſtipatus deſcendit, nihil ex convivio præter portionem ſeorſum pro eo ſervatam ſupererat ob multitudinem eſurientium triſtes ſocios bono animo eſſe juſſit Iſidorus ſuam portionem viritim inter eos dividendam. Mox Iſidori portio tam copioſa reperitur, ut non modo præſentes affatim, ſed abſentes etiam paſcere potuerit; ſed aliis quoque multis, & magnis miraculis per Iſidori etiam num viventis merita, & Sanctitatem Deus patefecit. Hero enim in agro, quem Iſidorus arabat, ſitienti aquam in loco ſicco, & undique arido, percuſſa terra manantem aperuit, quæ hactenus manat perennis, nullis unquam Solis ardoribus exſiccata. Et vis divina ineſſe dignoſcitur, Deuſque per Iſidori interceſſionem in agris ad eam confluentibus aſſidua ſigna operatur.

Injuriarum tolerantia, &c.

Spes in Deum præcipua, pluribus miraculis comprobata.

§.5. His, aliiſque quamplurimis Dei ſervus per omnem Hiſpaniam celebris, & illuſtris pie obiit circa annum Chriſti Domini milleſimum centeſimum trigeſimum, poſtquam præeunte Sacramento Pœnitentiæ, humilique confeſſione ſuos ad veram pietatem, & charitatem ferventi efficacia cohortatus, Corpus Domini cum ſumma religione ſuſcepiſſet. Servi Dei corpus ſub diu totos quadraginta annos in cœmeterio depoſi-

Ejus obitus 1130., & multo poſt tempore corpus integrum reperitur.

poſi-

poſitum jacuit imbrium injuriis, quaſi in cloacam per Scrobem in ſepulturam ejus confluentium expoſitum, elapſo quadrageſimo anno Dei monitu corpus e cœmeterio in ædem ad honorem B. Andreæ Apoſtoli Dei ſacrum transferendum effoditur, quod integrum, atque incorruptum velaminibus pariter integris, & incorruptis contectum, ſuavique odore fragrans repertum eſt. Tandem Anno Chriſti Domini milleſimo ſexcenteſimo decimotertio ex novo, & honorifico ſepulcro ubi antea conditum fuerat rurſus extractum eadem integritate, & ſuavi fragrantia ſpectandum omnibus patuit. Iſidori ſacras exuvias innumeris miraculis Deus illuſtravit, cæci enim, ſurdi, claudi, aliique non pauci variis morbis laborantes pulvere ſepulturæ uſi convaluerunt, ſacrum ædium Mantuæ Carpetanorum æs Campanum, atque Organum tandiu nemine pulſante ſonuerunt, quandiu ſupplex, & publicus translationis Proceſſus duravit. Ad unum omnia ob Servi Dei invocationem in ægris ſanitati reſtituendis acta prodigia longum eſſet enumerare. Omnia in actis apud Apoſtolicam Sedem ſufficienter, & legitime probata fuerunt, perpetuoque pro luculentis, & apertiſſimis teſtimoniis ſummi Dei habebuntur, qui ad plenam Fidem de Iſidori ſanctitate faciendam, quaſi teſtis ſpeciatim invocatus, & rogatus acceſſit.

Plura ſigna ad ejus ſacras exuvias cælitus patrata.

§.6. Hæc triennali ſpatio per S R.E. Cardinales coram piæ mem. Antecesſoribus noſtris Romanis Pontificibus Paulo V., & Gregorio XV. ſolemni examine, poſt illum Beatorum Canoni adſcriptum, diſcuſſa fuerunt omnibus in eam ſententiam abeuntibus, ut ejuſdem S.R.E. legitimo Ritu Iſidorum Agricolam in Sanctorum Confeſſorum tabulas referendum eſſe cenſuerunt jamdiu id vehementer poſt Philippum III. Regem Catholicum, etiam Philippo IV. ejus filio & ſucceſſore, immo, & tota Hiſpania apud Sedem Apoſtolicam flagitantibus. Quare Gregorius ex veteri Eccleſiæ Romanæ diſciplina in tribus Conſiſtoriis coram ſe habitis, tota re denuo in conſilium adducta, jejuniiſque, eleemoſynis, & orationibus divino ad id auxilio implorato, Decretum condidit de Iſidoro inter Sanctos publice referendo. Ad hæc idem Pontifex univerſis quæ ex ſacris Conſtitutionibus, & S.R.E. conſuetudine agenda erant, rite peractis quarto Idus Martias Anno Chriſti Domini milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoſecundo Pontificatus ſecundo in Sacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum maximo apparatu, & frequentia profectus in plenario Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Conventu repetitis pro Iſidoro in Sanctorum Canonem referendo, ferventiſſimis ad Deum precibus, Sanctique Spiritus gratia humiliter implorata ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fideique Catholicæ exaltationem auctoritate Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, totius ejuſdem plenarii Conventus conſilio, unanimique conſenſu B. Iſidorum Agricolam Hiſpanum, de cujus vitæ ſanctitate, fidei ſinceritate, & miraculorum excellentia plene conſtabat una cum Beatis Confeſſoribus Ignatio Loyola, Franciſco Xaverio, Philippo Nerio, Sacraque Dei Virgine Tereſia a Jeſu Sanctum eſſe pronunciavit, Sanctorum Confeſſorum Catalogo in univerſa Eccleſia adſcribendum eſſe decrevit, ab omnibus Chriſtifidelibus tanquam vere Sanctum colendum, & honorandum eſſe definivit, in ejus honorem ſacras ædes, atque aras, ubi incruentum Deo Sacrificium offeratur, conſtrui, & conſecrari poſſe, & ſingulis annis Idibus Maii ejuſdem feſtum, ut Sancti Confeſſoris celebrari ſancivit, quem poſtea piæ mem: Urbanus Papa VIII. in tabulas Martyrologii Romani ſub die ſexta Idus Majas referendum curavit; Gregorius eadem quoque Apoſtolica auctoritate omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui eodem feſto die ſepulcrum, ubi Iſidori corpuſculum requieſcit devote inviſiſſent, annum unum, & quadragenam, iis, qui in feſti octava, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavit. Poſtremo gratiis cum lætitia Deo actis, quod Sanctum Iſidorum Agricolam cum cæteris Confeſſoribus, & Virgine Deo ſacra in conſpectu omnium gentium honorificaſſet, ſuamque Eccleſiam perinſigni hoc lumine illuſtrari voluiſſet cantata in ejuſdem Iſidori, & cæterorum ſolemni oratione in ara maxima ſupra Confeſſionem Beati Petri Miſſam cum ejuſdem commemoratione celebravit, omnibuſque Chriſtifidelibus, qui tantæ cæremoniæ aderant, plenariam peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem largitus eſt.

Poſt examen triennale ad preces Philippi III., & IV. Hiſpaniarum Regum S nctorum Catalogo adſcriptus fuit una cum 4 aliis Sanctis a Gregor. XV.

Ejus Feſtum 15. Maji, & in eo ac per octavam Indulgentiæ ab Urbano vero VIII. in Martyrologiũ relatus fuit.

§.7. Ne vero de hoc Decreto Apoſtolico, definitione, ſanctione, adſcriptione, relatione, ſtatuto, conceſſione, cæteriſque præmiſſis, propterea, quod de illis per eumdem Gregorium XV. perque Succeſſores piæ me: Vrbanum PP. VIII., Innocentium X., Alexandrum VII., utrumque Clementem IX., & X., Innocentium XI., Alexandrum VIII., Innocentium XII., Clementem XI., atque Innocentium XIII. Anteceſſores noſtros, literæ decretales de more conſcriptæ, & promulgatæ non fuerint, unquam poſſit in poſterum quomodolibet hæſitari, Nos qui iiſdem Romanis Pontificibus diſponente Domino in Cathedra B. Petri, licet immeriti tandem ſucceſſimus, volumus, & Nobis tradita Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, definitio, ſanctio, adſcriptio, relatio, ſtatutum, conceſſio, cæteraque hactenus recenſita ab jam dicta die quarto Idus Martias anni milleſimi ſexcenteſimi vigeſimiſecundi ſuum undequaque conſequantur effectum, ac ſi ſuper illis ab eodem Gregorio revera literæ Decretales eadem die conſcriptæ, & promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Cauſæ hujus Conſtitutionis

Promulgatio Canonizationis B. Iſidori.

§.8. Volumus autem, ut præſentes noſtræ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Clauſulæ.

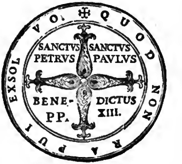
§.9. Præterea quia difficile foret has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa manu publici Notarii ſubſcripta, ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitæ, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent ſicuti eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis

iofringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipoteotis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Iocaroatioois Dominicæ milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo Quarto, Pridie Nooas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
†
†
†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Prænestinus Card. Barberinus.*
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculan. Card. Corſinus.*
†
† *Ego Joſeph Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Sacripantes.*
†
†
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.*
†
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Card. Picus de Mirandula.*
†
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Card. Zondadari.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. de Polignac.*
†
†
†
†

† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Card. Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Card. Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Card. Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Card. Bellugà, & Moncada.*
† *Ego Joſephus Tit. S. Suſannæ Presbyter Card. Pereyra de la Cerda.*
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card. Salernus.*
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Card. Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Card. Petra.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Calixti Presbyter Card. Mareſoſchi.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Card. Pamphilius.*
† *Ego Joſeph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Card. de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Card. Columna.*
† *Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Card. Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Card. Oliverius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Card. Marinus.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Card. Albanus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Card. de Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiſcopus Ancyran.
L. Martinettus.

Pro-

II.

Dat. 4. Junii 1724. Ann. I.

Promulgatur Canonizatio B. Andreæ Corſini Ordinis Carmelitarum, in Sanctorum numerum ab Urbano VIII. relati.

Similes ſunt huic Conſtitutiones præcedens, & ſequens. Peracta fuit Canonizatio ann: 1629, Apr. 22, P. 6.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum unanimi eorum conſilio communicato, ſanxit, & definivit, licet poſtea ob ejuſdem Pontificis obitum literæ Apoſtolicæ de his conſcriptæ non fuerint, ſuum tandem conſequantur effectum.

Expoſitio facti, & vita B. Andreæ.

§.1. Jamdudum piæ recordationis Anteceſſor Noſter Urbanus PP. VIII. ob divinitus ſibi traditam totius Eccleſiæ adminiſtrationem de Populi ſibi commiſſi æterna ſalute, & ſummi Dei gloria maxime ſolicitus, utrique augendæ plurimum expedire ſecum animo reputavit, ſi eorum memoriam ſolemni laude ubique recolendam curaret, quorum aſſiduis precibus grex Chriſtianus in cælis adjuvari poſſet. Quare de pia converſatione, & eximiis vitæ meritis Beati Andreæ Epiſcopi Feſulani optime edoctus, quem ob ſignorum quoque præſtantiam ſub piæ mem: Deceſſoribus Romanis Pontificibus Clemente VIII., & Paulo V. celebrari, ejuſdemque geſta ex S. R. E. diſciplina, & regulis, majorumque traditionibus ſæpe in examen vocari, & undequaque probari olim audierat, eum rite Sanctorum Canoni adſcribere ſtatuit.

Ejus ortus 1302.

§.2. Andreas die feſto recurrente B. Andreæ Apoſtoli, unde in Baptiſmo nomen accepit, Florentiæ Tuſcorum pridie Kalendas Novembres anno Chriſti Domini 1302. claro in primis Corſinorum genere ortus eſt, quum ejus Parentes jam ſteriles in Sacra æde Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo primum fructum ex ſe proditurum, Deo; & Matri ejus voviſſent. Adoleſcens de hoc monitus, deque lupo in candidum agnum convertendo, quem Mater ſibi parere viſa fuerat, eorumdem Fratrum Carmelitarum Ordini nomen dedit, nullis retro Mundi illecebris ſe revocari paſſus.

Carmelitarum ordinem ingreditur.

Suſceptis Regulæ inſignibus, & profeſſione facta, nihil antiquius habuit, quam ut Inſtitutum, cui ſe dicaverat, accurate obſervaret. In Chriſtianis Virtutibus, præſertim humilitate, ſe vir Dei maxime exercuit, viliora Cœnobii opera obeundo, inque penſis diurnis, nocturniſque perſolvendis ſumme ſolicitus, vitis ſermentorum acervo pro lectulo uſus, aſperimoque cilicio, & catenis; jejuniis etiam præter communia non paucis corpus caſtigans, itaut aquam ipſam, & panem, quibus parce aleretur metiri conſueverit.

Singularis humilitas; corporiſque caſtigatio.

Ad ſacros ordines promotus variis claruit ſignis.

Ad ſacros ordines promotus, primumque Miſſæ ſacrificium celebraturus, Deiparam Virginem ſibi loquentem audiri meruit, ſuperis adeo gratus, ut per ejus preces infirmi, nulla ope humana ſanabiles, cunctis mirantibus, priſtina ſalute donarentur. Sacris literis imbuendus triennium Lutetiæ tranſegit, ubi a condiſcipulis cæcus, ſurdus, & mutus propterea nuncupatus, quod omnes ſenſus ab impudicitiis frænaret. Inde redux viſum cæco, aqua luſtrali conſperſo, Avenione reſtituit. In patriam reverſus hydropem ſanat, digito in nomine Jeſu ori ejus injecto, unde mox aquæ cadus effluxit.

Ad Eccleſiam Feſulanam mirabiliter evectus.

Andreæ virtutum hoc pacto, & ſignorum fama reſonante, Eccleſiam Feſulanam ſuo Paſtore viduari contingit, cui totius cleri, populique ſuffragio ipſe ſufficitur: qui tamen, nuncio electionis audito, clam in Carthuſiæ Florentinæ receſſum aufugit, Dei Matrem exorans, ut ſe ab ea dignitate liberaret. Illo diu quæſito, nec reperto, de Præſulis electione mutanda Clerus, & Populus Feſulanus conſilium ineunt. Sed puer trimus cœtum electorum ingreſſus, Andream Epiſcopum probe renunciatum, nequaquam mutandum exclamat: inter Carthuſianos orantem deliteſcere; unde ad Feſulanam Eccleſiam, de onere Pontificali ſubeundo ipſe quoque viſu monitus, perducitur. A beatæ memoriæ Urbano PP. V. deceſſore Noſtro in paſtorali munere confirmatus, oves ſuas omni pietatis officio paſcere ſatagit.

In egenos benignitas, & in componendis diſſidiis ſtudium.

Suis ipſe manibus ſtipem egenis viritim porrigere ſolitus, ſingulorum nomina in codice ſeorſum ſibi deſcripſit; quumque aliquando annonæ caritas ingrueret, quotidie eſcam pauperibus ipſe erogabat: qua deficiente, numeroque pauperum aucto; panis ubertim in arca multiplicatur. Florentinorum Republica in partes ſciſſa, funeſtis, perpetuiſque diſcordiis laborante, Feſulanus Epiſcopus ſacris concionibus pacis unitatem Civium animis inſerere ſtudet, dæmoneſque corvorum ſpecie in aere præliantes oſtendens, omnes ab inteſtinis, & Civilibus odiis deterret. Hinc idem, quem memoravimus, beatæ mem: Urbanus PP. V. cognito divinæ gratiæ dono, quo Feſulanus Epiſcopus in componendis Populorum diſcordiis pollebat, Legatum Bononiam mittit, ut diſſidentia pectora mitigaret, feroceſque Civium animos flecteret, Andreas Pontificis juſſis obtemperans, illuc proficiſcitur, ubi tumultuantes venerandi Præſulis auctoritate, & verborum dulcedine capti, mox depoſitis armis in concordiam reducuntur, paucis, qui adverſabantur, atroci morbo correptis: qui tandem meritis Beati Andreæ liberati, ab omni odio quieverunt. Ita vir Dei, negocio confecto, magna omnium laude, & plauſu Feſulas remeavit, ubi in memoriam Chriſti Domini qualibet feria quinta pauperum pedes lavare ſolitus, cujuſpiam tibias plagis graveolentibus, & putredine infectas ab ſe lotas, lacrymiſque conſperſas, oſculatus, undequaque curavit.

Ejus obitus 1373., & poſt illum miracula.

Die mortis appropinquante, eam ipſa nocte Natalis Chriſti Domini ſummo gaudio antequam primam Miſſam celebraret, ſibi nocte Epiphaniorum adventuram, a Deipara Virgine accepit; qua, pſalmis, & catholicæ fidei ſymbolis ſibi prælectis, verbiſque Simeonis prolatis: *nunc dimittis*, ad gloriam æternam evolavit VIII. idus Januarias anno Dominicæ Incarnationis 1373. ætatis 72. ab ingreſſu ad Religionem 55. Epiſcopatus 12. Ex ejus corpuſculi in paleis ſtrati ſuavi odore, per plures infirmi, multi etiam ex ejus tactu, ſtatim convaluerunt. Deus quoque ad

idem

Digitized by Google

idem corpuſculum, Florentiam tranſlatum, atque inſtar viventis in cathedra ſedens, plurima ſigna pateſecit. Anno vero 1440. piæ mem: Deceſſore Noſtro Eugenio PP. IV. Florentiæ commorante, externoque milite ag um Florentinum crudeliter depopulante, atque ipſi Civitati ob eventuram cladem perterrefactæ, incubante, Deus per Beatum Andream, ad quem miraculis clarum populus in tanta calamitate ſibi impendente confluebat, adoleſcenti revelavit, in proximo die natali Beati Petri Apoſtolorum Principis, Romanæ Eccleſiæ prædonem, & Florentinorum hoſtem devictum iri: qua quidem re Civitatis decemviris juſſu beati viri per adoleſcentem nunciata, prælioque inito, hoſtes fuſi ſunt, & Florentinorum Reſpublica cum rebus Eugenii Pontificis, & Eccleſiæ Romanæ a tyrannide liberata. Quare ad ædem Carmelitarum maxime ſupplicatio indicta eſt, ubi Papa Eugenius, S R.E. Cardinalibus ibidem præſentibus, & Clero, Senatu, populoque Florentino flagitantibus, corpus Beati Andreæ inter accenſa funalia, & thurificationis palam oſtendi conceſſit; quo ex tempore Andreas, ut relatus in Sanctorum Canonem, habitus eſt. In rei memoriam Magiſtratus Florentinorum quotannis ſacram ædem, ubi pii viri corpus requieſcit, magna religione inviſere conſueverunt.

Per ejus preces Florentiæ, & Eugenii VI hoſtes fuſi ſunt

Hinc ſingularis in eumdem publicus cultus.

§. 3. Hinc eximiis, & probatiſſimis viri Dei virtutibus, & ſignis per eum patratis, cultuque publico aucto, Clerus, & Reſpublica Florentinorum a felicis memoriæ Paulo PP. II. anteceſſore noſtro Andream ritu ſolemniori in Sanctorum canonem referendum popoſcit, negotiumque ab eodem Paulo II. atque etiam a piæ memoriæ ſucceſſore ejus Sixto IV. aliquot S.R.E. Cardinalibus commiſſum eſt. Sed hominum, & temporum vices rem alio traxerunt. Interim felicis recordationis Gregorius XIII. Anteceſſor noſter Miſſam, & Officium ejus primum, ſecundum Miſſale, & Breviarium Ordinis Fratrum Carmelitarum pro die 14. Januarii oraculo ſuo comprobavit, alias ab antiquo tempore Florentiæ in Eccleſia Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, inque tota Diœceſi Feſulana celebrari ſolita. Tandem ſub piæ memoriæ Anteceſſore noſtro Clemente Papa VIII. Chriſtianiſſimo Rege Francorum Henrico IV., & Maria Regina, Ferdinando quoque in Etruria ſibi ſubjecta Magno Duce, aliiſque enixe poſtulantibus, de Andrea Sanctorum canoni adſcribendo actum eſt. Clemente autem viam univerſæ carnis ingreſſo, ſedente felicis recordationis Paulo PP. V. iteratis eorumdem Virorum principium, aliorumque precibus, de hoc pariter actum. Sed Paulo, & ſucceſſore ejus Gregorio XV. deinde etiam ſublatis, tandem recolendæ mem: Urbanus PP. VIII. qui in Cathedra B. Petri utrique ſucceſſerat, poſt ſervi Dei vitam, geſta, virtutes, & miracula, ex antiquo Romanorum Pontificum Inſtituto, ſibi compluries, de more enarrata, inque tribus Conſiſtoriis, coram ſe, ad Apoſtolicarum Conſtitutionum Regulas, habitis magna ſolemnitate diſcuſſa, atque omnium ſuffragio comprobata, eumdem Beatum Andream Epiſcopum Feſulanum Sanctorum canoni adſcribere ſtatuit. Itaque indicta die 10. Kalendas Majas anno 1629. univerſis, quæ agenda erant, ad Sanctorum Patrum traditiones, ſacrorum canonum inſtituta, & S. R. E. venerandos ritus, & diſciplinam rite peractis, idem Urbanus PP. VIII. in Sacroſanctam B. Petri Apoſtolorum Principis Baſilicam magno apparatu, & celebritate proceſſit, ubi in plenario Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Conventu pro Beato Andrea in Sanctorum Canonem referendo, repetitis ſumma religione ad Deum precibus, implorataque Spiritus Sancti gratia, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem fidei Catholicæ, & Chriſtianæ Religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, plenarii ejuſdem Conventus Conſilio, unanimique acclamatione, & ſuffragio, beatæ memoriæ Andream Corſinum Florentinum Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Epiſcopum Eccleſiæ Feſulanæ, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate conſtiterat, Sanctum eſſe decrevit, inque Sanctorum Confeſſorum Pontificum Canonem retulit, & referendum eſſe pronunciavit, eundemque ab univerſis Chriſtifidelibus, ut vere Sanctum, ubique colendum, honorandumque; in ejus honorem Sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum ſacrificium Deo offeratur, conſtrui ac dicari poſſe definivit, & quotannis octavo idus Januarias, quoad Cœleſtem patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sancti Confeſſoris Pontificis, pie coli ſancivit: quem etiam, ut talem, anno in ſequenti Martyrologio Romano octavo idus Januarias inferendum curavit. Poſtremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Andream in conſpectu omnium gentium honorificaſſet, tamque inſigni gloria Eccleſiam ſuam decorari voluiſſet, idem Urbanus Pontifex omnibus, quæ ad Beatum Andream in Sanctorum Canonem referendum pertinebant, ſancte adimpletis, hymniſque cantatis, divinoque præſidio ex viri Dei meritis, peculiari collectæ in ejus honorem, implorato, Sacroſanctum Miſſæ ſacrificium in ara maxima ſupra Confeſſionem Principis Apoſtolorum ſolemni ritu celebravit, atque omnibus Chriſtifidelibus, qui tantæ cæremoniæ intererant, plenariam peccatorum Indulgentiam ad Dei laudem, & B. Andreæ honorem largitus, cunctis vere pœnitentibus, & confeſſis, ejus anniverſario die ad locum depoſitionis acceſſuris, annum unum, & 40. dies, in octava autem 40. dies de injunctis pœnitentiis miſericorditer relaxavit.

A Greg. XIII. ejus officium, & miſſa approbata pro die 14. Jan.

Ab Urb. VIII ad preces Henrici IV. Francorum Regis, & Ferdinandi M. Ducis Etruriæ, Sanctorum albo adſcriptus eſt.

Item in Martyrologio deſcriptus, & in die feſto Indulgentiæ conceſſæ.

§. 4. Ne vero de hujuſmodi Urbani VIII. Decreto Apoſtolico, definitione, ſanctione, adſcriptione, relatione, ſtatuto, conceſſione, cæteriſque præmiſſis, propterea quod ſuper his ab eodem Urbano, aut ab ejus ſucceſſoribus piæ mem: Romanis Pontificibus deceſſoribus noſtris Innocentio X. Alexandro VII. utroque Clemente IX., & X. Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI., & Innocentio XIII literæ decretales de more conſcriptæ, & promulgatæ non fuerint, unquam poſſit quomodolibet hæſitari: Nos qui iiſdem, licet immeriti, diſponente Domino in Cathedra B. Petri ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, ſanctio, relatio adſcriptio, cæteraque hactenus recenſita a jam dicta die 9. Kal. Majas anni 1629. ſuum undequaque, & plenum conſequantur effectum, ac ſi ab eodem Urbano VIII. literæ decretales revera eadem die con-

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

Promulgatio recenſita Canonizationis B. Andreæ.

conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

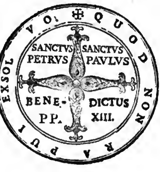
Clauſulæ. §.5. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, Definitionem, Sanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum conceſſionem, cæteraque præmiſſa, ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§.6. Præterea, quia difficile foret, has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa, manu publici Notari ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ indignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent, ſicubi eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, diffinitionis, Sanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo Quarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Praeneſtinus Card. Berberinus.*

†
†
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculan. Card. Corſinus.*

†
† *Ego Joſeph Tit. S. Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*

†
†
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.*

†

†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Card. Picus de Mirandula.*

†
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Card. Zondadari.*

†
† *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Card. Corradinus.*

†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. de Polignac.*

†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Card. Scottus.*

†
†
†
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Card. Spinula.*

†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Card. Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joſephus Tit. S. Suſannæ Presbyter Card. Pereyra de la Cerda.*

†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Card. Salernus.*

†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Card. Cienfuegos.*

†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Card. Petra.*
† *Ego Proſper Tit. S. Chryſogoni Presbyter Card. Mareſuſchius.*

†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*

†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Card. Pamphilius.*
† *Ego Joſeph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Card. de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Card. Columna.*
† *Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Card. Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Card. de Abbatibus Oliverius.*

† Ego

✝ *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Card. Marinus.*
✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Card. Albanus.*
✝ *Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotunda Diaconus Card. Judice.*
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.
F. Card. Oliverius.

V I S A
De Curia I. Archiepiſcopus Ancyran.

III.

Dat. 4. Junii 1724. ann. 1.

Promulgatur Canonizatio B. Philippi Benitii Ordinis Servorum B. M. V. a Clem. X. Sanctorum albo adſcripti.

Similes ſunt huic Conſtitutiones præcedens, & ſequens. Peracta fuit Canonizatio ann. 1671, Apr. 12, P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS
Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum unanimi eorum conſilio communicato, ſanxit, & definivit, licet poſtea ob ejuſdem Pontificis obitum literæ Apoſtolicæ de his conſcriptæ non fuerint, ſuum tandem conſequantur eſſectum.

Expoſitio facti, & Vita B. Philippi.

§ 1. Jamdudum piæ mem. Anteceſſor Noſter Clemens Papa X. Dei Servos, quos ſummarum virtutum, & ſignorum præſtantia in variis Religioſorum Ordinum cœtibus, olim fulſiſſe cognoverat omnium Chriſtifidelium imitatione exprimendos propoſiturus inter cæteros unum elegit Venerabilem virum Philippum Benitium ex Familia Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quem ob Sanctitatem, ex ritu S.R.E. probatam, atque recognitam, ubique colendum, honorandumque decerneret.

Ejus ortus 1233.

§. 2. Philippus Florentiæ Tuſcorum anno Chriſti Domini 1233. dum annua feſta agerentur B. Mariæ Virginis in Cælum aſſumtæ a qua eum parentes precibus impetraverant, Familiæ Fratrum Servorum ejuſdem Virginis, eodem die, atque anno inſtitutæ magnum ipſe ornamentum futurus, in lucem editus eſt. Lutetiæ, & Patavii ſtudiis Sacrarum literarum abſolutis, hoc aſſiduis jejuniis, & orationibus a Domino obtinuit, ut Ordo Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis, cui nomen daret, ſibi præmonſtraretur: cujus Ordinis veſtem in Claſſe Laicorum ob modeſtiam, Indutus, aliquamdiù ſolitariam vitam in Montis Senarii Eremo ſupra Florentiam traduxit.

Familiæ Servorum B. M. V. nomen dedit, & in Eremo vixit.

Poſtmodum ex obedientia ad Presbyteratum evectus, terreniſque rebus ob Cæleſtium contemplationem deſpectis, verbo Dei promulgando ſe totum addixit, ſuæque familiæ generalis præfectus in unam hanc curam ardenter incubuit, ut per ſe, ſuoſque variis linguis inſtructos, Chriſti Domini Evangelium ubique prædicandum curaret: quod ipſe, ſalutis animarum percupidus, nulliſque periculis territus, ſedulo, tantaque alacritate agere conſuevit, ut ejus fama permotus piæ memoriæ Clemens PP. IV. Deceſſor Noſter eum ſibi Apoſtolicum Concionatorem adlegerit Peccatores ad Deum converſurus, Galliam, Germaniam, Friſiam, & Sarmaticam peragravit, eodemque pio inſtituto Piſtorienſem Civitatem, funeſtis Gibellinorum, Guelforumque odiis laniatam, Chriſtianæ concordiæ reſtituit; unde factum, ut plures Dei Virum imitaturi, res ſuas Pauperibus erogarent, ipſique primarii Gibellinæ factionis duces ad corredeuntes, Religioſum Philippi Inſtitutum amplecterentur.

Ad Presbyteratum evectus ſuæ familiæ præficitur.

Salutis animarum percupidus.

Summæ ejus charitatis fervor eluxit, ubi eleemoſynam flagitanti, interiorem veſtem ſibi detractam Viterbii largitus eſt: qua Pauper contectus e morbo lepra convaluit.

Charitas in pauperes.

Magnum quoque Deo gratiſſimum Chriſtianæ lenitatis argumentum edidit, dum Livienſis Populi in Æmilia crimina, & mores pro concione corripiens, virgis cæſus, ſaxiſque impetitus, prò perſecutoribus tanto ſpiritu Deum exoravit, ut ex his unum Peregrinum ad pœnitentiam traxerit, qui Philippi Religionem ingreſſus, Sua, & Civium peccata delevit, poſtea, & ipſe eximiis virtutibus, & miraculis florens, propterea per Nos ipſos, favente Deo, quamprimum in Sanctorum Canonem referendus.

Injuriarum patiens.

Philippus veterum Anachoretarum mores æmulari ſtudens, in cryptam Montis Senarii, Deo liberius vacaturus, quadriennium ſeceſſit. Cæteris ejus virtutibus par fuit cordis humilitas, qua patriæ Eccleſiæ Epiſcopatum reſpuit, Viterbium inde properans poſt piam dormitionem Deceſſoris Noſtri Clementis PP. IV. ubi per Ottobonum S.R.E. Diaconum Cardinalem Sancti Hadriani, ſuique Ordinis patronum, ſibi oblata Pontificia dignitate, palam ſe indignum profeſſus, in ſolitudinem remeavit, ipſum Ottobonum ad tantum faſtigium evehendum, ſed brevi eo potiturum, vaticinatus. Is fuit Anteceſſor Noſter piæ memoriæ Hadrianus PP. V ſed Philippus religioſæ ſolitudinis amore captus, quum iterum tres menſes in crypta Montis Senarii latitaſſet, ab alio inclytæ recordationis Deceſſore Noſtro Honorio Papa IV. Peruſiæ Pontificali benedictione munitus, Tudertum petiit, ubi ad Populum, qui magna frequentia ei obvius advenerat, concione habita, lethali morbo decubuit, ſummæque pietatis, & Religionis argumentis, pœnitentiales Davidis pſalmos non ſine profuſis lacrymis recitans, migravit ad Dominum anno ſalutis 1285. X. Kal. Septembris dum ſolemnia abſolverentur octava Beatæ Virginis in Cælum aſſumtæ, quibus in lucem prodierat.

Epiſcopatum reſpuit, & iterum Eremum petit.

Ad ejus corpus ſex dies palàm expoſitum populi maxima frequentia venerationis ergo confluere viſi ſunt, Miſſæque Sacrificium, Epiſcopo, Clero, & tota Civitate præſentibus; non pro defuncto, ſed de Beato Confeſſore nutu Dei celebratur. Mox vir juſtus prodigiis claruit. Ad ejus enim corpus, & ſepulchrum claudi greſſum,

Ejus obitus & poſt illum miracula.

Digitized by Google

ſum, cæci viſum, ipſique mortui vitam receperunt.

Beatorum numero a Leone X. adſcribitur.

§.3. Quibus, aliiſque rite cognitis, & perſpectis felicis memoriæ Anteceſſor Noſter Leo Papa X. Philippum beatorum numero adſcripſit, Officium, Miſſamque in ejus honorem a Fratribus Ordinis Servorum, Beati viri Anniverſario die recurrente celebrari permiſit, ad id poſtmodum accedente etiam auctoritate diplomatum Sanctæ mem: Deceſſorum Noſtrorum Clementis VIII., & Pauli V. Quare ex S. R.E. regulis, & ritualibus Conſtitutionibus per Romanos Pontifices editis, de more cognita, & compluries in examen adducta, etiam ſub felicis recordationis itidem Deceſſore Noſtro Urbano VIII. ſemperque probata viri Dei ſanctitate, perinſignibus ejus virtutibus, ſigniſque teſtatam, ad pias preces per Viros Principes ad hanc Sanctam Apoſtolicam Sedem vehementiſſime repetitas, præſertim vero ab illuſtris memoriæ Leopoldo Romanorum Imperatore electo, & Coſmo III olim in Etruria ſibi ſubjecta Magno Duce, idem Clemens Papa X. Philippum Benitium, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine diſerte conſtiterat, in Sanctorum Confeſſorum Canonem referendum pronunciavit.

A Clem. X. ad preces Leopoldi Imperatoris, & Coſmi III. M. Ducis Etruriæ, in Sanctorum album relatus eſt cum 4. aliis Beatis.

Itaque indicta die, nimirum Dominica ſecunda poſt Chriſti Domini Reſurrectionem, pridie idus Apriles anni 1671. Pontificatus ſui Primo, Cum in Sacroſanctam Beati Petri Apoſtolorum Principis Baſilicam, tantam cæremoniam ſolemni ritu peracturus proceſſiſſet, ſemel, iterum, & tertio iteratis ad Deum Precibus in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum pro Philippo Benitio in Sanctorum Confeſſorum Canonem referendo, unanimi omnium acclamatione, & ſuffragio, poſt Sacros hymnos, preceſque ad Deum perfuſas, & Paracliti Spiritus gratiam enixe invocatam ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, Chriſtianæque Religionis amplificationem, idem Clemens Papa X. auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli Beatum Philippum Benitium una pariter cum Beatis Confeſſoribus non Pontificibus Franciſco Borgia, Cajetano Thieneo, Ludovico Bertrando, & Virgine non Martyre Roſa a Sancta Maria Sanctum eſſe decrevit, & definivit, in Sanctorum Confeſſorum Canonem retulit, eumdemque inpoſterum ab univerſis Chriſtifidelibus tanquam vere Sanctum, colendum, invocandum, honorandumque ſancivit. ad ejus honorem Sacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium Deo offeratur, conſtrui, ac dicari, & quot annis X. Kal. Septembres, quo die Vir Sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam prout Sancti Confeſſoris non Pontificis: pie coli poſſe pronunciavit. Mox gratiis cum plurimo gaudio Deo actis, præcipuaque oratione per Beati Philippi merita ad Dominum recitata, ad aram maximam ſupra Confeſſionem B. Petri, cum ejuſdem Philippi, cæterorumque commemoratione Miſſam celebravit, Univerſis Chriſtifidelibus qui aderant, plenariam peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem largitus.

Cauſa hujus Conſtitutionis.

§.4. Ne vero de hujuſmodi Clementis Papæ X. decreto Apoſtolico, definitione, ſanctione, adſcriptione, relatione, conceſſione, cæteriſque præmiſſis, propterea quod ab eodem Clemente, aut ab ejus Succeſſoribus Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ me. Romanis Pontificibus Anteceſſoribus Noſtris, literæ decretales de more conſcriptæ non fuerint, deinceps unquam poſſit quomodolibet hæſitari. Nos, qui meritis licet imparibus diſponente Domino in Cathedra Beati Petri iiſdem ſucceſſimus; volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, ſanctio, relatio, adſcriptio, conceſſio, cæteraque hactenus memorata a jam dicta die pridie Idus Apriles anni 1671. ſuum undequaque, & plenarium conſequantur effectum, ac ſi ſuper illis ab eodem Clemente Papa X. literæ Decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio relatæ Canonizationis S. Philippi.

Clauſulæ.

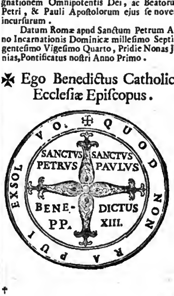
§.5. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§.6. Præterea quia difficile foret has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloq; alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent ſicuti eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtri Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo Quarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
†

† *Ego Franciſcus Epiſcopus Praneſtinus Card. Barberinus.*
†
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculan. Card. Corſinus.*
†
† *Ego Joſeph Tit. S. Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*
†
† *Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Card. Rufus.*
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.*
†
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Card. Picus de Mirandula.*
†
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Card. Zondaduri.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Card. Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Card. Scottus.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Card. Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Card. Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joſephus Tit. S. Suſannæ Presbyter Card. Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Card. Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Card. Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Card. Petra.*
† *Ego Proſper Tit. S. Chryſogoni Presbyter Card. Marefuſchus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Card. Pamphilius.*
† *Ego Joſeph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Card. de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Card. Columna.*
† *Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Card. Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Card. de Abbatibus Oliverius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Card. Marinus.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Card. Albanus.*
† *Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotunda Diaconus Card. Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiſcopus Ancyran.
L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

IV.

Promulgatur Canonizatio B. Franciſci Borgiæ Societatis Jeſu, jamdiu a Clem. X. peracta. Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

Similes ſunt huic Conſtitutiones præcedens, & ſequens. Peracta fuit Canonizatio ann: 1671, Apr. 12, P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum unanimi eorum conſilio communicato, ſanxit, & definivit, licet poſtea ob ejuſdem Pontificis obitum literæ Apoſtolicæ de his conſcriptæ non fuerint, ſuum tandem conſequantur effectum. Romana Eccleſia, cui nullis exigentibus meritis noſtris, ineffabile Dei Conſilium præeſſe Nos voluit, ex veteri Diſciplina, & ex Conſtitutionibus Apoſtolicis in Sanctorum Canonem eos ſolemni ritu, referre conſuevit, qui ſuarum virtutum exemplo Chriſtifideles ad viam ſalutis Exordium.

tis per majorum veſtigia alacrius incurrendam accederent.

B. Franciſci ncomia.

§. 1. Quumque multi peculiari aliquo vitæ genere, ut plurimum excelluerint, unus Franciſcus Borgia ſeculo decimoſexto repertus eſt, quem in variis, multiſque ordinibus conſtituti, ut certum ſalutis ducem ſequi poſſent; Optimates enim, & Viri Principes, quique rem publicam gerunt in eo habent, quæ ſibi in omni vitæ ſuæ curſu imitanda proponant, magna quoque habent, qui Regum gratia florentes in ſummarum Dignitatum faſtigio poſiti ſunt conjugio ſocieiati æque, ac eodem ſoluti adoleſcentes pariter, Juveneſque Viri Deo dicati, Cœtibus quoque Religioſis præpoſiti. Hi ad unum omnes in Franciſco tenent, quæ ubertim, & tuto moribus, & actibus ſuis exprimere poſſint; Etenim ille, Deo volente ſingulas has perſonas mira vitæ ſanctimonia comitibus miraculis repræſentavit, unde factum, ut Viri Dei virtutum, & ſignorum conſtanti fama quotidie aucta felicis recordationis Romani Pontifices Anteceſſores Noſtri Paulus V., atque Urbanus VIII. de illo Sanctorum Confeſſorum Canoni adnumerando conſilium inierint, permoti etiam Catholicorum Regum Hiſpaniæ ferventibus votis huic Sanctæ Sedi Apoſtolicæ expoſitis, quod tandem piæ mem: Deceſſor Noſter Clemens Papa X. ad canonicos ritus veteri traditioni, & Pontificia auctoritate receptos, tota Eccleſia plaudente, complevit.

Ejus vita, & mores, in primiſque ortus an. 1500.

§. 2. Inter præcipuos Hiſpaniarum Dynaſtas Gandiæ Duces, quæ eſt gens Borgia, numerantur, eam multiplices dignitates claram, & per celebrem reddiderunt, clarior tamen evaſit, ex quo Magnus Dei Servus Franciſcus parentibus Joanne Gandienſium Duce III. & Joanna ex Alphonſo Ferdinandi Regis Catholici filio progenita in lucem prodiit anno Chriſti Domini milleſimo quingenteſimo, decimoquinto Kalendas Novembris, quem diem Beati Apoſtoli Simon, & Judas martyrio nobilitarunt, Franciſci locus natalis fuit Gandia Borgiæ Domus avitum Oppidum ad oram Balearici Maris in Conſeranis Populis Hiſpaniæ Tarraconenſis in Diœceſi, & Regno, quæ a Valentia principe Civitate appellantur: Pia Mater, quod præſenti ope Seraphici Confeſſoris B. Franciſci vitæ diſcrimen in filio pariendo evaſiſſet, Franciſcum in Baptiſmate dici voluit, quod nomen tunc primum in Domo Borgia fauſto omine futuræ ejus Sanctitatis auditum eſt.

A propinquis pie, ac religioſe educatur.

Patris Soror, & Mater, quæ erat Ferdinandi Regis Catholici Conſobrina inter clariſſimas Virgines eximia pietatis laude conſpicuæ animo adoleſcentis Chriſtianæ perfectionis igniculos injecerunt, qui puerilibus annis Domi traductis, & cum iiſdem Dei Sponſis ex prædonum manibus ereptus apud Avunculum Archiepiſcopum Ceſarauguſtanum Alphonſum Aragonium, & Catherinam Joannæ Reginæ filiam poſtea Joanni III. Luſitaniæ Regi nuptam liberaliter educat.

In aula Caroli V. ſe immaculatum ſervavit, & uxore ducta æque pietatem coluit.

Inde in Aulam Caroli V. Auguſti profectus ſalutis animæ ſuæ memor ſe undequaque immaculatum ſervavit, matronas officii cauſa, nonniſi aſpero cilicio præcinctus adire ſolitus: Caroli Conjuge Iſabella Auguſta adnitente, Eleonoræ a Caſtro lectiſſimæ Virgini Luſitanæ de ſanctioris vitæ inſtituto, nihil unquam remittens, matrimonio ſociatur. Pulchra, & copioſa prole donatus ab ea, quam inierat pietatis regula animum Domi, foriſve nunquam avertit Cæleſtibus meditandis diu, noctuque occupatus Sacra Synaxi, quolibet octiduo, non ſine lacrimis muniri ſolitus.

Iſabellæ Auguſtæ defunctæ deformitate territus, mundum deſerere ſtatuit.

Sublatæ Iſabellæ Auguſtæ Granatam funeris deducendi Franciſco onus imponitur, cujus Cadaveris, ut publica fide recognoſceretur nudata facies diformitate ſua tantum ei terrorem incuſſit, ut Divina luce illuſtratus de terrenis rebus ſi conjugi ſupereſſet omnino deſerendis apud ſe conſtituerit, poſtmodum dicere ſolitus mortem Auguſtæ ſibi vitam attuliſſe.

Cataloniæ præfectus benignitate in omnes, caritate in pauperes, ſingulari in Deum pietate claruit.

Cataloniæ cum imperio præfectus eam cogitationem ardentius fovit, ibique Populorum felicitati ita ſtuduit, ut Patris Patriæ elogio tanquam Rei publicæ bono natus honeſtari meruerit, magnam aurivim in pauperes erogavit, piam Sacrarum Virginum & Virorum familias eleemoſynis auxit; ſed & in primis, qui ex ſumma furtuna ad extremam inopiam deveniſſent clam aluit: Conſilio pridem animo inſitum ſæpe recogitans, atque uni Deo meditando inhærens diluculo quinis horis de genu quotidie orare frequenti Divinæ menſæ accubitu jejuniis vacare recreari conſuevit. Tunc ei B. Ignatium Regularium Presbyterorum Societatis Jeſu, cui poſtea nomen dedit parentem, & Conditorem prima occaſio de tantis rebus ſcripto conſulendi cælitus data eſt.

Patre, & uxore orbatus, plurima caritatis, & pietatis teſtimonia dedit.

Patre optimo, atque ipſa Conjuge piarum omnium exercitationum ſocia orbatus, & domum redux ſuorum Gandienſium ſolatio, & ſecuritati proſpexit, Noſocomia inſtauravit, Cœnobia conſtruxit, Gymnaſia pro Mauris Chriſtiane educandis erexit, ſacras ædes vaſis aureis, argenteiſque pro dignitate locupletavit.

Divinitus in Societatem Jeſu ſe rapi ſenſit, & Cardinalatum reſpuit.

Deque veteri vitæ propoſito perficiendo ſecum animo ſtatuens ſalubria in hoc ſibi conſilia divinitus dari per bonorum hominum preces flagitavit. Deus tandem Servi ſui votis arriſit, inque Societatem Jeſu ſe rapi ſenſit: Quod enim recens orta Religio, & ab origine ardentior vulgo etiam, adhuc ignota eſſet, nulluſque in ea ambitioſis hominibus dignitatum locus pateret, Franciſco ſummos honores fugienti aptiſſima viſa eſt orationi intentus, hæc animo agitans ſeptem totos dies tiaram capiti ſuo imminentem aſpexit, verituſque, ne Eccleſiæ dignitatem portenderet Deum enixe obteſtari non deſtitit, ne honores, quos fugeret alibi offenderet. Poſt defunctos duos fratres ſuos S.R.E. Cardinales, cum eamdem Sacram Dignitatem per Anteceſſores Noſtros Romanos Pontifices ultro oblatam abſe repuliſſet, tiara illa Propoſiti munus in Sacra ſua familia iudicatum, poſtea cognovit.

Vota religioſa nuncupat, & diſciplinis ediſcendis operam dat.

Adhuc Gandiæ Dux per fel. rec. Paulum PP. III. Deceſſorem Noſtrum Beato Ignatio deprecante permiſſus eſt, ut paucis conſciis religioſa vota nuncuparet. Quadriennium rebus ſuis componendis a Pontifice præfinitum, diſciplinis gravioribus Sacro homine dignis ſingulari modeſtia publice perdiſcendis impendit, quo elapſo, & per fel. rec. Julium PP. III. Anno Jubilæi Chriſtianis iudicto, Franciſcus limina Apoſtolorum frequentaturus, utque Ignatii invitantis alloquiis frueretur, & Caroli V. beneficam erga ſe voluntatem declinaret ſuis valedicens Romam eo animo cogitavit, ut natale ſolum deinceps nunquam repeteret, qui ad aliam Patriam Cæleſtem nimirum ſumma contentione properaret, idque ſancte ſervavit, etiam ſedente Anteceſſore Noſtro Pio PP. V. in legatione Cardinalis Alexan-

Romam, ſuis valedicto, proficiſcitur, ut S. Ignatii alloquiis fruatur.

drini ad Catholicum Hiſpaoiarum Regem Philippum II.illuc digreſſus.In ſacro itinere ad Urbem, quod aſſidue preces, divinique ſermones minuebaot juxta, ac Romæ poſitus ignorari, quam honorifice excipi maluiſſet, iogentem in eo pictatem ſubmiſſumquc ſpiritum,qui B.Ignatii complcxui ampliſſima, & magna quæque poſtponeret.Urbs tota ſuſpexit Menſes quatuor luſtraodis Baſilicis Deo ſacris,omnique pietatis genere cum Ignatio Romæ tranſegerat, cum de ſe Cardinalium Seuatui adſcribendo apud Julium agi ſubodoratus eodem Ignatio auctore Pontificis oculis propere ſe ſubducens iu Hiſpaniam reverſus eſt,ubi Caroli V.propoſitum ejus laudantis auctoritate rebus, & titulis ſuis Gandienſibus univerſis Carolo filio tranſcriptis ſe penitus abdicavit,rcgularem Soc.Jeſu Clericum indueos, & Davidicum illud lætus ingeminans *Dirupiſti Domine vincula mea,tibi ſacrificabo hoſtiam laudis* Presbyteratu initiatus,primum Deo Sacrificium Loyolæ in Cantabria Ignatli patriæ, & pietati hoc tribuens privatim obtulit, mappis Ludovicæ ſororis acu pictis io ara uſus. Quia vero Julius Pontifex hoc ſpeciatim indulſerat, ut cum primum publice ſacris operaretur,quotquot peccatorum Confeſſione rite expiati ex ejus manu Corpus Domini ſumpſiſſent,plenariã veniam pereiperent,Vergeræ oppido id factom, quo tot homines rei fama ducti advenerunt, ut ſacra æde licet magoa nequaquam eos capieote in ara ſub dio excitata celebrare debuerit tot ad Sacram Meoſam accedentibus, ut meridiana hora longe tranſierit.Poſtea Concionem habnit, & Clero,ac Populo ſuppliciter proeedente Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum geſtavit. Ad Socios inde reuerſus majori ſane Sanctitati excolendæ operam dedit precandi ſtudio horas octo quotidie largitus, viliſſima quæque muoia ultro ſubire non dedignatus, ſtipem vicatim, & oſtiatim uudo capite, & pedibus palam mendicans, & pauperibus, ac Noſocomiis diſtribuens, humi quoque,vel in tabulis cubans. Fama tantæ pietatis Aulas Regias pervagante quamplurimi illum adire,deque ſalutis negocio conſulere viſi ſunt, complures pariter Summates præſertim Franciſci exemplum ſecuti Religioſis familiis ſe devoverunt: Sed Julius Pontifex,& Carolus V. taotam virtutem in Cantabris dclitcſcere indignum rati conſilium de illo inter S.R.E.Cardinales cooptando certatim incaſſum tameo,quod poſtea ſæpe numero quoque factum inierunt. Ignatius,qui Sociis aditum ad honorem legibus latis obſtruxerat,Julii pedibus advolutus,ne invito, atque inſcio honorem deferat, neve oblatum capere cogat,naſcenti Sodalitati hoc ſaltem benignus tribuat libello ſupplice, & lacrymis coram exorat,& permagna Franciſci lætitia Impetrat,qui, & grati auimi teſtes literas ad Pontificem dedit.Non autem illum Ignatius latere permiſit; Viri enim ſingulari prudentia io lucrandis Deo animabus, & Saoctitate perſpecta, Sacras Conciones habiturum varias Civitates, & regiones adire, & multarum Provinciarum, quas licet iocommoda valetudine uſus, pedes obivit cum ampliſſima facultate Commiſſarii Geoeralis officio fungi mandavit, quæ omnia magno rei Chriſtianæ bono peracta ſunt. Poſtquam vero Carolum V.morbo languentem Miſericordiæ Dei commemoratiooe erexiſſet, & defunctum funebri ſermone laudaſſet ſuæ voluntatis, quam ratam haberi vellet exequendæ ſupremis tabulis per eum oominatus a re.me.Anteceſſore Noſtro Pio Papa IV. Romam advocatur,ubi Societatis Præpoſito Generali Jacobo Lagnio ad Tridentinum Concilium ire juſſo Vicarii Generalis munus Franciſco imponitur. Mox Jacobo ad Urbem reverſo Aſſiſtens pro Hiſpania, & Luſitania eligitur, poſtea Lagnio e vivis ſublato, iterum Vicarius Generalis, & demum totius Ordiois Præpoſitus magna ſuffragiorum couſenſione invitus renunciatur,quo in munere Societatem ſeptennio Sanctiſſime rexit, inque obſequiis Apoſtolicæ Sedis vitæ curſum, quod maxime optaverat,conſummavit.Pius eoim Papa V.Card.Alexandrioum io Hiſpaoiam Luſitaniam,& Galliam pro re Chriſtiana tuenda ad ſacrum fœdus in Turcas percutiendum mittens conſiliorum ei comitem, & participem Franciſcum adjungi voluit, & Pontifici jubenti Vir pius,quamvis laboribus aſperrimis pœniteotiis, & morbis prope coofectus alacriter paruit, Romam redux oculis,& manibus in Cœlum ſublatis,lætus exclamavit,*Nunc dimittis ſervum tuum Domine*.Mox biduum a reditu longa ægrotatione, multiſque incommodis fractus, quæ tamen illum impedire non potueruot, quin Romam ad ſupremum, & jam immiuentem mortalis vitæ ſuæ termioum feſtinaret ſuſceptis præſenti animo,& ſumma Religione Eccleſiæ Sacramentis, ac Pontificia Gregorii XIII. fel.mem. Anteceſſoris Noſtri benedictione munitus plenus virtutum, & meritorum inter ſodalium amplexus piiſſimam animam Cœlo reddidit Anoo Chriſti Domini Milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo Kalendis Octobribus.Dei Servus a beatis, & ſpectatiſſimis Viris Ignatio Loyola, Pio Papa V., Carolo Borromeo, Franciſco Saleſio, Sacra Virgine Tereſia a Jeſu,aliiſque quamplurimi factus magnam ubique virtutis, & Sanctitatis famam reliquit.

Pontifici beneficans in ſe voluntatem declinavit.

A Pontifice plenaria Indulgentia conceditur iis,qui ab eo Presbyteratu initiato Corpus Domini ſuſciperent.

Quum Societati nomen dediſſet, pietati,& Chriſtianæ humilitati operam præcipuam dedit.

Iterum, ac tertio oblatam a Pontifice, & Carolo V. Cardinalatus dignitatem repulit.

Varias Provincias pro lucrandis Deo animabus luſtravit.

Quibuſdam in Societate perfunctus muneribus, tandem Præpoſitus Generalis renunciatur.

Conſiliorum comes,& particeps Cardinali Alexandrino Legato Apoſtolico adjunctus eſt a Pio V.

Romam reverſus diem ſuum obiit 1572.

§.3. Miracula etiam multa ſubſequuta ſunt; quæ precibus accedentibus Philippi III. Hiſpaniarum Regis Catholici, & magnorum Præſulum,atque Academiarum Hiſpaniæ Paulum Papam V. permoverunt, ut ob tantum Dei famulum in Sanctorum Canonem referendum ſummarum ejus virtutum, & eorumdem miraculorum examen rite inſtitui poſſe concederet, quo abſoluto, Urbanus VIII.eum Beatorum Ordioi adſcribendum ſancivit, largitus quoque, ut de illo Miſſa, & Officium omnes Societatis Jeſu Religioſi, ubique recitare poſſent, ac mox ut io eorum Eccleſiis idem omnibus Presbyteris agere liceret.Interim ſub aliis inclytæ mem.Anteceſſoribus Noſtris Innocentio X., Alexandro VII., & Clemente IX. ſigna poſt Franciſci Beatificationem patrata in exameo ex Cooſtitutionibus Apoſtolicis adducta, & uodequaque probata ſunt. Decretum tamen de illo io Sanctorum tabulas referendo,quod Clemeos IX. morte præreptus vulgare non potuerat,ejus Succeſſor Clemens X. rite vulgavit exultantibus illuſtris mem.Leopoldo electo Romanorum Imperatore cum Conjuge Auguſta,Carolo II. Hiſpaniarum Rege Catholico,aliiſque Viris Principibus Eccleſiaſticis, & Secularibus. Quare idem Clemens X. geſtis omnibus Beati Franciſci de veteri more Apoſtolicæ Sedis in tribus Conſiſtoriis coram ſe rite diſcuſſis, & comprobatis, eum ſtatuta die io Sanctorum faſtos referendum pro-

Ab Urb. VIII Beatorum ordini adſcriptus fuit.

A Clemente X exultantibus Leopoldo Imperatore, Carolo II Rege Catolico, in Sanctorum faſtos relatus eſt una cum aliis Beatis.

Digitized by Google

pronunciavit. Itaque Dominica ſecunda poſt Chriſti Domini reſurrectionem pridie idus Aprilis Pontificatus ſui Anno Primo cum in Sacroſanctam Baſilicam B. Petri Principis Apoſtolorum ſolemni ritu ceremoniam peracturus proceſſiſſet, ſemel iterum, & tertium iteratis ad Deum precibus in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum pro Franciſco Borgia Sanctorum Confeſſorum Canoni adſcriben. unanimi omnium acclamatione, & ſuffragio poſt Sacros Hymnos, preceſque ad Deum pie fuſas, & Paracliti Spiritus gratiam enixe invocatam ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, Chriſtianæque Religionis amplificationem auctoritate Omnipotentis Dei Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli B. Franciſcum Borgiam Societatis Jeſu Presbyterum Hiſpanum, de cujus Sanctitate, Fidei ſinceritate, omniumque virtutum magnitudine, ac miraculorum excellentia cumulate conſtiterat una cum Beatis Confeſſoribus non Pontificibus Philippo Benitio, Cajetano Thieneo, Ludovico Beltrando, & Virgine non Martyre Roſa a Sancta Maria Sanctum Confeſſorem eſſe decrevit, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canoni adſcripſit, atque inpoſterum ab univerſis Chriſtifidelibus tamquam vere Sanctum colendum, invocandum, honorandumque ſtatuit & definivit ad ejus honorem Sacras ædes, atque Altaria, ubi incruentum Sacrificium Deo offeratur conſtrui, & dicari, quotannis quinto Nonas Octobris illius memoriam, ut Sancti Confeſſoris non Pontificis pie coli, atque Officio, &

Et ab eodem conceſſæ Indulgentiæ in ejus die feſto.

Miſſa Ritu S. R. E. honorari pronunciavit ad hoc eadem ſua Apoſtolica auctoritate univerſis, & ſingulis Chriſtifidelibus, qui dicta die ejuſdem Sancti Confeſſoris Sepulcrum, & Corpuſculum devote viſitaſſent annos ſeptem, & totidem quadragenas, infra vero octavam quadraginta dies de injunctis, ſeu debitis pœnitentiis miſericorditer relaxavit His peractis Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Chriſtum Dominum Patris ſempiternum Filium, Sanctumque Paraclitum Spiritum unum Deum, atque unum Dominum hymnis, & laudibus veneratus peculiari oratione in honorem Beati Franciſci Borgiæ ad Deum cantata Miſſa in Ara maxima ſuper Confeſſionem Beati Petri cum ejuſdem Franciſci commemoratione celebravit, omnibus Chriſti fidelibus tantæ ceremoniæ præſentibus peccatorum Indulgentiam largitus.

Cauſæ hujus Conſtitutionis

§. 4. Ne vero de hujuſmodi Clementis Papæ X. decreto Apoſtolico, definitione, ſanctione, relatione, conceſſione, cæteriſque præmiſſis, propterea quod ab eodem Clemente, & ab ejus Succeſſoribus Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ me. Romanis Pontificibus Deceſſoribus Noſtris, literæ decretales de more conſcriptæ, & promulgatæ non fuerint, deinceps unquam poſſit quomodolibet hæſitari.

Promulgatio recenſitæ Canonizationis S. Franciſci.

Nos, qui meritis licet imparibus diſponente Domino in Cathedra Beati Petri iiſdem ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, ſanctio, relatio, adſcriptio, conceſſio, cæteraque hactenus memorata a jam die pridie Idus Aprilis Anni Milleſimi ſexcenteſimi ſeptuageſimi primi, ſuum undequaque, & plenarium conſequantur effectum, ac ſi ſuper illis ab eodem Clemente Papa X literæ Decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

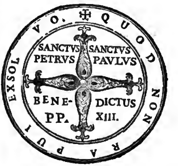
Clauſulæ.

§. 5. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur. Præterea, quia difficile foret has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloq; alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitæ, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent ſicuti eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relaxationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo Quarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
†
†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Prænestinus Card. Barberinus.*

†
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculan. Card. Corſinus.*

†
† *Ego Joſeph Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Sacripanter.*

†
†
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Caciliæ Presbyter Card. Gualterius.*

† *Ego*

†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Card, Picus de Mirandula.*
†
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Card, Zondadari.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Card. Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Card, Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Card. Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Card. Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joſephus Tit. S. Suſannæ Presbyter Card. Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Card. Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Card. Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Card, Petra.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Mareſoſchi.*
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Card, Pamphilius.*
† *Ego Joſeph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Card, Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Card, de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Card, Columna.*
† *Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Card, Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Card, Oliverius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Card. Marinus.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Card. Albanus.*
† *Ego Nicolaus SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.*
†
†
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiſcopus Ancyran.

L. Martinettus.

V.

Promulgatur Canonizatio B. Laurentii Juſtiniani Venetiarum Patriarchæ, jampridem ab Alex. VIII. in Sanctorum album relati. Dat. 4. Junii 1724. An. I.

Similes ſunt huic Conſtitutiones præcedens, & ſequens. Peracta fuit Canonizatio ann: 1690, Oct. 16, P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum unanimi eorum conſilio communicato, ſanxit, & definivit, licet poſtea ob ejuſdem Pontificis obitum literæ Apoſtolicæ de his conſcriptæ non fuerint, ſuum tandem conſequantur effectum. Exordium.

§. 1. Patris Eterni Filius Redemptor Noſter conditionis humanæ gloriam peccatis obrutam conſpicatus, aſſidue providere non ceſſat, ut propterea in exilio poſitos ad libertatis patriam per famulos ſuos, ſignis ac virtutibus claros, revocet. Hoc tribus ab hinc ſæculis & eo amplius per Beatum Laurentium Juſtinianum maxime egit, qui Pontificali apice inclytus, non ſolum Venetis ſuis atque Italis univerſis, ſed toti, quaqua patet, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ perſpicua Vitæ Sanctimonia, & Miraculis ſe ſpectabilem reddidit, unde factum, vt Duce et Dominio Venetorum ferventiſſime flagitantibus, piæ mem. Deceſſores Noſtri Romani Pontifices Xyſtus IV. Leo X. Hadrianus VI. Clem. VII Paulus V. Gregorius XV., & Urbanus VIII. de Laurentio Sanctorum titulis honeſtando conſilium inierint, quod omnium, tandem fidelium Expoſitio facti, & Vitæ B. Laurentii.

lium acclamatione, & plauſu felic s recordationis Anteceſſor Noſter Alexander Papa VIII. univerſis, quæ tantæ rei peragendæ neceſſaria, erant, rite diſpoſitis, ad optatum finem perduxit.

Ejus ortus, pia educatio, & Religioſum Vitæ inſtitutum.

§. 2. Anno Chriſti Domini milleſimo trecenteſimo octogeſimo primo ipſis Kalendis Juliis, qua die, inſigni ad Clodiam parta victoria, Civitas Venetiarum publicis ad Deum ſuppiicationibus, omnique lætitiæ genere perfuſa geſtiebat, Laurentius ex prænobili Juſtiniana familia in lucem editus eſt, ipſe aliquando virtutibus ſuis patriæ gaudium, præſidiumque apud Deum futurus. Sublato Bernardo patre; Quirina Mater eum ſancte educavit, donec anno ætatis undeviceſimo ſacri Inſtituti amore captus, divinæque ſapientiæ alloquio dignatus, ut nuptias ſibi paratas vitaret, ad Marinum matris ſuæ conſobrinum, Canonicum ſæcularem Congregationis Beati Georgii in Alga, quæ eſt Inſula, alias Cœnobium Inſtituti Auguſtiniani prope Venetias, alacriter convolavit, ubi calcatis bonoribus, & fortunæ bonis, toto vitæ ſuæ tempore uni Deo militare conſtituit. Primum certamen corporis illecebris ſtrenuus Chriſti miles indixit, ratus nihil illis indulgendum, ſed quaſi in teterrimum boſtem, jejuniis, vigiliis, & aſperrima pœnitentia contra illas pugnandum. Sitim tam patienter tulit, ut ſi quando ea per jejunium, manuum laborem, peregrinationem, aut valetudinem ſe torreri ſentiret, nunquam potum depoſceret, ſibi eum offerentibus ignorare ſe dicens, quo pacto purgatorii calores eſſet laturus qui ſitim ferre non poſſet. Viridarium relaxandi animi cauſſa, ut fit, nunquam intravit, corpus, morbo affectum, nunquam liberalius fovere voluit. Nocturnas vigilias ita ſervavit, ut primus ad divinas laudes canendas properaret, ultimus inde recederet, illuc, ceteris quieſcentibus, rediturus. Quanvis, ut naturæ imbecillis, frigus immodice pateretur, nunquam tamen rigente hieme ad ignem acceſſit. Pſallens, nunquam, læva, aut dextera ſed ſedilibus beſit, ſemper gradu nixus ſtetit, etiam ægrotus. Strumarum peracerbo morbo in gutture graviter læſus, ſectioni, uſtionique generoſe ſuccubuit, timentem medicum hortatus, ut andacter incideret, cujus novacula Martyrum laminas non ſuperaret. Cœnobio præfectus, infima quæque munia obivit, ſe increpari, contemni, & deſpici cupiens.

Vitæ durities.

Aliæ Chriſtianæ virtutes.

§. 3. Tanta fuit Viri Dei in propoſito conſtantia, ut poſtquam ſuis valedixiſſet fraternam, maternamve domum nunquam, niſi pietatis cauſa ter ſolum intraverit. Stipem ex Ordinis inſtituto foris petens, nunquam ingreſſus eſt; ioque maxima frequentia mendicans, ſaccum panibus plenum ab alio ferri minime voluit, quod Mater, filii, immodico pondere gravis, miſerta aliquando conata eſt. Hujus dormitioni Laurentius interfuit, ſed plorantibus aliis, ipſe, dono lacrymarum alias maxime inſtructus, morientem ſiccis oculis vidit. Amicus illum a propoſito, ſacroque Inſtituto blanditiis, & vi retrahere molitus, ejus verbis, æternæ vitæ plenis, in cœnobium trahitur, una cum Laurentio, & vivere, & mori ſe velle teſtatus. Quantopere ſervum ſuum Deus probaret, dono prophetiæ illi tradito manifeſtavit. Etenim Fantino Dandulo, Viro in Republica Senatori, de alio vitæ ſtatu minime cogitanti, qui ad Beatum Georgium officiis pietatis liberius vacaturus ſeceſſerat, in ſummo capite ſacros cineres, perituræ humanitatis nuncios ex ejus manibus ſuſcipienti, præcipuas Eccleſiæ dignitates prædixit: ad quas paulo poſt recolendæ mem. Deceſſor Noſter Eugenius Papa IV. Dandulum, apud ſe pro patris Oratorem erexit, Legatione Bononienſi, & Epiſcopatu Patavino auctum, Marcum, & Leonardum fratres, ab utroque mutua charitate quotidie inviſus, nunquam inviſit nec etiam rogatus, licet diu nec ſine vitæ periculo, diverſo tempore, uterque decumberet. Iterum ſe dixit, ubi tempus id poſtularet. Ultro adiit tandem quum ſpiritus diſceſſioni jam eſſet paratus: gaudioque ſignificato ob Laurentii fratris inexpectatum adventum, inter ejus amplexus uterque ſuaviter expiravit. Viri Dei humilitas eluxit, dum Eugenius Pontifex magnis Laurentii virtutibus captus animum induxit, ut eum Venetis Epiſcopum daret. Etenim Franciſco Maripetro ex Caſtellano Civitatis Venetiarum Epiſcopatu ad Cathedram Vicetinam tranſlato, Succeſſorem Laurentium pronuncisvit. Qui tamen fugam mente agitavit, & paſtorale onus pro ſua modeſtia deprecatus; ſemel atque iterum Pontifici jubenti humillime reſtitit, literis ingeuui pudoris, ſinceræque probitstis ac ſanctimoniæ plenis ad eundem conſcriptis. Laurentii collegæ inter ſe jejuniis & precibus indictis, Eugenium, ne ſibi patrem eripiat, vehementer obſecrant. Bis ad illum mittunt, bis reſcribit Eugenius, dulciſſimis eos verbis ſolatus. Quare Laurentius Pontifici ter jubenti obtemperavit. Noctem, qua Epiſcopatum nulla pompa, & fratribus etiam remotis, iniit, inſomnem duxit, precibus & lacrymis Dei præſidium in tanto munere implorans. Familiam curis parem delegit, ſibi alias grandem eſſe, cujus ſtudio premeretur, dicere ſolitus, pauperes Chriſti ſignificans. Ædium ornatus, argentumque omnino ſprevit. In menſa non ſordida, ſed munditie plena, nibil appetens aut improbans, fictilibus uſus eſt. In cubili anguſto ex palea & centone laneo conquievit, inde omnibus ſemper excluſis, quo liberius lacrymis & orationi vacaret. Suæ Eccleſiæ Pontificali pro dignitate excolendæ primam operam dedit; ſed & reliquis ſacris ædibus in ſolitudinem ferme redactis probe conſuluit. Mox cleri mores adortus, ſaluberrimis eum conſtitutionibus inſtauravit; pari ſtudio ſacrarum Virginum Monaſteria proſequutus, nec minori vigilantia ceterarum ovium ſedulam curam gerens. Pecuniam, ut Epiſcopum decet, ſumme contemſit. Epiſcopium univerſis, omne penu egenis patere voluit; non tamen Fratribus ſuis, a quibus contra non ſemel grandi pecunia adjutus eſt. Amoris fraterni hoc ſignum retinuit, ut tribus feſtis diebus, Paſchatis, Nativitatis Domini, atque Apoſtolorum Petri & Pauli, duobus panibus ex farinæ flore confectis eos donaret. Demortuis duobus, uni ſuperſtiti eos ſemper pependit. Rationes procuratore adferente, quid deeſſet, quid ſupereſſet tantum adſpexit; nefas ratus, ſi lucro animarum præfectus ſederet ad calculos. In occultis pauperibus indagandis fuit ſumme ſolicitus, iis præcipue, qui ex opulentis inopes evaſiſſent; malens aliquando decipi, quam ſcrupuloſius examinare. Si quando in alterutrum offendendum eſſet, potius cui non oporteret dare cupiit, quam non dare cui oporteret. Res tamen

Dono prophetiæ claruit.

Venetiarum Epiſcopatum jubente Eugenio IV Pontifice invitus obit.

Laurentii virtutes, & curæ Epiſcopales.

In pauperes benignitas, ut decet Epiſcopum.

Digitized by Google

tamen humano uſui neceſſarias libentius, quam pecuniam erogabat: libentius quoque plures ſummas, quam majores, ut nimirum in tanto populo communior eſſet beneficentia. Sæpenumero ſervi ſui votis Dei prouidentia mirifice adfuit, pecunia multis de locis ad eum inſperato veniente. Viri juſtitia inde patuit, quod nihil unquam ab illo judicatum, reſciſſum eſt, ejuſdemque ſententiæ inappellabiles habitæ ſunt. Quid vero æque mirum dici poteſt, ac hominem, qui vix prima literarum elementa a præceptore didiciſſet, de omnibus in ſacra Scriptura diſputatis, graviſſime reſpondere potuiſſe, plurimaque Deo plena, literis conſignaſſet? Nimirum ſcientia potius divinitus infuſa, quam humanitus acquiſita inſtructus apparuit. Calumnias & contumelias magno animo devoravit, nec auctores ſcire voluit. Dominus tamen, cujus negocium agebatur, ipſi adfuit, auctores ipſos impunes abire non ſinens. Spirituum, & cogitationum diſcretio nuſquam major, quam in Laurentio viſa eſt. Immo hoc etiam illi a Cœlo datum, ut Sacræ Virgini abſenti ipſe Miſſarum ſolemnia ad Populum celebrans, extra ſe raptus, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum adminiſtraret.

Scientia divinitus infuſa gaudet.

Contumeliarum patiens.

§.4. Creſcente in dies tanti præſulis fama, Eugenius Pontifex eum apud ſe identidem habere ſe velle ſignificavit, ſemperque Laurentius excuſationes prætendit. Bononiam tamen vocatus, Alpium incommodis atque itineris longitudine, quæ erant excuſationum cauſſæ, ceſſantibus, Pontificem adiit, a quo in S.R.E. frequenti Senatu hoc per honorifico elogio exceptus eſt: *Salve decus, & gloria Præſulum.* Pontifice eum apud ſe retinere cupiente, corporis imbecillitatem cauſſatus, ad ſuam Eccleſiam lætior rediit, quam inde diſceſſerat. Eum pari animi ſignificatione amplexus eſt Eugenii Succeſſor proximus piæ mem. Anteceſſor Noſter Nicolaus Papa V., qui in tanto præſule ornando cum Eugenio plane certans, Laurentium, tametſi reluctantem, Patriarcham eſſe voluit, ſicut Eugenius Epiſcopum eſſe voluerat. Etenim Dominico Michaelio Gradenſi Patriarcha demortuo, Nicolaus dignitatis amplitudini, Civitatiſque Venetiarum ſplendori conſulturus, ex Grado modica Inſula juxta veterem Aquilejam, unde ſub adventum Longobardorum Gradenſis Patriarchatus, novæ Aquilejæ nuncupatus, multorum cauſſa diſſidiorum, emerſerat, hunc Venetis una cum omni honore ſuo tranſtulit, extincto Venetæ Civitatis Epiſcopatu, eidem Gradenſi Patriarchatui antea ſubjecto: qui quidem Epiſcopatus a loco Sedis, Olivolenſis primum, mox Caſtellanus eſt dictus. Hinc factum, ut nomen Patriarchæ Gradenſis, quem exinde Venetum appellaverunt, olim invidioſum, in Laurentio gratiſſimum eſſe cœperit.

A Nicolao V P. M. fit Primus Patriarcha Venetiarum.

§.5. Novi Patriarchæ ſanctitatis præconio longe lateque reſonante, quicunque Venetias adpellebant, Laurentium videre in primis cupierunt. Non vulgus tantum ad eum, velut ad Angelum de Cœlo lapſum, conſpiciendum per vicos & compita certatim currere; ſed Viri Principes domi eum inviſere, intimos Epiſcopi receſſus venerationis cauſſa luſtrare, vimque auri pauperibus diſpertiendam ad illum afferre. Advenæ Pannones, Germani, Galli, Hiſpani ad limina Apoſtolorum vel ad Chriſti Domini ſepulcrum peregrinantes, ſe felices putabant, ubi Laurentii benedictione accepta diſcederent; adeoque in maximis periculis Reſpublica Venetorum ad Laurentii precationes, tanquam ad oraculum, confugere conſuevit; Deuſque ipſe quam gratæ ſibi eſſent Laurentii pro ea preces, procul apud Corcyram prodigio comprobavit, ubi in mediis rupibus & ſpeluncis, vir a triginta annis ſolitarius, uni Deo vacans, & prophetiæ ſpiritu inſignis, an res Venetorum in bello cum Duce Mediolanenſi perituræ eſſent, conſultus, omnino ait perituras, niſi eorum præſulis lacrymæ apud Deum intercederent. Laurentius tamen ſolitario illi juxta ac omnes fere mortales, inauditus & incognitus erat.

Magna apud omnes pietatis fama, & veneratio.

§.6. Jam Venetus Patriarcha annum quartum ſupra ſeptuageſimum exegerat, vigiliis, ſuſceptiſque ultro incommodis attritus, quum ſe libenter hinc abiturum, ſi Domino placeret, aliquando pronunciavit. Paucos poſt dies febri correptus decumbit; lectumque molle ſibi parari commotus eſt, quum Chriſtus Dominus in duriſſimo ligno cubitaſſet. Pecunias, quibus pro ejus ſalute non parcebatur, in pauperes aptius erogari monuit. Migrationis diem adveniſſe intelligens, prope eſſe ſponſum ait, eidemque obviam eundum. Quare ſuſceptis Eccleſiæ Sacramentis, deque mortis utilitate ſermone habito, populoque ſuo, proceribus, & Viris Sacris ad ſe confluentibus bene precatus, & multis, quæ eventura erant, prædictis, obdormivit in Domino ſexto Idus Januarias, anno Domini milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo quinto, Epiſcopatus anno decimo nono, Patriarchatus quarto, quum ſe nulla pompa ſupremis tabulis inter Canonicos S. Georgii in Alga ſepeliendum mandaſſet, qui eum, optime de ſe meritum, deinceps, quaſi auctorem & parentem ſuum, coluerunt.

Pie obiit 1455.

§.7. Tantus omnium Ordinum univerſæ Civitatis concurſus ad Laurentii corpuſculum factus eſt, ut ex Epiſcopo ad ſacram ædem ob multitudinis oculos depaſcendos, mox illud deferri oportuerit, ubi turba ſe ſe comprimente, feretrum a gradibus chori ad valvas Eccleſiæ raptum eſt. Diſciſſæ veſtes, ſublati calcei, omnia ad venerationem direpta. Ob ejus ſanctitatis ubique vulgatam opinionem Urbani ſodalitiorum proceſſus magna celebritate ad funus accurrerunt, nullo tamen funebri ſigno, ut in mortuorum elationibus fieri ſolet, ſed omni honoris & lætitiæ ſignificatione ultro & publice inſtructi. In funere ipſo ſuaviſſimi cantus, & modulationes auditæ, Angelicæ, non humanæ. Sacrum pignus inter utroſque Canonicos, Patriarchales, & Beati Georgii de eo dando & retinendo contentione orta, quaſi litis exitum expectaturum, in Eccleſiæ Cathedralis Secretario repoſitum eſt, ubi altero ac tertio die nec corruptum, nec fœtens, immo nec quinto, nec ſexto repertum, genis rubeſcentibus & vivo ſimile viſum eſt. Tota Civitate effuſa ad prodigium, octava die palam in ædem ſacram adfertur. Interim ſacræ exuviæ, aliis inſtantius eas poſtulantibus, aliis diligentius cuſtodientibus, iterum in Secretarium allatæ, ubi per dies quadraginta incorruptæ & integræ permanſerunt, quamplurimis ad illas venerationis cauſſa affluentibus, donec tandem totius Populi & Civitatis ſuffragio Canonicis Patriarchalibus illas adjudicante, ſeptimo die ſupra

Poſt obitum pro Viro Sancto ab omnibus colitur.

pra

pra ſexageſimum Sepulturæ io Baſilica Patriarchali decimo ſexto Kalendas Aprilis traditæ ſunt officiis, & onoribus, non quibus ceteris ſolent, de quorum virtntibus & meritis ambigitur; ſed quaſi viri Sancti Reliquiæ. Non ſolum ex Italia, ſed ex Illyrico etiam, atque Epiro multi ad prodiginm profecti: quod Medici omoes oulla naturæ vi, præſertim qunm Laureotius putrida febre laboraſſet, fieri potuiſſe, teſtati ſuot.

Miraculis etiam poſt mortem clarus evaſit.

§.8. Quæ & quanta deinde miracula divinam opem ad Laurentii Sepulcrum implorantibus acciderint, difficile dictu eſt. Hæc felicis recordationis Anteceſſorem Noſtrum Xyſtum Papam IV. permoverunt, ut ad Ducis, & Dominii Venetorum ſummas preces, ob eum in Sanctorum Canonem referendum, acta, rei tantæ neceſſaria, conſcribenda curaret. Sed quum eadem acta Patriarchalis ædis cooflagratione periiſſent, alter piæ memoriæ Deceſſor Noſter Leo Papa X. ad negocii inquiſitionem rurſus juſſit. Poſt Leonem hoc pariter egit Succeſſor ejus ſimilis memoriæ Hadrianus Papa IV. Quo deinde ſublato, Clemens Papa VII. literis Apoſtolicis in forma Brevis ad Antonium Contarenum Civitatis Venetiarum Patriarcham, Duce & Domioio Venetorum pie depoſcentibns, conceſſit, ot pro æterni Regis laude & gloria, ac ipſius Beati Laurentii Pontificis & Confeſſoris reverentia, Sanctæ Eccleſiæ decore & Catholicæ Fidei ſplendore, populorumque dicti Dominii devotione, ſingulis annis in die, qua Beatus Laureutius migravit ad Dominum, Feſtum & officium de eodem cum oratione unius Pontificis & Confeſſoris ſub nomine Beati Laurentii Patriarchæ in ejus & aliis ædibus Deo ſacris Dominii Venetorum, ab omnibus celebraretur. Hoc pacto Clemens Laurentium Beatorum Catalogo adſcripſit.

A Clem. VII. ejus feſtum, & officium permittitur.

§.9. Poſtmodum recolendæ memoriæ Xyſtus Papa V. plenariam Indulgentiam, die Feſto Beati Laureotii ædem ſacram, ubi ejus Corpus adſervabatur, devote inviſentibus largitus eſt: quod ſimilis recordationis Clemens Papa VIII. ſemel atque iterum indulſit, adprobatis lectionibus propriis, io ejuſdem inſtituti Congregationibus Beatorum Giorgii in Alga & Joanuis Euangeliſtæ in Luſitania, cum ejus Officio recitandis. Mox piæ recordatioois Paulus Papa V. iiſdem Canonicis Beati Georgi in Alga induiſit, ut, quintis cujuſcumque hebdomadæ feriis noo impeditis, illud idem Officium recitarent. Idem poſtea Paulus æque ac ejus Succeſſor Gregorius Papa XV. ac ſubiode Urbanus Papa VIII. piæ quoque memorlæ Anteceſſoris Noſtri, de magnis virtutibus & miraculis, per interceſſionem Beati Laurentii patratis, acta & commentarios pro eo io Sanctorum Canouem ſolemni pompa referendo, iterum conſcribi juſſerunt, de ejus Corporis traoslationibus atque aris Deo in ejuſdem honorem auctoritate Apoſtolica erectis, mentionem facientes: quo tempore hujus Beati Confeſſoris & Pontificis ſummæ ſanctitatls fama etiam io regno Siciliæ ita percrebuit, ut Senatus Panormitanus ob Civitatem a contagionis morbo Laurentii patrocinio divinitus liberatam, eum ſibi præcipuum patronum elegerit, impetrata etiam a jam dicto Urbano Papa VIII. Apoſtolica facultate, ut in Eccleſiis Panormitanis Officium & Miſſa de eodem Beato viro, tanquam de patrono, celebrarentur.

Ab aliis Pontificibus Indulgentiæ, aliſque gratiæ ad augendum ejus cultum conceduntur.

§ 10. Tot, tantiſque monumentis, apud Apoſtolicam Sedem comprobata Viri Dei Sanctitate, quam Chriſtianæ virtutes, & complura miracula illuſtraverant, is tandem, quem ſupra memoravimus Alexander Papa VIII. ad Summum Pontificatum evectus, de Laurentio cum aliis Beatis Viris ubique celeberrimis, ex Romanorum Pontificum auctoritate, Ritualibus, Conſtitutionibus, Canonibus, & Decretis, rite ſervatis, in Saoctorum tabulis, Duce, & Dominio Venetorum orantibus, deſcribendo provide cogitavit, ideoque geſta omnia Bcati viri in novum examen adducta ſunt: quo ex veteri more Apoſtolicæ Sedis io tribus Conſiſtoriis, ac plenario conveotu Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Urbe præſentium coram ſe rite peracto, Beatum Laurentium ſtatuta die io Sanctorum Canonem per ſe referendum pronunciavit. Quare decimo ſeptimo Kalendas Novembres anno ſalutis milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo, ſui Pontificatus ſecundo io ſacroſanctam Beatl Petri Principis Apoſtolorum Baſilicam, ſumma celebritate totius Eccleſiæ Romanæ Laurentinm maxima cæremonia inter Sanctos numeraturus Alexander profectus eſt, ubi in plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum ſemel, iterum, & tertio iteratis pro Laurentio Juſtiniano in Sanctorum faſtos referendo ad Deum precibus, uoanimi omnium acclamatione, & ſuffragio idem Alexander Papa VIII. poſt gratiam Paracliti Spiritus ſumma religione invocatam, auctoritate Omnipotentis Dei, & Domini noſtri Jeſu Chriſti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac ſua, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis; exaltationem fidei Catholicæ, & Chriſtiani nominis incrementum, Beatum Laurentium Juſtiniauum Venetum Confeſſorem, & Pontificem, de cujus virtutibus, & miraculis antea couſtiterat, & tunc ſatis conſtabat, una cum aliis Beatis Viris Johanne de Deo, & Paſchale Baylonio Confeſſoribus non Pootificibus, Sanctum Confeſſorem Pontificem eſſe decrevit, & definivit, io Sanctorum Coofeſſorum Pontificum Catalogum, & Canonem retulit, eumdemque impoſterum in tota Eccleſia, tamquam vere Sanctum, colendum, invocandum, honorandumque ſancivit: ad ejus honorem ſacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium Deo offeratur, conſtrui, ac dicari; Sexto idus Januarias, quo die migravit ad Dominum, illius memoriam; ut Sancti Confeſſoris Pontificis, ab omnibus pie coli poſſe pronuociavit. Inſuper eadem auctoritate omnibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui anois ſingulis in illius dormitionis die ad ejuſdem ſepulcrum religioſe acceſſiſſent, annum & quadriginta dies; accedentibus vero infra octavam, quadraginta dies de injunctis ſeu quomodolibet debitis canonicis pœnitentiis miſericorditer io Domino relaxavit.

Ab Alexandro VIII. Sanctorum numero adſcribitur una cum aliis Beatis.

Ab eodem Indulgentiæ ejus de feſto conceduntur.

§. 11. Mox Deum Patrem æternum, Regemque gloriæ Chriſtum Dominum ejus ſempiternum filiom: Sanctumque Paraclitum Spiritum in trinis Perſonis unum Deum, & Dominum Alexander magoa Religione veneratus, & peculiari oratione per Bcati Laurentii Juſtiniani Confeſſoris, & Pontificis merita precatus, cum

C ejus,

Digitized by Google

ejus, & ceterorum commemoratione in Ara maxima ſupra Confeſſionem Beati Petri ſolemnem Miſſam celebravit, univerſis Chriſtifidelibus, qui tante ceremonie aderant, plenariam peccatorum indulgentiam, & remiſſionem largitus.

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

§. 12. Ne vero de hujuſmodi Alexandri Papæ VIII. decreto Apoſtolico, definitione, ſanctione, adſcriptione, relatione, conceſſione, cæteriſque præmiſſis, propterea quod ab eodem, aut ab ejus Succeſſoribus Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ me. Romanis Pontificibus Anteceſſoribus Noſtris, literæ decretales de more conſcriptæ, non fuerint, deinceps unquam poſſit quomodolibet hæſitari. Nos, qui meritis licet imparibus diſponente Domino in Cathedra Beati Petri iiſdem ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, ſanctio, relatio, adſcriptio, & reliqua hactenus recenſita a jam dicta die decimo ſeptimo Kalendas Novembres anni *1690.* ſuum undequaque, & plenarium conſequantur effectum, ac ſi ab eodem Alexandro VIII. literæ Decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio recenſitæ Canonizationis. Clauſulæ.

Clauſulæ.

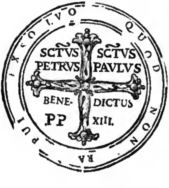
§. 13. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§. 14. Præterea, quia difficile foret bas noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloq; alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent ſicuti eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§. 15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtri Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo Quarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†

† *Ego Franciſcus Epiſcopus Praneſtinus Card. Barberinus.*

†

† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Othobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculan. Card. Corſinus.*

†

† *Ego Joſeph Renatus S.Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*

†

†

† *Ego Philippus Antonius Tit.S. Caciliæ Presbyter Card.Gualterius.*

†

†

†

†

† *Ego Ludovicus Tit. S.Silveſtri in Capite Presbyter Card.Picus de Mirandula.*

† *Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Petri in Vinculis Presbyter Cardinalis de Via.*

†

† *Ego Antonius Felix Tit. S.Balbinæ Presbyter Card. Zondadari.*

† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S.Joannis ante Portam Latinam Presbyter Card.Corradinus.*

†

†

† *Ego Curtius Sancti Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tit. S.Mariæ Angelorum Presbyter Card. de Polignac.*

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Card.Spinula.*

†

†

† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Card. Spinula.*

† *Ego Cornelius Tit. S.Cæciliæ Presbyter Cardinalis Bentivolus.*

†

†

† *Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Card. Belluga, & Moncada.*

† *Ego Joſephus Tit. S.Suſannæ Presbyter Card. Pereyra de la Cerda.*

†

† *Ego Joannes Baptiſta Tit.S.Stephani in Monte Celio Presbyter Card. Salernus.*

†

† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Card.Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tit.S.Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*

† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card.de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Card.Petra.*

† *Ego Proſper Tit. S.Calixti Presbyter Cardinalis Mareſuſchus.*

† *Ego*

✝ *Ego Frater Auguſtinus Tit. S. Xiſti Presbyter Cardinalis Pi ia.*

✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coſcia.*

✝

✝

✝ *Ego Nicolaus Maria Tit. Sanctor. Ioannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Lercarius.*

✝ *Ego Fr. Laurentius Tit. S. Mariæ de Araceli Presbyter Cardinalis Cozza.*

✝

✝

✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

✝ *Ego Fabius Sanctorum Viti, & Modeſti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*

✝ *Ego Iulius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

✝ *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝

P. Cardinalis Prodatarius.
F. Cardinalis Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiſcopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Regeſtrata in Secretaria Brevium.

VI.

Dat. 4. Junii 1724. an. I.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Capiſtrano Ord. Minorum de Obſerv. ab Alexandro VIII. jampridem peracta.

Similes ſunt huic Conſtitutiones præcedens, & ſequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1690. Oct. 16. P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, unanimi eorum conſilio communicato, ſanxit, & definivit, licet poſtea ob ejus Pontificis obitum literæ Apoſtolicæ de his conſcriptæ non fuerint, ſuum tandem conſequantur effectum.

Expoſitio facti, & Vitæ B. Joannis.

§. 1. A largitore omnium bonorum in ſummo Eccleſiæ faſtigio conſtitutus felicis recordationis Anteceſſor Noſter Alexander Papa VIII. pro ſua paſtorali vigilantia illud unum præ omnibus ſibi incumbere animadvertit, ut pro Domo Iſrael Speculatoris officium impendens, populos ſibi commiſſos duceret in vias Domini. Hoc autem ſe præſtiturum putavit, ſi ex ritu, & diſciplina S.R.E. recognitis, & comprobatis eorum virtutibus, qui vitæ Sanctimonia cæteris antea præluxerant, pietatis ardorem eo magis in Chriſtifidelium cordibus accederet, quo vitam, a Viris juſtis pie actam, in Univerſa Eccleſia luculentius ſpectandam aperiret. Itaque cum aliis Dei Servis, qui moribus vere Chriſtianis jamdudum venerandi habebantur, Joannem a Capiſtrano Ordinis Fratrum Minorum B. Franciſci, qui a regulari obſervantia nuncupantur, multis magniſque virtutibus, & ſignis ubique percelebrem, rite in Sanctorum Canonem ſibi referendum exiſtimavit.

Ejus ortus 1385.

§. 2. Capiſtrani Marſorum Oppido in agro Aquilano, inque Epiſcopatu Sulmonenſi ortus eſt Joannes anno Chriſti Domini 1385. In gymnaſio Peruſino Chriſtianis, & liberalibus diſciplinis inſtructus, aliquando rempublicam geſſit: ſed poſtea Dei monitu ad ſanctius miniſterium vocatus, in eadem Civitate Ordinem Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui a Regulari obſervantia nuncupantur, abſe ferventiſſimis votis expetitum, quamvis repulſis duriſque, & publicis quoque experimentis probatus, maxime alacris amplexus eſt anno Chriſti Domini 1414.

Religionem ingreditur.

In divinis literis magiſtro uſus eſt beato Confeſſore Bernardino Senenſi, quem pro Sacratiſſimo nomine Jeſu calumniis traductum coram piæ memoriæ Anteceſſore Noſtro Martino Papa V. in Baſilica Beati Petri principis Apoſtolorum ſtrenue defendit: eumdemque ipſe, & Sodalis Jacobus a Marchia per Inclytæ recordationis deceſſorem Noſtrum Nicolaum V. in Sanctorum Confeſſorum Canonem poſtea referendum curavit, uterque deinceps in eumdem Sanctorum Canonem, & Jacobus quidem a Nobis quamprimum favente Domino referendus Joannis doctrinæ, aſperrimæ pœnitentiæ, & Sanctitatis fama in dies creſcente, ad multas, variaſque Provincias, Italiam, Germaniam, Sarmaticam, Pannoniam Chriſtianos mores, diſciplinamque verbo, & ſcriptis, quæ plurima edidit, inſtauraturus, ab Anteceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus ablegatur.

In varias Provincias a Romanis Pontificibus ablegatur.

Idem quem diximus, Martinus V. ad compeſcendam verbo, & ſcriptis Fraticellorum ſectam illum una cum Jacobo a Marchia Inquiſitorem inſtituit; de quibus Joannem feliciter triumphantem, contra omnes hæreticos generalem Inquiſitorem creat.

Fraticellorum ſecta delevit.

Reatinos, & finitimos populos inter ſe odiis, armiſque certantes eloqui ſuavitate componit. In terris S.R.E. citra Pharum, Joanna II. Regina flagitante, Judaici fenoris pravam licentiam evellit. Deceſſorum Noſtrorum, Martini dormitionem, piæque memoriæ Eugenii IV. Succeſſionem prædicit, a quo pro magnis Eccleſiæ negocii ad Inſubres, Siculos, & alios mittitur.

In componendis diſſidiis; & futurorum ſcientia clarus.

Recuſato Aquilano Epiſcopatu, munus prædicandi Evangelium obire non ceſſat, inque plenario Florentinorum Patrum Conventu, velut ſol quidam fulget. Romæ Judeorum Synagogæ Magiſtrum cum quadraginta Sectatoribus ad veritatis profeſſionem reducit. Ut hæreticos in ſinum Eccleſiæ, & Principum animos in concordiam redigat, Friderico III. Imperatore poſtulante, in Germaniæ partes a prædicto Nicolao V. mittitur.

Epiſcopali dignitate recuſata, munus prædicandi Evangelium obivit.

A Gregorio XV. Beatorū faſtis adſcriptus eſt.

§.3. In Germania, Bohemia, Sarmatica, & Pannonia ſexennali peregrinatione Huſſitis, Adamitis, Taboritis, Hebræiſque innumeris ad Chriſtianam veritatem, doctrinæ, ſanctitatis, & miraculorum luce converſis, Dei gloriam mirifice auget. Ægros quamplurimos ſanat, mortuos ſuſcitat, mutis loquelam reſtituit. Deiuique totam Chriſtianorum Rempublicam periclitantem ab immaniſſimo Turcarum Tyranno defenſurus, ſe pro Domo Iſrael murum opponit, dum piæ memoriæ Deceſſor Noſter Caliſtus Papa III. Joanne potiſſimum deprecante, Chriſtianorum militum, ſigno Crucis illuſtrium expeditionem in Turcas Europæ incumbantes decernit ſtatimque Joanne Pannoniam, Tranſilvaniam, Moldaviam, Vallachiam, inſtar fulgoris pervolante, ſeptuaginta millia Chriſtianorum conſcribuntur, Cruciſque vexillum ipſo parma fidei protecto præferente, de centum, & viginti millibus hoſtium toto Orbe mirante, victoria reportatur: cujus Nuncio Romam allato VIII. Idus Auguſtas, idem Caliſtus ejus diei memoriæ ſolemnia Transfigurationis Chriſti Domini perpetuo conſecravit.

Ejuſdem monitu decreta a Caliſto III. expeditione in Turcas, eodemque Crucis vexillum præferente, victoria reportata eſt.

Ejus obitus 1446., & poſt ipſum miracula.

§.4. Joannes his, atque aliis ſempiterna memoria digniſſimis præclare geſtis, ex corporis fatigatione lethali morbo contracto Villacum Pannoniæ inferioris Opidum in agro Sirmienſi defertur, ubi Ladislao Rege aliiſque viris principibus viſitatur, ſanctiſque Eccleſiæ Sacramentis maxima Religione ſuſceptis, & multis, quæ ſup erventura erant, prænunciatis, principes viros Ladislaum Regem, Matthiam Corvinum, alioſque ad tuendam Religionem Chriſtianam hortatus vir Apoſtolicus, & voluntate Martyr pie in Domino obiit anno ſalutis 1446. X. Kalendas Novembres: defuncto triduanæ exequiæ in Pannonia, Germania, atque Italia Univerſa perſolvuntur. Poſt obitum æque, ac in vita multis magniſque miraculis claruit.

§.5. Pro eo in Sanctorum Canonem referendo ad Sedem Apoſtolicam undique ſcriptum eſt, ab Italiæ Civitatibus Bononia, Patavio, Tarviſio, Aſculo, Fridericus III. Auguſtus, & Caſimirus Poloniæ Rex a Pio II. felicis memoriæ Anteceſſore Noſtro id poſtulaverunt: qui quidem Pius, adhuc Æneas Silvius, perinſignium Joannis virtutum locuples teſtis, eodem Friderico III. rogante illum a Nicolao V. in Germaniam mittendum impetraverat. Ad hæc Joannes, & Sigiſmundus Comites Palatini ad Rhenum, Rupertus Dux Bavariæ, Albertus Marchio Brandenburgicus, Corradus Dux Sileſiæ, Petrus S. R. E. tituli S. Vitalis Presbyter Cardinalis, Auguſtanus nuncupatus, in Univerſa Germania Apoſtolicæ Sedis Legatus; Epiſcopi Miſnenſis, Eyſtettenſis, aliique, Mathias Rex, & Eliſabeth Pannoniæ Regina, plurimæque illarum partium Civitates, ab Apoſtolica Sede idem popoſcerunt. Quare tot tantiſque Viri Dei præconiis una voce ad Sanctam Romanam Eccleſiam undique allatis, & confluentibus permotus felicis memoriæ Anteceſſor Noſter Leo Papa X. per Bernardum S.R.E. Diaconum Cardinalem Sanctæ Mariæ in Porticu, Bibienam nuncupatum, conceſſit anno ſalutis 1515. ut Joannis piæ dormitionis dies feſtus perpetuis futuris temporibus a Clero Seculari, & Regulari apud Capiſtranenſes quotannis celebretur.

A Leone X. conceſſum fuit, ut ejus dies feſtus celebraretur.

§.6. Poſtmodum alius Deceſſor Noſter felicis quoque memoriæ Gregorius Papa XV. Beatorum faſtis Joannem ſcripſit, in quo ejus die natali officium duplex, & Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium in ejuſdem honorem, toti Ordini regularis obſervantiæ Beati Franciſci, & Sæculari etiam Clero in dicti Ordinis Eccleſiis celebrari permiſit. Mox ſub piæ memoriæ alio Anteceſſore Noſtro Urbano Papa VIII. eximiis, & multis Viri Dei virtutibus, & miraculis ad Apoſtolicarum Conſtitutionum ritus, & Canones in examen vocatis, & quæ omnium approbatione, & præconio receptis, etiam ſub felicis memoriæ Anteceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus Innocentio X. Alexandro VII. & Clemente X. tandem a Sanctæ memoriæ Deceſſore itidem Noſtro Innocentio XI. de Beato Viro in Sanctorum Canonem referendo ſancitum eſt, repetitis precibus id etiam poſtulantibus illuſtris memoriæ Leopoldo electo Romanorum Imperatore, Carolo II. Hiſpaniarum Rege, & Coſmo III. in Etruria ſibi ſubiecta magno Duce.

§.7. Quum autem re infecta idem Innocentius jubente Domino, ex hac vita pie migraſſet, fel.mem. Alexander Papa VIII eidem ſuffectus, ex Romanorum Pontificum auctoritate, ritualibus Conſtitutionibus, Canonibus, & Decretis rite ſervatis, de Joanne Sanctorum Canoni adſcribendo provide cogitavit. Quare XVII. Kalendas Novembres anno ſalutis MDCXC. ſui Pontificatus ſecundo, in Sacroſanctam B. Petri principis Apoſtolorum Baſilicam ſumma celebritate totius Eccleſiæ Romanæ profectus eſt, ubi ſemel, iterum, & tertio in plenario Conventu Venerabilium fratrum S R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum iteratis pro Joanne in Sanctorum Canonem referendo ad Deum precibus, unanimi omnium acclamatione, & ſuffragio poſt gratiam Paracliti Spiritus ſumma religione invocatam, idem Alexander VIII. auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, & Chriſtiani nominis amplificationem, Beatum Joannem a Capiſtrano Ordinis Fratrum Minorum B. Francisci, a regulari obſervantia nuncupatorum, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate conſtiterat, una cum aliis beatis viris Laurentio Juſtiniano Confeſſore, & Pontifice, Joanne a Sancto Facundo, Joanne de Deo, & Paſchale Baylonio Confeſſoribus non Pontificibus, Sanctum Confeſſorem eſſe decrevit, & definivit in Sanctorum Confeſſorum Catalogum, & Canonem retulit, eundemque imposterum in tota Eccleſia, tanquam vere ſanctum, colendum, invocandum, honorandumque ſancivit: ad ejus honorem Sacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium Deo offeratur, conſtrui, ac dicari, & quotannis X. Kalendas Novembres, quo die vir Sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam ut Sancti Confeſſoris non Pontificis, pie recoli poſſe pronunciavit. Mox Deum Patrem æternum, regemque Gloriæ Chriſtum Dominum ejus ſempiternum filium, Sanctumque paraclitum Spiritum in trinis perſonis unum Deum, & Dominum Alexander magna religione veneratus, & peculiari oratione per Joannis Confeſſoris merita precatus, cum ejus, & cæterorum commemoratione ad Aram Maximam ſupra Con-

Ab Alexandro VIII. nōnullis Europæ Principibus poſtulantibus, in Sanctorum faſtos relatus eſt una cum 4. aliis Beatis.

Digitized by Google

confeſſionem Beati Petri ſolemnem Miſſam celebravit, univerſis Chriſtifidelibus, qui aderant tantę cęremonię, plenariam peccatorum indulgentiam,& semiſſionem largitus.

Cauſæ hujus Conſtitutionis

§.8. Ne vero de hujuſmodi Alexandri Papæ VIII.decseto Apoſtolico,definitione,ſanctione,adſcriptione, relatione, conceſſione, cæteriſque præmiſſis, propterea quod ab eodem,aut ab ejus Succeſſoribus Ionocentio XII. Clemen.XI. & Innocentio XIII. piæ me. Romanis Poutificibus Anteceſſoribus noſtris, de more literæ decertales conſcriptę non fuerint,deinceps unquam

Promulgatio relatæ Canonizationis.

poſſit quomodolibet hæſitai,Nos, qui meritis licet imparibus diſponente Domiuo in Cathedra Beati Petri iiſdem ſucceſſimus,volumus,& Apoſtolica auctoritate ſtatnimus, ut Decretum,ſanctin, relatio, adſcriptio,cæteraque bactenus recenſita a jam dicta die decimo ſeptimo Kalendas Novembres 1690. ſuum undequaque, & plenarium conſequantur effectum, ac ſi ab eodem Alexandso VIII. literæ Decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enasratur.

Clauſulæ.

§.9. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, Definitionem, Sanctionem, adſcsiptionem, relationem, ſtatutum conceſſionem, cæteraque præmiſſa, ubique omnino ſufficiant,neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius sequiratur. Præterea, quia difficile foret, has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa, manu publici Notari ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent, ſicubi eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtri Decreti,diffinitionis,Sanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti,conceſſionis infringere,aut ei temerario auſu contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri,& Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo quarto, Pridie Nonas Junias Pontificatus Noſtri Anno Primo.

✱ EGO BENEDICTUS CATHOLICÆ ECCLESIÆ EPISCOPUS.

†
†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Praneſtinus Cardinalis Barberinus.*
†
†
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardnalis Corſinus.*
†
† *Ego Joſeph Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card.Sacripantes.*
†
†
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Caciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S.Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
†
†
† *Ego Antenius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Ioannis ante Portam Latinam Presbyter Card.Cerradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S.Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit.S.Petri in Monte Aureo Presbyter Card. Scottus.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinola.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga Moncada.*
† *Ego Ioſeph Tit. S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Ioannes Baptiſta Tit. S.Stephani in Monte Cælio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Ioannes Baptiſta Tit.S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit.S.Honuphri Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Proſper Tit.S.Chriſogoni Presbyter Cardinalis Mareſuſcus.*
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*
†

† Ego

✠
✠
✠
✠ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Card. Pamphilius.*
✠ *Ego Joſeph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Imperialis.*
✠ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Card. de Alteriis.*
✠ *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Card. Columna.*
✠ *Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Card. Origus.*
✠ *Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Card. de Abbatibus Oliverius.*
✠ *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Card. de Marinis.*
✠ *Ego Iulius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.*
✠ *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Card. Albanus.*
✠ *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Iudice.*
✠
✠
✠
✠

P. Card. Prodatarius.
F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martiuettus.

VII.

Dat. 4. Junii 1724. Ann. 1. Promulgatur Canonizatio B. Catharinæ a Bononia Clariſſæ, jam antea a Clem. XI. Sanctarum Virginum albo adſcriptæ.

Similis ſunt huic Conſtitutio præcedens, & ſequens Peracta fuit Canonizatio an. 1712., Maij 22. P. 12.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardioalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum unanimi eorum conſilio communicato, ſaoxit, & defioivit, licet poſtea ob ejuſdem Pontificis obitum literæ Apoſtolicæ de bis conſcriptæ non fueriot, ſuum tandem conſequantur effectum.

Expoſitio facti, & Vita b. Catharinæ. §. 1. Jampridem piæ me: Anteceſſor Noſter Clemeos PP. XI. rem Apoſtolatu ſuo maxime dignam reputans, Dei famulis olim Chriſtianarum virtutum perfectione excellentibus ſummos honores in Catholica Eccleſia decernere, poſt intellectam Sacræ Deo Virginis B. Catharinæ a Booonia Ordinis Minorum B. Franciſci, quæ Clariſſæ appellaotur, præclaram, & laudabilem vitam inſignum quoque miracolorum ſerie illuſtratam, quæ in Sanctis ſuis mirabilis Deus, per ejuſdem ſuæ Virginis merita operari voluerat, juſtum, & ſumme deceos exiſtimavit, Dei electam ancillam, ut vere Sanctam, io Militaoti Eccleſia, ſecundum receptos Eccleſiæ Romanæ ritus auctoritate ſibi divinitus tradita, honorandam ſancire, ejuſque virtntes tanquam eximias, & præcellentes, omnibus Chriſtianis imitandas proponere, ut ad ſummi Dei cultum ipſius exemplo ſe componentes in oeceſſitatibus patronam, & depreeatricem apud Dominum habere mererentur.

§. 2. Aono Chriſti Domioi 1413. 6. Idus Septembris, Bononiæ primaria B. Petri, atque Italiæ Civitate, unde huic Sacræ Virgini cognomen adhæſit, ex Patre Ferrarienſi, & Matre Booonienſi, non ſine prodigiis, futuram ejus Sanctitatem præmonſtrantibus, Catharina orta eſt. Ejus ortus 1413.
Ex Margaritæ Ateſtinæ aula, ubi triennium vixerat, ætatis ſuæ anno 14. Ferrariæ in Monaſterium Corporis Chriſti ſub regula OrdioisMinorum B Franciſci, quæ Clariſſæ appellantur, Clariſſarum Monaſterium ingreditur.
Cæleſti Sponſo ancillatura, confugit, ubi omoium rerum humanarum, ut uni Deo vacaret, cogitatione depoſita, ex humani generis hoſte, orationis, & divinæ gratiæ clypeo munita, Victrix ſemper evaſit, immo ipſa, alias latine docta artem de eo triumphandi Italiæ expoſuit, Librum quendam conſcripſit.
libro *de ſeptem ſpiritualibus armis* inſcripto, quod humilitatis Inſtitntum ab ſe igni traditum, mox novo Dei monitu iterum literis conſignavit.
Tam coram vitæ innocentia ſe ſuperis reddidit, ut Deus, qui arcana cæleſtia, ei non ſemel patere voluit; eam pariter, ſibi uni propria ſcientia futurorum, inſtruxerit, qua præceteris patriæ ſuæ de hoſte victorias, & Orientalis Imperii, ob Græcorom impietatem, & Schiſma fo neſtam cladem prnnunciavit. Futurorum ſcientia clara extitit.

§. 3. Piæ Virginis fama longe, lateque diffuſa, patriæque Oratoribus Coloniam Sororum ejus ſibi concedi flagitantibus, novum ſuæ Regulæ Monaſterium excitatura, Bononiam Natale ſolum, ire jubetur. Bononiæ novum Monaſterium excitat, cui & præfuit.
Ad Ferrarienſium turbas, diſceſſum ejuſmodi ægre ferentium, vitandas, iter cum Oratoribus, ſacriſque B. Franciſci alumois, noctu diſpoſitum eſt. Catharina autem, uti erat viribus fracta, alienis brachiis, inſtar cadaveris, extra Monaſterium, educta, mox ita convaluit, ut currum quo ad flumen Rhenum perducta eſt, ſola, & nullius opis indiga aſcenderit. Beſſarionem Baſilicæ duodecim Apoſtolorum S.R.E. Præsbyterum Cardinalem, Bononiæ pro Apoſtolica Sede Legatom, & Philippum Civitatis Epiſcopum, pariterque S.R.E. Tituli S. Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Calandrinnm nuncupatum, nedum patrium Senatum, magnamque Civium frequentiam, Catharina, & reliquæ ei comites traditæ Sacræ Virgines obvios habuerunt. Earum Collegii poſtmodum abſoluti; Dei juſſu præfecturam ſuſcepit, ſociaſque vere Sanctarum Virginum Chorum ſuæ pietatis exemplo conſtituit;

§. 4. Jam per annos duodeviginti variis, & multis ægritudinibus, vitæque iocommodis Bononienſem Virginem, nihil omittentem, quod munus ſuum ſpectare videretur, Dominus exercue- Multa adverſæ valetudinis incommoda diu æquo animo pertulit.

cuerat quum eam, quibuſvis cruciatibus alacriter pro Deo tolerandis paratam, lethales morbus invaſit. Tunc pro charitatis æſtu, quo ſumme flagrabat, nibil prius habnit, quam, ut Sororibus ſuis quaſi ultimum vale dictura, æternæ ſalutis monita patefaceret. maximaque religione ſuſceptis Eccleſiæ Sacramentis, ſe, quod tamdiu anhelaverat, in divini Sponſi occurſum ituram diſpoſuit, ſed toto Virginum cœtu Denm exorante, ne filias mœrore confectas tantæ Matris ſolatio viduaret, Catharina mentis exceſſum paſſa e lectulo incolumis ſurgit, conſuetoque præfecturæ muneri, ut antea obeundo ſolicitam operam navat, anno, quo ſupervixit, diu, noctuque Chriſtianis virtutibus toto pectore exeolenlendis, uniſque cæleſtibus, ad quæ non ſine lacrymis adſpirabat, meditandis intenta.

Supremum diem vaticinata obiit 1463 virtutibus omnibus prædita.

§.5. Majoris hebdomadæ tempus advenerat, quum de more ablutis Sororum pedibus, ſemel, atque iterum vehementibus, & aptiſſimis verbis eas ad amorem Crucis hortatur, reſolutionis ſuæ tempus inſtare vaticiuata. Hoc tamen a Sororibus non ſtatim animadverſum, Catbarina hilari vultu, vicinam mortem non indicante, ſed vitæ ſuæ curſum ſe conſummaſſe dicenti, nuncius proximæ diſceſſionis erupit. Mox acerbis doloribus correpta decubuit, quibus forti animo toleratis, ſumptiſque miro pietatis ſtudio Sacramentis, atque oculis in Crucifixi imaginem ſæpe converſis, piiſſimos hymnos ab ſe compoſitos recitavit. Sorori vices ſuas poſt dormitionem obituræ cæteras pias Virgines intimo animi ſenſu commendavit, deque Cæleſtibus, & Chriſtianis rebus eas allocuta, poſt dulcem Sanctiſſimi Nominis Jeſu lterstam invocationem, ſpiritum Deo reddidit 3. Idus Martias anno ſalutis 1463. ætatis ſuæ quinquageſimo.

Signa ejus Sanctitatis poſt obitum cælitus edita.

§.6. Defuncta longe pulchrior, quam viva, adoleſcentulam plane dormientem referre viſa eſt. Poſt ejus animam in Cælum receptam, & corpuſculi depoſitionem, multis illius patrocinio apud Deum ſe commendantibus, quum duo de viginti dies effluxiſſent, incorruptum, & ſuavem ſpirans odorem, ſepulcro eruitur, ſeptemque dierum ſpatio omnium undique confluentium oculis exponitur, quod ſedens inſtar viventis hactenus magno cum honore ibidem colitur.

A Clem. VIII. cultus publicus eidem Sanctæ Virgini una cum indulgentiis conceſſus fuit, & a Clem. VIII. in Martyrologii tabulas relata.

§.7. Felicis recordationis Anteceſſor noſter Clemens PP. VII. annos ſeptem, & ſexaginta a Catbarinæ deceſſu, ſacri corporis incorruptionem, manu tractabilem, coram miratus Monaſterii Sororibus facultatem indulſit, quotannis Catbarinæ anniverſarii obitus die recurrente ſacras preces in ejus honorem ritu Eccleſiaſtico recitandi; tum dicbus ſingulis inter horas canonicas ejuſdem nomen commemorandi; Indulgentiam quoque iis conceſſit, qui pœnitentiæ, & Eucbariſtiæ Sacramentis pie ſuſceptis, ſacram ædem, ubi Virgo Dei requieſcit, annuo feſto ejus inviſerent. Poſtmodum ad ſacras quoque Ferrarienſes Virgines earumdem precum recitandarum facultas extenſa eſt; tum Miſſa propria ad ejus honorem in Eccleſiis Sanctimonialium utriuſque Civitatis, Sacerdotibus, qui eis eſſent a ſacris Confeſſionibus, Apoſtolica largitate permiſſa. Creſcente Dei Ancillæ virtutum, & meritorum fama, Inclytæ memoriæ Anteceſſor noſter Clemens Papa VIII. nomen ejus in ſacras tabulas Martyrologii Romani referendum curavit: Poſtea ſedente alio Deceſſore noſtro fel. me. Innocentio Papa X. ad alterius Deceſſoris Urbani Papæ VIII. Decretorum normam, de Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda actum, deque omnium ejus virtutum perfectione in gradu ſummo plene conſtare, decretum eſt. Hoc felicis quoque memoriæ Innocentiu Papa XI. Anteceſſor noſter confirmavit, novaſque miracula, quibus poſt permiſſam ab Apoſtololica Sede Ancillæ ſuæ venerationem, Deus ſanctitatem ejus patefecerat, auctoritate ſua pariter comprobavit.

A Clem. XI. prædicta Beata Catharina Sanctorum Virginum albo adſcripta eſt una cum tribus aliis Beatis.

§.8. Hinc taudem factum, ut idem piæ me: Clemens Papa XI. univerſis, quæ ex S R. E. diſciplina, & ritu, Deceſſorumque noſtrorum Pontificum Romanorum Conſtitutionibus Apoſtolicis, ſacriſque Canonibus in Catharinæ eximiis virtutibus, & miraculis examinandis, & comprobandis ſervanda erant, ſancte ſervatis, magnæ ſolemnitatis diem Dominicam, Sanctiſſimæ Trinitati ſacram XI. Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis 1712. ſui Pontificatus XII. futuram indixerint, qua Catharinam Sanctarum Virginium Canoni adſcriberet, quod Reges, Principes, Virique inſignes Eccleſiaſtici, & Seculares plurimis, & urgentiſſimis precibus ab Apoſtolica Sede antea flagitaverant. Clemens ergo in dicta die in Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli Baſilicam magno apparatu deſcendit, ubi in plenario S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum conventu repetitis pro B. Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda humillimis ad Deum, precibus, Sanctique Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, Fideique Catholicæ amplificationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, totius ejuſdem Conventus conſilio, unanimique conſenſu, beatæ memoriæ Catharinam a Bononia de cujus Sanctitate, virtutumque, ac prodigiorum magnitudine plene conſtiterat, una cum Confeſſore, & Pontifice Pio Papa V., cæteriſque Confeſſoribus non Pontificibus, Andrea Avellino, & Felice a Cantalicio, Sanctam pronunciavit, inque Sanctarum Virginum non Martyrum Canonem referendam eſſe decrevit, eamdemque a cunctis Chriſtifidelibus, tanquam vere Sanctam, colendam, honorandam, invocandamque definivit, in ejus honorem ſacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, conſtrui, ac dicari poſſe, & quotannis VII. Idus Martias, qua ad Cæleſtem Patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sanctæ Virginis pie coli ſancivit. Poſtremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctam Virginem cum cæteris confeſſoribus in conſpectu omnium gentium honorificaſſet, tamque inſigni gloria Eccleſiam ſuam decorari voluiſſet, in ejuſdem Virginis, Sanctorumque Confeſſorum laudem, ſolemni oratione cantata in ara maxime ſupra confeſſionem B. Petri Apoſtolorum Principis cum eorumdem Sanctorum commemoratione Miſſæ Sacrificium celebravit, ſinguliſque Catholicis, qui aderant, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem largitus eſt.

Cauſæ hujus Conſtitutionis

§.9. Ne vero de hujuſmodi definitione, & ſanctione, Apoſtolico, cæteriſque præmiſſis, propterea quod ſuper his ab eodem Clemente, aut ab

Digitized by Google

ab ejus Succeſſore fel. me. Innocentio PP.XIII. Deceſſoribus noſtris literæ decretales conſcriptę non fuerint, unquam poſſit in poſterum quomodolibet hæſitari: Nos, qui utrique, diſponente Domino, licet immeriti, in Cathedra Beati Petri ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, definitio, ſanctio, adſcriptio, relatio, conceſſio, cæteraque hactenus recenſita a jam dicta die XI. Kalendas Junias Anni 1712. ſuum conſequantur effectum, ac ſi ſuper illis ab eodem Clemente revera literæ Decretales eadem die conſcriptæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio Canonizationis B. Catharinæ.

§.10. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, Sanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum conceſſionem, cęteraque præmiſſa, undequaque ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

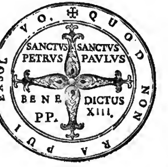
Clauſulæ.

§.11. Præterea, quia difficile foret, has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa, manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent, ſicubi eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtri Decreti, diffinitionis, Sanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo quarto, Pridie Nonas Junias Pontificatus Noſtri Anno Primo.

✠ EGO BENEDICTUS CATHOLICÆ ECCLESIÆ EPISCOPUS.

†
†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Praneſtinus Cardinalis Barberinus,*

†
† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius,*

† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*

†
† *Ego Ioſeph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*

†
† *Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Ruffus.*
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†
†
†
† *Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Ioannes Antonius Tit. S. Caliati Presbyter Card. de Via.*
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

†
† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Ioannis ante Portam Latinam Presbyter Card. Corradinus.*

†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Card. Scottus.*

†
†
† *Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Card. Spinula.*

†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga Moncada.*
† *Ego Ioſeph Tit. S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†
† *Ego Ioannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Cardinalis Salernus.*

†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

†
† *Ego Ioannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Honuphri Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Proſper Tit. S. Chriſogoni Presbyter Cardinalis Mareſuſcus.*

†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*

†
†

† *Ego*

✝
✝
✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Card. Pamphilius.*
✝ *Ego Joſeph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Imperialis.*
✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Card. de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Card. Columna.*
✝ *Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Card. Origus.*
✝ *Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Card. de Abbatibus Oliverius.*
✝ *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Card. de Marinis.*
✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Card. Albanus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Card. Falconerius.*
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

VIII.

Dat. 4. Junij 1724. An. I.

Promulgatur Canonizatio B. Felicis a Cantalicio Ordinis Capuccinorum, olim a Clem. XI. in Sanctorum numerum adſcripti.

Conſtitutio præcedens eſt huic ſimilis. Uti & alia ad. 1726., Dec. 10., P. 3. Peracta fuit Canonizatio an. 1712., Maji 22., P. 12.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum unanimi eorum conſilio communicato, ſanxit, & definivit, licet poſtea ob ejuſdem Pontificis obitum literæ Apoſtolicæ de his conſcriptæ non fuerint, ſuum tandem conſequantur effectum.

Expoſitio facti, & Vita B. Felicis.

§. 1. Recolendæ memor: Anteceſſor Noſter Clemens PP. XI. ut frigeſcentem Chriſtianorum pietatem ad Domini cultum accenderet, Servorum Dei exempla, qui virtutum magnitudine olim claruerant in ſummo Romanæ Eccleſiæ candelabro lucentia pro ſua Paſtorali ſolicitudine exponere ſtatuit, Beatique Felicis a Cantalicio Ord. Fratrum Minorum B. Franciſci, qui Capuccini appellantur, geſtis omni præconio memorandis, & ſignis, quæ Deus ob ejus merita ediderat, in examen vocatis de illo Sanctorum faſtis adſcribendo provide cogitavit.

Ejus ortus 1515.

§. 2. Felix, ineunte Sæculo 16. circa annum Chriſti 1513. in finibus Reatinorum humili loco natus, ab ipſa adoleſcentia futuræ virtutis argumenta, in dies animum ejus ad ſummi Dei cultum excitantia, manifeſtavit. Literarum plane rudis, agriſque colendis deditus, ex ſibi prælectis veterum Patrum geſtis auſterioris vitæ, qua illi excelluerant, amore captus, Inſtitutum eorumdem Fratrum Minorum B. Franciſci, qui Capuccini appellantur, voto ſuo complendo aptiſſimum cenſuit, cui plurimo gaudio in Laicorum ordine nomen daturus, Romam ex Patria ſua Cantalicio profectus eſt. Hic Religionem ingreſſus anno Milleſimo quingenteſimo quadrageſimo tertio toti Urbi per quadraginta, & eo amplius annos ſumme Chriſtiana morum innocentia, & ſimplicitate, aſperrimæque pœnitentiæ, & vitæ genere ſe admirandum exhibuit.

Cum Religioni nomen dediſſet; morum pœnitentia clarus extitit.

Rigidum ſui Ordinis Inſtitutum per omnia obſervaſſe nequaquam contentus, plurima alia ultro ſibi ſervanda pro Dei amore, quo flagrabat, diu, noctuque propoſuit. Conſcientiæ Viri Dei moderatores Dominici corporis ſumptionem ter illi ſingulis hebdomadis peragere ſolito, per totos quindecim ante dormitionem annos, ob ejus ardentiſſimum charitatis fervorem, quotidianam divinæ Menſæ perceptionem concedere, ſanctum exiſtimarunt: ad quam ſine uberrimo lacrymarum imbre nunquam acceſſit. Laſſo corpori nullam requiem indulſit, illud jejuniis præter ſuam regulam, ſupraque communem uſum ſibi præſcriptis, duriſque flagellis caſtigans. Nudis pedibus per Urbem eleemoſynas pro Fratribus reficiendis quotidie corrogaturus, incedere; ferreis quoque annulis ad lumbos præcinctus celebriores Urbis Baſilicas obire conſuevit; palam etiam viſus cum B. Confeſſore Philippo Nerio ſui contemtu, & humilitate certare. Vitæ ſuæ termino ſemel atque iterum prænunciato, viſaque inter cælitum choros Deipara Virgine, plenus dierum, & meritorum in Cœnobio ad radices Quirinalis ſancte, ſuaviterque ſpiritum Deo reddidit decimo quinto Kalendas Junias Anni milleſimi quingenteſimi octogeſimi ſecundi, tota Urbe ad Servi Dei cadaver in ſacra æde expoſitum confluente, per ejus preces divinam opem imploratura, vel ob jam acceptam per ejus merita, Deo grates actura. Ipſi quoque ſanctæ mem: Anteceſſores Noſtri Romani Pontifices Xyſtus V., & Gregorius XV., ut Beati Viri precibus ſe apud Deum commendarent, ad ejus ſepulcrum inviſendum palam accedere viſi ſunt.

Ardentiſſimus in Euchariſtiam fervor.

§. 3. Tantæ Sanctitatis Fama Dei nutu in dies magis prodeunte, piæ record. Anteceſſor Noſter Urbanus Papa VIII., qui novam diſciplinam ob Dei Servos in Beatorum, & Sanctorum Canonem referendos veteri addiderat, B. Felicem novæ ſubeſſe noluit, ejuſque virtutes ad receptam Sanctionem Apoſtolicarum

Ejus nomen ab Urba VIII in tabulas Martyrologii relatum eſt.

normam eum miraculis ob ejus invocationem patefactis, rite probavit: ſervique Dei nomen in Sacras tabulas Martyrologii Romani Pontificio diplomate relatum eſt, Miſſa pariter, & Officio in Felicis bunorem celebrari permiſſis Poſtmodum per alios fel: mem: Romanos Poutifices Anteceſſores Noſtros, Innocentium X., & Clementem XI. novis miraculis, quæ poſt felicem beatorum numero adſcriptum contigerant comprobatis, idem Papa Clemeus B. Virum in Sanctorum Canonem ſtatuta die referendum Apoſtolica auctoritate prouunciavit. Quare univerſis, quæ ex S. R. E. Conſtitutionibus, Ritibus, Canonibus, & Decretis, in Beati Felicis virtutum, & miraculorum examine, & approbatione agenda erant, ſancte peractis, idem Clemens magnæ ſolemnitatis diem Dominicam, Sanctiſſimæ Trinitati Sacram undecimo Kalendas Junias Anni Dominicæ Incarnationis Milleſimi ſeptingenteſimi duodecimi, ſui Pontificatus duodecimi, tanto actui et Cęremoniæ perficiendæ futuram eſſe voluit: quem actum, omnium maxime ſolemnem, Regum, & Principum obſecrationes ab Apoſtolica Sede obſequentiſſime tanto antea popoſcerant.

A Clem. XI. Sanctorum numerus ejus nomine, & aliorum trium Beatorum auctus eſt.

§.4. Itaque Clemens præſtituta die in Sanctam Beatorum Petri, & Pauli Baſilicam, magno apparatu, & celebritate proceſſit: ubi in plenario S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Conventu repetitis pro Beato Felice in Sanctorum Canonem referendo humillimia ad Deum precibus, & Paracliti Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatia, Fideique, & Religionis Catbolicæ amplificationem, auctoritate Omnipoteutis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Saocti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, toto eodem Conventu uno ore adprobante, & conſentiente, beatæ mem: Felicem a Cantalicio, de eujus Sanctitate, virtutumque Cbriſtianarum, & ſignorum magnitudine cumulate couſtiterat, una cum Confeſſore, & Pontifice, Pio Papa V. Confeſſore non Pontifice Andrea Avellino, Virgineque oon Martyre Catbarina a Bononia, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canoni adſcribendum eſſe definivit, eumdenique Felicem Sanctorum Confeſſorum Cauoni adſcriptum deinceps ab univerſis Chriſtifidelibus, ut vere Saoctum ubique eolendum, bonorandum, invocandumque decrevit; in ejus honorem Sacras Ædes, & Altaria, ubi incruenrum ſacrificium Dco offeratur, conſtrui, & dicari; & quotannis decimo quinto Kalendas Junias, quo die obdormivit in Domino, ſolemnem ejus memoriam, ut Sancti Confeſſoris pie recoli poſſe ſancivit.

§.5. Deuique gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Confeſſorem Felicem cum cæteris jam memoratis in conſpectu omnium gentium honorificari, & militantem Eccleſiam tam inſigni gloria decorari voluiſſet, in ejuſdem Confeſſoris, & ceterorum laudem ſolemni oratione cantata in Ara maxima ſupra Confeſſionem B. Petri Apoſtolorum Principis, unacum eorumdem Sanctorum commemoratione, Miſſæ Sacrificium celebravit, ſingulisque Catholicis, qui tantæ cæremoniæ intererant, plenariam peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem largitus eſt.

Cauſa hujus Conſtitutionis

§.6. Ne vero de hujuſmodi ſolemni definitione, & ſanctione Apoſtolica, cęteriſque præmiſſis, proptcrea quod de illis per eumdem Clementem, aut ejus Succeſſorem fel: mem: Innocentium XIII. Deceſſores Noſtros literæ decretalea conſcriptæ non fuerint, unquam poſſit impoſterum quomodolibet hæſitari; Nos, qui utrique, diſponente Domino licet immeriti, in Cathedra B. Petri ſucceſſimus, volumua, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut decretum, ſanctio, definitio, adſcriptio, relatio, conceſſio, cęteraque hactenus memorata, a jam dicto die undecimo Kalendas Junias Anni milleſimi ſeptingenteſimi duodecimi ſuum conſequantur effectum, ac ſi de illis ab eodem Clemente revera literæ decretalea eadem die conſcriptæ, & promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio Canonizationis B. Felicis.

Clauſulæ.

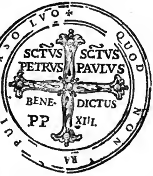
§.7. Volumus etiam, ut præſentes literæ noſtræ ad probandum decretum, ſanctionem, definitionem, adſcriptionem, relationem, conceſſionem, cęteraque præmiſſa undequaque ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis, & ſolemnitatis adminiculum ad id amplius requiratur.

§.8. Ceterum quia difficile foret, has noſtras ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa, manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent, ſicubi eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtri Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, & conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc atteutare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., pridie nonas Junias, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†

†

† *Ego Franciſcus Epiſcopus Praeneſtinus Card. Barberinus.*

† *Ego*

†
† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*
†
† *Ego Joſeph Tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis Sacrypantes.*
†
† *Ego Thomas Tituli S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.*
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Tituli S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† Ego *Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Preſbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joſeph Tit. S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† Eg *Proſper Tituli S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Mareſuſcus.*
†

† *Ego Nicolaus Tituli S. Mariæ in Domnica Preſbyter Cardinalis Coſcia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Joſeph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Curtius S. Euſtachi Diaconus Cardinalis Origus.*
† *Ego Fabius Sanctorum Viti, & Modeſti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Marinus.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

IX.

Conceduntur Privilegia Conclaviſtis poſtremi Conclavis. Dat. 4. Junii 1724. Ann. 1.

Eadem Privilegia conceſſa fuerunt ab Innocent. XIII. Conſt. ed. 1721., Maii 18., P. 1. & a Clem. XII. Conſt. ed. 1730. Jul. 16., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

URBIS.

MOtu proprio &c. Nos volentes dilectos filios Conclaviſtas, qui Conclavi, in quo, Divina favente Clementia, ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, ut familiares, & continui commenſales inſervientes interfuerunt; quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſque meritis exornare.

§. 1. Ipſoſque Conclaviſtas, quibus hodie, ac alis participantibus deſcriptis in Rolo, ſeu divi- Donati ſcut. 10. mil. auri pro Concl.

ſione ſubſcripto, vel ſubſcripta per dilectum filium Magiſtrum Gaſparem de Carpineo Datarium noſtrum, ſummam decem millium ſcutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos ſpectan. gratioſe donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commenſales noſtros, ac eos, qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ clericali adſcribi deſiderent, quoſque tres hujuſmodi Cardinales ſingulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſingulatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius, ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros originarios, & antiquiſſimos, etiam nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis; itaut ipſum jus civitatis ad quoſcumque illorum heredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & inſignis decoramus, aliorumque familiarium & continuorum commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum militum, & nobilium, ac civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eiſque in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis, tam gratiam, quam juſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim concernen., ſed familiares continuos Commenſales, noſtroſque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & literæ hujuſmodi ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, ac prorſus ſimilibus antelationum antelationibus prerogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri familiares tempore dictæ Aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & Rocchettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu alias quomodolibet, etiam quoad aſſecutionem quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam per quaſcumque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra ſine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti frui, potiri, & gaudere libere, & licite, valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamſi in Urbe, & Civitate hujuſmodi non habitaverint perinde, ac ſi de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquiſſimo cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, & pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & in cis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus indulgemus.

Receptio in familiares. — *Notarios.* — *Comites.* — *Cives.* — *Nobiles creat.*

§. 2. Voſque Conclaviſtas prædictos a ſolutione, & exactione decimarum, & cujuſcumque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & cujuſcumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabilia cauſa, & occaſione etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerum publicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impoſitorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & e contra, & poſtquam caſus hujuſmodi impoſitionis, & ſolutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus; diſtrictius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario, Præſidentibus Clericis, ac quibuſcumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum ſubſidii, gabellarum, & onerum hujuſmodi, ac aliis perſonis, cujuſcumque Eccleſiaſticæ, vel ſæcularis dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis exiſtentibus, ne eos ad aliquam ſolutionem cogere, ſeu compellere, aut ſuper præmiſſis, eorumve uſu poſſeſſione, vel quaſi directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præſumant.

Exemptio à gabellis, decimis, & oneribus.

§. 3. Necnon omnes eosdem Conclaviſtas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Conſtitutionibus ſuper creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conſcientiæ tantum abſolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoſcumque defectus, ſi qui forte ſint omnium proviſionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclaviſtarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incurſionem quarumcumque cenſurarum, & irregularitatis, quam alias, ex

Abſolutio a cenſuris.

qua-

vis cauſa provenien., ſanamus, ac hujuſmodi proviſiones vigore eorum privilegiorum in foro conſcientiæ tantum, perinde ac ſi novas proviſiones obtinuiſſent, revalidamus, & quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis eorum de omnibus, & ſingulis dignitatibus, & aliis cum cura, & ſine cura beneficiis Eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujuſvis Ordinis Regularium per eos reſpective obtentis, de novo etiam reſpective providemus, ac omnes, & ſingulas penſiones eis, & eorum ſingulis ſuper quorumvis beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus &c. reſpective reſervatas ſimiliter de novo reſervamus.

Remiſſio fructuum male perceptorum.

§.4. Ipſiſque Conclaviſtis, eorumque ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & proventus Eccleſiaſticos occaſione quaruncumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcumque, & quarumcumque penſionum annuarum ipſis, & eorum cuilibet collatorum, & reſervatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occaſionibus etiam ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus, & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia Divina officia, dummodo tamen non in contemtum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis ſe immiſcuerint; quodque illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obſtet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in ſuſceptis per eos alias rite ordinibus etiam in Altaris miniſterio miniſtrare etiam libere, licite valeant, diſpenſamus.

Legitimatio illegitimorum.

§.5. Ac eoſdem Conclaviſtas, ſi qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus feminis forſan procreati ſint, etiamſi alias legitimati exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, & cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, aliorum Conſanguineorum, ſeu Cognatorum, vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de jure valida diſpoſitione, & præterquam in bonis Eccleſiaſticis, & ab Eccleſia provenientibus, ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere eos ad omnia jure, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia publica, vel privata etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtan. ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſint, inſigniri, ac ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint, promoveri, ac poſtmodum charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eiſdem ordinibus etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores poſt Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi alias canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem recipere, & dummodo plura ſimul non ſint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, ſimiliter diſpenſamus.

Expeditio literarum Apoſtolicarũ gratis.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ proviſionum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum hujuſmodi, prout noſtris Familiaribus continuis commenſalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipſæ in forma Brevis, tam de capienda poſſeſſione nomine dictæ Cameræ Apoſtolicæ, quam alias uti illis ſuper proviſionibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, ſimiliter gratis dentur, concedantur, & expediantur; ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Conceſſio antianitatis Equitibus Hieroſolymitanis ſeu alterius militiæ.

§.7. Ac Conclaviſtis prædictis, qui S. Joannis Hieroſolymitani; ſeu cujuſvis alterius militiæ regularis etiam expreſſe profeſſi ſunt, ut etiamſi ab eorum conventu abſentes exiſtant, dum tamen quinquennalem, ſeu aliam debitam reſidentiam in conventu fecerint, & conſueta ſervitia præſtiterint quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, & quarumvis penſionum, & commendarum eorum militiæ, ſeu Religionis capaces exiſtant perinde, ac ſi in eadem militia, ſeu Religione antianitatem de juſtitia conſequuti fuiſſent ſimiliter indulgemus. Eiſdemque Conclaviſtis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, ſeu duarum inſignium Urbis Collegiatarum Eccleſiarum, aut perſonæ aliæ quæcumque Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligen. ſeu eligendæ quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis univerſis, certis, & incertis quarumcumque menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, ac etiam diſtributionibus quotidianis etiam ratione ſervitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum; etiam per prædictæ S.R. Eccleſiæ Cardinales obtentorum, & in poſterum obtinendorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi beneficiorum reſervatos, ſeu reſervandos, etiamſi ſemel, vel pluries translatæ, ſeu translati fuerint,

rint uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ſimilium in toto, vel in parte, ac in una, ſeu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articnlo caſſare, & extinguere, & poſtquam caſſæ, & extunctæ fuerint alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus hujnſmodi uſque ad ſummam prędictam nni, vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum inſignitis cum clauſula tamen ex tunc prout poſt quam dicto charactere rite inſigniti fuerint per eoſdem Conclaviſtas, & eorum ſingulos nominan. etiam quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectaotibus alias tamen penſionum capacibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eiſdem modo & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatæ, ſeu reſervati erant etiam abſque beneficia ipſa obtinentium conſenſu integre perſolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reſervare, conſtituere, concedere, & aſſignare valeant; præfatique translatarii in quaſi poſſeſſione dictas penſiones exigen. in qua ipſi Cooclaviſtæ tempore translationis per eos præſentium vigore facien. exiſtebaut, in omnibus, & per omoia ſubrugati eſſe cenſeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamſi ſimilem gratiam a Prædeceſſoribus noſtris alias forſan obtiuuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclaviſtarum, quam ex quocumqoe alio indulto & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & conceſſionem impedire nolomus, ſed cumulative conceſſam, vel conceſſas eſſe volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præſeutibus, & præteritis privilegiis, hac in re conceſſis, uti, & froi poſſint.

Ampliatio.

§.8 Decernentes ipſas translationes, & novas reſervationes, conſtitutiones, & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, redditnum, & proventuum hujnſmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout poſtquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque beoeficia ſuper quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliiſque hujuſmodi reſervatæ fuerint obtinentes ad illas perſolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eiſdem Conclaviſtis, quod ratione qoarumcumque penſionum annuarum eis, & eorum cuilibet ſuper quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis etiam Cathedralibus, & aliis Eccleſiis, ſeu Monaſteriis etiam a prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra ſummam ducatorum duceotorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reſervatorum, & reſervandorum habitnm, & tonſuram Clericales geſtare, & in illis, dummodo alias ipſi habitum decentem, & honeſtum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam deſuper cogi, ſeu compelli, minuſqoe aliquas ſententias, cenſuras, ac etiam privationis, ſeu ceſſationis ipſarum penſionum pœnas occaſione præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones ad prædictam ſummam ducentorom ducatorum aſcenden., & reſervatas, ut præfertur, etiamſi matrimoniom jam contraxerint, vel poſt hac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & libere retinere.

Exemptio a ſpoliis, & facultas teſtandi.

§.9. Poſtremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclaviſtas, & eorum quemlibet ſpectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatnm quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum induſtria legitime tamen ac alias licite acquiſita, & acquiren. etiam in Urbe, ejuſque diſtrictu, ac nbique exiſtentia ſpoliis minime ſubjaceant: ſed Conclaviſtæ prædicti etiamſi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum de jure tamen capacium etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipſorum propriam reſidentiam eos decedere contigerit, teſtari, & alias diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque ſuccedere, libere, & licite valeant ſimili modo concedimus, & indulgemns, præcipientes, mandantes eiſdem S.R.E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ noſtræ prædictæ, & qnibuſvis aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus, & Snbcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibuſvis aliis perſonis, tam ſæcularibus, quam regnlaribus cujuſcumque gradus, ſtatus, ordinis, & præeminentiæ, etiamſi ſpeciali nota digni exiſtant, ne in hujuſmodi bonis manns apponant, neque hæredes præfatornm Conclaviſtarum deſiuper moleſtare audeant, ſeu præſumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam teſtamenti, & condicillorum per ipſos Conclaviſtas de eorum bonis hujuſmodi facien. ſemper, & perpetno validas, & efficaces fore.

Ab inſinuatione in Camera.

§.10. Nec eoſdem Conclaviſtas: eorumque aliquem ad præſentem motum proprium, ſeu literas ſuper præſentibus, ſi videbitur conficien. in dicta Camera inſinuandum, aut admitti, & regiſtrari petendum teneri, nec illum, ſen illas etiamſi motus proprius, & literæ hujuſmodi intra legitimum tempus inſiuuatus, admiſſus, & regiſtratns non fuerit, ſeu illæ inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ non fuerint propterea minus validum, ſeu validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere; ac Motum proprinm, & literas hujuſmodi, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, ſeu moderareotur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibuſvis cauſis etiam urgentiſſimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam conſiſtorisliter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in poſterum emanaverint minime comprehenſom, vel comprehenſas eſſe, ſed quoties illæ emahabunt toties eum, & eas in priſtinum ſtatum reſtitutum, repoſitum, & reintegratum, ſeu reſtitutas, repoſitas, & reintegratas eſſe cenſeri.

Comprehenſio procuratoris in privilegiis.

§.11. Et inſuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinoſa Vicarius clericus Toletan., ſeu alterins Civitatis, vel Diœceſis, tanquam dictorom Conclaviſtarum Procurator, in præmiſſis ſedulam pro eis operam navaverit, propter, & aliorum meritorum ſuorum, & obſequiorum Nobis, et dictæ Sedi impenſorum intuitu,

tu,

tu, volentes ipſum ſpecialibus favoribus,& gratiis proſequi,eidem Joanni,licet ipſe in Conclavi prędicto non intervenerit,nihilominus omnibus,& ſingulis ſupradictis gratiis,privilegiis,facultatibus,immunitatibus,libertatibus, honoribus,prerogativis,præminentiis,indultis,exemptionibus, cæteriſque præmiſſis (nou tamen quoad participationem decem millium ſcutorum auri hujuſmodi per nos ut ſupradictis Conclaviſtis donatorum, & inter eos, ut præfertur diſtributorum, ſeù diſtribuendorum) tamquam Conclaviſta frui, & gaudere, & libere, & licite poſſit, & valeat, perinde, ac ſi Conclavi hujuſmodi vere, & realiter interfuiſſet, Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque ſupradictis, & aliis contrariis uequaquam obſtan. motu, ſcientia, & auctoritate ſimilibus de ſpeciali gratia indulgemus. Sicque per quoſcumque Judices etiam Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet in quavis cauſa aliter judicandi, & iuterpretandi facultate,& auctoritate judicari, & definiri deberesirritumque &c. attentari.

Expeditio gratioſa, & per viam ſecretam.

ſ.12. Et inſuper Ven. fratri noſtro Franciſco Oſtien. & Veliternen. Cardin Barberino nuncupato ejuſdem S.R.E Vicecancellario, & Literarum Apoſtolicarum Summatori necnon dilectis filiis Secretariis Apoſtolicis, Præſidenti Plumbi,aliiſque Officialibus, ad quos literarum prædictarum deſuper conficiendarum expeditio per viam ſecretam quomodolibet ſpectat, & pertinet, ſub pœna indignationis noſtræ Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus etiam mandamus,ut prædictas literas ſuper præmiſſis omnibus,& ſingulis tam conjunctim,quam ſeparatim pro ſingulis,quibus conceſſę fuerunt,ac ſeorſim, & ſeparatim cum omnibus, & quibuſcumque derogationibus,decretis, & clauſulis in eis conceſſis gratis etiam quoad compoſitionem in Dataria noſtra, & per eamdem viam ſecretam abſque alio maudato expediant, & expediri faciant. Inſuper omnia, & ſingula privilegia,gratias,& conceſſiones eiſdem Conclaviſtis, & eorum cuilibet a diuerſis Summis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris huc uſque conceſſa, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus confirmamus,& approbamus,ac de novo liberaliſſime concedimus.

Derogatio contrariorum.

ſ.13. Non obſtantibus præmiſſis, ac de certo eorundem Notariorum numero etiamſi ad illum non ſit deventum, ac Noſtra,& Cancellariæ Apoſtolicæ regula de præſtan. conſenſu in penſionibus,& fel.record. Pii Papæ V.de ſimilibus, & diſſimilibus gratiis in d. Camera infra tres menſis præſentandis. & regiſtraudis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum contra illegitimos,necnon Pictaven. Concilii,ac Noſtris,& Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in craſtinum dictæ Aſſumptionis Noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem editis,& in prædicta Cancellaria publicatis,ac etiam in Uniuerſitatibus,& Provincialibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum,Monaſteriorum,Ordinum etiam S:Ioannis Hieroſolymitani,ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum,Oppidorum,& Terrarum Camerę prędictæ, & quarumvis Uniuerſitatum etiam juramento &c. roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis,& decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis,quam Imperialibus, Regiis,& Ducalibus,ac Sacris Canonibus : privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis illis, eorumque Superioribus,& Perſonis,ac locis quibuſcumque in genere, vel in ſpecie, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis,aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis,& iuſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, & conſiſtorialiter,ac alias in contrarium conceſſis, confirmatis, approbatis, & innouatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamſi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio V.M.

ET cum abſolutione a cenſuris ad effectum &c: & quod obſtantiæ etiam beneficialibus Conclauiſtarum, & ab eis ſubrogati hujuſmodi, & diſpenſationes, ac indulta habeantur pro expreſsis, ſeu in toto, vel in parte exprimi poſsint in literis, & in caſibus regulæ de inſordeſcen. cum opportuna illius necnon alterius regula de non tollen. jure quæſito derogatione, & quarumcumque aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & ſtatutorum, ac priuilegiorum populi Romani,& Cluniacen.,Ciſtercien., S.Benedicti, S.Auguſtini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S.Joannis Hieroſolymitani,& Eccleſiis, Monaſteriis,Civitatibus,& locis, & perſonis,& dominis temporalibus ſub quibuſcumque verborum formis, ac cum quibuſvis efficacioribus, efficaciſsimis,& inſolitis clauſulis, & decretis, etiam conſiſtorialibus, etiam contra alienigenas, & alias perſonas certis modis non qualificatas,aut alias quomodolibet conceſſis, quorum tenores &c.latiſſime,ac de verbo ad verbum,proùt ipſis Conclaviſtis magis placuerit exprimi poſſiut,& cum ſuſpenſione quarumcumque gratiarum,indultorum quibuſvis ordinariis collatoribus conferendi beueficia Eccleſiaſtica etiam reſervata ad eorum collationem &c. pertinentia,&in omnibus, aut certis expreſſis cauſis quomodolibet conceſſis latiſſimè extendeu. ita ut omnia tollantur, & quod ſola præſentis Motusproprii ſignatura ſufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio,& extra, regula contraria non obſtan., & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum indultorum, conceſſionum, gratiarum, derogationum major,& verior ſpecificatio,& expreſſio fieri poſſit in literis ſi videbitur,in quibus ſingulorum Conclaviſtarum nomina,& cognomina, qualitates,ordines,gradus Diœc.,patria, & cætera requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro expreſſis, & deſcriptis haberi poſſint inter eos Sacriſta,& Magiſtri Cæremoniarum Capellæ Noſtræ, necnon Secretarius Collegii eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipſos Magiſtros Cæremoniarum facta, & deſcripta adnotati, & deſcripti, ſi alias ad penſiones, & beneficia hujuſmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur ſimul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia,vel aliis prout videbitur expedi n.

ſ.14. Volumus autem, quod literarum ſuper

Tranſumptorum fides.

Digitized by Google

per præſentibus conficiendarum, ſeu præſentis Motus proprii tranſumptis impreſſis, & ſigillo, ac manu alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, ſeu præſenti Motui proprio originali adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſteuſæ, aut exhibitus, vel oſtenſus foret. FIAT V.M.

Datum Romæ apud S. Petrum Pridie Nonas Junii Anno Primo.

Nomina autem ipſorum Conclaviſtarum ſunt hæc quæ ſequuntur.

REverendiſſimus D.Fr. Auguſtinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Piſaurenſis Epiſcopus Porphyrienſis Sacriſta.

R.P.D. Dominicus Rivera Urbinas Protonotarius Apoſtolicus de numero Participantium Supranumerarius, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Canonicus, ac Sac: Collegii Secretarius.

Joannes Baptiſta Gamberucci Presbyter Romanus, ejuſdem Baſilicæ perpetuus Beneficiatus.

Ignatius Reali Presbyter Romanus, eiuſdem Baſilicæ pariter perpetuus Beneficiatus.

Franciſcus Bolſa Presbyter Novocomenſis, Canonicus inſignis Collegiatæ S. Mariæ ad Martyres.

Venantius Philippus Pierſanti Presbyter Camerinen. prædictæ inſignis Collegiatæ Canonicus.

Placidus Euſtachius Ghezzi Presbyter Romanus memoratæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Clericus Beneficiatus: Magiſtri Cæremoniarum.

Nicolaus Coſcia Presbyter Beneventanus, J.V.D. Abbas iuſulatus, Archipresbyter Metropolitanæ Eccleſiæ Beneventanæ, ejuſdemque Ciuitatis Nobilis. Nicolaus Xaverius Sancta Maria J.V.D. Presbyter Manſionarius prædictæ Metropolitanæ, & Nobilis eiuſdem Ciuitatis, noſtri, dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abbas Carolus Antonius de Ambroſiis Clericus Auagninus. Joſeph Lamblotte Laicus Namurcen. Diœceſis. Franciſcus Baſsius Camerinen.. Sebaſtiani Antonii Epiſcopi Oſtienſis Tanara.

Abbas Laurentius Pius Bonſius Clericus Florentinus. Deodatus Fallii Laicus Leodienſi. Franciſci Epiſcopi Tuſculani Judice.

Linius Guarinus Laicus Forolivienſis. Bartholomæus Fantinus Laicus Mutinenſis Fabritii Epiſcopi Albanenſis Paulutii.

Comes Joannes Troglioni Clericus Anconitanus. Urbanus Petrecca Presbyter Iſernien. Diœceſis. Petrus Dalmatius Laicus Vicentinus Franciſci Epiſcopi Sabinenſis Pignatelli.

Franciſcus Velli Presbyter Præneſtinus præfatæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Clericus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgenſis. Franciſci Epiſcopi Præneſtin. Barberini. Ven. Fratrum noſtrorum Epiſcoporum S.R.E. Cardinalium.

Petrus Ubaldus Dionyſius Clericus Ariminen. Joſeph Beltraminus Presbyter Florentinus. Marcus Mittarellius Laicus Civitatis Ducalis. Jacobi tit. S. Mariæ in Via Boncompagni.

Comes Philippus Rainaldus a Turre Presbyter, & Abbas Albenſis Eques Commendatarius, & Receptor S. Religionis SS. Mauritii, & Lazzari. Jacobus Antonius Carpanus Presbyter Derthonenſis Canonicus Collegiatæ Fini Comen. Diœceſis. Alexander Joannes Andreazzini Laicus Romanus. Joſeph tit. S. Praxedis Sacripantes.

Abbas Jacobus Leoni Presbyter Segninæ Diœceſis. Joſeph Maria Cardoni Laicus Lucenſis, Laurentii tit. S. Petri ad Vincula Corſini.

Antonius Aga Presbyter Romanus. Andreas Capanella Laicus Balneoregienſis. Franciſcus Maria Serra Laicus Romanus Franciſci tit. S. Cæciliæ de Aquaviva.

Abbas Bartholomæus Caſtelli J.V D. Clericus Interamnenſis. Laurentius Foſchi Clericus Diœceſis Albanenſis. Joannes Maria de Speranzinis Clericus Æſinus. Thomæ S. Mariæ Transtyberim Ruffi.

Petrus Antonius Ventura Presbyter Camerinenſis, Canonicus inſignis Collegiatæ S. Mariæ in Via Lata. Nicolaus Carignani Clericus Lucenſis. Horatii Philippi tit. S. Honuphrii Spadæ.

Maturinus Jàcquin, Laicus Pariſienſis. Antonius Lori Laicus de Prato Diœceſis Aſculan. Philippi Antonii tit. S. Chriſogoni Gualterii.

Paris Ignatius Fuiten. Presbyter Trident. Carolus de Rubeis Clericus Romanus. Bartholomæus Iſola Laicus Januenſis. Joſephi tit. S. Mariæ Angelorum Vallemani.

Michael Angelus Magnoni Presbyter ex Diœceſi S. Miniati. Petrus Canevari Laicus Romanus. Caroli Auguſtini Fabroni.

Comes Livius Andrianus Presbyter J.V.D. Collegiatus Patavinus. Petrus Cleton Clericus Romanus. Petri tit. S. Marci Prioli.

Abbas Joannes Baptiſta Rondoni Presbyter Bononienſis. Abbas S. Joannis de Liuerniano S. Theologiæ Doctor, & perinſignis Collegiatæ Baſilicæ S. Petronii Bononiæ Canonicus. Jacobus Philippus Lazzari Laicus Bononienſis. Ulyſſis Joſephi tit. S. Crucis in Hieruſalem Gozzadini.

Michael Angelus Paoli Laicus Piſauren. Medicus. Franciſcus Blancus Laicus Vitellianenſis. Annibalis tit. S. Clementis Albani, Cardinalis S. Clementis nuncupati.

Joſeph Caſtelluccius Presbyter Ciuitatis Potentiæ. Joſeph Cardini Laicus Aretinus. Joannes Baptiſta Innocenti Laicus Sabinen Diœceſis Ludovici tit. S. Silueſtri in Capite Pici.

Antonius Leprotti Phyſicæ, & Medicinæ Doctor Laicus Bononienſis. Joannes Andreas Stacchini Laicus de Bonifacio Januen. Cæſar Laurentius Monte Maggi Presbyter Ariminen. Joannis Antonii tit S. Calixti de Via.

Abbas Joſeph Mombelli Presbyter Papienſis. Hieronymus Deſcalzi Laicus Romanus. Petrus Mangiagallo Laicus Mediolanen.. Auguſtini tit. S. Mariæ de Populo Cuſani.

Abbas Joannes Baptiſta Malpeli Clericus Faventinæ Diœceſis. Franciſcus Antonius Perfelder Laicus Viennenſis in Auſtria. Julii tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Piazza.

Abbas Ludovicus Anguiſciola Clericus Placentinus. Ludovicus de Granuis Laicus Venetus. Antonii Felicis tit. S. Balbinæ Zondadarii.

Joannes Petrus Querenghi Clericus Anconita-

nitanus J. V. D. Thomas Puccettus Presbyter Romanus. Joannis Baptiſtæ tit. S. Mariæ in Aracæli Buſſi.

Thomas Ceccotti Clericus Reatinus. Franciſcus Maria Lucca Laicus Romanus. Petri tit. S. Joannis ante Portam Latinam Corradini.

Joannes Vivant Presbyter Pariſinus, Doctor Sorbonicus, Decanus Regalis, & Collegiatæ Eccleſiæ S. Germani Pariſiis, ac Metropolitanæ Eccleſiæ Canonicus Honorarius. Baſilius Laurentius le Barbier Clericus Pariſienſis Prior Commendatarius S. Roberti d'Andri Diœc. Antiſſiodorenſis. Francus Sordini Laicus Florentinus. Armandi tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio de Rohan.

Dominicus Nicolai Presbyter Terræ Arcidoxi Cluſinæ Diœceſis. Philippus de Romanis Laicus Romanus. Joannis Baptiſtæ tit. S. Stephani in Monte Cœlio Ptolomæi.

Ferdinandus Antonius Campeggi Presbyter Bononien. Cajetanus Bononi Laicus Novocomenſis. Benedicti tit. SS. Nerei, & Achillei Odeſcalchi.

Ludovicus Guido Guerapin. de Vaureal Presbyter Senonenſis Doctor Sorbonicus. Fridericus Hieronymus de Roye de la Rochefoucauld Diaconus Pariſienſis, ſacræ facultatis Pariſienſis Licentiatus Theologus Abbas B Mariæ de Belloportu, & S. Romani de Blavia. Petrus Julien Laicus Diœceſis Agathenſis. Henrici tit. SS. Quirici, & Julitæ de Biſſii.

Felix Roſapepe Presbyter Avellinæ Diœceſis Canonicus Averſanus, Jacobus Philippus Verde Presbyter Albinganenſis Diœceſis. Bernardinus de Benedictis Clericus Conjugatus Spoletanus. Iunici tit. S. Thomæ in Parione Caraccioli.

Carolus Thomaſius Clericus Conjugatus Patritius Anconitanus. Nicolaus Corbellus Laicus Romanus. Bernardini tit. S. Petri in Monte Aureo Scotti.

Abbas Hieronymus Cardoni Presbyter Lucenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum perpetuus Beneficiatus. Joſeph Triſelli Laicus Romanus. Joannis tit. SS. Quatuor Coronatorum Patritii.

Comes Joannes Fabius Braſchi Clericus Cæſenatenſis J. V. D. Ludovicus Moſconus de Marſciano Clericus Peruſinæ Diœceſis. Nicolai tit. S. Sixti Spinulæ.

Abbas Hieronymus Franciſcus Crivelli Presbyter, & Nobilis Civis Mediolanenſis. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novarienſis Giberti tit. S. Alexii Borromei.

Abbas Ubaldus Petruccius Clericus Romanus. Franciſcus Xaverius Reſſi Laicus Mediolanenſis. Georgii tit. S. Agnetis Spinulæ, Card. S. Agnetis nuncupati.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus. Laurentius Ratta Clericus Ferrarienſis. Cornelii tit. S. Hieronymi Illyricorum Bentivoli.

Abbas Marcus Antonius Campana Presbyter Brixienſis J. V. D. Joannes Dianeli Clericus Conjugatus Cænetenſis. Joannis Franciſci tit. SS. Petri, & Marcellini Barbadici.

Abbas Joſeph de Saporitis, & Serrano Presbyter Hiſpanus Gadicenſis Sac. Theologiæ, & J. V. D. ex Marchionibus de Caſtro Zolaſchi. Joſeph de Roſati Laicus Interamnenſis. Ludovici tit. Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Bellugæ.

Joannes Alvares a Coſta Ulyſſiponenſis, Eques militaris Ord. Jeſu Chriſti, in utroque jure graduatus. Comes Antonius Sartonius Clericus Ariminen. Emanuel Rubelo Laicus Luſitanus Diœc. Colimbrien. Joſephi tit. S. Suſannæ Pereyra.

Philippus Hortenſis Fabri Clericus Conjugatus Romanus. Antonius Fridt Laicus Boemus. Joannis Baptiſtæ tit. S. Priſcæ Salerni.

Joſeph de Ochoa Hiſpanus Laicus Diœc. Pampilonenſis. Anielus Nipho Laicus Neapolitanus. Joannes Joſeph Saforcada Hiſpanus Laicus Cæſarauguſtanæ Diœc. Caroli tit S. Pudentianæ Borgia.

Joſephus Emigdius Graſſi Aſculanus Equ. Hieroſolymitanus. Franciſcus Galante Presbyter Toletanus. Joannes Fernandez Laicus Ovetenſis Alvari tit. S. Bartholomæi ad Inſulam Cienfuegos.

Abbas Aloyſius Pagni Clericus Senenſis. Franciſcus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarozzi Laicus Romanus. D. Bernardi Mariæ tit. S. Bernardi de Comitibus Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Carolus Caſanova Presbyter Vintimilienſis. Auguſtinus Lupacchioli Clericus Conjugatus Civitatis Caſtellanæ Diœc. Franciſcus Titii Laicus Segninæ Diœc. Benedicti S. Mariæ in Via Lata Pamphilii.

Joannes Antonius Coltrolini Clericus Conjugatus Romanus J. V. D. Regii, & Militaris Ord. S. Mariæ de Monte Carmelo, ac S. Lazari Hieroſolymitani Eques. Alexander Perazzoli Laicus Neapolitanus. Petri S. Laurentii in Damaſo Ottboboni.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus. Joſephi Renati S. Georgii Imperialis.

Andræas Jannenſi Laicus Præneſtinus. Petrus Buccardus Laicus Romanus. Laurentii S. Agathæ Gothorum de Alteriis.

Abbas Chriſtophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labuſiera Laicus Romanus. Caroli S. Angeli in Foro Piſcium Columnæ.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinæ Diœc. Carolus Geſſi Laicus Urbinas. Curtii S. Euſtachii Orighi.

Carolus d'Orleans Rothelin Presbyter Pariſinus Sacræ facultatis Pariſienſis Doctor Theologus Claudius Ludovicus de la Chaſtre Presbyter Pariſinus, Sacræ facultatis Pariſienſis Licentiatus Theologus, Abbas S. Michaelis de Ulteriori portu Diœc. Rotbomagenſis. Dionyſius le Blond Clericus Diœc. Venetiarum Prior Commendatarius Montis Deſiderii Ord. S. Benedicti Diœc. Ambianenſis. Melchioris Card. de Polignac.

Comes Bonaventura Antonelli Laicus Eugubinæ Diœc. Joannes Antonini Laicus Romanus. Fabii SS. Viti, & Modeſti Oliverii.

Leo Dulcius Clericus Montis Faliſci Sac. Theologiæ, ac J. V. D. Abbas Joſeph Ferdinandus Bilancinus Clericus Montis Faliſci J. V. D. Caroli S. Mariæ in Aquiro de Marinis.

Comes Philippus Anguiſciola Clericus Placentinus. Carolus Angelettus Laicus Romanus. Julii Card. Alberoni.

Antonius Baldanus Clericus Romanus. Franciſcus Baccius Laicus Balneoregienſis. Alexan-

xandri S.Mariæ in Coſmedin Albani.Diaconorum S.R.E.Cardinalium,

Confeſſarius, Fr.Antoninus Seraphinus Camarda Meſſanenſis Ord.Prædicatorum.

Subſacriſta, Fr.Magiſter Fridericus Amadeus Urbevetanus Ord.Eremitarum S.Auguſtini.

Cuſtos Fontium, Abbas Nicolaus Xaverius Albinus Beneventanus, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Canonicus,Cuſtos Fontium, & Aquarum Conclavis.

Abbas Joannes Franciſcus de Valentinis Presbyter Verulanæ Diœc. cum prædicto Rmo Epiſcopo Porphyrienſi Sacriſta.

Auditores in Secretaria, Abbas Joſeph Levizzani Clericus Mutinenſis cum præfato R.P D. Rivera Sac. Collegii Secretario,

Jacobus Curtius Laicus Urbinas eum dicto Fr.Magiſtro Amadeo Subſacriſta.

Medici, Joannes Thomaſi Meſſanenſis:Joannes Baptiſta Nucarini Fulginas Medici Phyſici.

Chirurgi, Victorius Maſſinus Florentinus.

Jacobus Manſuetus Romanus Aromatarius, Jacobus Antonius Boſius Mantuanus Patritius de Henricis Arpinas,ejus auxiliatores.

Barbitonſores Joſeph de Ambroſiis Romanus. Philippus Roberti Romanus Barbitonſores. Joannes Marcellus Golt Germanus Colonien. Diœc. Petrus Collarelli Romanus eorum auxiliatores.

Fabri, Joſeph Tondi Faber Lignarius. Franciſcus Alfieri Faber Cæmentarius.

Franciſcus Moſſius a Morbegno Novocomenſis Diœceſis, Famulus Magiſtrorum Cæremoniarum.

Scopatores, Petrus Tomaſi.
Joannes Antonius Stendardi,
Petrns de Franceſchi.
Remigius Valena,
Andreas Juliani.
Joannes Tognia cci,
Joſeph Borſotti.
Conſtantinus Cichelli.
Baſilius Grimaldi.
Franciſcus Barberi.
Joſeph Pichignò,
Antonius Maſſi,
Paulus de la Bitta.
Cajetanus Corallo.
Joannes Baptiſta Guldoni.
Philippus Mezzarota.
Joannes Petrus Giorgi.
Gregorius Crivelli.
Auguſtinus Biancbetti.
Carolus Galli.
Petrus Valeno,
Dionyſius Sabbatini.
Paſchalis Idetti,
Joſeph Canillis.
Antonius Agniolucci.
Nicolaus Solari,
Joannes de Sanctis,
Paſchalis Guardi,
Bernardinus Scaletta.
Remigius de Bernardis,
Joſeph Albonetti.
Joannes Baptiſta Ricci,
Angelus Pozzi.
Franciſcus Zava-lia,
Ioſeph Bartolini Scopatores Conclavis.

X.

Conceduntur Privilegia Dapiferis poſtremi Conclavis. *Dat. 18. Mai 1721. An. 1.*

Eadem Privilegia conceſſa fuere ab Innocent.XIII. Conſt.ed.1721, Maji 18., P.1. Et a Clem.XII. Conſt.ed.1730, Jul.26, P.1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

URBIS.

Motu proprio &c. Nos volentes dilectos Filios noſtros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, inſervierunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſcunque meritis exornare, ac eoſdem Dapiferos, & eorum ſingulos. *Cauſa Indulti.*

§ 1. Motu proprio, non ad ipſorum Dapiferorum, vel alterius pro ipſis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam ſed de mera liberalitate, certaque ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commenſales noſtros, & eos qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeù militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præſentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen., comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoſcumque Dapiferos indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem Cardinalibus ſe admitti petierint, veros cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros originarios, & antiquiſſimos, & nobiles participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis. *Dapiferi creantur Commenſales, & Notarii Apoſtol.* *Nobiles, & cives.*

§. 2. Itaut ipſum jus Civitatis ad quoſcunque in eorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & inſigniis decoramus, aliorumque familiarium continuorum commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico ſervientium; & in illius tinello comedentium, & bibentium noſtrorum, & Sedis Apoſtolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, comitibuſque, & militibus, nobilibuſque, ac civibus dein- *Jus Civitatis in hæredes tranſit.*

deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eiſque in quibuſcumque impetrationibus, ac conceſſionibus, & literis; tam gratiam, quam juſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim concernen. ſe familiares, continuos commenſales noſtros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & litteræ ipſæ ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, prorſus ſimilibus autelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſiouibus, & favoribus, gratiis, priuilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri familiares tempore dictæ Aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, exiſtentes, etiam ſi habitum, & Rocchettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ comites, & milites, ac nobiles originarii, & antiquiſſimi cives ejuſdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali privilegio, ſen alias etiam per quaſcumque literas, ſeu conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudete poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, ſine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeaut realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamſi in urbe, & civitate hujuſmodi non habitaverint perinde, acſi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquiſſimo Cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptioncs, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eiſdem Dapiferis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundationc, vel alias competerent, vigore præſentium indulgemus.

A gabellis liberantur.

§.3. Ac ſingulos Dapiferos præfatos a ſolutione, & exactione decimarum Eccleſiaſticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impoſitarum. & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus; liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus: necnon ipſis Dapiferis, eorumque ſingulis quoſcumque fructus, & proventus Eccleſiaſticos, tam occaſione penſionum annuarum ipſis, vel eorum alicui reſervatarum, quam ratione omiſſionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint gratioſe remittimus, & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia Diuina officia, non tamen in contemptum clauium, celebraverint, aut alias in Divinis ſe immiſcuerint, ut illa, & eiſdem præmiſſis non obſtantibus, ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam ſuſceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Miniſterio miniſtrare etiam libere, & licite valeant, diſpenſamus.

Illegitimos legitimis natalibus reſtituit.

§.4. Ac eoſdem Dapiferos, ſi qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, ac vilibus feminis forſan procreati ſint; etiamſi legitimati alias exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis geniture hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, ac cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, & aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tameu feudalibus, & emphiteuticis, aut Eccleſiaſticis, vel ab Eccleſia acquiſitis, ac ſine præjudicio ſtenientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de jure valida diſpoſitione ſuccedere, & illa donationis, ſeu alio quovis titulo conſequi, & habere, ae ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura legitima, & ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitate admitti, jubet.

§.5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia publica, vel privata, etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimouio procreati forent, ac eodem defectu nou obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, & ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus ordines, ſi ad illos nondum promoti ſunt, promoveri, & poſtmodum charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque priuilegiis uti, ac in eiſdem ordinibus etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ; & Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Catbedralibus, a dignitates, non tamen in eiſdem Catbedralibus poſt Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi alias canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in illis recipere, & dummodo plura ſimul non ſint, quam quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, ſimiliter diſpenſamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, ac præſentes, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ, quam in favore literarum Apoſtolicarum ubi illis ſuper proviſionibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout noſtris Familiaribus, & continuis commenſalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dati, & concedi debent, præcipi-

Digitized by Google

cipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ quæcumque Eccleſiaſticæ, in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque Penſiones aunuas eis, eorumque ſingulis ſuper fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis certis, & incertis, ac diſtributionibus quotidianis quarumcumque menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam per S. R. E. Cardinales obtentorum, & impoſterum obtinendorum cum cura, & ſine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & diſtributiones hujuſmodi reſervatas, ſeu reſervatos, ac reſervandas, ſeu reſervando, etiamſi alias ſemel, vel pluries tranſlatæ, ſeu translati fuerint uſque ad ſummam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, allas ſimiles penſiones annuas, ſeu ftuctus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & diſtributioues hujuſmodi uſque ad ſummam prædictam, uni, vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis per eoſdem Dapiferos, & eorum ſinguloa nominandis quotcumque, quæcumque, & quallacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibua, alias tamen penſionum hujuſmodi capacibus ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratorihus legitimis eiſdem modo, & forma quibus eiſdem Dapiferis reſervatæ, ſeu reſervati erant, etiam abſque beneficia hujuſmodi obtinentium conſeuſu, integre perſolvendas, ſeu perſolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reſeruare, conſtituere, & aſſignare valeant, ipſique tranſlatarii in poſſeſſionem dictas penſiones exigendi in qua ipſi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præſentium faciendæ, exiſtebant, in omnibus, & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamſi ſimilem gratiam a Prædeceſſoribus ooſtria alias forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eoa gaudere, & potiri volumus,

§.7. Decernentes ipſas translationes, & novas reſervationes, conſtitutiones, & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, reddituum, & proventuum, aliorumque hujuſmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus, & proventibua reſeruatæ fuerint, obtinentes, ad illas perſolvendas efficaciter obligatoa fore: ac eiſdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque penſionum eis, & eorum cuilibet, ſuper quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis, ut præfettur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reſervatarum, ac reſervandarum, habitum, & tonſuram clericales geſtare, & in illis dummodo ipſi habitum decentem, & honeſtum deferant, accedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas ſententias, aut cenſuras, etiam privationis, ſeu caſſationis ipſarum penſionum ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes, & reſervatas, ut præfertur, etiamſi matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere;

Bona ipſorum a ſpoliis liberat.

§.8. Poſtremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum induſtria, legitime tamen, & licite acquiſita, & acquirenda etiam in Urbe, ejuſdem diſtrictu, ac ubicumque exiſtentia, ſpoliis minimè ſubjaceant: ſed ipſi Dapiferi etiamſi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum de jure tamen capacium, etiamſi curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, teſtari, & alias diſponere, eiſque ab inteſtato decedentibus eorum hæredes quicumque ſuccedere libere, & licite valeant, ſimili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit a moleſtiis.

§.9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus S.R.E.Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & quibuſcumque aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum deſuper moleſtare audeaut, ſeu præſumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Teſtamenti, & codicillorum per ipſos Dapiferos de eorum bonis huiuſmodi, ſeruatis de jure ſervandis, faciendas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eoſdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas ſuper præſentibus conficiendas in dicta Camera inſinuandum, aut admitti, & regiſtrari petendum teneri, nec illas etiamſi intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ uon fuerint, propterea minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere, eaſdemque præſentes, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus decretis, conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibuſvis cauſis, etiam vrgentiſſimis, etiam in Diuini cultus augmentum, etiam conſiſtorialiter, vel aliaa quavis auctoritate hactenus, vel impoſterum emanaverint, minimè comprehendi, ſed quoties illæ emanabunt, toties in priſtiuum ſtatum repoſitas, & reintegratas eſſe, & cenſeri: ſicque per quoſcumque Judices etiam Commiſſarios quavis auctoritate fungen. iu quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratioſam mandat.

§.10. Et inſuper dilectis filiis Reſcribendario, & Com-

Digitized by Google

& Computatori Collegii Scriptorum Literarum Apoſtolicarum,& aliis, ad quos earundem literarum expeditio ſpectat, in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub pœna indigoationis noſtræ Motu, ſcieotia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus mandamus,ut eaſdem præſeotes, & forſao alias literas ſuper præmiſſis omoibus, tam conjuoctim, quam diviſim, ac pro ſiogulis quibuſcumque derogationibus, decretis, & clauſulis io eis contentis, gratis de mandato noſtro ubique in omnibus Officiis etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum Plumbi, & Regiſtri abſque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facien. omoi cootradictione,& dilatione ceſſantibus, ſigoeot, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat. §.11. Non obſtantibus eiſdem præmiſſis,ac de certo Notariorum oumero,etiamſi ad illum non ſit deventum, quibus alias per præſeutes non inteodimus derogare, ac regula ooſtra de præſtando conſenſu io penſiooibus, ac felicis'recordationis Pii Papæ IV. Prædeceſſoris Noſtri de ſimilibus, vel diſſimilibus gratiis in Camera Apoſtolica infra tres menſes præſentandis, ac regiſtraodis, ac recolendæ mem: Pii Papæ V.etiam Prædeceſſoris Noſtri contra illegitimos,ac Pictaven.Coocilii, & aliis Apoſtolicis, ac etiam in Univerſalibus,Provincialibuſque Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus Cooſtitutionibus, & Ordinationibus, & Monaſteriorum,Eccleſiarum,Ordioum,etiam S.Joannis Hieroſolymitaoi, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarom, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ſtabilimentis, oſibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformatiooibus, ac etiam legibus, tam Pootificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam Sacris Caoooibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, Superioribus, ac perſonis, & locis quibuſcumque in geoere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus,efficaciſſimis,& inſolitis clauſulis irritantibus,& aliis decretis, etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui contioentibus, etiam motu, ſcieotia, & poteſtatis plenitudine, ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, ac alias forſan in contrarium quomodolibet cooceſſis, approbatis, & innovatis inter alia diſponeo. quod beneficia Urbis nonniſi perſonis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordiuum Militiarum expreſſe profeſſis, cooferri, & commeodari ſoleant, quibus omnibus, etiamſi alias pro eorom ſufficienti derogatioue de illis eorumque totis teooribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & iodividua,ac de verbo ad verbum:non autem per clauſulas geoerales,idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio babenda foret, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret,eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitos omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent,præſentibus pro plene, & ſufficieoter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie Motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque,cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio V.M.

Et eum abſolutione a cenſuris ad effectum &c et in caſibus regulæ de ioſordeſcentibus cum opportuoa illius,necnon alterius regulæ de oon tolleodo jure quæſito,aliiſque oeceſſariis,& opportuois derogationibus, quatenus opus ſit, & quod iodultorum, conceſſionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmiſſorum omoium, & ſingulorum major, & verior ſpecificatio, & expoſitio fieri poſſit in literis, in quibus ſingulorum Dapiferorum nomina, & cognomioa,ordines,qualitates,gradus,Diœceſes,Patriæ, & alia requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro expreſſis, & deſcriptis haberi poſſiot juxta notulam per ipſos ſeu eorum Deputatos confectam ſimul, vel ad partem etiam io uua noo facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire &c.

§.12. Volumus autem, quod literarum ſuper præſeotibus conficiendarum tranſumptis, Tranſumptorum. etiam impreſſis,& ſigillo,& manu alicujus Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis eadem fides,tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quæ originalibus lireris adhiberetur, ſi forenr exhibitæ, vel oſtenſæ. Volumus autem, quod ſola præſentis Motus proprii noſtri Signatura ſufficiat, ubique fidem faciat io judicio, & extra illud, regula quacumque contrarla non obſtante.

Fiat V. M.

Datum Romæ apud S. Petrum, Pridie Nooas Junii Aooo Primo.

Nemina Emineatiſſimorum DD. Cardinalium, & Dapiferorum ſunt bac, quæ ſequuntur.

FRATER VINCENTIUS MARIA URSINUS ORDINIS PREDICATORUM nunc BENEDICTUS XIII. Romanus.

Comes .... Vitellius Beneventanus.

EPISCOPI V.

Sebaſtiaaus Antonius Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternenſis S. Collegii Decanus Card. Tanara Sac. Congregationis Immunitatis Præfectus Bononienſis. Franciſcus Gotbifredus Romaaus.

Franciſcus Epiſcopus Tuſculanus S. R. E. Card. Iudice Archiepiſcopus Montis Regalis Neapolitanus. Marchio Nicolaus della Penna Sacerdos Peruſinus.

Fabritius Epiſcopus Albanenſis S.R.E.Card. Paulutius SSmi D.N. Papæ Vicarius, ac Sacrarum Congregationum Epiſcoporum, & Regularium, & Rituum Præfectus Forol viensis. Abbas Cornelius Herculanus Clericus Foroliviensis.

Franciſcus Epiſcopus Sabinenſis S.R.E.Card. Pignatellus Archiepiſcopus Neapolitanus. Abbas Baptiſta Zola Clericus....

Franciſcus Epiſcopus Prænestinus S. R. E. Card. Barberinus Sac. Congreg. Aquarum Præfectus Romanus. Ioſeph Sebaſtianus Fontana ex Comitibus Scaguelli Clericus Parmenſis.

PRESBYTERI XXXVII.

Iacobus Tit. S. Mariæ in Via S.R.E. Card. Boncompagni Archiepiſcopus Bononienſis. Iulius Gabriellius Romanus.

Ioſeph Tit. S. Praxedis S. R. E. Cardinalis

Scri-

Digitized by Google

Sacripantes Sac. Congregationis Propagandæ Fidei Præfectus Narnienſis. Ioannes Franciſcus Sacripantes Romanus,

Laurentius Tit. S. Petri ad Vincula S.R.E. Card. Corſinus Florentinus. Abbas Marcellus Poſſarus I. V. D. Sacerdos Arianenſis.

Franciſcus Tit. S. Cæciliæ S.R.E. Cardinalis Acquaviva Neapolitanus. Thomas de Vibena Sacerdos,

Thomas Tit. S. Mariæ Tranſtyberim S.R.E. Cardinalis Ruffus Epiſcopus Ferrarienſis Neapolitanus Fr. Bartholomæus Catenaccius Eques Hieroſolymitanus Amerinus.

Horatius Philippus Tit. S. Honufrii Card. Spada Epiſcopus Auximanus Lucenſis. Abbas Fulvius Camillus Sinibaldus Clericus Auximanus

Philippus Antonius Tit. S. Chryſogoni S.R.E. Card. Gualterius Urbevetanus, Comes Hieronymus Dandinus Cæſenas,

Ioſeph Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Card. Vallemanus Fabrianenſis. Advocatus Franciſcus Memmius Clericus Florentinus.

Carolus Auguſtinus Tit. S. Auguſtini S. R. E. Cardinalis Fabronus S. Congregationis Indicis Præfectus Piſtorienſis, Abbas Fauſtus Coſattus Clericus Senenſis,

Petrus Tit. S. Marci S.R.E. Cardinalis Priolos Epiſcopus Bergomenſis Venetus, Fr:...Columna Eques Hieroſolymitanus Romanus.

Ulyſſes Ioſeph Tit. S. Crucis S. R.E. Cardinalis Gozzadinus Epiſcopus Imolenſis Bononienſis. Alphonſus Servantius....

Anibal Tit. S. Clementis S. R. E. Card. Albanus S. R. E. Camerarius Archipresbyter Baſilicæ Vaticanæ, & S. Congregationis R. Fabricæ S. Petri Præfectus Urbinas. Eques Ioannes Franciſcus Sempronius Clericus Urbinas,

Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite S.R.E. Cardinalis Picus Epiſcopus Senogalliæ, & S. Congregationis Indulgentiarum Præfectus de Mirandula. Abbas Thomas de Vulpe Clericus Imolenſis.

Ioannes Antonius Tit. Sancti Caliſti S.R.E. Card. de Via Epiſcopus Ariminenſis Bononienſis, Abbas .... Scortia.

Auguſtinus Tit. S. Mariæ de Populo S.R.E. Card. Cuſanus Epiſcopus Papienſis Mediolanenſis. Comes Ignatius Michael Crivellus Clericus Mediolanenſis.

Iulius Tit. S. Laurentii in Pane, & Perna S.R.E. Cardinalis Piazza Epiſcopus Faventinus Forolivienſis, Co. Fabritius Ilorianus Clericus Forolivienſis,

Antonius Felix Tit. S. Balbinæ S.R.E. Card. Zondodarius Senenſis. Advocatus Marius Soccinus Clericus Senenſis.

Ioannes Baptiſta Tit. Sanctæ Mariæ in Ara Cœli S.R.E. Cardinalis Buſſius Epiſcopus Anconitanus Viterbienſis. Ioannes Antonius Kreayter de Corvinis Sacerdos Sardus.

Petrus Marcellinus Tit. S. Ioannes ante Portam Latinam S. R. E. Card. Corradinus Setinus. Com. Virgilius Montecatinus Sacerd. Ferrarienſis

Armandus Gaſto Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio S.R.E. Cardinalis de Rhoan de Soubize Epiſcopus Argentinenſis Gallus. Abbas Foliganu Clericus.

Ioannes Baptiſta e Societate Ieſu Tit. S. Stephani in Monte Celio S.R.E. Cardinalis Ptolomeus Piſtorienſis. Advocatus Ioannes Franciſcus Ingenanus Clericus Neapolitanus,

Benedictus Tit. SS. Nerei, & Achilei S.R.E. Card. Odeſcalcus Archiepiſcopus Mediolanenſis. Comes Gabriel Ferrettus Sacerdos Anconitanus.

Henricus Tit. SS. Quirici, & Iulittæ S.R.E. Card. de Thyard de Byſſi Epiſcopus Meldenſis Gallus. Comes Franciſcus Baſchius Urbevetanus.

Innicus Tit. S. Thomæ in Parione S. R. E. Card. Caracciolus Epiſcopus Averſanus Neapolitanus. Dominicus Marturſus Sacerdos Neapolitanus.

Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo S.R.E. Card. Scottus Signaturæ Iuſtitiæ Præfectus Mediolanenſis. Comes Ioſeph Atto da Aptis Romanus.

Ioannes Tit. SS. Quatuor Coronatorum S.R.E. Card. Patritius Romanus. Marchio Tiberius Aſtallius Clericus Romanus.

Nicolaus Tit. S. Sixti S.R.E. Card. Borromeus Epiſcopus Novarienſis Mediolanenſis.... Cerranus.

Georgius Tit. S. Agnetis extra mœnia S.R.E. Card. Spinula Ianuenſis. Abbas Victorianus Monreſa Clericus.

Cornelius Tit. S. Hieronymi Illiricorum S.R.E. Card. Bentivolus Ferrarienſi. Eques Petrus Franciſcus Pandulphinus Piſanus.

Ioannes Franciſcus Tit. SS. Petri, & Marcellini S.R.E Card. Barbadicus Epiſcopus Brixienſis Venetus, Ludovicus Tabarella Eques S. Stephan. Patavinus.

Ludovicus Tit. S.M. Tranſpontinæ S. R.E. Card. Belluga, & Moncada Epiſcopus Cartaginenſis Hiſpanus. Andreas Retz Clericus.

Ioſeph Tit. S. Suſannæ S. R. E. Card. Pereyra de Lacerda Epiſcopus Pharaonenſis Luſitanus. Fr. Thereſius Caſſuolus Eques Hieroſolymitanus Regienſis.

Ioannes Baptiſta è Societate Ieſu S. R E. Card Salernus Coſentinus. Abbas Franciſcus Micellus Sacerdos Rheginenſis.

Carolus Tit. S. Pudentianæ S. R. E. Card. Borgia Patriarcha Indiarum Hiſpanus. Abbas Ioſeph Beatia Clericus.

Alvarus e Societate Ieſu Tit. S. Bartholomæi in Inſula S.R.E. Card. Cienfuegos Epiſcopus Caſanienſis Hiſpanus. Ioannes Auguſtinus Geminianus.

D. Bernardus Maria Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis Tit. S. Bernardi S.R.E. Card. de Comitibus major Pœnitentiarius Romanus Abbas Dionyſius della Fenna Clericus Peruſinus.

DIACONI XI.

Benedictus S. Mariæ in Via Lata primus Diaconus S.R.E. Card. Pamphilius Signaturæ Gratiæ Præfectus Romanus. Abbas Felix Pollaſtri Clericus Camerinenſis.

Petrus Tit. S. Laurentii in Damaſo S.R.E. Card. Ottbobanus S.R.E. Vicecancellarius, Archipresbyter Baſilicæ Liberianæ Venetus. Marchio Franciſcus Andreas de Monte S. Mariæ Anconitanus,

Ioſeph Renatus Tit. S. Gregorii S. R. E. Card. Imperialis Congregationis boni Regiminis, & Diſciplinæ Regularis Præfectus Ianuenſis. Abbas Thomas Canſaccus Clericus Amerinus,

Laurentius Tit. S. Agathæ Gothorum S.R.E. Card. de Alterius Romanus. Abbas Hieronymus Petronius Canonicus Baſilicæ Vaticanæ Romanus,

Caro-

Digitized by Google

Carolus Tit. S. Angeli in Foro Piſcium S.R.E. Card.Columna Romanus. Franciſcus Lagarola Viterbienſis.

Curtius Tit.S.Euſtachii S.R.E. Cardinalis Origus S. Congregationis Concilii Tridentini Præfectus Romanus. Abbas Martius Cincius Clericus Romanus.

Melchior Tit..... S.R.E.Card.de Polignac Gallus. Abbas.... de S. Germano Clericus.

Fabritius Tit.SS.Viti, & Modeſti S.R.E. Cardinalis de Abbatibus Oliuerius Piſaurenſis. Abbas Ioannes Franciſcus de Abbatibus Oliuerius Eques S. Ioannis Hieroſolymitani Clericus Piſaurenſis.

Carolus Tit. S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Card.de Marinis Ianuenſis. Abbas Franciſcus Viſettus Patritius Alvetius Diæceſis Comenſis.

Iulius Tit.S.Adriani S.R.E.Cardin. Alberonus Placentinus. Abbas Alexander Carolus Clericus Placentinus.

Alexander Tit. S. Mariæ in Coſmedin. S.R.E. Card. Albanus Urbinas. Abbas Ioſeph Naget, & Salines Clericus Barchinonen.

XI.

Inciditur Jubileum Uniuerſale initio Pontificatus Sanctitatis Suæ.

Dat.10.Junii 1724.Ann.1.

Huic ſimile Iubileum indictum fuit ab Innoc.XIII. Conſt:ed:1721, Maii 17. P.1.& a Clem.XII. Con.ed:1730, Sep:9, P.1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Uniuerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtol. Benedictionem.

Exordium a neceſſitate implorandi Divinum auxilium pro ſalutari univerſalis Eccleſiæ regimine.

CUM inſcrutabilis divini conſilii altitudo humilitatem Noſtram ad Uniuerſę Eccleſiæ regimen evocare, Nobiſque Vicariam ſui in Terris poteſtatem committere ſit; Nos tametſi nihil magis deſideraremus, quam, ut immenſam illam curarum Pontiſiciarum molem, cui ferendæ infirmitatem noſtram longe imparem agnoſcimus, deſugere poſſemus, dela amque propterea dignitatem, quantum licuit, toto animo, ac ſincero corde detrectaverimus, aſſidue Deum obſecrantes, ut calicem illum a Nobis transſert. Nihilominus ne ſupernæ voluntati, cui non eſt, qui reſiſtat, nimium obluctari videremur, impoſito Nobis jugo collum ex charitatis neceſſitate humiliter ſubmiſimus, firma ſpe, ac fiducia in Domino freti, ut qui Nobis Apoſtolici miniſterii auctor fuit, mitteret auxilium de ſancto, & de Sion tueretur Nos. Verum dum aſſumpti oneris Angelicis etiam humeris formidandi gravitatem ſerio perpendimus, miſeramque temporum conditionem, ac luctuoſum Chriſtianæ Reipublicæ ſtatum contemplamur, anticipaverunt vigilias oculi Noſtri, atque inter mœrores, & ſuſpiria timemus, ne cum Regio Propheta exclamare cogamur: Veni in altitudinem Maris, & tempeſtas demerſit me, dolemus ſiquidem, & graviter angimur Nos in ea tempora incidiſſe, quibus refrigeſcere charitatem multorum videmus, neque Sanctæ Dei Eccleſię faciem, qua multiplicatis in Regione diſſidiis laceram, qua filior. ſuorum exceſſibus deformatam ſine intima animę noſtrę amaritudine intueri poſſumus: Non tamen deficimus animo, ſed omnem ſpem Noſtram in eum convertimus, qui ſperantes in ſe confundi non patitur, & gratiæ ſuæ ſuſtinet, ac confovet pręſidio; Quod ut cum omnium Eccleſiarum, quarum Nobis credita eſt ſolicitudo, vtilitate demereri, ac conſequi valeamus, ad veſtrum omnium, quibus curam Paſtoralem impendere, preces ex pio, ac laudabili Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum more confugiendum duximus, merito confidentes Clementiſſimum Dominum noſtrum ad prouidum Eccleſiæ militantis gubernium neceſſario Nobis Cæleſtia dona largiturum, ſi vos Nobiſcum vnanimes ſcindatis corda veſtra, & depoſito peccatorum pondere revertamini ad eum, qui multus eſt ad ignoſcendum, & orationes veſtras, jejunii, atque eleemoſynæ viribus roboratas ad Altare Patris miſericordiarum jugiter offeratis. Accedamus ergo ad Deum in ſanctitate animæ, caſtas, & impollutas manus ad illum elevantes. Adeamus eum fiducia ad Thronum gratiæ, ut miſericordiam conſequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Præſtabilem ſuper hominum malitia, Dei bonitatem imploramus, ut qui dat laſſo virtutem, & his, qui non ſunt, fortitudinem, & robur multiplicat, confirmet quod operatus eſt in Nobis, noſque confortet in potentia virtutis ſuæ, ac repleat agnitione ſuæ voluntatis in omni ſapientia, & intellectu, effundens ſuper Nos ſpiritum conſilii, quo inter tot rerum, ac temporum difficultates agnoſcamus, quid agere debeamus, oculiſque ac mente ſemper in Deum intentis, quæ recta ſunt, ſalubriter perficiamus. Hæc autem vt major ſpiritus ardore, uberiorique fructus incremento fiant, Cæleſtium munerum Theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ commiſit Divina digniatio, reſerare, & liberali manu erogare decrevimus.

Indictio prædicti Jubilæi.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei Miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſoluendi poteſtate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, univerſis, & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Alma Urbe Noſtra degentibus, qui ſolemni Proceſſioni, quam Dominica tertia poſt Pentecoſtes ab Eccleſia Sanctæ Mariæ ſuper Minervam, ad Eccleſiam Beatæ Mariæ de Vallicella nuncupat. de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus, necnon Patriarchis Archiepiſcopis, & Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos exiſtentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejuſdem Curiæ, uniuerſoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Eccleſiæ, ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intra ſpatium ejuſdem, vel proximæ ſubſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium devote, ut ſupra, Deum oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, SSmum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam,

Digitized by Google

nam, prout unicuique ſuggeret devotio erogaverint. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato; & ipſis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hę noſtræ pervenerint deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimlliter hebdomadarum, a publicatione deſignationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeù Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurſu?arum, ſaltem ſemel viſitauerint, ibique, ut ſupra, oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, patiterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediate ſequenti, vel alia die iutra eamdem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæl viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimus.

De existentibus extra Urbem.

§.2. Nauigantes vero, & iter agentes, vt cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint - ſupra ſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathe, drall, vei majori, aut Parochiali locj eornm domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant: Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam laicis, quam Eccleſiaſticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſcu alio quocumque impedimento, detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a locornm Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera, commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pænitentes efficere poterunt pariter concedimus, & indulgemus.

De navigantibus, & iter agentibus.

De Regularibus, & legitime impeditis.

§.3. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus, tam laicis quam Eccleſiaſticis, Sæcularibus, & Regularibus, cujuſvis Ordinis, & Congregationis, & Inſtituti tam in Urbe præfata, quam extra eam vbique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium, tam Sæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis Sententiis, & Cenſuris a jure, vel ab homine, quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, & alias per quaſcumque noſtras, aut Romanorum Pontificum prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſoluere, & liberare valeant, & inſuper vota quæcumque (Religionis, & caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliaque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§.4. Quapropter tenore præſentium in virtute Sanctæ Obedientiæ diſtricte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, & quibuſcumque Ordinariis locorum, ubicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta, aut exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Prouincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſeu Eccleſias viſitandas deſignent.

De publicatione Jubilæi.

§.5. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquo modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtiuum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſclentiæ, neque etiam eaſdem præſentes iis, qui Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico Excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in Sententias, & Cenſuras, incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

De casibus reservatis.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim, quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus, ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſeruatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant. necnon Regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum Regularibus, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia expoſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſeruata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim, & expreſſe, ad effectum præmiſſorum, derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clausulæ.

§.7. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis manu licujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate

con

conſtitutæ munitis, ubique locorum, & Gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſeutibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Anulo Piſcatoris die X.Junii MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XII.

Dat.20. Junii 1724. An.1.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. pro erectione Seminarii Miſſionariorum in Provincia S. Pauli Fratrum Min. Diſcalc. Strict. Obſerv. Caſtellæ Veteris.

De erectione Seminariorum pro Familia Hiſpanica vide Innoc. XI Conſt. ed. 1686. Ian. 2. P. 10., & hujus Conſt. ed. ed. 1727. 3. Apr. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio d. Congregationi facta pro erectione Seminarii immediate ſubjiciendi Miniſtro Provinciali, & Deſinitorio juxta Conſtitutiones Innoc. XI. de Seminariis Familiæ Hiſpanicæ.

NUper pro parte dilecti filii Joannis Diaz a Conceptioue Sac. Theologiæ Lectoris, ac Patris Provinciæ Fratrum Excalceatorum S. Didaci in Bethica, & Procuratoris Generalis in Romana Curia eorumdem Pratrum Diſcalceatorum, & Recollectorum Ordinis S. Prancifci Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod eum Provincia S.Pauli Fratrum Diſcalceatorum bujuſmodi Strictioris Obſervantię ejusdem S.Franciſci veteris Caſtellæ animabus Sanguine Agni redemptis proficere cupiens bumiliter eidem Congregationi ſupplicaſſet, quatenus eidem Provinciæ unum ex illius Conventibus per Fratres Diffinitorii Provincialis deſignandum in Collegium, ſeu Seminarium Miſſionariorum, qui Apoſtolicis Miſſiouibus unice eſſent dediti, facultatem erigendi concederet, cujus quidem Conventus Guardianus, aliique Fratres, pariterque ipſum Seminarium, ſtrictiſſimis prædictæ Provinciæ Conſtitutionibus gubernarentur, ac Miniſtro, & Diffinitorio Provinciali immediate ſubditi eſſent, cui etiam competeret electio Guardiani dicti Seminarii pro tempore uecnon receptio Novitiorum, ſicut in aliis totius Provinciæ Conventibus obſervabatur non autem ſubjicerentur immediate Miniſtro Generali, ſicut in literis fe. rec. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris noſtri deſuper in ſimili forma Brevis expeditis pro Collegiis Miſſinnariorum ſitis in Provinciis ad familiam Hiſpanicam ſpectantibus diſponebatur, prohibeudo ſimul expreſſe, quod dummodo erectum eſſet in dicta Provincia S. Fauli prædictum Seminarium, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnis titulo Miſſionum ad alia Miſſionariorum Collegia extra ipſam Provinciam exiſtentia tranſire poſſet, concedendo his novis Miſſionariis omnia, & ſingula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædeceſſoris contenta, quibuſque alia Miſſionariorum etiam Regularis obſervantiæ Seminaria gaudebant, remanente tamen intacta, & illæſa eadem Miniſtri Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conveutibus totius Ordinis exercebat, exceptis tamen immediata ſubjectione, electione Guardiani, ac receptione Novitiorum, quæ ſicut præmittitur ad Miniſtrum, & Definitorum Provinciale ſpectare deberent; emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris ſequentis, videlicet = Sacra Cougregatio Eminentiſſimorum. & Reverendiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita viſa relatione Eminentiſſimi Corſini prædicti Ordinis apud S.Sedem Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis referente Emo Fabrono benigne indulſit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris exiſtentibus narratis fundationem prædicti Seminarii Miſſionariorum ſibi, & Diffinitorio Provinciali in uno ex Conventibus ejuſdem Provinciæ beneviſo juxta formam, prærogativas, privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus S.M. Innoc. XI. pro ſuo arbitrio, & conſcientia ſervatis ſervandis deveniat. Immediata tamen Jurisdictione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reſervatæ intelligantur eidem Provinciali modo ſupra deſcripto, & cum expreſſa etiam conditione, ut Religioſi iſtiuſmodi Provinciæ, ſen Seminarii de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ tranſire, & Guardianus hujus Seminarii erigeudi Religioſos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime poſſint, & valeant firmis cæteroquin integris, & illæſis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & ſuperioritatibus debitis, & competentibus Patri Miniſtro Generali Ordinis. Non obſtantibus &c. Romæ 20. Auguſti 1723. = F. Card. Paulutius. F. Archiepiſcopus Damaſcenus Secr.

Decretum Congregationis juxta relatam petitionem an. 1723. editum.

§. 1. Cum autem ſicut dictus Joannes Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe privilegia, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ſpecialem ipſi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſiouis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab bomine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus qnomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. barum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoe humiliter porrectis inclinati Decretum præinſertum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique iviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Diſcalc., & Recollect.

Confirmatio relati Decreti

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sieque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX.Junii MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XIII.

Dat. 26.Junii 1724.An.I

Indicitur Univerſale Jubilænm An. Sancti 1725.

Ultimum Jubilæum Anni Sancti 1700. indictum fuit ab Innocentio XII. Conſt.ed.1699. Maji 17. P.8. Extat aliud Jubilæum hujus pro initio ſui Pontificatus Conſt. ed.1724., Jun.10. P.2. Et Clem.XII. Conſt. ed.1730. Septembris 9. P.2. pro ſui Pontificatus initio:

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium a neceſſitate implorandi cæleſtis auxilium, ut a SS. fœlicius, & felicius regi poſſit univerſalis Eccleſia in minus proſpero rerum ſtatu.

REdemptor, & Dominus Noſter Jeſus Chriſtus, Unigenitus Dei Filius, cujus inſcrutabili providentia pariter, ac terrena omnia ſapientiſſime diſponuntur, immenſam ſuam erga Nos bonitatem clariſſimo teſtimonio patefecit, cum ad regimen Univerſalis Eccleſiæ pretioſo ſuo Sanguine acquiſitæ poſt diuturnam Apoſtolicæ Sedis vacationem, humilitatem noſtram vocare, ſuamque in Terris Vicariam poteſtatem Nobis committere dignatus eſt. Et Nos quidem impoſitam Sacroſancti Apoſtolatus ſarcinam, etſi viribus noſtris longe imparem, quin etiam ipſis Angelicis humeris formidandam, ſuſpiria inter, & lacrymas, nec tam immerentes, quam inviti ſuſcepimus, ut Divinæ vocis imperio, quemadmodum par erat, humiliter obſequeremur. Verum, dum luctuoſum Chriſtianæ Reipublicæ, gravium malorum procellis tot per annos agitatæ, & graviorum adhuc periculis expoſitæ, ſtatum attente circumſpicimus, ſuſceptique oneris magnitudinem, & rerum, ac temporum conditionem ſerio nobiſcum reputamus: timor, & tremor venerunt ſuper Nos, & vigilias anticipaverunt oculi noſtri, meritoque veremur, ne impendenti Nobis graviſſimæ curarum moli infirmitas noſtra ſuccumbat. Non tamen concidimus animo; ſed omnem pro ſalute crediti Nobis e Cœlo Gregis laborem alacriter ſubire parati, in bonorum omnium largitore Deo, qui ſperantes in ſe confundi non patitur, firmam collocamus fiduciam fore, ut qui Nobis extitit honoris auctor, ipſe fiat adminiſtrationis adjutor, & virtutem largiatur, qui contulit dignitatem. Id porro Nos a Divina Clementia ſupplici, devotaque humilitate aſſidue precari non deſinimus, & ab univerſis etiam Chriſtifidelibus, quibus Apoſtolica ſolicitudo a Nobis impendenda eſt, unanimi ſtudio flagitari maxime cupimus; ut exoratus communibus precibus benignus, & miſericors Dominus, qui dat laſſo virtutem, & his, qui non ſunt fortitudinem, & robur multiplicat, brachio ſancto ſuo confortet, ac roboret Nos, mentemque noſtram lumine ſuæ claritatis illuſtret ad cognoſcendum, faciendumque ſemper, quod bonum eſt in oculis ſuis: tribuat Nobis ſpiritum ſapientiæ, & intellectus, ſpiritum conſilii, & fortitudinis, ut Paſtorale officium ſalubriter exequi valeamus ad Divini nominis gloriam, Eccleſiæ Sanctæ utilitatem, ac ſpiritualem omnium Fidelium ædificationem: præſentibus Chriſtiani Populi neceſſitatibus propitius adſit: pericula propulſet: hæreſes, ac in Religione diſſidia extirpet: Fidem Catholicam protegat, & propaget: Orthodoxis Principibus arctam, & indiſſolubilem animarum concordiam, Sanctæque Religionis propugnandæ, atque ab inſidiis, & detrimentis liberandæ zelum præbeat: eorumque conſilia, & vires ad Chriſtiani nominis tutelam, & amplificationem unire, ſociare, regere, & roborare dignetur.

§.1. Id autem, ut a Vobis, dilecti Filii, ferventiori pietatis ſtudio, uberiorique fructu peragatur, Sacros Indulgentiarum Theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ commiſit Divina dignatio, proferre, ac liberali manu erogare decrevimus hoc maxime opportuno tempore, quo appropinquat Annus Chriſtiano Populo in primis optabilis, atque jucundus Sanctiſſimi Jubilæi: Annus univerſæ Catholicæ Eccleſiæ peculiari modo ſacer, ac venerabilis: Annus expiationis, & veniæ, remiſſionis, & gratiæ, quo cunctis fidelibus ad Almam hanc Urbem noſtram confluentibus, & ſacra Apoſtolorum Limina, præſcriptaſque Baſilicas pie, ac devote viſitantibus, ut Antiquorum habet fida traditio, ampliſſimæ peccatorum Indulgentiæ propoſitæ ſunt. Licet enim nulla temporis momenta decurrant, quæ Divinis non ſint plena muneribus, & nunquam ad miſericordiam Dei per ipſius gratiam Nobis aditus præcludatur: eo tamen Anno a Divina largitate ſingularia ſperanda ſunt beneficia, ac tanto ampliora, quanto majori fervore mentes Fidelium ad univerſa religioſæ pietatis opera incendi convenit, ac inflammari. Audite igitur hæc omnes Gentes, quæ orthodoxam profitemini Religionem: auribus percipite, qui habitatis Orbem, Reges terræ, & omnes Populi; Dum Nos Jeſu Chriſti vices, quamvis immeriti, gerentes in terris, annunciamus Vobis, & evangelizamus Annum Domini placabilem, Annum redemptionis, & veniæ peccatorum, ac pro paterna, qua cunctos Chriſtifideles in Domino complectimur, charitate, vos omnes ad jucundiſſimam Sacroſancti hujus Jubilæi ſolemnitatem concelebrandam vocamus; ac excitamus. Quod ſi olim quinquageſimus Annus ex Divina ordinatione a filiis Iſrael ſummo plauſu, & incredibili gaudio excipiebatur; quanto magis decet Chriſtianum Populum ſacro Jubilæi anno recurrente gaudere, ac lætari. Non enim, ut quondam Judaica Natio, ad diſtractorum prædiorum recuperationem, ſed ad æternæ poſſeſſionem hæreditatis invitamur: non a colendæ terræ laboribus eximimur, ſed fructus, quos Chriſti Domini, Deiparæ Virginis, & Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipimus; non a pecuniarum debito, vel ab humana ſervitute, ſed a peccatorum vinculis, & pœnis abſolvimur; non ab exilio terrenam Patriam repetere Nobis licet; ſed ad cæleſtem illam Patriam, unde exulantes in hac lacrymarum valle miſere pererramus, tutum nobis iter præmonſtratur, & panditur.

Præſtantia Anni Sancti.

§.2. Quod itaque vetus S.R.E. conſuetudo, & Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum exempla Nos admonet, illorum veſtigiis

Indictio præd. Anni cum forma lucrandi Indulgentias.

Digitized by Google

giis inhærentes, eorumque pium, ac ſaluberrimum inſtitu tum retinentes, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium aſſenſu, univerſalis, & maximi in bac Alma Urbe noſtra Jubilæi celebrationem in Annum proximum milleſimum ſeptingenteſimum vigeſimum quintum a primis Veſperis Vigiliæ Nativitatis D. N. J. Chriſti proxime futuræ inchoandam, & per totum Annum ipſum finiendam, auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, quanto maximo poſſumus cordis noſtri gaudio, & exultatione, ad ipſius Dei gloriam, Catholicæ Eccleſiæ decus, ac totius Chriſtiani Populi ſanctificationem indicimus, & promulgamus. Quo ſane Jubilæi Anno durante, omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, necnon S.Joannis Lateranenſis, & S.Mariæ Majoris de Urbe Baſilicas ſemel ſaltem in die per triginta contiuuos, aut interpolatos dies, ſi Romani, vel Incolæ Urbis; ſi vero Peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim ſaltem dies devote viſitaverint, & pro Sanctæ Eccleſiæ exaltatione, hæreſum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, ac totius Chriſtiani Populi ſalute, & tranquillitate, plenas ad Deum preces effuderint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, remiſſionem, & veniam miſericorditer in Domino concedimus, ac impertimur. Et quoniam contingere poteſt, ut ex iis, qui hac de cauſa iter agreſſi fuerint, vel ad Urbem ſe contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipſa Urbe, ægritudine, vel alia legitima cauſa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac nequidem fortaſſe incboato, præmiſſa exequi, & dictas Baſilicas viſitare nequeant: Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino poſſumus, benigne favere cupientes, eoſdem vere pœnitentes, & confeſſos prædictæ Indulgentiæ, & remiſſionis participes perinde fieri volumus, acſi dictas Baſilicas diebus a Nobis præſcriptis re ipſa viſitaſſent.

Invitatio ad Annum S., & hortatio ad pia opera.

§.3. Impigra igitur, piaque devotione, Filii dilectiſſimi, & alacri animo ſuſcipite annunciati Vobis Anni Sancti celebritatem, quem ideo religioſa ejuſmodi appellatione Majores, ut noſtris, inſignivere, quia Divino cultui, Sactorum operum exercitationi ſpecialius dicatus eſt. Alatur eſuriens, veſtiatur nudus, adjuvetur oppreſſus, foveatur ægrotus. Odia tranſeant in dilectionem, inimicitiæ convertantur in pacem, tranquillitas extinguat iram, manſuetudo remittat injuriam, jejunium carnis deſideria conterat, oratio ſpiritum a terrenis rebus avocatum in cæleſtium contemplatione defigat, & ad amorem, ac ſpem immortalium gaudiorum attollat. His porro Chriſtianarum virtutum exemplis, & bonorum operum meritis inſtructi ad hanc Sanctam Civitatem, tot SS.Martyrum memoria inclytam, ac Beatorum præſertim Apoſtolorum Eccleſiæ Principum, doctrina eruditam, & glorioſo ſanguine conſecratam, religioſa animi alacritate concurrite. Feſtinate ad Locum, quem elegit Dominus: aſcendite ad hanc Hieruſalem novam, unde ab ipſo Eccleſiæ naſcentis exordio Lex Domini, & Lux Euangelicæ veritatis in univerſas Nationes effluxit: Vrbem tot, tantiſque a Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulatam, ut Civitas Sacerdotalis, & Regia in ſuperbiam ſæculorum poſita, Civitas Domini, Sion Sancti Israel, jure optimo prædicetur. His vere confitebimini Deo in Eccleſia magna, in populo gravi laudabitis eum. Quandoquidem hæc ipſa Catbolica, & Apoſtolica Romana Eccleſia, per Sacram B.Petri Sedem Caput Orbis effecta, Mater eſt cunctorum credeutium, fida Divinitatis Interpres, & Magiſtra omnium Eccleſiarum. Hinc intemeratum fidei depoſitum, hic fons Sacerdotalis unitatis, hic Claves Regni Cœlorum, & ſumma ligandi, atque ſolvendi poteſtas, hic demum inexhauſtus ille Theſaurus Eccleſiæ Sacrarum Indulgentiarum, cujus diſpenſator eſt Romanus Pontifex, cuſtoditur.

Votum pro proſpero itinere & reditu Hæreticorum ad Catholicam Eccleſiam

§.4. In viam pacis, & proſperitatis dirigat greſſus veſtros Omnipotens Dominus, & tribuat Vobis iter proſperum, tempuſque tranquillum, quatenus cum ſalute, & gaudio pervenire poſſitis ad Paſtorem Vobis in terris divinitus conſtitutum, ut qui unum corpus ſumus in Chriſto, unanimes glorificemus Deum, ac in Sanctæ Eccleſiæ unitate, & communione invicem collætemur. Utinam vero comites ſeſe vobis adjungerent, & ſacram hanc peregrinationem una vobiſcum aggrederentur Filii olim noſtri, nunc autem deſertores, & transfugæ, quorum Progenitores, veterum Romanorum Pontificum Prędeceſſorum Noſtrorum tempore, ad Sanctam ejuſmodi celebritatem ex omni Populo, & Natione frequentiſſimos conveniſſe antiqua monumenta teſtantur. Nihil enim Nobis optatius, neque jucundius accidere poſſet, quam ut ipſi ad fidem Patrum ſuorum, a qua infeliciter cum manifeſto ęternę ſalutis diſcrimine deſciverunt, reverterentur, adeoque Nobis paterni amoris in ſinu eos excipere, & pari Pontificiæ charitati ſenſu complecti liceret. Qua ratione, & miſerorum errantium ſtatum jugibus lacrymis deflemus, & pro Paſtorali noſtra ſolicitudine aſſiduis enixiſque votis a Divina Clementia flagitare, non deſiſtimus, ut ipſis veritatis ſuæ lumen oſtendere non dedignetur, quatenus hæretica pravitate depoſita orthodoxam ſuſcipiant Religionem, abruptoq; diviſionis laqueo, Catholicæ Rom.Eccl., extra quam non eſt ſalus, unitatem, & communionem ſincero corde amplectantur.

Præceptum Locorum Ordinariis, ut annuncient Annum S., & doceant modum Indulgentias conſequendi.

§.5. Vos autem, Venerab. Fratres noſtri Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, & Epiſcopi in conſortium noſtræ ſolicitudinis advocati, Paſtores, & Magiſtri populorum, nunc potiſſimum exaltate, quaſi tuba, vocem veſtram, annunclate Dominico Gregi tempus acceptabile, dies æternæ ſalutis, Annum ad redimenda peccata, ad ſalvandas animas inſtitutum, ut ſanctificetur, & Divina opitulante gratia diſponatur ad ea cæleſtia munera rite ſuſcipienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis ſuæ per miniſterium humilitatis noſtræ deſtinavit. Docete omnes, ſi unquam alias, nunc maxime oportere, ut abjiciant opera tenebrarum, & induantur arma lucis; Vitia fugiant, Virtutes ſectentur, & unuſquiſque recedat a via ſua mala, & revertatur ad Dominum in corde puro, & conſcientia bona, & fide non ficta. Docete inſuper Sacros Indulgentiarum theſauros conſequendi ſpem omnem inanem eſſe, niſi contrito, & humiliato corde unuſquiſque ſe præparet, & congruis Chriſtianæ pietatis operibus Divinam miſericordiam ſibi propitiare contendat. Qui vero

ſubſtantiam hujus Mundi habent, Vobis admonentibus, diſcant facere ſibi amicos de mammona iniquitatis; Pauperum inopiæ ſubveniant, & Peregrinos præcipue Romam venientes ſubſidiis adjuvent, hoſpitio excipiant, omnibuſque humanitatis, & Chriſtianæ charitatis officiis proſequantur: Omnes autem (quod vetus Eccleſiæ conſuetudo, Apoſtolica voce laudata, Nos admonet) orent pro Regibus, & Principibus Chriſtianis, ut Omnipotens Deus, Rex Regum, & Dominus Dominantium, illis plenam in utroque homine felicitatem, & pacem, veramque concordiam largiri dignetur. Eos porro, qui ſacram hanc peregrinationem ſuſceperint, paternis adhortationibus, & monitis inſtruite, qua cordis devotione, & modeſtia, quave fraternæ pacis obſervatione ubique ſe gerere debeant, ut Chriſti bonus odor ſint in omni loco: Non ſeculi curioſa ſectentur; non vanis inteudant fabulationibus, ſed Divinarum rerum colloquiis, hymnis etiam, & canticis ſpiritualibus viarum labores, & incommoda levare ſtudeant. Avertant in itinere oculos ſuos, ne videant vanitates, nec illicitis cupiditatibus, aut ſecularibus deſiderlis a ſuſcepto pietatis propoſito ſe avocari patiantur. Sic bonas faciant vias ſuas, & ambulantes in ſemitis juſtitiæ digni fient, Angelo Dei Comite, ad hanc S. Civitatem cum exultatione deduci, ubi adorabunt Dominum in Atrio Sancto ejus; Intrabunt portas ejus in confeſſione, portas Juſtitiæ, quibus facilis ad Divinam miſericordiam præſtatur acceſſus, & ad cæleſtium benedictionum theſauros acquirendos felix aditus aperitur. In omnibus autem, Venerabiles Fratres, præbete vos ipſos, & omnem Clerum exemplum bonorum operum, & formam Gregis ut veſtræ virtutis. ac religionis veluti ſale, cæteri condiantur; Dumque in Vos, tamquam in ſpeculum, oculos conjiciunt, ex actionibus veſtris ſumere poſſint, quod imitentur.

A dominio Potentatus, ut opem ſuam conferant.

§. 6. Poſtremo chariſſimos etiam in Chriſto Filios Noſtros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos hortamur; & in Domino obſecramus, ut quo plura, & magis illuſtria beneſicia ab Eo, per quem Reges regnant acceperunt, tanto ardentius, ut par eſt, ad Dei gloriam promovendam, & Sanctam ejus Eccleſiam propugnandam, pio zelo excitentur; præcipue vero Venerabilium Fratrum Noſtrorum Epiſcoporum, & Superiorum Antiſtitum Paſtoralem ſedulitatem, ac vigilantiam adjuvent, & a ſuis quoque Magiſtratibus, ac Miniſtris adjuvari mandent. Maxime autem erga Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla perditorum hominum vexatione perturbentur; Sed hoſpitalibus Domibus, & publicis hoſpiciis amanter excepti, & commeatu, rebuſque ad vitam neceſſariis recreati, ſine ulla concuſſione, & injuria inſtitutum iter læti peragant, & cum gaudio in Patriam revertantur.

§. 7. His enim hoſtiis Reges potiſſimum, & Principes Deum ſibi propitium reddent, ut diu in terris felicem, & tranquillam vitam agant, ac demum in æterna Tabernacula recipiantur ab illis ipſis pauperibus, erga quos miſericordiam exercuerint, in quibus Chriſtus paſcitur, & nutritur.

Clauſulæ.

§. 8. Ut vero præſentes literæ ad omnium Fidelium, quibuſcumque in locis exiſtentium, notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, ac perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eamdem prorſus adhiberi fidem, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi exhibitæ forent; vel oſtenſæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ indictionis, promulgationis, conceſſionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., ſexto Kalen. Julii, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA
De Curia I.C. Archiepiſcopus Amaſenus.

Loco ✠ Plumbi.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Publicationes Anni Sancti.

Anno a Nativitate Domini Milleſimo Septingenteſimo vigeſimo quarto, Indictione ſecunda, die vero vigeſima nona Iunii Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, Pontificatus SSmi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri D. Benedicti Divina providentia PP XIII. anno primo, præſentes literas Apoſtolicas in Atrio Sacroſanctæ Baſilicæ Vaticanæ de Urbe, adſtante Populo, legi, & ſolemniter publicavi.

Ego I. C. Archiep. Amaſenus Abbreviator de Curia.

Anno a Nativitate Domini milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quarto, Indictione ſecunda, die vero 29. Iunii Pontificatus SS D.N. Benedicti Papæ XIII. Anno primo, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ in Atrio Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ut ſupra, publicatæ, ad valvas ejuſdem Baſilicæ affixæ fuerunt, ac eædem poſtea publicatæ in Baſilicis S. Pauli, Lateranenſi, & S. Mariæ Majoris, & ad earum valvas affixæ fuerunt, prout ſimiliter ad valvas Cancellariæ Apoſtolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, dimiſſis copiis, ut moris eſt, per Nos Ioannem Triſellium, & Ioannem del Rè SSmi D. N. Papæ Curſores.

Petrus Romolatius Mag. Curſ.

Iterum eiſdem anno, & Indictione, die vero decimaſeptima Menſis Decembris, Dominica tertia Adventus Domini, Pontificatus præfati Sanctiſſimi Domini Noſtri Anno primo, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ apud Portam Majorem Palatii Pontificii Vaticani lectæ, & publicatæ fuerunt per Nos infraſcriptos Subdiaconos Apoſtolicos.

Joan-

Joannes Benedictus Gentiloti. Sac. Rot. Auditor.
Federicus Cornelius Sac. Rota Auditor.

Eiſdem vero, Indictione, & die, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ præ foribus Baſilicarum Sanctorum Petri: & Pauli, necnon Lateranenſis, & Liberianæ, pront ad valvas Cancellariæ Apoſtolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, aliiſque locis conſuetis Urbis publicatæ, & affixæ de more fuerunt per Nos Ioannem Triſellium, & Ioannem del Rè SS. D.N. Papæ Curſores.

Idem Triſellius Curſ. Mag.

XIV.

Dat. 4. Julii 1724. An. I. — Conceditur Indulgentia plen. perpet. Viſitantibus Eccleſias Monaſteriorum Ordinis Ciſtercienſis die Feſto S. Stephani Tertii Abbatis Ciſtercii.

De Indulgentiis totius Ordinis Ciſtercien. & Monaſteriorum Germaniæ Super:, Monachis Provinc: Sileſiæ communicatis vide Clem. XI. Conſt. ed. 1716: Oct. 8. P. 16. ne confirmatione omnium Privilegiarum tetius Ord. vide Conſt. ed. 1728. Ianuarii 25. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. — INjunctæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut cæleſtium munerum Theſauro diſpenſationi Noſtræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in Terris, Sanctorum in cælis cum Chriſto regnantium venerationem excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum ſalutem ſperamus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Generalis pro conceſſione dictæ Indulgentiæ. — §. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis totius Ordinis Ciſtercienſis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & Conceſſio prædicta. — ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Monaſteriorum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in poſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus die feſto S. Stephani Tertii Abbatis Monaſterii Ciſtercii, & ejuſdem Ordinis legislatoris a primis veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſula. — §. 2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notari publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitatæ conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XV.

Suſpenduntur quæcumque Indulgentiæ, vertente Anno Univerſali Iubilæi Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo Quinto. — Dat. 6. Ju 1724. An. I.

Dictum Iubilaeum indictum fuit Conſt. ed. 1724. Iunii 26. P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad futuram rei memoriam.

CUm Nos nuper Sancti Jubilæi celebrationem a Vigilia Nativitatis Domini Noſtri Ieſu Chriſti proxime futuræ inchoandam, & uſque ad finem ſequentis anni duraturam univerſo Populo Chriſtiano, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium aſſenſu, indixerimus, ac omnibus utrinſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum necnon Sancti Ioannis, Lateranenſis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Baſilica viſitaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, remiſſionem, & veniam conceſſerimus, prout in noſtris deſuper confectis literis plenis continetur; Cupientes ut Chriſtianæ nationes ex omnibus Terrarum Orbis locis in Alma Urbe noſtra in Fidei, ac Religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis ſpiritu Baſilicas prædictas, quo maximo fieri poterit concurſu, durante eodem Jubilæo, viſitent, & frequentent multorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum exemplo adducti, omnes, & ſingulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remiſſiones, ac facultates, & Indulta abſolvendi, etiam a caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, quibuſvis Eccleſiis, Monaſteriis, Hoſpitalibus, etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum, Univerſitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magiſtris, Superioribus, & tam Secularibus, quam quorumvis, etiam Mendicantium Ordinum Regularibus perſonis, Coroniſque, Granis, Imaginibus, & Numiſmatibus ex metallo, ſeu quacumque alia materia confectis, tam ſingulariter, quam univerſaliter per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipſis etiam Imperatori, Regibus, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Eccleſiaſtica dignitate, etiam ſpeciali nota digna, fulgentibus, etiam ad inſtar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibuſvis cauſis, & occaſionibus ſub quibuſcumque

Cauſæ præſentis ſuſpenſionis.

Suſpenſio præd. Indulgentiarum.

Digitized by Google

que tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac alias quomodolibet conceſſas, & conceſſa, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præſentibus pro expreſſis haberi volumus, Apoſtolica auctoritate, de eorundem Fratrum conſilio, & aſſenſu, ac poteſtatis plenitudine, ſuſpendimus & ſuſpenſas, ac ſuſpenſa eſſe declaramus, eaſque, & ea, eodem anno durante, nulli prodeſſe, aut ſuffragari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca per præſentes auctoritate Apoſtolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ, quam indicti a Nobis prædicti Jubilæi, Indulgentiæ ſive publice, ſive privatim quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium ſub excommunicationis eo ipſo incurrendæ, aliiſque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis publicentur, vel nuncientur, aut in uſum demandentur.

Clauſulæ derogatoriæ.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Ordinum Congregationum Hoſpitalium, Confraternitatum, Univerſitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis Apoſtolicis illis, eorumque Superioribus, & perſonis, ac aliis quibuſcumque per eoſdem Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & dictam Sedem ejuſque Legatos, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, & ex quibuſvis cauſis conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi in illis caveatur expreſſe, quod ſub ſimilibus, vel diſſimilibus ſuſpenſionibus nequaquam comprehendantur, niſi de illis ſpecialis, & individua mentio fiat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Et quia difficile nimis eſſet præſentes quocumque ubi illis opus fuerit, præferri, volumus earum exemplis, etiam impreſſis Notari publicii manu, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis eandem prorſus fidem in judicio, & extra ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſuſpenſionis declarationis, Decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingeſimo Vigeſimo quarto, Pridie Nonas Julii Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XVI.

Declaratur, & ampliatur Conſtitutio Innocentii XII. de exemptione Præſulum Regni Neapolis a Spoliis Cameræ Apoſtolicæ debitis, cum quibuſdam Ordinationibus.

Dat. 11. Julii 1724. An. 1.

Laudata Conſtitutio ed. fuit 1693. Jun. 30. P. 3 & hac de re vide Pii IV. Conſtit. ed. 1564. Nov. 25. P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacroſancti Apoſtolatus officium humilitati noſtræ Divina diſpenſatione commiſſum ſalubriter exequi ſatagentes ad ea potiſſimum, per quæ Eccleſiarum quarumcumque decori, commodis, ac utilitati proſpicitur, providoque conſilio ad illarum favorem diſpoſita a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ſartatecta, ac inviolata cuſtodiuntur, vel etiam, ubi rerum locorum, ac temporum conditio ita poſtulet, declarantur, & ampliantur, Paſtoralis ſollicitudinis noſtræ curas libenter convertimus, ſuſceptique Miniſterii partes propenſa charitate deſuper interponimus, prout omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, expedire in Domino arbitramur.

Epitome prædictæ Conſtitutionis Innocentianæ.

§ 1. Sane alias fel. record. Innocentius Papa XII. Prædeceſſor noſter animo ſecum reputans in Regno Neapolitano ingentem extare numerum Metropolitanarum Cathedralium, & aliarum quibus Prælati inferiores ſeu dignitates quaſi Epiſcopalem juriſdictionem, ſeu Ordinariorum jura habentes preſunt, Eccleſiarum, congruis pro majori parte carentium redditibus adeoque illa, quum Dei Domus expoſceret, majeſtate, & eleganti ſtructura, necnon decenti ſupellectile Sacra, & Miniſtris Eccleſiaſticis ſufficientibus, ac idoneis cæterique Divino cultui neceſſariis ob earum inopiam, vel non opulentiam ut plurimum deſtitutarum: ſimulque conſiderans multiplices anguſtias, & graves moleſtias, quibus Venerabiles Fratres earumdem Eccleſiarum Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & aliquando etiam in extremis laborabant, a Subcollectoribus ſpoliorum, ſub prætextibus aſſecurandi jura ad Cameram noſtram Apoſtolicam pertinentia, identitem vexari, ac perturbari conſueverant: a ſpolio, & quocumque alio jure ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ exigendi, & percipiendi pecunias, res effectus, mobilia, ſe moventia, & alia bona, etiam ſtabilia, cujuſcumque pretii, valoris, ſpeciei, qualitatis, & quantitatis per memoratos Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Prelatos inferiores dicti Regni ex redditibus ſuarum Eccleſiarum quomodocumque acquiſita, necnon fructus naturales a ſolo ſeparatos, & civiles tempore mortis perceptos, ſeu exactos ex redditibus præfatarum Eccleſiarum, etiam in conſuntos, & incommixtos, non tamen pendentes, ſeu inexactos, ex ſpeciali dono gratiæ, perpetuis futuris temporibus, dictos Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Prælatos inferiores Regni præfati omnino exemit, & liberavit

Digitized by Google

ravit ad effectum tamen, & non alias, aliter, nec alio modo, ut præmiſſa omnia, & ſingula ad antedictas Metropolitanas, aliaſque Cathedrales, & reliquas: quibus ipſimet Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ſeu Prælati inferiores præfuerint, illiſque nnn indigentibus quibus ipſimet Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ſeu Prælati inferiores præfuerint, illiſque non indigentibus ad Parochiales Eccleſias eorum Regimini commiſſas ſpectare, ac ad earumdem favorem,beneficium, & utilitatem prorſus cedere,converti, & erogari deberent; pluraque alia ſtatuit, atque diſſolvit, quæ in Conſtitutione a memorato Inoocentio Prædeceſſore deſuper edita anno Incarnatioois Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo tertio. tertio Kaleo. Februar., Pontificatus ſui anno Tertio, quæ iocipit = *Inſcrutabili* = plenius, ac uberius continetur.

An in ipſa comprehenderentur Præſules extra Diœceſim decedentes, addubitatum eſt

§.2. Cum autem, ſicut accepimus poſtquam ejuſmodi Conſtitutio promulgata fuit, debitæque executioni demandari cœpit, Dilecti filii prædictæ Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Theſaurarius Generalis, & Commiſſarius itidem Generalis, necnon ſpoliorum in memorato Regno Neapolitano Collectores,& Subcollectores,prætenderiot ſub eadem Conſtitutiooe minime comprehendi, nee comprehenſa cenſeri debere ſpolia bonorum, & fructuum quorumcumque, ſpectantium ad Archiepiſcopos, Epiſcopos, & alios Præſules inferiores decedentes extra ſines Eccleſiarum, & Diœceſum, apud quas perſonalem reſidentiam facere tenebaotur; Eo quia præfatus Inoocentius Prædeceſſor in antedicta Conſtitutione oon modo expreſſe, quemadmodum opus erat, non derogaverit, ſed nec ullam prorſus mentiooem fecerit literarum Apoſtolicarum rec.mem:Pii Papæ IV.Prædeceſſoris etiam noſtri, quarum initium eſt = *In ſuprema* = editarum anno Incarnationis Dominicæ 1564. VII.Kalendas Decembris, Poutificatus ſui anno Quinto, quibus bona omnia ad Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos,& Epiſcopos,ac alius quoſcumque Beneficiatos, extra reſidentiam defunctus pertioentia, tanquam ſpolia, ad Cameram Apoſtolicam legitime ſpectare aperte decernitur, & cavetur; adeoque cum poſt obitum memorati Innocentii Prædeceſſoris oonnulli Archiepiſcopi, & Epiſcopi præfati Regni Neapolitani extra reſidentiam ex hoc ſeculo migraverint, & iu controverſiam vocari contigerit, au eorum boua ſpolio ſubjici deberent, diſcuſſo rite, ac ordiue dubio in Cougregatione noſtra Spoliorum nuucupata, reſolutiones prodieriot eidem Cameræ favorabiles, & iu executionem ejuſmodi reſolutionum in præfatis caſibus ſpolium ſubinde factum,ac prædictæ Cameræ re ipſa applicatum fuerit.

Cauſæ præſentis Declarationis, & ampliationis.

§.3. Nos itaque animadvertentes memorato Innocentio Prædeceſſori in præfata Conſtitutione non aliam fuiſſe mentem, atque Conſilium,oiſi ut Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Eceleſiarum prædictarum anguſtias ſublevaret, quæ nobis etiam ipſis abunde notæ ſunt, atque perſpectæ, cum io eodem Regno non modo nati, ac diu verſati ſimus, verum etiam ibidem, dum Cardinalatus fungeremur honore, Sipontinæ primum, ac deinde Beneventanæ, Metropolitanis Eccleſiis, priori ſcilicet per triennium, & poſteriori triginta octo circiter annorum ſpatio, quouſque ad Apoſtolicæ dignitatis faſtigium Divina Clementia nos extulit, præfuerimus: & potiſſimum opportune provideret, ea quæ Sacris ſupellectilibus, & reparationibus indigerent, congruumque ſubſidium ab earum Prælatis viveutibus nou accepiſſent, ſaltem poſt illorum obitum ex eorum bonis juvari, reparari, oroari, rebuſque ad Divinum præſertim cultum neceſſariis inſtrui poſſeut; ae proinde æquum eſſe eenientes, ut nullum in hac materia conſtituatur diſcrimen inter Prælatos extra reſidentiam, vel in reſideotia decedentes, cum eorum factum obeſſe minime debeat Eccleſiis, quarum favor, utilitas, & beueficium io eadem Innoceutiana Conſtitutione principaliter conſideratum, atque Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifeſte colligitur, propoſitum iu primis fuit; Hinc igitur eſt, quod nos omnem de cætero controverſiarum, ac litium occaſionem e medio auferre, præfatarumque Eccleſiarum quieti, & tranquillitati, & commodo, quantum in Domino poſſumus, conſulere cupientes, Motu proprio, ex certa ſcientia, ac matura deliberatioue noſtris, deque Apoſtolicæ Nobis attributæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutiooe ſtatuimus, decernimus, & declaramus memoratas literas Apoſtolicas Innoceotii Prædeceſſoris ſuum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, & executionem in poſterum ſortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolitano, perpetuis futuris temporibus, etiam in caſibus,in quibus Archiepiſcopos, Epiſcopos, & ioferiores Prælatos ſupradictos extra reſidentiam obire contigerit, & quatenus opus ſit, eaſdem literas Apoſtolicas ad omoes, & ſingulos ejuſmodi, motu, ſcientia,& poteſtatis plenitudioe paribus exteudimus, & ampliamus; præfatiſque Pii IV. Prædeceſſoris de ſpoliis Prælatorum, & Clericorum extra reſidentiam decedentium, ac omnibus aliis aliorum Romaoorum Pontificum, ſi quæ ſint Cooſtitutionibus, etiam peculiari, & individua nota digois, ea tantum parte, in qua præſeoti noſtri Cooſtitutioni adverſari dignoſcuntur, illis alias in ſua firmitate, ac robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe, ac ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, & maodamus.

Declaratio, & ampliatio præd. ex motu proprio pro Præſulibus extra Reſidentiam decedentibus.

§.4. Per præſentes tamen caſibus, qui hucuſque evenerunt, normam præſcribere, & ſpolia hactenus facta, dictæque Cameræ Apoſtolicæ in executiouem reſolutiooum memoratæ Cougregationis ſpoliorum, ut præfertur, applicata irritare, ſeu revocare non ioteudimus; quin etiam ea legitime facta, & recte applicata fuiſſe decernimus, & ſancimus, mentemque, ac voluutatem ooſtram eſſe, ut hæc noſtra diſpoſitio in futuris tantum caſibus locum habeat, & obſervetur, expreſſe declaramus.

Ordinationes præd.

§.5. Præterea cum ob rationes ſuperius expoſitas probe compertum, exploratumque habeamus antedictas Archiepiſcopales, Epiſcopales, & alias præfati Regni, quæ ab ioferioribus Prælatis reguotur, Eccleſias (excepta tantum Metropolitaua Beneveotana, cui nos ipſi, regimiuis noſtri tempore, Dotem annui redditus mille ducatorum mooetæ ejuſdem Regni ex propriis noſtris pecuniis in fundis, & Capitalibus fructiferis pro perpetua illius fabricæ reparatione,ac manutentione conſtituimus, & aſſignavimus),

Ex Spoliis fiant Dotes applicandæ duntaxat Eccleſiarum Fabricę a Præſulæ cum Capituli conſilio.

mus), omnl peoitus carere dote, ſondo, ſeu alio congruo ſubſidio, cujus annuo proveotu illarum ædificia opportune reparari, & cooſervari, ac ubi neceſſitas id expnſcat, etiam reædificari, priſtiuumque io ſtatum reſtitui valeant; ac propterea, æquum juſtumque, immo etiam oeceſſarium exiſtimemus, ut miſeræ earum conditiooi, & iodigentiæ aliquo modo proſpiciatur; motu, ſcientia, ac poteſtatis pleuitudioe ſimilibus ſtatuimus, ſaocimus, & decernimus, ac inſuper in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut ex ſpoliis, quæ memoratis Præſulibus dicti Regni tam in Reſideotia, quam extra eam, ut præfertur, decedentibus, oemioe prorſus excepto, in poſterum fieri contigerit, quidquid in reparationem Eccleſiarum, aut alios pios, & neceſſarios in prædicta Iunocentiaoa Conſtitutlone, præſcriptns uſus, vel io alia a defunctis Præſulibus, juxta facultatem illis io eadem Conſtitutinne traditam, deſignata pia, & congrua opera erogatum expenſumque nnn fuerit, a Succeſſoribus eorumdem Præſulum, cum ſuorum Capitulorum ſeientia, & conſilio, ex iutegro inveniatur, & eollocetur io fundis, ſeu Capitalibus tutis, ſecuris, atque fructiferis pro Dote Fabricæ ſingularum Eccleſiarum prædictarum, ac ejuſmodi Dotium annuus proventus nnn in alium uſum, quam reparatioois, & manutentionis Fabricæ earumdem Eccleſiarum ab uniuſcujuſque Præſulibus, cum ſcientia pariter, & conſilin ſuorum Capitulorum, io occurrentibus caſibus, erogetur: Et quotieſcumque dictas Eccleſias reparationes ooo indigere cooſtiterit, aonui etiam fructus, & fructuum fructus Dotium prædictarum in aliis Fundis, & Capitalibus tutis, atque fructiferis eodem prorſus modo reiuveſtiantur, & eollocentur, ad hoc, ut ipſæmet dotes majora io dies, beoediceote Domino, ſuſcipiant incrementa, adeoque earum redditus ſupportando reparatiouis Fabricæ ipſarum Eccleſiarum ooeri ſatis eſſe poſſint. Quæ ſane reinveſtimenta pro Dote Fabricæ earumdem Eccleſiarum nedum utiliora, ſed magis etiam conſentanea, atque conformia intentioni memorati Innocentii Prædeceſſoris fore arbitramur, quam ſi quidquid ſupererit ex prædictis ſpoliis, in emptionem ſuppellectilis voluptuoſæ, vel ooo neceſſariæ, vel Eccleſiæ qualitatem excedentis, quemadmodum hacteuus ob male intellectam prædictæ Cooſtitutionis mentem non ſemel eveoiſſe comperimus, erogaretur. Cæterum ſuper præmiſſis omnibus, ac præſertim ſuper iis quæ rectam, & fidelem præfatarum Dotium adminiſtrationem reſpicient, eorumdem Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & Prælatorum ioferiorum, atque etiam Capitulorum conſcieotiam diſtricte ooeramus.

Clauſulæ. §.6. Deceroentes eaſdem præſentes literas & io eis contenta quæcumque, etiam ex eo, qund ſupradicti, & alii quicumque in præmiſſis quomodolibet jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes iiſdem præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, ſeu auditi fuerint, ullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, ſeu ioteotionis noſtræ, vel intereſſæ habentium conſenſus, aliove quulibet, etiam quantumvis magno; & formali, & ſubſtautiali defectu ootari, impugnari, infringi, in controverſiam vocari, ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in iotegrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus poſſe, ſed eaſdem præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & iutegros effectus ſortiri, ac obtioere debere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari: Sicque, & oon aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, S.R.E. Camerarium, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ præfatæ Theſaurarium Generalem, & Præſidentes Clericos, Congregatiooem Spnliorum nuncupatam, ooſtrum, & Sedis Apoſtolicæ io dlcto Regno Neapolitano pro tempnre Nuncium, & Collectorem, alioſque quoſcumque qualibet auctoritate, præeminentla, & poteſtate fungentes, & fuucturos ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit de jure quæſito noo tollendo, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſor. noſtrorum Conſtitutionibus, & Ordinationibus quibuſcumque, ac præfati Pii IV. de gratiis qualecumque iotereſſe dictæ Cameræ concerneotibus intra certum inibi expreſſum tempus exhibendis, & regiſtrandis, itaut eaſdem præſentes literas ibidem exhiberi, & regiſtrari ounquam neceſſe ſit, aliiſque quibuſcumque Apoſtolicis, & iu Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordioationibus, necnoo Eccleſiarum præfatarum, ac Nunciaturæ Neapolis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, Decretis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, & Indultis, ac Literis Apoſtolicis ſub quibuſvis tenoribus, & formis cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & irritantibus, aliiſque Decretis io genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in cootrarium præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries confirmatis, & innovatis; & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, ac de verbo ad verbum noo autem per clauſolas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſervanda foret, teoores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata, exprimerentur, & inſererentur iiſdem præſentibus pro plene, & ſufficieoter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe, pleoiſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Vo-

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtrarum voluntatis, declarationis, ampliationis, extenſionis, mandati, ſanctionis, & derogationis infringere, vel ei auſo temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quarto, quinto Idus Julii Pontificat. Noſtri Anno Primo.

XVII.

Dat. 12. Julii 1724. An. 1.

Inſtituitur Promotor Generalis Fiſci pro patrocinio Cauſarum Curiarum Eccleſiaſticarum.

Clementis XI. Conſt. ed. 1705. Januarii 21. P. 5. deputatur Vices-gerens Judex privativus omnium Cauſarum Domus Catechumenorum, & Neophitorum Urbis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ præſentis Motus Proprii.

AVendo Noi molto bene conſiderato, ed anche coll'eſperienza quando eravamo in *minoribus* riconoſciuto di qual peſo inſoffribile foſſe alli Prelati Eccleſiaſtici Secolari, e Regolari il dover ſoſtenere in queſta Curia Romana le Liti, e Controverſie, che dalli Rei Inquiſiti ſi introducono con ricorſo, o appellazione dalli loro Decreti, e Giudicati, talmente che li più di eſſi per non ſoggiacere a tali diſpendj, che ridondano in pregiudizio delle Dioceſi, e de' poveri Dioceſani, e delle Religioni riſpettivamente laſciano correre le Cauſe indifeſe nelle ſeconde, ed in altre ulteriori iſtanze, da che ne deriva, che non dandoſi alli Giudici per parte delle Curie quelle neceſſarie Informazioni rieſce ſpeſſo alli Delinquenti di eſtorcere le aſſolutorie ſentenze in publico detrimento della Giuſtizia, e con ſcandalo di quelli, che bene informati della verità nelle Dioceſi, e nelle Religioni vedono andare impuniti li delitti, provenendo da ciò la perſeveranza de' cattivi nel male, e la ſovverſione de' Boni dal ben vivere. Onde fu ſempre da Noi ſommamente deſiderato di vedere dato opportuno riparo a tali pernicioſe conſeguenze everſive del buon coſtume, e della Diſciplina Eccleſiaſtica, per mantenimento di cui deveſi ogni Superiore con tutto ſtudio, e vigilanza impiegare. Quindi è, che eſſendo piaciuto alla Divina Providenza di elevarci, abbenche ſenza alcun noſtro merito, al Supremo Apoſtolato, e riconoſcendo Noi eſſere parte dell'obligo della noſtra Paſtoral ſollecitudine l'invigilare affinche col caſtigo delli Delinquenti gl'altri s'emendino, e ſi ſradichino li vizj, che ſono infettivi de' boni, abbiamo, dopo una matura conſiderazione, determinato di dare il dovuto rimedio all' enunciate pernicioſe conſeguenze con liberare li Prelati, e Superiori Secolari, e Regolari del diſpendioſo peſo di promovere in queſta Curia le ragioni Fiſcali in difeſa de' loro Giudici, provedendo perciò alli medeſimi di Miniſtro capace d'integrità, e di ſperienza, che come Promotore Fiſcale Generale debba per le ſudette Curie Eccleſiaſtiche dedurre in Giudizio le ragioni, e fare tutto ciò, che per una buona, e Canonica difeſa, ſarà neceſſario, ed opportuno.

Inſtitutio prædicti Promotoris.

§.1. Volendo dunque ridurre ad effetto queſta noſtra determinazione di noſtro moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra poteſtà aſſoluta creamo, inſtituimo, e ſtabilimo in perpetuo l'Officio di Promotor Fiſcale Generale per le ſudette Curie Eccleſiaſtiche, che debba eſſere eſercitato da Perſona da deputarſi da Noi, e da' noſtri Succeſſori, la quale abbia le ſopra enunciate qualità per impiegarle con tutta l'attenzione nella difeſa, e patrocinio nelle Cauſe Criminali per le Curie Eccleſiaſtiche ſudette, che ſono ſtate introdotte, ed ancora ſi trovano pendenti, e che in avvenire s'introdurranno in grado d'appellazione, o ricorſo avanti li Tribunali, e Congregazioni competenti di queſta noſtra Città di Roma. Ed affinchè il Promotor Fiſcale Generale ſudetto poſſa, e debba con tutta l'attenzione applicarſi a queſto ſuo impiego gli deſtiniamo, ed aſſegnamo per ſua proviſione, ed emolumento meſtrui ſcudi venticinque da pagarſeli di Meſe in Meſe dalla noſtra Camera Apoſtolica, con ordine, e mandato del noſtro Teſoriere, della qual proviſione vogliamo, che debba reſtar contento, ſenza che poſſa pretendere dalli Prelati Secolari, o Regolari alcun'altra recognizione a titolo, e per ragione di onorarj per le ſue funzioni, e fatiche ſe non che le pure ſpeſe per il porto delle Lettere, talmente che facendo altrimente debba eſſer ſoggetto alle pene anche gravi, e graviſſime a noſtro arbitrio, e delli noſtri ſucceſſori. E perche la noſtra intenzione è, che per un efficace, e valido patrocinio delle ſudette Cauſe goda il Promotor Fiſcale Generale di tutti quelli mezzi neceſſarj, ed opportuni, che goda il Procurator Generale del Fiſco, e della noſtra Camera Apoſtolica, vogliamo, ed ordiniamo, che debba intervenire, ed aſſiſtere nella Congregazione Criminale dell'Uditor Generale della medema noſtra Camera Apoſtolica, nel di cui Tribunale ſpecialmente ſi ſogliono agitare, e giudicare ſimili Cauſe. Volendo parimente, che ſi debbano communicare gratis ad detto Promotor Fiſcale li Proceſſi, e tutti gl'atti come appunto ſi communicano al Fiſco, ſiccome eſeguire gratis le Citazioni, come s'eſeguiſcono per l'iſteſſo Fiſco, e che alle ſpeſe neceſſarie delle Copie, e Stampe delle Scritture tutte facienti per dette Cauſe proveda la noſtra ſteſſa Camera Apoſtolica nella forma appunto, e ſecondo, che ſi pratica per il ſudetto Fiſco dal nominato Procurator Fiſcale Generale. Et acciò che detto Promotor Fiſcale ſia udito in qualſivoglia atto vogliamo, che debba eſſere in tutte, e ſingole ſudette Cauſe citato in Giudizio con ſottoſcrivere eſſo le Citazioni nel modo, e forma, che ſi ſottoſcrivono dal detto Procurator Fiſcale, talmente che non eſſendo ſottoſcritta alcuna Citazione,

Cui aſſignantur 25. ſcuta menſtruatim.

Necnon eadem fere jura Procuratoris Gener. Fiſci.

Digitized by Google

nè citato detto Promotor ſia l'atto ſoggetto al vizio di nullità per difetto di Citazione. Dichiarando però, che il preſente noſtro Moto proprio in tutte, e ſingole parti quivi diſpoſte debba aver luogo ſolamente in quelle Cauſe nelle quali ſi faranno l'iſtanze in nome delli ſoli Promotori Fiſcali, per debito del loro officio, e non già quando inſtaſſero in Giudizio, e voleſſero allegare, e ſcrivere in difeſa delle proprie ragioni gl'aderenti al Fiſco, talmente, che in queſti caſi non dovrà il detto Promotor Fiſcale Generale eſſer tenuto ad alcuna opera, ne la noſtra Camera Apoſtolica ſoccombere a veruna ſpeſa, ne alcun'altro ſentire qualſiſia peſo, o incommodo.

Exceptio non nullarum Cauſarum.

§.2. Vogliamo per ultimo, e decretiamo, che la Congregazione delli Veſcovi, e Regolari, e l'Uditore Generale della noſtra Cam. Apoſtolica debbano reſpettivamente invigilare per la piena oſſervanza di tutto quello, che viene da Noi diſpoſto, e ordinato nel preſente Moto proprio, e che queſto da regiſtrarſi per gl'atti del ſudetto Uditore della Camera, e del Notaro della medema Congregazione de'Veſcovi, e Regolari nelli ſuoi Libri, abbia in ogni tempo il ſuo pieno effetto, vigore, ed eſecuzione, e contro di eſſo non ſi poſſa in alcun tempo opporre di obrezione, mancanza della noſtra volontà, ed intenzione, ne qualſivoglia difetto, benchè degno d'eſpreſſa, ſpeciale, ed individua menzione, e che non ſi poſſa diverſamente interpetrare, o giudicare, dichiarando nullo, ed irrito tutto ciò, che da qualunque perſona in contrario ſcientemente, o ignorantemente ſi faceſſe, o s'attentaſſe non oſtanti quanto a tutte, e ſingole coſe premeſſe, che non ci ſiano ſtati citati, ne ſentiti chi vi aveſſe, o poteſſe aver intereſſe, la Regola della noſtra Cancellaria *de Jure quæſito non tollendo*, le facoltà, e Privilegj conceduti a tutti li ſopradetti, la Bolla della riforma di Paolo V., ed ogni, e qualunque altra Coſtituzione, ed Ordinazione Apoſtolica de' noſtri Predeceſſori, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Uſi, Stili, e Conſuetudini, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario alle quali tutte, e ſingole avendo il loro tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto per l'effetto ſudetto, e per queſta volta ſola pienamente deroghiamo, perchè tale è la noſtra certa, eſpreſſa, e determinata volontà, e mente.

Clauſulæ.

Dato dal noſtro Palazzo Apoſtol. Quirinale queſto dì 12. Luglio 1724.

BENEDICTUS PP. XIII.

XVIII.

Declaratur Mens Pontificis circa Jubilæum initio ſui Pontificatus indictum.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1.

Dictum Jubilæum indictum fuit Conſt. ed. 1724. Junii 30. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

NUper per alias noſtras in ſimili forma Brevis di 10. Junii proxime præteriti expeditas, ac in locis ſolitis, & conſuetis Almæ Urbis noſtræ affixas literas, ut devotionem veſtram ad divinam opem initio noſtri Pontificatus pro ſalubri Eccleſiæ Catholicæ regimine nobiſcum implorandum excitaremus, vobis omnibus, & ſingulis tam in eadem Urbe, quam extra eam degentibus Confeſſis, & ſacra Communione refectis, aliaque pietatis opera in ipſis literis præſcripta peragentibus, pleniſſimam omnium peccatorum veſtrorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias concedi conſuevit, auctoritate Apoſtolica conceſſimus, ac Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Eccleſiarum Prælatis, atque Ordinariis Locorum ubicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illi, qui curam animarum exercent, mandavimus, ut cum dictarum literarum tranſumpta, aut exempla etiam impreſſa accepiſſent, illa ſtatim per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicarent, & publicari facerent, & alias, prout in literis prædictis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Refertur Jubilæum præd.

§.1. Cum autem Nos probe agnoſcentes Paſtoralem noſtram curam, & ſolicitudinem in Catholicæ Fidei, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conſervanda potiſſimum ſitam eſſe, ac propterea licet memoratæ literæ univerſis Chriſtifidelibus, quos gerimus in paterni affectus viſceribus, inſcriptis, ac directæ fuerint, illarumque publicatio Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Prælatis, Ordinariis, cæteriſque perſonis ſupradictis demandata ſit, ut præfertur, animo tamen fuerimus maxime alieni ab iiſdem literis inſcribendis, ac dirigendis, earumve publicatione, ſive executione demandanda illis, qui a Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Communione Eccleſiaſtica ſeparati reperiuntur; nihilominus omnem dubitandi occaſionem removere, voſque de noſtra in præmiſſis mente, ac voluntate certiores reddere volentes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, vobiſque omnibus, & ſingulis notum, palamque facimus noſtræ intentionis nullatenus fuiſſe literas præfatas inſcribere, ac dirigere, earumque publicationem, ſeu executionem committere illis, qui per Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros ab ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ charitate ſegregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipſi Romanæ Eccleſiæ Communio Eccleſiaſtica exiſtit, & ſi dictas literas per eos, qui ab ejuſmodi

Cauſæ ſequentis declarationis.

Declaratio præd. qua notum fuit Jubilæum reſpexiſſe fideles tantum, ejuſque executionem demandatam fuiſſe legitimis Paſtoribus.

modi Communione ſeparati ſunt, publicari, ſeu executioni demandari contingat, vel forte jam contigerit, vobis auctoritate præfata harum ſerie denunciamus id contra mentem, voluntatem, ac intentionem noſtram eſſe, ac fuiſſe, quandoquidem Nos Decretis, & Conſtitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum adverſus illos editis firmiter inhærentes, ſicuti ſemper, benedicente Domino, inhæſuri ſumus, eos, niſi reſipuerint a communis ſocietatis charitate prorſus alienos ab omnibus haberi, ac cenſeti volumus, & intendimus.

§.2. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & quoſvis alios qualibet auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctorita ſcienter; vel ignotanter contigerit attentari decernimus.

Cauſulæ. §.3. Non obſtantibus literis prædictis, ac quibuſvis Apoſtolicis, & in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, vel Ordinationibus. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem; ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ habefetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die XIV Julii Pontificatus noſtri Anno Primo.

XIX.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1. Conceditur Indulgentia plen: perp: viſitantibus Eccleſias Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Congregationis Hiſpaniarum die feſto S. Caroli Borromæi dicti Ordinis dum vixit Protectoris.

Similis Indulgentia conceſſa fuit in feſto S. Petri de Alcantara pro Eccleſiis Fratrum Minorum Conventualium a Clem. XI. Conſt: ed: 1716, Julij 19. P. 16. Et hujus Conſt: ed: 1724., Julii 4. P. 1. conceſſa itidem fuit in feſto S. Stephani tertii Abbatis Ciſtercii pro Eccleſiis Ordin. Ciſterciensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Conceſſio prædictæ Indulgentiæ. AD augendam fidelium religionem, & animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Congregationis Hiſpaniarum ubicumque exiſten. die feſto S. Caroli Borromæi dum vixit dicti Ordinis Protectoris a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus: Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſulæ. §.1. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XX.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1. Decernitur continuatio Viſitationis Apoſtolicæ Cleri Romani, Eccleſiarum, & Locorum Piorum Urbis.

De inſtitutione hujus Viſitationis vid. Innoc: XII. Conſt. ed: 1693. Jan. 11. P. 2. Pro continuatione vero, vid. Clem. XI. Conſt. ed. 1701. Jan. 14. P. 1. Et Innoc. XIII. Conſt. ed. 1721. Maii 28. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Viſitatio prædicta ab Innocentio XII. inſtituta. CUm fel: rec: Innocentius PP. XII. Prædeceſſor noſter, circa Pontificatus ſui primordia Paſtoralem Cleri Romani, omniumque Almæ hujus Urbis Eccleſiarum, piorumque locorum, & operum viſitationem inſtituerit, eamque ipſemet in Patriarchalibus ejuſdem Urbis Eccleſiis inchoaverit, ac ſibi in eo munere Adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum noſtrorum tunc ſuorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit, & aſſumpſerit, eiſque quoſdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios ſubinde Cardinales adjunxerit, qui viſitationem ipſam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent, ac Secretarium, Commiſſarium, & Fiſcalem, alioſque forſan Officiales, & Miniſtros Sacræ Viſitationis hujuſmodi deputaverit variaſque eiſdem Cardinalibus, ac eorum, & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus, & Miniſtris prædictis facultates, præeminentias, & Indulta conceſſerit, & impartitus fuerit, & alias prout in diverſis ipſius Innocentii Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus uberius continetur.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis. §.1. Et ſicut accepimus memorati quidem Car-

Cardinales Viſitatores una cum Prælatis coadjutoribus, etiam piæ me. Clementis XI., ac Innocentii XIII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum pariter noſtrorum juſſu viſitationem hujuſmodi tam in eiſdem Patriarchalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Eccleſiis, ac in multis Monaſteriis Regularium tam virorum, quam mulierum, necnon Collegiis, Hoſpitalibus, Confraternitatibus, & aliis locis piis dictæ Urbis poſtea proſecuti fuerint, ſalutaribuſque monitis, & Decretis, ubi opus fuerit providerint; viſitatio tamen ipſa in omnibus Eccleſiis, ac locis, & operibus piis prædictis nondum ſit peracta, ſed multa negotia eam concernentia adhuc pendeant indeciſa. Hinc eſt, quod Nos paſtorali ſtudio conſiderantes quantopere Viſitatio hujuſmodi utilis, & neceſſaria ſit non modo ad tollendos abuſus, ſed etiam ad præcavendum ne deinceps introducantur, quantumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum ſit, ſi viſitatio ipſa continuetur, & abſolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum, & gloriam, animarumque ſalutem opportuna, & conducibilia ſunt, ſicut hactenus factum eſt, in poſterum quoque pie, prudenterque ſtatuantur; Motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, memoratam Viſitationem continuari, & abſolvi, cauſaſque indeciſas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis, atque juſtitiæ ratio ſuaſerit, terminari, viſitationes particularium Eccleſiarum, ac locorum, & operum piorum jam inchoatas, abſolvi, necnon Eccleſias, & loca, opera pia tam hucuſque viſitata, quæ iteratam viſitationem expoſcere videbuntur quam nondum viſitata viſitari, cæteraque omnia, & ſingula viſitationem hujuſmodi concernentia fieri, geri, ſtatui, & ordinari, ac executioni demandari debere tenore præſentium decernimus, & mandamus: ac omnes, & ſingulas facultates, privilegia, gratias, præminentias, prærogativas, & indulta quæcumque prædictis Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & ſingulis Officialibus, & Miniſtris ſupradictis a memoratis Innocentio XII., Clemente XI., & Innocentio XIII. Prædeceſſoribus per ſuas reſpective literas deſuper emanatas quovis modo reſpective conceſſa, & attributa per obitum eorumdem Prædeceſſorum minime ceſſaſſe, nec ceſſare, ſed in ſuis robore, & firmitate permanere, omnibuſque, & ſingulis prædictis reſpective adhuc competere, & ſuffragari debere decernimus pariter, & declaramus, & quatenus opus ſit, facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta hujuſmodi eiſdem Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus, & Miniſtris prædictis in omnibus, & per omnia, prout eis reſpective a ſupradictis Innocentio XII., Clemente XI., ac Innocentio XIII. Prædeceſſoribus conceſſa, & attributa fuerunt, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus, & impertimur.

Decernitur cõtinuatio ejuſdem Viſitationis.

Clauſulæ peculiares.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes cujuſcumque gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juſta, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiamquantumvis magno, & ſubſtantiali, ac individuam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari ad terminos juris reduci, ſeu controverſiam revocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrare, vel intentare, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſis præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, necnon ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus, & ſingulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. Prædeceſſor in ſuis literis ſupradictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique locorum, tam in judicio, quam extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XV Julii MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

Con-

XXI,

Dat. 15. Julii 1724. Ann. 1.

Confirmatur Decretnm Congregationis Concilii de auctoritate Prioris S. Mariæ ſuper Minervam in Pœnitentiarios Baſilicæ Liberianæ.

Vid. hac de re Pii V. Conſt. ed. 1568. Sept. 1. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum prædict., in quo refertur inſtitutio Pœnitentiariorũ præſertim Fratrum Prædicatorum pro Baſilica Liberiana ex redditibus cujuſdam Abbatiæ alendorum.

EManarunt alias a Congregatione Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium Coocilii Trid. Interpretnm in Cauſa, ſeu Cauſis inter tunc exiſtentes ejuſdem S.R.E. Cardinalem Majorem Pœnitentiarium ex una, & Provincialem Proviuciæ Romanæ, & Priorem Conventus S. Mariæ ſuper Minervam de Urbe Ordinis Prædicatorum ex altera partibus de, & ſuper facultate conſtituendi, ac removendi Minores Pœnitentiarios Baſilicæ Liberianæ, ſeu Sanctæ Mariæ Majoris Urbis, & Ordinis prædictorum, eorumque ſubjectione vertentibus, Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet: Romana Pœnitentiariorum Mionrum Liberianæ Baſilicæ. Præ ceteris curis, quibus Apoſtolica ſolicitndo premitur ea comperitur præcipua quæ circa pœnitentialem Forum verſatur, adeo merito, ut Romani Pontifices, exoriente Eccleſia, eidem muneri per ſe ipſos ſedulo incumberent, ac deinde negotinrum mole oppreſſi, nobiliora Eccleſiaſticæ Hierarcbiæ membra S.R.E. Cardinales addixerit, neque primum ab hujuſmodi onere ipſi relevati fuerunt, niſi cum publicis, magniſque occupationibus eos diſtineri oportuit. Tum quidem probi Sacerdotes Pœnitentiario officio ſuffecti extiterunt, qui Fidelibus undequaque ad Sacra limina confluentibus præſto eſſent ſub cura, & Jurisdictione unius ex S.R.E. Cardinalibus Majoris Pœnitentiarii nomine nuncupati; bic ſane tamquam Snmmi Pontificis Vicarius in Furo Fori memoratis Sacerdotibus minoribus Pœnitentiariis præſidere cœpit, eoſque eligere, ac in nobilinribus Urbis Baſilicis promiſcue deputare conſuevit, tum ex Regulari cœtn, variiſque ex Nationibus, & Linguis. Perſeveravit nltimo recenſitus Pœnitentiariæ ſtatus, qunſque S. Pius V. iu meliorem partem eum vertere cenſuit, ſimulque tribus Religionibus optime meritis gratificari voluit, proindeque ſnb anno 1568. conſtituit, quod in Liberiana Baſilica PP. Prædicatnres eligerentur Minores Pœnitentiarii, in Lateranenſi PP. Minores, ac in Vaticana ex Societate Jeſu aſſumerentur, quin etiam præ aliis majori beneficentia proſequi volens Religionem S. Dnminici ſub cujus vexillo vitam ab adoleſcentia inſtituerat, nnn ſat babuit, Correligioſis ſuis Jus electionis paſſivum deceroere, quemadmodum binis recenſitis Religionibus conſtituit, ſed ulterius diſpoſitionem eorum favore exaravit, quod ſex tantum Pœnitentiarii Minores Ordinis Prædicatorum in dicta Baſilica Liberiana exiſterent ex unica lingua Itala, & ex provincia Romana, tributa facultate Provinciali dictæ Provinciæ ſub Priori Conventus Sanctæ Mariæ ſuper Minervam eligendi, ac removendi eoſdem Minores Pœnitentiarios, ac certos exercendi actus Jurisdictionales in eos privative qnoad Cardioalem Majorem Pœnitentiarium exceptis reſpicientibus curam Officii Pœnitentiarii, ut latius ex Apoſtolico Diplomate ſub die prima Septembris anno 1568., ſed ſtatim vix præterlapſis diebus octo, aliam edidit Conſtitutionem, io qua ſicut Jus eligendi Provinciali Romanæ Provinciæ, ſive Priori Conventus Sanctæ Mariæ ſuper Minervam attribuit, ita onus ipſos manutenendi tamquam Religioſos ex ſua Menſa, Monaſterio præfato addixit, ac pro ſubſidio eidem Monaſterio univit Abbatiam S. M. Macnlarum loci S. Geneſii, cum eo tamen, ut ipſe Prior de fructibus, redditibus, & proventibus præfatis penſionem annuam 300. ſcutorum auri in auro eiſdem ſex Pœnitentiariis, & duobns converſis annis ſingulis dnobus termiois æqualiter in perpetunm perſolvere teneatur &c. Si quid vero dicta ſumma 300. ſcutorum perſoluta reliquum erit, illud omne in communes dictæ Domus uſus convertatur.

Sed poſtea pro alimentis aſſignatus fuit unus Canonicatus.

§. 1. At vero f. m. Sixto V. placuit iterum ſtatum Pœniteotiariæ Liberianæ innovare; Quandoquidem ſedulo idem Pontifex animo volvens, quod inter ipſius Baſilicæ Canonicatus, neque Theologalis Præbenda, neque Pœnitentiaria erecta comperiebatur juxta Sacri Concilii Tridentini Sanctiones, ſed ex veteri Inſtitnto ſex Minores Pœnitentiarii Fidelibus expiandis operam dabant, proindeque congruum omnino reputans, quod ex Menſæ Capitularis fructibus, alimenta ipſis ſuppeditarentur, hinc memoratus Pontifex inquit = Motu proprio Canonicatum, ac Præbendam tunc vacantem ſupprimimus, & extinguimus, eorumque ſic ſuppreſſornm fructus, & proventus, ac etiam diſtributiones quotidianas, emolnmenta certa, & incerta ordinaria, & extraordinaria, & quæ Anniverſaria Mnrtnorum, ac Anni Sancti, ſeu Jubilæi, ac quovis modo appellantur, & ſolis præſentibus, & Divinis Officiis, & hnris Canonicis diurnis, & nocturnis perſonaliter intereſſentibus dari ſolita &c. Eidem Collegio, & Pœnitentiariis hujuſmodi per eos, ac pro tempore exiſten. Pœnitentiarios Baſilicæ Sanctæ Mariæ Majoris prædictas integre pariformiter, & æque principaliter, ac ſine ulla diminutione, & differentia, acſi Canonicus pro tempore exiſtens actu ſemper intereſſet, & quoad hoc perinde ac ſi ſuppreſſio ipſa facta oon fuiſſet, ita tamen, quod ipſi Pænitentiarii Stallum in Choro, aut vocem, locumve in Capitulo non habeant, perpetuo applicamus, & aſſignamus &c.; ubi Collegium Pœnitentiariorum nuncnpatur. Hac tamen innovatione intactum PP. Prædicatoribus Jus electionis paſſivum procul dubio remanſit: Verum Cardinalis Major Pœnitentiarius ut prætendit, reaſſumere, ac uſque adhuc continuare cœpit jus activum eligendi ex tota dicta Religione Minores Pœnitentiarios, tum vigore nativæ ejus facultatis, cum evideotius ex ſpeciali Jure ipſi nuncnpato in Brevi, quod expeditum fuit a ſa. me. Urbano VIII. favore Cardinalis Sancti Honupbrii Majoris Pœnitentiarii ſub hac verborum periodo, Mioores Pœnitentiarios, & alios quoſcnmque Officiales ejuſdem Officii Pœnitentiariæ arbitrio tuo deputare, vel confirmare, ſeu a dicto Superiore Epiſcopo, & Cardinali Majori Pœnitentiario, dum vixit, vel etiam a fel. rec. Clemente VIII., Pauln V., & Gregorio XV. ad eorum beneplacitum, & alio quovis mo-

Et in ipſos conceſſa fuit juriſdictio Majori Pœnitentiario.

modo deputatos removere. & alios ſibi beneviſos in illorum locum ſubſtituere, & alia, quæcumque neceſſaria, & opportuna facere, licite poſſis, & valeas non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis. Quæ facultates Majoribus Pœnitentiariis Succeſſoribus cum expreſſa ſubrogatione ad hæc uſque tempora renovatæ fuerunt. Verum enimvero PP. Prædicatores ſibi ipſis perſuadentes integram, intactamque remanſiſſe formam Brevis S. Pii V. inde a tempore, quo Apoſtolicum Clavum gerebat ſa. me. Innocentius X. contendere cœperunt, ad Provincialem Romanæ Provinciæ, ſive Priorem Conventus S. Mariæ ſuper Minervam Jus eligendi Minores Pœnitentiarios pertinere; At vero plurium Teſtium uſque ab Anno 1646. depoſitionibus formiter receptis circa quaſi poſſeſſionem Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, diſcuſſaque controverſia in Congregatione particulari trium S. R. E. Cardinalium ad enixas preces jam dd. Patrum deputata, nihil prorſus obtinuerunt, nec minus voti compotes effici potuerunt temporibus ſa. me. Alex. VII. His tamen non obſtantibus iidem Patres iterum autumantes Jus eligendi Minores Pœnitentiarios ad Regulares Superiores præmemoratos ſpectare, quodque plures ipſi exercuerint Juriſdictionis actus in Collegium hujuſmodi Pœnitentiariorum, recurſum ſuppliciter habuerunt ad SS. D. N., qui partibus minime refragantibus benigniter cauſam remiſit ad EE. PP. conſeſſum, a quorum juſſu ſubſcriptis infra exponendis Dubiis ſupereſt in præſenti, quod ſolita ſapientia, & prudentia decernere ipſi dignentur.

Dubia de Pœnitentiariorũ deputatione, amotione, & ſubſcriptione.

I. An Pœnitentiarii Minores Ordinis Prædicatorum in Baſilica S. Mariæ Majoris conſtitui debeant per Provincialem Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Prædicatorum, ſeu Priorem S. Mariæ ſuper Minervam de Urbe ad formam motus proprii S. Pii V., ſive potius Conſtitutio ſpectet ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium in caſu &c.

II. An prædictorum Pœnitentiariorum Minorum remotio ſpectet ad Patrem Provincialem, ſeu Priorem S. Mariæ ſuper Minervam Ordinis prædicti ad formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel potius ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium, in caſu &c.

III. An prædicti Pœnitentiarii Minores ſubjaceant Curæ, Juriſdictioni, Poteſtati, Viſitationi, & correctioni prædicti Provincialis, ſeu Prioris ad formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel potius Cardinalis Majoris Pœnitentiarii in caſu &c.

Reſolutio in favorem Prioris S. Mariæ ſuper Minervam.

§. 2. Die 15. Decembris 1714. Sacra Congregatio Eminorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad Primum reſpondit affirmative quoad primam partem, & negative quoad ſecundam ſervata forma Conſtitutionum Clementis VIII., & Innocentii XII. Ad Secundum pariter affirmative quoad primam partem, & negative quoad ſecundam, ſervata forma dictarum Conſtitutionum Clementis, & Innocentii. Ad tertium affirmative quoad primam partem quoad ea, quæ concernunt obſervantiam Regularem tantum. Proſper de Lambertinis Secretarius.

Confirmatio ſupradicti Decreti cum extinctione litis.

§. 3. Nunc autem Nos controverſiis hujuſmodi finem imponere cupientes, Motu proprio ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Decreta præinſerta, ac omnia, & ſingula in eis contenta, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea lites, & controverſias quaſcumque ſuper præmiſſis quovis modo exortas, & adhuc forſan pendentes (illarum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſia habentes) in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperiuntur a quibuſcumque Judicibus & Tribunalibus ad Nos motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, harum ſerie avocamus, illaſque perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, ac perpetuum deſuper ſilentium utrique parti imponimus.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas quodcumque Juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu intentari nullo modo umquam poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, cæteroſque quoſlibet quacumque auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus quacumq; litis pendentia, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventus præfatorum, ac etiam Officii Pœnitentiariæ, & Collegii Pœnitentiariorum Minorum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis, illis, eorumque perſonis, atque Majori Pœnitentiario prædicto ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis Clauſulis, & Decretis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo,

& for-

Digitized by Google

& forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & insererentur, iiſdem preſentibus pro plene, & ſufficienter espreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſse derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXII.

Dat. 20. Junii 1724. An. 1.

Conceditur Patriarchalibus, Metropolitanis, & Cathedralibus totius Orbis Catholici Eccleſiis Altare privilegiatum pro Animabus Defunctorum.

Pro Defunctis extenſa fuit quædam Indulgentia ab Innoc. XI, Conſt. ed. 1679., Septem. 20. P. 3. Clem. vero XI. Conſt. ed. 1707. Sept. 26., P. 1. conceditur Indulgentia plen. perp. viſitantibus Domum Lauretanam, etiam per modum ſuffragii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

OMnium ſaluti paterna charitate intenti, Sacra interdum loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde fidelium Defunctorum animæ Domini Noſtri Jeſu Chriſti ejuſque Sanctorum ſuffragia meritorum conſequi, & illis adjutæ es Purgatorii pœnis ad æternam ſalutem per Dei miſericordiam perduci valeant. Volentes igitur omnes, & ſingulas Patriarchales Metropolitanas, & Cathedrales totius Orbis Catholici Eccleſias, in quibus Altare Privilegiatum quotidianum perpetuum forſan non reperitur conceſſum, & in eis Altare per Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos reſpective locorum gratiam, & Communionem Sedis Apoſtolicæ habentes ſemel tantum deſignandum, hoc ſpeciali dono illuſtrare, auctoritate Nobis a Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, vel cujuſvis Ordinis, Congregationis, ſeu Inſtituti Regularis Miſſam Defunctorum pro anima cujuſcumque Chriſtifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit ad prædictum Altare celebrabit, Anima ipſa de theſauro Eccleſiæ per modum ſuffragii Indulgentiam conſequatur; Itaut ejuſdem Domini Noſtri Ieſu Chriſti, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis ſibi ſuffragantibus a Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus: Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceſſio prædicta Altaris privilegiati quotidiani perpetui.

Clauſulæ.

§. 1. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XX. Aug. MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXIII.

Dat. 27. Julii 1724. An. 1.

Confirmantur Decretum Congregationis ſuper diſciplina regulari ſuper reformatione in duobus Conventibus Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo.

Hac de re vide etiam hujus Conſt. ed. 1727. Decembr. 15. P. 4. Clem. vero XI. Conſt. ed. 1711. Nov. 10. P. 51. reducuntur ſtudia, & gradus in Ord. Carmelitarum ad formam quorundam decretorum Capitulis Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti.

ALias pro parte dilecti filii Clementis Caſtiglionis Prioris Provincialis Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper diſciplina regulari ſpecialiter deputatæ expoſito, quod ipſe una cum Definitorio ejuſdem Provinciæ perfectam regularem obſervantiam, & reformationem in duobus Provinciæ hujuſmodi Conventibus introducere, necnon communem vitam obſervare intendebat, & ad hunc effectum dilectus pariter filius Abbas Andreas Statella Marchio loci de Spaccaforno pro eo, quem erga dictum Ordinem gerit devotionis affectu redditus eorumdem Conventuum pro manutentione duodecim Religioſis augere paratus erat, ideoque pro parte prædicti Clementis Prioris Provincialis eidem Congregationi ſupplicato, ut quatuor ſequentes conditiones pro dictæ reformationis firmitate admittere vellet. I. Quod unus quidem ex duobus prædictis Conventibus pro Novitiatu, alter vero pro Profeſſorio, & ſtudio aſſignari. II. Ut prædicti duo Conventus nunc, & pro tempore exiſtenti Priori Generali Ordinis hujuſmodi, donec, & quouſque una Vicaria pro memoratæ reformationis propagatione erigeretur, immediate ſubjici. III. Quod Priores prædictorum Conventuum a Religioſis in illis de familia commorantibus, uſque dum ſupradicta Vicaria erecta minime fuiſſet, eligi. IV. Quod ab ejuſmodi Provincia quolibet triennio Religioſis reformatis uſque ad totalem illius reformationem unus Convetus aſſignari reſpective deberent, conditiones vero a ſupradicta Congregatione Cardinalium requiſitæ, quod dotatio prædictorum Conventuum a d. Andrea jam facta, & conſenſus a Priori Provinciali, & Definitorio præſtitus fuerit, Conventu Syracuſan. pro Novitiatu, & alio de Spaccaforno pro Profeſſorio, & Studio aſſignatis cum redditibus ſufficientibus pro duodecim Religioſorum ſubſtentatione, fabriciſque neceſſariis pro Novitiatu, & Profeſſorio, & Studio justa Decreta a fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro edita, adimpletæ fuerint, & demum reperiantur viginti Religioſi, qui reformationem hujuſmodi amplecti deſiderant, inter quos tres actuales Definitores, quinque in Sacra Theologia Magiſtri Provincia, & nonnulli alii ejuſdem Ordinis Fratres, etiam ſimplices numerantur, præter non modicum Eccleſiaſticorum, & Laicorum familiæ claritate inſignium, qui Ordinis

Conditiones a Provincia requiſitæ pro dictæ reformationis firmitate.

nis prædicti habitum ſub prædicta reformatione ſuſcipere intendunt. Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris ſequentis videlicet: Sacra Congregatio ſuper diſciplina regulari, audito P. Generalis Ordinis Carmelitarum, referente Eminentiſſimo Fabrono, cenſuit, ſuper expoſitis Oratoris precibus eſſe annuendum juxta petita, contrariis quibuſcumque non obſtantibus. Datum Romæ hac die 23. Decembris 1723. F. Cardinalis Paulutius F. Epiſcupus....

Decretum Congregationis.

Preces Provincialis.

§.1. Cum autem ſicut dictus Clemens Prior Provincialis. Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ipſi Clementi Priori Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Julii MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXIV.

Conceditur Miniſtris Provincialibus, & Definitorio Provinciarum Minorum Capuccinorum facultas vendendi, vel permutandi libro duplicatos, ſive ſuperfluos.

Dat. 8. Aug. 1724. An. I.

Urbani VIII. Conſt. ed. 1683. Julii 20. P. 16. prohibitum fuit Capuccinis ne quovis colore libros e Bibliothecis extraherent, ſed inutiles cum utilibus permutare permittit. Hoc idem Decretum fuit ab Alexandro VII. Conſt. ed. 1689.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urbano VIII. Minoribus eiſdem vetitum fuit, ne libros ex Conventuum Bibliothecis ullo pacto extraherent, cũ licentia tamen inutiles cum utilibus permutandi.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupat., quod dudum fe. re. Urbanus Papa VIII. Prædeceſſos noſter ad ſupplicationem tunc exiſtentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis, ne libri, Quinterni, folia ſive impreſſa, ſive manuſcripta ad Bibliothecas Conventuum ejuſdem Ordinis ſpectan. inde ſub quovis quæſito colore, prætextu, vel occaſione extraherentur, vel aſportarentur ſub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis per contrafacien. incurrendis ſub certis modo, & forma tunc expreſſis interdixit, & prohibuit. Permiſit tamen tunc pariter exiſten. Miniſtris Provincialibus, & Definitoribus Ordinis hujuſmodi conjunctim procedentibus, ut per eorum Syndicos earumdem Bibliothecarum libros dicto Ordini inutiles cum aliis utilibus de licentia tamen illorum, qui eoſdem libros, ut præfertur, donaſſent, aut eorum hæredum, ſi extitiſſent permutare poſſent, & alias, prout in ipſius Urbani Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 20. Julii 1638. expeditis uberius dicitur contineri. Et ſubinde re me. Aleſander Papa VIII., etiam Prædeceſſor Noſter per alias ſuas pariter in ſimili forma Brevis die 3. Julii 1689. expeditas literas ſimilem prohibitionem fecit præterquam Fratribus prædicti Ordinis, qui quidem libros e Bibliothecis hujuſmodi reſpective de Superiores, ſeu Bibliothecarii pro tempore exiſtentis licentia extrahere, & eis pro communi Conventuum, & particulari Fratrum Ordinis prædicti uſu in ſuis Cellulis, Fratribus quoque ejuſdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra ſuas Conventus uti poſſent, ſed finito uſu hujuſmodi ſubito ad dictas Bibliothecas ſub pœnis ſupradictis reportare deberent, & alias, prout in prædictis Alexandi Prædeceſſoris literis fuſius aſſeritur contineri.

Ab Alexandro VIII. idẽ ſtatutum fuit, cum licentia tamen, ut fratres libris extra Bibliothecas in ſuis cellulis uti poſſent.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

§.1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat inter libros, qui in dictis Bibliothecis collocati exiſtant aliquot ſint duplicati, ſive ſuperflui, qui in aliis Bibliothecis ejuſdem Ordinis exiſtunt neceſſarii, & viceverſa eveniat, quod in illis, in quibus deſunt libri, qui in aliis ſuperflui ſunt, alii libri reperiantur ſuperflui, quibus ejuſmodi Bibliothecæ indigerent, dictus vero Modernus Procurator Generalis utilitati earumdem Bibliothecarum conſulere cupiens, Miniſtris Provincialibus, & Definitorio Ordinis prædicti libros duplicatos, ſive ſuperfluos vendendi ſive permutandi facultatem a Nobis concedi ſum-

Proces Procuratoris Generalis.

ſummopere deſideret. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Modernum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati nunc, & pro tempore exiſtentibus Miniſtris Provincialibus, & Diffinitorio conjunctim pariter procedentibus ut per eorum Syndicos libros duplicatos, ſive ſuperfluos prædictos meliori qui fieri poterit conditione vendere, & alienare, pecuniaſque inde proventuras in emptionem tot librorum utilium, ac meliorum, & non in alios uſus convertere, & erogare, vel ipſos libros duplicatos ſive ſuperfluos cum aliis utilioribus, & melioribus permutare libere, & licite abſque ullius cenſuræ, vel pœnæ in ſupradictis Urbani, & Alexandri Prædeceſſorum literis quovis modo appoſitæ, ſive comminatæ, incurſu poſſint, & valeant, ita tamen ut libri emptione, ſive permutatione hujuſmodi acquirendi illico in Bibliothecis ſupradictis collocentur, nec inde ſub pœnis prædictis extrahi, vel aſportari valeant, licentiam, & facultatem auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Conceſſio prædicta, cum ordinatione convertendi pecunias ex venditione pro ventura in emtionem aliorum librorum.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.2. Non obſtantibus prædictis Urbani, & Alexandri literis, ac quatenus opus ſit piæ memoriæ Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum pariter noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem ut librorum duplicatorum, ſeu ſuperfluorum venditio, pecuniarumque inde proventurarum converſio hujuſmodi unico contextu fiant, vel ſaltem pecuniæ ipſæ penes Montem Pietatis, aut perſonam fide, & facultatibus idoneam deponantur, inde non amovendæ, niſi ad effectum illas, ſicut præmittitur convertendi.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Auguſti MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXV.

Dat. 12. Aug. 1724. an. 1.

Conceditur Ruthenis ad Eccleſiam redeuntibus facultas recuperandi, & retinendi bona ſua.

Clem. XI. Conſt. ed. 1713. Sept. 16. P. 13. mandatur Ordinariis quamplurium nationum, & Generalibus Religionum Ordinum, ut commendari curent Populis Chriſtifideles Captivi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ÆTerni Paſtoris, qui miſericors, & miſerator exiſtit, vices licet immeriti, in Terris gerentes, iis etiam, qui foris ſunt, & a recta fide aberrant, pietatis, & miſericordiæ januam reſeramus, ac pœnas, quas Juris ſeveritas in eos ſtatuit, & Apoſtolicæ Sedis Clementia interdum ita temperamus, ut ejuſdem Sedis benignitate allecti ad Catholicam Eccleſiam extra quam non eſt ſalus, reducantur, & Chriſto Domino, qui eos proprio ſanguine acqueſivit, reſtituantur.

Preces Præſulum, & cauſæ præſentis conceſſionis.

§.1. Cum itaque ſicut dilectus filius Benedictus Fruleviez Monachus expreſſe profeſſus, & Procurator Generalis Ordinis Monachorum Sancti Baſilii Magni Ritus Græci uniti Nobis pro parte Venerabilium fratrum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Ruthenorum cum S.R.E. unitorum nuper exponi fecit, inter alias cauſas, quæ Schiſmaticos a relinquendo Schiſmate, & amplectenda cum eadem S.R.E. unione retrahunt, ac morantur, ea præcipua ſit, difficultas ſcilicet, quam uniti experiuntur in recuperandis Bonis, quæ tam ante Schiſma, quam tempore Schiſmatis poſſidebant, & ut plurium occupata, ac eis violenter erepta ſunt, nedum ante lapſum, ſed etiam tempore lapſus in Schiſma prædictum, cupiantque Archiepiſcopi, & Epiſcopi prædicti hujuſmodi impedimentum ad eorumdem Schiſmaticorum reductionem facilius obtinendam amoveri, & opportune in præmiſſis a Nobis provideri. Nos Animarum ſaluti, quantum cum Domino poſſumus conſulere, ipſorumque Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, nec non prædictum Benedictum a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus eorumdem Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum ex Venerabilibus fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus Congregationis propagandæ Fidei negotiis præpoſitæ ſuper rebus Ruthenorum Deputatorum conſilio, ut uniti cum eadem S.R.E. ſive Laici, ſive Clerici Regulares, vel Seculares cujuſvis ſtatus, gradus, & ordinis, etiam Epiſcopalis, vel conditionis fuerint, omnia bona, quæ ad eos tam ante Schiſma, quam eo perdurante alias legitime pertinebant, ac quibus etiam violenter ſpoliati fuerunt recuperare, & poſſidere, illiſque frui, uti, & gaudere libere, & licite poſſint: quin in futurum ex cauſa prædicti Schiſmatis, vel quovis ſub prætextu alicui liceat bonorum ejuſmodi recuperationem, illorumque pacificam poſſeſſionem, & uſum ipſius unitis quoquo modo impedire, minuſque eadem bona in illorum præjudicium retinere auctoritate Apoſtolica tenore præſentium miſericorditer in Domino concedimus; & indulgemus.

Conceſſio præc.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas

fir-

firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicq; in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Apoſtolicis, & in Synodalibus, Provincialibuſque, & Univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac conſuetudinibus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XII. Aug. MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXVI.

Dec. 17. Aug. 1724. An. I. Reſtituitur Card. Vicario Urbis jurisdictio cumulative in omnibus Cauſis.

Hæc jurisdictio conceſſa præſertim fuerat a Clem. X. Conſt. ed. 1671. Aug. 2. P. 2. Abolita vero ab Inn. XII. Conſt. ed. 1692. Sept. 17. P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN ſupremo Apoſtolatus Solio meritis licet imparibus Divina diſpoſitione conſtituti eis incumbenti Nobis Paſtoralis Officii debito ad ea libenter intendimus, per quæ Almæ Urbis noſtræ proſpero ſtatui, & felici directioni opportune conſulitur, & propterea ea, quæ deſuper a Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus provide facta fuiſſe comperimus, partim approbamus, & confirmamus, partim vero aliis juſtis cauſis ita ſuadentibus alteramus, & immutamus; ac facultates, & juriſdictiones, etiam de novo concedimus, & indulgemus, aliaſque ejuſdem Officii noſtri partes favorabiliter interponimus, prout rerum, temporum, & perſonarum, illarum præſertim, quas in partem Apoſtolicæ ſolicitudinis evocavit Altiſſimus, qualitate penſata conſpicimus in Domino ſalubriter expedire,

§.1. Sane cum ſicut accepimus, alias felic. recordationis Innocentius Papa XIII. Prædeceſſor Noſter Officium Vicariatus Almæ Urbis noſtræ tunc ſuæ, & illius ſuburbiorum, & Diſtrictus, quod etiam alias piæ memoriæ Paulus Papa Quartus etiam Prædeceſſor noſter pro uno e Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui illud per pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem ſibi conceſſum abſque diſpenſatione Apoſtolica ad ejus vitam obtinere, & per ſe ipſum, ſeu ab eo deputatos Vice-gerentem, & Suffraganeum, ac in Civilibus, & Criminalibus Locumtenentes exerceret, de Fratrum ſuorum conſilio, & communi conſenſu erexit, & inſtituit, prout in erectione, & inſtitutione hujuſmodi, & ſeu forſan deſuper confectis literis plenius continetur, quodque alias bonæ memor. Joannes Dominicus Tituli Sanctæ Anaſtaſiæ ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Paracianus nuncupatus etiam dum viveret, obtinebat, per obitum d. Joannis Dominici Cardinalis, qui apud Sedem Apoſtolicam debitum naturæ perſolveret, vacans ad proſperum, & felicem ſtatum dictæ Urbis in ſpiritualibus dirigendum ſolicitis ſtudiis intendens ad Venerabilem Fratrem noſtrum, tunc ſuum Fabritium ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Paulutium nuncupatum tunc Epiſcopum Albanen. ob eximiæ circumſpectionis induſtriam, cognitam bonitatem, ſingularem integritatem, atque prudentiam, fidei, ac juſtitiæ zelum, & in magnis, & arduis præfatæ S. R. E. cujus honorabile membrum exiſtit, negotiis experientiam comprobatam, necnon alia multiplicum virtutum dona, quibus ejus Perſonam illarum largiter Altiſſimus inſignivit, direxerit oculos ſuæ mentis, certam in Domino ſpem habens, quod idem Fabritius Cardidalis gratia ei aſſiſtente Divina Officium ipſum ſumma cum prudentia, fidelitate, & diligentia exercuiſſet, Motu ſuo proprio non ad ejuſdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo eodem Innocentio Prædeceſſore ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Officium præfatum ſic vacans eidem Fabritio Cardinali per eum quoad viveret, aut Vice-gerentem, & Suffraganeum, necnon Locumtenentem, ſeu Locumtenentem ſuum, vel ſuos exercendum cum omnibus, & ſingulis Privilegiis, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, immunitatibus, exemptionibus, & jurisdictionibus, necnon honoribus, & oneribus, juribus, & emolumentis ſolitis, & conſuetis, quibus alii in dicta Urbe, ſuburbiis, & Diſtrictu prædicti Vicarii in ſpiritualibus Romanorum Pontificum Prædeceſſorum ſuorum pro tempore fuerat, uti, potiri, frui, & gaudere potuerunt, ſeu etiam debuerunt, auctoritate Apoſtolica conceſſerit, & aſſignaverit, & alias prout in dicti Innocentii Prædeceſſoris in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris deſuper expeditis literis etiam plenius continetur, & ſubinde ſingularum dictarum literarum, aliorumque præmiſſorum tenores etiam veriores, ac datas, necnon alias dicti Officii Vicariatus facultates ſi quæ eſſent pro expreſſis habens, antedictas officii Vicariatus hujuſmodi conceſſionem, & aſſignationem, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus confirmaverit, & approbaverit, ipſumque Fabritium Cardinalem in ſuum, & Urbis, ac Suburbiorum, & Diſtrictus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem ordinarium denuo aſſumpſerit, conſtituerit, & deputaverit, curam, regimen, & adminiſtrationem, liberumque exercitium Officii hujuſmodi plenarie committendo, cum poteſtate omnia, & ſingula faciendi, diſponendi, ordinandi, mandandi, & exequendi, quæ ad hujuſmodi Vicariatus Officium de jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodolibet pertinere dignoſcuntur, & quæ omnes alii Vicarii Urbis, ejuſque Suburbiorum, & Diſtrictus de jure, ſtylo, & conſuetudine, vel alio quocumque modo, & titulo dice-

Inſtituitur in Vicarium Urbis ad vitam unus ex San. Rom. Eccleſ. Cardinalibus cum poteſtate in Civilibus, cum Tribunali ſeparato.

Ob mortem Card. Paraciani ſubſtituitur in Vicariatum Urbis Cardinal. Paulutius.

Eique conceduntur omnia jura ſolita, & conſueta a Prædeceſſoribus conceſſa.

dicere, facere, ordinare, mandare, & exequi poterant, & debebant, ac etiam vigore omnium, & quorumcumque indultorum, facultatum, & privilegiorum per felic. recordationum Paulum II., Clementem VII., Paulum III., Julium item III., Pium IV., Pium V., Clementem VIII. aliuſque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, tunc ſuos conceſſorum ante Literas piæ memoriæ Pauli Papæ V., etiam Prædeceſſoris noſtri, tunc ſui ſub Datum Kalendis Martii Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo undecimo, ſuper reformatione Tribunalium Urbis editas, cum declarationibus tamen, & reformationibus contentis in literis prædicti Pauli Papæ V., juſta quas, & reſpective ad eum ſtatum, in quo erant ante eaſdem literas præfati Pauli V., etiam felic. record. Innocentius Papa XII. ſimiliter Prædeceſſor noſter tunc dicti Innocentii XIII. in ſuis literis ſuper ſuppreſſione, abolitione, & abrogatione Tribunalium, & Judicum Urbis ex privilegiis conſtitutorum editis, & expeditis Quinto decimo Kalendas Octobris, anno ejuſdem Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo ſecundo facultates, privilegia, & indulta Vicario pro tempore exiſtenti dictæ Urbis, ejuſque Diſtrictus per præfatos, & alios etiam poſteriores Romanos Pontifices conceſſa in Judicialibus dumtaxat reduxit, ſeu reformavit; quas quidem Conſtitutiones Prædeceſſorum hujuſmodi, omniaque, & ſingula indulta, facultates, & privilegia, ut præfertur, Officio Vicariatus hujuſmodi, & Vicariis præfatis in Judicialibus conceſſa, & ad ſtatum præfatum redacta, quarum, & quorum tenores idem Innocentius XIII. Prædeceſſor pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habens, ſalvas, & ſalva eſſe, ac in ſuo firmitatis robore permanere declaravit, voluit, & mandavit, necnon alias, & illa pro potiori cautela Apoſtolica auctoritate approbaverit, confirmaverit, & innovaverit, eiſdemque modis, & formis, quibus ab ipſis Prædeceſſoribus ſuis emanarunt, ſimilibus auctoritate, & tenore de novo perpetuo conceſſerit, & indulſerit, firmis quoque, & illæſis remanentibus aliis Indultis, privilegiis, & facultatibus judicialia non reſpicientibus eidem pro tempore exiſtenti Vicario, & Vicariatus Officio quandocumque etiam poſt dictam reformationem præfati Pauli V. Prædeceſſoris conceſſis, & reformatis, & quomodolibet competentibus, ipſumque Fabritium Cardinalem in præfata Urbe, ejuſque Suburbiis, & Diſtrictu Vicarium in præmiſſis, & circa præmiſſa, ſeu quolibet ipſorum competentem Judicem, & Exequutorem motu, ſcientia, & auctoritate paribus declaraverit, conſtituerit, & deputaverit, & ut Officium præfatum idem Fabritius Cardinalis melius, & liberius proſequi valeret, motu pari, deque ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus mandaverit omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat cujuſcumque ſtatus, dignitatis, ordinis, gradus, vel conditionis exiſterent, quatenus in exequendis iis, quæ ad Officium ejus præfatum, & juriſdictionem pertinere noſcebantur, omnibus poſſibilibus auxiliis, conſiliis, & favoribus opportunis aſſiſterent, eique pariter obedirent, prout ipſi Innocentio Decimotertio Prædeceſſori, dictoque Fabritio Cardinali literas præfatas in omnibus, & per omnia ſuffragari debere, illaſque, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium facultatum, & gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus nullatenus comprehendi, nec per eas immutari, ſuſpendi, limitari, moderari, aut ad terminos juris reduci poſſe, ſed perpetuo validas, & efficaces fore, & eſſe, & quidquid illarum vigore a dicto Fabritio Cardinale geſtum, ſtatutum, factum, mandatum indultum, & exequutum foret, perpetuam juris, & roboris firmitatem retineret, & nullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis dicti Innocent. XIII. Prædeceſſoris, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam revocari, ac omnes, & ſingulos Proceſſus, Sententias, quos, & quas per quoſcumque judices, & Officiales in præjudicium attributæ, & conceſſæ ſibi juriſdictionis præfatæ haberi, & promulgari contigiſſet, nullas, nulliuſque roboris, vel momenti fore, & eſſe, & ita per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his, a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate voluerit, decreverit, & ſtatuerit, ac alias prout in memorati Innocentii XIII. Prædeceſſoris ſub datum videlicet Tertio decimo Kalendas Octobris, Pontificatus ſui anno Secundo expeditis literis plenius continetur.

Ratæ tamen habentur declarationes, & reformationes Pauli V., & Innocentii XII. quibus ſupprimuntur, & abrogantur Tribunalia, & Judices ex privilegio, inter quæ erat illud Cardin. Vicarii.

§.2. Cumque ſicut etiam accepimus, etiam alias felic. pariter record. Clemens Papa X. etiam Prædeceſſor Noſter bonæ memoriæ Gaſparem dum viveret ejuſdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Carpineo nuncupatum in ſuum, & dictæ Urbis, Suburbiorum, ac Diſtrictus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem Ordinarium ad Univerſitatem omnium, & quarumcumque Cauſarum cujuſvis qualitatis, & ſpeciei, etiam ſi eſſent mere Laicales, & profanæ, & inter mere laicos adinſtar aliorum Romanæ Curiæ Judicum Ordinariorum, itaut inter eum, & illos nulla concidere poſſet differentia, etiamſi ageretur in gradu recurſus a ſententiis tantum Judicum Urbis, & Diſtrictus, & inter quaſcumque perſonas exemptas, & ſpeciali nota dignas, & quæ ſpecialem mentionem requirerent, aſſumpſerit, conſtituerit, & deputaverit, ac alias prout in aliis ejuſdem Clementis X. Prædeceſſoris ſub Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo primo, pridie Idus Auguſti, Pontificatus ſui an. Secundo, expeditis literis etiam plenius continetur.

Refertur Clemen. X. Conſtitut., qua conceditur Card. Vicario cumulativa poteſtas in omnibus cauſis more Judicum Ordinariorum Roman. Cur.

§.3. Nos igitur qui quantum cum Domino poſſumus, ad rerum omnium ſtatum ſalubriter dirigendum noſtræ conſiderationis intuitum libenter extendimus, & in iis, quæ ad illarum regimen, & gubernium profutura cognovimus, opem, & operas noſtras impedimus efficaces, eumdem Fabritium Cardinalem modernum Epiſcopum Portuen., & Sanctæ Rufinæ, dictæ Almæ

Digitized by Google

Urbis noſtræ, ejuſque Diſtrictus, & Suburbiorum, Vicarium in ſpiritualibus generalem amplioribus favoribus, & gratiis proſequi, ac dicti Vicariatus Officii indemnitati, ac feliciori regimini providere volentes, eumdem Fabritium Cardinalem, & Vicarium, alioſque pro tempore dicto Vicariatus Officio potituros, & graviſuros in jurisdictione Vicariatus dictæ Urbis, illiuſque Suburbiorum, & Diſtrictus, juxta præfatas Literas Apoſtolicas per dictum Clementem X. Prædeceſſorem favore memorati Gaſparis Cardinalis de Carpineo dictæ Urbis, & Suburbiorum, & Diſtrictus Vicarii in ſpiritualibus generalis emanatas in ea tantum parte, in qua idem Clemens X. Prædeceſſor diſpoſuit, Cardinalem Vicarium Urbis, ac Diſtrictus, & Suburbiorum prælatorum habere jurisdictionem cumulativam cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ in Cauſis Civilibus, & Criminalibus, etiam mixtis inter perſonas mere laicas, & in cauſis omnibus mere laicalibus, & profanis, Motu pari, non ad ejusdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus tenore præſentium reintegramus, & plenarie reſtituimus, ac jurisdictionem hujuſmodi ei, & eis de novo concedimus, & indulgemus: Ita ut dictus Fabritius Cardinalis, & cæteri Urbis præfatæ, ac Diſtrictus, & Suburbiorum hujuſmodi Vicarii, qui pro tempore erunt, eorumque Vice gerentes, & Suffraganei, ac Locumtenentes, aliique Judices ab eis deputati, ac pro tempore deputandi jurisdictione cumulativa cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ, ut ſupra, libere, & licite uti poſſint, & valeant abſque eo, quod a quoquam quavis auctoritate, prætextu, aut cauſa impediri quoquo modo poſſint, & ita per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice Legatos, Sediſque Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Reſtituitur Card. Vicario facultas cumulativa in omnibus cauſis juxta tenorem dictæ Conſtit. Clemen. X.

Clauſulæ derogatoriæ amplíſſimæ.

§.4. Non obſtantibus dicta Conſtitutione prætati Innocentii XII. Prædeceſſoris noſtri, cui quatenus opus ſit in hac tantum parte, aliiſque Reformationibus, & Decretis a quibuſvis Judicibus quavis auctoritate fungentibus, ac etiam vivæ vocis oraculo emanatis; aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis etiam in Conciliis generalibus editis, ſtylo Palatii, Regulis Cancellariæ Apoſtolicæ prohibentibus mandata eſequtiva alias, quam ſub Plumbo expeditis, ac facultatibus, & jurisdictionibus præfatæ Almæ Urbis Gubernatoris, Senatori, & Populo Romano, & Cauſarum Curiæ Cam. Apoſtolicæ Generali Auditori, Præſidi, & Magiſtris Viarum, ac præfatæ S. R. E. Cardinalibus, ac aliis quibuſvis Judicibus, & Officialibus etiam laicalibus quacumque auctoritate fungentibus, & quibuſcumque aliis Perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſquè efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus, & fortioribus Decretis etiam motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus etiam conſiſtorialiter per nos; ſeu quoſcumque alios Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, etiamſi cautum ſit in eis expreſſe, quod illis nullatenus, vel nonniſi ſub certis inibi expreſſis, & nominatis modis, & formis derogari, ſeu contra illa quidquam concedi poſſit, quibus omnibus, & ſingulis etiamſi de illis eorum totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo inſerti, & forma in illis tradita obſervata forent præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat motu, & ſcientia ſimilibus ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe, nec illa eiſdem præſentibus adverſari, vel obſtare volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus etiam, quod earumdem præſentium tranſumptis ſemper, & quandocumque ſtetur, & plenaria fides adhibeatur, tam in judicio quam extra illud, ac ſi eædem præſentes exhibitæ, vel oſtenſæ forent.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ reintegrationis, reſtitutionis, conceſſionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſo temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quarto, ſextodecimo Kalendas Septembris Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXVII.

Confirmantur quædam Literæ Innoc. VIII. Pauli III, & Pii IV. ſuper Cauſarum cognitione Archiepiſcopo Beneventano ſpectan., aliiſque Eccleſiæ Beneventanæ conſuetudinibus.

Dat. 6. Sept. 1724. An. 1.

Hac de re vid. Inn: VIII Conſt: ed: 1491, Jun: 8 P. 7. Necnon Pauli III Conſt. ed: 1538, Aug. 22, P. 5. Et Pii IV Conſt: ed: 1560, Aug. 20 P. 2. Hujus P. Conſt: ed: 1724, Mart: 23, P. 1. confirmatur Conſt: Pii III de fructibus beneficiorum vocantium Diœceſis Beneventanæ convertendis in reparationem, & incrementum Eccleſiæ Beneventanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IN ſupremo Militantis Eccleſiæ ſolio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam nullo licet meritorum ſuffragio conſtituti, ea quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris ad favorem Catholicorum

rum Antiſtitum, eorumque Officialium provide, atque ſapienter conſtituta, & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque illibata ſerventur, nec temerario cujuſquam auſu violentur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio libenter roboramus.

Ab Inn. VIII. Archiepiſcopo Beneventano, ejuſque Vicario Generali conceſſum fuit, ut omnes appellationum cauſas, tam civiles, quam criminales in quibus delinquentes puniendi non eſſent pœna corporis afflictiva; coram ipſis cognoſci, & decidi deberent.

§.1. Dudum ſiquidem poſtquam fel. record. Innocentius Papa VIII. Prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas literas deſuper in ſimili forma Brevis die 18. Junii 1491. Pontificatus ſui anno ſeptimo expeditas, ex tunc exiſtenti Vicario, tunc pariter exiſtentis Archiepiſcopi Beneventani in ſpiritualibus generali directas, Motu ſupplicationibus tunc itidem exiſtentium Beneventanorum noſtrorum, tunc ſuorum, directioni ejuſdem Vicarii pro majori commoditate Beneventanorum ipſorum ad relaxandos eos laboribus, & expenſis gravioribus omnes appellationum cauſas, tam in civilibus, quam in criminalibus, dummodo non venirent Delinquentes puniendi pœna corporis afflictiva cognoſcendi; terminandi, decidendi juxta tenorem privilegii, quod ſibi conceſſum affirmabant a piæ mem. Pio Papa II. itidem Prædeceſſore noſtro facultatem, & poteſtatem Apoſtolica auctoritate conceſſerat etiam, & elargitus fuerat.

A Paulo III. dict. Civitatis Beneventanæ Gubernatori nonullæ variæ facultates elargitæ fuere.

§.2. Subinde Paulus Papa III. etiam Prædeceſſor noſter per alias ſuas deſuper ſub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1538. decimo Kalen. Septemb. Pontificatus ſui Anno Quinto expeditas literas bo. me. Franciſco, dum vixit Archiepiſcopo Beneventano directas q. Ludovico Bozzuto dum vixit, Civi Neapolitano Civitatis noſtræ, tunc ſuæ, Beneventanæ Gubernatori contra, & inter quoſcumque ſibi ratione Gubernii ſui quovis modo Subditos, ſi de tali cauſa agerent, ex qua Civitatis ſtatus perturbari potuiſſet, quoties ſibi viſum fuiſſet, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura Judicii, ſola facti veritate inſpecta, juris ordine prætermiſſo, & alias manu Regia procedendi, necnon meram, & mixtam omnimodam gladii poteſtatem in ea exercendi, necnon quaſcumque pœnas criminales ubi de ultimi ſupplicii, aut de mutilatione membrorum pœna non ageretur (habita prius per eos, qui diliquiſſent ab offenſis, vel eorum hæredibus pace) in pecuniarias pœnas commutandi, ſtatutum, & ordinationem dudum per rec. mem. Clementem Papam VIII. etiam Prædeceſſorem noſtrum ſuper ſubſtitione Procuratoris Fiſcalis in qualibet Civitate Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecta, & alius tunc expreſſis facta, & edita in dicta Civitate Beneventana, in omnibus, & ſingulis eorum Capitulis obſervari, & executioni demandari, ac alia tunc expreſſa faciendi plenam, & liberam per alias ſuas in forma Brevis literas facultatem conceſſit. Necnon ut cauſæ Civiles Civitatis, & Diœceſis prædictarum, quarum cognitio in ſecunda inſtantia ad Archiepiſcopum Beneventanum pro tempore exiſtentem, ſeu ejus Vicarium, ex antiqua, & approbata eatenus pacifica obſervata conſuetudine devolvi conſueverat, celeriter terminarentur, ſtatuit, & ordinavit, quod exinde de cætero niſi Archiepiſcopus, aut Vicarius prædicti cauſas prædictas infra tres menſes a die, qua procedere incæpiſſent, ipſas cauſas expediſſent, cauſæ prædictæ ad Abbatem Monaſterii Sancti Modeſti Beneventani Ordinis S. Benedicti devolverentur, & devolutæ eſſe cenſerentur, prout in dictis literis plenius dicebatur contineri, & in petitione eidem Paulo Prædeceſſori pro parte ejeſdem Archiepiſcopi facta ſubjuncto, quod præmiſſa cognitio cauſarum hujoſmodi ad ipſum, & pro tempore exiſtentem Archiepiſcopum Beneventanum ex inveterata conſuetudine ſemper obſervata ſpectan. a ſua Curia limitabatur, & abdicabatur, & ad inferiorem ipſo eo devolvebatur.

Necnon Statutum, ut cauſæ in ſecunda inſtantia ad Archiepiſcopum ſeu illius Vicarium devolutæ; Niſi intra tres menſes expedirentur; ad Abbatem Monaſterii S. Modeſti Ordinis S. Benedicti devolverentur.

Ab eodem poſtea per alias literas præd. omnia revocata: & Archiepiſcopus, atque Eccleſia prædicta in priſtinum ſtatum reſtitutus.

§.3. Idem Paulus Prædeceſſor, qui in minoribus conſtitutus Eccleſiæ Beneventanæ præfuerat, de præmiſſis plene informatus, eandem Eccleſiam, quam in viſceribus gerebat charitatis in ſuis juribus conſervari volens, ejuſdemque Archiepiſcopi, qui unum ex Officiis ſcriptorum literarum Apoſtolicarum, & conceſſione Apoſtolica obtinebat, ejus in hac parte ſupplicationibus inclinatus literas prædictas, & inde ſecuta quæcumque, quoad ea, quæ cauſarum hujuſmodi cognitionem, deciſionem, terminationem, illarumque devolutionem, & Statuti prædicti obſervantiam concernebant auctoritate Apoſtolica revocavit, & annullavit, illaque nullius prorſus roboris, vel momenti fuiſſe, & eſſe, ac pro penitus infectis, quoad omnia haberi voluit, & decrevit, necnon eumdem Archiepiſcopum, & præſcriptam Eccleſiam in priſtinum, & eum, in quo antequam literæ ipſæ ab eodem Paulo Prædeceſſore emanaſſent, quomodolibet erant, ſtatum reſtituit, repoſuit, & plenarie reintegravit, ac repoſitos, reſtitutos, & reintegratos exiſtere, necnon quæ in cauſis appellationum hujuſmodi, tam in Civilibus, quam in Criminalibus, ac quibuſcumque aliis, ac quoad exactionem procurationis a Suffraganeis dictæ Eccleſiæ, & quibuſcumque aliis perſonis Viſitationis ſubjectis ratione Viſitationis hujuſmodi debitis in pecunia numerata juxta ſolitum, necnon quaſcumque alias dictæ Eccleſiæ conſuetudines, quæ eatenus in viridi obſervantia fuerant approbavit, confirmavit, & innovavit, illaque prout ante conceſſionem literarum hujuſmodi ſervata fuerant, in poſterum ſervari debere, necnon ſuam, & ejuſdem Eccleſiæ ordinariam Juriſdictionem in eiſdem cauſis, & conſuetudinibus illibatam remanere, & cauſas ipſas per ſe, vel ſuum in ſpiritualibus Vicarium Generalem pro tempore exiſtentem decidi debere, & licite poſſe, nec per dictum Gubernatorem prætextu literarum prædictarum, ſeu quoſcumque alios etiam quacumque dignitate fungentes expedire poſſe; Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis quavi aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon quidquid ſecus attentari contigiſſet irritum, & inane decrevit.

A Pio IV. denique idem circa cognitionem cauſarum in ſecunda inſtantia ed. Archiepiſcopo conceſſum.

§.4. Ac demum rec. me. Pius PP. IV. etiam Prædeceſſor noſter per quasdam pariter ſuas literas in forma Brevis, die 20. Auguſti 1560. expeditas, & bo. mem. Jacobo S. R. E. Cardinali Sabello, dum vixit, Archiepiſcopo Beneventano inſcriptas cum per alias ſuas literas quond. Paulum Odeſcalcum, dum etiam vixit Notarium, & utriuſque Signaturæ Referendarium, & in Regno Neapolitano Nuncium ſuum in Civitate noſtra, tunc ſua Beneventana, ejuſque Diſtrictu, necnon quorumcumque Magiſtra-

tuum,

tuum, Locumtenentium, & aliorum Officialium, & Juſtitiæ Miniſtrorum, ſimulque Civium, & Incolarum in illis tunc, & pro tempore exiſtentium in temporalibus Superintendentem Generalem auctoritate Apoſtolica ad beneplacitum ſuum feciſſet, conſtituiſſet, & deputaſſet, dans eidem plenam, & liberam poteſtatem, & facultatem quaſcumque cauſas civiles, criminales, & mixtas ratione ſuperintendentiæ hujuſmodi ad illum eapectantes, ac inter, & contra quoslibet ex ſupradictis pro tempore motas per ſe ipſum, vel alium ab ipſo deputandum audiendi, coguoſcendi, & ſine debito, prout juris fuiſſet, ſummarie, ſimpliciter, & de plano ſine ſtrepitu, & figura Judicii terminandi, & prout latius in eiſdem literis ſub Datum ſub Annulo Piſcatoris die 19. Junii 1560. Pontificatus ſui anno Primo plenius continebatur; Et deinde, ſicut acceperat, quod omnium, & quarumcumque cauſarum tam civilium, quam criminalium, & mixtarum coram Gubernatore, ſeu Locumtenente, ac Vicario Curiæ temporalis, & aliis Magiſtratibus, Judicibus, & Officialibus quibuſcumque dictæ Civitatis pro tempore motarum, & vertentium in ſecunda inſtantia per appellationem ad eumdem Jacobum Cardinalem, qui Eccleſiæ Beneventanæ ea diſpoſitione Apoſtolica præerat, ſeu ad Officiales, & ad Vicarium ſuum Generalem, ex antiqua approbata conſuetudine ſub privilegiorum deſuper conceſſorum vigore, aut alias quomodolibet omnimoda juriſdictio, & cognitio ſpectabat, & pertinebat declaravit, & per eaſdem literas atteſtatus fuit ſuæ intentionis non fuiſſe, nec eſſe præſcriptum Paulum Nuncium, & Superintendentem ſuum præſcriptos Jacobum Cardinalem, & Archiepiſcopum, ac Officialem, ſeu Vicarium ſuum, vigore ſibi attributæ, & conceſſæ juriſdictionis, & commiſſionis moleſtare, inquietare, ac perturbare quomodolibet potuiſſe, ſeu poſſe, nullumque per literas ſuas præſcriptas juriſdictioni, & cognitioni eidem Jacobo Carinali, & Archiepiſcopo, ut precipitur ſpectan., & pertinen. factum fuiſſe, ac in futurum fieri poſſe, vel debere præjudicium, quominus illam exercere poſſet, eiſdem modo, & forma quibus ante datam dictarum literarum idem Jacobus Cardinalis, & Archiepiſcopus, aut ejus Vicarius exercere conſueverant, ac præſcriptis Jacobo Cardinali, & Archiepiſcopo, Vicarioque facultatem, & auctoritatem tuam eidem Nuncio, quam aliis quibuſcumque quatenus, & quibus opus fuiſſet, ſicut ante exercere conſueverat, inhibendi, nec in futurum in cauſis earum eodem Jacobo Cardinali, & Archiepiſcopo, ſeu ejus Vicario Generali, tam in prima, quam in ſecunda inſtantia ratione devolutionis, ut ſupra, ſpectantibus, & pertinentibus quovis modo, & quæſito colore ſe intromittere, ſub pœnis, & cenſuris Eccleſiaſticis, & aliis pœnis quoad ipſum Nuncium arbitrio ejuſdem Pii Prædeceſſoris, quo vero ad alias arbitrio ejuſdem Jacobi Cardinalis, & Archiepiſcopi, vel ejuſdem Vicarii ſui imponendis, auctoritate præſcripta conceſſit, & impertitus fuit, prout idem Pius Prædeceſſor eidem Nuncio, & aliis præſcriptis inhibuit ſub iiſdem pœnis, & cenſuris Eccleſiaſticis incurrendis, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigiſſet attentari decrevit, & alias prout in eorumdem Innocentii, Pauli, & Pii Prædeceſſorum noſtrorum literis reſpective expeditis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, fuſius continetur.

Confirmatio prædictarum Innoc., Pauli, & Pii literarum motu proprio facta, cum Statuto ut illæ perpetuis futuris temporibus obſerventur.

§.5. Nunc autem Nos, qui ante noſtram ad ſupremum Apoſtolatus apicem aſſumptionem triginta octo annorum, & aliquorum menſium ſpatio, qua antedictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Beneventanæ præfuimus, hujuſmodi conſuetudinem in viridi obſervantia fuiſſe, & eſſe comperimus, & experti ſumus, pro debito Paſtoralis Officii præfatas literas etiam impoſterum obſervari volentes; Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eaſdem literas dictorum Innocentii, Pauli, & Pii Prædeceſſorum, omnes, & ſingulas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis harum ſerie approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illiſque omnibus, & ſingulis inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus, eaque omnia in eis contenta, & expreſſa ſub iiſdem pœnis perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes, & præfatas Innocentii, Pauli, & Pii Prædeceſſorum Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, aut alii etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni in præmiſſis forſan jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, pia, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite: etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo umquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali ac incogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes, & prædictas Innocentii, Pauli, & Pii Prædeceſſorum literas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios; & integros effectus ſortiri, & obtinere ac pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Beneventano, ejuſque Vicario in ſpiritualibus Generali in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque, præeminentia, & poteſtate fungentes, &

fun-

Digitized by Google

functuros ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretaudi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inaue ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ in ſupradictis Iunocentii, Pauli, & Pii Prædeceſſorum literis conceſſa ſunt uon obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sauctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VI. Septembris MDCCXXIV. Poutificatus Noſtri Anno Primo.

XXVII.

Dat. 7. Sept. 1724. Ann. 1. Decernitur Decanatum Sacri Cardiualium Collegii ad Epiſcopum Card. antiquiorem, licet abſentem, pertinere aliæque controverſiæ hac ſuper re de medio tolluntur.

Hac de re vid: Pauli IV Conſt: ed: 1555, Sept: 21: P: 1. quæ hic refertur. Hujus vero Conſt: ed: 1724, Aug: 17: P. 1. reſtituta fuit Card. Vic. Urbis Juriſdictio cumulativa in omnibus cauſis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Saavus Saavoanm DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmani Pontificis circumſpecta vigilantia, ea, quæ certis etiam, & ratiouabilibus ex cauſis a Prædeceſſoribus ſuis olim provide ſancita fuerunt, nbi diſſidiis, & contentionibus, præſertum inter eos, qui ſublimi Cardinalatus dignitate in Sancta Dei Eccleſia præfulgent, aliiſque inſuper gravioribus malis occaſionem tribuere dignoſcuntur, ipſa rerum experientia ſuadente, nonnunquam moderatur, ac immntat, & ad æquitatis, ac juſtitiæ normam redigit, ut ſublatis e medio litium, malorumque ſeminibus, fraterna eharitas, atque coneordia, quam inter eoſdem Cardinales maxime vigere decet, inviolata ſervetur, & publico ſimul bono conſultum ſit; Eumque in finem Apoſtolicæ auctoritatis, & providentiæ partes libenter interponit, prout matura deliberatioue præhabita in Domino conſpicit ſalubriter expedire.

Refertur Conſtit. quædam Pauli IV. qua ſancitur Decanatum Collegii Cardinalium ad Epiſcopum Cardin. antiquiorem in Curia præſentem, aut ex cauſa publica abſentem, pertinere.

§.1. Dudum ſiquidem a fel. rec. Paulo Papa IV. Prædeceſſore noſtro emanavit conſtitutio tenoris ſequeutis, videlicet = Paulus Epiſcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam = Cum Veu. Fratres noſtros S. R. E. Cardinales in partem ſolicitudinis vocentur, ut pro tempore exiſtenti Romano Pontifici aſſiſtaut, ipſeque Romanus Pontifex eorum conſilio agenda diſponat, & iidem Cardinales ſint pars corporis, & membra ipſius Romani Pontificis, ac diverſis Almæ Urbis noſtræ Parochialibus Eccleſiis, pro eorum Cardinalatus titulo, ſeu denominatione præficiantur, & in eis Epiſcopalem juriſdictionem babeant, & propterea in Romana Curia reſidere debeaut, præſenteſque in dicta Curia magis digni, & privilegiati exiſtaut, quam abſentes, & in optionibus titulorum, ac ſex Eccleſiarum Cathedralium, quibus Cardinales pro eorum Cardinalatus titulo præfici ſoleut, abſeutibus etiam ante eos in Cardinales aſſumptis præferautur, & ſi uni ex dictis Eccleſiis Cathedralibus præfecti fuerint, expoſt ſemper alios non Epiſcopos Gardinales in quibuſvis actibus, & ſeſſionibus præcedaut; Nos ex præmiſſis, & diverſis aliis cauſis animum noſtrum moventibus, & inter cætera, ut eoſdem Cardinales abſentes ad reſidendum in Curia aliquibus uberioribus favoribus, & prærogativis alliceremus, Decanatu Collegii Cardinalium hujuſmodi, quem uos, dum iu minoribus conſtituti eſſemus, obtinebamus, & ad quem propter noſtram contiuuam in eadem Curia reſidentiam ante alios Cardinales nobis in Cardinalatu antiquiores tuuc ab ipſa Curia abſentes perveneramus, per noſtram ad Summi Apoſtolatus faſtigium aſſumptionem vacaute, habita ſuper his cum Fratribus noſtris iu Conſiſtorio uoſtro ſecreto deliberatione matura, de eorum conſilio, & unauimi aſſenſu, Venerab. Fratrem noſtrum Joannem Epiſcopum Oſtien. S. R. Eccl. Cardinalem de Bellayo nuncupatum, de nobis, & Sede Apoſtolica optime meritum, Decanum Collegii hujuſmodi declaravimus, eumque ipſius Collegii Decanum vocavimus, & Decanatum ipſum ſibi conceſſimus, prout etiam per præſentes deelaramus, vocamus, & concedimus. Et inſuper ne in poſterum Decanatus prædictus, illius occurreute vacatione, in aliquem Cardinalem ex voluntate ſua, & non ex cauſa publica abſentem, & propter abſentiam ſuam hujuſmodi quandoque de uegotiis dictæ Sedis minus informatum, iu injuriam aliorum Cardinalium tuuc præſentium, & Romano Pontifici aſſiſtentium, ac propterea de uegotiis prædictis melius informatorum deveuiat, aut ſuper eodem Deeanatu aliquæ controverſiæ, ſeu diſſenſiones inter ipſos Cardinales oriautur, providere volentes; motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione ſancimus, quod Decanatus hujuſmodi de cætero perpetuis futuris temporibus nonniſi ad Epiſcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præſentem, aut ex cauſa publica abſentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem deſtiuatum, devenire poſſit. Et quod Epiſcopus Cardinalis antiquior in Curia præſens aut, ut præfertur, abſens, & extra Curiam deſtinatus, poſtquam Decanatus hujuſmodi ad eum deveuerit, omnes alios Cardinales, etiam antiquiores, ſemper iu quibuſvis ſeſſionibus, & aliis actibus publicis præcedat, uec per alios Epiſcopos Cardiuales, etiam antiquiores, tunc abſeutes, etiamſi poſtmodum incontinenti ad eamdem Curiam ſe conferant, & in ea continuo reſideant, ſuper ipſo Decanatu, aut illius ſeſſionibus, vel aliis actibus, ſeu negotiis ad eum pertinentibus impediri, aut moleſtari valeat. Decernentes ſic, & non aliter in præmiſsis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis, etiam Apoſtolica auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ae eorumdem Cardinalium Collegium in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nou obſtau-

ſtantibus Conſtitutionibus, ac Ordinationibus Apoſtolicis, ac ſtylo Conſiſtorii noſtri, necnon ipſius Collegii, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate, alia roboratis ſtatutis, & Conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo &c. Si quis &c. Datum Romæ apud S.Marcum an.Incarnationis Dom.MDLV.Undecimo Kal. Sept., Pontificat. noſtri anno Primo.

Sed poſtea ſub Clem XI. quum idem Decanatus vacaret, dubitatum fuit, præd Conſtitutio ſervanda eſſet nec ne.

§.2. Poſtmodum, anno ſcilicet 1719., occaſione obitus bo.mem.Nicolai S.R.E. Cardinalis Acciajoli Epiſcopi, dum viveret, Oſtienſis, & Veliternenſis, Sacrique Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decani dubitatio emerſit, an prædicta Conſtitutione adverſus Cardinales a Curia Romana abſentes lata comprehenderentur, vel potius excluderentur Cardinales promotione antiquiores, qui eveniente Decanatus ejuſdem Sacri Collegii vacatione a præfata Curia quidem abeſſent, ſed apud illas Metropolitanas, ſeu Cathedrales Eccleſias reſiderent, quibus eos una cum aliqua ex iis Cathedralibus Eccleſiis Suburbicariis, quæ ipſis Cardinalibus antiquioribus pro ſuis titulis, ſeu denominationibus aſſignari ſolent, præeſſe contingeret. Cumque ejuſmodi dubitatio nullis antea S. Sedis deficientibus diſcuſſa, ac dirempta eſſe videretur, rec. mem. Clemens Papa XI. Prædeceſſor itidem noſter eam expendendam, librandamque committere decreverat, ſive Dilectis Filiis Ro æ Romanæ Auditoribus, ſive aliis ejuſdem Curiæ Præſulibus integritate, doctrinaque præſtantibus quorum audita ſententia id, quod rationi, & æquitati conſentaneum illi viſum fuiſſet, ſtatuere poſſet. Verum dum in ea deliberatione verſaretur, Nos, quos potiſſimum, tanquam eo tempore Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Epiſcopum Portuenſem, & Archiepiſcopum Beneventanum, cæteriſque Collegis promotione priores (memorata Pauli IV. Conſtitutione ſepoſita) tam ad Decanatus dignitatem, quam ad præfatas Oſtienſem, & Veliternenſem Eccleſias, antiquitatis jura vocabant, animo reputantes rem hanc abſque aliqua contentione tranſigi minime poſſe, probeque memores verborum Apoſtoli Timotheum ſuum admonentis = *Servum Dei non oportet litigare* = firmiter conſtituimus ſuper iſtiuſmodi negotio a quavis concertatione, ſeu litis ſpecie prorſus abſtinere; adeoque datis primum ad eumdem Prædeceſſorem noſtrum literis ex ſurburbano receſſu S. Paſtoris, & mox etiam apertis verbis illi coram explicavimus, atque obteſtati fuimus, ut quacumque noſtri ratione poſthabita, dignitatem Decanatus Cardinali Epiſcopo ex reſidentibus in Romana Curia antiquiori deferre vellet, eidemque Eccleſiarum Oſtienſis, & Veliternenſis Optionem permitteret, ea tamen adjecta declaratione, ut ſimili in poſterum occurrente Decanatus vacatione, ſalva, & illæſa remanerent jura Cardinalium Epiſcoporum, qui Cardinalatu quidem eſſent antiquiores, ſed extra Romanam Curiam in propriis ſuis Epiſcopatibus tunc reſiderent. Attenta itaque hujuſmodi noſtra obteſtatione, atque ceſſione, vacans Sacri Collegii Decanatus una cum Oſtienſi, & Veliternenſi Eccleſiis a memorato Pontifice in Conſiſtorio ſecreto habito die 26. Aprilis 1719. bonæ mem.Fulvio Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Aſtallio tunc Epiſcopo Sabinenſi, qui ex Epiſcopis Cardinalibus in Curia degentibus antiquior erat, cum ſpeciali tamen jurium quorumcumque tam Epiſcoporum Cardinalium extra Curiam apud priores ſuas Eccleſias reſidentium, quam aliorum Epiſcoporum Cardinalium in eadem Curia commorantium, præſervatione delatus fuit.

Verum nihil immutatum, ob ceſſionem ejuſdem Decanatus facta ab hoc Pontifice, tunc Archiepiſcopo Beneventano, & Cardinale antiquiore, ſed a Romana Curia abſente

Paulo verò poſt quum ſimilis controverſia, vacante denuo Decanatu, excitata fuit; eaque commiſſa cuidam Congregationi particulari ab ea ſequens judicium prolatū eſt, quod & ab eodem Clem.XI. approbatum.

§.3. Deinde vero cum præfatus Cardinalis Aſtallius Decanus, inſcrutabili Divinæ providentiæ diſpoſitione, ab hujuſmodi omnium opinione celerius deceſſiſſet, & alia non abſimilis controverſia inter Venerabiles Fratres Noſtros bonæ mem. Cardinalem Sebaſtianum Antonium Tanarium tunc Epiſcopum Tuſculanum, & Cardinalem Franciſcum Judicem, tunc pariter Epiſcopum Præneſtinum in Romana Curia præſentes (Nobis omnino ſilentibus, & a quacumque petitione prorſus abſtinentibus) excitata fuiſſet, memoratus Clemens Prædeceſſor ſeptem ejuſdem Curiæ Præſules doctrina, & integritate præſtantes deputavit, illiſque commiſit, ut probe, ac mature perpenſis rationum momentis, qui hinc inde afferri poterant, & de quibus eos plene inſtrui curavit, ſuum circa verum ſenſum antedictæ Conſtitutionis Pauli IV. judicium proferrent, quod poſtea in hunc, qui ſequitur, modum protulerunt = *Die 28. Februarii 1721. Habita fuit Congregatio Particularis in Manſionibus R.P. D. Auditoris Sanctiſſimi ſuper Cauſa Decanatus Sacri Collegii Cardinalium, cui interfuerunt RR.PP. DD. Petra, Maraſuſchus Auditor Sanctiſſimi, Lancetta, Cerreus, Herrera, Aſſidens, & Lambertinus ejuſdem Particularis Congregationis Secretarius: Omneſque unanimiter reſponderunt: Conſulendum eſſe Sanctiſſimo, quod declarare dignetur Decanatum Sacri Collegii Cardinalium deveniſſe vigore Bullæ quintæ ſan. mem. Pauli IV. ad Eminentiſſimum D. Card. Tanarium, uti Epiſcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præſentem tempore vacationis dicti Decanatus ſequutæ per obitum Card. Fulvii Aſtallii, excluſis Epiſcopis Cardinalibus Antiquioribus extra Curiam tempore dictæ vacationis commorantibus, non ex publica cauſa, & deſtinatione Romani Pontificis, etiamſi reſiderent in Eccleſiis, quarum adminiſtrationem ex diſpenſatione Apoſtolica retinent, & ita ſervandum eſſe perpetuis futuris vacationibus. Quoad aliam vero controverſiam inter EE. DD. Cardinalem Tanarium antiquiorem in Epiſcopatu, & juniorem in Cardinalatu, & Cardinalem Judicem juniorem in Epiſcopatu, ſed antiquiorem in Cardinalatu, cauſa non fuit propoſita, attenta ceſſione ſuo juri facta ab eodem Cardinali Judice, Dominique unanimiter dixerunt conſulendum eſſe Sanctiſſimo, quod declarare dignetur ex hujuſmodi ceſſione nullum in futuris Decanatus vacationibus cenſeri irrogatum fuiſſe præjudicium Cardinalibus ſimilia jura foventibus. Factaque eadem die per me infraſcriptum Secretarium de præmiſſis Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua Congregationis ſententiam quoad utramque partem benigne approbavit, & perpetuis futuris temporibus obſervari mandavit. Proſper de Lambertinis Secretarius* = Idem vero Clemens Prædeceſſor non modo antedictorum Præſulum votum, ſeu conſilium, ut præfertur, benigne probavit, perpetuiſque futuris temporibus obſervari mandavit, verum etiam illud in Conſiſtorio Secreto ſubinde, nempe die 3. Martii 1721., habito palam recitari, & inter Acta ejuſdem Conſiſtorii ad perpetuam rei me-

memoriam aſſervari, atque cuſtodiri præcepit:

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.4. Cum autem, ſecluſa Paulina Conſtitutione, maxime æquum, & rationi conſonum videatur, ut Cardinales Epiſcopi antiquiores præfati, quamvis tempore vacationis Decanatus Sacri Collegii a Romana Curia abſint, & apud priores ſibi commiſſas Eccleſias perſonaliter reſideant, ad eundem Decanatum aſſequendum admitti debeant: tum quia ipſi re vera a Curia non abſunt ex voluntate ſua, ſed ex formali neceſſitate, cum ex divinarum, canonicarumque Sanctionum, & Concilii potiſſimum Tridentini præſcripto, apud priores Eccleſias jugiter reſidere cogantur; quin etiam ab eis diſcedere abſque Sedis Apoſtolicæ licentia non poſsint, nec ab hoc apud ipſas reſidendi onere exempti ſint, quamvis in Urbe, vel in Eccleſiis ſuburbicariis, qui illis in titulum ſunt aſsignatæ, commorari vellent, quemadmodum expreſſe ſub graviſsimis pœnis cavetur peculiari Conſtitutione piæ mem. Urbani Papæ VIII Prædeceſſoris pariter noſtri cujus tenor eſt, qui ſequitur, videlicet. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sancta Synodus Tridentina ſub recolendæ mem. Paulo Papa III. Prædeceſſore Noſtro, ad Diſciplinam Eccleſiaſticam reſtaurandam, provide ſtatuit, ut omnes quacumque Dignitate, gradu, & præeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus, Eccleſiis quibuſcumque quovis nomine, & titulo præfecti, apud eas perſonaliter reſidere deberent: alias, ſi per ſex menſes continuos abeſſent, amiſſionis quartæ partis fructuum unius anni pœnam ipſo jure incurrerent: quod ſi per alios ſex menſes in abſentiam perſeverarent, tunc aliam quartam fructuum hujuſmodi eo ipſo amitterent creſcente vero contumacia Romanus Pontifex ſuprema ejus auctoritate in ipſos abſentes animadvertere, & Eccleſiis ipſis de Paſtoribus utilioribus providere poſſet. Deinde ſub fel. rec. Pio IV. etiam Prædeceſſore Noſtro, eadem Synodus declaravit omnes eiſdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedraliqus Eccleſiis præfectos, etiam ſi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales forent, obligari ad perſonalem reſidentiam in ſua Eccleſia, vel Diœceſi faciendam: nec abeſſe poſſe, niſi ob legitimas cauſas in ſcriptis approbandas. Et in eorumdem Conciliï decretorum executionem idem Pius IV. Prædeceſſor per ſuas ſub plumbo ſub dat. VII. Kalend. Decembris MDLXIV. expeditas literas monuit eoſdem præfatis Eccleſiis præfectos, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ultra pœnas in eodem Concilio contentas, ſub privationis eorum a regimine, & adminiſtratione ipſarum Eccleſiarum, ac amiſſionis facultatum teſtandi, & diſponendi, aliiſque pœnis ſuo, & Romani Pontificis arbitrio imponendis, mandavit eiſdem, ut in Eccleſiis præfatis omnino perſonaliter reſidere deberent: Denique certior factus, quod multi eorumdem præfectorum erant inobedientes, Motu ſuo proprio commiſit Cameræ Apoſtolicæ Auditori Generali, ut contra illos uſque ad ſententiam procederet, & ſibi deinde referret, ad effectum in eos privationis, & depoſitionis ſententiam in ſuo Conſiſtorio ſecreto pronunciandi. Succeſſive alii etiam Romani Pontifices contra non reſidentes diverſa Edicta publicari fecerunt: ac piæ mem. Gregorius XIII. etiam Prædeceſſor Noſter per ſuum Decretum Conſiſtoriale declaravit, decreta ejuſdem Concilii de perſonali reſidentia in Eccleſiis prædictis facienda etiam in Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus locum habere, quocumque titulo illis præeſſent; itaut a reatu, & pœnis in dicto Concilio ſtatutis non excuſarentur, niſi abſentiæ cauſa in ſcriptis approbata foret; ſcientiaque, vel tolerantia non excuſaret eoſdem Cardinales, nec alios Epiſcopos. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam Prædeceſſor Noſter per ſimile Conſiſtoriale Decretum pro obſervantia reſidentiæ perſonalis, ab eodem Concilio ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad majores dignitates, & Eccleſias obtinendas, prout in præfatis Concilii, ac Literis Apoſtolicis, Conſiſtorialibuſque Decretis latius continetur. Cumque etiam Nos Edicta contra nos reſidentes ſæpius publicari fecerimus, & tamen præteritis menſibus aliqui, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, Metropolitanis, ſeu Cathedralibus Eccleſiis ex conceſſione Apoſtolica præfecti, ſuæ obligationis ad perſonalem reſidentiam in eis faciendam immemores, in grave Animarum ſuarum detrimentum, ac ovium ſibi creditarum præjudicium, ab eiſdem Eccleſiis abeſſe continuarent, etiam ſub prætextu ſuorum titulorum Cardinalatus, præſertim Epiſcopalium, prope Urbem, ſeu in Urbis diſtrictu reſpective conſiſtentium, & quod in eadem Urbe in conſpectu, & præſentia noſtra moram traherent: Nos pro noſtro Paſtorali debito, nedum Animarum præfatarum, ſed etiam Eccleſiarum indemnitati providere volentes, in Conſiſtorio noſtro ſecreto declaravimus eoſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, qui aliis Eccleſiis Metropolitanis, & Cathedralibus præerant, & apud eas non reſederant, nec reſidebant, nec feciſſe, nec facere illarum fructus ſuos, etiam ſub prætextu, quod alicui ex dictis Eccleſiis Epiſcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores præeſſe ſolent, præſideant, & ibi, vel in Urbe commorentur, aut cujuſvis tolerantiæ vel facultatis, propter quam per Breve ſpeciale noſtrum, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ſibi conceſſæ: Ideoque eoſdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad reſidentiam hujuſmodi ſtatim ſe conferrent, ſub amiſſionis fructuum eo ipſo incurrendo, & aliis canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad ulteriora, ſi non paruiſſent, & prout in Decreto noſtro Conſiſtoriali plenius habetur. Quia vero ab inde citra non omnes, prout tenebantur, noſtra mandata executi ſunt: Nos ut omnino debitum ſuum agnoſcant, & animabus ſubjectis, quantum Nobis ex Alto conceditur, magis conſultum ſit, ulterius providere volentes, Concilii Tridentini Decretis, & Literis Apoſtolicis, Motuique proprio, ac Conſiſtorialibus Decretis præfatis inhærentes, illorumque tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, pro plene inſertis, & expreſsis habentes, Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque poteſtatis plenitudine, præfata Concilii Decreta, literaſque Apoſtolicas, ac primodictum Motum proprium, Decretaque Conſiſtorialia præfata, & in eis contenta quæcumque hac noſtra Conſtitutione perpetua confirmamus, & approbamus, & quatenus foret opus adverſus quemcumque prætenſum non uſum, vel contrarium uſum, innovamus, & pleniſsime reſti-

Refertur Conſtitutio Urbani VIII., qua ſub graviſsimis pœnis S. R. E. Cardinalibus reſidentia injungitur: nec illi ab hoc reſidendi onere eximuntur, quamvis in Urbe, vel in Eccleſiis ſuburbicariis, qui illis in titulum ſunt aſſignatæ, commorari vellent.

tuimus. Inſuperque omnes, & ſingulos, Eccleſiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiſcopalibus, & Epiſcopalibus, quocumque nomine, ſeu titulo præfectos etiam S. Romanæ Eccleſiæ Cardinales, a præfatis ſuis Eccleſiis abſentes, & in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub interdicti ingreſſus Eccleſiæ, amiſſioniſque tam fructuum earundem Eccleſiarum pro tempore, quo abſentia duraverit, quam facultatem teſtandi, & diſponendi de bonis ſuis, a Sede Apoſtolica ſibi alias conceſſarum eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis, necnon privationis a regimine, & adminiſtratione ſuarum Eccleſiarum hujuſmodi, aliiſque pœnis noſtro, & Romaui Pontificis pro tempore exiſtentis, arbitrio infligendis, diſtricte præcipiendo monemus, ut omnibus poſtpoſitis, quanto citius, in Romana Curia videlicet moram trabentes intra unum, extra eam vero in Italia intra duos, extra vero Italiam exiſtentes intra quatuor menſes a die publicationis præſentium in locis infraſcriptis faciendæ computandos, quos pro tribus canonicis monitionibus peremptoriiſque dilationibus, & terminis reſpective eis aſſignamus, & aſſignatos eſſe volumus, ſe itineri committere, & legitimis itineribus ad Eccleſias, ſeu Diœceſes ſuas proficiſci, & ſe perſonaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur reſidere debeant. Eiſdemque præfectis, poſtquam perſonaliter ad reſidendum ſe contulerint, necnon quibuſcumque aliis apud ſuas Eccleſias quandocumque perſonaliter reſidentibus, ſub eiſdem pœnis, etiam eo ipſo reſpective incurrendis, injungimus, ne ab eorum Eccleſiis diſcedant, niſi prius obtenta noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, per Breve, ſeu literas miſſivas licentia. Illos etiam, qui in poſterum per Nos, ſeu Romanos Pontifices Succeſſores Noſtros, alicui præfatarum Eccleſiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Archiepiſcopalium, & Epiſcopalium quovis nomine, vel titulo præfecti fuerint, etiamſi S. Romanæ Eccleſiæ Cardinales quandocumque fuerint, vel ſint, ſub eiſdem pœnis, etiam eo ipſo reſpective incurrendis debeant, & quilibet ipſorum debeat intra præfatum tempus, a die eorum promotionis ad aliquam Eccleſiarum præfatarum inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, ut præfertur, ex nunc aſſignamus, pariter ſe itineri committere, & ad Eccleſias, ſive Diœceſes ſibi commiſſas, ac perſonaliter in eis reſidere inceperint, ab illis non diſcedere, niſi obtenta prius a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore exiſtente, licentia præfata. A quarum pœnarum incurſu nolumus poſſe aliquem ſe excuſare prætextu, & ratione cujuſcumque ſervitii, quomodolibet poſiti, & præſtandi pro gerendis, & tractandis negotiis quorumcumq; Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerum publicarum, Regnorum, ac Provinciarum; nec ratione cujuslibet juſſionis, vel mandati eorum, vel earum, quandocumque factis, vel faciendi; nec etiam ratione proſecutionis; ſeu defenſionis quarumcumque litium, ſeu controverſiarum etiam Eccleſiaſticarum; vel ineundi fœderis, aut cujuſcumque alterius negotii, etiam graviſſimi, & ſpeciali mentione digni, tractandi; vel diſtantiæ locorum, aut brevitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apoſtolicæ licentia præfata, antequam a ſuis Eccleſiis, & Diœceſibus diſcedant; aut ratione cujuſcumque alterius cauſæ, vel occaſionis, etiam publicæ, vel alias favorabilis, & æque piæ, etiam cujuslibet utilitatis, ſive neceſſitatis Eccleſiarum, & perſonarum: præterquam perſonalis intereſſentiæ in Synodis provincialibus, vel Congregationibus, ſeu Aſſembleis generalibus, in quibus Eccleſiaſtici intervenire ſolent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ Officii, Epiſcopatibus, vel Eccleſiis majoribus præfatis adjunctis, cujus ratione ad certum tempus occupari ſolent: & tunc pro tempore, quo illa Synodus, Congregationes, & Aſſembleæ, exercitiumque muneris, ſeu Officii publici, ipſis Eccleſiis adjuncti, actu duraverint, quibus finitis, recto tramite ad Eccleſias præfatas, ſibi commiſſas, ſe conferre debeant. Nec etiam prædicta reſidentia. & pœnarum præfatarum incurſu volumus excuſari Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales nunc, & pro tempore exiſtentes alicui præfatarum Eccleſiarum præfectos, ſeu præficiendos, etiamſi tamquam in ordine priores, aliquem ex dictis titulis Epiſcopalibus prope Urbem, vel in ejus diſtrictu conſiſtentibus, obtineant, & in poſterum obtinuerint, & in prædictis Epiſcopatibus titularibus Urbi proximis reſederint, vel in Romana Curia in ſuis titulis reſpective, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus Succeſſoribus Noſtris, ſcientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint; itaut nulla noſtra, ac Romanorum Pontificum Succeſſorum Noſtrorum conniventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicorum, & ſolemnium celebrationem, receptione, & admiſſione, unquam tueri ſe poſſint. Et pro præmiſſorum, & infraſcriptorum inviolabili obſervatione committimus, & mandamus dilecto filio Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori nunc, & pro tempore exiſtenti, quatenus contra omnes, & ſingulos prædictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in ſuis Eccleſiis, ſeu Diœceſibus non reſidentes per affixionem ad valvas Baſilicæ S. Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præſentes in Romana Curia ad abuudatiorem cautelam, etiam domi dimiſſa copia procedat: Et conſtito ſibi, quantum ſufficere videbitur, ſummarie ſimpliciter, & de plano, ſola veritate inſpecta, & manu Regia, de contraventione, & inobedientia præfatis, uſque ad ſententiam excluſive procedat, & deinde Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti referat, ut nos, ac Romanus Pontifex pro tempore exiſtens, in Conſiſtorio ad ſententiam declarationis incurſus pœnarum, ac reſpective privationis, ſeu depoſitionis, aliarumque punitionum præfatarum inobedientiam, valeamus, & ipſe Pontifex Romauus pro tempore exiſtens valeat procedere. Volumus tamen Epiſcopos, Archiepiſcopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas etiã S.R.E. Cardinales, citra Montes, vel Mare exiſtentes per quatuor, alios vero ultra Montes, vel Mare degentes per ſeptem menſes continuos a reſidentia in præfatis Eccleſiis facienda, ad effectum viſitandi Limina SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli juxta Sac. Canones, ac Apoſtolicas Conſtitut., pro qualibet viſitatione excuſari: ita tamen, ut tunc illis durãtibus viſitationis hujuſmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus ſe diver-

vertant, Cardinalibus vero, nunc, & pro tempore exiſtentibus, qui in caſu vacationis Sedis Apoſtolicæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere ſolent ad locum Conclavis ad hoc deſignati, concedimus licentiam diſcedendi ab Eccleſiis præfatis ſibi commiſſis,habita tamen prius certa notitia vacationis ipſius Sedis Apoſtolicæ, & extra reſidentiam in loco, in quo electionem hujuſmodi celebrari continget, commorandi, & permanendi uſque ad peractam electionem, ac etiam poſtea per duos menſes, poſtquam Romanus Pontifex Coronationis ſuæ inſignia ſuſceperit: quo tempore elapſo præfati Cardinales, niſi illico, ut præfertur, ad Eccleſias præfatas, quibus præſidere eos contigerit, ſe contulerint, ſubjaceant pœnis ſupradictis. Præſentes quoque literas &c. Sicque & non aliter in præmiſſis &c. Non obſtantibus præmiſſis &c. Volumus etiam, quod ii, qui duabus, vel pluribus Eccleſiis præfatis ex earum unione, vel alias ex conceſſione, ſeu diſpenſatione Apoſtolica, quocumque nomine, vel titulo præfecti ſunt, vel pro tempore erunt, a reſidentia, & pœnis hujuſmodi excuſentur, dummodo in earum altera, in qua de jure reſidere debent, vere, & perſonaliter reſideant, exceptis tamen, ut præfertur, Eccleſiis Epiſcopalibus Urbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præeſſe ſolent: reſidentia enim, ſi quæ apud præfatas Eccleſias titulorum Cardinalium fieret aliquam excuſationem eiſdem Cardinalibus, ut præfertur, non præſtaret, quominus ipſi in alia, vel aliis Eccleſiis præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, reſidere omnino teneantur. Quodque, ut præſentes &c. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Decemb. MDCXXXIV. Pontificatus Noſtri Anno XII.

Referuntur aliæ cauſæ hujus Conſtitutionis, etiam juxta Paulinam Conſtitutionem.

§.5. Tum etiam quia, ſi juxta Paulinam Conſtitutionem a Decanatu non repellitur Epiſcopus Cardinalis antiquior ex cauſa publica abſens,& extra Curiam per Romanum Pontificem deſtinatus: ob eamdem quoque rationem repelli non debere videtur Epiſcopus Cardinalis antiquior, qui apud priorem Eccleſiam reſidet; Is enim vere a Romana Curia abeſſe dicitur ex cauſa publica, publicam ſcilicet particularis Eccleſiæ, cui præeſt, utilitatem, in qua publicum quoque univerſalis Eccleſiæ commodum continetur, reſpiciente. Præterea negari non poteſt, quin ipſe extra Curiam per Romanum Pontificem fuerit deſtinatus, dum idem Romanus Pontifex non modo illi prioris Eccleſiæ regimen deſtinavit, ſed etiam, ut commiſſam ſibi Paſtoralis ſolicitudinis partem cumulatius expleret, eum ad jugiter reſidendum apud Eccleſiam ſibi deſtinatam, ſub graviſſimis in præinſerta potiſſimum Urbani Prædeceſſoris Conſtitutione ſancitis pœnis, compulit, & obſtrinxit. Accedit præmiſſis, quod ab ejuſmodi excluſione Epiſcoporum Cardinalium antiquiorum extra Romanam Curiam in prioribus Eccleſiis reſidentium, maximum illud promanat abſurdum, quod alienæ mortis deteſtabile votum ingeritur; nam, ſicut accepimus, & Nobis etiam ipſis evenisse non diffitemur, ſtatim ac Cardinalis Sacri Collegii Decanus gravi, & periculoſo morbo laborat, illico Epiſcopus Cardinalis antiquior abſens, qui ipſi in Decanatu ſucceſſurus eſt, amicorum literis ad Urbem quantocius repetendum incitatur, ut tempore obitus ejuſdem Cardinalis Decani in Romana Curia præſens ſit, adeoque ad eum ex Paulinæ Conſtitutionis præſcripto Decanatus deferatur; Unde non ſine gravi bonorum offenſione, & Eccleſiaſticæ diſciplinæ detrimento, in Urbe conſpicitur Epiſcopus Cardinalis antiquior, in Decanatu proxime ſucceſſurus, qui Cardinalis Decani ægrotantis mortem expectat, ut ad ipſum Dignitas vacatura deveniat: contra ſaluberrimum Lateranenſis Concilii monitum, relatum in cap.2. de conceſſione Præbendæ, cujus verba ſunt: *ne deſiderare quis mortem proximi videatur, in cujus locum, & Beneficium ſe crediderit ſucceſſurum. Cum enim in ipſis etiam legibus Gentilium inveniatur inhibitum, turpe eſt, & divini plenum animadverſione judicii, ſi locum in Eccleſia Dei futuræ ſucceſſionis expectatio habeat, quam ipſi etiam Gentiles condemnare curarunt.*

Decernitur ad quem Decanatus prædictus pertineat.

§.6. Nos itaque, qui deinde prædictum Sacri Collegii Cardinalium Decanatum abſque ulla contentione obtinuimus ob illius vacationem retroactis menſibus ſecutam per obitum memorati Cardinalis Tanarii Decani, dum in Romana Curia præſentes eſſemus, & in Conclavi ubi, Divina ſic diſponente Clementia, ad ſummi Apoſtolatus faſtigium evecti fuimus, repetiremur: præmiſſis omnibus, quantum cum Domino poſſumus, occurrere, & obviare, ac alias deſuper opportune providere volentes; Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præfatis, aliiſque juſtis, & rationabilibus cauſis animum noſtrum moventibus adducti, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione ſancimus, atque decernimus, quod Epiſcopus Cardinalis antiquior, qui una cum aliqua ex Cathedralibus Suburbicariis præfatis in Titulum Cardinalibus antiquioribus aſſignari ſolitis aliam retinebit Cathedralem, ſeu Metropolitanam Eccleſiam in adminiſtrationem, dummodo tamen apud ipſam ſecundo dictam Eccleſiam perſonaliter reſideat tempore vacationis Decanatus ejuſdem Sacri Collegii, de cætero ad ipſum Decanatum admitti debeat, & admittatur, perinde ac ſi occurrente illius vacatione in Romana Curia præſens fuiſſet, itaut abſentia ab Urbe ad præmiſſum effectum ei nullatenus obeſſe poſſit; Quin etiam volumus, & declaramus ipſum Decanatum ad prædictum Epiſcopum Cardinalem antiquiorem abſentem, & apud priorem Eccleſiam, ut præfertur, actu reſidentem ipſo jure devenire debere eo prorſus modo, quo in Paulina Conſtitutione ad Epiſcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præſentem, aut ex cauſa publica abſentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem deſtinatum devenire debere decernitur, ita quod inter eos nullum amplius diſcrimen, ſeu differentia conſtituatur; ac ita perpetuis futuris temporibus ſervari præcipimus, & mandamus.

Tollitur quædam controverſia ſuper aſſequutione ſæpedicti Decanatus.

§.7. Præterea expedire cenſentes, ut e medio tollatur, ac penitus extinguatur alia pariter controverſia alias, ſicut præmittitur, excitata, & non definita, utrum ſcilicet in aſſecutione ſæpe memorati Decanatus Cardinalis antiquior in Epiſcopatu Suburbicario, & junior in Cardinalatu, præferendus ſit Cardinali juniori in Epiſcopatu, ſed antiquiori in Cardinalatu, vel e contra: Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, prælationem deberi Cardinali antiquiori in Epiſcopatu, licet ſit junior in Cardinalatu, decernimus, & declaramus, ac ita deinceps in

I 2 occur-

occurrentibus Decanatus vacationibus perpetuo ſervari volumus, & mandamus.

Reſervatur Cardinali Decano optio Eccleſiarum Oſtienſis, & Veliternenſis.

§. 8. Quoniam vero ab antiquo tempore, ac præſertim ab edita Paulina Conſtitutione uſque ad præſentem diem, Cardinalis Sacri Collegii Decanus Oſtienſis, & Veliternenſis Eccleſiarum invicem perpetuo canonice unitarum Epiſcopatum ſemper obtinuit, adeoque ſive ex præſumpta earum cum Decanatu unione, ſive alio titulo, ſpeciale jus ad ipſum favere videtur, in quo mentis, ac intentionis noſtræ non eſt, ut eidem Cardinali Decano præjudicium aliquod inferatur: Contingere autem facile poteſt, quod Epiſcopus Cardinalis antiquior a Romana Curia abſens, & apud ſuam priorem Eccleſiam reſidens, ad quem Decanatus ex præmiſſis in poſterum deveniet, ad Urbem celeriter accedere, & primo Conſiſtorio, in quo memoratum Oſtienſem, & Veliternenſem Epiſcopatum optare deberet, præſens intereſſe nequeat: Motu, & poteſtatis plenitudine paribus, optionem prædictarum Oſtienſis, & Veliternenſis Eccleſiarum Cardinali, qui pro tempore fuerit ejuſdem Sacri Collegii Decanus, ſpecialiter reſervamus, ac reſervatam eſſe volumus, & declaramus, itaut earumdem Eccleſiarum Epiſcopatum nemo alius optare unquam poſſit, ſed ad Cardinalem Decanum prædictum privative quoad alios quoſcumque perpetuis futuris temporibus ejuſmodi optio pertineat, ac pertinere debeat. Volumus tamen, atque decernimus, quod idem Epiſcopus Cardinalis antiquior a Curia abſens, & apud priorem Eccleſiam, ut præfertur, reſidens, poſtquam ad eum Sacri Collegii Decanatus devenerit, quantocitius poterit, ad Urbem ſe conferre, Summoque Pontifici in Conſiſtorio, ut moris eſt, pro optione earumdem Oſtienſis, & Veliternenſis Eccleſiarum ſupplicare teneatur. Quod ſi notoria ægritudine fuerit impeditus, vel ob aliam juſtam, aut gravem cauſam a Romano Pontifice pro tempore exiſtente probandam ad Urbem venire nequiverit: Motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine paribus, eidem Cardinali Decano, ut in prænarratis caſibus per ſuum legitimum Procuratorem antedictas Oſtienſem, & Veliternenſem Eccleſias optare, & vigore optionis hujuſmodi eas aſſequi libere, & licite poſſit, & valeat, non ſecus, ac ſi ipſe præſens perſonaliter illas optaſſet, licentiam, & facultatem in Domino concedimus, & impertimur.

Clauſulæ peculiares.

§. 9. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod ſupradicti, & alii quicumque in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, aut habere prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, ac auditi; & cauſæ, propter quas præſentes emanarunt, verificatæ, ſeu alias ſufficientes, aut etiam in aliquo juſtificatæ non fuerint, ſeu aliis quibuſvis de cauſis, quantumvis urgentibus, ullo unquam tempore a quoquam de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quolibet, quantumvis magno, formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quæſito prætextu, vel colore, in controverſiam vocari, ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut quempiam impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, uti nullatenus poſſe, nec ſub quibuslibet ſimilium, vel diſſimilium Conſtitutionum, ſive diſpoſitionum, etiam Motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus etiam conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores, & Succeſſores noſtros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed eaſdem præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, ac obtinere, necnon prædictis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus a Romana Curia abſentibus, & apud ſuas priores Eccleſias, ut præfertur, actu reſidentibus pleniſſime ſuffragari. Ab omnibus vero aliis, ad quos ſpectant, & pro tempore quandocumque ſpectabunt, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari debere: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon quaſcumque eorumdem Cardinalium Congregationes, & quoſvis alios qualibet auctoritate, præeminentia, & poteſtate fungentes, & quandocumque functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat etiam

§. 10. Non obſtantibus præinſerta Conſtitutione Pauli Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri, & præinſerto ſimiliter conſilio, ſeu voto Congregationis ſeptem Præſulum a fel. recor. Clemente XI. Prædeceſſore etiam noſtro deputatorum, ab eo, ut præfertur, ſpecialiter approbato, necnon Decretis Conſiſtorialibus ſim. mem. Pauli III., & Sancti Pii V. Romanorum Pontificum pariter Prædeceſſorum noſtrorum, & Conſtitutione ſim. me. Innocentii Papæ X. Prædeceſſoris itidem noſtri ſuper reſidentia ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium apud Sedem Apoſtolicam, & quibusvis noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, & ſignanter illa de jure quæſito non tollendo, & alia, quod Cardinales in Conſtitutionibus, & regulis per nos edendis non comprehendantur, niſi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipſorum, ſeu majoris partis eorum conſilio editæ fuerint, & quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conſiſtorialibus, & aliis Decretis Conſiſtorialibus quibuſcumque, necnon dicti Sac. Collegii, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis Decretis, ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apoſtolicis quibuſcumque ſub quibuſvis tenoribus, & formis, & cum quibuſcumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatio-

gatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quælibet alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac exactiſſime expreſſis, inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe, ac pleniſſime, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, & mandamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Aliæ clauſulæ

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur quæ haberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtrarum voluntatis, declarationis, extentionis, reformationis, moderationis, conceſſionis, præcepti, ſanctionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV. VII. Idus Septembris, Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXIX.

Dat. 13. Sept. 1724. An. I.

Confirmantur Privilegia ab Urbano VIII. Ordini S. Joannis Dei tradita, & nova conceduntur.

Hac de re vid. Conſt. huic traditam. De confirmatione vero confirmatoriorum Urb. VII. & Alex. VII. ſuper exemptione Hoſpitalium Ord. S. Joannis Dei ab Ordinariorum juriſdict. pro Congregatione Hiſpanica, vid. Innoc. XIII. Conſt. ed. 1721., Jul. 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjuncti Nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut ea, quæ ad favorem Chriſtifidelium, qui regularem vitam profitentur, & præſertim ægrotis, & miſerabilibus perſonis in eorum Hoſpitalibus cum aſſidua charititate inſerviunt, ex provida Sedis Apoſtolicæ benignitate provenerunt, quo ſolidius pereunet, Apoſtolici muneris præſidio roboremus. Dudum ſiquidem fel. rec. Urbanus VIII. Prædeceſſor noſter omnia, & ſingula privilegia, immunitates, gratias, Indulgentias Ordini Sancti Joannis Dei conceſſa, una cum elargitione, & cum communicatione quarumcumque prærogativarum, & indultorum Ordinibus mendicantium, & ſignanter Congregationi Clericorum Regularium Miniſtrantium infirmis, eorumque locis, & perſonis conceſſorum, & concedendorum approbavit, per quaſdam ſuas deſuper in ſimili forma Brevis expeditas literas, tenoris qui ſequitur, videlicet = Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sacroſancti Apoſtolatus Officium, quod humilitatem noſtram, nullo licet meritorum ſuffragio gerere voluit Altiſſimus, jugiter poſtulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & ſuaves in militanti Eccleſia fructus aſſidue præſtantium curam gerentes, privilegia, gratias, & indultas illis a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſa, non ſolum approbemus, verum alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicimus ſalubriter expedire. Hinc eſt, quod Nos dilectos filios Fratres Congregationis Joannis Dei ſnb Regula Sancti Auguſtini, qui ſicut accepimus, ab ipſo Congregationis prædictæ initio multiplicia, atque inſignia pietatis, & Chriſtianæ charitatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hoſpitalibus degentes magno cum Reipublicæ Chriſtianæ ſpirituali commodo, & utilitate exercuerunt, & in dies exercere non deſinunt, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gaſparem Diaz Campomanes, iſtius Congregationis in Regnis Hiſpaniarum Procuratorem Generalem, ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conſervationes, declarationes, facultates, diſpenſationes, gratias, conceſſiones, indulgentias, & indulta ſpiritualia, & temporalia etiam per modum communicationis, & extentionis, ſeu alias per quoſcunque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Apoſtolicam Sedem ſub quacumque verborum forma, & expreſſione in genere, & in ſpecie quomodolibet conceſſa, ac pluries confirmata cum omnibus, & ſingulis in eis contentis clauſulis, decretis, & declarationibus, ac ſingula literas, tam ſub plumbo, quam in forma Brevis, aut alias deſuper confectas, quatenus tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, ſeu ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adverſentur, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque & ſingulos, tam juris, quam facti, & quoſvis alios quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Et inſuper ut Fratres Congregationis hujuſmodi tanto ferventius divinis beneplacitis, piorumque operum hujuſmodi exercitio inſiſtant, quanto majoribus ſe viderint ſpiritualibus gratiis fore munitos, & ſingula privilegia, prærogativas, conceſſiones, favores, facultates, declarationes, conſervationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæteraſque gratias, præeminentias, & indulta cujuſvis generis exiſtentia ſpiritualia, & temporalia qualiacumque illa ſint, quæ pariter ſint in uſu, & non ſint revocata,

Conſt. Urbani VIII. de Conceſſione Privilegiorum dicto Ordini.

vel

vel ſub aliquibus revocationibus comprehenſa neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut Apoſtolicis Conſtitutionibus adverſentur, ut præfertur, Ordinibus Mendicantium, ac Congregationi Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, eorumque Conventibus, & aliis locis regularibus, necnon Eccleſiaſticis, & dilectis filiis Ordinum, & Congregationum hujuſmodi Generalibus, Præſidentibus, & quibuſvis aliis Superioribus, Prælatis, & Capitulis, etiam Generalibus, Provincialibus, ſeu intermediis, eorumque Diffinitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Converſis, Donatis, ac quibuſvis eorum Regularibus perſonis tam in Urbe, quam etiam in quibuſvis Mundi partibus exiſtentibus, & illorum intuitu, aut alias quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ſeu per Nos, & Succeſſores noſtros, aut alios auctoritatem habentes conceſſi ſunt, & conceduntur, ac quibus de jure, uſu, conſuetudine, vel privilegio, ſeu conceſſione Apoſtolica in genere, vel in ſpecie, ac tam conjunctim, quam diviſim, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum ad dictam Congregationem Joannis Dei, & ſingula illius Monaſteria, Domos, Hoſpitalia, & alia loca regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quaſcumque regulares perſonas auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac ſuffragari volumus. Quocirca venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis quibuſcumque, necnon dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Joannis Dei prædictorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eiſdem plenum eorum effectum ſortiri, illiſque omnes quos concernunt pacifice frui, & gaudere.

Clauſulæ amplisſimæ cum derogatoriis.

§.1. Non permittentes quemquam deſuper contra præſentium tenorem ſub quovis prætextu & cauſa, etiam defectu intentionis noſtræ per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, quinimo quidquam in contrarium attentari, vel fieri continget, omnino ſemper in perpetuum repoui, contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quaſcumque, de quibus eis videbitur, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, & alia opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis, Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujuſmodi ſtatutis, & conſuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis quomodolibet etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, etiam quod in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus, aut nonniſi ſub certis modo, & forma derogari poſſit, tenores, hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Verum quia difficile foret præſentes literas ubicumque opus eſſet deferri, volumus & pariter auctoritate Apoſtolica decernimus, quod illarum tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20 Junii 1624. Pontificatus noſtri Anno Primo,

Preces Prioris Generalis pro confirmatione.

§.2. Cum autem ſicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis Nobis nuper expoſitum fuit, ipſe præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderat: Nos ſpecialem ipſi Priori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula privilegia, immunitates, gratias, & indulta prædicto Ordini, a memorato Urbano Prædeceſſore conceſſa, ut præfertur, emanataſque deſuper ipſius Urbani Prædeceſſoris literas præinſertas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium pariter approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Conſtitutionis.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & De-

Digitized by Google

Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ memoratus Urbanus Prædeceſſor in ſuis literis præinſertis conceſſit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXX.

Dat.18. Sept. 1724. ann. 1.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum circa translationem corporis Ven. Ferdinandi a S.Joſepho Ordinis Eremitarum S.Auguſtini ad Eccleſiam quandam ejusdem Ordinis.

Hujus Conſt. ed. 1728. Oct.23. P.5. confirmatur judicium Epiſcopale Ticini habitum de corpore Sancti Auguſtini. Et Clem.XI. Conſt.ed. 1701. Januar. 29. P. 1. Confirmatur Decret. Congr. Rituum de facultate Eremitis Auguſtinianis Prov. Franciæ facta canendi Horas canonicas cum cantu Gregoriano.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper ad ſupplicationem dilecti filii moderni Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Japonen., ſeu Makaen. Beatificationis, & Canonizationis, ſeu declarationis Martyrii Servi Dei Ferdinandi a Sancto Joſepho Sacerdotis Ordinis Eremitarum S.Auguſtini = Cum Patri Generali Ordinis Eremitarum S. Auguſtini innotuerit, quod literæ a Sac.Rituum Congregatione die 13. Septembris 1692.conceſſæ,& Epiſcopo Makaenſi directæ ad effectum, ut auctoritate Sacræ Congregationis Corpus Servi Dei Ferdinandi a Sancto Joſepho prædicti in Jappouia Anno 1617. in odium Fidei, ut aſſeritur interfecti, & illinc ad Regnum de Makaſcar, deindeque ad Civitatem Makaenſem translatum a Catharina de Noronha vidua relicta q. Franciſci Viera retentum Patribus ejusdem Ordinis conſignaretur, ob Navium deprædationem, aliaque varia infortunia ad Civitatem Makaenſem minime pervenerunt: Cumque modo poſt tam longum tempus dicta Catharina de Noronha ab humanis deceſſiſſe aſſertum fuerit, & Corpus præfati Servi Dei retineatur a Maria de Noronha illius Sorore in Civitate Maka prius commorante, quæ poſtmodum una cum proprio filio Antonio de Leguiera Noronha ad Civitatem Goanam ſe tranſtulit, ſecum etiam aſportaſſe Corpus dicti Servi Dei. Propterea Sacræ Rituum Congregationi modo ſupplicatum fuit, quatenus injungere dignaretur R.mo Archiepiſcopo Goano, ut auctoritate ipſius Sacræ Congregationis idem Corpus a Domo Mariæ de Noronha, ſive in caſu illius mortis a quocumque alio loco, ubi quomodolibet repertum fuerit, amoveatur, & ad Eccleſiam PP. Ordinis Eremitarum S Auguſtini ſub titulo noſtræ Dominæ vulgo de Gratia Civitatis Goanæ transferatur ad effectum illud tumulandi, & ſervandi abſque ulla veneratione uſque ad declarationem Martyrii dicti Servi Dei; Eadem Sacra Congregatio pro executione Decretorum SS.mæ Inquiſitionis ſub die 13. Martii, & 12. Octobris 1625., ac 5. Julii 1634. ſuper non cultu ab Urbano PP. VIII. edit., & in parvo volumine impreſſorum, cenſuit committi dicto Reverendiſſimo Archiepiſcopo, ut verificata coram ipſo identitate dicti Corporis, adhibitaque omni majori circumſpectione, & cautela in hujuſmodi Decreti executione, ne ulla controverſia, aut ſcandalum oriri poſſit, illud conſignari faciat prædictis Patribus ad effectum tumulandi in dicta eorum Eccleſia, dictaque translatio, ac tumulatio præſente Vicario Generali ejuſdem Archiepiſcopi, vel alia perſona in Eccleſiaſtica dignitate conſtituta, eidem beneviſa, ſecreto fiat, ſervatis in reliquis dictis Decretis Sa.me. Urbani PP.VIII. ſuper non cultu editis ne unquam de illorum contraventione dubitari contingat, & adimpletis aliis latius injungendis, & exprimendis in literis expediendis, eidemque R.mo Archiepiſcopo dirigendis. Die 26. Auguſti 1724. F Cardinalis Paulutius Præfectus N. M. Tedeſchi Archiepiſcopus Apameuus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Preces Prioris Generalis pro confirmatione.

§.1. Cum autem, ſicut pro parte dicti Prioris Generalis Nobis ſubinde expoſitum fuit ipſe Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ robore communiri ſummopere deſideret. Nos ipſum Priorem Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratæ Cardinalium. Confirmatio relati Decret.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Con-

XXXI.

Dat. 23. Sept. 1724. Ann. 1.

Confirmatur Conſtitutio Innoc. XIII. ſuper Eccleſiaſtica diſciplina in Regnis Hiſpaniarum.

Dicta Conſtitutio hic inſerta edita eſt 1725. Maij 13. P. a. 11 Innoc. XII. Conſt. ed. 1697. Auguſt. 4. P. 8. confirmata fuit Congregatio ſuper diſciplina Regulari.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Supremo Militantis Eccleſiæ Solio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris ad Eccleſiaſticam diſciplinam ſartam, tectamque tuendam, & ubi collapſa eſt inſtaurandam provide diſpoſita eſſe noſcuntur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio libenter conſtabilimus, noviſque præſidiis, ut exactius ſerventur, corroboramus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Eccleſiæ decus, ſpecialemque Chriſtifidelium ædificationem expedire in Domino arbitramur. Alias ſiquidem emanarunt a fel. rec. PP. Innocentio XIII. Prædeceſſore Noſtro literæ tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Conſtitutio prædicta.

§. 1. Innocentius Papa XIII. = Ad perpetuam rei memoriam = Apoſtolici Miniſterii, quod Nobis, licet immerentibus, impoſuit Superni diſpoſitio Conſilii, ratio præcipue exigit, ut Eccleſiaſticæ diſciplinæ in iis, qui in ſortem Domini vocati ſunt, aut ſervandæ, aut ubi opus fuerit reſtaurandæ, juxta ſacrorum Canonum inſtituta, & Sanctiſſimas Eccleſiæ leges, & ordinationes omni ſtudio advigilemus; poſt enim primi Parentis lapſum ſemper ad inferiora nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas; & carnis fragilitate obſervantiæ rigor paulatim relaxatur; unde, & de mundano pulvere religioſa etiam corda ſordeſcere, & in ipſo Agro Domini ſpinas, ac tribulos identidem germinare quotidiana experientia edocemur: quod ſi noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non eſt, quin uberior, benedicente Domino, electi Sanctorum operum frumenti meſſis exurgat, omniſque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur. Cum itaque Dilectus filius Noſter Ludovicus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupatus, Eccleſiæ Carthaginen. ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtolica Præſul, in ipſis Pontificatus Noſtri primordiis, Nobis expoſuiſſet nonnulla Eccleſiaſticæ diſciplinæ rationibus, ac ſaluberrimis Sacri Œcumenici Concilii Tridentini Decretis haudquaquam conſentaneo ſenſim in diverſis Inclytæ Nationis Hiſpanicæ locis obrepſiſſe, iiſque ut opportunum remedium adhiberetur a Nobis, quibus eſt commiſſa plenitudo ſolicitudinis, nedum ipſe Ludovicus Cardinalis, & Præſul, ſed & alii Ven. Fratres Archiepiſcopi, & Epiſcopi Regnorum Hiſpaniarum humiliter poſtulaſſent, eorumque enixis precibus ſua etiam ſtudia, ac vota chariſſimus in Chriſto Filius Noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus pro ejus ſingulari pietate & eximio Chriſtianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus literis conjunxiſſet: Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Noſtris ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus a Nobis deputatorum rem omnem ſedulo examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipſa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præſtitum, illiuſque ſententia ad Nos per ejuſdem Congregationis Secretarium relata fuerit; de memoratorum Cardinalium conſilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infra ſequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Eccleſiæ utilitatem, veteris diſciplinæ inſtaurationem, & ſpiritualem Regnorum Hiſpaniarum ædificationem, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione ſtatuere, decernere, & declarare.

Qui ad primam Tonſuram & ad Ordines etiam Minores admittendi ſint; qui etiam alicui Eccleſiæ adſcribendi erunt.

§. 2. Primum igitur, cum a Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante ſpiritu ſapientiſſime animadverſum fuerit, quantum Chriſtianæ Reipublicæ interſit accuratum haberi delectum circa eos, quibus Sacra Miniſteria committenda ſunt, & in quorum vitam cæteri Fideles jugiter oculos conjicientes ſumpturi inde ſunt exemplum, quod imitentur; propterea que provide ab iiſdem Patribus cautum fuerit Eccleſiaſticæ Militiæ per primam Tonſuram adſcribendo non niſi illos eſſe, qui probabilem præbeant conjecturam, ſe non ſecularis judicii declinandi conſilio, ſed ſincero animo præſtandi fidelem cultum, ac ſervitium Deo, hoc vitæ genus elegiſſe: volumus, ut pro tutiori ipſius Conciliaris ſanctionis executione ab omnibus Regnorum Hiſpaniarum hujuſmodi Archiepiſcopis, & Epiſcopis, non alii ad primam Tonſuram in poſterum admittantur, quam quibus Eccleſiaſticum aliquod Beneficium ſtatim conferendum ſit; aut quos conſtiterit literarum ſtudio operam ſic dare, ut quaſi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde Majores ſuſcipiendos verſari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Eccleſiæ ſervitio, vel miniſterio deputari. Et tam in his, qui ad primam Tonſuram, quam in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam Minores optaverint, omnino ſervetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita; nimirum, ut nullus ordinetur, qui judicio ſui Epiſcopi non ſit utilis, aut neceſſarius ſuis Eccleſiis, quique illi Eccleſiæ, aut pio loco, pro cujus utilitate, aut neceſſitate aſſumitur, non adſcribatur, ubi re ipſa functiones muneri ſuo conſentaneas exerceat. Quod ſi qui modo reperiantur, vel Clericali Tonſura, jam initiati, vel ad Ordines ſive minores, ſive majores jam promoti, qui nulli certæ Eccleſiæ, vel loco pio adſcripti fuerint: Epiſcopi adſcriptionem hujuſmodi, vel a ſe ipſis, vel a Prædeceſſoribus ſuis omiſſam, ſtatim ſuppleant, non minus quoad omnes in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, conſtitutos, quam quoad eos, qui vel ſola prima Tonſura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Eccleſiaſticum poſſident. Ex reliquis autem, ut præfertur, vel ſola prima Tonſura inſignitis, vel in minoribus Ordinibus conſtitutis, ſeu Beneficio carentibus, nonniſi eos adſcribant, quos Eccleſiis ſuis utiles, vel neceſſarios eſſe judicaverint. Cæterum antedictæ adſcriptionis executionem differri poſſe per aliquod temporis ſpatium, quod ipſis Epiſcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui a Diœceſi, in qua Tonſuram, vel Ordines ſuſce-

Digitized by Google

ſuſceperunt, cauſa ediſcendi literarum ſcientias in aliqua publica Univerſitate, vel Gymnaſio, ſive ex alia rationabili cauſa a ſuo Epiſcopo aprubata, vel approbanda, abſentes reperiantur.

Statuitur, ut Clerici, qui in Seminariis educantur, diebus tantum feſtis Eccleſiæ inſerviant.

§.3. Cum autem Clerici, qui in Epiſcopalibus Seminariis educantur, ut commodius ad literarum, ſacrarumque rerum ſtudium operam conferre, aliiſque a Concilio Tridentino præſcriptis addiſcendis magis aſſidue incumbere poſſint, teneantur juxta ejuſdem Concilii Decretum diebus tantum feſtis Cathedrali, aliiſve loci Eccleſiis inſervire: hanc quidem ſervitii per eos obeundi rationem ſervari in omnibus Hiſpaniarum Diœceſibus, necnon ipſos generalibus dumtaxat totius Cleri ſupplicationibus, ſive Proceſſionibus intereſſe volumus, & mandamus; ſublata quacumque majoris ſervitii conſuetudine etiam immemorabili, poſtpoſitaque etiam quacumque Apellatione, aut inhibitione. Si quod autem Seminarium reperiatur, cujus fundatione aliter cautum eſſet ob adjectam gravioris ſervitii legem ab illo, qui Seminarium ipſum fundaverit, ſeu dotaverit, vel ei piam aliquam largitionem contulerit; Epiſcopi ad Nos, & pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem id referant, ut deſuper opportune provideri valeat.

Præcipitur, ut ii ad Sacros Ordines admittantur, qui congruenti polleant ſcientia.

§.4. Præterea, cum maxime deceat eos, qui propius ad Sacratiſſima Myſteria acceſſuri ſunt, ultra cætera requiſita, congruenti etiam pollere ſcientia, qua præditi viam ſalutis indicare aliis Chriſtifidelibus poſſint: Epiſcopi nonniſi eos ex Clero tam ſeculari, quam Regulari ad Sacros Ordines admittant, quos ob ſcientiam, aliaſque qualitates eo gradu vere dignos per diligentem inquiſitionem compererint; adeout ſatis non ſit illos, qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Catechiſmo inſtructos eſſe, atque apte reſpondere quæſitis circa Ordinem ſuſcipiendum ſibi in examine propoſitis. Qui vero ad Presbyteratum erunt aſſumendi, idonei prius per accuratum ſimiliter examen comprobentur ad miniſtranda Sacramenta, & ad Populum docendum ea, quæ ſcire omnibus neceſſarium eſt ad ſalutem: quod quidem ut recte præſtari poſſit eoſdem Epiſcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri poteſt, eos tantum ad Sacerdotium aſſumant, qui ſaltem Theologiæ Moralis competenter periti ſint. Quod ſi Domicilium in una Diœceſi habentes, Beneficium vero in altera, ordinari ad ejuſdem Beneficii titulum optaverint ab Epiſcopo, in cujus Diœceſi Beneficium hujuſmodi ſitum eſt: Epiſcopus Domicilii debeat eos, ſi in ſuam Diœceſin reverſuri ſunt, ſuper ſcientia, vel idoneitate examinare ante conceſſionem Literarum Teſtimonialium ſuper eorum natalibus, ætate, moribus, & vita juxta Conſtitutionem fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædeceſſoris Noſtri quæ incipit *Speculatores* obtinendarum; adcipe quoque compertæ idoneitatis teſtimonio in iiſdem literis hæque concedi nullatenus debeant, in antedicto examine tamquam habiles approbati non fuerint iiſque juxta præmiſſam formam non impetratis, minime poſſint ab alio Epiſcopo cui etiam ratione obtenti Beneficii ſubjecti ſit, ad Ordines promoveri; ſique ſecus fiat, Ordinans quidem a collatione Ordinum per annum, Ordinatus vero a ſuſceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire eo ipſo ſuſpenſus ſit, aliiſque inſuper gravioribus pœnis pro modo culpæ, Noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque ſubjaceat.

Declaratur qua taxa præfinienda ſit ſufficientia congrua pro ordinandis.

§.5. Quumque etiam juxta memoratam Innocentii Prædeceſſoris Conſtitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diœceſi obtenti non aliter liceat Ordines ab Epiſcopo ejuſdem Diœceſis ſuſcipere, quam ſi Beneficium prædictum ſit ejus redditus, ut ad congruam vitæ ſuſtentationem, detractis oneribus, per ſe ſufficiat; declaramus, ſufficientiam hujuſmodi præfiniendam eſſe, non juxta Taxam Synodalem, ſive morem pro promovendis ad Sacros Ordines vigentem in loco prædicti Beneficii (niſi tamen illud continuam, & præciſam reſidentiam requirat), ſed juxta Taxam, vel, ea deficiente, juxta morem in alio loco Domicilii vigentem.

Statuuntur quæ ab Epiſcopis peragenda ſint adverſus violantes Diſciplinam Eccleſiaſticam habitu vel operibus.

§.6. Porro ad ſartam, tectamque ſervandam Eccleſiaſticam diſciplinam non minus momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui, aut ſatis idonei ſint, quam quod eidem militiæ jam adſcripti laudabilem vivendi rationem ſectentur, eamque morum exhibeant innocentiam, quæ Sanctitati ſuſcepti Inſtituti reſpondeat, multoque magis, quod abſtineant iis, quæ a ſacris Canonibus jure meritoque vetita ſunt, uti prorſus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris miniſterio dedicatis Statuimus propterea, atque decernimus, quod ſi qui ſunt Clerici, aut prima Tonſura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Eccleſiaſticum Beneficium poſſidentes, qui neglectis Concilii Tridentini Decretis, habitum Clericalem, ac Tonſuram non deferant, vel ſi etiam deferant, non tamen certæ Eccleſiæ, aut loco pio, cui ex mandato Epiſcopi adſcripti fuerint, inſerviant, ſive in Seminario Eccleſiaſtico, vel in aliqua Schola, aut Univerſitate de licentia ſui Ordinarii non verſentur; Epiſcopi, nulla etiam præmiſſa monitione, eos privilegio Fori privatos declarent, eorumque adſcriptionem ſervitio certæ Eccleſiæ antea factam deleri jubeant. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam ſi alii ſint, quos ex propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad Sacros Ordines ſperari nequeant; iidem Epiſcopi, ſervata forma a Sacris Canonibus tradita, ad privationem aliorum Clericalium Privilegiorum contra ipſos procedat. Ubi vero reperiantur Clerici Capellanias, vel Beneficia, cujuſcumque etiam tenuis redditus, obtinentes, quorum improba vita aliis offenſionem præbens deſtruat potius, quam ædificet, vel concubinarii, aut fœneratores, vel ebrietati, ludiſve alearum dediti, vel fatores rixarum, vel negotiatores, vel arma geſtantes, vel incertis ſedibus vagantes, vel Clericalem habitum Tonſuramque non deferentes, vel Eccleſiaſtica Immunitate in fraudem tributorum, & vectigalium a Laicis non exemptis ſolvendorum temere abutentes, vel quid demum ſimilia, aut majora crimina patrantes, numero magis, quam merito ad Eccleſiam pertinere auſi fuerint; Epiſcopi, præmiſſis tamen neceſſariis monitionibus, ſervatiſque aliis de jure ſervandis, contra ipſos, ad pœnas a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & a Sacris Conciliis impoſitas, & etiam ad privationem Beneficiorum Capellaniarum, & Eccleſiaſticorum Officiorum in omnibus illis caſibus, in quibus prædicta privatio a

Digitized by Google

Sacris Canonibus impoſita eſt, humanis quibuſcumque rationibus poſthabitis procedant, memores ſeipſos neglectæ Subditorum emendationis condignas, Deo vindice, pœnas perſoluturos.

Commendatur mos vigens in quibuſdam Diœceſibus, ut Eccleſiaſtici Beneficiis carentes Officiis, & Miſſis publicis ſæpe adſint atque ad id cæteri excitentur.

§. 7. Sed & cum Perſonæ Eccleſiaſticæ nunquam ſatis in obſequiis Supremo Numini exhibendis, iiſque præſtandis, quæ eorum ſtatui conſentanea ſunt, exerceri valeant: plurimum in Domino commendamus piuna morem in pleriſque Hiſpaniarum Diœceſibus vigentem, ut Clerici tam in minoribus, quam majoribus Ordinibus conſtituti, atque etiam Presbyteri, tametſi Beneficia, vel Officia Eccleſiaſtica non habentes ſuperpelliceo induti in Eccleſiis, quibus adſcripti fuerint, Miſſæ Conventuali cum cantu celebratæ, necnon primis, & ſecundis Veſperis Officii diebus Dominicis, aliiſque Feſtis aſſiſtant. Quinimmo enixe hortamur, ut Epiſcopi aliarum Diœceſum, in quibus mos ille inſtitutus hactenus non fuerit, id in poſterum ſervari curent in omnibus, ac inſuper ſatagant, ut omnes Eccleſiaſtici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis ſuis, vel aliis, ab Epiſcopo deputatis ſuper caſibus conſcientiæ forum concernentibus, & ſuper ritibus, & cæremoniis Sacris interſint.

Statuuntur quædam circa beneficia in Hiſpaniis exiſtentia nullo, vel certe tenui proventu inſtructa.

§. 8. Et quoniam in prædictis Hiſpaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Capellanias etiam de Jurepatronatus, vel Eccleſiaſticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu inſtructas, vel adeo tenui, ut nec ad dimidiam, nec ad tertiam partem congruæ pro Clericis ad ſacros Ordines promovendis neceſſariæ aſcendant: malis haud quidem levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, ſtatuimus, & mandamus, quod Epiſcopi ad Beneficiorum, & Capellaniarum, quæ nullum certum redditum habent, ſuppreſſionem ſtatim deveniant. De aliis vero Beneficiis, & Capellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam ſaltem tertiam Congruæ partem non aſcendit, decernimus nulli in poſterum conferendam eſſe primam Tonſuram ratione juris aſſequendi aliquod ex dictis Beneficiis, & Capellaniis. Utque Patronatum jura, quantum fieri poſſit, ſalva remaneant; liceat Patronis tam Eccleſiaſticis, quam Laicis ad dicta Beneficia, & Capellanias nominare, non tamen veluti ad Beneficia Eccleſiaſtica requirentia in nominandis primam Tonſuram, ſed tanquam ad legata pia: & nominati, tametſi primam Tonſuram non habentes, ea retinere poſſint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera a Fondatoribus injuncta.

Præcipitur, ut animarum Rectores plebem diebus feſtis ſalutaribus verbis paſcere debeant.

§. 9. Non ſine gravi animi noſtri dolore etiam accepimus, quod quamquam Tridentina Synodus decreverit omnes; qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Eccleſias quocumque modo obtinent, debere diebus ſaltem Dominicis, & Feſtis ſolemnibus plebes ſibi commiſſas pro ſua, & earum capacitate paſcere ſalutaribus verbis, docendo ea, quæ Chriſtifideles ad ſalutem ſcire oportet: nihilominus nonnulli Parochialium Eccleſiarum Rectores, hæc, quæ ſuarum partium adeo ſunt, prætermittunt, culpam hujuſmodi a ſe amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, ſed quidem pravæ conſuetudinis, vel quia hæc ab ipſis præſtari neceſſe non videatur, ſuppetente nimirum copia aliorum habentium Sacras Conciones in aliis Eccleſiis, itemque imbuentium Pueros Myſteriis Fidei, vel in Scholis, vel in computis. Ne itaque ſub inani iſtarum, aliarumque ſimilium excuſationum prætextu tanta Chriſtianæ Reipublicæ pernicies ſtruatur, diſtincte præcipimus ſingulis Hiſpaniarum Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui Animarum curam gerunt, munia prædicta per ſe ipſos, vel, ſi legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non ſatis habiles ad illa obeunda reperiantur; iidem Archiepiſcopi, & Epiſcopi per alios a ſe deputandos ſumptibus Parochorum minus idoneorum opportune ſuppleri curent: & in poſterum Beneficia, quibus Animarum cura imminet, nonniſi vere idoneis ad memorata officia per ſe ipſos adimplenda conferantur.

Statuuntur nonnulla circa Vicarios Parochialium Eccleſiarum.

§. 10. Præterea, ne Conſtitutionis S. Pii V. etiam Prædeceſſoris Noſtri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercentibus aſſignanda, interpretationem ab ejus ſententia alienam fieri contingat declaramus Conſtitutionem illam pertinere dumtaxat ad Vicarios perpetuos illarum Eccleſiarum Parochialium, quæ aliis Eccleſiis, Monaſteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis piis unitæ ſint: necnon portionem annuam fructuum, quæ ibidem ſtatuitur aſſignanda ipſis Vicariis in ſumma non majori, quam centum, nec minori, quam quinquaginta ſcutorum, intelligi debere de ſcutis argenteis juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet ſcuto. Quoties itaque in aliis Parochialibus Eccleſiis, quæ ut præfertur, unitæ non ſint, oportuerit ex aliqua juſta cauſa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporaneos: curæ erit Epiſcopis pro data ſibi a Tridentina Synodo poteſtate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis aſſignandam determinare in ea quantitate, quæ pro ſuo prudenti arbitrio, & conſcientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita redditu um, & emolumentorum Eccleſiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, necnon inſpectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impenſarum, quas commiſſi officii neceſſitas poſtulaverit. Quod ſi Parochi ab Epiſcopis moniti, congruo iiſdem termino præfixo, Coadjutores, ſive Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, aſſumere neglexerint, poterunt ipſi Epiſcopi eos, quos huic muneri idoneos cenſuerint, auctoritate propria deputare cum aſſignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporarii a Parochis nominati, vel aſſumpti fuerint, de eorum idoneitate Epiſcopis conſtare per examen debeat, antequam ad exercitium admittantur; nec ſatis ſit, quod ad Confeſſiones audiendas antea fuerint approbati, niſi aliis etiam qualitatibus ad curam Animarum recte exercendam opportunis præditi noſcantur. Quibus ſi careant, ne Parochi deinde intra alium ſimilem terminum ab Epiſcopis præfigendum alios vere idoneos nominaverint: tunc pariter ad ipſos Epiſcopos libere ſpectet deputatio cum dicta congrua aſſignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuſcumque Judicis inhibitio executionem deputationis, & aſſignationis certæ partis fructuum in caſibus præmiſſis ſuſpendere poſſit, itemque non obſtante quali-

Digitized by Google

qualibet contraria conſuetudine, etiam immemorabili.

§.11. Verum, quia non ſatis Animarum curæ, & neceſſitatibus quandoque conſultum eſt per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes Parochis adjungantur, ſed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempe ob Locorum diſtantiam, ſive itineris difficultatem Parochiani ſine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Diviniſque Officiis audiendis accedere ad Eccleſiam Parochialem nequeant: tunc quidem meminerint Epiſcopi licere ſibi pro ſuo arbitrio, invitis etiam Rectoribus vel intra eaſdem Parochias deſtinare alias Eccleſias, in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta miniſtrent, & Divinum cultum exhibeant, vel novas Parochias, novaſque Parochiales Eccleſias a veteribus diſtinctas conſtituere, iiſque novos Parochos præficere, aſſignata ex redditibus ad veterem Parochialem Eccleſiam quomodocumque pertinentibus convenienti portione ad victum eorum, qui vel tanquam Coadjutores in dictis aliis Eccleſiis deputari, vel tanquam diſtincti, & independentes Parochi curam Animarum exercuerint; nulla ad præmiſſa impedienda ſuffragante appellatione aut inhibitione.

Mandatur, ut Epiſcopi in omnibus actibus præeminentia gaudeant.

§.12. Cum ex præſcripto quoque Tridentinæ Synodi Epiſcopis is honor tribuendus ſit, qui eorum dignitati convenit, eiſque in Choro, & in Capitulo, in Proceſſionibus, & aliis actibus publicis primus locus eſſe debeat, & precipua omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religioſe, ac perpetuo obſervari in omnibus actibus adeo juſtæ hujuſmodi præeminentiæ, & auctoritati conſentaneis, non obſtantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, conſuetudinibus etiam immemorabilibus, ſententiis, juramentis, & concordiis, quæ ſuos tantum obligent Auctores.

Præſcribitur modus ſervandus pro admittendis ad Religioſum habitum.

§.13. Præterea, ut clauſtralis diſciplinæ rigor illibatus permaneat, Pontificiæ noſtræ ſolicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad religioſum habitum admittantur, quam vires redditum patiantur: moderno, ac pro tempore exiſtenti Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in iiſdem Hiſpaniarum Regnis Nuntio per præſentes committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præſcriptum memorati Concilii Tridentini in Monaſteria, Conventus, & Domos, tam virorum, quam Mulierum, ſive Bona immobilia poſſideant, ſive non poſſideant, major numerus recipiatur, quam qui, vel ex proventibus propriis ipſorum Monaſteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex conſuetis eleemoſynis, aliiſve quibuſcumque obventionibus, in commune tamen conferendis, commode poſſit ſuſtineri.

Decernuntur quædam circa Regulares ad Ordines promovendos

§.14. Quoties vero ad Regulares Ordines erunt promovendi, ſervetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini interpretum a piæ memoriæ Clemente PP. VIII. Prædeceſſore etiam noſtro confirmatum die 15. Martii 1596., quo ſancitur non ad alium, quam ad Epiſcopum Diœceſanum literas dimiſſorias pro eorumdem Ordinum ſuſceptione a ſuis Superioribus eſſe dirigendas, præterquam in caſu, quo Diœceſanus a Diœceſi abeſſet, vel ordinationes non eſſet habiturus; quo etiam caſu in literis Dimiſſoriis ad alium Epiſcopum dirigendis expreſſa fieri debeat mentio, vel de prædicta Diœceſani abſentia, vel de illa alia cauſa, videlicet, quod ordinationes non ſit habiturus, exceptis tamen quoad prædicta regularibus illis, quibus per ſpeciale privilegium a Sede Apoſtolica poſt Concilium Tridentinum fuerit conceſſum ut a quolibet Catholico Antiſtite Ordines ſuſcipere poſſint, ſuper quo indulto nihil per præſentes innovare intendimus. Noverint autem Epiſcopi debere per ſemetipſos, ſecluſo ægrotationis caſu, Ordines conferre, & Sacrorum Ordinum collationem ſtatutis a jure temporibus, ac in Cathedrali Eccleſia, vocatis, & adſtantibus Canonicis, publice habendam eſſe, vel ſi in alio Diœceſis loco, ſemper tamen in Eccleſia quantum fieri poterit digniori, & præſente Clero ejuſdem loci. Ne vero incertitudo, an ipſi ordinationes ſint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Diœceſis loca inhabitantibus; per menſem ante ſingulis vicibus publico Edicto ab iiſdem Epiſcopo denuntietur, ſe ordinationes eſſe habituros, adeout quoties denuntiatio hujuſmodi facta non fuerit, inde ſatis intelligant Regulares, Epiſcopum Diœceſanum ordinationes ea vice minime eſſe habiturum, ſibique idcirco licitum futurum Ordines ab alio Epiſcopo ſuſcipere cum literis dimiſſoriis ſuorum Superiorum ad eum directis, ſervata in iis forma ſuperius expreſſa.

Admonentur Epiſcopi, ut per ſe ipſi Ordines conferre debeant.

§.15. Epiſcopi in omnibus Mulierum Monaſteriis ſibi ſubjectis ordinaria, in aliis vero exemptis auctoritate Sedis Apoſtolicæ inconcuſſe obſervari curent, quæ circa Sanctimonialium clauſuram, vetitumque in dicta Monaſteria ingreſſum, tam in Decretis Tridentinæ Synodi, quam in Conſtitutione ſimilis memoriæ Gregorii Papæ XIII. etiam Prædeceſſoris noſtri edita Idibus Januarii 1575. provide ordinata ſunt.

Præcipitur obſervari clauſuram in Sanctimonialium Monaſteriis.

§.16. Perpendentes etiam Chriſtianæ Reipublicæ in primis expedire, ut miniſterium, ac poteſtas clavium in remittendis, retinendiſque peccatis recte exerceatur, declaramus Sacerdotes tam ſeculares, quam Regulares, qui ab Epiſcopis obtinuerint licentiam audiendi Confeſſiones limitatam, vel quoad locum, vel quoad genus perſonarum, vel quoad tempus, non poſſe Pœnitentiæ Sacramentum adminiſtrare extra tempus, vel locum, vel genus perſonarum ab ipſis Epiſcopis præſcriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente nullatenus ſuffragaturo. Cumque idem Innocentius Prædeceſſor per ſuas die 19. Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi expeditas literas decreverit Sacerdotibus tam ſæcularibus, quam regularibus non licere Confeſſiones eorum, a quibus ex indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, abſque præcedenti approbatione Ordinarii illius loci, in quo ipſi Pœnitentes degunt, & Confeſſores eligunt, etiam ab Ordinariis illis, qui Confeſſores electos approbaſſent, ſubditi eſſent; necnon Confeſſiones aliter factas, ac reſpective exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confeſſores ipſos jure ſuſpenſos eſſe: Nos eamdem Conſtitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus inſuper prædictis Sacerdotibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus ad Confeſſiones excipiendas, vel ex vi præ-

Præſcribuntur nonnulla de Sacerdotibus Sæcularibus, vel Regularibus ad excipiendas Confeſſiones electis.

K a di-

dictæ Bullæ Cruciatæ; vel ex quocumque alio privilegio electis ſuffragari minime etiam poſſe, quod approbati alias fuerint ab Epiſcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius loci in quo Confeſſiones audiendæ ſint, ſed talis tunc temporis amplius non exiſtat, vel quia ab humanis exceſſerit, aut Epiſcopatui renuntiaverint, vel quia ad aliam Eccleſiam auctoritate Apoſtolica translatus reperiatur; ſed neceſſarium omnino eſſe illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Juriſdictionem in ea Diœceſi exerceat, approbationem. Hæc tamen ſuffragetur etiam tacita, eaque adeſſe cenſeatur, quouſque præcedens licentia, ſive approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit, in quo caſu nova, & expreſſa impetranda erit, ſi illa præcedenter obtenta, vel per temporis adſcripti lapſum expiraverint, vel per poſteriorem revocationem ſublata fuiſſet.

§.17. Meminerint quoque Regulares ſe excipere non poſſe Confeſſiones Monialium, tametſi eorum regimini, & gubernio ſubjectæ ſint, niſi ultra licentiam ſuorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Epiſcopo Diœceſano faciendum, ejuſque ſpecialis quoad Confeſſiones dictarum Monialium approbatio, remota quacumque contraria conſuetudine, etiam immemorabili. Quum ex eodem Concilio Tridentino Confeſſor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confeſſiones audiat; ſi in poſterum Superiores Regulares quoad Monaſteria ipſis ſubjecta toties prædictum extraordinarium Confeſſorem deputare neglexerint, vel ſi etiam ex propria eodem Ordine ſemper deputaverint, nec ſaltem ſemel in anno ad id munus elegerint Sacerdotem, aut Sæcularem, aut Regularem alterius diverſi Ordinis Profeſſorem in his caſibus Epiſcopi pro ſuo arbitrio, & conſcientia deputationem hujuſmodi facere poſſint, nec illa quovis titulo, aut prætextu a Superioribus Regularibus valeat impediri.

Excitantur Epiſcopi ad tollendos abuſus contra cæremoniale Epiſcoporum, & Rituale Romanum.

§.18. Epiſcopi inſuper abuſus omnes, qui in Eccleſiis, aut Sæcularibus, aut Regularibus contra præſcriptum Cæremonialis Epiſcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Miſſalis, & Breviarii irrepſerint, ſtudeant omnino removere. Et, ſi adverſus ea, quæ in dicto cæremoniali ſtatuta ſunt, conſuetudine etiam immemorabilem allegari contingat; poſtquam recognoverint, aut eam non ſatis probari, aut etiam probatam ſuffragari, utpote irrationabilem, de jure non poſſe, executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali conſtituta ſunt diligenter incumbant, ne ulla ſuſpenſiva appellatio admittatur,

Necnon illos, qui irrepſerant in celebratione Miſſarum.

§.19. Sedulo pariter curent iidem Epiſcopi, ut eliminentur abuſus, ſi qui forſan, tam quoad Eccleſiaſticos Sæculares, quam quoad Regulares inducti fuerint adverſus Concilii Tridentini Decretum de obſervandis, & evitandis in celebratione Miſſarum Seſſ. 22., & contra Regulares, ſi opus fuerit, procedant ex Apoſtolica delegatione in eo Decreto ipſis indulta, poſtpoſita quacumque appellatione ſuſpenſiva, ſed ſolum reſervata in devolutivo ſuper quocumque dubio, quod excitari contingeret, declaratione Congregationis pro tempore exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

Ac circa uſum Oratorii privati, ſeu Altaris geſtatorii.

§.20. Cumque circa Miſſarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa uſum Altaris geſtatorii a re. mem Clemente PP. XI. Prædeceſſore etiam noſtro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15 Decembris anni 1703. Epiſcopi dent operam, ut omnia ibidem ſtatuta etiam in Regnis Hiſpaniarum ſerventur, idemque Decretum in ſuis reſpective Diœceſibus, ut facilius omnibus innoteſcat, publicari faciant, addita etiam prohibitione; ne in privatis regularium cellis, ſive cubiculis erigatur Altare pro re ſacra ibidem facienda, & contra quoſcumque contravenientes cenſuris etiam Eccleſiaſticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apoſtolicæ in memorato Decreto ipſis delegata, remotaque quacumque contraria conſuetudine, etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto Decreto ſtatuatur, non licere Epiſcopi extra Domum propriæ habitationis in domibus laicis erigere Altare, ibique Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebrare, ſive celebrari facere, hujuſmodi prohibitio intelligenda non ſit de domibus etiam laicis, in quibus ipſi Epiſcopi forte occaſione viſitationis, vel itineris hoſpitio excipiantur, ut ne etiam quando Epiſcopi in caſibus a jure permiſſis, vel de ſpeciali Sedi Apoſtolicæ licentia abſentes a domo propriæ ordinariæ habitationis, moram ideirco faciant in aliena domo per modum ſimilis habitationis, his enim caſibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non ſecus, ac in domo propriæ ordinariæ habitationis.

Et denique circa, quædam alia.

§.21. Præcipimus quoque accurate attendi, ac adimpleri quæcumque alia præſcribuntur in ejuſdem Generalis Synodi ſeſſ. 25. de Regularibus & Monialibus. Cumque in cap. 25. ampliſſime derogetur omnibus contrariis privilegiis ſub quibuſcumque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Conſtitutionibus, & Regulis etiam juratis, atque etiam conſuetudinibus, vel præſcriptionibus etiam immemorabilibus; ſciant omnes derogationem hujuſmodi non ad ea tantum referri, quæ in prædicto capite continentur, ſed etiam ad alia, quæ in ſingulis Superioribus Capitibus ejuſdem Seſſionis conſtituta ſunt.

Statuuntur quædam, ut recta in Judiciis ratio ſervetur.

§.22. Ad hæc, ut recta in Judiciis ratio ſervetur, præcipimus, quod ubi in cauſis Criminalibus Ordinarii locorum in Regnis Hiſpaniarum proceſſerint ex Officio, hoc eſt non ad ullius querelam, ſive accuſationem, ſi ab eorumdem Ordinariorum ſententiis appellatio, vel ad Sedis Apoſtolicæ Nuncium, vel ad Metropolitanos interpoſita fuerit, tunc (ne alioquin, ſi nullus Actoris partes gerat, delinquentes pœnam ſuis criminibus debitam effugiant) Procuratores Fiſcales Tribunalis Nunciaturæ Apoſtolicæ, & reſpective etiam Curiæ Metropolitanæ, inſtantias, alioſque actus deſuper neceſſarios peragant, & proſequantur, ut prædictæ Ordinariorum ſententiæ juſtam confirmationem, & executionem obtineant. Quod ſi dictis Procuratoribus Fiſcalibus non citatis, & inauditis, contrarias ſententias in gradu appellationis proferri contigerit, iſtæ prorſus nullæ ſint, ac irritæ cum omnibus actis geſtis, nullamque ſortiri debeant effectum: qui immo præcedentes Ordinariorum ſententiæ executioni mandentur, perinde ac ſi appellatio ab iis interpoſita nullatenus fuiſſet.

§.23. Cæterum cum generaliter circa appellatio-

Digitized by Google

lationes, & inhibitiones ſatis proviſum fuerit, per Conſtitutionem piæ mem. Innocentii PP. IV. Prædeceſſoris etiam noſtri in Cap. *Romana*, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. a Congregatione Negotiis, & Coufultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, & a præfato Clemente VIII. Prædeceſſore coufirmata, ac deuique etiam alia promulgata tempore Pontificatus ſimilis mem. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris itidem noſtri, die videlicet 5. Septembris 1626., volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Conſtitutionibus, & Decretis, ſtatuitur, diligentiſſime per omues iis comprehenſos obſervetur in cauſis ad Curias Eccleſiaſticas pertinentibus iu Regnis Hiſpaniarum, quacumque conſuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut ſtylo concedeudi etiam quasdam inhibitiones nuncupatas temporarias penitus excluſo.

Quoad Judices Conſervatores.

§. 24. Quo vero ad Judices Conſervatores, & modum, ac facultatem procedendi in cauſis civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere poſſint, inviolate cuſtodienda erit norma præſcripta in Conſtitutioue fel. rec. Innoceutii IV., Alexandri IV., Bonifacii VIII., Gregorii XV., aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum hac de re editis, necnon in Decretis Concilii Tridentini, ſub pœnis ibidem contentis, quas præſenti noſtra Conſtitutione innovamus, & confirmamus; hoc etiam addito, ut iidem Judices Conſervatores, & mandatorum ſuorum Executores exhibere debeant Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis literas ſuæ deputationis, quarum vigore procedere intendant.

Monentur Epiſcopi, ut firmiter obſervent omnia, & ſingula Concilii Trident. Decreta.

§. 25. Enixe denique, & ex intimo Paterni cordis noſtri ſenſu omnes e religioſiſſima Hiſpanica Natione monemus, ut memores ſint teneri ſe exacte, firmiter, & cum effectu obſervare etiam omnia, & ſingula in cæteris omnibus ejuſdem Tridentini Concilii Decretis ſancita. Et ne eorum executio poſt hac ullo modo impediatur, aut retardetur, decernimus, ac declaramus nullum pro impedienda, aut ſuſpendenda executione Conciliarium Sanctionum ejuſmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipſo Concilio ſtatuta ſunt, ſuffragari poſſe, ac debere contrarium Privilegium, quod ante prædicti Concilii promulgationem a Sede Apoſtolica obtentum fuerit, niſi etiam poſt ipſum Concilium fuerit in forma ſpecifica ab eadem Apoſtolica Sede confirmatum, vel noviter conceſſum, itemque obſtare non poſſe ullum ſtatutum, vel concordiam, quæ a prædicta Apoſtolica Sede ſpecialiter confirmata non ſit, neque quemcumque longævum non uſum, aut contrariam conſuetudinem, vel præſcriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, niſi forſan præfatæ conſuetudinis, aut præſcriptionis materia capax ſit, & inſuper conſuetudo, aut præſcriptio immemorabilis probata jam ſit, & admiſſa a competenti Judice per tres ſententias conformes, vel per unam, quæ in judicatum tranſierit, nec demum quamcumque appellationem, ſive inhibitionem etiam temporariam, reſervato dumtaxat recurſu in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejuſdem Concilii Interpretum; quibus etiam tamquam Exequutoribus præſentium noſtrarum literarum, non ſolum committimus, & mandamus, ut eas, ipſarumque Decreta, & ordinationes omnes perpetuo, & inviolabiliter obſervari faciant cum eadem poteſtate, quæ iiſdem Cardinalibus a Sede Apoſtolica tributa eſt pro executione Decretorum memorati Concilii, ſed etiam privative facultatem impartimur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, explicandi, ac declarandi eamdem noſtram Conſtitutionem, omneſque, & ſingulas ordinationes in ea contentas (exceptis his, quæ ad Cæremouiale Epiſcoporum, Rituale Romanum, & Rubricas Miſſalis, & Breviarii pertinent) quatenus illis dubietas aliqua, aut difficultas emerſerit, non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut ante hujuſmodi executionem nec ullus recurſus ad eamdem Congregationem Cardinalium, nec ulla ſuper quovis dubio conſultatio promoveri poſſit. Decretis vero, & declarationibus a prædicta Congregatione faciendis, poſtquam noſtra, aut Romani Pontificis pro tempore exiſtentis approbatio acceſſerit, ſtatim quæcumque reclamatio, aut conſultatio omnino ceſſare, perpetuumque ſilentium deſuper impoſitum cenſeri debeat.

Clauſulæ ex derogatoriis.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari debere; Sicque & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Rom. Eccleſ. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuntios, alioſque quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 27. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, & quorumvis Monaſteriorum, Conventuum, Eccleſiarum, Locorum Piorum, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & immemorabilibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis, Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, ac Monaſteriis, Conventibus, Eccleſiis, & Locis Piis prædictis, illorumque reſpective Superioribus, aliiſque quibuslibet perſonis, etiam ſpecialiſſima mentione dignis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in genere, vel in ſpecie, ſeu

alias

Digitized by Google

alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata eiſdem præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XII. Maji MDCCXXIII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Cauſæ præſentis confirmationis. §.28. Cum autem, ſicut accepimus, tametſi præmiſſa a memorato Innocentio Prædeceſſore maturo, ac ſaluberrimo fuerint conſtituta, & ordinata conſilio, illa nihilominus, nec dum plenariæ executioni, ut par erat, demandata fuerint, neque proinde optatos fructus uſquequaque proferre valuerint; Hinc eſt, quod Nos probe conſiderantes nihil magis alios ad veram pietatem, & Dei cultum aſſidue inſtruere, & excitare, quam eorum vitam, & exemplum, qui ſe divino miniſterio dedicarunt, facileque fieri poſſe, ut populus in via Domini proſpere, & feliciter progrediatur, ſi Clerus illi præluceat, ac ſuavem in eo ſanctioris diſciplinæ, bonorumque operum odorem diffundat, ac propterea eorumdem præmiſſorum ad hunc tam pium, & ſalutarem finem tradentium ſubſiſtentiæ, ac paratæ executioni, ſublatis quibuſvis impedimentis, quantum cum Domino poſſumus, Paſtorali noſtra cura, & ſolicitudine conſulere cupientes,
Confirmatio relatæ Conſt. præinſertas Innocentii Prædeceſſoris literis, & quæcumque in eis conſtituta, ordinata, ſancita, decreta, & declarata, ac alias quomodolibet contenta, & expreſſa, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus ſit, innuvamus, & de novo conſtituimus, ordinamus, ſancimus, decernimus, & declaramus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, necnon tam Dilecto Filio noſtro, & Sedis præfatæ in Regnis Hiſpaniarum Nuncio nunc, & pro tempore exiſtenti, quoad ea, quæ ad ipſum, ejuſque Tribunal pertinent, quam Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſque locorum Ordinariis, & Superioribus, ac etiam dilectis Filiis utrique Clero ſæculari, & regulari eorumdem Regnorum diſtricte, ac ſub interminatione divini judicii auctoritate præfata harum ſerie præcipimus, & mandamus, ut illa omnia, & ſingula omni mora, dilatione, & cunctatione ſublata, debita obedientia exequantur, & accurate, & exacte ſervent, faciantque reſpective illa ab iis, ad quos ſpectat, & quandocumque ſpectabit in futurum eadem auctoritate omnimodæ executioni demandari, & inviolabiliter obſervari.

§.29. Decernentes pariter ita in præmiſſis Clauſulæ. per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ipſis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncius, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ prædictus Innocentius Prædeceſſor in literis ſuis præinſertis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illa, ſeu earum exempla ad valvas Eccleſiæ Lateranen., ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari, ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctari, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent. Utque ipſarum literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique habeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXXII.

Conceditur Indulgentia perpetua & Univerſalis omnibus Chriſtifidelibus recitantibus, ad ſignum Campanæ quod vulgo dicitur *l' Ave Maria*, antiphonam *Angelus Domini* flexis genibus. Dat. 26. Sept. 1724. An. I.

Hujus Conſt. 1724. Septembris quoque 26. P. 1. Conceduntur etiam nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus coronam Septem Dolorum B. atæ Mariæ Virginis. Et Clem. XI. Conſt. ed. 1701. Sep. 26. P. 1. conced. plen. perp. etiam per modum ſuffragii viſitantibus S. Domum Lauretanam.

Fabrizio per la miſericordia di Dio Veſcovo di Porto della S. R. Chieſa Cardinal Paulucci della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

Exordium. ESſendo ſtato commeſſo alla ſuprema Apoſtolica autorità del Sommo Pontefice Vicario di Noſtro Signor Gesù Criſto in terra il diſpenſare i Teſori de doni celeſti, e conſiderando la Santità di Benedetto XIII., che ſia un potente motivo per diſtribuire liberalmente i detti Teſori, quando ſi riconoſce, che ſiano per eſſere molto profitevoli per accreſcere la venerazione all'Auguſti-

guſtiſsima Regina de' Cieli Maria ſempre Vergine Madre di Dio per eccitare, e mantenere la divozione verſo la medeſima, e per la ſalute dell'Anime: Quindi è, che la Santità Sua confidata nella Miſericordia dell'Onnipotente Iddio, e nell'autorità de' SS. Apoſtoli Pietro, e Paolo, concede Indulgenza plenaria, e remiſsione di tutti li peccati univerſalmente, & in perpetuo a tutti li Fedeli, li quali veramente pentiti, confeſſati, e comunicati in un giorno di ciaſchedun meſe a loro elezzione recitaranno inginocchioni divotamente al ſuono della Campana la matina, o a mezzo giorno, o vero la ſera la ſolita Orazione *Angelus Domini nunciavit Mariæ, & concepit de Spiritu Sancto: Ecce Ancilla Domini fiat mihi ſecundum verbum tuum: Et Verbum caro factum eſt, & habitavit in nobis*, e con la detta Orazione tre volte *Ave Maria &c.* E pregaranno il Signore per la pace, e concordia tra Principi Chriſtiani, eſtirpazione dell'Ereſie, e per l'eſaltazione della Santa Madre Chieſa.

Conceſſio prædicta Indulg. plen. & univerſalis.

Aliæ Indulgentiæ conceduntur.

§.1. Nell'altri giorni poi dell'anno concede la Santità di Noſtro Signore parimente in perpetuo alli Fedeli, i quali veramente contriti diranno l'Orazione come ſopra, ogni volta che ciò faranno, cento giorni d'Indulgenza; come più diffuſamente ſi legge nel Breve Apoſtolico ſpedito il dì 14. Settembre 1724. Dato dalla noſtra ſolita Reſidenza queſto dì 26. Settembre 1724.

XXXIII.

Dat. 26. Sept. 1724. Ann. 1.

Conceduntur nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus Coronam ſeptem dolorum Beatæ Mariæ Virginis.

De ſimili conceſſione pro recitantibus flexis genibus Antiphonam Angelus Domini *ad ſignum Campanæ quod vulgo dicitur* l'Avemaria, *vid. hujus Conſt. præcedentem.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Redemptoris, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti vices licet immeriti gerentes in Terris ſpiritualium munerum Theſauros, quorum diſpenſatores a Domino conſtituti ſumus libenter erogamus, ſicut ad fovendam, & incitandam fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

§.1. Cum itaque ſicut accepimus dilecti filii moderni Prior Generalis, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis Nobis nuper exponi fecerunt in dicto Ordine juxta illius Inſtitutum, & laudabilem, ac antiquiſſimam conſuetudinem in recordationem ſeptem principalium dolorum, quos Beatiſsima Virgo Maria Patrona, & Advocata Noſtra in unigeniti ſui Filii vita, & obitu paſſa fuit. Corona eorumdem ſeptem præcipuorum dolorum e ſeptem ſeptenariis Angelicarum Salutationum, ſeptemque Dominicis orationibus una cum tribus aliis Ave Maria in honorem lacbrymarum ejuſdem B. M. V. compoſita recitari conſueverit, eaque occaſione præfati etiam dolores explicentur, & meditentur, Nos ad augendam Chriſtifidelium devotionem, & animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac ſupplicationibus eorumdem Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui vere pœnitentes, & confeſsi, ſeu firmum confitendi propoſitum habentes in ſingulis feriis ſextis cujuslibet hebdomadæ Quadrageſimæ, & feſtivitate Septem Dolorum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis ejuſque tota octava, necnon in Eccleſiis Ordinis prædicti Coronam Septem Dolorum hujuſmodi devote recitaverint ducentos dies pro qualibet oratione Dominica, & totidem pro quavis ſalutatione Angelica. In reliquis vero totius anni diebus centum dies, iis autem, qui per ſe ipſos, aut cum ſocio, vel familiari ejuſmodi coronam integre itidem recitaverint ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus: Præterea prædictis Chriſtifidelibus, qui quotidie per integrum annum memoratam Coronam pariter recitaverint, & ſubinde vere pœnitentes, & Confeſſi, ac Sacra Communione refecti pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſemel in anno die per unumquemque ex eis eligenda lucrifaciendam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem, quam etiam animabus Chriſtifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum ſuffragii applicare poſſint, miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur; Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.2. Volumus autem, quod Superiores Conventuum, ſeu Religioſi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id ſpecialiter deputati fuerint, Coronas hujuſmodi benedicendi facultatem habeant, & ut ſupradictæ Coronæ nemini poſſint vendi, nec commodari, & ſi ſecus fiat, Indulgentię ſupradictæ ceſſent, nulliuſque ſint roboris, vel momenti, ſed circa eas Decretum a fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædeceſſore Noſtro die 6. Februarii 1657. editum omnino ſervetur. Utque earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Statuitur, ut Coronæ ſeptem dolorum B. M. a ſuis Religioſis benedicantur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXVI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXIV.

Dat. 27. Sept. 1724. Ann. 1.

Conceditur Fratribus Ordinis SS. Trinitatis Redemt. Captiv. facultas nominandi Judices Conſervatores in Conventibus Provinciarum Caſtellæ, Legionis, Navarræ, & Bethicæ.

Alias ab hoc Pontifice Conſt. ed. 1727. Febr. 26. P. 4. conceditur facultas Capitulo Generali ejuſdem Ordinis, & Definitorio Generali ipſum celebrandi, necnon condendi Statuta, et Decreta. Innoc. XIII. ed. 1722. Aug. 24., P. 2. Conſ. decr. Congr. Epiſc. & Reg. de alternativa Vicariatus Gener. inter tres Provincias dicti Ordinis.

BE-

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Attilanus Perez Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in ſacra Theologia Magiſter tam ſuo, quam dilectorum filiorum Fratruum Conventuum, Provinciarum Caſtellæ, Legionis, & Navarræ, ac Bethicæ nominibus, quod vacantibus potiſſimum, uti ex proprio inſtituto tenentur, eorum Religioſis Captivorum Redemptioni ex manibus, & dura Infidelium ſervitute tam in Aſiæ, quam in Africæ partibus, ac in opus tam pium Chriſtifidelium, & Magnatum largitionibus, benedicente Domino, confluentibus, ſæpius contigit, & non ſine maxima eorum amaritudine in dies contingere ſolet, ejuſmodi ſubſidia, ac etiam animos Religioſorum diſtrahi ob inſurgentes lites, quæ tum eamdem redemptionem, tum alia Religionis negotia cuncernunt, eo quia illas in diverſis Tribunalibus ad inſtantiam partium cum maximo diſpendio, & incommodo proſequi coguntur.

Preces Procuratoris Generalis.

§.1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Attilanus Procurator Generalis nominibus prædictis, quo vexationibus, & moleſtiis exinde imminentibus, quos non parum præjudiciales eſſe, tum ipſis Religioſis, tum incremento, & piiſſimi Inſtituti propagationi experientia ſatis docuit, tandem occurratur præmiſſorum intuitu eiſdem Religioſis Judicem Conſervatorum impoſterum pro cauſis occurrentibus tam activis quam paſſivis non ſolum intereſſe Redemptionis eorumdem Captivorum in dictis partibus, quam aliud quodcumque eorumdem Conventuum concernentibus, coram quo abſque tanto ſtrepitu, diſpendio, & circuitu decidi poſſint, nominandi facultatem a Nobis concedi plurimum deſiderent, quemadmodum aliæ etiam Religiones ex hujus S.Sedis benignitate, & ſignanter Fratres Ordinis B. Marie de Mercede ejusdem Redemptionis Captivorum pro diverſis Provinciis indulgeri, & deinde in forma communi ad reliquas omnes ejusdem Inſtituti a rec.mem. Alexandro PP. VII. Prædeceſſore Noſtro ad tenorem Conſtitutionum fel.rec. Clementis VIII., & Gregorii XV. Romanorum Pontificum pariter Prædeceſſorum Noſtrorum indulgeri, ac Indultum hujuſmodi extendi reſpective obtinuerunt. Nobis propterea dictus Attilanus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſsis opportune providere, & ut infra indulgere de Benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictum Attilanum Procuratorem Generalem, alioſque prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, qui eumdem Attilanum Procuratorem Generalem ſuper præmiſsis audiverunt conſilio, ac attentis narratis eiſdem Exponentibus, ut in poſterum Judices Conſervatores in ſupra citatis Conventibus ad formam Conſtitutionum earundem Clementis, & Gregorii Prædeceſſorum, & non aliter nominare poſsint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus; ſalva tamen ſemper in præmiſsis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Conceſsio præd.

§.2. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Clauſulæ.

§.3. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumtis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXXV.

Conceditur Miniſtro Generali Minorum Conventualium facultas erigendi Confraternitates Cordigerorum in iis etiam locis, in quibus Eccleſiæ Ordinis Minorum non exiſtunt. Dat.30.Sept. 1724. An. 1.

De Erectione Confraternitatis Cordigerorum, & facultate Miniſtro Generali eam in omnibus Eccleſiis Ord. Minorum erigendi, vid. Sixti V. Conſt. ed. 1586. Decemb. 29. P. 1. Et hujus Conſt. ed. 1725. Decemb. 10. P. 2. Confirmat Conſt. Sancti Pii V. pro Fratribus Minoribus de participatione Privilegiorum Ordinum Mendicantium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

SAcroſancti Apoſtolatus Miniſterium, quod ineffabilis divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ Dei altitudo humilitati noſtræ nullis licet ſuffragantibus meritis per abundantiam cæleſtis miſericordiæ, credidit, jugiter Nos admonet, & ut inter multiplices, graviſsimaſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, eam peculiari ſolicitudine amplectamur, qua Religioſorum Virorum Ordines in Militanti Eccleſia ad Divini nominis laudem, & gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem ſancte inſtituti, novis a Sede Apoſtolica privilegiis, & gratiis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Exordium.

A Sixto V. Archiconfraternitas Cordigerorum Aſſiſii in dd. Fratrum Eccleſia erecta, ac Magiſtro Gener. facultas conceſſa erigendi Confraternitates ejuſdem nominis in Minorum Eccleſiis.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Angelus Maria Sidori Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupator. quod dudum fel. rec. Sixtus PP. V. Prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas literas deſuper ſub Plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1585. tertio Kal. Dec. Pontificatus ſui anno Primo expeditas, in Eccleſiam Domus Fratrum dicti Ordinis Aſsiſien. ubi Corpus S.Franciſci ſub Altari Majori ipſius Eccle-

Digitized by Google

cleſiæ requieſcit, unam Archiconfraternitatem utriuſque ſexus Chriſtifidelium, qui cordam prædicti Ordinis Fratribus geſtari ſolitam ex illorum devotione deferent, & illa cingerentur, ſub invocatione memorati S.Franciſci perpetuo erexit, & inſtituit, ac inſuper tunc, & pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali Ordinis prædicti quaſcumque Confraternitates utriuſque ſexus Chriſtifidelium Cordigerorum, in quibuſcumque Eccleſiis domorum tam Fratrum eorumdem Minorum Conventualium, quam Capuccinorum, & de Obſervantia nuncupatorum in quibuſcumque Mundi partibus, & locis pro tempore erigendis, & inſtituendis, erigendi, & inſtituendi, illaſque poſtquam erectæ, & inſtitutæ fuiſſent, prædictæ Archiconfraternitati erectæ, & inſtitutæ cum omnibus, & ſingulis Indulgentiis, peccatorum remiſſionibus, & relaxationibus aggregandi, ipſaſque Indulgentias illis, & eorum Confratribus communicandi, pariterque concedendi plenam, & liberam, ac omnimodam facultatem, & auctoritatem dedit, & conceſſit, prout idem Sixtus Prædeceſſor eaſdem omnes Confraternitates poſtquam erectæ, & inſtitutæ fuiſſent, ipſi Archiconfraternitati aggregavit, prædictaſque Indulgentias illis, & eorum Confratribus ſub certis modo, & forma tunc expreſſis communicavit, & conceſſit, & alias prout in ejuſdem Sixti Prædeceſſoris literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Preces Procuratoris Generalis pro conceſſione præſentis facultatis.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat erectio Confraternitatum Cordigerorum hujuſmodi in ſecularibus, & regularibus Eccleſiis illorum locorum, & quibus Eccleſiæ dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium minime exiſtunt, cupide exoptetur; Ipſe vero Felix Angelus Procurator Generalis illas erigendi facultatem cum communicatione Indulgentiarum a Nobis concedere ſummopere deſideret. Nos ipſum Felicem Angelum Procuratorem Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, a & quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, tunc pariter, & pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali dicti Ordinis, ut in quibuſvis Civitatibus, Terris, & locis ubicumque exiſtentibus, in quibus Eccleſiæ hujus Ordinis non exiſtunt, ut præfertur, de Ordinariorum licentia Confraternitates ejuſmodi Cordigerorum erigere, & inſtituere poſſit, & valeat plenam, & liberam licentiam, & facultatem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus. Ac poſtquam erectæ fuerint, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, conceſſionibus, Indulgentiis, etiam plenariis, & peccatorum remiſſionibus, & relaxationibus, ac gratiis quibuſvis aliis eorumdem Cordigerorum Confratribus, & Sororibus per dictum Sixtum, ac quoſcumque alios Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac etiam Nos, hactenus conceſſis, & concedendis, & quibus Confraternitates hujuſmodi, earumque Confratres, & Sorores quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum, pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, ac gaudere libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi ſpecialiter, & expreſſe, ac nominatim conceſſa fuiſſent, dicta auctoritate pariter concedimus, & indulgemus: ac privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, conceſſiones, Indulgentias, etiam plenarias, ſicut præmittitur, conceſſas, & conceſſa ad ipſas Confraternitates erigendas, illarumque Confratres, & Sorores pro tempore exiſtentes perpetuo extendimus, & ampliamus.

Clauſula.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, ſeu quopiam alio defectu notari, impugnari, vel retractari, aut revocari, ullatenus poſſe, nec debere, ſed ſemper in perpetuum validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E.Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ idem Sixtus Prædeceſſor in prædictis ſuis literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notari publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXIV.

Conceditur quatuor primis Patriarchis facultas geſtandi Exomidem.

Dat. 30. Sept. 1724. An. I.

De erectione Eccleſiæ in Palatio Regis Portugalliæ in Archiepiſcopatum, & Patriarchatum Eccleſiæ Ulyſſiponen. vid. Clem. XI. Conſt. ed. 1716. Nov. 7. P. 17. Hujus vero Conſt. ed. 1724. Iulii 20. P. 1. conceſſum fuit Altare Privilegiatum omnibus Cathedralibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanus Pontifex ſupremus gratiarum Diſpenſator illis Præſulibus, qui de benigni-

tate Sedis Apoſtolicæ locum obtinent celſiorem, & honorabilia S. R E. membra exiſtunt, & libenter concedit, per quæ eis aliqua fiat decoris acceſſio, ut eo alacrius in Miniſteriorum ſuorum functione perſeverent.

Cauſa præſentis conceſſionis.

§.1. Itaque ad eximia Venerabilium Fratrum modernorum Patriarcharum Conſtantinopolitan., Alexandrin., Antiochen., & Hieroſolymitan. in nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, illorumque Ordinem, & dignitatem novi honoris prærogativa decorare volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut deinceps perpetuis futuris temporibus omnes, & ſinguli Patriarchæ Conſtantinopolitani, Alexandrin., Antiochen., & Hieroſolymitan. præſentes, & futuri Exomidem ſuper amiculo breviori in quibuſvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & geſtare, illaque uti libere, & licite poſſint, & valeant tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Conceſſio præd. ex motu proprio.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E Card. etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXXVII.

Dat. 3. Oct. 1724. Ann. 1.

Abrogantur privilegia omnia perſonalia, quæ Minoribus Ord. S Franciſci in Regnis Portugalliæ concedi conſueverant.

Hac de re vid. Clem XI. Conſtitut. ed. 1718. P. 18. ubi innovatur Conſt. Clem. X. de revocatione privilegiorum perſonalium eorumdem Fratrum Provinciæ Braſiliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcroſanctum Apoſtolatus Officium humilitati noſtræ per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commiſſum jugiter nos admonet, ut inter graviſſimas, multipliceſque Apoſtolicæ ſervitutis curas illam peculiari ſtudio amplectamur, per quam Chriſtifideles altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati ſublatis iis, quæ regulari eorum obſervantiæ, atque diſciplinæ detrimentum adferre noſcuntur, juxta laudabilia eorum inſtituta proſpere dirigantur, illiſque firmiter inſiſtentes, optatis in dies benedicente Domino, proficiant incrementis.

Cauſæ præſentis abrogationis.

§.1. Cum itaque ſicut accepimus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac eorumdem Regnorum Inſulis in Indiis Orientalibus, & Ultramarinis conquiſitis, prædictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali ſubjectis abuſus invaluerit, ut paſſim Fratribus Ord. Minorum S. Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum, ſeu Strictioris Obſervantiæ, ac Tertii Ordinis nuncupatorum diverſa Indulta, & privilegia perſonalia concedantur ex quo graviſſima inconvenientia, & ſcandala in Ordine præfato enaſcuntur, & magnum relaxationi oſtium aperitur. Nos qui regularem diſciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationi viam præcludi ſummopere cupimus, de opportuno remedio, quantum cum Domino poſſumus providere volentes, ac fel. record. Urbano VIII, & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum veſtigiis inhærentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & quæcumque Indulta, ſeu privilegia perſonalia quomodocumque nuncupata, etiam extra clauſtra quoad Parentes, vel Conſanguineos degendi quibus dicti Ordinis Fratribus in Regnis, & Inſulis præfatis conſiſten: cujuſcumque qualitatis, dignitatis, & conditionis exiſtant (Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illuſtris Theologo, Concionatore, & Confeſſario dumtaxat exceptis) quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, & ad cujuſcumque inſtantiam, & ſupplicationem, tam a Nobis, & a Romanis Pontificibus Præceſſoribus noſtris, & a quibuſvis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationibus, quam etiam ab ipſius Sedis in eiſdem Regnis Nunciis, ac a quibuslibet Ordinis hujuſmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa harum ſerie perpetuo revocamus, annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe: Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Abrogatio prædictorum privilegiorum utpote contra Ord. Statuta, & Apoſtolic. Conſtitutiones.

§.2. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obe-

obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque ſuorum officiorum, ac vocis activæ & paſſivæ, pœnis eo ipſo incurrendis dilectis Filiis Miniſtro, ac Vicario, ſeu Commiſſario Generalibus, ac Miniſtris Provincialibus, aliiſque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præſentes noſtræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Patres, & Fratres Ordinis bujuſmodi ſimilia iodulta, ſeu privilegia habentes, illis eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quemquam illis uti ſinant, vel permittant; Inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta regularia ejuſdem Ordinis Statuta Apoſtolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis compeſcendo.

§.3. Non obſtan. præmiſſis, ac quibuſvis literis Apoſtolicis ſuper conceſſioue, ſeu confirmatione conceſſionis privilegiorum bujuſmodi emanatis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatioue Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum teuoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus in genere, vel in ſpecie, ant alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio babenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nibil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum bac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Octobris MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXVIII.

Dat. 14. Nov. 1724. Ann. 1.

Vindicatur a calumniis Doctrina SS. Auguſtini, & Thomæ; eaque miris laudibus effertur.

De laudibus Doctrinæ SS. Auguſtini, & Thomæ leguntur Conſtitutiones Pii V., & Clem. VIII. quæ bic citantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Diriguntur Literæ Ordini Prædicatorum.

DEmiſſas preces, & æquiſſimas conqueſtiones veſtras quas dilectus filius Auguſtinus Pipia totius Ordinis Magiſter Generalis, Religioſæ vitæ exemplis, ac doctrina, prudentiaque commendatiſſimus, ſupplici libellu ad nos detulit, ea benignitate complexi ſumus, quam, & veſtra in Catbolicam Religionem, ampliſſima merita, & noſtra, quam dudum profeſſi ſumus erga Ordinem Prædicatorum obſervautia filialis, noſtræque demum bumilitati impoſitum paternæ charitatis, & ſolicitudinis officium poſtulabant.

Calumnia in doctrinam SS. Auguſtini, & Thomæ.

§.1. Quod igitur ægre admodum, ut par eſt, moleſteque feratis, erroribus a fel. record. Clemente Papa XI. Prædeceſſore noſtro per Conſtitutionem, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius*, ſaluberrimo, & ſapientiſſimo judicio rejectis, damnatiſque, Auguſtinianæ, & Angelicæ doctrinæ nomen obtendi: indeque audere nonnullos Apoſtolicæ auctoritati, ac veſtræ exiſtimationi detrahere, quod ipſa veſtrarum ſententiarum capita ejus Conſtitutionis cenſuris, notiſque injuſta eſſe calumnientur, juſtam quidem animorum veſtrorum offenſionem laudi damus; qua nimirum Vos germanos S. Thomæ Diſcipulos maxime probatis. Magiſterio enim tanti Doctoris imbutos nibil decet magis, quam ut in addictiſſima huic S. Sedi fide, obedientiaque præcipuam Studiorum ſuorum fructuum, & laudem collocent; & abſonas, refraganteſque Apoſtolicis decretis opiniones, non averſentur modo, ſed per arma etiam lucis, & veritatis diſſipent, & evertant. Tantum tamen abeſt, ut vicem veſtram doleamus, ut vobis potius gratulemur, quod hac etiam in parte cauſa veſtra ab bujus Sanctæ Sedis rationibus ſejuncta eſſe non potuerit; quodque alienæ prorſus calumnioſæque interpretationes ad conflandam memoratæ Conſtitutioni invidiam temere excogitatæ ad injuriam quoque veſtri nominis redundarint.

Explodenda demonſtratur calumnia prædicta.

§.2. Cæterum non adeo vobis erat, aut dolendum, aut mirandum, quod cum ipſis Divinorum librorum oraculis, & Apoſtolicis definitionibus pro impotenti, obfirmatoque partium ſtudio paſſim vis aſſeratur, bæc eadem contentionis, pervicaciæque licentia Angelicam Doctrinam attentare non dubitaverit. Illud potius jure mirandum, quod tam præpoſtero Concilio in bac cauſa locus eſſe potuerit ubi S. Tbomæ exploratiſſimis ſententiis damnati errores diſertiſſime confutantur. Quandoquidem Omnipotentis Dei providentia factum eſt (*Pius V. in Bulla Mirabilis Deus 1567.*) ut Angelici Doctoris, ac veritate Doctrinæ, non ſolum innumeris, quæ vel ipſius ætate, vel antea graſſatæ ſunt, ſed multæ etiam quæ deinceps exortæ ſunt hæreſes, confuſæ, & conjunctæ diſſiparentur.

Laudes Doctrinæ prædictæ.

§.3. Magno igitur animo contemnite, Dilecti filii, calumnias intentatas ſententiis veſtris de Gratia præſertim per ſe, & ab intrinſeco efficaci, ac de gratuita Prædeſtinatione ad gloriam ſine ulla præviſione meritorum, quas laudabiliter baſtenus docuiſtis, & quas ab ipſis Sanctis Doctoribus Auguſtino, & Thoma, ſe habuiſſe,

 & Ver-

& Verbo Dei, Summorumque Pontificum, & Conciliorum decretis, & Patrum dictis conſonas eſſe Schola veſtra commendabili Studio gloriatur. Cum igitur bonis, & rectis corde ſatis conſtet, ipſique calumniatores, niſi dolum loqui velint, ſatis percipiant, Sanctorum Auguſtini, & Thomæ (Alexander VII. In Brevi incipiente *Literas* 1661.) inconcuſſa tutiſſimaque dogmata nullis prorſus antedictæ Conſtitutionis cenſuris eſſe perſtricta; ne quis in poſterum eo nomine calumnias ſtruere, & diſſentiones ſerere audeat ſub canonicis pœnis diſtricte inhibemus. Pergite porro Doctoris veſtri opera Sole clariora ſine ullo prorſus errore (Clemens VIII in Brevi incipiente *Dilecti Filii* 1603.) conſcripta quibus Eccleſiam Chriſti mira eruditione clarificavit, in collecta Feſt., inoffenſo pede decurrite, ac per certiſſimam illam (Pius V. in Bulla ut ſupra) Chriſtianæ Doctrinæ regulam Sacroſanctæ Religionis veritatem, incorruptæque diſciplinæ Sanctitatem tueri, ac vindicare.

§.4. Hæc ſunt enim, Dilecti Filii, quæ Prædeceſſores noſtri de Sancti Thomæ doctrina ſenſerunt, & prædicarunt; quæque nos, non modo ad curarum veſtrarum lenimentum, ſed ad animi quoque noſtri ſolatium libentiſſime uſurpamus, & præconio Apoſtolicæ vocis efferimus. Inclytus enim Ordo iſte, cui nomen dedimus, & quem expreſſe, Domino miſerante, profeſſi ſumus, eodem Angelicæ Doctrinæ lacte nos aluit ac licet impari inſtitutionis fructu, ad gerendam Eccleſiarum ſolicitudinem eduxit: ut privato etiam diuturnoque colendarum artium experimento edicere potuerimus, quod ex Apoſtolatus ſpecula per haſce literas enunciamus, Deum interea, qui pacem, & veritatem diligendam præcipit, ſupplices rogate, ut ſincero Angelici Doctoris ſtudio omnes in ſimplicitate cordis nitantur, quæ ille docuit, intellectum conſpicere, atque in unitate ſpiritus, & charitate fraternitatis, quæ ille egit, imitatione complere. Ac vobis dilecti filii, Apoſtolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VI. Novembris MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXIX.

Dat. 16.Nov. 1724. Anno I.

Statuuntur quædam pro reſtituenda, & conſervanda antiqua Regulari Diſciplina in Ordine Fratrum Minorum, ſub directione Miniſtri Gen. totius Ord. viventium.

Hujus Conſt. ed. 1724. Oct. 3. P. 1. Abrogantur pro bono regimine omnia privilegia perſonalia Fratribus Provinciæ Portugalliæ concedi ſolita. Et Clem. XI. Conſt. ed. 1718. Aug. 20. P. 18. idem fecit pro Fratribus Provinciæ Braſiliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

UNiverſalis Eccleſiæ Regimini, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, inſcrutabili Divinæ Providentiæ arcano præſidentes, inter multiplices, ac ſane graviſſimas Paſtoralis officii noſtri ſolicitudines, quibus jugiter premimur, memores ſub ſuavi Religionis Fratrum Prædicatorum jugo a teneris uſque annis noſmetipſos Deo devoviſſe, illam peculiari quadam ratione curam ſuſcipimus, per quam priſca Regularis diſciplinæ obſervantia in Religioſis Ordinibus conſervetur, atque inſtauretur, & ne ii, qui per emiſſorum in illis votorum ſemitam ad apicem perfectionis contendunt, a recto Inſtitutorum ſuorum tramite deflectant, quæcumque felici eorum regimini, ac providæ animarum ſuarum directioni impedimento eſſe poſſunt, removere ſtudemus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, in Domino ſalubriter expedire conſpicimus.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, ac nos ipſi, dum in minoribus conſtituti, commiſſo nobis a fel. rec. Clemente XI. & Innoc. XIII. Rom. Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris in quibuſdam Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci tum de Obſervantia, tum Reformatorum nuncupatorum Provinciis Viſitatoris Apoſtolici munere fungebamur, experientia didicimus, in Ordine præfato, qui ſuaves, ac uberrimos in Eccleſia Dei fructus omni tempore protulit, & in dies, eo benedicente, a quo bona cuncta procedunt, proferre non deſiſtit, nonnulli irrepſerint abuſus contra primitivæ illius diſciplinæ formam, ad diſpoſitionem quarumdam Apoſtolicarum Conſtitutionum, præſertim rec. mem. Urb. Papæ VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri die 23. Jun. 1633., 26. Jun. 1639., ac prima etiam Jun. 1649. reſpective editarum quarum priore incipiente = *Inter cæteras* omnia privilegia perſonalia in eodem Ordine perpetuo abrogata fuerant, neque de cætero a quoquam concedi poſſe cautum erat; Altera vero, cujus initium eſt = *Admonemur*, adverſus illius Superiores favores extra Ordinem ipſum in conceſſione gratiarum, graduum, officiorum, & dignitatum, ac remiſſione pœnarum attendentes, necnon Fratres ejuſmodi favores conquirentes emanaverat; & tertia demum quæ incipit = *Militantis Eccleſiæ*, inter alia Patribus ejuſdem Ordinis Ius, arbitrium, ac conſuetudinem ſuperintendendi Provinciis, Conventibus, Fratrum collocationibus, aliiſque diſpoſitionibus, quæ ſibi ex officiis, quibus functi fuerant, remanſiſſe, ſeu competere prætendebant, adempta, & abolita fuerunt; ob minus accuratam autem harum Conſtitutionum obſervantiam multa, & gravia in dicto Ordine adverſus Regularis obſervantiæ minorem incommoda oriri dignoſcantur, necnon magnum relaxationi oſtium pandatur, atque ſpiritui paupertatis, & humilitatis, quo Seraphicus ille Ordo potiſſimum innititur, plurimum detrahatur, non ſine modica etiam Religioſæ illius Fratrum paci, & tranquillitatis perturbatione,

Abolentur quæcunque indulta perſonalia adverſus Ordinis ſtabilita, & Apoſtolica Conſtitutiones conceſſa.

§.3. Hinc eſt, quod Nos, qui Regularem diſciplinam ubique vigere, omnemque illius relaxationis viam præcludi ſummopere exoptamus, hujuſmodi malis, & incommodis de opportuno remedio, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, antiquis, ac laudabilibus dicti Ordinis Statutis per Sedem Apoſtolicam confirmatis inhærendo. Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,

hac

hac noſtra perpetuo valitura ſanctione confirmantes, & expreſſe innovantes, quæ ab eodem Urbano Prædeceſſore in ternis ejus Conſtitutionibus ſupradictis, & a piæ memoriæ Clemente Papa X. Prædeceſſore etiam noſtro per quaſdam ſuas in pari forma Brevis die 7. Octobris 1672. ſuper nova eorumdem privilegiorum perſonalium abrogatione expeditas literas diſpoſita, & ordinata fuere, omnia, & quæcumque Indulta, ſeu privilegia perſonalia, tam Ex-Miniſtrorum, Ex-Commiſſariorum, ſeu Vice-Commiſſariorum, Ex-Procuratorum, & Ex-Diffinitorum Generalium, quam Ex-Miniſtrorum, Ex-Cuſtodum, Ex-Diffinitorum Provincialium, prout etiam Ex-Generalium Prædicatorum, atque Lectorum Theologiæ ſupra numerum, nec non apud Parentes, vel Conſanguineos, aut alibi extra Clauſtra habitu retento degendi, aut in uno Conventu ita determiuate commorandi, ut ſublata ſit Superioribus facultas ad alios Conventus transferendi, & quævis alia hinc non expreſſa, quibuslibet Fratribus de Obſervantia, Reformatis, Diſcalceatis, Recollectis, Tertiariis, vel quocumque alio nomine nuncupatis ſub regimine, ac directione Miniſtri Generalis dicti Ordinis viventibus, cujuſcumque dignitatis, qualitatis, & conditionis exiſtant (chariſſimorum in Chriſto Filiorum noſtrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Theologis, Concionatoribus, & Confeſſariis actualibus dumtaxat exceptis) quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, & ad cujuſcumque inſtantiam, & ſupplicationem, tam a nobis, & a Romanis Pontificibus Prædeceſſorum noſtris, & a quibuſvis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationibus, quam etiam ab ipſius Sedis Apoſtolicæ Nunciis, aut de Latere Legatis, ac quibuslibet Ordinis hujuſmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter Regularia Ordinis præd. Statuta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa perpetuo revocamus, annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum revocata, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque deinceps a quoquam concedi poſſe decernimus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis, privationiſque ſuorum officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurrendis, dilectis filiis Miniſtro, & Commiſſario Generalibus, ac Miniſtris Provincialibus, Cuſtodibus, aliiſque ejuſdem Ordinis Superioribus, ut quamprimum præſentes noſtræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Patres, & Fratres Ordinis hujuſmodi ſimilia Indulta, ſeu privilegia habentes, etiamſi a nobis, vel a Prædeceſſoribus prædictis de non completo, vel complendo integro tempore officiorum, ex quibus illa deſumere prætendunt, diſpenſationem quoquo modo obtinuiſſent, illis eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quemquam eis in poſterum uti ſinant, vel permittant.

Statuitur, ne Fratres Conventus ſuo arbitrio eligere valeant: ſed de eis ſibi a Superioribus provideri poſtulent.

§.3. Fratres vero, quibus per dicti Ordinis Conſtitutiones Conventus, in quibus degant, pro ſuo arbitrio deligere conceſſum eſt, cum ad præſcriptum Regulæ, quam ſolemniter voverunt, *nec Domum, nec locum, nec aliquam rem in hoc Mundo ſibi poſſint appropiare*, ex nunc, & de cætero perpetuis futuris temporibus, omni uſu in contrarium penitus ſublato, a Superioribus Generalibus, vel Provincialibus de Conventibus eis magis acceptis, ea qua decet humilitate ſibi provideri poſtulent, Superiores autem pro ſingulorum meritis, & qualitate eos in Conventibus poſtulatis collocari procurent, ſicut in Domino expedire viderint; exceptis tamen Almæ Urbis noſtræ Conventibus, in quibus utpote numeroſa familia gravatis, nec ipſos etiam Ordinis Diſcretos, qui non fuerint Patres Romanæ Provinciæ, ſive de Obſervantia, ſive Reformatorum, vel dictæ Sedis ſervitio addicti, volumus de Familia commorari poſſe, ſed expletis eorum officiis, ad proprias Provincias, vel ad Conventus ſibi a dictis Superioribus aſſignandos proficiſci omnino teneantur, in quibus Guardianis ſuis juxta Divi Franciſci Inſtitutoris mentem ita illi, eorumque Socii ſubeſſe debeant, ut extra Clauſtra abſque expreſſa earumdem Guardianorum qualibet vice obtinenda licentia exire non poſſint.

Præcipitur Superioribus, ne gratias, & dignitates ad inſtantiam quarumcumq. perſonarum Fratribus impartiantur; hiſque interdicitur, ne exterorum favores ad illas conſequendas procurent: neque oblatos recipiant.

§.4. Inſuper ne ad gradus, officia, & dignitates per emendicata ſuffragia ambitioſus pateat acceſſus, & aditus præbeatur vagis, & otioſis Fratribus per alienas Provincias errandi, vel etiam propriæ Provinciæ Conventus circumeundi ob extortas a ſuis Superioribus facultates per conquiſitos extra Ordinem favores, ſimiliter in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub pœna privationis officiorum noſtro, ac Romanorum Pontificum Succeſſorum noſtrorum arbitrio Superioribus Generalibus ejuſdem Ordinis; Provincialibus vero, & reliquis dicti Ordinis Prælatis, nunc, & pro tempore exiſtentibus arbitrio ipſorum Superiorum Generalium præcipimus, & mandamus, ne ad inſtantiam, & requiſitionem quarumcumque perſonarum, tam Eccleſiaſticarum, quam Laicarum, extra dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque Seculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cujuſvis præfati Ordinis Religioſo ullam gratiam impertiri, vel pœnas aliquas remittere, ſeu gradus, honores, dignitates, & officia, & adminiſtrationes ejuſdem Ordinis concedere audeant; Quinimo Fratres, qui contra præſentium tenorem mediis, & viis hujuſmodi per conquiſitos favores, & ſuffragia extra Ordinem, aliquid ſibi procuraverint, ad talia, & ſimilia, ac etiam majora in eodem Ordine conſequenda perpetuo inhabiles, & incapaces declaramus: Eos vero, qui Perſonarum extra Ordinem favorem, vel auctoritatem interpellaverint ad extorquendas a ſuis Superioribus facultates vagandi, vel de uno ad alium Conventum tranſeundi, pœna carceris formalis Superiorum ſuorum Generalium, vel Provincialium pariter arbitrio puniendo, eſſe ſtatuimus; ipſiſque Religioſis, & Fratribus dicti Ordinis quibuſcumque ſub eiſdem reſpective pœnis præcipimus, & expreſſe interdicimus, ut non ſolum in præmiſſis omnibus favores hujuſmodi minime procurare, ſed nec etiam ſponte oblatos, aut ab eis minime procuratos recipere, & ſimiliter, nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere præſumant.

Guardianorum nominationes, & præſentationes penitus tollantur, & abrogantur.

§.5. Præterea omne, & quodcumque prætenſum jus, ſeu aſſertam conſuetudinem, quæ potius abuſus dici debent, Diffinitores, vel

Digitized by Google

vel Guardianos in ipſius Ordinis Capitulis Provincialibus, vel Congregationibus intermediis nominandi, præſentandi, ſeu proponendi, Provinciis, Couventibus, ac Fratrum collocationibus ſuperintendendi, quovis titulo convenientiæ, vel directionis, ſeu alio qualitercumque nuncupato inducta, obtenta, & intruſa in perpetuum ſimiliter caſſamus, & abolemus, ac caſſata, & abolita eſſe, & cenſeri debere, cuicumque in poſterum tales nominationes, præſentationes, & propoſitiones, aliaque præmiſſa faciendi facultate penitus interdicta ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, uecnon inhabilitatis ad officia obtenta, & alia in futurum obtinenda ipſo facto incurrendis pœnis decernimus, & ordinamus. Declarantes propterea eos, qui Superiores, vel Diffinitores Generales, Officiales Romanæ Curiæ, Provinciarum Miniſtri, vel qui inter ipſos juxta dicti Ordinis Statuta connumerantur, quinque Cuſtodes etiam aut Diffinitores Provinciarum fuerint ex officiis, quibus functi ſunt, nullum habere, vel prætendere poſſe Jus, arbitrium, ſuperiutendentiam, intelligentiam, vel quocumque alio nomine nuncupetur, præeminentiam in Provincinciis, Conventibus, Fratrum collocationibus, aliiſque diſpoſitionibus, ſed liberum omnino ſit Provincialibus, & Diffinitoribus (nullo ad prædictos Patres habito reſpectu) de Conventibus diſponere, Guardianos inſtituere, Fratres collocare, aliaque exequi, prout communi Provinciarum bono magis convenire cenſuerint. Ipſis etiam Provinciarum Mioiſtris, Cuſtodibus, ac Diffinitoribus nunc, & pro tempore exiſtentibus ſub eadem pœna privationis officiorum, quæ obtinent eo ipſo quoque incurrenda diſtricte inhibemus, ne titulo convenientiæ, vel directionis, ſeu alio quocumque nomine Conventus invicem partiri, in eiſque Guardianos nominare, proponere, & præſentare audeant, cum intentionis noſtræ ſit, omnes, & quaſcumque ejuſmodi Conventuum diſtributiones Guardianorum nominationes, & præſentationes penitus tollere, & abrogare.

§.6. Præcipientes omnibus, & ſingulis Fratribus dicti Ordinis ſuffragium, & vocem activam habentibus in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus, ut priuſquam ad electiones deveniant, has præſentes literas legi faciant, omneſque, & ſinguli obſervari jurent, quo ſcilicet depoſitis privatis ſtudiis, & affectionibus, nullaque dictorum Patrum habita ratione, eos tantum in Provinciales, Cuſtodes, Diffinitores, & Guardianos libere eligere, & approbare valeant, qui juxta Apoſtolicas, & dicti Ordinis Conſtitutiones eligi debent, quoſque prævia meritorum qualificatione digniores, ac ipſis Provinciis, & Conventibus regendis utiliores, & ad id magis idoneos dijudicaverint.

Præſcribitur, ut deputatio Familiarum, & deſtinatio Conventuum in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus fieri debeat.

§.7. In deputatione autem Familiarum, ſeu deſtinatione Conventuum in Capitulis, & Congregationibus provincialibus hujuſmodi facienda, ut juxta Conventuum exigentiam, & Perſonarum merita Religioſi opportune collocentur præcipimus, & mandamus ſub vocis activæ privatione, aliiſque arbitrio Superiorum Generalium infligendis pœnis, ut in iiſdem Capitulis, & Congregationibus Familiæ Fratrum ab integro Diffinitorio deputentur, & Conventus deſtinentur, Fratres vero ſub pœna etiam carceris formalis arbitrio Miniſtri Provincialis, ad Conventus ſibi aſſignatos ſe conſerre, ibique commorari teneantur, niſi legitima excuſentur cauſa ab ipſo Diffinitorio approbanda, & Guardiani aliquem ſine cauſa reſpuentes, privationis ſui officii pœnam incurrant, at ſi cauſa ſubſit illum rejiciendi eam Superioribus Provincialibus deſere debeant, quæ ſi legitima, & rationabilis eorum judicio probabitur, tunc Religioſum ſic rejectum ad alium Conventum mittere valeant.

Revocantur in Capitulis Provinciarum particularibus quæcumque ſuffragia perpetua.

§.8. Quia tamen in Provinciarum regimine nec abuſus tollit, ſed potius augeri, nec omnimodam libertatem in electionibus, & deputationibus familiarum hujuſmodi, prout par eſſet, pluribus ab hinc annis obtineri poſſe non uno experimento compertum habemus, & quod Superiores officio functi, ac ferme ſemper iidem Provinciarum Patres Diffinitoria ingrediantur, ibique locum, & votum habeant, pernicioſis hujuſmodi malis occurrere cupientes, utque Provinciarum gubernia juxta ipſius Ordinis Conſtitutiones ſingulis triennis ex integro immutentur, & nullatenus perpetua reddantur, providere volentes, cum aliquando contingat, ſuffragia perpetua Patrum, quos Habituales vocant votis Diffinitorum actualium æqualia eſſe, immo illa excedere in grave ipſarum Provinciarum præjudicium, quandoquidem ipſis dumtaxat Diffinitoribus Jus ſit in Capitulis hujuſmodi pro earundem Provinciarum majori bono, & felici gubernio Religioſos ad officia eligere, ac proinde in hac parte literis ſanctæ mem. Pii V., Clementis VIII., & Gregorii XV. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum itidem Noſtrorum, hac ſuper re emanatis inſiſtentes, omnia, & quæcumque perpetua ſuffragia, tam de Jure, quam de conſuetudine, quoquo modo in Capitulis Congregationibus, vel Diffinitoriis particularibus Provinciarum, & Cuſtodiarum, tam de Oſervantia, quam Reformatorum, Diſcalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel alio nomine nuncupaturum, quibuſvis Fratribus hactenus quomodolibet competentia, motu, ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie etiam perpetuo revocamus, annullamus, & abrogamus, nulliuſque roboris, & momenti deinceps fore, & eſſe declaramus: volentes proinde in Capitulis Provincialibus hujuſmodi Guardianos, Diffinitores, Cuſtodes, & Provinciales Miniſtros, ac Præſidentes Capitulares vocem activam pro novo Diffinitorio eligendo, ipſoſque Miniſtros Provinciales ſuo tunc officio functos votum etiam conſultivum, & deciſivum in omnibus actibus Capitularibus una cum novo Diffinitorio, & Præſidente in futurum dumtaxat habere, in reliquis vero Diffinitoriis particularibus, & Congregationibus intermediis ſolos Provinciales Miniſtros, Cuſtodes, & Diffiuitores hujuſmodi voce conſultiva, & deciſiva uti, & frui debere.

§.9. Cumque eadem prorſus ſit ratio de Capitulis, & Congregationibus Generalibus, & ne etiam ob hanc ſuffragiorum perpetuitatem aliqui ex dictis Religioſis Sanctæ, & Seraphicæ humilitatis obliti, ſpiritu ſuperbiæ inflentur, vel diuturnitate gubernandi allecti ſubeſſe dediſcant, & alii eorum exemplo ſimili cupiditate accendantur, priuſquam hujuſmodi ſcandala in Ordinis, & animarum detrimentum invehantur, idipſum quod de Capitulis, & Congregationibus

Pro

Provincialibus diſpoſuimus, ut præfertur, ad Congregationes etiam, & Capitula Generalia dicti Ordinis extendimus. Inhibentes propterea omnibus, & ſingulis prædicti Ordinis Patribus, ne in Capitulis, & Congregationibus Generalibus præfatis quiſquam eorum in poſterum cujuſcumque habitualitatis, etiam Generalatus prætextu ſuffragium ferre poſſit pro Superioribus Generalibus, vel Diffinitoriis noviter eligendis, ſed illi tantum inibi votum habeant, qui juxta Ordinis Conſtitutiones de corpore Diffinitorii Generalis fuerint, ita tamen, ut ipſi Superiores Generales officio functi in illis Capitulis, & Congregationibus, in quibus eorum munus expleri ſeu ceſſare contigerit, votum conſultivum, & deciſivum in omnibus actibus Capitularibus obtineant, quibus abſolutis ſoli Miniſter, & Commiſſarius Generales noviter electi cum eorum Officialibus Curiæ, & Deffinitoribus univerſum Ordinem, vel Familiam reſpective, ſecluſis quibuſcumque Ordinis Diſcretis valeant, & debeant moderari; ita quod Superiores Generales hujuſmodi in arduis Ordinis, vel Familiæ negotiis aliquos ex Diſcretis, & Patribus præfatis, quos maluerint, conſulere, & etiam ad ordinarios congreſſus, ſi id commode fieri poterit, vocare debeant, prout Religionis bono conducere exiſtimaverint.

Statuuntur nonnulla de ſubrogatione Patrum in Capitulis tam particularibus quam generalibus.

§.10. Porro quod attinet ad ſubrogationem Patrum in Capitulis, & Congregationibus, ſive particularibus Diffinitoriis, aut Congreſſibus tam Generalibus, quam Provincialibus, ea omnia ſervari debere mandamus, quas alias per ſtatuta dicto Ordini præſcripta reperiuntur, itaut ſecundum uniuſcujuſque gradum, & dignitatum primo Ordinis, & Familiæ Diſcreti, deinde Ex-officiales Romanæ Curiæ, ac Ex-diffinitores Generales poſtea Ex-miniſtri, & Provinciæ Patres reſpective juxta eorumdem Statutorum diſpoſitionem ſubſtituantur, & ſubrogentur. Volentes tamen, quod Provinciarum Miniſtri officio, & qui inter eos ad præſcriptum Conſtitutionum Ordinis præfati connumerari ſolent, ſive ſint Ex-guardiani Hieruſalem, Ex-ſecretarii, aut Ex-commiſſarii Generales in partibus Indiarum, vel Lectores jubilati de numero, ac alii hujuſmodi inter ſe ita æqualem omnino Ordinem de cetero perpetuis futuris temporibus ſervent quoad ſubſtitutiones hujuſmodi, ut illi primo loco ſubrogentur, qui prius inter Provinciarum Patres, ſeu Ex-miniſtros locum fuerunt adepti, quamvis exinde ipſos Provinciarum Miniſtros, qui re vera officio functi ſunt, poſt alios non antea Miniſtros contingat ſuffragari, cum mentis, & intentionis Noſtræ ſit, ut hoc ſubſtituendi, & ſuffragandi Jus, non in aliquot tantum, ſed in omnibus Patribus, quibus illud competit ſuum ſortiatur effectum.

Commutatur Pœna excommunicationis ab Urb. VIII. in tranſgreſſores inflictam in illam privationis officiorum.

§.11. Quoniam vero in ſupradictis Urbani Prædeceſſoris Conſtitutionibus, non minus contra Fratres favores extra Ordinem præfatum attendentes, vel conquirentes, quam ſuper abolitione prætenſi juris, conſuetudinis, vel arbitri Patrum ejuſdem Ordinis qui officiis functi fuerant, editis, pœna excommunicationis adverſus tranſgreſſores ipſo facto incurrenda infligitur, ne ex hoc Religioſorum dicti Ordinis conſcientiæ ſcrupuli ingerantur, ac laquei ſtatuantur in gravem Animarum ſuarum perniciem, eiſdem Conſtitutionibus, firma remanente in reliquis earum diſpoſitione, in hac parte tantum derogantes, pœnam communicationis hujuſmodi in illam privationis officiorum, ut præfertur, quæ tamen non niſi a Nobis, & Romanis Pontificibus Succeſſoribus Noſtris relaxari valeat commutatus.

Clauſulæ peculiares.

§.12. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Superiores, & Fratres Ordinis præfati aliique quilibet cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocari, citati, & auditi, cauſæque, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificanon fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel opreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, redargui, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudue quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſciéntia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato quemplam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, neque eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam a Nobis, & Succeſſoribus præfatis pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, niſi de ipſis literis, earumque diſpoſitione fiat mentio ſpecialis, ſed ab illis ſemper excepta, & perpetuo valida, & efficacia exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri: ſicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Derogatoriæ.

§.13. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, & fel. rec. Gregorii XIII. ac ejuſdem Urbani VIII. & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, per quas ſuffragia perpetua in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus

Digitized by Google

bus, & Generalibus Patribus Ordiois, & Provincialibus conceſſa fuerant, aliiſque Apoſtolicis, ac Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus,& Ordinationibus,nee non dicti Ordinis, ejuſque Congregationum, Reformationum, Provinciarum, & Conventuum quorumcumque juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, ejuſque Superioribus, Fratribus, & perſonis, ſub quibuſcumque verborum, tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, ac quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.14. Volumus autem, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, ſeu deſuetudinem habeant, ut Superiores Generales, vel eorum Commiſſarii in Provinciarum viſitatione ſub iiſdem privationis officii, vociſque activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrendis pœnis, quæ nonniſi a Nobis, vel Romanis Pontificibus Succeſſoribus Noſtris ſimiliter relaxari valeant, de contentorum in hac noſtra ſanctione obſervantia diligenter inquirant, ac tranſgreſſores in vocis activæ, & paſſivæ privationis pœnam incidiſſe, & ad officia Ordinis inhabiles eo ipſo declarent; utque earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri Generalis, aut Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo officii ejuſdem Miniſtri, aut Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel alterius Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſc.die XVI. Nov MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XL.

Dat. 24. Nov. 1724. Ann. I.

Reſervatur Romano Pontifici diſpenſatio ſuper Voto perſeverantiæ pro ingreſſuris tamen dumtaxat Congregationem Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Neapolis.

Hujus Conſt. edit. 1725. Septem. 28. P. 2. unitur Congregatio Neapolitana Doctrinæ Chriſtianæ, Congregationi Avenionenſi. Et Clem. XI. Conſt. ed. 1714. Iun. 11. P. 14. Con editur ſuffragium deliberativum Definitori adjuncti ejuſdem Congregationis Galliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expoſitio facti

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Neapolis, quod pro augenda, & conſervanda eorum Congregatione valde expediat, ut nomen eidem Congregationi dare volentes poſt probationis annum votum perpetuæ ſtabilitatis, cujus diſpenſatio Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervata ſit, emittere teneantur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus, quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, diſpenſationem ſuper dicto Voto perſeverantiæ pro ingreſſuris tantum prædictam Congregationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti dumtaxat auctoritate Apoſtolica tenore præſentium reſervamus, & quatenus e memorata Congregatione egrediantur, ab exercitio ſuorum Ordinum ſuſpenſi remanere debeant.

Preces Congregationis prædictæ.

Reſervatio diſpenſationis præfatæ.

§.1. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam Juramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XXIV. Novembr. MDCCXXIV. Pontificat. Noſtri Anno Primo.

Con-

XLI.

Dat. 15. Dec. 1724. An. 1.

Conceduntur Privilegia Familiaribus Sanctitatis ſuæ.

Ab Innocentio XIII. conceſſa fuerunt Conſt. ed. 1721. Maji 26. P.1. Et a Clem. XII. conceduntur Conſt. ed. 1731. Julii 25. P.2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Diriguntur Literæ Familiaribus eiſdem.

VEnerabilibus Fratribus Nicolao Mariæ Lercario Nazianzen. Cubiculi noſtri Præfectn, Proſpero Mareſuſco Cæſarien. Auditori Noſtro, Nicolao Coſcia Tranſanapolitan. Libellorum ſupplicum Nobis porrectorum, Camillo Merliui Iconien. Notarum arcanarum, & Carolo Majella Emeſſeu. Literarum noſtrarum in forma Brevis, quæ ad Principes ſcribuntur reſpective Secretariis, ac Joſepbo Accorambono Pbilippen, Archiepiſcopi Subdatario, Nicolao Auguſtino de Abbatibus Oliverio Porpbyrien. Sacrarii noſtri Præfecto, Franciſco Antonio Fini Avellin., & Dominico de Rubeis Vulturarien. Epiſcopis, necnon dilectis filiis Philippo Coſcia Vicario in Civitate, & Diœceſi Beneventan. a Nobis deputato, Nicolao Albini Veſtiario, & Eleemnſynario Secreto, ac Nicolao de Simone Beneveutan. Nicolao Xaverio Sancta Maria Salernitan. Joanni Vincenti Reatin., Bernardo Pizrella Triventin., Franciſco Pacca Neapolitan., Januario Vitelli Pincernæ, & Franciſco Aſcolenſi Beneventan. Arcbitrilino: Hieronymo Columuæ Forerio Majori, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle, & Pbilippo Aſtallio Romanis Cubiculariis intimis, ſeu ſecretis, Michaelli Angelo de Paulis Piſauren., & Joanni Baptiſtæ Nuccarini Fulginaten. Medicis Secretis, Dominico Prati Brittinnrien., Ignatio Clementi, & Januario Genoveſe Beneventan., Paſcbali Ferrari Nolan., Ignatio Pbilippo Pierſanti Camerinen., Nicolao Scbinnſi Beneventan., & Michaeli Angelo Troyſi Minervien. Capellanis Secretis, Joſepho Longo Beneventan., & Januario Sancta Maria Nolan. Clericis Capellæ noſtræ Secretæ, Dominico Euſtacbi Beneventan., Dominico Martino Firman., Donato Antonio Civitella, & Antouio Ferri Beneventan., Andreæ Joannis Præneſtin., & Andreæ Coppola Beneventan. reſpective Civitatum, vel Diœceſum Cubiculi noſtri adjutoribus, ac Jullo Silvaggio Romano Magiſtro Domus noſtræ, Clericis, ſeu Presbyteris, vel Laicis familiaribus continuis commenſalibus noſtris ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

§.1. Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia devotos, & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commeudant, bonoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon ſpecialis benevolentiæ favoribus amplecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus conſpicit convenire. Hinc eſt, quod Nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ vos, qui etiam continui commenſales noſtri exiſtitis, & quilibet veſtrum Nobis bacteuus impendiſtis, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtitis, necnon ad vitæ, ac morum honeſtatem, aliaque laudabilia proibitatis, & virtutum merita, quibus perſonas veſtras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem babentes, ac propterea eaſdem perſonas veſtras peculiaris favore gratiæ, ac ſpecialis bonoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, voſque, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab bomine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad veſtram, vel alterius pro vobis ſuper boc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtoticæ poteſtatis plenitudine, vos, & quemlibet veſtrum reſpective in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſine tamen prejudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolica auctoritate tenore præſentium recipimus, ae Sacri Palatiis & Aulæ Lateranen. Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectorum Cives, cum omnibus juribus, juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis, & conſuetis creamus, & conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum. Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumqne Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conſcribimus, vobiſque etiamſi Habitum, & Roccbettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferatis, aut Civitates bujuſmodi noo incolueritis, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, vt omnibns, & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, ac Comites, Eqnites, & Nobiles (citra tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino ſublatas, itaut, nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, Tabelliones creandi, aliaque bujuſmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætenſa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane exiſtat quidquid ſecus per vos, aut quemlibet veſtrum reſpective attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, ac ſæcularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originarium vacantium aſſecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & ſingulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, neenon Seſſionum, & Conventuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, ac ſi privilegia, facultates,

Conceſſio prædictorum privilegiorum.

Digitized by Google

exemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps nomine veſtro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inſcribere, & illis ſubſcribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis ſubſcriptionibus ſubreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus cenſeatur, necnon honoris cauſa inſignia gentis noſtræ ſive integre, ſive cum veſtris reſpective compoſita geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eximuntur eorum beneficia a quibuſvis oneribus.

§.2. Et inſuper vos, veſtraque Beneficia, & Officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia, Prædia, Domos, Poſſeſſiones, & Bona Patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac ſemoventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujuſvis etiam annui valoris, fructus, reditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro veſtris, & familiarum veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, ceteriſque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuſcumque generis, tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, ſeu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum Militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & graviſſima Cauſa (pro ſubventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod vos, & quilibet veſtrum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmodi Redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtiteritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Diſpenſatur pluralitas Beneficiorum.

§.3. Ad hæc vobiſcum, & cum quolibet veſtrum reſpective, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem perſonarum adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi alicui veſtrum alias canonice conferantur, aut quiſque veſtrum eligatur, præſentetur, aut alias aſſumatur, ac illa, & inſtituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis retinere; necnon etiam quamdiu Nobis inſervieritis tantum, in Beneficiis Eccleſiaſticis, etiam Curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura Animarum Parochianorum) per vos pro tempore reſpective obtentis, etiam de jure ſtatuto fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis poſt Pontificalem majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſitis, omneſque, & ſingulos nihilominus veſtrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante ſervitio prædicto, cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive locis perſonaliter reſideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel poſtmodum, ſi volueritis, in Romana Curia, vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antiſtite gratiam, & communionem ejuſdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis feſtivis diebus, etiam extra tempora, a quo iure ſtatuta, proprii Ordinarii, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, ſi alias ad id idonei reperti fueritis, ſuper quo Antiſtitis conſcientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, necnon, etiamſi Presbyteri fueritis, ac Dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publice in Scholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſeritis, audire, & ſi habiles, & ſufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate vos promoveri facere, ipſaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite poſſitis, & valeatis auctoritate, & tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Et reſidentia in eis.

Necnon ſuper receptione Ordinum, quoad tempora, & Ordinatum.

Conceditur eiſdem electio Confeſſarii, & hæc ampla facultates.

§.4. Liceat quoque vobis, & cuilibet veſtrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis Regularem in veſtrum eligere Confeſſorem, qui vita cujuslibet veſtrum comite vos, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam Apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſ-

Digitized by Google

greſſionibus, homicidio cauſali, manuum violentarum iu quasvis perſonas,etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcnpos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus (non tamen recitationis hnrarum aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus,etiam talinnis, prnpter quæ Sedes prædicta merito conſulenda fnret,videlicet a contentis in literis die Cœnæ Dnmini publicari cnnſuetis, ſemel tantum in vita,& mnrtis articulo; In reliquis vern d. Sædi quomndocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno,cnnſeſſionibus veſtris diligenter auditis(ſine tamen alicujus præjudicin) auctnritate Apoſtolica abſnlvere, & vnbis prn cnmmiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem,necnnn vnta quæcumque) ultramarinn,viſitatinnis Liminum Beatorum Petri, & Pauli Apnſtnlorum,Caſtitatiſque, & Religinnis vntis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera cnmmutare valeat.

Indulgentur nonnulla ſuper translationibus penſionum.

§.5. Vnbiſque ulterius, & cuicumque veſtrum reſpective, ut quicumque lnci Ordinarii, vel Canonici Metrnpolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut Perſouæ in dignitate Eccleſiaſtica cnnſtitutæ tam in d.Curia, quam extra eam ad id per vos reſpective coram Notarin, & Teſtibus fide dignis eligendi, ſeu aligendæ, quaſcumque penſiones annuas vobis ſuper Menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium ac qunrumcumque Beneficinrum Eccleſiaſticorum cum cura,& ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordimim, & Militiarum Regularium, etiam Hnſpitalis S. Jnaunis Hiernſnlymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatnrum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus etiam quntldianis, ſeu illarum locn fructus, reditus, prnventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emnlumenta vobis uunc, & prn tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda, prn ſumma videlicet trecentnrum ducatnr. auri de Camera qunad ſingulos veſtrum, quandocumque alicui veſtrum reſpective placuerit, ſimul, vel ſucceſſive iu tntn, vel in parte, etiam in cujuslibet veſtrum mnrtis articuln, caſſare, & extinguere ac pnſtquam caſſatæ, & extinctæ ſuerint, alias ſimiles penſinnes annuas ſuper eiſdem fructibus,redditibus, prnventibus, juribus, obventionibus, & diſtributinnibus, & emnlumeutis, ſeu illarum locn, fructus, redditus, prnventus,jura, obventinnes, diſtributinnes, & emolumeuta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam uni,vel pluribus aliis perſonis,etiam per vns nnminandis, etiam quæcumque, quotcumque,& qualiacnmque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus,& expectantibus Clericis, ſeu Clericali charactere inſigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, ſeu enrum Procuratoribus ad id ſpeciale ab eis mandatum habentibus,iiſdem modn, & forma, quibus vobis aſſignatæ, & reſervatæ,ſeu aſſignata, & conceſſa fuerint reſpective etiam abſque cnnſenſu eaſdem penſinnes ſnlvere debentium, etiamſi illas, vel illa alias caſſari,& reſervari de nnvn faciendi facultatem nnn habueritis, ac penſioues, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujnſmodi, etiam pluries caſſata, & de nnvo aſſignata fuerint, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apoſtolicis ſuper reſervatinnibus,& aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac alias cum nmnibus,& quibuſcumque exemptinnibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus,vinculis, obligatinnibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervatinnibus hujuſmodi conceſſis, & contentis, necnnn cum ſubrogatinne in quibuſvis veſtris Juribus, etiam qunad quaſi poſſeſſionem exigendi, in qua tunc eritis, integre perſnlveudas, ſervata tamen forma Conſtitutinnis fel. rec. Innoceutii PP. XI. Prædeceſſnris Nnſtri ſuper translationibus penſinnum editæ,reſervare,cnnſtituere,& aſſignare valeant,auctoritate, & tennre prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas teſtandi de fructibus Beneficiorum.

§.6. Nec nnn etiam vobis, nt de nmnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſinnibus,terris, & locis, ac Juriſdictinnibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen uon ſint Altaris, ſeu Altarium Eccleſiarum vnbis cnmmiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum Divinn Cultui, ſeu uſui deputata, ſeque mnventibus cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditinnis exiſtentibus, ac Juribus, & actionibus ad vns ratinne Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metrnpnlitanarum, quibus vns forſan præeſſe cnntigerit, necnou Monaſterinrum, Prinratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum qunrumcumque Beueficinrum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium,quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſatinnibus Apoſtolicis in titulum, cnmmendam, adminiſtrationem, ac alias quomndnlibet nbtinueritis, nbtinetis, & nbtinebitis, ac fructuum, reddituum, & prnventuum Eccleſiaſticorum locn penſinuum, ipſarumque penſinnum annualium ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & prnventibus vnbis reſervatnrum, & aſſignatarum, ac reſervandnrum, & aſſignandarum,quns,& quas perceperitis, percipitis, & percipietis iu futurum, necnnn emolumentnrum qunrumcumque Rnmanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet ſpectautibus,& pertinentibus, ac etiam de dictis prnventibus,fructibus, redditibus, & penſinnibus annuis,necnnn veſtra, & cujuslibet veſtrum induſtria, & labore qunmodnlibet, & undecumque, licite tamen acquiſitis, & acquircndis; ac alias etiam de muneribus,& nfficiis,quæ exercueritis, & vos exercere cnntigerit, & alias quavis occaſinne, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretinſinribus rebus cnnſiſtaut,tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locnrum,etiam penes Beneficia ipſa exiſtentibus (quorum nmnium qualitates,& verns etiam annuns valores, etiamſi talia forent, quæ generali appellatione bonnrum, & ſupellectilium nnn venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis,præſentibus,ac ſi ſpecifice,& ſigillatim exprimerentur,& denominarentur pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium ducatnr. auri de Camera pro unoquoque veſtrum,ac etiam de ipſis fructibus, reddi-

Digitized by Google

tibus, & proventibus, & penſionibus debitis, & debendis(ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum jam editarum, & ſi quas deinceps edi coutigerit ſuper fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibuſuis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funeribus, quam etiam pro remuneratione illorum, vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum ſavorem, & uſum, ac alias pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuslibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis ſcriptura etiam minus ſolemni, coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola mauu veſtra ſcripta, vei ſubſcripta, & alias in omnibus, & per omnia prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimillum facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itaut quidquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias diſpoſitum a vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, & diſpoſitiones, ordinatinnes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apoſtolica earumdem tenore præſentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Statuuntur nonnulla eorumdem favore, ſi eos contigerit ab inteſtato decedere.

§.7. Et inſuper ſtatuimus, & ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in d. Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet veſtrum reſpective manſione, ac etiam extra Beneficia veſtra, vel alia loca debitæ a vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedatis, omnia, & ſingula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque proveuientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis Beneficiis Succeſſores non pertineant, ſed ad hæredes veſtri ſanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nomiuaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra ſcriptura etiam minus ſolemni ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Executores omnino exequi, & adimplere, illique ſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, douationes, diſpoſitiones, & alia forſan a vobis, etiam nulla, vel minus ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſecutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ea tunc, & e contra pro dicta ſumma ſex millium ducatorum aporobamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus, Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus Clericis ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ue Univerſitates, collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoque modo, vel perturbare.

Cauſæ peculiares.

§.8. Decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, & teſtameuta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut fieri contigerit tam vigore præſentis, quam etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum inde ſecutis, & ſecuturis, etiamſi vos intra curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Eccleſias, & Beneficia perſonalem reſidentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa non reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis rec. memor. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris pariter noſtri coutra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores cæteroſque reſidentiç perſonali prędictæ adſtrictos extra illam quomodooumque decedentes ſeptimo Kalen. Decembris Pontificatus ſui An. Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificatinnibus, decretis, declaratinnibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis ex quibuſcumque cauſis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & Divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter etiam a nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, & etiam ſub poſteriori data, etiam cum derogationibus, & clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latiſſime ſpecificandis repoſita, reſtituta, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plena-

narios, & omnes effectus, quos de jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodocumque ſortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem ceſſare, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus bujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos, ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut confirmationem præſentium a nobis, vel Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præſenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam neceſſitate cogi poſſe: Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis, per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & eiuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos in quavis cauſa, & inſtantia ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Deputantur Executores.

§.9. Quocirca Venerab. Fratribus Noſtris Oſtien., & Portuen. Cardinalibus Epiſcopis, & Dilecto filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus motu ſimili, quatenus ipſi, vel duo aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſiooes præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & io eis contenta bujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis, ſuper bis haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad boc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ ſpeciales.

§.10. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris etiam noſtri de una, & in Coocilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii noviſſime celebrati de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum oondum deventum fuerit, cui per boc alias derogare non intendimus, ac de conſeoſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis etiam per nos, & Sedem prædictam editis, & in poſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii Papæ VIII., per quam conceſſiones fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis fieri probibentur, ac Pii Papæ IV. Prædeceſſoris etiam noſtri de gratiis qualecumque iotereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in d. Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ita quod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrari facere teneamini, ac ſimilis rec. memor. Urbani Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri de penſionibus alias tranſlatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Poutificum Prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac Uniuerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necuon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati exiſtitis, & quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordnum, & Hoſpitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & Locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento; confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet conceſſis utendo vos per vos, vel Procuratores veſtros præſtiteritis forſan hactenus, vel vos in poſterum præſtare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & Litetis Apoſtolicis dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam aontianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliiſque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Univerſitatibus, aliiſque perſonis, etiam particularibus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Ordinariis, etiam eiſdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis Clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices Præceſ-

deceſſores noſtros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, ac de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum Statuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu, & ſcieutia ſimilibus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, etiamſi in eis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis prædictis caveatur expreſſe, vel tacite, quod Urbis niſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Eccleſiarum Beueficia, niſi per perſonas Illuſtres, vel Nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineri non poſſint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum bujuſmodi admitti, ſeu illorum Privilegiis uti poſſint, niſi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſederint, quodque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis tam ex ejus inſtitutione, quam ex ſtabilimentorum prædictorum diſpoſitione penſionibus Clericis Sæcularibus, & aliis perſonis, etiam Apoſtolica auctoritate reſervandis gravari non poſſint, quodque ſtabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latiſſime extendendæ, etiam per quaſcumque Literas Apoſtolicas, & quavis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas derogari non poſſint, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio bujuſmodi de conſilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magiſtri, & Conventus prædictorum ad id accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis bujuſmodi etiã per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diverſas in forma Brevis aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & ſemper in omnibus, quæ ſic fient etiam de ſimili conſilio derogationibus ſit appoſita clauſula, quod illum effectum ſortiantur de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, & uon alias, nec alio modo; quodque ipſi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera bujuſmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint, ſeu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur præſentibus pro expreſſis babentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat in genere, & in ſpecie, ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe decernimus. Quodque vos primam non feceritis in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Præcipiuntur quædam ab eis exequutioni demandanda.

§.11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios vobis, ut ſupra, facta perfrui valeatis, in manibus alicujus perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ profeſſionem fidei, juxta articulos pridem a Sede prædicta propoſitos expreſſe emittere, & ſolitum fidelitatis juramentum præſtare omnino teneamini. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notari publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adbibeatur in Judicio, & extra, quæ adbiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exbibitæ, vel oſtenſæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus ſimiles teſtandi de bonis, ac penſiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, quorum reſpective etiam familiares continui Commenſales erant conceſſæ fuerunt, præſentes literæ quoad facultates teſtandi de bonis, & transferendi penſiones hujuſmodi minime ſuffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcat. die XV. Decemb. MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLII.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſc. & Regul., quo ſtatuitur, ut Viſitator Provinciæ Aſſumptionis Tucumanenſis in Indiis Occidentalibus Ord. Minorum de Obſervantia, quando Commiſſarius Indiarum ad eandem non vult accedere, ex eadem Provincia eligatur.

Dat. 20. Decemb. 1724 An. 1.

Clem. XI. Conſt. ed. 1717. Sept. 7. P. 17. Conceſſa fuit facultas eligendi Commiſſarios Viſitatores ex eadem Provincia pro Provincia Concept. B. M. Fulminis Min. de Obſervant. Ianuen. Et hujus Conſt. ed. 1726. Ian. 28. P. 2. confirm. Decr. Epiſcoporum, & Regularium ſuper lite de erectione Conventus in Provincia Valentiæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponuntur cauſæ, longinquitas nimirum Provinciæ, & intollerabiles ſumptus; quæ Congregationem prædictam ad hoc decernendum impulerunt.

NUper pro parte dilecti filii Franciſci Idalgo Prominiſtri, ac Procuratoris Provinciæ Aſſumptionis Tucumanenſis in Indiis Occidentalibus Ord. Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium uegotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod facto recurſu Anno 1708. nomine dictæ Proviuciæ ad eamdem Congregatiouem, præter alia quamplurima, ſupplicatum fuerat, quod Commiſſarius Viſitator dictæ Provinciæ, a Superioribus, ad quos ſpectabat, ex Religioſis benemeritis ejuſdem Provinciæ eligeretur, & ad huuc effectum Provincialis, ac Diffinitorium pro tempore exiſtentes ad ipſos Superiores notulam omnium Religioſorum tali munere dignorum tranſmittere tenerentur, ut illi, quem mallent, pro ſui juſtitia, & æquitate eligere poſſent, cujus ſupplicationis ratio fundamentalis fuit, maxima paupertas, & diſtantia quoad longitudinem, & latitudinem ipſius Provinciæ, in qua tam Domorum, quam Eccleſiarum ædificia nullum altum babent, imo ſolum ex luto acerato conſtructa exiſtunt, adeoque intolerabiles ſum-

ſumptus acceſſus, & receſſus extranei Commiſſarij Viſitatoris ſufferre minime valebant, eaque de cauſa ab Exminiſtro Geoerali Bieſma mediis ſuis literis Patentalibus die 27. Februarii 1701. Matriti expeditis hoc idem obſervari maodatum fuerat, cum decreto quod præfatæ literæ patentales uſque ad Capitulum Generale obſervarentur; dicta vero Coogregatio ſuper dictis precibus, auditis prius relatiooe, & voto tunc exiſtentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis reſcripſerat, quod exquireretur Votum Capituli Generalis, quod ſuper hoc puncto Commiſſarii Viſitatoris favorabile] fuit, ideoque eidem Congregationi ſupplicato, ut attento favorabili voto memorati Capituli Generalis, tam Commiſſarius Generalis Indiarum, quam Peruaous, quando per ſe ipſos eamdem Provinciam Tucumanenſem viſitare nolebant, vel nequibant unum ex Religioſis idooeis ejuſdem Proviociæ deputare, & nominare, & ad hunc effectum Provincialis, & Definitorium pro tempore notulam omnium Religioſorum ad id munus viſitaodi dignorum, ad eoſdem Superiores mittere tenerentur, & reſpective deberent, ſicque in futurum inviolabiliter obſervari mandareot. Emauavit a præfata Congregatione Cardioalium Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet = Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardioalium negotiis, & conſultatiooibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita viſa relaxatione Emioentiſſimi Corſini prædicti Ordinis apud Saoctam Sedem Protectoris, ac enuntiato voto Capituli Generalis, referente Emioentiſſimo Noſtro Spinula cenſuit, & decrevit idem Decretum Capituli Geoeralis eſſe approbandum, & coofirmaodum, ut infra, videlicet = Quod ſtante ſumma egeſtate præfatæ Provinciæ Tucumanen, quæ iutollerabiles ſumptus adduceodi eſtraneum Commiſſarium Viſitatorem ſufferre non poteſt, quando Indiarum Commiſſarius per ſe ipſum noo vult accedere ad eandem Provinciam ad Capitulum celebraudum, tunc ex eadem Provincia Commiſſarium Viſitatorem debeat aſſigoare, & ad hunc effectum ſuo tempore Provincialis, & Diffinitorium ootulam Religioſorum tali muoere dignorum ipſimet Indiarum Commiſſario tranſmittere teneantur: Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Ordinis, ac aliis quibuſcumque in contrarium facientibus non obſtautibus. Romæ 22. Septembris 1724. = F. Card. Paulutius = V. Archiepiſcopus Damaſcenus Sectetarius = Loco ✠ Sigilli.

Decretum prædictum.

§. 1. Cum autem ſicut dictus Franciſcus Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat Apoſtolicæ coofirmatioois Noſtræ patrocioio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Franciſcum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſiooe, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſeotium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore ceuſentes, ſupplieatiooibus ejus nomioe Nobis ſuper boc humiliter porrectis ioclinati; Decretum præinſertum, Auctoritate Apoſtolica, teoore præſentium confirmamus, & approbamus, illique ioviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tameo ſemper io præmiſſis auctoritate Congregatiouis eorundem Cardioalium. Deceroentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective ioviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inaoe, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Preces Procuratoris Provinciæ.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordioationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudioibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet cooceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro pleoe, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habeotes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die XX. Dec. MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anoo Primo.

XLIII.

Conceduntur Iodulgeotiæ omues præſentis Anoi Jubilæi Monialibus, Oblatis, Puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monaſteriis degentibus, ac Aoacboretis, Eremitis, Iofirmis, & in Carcere deteotis.

Dat. 12. Januarii 1725. An. I.

Pro omnibus aliis hic non exceptis ſuſpenſæ fuerunt quæcumque Indulgentiæ vertente hoc Anno Jubilæi 1725. Conſt. hujus P. ed. 1724. Iul. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

PОntificia ſollicitudo quamvis omnium Chriſtifidelium ſaluti proſpiciat, præcipue tamen ſpiritualibus Sanctimonialium profectibus paternæ charitatis affectu ſtudet providere, ipſæ enim ſunt filiæ, quæ oblitæ Populum ſuum, & Domum Patris ſui, animi ſplendore cæleſtem Regem oblectaot: ipſæ ſunt Prudentes Virgines, quæ lampades ſuas charitatis flamma ſuccenſas provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cælitus petitam ducunt, non modo ſibi ipſis ad Cælum viam ſternunt, ſed jejuniis, & vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Chriſtifidelibus eam aperire ſtudent. Quare ſummopere optandum eſt,

Proœmium.

eſt, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat, conſtantiſſime retineant, ac dent operam, ut ſicuti præclaros hic agunt de carne in carne triumphos, ita poſt hujus vitæ certamina in Cæleſti Patria feliciter coronentur.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

§. 1. Quoniam autem conſimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut ſupernarum rerum contemplationi ſecurius vacent laudabiliter elegerunt Spiritualibus quoque ipſorum incrementis paternis viſceribus, maxime ducimus conſulendum. Cum igitur tam ipſi, quam præfatæ Sanctimoniales perpetua vivant clauſura mancipati, & multæ Puellæ, & Mulieres ſeculares educationis, vel alia ex cauſa de licentia Sedis Apoſtolicæ in Monaſteriis degant, ibique clauſuræ leges obſervent, multæque etiam reperiantur Oblatæ, quarum inſtitutum a Sede Apoſtolica approbatum exiſtit, & quæ in Domibus, ſeu Conſervatoriis in communi vivunt, necnon multi (ut accepimus) utriuſque ſexus Chriſtifideles partim Carceribus detenti, partim vero diuturna infirmitate præpediti non ſolum in Alma Urbe Noſtra, & Italia, ſed aliis etiam Regionibus, Provinciis, & Locis reperiantur, qui, & quæ reſpective impedimentis hujuſmodi remotis pro percipiendis præſentis Anni Jubilæi fructibus ad Almam Urbem Noſtram omnino venirent, & Baſilicas, Eccleſiaſque ad id deputatas benedicente Domino induhitanter viſitarent; verum ob prædicta impedimenta ad Urbem hujuſmodi minime venire, neque reſpective Baſilicas, & Eccleſias ipſas viſitare valeant. Nos pro paſtoralis officii Noſtri debito, paternaque charitate illorum omnium Animarum ſaluti, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere volentes, omnibus, & ſingulis Sanctimonialibus quorumcumque Monaſteriorum, etiam illorum, quæ ab ordinaria juriſdictione exempta, & Sedi Apoſtolicæ præfatæ immediate ſubjecta ſunt, vel eſſe aſſeruntur, necnon Oblatis præfatis, ac Puellis, & Mulieribus Secularibus Monaſteriis hujuſmodi de ejuſdem Sedis licentia degentibus, & Anachoretis, atque Eremitis hujuſmodi, ac utriuſque ſexus Chriſtifidelibus tam Carceratis, quam Infirmis prædictis tantum, & qui alias impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis ceſſantibus ad hanc Almam Urbem pro Theſauris Spiritualibus hujuſmodi conſequendis venturi fuiſſent, vere pœnitentibus, & confeſſis, quod in Locis ubi eos eſſe contigerit, pia Chriſtianæ pietatis, & charitatis opera, juxta formam ab Ordinariis Locorum, ſeu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujuſmodi Superioribus, vel de eorum mandato a prudente Confeſſario; In Alma vero Urbe a Dilecto Filio Noſtro Vicario, ſeu ejus Viceſgerente tantum præſcribendam pro cujuſlibet ſtatu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia in noſtris Literis Indictionis Anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones etiam pleniſſimas conſequantur, quas conſequerentur, & conſequi poſſent, ſi in hoc præſenti Anno Jubilæi diebus ad id ſtatutis quatuor ad id deputatas Baſilicas, & Eccleſias Almæ Urbis, & extra illius muros, pro quibus viſitandis Jubilæum, & Indulgentiæ prædictæ conceſſæ ſunt, perſonaliter viſitarent, & eorum quilibet viſitaret: Eiſdemque Sanctimonialibus, ac Oblatis, Puellis, & Mulieribus Secularibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis, & Chriſtifidelibus impeditis hujuſmodi, ut ad effectum præſentium Confeſſarios Presbyteros Seculares, vel cujuſvis Ordinis Regulares ab iiſdem Ordinariis Locorum ad id probatos, qui confeſſionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibuſvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia ſalutari abſolvere poſſint, eligere valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Concеſſio prædictæ Indulgentiæ, pro omnibus præfatis, quibuſcumque in locis eos eſſe contigerit.

Clauſulæ.

§. 2. Non obſtan Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentium Literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Jan. MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLIV.

Abrogantur quæcumque Privilegia perſonalia Monachis Ordinis S. Benedicti Congregationis Portugalliæ alias conceſſa.

Dat. 17. Januarii 1725. An. 1.

Hujus etiam Conſtit. ed. 1724. Octobris 3. P. 1. Abrogata fuerunt Privilegia omnia perſonalia, quæ Minoribus Ord. S. Franciſci in Regno Portugalliæ concedi conſueverunt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

IN ſuprema militantis Eccleſiæ ſpecula meritis licet imparibus, divina diſpoſitione collocati in eam præcipue curam ſolicitis ſtudiis intendimus, ut Religioſorum Virorum ſub ſuavi vitæ Monaſticæ jugo altiſſimi obſequiis mancipatorum Congregationes ſalubriter dirigantur, laudabilibuſque inſtitutis ſuis quocumque ſublato impedimento inhærentes, felicibus in dies benedicente Domino, proficiant incrementis. Cum itaque (ſicut accepimus) in Portugalliæ, & Algarhiorum Regnis, ac Inſulis in Indiis, & Ultramarinis conquiſtis ipſorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali ſubjectis Monachis Congregationis Portugalliæ Ordinis S. Benedicti diverſa Indulta, & Privilegia perſonalia, prærogativæ, immunitates, atque exemptiones conceſſa reperiantur, unde graviſſima in prædicta Congregatione ſcandala enaſci, magnumque Monaſticæ in ea diſciplinæ, & obſervantiæ relaxationi oſtium pandi experientia ipſa compertum eſt. Nos præmiſſis quantum cum

Cauſæ præſentis abrogationis.

cum Domino poſſumus de opportuno remedio providere, ſalubrique, ac proſperæ ipſius Congregationis Monachorum directioni conſulere volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia, & quæcumque privilegia, & Indulta perſonalia, prærogativas, immuuitates, & exemptiones quibuſvis dictæ Congregationis Monachis, & perſonis cujuſcumque Dignitatis, qualitatis, & conditionis exiſtant quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, & ad cujuſcumque Inſtantiam, & ſupplicationem tam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, & a quibuſvis S.R.E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam a Sedis Apoſtolicæ in eiſdem Regnis Nuntiis, ac quiquslibet Congregationis Monachorum hujuſmodi Superioribus hactenus quoquo modo contra, & præter Regularia Congregationis, & Ordiuis prædictorum inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa harum ſerie perpetuo revocamus, annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegaros etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditotes judicari, & definiri debere; ac irritum, & Inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcieuter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandautes propterea, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque ſuorum officiorum, vociſque activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurren., dilectis filiis Generali, aliiſque dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, ut quamprimum præſentes noſtræ literæ ad eorum notitiam perveuerint, omnes, & ſingulos Monacbos Congregationis hujuſmodi ſimilia Indulra, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones habentes illos eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quemquam illis uti ſinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta Regularia Congregationis, & Ordinis prædictorum Statuta Apoſtolica Auctoritate confirmata omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis compeſcendo.

Abrogatio prædicta motu proprio facta.

Mandatur exequutio harum literarum.

§.1. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Literis Apoſtolicis ſuper conceſſione, ſeu confirmatione indultorum, privilegiorum, prærogativarum, immunitatum, & exemptionum hujuſmodi emanatis, aliiſque Cunſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & couſuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritautibus, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ cum derogatoriis.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi foreut exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Januarii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLV.

Declaratur irrita electio, & conſecratio Cornelii Steenoven in Archiepiſcopum Ultrajectinum.

Dat. 21. Februarii 1725. An. 1.

Alia Conſt. hujus ed. 1725. Aug. 13. P. 2. Declaratur nulla electio Cornelii Berchaman in Archiepiſcopum Ultrajectinum cum indictione Excommunicationis lata Sententiæ audientibus illum conſecrare.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUa ſolicitudine ad Animarum Veſtrarum ſalutem hæc S. Sedes advigilet, quove ſtudio curet, & nitatur, ut aduerſus inſidias Diaboli nulla vobis deſint ſanæ doctrinæ, ſalutaris diſciplinæ, & vigilantiæ paſtoralis præſidia, jam aſſiduis hactenus argumentis exploratum Vobis eſſe non dubitamus. Hæc ipſa tamen doloris acerbitas, qua gemitus Noſtros ad Vos deſerre, mœroriſque cauſas iteratis queſtubus replicare, & recentibus ſcandalis obviam ire compellimur, novum Vobis, nec obſcurum eſſe debet paternæ Noſtræ charitatis teſtimonium.

Literæ diriguntur ad Catholicos in Fœderato Belgio.

§.1. Noſtis autem dilecti Filii, quibus artibus pravæ doctrinæ ſemina ſpargere molientes diſſenſionis Filii, non ſolum catholico nomine, ſed paſtoralium etiam munerum inducta larva, & confictis Eccleſiaſtici Miniſterii titulis abutentes, ad Animarum curam, & Sacramenta adminiſtranda obrepere, aut irrumpere tentaverint. Sed ſuperbia eorum, quæ aſcendit ſemper, eo demum temeritatis evaſit, ut poſtquam a ſeptem Clericis, qui Canonicorum nomen jactabant Ultrajectini Capituli, quod jam ante annos ab hinc plures ſupra centum intercedit, perperam, ac temere facta eſſet die 27. menſis Aprilis anno 1723. Electio Cornelii Steenoven turbolente factionis anteſigna-

Expoſitio facti.

ni, & Eccleſiaſticis cenſuris obſtricti in Archiepiſcopum Ultrajectinum, quanquam ab hac Sancta Sede rejectam ejuſmodi Electionem certo, & palam reſciviſſent; curarunt tamen, atque effecerunt, ut eidem Cornelio die 15. menſis Octobris anno 1724. Apoſtolica auctoritate, & Sacrorum Canonum contemptis regulis, per deteſtabilem, ac ſacrilegam manuum impoſitionem Epiſcopalis conſecrationis munus traderetur. Ne autem factioſorum conatus ulla pravitate vacarent, conſecratio peracta eſt a Dominico Maria Varlet Epiſcopo Babylonenſi jam ab exercitio Epiſcopalis Ordinis ſuſpenſo, ejus ſuſpenſione per literas Sacri Cardinalium Collegii apud vos typis impreſſas publice denunciata; ſed ad hæc inde etiam cumulus perverſitatis acceſſit, quod memoratus Epiſcopus Babylonenſis, minime aſſiſtentibus ex præſcripto Sacrorum Canonum duobus aliis Epiſcopis, nullaque Apoſtolica diſpenſatione ſuffultus, ſolus antedictum Cornelium conſecrare auſus fuerit.

Declaratio prædictæ irritæ electionis cum inhibitione eidem Cornelio, ut abſtineat ab exercitio Ordinis Epiſcopalis.

§. 2. Ut igitur pro noſtræ ſervitutis officio opportuna remedia tantis ſcandalis adhibeamus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, & declaramus, tam electionem ejuſdem Cornelii in Archiepiſcopum Ultrajectinum fuiſſe irritam, ac prorſus nullam; quam ejus conſecrationem fuiſſe omnino illicitam, & execrandam, ac proinde ipſum temere, nulloque jure electum Cornelium omni Eccleſiaſtica, & Spirituali juriſdictione pro Animarum regimine carere; atque illicite conſecratum ab omni exercitio Epiſcopalis Ordinis eſſe ſuſpenſum. Mandamus propterea, diſtricteque interdicimus memorato Cornelio ſub pœna Excommunicationis ipſo facto ſine alia declaratione incurrendæ, ne audeat Paſtores, Miſſionarios, Miniſtros, aut alios quocumque nomine nuncupentur, ad Animarum curam, & Sacramentorum adminiſtrationem quovis etiam neceſſitatis prætextu conſtituere, ac deputare. Simul etiam palam edicimus, & declaramus, omnes, & ſingulas prædictorum officiorum deputationes pro Animarum regimine quocumque nomine factas, aut fortaſſe faciendas, cum omnibus inde ſecutis, prorſus irritas eſſe, ac nullius roboris & momenti. Rurſus eidem Cornelio præcipimus, & inhibemus, ne ſub ſimili Excommunicationis pœna audeat illicite Sacramentum Confirmationis, aut Ordines conferre, aut quoquo pacto Ordinem Epiſcopalem a quo ſuſpenſus eſt, exercere.

Injungitur eiſdem Catholicis, ne prædictum Cornelium in Archiepiſcopum agnoſcant.

§. 3. Vobis autem, dilecti Filii graviter injungimus, ac vetamus, ne antedictum Cornelium pro vero Archiepiſcopo Ultrajectino habeatis, & agnoſcatis, neve eum eodem ullo pacto, præſertim in Divinis, communicetis; aut ab ipſo, vel ab aliis per ipſum perperam, & inaniter deputatis Sacramenta, aut Ordines accipiatis. Noverit enim, qui Ordinibus initiatus ab ipſis fuerit, ſuſpenſionis ſe vinculo conſtrictum, atque irregularitati præterea obnoxium, ſi ſuſceptos Ordines exercuerit. Reliquum eſt, ut paternis curis noſtris filialis obedientiæ, fideique veſtræ officia reſpondeant. Nullum enim jucundius dolori noſtro ſolatium afferri poteſt, quam ut intelligamus, Vos caute ambulantes, non vocem alienorum audire, ſed Paſtorem ſequi, & domum ædificare ſupra firmam petram. Ac Vobis, dilecti Filii Apoſtolicam benedictionem, quam cæliſtis præſidii pignus, atque adverſus poteſtates tenebrarum arma, & ſcutum eſſe optamus, peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Februarii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLVI.

Dat. 2. Martii 1725. An. 1.

Declaratur, quaſdam Indulgentias in generali Indulgentiarum ſuſpenſione, Anno Jubilæi durante indicta, minime comprehendi: & quædam alia Indulgentia conceditur.

Inter alias excipiuntur Indulgentiæ conceſſæ ab Inn. XI. Conſt. ed. 1678. Oct. 1. Comitantibus S.S. Viaticum, quæ confirmatæ, & ampliatæ fuerunt ab Inn. XII. Conſt. ed. 1695. Jan. 5. P. 4. Et alia hujus Conſt. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. Fit ſa altas Chriſti Fidelibus conſequendi etiam ſuſpenſas Indulgentias, in ſuffragium tamen Animarum Purgatorii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſti-Fidelibus præſentes Literas inſpecturis Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem quarumdam Indulgentiarum, & gratiarum Spiritualium conceſſiones, quæ ad Divini cultus incrementum, & ad augendam Fidelium devotionem, Animarumque ſalutem promovendam peculiariter impertiri dignoſcuntur, ab indicta Anno Jubilæi generali earundem Indulgentiarum ſuſpenſione excipere, ne circa eas, aliquibus dubitandi occaſio præbeatur.

Enumeratio Indulgentiarum, quæ ſub prædicta ſuſpenſione minime comprehenduntur.

§. 1. Quum itaque Nos nuper ſub generali ſuſpenſione hujuſmodi, nec Indulgentias Altarium privilegiatorum pro Fidelibus Defunctis, nec alias quaſcumque eodem modo pro ſolis ipſis Defunctis conceſſas venire, ſed quas Vivi ſibi lucrari poſſunt cum facultate illas per modum ſuffragii Animabus eorumdem Fidelium Defunctorum in Purgatorio exiſtentibus applicandi ſuſpenſas eſſet, minuſque Indulgentias conceſſas in articulo Mortis in facultate illas aliis communicandi ceſſare, neque a Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium de Latere Legatis, & Apoſtolicæ Sedis Nunciis, ac Epiſcopis in uſu, ſeu exercitio Pontificalium, aut in impartienda Benedictione, aliave forma conſueta concedi ſolitas; ſicuti etiam perdurare facultates Tribunalis Officii Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem, auctoritate Apoſtolica inſtituti, ejuſque Officialium, Miſſionariorum quoque, & Miniſtrorum, qui ab eodem Tribunali, ſeu a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſita, vel alias a Sede prædicta ad id deputati fuerint, & præſertim facultates abſolvendi ab hæreſi illos, qui abjura-

tis

Digitized by Google

tis eorum erroribus, capaces ejuſmodi abſolutionibus redduntur; Inſuper Indulgentias a fel. rec. Innocentio XI., & Iunocentio XII. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris per quaſdam ſuas deſuper in ſimili forma Brevis die prima Octobris 1678., & die prima Julii 1695. reſpective expeditas Literas Chriſti Fidelibus, qui Sanctiſſimum Eucbariſtiæ Sacramentum, dum ad Infirmos deferri contigerit, devote comitati fuiſſent, aut legittimo impedimento detenti perſonaliter comitari nequiviſſent, ſed tamen lumen, ſeu facem per alios ea occaſione deferendum, ſeu deferendam miſiſſent, prout etiam a Nobis per noſtras in pari forma Brevis Literas die 14. menſis Septembris proxime præteriti emanatas, mane, aut meridie, ſeu Veſpere ad pulſum Campanæ flexis genibus Salutationem Angelicam recitantibus conceſſas, ſub præfata ſuſpenſione Indulgentiarum minime comprebendi auctoritate Apoſtolica declaraverimus.

Declaratio prædicta.

§. 2. Nunc autem univerſos Chriſtifideles de noſtra in præmiſſis mente, & voluntate certiores reddere, & ad Indulgentias, & gratias Spirituales ejuſmodi lucrifaciendas, quacumque ſubmota dubietatis occaſione, alacrius excitare cupientes; Omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus prædictis declarationem a Nobis, ſicut præmittitur, editam, quod ſcilicet memoratæ Indulgentiæ, & gratiæ Spirituales, durante Anno Jubilæi lucrifieri poſſint in omnibus, & per omnia, perinde acſi generalis ſuſpenſio præfata non emanaſſet, tenore præſentium denuntiamus, ac edicimus, palamque, & notam facimus.

Conceduntur Indulgentiæ iis, qui fuerint Orationi 40. horarum ubicumque.

§ 3. Præterea ad fovendam, ampliandamque eorumdem Fidelium erga Sanctiſſimum, Auguſtiſſimumque Corporis, & Sanguinis Domini Noſtri Jeſu Cbriſti Sacramentum prædictum, pietatem, atque devotionem illis omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus ubicumque extra Urbem degentibus Confeſſis, ac Sacra Communione refectis, vel ſaltem vere contritis, & cum firmo propoſito confitendi, qui in Eccleſiis ubi Oratio quadragiuta horarum, durante præſenti Anno Jubilæi, in dicta fuerit, devote eo temporis ſpatio, quod illis commodum fuerit, oraverint, toties, quoties id egerint Septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta, dicta auctoritate relaxamus, prout eidem Orationi quadraginta borarum in Eccleſiis Almæ Urbis Noſtræ inſtitutæ intereſſentibus nouiſſime conceſſimus.

Clauſulæ.

§. 4. Non obſtantibus ſuſpenſione hujuſmodi, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adbiberetur ipſis præſentibus ſi forent exbibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die II. Martii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLVII.

Dat. 7. Martii 1725. An. 1.

Interdicitur Regularibus omnibus, ad quaſcumque Dignitates Eccleſiaſticas promotis, ne ſecum extra Cœnobia ulla bona adſportare audeant.

Similis Interdictio pro F. F. Minoribus Conventualibus facta eſt ab Alex. IV. Conſt. ed. 1255. Decemb. 5. P. 1. Et pro F. F. Prædicatoribus a Clem. IV. Conſt. ed. 1268. Iun. 9. P. 4. Quæ Conſtitutiones bic referuntur, & extenduntur ad omnes Ordines Regulares.

BENEDICTUS PAPA XIII.

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

POſtulat humilitati Noſtræ Divina diſpenſatione commiſſum Sacroſancti Apoſtolatus officium, ut quæcumque reſpiciunt bonum, tranquillitatem, & commodum Ordinum Regularium, unde plurimum omni tempore non modo ſplendoris, ac ornamenti, verum etiam utilitatis, atque Præſidii Catholicæ Eccleſiæ acceſſiſſe, ac in dies magis accedere ſatis omnibus notum eſt; & quorum in Cœtu, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipſos olim fuiſſe; pluriumque anuorum ſpatio verſatos eſſe in Domino gloriamur, propenſis ſtudiis, paternaque cbaritate, & ſolicitudine promovere non omittamus; ac ea præſertim, quæ ad tollendos abuſus, arcendam proprietanis labem, & inviolatum cuſtodiendum in eiſdem Ordinibus paupertatis Votum, a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris provido, juſtoque conſilio ſancita fuiſſe noſcuntur, ut ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ munimine roboremus, & alias deſuper conceſſæ Nobis cælitus auctoritatis partes interponamus, prout rerum, ac temporum conditio exigit, & Nos omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad majorem Omnipotentis Dei Gloriam, proſperum prædictorum Ordinum Regularium ſtatum, ac Animarum Pretioſiſſimo Cbriſti Sanguine Redemptarum ſalutem, expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Alexander Papa IV Prædeceſſor Noſter, cum expoſitum illi fuiſſet aliquando contingere, ut Fratres Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci ad Epiſcopalem, & alias Superiores, ſeu inferiores Dignitates promoti ſecum adſportare, propriiſque uſibus applicare præſumerent Libros, & alia, quæ tempore ſuæ promotionis haberent, tametſi non ad eos, quibus nibil proprium babere licet, ſed ad Ordinem pertinerent; ad ejuſdem abuſum ſubmovendum, & conſulendum præfati Ordinis indemnitati, quaſdam ſuas deſuper promulgavit Literas Apoſtolicas tenoris ſequentis, videlicet = Alexander Epiſcopus Servus Servorum Dei. Generali, & Provincialibus Minoris Ordinis Fratrum Minorum. Ex parte Veſtra Nobis fuit intimatum, quod, cum contingat interdum ad

Refertur quædam Conſtitutio Alexandri IV., qua idem injungitur ſingilla-

tim Minoribus Conventualibus.

Epiſcopalem, & alios ſuperiores, ſeu inferiores Dignitates, aliquos de Fratribus Veſtri Ordinis promoveri, ipſi libros, & alia, quæ tempore ſuæ promotionis habent, licet non ad eos, cum proprium eis habere non liceat, ſed ad Ordinem pertineant memoratum, propriis uſibus applicare præſumunt in ſuarum perniciem Animarum: Quare ſuppliciter poſtulaſtis a Nobis, ut providere ſuper hoc ſalubriter curaremus. Nos igitur eorundem Fratrum ſaluti, & indemnitati Veſtri Ordinis paterna volentes ſolicitudine providere, ut libros, & alia quæ ipſos promotionis ſuæ tempore habuiſſe, ſeu habere conſtiterit, Tibi, Fili Generalis Miniſter, vel tuis Provincialibus Miniſtris, ſubmota qualibet dilatione, reſignent ipſis Fratribus jam præmotis in virtute obedientiæ, illis autem, quos promoveri contigerit, ne reſignare differant, auctoritate præſentium duximus injungendum, niſi forſan Vos ipſorum uſus eis ad tempus conceſſeritis de gratia ſpeciali. Datum Laterani Anno incarnat. Dominicæ MCCLV. Nonis Decembris, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Alia Conſtitutio Clementis IV. ad eundũ abuſum ex Ordine Prædicatorum ſubmovendum,

§. 2 Deinde, cum memoratus abuſus in Ordinem quoque Fratrum Prædicatorum irrepſiſſet, recol: mem: Clemens Papa IV. Prædeceſſor itidem Noſter pro ſuo Paſtorali zelo eum extirpandum curavit per ſuas conſimiles Literas Apoſtolicas, quarum tenor hic ſubjicietur: Clemens Epiſcopus Servus Servorum Dei. Dilectis Filiis Magiſtro, & univerſis Prioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Providentia laudabilis, & ſalubris in cunctis Veſtris haberi debet operibus, ut exinde claritatem nominis in conſpectu Dei, & Hominum habeatis. Cum itaque (ſicut aſſeritis) contingat interdum, quod illi ex vobis, qui de Ordine Veſtro ad Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus, & alias Prælaturas Eccleſiaſticas aſſumuntur, non conſiderantes, quod ex profeſſione in ipſo emiſſa Ordine nihil habent proprium, quod ſibi ſpecialiter valeant retinere, libros, & alia, quæ apud eos hujuſmodi tempore promotionis habent, uſibus propriis applicare, ſecumque portare præſumant in propriæ ſalutis diſpendium, & dicti Ordinis non modicum detrimentum: Nos præſumptioni hujuſmodi volentes ſalubriter refragari, univerſis Fratribus dicti Ordinis ad hujuſmodi Archiepiſcopatus, Epiſcopatus, & Prælaturas de cetero aſſumendis, auctoritate præſentium diſtrictius inhibemus, ne conſecrationis munus quoquo modo recipiant, antequam libros, & Bona contingentia Ordinem memoratum, quæ apud eos tempore ſuæ promotionis habere contigerit, Prioribus, & Conventibus, de quibus aſſumpti fuerunt, cum integritate reſignent, niſi forſan iidem Priores, de conſenſu ipſorum Conventuum, uſum illorum ad certum tempus eis duxerint concedendum: alioquin eo ipſo ab executione Pontificalis Miniſterii noverint ſe ſuſpenſos. Inter hujuſmodi autem libros non intelligimus comprehendi quaternulos, & alias cartulas, vel membranas, in quibus dicti Fratres ſibi certa notabilia cum aliquibus privatis ſermonibus collegerunt. Nulli ergo &c. Datum Viterbii Anno Incarnationis Dominicæ MCCLXVIII. quinto Idus Junii Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

Confirmatio relatarum Conſtitutionum.

§. 3. Quamvis autem præinſertarum Apoſtolicarum Literarum tenorem a memoratis Regularibus, pro quibus emanarunt, Religioſe hactenus obſervatum fuiſſe, & adhuc obſervari minime vereamur. Nihilominus nonnullis juſtis, & gravibus adductis rationibus, ad obſtruendum fraudibus, quæ forſan in poſterum committi poſſent, quemcumque aditum, eaſdem Alexandri, & Clementis Prædeceſſorum Literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis confirmandas, & innovandas eſſe duximus; prout Motu proprio, ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione illas, & in eis contenta quæcumque (iis tantum exceptis, quæ eidem Noſtræ Conſtitutioni advertantur, ut infra) ampliſſime confirmamus, approbamus, ac innovamus, & quatenus opus ſit, adverſus quemcumque non uſum, ſeu contrarium uſum, qui quoquo modo prætendi poſſet, reſtituimus, priſtinum in ſtatum reponimus, ac plenarie integramus.

Extenſio earundem ad omnes alios Regularium Ordines.

§. 4. Præterea, etſi ſatis conſtet ſaluberrimam prædictam Literarum diſpoſitionem non ad eos dumtaxat, de quibus loquitur, ſed ad univerſos etiam alios Regulares Ordines pertinere, cum ratio Voti ſolemnis paupertatis, cui illa unice innititur, vigeat, locumque habeat generatim abſque ulla prorſus differentia in omnibus Ordinibus, quorum Profeſſores eodem paupertatis Voto æqualiter obſtringuntur; adeoque ſicuti iidem Profeſſores indiſcriminatim nihil proprium poſſident, nec poſſidere poſſunt, & quidquid acquirunt, Monaſterio, & Ordini acquirunt, ita ſane abſque ullo diſcrimine, quando ad Prælaturas Eccleſiaſticas aſſumuntur, Bona, quæ ante earum aſſecutionem habebant, ſecum aſportare proprioſque in uſus convertere nequaquam poſſunt, ſed Monaſterio, & Ordini, cui acquiſita ſunt, ex integro relinquere, ac reſignare tenentur; Nihilominus ad quamcumque ambiguitatem ſubmovendam, ac penitus e medio tollendam, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, memoratas Alexandri, & Clementis Prædeceſſorum Literas tenore præſentium expreſſe extendimus, ac ampliamus ad omnes etiam, & ſingulos alios Catholicæ Eccleſiæ Ordines, Congregationes, ac Inſtituta Regularia, Monaſtica, & alia quocumque nomine, & titulo nuncupata, nullo prorſus excepto, a quibus, & ab eorum Profeſſoribus deinceps illas in omnibus, & ſingulis, quæ præſenti Conſtitutioni non adverſantur, exactiſſime obſervari volumus, præcipimus, & mandamus, perinde ac ſi ipſæmet Literæ a præfatis Prædeceſſoribus Noſtris pro ſingulis aliis Ordinibus, Congregationibus, ac inſtitutis prædictis, eorumque Profeſſoribus quibuſcumque editæ, & promulgatæ fuiſſent, & non alias, nec alio modo.

Idem demum omnibus inhibetur ab hoc Pontifice.

§. 5. Cupientes inſuper, ut omnis, anſa, & occaſio quibuſcumque alienis, extraneis, aut ſubdolis prædictarum Literarum interpretationibus præcidatur, Ordinumque Regularium quorumcumque præfatorum indemnitati plenius etiam, atque uberius conſultum ſit: motu,

tu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, omnibus, & ſingulis Regularibus Perſonis cujuſcumque Ordinis, Congregationis, ac Inſtituti, ut præfertur, quæ a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore exiſtente ad Patriarchatus, Archiepiſcopatus, Epiſcopatus, vel quaſcumque alias Prælaturas, & Dignitates Eccleſiaſticas in poſterum aſſumentur, tenore præſentium ſtrictiſſime interdicimus, ac inhibemus, ne ſecum adſportare, propriiſque uſibus applicare audeant libros, pecunias, credita, depoſita, & Bona mobilia, ſeu immobilia cujuſcumque generis, & ſpeciei, quæ eos tempore ſuæ promotionis penes ſe, vel alios habere contigerit, *exceptis dumtaxat Scriptis, propriis indumentis, & Breviario*; ſed ea omnia, ſtatim ac ſuæ promotioni conſenſerint, & antequam Conſecrationis munus ſuſcipiant, Superiori Locali, & Capitulo Cœnobii, Conventus, aut Domus. ubi detegunt, integra, & intacta abſque ulla prorſus diminutione, cum eorum Notula, ſeu Inventario Bona fide confecto, reſignare teneantur, ut illi poſtmodum Cœnobio, Conventui, vel Domui applicari poſſint, ac debeant, cui juxta Conſtitutiones, & conſuetudines cujuſque Ordinis, Congregationis, ac Inſtituti applicanda eſſe conſtiterit. Quod ſi ſecus fecerint, & huic noſtræ Ordinationi non obtemperare præſumpſerint, contrafacientes, ultra pęnam ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalis Miniſterii in præfatis Clementis IV. Literis conſtitutam, ſuſpenſionis inſuper a Divinis pœnam ipſo facto incurrant, cujus relaxationem Nobis tantum, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti (ſublata cęteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apoſtolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario, eam, etiam ad tempus, relaxandi facultate) ſpecialiter, & expreſſe reſervamus, ac reſervatam eſſe volumus, & mandamus.

Adimitur Superioribus Ordinum facultas concedendi promotis eiſdem ad tempus uſum librorum, aliorumque.

§.6. Poſtremo, cum æquum, & ſalutare, imo etiam neceſſarium arbitremur, ut occurratur, ac opportunum adhibeatur remedium præjudiciis, & detrimentis, quæ actenus illata fuiſſe novimus, ac etiam de cętero inferri poſſe animadvertimus Ordinibus Regularibus, Cœnobiis, Conventibus, ac Domibus prædictis ex facultate, quæ ab Alexandro Prædeceſſore Miniſtro Generali, & Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci, & a Clemente itidem Prædeceſſore Miniſtro Generali, ac Prioribus Ordinum Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, tributa fuit concedendi promotis ad Epiſcopalem, & alias Eccleſiaſticas Dignitates, uſum ad tempus Librorum, aliorumque Bonorum, quæ tempore ſuæ promotionis habebant; Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, tenore præſentium nedum præfatis, ſed etiam omnibus, & ſingulis aliis Superioribus quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, ac Inſtitutorum Regularium prædictorum, ad quæ præinſertas Alexandri, & Clementis Prædeceſſorum Literas, ut ſupra extendimus, & ampliamus, etiamſi Abbates, Magiſtri, Miniſtri, & Præpoſiti Provinciales, aut Generales fuerint, vel quacumque alia denominatione, ac titulo Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis antedictis præfuerint, necnon eorumdem Cœnobiorum, Conventuum, Domorumque Superioribus Localibus, & Capitulis quibuſcumque, prædictam facultatem concedendi ad tempus uſum Librorum, aliorumque mobilium præfatorum prorſus adimimus auferimus, & abrogamus, ac pro adempta, ſublata, & prorſus abrogata ab omnibus in poſterum haberi volumus, ſtatuimus, & declaramus, itaut perpetuis futuris temporibus ejuſmodi facultate uti amplius non poſſint, nec debeant, perinde acſi ipſis a præfatis Prædeceſſoribus Noſtris nunquam tributa, & conceſſa fuiſſet, & non alias, aliter, nec alio modo: ſub pœna, ſi ſecus fecerint, ſuſpenſionis a Divinis eo ipſo incurrenda, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, privative quoad omnes alios, reſervamus, & reſervatam eſſe ſtatuimus, præcipimus, ac mandamus.

Clauſulæ.

§.7. Decernentes præſentes Literas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, ac fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quavis præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari;

Derogatoriæ peculiares.

§.8. Non obſtantibus præinſertis Alexandri IV., & Clementis itidem IV. Prædeceſſorum Literis, & de jure quæſito non tollendo, ac certis Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum prædictorum, etiam Juramento confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Profeſſoribus quibuſcumque ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu ſimili, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſione digna præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſer-

tis,

Digitized by Google

tis, ac ſervatis reſpective babentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanturis, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

Alla clauſulæ.

§.9. Ut autem præſentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generali in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent: utque ipſarum præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtræ confirmationis, approbationis, innovationis, reintegrationis, decreti, declarationis, ſtatutorum, voluntatum, mandatorum, Conſtitutionis, aſſignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. Nonas Martii Pontificatus Noſtri Anno Primo.

P. M. Card. Prodatar.

LXVIII.

Dat. 11. Martii 1725. An. 1.

Conceduntur duabus Facultatibus utriuſque Juris, & Artium Liberalium in Oppido Palen. Provinciæ Bearniæ nuper erectis Privilegia omnia Univerſitatibus Studiorum Generalium Regni Galliarum conceſſa; ac pariter Studentibus, & ad gradus Scholaſticos in eis promotis.

Inn. XII. Conſt. ed. 1721. Maji 9. P. 1. Confirmatur, & innovatur conceſſio Privilegiorum Univerſit. Stud. gen., & Collegio Doctorum Civit. Urbini a Clem. XI. facta. Et hujus Conſt. ed. 1727., Jul. 1. P. 4. erigitur Univerſitas Studiorum in Civitate Camerinenſi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Duas facultates prædictas n. er erectas ſuſſio refertur.

NUper pro parte Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Nobis expoſitum fuit, quod cum dilecti Filii Clerus, & Populus Provinciæ ſuæ Bearniæ ei expoſuiſſent grave incommodum, & diſpendium quod Incolæ Provinciæ prædictæ in amandandis Juvenibus ad Studiorum Generalium Univerſitates utpote multum inde diſſitas ſentiebant, ipſeque Ludovicus Rex eorumdem Incolarum commoditatibus, ac utilitati proſpicere cupiens erectioni duarum facultatum in Oppido Civitate nuncupato Palen., quod dictæ Provinciæ caput exiſtit, utriuſque nempe Juris Canonici, & Civilis, ac Artium Liberalium aſſenſum ſuum præbuiſſet, quæ poſtmodum inibi erectæ, & inſtitutæ fuerunt; Nunc autem memoratus Ludovicus Rex duabus facultatibus ſic erectis prærogativas Univerſitatibus Studiorum generalium intra Regni ſui Galliarum fines conſiſtentibus conceſſas impertiri, eos vero, qui eiſdem facultatibus pro tempore ſtuduerint, ac exacto Studiorum curſu ad Doctoratum, alioſve gradus Scholaſticos in utroque, vel altero Jurium prædictorum, ſeu ad Magiſterium Artium prædictarum promoti fuerint, eiſdem Privilegiis quibus in ipſis Univerſitatibus Studiorum generalium dictis facultatibus vacantes, aut ad Doctoratum, gradus, & Magiſterium hujuſmodi in eis promoti ex conceſſionibus Apoſtolicis fruuntur, donari, ac ſimiliter frui poſſe plurimum deſideret. Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de Benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Ludovici Regis Galliarum pro conceſſione prædictorum Privilegiorum eiſdem facultatibus.

Nos igitur ipſius Ludovici Regis Votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui narrata attenderunt, conſilio, petitum Indultum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & impertimur, itaut qui ſupradictæ juris facultati ſtuduerint, quive Doctoratum, Baccalaureatum, alioſve gradus Scholaſticos ſervatis ſervandis in eodem jure receperint, omnibus, & ſingulis Privilegiis etiam habilitationis ad Beneficia Eccleſiaſtica aſſequenda, quibus alii, qui juri ſtudent, aut dictos gradus in præfati Regni Galliarum, & ſignanter Tholoſan Studiorum generalium Univerſitatibus recipiunt ex quibuſvis Conceſſionibus Apoſtolicis quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere debeant, & valeant.

Conceſſio privilegiorum prædictorum.

§.1. Decernentes ipſas præſentes Literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ cum derogatoriis.

§.2. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, quibuſvis etiam

Jura-

Digitized by Google

Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Martii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLIX.

Dat. a 1. Martii 1585. An. I.

Confirmatur Conſtitutio Sixti V., qua, iuxta declarationem Pii V. hac ſuper re, decernitur, ut omnes obtinentes Commendas, & Beneficia Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani ad ſolutionem jurium communis Ærarii prædicti Hoſpitalis teneantur.

Dicta Sixti V. Conſtitutio hic inſerta edita fuit 1585. Maji 1. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Paſtorale faſtigium meritis licet imparibus Divina diſpoſitione evecti, ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, & Apoſtolicæ Sedis benignitate in favorem Militiarum, & Hoſpitalium quorumcumque ad Omnipotentis Dei gloriam, ſuæque Eccleſiæ Sanctæ exaltationem, illius vero hoſtium profligatione pie, provideque inſtitutorum proceſſerunt, quo majoris validitatis munimine ſubſiſtant Apoſtolicæ confirmationis patrocinio, cum id a Nobis petitur conſtabilimus.

§. 1. Dudum ſiquidem fe: re: Sixtus PP V. Prædeceſſor Noſter omnes, & ſingulos Prioratus, Bajulatus, Caſtellanias, Præceptorias, & alia Beneficia, & penſiones Militiæ S. Joannis Hieroſolymitani, etiam ex Sedis Apoſtolicæ proviſione obtinentes ad ſolutionem jurium communis Ærarii Hoſpitalis dicti Sancti Joannis Hieroſolymitani omnino teneri, Receptoreſque ejuſdem Hoſpitalis, fructus, redditus, & proventus ejuſmodi Præceptoriarum, & Beneficiorum propria auctoritate exigere, ac illorum poſſeſſionem apprehendere, ac de illis diſponere poſſe decrevit, & declaravit per ſuas deſuper literas in ſimili forma Brevis in forma rationi congrua expeditas, tenoris qui ſequitur videlicet = Sixtus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam. Æquum arbitramur, & congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia proceſſerunt, licet ejus ſuperveniente obitu literæ deſuper confectæ non fuerunt ſuum debitum conſequantur effectum. Dudum ſiquidem felicis re: Pius PP. V. Prædeceſſor Noſter ſolicita conſiderationis indagine perſcrutans quantis periculis, quantiſque bellorum turbinibus tunc agitata fuerat Inſula Melevitan., menteque recolens quam indefeſſe, & viriliter dilecti filii Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani Milites in illa a Chriſtianæ fidei hoſtibus defendenda ſe præſtiterant. Dignum quin potius debitum reputavit, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus illis liberaliter conceſſa fuerant, non ſolum confirmationis ſuæ munimine roborarentur, verum etiam illa, quæ ſuam utilitatem, & commodum concernerent, ſi minus generaliter facta viderentur, ita extenderet, ut propter illa omnis impoſterum dubitandi materia tolleretur. Accepto igitur per eumdem Prædeceſſorem, quod licet alias ſtabilimentis, uſibus, & naturis Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani hujuſmodi, ſeu Privilegiis, Indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Hoſpitali, & dilectis filiis illius Magiſtro, & Conventui conceſſis expreſſe cautum fuerat, quod etiam Apoſtolica auctoritate etiam per reſignationem in manibus pro tempore exiſtentis Romani Pontificis factam proviſi, ac proviſiones, Commendas, ſeu alias diſpoſitiones etiam Apoſtolicas de Præceptoriis, ſeu aliis Beneficiis dicti Hoſpitalis ſibi pro tempore factas proſequentes certa jura vacantia, ſeu mortuaria, aut alias nuncupata forſan duplicata communi Hoſpitalis prædicti Theſauro, ſeu alias perſolvere, ac quædam alia tunc expreſſa onera ſubire teneren'ur. Quodque de redditibus, & proventibus hujuſmodi Præceptoriarum primo, & ſecundo, ac forſan aliis annis provenientes diſponere, ſeu illos percipere minime poſſent, ſed illi dicto Theſauro, ac alias in uſum, & utilitatem Hoſpitalis, ac illius Militum, ſeu Menſæ applicari, pro illius neceſſitatibus ſublevandis, ac tuitione fidei adverſus Turcas Chriſtiani nominis hoſtes diſtribui deberent, ac inſuper Prioratus Bajulatus, Caſtellanias, Empoſtas, Præceptorias, & alia illius Beneficia quæcumque pro tempore qualitercumque obtinentes, certas reſponſio es, ac ordinarias, & extraordinarias impoſitiones eidem communi Theſauro annis ſingulis ſolvere tenerentur, ipſiſque Prioratibus, Bajulatibus, Caſtellaniis, Præceptoriis, & Beneficiis per obitum, ſeu reſignationem etiam in manibus prædicti Romani Pontificis, aut alias quomodolibet pro tempore vacantibus illorum fructus, redditus, & proventus, ſi per reſignationem, iuxta vero novam reformationem uſque ad Feſtum Sanctorum Jacobi, & Philippi de menſe Maji, ex tunc immediate ſequentis pro mortuorio, & vacantibus ab eodem Feſto uſque ad aliud proximum ejuſdem Sancti Joannis Baptiſtæ, ſeu ut præſertur Sanctorum Jacobi, & Philippi de dicto menſe reſpective eidem Theſauro cederent. Cum tamen ſæpe contingeret nonnullorum petentium ambitionem, ita ſe extendere, ut Sedis Apoſtolicæ liberalitate non contenti, etiam ea, quæ in magnum dictæ Religionis præjudicium tendere conſpiciebant a Sede prædicta extorquere, Romanumque Pontificem ob ejus innumeras occupationes ad aliquas gratias ſibi concedendas impellere non erubeſcerent, quas ſi plene cognoviſſet, eas profecto illis non conceſſiſſet. Attendens itaque dictus Prædeceſſor quanta,

Jampridem ſtabilimentis, ſeu Privilegiis Apoſtolicis cautum fuiſſe refertur, ut Commendas, aliaque Beneficia dicti Hoſpitalis obtinentes, ejuſdem Theſauro certa jura ſolvere teneantur.

Deinceps vero nonnullos, cum contraria Privilegia a Sede Apoſtolica extorſiſſent, prædicta jura eidem Theſauro ſolvere recuſaſſe.

Conſtitutio prædicta Sixti V.

quanta, & quam gravia diſcrimina dicta Inſula paſſa fuerat, & quam graves Magiſter, & Conventus prædicti tam in illa defendenda, quam in Civitate nova per eos constructa munienda, & reparanda ſubierant expenſas, & incommoda, quod ſi ipſi, qui pro expenſis hujuſmodi ſupportandis certa jura, quæ ſuper quibuſcumque dicti Ordinis Prioratibus, Bajulatibus, Caſtellaniis, Præceptoriis, & aliis Beneficiis prædictis exigere conſueverant, ab illorum exactione deſiſterent, illorum vires non parum debilitarentur, conſiderantque quod poſtquam piæ me: Pius PP. IV. etiam Prædeceſſor Noſter, tunc ſuus, unam Sancti Jacobi in Platea Nurſiæ Spoletan., & alteram Sanctiſſimæ Trinitatis Tudertin. reſpective Diœceſis dicti Hoſpitalis Præceptorias tunc certo modo vacantes tunc dilecto filio Simoni Brombillæ Clerico Bergomen. ſub certis modo, & forma commendaverat, & ſeù de illis per ſuas literas providerat, dictuſque Simon ſub earumdem, ſeu aliarum literarum prætextu per quas ſtabilimentis, uſibus, naturis, privilegiis, & indultis prædictis per eumdem Pium IV. Prædeceſſorem derogatum eſſe prætendebat, fructus earumdem præceptoriarum, & jura illarum ratione dicto communi Theſauro, ut præfertur debita, ſolvere, & relaxare recuſaverat, & recuſabat; eumdem Pium IV. Prædeceſſorem Motu proprio, non ad Magni Magiſtri, aut Conventus, ſeu Hoſpitalis Fratrum prædictorum ſibi pro eis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex ſuis certa ſcientia, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine per ſuas in ſimili forma Brevis deſuper confectas literas declaraſſe per derogationem hujuſmodi aliquod, vel minimum Theſauro hujuſmodi præjudicium afferri noluiſſe, & alia feciſſe, prout in ipſius Pii IV. Prædeceſſoris literis plenius continetur.

Quibus de cauſis primum a Pio IV. prædictis omnibus derogatis, nullum eidem Theſauro præjudicium afferri velle declaratum fuit.

Idem Pius V. Prædeceſſor tam Pii IV. Prædeceſſoris hujuſmodi veſtigiis inhærens, quam præmiſſis de cauſis motus, omnia, & ſingula in ejuſdem Pii IV. Prædeceſſoris literis contenta approbans, & confirmans, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjiciens, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui forſan interveniſſent in eiſdem ſupplens, nec non quarumcumque litium, etiam inter Venerabiles Fratres Noſtros tunc ſuos S. R. E. Cardinales, & Religionem præfatam pendentium ſtatus, & merita, & in qua pendebant inſtantiam pro expreſſis haberi volens, motu, & ſcientia ſimilibus, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſub datum videlicet 12. Kal. Aprilis Pontificatus ſui Anno Secundo decrevit, & declaravit omnes, & ſingulos Prioratus, Bajulatus, Caſtellanias, Præceptorias, & alia Beneficia hujuſmodi, ſeu illorum membra, & ab illis dependentia obtinentes, & ab illis regreſſus, acceſſus, coadjutorias, & alias gratias tam a Sede Apoſtolica, quam quavis auctoritate conceſſas habentes, necnon illorum fructus, & proventus, aut alia jura loco penſionis annuæ, ſeu penſiones ipſas ſuper eorumdem fructibus, redditibus, & proventibus quavis de cauſa impoſitas, & imponendas, percipientes pro rata fructuum, & penſionum eorumdem de omnibus, & ſingulis annatis vacan. Mortuariis, & aliis quibuſcumque juribus per eos dicto communi Theſauro quomodolibet debitis ſatisfacere, nec quaſcumque literas ſtatutorum, ſtabilimentorum, uſuum, & privilegiorum, Indultorum etiam quod Præceptoriarum Fructus, Redditus, & Proventus, & aliorum dicti Hoſpitalis Beneficiorum pro primo, & ſecundo annis, vel alias communi Theſauro dicti Hoſpitalis pro Mortuariis, ſeu aliis cauſis applicati eſſent, & eſſe cenſerentur, ſeu applicari deberent.

Tum a Pio V. omnia in prædictis Pii IV. literis contenta approbata fuere.

Necnon Motu proprio ab eodem decretum, ac declaratum, ut omnes obtinentes ſupedictas Commendas, & Beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis, juribus eidem communi Theſauro debitis ſatisfacere deberent.

Dictique Hoſpitalis Præceptores, ſeu Receptores, aut alii pro eis Agentes illos propria auctoritate exigere, & percipere, ac interim poſſeſſionem Præceptoriarum, & Beneficiorum prædictorum nomine dicti Hoſpitalis apprehendere, & retinere, ac hujuſmodi fructus de facto exigere, & alias de illis certis modo, & forma tunc expreſſis diſponere poſſent, vel aliis illorum totali inſertione, vel cum Decreto, quod penſiones ipſæ a quocumque onere, Mortuario, & paſſagio, vel alias quomodolibet nuncupato quavis etiam Apoſtolica, ſeu Magni Magiſtri dicti Hoſpitalis pro tempore exiſtentis auctoritate exempti eſſent, vel titulares Beneficiorum ratam partem ipſos Penſionarios tangentem pro ſolutione penſionis hujuſmodi ſibi retinere valerent, & ad ſolutionem penſionis hujuſmodi minime tenerentur, ac alias hujuſmodi titulares renunciaſſent, onuſque illam ſolvendi in ſe ſuſcepiſſent, in quibuſcumque gratiis, Commendis, provisionibus regreſſibus, acceſſibus, ingreſſibus, coadjutoriis, cæteriſque diſpoſitionibus de Prioratibus, Bajulatibus, Caſtellaniis, Præceptoriis, ac aliis Beneficiis hujuſmodi quovis modo, etiam apud eamdem Sedem vacantibus, necnon fructuum, & penſionum hujuſmodi reſervationibus per eum etiam motu ſimili, & quorumvis etiam Imperatoris, vel Regum intuitu, ac etiam quibuſvis eatenus factis, ac in poſterum faciendis quibuſvis perſonis cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, & præeminentiæ exiſtentibus, etiam forſan Cardinalatus honore, & officio fulgentibus per eum quomodolibet eatenus conceſſis, & imposterum concedendis derogatorias, ac deſuper confectas, & pro tempore conficiendas literas Apoſtolicas etiam quaſcumque generales, vel ſpeciales etiam derogatoriarum derogatorias, & efficaciores, & inſolitas clauſulas, necnon irritantia Decreta ſuper quacumque verborum expreſſione in ſe continentia, perſonas quibus Prioratus, Baiulatus, Caſtellaniæ, Præceptoriæ, ſeu ab illis dependentia Beneficia prædicta, aut illorum membra collata, ſeu ad vitam commendata fuerant, ſeu fructus, redditus, & proventus, aut penſiones annuæ reſervatæ, & aſſignatæ fuerant, aut in quorum favorem de illis diſpoſitum extiterat, vel illæ commendarentur, ſeu conferrentur, aut fructus, vel penſiones reſervarentur, & aſſignarentur, vel alias diſponeretur a ſolutione, & præſtatione fructuum, cenſuum, paſſagiorum, annatarum, vacantium, & Mortuariorum, aut aliorum quorumcumque jurium, ſeu reſponſionum, aut ordinariarum, vel extraordinariarum impoſitionum vigore dictorum ſtabilimentorum, & privilegiorum debitorum in toto, vel in parte eximere, vel libe-

Atque ab eodem Pio V. ordinationes quædam emanatæ pro his omnibus executioni mandandis, cum clauſulis ampliſſimis, derogatoriis, & irritantibus.

liberare, aut alias communi Theſauro Hoſpitalis hujuſmodi, ſeu illius Juribus io aliquo præjudicaſſe, oec per illas præjudicatum, ſeu præjudicium aliquod geueratum fuiſſe, vel eſſe, vel impoſterum fore, ſed derogatorias ipſas ad effectum validitatis collationum commendarum, & aliarum diſpoſitionum hujuſmodi dumtaxat proceſſiſſe, & ſuffragari debuiſſe, illaſque ioquantum communi Theſauro, & illius Juribus in aliquo præjudicaſſent, aut præjudicarent, a ſe, & Sede Apoſtolica per occupationem, & circumventionem præter, & contra voluntatem ſuam extortas, ac nullius roboris, vel momenti fuiſſe, & eſſe, & impoſterum fore. Illiſque oon obſtaotibus omnes, & ſingulas hujuſmodi derogationes tunc, & pro tempore habeutes, & proſequentes etiamſi a Juriſdictione Magni Magiſtri, & Cooventus prædictarum, & aliorum quorumcumque Judicum Apoſtolica auctoritate prædicta exempti, ac ei, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecti eſſent ad exhibitionem, & relaxationem fructuum, ac penſionum hujuſmodi, ut præfertur eidem commuoi Theſauro facieodam teoeri, & adſtrictos fore in omoibus, & per omoia perinde acſi proviſiooes Commendarum, regreſſus, acceſſus, coadjutoriæ, & aliæ diſpoſitiooes, necnon fructuum, & penſionum reſervationes noo a Sede Apoſtolica, ſed a Magiſtro, & Cooventu prædictis emanaſſent, & ad id etiam per cenſuras, & pœoas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia cogi, & compelli poſſe, literaſque tunc deſuper cooficiendas, & in eis cootentaque cum quo nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentioois ſuæ, defectu notari, vel impugnari mious ſub quibuſvis revocatiooibus, ſuſpenſionibus, & limitationibus ſimilium, vel diſſimilium gratiarum comprehendi ullatenus poſſe, ſed quoties illæ emanarent, toties in priſtioum, & validiſſimum, ac eum, in quo antequam illas emanarent ſtatum reſtitutas, & plenarie reintegratas, ac de oovo, etiam ſub quacumque data per Magiſtrum, & Conventum beoeviſa, toties, quoties opus eſſet conceſſas eſſe cenſereotur: ſicque io præmiſſis omoibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Commiſſarios, etiam S.R.E. Cardinales, ac Cauſarum Sacri Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & ioterpretaodi facultate, judicari, definiri, & ioterpretari debere, & quidquid ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoraoter attentari contigeret, irritum, & inane decrevit. Et nihilomious pro potiori cautela ſupradictas, & alias derogatorias clauſulas in quibuſcumque literis appoſitas in quantum commuui Theſauro hujuſmodi, quo ad præmiſſa præjudicare videbaotur, revocavit, caſſavit, irritavit, & anoullavit, ac toties quoties cooceſſa eſſent quoad Jura vacantia, & Mortuaria ratione gratiarum per eum, & quoſcumque Romanos Pootifices Prædeceſſores Noſtros, tunc ſuos conceſſa, quod ea, quæ ſuum tempus nondum effluxerant tantum toties pro nullis, & infectis habere, nullamque prorſus in Judicio, vel extra fidem facere, vel effectum ſortiri debere, & Conſtitutionem ſuam de non tolleodo Jure quæſito adverſus tunc conficiendas literas prædictas, locum ſibi vindicare non poſſe, ac illis minime ſuffragari voluit. Non obſtantibus præmiſſis ac Conſtitutionibus, & Ordioationibus Apoſtolicis, ac ipſorum Prioratuum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque teooribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis in contrarium forſan quomodolibet cooceſſis. Quibus omnibus etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, mentio habenda foret, illis alias in ſuo robore permaoſuris ea vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogavit, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Ne autem de cætero, declaratione, revocatiooe, caſſatione, irritatiooe, annullatione, voluntate, & derogatione dicti Pii Prædeceſſoris pro eo, quod ſuper illis, ipſius Prædeceſſoris ejus ſuperveoieote obitu, literæ confectæ ooo fueruot, valeat quomodolibet hæſitari, ac Magnus Magiſter, Conventus, & Fratres, ſeu Milites Hoſpitalis prædicti illarum fruſtrentur effectu; Volumus, & Apoſtolica auctoritate deceroimus, quod Decretum, declaratio, revocatio, caſſatio, irritatio, annullatio, voluntas, & derogatio dicti Pii V. Prædeceſſoris a dicta die 12. Kalen. Aprilis ſuum ſortiantur effectum, periode ac ſi ſuper illis ipſius Prædeceſſoris literæ ſub ejuſdem diei data confectæ fuiſſent, prout ſuperius enarratur. Quodque præſentes literæ ad probaodum plene decretum, declarationem, revocationem, caſſatiooem, irritationem, anoullationem, & derogationem dicti Pii V. Prædeceſſoris ubique ſufficiant, nec ad id probationes alterius adminiculum requiratur. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Toletan., & Epiſcopo Pariſien., ſive eorum Officialibus, ac dilecto Filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi; vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſeotes literas, & in eis cootenta quæ valere decernentes, ac pro tempore exiſtenti Magno Magiſtro, Conveotui, & Fratribus prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate Noſtra, præmiſſa omnia ab omoibus, quos illa concerount iotegre, & inviolabiter obſervari, illoſque eis pacifice, & quiete uti, frui, & gaudere. Noo permittentes eos, aut eorum aliquem contra earumdem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſententias, ceoſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, iovocato, etiam ad boc ſi opus fuerit Brachii Secularis auxilio. Non obſtantibus omnibus ſupradictis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub anoulo Piſcatoris die prima Maii 1585. Pootificatus Noſtri Anno Primo. A. Peregrinus. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum Filiorum Magni Magiſtri, & Fratrum Militum Hoſpitalis prædicti Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio roborari plurimum deſiderent: Nos eorumdem Exponentium votis bac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſooas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque

Decernitur a ſuprad. Sixto V. ut Decretum, & declaratio ejuſdem Pii V hac ſuper re ſuum in omnibus ſortiatur effectum.

Committitur quibuſdam exequutio prædictorum.

Preces Magni Magiſtri Hoſpitalis prædicti pro horum confirmatione.

Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati

Confirmatio relatæ Sixti Quinti Conſtitutionis.

de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, præinſertas Sixti Prædeceſſoris literas, omniaque, & ſingula in eis contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſula.

§.1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Sixti Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI.Martii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

L.

Dat. 24. Mart. 1725. An. 1.

Confirmatur Conſtitutio quædam Pii II. quoad primos medios fructus Beneficiorum Eccleſiæ Beneventanæ; latius declaratur.

Laudata Conſtit. ed. eſt anno 1459. Sept. 5. P. 2. Hujus vero Conſt. ed. 1625. Apr. 28. P. 1. demandatur ſolutia mediç annatç beneficiorum providendorum per totam Italiam, & Inſulas adjacentes in favorem fabricç Eccleſiarum Matricum.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex æqui bonique ſupremus Aſſertor inter graviſſimas, multipliceſque Apoſtolicæ ſervitutis curas in eam peculiari ſtudio jugiter incumbit, ut Eccleſiarum omnium, præſertim Archiepiſcopali nomine inſignitarum reparationes fabricç, & augmentationes aſſiduis favoribus, & gratiis promoveantur; & quæ propterea a Prædeceſſoribus ſuis iiſdem de cauſis facta, & decreta dignoſcuntur, ut ab omnibus perpetuo inviolabiliter obſerventur, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio corroborat, aliaque ſtatuit, & declarat, prout earumdem Eccleſiarum indigentiis, commodis, & utilitatibus conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

A Pio II. declaratum fuit omnes primos medios fructus beneficiorum Eccleſiæ Beneventanæ, in reparationem d. Eccleſiæ convertendos eſſe.

§.1. Alias ſiquidem fel. recor. Pius Papa Secundus Prædeceſſor Noſter per quamdam ejus Conſtitutionem ab eo editam favore Eccleſiæ, & Civitatis Beneventanæ, ſub Datum Mantuæ anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo nono Nonis Septembris Pontificatus ſui anno Secundo, inter cætera ſtatuit, diſpoſuit, & decrevit, quod omnes primi medii fructus beneficiorum Eccleſiaſticorum pro tempore vacantium Eccleſiæ Beneventanæ (cujus adhuc Archiepiſcopus exiſtimus) quia pro tempore exiſtente Archiepiſcopo Beneventano percipiebantur, in reparationem, fabricam, & augmentationem dictæ Eccleſiæ Beneventanæ juxta ejuſdem pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi, ac unius ejuſdem Eccleſiæ Beneventanæ Canonici arbitrium converti debeant.

Confirmatio præd. Conſtitutionis; cum ejuſdem latiori declaratione.

§.2. Nos conſiderantes præfatam Pii Prædeceſſoris Conſtitutionem, commodum, utilitatem, & incrementum præfatæ Eccleſiæ Beneventanæ ſummopere concernere, ac cupientes illam perpetuis futuris temporibus ſemper, & inviolabiliter obſervari, ac Pii Prædeceſſoris præfati Conſtitutionis deſuper editæ hujuſmodi tenores, etiam veriores præſentibus pro expreſſis habentes motu proprio, non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, diſpoſitionem, & decretum hujuſmodi Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus illique perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac diſpoſitionem, & decretum hujuſmodi comprehendere omnia Beneficia Eccleſiaſtica, tam collationis Archiepiſcopi, quam Capituli, & Canonicorum dictæ Eccleſiæ Beneventanæ, vel Abbatis de Paduli nuncupati, aut alterius cujuſcumque inferioris Collatoris pro tempore exiſtentium, ad eis conferenda ceſſantibus reſervationibus, & affectionibus Apoſtolicis; non tamen Beneficia Eccleſiaſtica diſpoſitioni Apoſtolicæ reſervata, vel affecta, dicta Apoſtolica auctoritate declaramus.

Clauſulæ peculiares.

§.3. Præſentes quoque nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quovis alio defectu, quantumvis magno, inexcogitato, & ſubſtantiali, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, aut quocumque alio colore, prætextu ratione, vel cauſa, etiam in corpore juris clauſa, quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra hujuſmodi, aut aliis ſuperius expreſſis relatis in literis alibi appareret, ſeu alias probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad vim, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet conceſſo, aut impetrato, uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra

poſſe,

poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, & limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprebendi, ſed ſemper ab illis acceptas, ac perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere ac per omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices etiam S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, , & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, & alios quavis auctoritate, & poteſtate fungentes in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet in quocumque judicio, & in quavis inſtantia aliter judicandi, & interpretandi facultate, , & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac quiquid ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inaue decernimus.

Derogatoriæ.

§.4. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula, de jure quæſito nnn tollendo, necnon etiam in Synodalibus, univerſalibus, & Provincialibus Conciliis editis, vel edendis ſpecialibus, vel generalibus, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictæque Eccleſiæ Beneventanæ ſtatutis, etiam juramento, confirmatione, Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis etiam Motu, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibus, ac aliis decretis conceſſis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, bac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſq; contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat banc paginam noſtræ confirmatinnis, approbationis, declarationis, deereti, & derogatinnis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto Nono Kalendas Aprilis Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LI.

Dat. 29. Mart. 1725. Ann. 1.

Publicantur literæ Proceſſus die Cœnæ Domini.

Similes literæ publicatæ fuerunt ab Innoc. XIII. Conſt. ed. 1722. Apr. 9. P.s. Et a Clem. XI. Conſt. ed. 1705. Mart. 24. P.s.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a conſuetudine prædeceſſorũ Pontificum.

PAſtoralis Romani Pontificis vigilantia, & ſolicitudo, cum in omni Chriſtianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda pro ſui muneris officio aſſidue verſatur, tum potiſſimum in Catbolicæ Fidei, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conſervanda, maxime elucet. Nimirum, ut fideles Chriſti non ſint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, ſed omnes occurrant in unitatem Fidei, & agnitionis Filii Dei in Virum perfectum, neque ſe in bujus vitæ Societate, & communione lædant, aut iuter ſe alter alteri offenſionem præbeant, ſed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra ſub CHRISTO capite, ejuſque in Terris Vicario Romano Pontifice Bmi Petri Succeſſore, a quo totius Eccleſiæ unitas dimanat, augeantur in ædificatiouem, atque ita divina gratia adjutrice, ſic præſentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas ſane cauſas Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri bodierna die, quæ Anniverſaria Dominicæ Cœnæ commemoratione ſolemnis eſt, ſpiritualem Eccleſiaſticæ diſcipliuæ gladium, & ſalutaria Juſtitiæ arma per miniſterium Summi Apoſtolatus ad Dei gloriam, & animarum ſalutem ſolemniter exercere conſueverunt. Nos igitur, cui nihil optabilius eſt, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & Juſtitiam, Deo auctore tueri, vetuſtum, & ſolemnem hunc morem ſequentes:

Excommunicantur Hæretici omnes, eis credentes, eorum defenſores; & libros ipſorum legentes.

§.1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Saucti, auctoritate quoque Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, quoſcumque Huſſitas, Wicleſiſtas, Lutberanos, Zuinglianos, Calviniſtas, Ugonottos, Anabatiſtas, Trinitarios, & a Cbriſtiana fide Apoſtatas, ac omnes, & ſingulos alios Hæreticos quocumque nomine cenſeantur, & cujuſcumque Sectæ exiſtant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defenſores, ac eorumdem libros bæreſim continentes, vel de Religione tractantes, ſine auctoritate noſtra, & Sedis Apoſtolicæ ſcienter legeotes, aut retinentes, imprimentes, ſeu quomodolibet defendentes ex quavis cauſa, publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Scbiſmaticos, & eos qui ſe a noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis obedientia pertinaciter ſubtrabunt, vel receduut.

Necnon appellantes ad futurum Concilium.

§.2. Item excommunicamus, & anatbematizamus omnes, & ſingulos cujuſcumque ſtatus, gradus, ſeu conditionis fuerint; Univerſitates vero, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, ſeu Mandatis noſtris, ac Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium ad univerſale futurum Concilium appellantes: nec non eos, quorum auxilio, conſilio, vel favore appellatum fuerit.

Pariter Piratæ diſcurrentes Mare ditionis Eccleſiæ Romanæ.

§.3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Curſarios, ac Latrunculos maritimos, diſcurrentes Mare noſtrum, præcipue a Monte Argentario uſque ad Terracinam, ac omnes eorum Fautores, Receptatores, & Defenſores.

Item ſurripientes bona Chriſtianorum, quorum Naves tempeſtate jactatæ fuerint.

§.4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos qui Chriſtianorum quorumcumque Navibus, tempeſtate, ſeu in tranſverſum (ut dici ſolet) jactatis, vel quoquo modo naufragium paſſis, ſive in ipſis Navibus, ſive ex eiſdem ejecta in Mari, vel in littore inventa, cujuſcumque generis bona, tam in noſtris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuſcumque Maris Regionibus, & Littoribus ſurripuerint, itaut nec ob quodcumque privilegium, conſuetudinem, aut longiſſimi, & immemorabilis temporis poſſeſſionem, ſeu alium quemcumque prætextum excuſari poſſint.

Deinceps novas Gabellas imponentes.

§.5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris ſuis nova Pedagia, ſeu Gabellas, præterquam in caſibus ſibi a Jure, ſeu ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia permiſſis, imponunt, vel augent, ſeu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falſarii pariter literarum Apoſtolicarum.

§.6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falſarios Literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Brevis, ac ſupplicationum, gratiam, vel juſtitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S R.E. Vice-Cancellarios, ſeu gerentes vices eorum, aut de mandato ejuſdem Romani Pontificis ſignaturam, necnon falſo publicantes Literas Apoſtolicas etiam in forma Brevis, & etiam falſo ſignantes ſupplicationes hujuſmodi ſub nomine Romani Pontificis, ſeu Vice-Cancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes etiam bellica Inſtrumenta ad Chriſtiani nominis hoſtes.

§.7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Chriſtiani nominis hoſtes, & inimicos, vel Hæreticos per noſtras, ſive hujus Sanctæ Sedis ſententias expreſſe, & nominatim declaratos deferunt, ſeu tranſmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, ſtannum, chalybem, omniaque alia metallorum genere, atque bellica Inſtrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipſo canape, quam alia quacumque materia, & ipſam materiam, aliaque hujuſmodi, quibus Chriſtianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per ſe, vel alios de rebus ſtatum Romanæ Reipublicæ concernentibus in Chriſtianorum perniciem, & damnum ipſos Turcas, & Chriſtianæ Religionis Inimicos, necnon Hæreticos in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illiſque ad id auxilium, conſilium, vel favorem quomodolibet præſtant, non obſtantibus quibuſcumque privilegiis, quibuſvis perſonis, Principibus, Rebuſpublicis per nos, & Sedem prædictam hactenus conceſſis de hujuſmodi prohibitione expreſſam mentionem non facientibus.

Necnon impedientes, ne victualia ad Rom. Curiam adducantur.

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, ſeu Invadentes eos, qui victualia, ſeu alia ad uſum Romanæ Curiæ neceſſaria adducunt, ac etiam eos qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, ſeu perturbant, ſeu hæc facientes defendunt per ſe, vel alios cujuſcumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & ſtatus, etiamſi Pontificali, vel Regali, aut alia quavis Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Item aliquid perpetrantes adverſus venientes ad Sedem Apoſtol.

§.9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apoſtolicam venientes, & recedentes ab eadem ſua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, ſpoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui Jurisdictionem ordinariam, vel delegatam a nobis, vel noſtris Judicibus non habentes illam ſibi temere vindicantes, ſimilia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Sive adverſus Cardinales, alioſque Eccleſiaſtica dignitate fulgentes.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel oſtiliter inſequentes S.R.E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Sediſque Apoſtolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a ſuis Diœceſibus, Territoriis, Terris, ſeu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, ſeu præſtantes in eis auxilium, conſilium, vel favorem.

Vel adverſus recurrentes ad Rom. Curiam ſuper eorum cauſis.

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, vel alios, perſonas Eccleſiaſticas quaſcumque, vel Sæculares ad Romanam Curiam ſuper eorum cauſis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia proſequentes, aut procurantes, negociorumque Geſtores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, ſeu etiam Auditores, vel Judices ſuper dictis cauſis, vel negotiis deputatos, occaſione Cauſarum, vel negotiorum hujuſmodi, occidunt, ſeu quoquomodo percutiunt, bonis ſpoliant, ſeu qui per ſe, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujuſmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur cujuſcumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Necnon omnes a Sedis Apoſtol. Decretis ad Laicalem poteſtatem recurrentes, ſive literar. Apoſtolicar. exequutionem impedientes.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Eccleſiaſticos, quam Sæculares cujuſcumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione Literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam juſtitiam concernentium, necnon citationum, inhibitionum, ſequeſtrorum, monitoriorum, proceſſuum, executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, ſeu Legatis, Nunciis, Præſidentibus, Palatii noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Auditoribus, Commiſſariis, aliiſque Judicibus, & Delegatis Apoſtolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias Sæculares, & Laicalem poteſtatem recurrunt, & ab ea, inſtante etiam Fiſci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujuſmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, ſequeſtra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive alia ſimpliciter, vel ſine eorum beneplacito, & conſenſu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, ſuper hujuſmodi Literarum, & Proceſſuum executione, Inſtrumenta, vel acta conficere, aut confecta Parti, cujus intereſt, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam Partes, ſeu eorum Agentes, Conſanguineos, Affines, Familiares, Notarios, Exequutores, & Subexecutores literarum, citationum Monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus,

Digitized by Google

bus, locis, & Regnis ejiciunt, bonis ſpoliant, pertetrefaciunt, concutiunt, & comminantur per ſe, vel alium, ſeu alios publice, vel occulte, quive alias quibuſcumque perſonis in genere, vel in ſpecie, ne pro quibuſvis eorum negotiis proſequendis, ſeu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipſas, vel literas à dicta Sede impetrent, ſeu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, ſtatuere, ſeu mandare, vel alias apud ſe, aut Notarios, ſeu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præſumunt.

Omnes pariter cauſas ſpirituales a Judicibus Eccleſiaſticis ad ſe avocantes.

§.13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque qui per ſe, vel alios auctoritate propria ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apoſtolicarum prætextu beneficiales, & Decimarum, ac alias cauſas ſpirituales, & ſpiritualibus annexas ab Auditoribus & Commiſſariis noſtris, aliiſque Judicibus Eccleſiaſticis avocant, illorumque curſum, & audientiam, ac perſonas, Capitula, Conventus, Collegia, cauſas ipſas proſequi volentes impediunt, ac ſe de illarum cognitione tamquam Judices interponunt; quive Partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, ad faciendum, vel conſentiendum eis contra quos tales inhibitiones emanarunt, a cenſuris, & pœnis in illis contentis abſolvi, per ſtatutum, vel alias compellunt, vel exequutionem Literarum Apoſtolicarum, ſeu Exequutorialium, Proceſſuum, ac Decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel ſuum ad id favorem, conſilium, aut aſſenſum præſtant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætenſionum, ſeu etiam donec ipſi ad nos informandos, ut dicunt ſupplicaverint, aut ſupplicari fecerint, niſi ſupplicationes bujuſmodi coram nobis, & Sede Apoſtolica legitime proſequantur, etiamſi talia committentes fuerint Præſidentes Cancellariarum, Conſiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vice-Cancellarii, Conſiliarii Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum Sæcularium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates Commendatarii, ſeu Vicarii fuerint.

Quique Eccleſiaſt. perſonas ad ſuum Tribunal trahunt, & quoquo pacto Eccleſiarum juribus præjudicant.

§.14. Quive eorum prætenſio officio, vel ad Inſtantiam Partis, aut aliorum quorumcumque perſonas Eccleſiaſticas, Capitula, Conventus, Collegia Eccleſiarum quorumcumque coram ſe ad ſuum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Conſilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici diſpoſitionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte quovis quæſito colore, necnon qui Statuta, Ordinationes, Conſtitutiones, Pragmaticas, ſeu quævis alia Decreta in genere, vel in ſpecie ex quavis cauſa, ex quovis quæſito colore, ac etiam prætextu cujuſvis conſuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis uſi fuerint, unde libertas Eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo reſtringitur, ſed noſtris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Eccleſiarum Juribus quomodolibet directe, vel indirecte tacite, & expreſſe præjudicatur.

Omneſque impedientes quominus Eccleſiaſt. Prælati ſua juriſdictione utantur.

§.15. Necnon, qui Archiepiſcopos, Epiſcopos, alioſque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoſcumque Judices Eccleſiaſticos Ordinarios quomodolibet hac de cauſa, directe, vel indirecte carcerando, vel moleſtando eorum Agentes, Procuratores, Familiares, necnon Conſanguineos, & Affines, aut alias impediunt quominus ſua Juriſdictione Eccleſiaſtica contra quoſcumque utantur, ſecundum quod Canones, & Sac. Conſtitutiones Eccleſiaſticæ, & Decreta Conciliorum Generalium, & præſertim Tridentini, ſtatuunt, ac etiam eos, qui poſt ipſorum Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcumque ſententias, & Decreta, aut alias fori Eccleſiaſtici Judicium eludentes, ad Cancellaria, & alias Curias Sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, ſeu dant auxilium, conſilium, patrocinium, & favorem in eiſdem.

Uſurpantes etiam redditus Eccleſiaſticorum.

§.16. Quive Juriſdictiones, ſeu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apoſtolicam, & quaſcumque Eccleſiaſticas perſonas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum pertinentes uſurpant, vel etiam quavis occaſione, vel cauſa, ſine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expreſſa licentia ſequeſtrant.

Necnon onera perſonis Eccleſiaſticis eorumque bonis imponentes.

§.17. Quive Collectas, Decimas, Talleas, præſtantias, & alia Onera Clericis, Prælatis, & aliis Perſonis Eccleſiaſticis, ac eorum, & Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujuſmodi abſque ſimili Romani Pontificis ſpeciali, & expreſſa licentia imponunt, & diverſis etiam exquiſitis modis exigunt, aut ſic impoſita, etiam a ſponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per ſe, vel alios, directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur, cujuſcumque ſint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut ſtatus, etiamſi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, ſeu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo præſidentes, Conſiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate inſigniti. Innovantes Decreta ſuper his per Sacros Canones, tam in Lateranenſi noviſſime celebrato, quam aliis Conciliis Generalibus edita, cum cenſuris, & pœnis in eis contentis.

Item omnes contra perſonas Eccleſiaſticas ſententias proferentes, vel exequentes.

§.18. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque Magiſtratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet ſe interponentes in cauſis capitalibus, ſeu criminalibus contra Perſonas Eccleſiaſticas, illas proceſſando, banniendo, capiendo, ſeu ſententias contra illas proferendo, vel exequendo, ſine ſpeciali, ſpecifica, & expreſſa hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia, quique hujuſmodi licentiam ad perſonas, & caſus non expreſſos extendunt, vel

alias

alias illa perperam abutuntur, etiamſi talia committentes fuerint conſiliarii, Senatores, Præſidentes, Cancellarii, Vice-Cancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Denique invadentes, aut perturbantes loca quæcumque ad Rom. Eccleſ. pertinentia.

§.19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, vel alios directe, vel indirecte ſub quocumque titulo, vel colore invadere, deſtruere, occupare, & detinere præſumpſerint, in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Inſulas Sardiniæ, & Corſicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium B.Petri in Tuſcia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venaiſſynum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Maſſæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & Loca, & Terras ſpecialis commiſſionis Arnulforum, Civitateſque noſtras Bononiam, Cæſenam, Ariminum, Beneventum, Peruſium, Avenionem, Civitatem Caſtelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & Loca, vel Jura ad ipſam Romanam Eccleſiam pertinentia, dictæque Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjecta, necnon Supremam Juriſdictionem in illis nobis, & eidem Romanæ Eccleſiæ competentem de facto uſurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præſumunt, necnon adhærentes, fautores, & defenſores eorum, ſeu illis auxilium, conſilium, vel favorem quomodolibet præſtantes.

Præcipitur executio prædictorum.

§.20. Volentes præſentes noſtros Proceſſus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quouſque illi hujuſmodi Proceſſus a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore exiſtente fiant, aut publicentur durare, ſuoſque effectus omnino ſortiri.

Utque prædictis ſententiis nemo a quoquam niſi a Rom. Pontifice abſolvi poſſet.

§.21. Cæterum a prædictis ſententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, niſi in mortis articulo conſtitutus, nec etiam tunc, niſi de ſtando Eccleſiæ mandatis, & ſatisfaciendo, cautione præſtita, abſolvi poſſit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & Indultorum quibuſcumque Perſonis Eccleſiaſticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Epiſcopali, vel alias majori dignitate præditis, ipſiſque Ordinibus, & eorum Monaſteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hoſpitalibus, & Locis Piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujuſvis Concilii Decreta, verbo, literis, aut alia quacumque Scriptura in genere, vel in ſpecie conceſſorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

Excommunicatur, qui id præſumſerit.

§.22. Quod ſi forte aliqui contra tenorem prædictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel alicui abſolutionis beneficium impendere de facto præſumpſerint, eos excommunicationis ſententia innodamus, gravius contra eos ſpiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, proceſſuri.

Statuitur, quid abſolvendi perficere prius debeant.

§.23. Declarantes, ac proteſtantes quamcumque abſolutionem, etiam ſolemniter per nos faciendam, prædictos excommunicatos ſub præſentibus comprehenſos, niſi prius a præmiſſis cum vero propoſito ulterius ſimilia non committendi deſtiterint, ac quoad eos, qui contra Eccleſiaſticam libertatem, ut præfertur, ſtatuta fecerint, niſi prius ſtatuta, ordinationes, Conſtitutiones, pragmaticas, & Decreta hujuſmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, ſeu Capitularibus Locis, aut Libris, in quibus annotata reperiuntur deleri, & caſſari, ac nos de revocatione hujuſmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter ſuffragari, quin etiam per hujuſmodi abſolutionem, aut quoſcumque alios actus contrarios tacitos, vel expreſſos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam noſtram, vel Succeſſorum noſtrorum quantocunque tempore continuatam, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, ac quibuſcumque juribus Sedis Apoſtolicæ, ac S.R.E. undecunque, & quandocunque quæſitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari poſſe, aut debere.

Clauſulæ cum derogatoriis peculiaribus.

§.24. Non obſtantibus privilegiis, Indulgentiis, Indultis, & Literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, ſupradictis, vel eorum alicui, ſeu aliquibus aliis cujuſcumque ordinis, ſtatus, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamſi ut præfertur, Pontificali, Imperiali, Regali, ſeu quavis Eccleſiaſtica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, ſeu Locis a prædicta Sede, ex quavis cauſa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & ſub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis conceſſis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non poſſunt per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & Indultis hujuſmodi, ac de Ordinibus locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & aliis quibuslibet obſervantiis, ſcriptis, vel non ſcriptis, per quæ contra hos noſtros Proceſſus, ac ſententias, quo minus includantur in eis, ſe juvare valeant, vel tueri, quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac ſi ad verbum, nihil penitus omiſſo inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Decernitur publicatio prædicti Proceſſus.

§.25. Ut vero præſentes noſtri Proceſſus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, ſeu membranas Proceſſus ipſos continentes, Valvis Baſilicæ S.Joannis Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe appendi facient, ut ii, quos Proceſſus hujuſmodi concernunt, quod ad ipſos non pervenerint, aut quod ipſos ignoraverint, nullam poſſint excuſationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non ſit veriſimile, id remanere incognitum, quod tam patentes omnibus publicantur. Inſuper, ut Poceſſus ipſi, & præſentes literæ, ac omnia, & ſingula in eis contenta, eo ſiant notoria, quo in pleriſque Civitatibus, & locis fuerint publicata, univerſis, & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet conſtitutis, per hæc ſcripta committimus, & in virtute Sanctæ obedientiæ diſtricte præcipiendo mandamus, ut per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, poſtquam eas receperint, ſeu earum habuerint notitiam ſemel in anno, aut ſi expedire viderint, etiam plu-

Digitized by Google

pluties in Eccleſiis ſuis, dum in eis major Populi multitudo ad divina convenerit, ſolemniter publicent, & ad Chriſtifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent. Cæterum Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, aliique locorum Ordinarii, & Eccleſiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri Sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas Peccatorum Confeſſiones, quavis auctoritate deputati, tranſumptum, præſentium literarum penes ſe habeant, eaſque diligenter legere, & percipere ſtudeant.

§.26. Volentes earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis Notari publicii manu ſubſcriptis, & ſigillo Judicis Ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.27. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, proteſtationis, ſublationis, revocationis, commiſſionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo quinto, IV. Kal. Aprilis Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LII.

Dat. 4. April. 1725. Ann. 1.

Statuitur, ut Regulares Apoſtatæ ad ſuos Ordines impune reverti poſſint.

Pro Regularibus quorumdam Regnorum a Clemen. XI. Conſt. ed. 1719. Sep. 7. P. 19. revocata fuerunt privilegia a Nuncio conceſſa. Et hujus Conſt. ed. 1725. Maji 6. P. præcipimus omnibus Abbatibus Regularibus perpetuis, ut infra annum ab electionem Epiſcopalem benedictionem recipiant.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoris æterni vices licet immeriti gerentes in terris, paternæ charitatis Noſtræ partes eſſe reputamus, ut Oves quas Sathanæ verſutia a caulis Domini abduxit, ad eaſdem opportunis rationibus reducere, & ne in perpetuum pereant, quantum Nobis ex alto conceditur, providere ſtudeamus.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.1. Itaque in præſenti anno Jubilæi, anno ſcilicet remiſſionis, & gratiæ, quem ad totius Catholicæ Eccleſiæ conſolationem, atque ædificationem, apertis, atque largiter prolatis ſpiritualium gratiarum diſpenſationi Noſtræ divinitus creditarum theſauris, indiximus, & benedicente Domino, maximo cum animi noſtri gaudio celebramus, pietatis Noſtræ viſcera erga Regulares profeſſionis ſuæ deſertores aperire, eoſque ad Chriſti Ovile, ſuos videlicet cujuſque Ordines, extra quos Luporum rapacium inſidiis, atque periculis expoſiti mirabiliter vagantur, quantum divina benignitas largiri dignabitur, ut ad ſalutarem vitæ normam, quam amplexi fuerant, velut poſtliminio reverſi vota ſua Domino reddere ſtudeant, revocare cupientes, ac fel. rec. Urbani VIII., Clementis X., & Innocentii XII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, qui annis Jubilæi tunc inſtantibus, ſeu currentibus ejuſmodi Regularium deſertorum reductioni provide conſuluerunt, veſtigiis inhærentes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium miſericorditer indulgemus, ac ſtatuimus, & decernimus, ut Regulares Apoſtatæ, & fugitivi, cujuſcumque ſint Ordinis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & Inſtituti etiam neceſſario exprimendi, qui citra Montes intra quatuor, ultra Montes vero intra octo menſes a publicatione earundem præſentium literarum inchoandos, ſua ſponte ad ſuam quiſque Religionem redierint, tunc pœnarum omnium ipſis propter Apoſtaſiam hujuſmodi inflictarum, vel infligendarum remiſſionem, atque impunitatem aſſequantur; Ita tamen, ut debeant a ſuo quiſque reſpective ſuperiore humiliter petere abſolutionem, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri, & viceverſa Superior benigne illos teneatur ab hujuſmodi pœnis abſolvere, & paterna charitate complecti, cui propterea, ad effectum præmiſſum dumtaxat, quatenus opus ſit, omnem facultatem neceſſariam dicta auctoritate harum ſerie impertimur.

Statutum prædictum. — Qui redeuntes efficere debeant.

Clauſulæ cum derogatoriis.

§.2. Non obſtantibus præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, ſtylis, & uſibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis etiam Ordinibus, Congregationibus; Societatibus, & Inſtitutis hujuſmodi, illorumque Generalibus, & aliis Superioribus, ac perſonis quibuslibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis etiam motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum in genere, vel in ſpecie conceſſis, ac quantiſcumque vicibus iteratis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Ut

Mandatur publicatio harum literarum.

§.3. Ut autem eædem præſentes literæ omnibus facilius innoteſcant, volumus illarum exempla ad dilectos filios noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, ac Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, alioſque Eccleſiarum Prælatos, & Locorum Ordinarios tranſmitti, qui illas quantocitius publicare ſtudeant. Ipſarum vero præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eamdem omnino fidem in judicio, & extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die IV. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno.

LIII.

Dat. 10. Apr. 1725. Anno I.

Conceditur Fratribus Prædicatoribus nonnullarum Provinciarum, ut Proceſſionibus Sanctiſſimi Roſarii, ſine Parochi interventu, & licentia Ordinarii, peragere poſſint.

Clem.XII.Conſt. ed.1733. Apr. 10. P.3. Confirmatur facultates celebrandi Proceſſiones Sanctiſſimi Corporis Chriſti, & Roſarii cum confirmatione, & declaratione Brevis Ben.XIII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN ſuprema militantis Eccleſiæ Solio meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam conſtituti exortas inter catholicos Antiſtites, aliaſque perſonas Eccleſiaſticas, & religioſos viros controverſias opportunis rationibus dirimere ſtudemus, ſicut in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Expoſitio facti.

§ 1. Expoſuit ſiquidem Nobis nuper dilectus Filius Noſter Auguſtinus S.R.E Cardinalis Pipia nuncupat. Ordinis Fratrum Prædicatorum Adminiſtrator Generalis, quod cum in variis dicti Ordinis Provinciis nonnullæ lites cum modico ſecularium exemplo, circa Proceſſionem SSmi. Roſarii qualibet prima Dominica Menſis Octobris fieri conſuetam exortæ fuerint prætendentibus Ordinariis locorum, & Parochis perturbare antiquam (in qua Fratres earumdem Provinciarum reperiuntur) poſſeſſionem faciendi dictam Proceſſionem ſine Parochi aſſiſtentia, Ordinarii licentia, etiam ingrediendi limites Parochiæ, & allegantibus Jus commune id prohibens, necnon quamdam reſolutionem Congregationis tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum an.1628. emanatam, ac a fel.rec. Urbano PP. VIII. Prædeceſſore Noſtro confirmatam, per quam immemorabilis conſuetudo ſublata fuit, ipſe Auguſtinus Cardinalis, & Adminiſtrator Generalis attento, quod in diverſimode, & omnino inſubſiſtens declaratum fuit, ut in poſterum ejuſmodi inordinationibus, & perturbationibus, quæ ex pia Proceſſione hujuſmodi generantur, finis imponatur opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſiderat.

Preces Magiſtri Generalis.

§.2. Nos ipſius Auguſtini Cardinalis, & Adminiſtratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, ejus ſupplicationibus Nobis ſuper humiliter porrectis benigne inclinati, Fratribus Provinciarum, & Ordinis prædictorum ut ipſi de cætero memoratam Proceſſionem Sanctiſs. Roſarii qualibet prima Dominica Menſis Octobris ingrediendo limites cujuſcumque Parochiæ, Ordinarii licentia minime requiſita, & abſque aſſiſtentia Parochi, ac cum omni pompa peragere libere, & licite poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium facultatem concedimus, & impertimur.

Conceſſio prædicta.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notari publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die X. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LIV.

Dat. 12. Apr. 1725. Anno I.

Statuitur motu proprio, ut decem ex Clero Cæſenaten. in Collegio Juriſtarum ejuſdem Civitatis admitti debeant.

De erectione, & Privilegiis dicti Collegii videantur ſequentes Conſtitutiones, Julii II. Conſt. ed. 1504. Jun. 24. P. 2. Clem. VII. Conſt. ed. 1524. Febr. 10 P. 1. Pauli V. Conſt. ed. 1610. Sept. 3. P. 6. Alex. VIII. Conſt. ed. 1657. Decem. 3. P. 4, & Clem. X. Conſt. ed. 1675 Sept. 28. P. 6. Et hujus Conſt. ſequenti erigitur Collegium Theologorum in eadem Civitate Caſenaten.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ECcleſiæ Catholicæ per univerſum Terrarum Orbem longe, lateque diffuſæ, regimini, ineffabili Divinæ Sapientiæ abundantia præpoſiti, in his, per quæ perſonarum Eccleſiaſticarum honori, & commodis, ac uberiori in bonarum literarum ſcientia, laudabilibuſque diſciplinis progreſſui opportune conſulitur, Paſtoralis curæ noſtræ partes libenter interponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

§.1. Cum itaque ſicut accepimus in Univerſitate

Refertur erectio d. Collegii, ac facultates eidem conceſſæ.

ſitate ſtudii Generalis Cæſenaten., quæ in tota Provincia noſtra Romandiolæ unica exiſtit, Collegium Juriſtarum, viginti Doctoribus conſtans, dudum erectum reperiatur, ac eidem Collegio fel. rec. Julius Papa II. Prædeceſſor Noſter, per ſuas literas die 24. Junii 1504. expeditas, Notarios creandi, & rec. mem. Clemens Papa VII. ſimiliter Prædeceſſor Noſter per ſuas Literas 10. Februarii 1524. emanatas, duos ad id idoneos quotannis ad gradum Doctoratus in utroque Jure, ſervatis ſervandis promovendi facultatem reſpective conceſſerint: hæcque facultas a Clemente Prædeceſſore conceſſa, ad alios duos annis ſingulis Doctoratus Laurea decorandos, a pia me. Paulo Papa V. Prædeceſſore pariter Noſtro, per ſuas die 3. Septembris 1610. deſuper editas literas ampliata, & omnes gratiæ ſupradictæ a ſimil. rec. Alexandro VII., & Clemente X. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus quoque Noſtris per eorum Literas die 3. Decembris 1657., & die 28. Septembris 1675. expeditas, cum conceſſione Indulti, non ſolum prædictos quatuor, ſed etiam quoſcumque alios idoneos ſimiliter promovendi, per eumdem Clementem X. Prædeceſſorem facta confirmatæ fuerint. Necnon piæ mem. Paulus Papa III. Prædeceſſor etiam Noſter per ſuas die 30. Decembris 1535. eonditas Literas, omnia Statuta, Privilegia, Ordinationes, & Decreta dicto Collegio Juriſtarum eatenus conceſſa, confirmaverit.

Necnon lites inter Clerum, & Collegium prædictum.

§. 2. Verum cum Clerus Cæſenaten. gravius ſemper tuliſſet, ac pluries conqueſtus fuiſſet, quod ipſe a collegio ejuſmodi excluderetur, nec unquàm obtinere valuerit, ut in eo admitteretur, quinimo anno 1713. lite adverſus Juriſtas Laicos in Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Immunitati Eccleſiaſticæ, & Controverſis Juriſdictionalibus præpoſita, ad Jurium ſuorum tuitionem deſuper mota, contrariam reſolutionem paſſus fuerit, binis potiſſimum innixam fundamentis; primo nimirum, quod per ſtatuta dicti Collegii, a memorato Paulo III. Prædeceſſore confirmata, perſonarum Eccleſiaſticarum admiſſio in eodem Collegio probibeatur; & altero, quod idem Collegium inſtitutum fuerat, ut exinde haberi poſſent Juriſperiti ad diverſa officia ſæcularia, cum ſtatu Eccleſiaſtico incompatibilia exercenda.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§. 3. Sed ſicut poſtmodum per eumdem Clerum animadverſum fuit, ſtatuta prædicta nonniſi in forma communi, ut vocant, & cum clauſula, *quatenus licita, & honeſta, ſacriſque Canonibus non contraria, neque contra libertatem Eccleſiaſticam exiſterent*, confirmata fuerint; prout ex ipſius Pauli Prædeceſſoris Literarum tenore apparet. Officium autem Prætoris, quem Poteſtatem ibi appellant, cujus vices, dum eumdem Prætorem abeſſe, vel aliquo impedimento detineri contingit, Prior ejuſdem Collegij pro tempore exiſtens gerere ſolet, quicquid olim fuerit, hodie non amplius præferat poteſtatem judicandi in cauſis Criminalibus, in quibus agitur de pœna Sanguinis infligenda, quæ perſonis Eccleſiaſticis nuſquam congrueret, quemadmodum pro earum excluſione in enarrata lite adductum fuerat; Sed Cauſarum Criminalium hujuſmodi cognitio ad Civitatis Cæſenaten. Gubernatorem, vel Sanctæ Romanę Eccleſię Cardinalem in Provincia Romandiolæ, & Exarchatu Ravennaten. Apoſtolicæ Sedis de Latere Legatum pro tempore exiſtentes privative nunc ſpectare dignoſcitur.

Prædictus Motus proprius favore Cleri Cæſenaten.

§. 4. Hinc eſt, quod Nos, qui ab eo jam tempore, quo in Minoribus conſtituti, Eccleſiæ Cæſenaten. præeramus ipſius Cleri querimonias Nobis interdum latas deſuper audivimus, ipſumque a Collegio prædicto arceri, necnon perſonas Eccleſiaſticas, quas non minore Literarum ſcientia, ac doctrina, quam Laicos pollere decebat, in Univerſitatibus ſtudiorum Generalium Ditionis Eccleſiaſticę deterioris eſſe conditionis, quam in ſimilibus Univerſitatibus in Principum Sæcularium Dominiis conſiſten., ubi libenter, paſſimque admittuntur, indigne ferebamus; ejuſdem Cleri Cæſenaten., quem peculiari paternæ Charitatis ſemper complexi fuimus, & adhuc complectimur affectu, Votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, annuere, illiuſque utilitati, ac decori in præmiſſis proſpicere volentes, *Motu proprio*, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſeriem ſtatuimus, & ordinamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus, prædictum Collegium Juriſtarum viginti Doctoribus Collegialibus de numero participantibus conſtare debeat; quorum decem ex Clero, ſeu Cœtu Eccleſiaſtico Cęſenaten. Civitatis, vel Diœceſis, ſive inde originem ducentes, ſive exteri, qui tamen ibidem domicilium contraxerint, vel Dignitatem, Canonicatum, aliudve Beneficium Eccleſiaſticum, vel Officium reſidentiæ inibi obtinuerint, & totidem laici qualitatibus, quæ hactenus requiri conſueverunt, præditi exiſtant; ita tamen quod omnes Doctores Laici, qui de præſenti in eodem Collegio reperiuntur, in eo remaneant, donec per obitum, ceſſionem, vel abſentiam ad denarium numerum redacti fuerint: omneſque viginti Doctores prædicti, tam Eccleſiaſtici, quam Laici Collegium Juriſtarum inter ſe conſtituant, & emolumenta ipſi Collegio obvenientia inter ſe æquis portionibus partiantur.

Deputatur Epiſcop. Cæſenaten. in Priorem, ſeu Præſidem ejuſdem Collegii; cum quibuſd. Ordinationibus:

§. 5. Præterea Venerabilem Fratrem Modernum, ac pro tempore exiſtentem Epiſcopum Cæſenaten. in Priorem, ſeu Præſidem ejuſdem Collegii, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus tenore præſentium perpetuo ſimiliter facimus, conſtituimus, & deputamus; Volentes, ac mandantes, ut Collegium prædictum in poſterum in Epiſcopio convocetur, & celebretur, Eccleſiaſticis ſcilicet a dextris, juxta cujuſque Dignitatis Ordinem, & laicis Doctoribus a Siniſtris ipſius Epiſcopi ſedentibus: idem vero Epiſcopus omnes illas functiones peragat, quæ a Priore laico dicti Collegii huc uſque expleri conſueverunt: aſſignando nempe ad Doctoratum promovendis puncta examinis, ac poſtquam examen vitæ, & collegialiter expletum, & promovendi per pluritatem ſuffragiorum Doctorum ibi præſentium, tam Eccleſiaſticorum, quam Laicorum, approbati fuerint; Epiſcopus prædictus, tanquam Caput, ac nomine Collegii prædicti profeſſionem fidei Catholicæ per ipſos promovendos emittendæ, recipiat, deinde illos laurea doctorali inſigniat, & ad Doctoratus gradum in utroque Jure promoveat, eiſque conſuetas patentes literas, a ſe ſubſcriptas, ſuoque, & ejuſdem Collegii ſigillo munitas, deſuper expediat, & relaxet, ſervato in reliquis, nihilque immutato more, ac ritu in motionibus ad Docto-

ctoratum hujuſmodi, per idem Collegium hactenus ſervari conſuetis: Sede autem Epiſcopali Cæſenaten. vacante, Vicarius Capitularis ipſius Eccleſiæ Cæſenaten. tunc legitime deputatus, ejuſdem Epiſcopi vices in omnibus præmiſſis gerat, & ſuſtineat. Porro eum Prior Laicus ſupradicti Prætoris abſentis, vel impediti, partes ſupplere antehac conſueverit, ut præſertur; quod de cætero Doctor Laicus antiquior hujuſmodi officio fungatur: Sicuti etiam ſecundus in Anſianitate, Judicis appellatinnum munus exerceat, quatenus uſus appellandi ad Doctorem dicti Collegii vigeat: ac tertius Doctor in negotiis aquarum, viarum, & aliarum rerum ſimilium jus dicendi facultatem habeat, ſi, & dummodo alicui Doctori ejuſdem Collegii competat; Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus earumdem tenore præſentium ſtatuimus itidem, & ordinamus.

Clauſulæ. §.6. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti Dnctores Laici, ſeu alii quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarunt, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque cauſa, colore, prætextu, & Capite etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſurreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentinnis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, etiam formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illa aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato etiam Motu, ſcientia, & Poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe: ſed ipſas præſentes literas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit quandocumque, in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari, & illis reſpective pleniſſime ſuffragari. Sicque, & non aliter, in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet, quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum deputatione Executoris. §.7. Quocirca Venerabili Fratri Hieronymo moderno, ac pro tempore pariter exiſtenti Archiepiſcopo Ravennaten., per præſentes Motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte intereſſe in præmiſſis habentium, ſeu alicujus eorum fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, illiſque in eiſdem præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra illos, & eorum quemlibet præſentium Literarum, & in eis contentorum hujuſmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere: non permittens illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite mnleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatinne poſtpoſita, compeſcendn; legitimiſque ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

§.8. Non obſtantibus Lite, & Cardinalium reſolutione ſupradictis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris etiam Noſtri de una, & Concilii Generalis, de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in Judicium non trahatur, necnon Pauli III. Literis prædictis, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Collegii prædicti, aliiſque quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, eidem Collegio, ejuſque perſnnis, ſub quibuſcumque verbnrum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacinribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu, Scientia, & Poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter, & alias qunmodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro eorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derngamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Et derogatoriis.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XI. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LV.

Erigitur Collegium Theologorum in Civitate Cæſenaten. cum quibuſdam facultatibus. Dat. 20. Apr. 1725. An. 1

Inn. XIII. Conſt. ed. 1722. Aug. 19. P. 2. Erecta fuit Univerſitas ſtudii generalis in Civ. S. Jacobi de Ren de Caracas in Ind. Occid. Et hujus Conſt. ed. 1727. Iul. 1. P. 4. erigitur in Civit. Camerinenſi.

Digitized by Google

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis ſolicitudiuis munere, ſacrarum literarum, & præſertim Theologicæ facultatis ſtudia inter Chriſtifideles potiſſimum in ſortem Domini vocatos, ac Nobis, & huic Sanctæ Sedi in temporalibus Subditos opportunis rationibus excitare, & promnvere ſatagimus, ac ut debitus virtuti honor rependatur libenter providemus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catbolicæ fidei præſidium cognoſcimus in Domino expedire.

Cauſæ præſentis Erectionis.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Catbedralis Eccleſiæ, ac Univerſis Clerus Civitatis, & Diœceſis Cæſenaten., quod cum in Civitate Cæſenaten. ultra Univerſitatem ſtudii Generalis dudum inibi vigentem, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philoſophia, Logica, & Medicina publice docentur, præleguntur duo Collegia unum nempe Juriſtarum, & alterum Phyſicorum, & Medicorum, quæ ex antiqua Romanorum Pontificum Prędeceſſorum noſtrorum conceſſione privilegio conferendi lauream doctoralem in ſuis reſpective facultatibus fruuntur, erecta reperiantur, ſolumque Collegium Theologorum deſit; Ipſi Exponentes Sacræ Theologiæ ſtudia Eccleſiæ Dei, ac perſonis Eccleſiaſticis in primis neceſſaria eſſe animadvertentes, ejuſmodi Collegium Theologornm, quorum ſufficieus copia in dicta Civitate nunc habetur, duodecim Doctoribus, ſeu Magiſtris conſtans inſtitui, Ipſique Collegio pro majori etiam eorum, & præeipue pauperum, qui dictæ Sacræ Theologiæ ſedulam operam navaverint, commoditate, perſonas idoneas ad Doctoratus, ſeu Magiſturii, alioſque gradus in eadem Sacra Tbeologia promovendi facultatem tribui plurimum deſiderent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & nt infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Capituli Cæſenaten.

§.2. Nos igitur, qui in minoribus conſtituti Eccleſiæ Cæſenaten. Regimini ſex annos præfuimus, & ex eo tempore illam, ac Clerum, Civitatem, & Diœceſim Cæſenaten. propenſiori ſemper reſpeximus, & etiamnum reſpicimus paterni amoris affectu, & ad ea, quæ publicæ illorum utilitati, ac decori conducibilia fore proſpicimus favorabiliter intendentes, ipſorumque Expnnentium votis, in præmiſſis peculiari charitate annuere voleutes, ac illornm ſingulares perſouas a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel eauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; unum in prædicta Civitate Cæſenaten. Collegium Theologorum, quod duodecim perſonis Eccleſiaſticis in Sacra Theologia Magiſtris, octo nimirum ſecularibus, & quatunr cujuſvis Ordinis, Societatis, Inſtituti Regularibus, de quorum numero Canonicus Præbendam Theologalem in Eccleſia Cæſenaten. obtinens, ac Sacræ Theologiæ in dicta Univerſitate Lector publicus tunc, & pro tempore exiſtentes ſemper eſſe debeant, conſtituatur, atque jugiter conſtet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Erectio prædicta.

§.3. Præterea præfato Theologorum Collegio, ut quoſcumqne, qui peracto ſtudiorum Sacræ Theologiæ curriculo, ac prævio rigoroſo examine babiles, & idonei ad id reperti fuerint, ac ſervatis ſervandis ad Doctnratus, ſeu Magiſterii, alioſque gradus ſcbolaſticos in eadem Sacra Tbeologia promovere, eiſque ſolita graduum hujuſmodi inſignia conferre libere, & licite pnſſit, & valeat, itaut ſic promoti, & graduati omnibus, & ſingulis gratiis, prærogativis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudeut, & fruuntur, qui in publicis Univerſitatibus ad eoſdem gradus promoti ſunt, auctnritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Conceſſio quorundam facultatum.

§.4. Porro Venerabilem Fratrem modernum & pro tempore exiſtentem Epiſcopum Cæſenaten. in ejuſdem Cnllegii Theologorum Caput, & Præſidentem eum omnibus facultatibus neceſſariis, & opportunis, etiam profeſſionem fidei a promovendis, ſeu graduandis hujuſmodi juxta articulos a Sede Apoſtolica propnſitos emittendam per ſe, ſeu ſuum in Spiritualibus Vicarium Generalem recipiendi dicta auctoritate harum ſerie facimus, conſtituimus, & deputamus, ſtatuentes, ut Sede Epiſcnpali Cæſenaten. vacante Vicarius Capitnlaris præfatæ Eccleſiæ Cæſenaten. pro tempore legitime deputatus ejuſdem Epiſcopi vices in præmiſſis ſuppleat.

Deputatur Epiſc. Cæſenaten. Præſes ejuſd. Collegii

§.5. Ac decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque pleuarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.6. Non obſtantibns Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Civitatis, & Univerſitatis prædictarum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetndinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innnvatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes illis, alias in ſuo robnre permanſuris, & præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Cum derogatoriis.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarnm tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ mnnitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibns, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Digitized by Google

LVI.

Dat. 21. Apr. 1725. An. I. Confirmatur Decretum quoddam Conſultæ Generalis Clericorum Regularium Miniſtrantium infirmis, pro Hiſpaniæ Provinciæ.

Inn. XII. Conſt. ed. 1693. Maji 13. P. 2. Confirmatur erectio novæ Provinciæ Hiſpan. eorumdem Clericorũ cum redintegratione Provinciæ Benon.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Franciſcus Perez Moreno Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis pro Provincia Hiſpaniæ Conſultor Generalis, quod Religioſi dictæ Provinciæ fere ab initio ejus fundationis uſque ad hæc tempora conſueverunt, & quaſi pro lege incumbere fideliter doctrinæ Sancti Thomæ Aquinatis, & ob id Provinciæ hujuſmodi ſtudioſi multorum annorum ſpatio ſcholas publicas Ordinis Fratrum Prædicatorum in Univerſitate ſtudii generalis complecten. frequentarunt, & quia in his noviſſimis temporibus aliqui ex dictis Religioſis Scholam Thomiſticam ad effectum amplectendi contrariam deſerere moliebantur, dictus Franciſcus ab ejus ſuperiore Generali una cum conſulta Decretum, per quod cum præcepto formali injungitur omnibus prædictæ Provinciæ Religioſis ut eorum laudabilem morem addiſcendi religioſe eamdem Doctrinam S. Thomæ retineant, formari obtinuit, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum prædictum. §. 2. *Reperitur in actis Conſultæ Generalis Clericorum Regularium miniſtrantium Infirmis Decretum ſequens. Nobis exploratum ſit aliquem ex noſtris in Hiſpania a Scholis ex Doctrina Angelici Præceptoris diſceſſum moliri; Nos quibus cordi eſt ea, quæ ad ſtudiorum incrementum, & felicitatem pertinent pro viribus adimplere, illamque doctrinam illic addiſci, & doceri, quam noſtri tam Collegiales, tum Lectores e ſolis D. Thomæ Fontibus hactenus ebiberunt; His aliiſque graviſſimis cauſis permoti, & ne quis ſub quovis prætextu audeat, contra laudabilem Priſcorum conſuetudinem, ibi adhuc vigentem, alio divertere: omnibus, & ſingulis ex Noſtrie Philoſophiæ, & Theologiæ ſtudiis operam navantibus præſentibus, & futuris diſtricte mandamus, etiam ſub formali præcepto Sanctæ obedientiæ, cujus violationis abſolutionem ſoli Reverendiſſimo P. Noſtro Generali pro tempore reſervamus, ut inpoſterum ad prædictam dumtaxat Doctrinam incumbant, & ſive in noſtris, ſive in cujuſque Univerſitatis Scholis illam unice doceant, addiſcant, & defendant. Mandantes inſuper Provinciali aliiſque quibuſcumque pro tempore Hiſpaniarum Superioribus quacumque dignitate fulgentibus, ut executioni præſentis hujus Noſtri Decreti omnino ſtudeant, neque illi quoque modo contravenire permittant ſub pœna ſuſpenſionis a ſuis reſpective officiis ipſo facto incurrenda, aliiſque Nobis arbitrariis; illudque de more in omnibus illius Provinciæ Domibus publicari, affigi, & regiſtrari curent. Datum Romæ in ædibus Noſtris Sanctæ Mariæ Magdalenæ die 3. Aprilis 1723. Ita eſt Philippus Ruſſi Secretarius Generalis.*

Preces Conſultoris Generalis pro dicta Provincia. §. 3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Franciſcus præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Franciſcum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac ipſum Decretum obſervari mandamus. Confirmatio relati Decreti

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Congregationis, & Provinciæ prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenæ, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cum derogatoriis.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LVII.

Statuitur, ut in Italia, eique adjacentibus Inſulis, Parochis Defunctorum, qui in Eccleſiis Regularium Sepulturam elegerint, quarta funeralis perſolvi debeat. Dat. 25. Apr. 1725. An. I.

Hac de re vide Innoc. XIII. Conſt. ed. 1722. Aug. 26. P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Romanus Pontifex æqui, bonique ſupremus Aſſertor, auctoritatem a Chriſto per Beatum Petrum Apoſtolum culmen ſibi traditam intelligens, ut ex Agro Dominico pro temporum neceſſitate noxia evellat, & deſtruat, utiliaque plantet, ac ædificet, ea interdum, quæ a Prædeceſſoribus ſuis ob rationabiles, & juſtas cauſas

olim

olim ſancita fuerunt, ubi in grave aliorum præjudicium, & detrimentum redundare cognoſcit, atque diſſidiis, & contentionibus fomentum præbere animadvertit, maxime inter Dei, & Eccleſiæ Miniſtros, quorum eſt evangelizare pacem, & quibus a Domino non aliud frequentius, neque enixius commendatur, quam ut pacem, ac unitatem diligant, moderari, & immutare, aliaſque Paſtoralis Officii ſui partes deſuper interponere ſolet, prout rerum, locorum, temporumque circumſtantiis mature penſatis, diſcordiarum extinctioni, Eccleſiaſticorum Miniſtrorum quieti, fidelium Animarum ſaluti, divinoque cultui conſpicit ſalubriter expedire.

Alias Regularibus conceſſum ne hujuſmodi quartam funeralium partem Parochis perſolvere tenerentur.

§.1. Sane quamplures Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri multiplicia, ac plane inſignia conſiderantes merita Ordinum Regularium, qui militantem in terris Eccleſiam fortiſſimis omni tempore auxerunt præſidiis. Viris nempe vitæ ſanctitate, doctrinæ laude, ac Orthodoxæ Religionis zelo præſtantibus, eidemque in Cœlis triumphanti eximii fulgoris lumina addiderunt, ipſos Ordines, eorumque Profeſſores, plurimis ſatis amplis indultis, & privilegiis benigne decorarunt, ac inter alia iis illud conceſſerunt, ut canonicam portionem, ſeu quartam funeralium emolumentorum partem pro perſonis, quæ in eorum Eccleſiis Sepulturam ſibi eligerent, Parochis perſolvere minime tenerentur; ac ad majorem ejuſmodi Privilegii firmitatem, ſanctioni etiam a fel. rec. Clemente V. Prædeceſſore Noſtro editæ in Concilio Viennenſi, & relatæ in Clementina: *Dudum de Sepultur.*, necnon Concilii Tridentini decreto relato in *Cap. 13. Seſſ. 25. de Refor.*, prædictam Quartam Funeralium Parocho aperte reſervantibus, non ſemel ampliſſime derogarunt. Unde non acerbæ modo Parochorum querelæ, ſed innumeræ etiam contentiones, atque lites inter eos, & Regulares ſuper ſolutione ejuſdem Quartæ diverſis temporibus excitatæ fuerunt, quæ coram Ordinariis Locorum, & deinde in variis quoque Almæ Urbis noſtræ Tribunalibus, præſertim vero in Auditorio Palatii Noſtri Apoſtolici, & in Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium præfati Concilii Tridentini Interpretum magno Partium ſtudio, nec minori ſumptuum incommodo diſcuſſæ, ſicut accepimus, aliquando ad favorem Parochorum, aliquando autem ad favorem Regularium, pro diverſis cauſarum circumſtantiis, atque vario Judicantium ſenſu, deciſæ, ac definitæ fuerunt. Hæc porro Judicatorum, ſententiarumque diverſitas, cum nullam certam, ac determinatam conſtituerit regulam in evenientibus caſibus obſervandam, magnum plane fomentum, & anſam relinquit, imo & latam ſternit viam ulterioribus inter prædictos Regulares, & Parochos litibus, & controverſiis, ex quibus ipſi, qui in domo Dei ambulare debent cum conſenſu, novis de cætero perturbari diſſidiis, noviſque prægravari diſpendiis poſſunt, cum Divini Cultus detrimento, & ſcandalo plurimorum.

Hinc ortæ lites, variæ definitæ.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.2. Quocirca Nos maxime expedire cenſentes, ut ejuſmodi controverſiæ, & Lites ab Eccleſia Dei penitus arceantur, ac inſuper, licet univerſos Ordines Regulares, in quibus, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipſi plurimum annorum ſpatio verſati ſumus, ſpeciali paternæ charitatis affectu proſequamur, eoſque, uti de Eccleſia, Catholica fide, & Sede Apoſtolica optime meritos, præcipuo ſemper in honore, ac pretio, habuerimus, & habeamus; nihilominus conſiderantes exemptionem a ſolutione Quartæ Funeralis præfatis Ordinibus a dicta Apoſtolica Sede conceſſam modo vergere in maximum Parochorum præjudicium, tum propter multiplicationem Conventuum, & Monaſteriorum Regularium, tum etiam propter auctam devotionem, & conſuetudinem Fidelium Sepulturam eligendi in Eccleſiis prædictorum Regularium, ac proinde non modo conſentaneum, ſed etiam neceſſarium arbitrantes, ut eorumdem Parochorum, quibus ceteroquin Sacri Canones, & priſca Eccleſiæ diſciplina aperte ſuffragantur, indemnitati opportune conſulatur, & antedicta Apoſtolica Privilegia ad æquitatis limites reducantur.

Privilegium præd. Regularium exemptionis nempe a ſolutione quartæ funeralis abrogatur.

§.3. Hinc igitur eſt, quod Nos omnia, & ſingula memorata Privilegia exemptiva a ſolutione Quartæ Funeralis quibuſvis Ordinibus, Congregationibus, ac Inſtitutis Regularibus ab Apoſtolica Sede, ut præfertur, quandocumque, & quomodocumque conceſſa præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, ac de eorum tenore, & ſubſtantia ſatis ſuperque inſtructi, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & aliquot etiam Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis, ad id ſpecialiter deputatorum conſilio, ſuadentibus etiam Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis in præſenti Sacro Concilio congregatis, ac inſuper Motu proprio, ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac Noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, præmiſſa omnia privilegia quoad Quartam Funeralem tantum pro locis infra exprimendis moderamur, reformamus, ad vitam juris reducimus, & quatenus opus ſit, etiam revocamus, & abrogamus, neque cuiquam deinceps ſuffragari poſſe, vel debere decernimus.

Statuitur, ut ſupra, Parochorum favore; cum quibuſdam explicationibus.

§.4. Præterea motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus ſancimus, ſtatuimus, & mandamus, ut in Italia, eique adjacentibus Inſulis, a die publicationis præſentis Conſtitutionis in futurum Parochis Defunctorum, qui in Eccleſiis quorumcumque Regularium prædictorum tumulabuntur, perſolvatur, & cum effectu tradatur Quarta pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti Cadaver in itinere ad Eccleſiam tumulantem aſſociabitur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Eccleſia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die funeris accendentur. A prædicta tamen Quarta Funerali exceptæ intelligantur, & ſint Candelæ, quas Sacerdotes, etiam Regulares, vel piarum Sodalitatum Confratres funus aſſociantes, manualiter per viam accenſas deferent. Quod ſi funus non fieret in die tumulationis, ſed ad diverſam diem, vel ad aliud longius tempus differetur, Parocho nihilominus aſſignetur Quarta Pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ ipſamet peracti funeris die in Eccleſia, ubi Defunctus humatus fuit, circa Cenotaphium, ſeu Tumulum honorarium, atque etiam in Altaribus ejuſdem Eccleſiæ, accenſa fuerint. Hæc porro omnia locum

cum habeant, & exacte in poſterum obſerventur, quotieſcumque Defunctus extra ſuam Parochialem Eccleſiam tumuletur, vel exponatur ſive quia in Eccleſia tumulante, vel exponente Beneficium obtinuerit, ſive quia ibidem Sepulcrum habuerit gentilitium, ſive taodem quia in ea Sepulcrum elegerit. Ceterum ſub prædicta Quarta Funerali comprehendi noo iotendimus, imo expreſſe ab ea excipimus, legata Miſſarum, & Anniverſariorum, biſque ſimilia pia relicta ad favorem Eccleſiæ Tumulantis, vel exponentis a Defuncto diſpoſita; Circa quæ, ac omnia, & ſingula alia, de quibus in præſeoti Conſtitutione mentio facta non fuerit, Privilegia prædictis Regularibus Ordinibus ab Apoſtolica Sede conceſſa, ſalva prorſus, illæſa, ac iuviolata perpetuo permanere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quaudocumque ſpectabit, inconcuſſe, ac irrefragabiliter obſervari debere volumus, decernimus, & mandamus. Ubi vero conſuetudines legitimæ probatæ, conventiones, concordiæ, vel ſtatuta vigerent, quæ præfatis Parochis magis faverent, illiſque pinguiorem prædicta Quarta emolumentorum funeralium portionem aſſignarent, ea in iis, in quibus vigent, locis inconcuſſe ab omnibus obſervari, motu ſcientia, & poteſtatis plenitudioe paribus, ſaoclmus, præcipimus, & jubemus.

Clauſulæ. §.5. Decernentes pariter præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædictorum Ordinum Regularium Superiores, vel quicumque alii in præmiſſis intereſſe babentes, ſeu bahere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, ſeu cauſæ, propter quas præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, ſeu alias juſtificatæ non fuerint, vel etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut alio quovis prætextu, & ex quocumque capite, colore, & cauſa, etiam neceſſario exprimenda, de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis Noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in toto, vel in parte reſcindi, retractari, invalidari, in jus, vel controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitiouis oris, aut quodcumque aliud juris, vel facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu eo impetrato quemquam uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra nullateuus poſſe: ſed eas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque pleoarios, & integros effectus ſortiri, ac obtinere, & ab omnibus ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari debere: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum dicti Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoqnam quavis auctoritate ſcienter, vel igooranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.6. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & Sinodalibus Coociliis editis geoeralibus, vel ſpecialibus Cooſtitutiooibus, necnon quorumvis Ordinum prædictorum, etiam jurameoto, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Cooſuetudinibns, etiam immemorabilibus: Privilegiis quoque Iodultis, & literis Apoſtolicis per quoſcumque Romanos Pootifices Prædeceſſores Noſtros eiſdem Ordinibus, ut præfertur, illorumque Superioribus, & Profeſſoribus quibuſcumque ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & Decretis irritautibus, etiam motu ſimili, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet, & io contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & inoovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, ment o, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad boc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſione digna præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, iuſertis, ac ſervatis reſpective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permaoſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus ceteriſque cootrariis quibuſcumque.

§.7. Ut autem præſentes Literæ ad omnium ootitiam facilius deveniant, & uemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, oecnoo Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent: utque ipſarum præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica diguitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique adbibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Mandatur publicatio præſentium Literarum.

§.8. Nulli ergo omnino bominum liceat paginam banc Noſtrarum voluntatis, declarationis, reformationis, moderationis, conceſſionis, aſſignationis, præcepti, ſanctioois, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignatiooem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Anoo Iocarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto, quarto Kalendas Maji Pootificatus Noſtri Anoo Primo.

Cou-

Dat.28. Apr. 1725.An.1.

LVIII.

Conceditur Chriſtifidelibus facultas applicandi Indulgentias, Anno Jubilæi durante ſuſpenſas, per modum ſuffragii animabus defunctorum.

Dicta ſuſpenſio facta fuit Conſt.ed.5724.Jul.6.P.1. Et Conſt.ed.1725.Mart.2.P.5.declaratur quaſdam Indulgentias in dicta ſuſpenſione non comprehendi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini noſtri Jeſu Chriſti, qui de ſinu Patris ad infima Mundi deſcendens, & formam Servi accipiens in ara Crucis pro humani generis redemptione pretioſiſſimum Sanguinem ſuum effundere dignatus eſt, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ad ea libenter intendimus, per quæ fidelium Defunctorum animæ, hoc potiſſimum tempore, expiationis ſcilicet, & veniæ, remiſſionis, & gratiæ, eiuſdem Domini noſtri Jeſu Chriſti, ejuſque Sanctorum ſuffragia meritorum uberius conſequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam ſalutem per Dei miſericordiam perduci valeant.

Alias ab eodem et Pontifice Indulgentiæ omnes, Anno Jubilæi durante, ſuſpenſæ fuere.

§.1. Cum itaque nos occaſione præſentis Anni Jubilæi omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones quomodolibet conceſſas dicto Anno durante, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis per noſtras ſub plumbo expeditas literas ſuſpenderimus; ac poſtmodum ſub generali ſuſpenſione hujuſmodi, neque Indulgentias Altarium Privilegiatorum pro fidelibus Defunctis, nec alias quaſcumque eodem modo pro ſolis Defunctis conceſſas venire, ſed quas vivi ſibi lucrari poſſent cum facultate illas per modum ſuffragii Animabus ipſorum Defunctorum in Purgatorio exiſtentibus applicandi comprehenſas eſſe, inter alia declaraverimus, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 2. Menſis Martii proxime præteriti confectis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, plenius continetur.

Conceſſio prædicta.

§.2. Nunc vero fidelium devotioni, Animarumque eorumdem Defunctorum refrigerio peramplius conſulere cupientes, ac declarationem a nobis, ſicut præmittitur, editam ampliantes, & extendentes, omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus, quod quaſcumque Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ut præfertur, ſuſpenſas (injuncta tamen in illarum conceſſionibus pietatis opera peragendo, ac firma remanente pro vivis earum ſuſpenſione) ad effectum illas Animabus fidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum ſuffragii hoc anno Jubilæi durante directe applicandi, etiamſi eas ſic applicandi facultas in conceſſionibus prædictis conceſſa non fuerit, conſequi libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi ſuſpenſio præfata a nobis non emanaſſet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtan. ſuſpenſione hujuſmodi, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. April. MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LIX.

Dat.29. Apr. 1725.An.1.

Statuitur, ut per Italiam, & Inſulas adjacentes, proviſi de Beneficiis mediam annatam ſolvere teneantur Fabricæ ſuarum reſpective Eccleſiarum.

Inn.XI.Conſt.ed.1683. Septem.27.P.8.indicuntur quædam decimæ ſuper fructibus, & Beneficiis Eccleſiaſticis in Italia, & Inſulis adjacentibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PIus, & miſericors Dominus, qui dum pro peccatis noſtris iraſcitur, miſericordiæ recordatur, Templa Dominica conſtrui, & divinis precibus conſecrari voluit, & præcipit, in quibus cum hominibus habitat, ut plebs fidelis per oblationes, & pacificas hoſtias devotæ orationis, iram Judicis mitiget, ipſius clementiam humiliter poſtulando. Ne igitur Domos Dei, quas decet ſanctitudo, & quarum decorem ſummopere diligendum ſacra eloquia teſtantur, propter temporum injuriam collabi, in pejus ruere, minuſque decenter retineri contingat, Sac. Canones modis omnibus providere non omiſerunt.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.1. Verumtamen experientia oſtendit, quod dolenter dicimus, hactenus conſtituta haud ſufficienter præſidio fore, ut ſacrarum legum vota adimpleantur, quamobrem cum ad univerſalis Eccleſiæ Paſtorem pertineat vigili cura in re tam ſancta, in qua nulla ſolicitudo nimia videri poteſt, nova ſubminiſtrare ſubſidia, præſertim ubi de reparandis, iiſve debito modo conſervandis Eccleſiis Cathedralibus agitur, & Collegiatis, in quibus fidelis Populus frequentius ad orandum convenire ſolet, de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & aliquot inſuper dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quos ad id ſpecialiter deputavimus conſilio, ac etiam Motu proprio, ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, decernimus, præcipimus, & mandamus per totam Italiam, & Inſulas adjacentes, ut in poſterum proviſi de Canonicatibus, & Beneficiis, tam reſidentialibus non curatis, computatis etiam incertis, non excedentibus valorem annuum ſcutorum centum monetæ Romanæ, quam non reſidentialibus, & ſimplicibus ſitis extra Eccleſias Collegiatas, teneantur ſolvere, & reſpective deponere mediam annatam pro Fabrica

Conſtitutio præd. favore Eccleſiarum.

Ec-

Eccleſiæ Cathedralis; Proviſi vero de Canonicatibus. & Beneficiis tam reſidentialibus non curatis, computatis etiam incertis, non excedentibus valorem annuum ſcutorum ceotum monetæ præfatæ, quam non reſidentialibus, & ſimplicibus ſitis in Eccleſiis Collegiatis, vel ad illas translatis, itidem teneantur ſolvere, & reſpective deponere mediam aonatam pro Fabrica Eccleſiæ Collegiatæ, ſive Beneficia prædicta libere collationis, ſive Juriſpatronatus mixti, ac etiam laicalis fuerint, & ad quemcumque electio, collatio, inſtitutio, & proviſio pertineat, ſive nimirum ad Metropolitauum, vel Ordinarium, ſive ad Capitulum, ſive ad alium quemcumque inſeriorem, dummodo collationis, inſtitutionis, & proviſionis Sanctæ Sedis minime exiſtant, aut etiam legitima non vigeret conſuetudo ſolvendi, dimittendi fructus ſex menſium, aut ſimilem non tamen minorem ratam ſavore Fabricæ, vel Sacriſtiæ. utroque enim in caſu pro Fabrica prædicta nihil ſolveodum, ut depooendum erit.

Eximuntur prov. ſi de Beneficiis affectis; ſeu refectis, ſeu reſervatis San. Sedis.

§.2. Ut autem præmiſſa, quæ ad conſulendum debito Metropolitanarum; & Catbedralium, ac Collegiatarum Eccleſiarum decori diſpoſita dignoſcuutur, ſuum ſortiantur effectum, præcipimus, & mandamus, quod mediæ anoatæ hujuſmodi deponantur penes perſonam idoneam ab Epiſcopis cum ſcientia, & conſenſu Capitulorum deputandam, & ſucceſſive ab eiſdem deficieute neceſſitate occurrendi reparationi Eccleſiæ inveſtiantur, & collocentur in ſtabilibus, & fundis, ſeu Capitalibus tutis, ſecuris, atque fructiferis, ac ubi fieri poterit in locis Montium Cameralibus non vocabilibus, pro dote Fabricæ ſingularum Eccleſiarum prædictarum, ac ejuſmodi dotium anouus proventus non in alium uſum, quam reparationis, conſervationis, & manutentionis Fabricæ earumdem Eccleſiarum ab uniuſcujuſque Præſulibus, cum ſcientia pariter, & conſenſu ſuorum Capitulorum in occurrentibus caſibus erogetur, & quotieſcumque dictas Eccleſias reparatione non indigere conſtiterit annui etiam fructus, & fructuum fructus dotium prædictarum in aliis ſtabilibus fundis, & Capitalibus tutis, atque fructiferis, ac reſpective in aliis locis Montium eodem prorſus modo inveſtiantur, & collocentur, ad hoc, ut ipſemet dotes majora in dies, benedicente Domino, ſuſcipiant incrementa, adeoque earum redditus ſupportando reparationis Fabricæ ipſarum Eccleſiarum oneri ſatis eſſe poſſint.

Præcipitur ut d. mediæ annatæ penes aliquam depo nantur; a quo inveſtiri debeant pro dote einſd. Fabricæ.

§.3. Cæterum ſuper præmiſſis omnibus, & præſertim ſuper iis, quæ rectam, & fidelem præfatarum dotium adminiſtrationem reſpicient eorumdem Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & Prælatorum inſeriorum, atque etiam Capitulorum conſcientiam peculiariter, & diſtricte oneramus; Ac inſuper quoties Archiepiſcopi, Epiſcopi, vel Ordinarii inferiores, ac reſpective Capitula in aliquo ex his defecerint, itaut vel ratione minus fidelis, idoneique depoſitarii aut ex cauſa non ſacti, vel minus tuti, & exinde deperditi inveſtimenti, aut demum propter erogata Capitalia, vel fructus in alios uſus, aliquod præjudicium emerſerit Patrimonio Fabricæ, ipſi Archiepiſcopi, Epiſcopi, vel Ordinarii inferiores, & reſpective Capitula, & ſinguli Canonici qui deſeceriot, eorumque hæredes, & ſuceſſores teneantur ad omnia damna, & intereſſe ſavore prædictæ Fabricæ, eorumdemque bona omnia pro potiori cautela affecta ſint, & ſpecialiter bypothecata favore ejuſdem Fabricæ.

Statuuntur nonnulla pro recta, & fideli eorumd. dotium adminiſtratione.

§.4. Quoniam vero noſtræ mentis noo eſt per hanc noſtram Conſtitutionem, ut præmiſimus, Sacrorum Canooum ſtatuta, & præſidia minuere, ſed quantum io Domino poſſumus augere favore Eccleſiarum, declaramus, & expreſſe volumus firmiſſimum nihilominus manere onus reparandi, reſtaurandi, & manuteoendi Eccleſias Catbedrales Epiſcopis a Jure injunctum, itaut in reſtaurandis, reparandis, & conſervandis Eccleſiis Catbedralibus, antequam tangantur ſructus, ſeu capitalia ſavore Fabricæ, vigore bujus Cooſtitutionis conficienda, teneaotur Epiſcopi, & ad normam Sacrorum Canonum exquiratur de eorum obligatione.

Declaratur per hanc Conſtitutionem minime tolli Epiſcop. onus reparandi Eccleſias Cathedrales.

§.4. Prætereaque decernimus habere ſavore omoium Eccleſiarum, & Collegiatarom totius Italiæ, & Inſularum adjacentium, tametſi pro nounullis Eccleſiis editæ fuerint aliquæ proviſiones, ſicuti per fel. recor. Innoceutium Papam XIII. Prædeceſſorem noſtrum pro tribus Eccleſiis, nempe Auximana, Viterbien., & Tuſcanen., & per nos bactenus pro quatuor ſcilicet Nuſcan., Vigilien., Caſtellaten., & Sypontina mediante unione ratæ penſionis ſuper ſructibus earumdem Eccleſiarum, actum fuiſſe conſtet, & in univerſum pro Eccleſiis Regni Neapolitani emanavit Conſtitutio ſan. memor. Ionocentii XII. etiam Prædeceſſoris noſtri incipien. = *Inſcrutabili*, & ſuperveoerit alia noſtra ampliativa incipieus = *Sacroſancti Apoſtolatus*.

Pariter decernitur hanc eandem editam eſſe pro Eccleſiis Italiæ, & Inſularum adjacentium.

§.6. Excipimus tamen ab hac Conſtitutiooe Beneficia noſtræ Archidiœceſis Beneventanæ; Dudum enim eorum reſpectu per aliam noſtram Conſtitutionem incipientem = *Romanus Pontifex* = confirmando, declarando, & ampliando antiquam Conſtitutionem fel. recordat. Pii Papæ II. pariter Prædeceſſoris noſtri ſimile injunximus Beneficiis in uoiverſa Arcbidiœcæſi exiſteutibus.

Excipitur ab hac Conſtitutione Diœceſis Beneventana.

§.7. Volumus autem, quod huic noſtræ Conſtitutioni, ſeu ſolutioni mediæ annatæ prædictæ minime ſubjecta exiſtant Beneficia illarum Diœceſum, & reſpective Collegiatarum, io quibus reperitur opus, ſeu peculiare patrimonium Fabricæ ſufficienter inſtructum, aut onus, ſeu obligatio reparandi, reſtaurandi, & conſervandi Eccleſias reſidet penes Communitates Locorum, vel adſunt dictarum Eccleſiarum Patroni, qui niſi reparare, & manutenere velint eaſdem Eccleſias, earum Patronatum amittere debent: Cum enim in his ſatis conſultum ſit reparationi, & conſervationi Eccleſiarum, volumus aliud ſuperaddere Beneficiatis impedium, quod urgeret in ſublevamen eorum, qui de jure tenentur.

Excipiuntur pariter quædam aliæ Diœceſes.

§.8. Decernentes eaſdem præſentes, ac præioſertas literas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, ac fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit; quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici

Clauſulæ.

lici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quavis præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§.9. Non obſtantibus quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo: nec non Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſcumque ſub quibuſvis tenoribus, & formis, & cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſione digna præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis, ac reſervatis reſpective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, ceteriſq; contrariis quibuſcumque.

Mandatur publicatio harum Literar.

§.10. Ad hoc autem, ut præſentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illorum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Eccleſiæ Lateranen., ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari, ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent. Utque ipſarum præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ confirmationis, approbationis, innovationis, ampliationis, reſtitutionis, reintegrationis, Decreti, declarationis, Statuti, voluntatis, Mandati, Conſtitutionis, aſſignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo Quinto, IV. Kal. Maji Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LX.

Confirmatur quædam Gregorii XV. Conſtitutio de non recipiendis Fratribus Congreg. Galliæ Tertii Ord. S. Franciſci Provinciæ S. Joannis; cum ejus ampla extenſione.

Dat. 2. Maji 1725. An. 1.

Hac de re legatur dicta Conſtitutio Greg. XV. quæ hic citatur. Clem. XI. Conſt. ed. 1708. Aug. 9. P. 8. agitur de Electione Vic. Generalis eorumdem Fratrum Provinciæ Lugdunen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias a Gregorio XV. ſtatutum, ne Superiores aliorum Ordinum reciperent quemcumque Profeſſum dictæ Congreg.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Provinciæ Sancti Joannis Tertii Ord. Sancti Franciſci de Pœnitentia nuncupat. Congregationis Galliæ, quod dudum fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis expeditas Literas, ne quis Prælatorum, aut Superiorum, ſeu Fratrum aliorum Ordinum Mendicantium quemquam dicti Tertii Ord. Profeſſum ſub quovis prætextu, & colore abſque ejuſdem Congreg. Miniſtrorum Provincialium licentia in ſcriptis recipere auderet ſub pœna Excommunicationis, aliiſque Cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis arbitrio ſuo infligendis interdixit, & prohibuit, & nihilominus cum Anno 1656. die 11 Decemb. tunc exiſtens Vicar. Generalis totius Ord. ejuſdem Sancti Franciſci Spiritui a S. Antonio Presbytero expreſſe Profeſſo d. Provinciæ tranſitum ad Ordinem Fratrum Minorum de Obſervantia Provinciæ Pariſienſis permiſiſſet, Congregatio tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, eumdem tranſitum nullum, & invalidum tanquam prædictis Gregorii Prædeceſſoris Literis contrarium per ſuum Decretum die 3. Auguſti 1657. emanatum declaravit; noviſſime vero Fratres Minores de Obſervantia ſupradictæ Provinciæ Pariſienſis ſub prætextu cujuſdam Decreti ſubreptitii Miniſtri Generalis Ord. hujuſmodi Joſephum Seigneur Laicum, ſeu Converſum expreſſe Profeſſum memoratæ Provinciæ S. Joannis receperunt, ſed idem Miniſter Generalis attendens, & reflectens ad eaſdem Gregorii Prædeceſſoris Literas, & ad Cap. 2. num. 4. Conſtitutionum decretum ſupradictum revocavit, nullumque, irritum, & invalidum die 16. Maji anni proxime præteriti per ſuas Literas Miniſtro Provinciali d. Provinciæ S. Joannis directas declaravit.

Verum aliquando contra illam aliquid perpetratum.

Cauſa præſentis confirmationis, & extenſionis.

§.2. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat his tamen non obſtantibus certi quidem Fratres dyſcoli hujus Religionis auſteræ, quæ ſemper in viridi Obſervantia viget, jugum ægre ferentes, literas ipſius Gregor. Prædeceſſoris nullum nunc habere locum, ex eo quod a Nobis confirmatæ non fuerint, temerarie aſſeve-

rare non dubitent; itaut nonnulli ejuſdem Provinciæ Religioſi cum Decretis ſubreptitie, aut obreptitie ab hac S. Sede obtentis ad alias Religiones tam Mendicantes, quam non Mendicantes a parvo tempore tranſiverint, ſuoque peſſimo exemplo maximum aliis dyſcolis ſimilis translationis Literas Apoſtolicas obtinendi pru. ritum, aviditatemque cauſaverint; ac proinde

Preces Prioris Generalis d. Provinciæ.

dictus Procurator hæc omnia cum maximo ſuo dolore perpendens ſupradictas Gregorii Prædeceſſoris Literas Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, & ut infra indulgeri plurimum deſideret, Nos ſpecialem ipſi Procuratori gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, &

Confirmatio prædictarum Gregorii Literarum.

abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas Gregorii Prædeceſſoris Literas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, illas

Extenſio ejuſdem.

etiam extendimus, prohibendo ne Fratres memoratæ Provinciæ S. Joannis in poſterum ad quaſcumque alias Religiones, ſive Mendicantes, ſive non Mendicantes abſque licentia in ſcriptis pro tempore exiſtentis Miniſtri Provincialis, vel inconſulto illius Provinciæ Procuratore tranſire poſſint.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque, in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Gregorii Prædeceſſoris Literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die II. Maji MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LXI.

Dat. 2. Maji 1725. An. 1.

Statuuntur nonnulla circa Clericos Beneficiatos in habitu Laicali incedentes.

Hujus Conſt. ed 1724. Sept. 23. P. 1. confirmata, & innovata fuit Conſt. Inn. XIII. ſuper Eccleſiaſtica Diſciplina in Regnis Hiſpaniarum.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium; quo demonſtratur Clericis decentem habitum deferre debere.

APoſtolicæ Eccleſiæ Regimini per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, præſidentes, eo potiſſimum Apoſtolicæ vigilantiæ ſtudia dirigenda eſſe arbitramur, ut qui in ſortem Domini vocati ſunt, Eccleſiaſticæque Militiæ nomen dederunt, ubique irreprehenſibiles inveniantur. Maxime ſiquidem ipſos decet vitam, moreſque ſuos omnes ita componere, ut habitu, geſtu, inceſſu, aliiſque omnibus rebus nil, niſi grave moderatum, ac religione plenum præſeferant. Quocirca Clericos quoſcumque, præſertim vero Beneficia Eccleſiaſtica obtinentes, teneri veſtes honeſtas, & proprio congruentes Ordini ſemper deferre, ut per decentiam habitus extrinſeci, morum honeſtatem intrinſecam oſtendant, & ſi ſecus fecerint, etiam pœna privationis Beneficiorum plectendos eſſe, Sac. Trident. Synodi Decretis, pluribuſque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum ſanctionibus, provide, atque ſalubriter cautum ſit.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§. 1. Cum itaque ſicut non ſine maximo animi noſtri mœrore, imo etiam horrore percepimus quorumdam Clericorum Beneficia Eccleſiaſtica obtinentium audacia, & temeritas hodie eo uſque proceſſerit, ut in dedecus Ord. Clericalis; Sacror. Canonum contemptum, magnamque

Statuitur, ut Ordinarii Clericos Beneficiatos in habitu Laicali incedentes coerceant.

Animarum ſuarum perniciem incedere in habitu Laicali minime vereantur; Nos graviſſimo huic abuſui, & Chriſtifidelium offenſioni pro Paſtoralis Officii debito, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune conſulere cupientes, de nonnullorum Ven. Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, & aliquot inſuper Dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quos ad id ſpecialiter deputavimus conſilio, ac etiam Motu proprio, ex certa ſcientia ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac Noſtra perpetuo valitura Conſtitutione decernimus, ſtatuimus, & mandamus, quod Ordinarii Locorum, ubi ſita ſunt Beneficia ejuſdem Clericorum veſtes Laicales deferentium impudentiam Canonicis remediis omnino coerceant, & hunc in finem non modo poſſint, ſed etiam debeant contra ipſos procedere per Citationes Domi dimiſſa copia, quatenus domicilium habeant in eorum reſpective Diœceſibus: ſin minus per Citationes ad valvas: Juriſque ordine ſervato ſententiam declaratoriam privationis obtentorum Beneficiorum in ipſos ferre, & pronunciare, ita tamen ut eadem Beneficia juxta Conſtitutionem fel. rec. Sixti V. Prædeceſſoris Noſtri incipientem: *Cum Sacroſanctam*. Noſtræ, ac Romani Pontificis pro tempore exiſtentis collationi, proviſioni, ac omnimodæ diſpoſitioni reſerventur, & reſervata cenſeantur.

Decernitur eoſdem Clericos teneri ſub pœna lethalis culpæ ad reſtitutionem fructuum, & Beneficiis perceptorum.

§. 2. Præterea volumus, ſtatuimus, & declaramus prædictis Clericis Beneficiatis in habitu Laicali incedentibus minime licere percipere, nec facere ſuos fructus, & proventus quoſcumq; ſuorum Beneficiorum cujuſcumque generis, ſpeciei, qualitatis, & valoris exiſtant. quin etiam expreſſe decernimus, ac ſancimus ejuſmodi Beneficiatos ex mero facto inceſſus in habitu Clericali, quamvis nulla præceſſerit Ordinariorum ſententia declaratoria privationis Beneficiorum, quæ obtinent, imo etiamſi nulla citatio, monitio, vel alius judicialis actus in eos fuerit inſtitutus, ipſo jure amiſſionis, & privationis fructuum prædictorum pœnam incurrere, itaut illos ullo modo percipere, nec perceptos retinere,

æ, vel facere ſuos poſſint: ſed ipſos abſque ulla prorſus diminutione ad commodum Fabricæ Eccleſiarum, in quibus Erecta ſunt Beneficia, illico ſub pœna letbalis culpę reſtituere teneantur; a qua quidem reſtitutionis obligatione a nemine præterquam a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore exiſtente (ſublata cęteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apoſtolicę Officio, & Maiori Pœnitentiario condonandi facultate) eos abſolvi, & liberari poſſe volumus, pręcipimus, & maudamus.

Clauſula.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque ſemper firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & iuconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quavis pręeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus quatenus opus ſit, Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, necnon Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, Statutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus immemorabilibus etiã juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis: Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſcumque ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficieoti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſione digna præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ac ſervatis reſpective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Ut autem præſentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu eorum exempla ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publ catas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent: utque ipſarum præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Diguitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtræ voluntatis, ſanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto, ſexto nonas Maji Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LXII.

Conceditur Congregationi Benedictinæ Auguſtanæ communicatio Privilegiorum Congregationis Caſſinenſis quoad gratias Spirituales tantum.

Dat. 4. Maji 1725. An. 1.

Clem. XI. Conſt. ed. 1714. Oct. 6. P. 14. Conceſſa fuerunt Privilegia omnia Congregationum Benedictinorum Congreg. Monachorum Bohemiæ illiuſque membris in Moravia & Sileſia, & hujus Conſt. ed. 1727. Apr. 1. P. 4. confirmantur Conſtitutiones d. Congreg. Auguſtanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuum rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis Officii, quod Authore Deo gerimus debitum exigit, ut paternam Chriſtifidelium divinis obſequiis ſub ſuavi Monaſticæ vitę jugo mancipatorum curam gerentes felicibus eorum in Vinea Domini progreſſibus quantum Nobis ex Alto conceditur, conſulere jugiter ſtudemus.

Preces Ruperti Abbatis & Viſitatoris Congregationis prædictæ.

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus Filius Rupertus Abbas Monaſterii Ottobruani, & Viſitator Principalis Congregationis Benedictinæ Auguſtanæ ſub Regula S. Benedicti, etiam nomine dilectorum Filiorum Amandi Abbatis Monaſterii Heresbeimenſis Præſidis, & cęterorum Abbatum d. Congreg. Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio octo Monaſteriis unitis conſtet; Ipſe vero Rupertus Abbas ipſi Congregationi, ejuſque Monachis eaſdem gratias, exemptiones, Indulta, Indulgentias, favores, Privilegia, ſaltem ad res Spirituales, & ſalutem animarum ſpectantia, quibus Congreg. Caſſinenſis Monachorum Ord. prædicti gaudet, per Nos concedi plurimum deſideret.

Conceſſio prædicta cum quibuſd. Ordinationibus.

§.2. Nos ipſius Ruperti Abbatis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, dictoſque Rupertum Abbatem alioſque Abbates ſpecialibus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine

quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Vener. Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti pariter Filii moderni Procuratoris Generalis memoratę Congregationis Caſſinen. ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt, conſilio, prædictæ Congregationi Benedectinæ Auguſtanæ Monachorum Ord. Sancti Benedicti, illiuſque Monaſteriis, Monachis, & perſonis nunc, & pro tempore exiſten. petitam communicationem privilegiorum quoad gratias ſpirituales tantum, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, ita tamen, ut hujus conceſſionis prætextu jus aliquod in temporalibus ipſi Congregationi Benedectinæ Auguſtanæ collatum minime intelligatur, nec ejus Monachi in Italiam venientes idem communicationis privilegium prætendant, ut in Monaſteriis Congregationis Caſſinen. recipiantur, & in eis habitare velint, ſed iis tantum hoſpitalitatis officiis ſint contenti, quæ ſecundum eamdem regulam S. Benedicti cęteris Monachis d. Ordinis, non tamen hujus Congregationis Caſinen., exhiberi ſolent, ac ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis adinſtar, aliiſque Conſtitutionibus Ordinationibus Apoſtolicis, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die IV. Maji MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LXIII.

Dat. 4. Maji 1725. An. 1.

Confirmantur quædam Reſolutiones Capituli Generalis Congreg. Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus.

Hæc Congregatio, quæ prius erat Confraternitas, erecta fuit ab Inn. XI., & ejus Conſtitutiones nova confirmatæ Conſt. ed. 1687. Mar. 26. P. 21.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Bartholomęus a Cruce Præfectus Generalis, aliique vocales nuperi Capituli Generalis Congregat. Fratrum Bethelemitarum nuncupat. in Indiis Occidentalibus, quod licet in Conſtitutionibus dictæ Congregationis a fel. record. Innocentio Papa XI. Anno 1687. confirmatis præſcriberetur, ut Officium Præfecti Generalis ejuſdem Congregationis ad ſexennium tantum duraret; nihilominus in illius Capitulo Generali Anno 1704. celebrato ſtabilitum fuerat Officium prædictum perpetuum, ſeu ad vitam Electi eſſe debere, ac diverſa alia Decreta prædictis Conſtitutionibus plane contraria edita fuerant, adverſus quæ plurium Hoſpitalium, ſeu Domorum d. Congregationis nomine habito ad hanc Sanctam Sedem recurſu, & negotii cognitione per rec. mem. Clementem Papam XI. Prædeceſſorem Noſtrum Congregationi tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ demandata, & ab ea tribus ejuſdem Congregationis Cardinalibus ad id ſpecialiter deputatis remiſſa, re mature diſcuſſa die 12. Aprilis 1709. prodiit ab ejuſmodi Congregatione Particulari trium Cardinalium Decretum tenoris ſequentis, nimirum = *Revocatis Decretis aſſerti Capituli Generalis in ea parte, in qua ſunt contraria Conſtitutionibus Apoſtolica auctoritate confirmatis, ſerventur omnino eædem Conſtitutiones, & Archiepiſcopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præſideat per ſe, ſive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis; & quatenus tunc temporis Archiepiſcopus obierit, exequatur, & præſideat Vicarius Capitularis* = quod quidem Decretum ipſe Clemens Prædeceſſor per ſuas in ſimili forma Brevis die 25. Maji 1710. expeditas Literas approbavit.

In Capitulo Generali 1704. diverſa Decreta plane Conſtitutionibus Congregationis contraria, edita fuere.

Poſtea vero per ſequens Decretum Congregationis Particularis revocata fuere ea in parte, in qua Conſtitutionibus prædictis contraria reperiebantur.

§. 2. Subinde vero coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium variæ inſtantiæ pro parte Procuratorum dictæ Congregationis Fratrum, qui tunc in Alma Urbe degebant, promotæ fuerunt, primo nempe quia Conſtitutionibus præfatis expreſſe cavebatur neminem in ejuſmodi Congregatione, qui in aliquo ex Sac. Ordinibus conſtitutus foret, admitti, nullumque Fratrem ex admiſſis, vel deinceps admittendis ad illos promoveri poſſe, quod tribueretur facultas Sacerdotes admittendi, vel Fratres ad eoſdem Sacros Ordines promovendi, quodque Superioribus, ac ipſimet Præfecto Generali dictæ Congregationis interdiceretur, ne qui eidem Congregationi inſerviiſſent, ſeu donati, ut vulgo appellant, fuiſſent, in illa admitterent; & inſuper cum in eiſdem Conſtitutionibus diſponeretur, convocationem vocalium ad Electionem futuri Præfecti Generalis ad Vicarium Generalem ſpectare, & contingere poſſet, dictum Vicarium Generalem, vel decedere, vel legitimo impedimento quo minus ad ejuſmodi convocationem procedere valeret, detineri, petitum fuerat decerni, quod tunc, & eo caſu pertineret ad Aſſiſtentem antiquiorem Capitulum Generale convocare, & illi præſidere, ac demum eveniente obitu Vice-Præfectorum Generalium Provinciarum Liman., aut Mexican., ſeu Præfecti cujuſcumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus munus Vice-Pręfecti Generalis ad formam earumdem Conſtitutionum, etiamſi confirmationem ſuæ electionis a memorato Præfecto Generali nondum obtinuiſſet, exercere poſſet. Verum præfata Congregatio Particularis Cardinalium hujuſmodi inſtantias, ac petitiones die 31. Januarii 1710. admittere noluit, ſed Votum proximi Capituli Generalis deſuper exquiri mandavit. Cumque interim ſub obtentu, quod dilectus Filius Frater Rodericus a Cruce tunc aſſertus Præfectus Generalis dictæ Congregationis Fratrum non fuerat audi-

Deinde ab eiſdem Fratribus dictæ Congregationi Particulari variæ inſtantiæ promotæ fuere: quæ ab eadem rejectæ ſunt; & mandatum, ut votum proximi Capituli Generalis exquireretur.

Digitized by Google

auditus in propoſitione habita die 12. Aprilis 1709. coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium, Chariſſimus in Chriſto filius Noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholiens, retentis ſupradictis Clementis Prædeceſſoris literis partes ad eumdem Clementem Prædeceeſſorem, ut ab eo voluntatem ſuam ſuper præmiſſis certius explorarent, remiſiſſet, porrectoque ipſi Clementi Prædeceſſori pro parte dilecti etiam filii Fratris Michaelis a Conceptione dicti Fratris Roderiei Procuratoris ſupplici libello, & iternm commiſſa rei cognitione eidem Congregatioui Particulari Cardinalium die 5. Februarii 1714. emanavit ab ea Decretum per alias ipſius Clementis Prædeceſſoris in pari forma Brevis die 22. Decembris ſubſequentis confectas literas itidem confirmatum, quo perſiſtendo in deciſis quoad revocationem Deeretorum in Capitulo Generali anni 1704., ut præſertus, editorum, & convoeationem dicti Capituli Generalis, mandavit per vota ſeereta in eodem proximo Capitulo Generali exquiri, num expediret dictæ Congregationi Fratrum officium Præfecti Generalis in poſterum fore ad ſexennium, ſeu potius novennium, excluſa omnino illius perpetuitate?

Reſolutiones prædictæ Capituli Generali 1721, ad cujus votum omnia remiſſa fuerant.

§. 3. Quamnbrem Capitulo Generali hujuſmodi Anno 1721. in Civitate Liman. celebrato, illique præſidente Venerabili Fratre Archiepiſcopo Liman. poſt peractam electionem dicti Præfecti Generalis, diſcuſſa in eo, ac reſoluta fuerunt enarrata puncta in hunc modum, videlicet: *Fuit primo loca exquiſitum votum, an expediret Generalis Ordinis durare debere ad novennium, vel ad ſexennium, & reſolutum fuit unanimiter, quod deberet eſſe novennale, & quod omnia pariter Officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout ſunt Aſſiſtentes Generales, & Aſſiſtentes Particulares utriuſque Regni debebunt etium eſſe ad novennium, ſervatis tamen quoad electionem Superiorum localium Conſtitutionibus Ordinis præcipientibus, quod iſtæ fiant de triennio in triennium.*

Reſolutio prima circa tempus Generalatus, aliorumque Officiorum Ordinis.

§. 4. *Poſtmodum fuit proceſſum ad exquiſitionem votorum ejuſdem Capituli Generalis ſuper aliis punctis ad illum remiſſis a Congregatione Particulari die 31. Januarii 1710., & fuit ſecundo loco exquiſitum, an expediret habere in Religione Religioſos, qui promoverentur ad Sacerdotium, ac communibus ſuffragiis reſolutum fuit expedire ſub ſequentibus tamen conditionibus. Prima, quod nemo poſſit promoveri ad Sacerdotium niſi poſt elapſum decennium a die ingreſſus in Religionem. Secunda, quod ad effectum ſe promovendi ad Sacerdotium nulla directe, vel indirecte uti poſſit mediatione alterius Perſonæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Aſſiſtentibus Generalibus, ſed proponi debeat a Patre Vice-Præfecto Generali, & Aſſiſtentibus, qui debeant Patri Generali, ejuſque Definitorio illas Perſonas ſignificare, quas hujuſmodi Dignitatem promoveri poſſe crediderint. Tertia, quod ſi aliter quiſpiam ad Sacerdotium fuerit promotus, ipſo facto incurrat in ſuſpenſionem a Divinis, a qua nonniſi per Summum Pontificem abſolui poſſit, & habilitatio peti nequeat, niſi præcedente Beneplacito Definitoris Generalis. Quarta, quod teneantur quotidie celebrare, & applicare Sacrificium juxta intentionem Præfecti localis, & juxta obligationes Communitatis illius Domus; & quod ſi pro celebratione aliquam eleemoſynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipſius Præfecti localis ubi Miſſæ celebrantur, vel cujus ſubditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, ſub pœnis contra Proprietarios inflictis. Quinta; Quod in quolibet Conventu non adſint, niſi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ ſunt Matrices, tres, ad effectum ſupplendi in caſum obitus in aliis Conventibus. Sexta; Et caſu quo de licentia etiam Patris Generalis, & Aſſiſtentium major numerus promoveretur, ſic promoti non poſſint celebrare, niſi ſuperveniente vacatione alicujus loci per obitum alterius Sacerdotis. Septima, Quod Sacerdotes, ut ſupra, promoti debeant in omnibus ſequi vitam regularem, ac deferre Coronam Clericalem ad inſtar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei; quodque nunquam nec per Breve temporis ſpatium poſſint eſſe Præfecti Generales, nec ullam Prælaturam habere ſupremam, ſeu ordinariam, nec ex diſpenſatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuſcumque alterius Superioris, ſed quod ſolummodo poſſint eſſe Diſcreti Conventuum, Magiſtri Novitiorum, & Aſſiſtentes Provinciæ. Octava. Denique, quod ſi aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hoſpitalibus degens peteret pro ſua devotione admitti ad habitum Religionis antequam obiret, poſſint Pater Generalis, & Definitorium concedere licentiam alicui de Præfectis localibus pro hujuſmodi admiſſione, accedente tamen conſenſu illius Communitatis, non obſtante, quod in eodem Conventu adſint alii duo Sacerdotes, ut ſupra.*

Reſolutio ſecundi circa novos Præfectos, qui Religioſos ad Sacerdotium promovendos

§. 5. *Tertio loco. Exquiſitum fuit votum ejuſdem Capituli Generalis, an Pater Præfectus Generalis, vel quicumque alius Superior poſſint in Religione recipere illos, qui inſervierunt eidem Religioni, ſeu fuerint, ut vulgo dicitur:* Donados, *& reſolutum extitit per communia ſuffragia non poſſe.*

Reſolutio tertia circa Donatos.

§ 6. *Quarto loco. Propoſitum fuit, an in caſu obitus Præfecti Generalis, quando ad eum pertineret convocare Capitulum, ſeu concurrente quocumque alio legitimo impedimento in aliquo ex iſtis caſibus convocatio Capituli pertinere debeat ad Aſſiſtentem antiquiorem, & pariter reſolutum fuit, quod in caſu obitus Patris Generalis, ſeu Vicarii Generalis, vel in caſum gravis infirmitatis eos legitime impedientis, ſeu quacumque alia legitima cauſa concurrente jus convocandi Capitulum Generale, & in eo præſidendi pertineat ad Patrem Aſſiſtentem Generalem antiquiorem, ſeu eo impedito ad alios Aſſiſtentes, juxta eorum Antiquitatem, vel ad alios Vocales, qui ſequuntur, attenta ſemper eorum Antiquitate.*

Reſolutio IV. cui convocatio Capituli pertineat.

§. 7. *Quinto, atque ultimo loco propoſitum fuit, an in caſum obitus Vice-Præfectorum Generalium Limæ, aut Mexici, ſeu Præfectus cujuſcumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, etiamſi confirmationem ſuæ electionis a Patre Præfecto Generali adhuc non obtinuerit, poſſit exercere munus Vice-Generalis: Et ſimiliter per ſecreta ſuffragia reſolutum fuit, quod in caſum mortis naturalis uniuſcujuſque ex Vice-Præfectis Generalibus, Præfectus noviter electus una cum Aſſiſtentibus Generalibus illius Regni, gerere ea omnia poſſit, quæ a Conſtitutionibus Vice-Præfectis Generalibus conceduntur, donec adveniat*

Reſolutio V: nondum confirmationem obtinuerint.

veniat ejus confirmatio, quæ ſi juſtis de cauſis denegata fuerit, adhuc omnia per ipſum geſta, valida ſint, & plenarium ſuum effectum conſequi debeant.

Preces Fratrum prædictorum pro confirmatione

§.8. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfatæ reſolutiones pro ſalubriori ejuſdem Congregationis Fratrum directione, ac regularis in ea diſciplinæ progreſſu in dicto Capitulo Generali communi Vocalium ſuffragio factæ fuerint, ac Exponentes prædicti eaſdem reſolutiones, tametſi aliquæ earum ſupradictibus Conſtitutionibus adverſentur, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimum deſiderent; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis Excommunicationis, Suſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus, quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium propoſitorum, qui relationem dilecti filii Noſtri Ludovici ipſius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card inalis Pici nuncupat. &c. prædictæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, jura diſtributa, & votum dilecti filii Caroli Auguſtini dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ pariter Cardinalis Fabroni nuncupat. Ponentis ſibi deſuper exhibitæ viderunt, conſilio, præinſertas Capituli Generalis reſolutiones auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium juxta modum tamen infra dicendum approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſiqui in eis quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Confirmatio relatarum reſolutionum.

Clariùs declarantur prædictæ reſolutiones; eiſque quædam ordinationes adduntur.

§.9. Ita ſcilicet, ut quoad ſecundam conditionem ſecundi capitis dictarum reſolutionum imponatur iſta lex, nempe quod promovendus proponatur a Vice-Præfecto, & Aſſiſtentibus, ſi ſit de Regno, ubi reſidet idem Vice-Præfectus; ſi vero ſit de Regno, ubi reſidet Præfectus Generalis, proponetur a Superiore, & Capitulo Conventuali Domus, quæ ſit de Sacerdote providenda; Ex tertia conditione ejuſdem ſecundi capitis demantur verba illa: quod peti nequeat habilitatio, niſi præcedente beneplacito Diffinitorii Generalis: ex quarta conditione omittatur particula quotidie; Sextæ autem conditioni addatur pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ reſpectu Superiorum poſt expletum eorum novennium, & ex illa dematur ſuſpenſio reſpectu promotorum, dummodo ſine eorum culpa fuerint ſupra numerum promoti; quo vero ad tertium caput earumdem reſolutionum, firma remanente prohibitione reſpectu cujuſcumque Superioris, & addita pœna nullitatis profeſſionis, ſi ſecus factum fuerit, detur facultas Capitulo Generali admittendi ad habitum Donatos, quatenus expedire cenſuerit, ac demum quoad quintum caput addantur verba: dummodo Sacris Canonibus, ac Conſtitutionibus dictæ Congregationis Fratrum non ſint contraria; Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ.

§.10. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quã. documque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncio judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§.11. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiuſque Provinciarum, Domorum, ſeu Hoſpitalium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die IV. Maji MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

LXIV.

Dat. 5. Maji 1725. An. 1.

Declaratur qui Fratres à Congregatione Sanctæ Sabinæ dimitti poſſint, qui in Provincia Lombardiæ Ordinis Prædicatorum recipi debeant.

Hæc Congregatio erecta fuit ab Innoc. XII. Conſt. ed. 1695. Iun. 14. P. 4. quæ hic recenſetur, & hujus Conſt. ed. 1726. Iun. 5. P. 3. Subjiciuntur omnes Conventus hujus Congregationis Provinciali utriuſque Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Prædictam Congregationem ab Innoc. XII. erectam eſſe refertur:

§.1. Alias, ſicut accepimus, fel: rec. Innocentius Papa XII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 14. Junii 1695. expeditas literas diverſos in eiſdem literis expreſſos Conventus Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, eorumque Fratres, & perſonas quaſcumque cum omnibus, & ſingulis illorum membris,

bris, juribus, & pertinentiis univerſis ab omni & quacumque Juriſdictione, Superioritate, correctione, viſitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore exiſtentis Prioris Provincialis ejuſdem Provinciæ tam in temporalibus, quam in ſpiritualibus perpetuo exemit; ipſoſque Conventus in novam Congregationem ſub titulo Sanctæ Sabinæ Provinciæ utriuſque Lombardiæ ejuſdem Ordinis nuncupandam, quæ pro tempore pariter exiſtenti Magiſtro Generali, ſive ejus loco in Romana Curia reſidenti Vicario Generali Ordinis hujuſmodi immediate ſubjacere deberet, itaut in illam nulli alii ipſius Ordiuis Superiores, præterquam dictæ Congregationis Vicarius, cæterique illius Prælati iuxta morem deputari ſoliti pnteſtatem aliquam valerent exercere, pariter perpetuo erexit; In quibus quidem Conventibus ad prædictam Congregationem ſic erectam, & inſtitutam ſpectantibus Fratres omnes ad Regulæ, quam profeſſi fuerant, præſcriptum exacte vitam inſtituere, & componere, atque illa, quæ communem vitam, victum, & veſtitum concernebant iuxta Concilii Tridentini, & recol. mem: Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris itidem Noſtri decretorum tenorem fideliter, & inviolabiliter obſervare deberent; Voluitque idem Innocentius Prædeceſſor, ut ipſi Congregationi de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus ex Conventibus ipſius Congregationis a Magiſtro Generali præfato de biennio in biennium provideretur, qui eamdem prorſus Juriſdictiouem, & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres prædictæ Congregationis, quam iuxta Apoſtolicas, & dicti Ordinis Conſtitutiones Priores Provinciales habent in ſuis Provinciis; poſſet quoque idem Vicarius quoſcumque Fratres Ordinis præfati undecumque venientes ſuſcipere, & eis de Conventibus Congregationis prædictæ per deputationem, vel aſſignationem providere, quod tamen crimiuoſis iuxta dicti Clementis Prædeceſſoris decreta nullatenus prodeſſe valeret, non autem intelligerentur iidem Fratres Congregationi hujuſmodi incorporati, niſi poſt quadriennium, eoque durante, ſi ad ſuos Conventus, vel Provincias redire voluiſſent licentia eis abeundi libere concederetur.

Ab eoque inter alia cantum, ut Fratres d. Congregat. diſcedere ab ea volentes, difficiliter quidem, dimitterentur.

§.2. Præterea nulli ex Fratribus dictæ Congregationis, ſiue intra eam habitum ſuſcepiſſet, ſive aliunde, ſi per quadriennium, ut præfertur, incorporatus fuiſſet, permitteretur tranſire ad Conventus extra ſuam Congregationem, niſi de licentia Vicarii, una cum conſilio ſex graviorum Patrum ejuſdem Congregationis, quæ tamen licentia non facile daretur, ſed omnimoda diligentia, & charitatis officia adhiberentur, ut abire volentes in ſuſcepto vitæ inſtituto confirmarentur, quod ſi adhuc in diſcedendi voluntate permanſiſſent, tandem dimitterentur, ne aliis impedimento forent, & alias prout in ipſius Innocentii Prædeceſſoris literis prædictis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficieuter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Narrantur quærelæ exortæ inter Vicarium Congregationis prædictæ; & Priorem ejuſdem Provinciæ Lombardiæ ſuper dd. Fratribus dimiſſis.

§.3. Subinde vero, ſicut Nobis etiam innotuit, delatis pro parte Vicarii Generalis Congregationis præfatæ ad Congregatinnem tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & ejuſdem Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper diſciplina Regulari ſpecialiter auctoritate Apoſtolica deputatam querelis, quod Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ Fratres è dicta Congregatione ad ſe demiſſos recipere renueret, die 12. Martii 1709. emanavit ab ipſa Congregatioue Cardinalium, & Prælatorum Decretum, vt liceret Vicario Generali præfato dimittere Fratres è dicta Congregatione, prævia tamen uotificatione dimiſſionis facienda dicto Priori Provinciali, qui dimiſſos in alio Conventu ſtatim collocare, & locum deſtinationis factæ eidem Vicario notificare teneretur; Quamobrem præfatus Prior Provincialis omnes Fratres e dicta Congregatione dimiſſos, nedum qui in Conventibus ipſius Provinciæ Lombardiæ antea profeſſi ad Congregationem ſupradictam tranſlati, & illi incorporati fueraut, ſed etiam, qui in eadem Congregatione habitum ſuſceperant, & ulterius aliquos, qui durante incorporatione hujuſmodi, vel habituales corporis, ac etiam mentis paſſi erant infirmitates, vel criminibus obnoxii carceribus mancipati fuerant, exinde recipere coactus fuit non ſine ingenti dictæ Provinciæ diſpendio, gravique illius Fratrum perturbatione, de quibus incommodis Nos, utpote qui olim in minoribus conſtituti inclyto Sancti Dominici Inſtituto in eadem Provincia Lombardiæ uomen dedimus, apprime inſtructi fuimus.

Cauſæ præſentis declarationis.

§.4. Cum antem in memoratis Innocentii Prædeceſſoris Literis Vicario Generali dictæ Congregationis Fratres quidem, qui in Congregatione præfata habitum ſuſcepiſſent, ſive illi incorporati fuiſſent, aliquando tameſi non facile dimittendi tribuatur facultas, verum quo iſti; qui habitum in eadem Congregatione ſuſceperunt, abire debeant, minimè diſponatur, prout quoque in enarrato Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum ſuper diſciplina Regulari, decernatur licere eidem Vicario Generali Fratres e dicta Congregatione dimittere, ſed nulla fiat diſtinctio inter Fratres, qui e Provincia prædicta ejuſque Conventibus in dictam Cougregationem advenerint, illique incorporati fuerint, ab eis, qui in eadem Congregatione habitum hujuſmodi ſuſceperint, & nihilominus Priori Provinciali præfato dimiſſos indiſcriminatim recipiendi onus imponatur.

Declaratio prædicta motu proprio edita.

§.5. Nos attendentes, quod quemadmodum æquum, & juſtitiæ conſonum eſt, ut Fratres ex Conventibus dictæ Provinciæ Lombardiæ ad Congregationem præfatam accedentes, ſi ab ea dimittantur, ad illos revertantur, ita rationi minime conſentaneum ſit, Provinciam prædictam ad eos Fratres, qui in eadem Congregatione habitum ſuſceperunt, & dimiſſi fuerunt, recipiendos, & alendos adſtringi; Ac propterea quamcumque dubitandi occaſionem hac in re ſubmovere, ac dictæ Provinciæ Lombardiæ, quam in paternæ charitatis viſceribus gerimus levamini, & indemnitati conſulere, illiuſque, necnon præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ religioſæ tranquillitati opportune proſpicere volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, de-

que

que Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie ſtatuimus, & ordinamus, quod ſi deinceps per Vicarium Generalem Congregationis Sanctæ Sabinæ dimittatur aliquis Frater, qui é Provincia Lombardiæ, ejuſve Conventibus in eadem Congregatione venerit, ac ſuſceptus in illa fuerit, tunc Prior Provincialis ipſius Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo ſuæ adfiliationis, aliove dictæ Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem præfatum certiorare teneatur, niſi tamen agatur de dimiſſione Fratris in prædicta Congregatione recepti, qui ob crimina durante ſua permanentia in ejuſmodi Congregatione commiſſa carceribus mancipatus, vel de eis inquiſitus, aut habitnali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiatur, quo caſu iſtiuſmodi Fratrem, niſi poſt finitam cauſam adverſus eum inſtructam per ejus abſolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut ſanitatem receptam reſpective dimitti non poſſe decernimus; quo vero ad Fratres, qui habitum in dicta Congregatione ſuſceperint, Vicarius Generalis eis ab ipſa Congregatione abeundi licentiam concedere, illoſve dimittere nequeat, niſi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujuſvis Provinciæ, præfati Ordinis Prædicatorum legitime docuerit, ac hoc modo, & cum ejuſmodi diſcrimine de cætero in præmiſſis procedendum eſſe, nec non tam Innocentii Prædeceſſoris Literas, quam Decretum præfatæ Congregationis Cardinalium, & Prælatorum ſuper diſciplina Regulari intelligenda fore, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus tenore præſentium declaramus, ac præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ peculiares. §.6. Decernentes eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod Vicarius Generalis præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, aliique quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarint ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ad viam, ſeu terminos juris, vel Conſtitutionum dicti Ordinis reduci, aut aduerſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed eaſdem præſentes Literas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatji Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.7. Non obſtantibus ejuſdem Innocentii Prædeceſſoris Literis, ac Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum ſuper diſciplina Regulari ſupradictis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Congregationis Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventuum hujuſmodi, alliſve quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordini, Congregationi Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventibus, illorumque reſpective Magiſtro, & Vicario Generali, & Provincialibus, aliiſque Superioribus, Fratribus, & perſonis quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, ac aliis quomodolibet, in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſerentur, iiſdem præſentibus, pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe pleniſſime, & ampliſſime derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die V. Maji MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LXV.

Dat. 6. Maji 1725. Anno I.

Præcipitur Abbatibus Regularibus perpetuis,ut infra annum a die eorum Electionis ab Epiſcopis Benedictionem ſuſcipiant, vel ſaltem poſtuleut.

Hujus Conſt. ed. 1726. Mar. 7. P.2. decernuntur Epiſcoporum Regularium habitus, & tonſura, determinaturque, ut abdicato Epiſcopatu ad Clauſtra revertantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COmmiſſi Nobis cęlitus Apoſtolici Miniſterii ſolicitudo Nos admonet, ut omnium quidem Chriſtifidelium paternam geramus curam, ſed eorum præſertim, qui contemptis illecebris ſeculi ſub ſuavi Religionis jugo Divinis ſeſe obſequiis manciparunt,proſpero ſtatui,ſalubrique directioni, quantum Nobis ab Alto conceditur, proſpicere ſtudeamus, & ſi quid in Regulari diſciplina inordinatum,& abſonum,vel a Sacrarum Legum ſenſu alienum inter eos irrepſiſſe conſtiterit, Pontificiæ providentiæ, & authoritatis ope ſubmovere, ac e medio tollere ſatagamus,quatenus ipſi Vota ſua Domino reddere in Sanctitate,& Juſtitia,ac in ea,quam elegerunt,tutioris vitę ratione amplioribus in dies proficere valeant incrementis.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, Abbates Regulares perpetui, non quidem ratione tituli, quia ad triennium, vel ſexennium, aut aliud limitatum tempus eliguntur,ſed ratione adminiſtrationis,quia ab unius Monaſterii regimine. expleto limitato tempore, transferuntur ad aliud, ab Epiſcopis, in quorum Dioeceſibus ſita ſunt Monaſteria,Benedictionem obtinere,imo & petere negligant; Hinc eſt,quod Nos gravi ejuſmodi abuſui pro Paſtoralis officii debito opportune conſulere, ac providere cupientes,de nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & aliquot inſuper Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper hoc a Nobis ſpecialiter deputatorum conſilio, ſuadentibus etiam Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Pręlatis in præſenti Sac. Concilio congregatis; necnon Motu proprio, ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris,deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione injungimus,præcipimus, & diſtricte mandamus omnibus,& ſingulis Abbatibus Regularibus,licet perpetuis ſolummodo ratione adminiſtrationis, ut præfertur,qui Monaſteriis cuiuſcumque Ordinis,Congregationis, ac Inſtituti de cętero præficientur, ut infra annum a die eorum electionis computandum ſolemnemBenedictionem ab Epiſcopis,in quorum Dioeceſibus Monaſteria conſiſtunt, juxta Ritum in Pontificali Romano præſcriptum,omnino ſuſcipiant, vel ſaltem eam ter ab ipſis humiliter poſtulent, ſervata forma ſancita in *Cap. Statuimus de ſupplen. neglig. Prælator.* Quod ſi ſecus fecerint, ab officio per annum ſint ipſo jure ſuſpenſi. Volumus tamen,& expreſſe declaramus, quod ipſimet Abbates Electi, durante præfato termino, ac interim omnia Munia Abbatialia libere, ac licite exercere poſſint, & valeant; Quodque Abbas ſemel Benedictus iterum Benedictionem petere, vel obtinere, non teneatur, tametſi ad gubernium diverſorum Monaſteriorum, aliarum etiam Dioeceſum tranſlatus extiterit.

Injungitur Abatibus prædictis præceptum ſupradictum.

Decernitur quomodo ſe gerere debeant Abbates, quibus conceſſa fuerit Apoſtolica facultas ſuſcipiendi benedictionem a quocumque Antiſtite.

§.2. Quoniam vero nonnulli ex prædictis Abbatibus Regularibus,Apoſtolicis,ut aſſeritur, muniti ſunt Privilegiis, quibus ampla ipſis tribuitur facultas, ſuſcipiendi Benedictionem a quocumque, quem maluerint, Catholico Antiſtite Gratiam, & Communionem S.Sedis Apoſtolicæ habente; Nos juſtis, & rationabilibus adducti rationibus, motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine paribus, ſtatuimus, atque decernimus, ut ejuſmodi Abbates in poſterum, non a quocumque Antiſtite, ſed a Dioeceſano tantum Epiſcopo,vel a Metropolitano, infra prædictum terminum,Benedictionem omnino ſuſcipere teneantur; Et quatenus ille, quem Abbas elegerit, tertio humiliter requiſitus ipſi petitam Benedictionem impertiri detrectet, aut negligat, tunc,& eo dumtaxat caſu,eamdem Benedictionem a quocumque Catholico Antiſtite Abbas libere ſuſcipere poſſit, & valeat, ac ita perpetuis futuris temporibus ubique ſervari volumus,& mandamus.

Et cui illa ſuffragare poſſit.

§.3. Cęterum ejuſmodi Indulta exemptiva ab obligatione ſuſcipiendi Benedictionem a proprio Epiſcopo illis dumtaxat Abbatibus, quibus ab Apoſtolica Sede directe conceſſa fuerunt,juxta modum ſupra expreſſum, ſuffragentur: Reliquis autem Abbatibus, qui ea ex generali tantum Privilegiorum aliis Ordinibus, Congregationibus, vel Inſtitutis conceſſorum communicatione ſibi competere prætendunt,minime ſuffragari poſſe, nec debere decernimus, & declaramus.

Quoad alios aliis Indultis munitos.

§.4. Quo vero ad Abbates,quibus a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris Indultum fuit, ut a ſuis Superioribus Regularibus, vel ab eorum Pręlatis delegatis,Benedictionem ſumere poſſint:vel etiam per ſpeciale Indultum Apoſtolicum conceſſum fuit,ut electi habeantur pro Benedictis ab ipſo Summo Pontifice, nihil omnino innovandum eſſe ſancimus, & Apoſtolica, quibus gaudent, Privilegia ubique inconcuſſe obſervari præcipimus,& mandamus.

Inhibetur Epiſcopis, ne intuitu hujuſmodi benedictionum munera quæcumque accipere audeant.

§.5. Univerſos demum Epiſcopos,atq;etiam Archiepiſcopos, a quibus Benedictio tribuenda erit,eorumq;Officiales Aſſiſtentes,& Miniſtros quoſcumque in Domino hortamur, ac admonemus, ut occaſione ſimilium Benedictionum excutiant,ac prorſus emundent manus ſuas ab omni munere: quin etiam prædictis Præſulibus ſub pœna Interdicti ab uſu Pontificalium per annũ vetamus,ac Inhibemus,ne tam ante, quam poſt eaſdem Benedictiones,earumque intuitu,cujuſcumque generis,aut ſpeciei;etiam Bellariorum, & comeſtibilium,munera,vel xenia,a quoquam recipere audeant,illiſque præterea diſtricte injungimus, ut ab omni abſtineant ſolemni pompa, quæ ſumptus, quantumvis modicos etiam prandii,ſecumferat;Cum ejuſmodi Sac.functiones ab interna,ſolidaque potius Benedicentium, ac Benedicendorum religione,& pietate, quam ab externa, & vana apparatus magnificentia debeant commendari.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes præſentes Literas,& in eis con-

contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, Ordinis, Congregationis, ac Inſtituti exiſtant, ſeu alias ſpeciali nota digni, illis non conſenſerint, & ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanarint, adductæ, & ſufficienter juſtificatæ non fuerint, ſive ex alia quacumque quantumvis juſta, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, ac enormiſſimæ læſionis, nullo unquam tempore impugnari, redargui, infringi, in controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci poſſe; Sed ſemper firma, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & d. Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, dignitate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non Eccleſiarum, Monaſteriorum, Collegiorum, Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum quorumlibet, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſcumque Ordinibus, Congregationibus, ac Inſtitutis prædictis, eorumque Monaſteriis, & Abbatibus ſub quibuſvis tenoribus, & formis, & cum quibuſcumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſione digna præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ac ſervatis reſpective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Mandatur publicatio præſentium literarum.

§.9. Ut autem præſentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generali in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent: utque ipſarum præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Infliguntur pœnæ in eaſdem contradictores.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſtræ voluntatis, ſanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. Pridie Nonas Maji Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LXVI.

Dat. 8. Maji 1725. Ann. 1.

Conceditur Capitulo Metropolitanæ Eccleſiæ Capuanæ uſus Mitræ aliorumque inſignium, inſtar Capituli Eccleſiæ Beneventanæ.

Clem. XI. Conſt. ed. 1717. Mart. 4. P. 17. ampliata fuerunt Indulta Capituli Patriarchalis Eccleſiæ Ulyxibonen. Et hujus Conſt. ed. 1727. Apr. 26. P. 3. fit facultas Canonicis S. Petri de Urbe concedendi Dimiſſorias ſubditis ſuarum Abbatiarum etiam ad Sacros Ordines.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apoſtolicæ Dignitatis ſpecula meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam conſtituti, ad Statum Eccleſiarum omnium, quarum Nobis a Domino commiſſa eſt ſolicitudo, perſonarumque in eis Altiſſimo famulantium propenſis ſtudiis animum jugiter intendimus, earumque decori, & dignitati paterna Benignitate libenter proſpicimus, ſicut, omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, rationi conſentaneum eſſe in Domino arbitramur.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

§.1. Cum itaque, ſicut dilecti Filii Capitulum, & Canonici Metropolitanæ Eccleſiæ Capuanæ Nobis nuper exponi fecerunt, eadem Metropolitana Eccleſia, in qua tres Dignitates, Decanatus nempe, Archidiaconatus, & Primiceriatus, ac triginta ſex Canonicatus exiſtunt, antiquitatis laude, Patrimonii amplitudine, Cleri, Populique pietate, & frequentia eximie floreat, Templumque habeat magnificum, ac apprime inſtructum, cura, & ſtudio dilecti Filii

No-

Digitized by Google

Noſtri Nicolai Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Card. Caraccioli nuncupati dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtolica Præſulis, non ſine gravi impenſa novíſſime inſtauratum, & innovatum, in quo multa Corpora Sanctorum, ut pie creditur, aſſervantur, & in primis diverſa in Metropolitana Eccleſia præſata Concilia a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris olim celebrata fuiſſe, plurimoſque vitæ ſanctitate, ac virtute, & meritis præclaros, necnon ampliſſima Cardinalatus Dignitate inſignes Viros ex ipſius Capituli gremio prodiiſſe jure glorietur, necnon multiplicibus a Sede Apoſtolica privilegiis ornata reperiatur; unum vero exponentibus prædictis Mitrarum decus deſit, quarum uſu Metropolitana Eccleſia noſtra Beneventana arcto fraternæ charitatis vinculo cum dicta Metropolitana Eccleſia Capuana dudum conjuncta, ac aliæ Regni Neapolis etiam Cathedrales Eccleſiæ ex conceſſione Apoſtolica gaudere dignoſcuntur, & ſi Exponentes præfati hac quoque prærogativa donarentur, non modica exinde eis, Eccleſiæque præfatæ ſplendoris, ac dignitatis fieret acceſſio

Preces Capituli. divinuſque in ea cultus, ac Populi devotio majora in dies ſuſciperet incrementa; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur qui dictam Metropolitanam Eccleſiam Capuanam peculiari ſemper proſecuti ſumus, & adhuc proſequimur devotionis affectu, ac vetere cum Memorato Nicolao Cardinale Præſule etiam jungimur neceſſitudine ipſorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere cupientes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet, innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Dignitates, ac Canonicatus in

Conceſſio prædicta. dicta Metropolitana Eccleſia Capuana obtinentibus præſentibus, & futuris, ut deinceps perpetuis, futuris temporibus tam in Civitate, quam in Diœceſi Capuana etiam abſente eodem Nicolao Card. Præſule, ſeu pro tempore exiſtente Archiepiſcopo Capuano in Miſſis, Veſperis, ac Laudibus ſolemniter decantandis, ac etiam in Proceſſionibus, ſeu ſupplicationibus, benedictionibus Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis Baptiſmalis, ac reliquis Eccleſiaſticis functionibus, in quibus ſacra adhibentur paramenta, Mitra aliiſque indumentis, & paramentis in omnibus, & per omnia ad inſtar Dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum ſupradictæ Eccleſiæ Beneventanæ, uti libere, & licite poſſint, & valeant Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus, eiſque in ſuis Armis, ſeu Inſigniis gentilitiis Mitram apponi faciendi, & addendi licentiam, & facultatem etiam perpetuo tribuimus, & impartimur.

Clauſulæ. §.3. Ipſos vero ſuper præmiſſis a quoquam quovis prætextu, cauſa, & occaſione moleſtari, perturbari, aut impediri nullatenus unquam poſſe; ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.4. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus ſit, præfatæ Metropolitanæ Eccleſiæ Capuanæ, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis, quibus omnibus, & ſingulis etiam ſi pro eorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma tenore hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. — Et derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Maii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LXVII.

Præſcribitur Ordinariis Italiæ Inſularumque adjacentium ut Seminariorum erectionem promoveant, deque congruis redditibus provideant, cum nonnullis Ordinationibus, & erectione Congregationis ſuper hac re. — Dat. 9. Maji 1725. An. 1.

De erectione, & Statutis Seminariorum Miſſionum pro Fratr. Minor. de Obſervantia vid. Inn. XI. Conſt. ed. 1686. Jun. 28. P. 50. Et hujus Conſt. ed. 1727. Apr. 3. P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. CReditæ nobis cælitus diſpenſationis officium ſalubriter exequi, adjuvante Domino, ſatagentes, ad ea mentem, curaſque noſtras, convertimus, per quæ ſedulæ Clericorum inſtitutioni opportune proſpicitur. Ubi enim illi a teneris annis, ceu plantæ novellæ, benigniori cura educentur, Literarumque ſcientiam in Semi-

nariis accurate informentur, cnm poſtea ad laborioſa Eccleſiaſtica mluiſteria in viam Dominicam tranſplantantur, Eccleſiarum regimlni populorumque ſaluti maxime fructuoſos, ac utiles eſſe diuturna plurimorum annorum experientia ſatis compertum habemus.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.1. Cum itaque Seminarii Eccleſiaſtici erectio a Sacra Tridentina Synodo *cap.*18. *ſeſſ.*23. de reformatlone Epiſcopis omnibus tantopere commendata, & ad Eccleſiaſticam Diſciplinam conſervandam adeo neceſſaria in pluribus Cathedralibus Eccleſiis, quemadmodum non ſine gravi animi noſtri mœrore accepimus, hucuſque neglecta fuerit; Nos pro Paſtorali vigilantiæ noſtræ debito pium hoc, & ſanctum opus ſtrenue promovere cuplentes, Motu proprio ex certa ſcient'a, ae matura deliberatione, deque Apoſtollræ poteſtatis plenltudine, univerſis, & ſingulis Locorum Ordinariis Italiæ, Inſularumque adiacentium; hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutiinne diſtricte Injungimus, præcipimus, & mandamus, ut in Cathedrallbus, in quibus Seminarlum bactenus erectum non fuit illud quamprimum erigi; ac omnino inſtitui curent; Ubi vero jam reperitur erectum, ſed congruls redditibus ad Alumnorum Magiſtrorumque ſubſtentationem neceſſariis inſtructum non eſt, de iis, ut infra, opportune provideant.

Conſtitutio prædicta motu proprio edita.

§.2. Utroque igitur caſu, nimirum tam pro erectione novi Seminarii, quam pro ſupplemento reddltuum Seminarll jam erecti, Taxam cum conſilio duorum de Capitulo, & totidem de Clero conficiant a memorato Tridentino *cap.*18 *ſeſſ.*23. *de reformat.* præſcriptam, incipiendo ab Integris fructibus Menſæ Epiſcopalis, & abſque ullo diſcrimine proſequendo juxta normam ibidem expreſſam, & provide conſtitutam eidem vero Taxæ omnia, & ſingula Beneficia ſecularia, & regularia per quoſcumque etiam Venerabiles Fratres noſtros Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, necnon noſtros, & pro tempore exiſtentis Rnmani Pontificis familiares, & Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Clericos, Miniſtros, ac Officiales qunſcumque præſentes & futuros obtenta, & in poſterum obtinenda, ac omnia Inſuper Beneficia ſecularia Prioratibus Commendis, vel Baiulatibus Ordinis Fratrum Sancti Joannis Hieroſolymltani quomodocumque unita, aut de cætero unienda, necnon fructus, ac redditus Confraternitatum Laicorum, ex certis fundis, & capitalibus provenientes (non autem ſummas pecuniarias, quæ a Confratribus quolibet menſe, vel anno, vel per modum eleemoſynæ, vel In vim Statutorum contribunntur) ſublici, & ad illius ſolutionem perpetuo teneri decernimus, ſtatuimus, & mandamus; Declarantes, & ab ea exemptos eſſe debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, vel fructibus, quorum ratlone ipſis Apoſtolica Sedes diſerte, ac expreſſe, & ex cauſa vere, ac proprie oneroſa indulſit, ut ab onere Taxæ pro Seminario exempti ſint.

Pro d. Seminariorum erectione, eorumque ſubſtentatione, taxa conficienda præſcribitur, ad cujus ſolutionem Beneficia omnia teneri decernitur,

Quidam ab ea eximuntur.

§.3. Porro ejuſmodi Taxa juxta Locornm qualitatem reſpondere debeat ſummæ ſcutnrum trium pro quolibet centenario proventuum Beneficii, & ſi neceſſitas urgeat augeatur, etiam uſque ad ſummam quinque pro centenario, ita nunqnam minor ſcutis tribus, neque major ſit ſcutis quinque pro quolibet centenario, & anno ac in illius confectione regula a Tridentino Concilio in prædicto *Capitulo* 18. ſancita accurate, & adamuſſim obſervetur. Donec autem nova hæc Taxa confecta, & a Congregatione a Nobls deputata, ut infra dicetur, approbata fuerit, alia Taxa, quam Seminarlum antea exigere conſueverat, omnino perſolvatur. Cæterum novæ Taxæ exactio ſemper committatur perſonæ fide, & facultatibus idoneæ ab Epiſcopo, & Cathedralis Eccleſiæ Capitulo ſpecialiter approbandæ, ac deputaudæ, Ita quidem ut quoties Exactor hnjuſmodl negligens, aut minus idoneus repertus fuerit, illius culpam, idem Epiſcopns, & Capitulum præſtare debeant, & pro non exactis, atque deperditis reſpective de proprio teneantur, liceatque Seminario tam contra Exactorem, quam contra deputantes, eorumque hæredes, quocumque tempore agere nedum pro deperditis, ſed etiam pro non exactis ad præciſam Taxæ faciendæ normam, & quantitatem.

Deſignatur prædicta taxa utque ejus exactor conſtituatur, præcipitur.

§.4. Præterea Epiſcopl, & Capitula portiones, ſeu quotas ſibi obtingentes juxta præfatam Taxam quolibet anno realiter, & cum effectu deponere teneantur pœnes Exactorem deputatum, qui eas ſolvat, ſeu eroget in ſumptus pro Seminarii manutentione neceſſarios, & tam hujus depoſiti, quam ſucceſſivæ ſolutionis, ſeu erogationis, ſimulque cujuſque alterius non factæ, & qua de cauſa, documentum per eoſdem Epiſcopos, & Capitula ad antedictæ Congregationis Secretarinm quotannis tranſmittatur.

Penes quem omnes illam deponare teneantur.

§.5. Quod ſi in aliqua Diœceſi computatis propriis ſeminarli redditibus, ſi qui ſint, necnon Beneficiorum antea cum effectu illi unitorum ac fructibus parvorum Conventuum ſuppreſſorum præcedenter applicatis (quas quidem tum Beneficiorum uniones, tum applicationes fructuum parvorum Conventuum firmas eſſe volumus) per hujuſmodi etiam Taxam erectioni, & ſubſtentationi Seminarii ad neceſſitatem nimirum uniſcujuſque Diœceſis, & Alumnorum, non autem ad promptum, & voluntatem, ſufficienter provideri nequiverit, tunc, & eo caſu, ac in ſubſidium tantum Ordinarii Locorum eidem Seminario unire, & applicare poſſint, ac debeant Beneficia ſimplicia cujuſcumque qualitatis, & dignitatis fuerint, etiam Juriſpatronatus Eccleſiaſtici, vel quomodocumque affecta, & diſpoſitioni Sedis Apoſtolicæ reſervata, ſine tamen ullo divini cultus, ac illa obtinentium præjudiclo. Hæc porro unio fiat ſtatim, & ante eorumdem Beneficiorum vacationem; nempe uniantur Beneficia primo loco vacatura uſque ad certam annui redditus quantitatem in ipſa unione ſpecificandam, quæ computata Taxa inſufficienti, ſatis eſſe poſſit ſubſtentationi certi numeri Alnmnorum pro unoquoque Seminario deſignatorum, ipſaque unio, ſtatim ac Beneficia prædicta quomodocumque vacaverint, debitum, atque integrum ſortiatur effectum felic. record. Clementis VIII. ac Urbani pariter VIII. necnon aliorum quorumcumque Romanornm Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutionibus, vel Decretis in contrarium facientibus non obſtantibus.

Statuitur, ut præter taxam prædictam, ſi non ſufficiat, poſſint etiam Seminariis uniri Beneficia quæcumque ſimplicia

§6. Cæterum conſiderantes Monaſteria, Prioratus, & Beneficia Conſiſtorialia, necnon aliqua alia indiſpenſabiliter neceſſaria eſſe, ac fore pro congrua ſubſtentatione Sanctæ Romanæ Ec-

Declarantur beneficia quædam ab hac unione exempta.

Digitized by Google

Eccleſiæ Cardinalium, & Miniſtrorum Romano Pontifici, & Sedi Apoſtolicæ actualiter inſervientium, volumus, & declaramus, quod Abbatiæ, Prioratus, & Monaſteria Conſiſtorialia, ſeu Beneficia quovis modo Apoſtolica auctoritate commendata, & ad præſens obtenta, & in futurum obtinenda antedictos Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſeu veros, & proprios Papæ Familiares, Nuncios Apoſtolicos, & Prælatos Congregationum, quibus iidem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales interſunt, ſecretarios dumtaxat, memoratis Seminariis uniri, & applicari nunquam poſſint, & uniones, quas forſan fieri contigerit, nullæ, ac irritæ prorſus ſint, firma in reliquis remanente libertate, & facultate uniendi (ſervata tamen forma ſuperius expreſſa, & non aliter) cætera omnia Beneficia, etiam, ut præfertur affecta, & reſervata, vel alias ad proviſionem, ac diſpoſitionem Sedis Apoſtolicæ quomodolibet pertinentia.

Quæ ut omnia perficiantur Congreg. ex S. R. Eccl. Card. Seminariorum nuncupanda, erigitur, cum amplis facultatibus.

§.7. Cum autem, ſicut accepimus, Seminaria pleriſque in Locis ideo erecta minime reperiantur, vel quia Epiſcopi Taxam conficere detrectant, ne illam a ſemetipſis inchoare cogantur, vel quia Beneficia ſimplicia, quorum diſpoſitio ad eos libere ſpectat, occurrente illorum vocatione ſuis Familiaribus, aliiſve perſonis ſibi gratis, & beneviſis conferre volunt; Hinc eſt, quod nos omnem ſcrupulum, & obicem impeditivum boni ſpiritualis ab hujuſmodi Seminariorum erectione provenientis e medio prorſus tollere, ac removere intendentes, motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine paribus Congregationem Seminariorum nuncupandam, in qua Venerabiles Fratres Noſtri S. Romanæ Eccleſiæ Congregationi ſuper negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, necnon Congregationi interpretum Concilii Tridentini præfati, utriuſque Congregationis Secretarii Datarius, ſeu Prodatarius, ac Subdatarius nunc, & pro tempore exiſtentes eſſe debeant tenore præſentium perpetuo erigimus, ac inſtituimus, ejuſdemque Congregationis Secretarium illum ipſum, qui Congregationis Concilii prædicti Secretarius pro tempore fuerit, conſtituimus, ac deputamus, prædictæque Congregationi, ac illius Secretario omnium, & ſingulorum Seminariorum in locis, ubi adhuc erecta non ſunt, erigendorum, & ubi erecta ſunt, ſed ſufficientes non habent redditus, iis pro modo indigentiæ, ut præfertur augendorum omnimodam curam committimus, ac demandamus, necnon, ejuſdem Congregationi Deputatis prædictis ſemel ſingulis menſibus, & quoties opus fuerit, ſe congregandi, dictorum Seminariorum erectionem promovendi, jam erectorum, & proventus recognoſcendi, eorum neceſſitatibus opportune conſulendi, Taxas approbandi, reformandi, & augendi numerum Alumnorum in ſingulis Seminariis taxandi, & præfigendi, eumque pro modo redituum augendi, & minuendi, ſtatuta pro recta, felicique eorumdem Seminariorum regimine, & adminiſtratione condendi, eaque mutandi, variandi, corrigendi, ac toties quoties illis expedire videbitur, de novo faciendi, emergentes controverſias, ſummarie, ſolaque facti veritate inſpecta, cognoſcendi, & definiendi Viſitatores etiam, qui ejuſmodi Seminaria diligenter perluſtrent, & an recte, atque fideliter adminiſtrentur, ac in iis potiſſimum regulæ a Tridentino Concilio præſcriptæ ſedulo adimpleantur, inſpiciant, & recognoſcant, ubi, & quando, & quoties opus eſſe judicaverint, facto tamen prius verbo cum Romano Pontifice pro tempore exiſtente, delegandi, ac deputandi, aliaque in præmiſſis neceſſaria, & opportuna pro data ipſis a Domino prudentia, decernendi, & gerendi, & exequendi, plenariam, atque omnimodam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem tribuimus, concedimus, ac impartimur.

Injungitur Epiſcop. univerſis, ut prędictam taxam conficiant, eamque ad prędictam Congregationem tranſmittant approbandam.

§.8. Univerſis itaque Epiſcopis quorum in Diœceſibus non adſunt, vel congruis redditibus inſtructa non ſunt, Seminaria, per præſentes injungimus, & mandamus, ut quam primum præfatam Taxam ſedulo conficiant, eamque ad antedictæ Congregationis Secretarium infra ſex menſes a die publicationis præſentis Conſtitutionis computandos omnino tranſmittant una cum diſtincta, & accurata relatione omnium Beneficiorum ſuarum Diœceſum, eorumque annui valoris, necnon locorum, animarumque, & Eccleſiarum in illis exiſtentium cum ſuis qualitatibus, ad hoc, ut eadem Congregatio omnibus mature perpenſis, ſtatuere poſſit an prædicta Taxa approbari, nec ne debeat ſimulque numerum in unoquoque Seminario retinendorum, & ſummam pro ſingulorum ſubſtentatione neceſſariam præſcribere, & reliqua tandem omnia, quæ pro recta, eorumdem Seminariorum adminiſtratione, ſedulaque Alumnorum inſtitutione utilia, & opportuna judicaverit, ſalubriter decernere valeat.

Inhibetur prędictis Epiſcopis uti Officialibus Seminariorum.

§.9. Omnibus inſuper Epiſcopis præfatis, ne de cetero pro ſe, vel ſuis Vicariis, aut familiaribus quibuſcumque, ſub quovis colore, & prætextu, habitatione, coquina, Famulis, Miniſtris, aut Officialibus Seminarii, vel Lectoribus, Magiſtris, Sacerdotibus, Clericis quoquomodo inſervientibus eidem Seminario, & Alumnis, vel a Seminario ſalariatis, ac quomodocumque retentis, uti audeant, diſtricte ſub pœna Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ vetamus, ac inhibemus: non tamen per hoc prohibere intendimus Epiſcopo Pontificalia exercenti, ne cæremoniarum Magiſtro, vel Sacerdotibus a Seminario retentis, uti poſſit: imo ut eorum opera, ac aſſiſtentia in hujuſmodi ſacris functionibus uti valeat, plenam ipſi Epiſcopo tribuimus facultatem.

Sancitur quibus diſciplinis Alumni Seminariorum erudiri debeant.

§.10. Poſtremo ſaluberrimæ præfati Concilii diſpoſitioni inhærentes, volumus, præcipimus, & ſancimus, ut in omnibus Seminariis tam hactenus erectis, quam in poſterum erigendis, Alumni, Grammatices, Cantus Gregoriani, Computi Eccleſiaſtici, aliarumque bonarum artium tantum diſciplina erudiantur, & Sacræ Scripturæ, Catechiſmi, aliorumque Eccleſiaſticorum Librorum, præſertim vero de Sacramentis, ſacriſque Ritibus, & Cæremoniis tractantium, lectioni diligenter incumbant, ut cum ad vineam Domini excolendam vocati fuerint, dignos, peritos, utileſque Operarios ſeſe probare valeant, fructumque ei reddant uberrimum temporibus ſuis.

Clauſulæ.

§.11. Decernentes præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, obtinere, necnon præmiſſa omnia, & ſingula in illis contenta per eos, ad quos ſpectat, & in futu-

Digitized by Google

futurum quomodolibet ſpectabit, exacte, & inviolabiter obſervari. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos,& alios quoslibet quacumque poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§.12. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis quibuſcumque, & pr fatis Clementis VIII.,& Urbani pariter VIII. Prædeceſſorum noſtrorum, aliiſque Apoſtolicis, etiam in Uuiverſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis ad favorem quarumcumque perſonarum editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordiuum Congregatiouum,Societatum, ac Inſtitutorum, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eiſdemOrdinibus,Congregationibus,Societatibus, & Inſtitutis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, vel alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma,ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Mandatur publicatio harum Literar.

§13. Ut autem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, illas,ſeu earum exempla ad Valvas Eccleſiæ Lateranen., & Baſilicæ Principis Apoſtolorum,nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt affigi, & publicari, ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent; Utque earumdem præſentium literarum traſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notari publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Infliguntur pœnæ in has literas infringentes.

§.14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrarum voluntatis, ſanctionis, prohibitionis, Inſtitutionis, deputationis, præfectionis, commiſſionis, Mandati, Decreti, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto, ſeptimo Idus Maii Pontificat. noſtri Anno Primo.

LXVIIII.

Dat. 18.Maii 1725.An.1.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum, cum aliis quibuſdam Conventibus a Provincia Terræ Laboris diſmembratis, in novam Provinciam Neapolitanam nuncupatam.

Clem.XII. Conſt. ed. 1731. Jan 27. P.a. Confirmatur hæc Conſt.Et hujus Conſt.ed.1725.Maii 30. P.1. idem Conventus Carmeli majoris erigitur in Collegium ſtudii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INter graviſſimas Apoſtolicæ ſervitutis curas, quæ animum Noſtrum aſſidue pulſant, in eam præcipue ſolicitis ſtudiis incumbimus, ut proſpero,felicique Chriſtifidelium in ſortem Domini aſſumptorum,& divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum ſtatui,regimini, & progreſſui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere jugiter ſatagamus, ac proinde novas ejuſmodi Religioſorum virorum provincias interdum inſtituimus,ſicut rerum,locorum perſonarum, & temporum qualitatibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Narrantur diſſidia inter Provinciam terræ Laboris, & Conventum prædictum, quæ fuere cauſæ hujus diſmembrationis.

§.1. Innotuit ſiquidem Nobis, quod cum alias fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo abſolutum dominium,quod Fratres Conventus Carmeli Majoris Nuncupat. Civitatis Neapolitan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum In univerſamProvinciam hujuſmodi,illiuſqueConventus, & Fratres exercebaut, ferre non valentes, ad Congregationem tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam,ut multiplicibus gravaminibus,quæ ſibi per Fratres memorati Conventus inferri prætendebant,opportuno aliquo remedio occurreret, recurſum habuiſſent, & ab eadem Congregatione Cardinalium die 18 Decembris 1724. decerni obtinuiſſent, quatenus Fratribus dictæProvinciæ aliquæ in præfato ConventuCameræ,necnon Conventu Capodichino nuncupatus aſſignarentur, & e contra Fratribus ipſius Conventus Carmeli Majoris per eamdem Provinciam alius Conventus æquivalens a dilecto Filio PrioreGenerali d.Ordinis deſignandus cederetur;Fratres ejuſdemConventusCarmeliMajoris non ſolum ejuſmodi Decreto a memorata CongregationeCardinalium emanato ſub variis prætextibus hactenus minime paruerunt,verum

præ-

Digitized by Google

præfatæ Provinciæ Fratres gravius quam antea vexare perrexerunt, unde nova inter eos animarum diſſidia non ſine Fraternæ Charitatis,& Regularis diſciplinæ detrimento enata fuerunt, quæ niſi opportuna, validaque ratione radentur, maximas in eamdem Provinciam turbas, ac ingentia mala,& ſcandala facile invehere poſſunt.

Separatio dicti Conventus cum quibuſd. aliis a præd. Provincia, motu proprio

§.2. Hinc eſt, qnod Nos ejuſmodi contentionum cauſam, & occaſionum penitus ſubmovere,dictorumque Conventuum, ac Fratrum in eis degentium paci, & tranquillitati, felicique directioni,& incremento, quantum cum Domino poſſumus, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione, Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eumdem Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan.cum decem ejus Grangiis, nempe de Capodicbino, Cbiaja, Somma, Nolaum, Puſidipo, Iſdan, Puteolan, Ottajano, Gragnano, & Arienzo, necnon quinque alios Conventus de Pomigliano d'Aoro, Caſtri Maris, Nucerin. Paganorum Sancti Eliæ, & Sueſtan. Provinciæ, & Ordinis præfatorum ab eadem Provincia Terræ Laboris tenore præſentium perpetuo ſeparamus, & diſmembramus, ipſoſque Conventus cum Grangiis hujuſmodi, eorumque reſpective Fratres, & Perſonas quoſcumque, cum omnibus, & ſingulis illorum membris, juribus, & pertinentiis univerſis ab omni,& quacumque Juriſdictione,ſuperioritate, eorrectione, viſitatione, regimine, cnra, & gubernio, dilecti Filii moderni, & pro tempore exiſtentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ tam in Spiritualibus,quam in Temporalibus itidem perpetno eximinus, & plenarie liberamus; ac eoſdem Conventus cum Grangiis prædictis ſic ſeparatos,& diſmembratos in novam Provinciam d. Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari debeat, & Capitula Provincialia pro Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Officialium ipſius Provinciæ Electione,ac Congregationes, alioſque Congreſſus ad inſtar aliarum Provinciarum Ordinis hujuſmodi celebrare,ac omnibus,& ſingulis prærogativis,præeminentiis, Juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus ſine cujuſquam præjudicio pariter in perpetuum erigimus,& inſtituimus.

Erectio eorumdem in novam Provinciam Neapolitanā nuncupandam.

Statuuntur quædam circa Conventum Montis Sancti Acephalum.

§.3. Quoniam vero Conventus Montis Sancti nuncupat. Neapolitan. Ordinis præfati multis ab hinc annis Acepbalus, & independens reperitur, nullaque ſpes illum Provinciæ Montis Sancti Ditionis Noſtræ Eccleſiaſticæ d. Ordinis uniendi ſubeſt, dilecto Filio Moderno Priori Generali ejuſdem Ordinis præfatum Conventum Montis Sancti d.Provinciæ Neapolitan. ſic erectæ, & inſtitutæ uniendi, & incorporandi, ac cum ipſius Conventus Fratribus, qui in eo remanere voluerint ſuper eorum Conſtitutionum Reformatarum Obſervantia diſpenſandi opportunam facultatem Motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus tribuimus, & impartimur, ſtatueutes, ut electio Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Superiorum, & Officialium novæ Provinciæ ſic erectæ ad præſcriptum Conſtitutionum,ac juxta morem ejuſdem Ordinis ab illis,ad quos ſpectat rite,ac ordine quam primum eelebretur.

Clauſulæ ampliſſimæ.

§.4. Decernentes ipſas præſeutes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis jus,vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua menſione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neqne cauſæ, propter quas præſentes emanarint, ſufficieuter adductæ, aut verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex quavis alia quantumlibet juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus,aliove quolibet etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali, individuamque expreſſinnem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, iu controverſiam notari, aut ad terminos juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, ſcieutia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri,& obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios,& Delegatos,etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinales,etiam de Latere Legatos,& Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia,& poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate,& authoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis,ac Conſtitutionibus,& Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis, Provinciæ, & Conventunm hujuſmodi, aliiſque quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, etiam immemorabilibus Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam dicto Ordini, ejuſque Superioribus, & quibuſvis aliis perſonis,& locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis,& inſolitis elauſulis irritantibuſque, & aliis Decretis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,& ſingulis,etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, non antem per elauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio haben-

habeoda, aut aliqna alia exquiſita forma ad hoc ſervaoda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, oihil peoitus omiſſo, ac forma in illis tradiia obſervata exprimerentur, & ioſererentur, iiſdem præſeotibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris. ad præmiſſorum effectum, barum ſerie ſpecialiter, & ampliſſime deroganius, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Anoulo Piſcatoris die XVIII. Maji MDCCXXV. Pootificatus Noſtri Anoo Primo.

LXIX.

Dat. 19. Maji 1725. Ann. I.

Decernitur, ut in Eccleſiis Cathedralibus Italię, Inſularumque adjacentium Prębenda Theologalis, & Canonicus Pœnitentiarius ioſtituatur, cum quibuſdam Ordinationibus.

Hujus Conſt. ed. 1725. Maji 9. P. 1. præſcriptum fuit Ordinariis Italiæ Inſularumque adjacentium, ut Seminariorum erectionem promoveant deque congruis redditibus provideant.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Sarvus Sarvorom DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis Officii ooſtri eſſe ducimus aſſiduo, enixoque ſtudio curare, ut uoiverſa Sacræ Tridentinæ Synodi Decreta ubique inviolabiliter obſerventur; Sed eorum præceteris executionem ſtrenue promovendam, urgendamque nobis eſſe arbitramur, ex quibus majorem in Eccleſia Dei utilitatem proventuram fore conſpicimus, ac eos potiſſimum, quorum opus in prædicatione, & doctrina conſiſtere debet, ut cunctos ędificent tam fidei ſcientia, quam actionum diſciplina, excitari maxime poſſe confidimus ad impenſius frequentandam taotopere neceſſariam Sanctarum Scripturarum lectionem, quas qui neſcit, ut Beatus Hieronymus admonet, neſcit Dei virtutem, ejuſque Sapientiam; nam ignorantiam Scripturarum, ignoratio Chriſti eſt.

A Concilio Trident iam pridem præſtatæ Præbendæ Theologalis inſtitutionis conſultum.

§. 1. Cum itaque ſaluberrimo prædicti Concilii Trident. Decreto relato in *Cap 1. Seſſ. 1. de Reformat.* Cautum ſit, ut nedum in Eccleſiis Cathedralibus, ſed in Collegiatis etiam Oppidorum inſignium, in quibus Præbenda, aut præſtimonium, ſeu ſtipendium pro Sacræ Scripturæ Lectoribus conſtitutum non reperitur, Præbenda quomodocumque, præterquam ex cauſa reſignationis, primo vacatura ipſo facto ad eum uſum perpetuo conſtituta, ac deputata intelligatur; Et quatenus oulla, vel nou ſufficiens Præbenda foret, Locorum Ordinarii per aſſignationem fructuum alicujus ſimplicis Beneficii, debitis tamen ejus ſupportatis oneribus, vel per contributiooem Beneficiatorum ſuarum Diœceſum, vel alias prout commodius fieri poterit, ita provideant, ut ipſa Sacræ Scripturæ lectio omnino habeatur. Verum ejuſmodi provida præfati Concilii diſpoſitio in aliquibus Cathe-

Cauſa præſentis Conſtitutionis.

dralibus, ſicut non abſque gravi animi Noſtri dolore percepimus, hucuſque neglecta, debitæque executioni demandata non fuerit; Hinc igitur eſt, quod Nos illius executiooem pro Pontificiæ vigilantiæ debito urgere intendentes, Motu proprio, ex certa ſcieotia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudioe, hac noſtra perpetuo valitura Cooſtitutiooe ſancimus, decernimus, & mandamus, ut io Catbedralibus quibuſcumque Italiæ, Inſularumque adjacentium, in quibus Præbenda Tbeologalis hactenus inſtituta noo fuerit, Prębenda primo vacatura poſt ejuſdem præſentis Cooſtitutionis publicationem ſive ad nos, Sedemque Apoſtolicam, ſive ad Ordinarium illius collatio, atque proviſio pertineat, ipſo jure, & abſque ulla alia declaratione, ſit, ac eſſe ceoſeatur Prębenda Theologalis conſtituta.

Conſtitutio prædicta pro Præbenda Theologali, motu proprio edita.

Nonnullę hac ſuper re ordinationes.

§. 2. Volumus inſuper, ut tam illa, quam reliquæ omnęs aliæ Præbendæ Tbeologales bactenus conſtitutæ, & deputatæ cooferri ſemper debeant Doctori in Sacra Theologia, vel qui infra annum Doctoralem Lauream in eadem facultate ſuſcipiat, & ceteroquin magis idoneo in formali concurſu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Eccleſiæ conferuntur. Hunc porro in finem, quotieſcumque ejuſmodi Præbenda Tbeologalis cooferenda erit, per Edictum publicum vocentur quicumque concurrere, & examini ſeſe ſubjicere voluerint, coram Epiſcopo, & quatuor Examinatoribus, etiamſi Synodales non ſint, ab eodem Epiſcopo actu eligeodis, ac deputaodis, io Tbeologali tamen facultate Licentiatis, & valde peritis, ſive Secularibus, ſive Regularibus, & illi, qui in ejuſmodi concurſu probatus, magiſque idoneus renunciatus fuerit, Prębenda conferatur. Quoties autem Prębendæ collatio ad Sanctam Sedem ſpectabit, Epiſcopus ad Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem acta concurſus tranſmittere teneatur, ut ipſe vacaotem Prębendam illi aſſignare, atque conſerre poſſit, quem ceteris digniorem, & magis idoneum in Domino judicaverit. Quod ſi Epiſcopus primo vacaturam Prębendam contra formam in præſenti Conſtitutione præſcriptam conferre præſumpſerit, vel etiam in aliis occurrentibus caſibus eamdem formam obſervare neglexerit; illius collatio, atque proviſio ipſo jure nulla, & irrita, nulliuſque prorſus roboris, vel momenti ſit, ac eſſe debeat, ejuſdemque Præbendæ diſpoſitio ſtatim devoluatur, & pertineat ad Sanctam Sedem, & Romanum Pontificem pro tempore exiſteotem, a quo Doctori in Sacra Tbeologia cooferetur.

Conſulitur executioni officii Præbendæ Theologalis.

§. 3. Ceterum, ot fructus, qoem Tridentina Synodus ex Præbendæ Tbeologalis inſtitutione perceptum iri ſperavit, omnino re ipſa, & cum effectu percipiatur, volumus, ſtatuimus, & mandamus tertiam partem proventuum dictæ Præbendæ Theologalis ab Epiſcopo diſtribui, & proportionabiliter applicari ſingulis Lectionibus Sacræ Scripturæ, quæ a Præbendato præſcriptis diebus, & horis totius anni habendæ erunt, itaut ſi Præbendatus univerſas Lectiones habuerit, aſſignatas diſtributiones integras abſque ulla prorſus diminutiooe conſequatur; Si vero io aliqua, vel pluribus Lectionibus defecerit, diſtributiones oeglectis Lectionibus

Digitized by Google

nibus reſpondentes amittat, quæ in Sacriſtiæ Eccleſiæ Beneficium cedant, ac erogentur. In caſu autem gravioris contumaciæ Prębendati liceat Epiſcopo deputare alium Theologum Sacerdotem Secularem, vel Regularem, qui jugiter ſupplendo ejuſdem Prębendati vices, præfatis diſtributionibus potiatur.

Statuuntur quædam pro conficiendo congruo annuo reddit̄u hujus Præbendæ.

§. 4. Quoniam vero nonnulli Epiſcopi, ſicut accepimus, ut propriæ incuriæ aliquod velamen obtendant, dilatæ Erectionis ejuſmodi Prębendæ Theologalis cauſam in tenuitatem, ac inſufficientiam Prębendarum ſuarum Eccleſiarum rejicere ſolent; Nos omnem de cetero prætextum, ſive excuſationem e medio tollere, ac penitus eliminare volentes, motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus decernimus, ſtatuimus, atque præcipimus, quod ubi Præbenda Theologalis, computatis etiam diſtributionibus quotidianis, ad annuum ſaltem redditum ſcutorum ſexaginta monetæ Romanæ non aſcendat, pro ſumma ad hanc Taxam conficiendam deficiente iidem Epiſcopi unire poſſint, & debeant eidem Præbendæ aliquod ſimplex Beneficium, cujus ſupplemento prædicta ſumma conficiatur, primo vacaturum in quocumque menſe, & qualitercumque, ac quomodocumque Sedi Apoſtolicæ affectum, & reſervatum, ita tamen ut a tali unione illa omnia Beneficia, quę pro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Papæ Familiaribus, Nunciis Apoſtolicis, atque Prelatis Congregationum, quibus iidem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales interſunt, Secretariis in alia Conſtitutione ad promovendam Seminariorum Erectionem noviſſime per Nos condita peculiariter reſervavimus, perpetuo reſervata, & excepta ſint, ac eſſe intelligantur, & quidquid ſecus fieri contingeret, ex nunc prorſus irritum, ac inane, nulliuſque roboris, vel momenti eſſe, ac fore decernimus, & declaramus.

Idem quod ſupra ſancitur pro inſtitutione Canonici Pœnitentiarii.

§. 5. Poſtremo quæcumque bactenus de Prębenda Theologali, & Sacræ Scripturæ Lectione ſancivimus, extendimus etiam, ac adamuſſim obſervari volumus, & mandamus (congrua tamen congruis referendo) quoad inſtitutionem Canonici Pœnitentiarii in illis Cathedralibus, in quibus non dum fuerit inſtitutus, ejuſque honeſtam ſubſtentationem, concurſum, deputationem, omniaque alia ad illius officium pertinentia; ac præter illa, quæ a nobis ſuperius diſpoſita ſunt, ea inſuper, quæ Tridentina Synodus *Cap.* 8. *Seſſ.* 24. *de Reformat.* de hujus Miniſtri qualitate, ętate, ac exemptione a ſervitio Chori conſtituit, exacte obſervari decernimus, præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ.

§. 6. Decernentes etiam præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec non præmiſſa omnia, & ſingula in illis contenta per eos, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, perpetuo inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§. 7. Non obſtantibus quatenus opus ſit, Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis quibuſcumque, aliiſque Apoſtolicis, etiam in Univerſalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis ad favorem quarumcumque perſonarum editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum, derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, vel alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Mandatur publicatio præſentium literarum.

§. 8. Ut autem præſentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, nec non Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent: utque earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extra adhiberetur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Inſliguntur pœnæ in contraventores.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrarum ſanctionis, inſtitutionis, precepti, voluntatis, mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicę Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo quinto, XIV. Kal. Junii Pontificatus Noſtri Anno Primo.

S Erigi-

Digitized by Google

LXX.

Dat. 22. Maji 1725. Ann. 1.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum Provinciæ Neapolitanæ in Collegium Studii Generalis pro Provinciis Regni Neapolitani ejuſdem Ordinis; cum quibuſdam legibus.

Hujus Conſt. ed. 1725. Maji 18. P. 1. idem Conventus cum aliis quibuſdam erectus fuit in Provinciam Neapolitanam dictam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX commiſſo No'is Divinitus Paſtoralis ſolicitudinis munere, Sacrarum Literarum ac laudabilium diſciplinarum ſtudia, præſertim inter Chriſtifidele, Divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo addictos opportunis rationibus excitamus, & promovemus, ſicut matura deliberatione adhibita, ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præſidium, & propagationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Alias nuper Conventus prędictus cum quibuſd. aliis a Provincia Terræ Laboris d. Ordinis diſmembrati, in novam Provinciam ab hoc Pontifice erecti fuere.

§. 1. Nuper ſiquidem ad ſedanda animorum diſſidia, quæ inter Fratres Provinciæ Terrę Laboris in Regno Neapolitano Ord. Beatæ Marię de Monte Carmelo intercedebant Conventum Carmeli majoris nuncupat. Civitatis Neapolitan. cum decem ejus grangiis, necnon quinque alios Conventus, ſcilicet de Fomiſiliano, d'Arco, Caſtri Maris, Sancti Elię, & Sueſſan. Provincię, & Ordinis prędictorum ab eadem Provincia Terrę Laboris perpetuo ſeparavimus, & diſmembravimus, ipſoſque Conventus cum grangiis prędictis ſic ſeparatos, & diſmembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari deberet, cum omnibus Privilegiis, & prærogativis ad inſtar aliarum ejuſdem Ordinis Provinciarum in perpetuum ereximus, & inſtituimus, & alias prout in Noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 19. currentis menſis expeditis Literis, quarum tenorem preſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Erectio ejuſd. Conventus in Collegiũ Studii Generalis.

§. 2. Nunc autem, ut Sacrarum, eiſque ancillantium bonarum literarum ſtudia non minus in prædictis duabus, quam in reliquis quatuor Fratrum ejuſdem Ordinis Provinciis in Regno Neapolitano conſiſten., Apuliæ nempe, Calabrię, Viti, & Aprutii in futurum vigeant, quantum eum Domino poſſumus providere cupientes, memoratum Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. in Collegium Studii Generalis pro omnibus ſex Provinciis præfatis, illorumque Fratribus auctoritate Apoſtolica tenore præſentium itidem perpetuo erigimus, & inſtituimus cum infraſcriptis pro recta, & felici ipſius Collegii Studii Generalis conſtitutione, & directione legibus, nimirum.

I.

Leges præd. pro directione ejuſdem Collegii.

§. 3. Primo. Che d'ogni Provincia ſiano Affigliati al Collegio tre Maeſtri, e tre Padri Semplici dei megliori, che ſiano nelle ſudette Provincie, e di tutti queſti, cioè diciotto Maeſtri, e diciſette Padri Semplici, ti deve componere il Conſeglio del Convento dovranno aver voce in tutte l'Elezioni, e Concluſioni Capitolari del medemo.

II.

Secondo. Che d'ogni Provincia ſiano Affigliati al Collegio ſei Laici de più capaci a ſervire.

III.

§. 4. Terza. Che l'Affigliazioni de Maeſtri, Padri Semplici, e Loici, ſi devono fare in queſta forma. Per ogn'uno d'Affigliarſi il Diffinitorio della Provincia Congregato deve proponere alli PP. del Conſeglio pariemente per Vota ſecreta, *delli tre nominati ne devono eleggere uno per figlio del Collegio. E queſto ſi deve fare ogni volta, che o per morte, o per altra cauſa, mancarà qualcheduno dell'Affigliati.*

IV.

§. 5. Quarta. Che per la prima volta abbia da eleggere l'Affigliati il Generale colla facoltà di eleggerne alcuni di quelli, che attualmente ſono figli del Carmine Maggiore a nome delle Provincie, che giudicarà più convenienete: e ciò per uſare equità colli ſudetti figli, ed in ſpecie colli Vecchi.

V.

Quinto. Che ogn'uno delle ſei Provincie vi debba mandare allo Studio ſei Studenti dei più capaci, da nominarſi dal loro Diffinitorio Provinciale Congregato, a quali Studenti le ſteſſe Provincie dovranno ſomminiſtrare un Veſtiario competente, a fine di poterſi mantenere ſenza interrompere lo Studio con andare a Predicare la Quareſima.

VI.

Seſto. Che terminato tutto il corſo de Studj, li ſudetti Studenti dovranno ritornarſene alle loro Provincie, ed eſſere preferiti agl'altri nella proviſione delle Catedre.

VII.

§. 6. Settimo. Che nel Collegio vi debbano eſſere, un Prefetto di Studj con obbligo di ſpiegare la Sag. Scrittura, un Reggente per la Teologia Scolaſtica, uno per la Polemica, un Lettore per la Morale, ed uno per la Filoſofia, e tutti ſaranno tenuti a leggere di continuo, e oltre le ſolite vacanze dell'Eſtate, il Prefetto, ed il Lettor Morale due volte la ſettimana, gl'altri ogni giorno levate le Feſte, e Gionedì.

VIII.

Ottava. Che il Prefetto, Reggenti, e Lettori ſiano proviſti di Veſtiario ſufficiente dalla ſteſſo Collegio, a fine di poterſi mantenere, ſenzo interrompere le lezioni con andare a Predicore la Quareſima.

IX.

§. 7. Nono. Che l'elezioni del Priore, Sottopriore, Sagreſtano, Procuratore, Depoſitario, ed altri Officiali del Collegio, ſi doveranno fare da due anni in due anni dalli trentaſei Padri del Conſeglio per

per Vota ſecreta; *con queſto, che vi ſia il Turno per l'Affigliati da tutte ſei le Provincie; in modo però, che uno Officiale ſia dell'Affigliati da una Provincia, un'altro dall'altra, ne mai due delli ſopradetti Officii si dovranno trovare in due Affigliati dalla ſteſſa Provincia. Tolto nella prima proviſione da farſi dal P. Generale ſin tanto, che il Collegio ſia proviſto di ſogetti capaci a tali Cariche.*

X.

Decimo. Che li ſei Clavarii, ſei Diſcreti, si dovranno parimente eleggere da due anni in due anni nel tempo ſteſſo, che si elegono gl'altri Officiali, e dovranno eſſere uno per Provincia delli ſteſſi Affigliati.

XI.

§.8. *Undecimo. Che il Generale deve preſiedere,* ſive per ſe, ſive per alium *in tutte le accennate elezioni, quali terminate, o il Generale, o il Preſidente da lui deſtinato, deve immediatamente viſitare il Collegio, e fare rinovare l'Inventario di tutto, e ciò deve eſſere fra lo ſpazio di ſoli quindeci giorni.*

XII.

Duodecimo. Che il Priore colli ſuoi Officiali devono da tre meſi in tre meſi bilanciare lo ſtato del Collegio in preſenza degli altri Affigliati, che hanno voce, e mandarlo al Generale ſottoſcritto da tutti li Padri del Conſeglio.

XIII.

Terzodecimo. Che li Maeſtri Affigliati al Collegio poſſino intervenire colla voce attiva, e paſſiva alli Capitoli Provinciali, che si celebraranno nelle loro reſpettive Provincie, e che non andando, anche aſſenti poſſino eſſere eletti Provinciali.

XIV.

Quartodecimo. Oltre anche i Maeſtri, e Studenti, ſiano obligati intervenire ogli atti communi, & in ſpecie andare al Coro, non oſtante qualſivoglia conſuetudine in contrario; eccetto quelli, che attualmente, o leggono, o predicano.

Clauſula.

§.9. Decernentes præſentes Literas, & in eis contenta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & exacte obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§.10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum prędictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium pręmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Maji MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LXXI.

Confirmatur Conſtitutio Pii IV. ſuper Erectione Eccleſię Urbinatenſis in Metropolitanam, & ſubjectione eidem Eccleſiæ Eugubinæ; quę iterum prædictæ Urbinatenſi Eccleſiæ perpetuo ſubjecta declaratur.

Dat. 23. Maii 1725. An. 1.

Dicta Pii Conſtitutio hic inſerta edita fuit 1563. Junii 4. P. 4., & hujus Conſt. ed. 1726. Sept. 12. P. 3. erigitur in Sedem Archiepiſcopalem Cathedralis Lucen.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Circumſpecta Romani Pontificis providentia iis, quæ rationabilibus ſuadentibus cauſis pro Chriſtifidelium utilitate, ſalubrique, & proſpera Eccleſiarum, pręſertim Cathedralium, ac Metropolitanarum directione a Prædeceſſoribus ſuis laudabiliter diſpoſita, & conſtituta fuiſſe dignoſcuntur, ut eo firmius illibata permaneant, quo ſępius fuerint Apoſtolicæ Sedis communita præſidio, libenter ſuæ approbationis, atque confirmationis robur adjicit, & ſi quando ob rerum, ac temporum varietatem, vel exorta diſſidia, debitæ executioni ex integro demandata non fuerint, & inſtaurat, ac de novo decernit, excitatas controverſias dirimit, interjecta impedimenta e medio tollit, & alias Apoſtolicæ auctoritatis partes deſuper interponit, prout omnibus circumſtantiis mature perpenſis, eorumdem Fidelium ſaluti, & commodis, Eccleſiarumque prædictarum, ac illis præpoſitorum Sacrarum Antiſtitum pacifico, & tranquillo ſtatui conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Alias a præfato Pio IV. Eccleſia Urbinatenſis in Metropolitanam erecta fuit; eique Eugubina Eccleſia inter alias ſubjecta.

§.1. Sane olim fel. rec. Pius Papa IV. Prædeceſſor Noſter ſecum reputans Eccleſiam Urbinatenſem Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectam inter alias illarum partium Cathedrales Eccleſias inſignem, ac nobilem, necnon Urbini Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque perſonarum multitudine, & Cleri, Populique frequentia decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam exiſtere, habita prius deſuper cum Venerabilibus Fratribus Noſtris, tunc ſuis S.R.E Cardinalibus deliberatione matura, ac de eorum conſilio, eamdem Urbinatenſem Eccleſiam in Metropolitanam cum omnimoda Juriſdictione, & Superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, aliiſque Metropoliticis Inſigniis, perpetuo erexit, ac inſtituit, illique Calienſem, Senogallienſem, Piſaurenſem, Foroſempronienſem, Feretranam, & Eugubinam

Digitized by Google

Sedi præfatæ ſimiliter immediate ſubjectas, & in Ducatu Urbinatenſi conſiſtentes Eccleſias, cum earum Civitatibus, & Diœceſibus pro ſua Provincia, illarumque Præſules pro tempore exiſtentes pro ſuis ſuffraganeis Epiſcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum earumdem pro ſuis Provincialibus, videlicet Callien., Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., & Feretran. Eccleſias, ipſorum Epiſcoporum adhoc expreſſo accedente conſenſu: Eugubinam vero, poſtquam tunc exiſtentis Epiſcopi Eugubini, & Cardinalis Jacobi de Sabellis nuncupati, cui regreſſus, ſeu acceſſus, & ingreſſus ad ipſam Eugubinam Eccleſiam in certos tunc expreſſos eventus Apoſtolica auctoritate reſervatus fuerat, acceſſiſſet aſſenſus, alias ejuſdem Eccleſiæ Eugubinæ Vacatione pro tempore occurrente perpetuo conceſſit, & aſſignavit, necnon univerſos prædictos Præſules quoad omnia Metropolitica Jura exiſtenti pro tempore Archiepiſcopo Urbinatenſi ſubjectos eſſe, & tanquam membra Capiti, obſequi, ac de Archiepiſcopalibus Juribus per eos reſponderi debere voluit, & mandavit, quemadmodum uberius continetur in Literis Apoſtolicis a prædicto Pio Prædeceſſore deſuper editis, quarum tenor eſt, qui ſequitur, videlicet.

Conſtitutio præd. Pii IV.

§.2. Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Super Univerſas Orbis Eccleſias, Eo diſponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet inſufficientibus a Domino conſtituti levamus in circuitu Agri Dominici oculos noſtræ mentis more pervigilis Paſtoris inſpecturi quid Eccleſiarum ipſarum, præſertim Cathedralium inſignium, ſtatui, & decori congruat, quidve operis circa illas, earumque ſtatum proſperum, & felicem impendi debeat, & divino fulti præſidio, quo cuncta ex ſui Benignitate pro Populorum ſuorum Fidelium ſalute diſponuntur, ad ea quæ ſtatui Eccleſiarum hujuſmodi congruunt, noſtrique Officii partes ſalubriter, & utiliter impendere curamus, prout etiam Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium expoſcit devotio, Noſque in Domino conſpicimus expedire.

Cauſæ, quæ præd. Pont. impulerunt.

§.3. Sane conſiderantes Eccleſiam Urbinatenſem Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectam, cui Ven. Frater Noſter Felix Epiſcopus Urbinaten. præeſſe dignoſcitur, & ad quam alias regreſſus, ſeu acceſſus, & ingreſſus per ceſſum, vel deceſſum dicti Felicis Epiſcopi, ac forſan in certos alios tunc expreſſos eventus, Dilecto Filio Noſtro Julio S. Petri ad Vincula Diacono Cardinali de Urbino nuncupato Apoſtolica auctoritate conceſſus extitit, inter alias illarum partium Cathedrales Eccleſias inſignem, ac nobilem, necnon Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque Perſonarum multitudine celebrem, ac Cleri, & Populi numeroſitate decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam exiſtere; Quodque ſi Eccleſia ipſa Urbinaten. in Metropolitanam, & in ea vna Archipresbyteratus nuncupandæ Dignitates erigerentur, necnon Callien., Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., Feretran., & Eugubin., etiam Sedi præfatæ immediate ſubjectæ, & in Ducatu Urbinatenſi conſiſtentes Eccleſiæ illi Metropolitico jure ſubjicerentur, non ſolum Eccleſiæ, ac Civitatis, & Ducatus Urbinaten. decori, ac venuſtati, ſed etiam Callien., Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., Feretran., & Eugubinæ Eccleſiarum prædictarum, ac illis pro tempore Præſidentium Prælatorum, necnon Dilectorum Filiorum Cleri, & Populi Civitatum, & Ducatus earumdem comoditatibus, & utilitatibus plurimum conſuleretur.

Erectio præfatæ Eccleſiæ Urbinatenſis in Metropolitanam; cum ſubjectione eidem nonnullarum Eccleſiar. inter alias Eugubinæ.

§.4. Ex his, & nonnullis aliis rationabilibus cauſis, præfato Julio Cardinali, qui Menſę Epiſcopali dictæ Eccleſiæ Urbinaten. ultra illius fructus annuos 500., & Archipresbyteratui 100. & Decanatui præfatis alia 100. ſcuta ex bonis ſuis patrimonialibus pro illorum dote, annuatim donavit, & aſſignavit, hoc ſummopere deſiderante, ac nobis deſuper ſupplicante: habita ſuper his cum Vener. Fratribus Noſtris deliberatione matura, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, necnon totius Militantis Eccleſiæ Gloriam, prædictam Eccleſiam Urbinatenſem in Metropolitanam cum Archiepiſcopali Dignitate, ac omnimoda Juriſdictione, & Superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, ac aliis Metropoliticis Inſigniis, necnon in ea unum Archipresbyteratum pro uno Archipresbytero, ac unum Decanatum, quæ inferiores inibi Dignitates exiſtant pro uno Decano, qui poſt Præpoſitum, & Archidiaconum, ac ante omnes Canonicos ejuſdem Eccleſiæ Urbinaten Stallum in Choro, locumque, ac Vocem in Capitulo ipſius Eccleſiæ habeant, de ipſorum Fratrum conſilio, & auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus, ac eidem Eccleſiæ Urbinaten., Callienſem, Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceſes cum illarum Diſtrictu, ac Territorio pro ejus Provincia, ac Præſules pro tempore exiſtentes pro ſuis Suffraganeis Epiſcopis, necnon Dilectos Filios Capitula ipſarum Callien., Senogallien, Piſauren, Foroſempronien., Feretran., & Eugubin. Eccleſiarum, ac Clerum, & Populum Callien, Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., Feretran., & Eugubin., Civitatum, & Diœceſum pro ſuis Provincialibus Callien., videlicet, & Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., & Feretran. ex nunc Venerabilium Fratrum Noſtrorum Callien., Senogallien., Piſauren., Foroſempronien., & Feretran. Epiſcoporum ad hoc expreſſo accedente conſenſu: Eugubinam vero Eccleſias præfatas ex nunc, prout ex tunc, & e contra, cum Ven. Fratris Noſtri Mariani Epiſcopi Eugubin., & (cui alias regreſſus, ſeu acceſſus, & ingreſſus ad ipſam Eccleſiam Eugubin. in certos tunc expreſſos eventus dicta auctoritate conceſſus fuit) Dilecti Filii Noſtri Jacobi S. Marię in Coſmedin. de Sabellis nuncupati acceſſerit aſſenſus, alias ipſius Eccleſiæ Eugubin. Vacatione pro tempore occurrente, perpetuo concedimus, & aſſignamus, necnon Menſæ Epiſcopali Eccleſiæ Urbinaten. hujuſmodi 500., & Archipresbyteratui 100., ac Decanatui præfatis alia 100. ſcuta per dictum Julium Cardinalem, ut præfertur, donata, & aſſignata, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus. Necnon eoſdem Præſules, Clerum, & Populum, quoad omnem Metropolitanam, Archiepiſcopalem Superioritatem, Juriſdictionem, & Jura pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Urbinaten. ſubjectos eſſe, & tanquam membra capiti obſequen-

Digitized by Google

quentes, ac per eos de Archiepiſcopalibus Juribus reſponderi debere volumus.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtram Erectionis, inſtitutionis, conceſſionis, aſſignationis, applicationis, appropriationis, voluntatis, & Decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXIII. Pridie nonas Junii Pontificat. Noſtri Anno IV.

Narrantur ordine controverſiæ omnes hinc ortæ Urbinatenſem inter, & Eugubinam Eccleſiam.

Principio Mariano Epiſcopo, & Cardinale de Sabellis nunquam erectioni aſſenſus præſtitus.

§.6. Expeditis itaque, editiſque a Pio Prædeceſſore præinſertis Literis Apoſtolicis, ac Urbinatenſis Eccleſia ad Metropolitanam Dignitatem, & Præeminentiam evecta, omnes, & ſinguli in eiſdem Literis deſignati Epiſcopi, & ſuffraganei conſtituti, præterquam Epiſcopus Eugubinus, & Cardinalis de Sabellis Eugubinæ Eccleſiæ Reſervatarius hujuſmodi Erectioni Eccleſiæ Urbinaten. in Metropolitanam per ſe, vel Procuratores ad id ipſis ſpecialiter deputatos expreſſe, ſicut aſſeritur, conſenſerunt, & ſubinde Archiepiſcopum Urbinatenſem, ut verum, proprium, atque legitimum Metropolitanum agnoverunt, debitamque ſubjectionem illi, tamquam membra Capiti præſtiterunt, & adhue quiete, ac pacifice, abſque ulla prorſus querela, aut contradictione præſtant memoratus autem Eugubinæ Eccleſiæ Epiſcopus, tunc Marianus de Sabellis, non modo antedictæ Erectioni aſſenſum, ut defertur, non præbuit, ſed ſuæ inſuper Eccleſiæ libertatem, & antiquam immediatam Sedi Apoſtolicæ ſubjectionem tueri ſatagens, eum anno 1568. juxta Sac. Trid. Concilii diſpoſitionem pro Synodo Provinciali Urbinatenſem Metropolim elegiſſet, ejuſmodi electionem facere declaravit, ac ſolemniter proteſtatus fuit, ſalva in omnibus priſca Eccleſiæ Eugubinæ exemptione, ac immediata Summo Pontifici ſubjectione, itaut per hunc actum eidem Eccleſiæ nullum unquam præjudicium irrogetur, & non alias, aliter, nec alio modo.

Poſt hujus obitum Urbinatenſes Archiepiſc. jus Metropoliticum in Eugubina Diœceſi pacifice exercuerunt.

§.7. Verumtamen poſtquam præfati Marianus Epiſcopus, & Cardinalis de Sabellis Reſervatarius ex hac mortali Vita migrarunt, Urbinatenſes Archiepiſcopi exiſtimantes ex præſcripto memoratæ Pianæ Conſtitutionis non amplius requiri conſenſum Præſulis Eugubini, illico jus Metropoliticum in Eugubina Civitate, ejuſque Diœceſi exercere cœperunt, atque multiplices tam voluntariæ, quam contentioſæ Juriſdictionis actus, ut expoſitum Nobis fuit, utrobique pacifice exercuerunt, & cauſas præſertim appellationum a Curia Epiſcopali Eugubina pluries cognoverunt, & Judicarunt; Quin etiam ipſimet Eugubini Præſules per ea tempora ſeſe Archiepiſcopi Urbinatis Suffraganeos aperte facti fuerunt, nam pluries occaſione proviſionis ejuſdem Eugubinæ Eccleſiæ a Summo Romano Pontifice ſibi expediri curarunt literas commendatitias nuncupatas, quibus præfato Archiepiſcopo mandabatur, ut eoſdem Præſules, Eccleſiamque illis commiſſam ſuffraganeam ſuam benigne reſpiceret, eoſque pro Sedis Apoſtolicæ reverentia propenſius commendatos haberet; ac inſuper unus ex eiſdem Epiſcopis in binis relationibus Status Eccleſiæ Eugubinæ juxta Conſtitutionem piæ itidem mem. Sixti Papæ V. Prædeceſſoris Noſtri Congregationi Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.E Cardinalium Concilii Tridentini interpretum oblatis, eamdem Eccleſiam memorato Archiepiſcopo Urbinatenſi ſubjectam eſſe diſerte affirmavit.

Demum anno 1660 ſub Alexand. Sperello Epiſc. Eugubino orta controverſia, quæ Cong. Concilii remiſſa, definita non eſt.

§.8. Hæc autem omnia, ſicut accepimus, contigerunt ab obitu prædicti Mariani Epiſcopi uſque ad annum circiter 1660. Quo ſane anno Alexander Sperellus tunc Epiſcopus Eugubinus ſtudiis indulgens illorum Civium, qui Urbinatenſi Metropolitano ſubeſſe ęgro animo patiebantur, debitam, & uſque ad illud tempus præſtitam eidem Metropolitano ſubjectionem detrectare conſtituit. Quocirca Archiepiſcopus Urbinas, tunc Jacobus de Angelis, poſtea S.R.E. Cardinalis, ut ſuum jus Metropoliticum tueretur, adito Cameræ noſtræ Apoſtolicę Generalis Auditoris Tribunali, productiſque in eo præinſertis Literis Apoſtolicis Pii Prædeceſſoris, Monitorium conſuetum ſuper earum obſervatione ſibi concedi, & Eugubino Epiſcopo deinde præſentari curavit. Cumque idem Epiſcopus circa initium ſequentis anni 1661. prędicto Monitorio ſe oppoſuiſſet, Archiepiſcopus intermiſſa intentati Judicii proſecutione, recurſum habuit ad re:me: Alex. PP. VIII. Prædeceſſorem pariter noſtrum, a quo reſcribi obtinuit præfatæ Congregationi S. R. E. Cardinalium Trid. Concilii Interpretum, ut hujuſmodi cauſam ſummarie, & ſine figura judicii, prout de jure cognoſceret, ac terminaret. Propoſita igitur paulo poſt in eadem Congregatione, ac mature diſcuſſa præfata controverſia, cum plures, & graves hinc inde fuiſſent excitatæ difficultates, definita non fuit, & adhuc ibidem pendet indeciſa.

Deinceps ſemper indeciſa manſit.

§.9. Interea vero etſi Archiepiſcopi Urbinatenſes, ne ſuis juribus ceſſiſſe viderentur, Metropolitica omnia in Eugubinos exercere ſtuduerint, hi tamen parere ſemper detractarunt. Quamobrem in noviſſima Eccleſiæ Eugubinæ propoſitione habita in Conſiſtorio die 11. Aprilis 1707. piæ memor. Clemens PP XI. Prædeceſſor etiam Noſter, cui cęteroquin Archiepiſcopi Urbinatis jura ſatis nota, atque conſpecta erant, ne in Patriam indulgentior videretur, pro eximia animi ſui moderatione enunciari permiſit prædictam Eccleſiam eſſe Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectam; Simul tamen præfati Urbinatenſis Archiepiſcopi rationibus conſultum volens aperte declaravit, & in Literis Apoſtolicis exprimi voluit ſe per hoc non intendere juribus Eccleſiæ Metropolitanæ Urbinatenſis circa prætenſum Jus Metropoliticum quomodolibet competentibus in aliquo præjudicare, & Nos ipſi huic inhærentes exemplo, ac eadem plane mente, Venerabilem Fratrem Fabium Hodiernum Epiſcopum Eugubinum ad Concilium Romanum, quod nunc maxime, benedicente Domino, celebramus, tamquam Eccleſiæ in Romana Provincia conſtitutæ Præſulem evocari, ejuſque Seſſionibus, atque etiam Præſynodalibus Congregationibus coram Nobis pluries habitis intereſſe voluimus, & mandavimus,

tametſi

tametſi ex iis, quæ hac eadem occaſione tam pro parte Archiepiſcopi Urbinatis, quam pro parte Epiſcopi Eugubini, etiam ſcripto, prolixe Nobis expoſita fueront Archiepiſcopi Jura potiora, ſolidioribuſque fundamentis innixa viderentur.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.10. Nunc autem pro ea, quam gerimus omnium Eccleſiarum ſolicitudine attente conſiderantes incommoda, perturbationes, atque diſpendia, tum etiam offenſiones, & ſcandala, animarumque pretioſiſſimo Chriſti Sanguine Redemptarum detrimenta, quæ ab hujuſmodi inter Sacros Antiſtites excitatis diſſidiis promanare ſolent, inter quos cęteroquin pacis tranquillitatem, charitatis fervorem, & concordiæ ſtudium vigere maxime decet, necnon animo reputantes non modo congruere, verum etiam ſummopere ęquum, juſtumque eſſe, ut ea, quæ ab Apoſtolicæ Sedis auctoritate, ac providentia maturo, ſeduloque præmiſſo examine, ſemel ſancita, & conſtituta fuerunt, integrum, omnimodumque conſequantur effectum, ac inſuper amplitudinem, & præſtantiam reſpicientes antedictæ Civitatis noſtræ Urbinatenſis, quæ præter Archiepiſcopalem, qua inſignita refulget Dignitatem omni tempore totius Urbinatenſis Ducatus Princeps, & Caput extitit, Illuſtriumque Virorum copia perpetuo floruit, quæque noſtris præſertim diebus antiqua ſua decora, & laudes majorem in modum auxit, immo ad ſummum extulit culmen, cum feliccm, fauſtumque dederit ortum natalibus nedum memorati Clementis Prædeceſſoris, qui Catholicam Eccleſiam diu perſancte gubernavit, ſed duorum etiam illius ex Germano Fratre Nepotum, videlicet Dilecti Filii Noſtri Annibalis Tit. S. Clementis Presbyteri S.R.E. Card Albani S. Clementis nuncupati, ejuſdemque S.R.E. Camerarii, & Dilecti pariter Filii Noſtri Alexandri S. Mariæ in Coſmedin. Diaconi S R E. itidem Card. Albani nuncupati, qui fidelem, ſedulamque operam in regimine univerſalis Eccleſiæ Nobis jugiter impendere non deſiſtunt, ſuiſque pręclaris virtutibus communi eorum Patriæ non modicum ſplendorem, ac ornamentum adjiciunt: Quibus plane conſpiculs ejuſdem Civitatis noſtræ Urbinatenſis prærogativis adducti, non ita pridem illius Metropolitanę Eccleſię quatuor Dignitatibus, & quindecim Canonicis præſentibus, & futuris, ut tam in Civitate, quam in Diœceſi Urbinatenſi, abſente, vel præſenti Archiepiſcopo, ſive interveniente Ditionis Urbinaten. S. R E. prædictæ de Latere Legato in Miſſis, Veſperis, & Laudibus ſolemniter decantandis, ac etiam in Proceſſionibus, cæteriſque omnibus Eccleſiaſticis Functionibus, in quibus Sacra adhibentur Paramenta, Mitra, aliiſque Indumentis, & Paramentis tantum ad inſtar Abbatum uſum Mitræ habentium, uti libere, ac licite poſſint perpetuo conceſſimus, & indulſimus; Eiſque præterea, ut in eorum armis, atque inſigniis Mitram apponi facere, & addere valeant, licentiam pariter, & facultatem benigne impertiti ſumus, quemadmodum in Literis Apoſtolicis anno Incarnationis Dominicæ 1724 tertio Idus Auguſti a Nobis deſuper expeditis plenius, ac uberius continetur.

Prædicta controverſia penitus abolecta.

§.11. Hinc igitur eſt, quod Nos prædictam inter Venerabiles Fratres Archiepiſcopum Urbinaten., & Epiſcopum Eugubinum vigentem controverſiam pro paternæ noſtræ vigilantiæ debito prorſus evellere, & ſubmovere, ac ut nullis unquam futuris temporibus ſuſcitari poſſit, opportune providere cupientes, illiuſque circumſtantias, ſtatum, & merita, necnon dictorum Præſulum, & quorumcumque aliorum intereſſe habentium jura, actiones, rationes, & prætenſiones, earumdemque Eccleſiarum qualitates, ſituationes, & confinia, cęteraque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſario exprimenda, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, eamdem controverſiam in ſtatu, & terminis, in quibus modo reperitur, a memorata Congregatione S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, necnon ab Auditoris Generalis Cauſarum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & quibuſcumque aliis Tribunalibus, in quibus eam forſan agitari contingeret, cum omnibus, & ſingulis ejus incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negocio principali, Apoſtolica Auctoritate tenore præſentium ad Nos avocamus, illamque penitus, ac omnino ſupprimimus, extinguimus, & abolemus, præfatiſque Archiepiſcopo Urbinatenſi, & Epiſcopo Eugubino, necnon Capitulis, & Canonicis earumdem Eccleſiarum, omnibuſque aliis, & ſingulis perſonis in Lite, & Cauſa prædictis intereſſe habentibus, ſeu quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum, ac inviolabile ſilentium imponimus.

Confirmatur relata Pii IV. Conſtitutio.

§.12. Pręterea Motu proprio, ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione præinſertas Pii Prædeceſſoris literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta, atque diſpoſita ampliſſime confirmamus, approbamus, ac innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis noſtræ vim, robur, atque munimen adjicimus, ac quatenos opus ſit, eaſdem literas adverſus quemcumque non uſum, ſeu contrarium uſum, qui quoquo modo prætendi poſſet, reſtituimus, priſtinumque in ſtatum reponimus, ac plenarie reintegramus, eaſque ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & ſpectabit quomodolibet in futurum, ac præſertim a moderno, & protempore exiſtente Epiſcopo Eugubino, in poſterum inconcuſſe, ac irrefragabiliter obſervari volumus, præcipimus, & mandamus.

Denuo Eugubina Eccleſia Archiepiſcopo Urbinati ſubjecta declaratur cum quibuſd. ordinationibus.

§.13. Ad hæc, ut omnis anſa, & fomentum quibuſcumque ulterioribus litibus, & contentionibus de cętero præcidatur, ac prorſus e medio tollatur, præfatos Epiſcopum Eugubinum, ejuſque Clerum, & Populum (etiamſi Præſulis Eugubini conſenſus Erectioni præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. numquam acceſſerit, & propter hunc, vel alios quantumvis ſubſtantiales defectus, Piana Conſtitutio prædicta in Civitate, & Diœceſi Eugubina nunquam uſu recepta, nec obſervata fuerit) Archiepiſcopo Urbinati pro tempore exiſtenti ſubiectos eſſe, & tanquam membra Capiti, morem gerere, ac per eos de Archiepiſcopalibus Juribus reſponderi debere motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus volumus, decernimus, ſtatuimus, & declaramus; Quin etiam ad majorem, & abundantiorem cautelam prædicti conſenſus defectum quatenus de jure neceſſario requireretor, Apoſtolica Auctoritate tenore pręſentium ſupplemus, & præ-

Digitized by Google

& præfatum Epiſcopum, ejuſque Clerum,& Populum Urbinati Archiepiſcopo quoad omnia Jura Metropolitica ſupra enunciata motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus de novo ſubjicimus, & ſubiectos eſſe volumus,& quatenus opus ſit,Civitatem,& Diœceſim prædictas a Provincia noſtra Romana perpetuo ſeparamus, avellimus, & diſmembramus, illaſque præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. in perpetuum attribuimus, concedimus & aſſignamus, ac pro ſeparatis, avulſis, & diſmembratis, ac reſpective attributis, conceſſis, & aſſignatis, ut ſupra, haberi volumus, & mandamus, itaut modernus, ac pro tempore exiſtens Archiepiſcopus Urbinas de cætero in Civitate, & Diœceſi Eugubina prædictis omnia, & ſingula Jura metropolitica pacifice exercere, ac Epiſcopum Eugubinum,ut ſuæ Eccleſiæ ſuffraganeum conſecrare, ad Synodum Provincialem evocare, cæteraque omnia ad Archiepiſcopi munus, & officium de jure, vel conſuetudine, aut alias quomodolibet ſpectantia,& pertinentia, facere, gerere,procurare, adminiſtrare, & exequi libere, ac licite valeat, & viciſſim modernus, ac pro tempore exiſtens Epiſcopus Eugubinus prædicto Archiepiſcopo, tanquam membrum Capiti obſequentès ad omnia, & ſingula teneatur, & obligatus ſit, ad quæ alii ſuffraganei ſuis Eccleſiis Metropoliticis, & Archiepiſcopis Metropolitanis de Jure,vel conſuetudine, aut alias quomodolibet tenentur, & obligati exiſtunt,quæque cæteri omnes Suffraganei, quos Pius Prædeceſſor in antedictis literis Urbinatenſi Metropolitano conceſſit, & aſſignavit,haſtenus pacifice præſtiterunt,& præſtant,prædictamque Eugubinam Eccleſiam deinceps, & perpetuis futuris temporibus inter alias ſuffraganeas memoratæ Metropolitanæ Urbitanen.annumerandam, & cenſendam, & ſub ipſa Provincia Urbinaten. comprehenſam, & nullatenus ab ea exemptam, nec Sedi Apoſtolicæ immediate, ſed Archiepiſcopo præfato quoad Archiepiſcopalia, Metropolitica, & Provincialia Jura, & Juriſdictiones ſubjectam eſſe,& fore ſancimus, præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ peculiares.

ſ.14. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper,& perpetuo validas,firmas,ac efficaces exiſtere,& fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere,ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet cauſa, quantumvis legitima,& Juridica,etiam ex eo, quod aliqua ex præmiſſis, narratis, ac expoſitis non ſubſiſterent, & Epiſcopus,Capitulum, & Canonici dictæ Eccleſiæ, Eugubinæ, & quicumque alii cujuſcumque gradus, dignitatis, & conditionis exiſtant in præmiſſis omnibus, & ſingulis, & circa ea quomodolibet,& ex quavis cauſa,ratione,titulo,& occaſione Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, illis non conſenſerint, aut ad ea vocati,& auditi, & cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarint in Conſiſtorio noſtro, vel alibi, vocatis vocandis, & præviis debitis tractatibus. ac ſeruatis, & adhibitis ſolemnitatibus, & aliis de Jure, vel conſuetudine, vel juxta Conſtitutiones, & Ordinationes Apoſtolicas, aut Eccleſiæ prædictæ Statuta, privilegia, & Indulta, etiam Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia reborata, aut alias quomodolibet requiſitis, & in ſimilibus neceſſariis examinatæ, verificatæ, ac juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, vel intentionis noſtræ,aut Jus, vel intereſſe habentium conſenſus, aut quolibet alio quantumvis magno,ſubſtantiali, inexcogitato,& inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem,ac expreſſionem requirente defectu, ſive etiam ex eo,quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates,& quævis alia de Jure ſervanda,& adimplenda, ſeruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, Statuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, totaliſque læſionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione,vel cauſa, etiam in corpore Juris clauſa,& quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica,pia, privilegiata, & tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nullibi appareat, nec alias probari poſſint, notari impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris,reductionis ad viam,& terminos Juris,aut aliud quodcumque Iuris,vel facti,aut gratiæ,vel Iuſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet etiam motu ſimili conceſſo,vel impetrato,aut emanato uti, ſeu ſe juvare in Iudicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibusvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum, & diſpoſitionum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros, Romanos Pontifices pro tempore e iſtentes, & Sedem Apoſtolicam prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, & ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuslibet clauſulis, & Decretis, etiamſi in eis de eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, ac data ſpecialis mentio fieret, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, ſed tanquam ad majus bonum,& Eccleſiaſticarum Perſonarum prædictarum quietem, ac pacem tendentes, ſemper, & omnino ab illis excipi,& quoties illæ emanabunt,toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum in quo antea quomódolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas,& plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data quandocumque eligenda conceſſas eſſe,& fore: Sicque & non aliter, in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoris, ac dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales,etiam de Latere Legatos,aut Vicelegatos,dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoſcumque quavis auctoritate,poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi,& interpretandi facultate,& auctoritate in quocumque Iudicio, & quacumq; Inſtantia judicari,& definiri debere, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter,vel ignoranter contigerit attentari, irritum,ac inane decernimus,& declaramus.

ſ.15. Non obſtantibus,quatenus opus ſit,noſtra,

Digitized by Google

ſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, provincialibus, uniuerſalibuſque Conciliis ſpecialibus, vel generalibus, aliiſque Conſtitutinnibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictarum Ecclebarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Starutis, eorumque reformatinnibus, & novis additinnibus, ſtylis, uſibus, & cnnſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis, eorumqne Superioribus, & Perſonis, ac Incis quibuſcumque, etiam ſpecifica, & expreſſa, ac individua mentione dignis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Mntu pari, ac conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamſi in eis caveatur expreſſe, qund illis per quaſcumque literas Apoſtolicas, etiam motu ſimili pro tempore conceſſas, & quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes clauſulas derogari non poſſit, neque cenſeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quæcumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & clauſulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præſentibus pro plene, & ſufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, inſertis, expreſſis, & ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum hac vice dumtaxat latiſſime, & pleniſſime, & ſufficienter, necnon ſpecialiter, & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Infliguntur pœnę in contraventores.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat Noſtram hanc paginam avocationis, extinctionis, cnnfirmationis, declarationis, voluntatis, ſubjectionis, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe uoverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto Decimo Kalendas Junii Pontificatus Noſtri Anno Primo.

LXXII.

Dat. 30. Maii 1725. An.

Statuuntur nonnulla pro augendis Redditibns Seminarii Eccleſiaſtici Cæſenaten.

Clem. XI. Conſt. ed. 1708. Jul. 21. P. 8. conceſſa fuit vinea quædam Collegio de Propaganda fide, & hujus Conſt. ed. 1725. Maii 9. P. 1. mandatur Ordinariis Italiæ, & Inſularum adjacentium, ut Seminariorum erectionem promoveat.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Apoſtolicæ Dignitatis apicem, nullo licet Noſtrorum ſuffragio meritnrum per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam evecti, in his, per quæ Seminaria, ad rectam adoleſcentium in bonis moribus, Eccleſiaſtica diſciplina, literarumque ſtudiis inſtructionem provide inſtituta uedum conſerventur, ac jugiter perſiſtant, verum uberiora quoque in dies ſuſcipiant incrementa, Paſtoralis muneris Noſtri partes libenter interponimus, prout conſpicimus in Dnmino ſalubriter expedire.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis exigui nempe redditus Seminarii prædicti.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, Seminarium Eccleſiaſticum in Civitate Noſtra Cæſenaten. centum, & ultra ab hinc annis fundatum, & erectum reperiatur cum modica dote, ſeu aſſignatione annuorum dumtaxat centum quinquaginta trium ſcutorum monetæ, quæ ex fructibus menſæ Epiſcopalis, & Capitularis, ac Beneficiorum Civitatis, & Diœceſis Cæſenaten. ad Sacri Concilii Tridentini decretorum præſcriptum detrahuntur, & ob Cleri inopiam, atque exiguas, ac multiplices portiones, quæ hanc pecuniæ ſummam conſtituunt, duræ, & difficilis, ut plurimum, exactionis redduntur, neque alia eidem Seminario integri, & amplius ab ejus fundatione ævi decurſu bona, quam parvi Conventus ſuppreſſi, ac cujuſdem hæreditatis cum onere alendi duos Juvenes ad quorumdam Patronorum nominationem inibi admittendos ei alias relictæ, ex quibus centum circiter ſcuta, partis monetæ annuatim retrahuntur, huc uſque obvenerint, aut quæſita fuerint, itaut Seminarium prædictum, utpote congruis, ac neceſſariis redditibus deſtitutum in incerto ſemper ſtatu, ac periculo, ne ſenſim dilabatur, verſetur, quandoquidem annui ejus proventus vis mercedi Præceptoribus, Miniſtris, ac inſervientibus ſoluendæ, aliiſque communibus ſumptibus hujuſmodi faciendis ſatis eſſe dignoſcuntur.

Ordinationes quædam pro augendis redditibus ejuſdem Seminarii.

§.2. Nos hoc Sanctum, & pium opus a memorato Concilio Tridentino tantopere commendatum, ac pro recta Puerorum Civitatis, & Diœceſis prædictarum educatione, vel maxime neceſſarium, quod nullum ibi adſit Collegium Clericorum Societatis Ieſu, nullaque Domus Clericorum Regularium Congregatinnis Pauperum Matris Dei, Scholarum Piarum nuncupatorum, qui eos erudiant, ac inſtruant, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, non abſimili ratione, quo olim Seminarii Eccleſiaſt. Civit. Sypontin., cum Metropolitanæ iſti Eccleſiæ præeramus, egeſtati, approbante Congregatione tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcopor., & Regular. præpoſita, opportune proſpeximus, ipſi Seminario Cæſenaten. ſubveniendum duximus. Idcirco Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine harum ſerie ſtatuimus, decernimus, & mandamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus Confraternitas, ſeu Hoſpitale Sancti Tobiæ, necnon Confraternitates Beatæ Mariæ de Suffragio, ac ejuſ-

Nempe, quibuſdam Confraternitatibus injungitur, ut ſummam quamdam eidem contribuant.

dem

Digitized by Google

dem Beatæ Mariæ de Populo reſpective nuncupatæ dictæ Civitatis Cęſenaten, eidem Seminario Cęſenaten. annua quinquaginta ſcuta paria pro earum qualibet contribuere, ac realiter, & cum effectu præſtare teneantur, & obligatæ exiſtant; ita tamen, quod unicuique ex tribus Confraternitatibus ejuſmodi nominare liceat ſingulis annis Puerum Civitatis prædictæ in eodem Seminario gratis alendum, & educandum, cujus nominatio hoc-pacto fiat, nimirum pro parte cujuslibet dictarum Confraternitatum, earumve Confratrum tres Pueri de dicta Civitate Venerabili Fratri moderno, ac pro tempore exiſtenti Epiſcopo Cęſenaten. præſentetur, ex quibus unus ab eodem Epiſcopo, quem magis idoneum, ac meliori indolis in Domino judicaverit, deligatur.

Parvus quidam Conventus Ord. Eremitarum Sancti Auguſtini ſupprimitur, ipſique Seminario unitur.

§.3. Præterea parvum Conventum de Caſacarella Ord. Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini in Diœceſi Cęſenaten. ruri poſitum, in quo duo ſoli Fratres ejuſdem Ordinis de præſenti degunt, una cum illius Conventualitate, titulo, eſſentia, & denominatione, motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus tenore præſentium perpetuo extinguimus, ſupprimimus, & abolemus, ipſique Seminario in perpetuum unimus, & incorporamus, ac tam dicti parvi Conventus, Bona mobilia, & immobilia Sacra, & Profana, Domos, Vineas, Prædia, Canones, reſponſiones, fructus, ac jura quæcumque, quam alterius Confraternitatis ſub Titulo Sanctiſſimi Roſarii ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis juxta Eccleſiam Fratrum Ord. Prædicatorum præfatæ Civitatis Cęſenaten. erectæ, cujus bona, dum Eccleſiam Cęſenaten. regebamus inanibus litibus, & controverſiis plerumque injunctis adverſus Fratres Ordinis prædicti, necnon temere contra Juriſdictionem Epiſcopalem per tunc exiſtentes ejuſdem Confraternitatis Confratres agitandis abſumi dolenter videbamus, omnes annuos fructus, redditus, & proventus cujuſcumque quantitati, ſpeciei, & valori exiſtant, eidem Seminario itidem perpetuo applicamus, & aſſignamus.

Clauſulæ peculiares.

§.4 Decernentes pariter eaſdem præſentes Literas, etiam ex eo, quod prædictarum Confraternitatum Officiales, & Confratres, ac dicti parvi Conventus, illiuſque Ord. Fratres, & cęteri quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut juſtificatæ, ullatenus fuerint, ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis Noſtrę, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & ſubſtantiali; ſive etiam ex eo quod in eiſdem præmiſſis ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio Capite, a Jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, etiã in corpore Juris clauſo, ſive etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis lęſionis, & quovis alio prætextu, occaſione, vel cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabilis, & privilegiata, etiam talis, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, notari, & impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum aperitionis oris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet conceſſo, aut impetrato quemquam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Auditores, ac ejuſdem S.R.E Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur Epiſc. Cæſenaten. executio harum Literarum.

§.5. Quocirca eidem moderno, ac pro tempore exiſtenti Epiſcopo Cęſenaten. per præſentes Motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ſolemniter publicans, dictoque Seminario in eiſdem præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate Noſtra Seminarium præfatum præſentium Literarum, & in eis contentorum hujuſmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere: non permittens illud deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari, Contradictores quoslibet, & rebelles, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque oppurtuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; legitimiſque ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam adhoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sęcularis. Ipſi moderno Epiſcopo ſerio inſuper injungentes, ut poſtquam Eccleſiarum, & locorum Piorum Civitatis, & Diœceſis prędictarum viſitationum peregerit, reliquorum locorum Piorum earundem Civitatis, & Diœceſis ſtatum in compendium redactum ad Nos quamprimum diligenter tranſmittat, ut ſingulorum redditibus perpenſis, ratam portionem a quolibet eorum d. Seminario annuatim conferendam, & ſolvendam, matura conſultatione adhibita definire, & taxare valeamus, quemadmodum de ſupradictæ Congregationis Cardinalium aſſenſu pro prædicto Seminario Sypontin. Nos olim feciſſe meminimus.

Derogatoriæ

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit de jure quæſito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in ſuppreſſionibus, unionibus, ſeu applicationibus, illiſque committendis ad partes, vocati quorum intereſt, & aliis Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſſis fieri probiben., aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Collegiis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non Confraternitatum, & Conven-

tus hujuſmodi, illiuſque Ordinis etiam Juramentn, confirmatinne Apoſtnlica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statntis, & cnnſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtnliels, eiſdem Confraternitatibus, Conventui, & Ordini, eorumque Fratribus, & Perſnnis ſub qnibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſnrum quomodolibet conceſſis, cnnfirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hnc ſervanda fnret, tennres hujuſmndi, ac ſi de verbo ad verbum, nibil penitus omiſſo, & forma in illis tradita nbſervata, inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad pręmiſſorum effectum bac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derngamus, ac derogatum eſſe vnlumus, cęteriſque cnntrariis quibuſcumque.

Datum Rnmæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Maji MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

CON-

CONSTITUTIONES
BENEDICTI XIII.
ANNO SECUNDO.

LXXIII.

Dat. 8. Junii 1725. An. 2. Confirmatur, declaratur, & ampliatur Conſtitutio Greg. XIV. excipiens delicta, & caſus, in quibus delinquentes laici Eccleſiaſtica immunitate non gaudent.

Laudata Conſt., cujus Epitome hic extat, edita eſt 1591 Maji 24. P. 1. Et Clem. XI Conſt. ad. 1716 P. 16. Confirmatum fuit quoddam Decretum contra conjectos in carceres allegantes ſe a locis immunibus eſſe extractos.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX quo, Divina diſponente clementia, ad ſupremum univerſi Chriſtiani populi regimen aſſumpti fuimus, conſiderantes debitum, quo obſtringebamur, Eccleſiarum, Sacrorumque Locorum Immunitatem ſartam tectam, inviolatamque ubique cuſtodiendi inter graviores ſuſcepti Apoſtolici Miniſterii curas merito recenſeri: diu, multumque rationes, ac media nobiſcum expendere non omiſimus, quibus ipſa Immunitas in priſtinum venerationis, & reverentiæ locum reſtitui poſſet, ac in omnibus Orbis Catholici regionibus ita obſervaretur, quemadmodum priſca illa majorum noſtrorum diſciplina, & vetus Canonicarum ſanctionum norma præſcripſit.

Epitomē Conſtitutionis Gregorianæ. §. 1. Dum hæc ſolicito animo revolveremus, in oculos primum incurrit celebris illa Conſtitutio a fel. rec. Gregorio Papa XIV. Prædeceſſore noſtro edita, quæ incipit = *Cum alias* = qua quidem Conſtitutione idem Gregorius Prædeceſſor pro Paſtorali zelo ſuo hunc ipſum in ſcopum intendens, facultates, & indulta a quibuſdam Romanis Pontificibus, ac præſertim a Sancto Pio V., & Sixto etiam V. Prædeceſſoribus itidem noſtris, tunc ſuis, conceſſa aliquibus Principibus, eorumque Officialibus, & Magiſtratibus extrahendi, ac abducendi ab Eccleſiis, aliiſque locis immunibus certorum criminum reos, & delinquentes, reformavit, moderatuſque fuit; Simul autem delictorum frequentiæ, unde publica tranquillitas maxime perturbatur, occurrere, volens, ac impedire, quantum licebat, ne aliqua graviora a pravis hominibus patrarentur ſub certa impunitatis ſpe, quam ex confugio ad loca immunia ſibi parabant, nonnulla expreſſit, & explicavit crimina, & caſus, in quibus laicos delinquentes Eccleſiaſtica Immunitate nequaquam gaudere voluit, & decrevit; ac inſuper Judices conſtituit, qui in occurentibus caſibus, an delictum eſſet, necne in eadem Gregoriana Conſtitutione exceptum cognoſcere, & declarare deberent; certamque demum formam in extractione prædictorum delinquentium a locis immunibus obſervandam ſtabilivit, & inviolabiliter ab omnibus perpetuo obſervari mandavit, quemadmodum in prædicta Conſtitutione anno Incarnationis Dominicæ 1591. non. Kalen. Junii promulgata ulterius continetur.

§. 2. Quoniam vero poſt editam hujuſmodi Conſtitutionem ob varias Doctorum eam interpretantium ſententias, & variam itidem Curiarum Eccleſiaſticarum in illius executione praxim, multiplices contentiones ſuper vero, rectoque ejus ſenſu inter Eccleſiaſtica, & Secularia Tribunalia exortæ fuerunt: quamplures Romani Pontifices, ac præſertim piæ mem. Clemens IX. Clemens X., & Clemens XI. Prædeceſſores ſimiliter noſtri de præfatis contentionibus dilucida caſuum exceptorum explicatione ſubmovendis non ſemel, ſicut accepimus, deliberarunt, facilioremque inſuper eos probandi, & declarandi methodum, ut ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris mens plenius executioni demandaretur, Curiis Eccleſiaſticis præſcribere cogitabant; ſed ab aliis diſtracti curis, ac interim morte præventi, deſtinata perficere nequiverunt. Cauſæ præſentis confirmationis, & declarationis.

§. 3. Hinc igitur eſt, quod Nos omnino expedire arbitrantes, ut ejuſmodi controverſiis Confirmatio præd. Conſtitutionis ex Motu propr.

finis aliquando imponatur, eorumdemque Prædeceſſorum pio, atque ſalubri propoſito inhærentes, Motu proprio, ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, imprimis providam memorati Gregorii Prædeceſſoris Conſtitutionem cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, atque diſpoſitis ampliſſime confirmamus, approbamus, & innovamus, & quatenus opus ſit, Criminum in illa exceptorum reis, & delinquentibus Immunitatem Eccleſiaſticam ſuffragari nequaquam debere iterum, ac de novo decernimus, & declaramus. Præterea non abſque gravi animi noſtri dolore animadvertentes ob auctam, atque in dies invaleſcentem perverſorum hominum malitiam ſæpe, ac ſæpius nonnulla alia gravia crimina perpetrari, quæ non minus, quam illa in Gregoriana Conſtitutione, ut præfertur, excepta, publicam quietem perturbant, proinde ad delinquentium audaciam, ac ejuſmodi delictorum frequentiam, quantum fieri poterit, coercendam, pro Apoſtolici muneris noſtri debito, ea, quæ inferius explicabuntur, ſtatuenda cenſuimus.

Declaratio, & ampliatio ejuſdem.

§.4. Cum itaque prædicta Gregoriana Conſtitutione cautum ſit ut publicis Latronibus, viarumque Graſſatoribus, qui itinera frequentata, vel publicas ſtratas obſident, aut viatores ex inſidiis aggrediuntur, Immunitas Eccleſiaſtica minime ſuffragetur; non levis autem inter Doctores emerſit controverſia, an quis ex unico actu publicus Latro, & Graſſator dici poſſit, vel plures ad id actus requirantur: Nos ejuſmodi controverſiam dirimere intendentes, unicam tantum graſſationem in via publica, aut viciuali admiſſam ſufficere ad hoc, ut quis publicus Latro, & Graſſator dici valeat, dummodo tamen graſſati mors, aut membrorum mutilatio ſecuta fuerit, tenore præſentium definimus, & declaramus. Inſuper ab Eccleſiaſticæ Immunitatis beneficio excludimus, atque repellimus, & pro excluſis, atque repulſis haberi volumus, ne dum eos, qui homicidia, aut mutilationes membrorum in Eccleſiis, earumve Cœmeteriis committere audent, quemadmodum in Gregoriana Conſtitutione ſancitum eſt: Verum etiam eos, qui ſtantes in Eccleſia, vel Cœmeterio, interficiunt ſtantes extra Eccleſiam vel Cœmeterium, aut ipſis membrum mutilant: necnon eos, qui ſtantes extra Eccleſiam, aut Cœmeterium, occidunt ſtantes intra Eccleſiam, vel Cœmeterium, aut iis membrum mutilant: ac eos tandem, qui Confugientibus vim inferunt, atque ipſos ab Eccleſia, aliove loco immuni violenter extrahunt, & abducunt: Declarantes in quatuor præmiſſis caſibus ejuſmodi Reos non illius tantum Eccleſiæ, quam violarunt, ſed cujuſcumque etiam alterius Eccleſiæ Immunitate gaudere nequaquam poſſe, aut debere. Adhæc in crimine Aſſaſſinii non modo Mandatarios, qui in ipſamet Gregoriana Conſtitutione aperte excipiuntur, ſed etiam Mandantes, qui certum præmium, aut mercedem ſive in pecunia, ſive in aliis rebus tradiderint, aut promiſſerint, quamvis promiſſio nullum habuerit effectum, dummodo Aſſaſſinium reipſa patratum fuerit, ab Eccleſiaſticæ Immunitatis beneficio excludimus, ac pro excluſis perpetuo haberi volumus, & mandamus. Excludimus pariter, repellimus, atque privamus ejuſdem Immunitatis privilegio interficientes proximum ſuum animo præmeditato, ac deliberato: Falſificantes Literas Apoſtolicas: Miniſtros Montis Pietatis, vel alterius publici Telonii, aut Banci pro depoſitis Principis, privatarumque perſonarum deſtinati, furtum, aut falſitatem in prædictis locis committentes, cujus ratione Arca pecuniaria ita minuatur, ut pœnæ ordinariæ locus ſit: Conflantes, adulterantes, vel tondentes quaſcumque monetas aureas, vel argenteas, etiam Principum exterorum, quotieſcumque in loco, aut Provincia, ubi crimen admittitur, liberum habeant uſum, & commercium: vel ipſas monetas conflatas, adulteratas, aut detonſas ſcienter ita expendere, & erogare præſumentes, ut fraudis conſcii, atque participes cenſeri poſſint: Illos demum, qui ſub nomine Curiæ ſeſe introducunt in alias domos animo ibidem perpetrandi rapinas, eaſque reipſa committunt cum homicidio, aut mutilatione membrorum alicujus ex domeſticis earumdem ædium, vel etiam extranei, quem ibi forte reperiri contigerit, dummodo homicidium, vel membrorum mutilatio ſequatur.

Omnes aliæ declarationes abrogantur.

§.5. Ceterum cum diuturna experientia compertum fuerit Curias Eccleſiaſticas in caſibus, qui hactenus evenerunt, difficultates probare, & conſequenter declarare potuiſſe delictum, pro quo quis ad Eccleſiam confugerat, fuiſſe comprehenſum in numero exceptorum, propter variam earumdem Curiarum praxim, & varias pariter opiniones Doctorum, qui antedicti Gregorii Prædeceſſoris mentem quoad normam ab ipſo præſcriptam recipiendi probationes, & procedendi ad declarationem criminum exceptorum, interpretari voluerunt: ſtatuimus, præcipimus, & mandamus nullam in hoc de cætero haberi rationem cujuſcumque interpretationis ejuſdem Gregorianæ Conſtitutionis, quæ a quocumque Doctore prodierit, neque praxis a quibuslibet Curiis, aut Tribunalibus invectæ, imo nec quarumcumque declarationum, quæ ab hujus Almæ Urbis noſtræ Tribunalibus, ſive etiam a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Immunitati Eccleſiaſticæ Præpoſitorum emanaverint, quatenus præſenti noſtræ Conſtitutioni adverſentur; Sed in occurrentibus caſibus normam hic a nobis præſcribendam inviolabiliter ab omnibus obſervari volumus, & ſancimus:

Præſcribitur forma extrahendi delinquentes ab Eccleſiis.

§.6. Quotieſcumque igitur Curia Eccleſiaſtica a Curia Seculari fuerit requiſita, ut laicum aliquem delinquentem e loco immuni extrahi, ac illi conſignari faciat, eaque ſuper delicti excepti qualitate, ac perſonæ reiteratæ ſubminiſtrata, vel acquiſita ſint indicio, quæ ad capturam decernendam ſufficere videantur; tunc Curia Eccleſiaſtica ad ejuſdem Delinquentis extractionem ab Eccleſia, aliiſque locis immunibus, ope, ac medio ſuorum Executorum, implorato etiam, quatenus opus ſit, brachii Secularis auxilio, & cum interventu Perſonæ Eccleſiaſticæ ab Epiſcopo deputandæ, procedere teneatur, extractumque ad ſuos Carceres aſportari, ac ibi ſub tuta cuſtodia detineri curet, & faciat. Ubi vero ex proceſſu informativo deſuper conficiendo conſtet de crimine excepto, ac inſuper adverſus eumdem extractum talia reſul-

tent

tent iudicia, ut crimen ab eo fuiſſe patratum moraliter credi poſſit (quæ quidem indicia juxta regulas juris vocantur ultra tnrturam) eo tandem caſu præfatum extractum Miniſtris, & Officialibus Curiæ Secularis tradere, & conſignare poſſit ac debeat, exacta tamen, receptaque prius ab ipſis obligatione in forma juris valida reſtitueudi extractum Eccleſiæ, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ nobis, ac pro tempore exiſtenti Romano Pontifiei reſervatæ, quatenus idem estractus indicia contra ipſum acquiſita in ſuis defenſinnibus purget, ae diluat. Quod ſi ea minime purgaverit, & vere delinqnens repertum fuerit, Curiæ Seculari in ipſum tali caſu, ut juris eſſe cenſuerit agere, atque procedere lieeat.

Statuitur juxta Conſtitut. præfatam, ut ſoli Epiſcopi declarare valeant, ſi delicta ſint de numero exceptorum.

§. 7. Præterea conſiderantes ſæpedictum Gregorinn Prædeceſſorem in ſua Conſtitutione nptimo quidem jure ſanſiſſe, ut ſoli Epiſcopi, & non alii Epiſeopis inferiores, etiamſi locorum Ordinarii ſint, aut nullins Diœceſis, aut Conſervatores a Sede Apoſtolica ſpecialiter, vel generaliter deputati, cognoſcere, & declarare valeant, an delicta, prn quibus Inquiſiti ad loca immunia confugerunt, & in eis ſe reeeperunt, ſint, necne de genere, ae numero exceptorum: Nos providam ejuſmodi diſpoſitinnem approbantes, & cnnfirmantes, eique inhærentes, mntu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, tenore præſentium quibuſcumq; Magiſtratibus, Officialibus, & Miniſtris Secularibus, ueenon quibuſvis aliis perſonis eujuſcumque gradus, & conditinnis exiſtant, etiamſi Imperiali, Regia, Ducali, ant alia quavis mundana dignitate, aut auctoritate præfulgeant, diſtricte interdicimus, ac inhibemns, ne hujuſmodi cauſis, vel conficiendo proceſſus, vel Iuquiſito extrahendo a locis immnnibus, vel declarando erimiua ab eis admiſſa eſſe de exeeptis in Gregoriana, aut in præſenti noſtra Conſtitutinne, ullo pacto ſeſe ingerant, aut immiſceant. Quod ſi ſecns quidquam attentare præſumpſeriut, ex nunc omnia in contrarium præmiſſorum gerenda irrita, & inania, nulliuſque roboris, vel momenti perpetnn fore, ipſoſque attentantes in cenſuras, & alias pœnas a Sacris Cauonibus, & Conſtitutinnibus Apoſtolicis adverſus eos, qui Jnrisdictionem Eccleſiaſticam quoquo modo lædnnt, ae violant inflictas ineurrere decernimus, & declaramus: Volentes, intendentes, ac expreſſe mandantes, quod omnimoda cognitio, atque judicium de criminibus in Gregnriana Conſtitutinne eseeptis, & a nobis ſuperins explieatis, tum etiam de aliis, quæ in præſenti nnſtra Conſtitutione adjieienda, & ſimiliter excipienda duximus, quemadmodum, ut præfertur, adjecimus, & excepimus, ad Epiſcopos tantnm privative quoad omnes alios, perpetun ſpectet, atqne ſpectare debeat, & donec ipſi in oceurrentibus caſibus deelaraverint delictum eſſe de exceptis, & cetera nmnia a nobis ſuperius conſtituta adimpleverint, Inqniſitos Eceleſiæ, vel alterius loci Sacri, ad quem eonfugerunt immunitate gaudere tutn debere, ac in ea ennſervandos, & manutenendos eſſe ſtatuimus, præcipimus, & mandamus.

Exhortatio ad Epiſcopos ſuper prædictis.

§.8. Univerſos demnm, & ſingulos Venerabiles Fratres Noſtros Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, & Epiſenpos, quos hujus noſtræ Conſtitutionis executores depntamus, in viſceribus Domini Nnſtri Jeſu Chriſti hortamur, & paterna charitate admnnemus, ut quanti mnmenti ſit hoc negntium, ſerin eogitantes, in oceurrentibus eaſibus qualitatem teſtium, & probatinnum pondus ſummo ſtudio, ac vigilantia ſerutentur, omnemque fraudem, dnlum procul arceri ſatagant; quin etiam Sacerdotali pectore, quotieſcumque npus fuerit, iis omnibus obſiſtant, qui ejuſdem præſentis Conſtitntionis executionem, ac obſervantiam quomodocumque temerario auſu impedire præſumerent. In reliquis porro caſibus tam in hac noſtra, quam in Gregoriana Cnnſtitutione nnn exceptis, memores quam acriter ſemper, & qua eximia, ae prnrſus ſingulari animi fortitudine majores noſtri pro Eccleſiaſtica libertate, ac Immunitate pugnaverint, nihil de illa imminui permittant, neque ſacris juribus labem ullam irrogari patiantur, ſed ea pari ſane zelo, atque conſtanti tueri curent: ab omni tamen tumultn, ac perturbatinne caventes, ne jactantiæ cauſa potius, quam miſerationis, & juſtitiæ titulo, Eecleſiaſtiea Privilegia aſſerere velle videantur.

Clauſulæ.

§.9. Deeernentes eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæeumque ſemper valida, firma, & efficacia esiſtere, ae fore, ſuoſque integros, atqne plenarios effectus ubique ſortiri, & obtinere, ac ab nmnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit qunmodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſeumque Judiees Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtnlici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſ. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quavis præeminentia, & poteſtate fungentes, ae functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicaudi, & interpretandi faeultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter cnntigerit attentari.

Derogatio.

§. 10. Non obſtantibus Caneellariæ nnſtræ Apoſtolicæ Regulis, necnon quorumcumque Prædeeeſſorum noſtrorum Literis Apoſtolicis, Privilegiis, Indultis, & facultatibus quibuſvis perſnnis etiam ſpeciali mentione dignis, & quavis quantumcumque ſublimi dignitate, & auctoritate fulgentibus, & ex quibuſvis etiam gravibus, & urgentiſſimis cauſis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & eum quibuſvis etiam derogatnriarum derogatoriis, aliiſq; efficacinribus efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, ſeientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, ac alias qunmodolibet in contrarium præmiſſorum eonceſſis, ennfirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumqne totis tenoribus ſpeeialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per elauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſsin babenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſinne digna præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, & inſertis, ac reſervatis reſpective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, &

A a expreſ-

Digitized by Google

expreſſe derogamns, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Mandatur ſub n. a fides tranſumptis.

§.11. Ut autem præſentes literæ ad omniom notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum eaempla ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis io Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari, ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent. Utque ipſarum præſentinm literarum traſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam eatra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſeotibus adhiberetur, ſi forent eahibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat pagioam hanc noſtræ voluntatis, ſanctionis, præcepti, Decreti, Maudati, prohibitionis, & derogationis iofringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto ſesto Idus Juoii Pontificat. noſt. Anno Secundo.

LXXIV.

Dat. 9. Jun. 1725. Ann.

Confirmatur Decretum Magiſtri Generalis Minorum de Obſerv. approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturoini Martyris d. Ordinis.

De alternativa officiorum pro Provinc. S. Anton. in Luſitania Min. de Obſerv. Diſcalc. vide Inn. XIII. Conſt. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. Et hujus Pontificis Conſt. ed. 1725. Jun. 25. P. 2. agitur de Alternativa officiorum Min. de Obſerv. Provinciæ Siciliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

NUper pro parte dilecti filii Antonii Mula Procuratoris Provinciæ Sancti Saturuini Martyris Ordinis Mioorum Sancti Franciſci de Obſervantia ab illius Definitorio ſpecialiter deputati Nobis eapoſito, quod alias nempe die 19. Februarii 1706. ad pacem in præfata Provincia perpetuo ſervandam, ac ſeditiones exterminandas, quæ in diſtribuendis Officiis, & muneribus ipſius Provinciæ oriri poteraot, omnium voto, & conſenſu ſtabilita fuerat Alternativa inter Fratres Montanos ea una, & Campeſinos ex altera partibus, ſcilicet, qood quando Miniſter Provincialis cum duobus Diffinitoribus erit ex nna parte, Cuſtos cum aliis duobus Diffinitoribns fiat ea alia, & ſic viceverſa eligendo in primo Capitulo celebrando poſt hujuſmodi concordiæ confirmationem Miniſtrum Provincialem ea parte Montanorum; Item ex uodecim Guardianis eligendis in præfata Provincia quinque quidem ea parte ejusdem Miniſtri Provincialis; reliqui vero ſex ea parte Cuſtodis, ac inſuper convenerant, quod Confeſſarius Monialium Monaſterii Sanctæ Luciæ aſſumendus ſit ex parte, ea qua aſſumptus fuerit idem Provincialis, & quod Lectores tum Philoſophiæ, tum Sacræ Theologiæ, & Verbi Dei Prædicatores, qui Conventuales dicuotur æqualiter utrique parti diſtribuantur, & io caſu vacationis ea quacumque canſa provenientis, ſubrogatio fiat juxta formam Conſtitutionnm generalium dicti Ordiois auctoritate Apoſtolica confirmatarum, ubi vacatio acciderit. In admittendis autem ad habitum nova alternativa ſervanda erit, ſed probata idoneitate, ſervatiſque juata Statuta generalia Ordinis prædicti ſervandis indifferenter admittantur, dummodo in Regno Sardiniæ ſint nati, & hæc omnia a præfata Provincia concordata a Definitorio Generali die 22. Maji 1723. ſpeciali Decreto ſub nullitatis pœna confirmata fuerant; ideoque pro parte d. Antonii etiam totius Provinciæ hujuſmodi nomioe Nobis ſupplicato, ut concordiam, & Alternativam prædictam approbare, & ſub eadem pœna obſervari mandaremus.

A Pontifice remiſſa illius approbatio ad Congregationem Epiſcop. & Regul.

§.1. Nos ſupplicem libellum ſuper præmiſſis Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardiualium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam remiſimus, quæ quidem Congregatio per ſuum Decretum die 20. Aprilis proxime præteriti editum, attenta relatione dilecti filii moderni Commiſſarii Generalis Curiæ ejuſdem Ordinis benigne commiſit dilecto pariter filio illius Miniſtro Generali, ut veris esiſtentibus narratis, & qnatenus ita io Domioo eapedire cenſuiſſet, ſupraſcriptas Concordiam, & Alteroativam pro ſuo arbitrio, & conſcientia approbaret, atque confirmaret, & in poſterum ab omnibus ſub pœua nullitatis ſervari mandaret. Unde dictus Miniſter Generalis io vim facultatis ſibi ſic attributæ edidit Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet:

Ab illa ad Miniſtrum Gen. Ordinis

A quo Decretum hoc emanavit.

§.2. *Cum ſicut accepimus, ex retroſcripto Decreto Sacræ Congregationis negotiis Epiſcoporam, & Regularium præpoſitæ Provincia Noſtra Sancti Saturnini Martyris in Regno Sardiniæ ad eamdem Sacram Congregationem ſupplici Libello recurrerit pro Confirmatione cujuſdam Concordiæ, & Alternativæ communi voto, & conſenſu deciſæ, & ſtabilitæ die 19. Februarii anni 1706. approbatæ, necnon a Definitorio Generali in Capitulo ultimo Romæ celebrato, Decreto ſpeciali emanato die 22. Maij 1723., atque eadem Congregatio audito Patre Commiſſario Generali Curiæ pro familia Ultramontana, attentaque ejuſdem relatione, arbitrio, & conſcientiæ noſtræ, prout in Domino expedire cenſuerimus conveneris prænarratam Concordiam, ſeu Alternativam approbare, & confirmare, atque ad ejus firmiorem obſervationem omne robur opportunum adjicere. Nos propterea hujuſmodi facultate, & commiſſione, quam reverenter accepimus utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum, ac bonum commune præfatæ noſtræ Provinciæ præ oculis habentes dicimus, cenſemus, ac declaramus præfatam concordiam, ſeu Alternativam opportunam; quin & neceſſariam fore ad eliminandas diſcordias, quæ ex diſtributione Officiorum, tam majorum, quam inferiorum in Capitulis tam Provincialibus, quam intermediis oriri contingunt,*

Google

gunt ; pacemque communem perpetuo firmandam ; eamque propterea approbamus , & confirmamus , atque futuris temporibus perpetuo ſub pœna nullitatis cujuſcumque attentati contra ipſam . Sic nimirum , ut bipartita Provincia inter Montanos , & Campeſtres alternativa inpoſterum inviolabiliter ſervetur in Provincialatu , Cuſtodiatu , & Diffinitoriatibus , & Guardianatibus ; adeout una vice ex parte Montanorum eligatur Miniſter Provincialis , & duo Diffinitores , & ex parte Campeſinorum creetur Cuſtos, & duo alii Diffinitores ; deinde ex undecim Conventibus, quibus conſtat præfata Provincia quinque adſcribantur parti , ex qua aſſumendus eſt Provincialis , & reliqui ſex parti , ex qua eligendus eſt Cuſtos . Item Confeſſarius Sanctimonialium Sanctæ Luciæ deputabitur ex parte Provincialis , ac tandem Lectores tam Philoſophiæ , quam Theologiæ , ſicuti Prædicatores Conventuales inſtituantur ad æqualitatem utriuſque partis , & in caſu vacantiæ unius , vel alterius ſubſtitutio fieri debebit ex illa parte , in qua vacantia contigerit . In reliquis autem Officiis , & Miniſteriis ſicut & in receptione Novitiorum ad habitum , nulla alternativa ſervabitur , ſed omnia juxta Statuta Generalia Ordinis , atque praxim hucuſque ſervatam diſtribuentur . Præcipimuſque per Sanctam obedientiam ſub pœna privationis Officiorum , ac perpetuæ inhabilitatis ad illa omnibus, & ſingulis tam Patribus , quam Fratribus præfatæ noſtræ Provinciæ ut hanc Concordiam , ſeu Alternativam a Nobis auctoritate Apoſtolica approbatam , declaratam , & confirmatam admittere , exequi , & ſervari teneantur . Datum Romæ die 5. Maij anni 1725. = G. Laurentius a S. Laurentio Miniſter Generalis = De mandato S.P. Rmæ Fr. Emmanuel Fernandez del Rio Secretarius Generalis Ordinis . Loco ✱ Sigilli = Regiſtrat. tit. Provinciæ =

Preces Procuratoris Provinciæ .

§. 3. Cum autem , ſicut dictus Antonius Nobis ſubinde exponi fecit , ipſe præmiſſa , quo firmius ſubſiſtant , & ſerventur exactius Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret : Nos ipſum Antonium ſpecialibus favoribus , & gratiis proſequi volentes , & a quibuſvis excommunicationis , ſuſpenſionis , & Interdicti , aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis , cenſuris , & pœnis a jure , vel ab homine quavis , occaſione , vel cauſa latis , ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes , & abſolutum fore cenſentes , ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis , inclinati , Decretum præinſertum , auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus , & approbamus , illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus , ac omnes , & ſingulos , juris , & facti defectus , ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus .

Confirmatio relati Decreti

Clauſulæ cum derogatoria .

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas firmas , validas , & efficaces exiſtere , & fore , ſuoſque plenarios , & integros effectus ſortiri , & obtinere , ac illis , ad quos ſpectat , & pro tempore ſpectabit in omnibus , & per omnia pleniſſime ſuffragari , & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari : Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios , & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores , judicari, & definiri debere; ac irritum , & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari .

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus , & Ordinationibus Apoſtolicis , necnon quatenus opus ſit Provinciæ , & Ordinis præfatorum , etiam Juramento , confirmatione Apoſtolica , vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis , & conſuetudinibus ; privilegiis quoque, Indultis , & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis , confirmatis , & innovatis . Quibus omnibus , & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene , & ſufficienter expreſſis , ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus , cæteriſque contrariis quibuſcumque .

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die IX. Junii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo .

LXXV.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum in gratiam Canonicorum Præmonſtratenſium Congregationis Hiſpaniæ ſuper indulto recitandi Officia Sanctorum dicti Ordinis. Dat. 18. Junii 1725. Ann. 2.

Simile Decretum pro iiſdem confirmatum fuit ab Innoc. XIII. Conſt. ed. 1724. Feb. 9. P. 3. Et hujus Pont. Conſt. ed. 1728. Martii 8. P. 4. Confirmatur aliud Decr. pro recitatione officiorum nonnullorum Sanctorum dicti Ordinis .

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam .

ALias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum ad reiteratas preces dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Congregationis Hiſpaniæ Ordinis Præmonſtraten. Decretum tenoris , qui ſequitur , videlicet =

Decretum prædictum .

§.1. *Ordinis Canonicorum Præmonſtraten. Congregationis Hiſpaniæ . Humillimis , reiteratiſque precibus nomine Canonicorum Ordinis Præmonſtratenſium Congregationis Hiſpaniæ porrectis , & ab Eminentiſſimo , & Reverendiſſimo Domino Cardinale de Belluga in Sacra Rituum Congregatione benigne indulſit , ut ipſi , quamvis a Gubernio , & Officio aliarum Congregationum præfati Ordinis ſint diviſi , in poſterum Officium omnium Sanctorum dicti Ordinis juxta Ritum Breviarij , & Miſſalis Romani recitare , & Miſſas celebrare poſſint , & valeant . Die 23. Septembris 1724. F. Cardinalis Paulutius Præfectus = N. M. Tedeſchi Archiepiſcopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius. =*

Preces eorumdem Canonicorum .

§.2. Cum , ſicut pro parte eorumdem Canonicorum Nobis ſubinde expoſitum fuit , ipſi Decretum hujuſmodi , quo firmius ſubſiſtat , Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent : Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes , & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis , ſuſpenſionis , & Interdicti , aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis , cenſuris , & pœnis a Jure , vel ab homine quavis occaſione , vel cauſa latis , ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes , & abſolutas

tas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXVI.

Dat. 21. Junii 1725 An. 2.

Conceditur Gymnaſiis, ſeu Collegiis Societatis Jeſu facultas eligendi ſibi in ſpecialem Patronum B. Aloyſium Gonzaga.

Inn. XI. Conſt. ed. 1682. Sept. 7. P.6. confirmata fuit Electio S. Ignatii in Patronum Regionis Cantabriæ. Et hujus Pont. Conſt. ed. 1724. Jun. 3. P.1. publicata fuit Canonizatio S. Franciſci Borgiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a debito promovendi cultum Sanctorum.

APoſtolicæ Servitutis Officium, quod inſcrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati Noſtræ credere digna eſt, ad ſpiritualium fidelium ædificationem, ſalubriter exequi adſpirante ſuperni favoris auxilio jugiter ſatagentes, beatorum Chriſti Servorum, qui deſpectis Sæculi vanitatibus jugum Domini in Sancta humilitate aſſumpſerunt, & virtutum omnium corona redimiti, decurſo feliciter mortalis vitæ ſtadio, immarceſcibilem gloriæ Coronam in Cœlis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in Terris libenter promovemus, ſicut Dei honori, & laudi, populorumque pietati convenire conſpicimus.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.1. Glorioſa itaque Beati Aloyſii Gonzaga Societatis Jeſu, virginitate in primis, ac vitæ innocentia, & Principatus contemptu clariſſimi merita devota conſideratione, ingentique animi noſtri gaudio recolentes, ac Juvenes, qui dilectorum filiorum Clericorum Regularium ipſius Societatis Jeſu Scholas frequentant, quique ſicut accepimus, eumdem Beatum Aloyſium uti peculiarem Patronum jam a ſæculo, & ultra ſua ſponte, privataque auctoritate colere cœperunt, ad ejus veſtigia, & virtutum, quibus mirifice enituit, exempla ſectanda, & opem crebris illius interceſſione ab Omnipotenti Deo patratis miraculis teſtatam in eorum neceſſitatibus, & animarum periculis ferventius expoſcendam excitare cupientes; Omnibus, & ſingulis Univerſitatibus, Gymnaſiis, vel Collegiis generalium publicorum, vel ſtudiorum, tam erectis, quam erigendis, quæ a Clericis Regularibus prædictæ Societatis Jeſu de præſenti reguntur, aut in poſterum regentur, ubicumque terrarum exiſtentibus, ac Scholaribus ibidem literarum ſtudiis operam nunc, & pro tempore navantibus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus memoratum Beatum Aloyſium, tanquam ſuorum liberalium ſtudiorum, atque innocentiæ, & caſtitatis, in lubrica præſertim juvenili ætate diligentius cuſtodiendæ ſpecialem patronum ſibi deligere, habere, colere, & venerari, illiuſque feſtum quotannis, die 21. Menſis Junii celebrare; necnon iis ex prædictis ſcholaribus, qui ad horas Canonicas tenentur, eadem die in honorem dicti Beati Aloyſii officium recitare de communi Confeſſoris non Pontificis ſub ritu duplici minore, & ſi qui pariter ex illis in Sacro Presbyteratus ordine conſtituti fuerint, Miſſam etiam ſub eodem ritu, & de communi itidem Confeſſoris non Pontificis in Univerſitatum tamen, Gymnaſiorum, ſeu Collegiorum ejuſmodi Eccleſiis dumtaxat, die prædicta celebrare juxta rubricas Breviarii, ac Miſſalis Romani libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Conceſſio prædicta cum quibuſd. aliis Indultis.

Clauſulæ.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Mandatur fidem adhibendam tranſumptis.

§.3. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Superioris, ſeu Secretarii dictæ Societatis ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, vel Præpoſiti, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore exiſtentis munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Junii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXVII.

Dat. 23. Junii 1725. Ann. 2.

Confirmatur conceſſio Privilegiorum Congregationis Theatinorum Congregationi Clericorum Regularium Minorum a Gregorio XIV. facta.

Laudata Gregorii Conſtitutio edita fuit 1591. Feb. 18. P.1. & confirmata a Clem. VIII. Conſt. ed. 1692. 1. Jul. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

SAcroſanctum Apoſtolatus Officium, quod humilitatem Noſtram nullo licet meritorum ſuffragio gerere voluit Altiſſimus, jugiter poſtulat, ut paternam Sacrarum Religionum, & Congregationum in militanti Eccleſia ſuaves & uberes fructus aſſidue præſtantium curam exercentes, privilegia, gratias, & Indulta illis

a Ro-

a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris conceſſa; qun ſolidiori robore perennent, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Didacus Zaiz Præpoſitus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod alias poſtquam felic. record. Sixtus Papa V. Prædeceſſor Noſter eamdem Congregationem per quaſdam ſuas literas deſuper in ſimili forma Brevis die prima Julii 1588. expeditas approbaverat, ac privilegiis decoraverat, ſubinde vero Gregorius XIV. Prædeceſſor pariter Noſter omnia, & ſingula privilegia, prærogativas, conceſſiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, cæteraſque gratias ſpirituales, & temporales, ac tam conjunctim, quam diviſim, etiam per viam communicationis, vel extenſionis, aut alias quomodolibet Congregationi Presbyterorum Theatinorum nuncupat., illiuſque Generali, aliiſque Superioribus, Officialibus, Miniſtris, & perſonis, eorumque Domibus Regularibus quibuſcumque conceſſa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum ejuſque Domus Regulares, necnon Generalis, Superiores, Officiales, Miniſtri, & aliæ quæcumque illius perſonæ de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut conceſſione Apoſtolica, vel alias quomodolibet per viam communicationis, & extenſionis utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi Clericorum Regularium Minorum, illiuſque Domibus Regularibus, necnon Præpoſito Generali, aliiſque Superioribus, Officialibus, & Miniſtris, ac aliis quibuſcumque illius perſonis tunc, & pro tempore exiſtentibus Apoſtolica auctoritate perpetuo conceſſit, illaque omnia, & ſingula ad dictam Congregationem Clericorum Regularium Minorum, illiuſque Domos Regulares, necnon Præpoſitum Generalem, Superiores, Officiales, Miniſtros, & perſonas prædictas, itaut eadem Congregatio Clericorum Regularium Minorum, ejuſque Regulares Domos, illorumque Generalis, Superiores, Officiales, Miniſtri, & perſonæ tunc, & pro tempore exiſtentes præmiſſis omnibus, & ſingulis æque, & pariformiter, ac ſine aliqua differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite poſſent, perinde ac ſi ſingula præmiſſa illis ſpecialiter, & expreſſe, ac principaliter, non autem ad inſtar conceſſa, & ſuis literis expreſſa, ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo inſerta fuiſſent, dicta auctoritate extendit, illaque omnia, & ſingula Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujuſmodi, illiuſque Domibus Regularibus, & perſonis prædictis communicavit, & alias prout in ipſius Gregorii Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 18. Februarii 1591. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius dicitur contineri, & poſtmodum piæ mem. Clementis Papa VIII. pariter Prædeceſſor Noſter per ſuas itidem literas die prima Julii 1592. expeditas omnia, & ſingula privilegia, & gratias eidem Congregationi Clericorum Regularium, ſicut præmittitur, conceſſa, pari auctoritate confirmavit.

A Greg. XIV. Privilegia omnia Congregat. Theatinorum dictæ Congreg. Clericorum Regularium Minor. conceſſa.

Quod a Clemente VIII. confirmatum.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Didacus Præpoſitus Generalis prædictus Gregorii Prædeceſſoris Literas Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret. Nos ſpecialem ipſi Didaco Præpoſito Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; conceſſionem, & elargitionem Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujuſmodi omnium gratiarum, & privilegiorum memoratæ Congregationis Theatinorum, etiam per viam communicationis, & extenſionis a prædicto Gregorio Prædeceſſore per ejus literas ſupradictas factas, ut præfertur, eadem auctoritate, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, necnon quatenus opus ſit ea omnia, & ſingula de novo concedimus, illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Preces Præpoſiti Generalis.

Confirmatio præd: Conſtitutionis.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper, & perpetuo firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ dictus Gregorius Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides adhibenda tranſumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXVIII.

Erigitur Oppidum Pontis Curvì Provinciæ Romanæ in Civitatem: ejuſque Collegiata Eccleſia in Cathedralem.

Dat. 23. Junii 1725. An. 2.

Conſt: ed: 1725., Jul: 16, P: 2. erigitur Cathedralis Setin: Et Conſt: ed. 1725. Maji 23. P. 1. confirmata fuit erectio Eccleſiæ Urbinaten. in Metropolitanam.

BE-

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœdium a cura Roman. Pontificis omnium Eccleſiarum præſertim, quæ ejus temporali dominio ſubjecta ſunt.

IN excelſa Sedis Apoſtolicæ ſpecula, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, per ineffabilem illius, cujus eſt terra, & plenitudo ejus, clementiam conſtituti, levamus jugiter in circuitu Agri Dominici mentis noſtræ oculos, pervigilis more Paſtoris inſpecturi, quid Provinciarum, & locorum quorumlibet ſtatui conveniat, quidue operis ad promovendum ubique ſpirituale Chriſtifidelium bonum impendi debeat. Dignum vero Pontificia noſtra ſolicitudine in primis arbitramur, & juſtum, ut ad ea, quæ Eccleſiarum quarumcumque decorem, & amplitudinem, Divinique cultus incrementum reſpiciunt: quæque ſimul Oppidorum illuſtrium, & eorum præſertim, quæ Romani Pontificis etiam temporali dominio ſubjecta ſunt, ſplendidiori ornamento conducere, & Populis erga Nos, eandemque Sedem fide, ac devotione præſtantibus peculiarem conſolationem afferre poſſunt, ſtudia, curaſque noſtras libenter convertamus, noſtrique Paſtoralis Officii partes propenſa charitate deſuper interponamus, prout pia eorumdem populorum vota poſtulant, & Nos, matura adhibita conſultatione, cognoſcimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ præſentis erectionis præd. Oppidi laudes.

§.1. Cum itaque, ſicuti pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum ſecularis, & Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Bartholomæi, necnon Univerſitatis, & Populi Oppidi noſtri Pontis Curvi Aquinatis Diœceſis in Provincia Romana, nuper expoſitum Nobis fuit, idem Oppidum inter alia illarum partium inſigne, & antiquitatis gloria percelebre, quippe quod ex ruinis veterum Fregellarum (claræ olim in Latio Urbis) fuiſſe conditum exiſtimatur, conſpicua habitatorum, incolarumque multitudine, benedicente Domino, refertum exiſtat: ac ſeptem Parochialibus Eccleſiis, quarum tres ſunt Collegiatæ congruo Canonicorum numero inſtructæ, pluribus diverſorum Ordinum Virorum, atque Mulierum Cœnobiis, quatuor Confraternitatibus Laicorum, duobus Hoſpitalibus, Monte Pietatis pro ſubſidio Pauperum, Commenda Equitum Ordinis Sancti Joannis Hieroſolymitani, multis nobilibus ædificiis, & non paucis familiis honeſtiſſimis decoretur, ac ultra Pagum Sanctæ Olivæ nuncupatum ſibi ſuppoſitum, amplum, atque fructiferum habeat territorium, quod ad triginta circiter milliaria protenditur; retroactis vero temporibus plures in lucem ediderit Sacros Præſules, & alios vitæ ſanctimonia, optimarum diſciplinarum cultu, & militari etiam laude illuſtres viros, adeoque a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris non ſpecialibus modo gratiis, & beneficiis ornari, ſed Civitatis quoque titulo aliquando appellari meruit: Præterea, cum Epiſcopi Aquinates ob Cœli inſalubritatem, & Domus Epiſcopalis defectum, apud ſuam Cathedralem Eccleſiam, quæ ceteroquin unum Archipresbyterum cum ſex tantum Canonicis habet, reſidere non poſſint, ab antiquo tempore jugiter in antedicto Oppido Pontis Curvi reſideant, & in memorata Eccleſia Sancti Bartholomæi nobilis, & amplæ ſtructuræ, ubi Archipresbyter, qui eſt unica Dignitas, Canonicus Theologus, & decem alii adſunt Canonici, Divinis Officiis more Cathedralium inſervientes, Cathedram fixam tenere, Sacra Olea conficere, Ordines, & Functiones Pontificales, quæ ex Tridentini Concilii præſcripto in Cathedralibus Eccleſiis peragi debent, decenter exercere ab antiquo etiam tempore conſueverint: In eadem inſuper Collegiata Eccleſia honorifice aſſervetur, & peculiari fidelium veneratione colatur Sacrum Corpus Sancti Grimoaldi Confeſſoris, ipſius Eccleſiæ olim Archipresbyteri, & Concivis, cujus nomen in Martyrologio Romano deſcriptum eſt: Ad hæc in præfato Oppido ſpecioſum extet Epiſcopium a Moderno Epiſcopo propriis ſumtibus cum Curia, & Archivio conſtructum, ubi Epiſcopus, & illius Vicarius in ſpiritualibus generalis habitare poſſunt, & ſolent; eidemque Palatio conjuncta conſpiciantur duo ſatis ampla ædificia, quorum alterum pro Monte Pietatis diſtinatum eſt, alterum vero uſui Seminarii inſervit, in quo plures Alumni ex univerſa Diœceſi delecti, & Convictores etiam non pauci probe educantur, & ab idoneis Præceptoribus iis accurate inſtituuntur diſciplinis, quas Tridentinum Concilium in Seminariis Eccleſiaſticis tradi mandat.

Preces Capituli d. Oppidi pro erectione præfata.

§.2 Ac propterea Capitulum, & Canonici, Univerſitas, & Populus Antedicti Oppidum Pontis, & Collegiatam Eccleſiam Sancti Bartholomæi hujuſmodi dignioribus titulis augeri ſummopere exoptent, nobiſque humiliter ſupplicaverint, ut dictum Oppidum in Civitatem, & dictam Collegiatam Eccleſiam in Cathedralem erigere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Erigitur prædictum Oppidum in Civitatem, ejuſque Collegiata in Cathedralem, quæ Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjicitur.

§.3. Nos igitur præmiſſorum omnium, & ſingulorum plenam, certamque notitiam habentes, & Capitulo, Canonicis, Univerſitati, & Populo prædictis, quos ob ſpectatam in Nos, ac Sanctam Sedem devotionem, & fidem paterna charitate diligimus, ſpecialem gratiam facere, necnon Venerabilem Fratrem Joſephum Modernum Epiſcopum Aquinatem, dictumque Oppidum promerita, & ſignanter quod ibidem Palatium Epiſcopale, ut præfertur, & Seminarium, & Montem Pietatis, novamque etiam Cathedralem Aquini, loco veteris collapſæ (quam in minoribus conſtituti jam collabentem propriis oculis dolenter inſpeximus) ædificia curaverit, ac inſuper Epiſcopalis Menſæ proventus multipliciter auxerit, Archiepiſcopi Tyanenſis titulo nuperrime inſignivimus, benigno, & grato favore proſequi volentes, omnibuſque, & ſingulis præmiſſis Nobis, ut præfertur, expoſitis, pro verificatis, & juſtificatis habentes, Motu proprio, ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Oppidum præfatum in Civitatem Pontis Curvi deinceps nuncupandam cum omnibus juribus, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus aliæ Civitates, earumque Cives utuntur, potiuntur, & gaudent, ut uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum: Et ſecularem Collegiatam Eccleſiam Sancti Bartholomæi hujuſmodi in Cathedralem ſub eadem invocatione, & in ea Sedem Epiſcopalem pro Epiſcopo Aquini, & Pontis Curvi, ſeu Fregellarum conjunctim etiam nuncupando, qui in illa, & Civitate prædicta omnia, & ſingula, quæ Ordinis, & juriſdictionis, ac cujuſcum-

cumque alterius muneris Epiſcopalis ſunt, exer ceat; necnon cum omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, indultis, & gratiis, quibus aliæ Cathedrales Eccleſiæ, earumque Præſules de jure, vel conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac ipſius Sancti Bartholomæi honorem, & Chriſtifidelium devotionis augmentum, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus, illaſque ſic erectas, & inſtitutas, necnon Epiſcopum pro tempore exiſtentem, ac ipſius Eccleſiæ Capitulum, Sedi Apoſtolicæ immediate etiam perpetuo ſubjicimus, & ſub peculiari Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum protectione ſuſcipimus.

Eccleſia prædicta in Cathedralem erecta Eccleſię Aquinati unitur cum quibusdam ordinationibus Sede Epiſcopali vacante.

§.4. Præterea motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus Cathedralem Eccleſiam Sancti Bartholomæi Pontis Curvi hujuſmodi antiquæ Cathedrali Eccleſiæ Aquinati, æque principaliter perpetuo unimus, itaut in poſterum eadem Eccleſia Sancti Bartholomæi Pontis Curvi Cathedralis cum Eccleſia Aquinate ſit, ac eſſe debeat, & Epiſcopus pro tempore exiſtens, Epiſcopus Aquinas, & Pontis Curvi, ſeu Fregellanus conjunctim eſſe, & nominari debeat, necnon in actibus Conſiſtorialibus, ac in Literis Apoſtolicis ſuper promotione novi Epiſcopi ad prædictas Aquinatem, & Pontis Curvi, ſeu Fregellarum, ut Concathedralis ejuſdem Eccleſiæ Aquinatis: conditione tamen adiecta, quod eveniente Sedis Epiſcopalis vacatione Capitulum Eccleſiæ Aquinatis, uti antiquius, inconſulto, & minime audito Capitulo dictæ Cathedralis Eccleſiæ Pontis Curvi, ſeu Fregellanæ, ad electionem Vicarii Capitularis procedere valeat, & qui ab eodem Capitulo Aquinate Canonice electus, & deputatus fuerit Vicarius Capitularis, ſuam juriſdictionem etiam in Eccleſia Pontis Curvi, ſeu Fregellana, ut hactenus conſuevit exercere libere poſſit: ea plane ratione, quam nos obſervari decrevimus, atque mandavimus tam in electione Vicarii Capitularis, quam etiam in omnibus aliis actibus conſimilem Concathedralitatem reſpicientibus, cum nuper Eccleſiam Setinam declaravimus Cathedralem, & unitam a fel. rec. Honorio Papa III. æque principaliter Eccleſiæ Tarracinenſi, & quatenus poſt ejuſmodi unionem Cathedralis eſſe deſiiſſet, vel nunquam Cathedralis extitiſſet, eam denuo in Cathedralem ereximus, eidemque Terracinenſi Eccleſiæ æque principaliter in perpetuum univimus, quemadmodum in literis Apoſtolicis hoc eodem anno Incarnationis Dominicæ 1725. tertio Kal. Maji a Nobis in ſimili forma ſub plumbo deſuper expeditis uberius continetur.

Promittitur Canonicis ejuſdem Cathedralis conceſſio Rocchetti, & Cappæ magnæ.

§.5. Cæterum, cum expoſitum Nobis fuerit Archipresbyterum, & Canonicos Cathedralis Eccleſiæ Aquinatis ex antiquo Apoſtolico Privilegio in omnibus Eccleſiaſticis functionibus deffere ſolitos eſſe Rocchettum cum Cappa Magna; æquum vero, juſtumque arbitremur, ut inter illos, & Archipresbyterum, atque Canonicos Cathedralis Eccleſiæ Pontis Curvi, ſeu Fregellanæ prædictæ nullum prorſus intercedat diſcrimen, ſed utrique iiſdem omnino Canonicalibus indumentis utantur; ipſis modernis, ac pro tempore exiſtentibus Archipresbytero, & Canonicis ejuſdem Eccleſiæ Sancti Bartholomæi Pontis Curvi, ſeu Fregellan. per alias noſtras ab ipſis per Cancellariam, ut moris eſt, expediendas Literas Apoſtolicas benigne indulgebimus, ut Rocchettum, & Cappam Magnam eo prorſus modo, iiſque temporibus, quibus prædicti Archipresbyter, & Canonici antiquæ Cathedralis Eccleſiæ Aquinatis ejuſmodi indumenta geſtare hactenus conſueverunt, in eorum Eccleſia, quam in Capitulo, vel extra, ac in Proceſſionibus, etiam Funeralibus, & aliis quibuſcumque functionibus, poſtquam tamen Literas Noſtras Indultis ejuſmodi per Cancellariam, ut præfertur, expediendas obtinuerint, & non ante deffere poſſint, & valeant.

Clauſulæ peculiares.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet cauſa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod Capitulum, Archipresbyter, & Canonici dictæ Eccleſiæ Aquinatis, ſeu quicumque alii cujuſcumque dignitatis, gradus, & præeminentiæ ſint, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, illis non conſenſerint, aut ad id vocati, & auditi, & cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint adductæ, verificatæ, ac juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut Jus, vel Intereſſe habentium conſenſus, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente defectu, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, vel facto, aut Statuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu enormis, enormiſſimæ, totaliſque læſionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore Juris clauſa, occaſione, aliave cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nullibi appareret, nec alias probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet etiam motu ſimili conceſſo, vel impetrato, aut emanato uti, ſeu ſe juvare in Judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibusvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros, Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, & ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſvis verborum

tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis, etiamſi in eis de eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, ac data ſpecialis mentio fiat, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, ſed tanquam ad majus bonum tendentes, ſemper, & omnino ab illis escipi, & quoties illæ emanabunt, toties iu priſtinum, & validiſſimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novu etiam ſub quacumque poſteriori data quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore: Sicque & non aliter, in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aut Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoſcumque quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque inſtantia judicari, & definiri debere; & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoria ampla.

§.7. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, provincialibus, univerſalibusque Conciliis ſpecialibus, vel generalibus, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictarum Eccleſiarum, Aquinatis, & Pontis Curvi, ſeu Fregellarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, iudultis, & literis Apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, & Perſonis, ac locis quibuſcumque, etiam ſpecifica, & espreſſa, ac individua mentione dignis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu pari, ac conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, confirmatis, & iunovatis, etiamſi iu eis caveatur expreſſe, quod illis per quaſcumque literas Apoſtolicas, etiam motu ſimili pro tempore conceſſas, & quaſcumq; etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes derogari non poſſit, neque cenſeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, uon autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia espreſſio habenda, aut quæcumque alia esquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omninm, & ſingulorum tenores, formas, & clauſulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præſentibus pro plene, & ſufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, inſertis, espreſſis, & ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum hac vice dumtaxat latiſſime, & pleniſſime, & ſufficieuter, necnon ſpecialiter, & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominnm liceat hanc paginam Noſtrarum erectionis, Inſtitutionis, unionis, conceſſionis, indulti, præcepti, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si qnis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Laterani anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto Nono Kalendas Julii Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXIX.

Confirmantur quædam Literæ Patentes Miniſtri Generalis Ordinis Minorum de Obſervantia circa alternativam Officiorum Provinciæ Siciliæ ejusdem Ordinis, cum deputatione Provincialis, & Definitoris.

Dat. 25. Jun. 1725. An. 2

Conſt. ed. 1725. Jun. 9. P. 2. confirmatum fuit aliud Decr. Miniſtri Gen. de bipartita alternativa officiorum Provinciæ S. Saturnini ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis Officii Nobis divinitus commiſſi ſolicitudo Nos admonet, ut paternam Religioſorum virorum, qui ſpretis Mundi illecebris Altiſſimi obſequiis ſeſe ſub ſuavi arctioris vitæ jugo devoverunt, curam gerentes, ea, quæ tollendis animorum diſſidiis, ſtabiliendaque inter eos fraterna concordia provide conſtituta eſſe noſcuntur, quo firma ſemper, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis Noſtri præſidio roboremus.

Expoſitio facti

§. 1. Esponi Nobis nuper fecit dilectus filius Laurentius a Sancto Laurentio Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod ipſe in vim facultatis ſibi a Nobis attributæ in Provincia Siciliæ dicti Ordinis Ternativam, ſive Officiorum diſtributionem in tres partes, inter Fratres nempe Meſſanen., Catanien., & Pacten. reſpective Conventuum ejusdem Provinciæ per viginti ſeptem annos ſervandam, quæ pro prima vice a Fratribus Meſſanenſibus inchoare debeat, decrevit per quasdam ſuas patentes Literas tenoris, qui ſequitur, videlicet = *Frater Laurentius a Sancto Laurentio Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Conſultor, Supremæ, & Univerſalis Inquiſitionis Qualificator, Examinator Cleri Romani, Sacri Montis Sion Exguardianus, & totius Ordinis Sancti Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, noſtræ Obſervantiæ Provinciæ Siciliæ ſalutem. Sanctiſſimus Dominus Noſter Dominus Benedictus Papa XIII. Pacifico, tranquilloque Provinciarum omnium Curæ noſtræ concreditarum Regimini, unde fraterna concordia, & ſuavior, ſolidiorque in ſingulis Conventibus Regularis Diſciplinæ promotio pendere*

Literæ patentes præd.

dere dignoſcitur, per opportuna in dies remedia maxime vero per leges Juſtitiæ diſtributivæ, pro ſpeciali ſuo erga Seraphicum Ordinem, vigilantiæ Paſtoralis affectu, proinde conſulturus; Cum ſedulo animadvertiſſet perantiquam iſtam, & olim florentiſſimam obſervantem Provinciam Siciliæ, viginti ſeptem Conventibus in præſentiarum inſtructam eſſe, quorum pleriquc ob exiguum Religioſorum in tota eadem Provincia numerum, magnamque Cellarum, & neceſſariarum aliarum rerum anguſtium, vix poſſunt qualitercumque manuteneri, ideoque præſentaneo Juſtitiæ diſtributivæ remedio ad eorumdem Inſtaurationem connaturalius, certiuſque promovendam potiſſimum indigere: Propterea Nobis, ut opportunam, juxta modum infra explicandum, ferremus opem; ſub die vigeſima ſecunda menſis Martii nuper elapſi, neceſſariam omnem, atque idoneam contulit facultatem; cujus proinde vigore matura deliberatione perhabita ad infraſcriptum Decretum deſuper edendum devenimus.

Provincia Siciliæ præd. in tres diſtrictus dividitur.

§.2. *Ac primo Provinciam ipſam totam, ſalva ejus unitate, in tres diſtrictus numero Conventuum ſibi ferme cohærentium pares commiſſa Nobis antedicta Pontificia facultate diſtinguimus, videlicet in Meſſanenſem, Catanenſem, & Pactenſem, ſic inpoſterum charitatis, atque Ordinis ſervandi gratia nuncupandos. Ad quorum primum novem hoſce Conventus decernimus pertinere, nimirum: I. Sanctæ Mariæ Jeſu ſuperioris, ut vocant, & II. Sanctæ Mariæ Ieſu inferioris, utrumque in Meſſana Civitate; necnon III. Sanctæ Catharinæ Fortalitii, IV. Sanctiſſimæ Trinitatis Venetici. V. Sanctæ Mariæ Ieſu Sanctæ Luciæ. VI. Sanctæ Mariæ Ieſu Caſtri Regalis, & VII. Sancti Antonii Barcellonæ, quibus aggregamus ſervandæ æqualitatis intuitu. VIII. Sancti Nicolai Cephaladii, & IX. Sancti Franciſci Caſtri Lucii. Ad ſecundum vero, ſeu Catanenſem diſtrictum novem hos alios: I. Sanctæ Agathæ veteris in Urbe Catana, II. Sancti Blaſii Terræ Aci, III. Sancti Antonii Abbatis Paternionis, IV. Sanctæ Mariæ Ieſu Randatii, & VII. Sanctæ Mariæ Ieſu Tauromeniis, quibus aggregatos pariter volumus. VIII. Sanctæ Mariæ Jeſu Lauputii, & IX. Sancti Antonini Martyris Caſtri Boni. Similiter ad tertium in ordine diſtrictum, ſeu Pactenſem, vulgo dictum della Coſta, ſequentes novem alios pertinere decernimus. I. Sancti Antonii Civitatis Pactenen., II. Sancti Antonii Montis Albani, III. Sanctæ Mariæ Ieſu Terræ Sancti Petri, IV. Sanctiſſimæ Annunciatæ Racendiæ. V. Sancti Franciſci Sancti Angeli, VI. Sancti Franciſci Pilaini. VII. Sanctæ Mariæ Ieſu Ficazzæ. VIII. Sanctæ Mariæ Ieſu Naſi, & IX. Sanctiſſimæ Annunciatæ Galatenſis, atque ita diſtinctos, & coordinatos tres hujuſmodi diſtrictus pro tempore infra declarando haberi volumus, & jubemus.*

Unicuique diſtrictui proprii Conventus attribuuntur.

Decernitur præd. ternativa, ſeu officiorum diſtributio in tres partes.

§.3. *Eadem deinde auctoritate ſancimus, ut in Provinciali Capitulo proxime celebrando, Miniſter, & unus Diffinitor ex Primo, ſeu Meſſanenſi Diſtrictu; Cuſtos vero, & unus item Diffinitor ex ſecundo, ſeu Catanenſi; Duo autem reliqui Definitores ex tertio, ſeu Pactenſi diſtrictu ſint aſſumendi per totum Capitulare Triennium ex more, ac regulariter duraturi. In Capitulo vero ſubſequenti Miniſter quidem, unuſque Definitor ex ſecundo diſtrictu Catanenſi, Cuſtos, & Definitor alius ex tertio diſtrictu Pactenſi, duoque Definitores reliqui ex primo Meſſanenſi. Pariterque in alio ſubſequuturo Capitulo, Miniſter, & unus Definitor ex tertio diſtrictu Pactenſi, Cuſtos, aliuſque Definitor ex Meſſanenſi; reliqui vero bini Definitores ex Catanenſi Diſtrictu aſſumi omnino debeant, & eo Turno per tres Capitulares electiones, ut præfertur, abſoluto, rurſus a capite incipiendum ſit, ut eodem ordine, eademque methodo Capitulares electiones peragantur, donec Turnus iſtiuſmodi per tres vices inchoetur, & abſolvatur. Porro, ſi intra tempus ad id neceſſarium, quod viginti ſeptem annorum curſum complecti dignoſcitur, fortaſſe contigerit Commiſſarium, Vicarium, ſeu quovis alio titulo Provincialem Superiorem quacumque de cauſa deſignandum, eligendum, ſive inſtituendum eſſe, non ex alio diſtrictu aſſumi ullatenus poſſit, quam ex eodem, unde Miniſter ejus Triennii juxta Turnum præmemoratum aſſumptus fuit, ſive aſſumi debuit. Quod etiam de Cuſtode, ſi quando juxta Ordinis Conſtitutiones reeligendus in Capitulo ipſo, vel extra Capitulum fuerit, obſervari decernimus, & declaramus. Eaque omnia ſub electionum aliter factarum nullitate, abſque declaratione alia, ſeu facti ipſius notorietate inſpecta, ſancita, ac decreta eſſe intelligantur. Salvo cæteroqui in caſu vacantiæ unius, vel plurium Definitorum, eo ſubrogationis jure, & ordine, quem idem Sanctiſſimus Dominus Noſter Summus Pontifex in Conſtitutione, cujus initium* Univerſalis Eccleſiæ Regimini, *non ita pridem edita, ut promulgata ſervari impoſterum præcepit: ſic videlicet in locum defuncti, ſeu quomodolibet vacantis Definitoris ille omnino ſubrogetur, cui ſubrogatio ex prædictæ Conſtitutionis diſpoſitione deferenda fuerit cujuſcumque diſtrictus extiterit.*

Conſulitur omnibus caſibus pro dicta ternativa ſervanda.

§.4. *Declaramus autem antevertendæ litis, & perplexitatis gratia, ad eum diſtrictum prædictæ Provinciæ ſingulos Religioſos, tam præſentes, quam futuros pertinere, in quo natus quiſque fuerit reſpective. In caſu autem dubio, utrum locus nativitatis Religioſi alicujus ad Conventus primi, ſecundi, vel tertii diſtrictus pertinere cenſendus ſit, necnon in caſu certo, quod Religioſus extra Provinciæ confinia natus ad nullum eorum nativitatis ſuæ jure pertineat; liberum ſit eidem, ad quem diſtrictum aggregari maluerit, Patribus Definitorii, poſt præſentis Decreti publicationem, primo congregandis exponere, & declarare; nec amplius ei liceat ſemel factam diſtrictus electionem quacumque de cauſa reſcindere; ſublata etiam Patribus Definitorii reſciſſionis, ſeu variationis hujuſmodi facultate: ſalva tamen tam ſuper hac re, quam ſuper dubiis aliis, quæ circa reliqua præſenti Decreto ſancita fortaſſis emerſerint declarandis noſtra, & pro tempore exiſtentium Superiorum Generalium auctoritate.*

Declarantur nonnulla avertendæ litis cauſa.

§.5. *Præcipimus ergo Apoſtolica eadem auctoritate ſuffulti vobis omnibus, & ſingulis Miniſtro, Cuſtodi, Definitoribus, cæteriſque Patribus, & Fratribus obſervantis iſtius Provinciæ noſtræ Siciliæ nunc & pro antedicto viginti ſeptem annorum tempore exiſtentibus, & extituris in virtute Spiritus Sancti, & ſub electionum aliter factarum, ſeu faciendarum nullitate ipſo facto, ut præmiſimus incurrenda, necnon ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, perpetuæque inhabilitatis ad Officia, & Prælaturas Ordinis, pariter ipſo facto, aliiſque Noſtro, & Succeſſorum Noſtrorum arbitrio pro modo culpæ infligendis pœnis, ut præſens Decretum quoad omnes ejus partes, ejuſdemque ſeriem, continentiam, & tenorem tamquam filii obedientiæ omnino, exacteque ſervetis, ac ſervari, & exequi reſpective ſatagatis. Mandantes propterea, mox ubi vobis Definitorii Patribus, ſeu Miniſtro, vel Cuſtodi præſentatum fuerit, ut convocato Definitorio, primum deinde per totam Provinciam tranſmiſſis ejus exemplaribus publicetur, atque in ſingulis poſtea Capitulis, & Congregationibus, an-*

Præſcribitur omnibus præſens Decretū ſervandum.

Ejuſq; publicatio.

tiquam ſuffragia ex more ferantur Vocalibus, ſive Electoribus intimetur, repoſito in Protocollo Provinciæ hoc ipſo autographo noſtro, Nobiſque deſuper monitis per autenticum Documentum præſentis totius Definitorii ſubſcriptione, ac ſigillo firmatum de illius publicatione exactæque obſervantiæ ſponſione; Et ita decernimus, præcipimus, & mandamus, hoc, & omni alio meliori modo. Datum Romæ 16. April. 1725. = G. Laurentius a Sancto Laurentio Miniſter Generalis = De mandato Reverendiſſimi Noſtri in Chriſto Patris = F. Antonius a Mazaria Segretarius Generalis Ordinis.

Loco ✱ Sigilli.

Preces Magiſtri Generalis

§.6. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ut literæ præinſertæ firmius ſubſiſtant, & in partibus eſecutioni demandentur, & ſerventur exactius, idem Laureotius Miniſter Generalis illas Apoſtolicæ confirmationis oostræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ipſios Laurentii Miniſtri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus favorabiliter aonuere volentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; præinſertas patentes Literas cum omnibus, & ſingulis io eis contentis, & expreſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confitmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Confirmatio relatarum Literarum.

Deputatur Miniſter Provincialis, & Definitor d. Provinciæ.

§.7. Præterea ad hoc ut dicta Ternativa, ſive diſtributio Officiorum ſuum ſortiatur effectum eidem Provinciæ Siciliæ de idoneis Miniſtro Provinciali, & Definitore ex commiſſo Nobis divinitus diſpenſationis munere providere cupientes, ac de Dilectorum Filiorum Joannis a Meſſana Lectoris Jubilati, & actualis Definitoris, ac Leonardi pariter a Meſſana fide, prudentia doctrina, pietate, & religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis eſcommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, ceoſoris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet ionodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, prædictum Joannem io Miniſtrum Provincialem, ac Leonardum in Definitorem Provinciæ Siciliæ hujuſmodi cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis dicta auctoritate conſtituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrio noſtro imponendis pœnis omnibus, & ſingulis prædictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & perſonis, cæteriſque ad qoos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut ſupradictos Joannem, & Leonardum ad Officia eis reſpective per eaſdem præſentes demandata; illorumqoe liberum exercitium recipiant, & admittant, illoſque recognoſcant, eiſque in omnibus, quæ ad officia prædicta pertinent, pareant, & obediant, faveanque, & alliſtant reſpective.

Præcipitur omnibus præſtanda obedientia.

Clauſulæ.

§.8. Ac decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, dictiſque Joanni, & Leonardo, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit io omnibus, & per omnia pleoiſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & ioane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel igooranter contigerit attentari.

§.9. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordiuationibus Apoſtolicis, oecnon quatenus opus ſit Ordiois, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum etiam jurameoto confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, iodoltis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omoibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro pleoe & ſufficienter eſpreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſoris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & eſpreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogatio quibuſcumq; obſtantibus.

§.10. Volumus autem, earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo peeſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ mnoitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides adhibenda tranſumtis

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Aonulo Piſcatoris die XXV. Junii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anoo Secuodo.

LXXX.

Declaratur Ordo B.M.V. de Mercede Redemp. Capt. ut unus ex Ordinum Mendicaotium.

Dat. 9. Iulii 1725. An. 2.

De privilegiis hujus Ordinis vide Alex. VIII. Conſt. ed: 1690, Jul: 26, P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Saavus Sarvorom DEI.

Ad perpetuum rei memoriam.

Procemium.

ÆTernos æterni Patris Filius Jeſus Chriſtus Redemtor noſter, & pro Nobis a vetuſtate peccati ſervitutis jugo redimendis pretioſiſſimum Divini ſui cruoris theſaurum in ara Crucis effundere, & captivam in Cœlum noſtram docere dignatus captivitatem, quos ipſe ſuper tantæ ſuæ charitatis conſtituens opus præcipuo honore, & gloria coronatos in Cælis corooari voluit, & in terris, ut Mondus intelligeret operis dignitatem, eamque per condignam mercedis copioſitatem proſequeretur in illo: Hinc eſt, quod nos, qoi tam amantiſſimi Redemtoris ſumma ejus ſic diſponente bonitate vices gerimus in eiſdem terris ad promovendam hominom redemtionem, quo noſtræ es alto conceditur infirmitati ſuo aſſidue in corde noſtro provocamur eſemplo. Attendentes qood poſtquam plurimi Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, in dilectos Filios Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de

Digitized by Google

de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatæ ob innumera pietatis incrementa, quæ eorumdem Fratrum opere, & ſermone juxta eorum laudabile, & cælitus ad redimendos Captivos Fideles Infidelibus miſere inſervientes emiſſum inſtitutum efflorebant, eaque admirati innumeras propemodum gratias, & privilegia ex inexauſto Eccleſiæ theſauro provida Apoſtolicæ libertatis manu depromtas debite contulerant; Fratres prædicti opportuno gratiarum, & privilegiorum hujuſmodi adjuti ſubſidio uberiores ad Redemtionis hujuſmodi fecunditatem, Divinique nominis gloriam propagandam magis, magiſque efferre non deſinunt in dies; æquum, quin debitum reputamus gratias, & privilegia hujuſmodi non ſolum approbare, verum etiam approbata ex benignitate noſtra ampliare, ut ampliatis ſibi a nobis, & Sede Apoſtolica favoribus ampliores militanti Eccleſiæ Dei Sponſæ referant triumphos.

A pluribus Romanis Pontificibus conceſſa fuere privilegia d. Ordini.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus alias, & poſtquam fel. record. Innocentius IV., Alexander IV., Paulus V., Gregorius XV., Urbanus VIII., aliique Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri inſignem, & per B. Petrum Nolaſco, Raymundum de Pennafort, & clar. mem. Jacobum Primum, dum viveret Aragoniæ Regem, quibus, & eorum cuilibet ipſamet Beatiſſima Virgo ſerena fronte ſe conſpiciendam dedit, & acceptiſſimum ſibi, & Unigenito Filio ſuo fore dixit ſi ſuum in honorem inſtitueretur Ordo Religioſorum, quibus cura incumberet Captivos a Turcarum tirannide liberandi fundatum, & Apoſtolica auctoritate approbatum Ordinem Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatum, cujus quidem Ordinis Fratres hujuſmodi ex piiſſimo ejuſdem eorum Ordinis Inſtituto non ſolum Mundi illecebras, eorumque propriam voluntatem abnegare, verum etiam pro Chriſtifidelibus Captivis ſub barbara Infidelium poteſtate gementibus, eoſque ab hujuſmodi dura ſervitute redimendis aſſidue in Domino elaborare, ac etiam pro unius Redemtione Captivi Paganorum captivitati ſe tradere, ac ſi opus fuerit mortem, & tormenta quælibet generoſo, & conſtanti animo ſubire Altiſſimo devovent, & profitentur. Ad enutriendum tam laudabile prædicti Ordinis propoſitum, ac exlubendum debitum erga Ordinem ipſum eorum paterni amoris affectum, eumdem Ordinem quampluribus laudibus, privilegiis, gratiis, & Indultis merito decoraverunt, ac inſigniverunt, prout in Innocentii, Alexandri, Pauli, Gregorii, Urbani, aliorumque Prædeceſſorum prædictorum reſpective literis deſuper expeditis plenius continetur.

Item ab Alexandro VIII. privilegia omnia aliorum Regularium.

§.2. Ejuſdem recordationis Alexander Papa VIII. etiam Prædeceſſor noſter, qui dum Cardinalatus honore fulgeret dicti Ordinis Protector Apoſtolica auctoritate deputatus extitit mature per eum perpenſis graviſſimis diſcriminibus, & periculis, quæ ejuſdem Ordinis Fratres, ſeu Religioſi in procuranda Captivorum Redemtione ſubire coguntur ad tam pium opus per eos eo alacrius continuandum, & utilius exequendum prædicto Ordini, illiuſque Domibus, & Regularibus locis ſub illo comprehenſis, necnon Magiſtro Generali pro tempore exiſtenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Viſitatori, Conſultoribus, Aſſeſſori, Superioribus, Provincialibus, & Conventualibus, aliiſque cujuſcumque nominis Officialibus, Superioribus, & Religioſis omnibus, & ſingulis in eo profeſſis Fratribus pro tempore ad Captivos redimendos tranſmiſſis, & Capitulis Generalibus, Perſonis Regularibus, Novitiis, Converſis, Donatis, Oblatis, Miniſtris, Famulis, quibuſcumque tam Officiariis, quam Domeſticis, & eorum Domibus inſervientibus, & cæteris dicti Ordinis, ac illius Domorum, & Regularium locorum perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, necnon quibuſvis aliis perſonis, ac Chriſtifidelibus illorum Eccleſias, ſeu Capellas pro tempore viſitantibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemtionibus, præeminentiis, antelationibus, conceſſionibus, indultis, favoribus, Indulgentiis, aliiſque prærogativis, & gratiis univerſis, & ſingulis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus ſingulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac perſonis, tam Canonicorum, quam Clericorum Regularium ubivis exiſtentium Inſtitutis, & non ſolum Ordinibus, Monaſteriis, ſed etiam Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium tam pro redimendis Captivis, quam alias quomodolibet Ordini Sanctiſſimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum, illiuſque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon omnibus, & quibuſcumque Congregationibus Regularibus, & præcipue Clericorum Regularium Infirmis Miniſtrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctiſſimi Salvatoris Lateranenſis, & Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Colimbriæ, Clericorum Regularium de Somaſca, & Pauperum Matris Dei, & Scholarum Piarum, ipſiſque Monaſticis Congregationibus, etiam Caſſinenſi, aliiſque Monachis, & Monaſteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitis Diſcalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Jeſu, ipſiſque Carthuſienſium, Præmonſtratenſium, & Reformatorum Ciſtercienſium, Servitarum, Olivatorum Ordinibus, aliiſque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hoſpitalibus quibuſcumque, & piis locis Regularibus, ac quibuſcumque perſonis pro tempore exiſtentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum Societatum, & Congregationum Regularium, per Sedem prædictam, ac quoſcumque Romanos Pontifices, necnon ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quoſvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tam Apoſtolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus reſpective, aut alias quomodolibet quibuſcumque verborum expreſſionibus, & tenoribus in genere, vel in ſpecie, ac particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam ſimplicis, & individue particularis, & ſpecialis conceſſionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa Scientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam iteratis vicibus conceſſis, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo etiam circa peccatorum remiſſiones, & injunctarum poenitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet de jure, uſu, aut privilegio, vel conſuetudine quomodolibet utebantur, & gaudebant, ac uti, & gaudere poterant, quamvis illa eſſent ſpecialis notæ digna,

diffi-

Digitized by Google

difficiliſque conceſſionis, & quæ in generali conceſſione, non venireut non ſolũ per participationem, cnmmunionem, illarum extenſionem, & ad aliorum inſtar, ſed ſpeciatim, & nominatim pariformiter, & æque princialiter in omnibus, & per omnia abſque ulla prorſus differentia, perinde ac ſi illa dicto Ordine Beatæ Mariæ de Mercede, illiuſque Capitolis Generalibus, Magiſtro Generali pro tempore exiſtenti, illiuſque Superioribus, & Perſonis prædictis ſpecialiter, & expreſſe, & nominatim etiam per viam, & modum ſimplicis, & individue, ac particularis, & ſpecialis cnnceſſionis, etiam Mntu proprio, & ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut cnmmunicationis, & ampliationis coнceſſa, quatenus tamen eſſent in uſu, & non revocata, nec ſub aliqua revocatione comprehenſa uti, & gaudere libere, & licite poſſent, & valerent: Itaut omnes, & ſinguli dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, & illius Domorum, Locorumque Regularium Superiores, & Miniſtri, quocumque nomiue appellati, eoſdem favores, gratias Apoſtolicas, & privilegia, quæ aliarum Religiouum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jeſu, Monaſteriorum, Conventuum, Domorum, aut Locorum Regularium, & Famliarum generales Superiores, Præpoſiti, Provinciales, Rectores, Priores, Conventuales, aut Clauſtrales, Viſitatores, Guardiani, Cuſtodes, & alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate inſigniti habebant ſimiliter, ut ſupra, haberent Fratres, & Perſonæ Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apoſtnlicis Ordinum, & Congregationum hujuſmodi perpetuo ſecundum obſervantiam Regularium, & Canonicum Inſtitutum dicti eorum Ordiuis Beatæ Mariæ de Mercede regere, & gubernare, & reſpective viſitare valerent, neque dictus Ordo Beatæ Mariæ de Mercede ſuper prædictis omnibus, & ſiogulis a quoquam quavis auctoritate, vel nomine moleſtari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in judicio, & extra impediri poſſet, Apoſtolica auctoritate perpetuo conceſſerit, & indulſerit, prout in ejuſdem Alexandri VIII. Prædeceſſoris literis deſuper in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris die 26. Menſis Julii Anni Domini milleſſimi ſexcenteſſimi nonageſſimi Pontificatus Sui Anno Primo expeditis plenius quoque continetur.

Et a Clemente XI. idem Ordo alio honore decoratus. §.3. Et ſubinde felicis etiam reced. Clemens Papa XI. pariter Prædeceſſor Noſter ejuſdem Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Redemtinnis Captivorum Magiſtro, ac illius Procuratori Generalibus tunc, & pro tempore exiſtentibus prædictis locum in Capella Pontificia Noſtra, tunc ſua, una cum aliis Ordinum Mendicantium Magiſtris, & Procuratoris Generalis, etiam perpetuo habere decreverit, & aſſignaverit, prout dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi Magiſter, & Procuratur Generales habent de præſenti.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis. §.4. Hinc eſt, quod Nos Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi, in quo vitæ Sanctimonia, Literarum ſcientia, & laudabilis erga proximos pietas ſemper floruerunt, & floreſcere non deſinuut in dies, ac illius Fratres, qui per ſolicitas eorum actuoſæ vitæ partes illa in Agro militantis Eccleſiæ componunt Chriſtianæ charitatis ſerta quibus redimita triumphat Eccleſia: Paterna quoque noſtra benevoleotia proſequentes, attendenteſque, quod licet Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtioois Captivorum hujuſmodi, illiuſque Fratres prædicti ex præmiſſis ſibi; ut præfertur, concellis, & indultis, tum quia non minus quam cæteri Fratres Mendicaotes in excolenda Vinea Domini aſſidue laborant, ac ingentes afferunt fructus, & ad procurandam ſemper copioſiorem Captivorum hujuſmodi (qui ab eis uſque nunc redemti ad ſeptoaginta mille ſexceotorum, & ſeptuaginta novem, & forſan ultra numerom aſcendunt.) Redemtionem, ad conſulendum dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Fratrum prædictorum longinquas Regiones pro redimendis Captivis ipſis adeuntium manutentione, qoi eleemoſynas, piaſque Fidelium largitiones, & ſubventione ab eiſdem Fidelibus meodicare coguntur, ac quoties juxta ea, quæ Deo voverunt pro alicujus Captivi Redemtione ſe pro illo in ſervitutem tradunt, ac duro tribulationis pane, & amara anguſtiæ aqua ſubſtentautur. Propterea Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi vere unus ex Ordioibus Mendicantium, illiuſque Fratres vere mendicantea merito habendi ſint, & haberi debeant, ac omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Mendicantium quatuor Ordines, illorumque Fratres utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, æque pariter uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, ac etiam debeant. Cum tamen id aliquando, ac forſan etiam ex eo, quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi bona ſtabilia ex ipſius Inſtituto, & Conſtitutionibus Apoſtolica auctoritate confirmatis poſſident, in dubium, ſeu controverſiam aliquam deduci, vel revocari poſſet:

§.5. Nos omnem, & quamcumque ambiguitatem, & controverſiam quandocumque, quomodocumque, & ex quovis capite, vel prætextu deſuper orituram omnino, penituſque amputare volentes, necnon Fratres prædicti Ordioia Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi, eorumqoe ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavia occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium tantum conſeqoendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ac dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Inſtituti, Conſtitutionum, & diſpoſitionum, necnon privilegiorum, immunitatum, indulgentiarum, & gratiarum Mendicaotium Fratribus hujuſmodi quomodolibet conceſſarum, ac literarum deſuper confectarum tenores præſentibus pro expræſſis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorom Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Decretorum Concilii Trideotini Interpretum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi, illiuſque Magiſtrum Generalem, ac Fratres,

illo-

illorumque ſingulas Perſonas vere, & non ficte Mendicantes fuiſſe, eſſe, & fore, & inter aliorum Fratrum, & Religioſorum Mendicantium Ordines, alioſque Fratres, & Religioſos Mendicantes (prout illos Nos connumeramus) connumerari debere, ac omnes, & ſingulas diſpoſitiones in favorem Religioſorum, ſeu Fratrum Mendicantium hactenus emanatas, etiam in Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi, illiuſque Domibus, Conventibus, Magiſtro Generali, aliiſque Religioſis locum habere, necnon omnia, & ſingula quæcumque, quotcumque, & qualiacumque ſint, etiam ſpeciali nota digna, privilegia, immunitates, esemtiones, facultates, conceſſiones, indulta, indulgentias, peccatorum remiſſiones, & gratias tam ſpirituales, quam temporales, literaſque Apoſtolicas, etiam juſtitiam, ſive miſtim concernentia, hactenus per Nos, & quoſcumque alios Romanos Pontifices tam Prædeceſſores, quam Succeſſores Noſtros, & denique Sedem Apoſtolicam prædictam, & illius Legatos de Latere, ſive Nuncios, & quavis auctoritate fungentes, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, tam in genere, quam in ſpecie, & tam communiter, & conjunctim, quam particulariter, & diviſim, etiam per modum extenſionis, ſeu communicationis, & alias quomodolibet quibuſvis Ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium quocumque nomine nuncupentur, illorumque Congregationibus, Conventibus, & Capitulis, ac utriuſque ſesus Perſonis, ac illorum Monaſteriis, Domibus, Eccleſiis, Hoſpitalibus, & aliis Piis Locis hactenus conceſſa, & in poſterum concedenda, quorum omnium, & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent pro expreſſis, & inſertis haberi volumus, eidem Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi, illiuſque Fatribus prædictis, ac omnibus illius Perſonis, ac Conventibus ubique terrarum ſitis, ita quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi illiuſque Fratres, & Perſonæ prædictæ omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemtionibus, facultatibus, conceſſionibus, indultis, indulgentiis, remiſſionibus, gratiis, & literis eiſdem Fratrum, & Sororum Mendicantium Ordinibus, Congregationibus, Conventibus, Capitulis, Perſonis, Monaſteriis, Domibus, Eccleſiis, Hoſpitalibus, & aliis Piis Locis, ut præfertur, hactenus conceſſis, & inpoſterum concedendis, dummodo Inſtituto Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Remdemtionis Captivorum hujuſmodi, illiuſque Fratrum, ſeu Deputatorum Perſonarum hujuſmodi voluntati, & beneplacito non refragentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint in omnibus, & per omnia, non ſolum ad illorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter abſque ulla prorſus differentia, perinde, ac ſi Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi, illiuſque Fratribus, & Conventibus prædictis nominatim, & ſpecialiter, ac generaliter conceſſa fuiſſent Apoſtolica auctoritate perpetuo ſancimus, volumus, & declaramus, ac pariter concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ par[illegible], & [illegible]

§.6. Præſentes quoque Literas nullo unquam tempore per Nos, & Sedem prædictam revocari, aut limitari, vel illis derogari poſſe, neque ſub ullis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum, revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus nunc, & pro tempore emanatis, & in poſterum emanandis comprehendi, ſed ſemper ab illis escipi, & quoties eas revocari, ſuſpendi, limitari, vel eis derogari contigerit, toties in priſtinum, & eum in quo antea quomodolibet erant ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, & denuo etiam ſub quacumque poſteriori data, per pro tempore exiſtentes Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi Magiſtrum Generalem, illiuſque Fratres prædictos eligenda conceſſas eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ut perpetuo ſubſiſtant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apoſtolicam prædictam, & dictum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi, illiuſque Fratres Prædictos habere debere: ſicque, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, necnon prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: Et quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

§.7. Quo circa Dilecto Filio Noſtro pro tempore exiſtenti prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi Protectori, ac Venerabilibus Fratribus Noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac dilectis etiam filiis eorum Vicariis in ſpiritualibus, aut Officialibus Generalibus, & Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis ad quos id quomodolibet ſpectat, & ſpectabit Moto ſimili per Apoſtolica ſcripta mandamus quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum pro tempore esiſtentium Ordinis Beatę Marię de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi Magiſtri Generalis, illiuſque Fratrum, vel alicujus eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes faciant eos præmiſſis omnibus, & ſingulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis tamen ad formam Decretorum Concilii hujuſmodi proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus declarando, aggravando, reaggravando, invocando etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Omnibus injũgitur exequutio prædictor.

§.8. Non obſtan. noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non expediendis Literis ſuper indulgentiis ad inſtar, ac recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus

Derogatio quibuſcumq. obſtantibus.

Digitized by Google

bus Dietis, dummodo ultra tres Dietas quis vigore earumdem præſentium ad judicium non trahatur, ac Caliſti III. Romanorum Pontificum ſimiliter Prædeceſſorum Noſtrorum, quæ incipit ſuper Gregem Dominicum, per quas Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujuſmodi ad Ordines Mendicantium tranſire prohibentur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis Perſonis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac cum quibuſvis irritativis, annullativis, caſſativis, revocativis, modeficativis, præſervativis, exceptivis, declarativis, atteſtativis, & derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet, etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi in eis caveatur expreſſe quod illis nullatenus derogari poſſit pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, ſeu aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſit per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem

Sanctio pœnalis. §.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, ſanctionis, voluntatis, declarationis, conceſsionis, indulti, elargitionis, decreti, ac derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. Septimo Idus Julii, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXXI.

Dat. 16 Iul. 1725. An. 2. Confirmatur, & innovatur erectio Eccleſiæ Setin. in Cathedralem, ejuſdemque unio cum Eccleſia Terracinenſi,

Conſt. ed. 1725. Jun. 23. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem ejuſque Collegiata in Cathedralem. Et Conſt. edit. 1728. Novemb. 15. P. 5. erigitur Terra Fabriani in Civitatem ejuſque Collegiata S. Venantii in Cathedralem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium. Regis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris inter cætera cordis noſtri deſiderabilia, illud ſinceris ſemper exoptamus affectibus, ut Perſonæ Eccleſiaſticæ præſertim Capitulis Cathedralium Eccleſiarum addictæ, Diviniſque obſequiis famulantes vota ſua in pacis amoenitate altiſſimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter ſi quæ pro litibus, & controverſiis inter eas ſuperſeminante zizania humani generis hoſte exortis evellendis, pœnituſque extirpandis alias conceſſimus, & indulſimus, illa ne in recidivæ contentionis vitium denuo prolabantur Apoſtolicæ noſtræ confirmationis, declarationis, ac novæ conceſſionis munimine roboramus, ac alias deſuper Paſtoralis officii noſtri partes, quantum nobis Divina diſpoſitione conceditur ſedulo impendimus, ut perſonæ ipſæ Eccleſiaſticæ in pacis, & quietis dulcedine tranquillis mentibus gratum Altiſſimo impendere valeant famulatum.

§.1. Cum itaque Nos nuper per alias noſtras literas ſub Datum videlicet Laterani Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto Tertio Kalen. Maji Pontificatus noſtri anno Primo expeditas Motu proprio noſtro inter cætera declaraverimus Eccleſiam Setinam Cathedralem extitiſſet, tam antequam eadem Eccleſia Setina a fe. re. Honorio Papa III. Prædeceſſore noſtro unita fuiſſet Eccleſiæ Terracinenſi, quam poſtquam eadem Eccleſia Setina a prædicto Honorio Prædeceſſore eidem Eccleſiæ Terracinenſi unita fuerat, ac demum etiam ſi prædicta Eccleſia Setina nunquam Cathedralis extitiſſet, nihilominus eamdem Eccleſiam Setinam de novo in Cathedralem ereximus, eamque dictæ Eccleſiæ Terracinenſi æque principaliter perpetuo univerimus, prout latius dictis literis continetur. *Ab hoc Pontifice declaratum fuit Eccl. Setinam eſſe Cathedralem & Eccleſiæ Terracinenſi unitam.*

§.2. Cumque ex nonnullis ſupplicibus libellis Nobis porrectis nuper acceperimus modernos Capitulum, & Canonicos prædictæ Eccleſiæ Terracinenſis, aliofque eis adhærentes indebite prætendere literas prædictas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio notari poſſe ex eo, quia prædicta Eccleſia Setina, ut ipſi aſſerunt nunquam Cathedralis extiterit, & in prædictis literis indebite expreſſum fuerit, quod pro tempore exiſtentes Epiſcopi in eadem Eccleſia Setina plerumque ſacra olea conficere, aliaſque functiones Epiſcopales exercere conſueverint, ac nonnulla alia a Ven. Fratre noſtro moderno Epiſcopo Terracinen., & Setin. Nobis expoſita viribus non ſubſiſtere, necnon omiſſum fuerit in prædictis literis etiam modernos, ſeu tunc exiſtentes Capitulum, & Canonicos Seculares in inſigni Collegiata Eccleſia Beatæ Mariæ Oppidi Civitatis nuncupati Piperni, liti, quæ in Cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici Auditorio pendebat inter Capitulum, & Canonicos Eccleſiarum Terracinenſis, & Setinæ per nos in eiſdem literis extinctæ interfuiſſe, & adheſiſſe. *Cauſæ præſentis confirmationis.*

§.3. Nos inviolabili dictarum literarum ſubſiſtentiæ, firmitati, & validitati, quantum in Domino poſſumus conſulere, ac literas prædictas ſic, ut præfertur expeditas ſuum plenarium effectum obtinere, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & ſingulis perſonis tam Eccleſiaſticis, quam Secularibus obſervari debere, ac nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio notari poſſe, volentes, motu ſimili, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, meraque deliberatione, noſtris *Confirmatio erectionis dictæ Eccleſiæ in Cathedralem & unionis Eccleſiæ Terracinenſi, cum nonnullis declarationibus.*

noſtris firmis, & illæſis remanentibus avocatione cauſæ, extinctione litis, impoſitione ſilentii, gratiis, Indultis, Conceſſionibus, clauſulis, & Decretis, omnibuſque aliis, & ſingulis in dictis literis contentis, & espreſſis, ac quatenus opus ſit litem, & cauſam hujuſmodi de novo avocantes, ac penitus, & omnino extinguentes, ac perpetuum ſilentium ſuper lite, & cauſa prædictis, etiam de novo imponentes, literas prædictas ſic ut præfertur espeditas, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos tam Juris, quam facti, ac quoſvis alios, quantumvis ſubſtantiales defectus, etiam ex aliqua erronea espreſſione provenientes, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisſe dici, ceoſeri, vel prætendi poſſit tollimus, & abrogamus, ac ſupplemus, & ſanamus, & eisdem modernis Capitulo, & Canonicis, ae perſonis quibuſcumque, etiam Secularibus Eccleſiæ, & reſpective Civitatis, & Diœceſis Terracinenſis hujuſmodi, ac quibuslibet aliis perſonis cujuſcumque alterius Civitatis loci, vel Diœceſis etiam Eccleſiaſticis, vel ſecularibus, perpetuum ſuper præmiſſis, & infraſcriptis omnibus ſilentium pariter imponimus, & pro majori tam prædictarum, quam præſentium literarum noſtrarum validitate, & ſubſiſtentia, dicimus, decernimus, & reſpective declaramus noſtræ mentis, & intentionis fuiſſe delarare dictam Eccleſiam Setinam a prædicto Honorio Prædeceſſore unitam estitiſſe æque principali prædictæ Eccleſiæ Terracinenſi ob alias cauſas a prædicto Moderno Epiſcopo Terracinen. Nobis espreſſas nullo habito reſpectu ad unam, duas, vel plures functiones Sacrorum Oleorum in dicta Eccleſia Setina factas, aut ad unum, vel plura Sepulcra Epiſcoporum, quæ in eadem Eccleſia Setina reperiantur, in quorum aliquo aderat inſcriptio. Epiſcopus Terracinenſis, & Setinus, aut quod ibidem Epiſcopi nunquam Olea Sacra confeciſſent.

Cauſæ præd. novę erectionis.

§.4. Denique certam notitiam habentes quod Epiſcopi Terracinenſes pro tempore exiſtentes ob aeris inſalubritatem Civitatis Terracinenſis apud eam aliquibus tantum Menſibus Hyemalibus reſidere poſſunt, ibique nec decens Palatium Epiſcopale, nec Carceres, nec Tribunal, minuſque Seminarium reperitur, & eadem Civitas Terracinenſis vix ad biſmille animas aſcendit; quapropter Epiſcopi ab antiquiſſimo tempore in Civitate Setina retinuerunt Curiam, Cancellariam Epiſcopalem, Tribunal, Carceres, Cathedram fiſam, quamvis ligneam, decens Palatium & Seminarium, & ab antiquiſſimo etiam tempore majori anni parte in Civitate Setiæ, quæ ſeptem millibus circiter animabus conſtat reſidentiam habuerunt, ac ſedulò conſiderantes, quod pro tempore exiſtentes Epiſcopi cum majori decore, & commodo, etiam ob aeris ſalubritatem in prædicta Civitate Setiæ reſidere poſſint, aliiſque, etiam de cauſis, Nobis, ut præfertur notis, & animum noſtrum moventibus, motu ſimili, nulla alia Cauſa, aut expreſſione, ſeu conſideratione habita ex noſtra plena, libera, & omnimoda Apoſtolica auctoritate tenore præſentium eamdem Eccleſiam Sanctæ Mariæ Setinæ, etiamſi nunquam Cathedralis extiterit, & etiamſi de dicta unione facta a dicto Honorio Prædeceſſore non conſtet, quatenus opus ſit, in Cathedralem de novo erigimus, prædictæque Eccleſiæ Terracinenſi æque principali etiam perpetuo unimus.

Nova erectio Cathedralis Setinæ, ejuſque unio illi Terracin.

Clauſulæ peculiares.

§.5. Ac erectionem, & unionem prædictas ſic de novo, etiam vigore earumdem præſentium a Nobis, ut præfertur, factas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces eſſe, & fore, & nihil inpoſterum contra prædictas, ac præſentes noſtras literas quovis modo, & ex quavis cauſa opponi poſſe, motu pari, etiam decernimus, & declaramus, præſentes quoque, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque Capite, vel qualibet cauſa, quantumvis legitima, & juridica etiam ex eo, quod iidem Moderni, Capitulum, & Canonici dictæ Eccleſiæ Terracinen., aut alterius cujuſcumque Eccleſiæ ſeu quicumque alii, cujuſcumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ ſint, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes illis non conſenſerint, aut ad id vocati, & auditi, & cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut jus, vel intereſſe habentium conſenſus, aut quolibet alio quantumvis magno, & ſubſtantiali inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirente defectu, ſive etiam ex eo quod in præmiſſis, eorumque alio ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, a Jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore, prætestu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore Juris clauſa, occaſione, aliave cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis, nullibi appareret, ſeu alias probari poſſet notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu ſimili conceſſo, vel impetrato, aut emanato, uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel estra poſſe, neque ipſas præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiamſi in eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, ac data, ſpecialis mentio

tio ſiat pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, ſed tanquam ad majus bonum tendentes, ſemper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore; Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoſcumque quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fuogentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quacumque Inſtantia judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane, pariter decernimus.

Derogatio ampla. §.6. Non obſtantibus quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, univerſalibuſque Conciliis, ſpecialibus, vel generalibus aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictorum Terracinenſis, & Setinæ, aliorumque Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtiyls, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, & perſonis, ac locis quibuſcumque, etiam ſpecifica, expreſſa, & individua mentione dignis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu pari, ac conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmiſſorum conceſsis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamſi in eis caveatur expreſſe quod illis per quaſcumque literas Apoſtolicas, etiam motu ſimili pro tempore conceſſas quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes derogari non poſſit, neque cenſeatur eis derogatum. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſsio habenda, aut quacumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & cauſas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſertis, expreſſis, & ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum hac vice dumtaxat, latiſſime, & pleniſſime, ac ſufficienter, necnon ſpeciali, & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, harum ſerie derogantus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ extinctionis, avocationis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis defectuum abrogationis, ſuppletionis, ſanationis, ſilentii, impoſitionis, Decreti, declarationis, erectionis, unionis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto Decimo Septimo Kalen. Auguſti Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXXII.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſc., & Reg. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum ſervanda. Dat. 21. Julii 1725. Ann. 2.

Alia Conſt. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. confirmatum fuit Decretum Congregationis Diſciplinæ ſuper reformatione in duobus Conventibus Carmelitarum in Regno Siciliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita in Cauſa Polona prætenſæ Concordiæ inter Dilectos Filios Fratres Antiquæ Obſervantiæ ex una, & Fratres Reformatos Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ex altera partibus, vertente de, & ſuper validitate dictæ aſſertæ Concordiæ, occaſione Capituli Provincialis in Civitate Cracovienſi die 23. Junii 1713. celebrati Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet. Expoſitio facti.

§.1. *In Cauſa Polona prætenſæ Concordiæ vertente inter Patres Carmelitas Antiquæ Obſervantiæ ex una, & Patres aſſertos Reformatos ejuſdem Ordinis, & Provinciæ Polonæ ex altera partibus, de, & ſuper validitate, ſeu invaliditate dictæ aſſertæ Concordiæ, inter ipſos Patres firmatæ, occaſione Capituli Provincialis in Civitate Cracovienſi celebrati ſub die 23. Junii 1713., & ex quo pro illius confirmatione, & executione die 24. Septemb 1719. ſub falſa narrativa, & expoſitione Breve a Sa. Me. Clemente XI. ſubreptive, & obreptive fuerit extortum, rebuſque aliis non bene compoſitis. Commiſſa igitur cognitione hujuſmodi Cauſæ, ac illius finali deciſione ex ſpeciali Commiſſione manu Sanctiſſimi ſignata, ad hanc S. Congregationem propoſita fuerunt infraſcripta dubia, nempe.* Decretum præd.

§.2. *An intret arbitrium pro aperitionis Oris, & quatenus affirmative. An Breve Clementinum ſit exequendum in caſu &c. S. Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, Juribus hinc inde diſtributis, mature perpenſis, partibus auditis, & infor-* Dubia præfatæ Congr. propoſita, ejuſq. reſponſa:

firmantibus, referente Eminentiſſ. Franciſco Card. Barberino Ponente. Ad primum affirmative, Ad ſecundum negative reſpondit. Romæ 22. Jun. 1725. F.Cardinal. Paulutius. Loco ✠ ſigilli. P.A. Archiep. Lariſſæ Secr.

Preces eorundem Fratr.

§.3. Cum autem, ſicut dicti Fratres antiquæ Obſervantiæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent, Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore expectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcator. die XXI. Julii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXXIII.

Dat. 4. Aug. 1725. Ann. 2.

Confirmantur Literæ Apoſtolicæ Sixti V., Urbani VIII., & Innocentii XI., necnon Decretum Judicum querelarum, & controverſiarum Sacri Concilii Romani in favorem Abbatialis Eccleſiæ, & Abbatis Montis Caſini Ord. S.Benedicti.

Laudatæ Conſtitutiones hic inſertæ editæ ſunt; illa Sixti V. 1586. Februar. 28. P.5., Urbani VIII. 1639. Maji 30. P.16., Innocentii XI, 1687. Mart. 22. P.11.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a cura Ordinū Regularium.

QUod inſcrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati noſtræ, meritis licet, ac viribus longe impari, committere dignata eſt, Sacroſancti Apoſtolatus Officium a Nobis exigit, ut omnium quidem Ordinum Regularium, quorum in numero Nos ipſi jamdudum Sacrum Prædicatorum Inſtitutum profeſſi ſumus, paternam geramus curam, ſed eos potiſſimum Pontificiæ dilectionis brachiis complectamur, foveamus, & traditæ nobis cælitus auctoritatis præſidio tueamur, unde uberes, atque ſuaves in Militantem Eccleſiam fructus jugiter profluxiſſe, quotidieque profluere compertum eſt. Hos inter præcipuus ſane locus jure debetur Ordini, quem magnus ille Occidentalium Monachorum Parens, Catholicæque Eccleſiæ lumen ſplendidiſſimum Benedictus inſtituit, & per Alumnos ſuos a Mari uſque ad Mare, & uſque ad terminos Orbis terrarum mirifice propagavit. Cujus quidem Sacri, & Religioſiſſimi Ordinis profeſſores quam eximio univerſam Eccleſiam cunctarum Chriſtianarum virtutum fulgore illuſtraverunt, quamque præclare de Orthodoxa Religione, deque hac ipſa Sancta Sede omni tempore meriti fuerint, illuſtria Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum præconia, & monumenta teſtantur. Quamobrem, & charitatis ſtimulo urgemur, & juſtitiæ lege compellimur prædicti Ordinis, & Congregationis præſertim Caſinenſis, ac Monaſteriorum illi ſubjectorum felicem, proſperumque ſtatum omni cura, & vigilantia provehere, eorumque bona, jura, & privilegia quæcumque ſarta tecta, & illibata cuſtodire, ac iis etiam quæ pro illorum indemnitate, & quiete recte, ac provide conſtituta fuiſſe comperimus, ut firmius ſubſiſtant, & perpetuis futuris temporibus obſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis robur, atque munimen adjicere, quatenus eorumdem Cœnobiorum Monachi nulla re, quæ eos a religioſo propoſito, divinoque cultu avocet, prædicti, ſecundum regularia præfati Ordinis inſtituta, tranquillis mentibus, gratum Altiſſimo impendere poſſint famulatum.

Præconia Ordinis S.Benedicti.

Eccleſia Abbatialis Monaſterii Caſſinenſis prærogativa Cathedralis gaviſa, & ab immemorabili; & ejus Abbas juriſdictione quaſi Epiſcopali.

§.1. Expoſitum ſiquidem nobis nuper fuit pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis antedictæ Congregationis Caſinenſis, quod licet Eccleſia Abbatialis Sacri, & celeberrimi Monaſterii a Sancto Benedicto in Monte Caſino fundati in Provincia Romana ab antiquiſſimo, ac immemorabili tempore Cathedralis, vel quaſi, denominatione, & prærogativa gaviſa ſit, ejuſdemque Monaſterii Abbas pro tempore exiſtens in ea, & aliis finitimis Eccleſiis, & Locis juriſdictionem Epiſcopalem, vel quaſi exercere conſueverit: Quam ſane juriſdictionem fel. rec. Sixtus Papa V., Prædeceſſor noſter præ cæteris ampliſſime confirmavit per ſuas literas Apoſtolicas ſub Plumbo expeditas tenoris ſequentis videlicet.

Conſtitutio prædicta Sixti V., qua præfatam Abbatis Monaſterii

§.3. Sixtus Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Benignitas Apoſtolicæ Sedis conſueta, ea, quæ per Romanos

C 2 Pon-

Caſſinenſis jurisdictionem quaſi Epiſcopalem confirmavit.

Pontifices pro tempore Religionis incremento, & decore facta fuiſſe noſcuntur, libenter approbat, eiſque Apoſtolici muniminis robur adjicit, illaque de novo concedit, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire. Sane pro parte dilectorum filiorum Abbatis, & Conventus Monaſterii in Monte Caſino, Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, nullius Diœceſis, exhibita nobis petitio continebat, quod dictum Monaſterium per diverſos Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros multis, & variis gratiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, & indultis cumulatum, & decoratum fuit, illiuſque Abbas pro tempore exiſtens nemini ſubeſt, ſed omnimodam jurisdictionem Epiſcopalem, ac proprium Territorium, ac jus congregandi Synodum habeat, prout illam congregaſſe, & in ea Examinatores elegiſſe, ac poſſe concurſum inſtituere, examinare, approbare: Œconomos deputare, necnon Sacramentum Chriſmatis contuliſſe, & commiſſiones gratiarum Apoſtolicarum debitæ executioni demandaſſe conſtat, juxta declarationem Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalium, Concilio Tridentino interpretando Præfectorum, deſuper factam. Cum autem ea, quibus dictæ Sedis intercedit auctoritas melius obſerventur, ac proinde, ſicut eadem petitio ſubjungebat, ipſe Abbas, & Conventus cupiant præmiſſa omnia, dictæ Sedis patrocinio communiri; pro parte eorumdem Abbatis, & Conventus Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus eorum deſiderio in præmiſſis annuere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Abbatem, & ſingulares perſonas Conventus hujuſmodi a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; necnon tenores omnium, & ſingulorum privilegiorum prædictorum, præſentibus pro expreſſis habentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; omnia, & ſingula privilegia, immunitates, gratias, facultates, & indulta præſertim conferendi Sacramentum Chriſmatis, dummodo illud ſit prius per Catholicum Antiſtitem, gratiam, & communionem dictæ Sedis habentem, conſecratum, Concurſum pro conferendis Beneficiis Eccleſiaſticis curatis in menſibus Apoſtolicis faciendi, ac Commiſſiones gratiarum, tam juſtitiam, quam gratiam, etiam quoad diſpenſationes Matrimoniales concernentes, Abbati Monaſterii Caſinenſis præſenti, ſive ſuo Vicario generali pro tempore directarum, debitæ executioni demandandi, aliaque deſuper neceſſaria, & opportuna faciendi, juxta decreta dicti Concilii, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus; illiſque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper intervenerint, ſupplemus. Nec non pro potiori cautela, moderno, & pro tempore exiſtenti Abbati dicti Monaſterii, vel ſuo Generali Vicario, ut cum Parochiales Eccleſiæ, jurisdictionis dicti Monaſterii vacare contigerit, concurſum inſtituere, examinare, approbare, & magis idoneus eligere, & Eccleſias hujuſmodi legitime conferre; ac in menſibus noſtris, & ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum collationi reſervatis, perſonas in concurſu electas, Nobis, & dictæ Sedi pro collatione obtinenda ſignificare, necnon Sacramentum Chriſmatis, dummodo illud prius ſit per Antiſtitem prædictum conſecratum, ut præfertur, conferre, ac quaſcumque Literas Apoſtolicas, tam juſtitiam, quam gratiam, etiam quoad diſpenſationes Matrimoniales perſonarum dictæ jurisdictionis, concernentes, ſibi tamen, & nulli alteri dirigendas, debitæ executioni demandare libere, & licite valeat, juxta decreta ejuſdem Concilii, dicta auctoritate tenore præſentium concedimus.

Confirmatio præd. privilegiorum quorumdam, quæ jurisdictionë Epiſcopalem conſtituunt.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & aliis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis ſpecialia mentio habenda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, adjectionis, ſuppletionis, conceſſionis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo nono, Decimo Kalen. Martii Pontificat. noſtri Anno V.

Epitome ſeq. Conſt. Urbani VIII.

§.4. Ac ejuſmodi jurisdictionis quaſi Epiſcopalis intuitu recol. mem. Urbanus Papa VIII. Prædeceſſor etiam noſter decrevit, & ſtatuit, ut quæcumque Literæ Apoſtolicæ gratiam, vel juſtitiam concernentes, & aliæ conſimiles expeditiones ab Officialibus, ac Adminiſtris Pontificiis dirigi ſemper deberent Abbati pro tempore exiſtenti prædicti Monaſterii Caſinenſis, ſive ejus Vicario in ſpiritualibus generali, & non alteri, prout in ejuſdem Urbani Prædeceſſoris literis in forma Brevis expeditis uberius continetur, quorum tenor eſt, qui ſequitur, videlicet.

Conſtit. præd. Urbani VIII. qua ſtatuitur ut liter. Apoſtolicæ Abbati Monaſterii præd. dirigi deberent.

§.5. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Exponi nobis nuper fecit dilectus Filius Abbas Monaſterii Caſinenſis, nullius Diœceſis Provinciæ Capuanæ Ordinis Sancti Benedicti, quod alias felic. rec. Sixto Papæ V. Prædeceſſori noſtro pro parte tunc exiſtenti Abbatis, & Conventus Monaſterii hujuſmodi expoſitum fuit quod dictum Monaſterium per diverſos Romanos Pontifices etiam noſtros, tunc ſuos Prædeceſſores multis, & variis gratiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, & indultis cumulatum, & decoratum fuerat, illiuſque Abbas pro tempore exiſtens nemini ſuberat, ſed omnimodam jurisdictionem Epiſcopalem, ac proprium Territorium, & jus congregandi Synodum habebat, prout illam congregaſſe, & in ea Examinatores elegiſſe, ac poſſe concurſum inſtituere, examinare, approbare, Œcono-

no-

thomos deputare, necnon Sacramentum Chriſmatis contuliſſe, ac commiſſiones gratiarum Apoſtolicarum executioni demandaſſe conſtabat; juxta declarationem tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſ. Cardinalium Concilio Tridentino interpretando Præfectorum deſuper ſtam; idem Sixtus Prædeceſſor ſupplicationibus Abbatis, & Conventus prædictorum inclinatus, omnia, & ſingula privilegia, immunitates, gratias, facultates, & indulta, præſertim conferendi Sacramentum Chriſmatis, dummodo illud foret prius per Catholicum Antiſtitem gratiam, & communionem Apoſtolicæ Sedis habentem conſecratum: Concurſum pro conferendis Beneficiis Eccleſiaſticis Curatis in Menſibus Apoſtolicis faciendi, ac Commiſſiones gratiarum Apoſtolicarum tam juſtitiam, quam gratiam, etiam quoad diſpenſationes Matrimoniales concernentes Abbati Monaſterii Caſinen. prædicti, ſive ſuo Vicarin Generali pro tempore directarum, debitæ executioni demandandi, aliaque deſuper neceſſaria, & opportuna faciendi juxta Decreta dicti Concilii approbavit, & confirmavit. Necnon pro potiori cautela tunc, & pro tempore exiſtenti Abbati dicti Monaſterii vel ſuo Generali Vicario, ut cum Parochialis Eccleſiæ juriſdictionis dicti Monaſterii vacatio contingeret, concurſum inſtituere, examinare, approbare, & magis idoneos eligere, ac Eccleſiam hujuſmodi legitime conferre, & in Menſibus Romanorum Pontificum collationi reſervatis perſonas in Concurſu electas Romano Pontifici, & Sedi prædictæ pro collatione obtinenda ſignificare, necnon Sacramentum Chriſmatis, dummodo illud prius ſit per Antiſtitem prædictum conſecratum, ut præfertur, conferre; ac quaſcumque Literas Apoſtolicas, tam juſtitiam, quam gratiam, etiam quoad Matrimoniales diſpenſationes perſonarum dictæ jurisdictionis concernentes, ſibi tamen, & nulli alteri dirigendas debitæ executioni demandare libere, & licite valeret juxta Decreta dicti Concilii conceſſit; Decernentes irritum, & inane ex tunc, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigeret attentari, & alias prout in ejuſdem Sixti Prædeceſſoris Literis, quarum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis haberi volumus, dicitur uberius contineri.

Adſcribitur ſumma allatæ Conſtitution. Sixti V.

Cauſæ præd. ſtatuti.

§.6. Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, juxta Literarum hujuſmodi tenorem, fuerint retroactis temporibus Commiſſiones gratiarum Apoſtolicarum prædictarum Abbati dicti Monaſterii, ſeu Vicario Generali a Datariæ, Secretariæ Brevium, Cancellariæ, Pœnitentiariæ, & Cameræ Apoſtolicæ noſtrarum Officialibus directæ, & illæ, quæ propter Subditorum juriſdictioni dicti Monaſterii, vel expeditionum ſimilium gratiarum ignorantiam, a dictis Officialibus prædictæ juriſdictionis ignaris, interdum directæ fuerunt Epiſcopis vicinioribus correctæ fuerint, & Abbati, ſeu ejus Vicario hujuſmodi directæ, non abſque tamen Abbatiæ, & Conventus prædictorum incommodo, quos de titulo, ejuſque obſervantia docere, ac Subditorum prædictorum diſpendio, quos novas propterea expeditiones ſolvere oportuerit. Quare ut ſimilia incommoda, & diſpendia in poſterum evitentur, Nobis Abbas prædictus humiliter ſupplicari fecit, & deſuper opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Abbatem prædictum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, eumque a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, Cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes; ac prædictarum Sixti Prædeceſſoris Literarum tenorem præſentibus pro expreſſo habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, dilectis Filiis Magiſtro Ægidio Urſino de Vivariis, ac Marco Aurelio Maraldo nunc, & pro tempore exiſtentibus noſtris, & Romanorum Pontificum Succeſſorum Noſtrorum Datariis, & Brevium noſtrorum Secretorum Secretariis, nec non Cancellariam Apoſtolicam Regentibus, ac omnibus, & ſingulis aliis Datariæ, Secretariæ Brevium prædictorum, Cancellariæ, Pœnitentiariæ, & Cameræ Apoſtolicæ noſtrarum Officialibus, cæteriſque ad quos ſpectat, & ſpectabit quomodolibet in futurum pro potiori cautela, & in executionem dictarum Sixti Prædeceſſoris Literarum, diſtricte præcipiendo mandamus, ut ipſi poſthac quaſcumque tam juſtitiam, quam gratiam, etiam quoad Diſpenſationes Matrimoniales concernentes, etiam in forma Brevis, ac in forma ſignificavit, & Collationum Beneficiorum informa dignum, & gratioſa, ac Commiſſionum ſi in evidentem reſpective nuncupatarum, & abſolutionum, aliarumque ſimilium gratiarum Literas Apoſtolicas, perſonarum infraſcriptorum locorum, videlicet Civitatis S.Germani, Caſalis S.Baſilii de Chaira, necnon S.Eliæ, S.Victoris, S.Petri in fine, S. Apollinaris, S.Andreæ, S.Ambroſii, S.Georgii, Sancti Petri in Curulis, S.Angeli in Theodice, Sancti Salvatoris de Cucurutio, S Petri de Avellana reſpective nuncupatorum, ac Vallis rotundæ, Bellimontis, Cerbarii, Teroculi, Rocchæ Euandri, Pignatarii, Vallis Frigidæ, Caſtri Novi, Peſcularum prope Iſerniam, Vallis Regiæ, Civitellæ, Peſculi Conſtantii, Serræ Monaceſchæ, Faræ Filiorum Petri, & Citrarii Caſtrorum, ſeu Terrarum, quæ ut dictus, ut ſupra, Abbas aſſerit, ejus, & prædicti Monaſterii Caſinenſis juriſdictionis, ac Diœceſis exiſtunt, eidem moderno, & pro tempore exiſtenti Monaſterii hujuſmodi Abbati, ſive ejus Vicario in ſpiritualibus generali, & non alteri dirigant.

Statutum prædict. circa d.rect.literar. Apoſt. Abbati præfato.

Clauſulæ.

§.7. Decernentes ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, & in Conciliis univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſq; contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ mu-

nitis

nitis, eadem prorſus fides in Judicio, & eatra adhibeatur, quæ, ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent eabibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Maji MDCXXXIX. Pontificatus Noſtri Anno XVI.

Narrantur Controverſiæ hac ſuper re exortæ inter Collegiatam Eccl. S. Germani, & Abbatialem prædictam.

§.8. Nihilominus Capitulum, & Canonici Collegiatæ Eccleſiæ Oppidi, ſeu Civitatis Sancti Germani antedictam Abbatialem Eccleſiam Montis Caſini antiquis ſuis prærogativis exuere, atque ſpoliare contendentes, illique, ut Cathedrali, vel quaſi ſubeſſe detrectantes, an.1676. hoc, & alia dubia proponi curarunt in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, quæ iiſdem dubiis ad Rotæ Noſtræ Romanæ Auditorium pro Voto remiſſis, ibique diu accurate diſcuſſis, & ad favorem Abbatialis Eccleſiæ reſolutis, anno tandem 1681. Eccleſiam Collegiatam S.Germani eſſe ſubjectam Eccleſiæ Abbatiali Montis Caſini, eidemque Eccleſiæ S. Germani, ac illius Capitulo, & Canonicis ſuper præmiſsis dubiis, & controverſiis imponendum fore, & eſſe perpetuum ſilentium cenſuit, & declaravit. Decretum vero a prædicta Congregatione deſuper editum ſubinde a piæ me. Innocentio Papa XI. Prædeceſſore itidem noſtro approbatum, confirmatumque fuit per ſuas literas Apoſtolicas in forma Brevis tenoris ſequentis videlicet:

Conſtitutio Innoc. XI. qua Decr. Congr. Epiſc. & Reg. prædict. controverſiarum cauſa in favorem Abbatialis Eccl. Editū confirmatur.

§.9. Innocentius Papa XI. Ad futuram rei memoriam. Alias in Cauſa juriſdictionis, quæ inter dilectos filios Abbatem, & Monachos Monaſterii Montis Caſini Ord. S.Benedicti ea una, & dilectos etiam filios Capitulum, & Canonicos Collegiatæ Eccleſiæ S. Germani ex altera partibus pendebat indeciſa, emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorom Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Decretum prædictum.

In cauſa Montis Caſini Juriſdictionis vertente inter Patrem Abbatem, & Monachos Montis Caſini ex una; & Capitulum, & Canonicos Collegiatæ Eccleſiæ S. Germani partibus ex altera de, & ſuper dubiis, & controverſiis per hanc S.Congregationem Eminentiſsimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam, partibus hinc inde in facto, & in jure informantibus, ſub die 12.Martii 1676. referente Eminentiſsimo Caſtaldo, remiſsit ad Sacrum Auditorium Rotæ pro ejus Voto, eadem Sac.Congregatio viſis tribus Deciſionibus per S. Rotam, utraque parte informante, coram R.P.D.Albergato editis ſub diebus 30.Aprilis 1677., 14. Aprilis 1679., & 27.Januarii 1681., viſoque ejuſdem Sac.Rotæ Voto regiſtrato in calce ultimæ Deciſionis emonatæ, omnibus Auditoribus votantibus, reque mature diſcuſſa, necnon pluries citato, & intimato Procuratore Capituli, & Canonicorum S.Germani, referente Eminentiſsimo Caſanate in locum Eminentiſsimi Caſtaldi abſentis ſubrogato, cenſuit, & declaravit Eccleſiam Collegiatam S. Germani eſſe ſubjectam Eccleſiæ Abbatiali Montis Caſini, eidemque Eccleſiæ S.Germani, illiuſque Capitulo, et Canonicis ſuper præmiſsis dubiis, et controverſiis imponendum fore, et eſſe perpetuum ſilentium, prout præſentis Decreti imponit. Romæ 14.Novem.1681. G.Card.Carpineus = Loco † ſigilli = B. Panciaticus Secretar.

§.10. Cum autem ſicut dilectus Filius Procurator Generalis Congregationis Caſinenſis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ robore communiri plurimum deſideret; Nos ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis eacommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaaat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatiō relati Decreti.

§.11. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.12. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Dat. Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus noſtri Anno Undecimo.

§ 12. Verum Deciſionibus Rotalibus, Decretn Congregationis, ejusque confirmationi Apoſtolicæ hujuſmodi minime acquieſcentes prædicti Capitulum, & Canonici, necnon quidam alii turbolenti Incolæ Sancti Germaui, Cleri, & Populi nomine, rurſus, & quidem acrius inſtaurandam ſuſceperunt in diebus noſtris rejectam petitionem; nam occaſione Concilii Romani, quod, benedicente Domino, proxime celebravimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus Noſtris ejusdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, necnon Venerabilibus itidem Fratribus Jo. Baptiſtæ Archiepiscopo Niſibeno, & Franciſco Epiſcopo Eluſino Judicibus querelarum, & controverſiarum eiusdem Concilii, eabibuerunt, ac deinde etiam palam ſpargi curarunt nonnullos libelllos typis impreſſos, pluribus refertos contumeliis, quibus eniae, ſummaque cum impudentia flagitabant, ut Jura quaſi Epiſcopalia Abbati Montis Caſini in Diœceſi Caſinenſi competentia ſupprimerentur, iiſque ab ipſo in perpetuum avulſis, Sedes Epiſcopalis, propriuſque Epiſcopus in Oppido, ſeu Civitate, & Eccleſia Sancti Germani inſtitueretur, vel, ut ajebant, reſtitueretur. Eorumdem vero libellorum eaamine juſſu noſtro a memoratis Præſulibus Judicibus deputatis diligenter peracto, rebuſque expoſitis, qua par erat, maturitate diſcuſſis, iidem Judi-

Exhibita denuo controv. Judicibus quærelarum, & controverſiarum Concilii Romani; ab eis aliud in favorem ejuſdem Abbatialis Eccl. Decr. emanavit.

ces

ces ſuum deſuper protulerunt Decretum, cujus tenor eſt, qui ſequitur, videlicet:

Decr. prædict.

§. 13. *Cum Sacrum Caſinenſe Monaſterium Auctoris ſui, & Monachorum Sanctimonia, atque Romanorum Pontificum beneficiis celebre per quoſdam Oppidi Civitatis nuncupati Sancti Germani Incolas, Cleri, & Populi nomine, libellis pluribus contumeliis refertis, ac palam ſparſis, & exhibitis Sanctiſſimo Domino Noſtro occaſione Sacri Concilii Romani, ac Nobis, uti Judicibus querelarum, & controverſiarum in eodem Concilio, in eum finem impetitum fuerit, ut ſupprimerentur Jura quaſi Epiſcopalia Abbati Montis Caſini, in Diœceſi Caſinenſi competentia, iiſque perpetuo ab eodem avulſis, Sedes Epiſcopalis inſtitueretur, ſive ut prætendunt, reſtitueretur, ac proprius Epiſcopus in Civitate, & Eccleſia Sancti Germani crearetur: Nos Judices prædicti, matura deſuper pro rei gravitate habita examine, comperimus querelas expoſitas contra Abbatem Caſinenſem, ejuſque Monachos fuiſſe, & eſſe inſubſiſtentes, & contumelioſas, & tanquam tales rejiciendas, & proſcribendas, perpetuumque ſilentium quoad Epiſcopatus erectionem, ſive, ut prætendunt, reſtitutionem, aliaque in eiſdem libellis contenta Clero, & Populo, ac Particularibus Sancti Germani præſenti noſtro Decreto imponimus, ac impoſitum eſſe volumus, prout latius in literis Apoſtolicis in calce hujus Concilii apponendis conſtabit. Romæ in Eccleſia Lateranenſi 18. Maij 1725. = Jo: Baptiſta Archiepiſcopus Niſibenus Judex querelarum, & Controverſiarum Sacri Concilii Romani = Franciſcus Epiſcopus Eluſinus Judex querelarum, & controverſiarum Sacri Concilii Romani.*

Ab hoc Pontifice animadverſum in S. Germani Incolas ob contumelias Monaſterio præd. illatas.

§. 14. Poſt hujuſmodi Decreti publicationem etſi præfati Sancti Germani Incolæ ab injuſta, ac plane audaci petitione deſtiterint, & nos in noviſſima Præſynodali Congregatione eorum impudentiam palam arguere, & improbare, ſimulque Ordinem maxime venerabilem, & tanti nominis Monaſterium digna laude proſequi non omiſerimus, contumelias tamen, quibus ejuſdem Monaſterii Abbatem, & Monachos proſcindere, eorumque exiſtimationem, ac honorem lædere auſi fuerant, impunitas dimittendas non eſſe cenſuimus, cum res ad exemplum pertinere videtur, & opporteat, quemadmodum Beatus Gregorius admonet, *canonica ultione quando quid tale committitur, coerceri, ne facinus, cum aliorum peccato parcitur, vires ex diſſimulatione percipiat*. Juſſimus itaque, & curavimus, ut ejuſmodi criminis participes, & conſcii merita plecterentur pœna ad emendationem: pari tamen congruo tempore Apoſtolicam lenitatem, & manſuetudinem exhibere correctis, cum, ut idem Beatus Gregorius advertit *plus miſericordiæ, quam diſtrictæ Nos convenit operam dare juſtitiæ*.

Laudes Monaſterii Caſinenſis recenſentur.

§. 15. Nunc autem conſiderantes præfatum Caſinenſe Monaſterium nullius Diœceſis Provinciæ noſtræ Romanæ, utpote diuturno Fundatoris ſui uſque ad obitum incolatu conſecratum, & ab ipſo promulgatione regulæ, Miraculorum ſplendore, ſuique tandem Sacri Corporis depoſito decoratum, & Caput Ordinis conſtitutum, magno ſemper in honore, ac pretio apud omnes, præſertim vero apud Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, qui non ſemel ad benedicendum Abbatem in proprio Monaſterio perſonaliter acceſſerunt, eorumque exemplo Nos ipſi nuper dilecto Filio Sebaſtiano Gadaleta electo ejuſdem Monaſterii Abbati ſtato ritu in Eccleſia S. Calixti de Urbe benedictionis munus ſolemniter impertivimus extitiſſe, atque meruiſſe, ut ab eis conſpicuis augeretur beneficiis, & privilegiis, ac ſub immediata Sedis Apoſtolicæ ſuperioritate, & patrocinio ſuſciperetur; Ac inſuper compertum habentes a Monachis ibidem degentibus omnia, quæ ad eorum regularia Inſtituta pertinent, laudabiliter obſervari, ſacrarum Literarum ſtudia ſedulo exerceri, divinumque in primis cultum ſumma cum Religione peragi, quemadmodum propriis inſpeximus oculis, dum in minoribus conſtituti illuc Sanctuarium adeo celebre devotionis gratia viſitaturi perreximus; Et propterea eorundem Prædeceſſorum Noſtrorum exemplo, antedicti Monaſterii Caſinenſis, ejuſque Abbatibus, Eccleſiæ, & Abbatis pro tempore exiſtentis prærogativas, præeminentias, & jura quæcumque inconcuſſa, ac inviolata perpetuis futuris temporibus ſervari, atque cuſtodiri cupientes; & Procuratoris Generalis ipſius Congregationis Caſinenſis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine ſuper hoc Nobis humiliter porrectis inclinati: præinſertas Sixti, Urbani, ac Innocentii Prædeceſſorum Literas Apoſtolicas, & in illis contenta quæcumque, necnon præinſertum Judicum querelarum, & controverſiarum prædicti Concilii Romani Decretum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ampliſſime approbamus, & confirmamus, ac ipſis perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, atque munimen adjicimus, illaſque, & illud iis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, ac ab omnibus aliis reſpective perpetuis futuris temporibus inconcuſſe, & inviolabiliter obſervari debere præcipimus, decernimus, & mandamus.

Confirmatio relatarum literarum Sixti V., Urbani VIII., & Innocentii XI.; necnon Decret. Judicum querelarum, & controverſiarum Concilii Romani.

§. 16. Præterea æquum juſtumque arbitrantes, ut antedictum Caſinenſe Monaſterium, ejuſque Abbas, & Monachi nunc, & pro tempore exiſtentes, ab ulterioribus in poſterum litibus, moleſtiis, & vexationibus penitus eximantur, eorumque ſtatui, paci, & tranquillitati plenius, atque uberius conſultum ſit, Motu proprio, ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Eccleſiam Abbatialem præfati Monaſterii fuiſſe, & eſſe quaſi Cathedralem Diœceſis Caſinenſis, eique cæteras omnes tum Sancti Germani, tum etiam aliorum locorum Caſinenſis Diœceſis Eccleſias, tamquam membra capiti, ſubjectas fuiſſe, & eſſe; Necnon antedicti Monaſterii pro tempore Abbati competiſſe, & competere Jura quaſi Epiſcopalia non modo in omnibus memoratis Eccleſiis, verum etiam in univerſo Clero, & Populo, & locis quibuſcumque prædictæ Diœceſis juxta memoratas Siſti, Urbani, ac Innocentii Prædeceſſorum Conſtitutiones, tenore præſentium ſtatuimus, decernimus, & declaramus; & quatenus opus ſit, & non alias præfatam Abbatialem Eccleſiam

Declaratur præfatam Eccleſiam Abbatialem fuiſſe, & eſſe quaſi Cathedralem, ejuſque Abbati competiſſe, & competere Jura quaſi Epiſcopalia.

Digitized by Google

cleſiam de novo quaſi Cathedralem conſtitui mus, illique omnes, & ſingulas ſupradictas Ecclesias omnimode ſubjicimus, ac ipſius Abbati pro tempore exiſtenti quaſi Epiſcopalem in univerſas Eccleſias, Clerum, & Populum, & loca quæcumque univerſæ Diœceſis Caſinenſis Juriſdictionem etiam de novo in perpetuum concedimus, attribuimus, & aſsignamus, & pro conceſſa, attributa, & aſsignata ab omnibus haberi volumus, & mandamus. Quo vero ad ſolemnem benedictionem Abbatum futurorum ejuſdem Caſinenſis Monaſterii Decretum antedicti noſtri Concilii Romani, & legem a Nobis inibi præſcriptam ſervari volumus.

Præcipitur ſub pœnis Clero, & populo prædictæ Civitatis S. Germani, ne amplius Abbatem prædict. moleſtare audeant.

§.17. Ad hæc ut omnis anſa, atque fomentum quibuſcumque ulterioribus diſsidiis, & contentionibus præcidatur, Capitulo, & Canonicis prædictæ Collegiatæ Eccleſiæ, necnon reliquo Clero, Univerſitati, Hominibus, & Pupulo præfati Oppidi, ſeu Civitatis Sancti Germani, quoad petitam, ac, ut præfertur, rejectam Epiſcopatus, & Cathedralis erectionem, ſeu reſtitutionem in eadem Collegiata Eccleſia Sancti Germani, perpetuum ſilentium Apoſtolica auctoritate tenore præſentium imponimus, & impoſitum eſſe volumus: illis omnibus diſtricte præcipientes, ac inhibentes, ne de cætero memoratos Abbatem, & Monachos ſuper hujuſmodi prætenſa erectione, ſeu reſtitutione vexare, inquietare, perturbare, ullave amplius moleſtia afficere audeant, ſeu præſumant ſub pœnis noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio infligendis: ac ita perpetuis futuris temporibus obſervari debere ſancimus, decernimus, & mandamus.

Clauſulæ ampliſſimæ.

§.18. Decernentes pariter eaſdem præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet cauſa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo quod aliqua ex præmiſſis, narratis, ac expoſitis non ſubſiſterent, & Capitulum, & Canonici dictæ Collegiatæ Eccleſiæ S.Germani, & quicumque alii cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtant, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa ratione, titulo, & occaſione, jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, illis non conſenſerint, aut ad ea vocati, & auditi, & cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarunt, in Conciſtorio noſtro, vel alibi, vocitis vocandis, & præviis debitis tractatibus, ac ſervatis, & adhibitis ſolemnitatibus, & aliis de jure, vel conſuetudine, vel juxta Conſtitutiones, & Ordinationes Apoſtolicas, aut Eccleſiæ prædictæ ſtatuta, privilegia, & indulta, etiam confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roborata, aut alias quomodolibet requiſitis, & in ſimilibus neceſſariis examinatæ, verificatæ, ac juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut jus, vel intereſſe habentium conſenſus, aut quolibet alio, quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, aut expreſſionem requirente defectu, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia de jure ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, totaliſque læſionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore Juris clauſa, & quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, & tali quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nullibi appareat, nec alias probari poſſint, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu ſimili conceſſo, vel impetrato, aut emanato uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum, & diſpoſitionum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſlibet verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis etiamſi in eis de eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, ac data ſpecialis mentio fieret, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, ſed tamquam ad majus bonum, & Eccleſiaſticarum perſonarum prædictarum quietem, ac pacem tendentes, ſemper, & omnino, ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſsimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumq; poſteriori data quandocumq; eligenda conceſſas eſſe, & fore; ſicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aut Vice Legatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoſcumque quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quocumque Judicio, & quacumque inſtantia judicari, & definiri debere; & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, ac inane decernimus, & declaramus.

Derogatio ſpecifica.

§.19. Non obſtantibus, quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis etiam in Synodalibus, Provincialibus, Univerſalibuſque Conciliis ſpecialibus, vel Generalibus aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictarum Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis,

uſibus,

uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, illis, earumque Superioribus, & perſonis, ac locis quibuſcumque, etiam ſpecifica, & expreſſa, ac individua mentione dignis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu pari, ac conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamſi in eis caveatur expreſſe, quod illis per quaſcumque Literas Apoſtolicas, etiam motu ſimili, pro tempore conceſſas, & quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes clauſulas derogari non poſſit, neque cenſeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut quæcumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & clauſulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſertis, expreſſis, & ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum hac vice dumtaxat latiſſime, & pleniſſime, ac ſufficienter, necnon ſpecialiter, & expreſſe motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus harum ſerie derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§.20. Nulli ergo omnino hominum liceat noſtram hanc paginam approbationis, confirmationis, declarationis, ſubjectionis, mandati, decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto Pridie nonas Aug. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXXIV.

Dat. 13. Aug. 1725. An. 2.

Declaratur nulla Erectio Cornelii Berckman in Archiepiſcopum Ultrajectinum.

Alia Conſt: hujus ed: 1725. Febr: 21. P. 1. declarata fuit irrita electio Cornelii Steenoven in Archiepiſcopum etiam Ultrajectinum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

NOvis iſtic in dies per paucorum Clericorum contumaciam erumpentibus ſcandalis, noviſque ſaluti veſtræ intentatis periculis, iterum ad Vos Paterni doloris, & ſolicitudinis voces, gemituſque convertimus; ne remiſſior ad cuſtodiendum gregem eſſe videatur vigilantia Paſtoris, quam diabolica malignitas ad perdendum. Eo autem acriori ſenſu acerbitatis ruinam, cæcitatemque factioſorum deflemus ac deteſtamur, quo pugnacius pergunt, non modo Apoſtolicis, ſed Divinis etiam animadverſionibus obluctari.

Alias ab hoc Pontifice electio, & conſecratio Cornelii Steenoven in Archiepiſcopum Ultrajectin., nulla declarata fuit.

§.1. Non enim vobis latet quidquid ad evertenda, & emendanda perverſitatis exempla contra ſanam doctrinam, diſciplinamque canonicam iſtic ſuborta ediximus ac geſſimus, irritam præſertim Electionem, & ſacrilegam Conſecrationem Cornelii Steenoven declarantes, ac rejicientes, eumque Eccleſiaſticis cenſuris per datas die vigeſima prima menſis Februarii proxime elapſi in forma Brevis Literas, ab omni juriſdictione arripienda, & Pontificalibus exercendis prohibentes, ac deterrentes. Filiis tamen diſſenſionis obturantibus aures ſuas, Deus terribilis, & fortis, quem illi per Nos, licet immeritos, loquentem audire noluerunt, & quem, ſpreta noſtra auctoritate, ſpreverunt, extendit manum ſuam, ut errantes per oſtenſionem virtutis ſuæ a viis peſſimis revocaret; nam literis noſtris die decima ſeptima menſis Martii apud vos evulgatis, cum idem Cornelius in ſua pervicacia obſirmatus ſacrilega manu Sacramentum Confirmationis palam adminiſtrare, Ordineſque conferre non formidaſſet, lethali morbo correptus, brevique conſumptus ad tremendum Chriſti judicium, reddendamque tot malorum, turbarumque rationem, die tertia menſis Aprilis evocatus eſt. Eo quidem metu concuſſos damnatæ factionis Clericos ad cor redituros ſperabamus: cum præſertim anni ſpatio nondum exacto, tam antedictus Cornelius, quam Presbyter Jacobus Kriis, qui vehementior præ cæteris auctor fuerat ſacrilegæ conſecrationis, & Laicus Donkers, in cujus ædibus illa peracta erat, nullo edito ſalutaris pœnitentiæ ſigno, in ſua vere damnabili inobedientia mortem obiiſſent.

Refertur altera Electio Cornelii Berckman ad Archiepiſcopatū eundem, mortuo Cornelio Steenoven.

§.2. Sed pœnalis illorum cæcitas conceptam a Nobis fiduciam eluſit, & Domino etiam viſitante in virga iniquitates eorum, appoſuerunt adhuc peccare ei. Etenim (quod non ſine intimo paterni cordis dolore nuper accepimus) iidem incredulitatis filii a tot vere orthodoxis, Nobiſque, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ in unitate fidei perfederatum Belgium obſequentibus diſſidentes, Lugduni Batavorum iterum convenerunt, atque inani Canonicorum Ultrajectinorum titulo temere aſſumpto, die decima ſexta ejuſdem Menſis Aprilis, Clericum ſuarum partium ſuæque pertinaciæ conſortem Cornelium Berckman Archiepiſcopum Ultrajectinum pari temeritate concilii ac judicii perverſitate eligere non erubuerunt.

Quæ nulla declaratur.

§.3. Nos proinde adverſus iteratam præpoſteræ invalidæque Electionis audaciam Apoſtolicæ auctoritatis officium renovantes, quemadmodum per Superiores ad Vos literas noſtras Electionem antedicti Pſeudoepiſcopi Cornelii Steenoven rejecimus, ita novam quoque Electionem memorati Berckman eadem auctoritate Apoſtolica rejicimus, irritamque, ac prorſus nullam fuiſſe, & eſſe declaramus; eidemque perperam, ac temere electo ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ interdicimus, ne a quocumque Epiſcopo, etiamſi alias legitima auctoritate ſuffulto, Ordinem, ſeu Conſecratio-

nem Epiſcopalem ſuſcipere, neve ullo modo ſe pro Epiſcopo gerere, aut Ultrajectenſis, vel alterius cujuſvis Cathedralis Eccleſiæ. Antiſtitis titulo nominare præſumat. Atque inſuper ſub ſimili excommunicationis pœna eidem inhibemus, ne jurisdictionem ullam, proque animarum regimine auctoritatem, facultatemve ſibi arroget, aut pro ſuſcipiendis Ordinibus Dimiſſorias literas dare, aut Paſtores, ac Miſſionarios pro Sacramentis adminiſtrandis, gerendaque animarum cura deputare, & conſtituere audeat; quas Nos literas, & deputationes, ſi quæ datæ, factæque ſint, aut in poſterum dari fierique contingat, nullas, & inanes eſſe, ac fore decernimus.

Admonitio ad Epiſcopos & Populum.

§.4. Præterea Venerabiles Fratres Archiepiſcopos, & Epiſcopos univerſos, alioſque Eccleſiarum Superiores Prælatos quoſcumque ſerio admonemus, iiſque ſub Canonicis pœnis graviſſime interdicimus, ne eidem Berckman ad Epiſcopalem Conſecrationem ſacrilegas manus imponant. Vobis denique Dilecti Filii, præcipimus, & mandamus, ne ulla ratione Pſeudoelectum ejuſmodi pro vero Archiepiſcopo, & animarum Paſtore habeatis, quem potius ut alienum declinare, & tanquam huic Sanctæ Sedi contumacem, & Sacris Cannonibus Maudatiſque Apoſtolicis refragantem averſari, & vitare debeatis. Paternis interea noſtris monitis, ac præceptis Vos ultro, & alacriter audituros eſſe confidimus, cum animarum veſtrarum pericula, quæ Nos diſcruciant, nulli debeant, quam vobis majorem curam, & ſollicitudinem afferre. Deum autem rogantes, ut reſpiciat de Cœlo, & viſitet vineam iſtam, atque operarios iniquitatis, qui eam demoliri contendunt, compeſcat, & arceat, Vobis, Dilecti Filii, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Auguſti MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXXV.

Dat. 20. Aug. 1725 An. 2.

Reſtituitur primævo ſuo Cathedralis honoris faſtigio Eccleſia Cingulana; necnon æque principaliter Auximati unitur; & privilegiis ornatur.

Conſt: ed: 1725. Jul: 16. P. 2. confirmata & innovata fuit erectio Eccleſiæ Setin. in Cathedralem, & ejus unio cum Eccleſia Terracinen:

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a conſuetudine Romanæ Eccleſiæ cuſtodiendi Eccleſias Epiſcopal.

ROmana Eccleſia, quæ ſupra, cæteras totius Orbis a Chriſto Domino primatum obtinuit, interdum ob ingruentes calamitates, plurium Eccleſiarum Epiſcopalium cuſtodiam, & regimen unius vigilantiæ committere, & ſimul eas jungere conſuevit, ne oves Dominicæ, Paſtoribus ſuis viduatæ, lupo veniente, mortis diſcrimen incurrerent. Ceſſantibus vero peculiaribus cauſis, & neceſſitatibus, ob quas ejuſmodi Eccleſiæ cum ſuis menſis, Diœceſibus & territoriis ſimul coaluerant, illiſque iterum cleri, populique frequentia, & pietate Florentibus Romani Pontificis, ut communis parentis de filiorum gaudio ſoliciti, providentia, honoris Epiſcopalis elogium, quod culpa non ſua pridem amiſerant, eis poſt ſæculorum memoriam ſeorſum indulgere, & poſtliminio reſtituere non dedignatur.

Demonſtratur Cingulum Piceni Civitatem, olim Epiſc. Cathedra claruiſſe.

§.1. Hæc animo revolventes, accepimus, Cingulum; Piceni Civitatem, veterum magiſtratuum fama percelebrem, inter Eccleſias, ſpeciali Provincia Romani Pontificis comprehenſas, Cathedræ Pontificalis gloria claruiſſe, ubi Exſuperantius, præcipuus ejus patronus, cujus ſacræ exuviæ ibidem coluntur, aliique Cingulani Antiſtites ſediſſe memorantur, & præſertim Julianus, felicis recordationis Vigilii anteceſſoris noſtri laborum & itinerum comes, quem una cum aliis Collegis ſuis Comprovincialibus Epiſcopis, ex veteris diſciplinæ Eccleſiaſticæ regula, Conſtantinopolim ſequutus eſt, cumque is poſt Valentinum Silvæ candidæ Epiſcopum Vigilii conſtituto adverſus Tria Capitula in Urbe regia ſubſcripſit, & ſemel, iterumque ab eodem Vigilio laudatur in ſententia contra Ruſticum, & Sebaſtianum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconos, eidem Vigilio rebelles, Conſtantinopoli ſimiliter edita. Ad hæc Pelagius, pariter Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconus, qui & ipſe prædicti Pontificis conſtituto una cum Juliano ceteriſque ſubſcripſerat, in Petri cathedra Vigilio Syracuſis defuncto ſucceſſor datus, eidem Juliano ad Cinguli Epiſcopalem Eccleſiam reverſo non unas literas exaravit, quædam injungens, Cingulani Epiſcopatus immunitatem, & patrimonium reſpicientia. At poſtmodum Barbaris Italiæ incumbentibus Cingulana Eccleſia cum tota ſua Diœceſi, & territorio Auximatis Epiſcopi, tamquam proximi, curæ commiſſa eſt. Signa tamen, & teſtimonia luculenta primævi Epiſcopatus Cinguli nihilominus ſuperfuerunt, ac etiam ſuperſunt. Ibi enim ab antiquis temporibus Præpoſiti, & Archiprebyteri dignitates cum inſigni Collegio decem Canonicorum, ſacras laudes Deo aſſidue canentium, hactenus remanent. Præterea Cingulanam Civitatem, ſuo Epiſcopio ornatam, ubi earumdem Auximatis, & Cingulanæ Eccleſiarum Antiſtites ſæpe, & diu moram traxerunt, & pro libitu ſuo trahunt intra, & extra decem millia hominum circiter colunt, pluresque ædes ſacræ, ex videlicet Religioſorum Ordinum, una Presbyterorum Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii, tres Virginum Deo ſacrarum præter quinque piorum hominum Sodalitates, duo Xenodochia, & Mons pietatis, ſpectabilem reddunt: quæ quidem omnia ſingularem totius Civitatis Cingulanæ pietatem, & Dei cultum egregie patefaciunt.

Poſtea vero Cingulanam Eccleſiam Auximatis Epiſcopi curæ commiſſam fuiſſe.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.2. Cujus etiam Civitatis magna laus eſt, ex ea non paucos ſtrenuos, & prænobiles viros ſacris Ordinibus Militaribus, Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, Sancti Jacobi a Calatrava, ſanctique Stephani, pro Chriſtiana Religione contra Infideles tuenda, inſtitutis, nomen dediſſe, & hoc ipſo tempore etiam dare. Igitur ob præmiſſa, quibus etiam recolendæ memoriæ, Innocentius Papa XIII. Anteceſſor Noſter, qui, dum Cardinalatus honore fulgebat, Eccleſiæ Auximati ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtoli-

Digitized by Google

ſtolicis præfuit, permotus ex paternæ charitatis inſtinctu Cingulanam Civitatem, ejuſdemque Eccleſiam antiquo Epiſcopalis cathedræ nomini, non ſuperveniente obitu, reſtituiſſet, nos utrique nomen hujuſmodi reſtituere, & æquis dilectorum Filiorum ejuſdem Cinguli civium votis, accedente ad ea conſenſu dilecti Filii Noſtri Auguſtini Sanctæ Romanæ Eccleſiæ tituli Sancti Sixti Presbyteri Cardinalis Pipiæ nuncupati, Eccleſiæ Auximatis ex ſimilibus conceſſione, & diſpenſatione, nunc Præſulis exiſtentis, annuere volentes, eoſque necnon dilectos etiam Filios Præpoſitum, Archipresbyterum, & Canonicos prædictos, illoſque, & illorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, noſtris, Cingulum, veteri Epiſcopali dignitate præſtantem Civitatem, necnon ejus Eccleſiam Deo dicatam, in honorem Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in qua Præpoſitura, prima, & Archipresbyteratus, ſecunda, Dignitates, necnon decem Canonicatus, totidemque Præbendæ erectæ reperiuntur, ejus Cathedralem fuiſſe, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo declaramus: eamdemque primævo, & priſtino ſuo Cathedralis honoris faſtigio cum omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, facultatibus, præeminentiis, gratiis, & immunitatibus ſuis reſtituimus, in antiquum, & priſtinum ſtatum reponimus, & plenarie reintegramus; cumque ejus territorio, Clero, populo, & Diœceſi, Eccleſiæ Auximati Coepiſcopalem, & Concathedralem æque principaliter, ac per unum, & eumdem illarum Præſulem æque principaliter regi, & gubernari, illique præeſſe debere, eadem Apoſtolica auctoritate, earumdem tenore præſentium, decernimus, & ſtatuimus: ac inſuper, ſi fortaſſe opus ſit, idem Cingulum in Civitatem, illiuſque incolas in Cives, & Eccleſiam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Cathedralem erigimus ſub invocatione ejuſdem Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & in ea dignitatem, Sedem, & menſam Epiſcopalem cum omnibus, & ſingulis privilegiis, honoribus, juribus, & inſignibus debitis, quibus aliæ Civitates, illarumque Cives, ac aliæ Cathedrales Eccleſiæ, illarumque Præſules, Capitula, & Canonici de jure, uſu, ſtilo, conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum.

Reſtitutio in priſtinum Eccleſiæ Cingulanæ.

Ordinationes quædam.

§.3. Cum obligatione, quod Civitas Cingulana, taliter decorata ſuis ſumptibus erigat in Eccleſia prędicta Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis condecentem Cathedram Pontificalem, umbraculo, ſeu baldachino tectam, ad quam per gradus, juxta cæremoniale Epiſcoporum, aſcendi poſſit. Præpoſituram vero, in eadem Eccleſia majorem poſt pontificalem, ac Archipresbyteratum, ſecundam, illius Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, in dignitates, Canonicatus, & Præbendas, auctoritate, & tenore præmiſſis, de novo ſimiliter perpetuo erigimus; dictamque Eccleſiam Cingulanam, ſic de novo per Nos erectam, eidem Eccleſiæ Auximati perpetuo, & æque principaliter unimus, itaut unus idemque Epiſcopus eis æque principaliter præſit: ac deinceps in quibuslibet ſcriptis publicis, & privatis, in actis Conſiſtorialibus, Apoſtolicis diplomatibus, Conſtitutionibus Synodalibus, Decretis, & Edictis, ab eo pro tempore emanaturis, & ſubſcribendis, non tantum Auximas, ſed æque etiam Cingulanus Epiſcopus appellari, & ſe ſubſcribere debeat: & ne Clerus, ac Populus Cingulanus Auximum uſque, quod ad decimum & octauum inde lapidem abeſt ad forum Epiſcopale quaſcumque ob cauſas, etiam leviſſimas, jugi incommodo amplius pertrahantur, Vicarium ſibi in ſpiritualibus generalem, in Civitate Cingulana, ejuſque Territorio, & Diœceſi reſidentem arbitrio ſuo deputet.

Vnio ejuſdē æque principaliter eidem Eccleſiæ Auximati.

Nonnullis eadem, & eius Capitulum privilegiis ornatur.

§.4. Præterea dilectis Filiis Præpoſito, Archipresbytero, & Canonicis prædictis, nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut ipſi in poſterum, dimiſſo veteri indumento, ſi quod gerunt, Præpoſitus, & Archipresbyter videlicet, Mozzetam violaceam ſupra Rocchettum, Canonici vero prædicti Almutiam tam in Eccleſia Cingulana hujuſmodi, illiuſque Choro, Capitulo, etiam in Miſſarum, & horarum Canonicarum divinarum, & nocturnarum, necnon Veſperarum, & aliorum divinorum officiorum celebratione, quam in proceſſionibus, & ſacris functionibus, aliiſque actibus publicis, & privatis ubicumque locorum geſtare valeant, poſtmodum aliis noſtris Apoſtolicis literis, ob ipſos ut moris eſt, per Cancellariam ſeorſum expediendis, benigne concedimus, atque indulgemus.

Clauſulę cum derogatoriis.

§.5. Decernimus inſuper, has ipſas noſtras Apoſtolicas literas ſemper, & perpetuo validas fore, ſuumque plenarium effectum, & robur habituras: nullo eas tempore, occaſione, & cauſa quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & ſubreptitias dici unquam poſſe, etiamſi Capitulum, & Canonici Eccleſiæ Auximatis, ſeu quicumque alii cujuſcumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex cauſa, ratione, actione, vel occaſione jus vel rem habentes, vel ſe habere putantes, ad id nequaquam vocati eſſent, neque illis conſenſiſſent: nec cauſæ, ob quas hæ noſtræ literæ prodiiſſent, adductæ, aut comprobatæ haberentur: vel intentionis noſtræ, aut jus, & rem habentium conſenſus deeſſet, aut quilibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac ſpecialem, propriamque mentionem, & expreſſionem requirens, etiam propterea quod in præmiſſis, eorumve aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, atque adimplenda, ſervata, & adimpleta revera non eſſent: aut denique ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, ſtatuto, aut conſuetudine aliqua procedente, ſive etiam enormis, maximæque læſionis colore, prætextu, ratione, vel cauſa in ipſo etiam corpore juris expreſſa, licet juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamſi talis eſſet, quæ ad robur, & vim præmiſſorum omnino exprimi neceſſario deberet, fortaſſe propterea quod de voluntate noſtra, ce-

teriſque ſuperius enarratis nuſquam appareret, aut nihil probari poſſet, eaſdem has noſtras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu ſimili conceſſo, vel impetrato, aut edito uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra unquam poſſe, decernimus, atque jubemus, univerſis litibus, & controverſiis hac de re, ſi quæ fortaſſe ſunt, aut fuerunt, perpetuum ſilentium imponentes. Haſque eaſdem literas noſtras ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & per Sedem Apoſtolicam, motu pari, ſcientia, & plenitudine poteſtatis, Conſiſtorii decreto ex quibuslibet cauſis, & ſub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, licet in eis de his noſtris literis, earumque toto tenore & data ſpecialis mentio fieret, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis, non poſſe, aut debere comprebendi ſtatuimus; ſed tanquam ad majus bonum tendentes, ſemper, & omnino ab illis excipi: & quoties illæ prodierint, toties in priſtinum, & validiſſimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatutum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac denuo etiam ſub quacumque poſteriori data, quandocumque eligenda, conceſſas eſſe, & fore; Sicque, & non alias in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Prolegatos, ejuſdemque Sedis Nuncios, & alios quoſcumque, quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fulgentes; ſublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque inſtantia judicari, & definiri debere; ſique ſecus, ac Nos ſancimus, ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum eſſe ſtatuimus; non obſtantibus quatenus opus ſit, noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis Conſtitutionibus, Synodalibus, Provincialibus, Œcumeniciſque Conciliis, Ordinationibus quoque Apoſtolicis, & earumdem Eccleſiarum Auximatis, & Cingulanæ juréjurandu, confirmatione Apoſtolica, vel Statutis quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, ſtylo, uſu, Conſuetudinibus, quamvis immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, Literis Apoſtolicis, quæ eiſdem, eorumque majoribus conceſſa fuiſſent, ſeu perſonis, ac locis quibuſcumque, licet ſpeciali, & expreſſa mentione dignis, ſub quocumque tenore, forma, ac quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque Decretis generatim, vel ſpeciatim motu quoque huic ſimili, & in Conſiſtorio, aut alias quomodolibet, ſæpe etiam in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, confirmatis, & renovatis: quamquam diſerte in eis caveretur, ne iiſdem his noſtris literis Apoſtolicis per quaſcumque alias motu quoque ſimili pro tempore editas, quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes, derogari unquam poſſit, nec cenſeatur eis derogatum.

Derogatio ſpecifica.

§.6. Quibus omnibus, & ſingulis, quamvis de illis, & eorum tenore ſpecialis, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis expreſſio habenda, aut quælibet alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenorem, formam, & cauſas quaſcumque, pias, & ex privilegio deductas, his noſtris literis pro plene, & ſufficienter inſertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorſus omiſſo, expreſſis habentes, illis in ſuo robore alias permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimam vim, & effectum, hac vice dumtaxat, latiſſime, pleniſſime, ac ſufficienter, necnon ſpeciatim, & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitodine ſimilibus, harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam reſtitutionis, declarationis, erectionis, ſanctionis, conceſſionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apoſtolorum ejus Petri, & Pauli ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto XIII. Kal Iunii Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXXVI.

Statuitur, ne quis Monachus Ordinis Carthuſien. quodvis officium, ſeu gratiam, abſque Superiorum conſenſu, a Sede Apoſtolica impetrare poſſit.

Dat. 20. Aug. 1725. Ann. 2.

Hæc Conſtitutio confirmatur a Clemente XII. *Conſtit. ed.* 1732. *Julii* 31. ℣.3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ præſentis conſtitutionis.

CUm ſicut dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Monachorum Ordinis Carthuſien. Nobis nuper exponi fecit aliqui ipſius Ordinis Monachi ambitionis ſpiritu ducti officia dicti Ordinis ab hac S. Sede per importunas preces impetrare non erubeſcant cum maximo Regularis diſciplinæ detrimento. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.1. Nos igitur incommodis, quibus ea de cauſa Ordo præfatus afficitur, obviam ire, ipſumque Vincentium Procuratorem Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & In-

Digitized by Google

Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtasat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi

Statutum prædict.

ſupplicationibus inclinati, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, ſeu gratiam abſque ſpeciali, ſive Prioris majoris Carthuſiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore exiſteo. ejusdem Ordinis licentia, & conſenſu quoquo modo impetrare poſſit, audeat, vel præſumat, Apoſtolica auctoritate teoore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes irritum, nullum, & inane, ſi quid ſecus a quoquam contra tenorem præſentium contigerit attentari, vel impetrari.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem ſub annulo Piſcatoris die 20. Aug. MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anoo Secundo.

LXXXVII.

Dat. 30. Aug. 1725. An. 2.

Conceditur Provinciali Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Cæſerauguſtan., Valentin., & Pampilonen.

Similis facultas facta fuit ab Inn. XIII. Provinciali ejusdem Ordinis Provinc. Fluminis Januarii in Braſilia Conſt. ed. 1723. Dec. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponuntur cauſæ, quæ Pontificē impulerunt.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior Provincialis, & Definitores Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod cum in dicta Provincia les vigeat juxta Conſtitutiones ipſius Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatas, quod omnes Magiſtri Doctoratus gradum in aliqua publica Studii Generalis Univerſitate ſuſcipere teneantur, ne ipſis in eorum antiquitate, & præcedentia præjudicium inferatur; Espenſæ vero in Univerſitatibus ſtudiorum generalium trium illorum Regnorum, in quibus dicta Provincia diviſa reperitur pro conſequendis dictis gradibus adeo adauctæ ſint, ut eadem Provincia magnum detrimentum pecuniæ, quæ ad hunc finem ab illa exit, experiatur, ipſi esponentes, quo hæc damna, ac etiam espenſæ, & itinerum incommoditates evitentur, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſiderent.

§. 1. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gatiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis escommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtasat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; eidem moderno, & pro tempore exiſtenti Priori Provinciali prædictæ Provinciæ Aragoniæ, ut ipſe dictos gradus Doctoratus in tribus primariis dictorum trium Regnorum, nempe Cæſarauguſtan., Valentin., & Pampilonen. Conventibus cum aſſiſtentia Præfecti Studiorum, aliorumque trium Magiſtrorum cujuslibet reſpective ex ipſis Conventibus hujuſmodi ſervatis, alias de jure ſervan. conferre libere, & licite poſſit, & valeat auctoritate Apoſtolica tenore præſentium facultatem concedimus, & impertimur.

Conceſſio præd.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque, in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam jorameuto, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXX. Auguſti MDCCXXV. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXXVIII.

Dat. 5. Sept. 1725. Ann. 2.

Erigitur Hoſpitium Matriten. Fratrum Prædicatorum, vulgo *de la Paſſion*, in regularem ejuſdem Ordinis Conventum, cum omnibus cæterorum Conventuum privilegiis.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Apr. 10. P. 1. iisdem Fratribus nonnullarum Provinciarum facta fuit facultas peragendi Proceſſionem SS. Roſarii abſque licentia Epiſcopi, & Parochi interventu.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura Ordinū Regularium, Prædic. præcipue, cui nomen dederat.

PAſtoralis Officii, quod meritis licet imparibus Divina Providentia humilitati noſtræ committere dignata eſt, ratio poſtulat, ut omnium Regularium Ordinum Vineam Domini excolentium præcipuam ſolicitudinem geramus, quæ-

quæque ad Divini Cultns amplificationem, Regularis diſciplinæ cuſtodiam, & angmentum conferre dignoſcimus, ea Jugi ſtudio, & conatn provehere, ſtatuere, & vehementer urgere nun deſinamus. Peculiari tamen eura, & vigilantia oculos noſtræ meutis ad Ordinem Fratrum Prædicatorum, in quo ſolemnem profeſſionem Regularem emiſimus, & diu verſati ſumus, Nos decet convertere, ut ubi uberiores fructus in Vineam ipſam profluere, & bonorum operum meſſem exurgere aſpicimus, illuc, qnantum in Domino poſſumus, provida cogitatione, & maxima ſedulitate incumbamus.

Refertur erectio pred Hoſpitii jampeidem peracta.

§.1. Itaque enm alias, & uſque de Anno Domini 1637 tunc exiſtentes Fratres dicti Ordinis, Provinciæ Hiſpaniæ Huſpitale vulgo *de la Paſſiou* nuncupatum in Oppido, ſen Civitate nuncupato Matriti Toletan. Diœceſis, intra limites Parochiales Eccleſiæ Sanctorum Juſti, & Paſtoris dicti Oppidi ſitum, cnm ejusdem Huſpitalis ſine cura exiſtente, minuſque collativa Eccleſia, ac omnibus, & ſingulis manſionibus, aliiſque membris, & ædificiis ad uſum habitationis ab eodem Hoſpitali quomodolibet dependentibus, eique anneais, in eorumdem Fratrum, Oppidum prædictum pro eorum, dictæque Provinciæ negociis pertractandis pru tempore adeuntinm, Hoſpitium jam cunvertendum a tunc eaiſtentibus, dicti Hoſpitalis, illiuſque Eccleſiæ Manſionum, Membrornm, & Ædificiorum prædictornm poſſeſſione per tunc exiſtentes Fratres prædictos adepta, eodemque Hoſpitali in eorum Hoſpitium converſo, dictæ Eccleſiæ, in Divinis juata laudabile dicti Ordinis Inſtitutum deſervire, ac in ea Sanctiſſimæ Eucbariſtiæ Sacramentum aſſervare, illudque Chriſtifidelibus eaceptu Paſcbali tempore miniſtrare, defunctorum Curpora tumulare, Miſſas prævia Campanarum pulſatione, aliaque Divina Officia celebrare, & Chriſtianæ Pietatis opera exercere conſueviſſent.

Pro qua erectione lis exorta, indeqꝫ d. Hoſpitium in privatam Domum redactum.

§.2. Lite poſtea, & Cauſa in Patribus inter tunc exiſtentes Rectorem dictæParochialis Eccleſiæ, ac in eu Clericos, ſeu Presbyteros perpetuos Beneficiatos ex una, & tunc exiſtentes Fratres prædictos ex altera Partibus coram Ordinariu loci, & deinde coram aliis earumdem Partium Judicibus competentibus, ac demum in Romana Curia, & in Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorin ſuper præmiſſis, & præſertim ſuper eo, quod dictum Huſpitale in Hoſpitium ejuſmodi, nulla deſuper dicti Ordinarii loci ad id interveniente licentia, minuſque ſervata fel. recordi. Clementis Octavi, Gregorii XV., & Urbani etiam VIII. Romanorum Pontiſicum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutionum deſuper reſpective editarum, & Concilii Tridentini Decretorum reſpective forma, converſum, ſeu erectum, & inſtitutum fuerat, rebuſque aliis in actis Cauſæ, & Cauſarum ejuſmodi latins deductis introducta, proſequuta, ac demum per tres ſeutentias conformes ad tunc exiſtentis dictæ Parochialis Eccleſiæ Rectoris, & in ea Beneficiaturum prædictorum lavnrem deſuper emanatas, & in rem judicatam tranſactas terminata, Fratres tune eaiſtentes prædicti in earnmdem ſententiarum exequutionem a præmiſſis omnibus, & ſingulis in dictaEccleſia ulterins eaequendis, & eaercendis ſeſe abſtinere, dictæ Eccleſiæ januas clandere, & ab eadem Eccleſia illius Campanas amovere coacti fuerunt: pruptereaque dictum Huſpitium velut in privatam Domum redactum eatitit, & eaiſtit de præſenti.

Cauſæ præſentis Erectionis.

§.3. Cum autem ſicut accepimus, ad Oppidum prædictum, in quo pro tempore exiſtentis Hiſpaniarum Regis reſidet Aula, frequens Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratrum pru eorum ibi diſcutiendis negutiis accedat conſuetudo, & abſonum ſit, quod in ram iuſigni Oppidu, ubi Regalis Aulæ hujuſmodi per commendabilem Secularium morum honeſtatem refulget decor, & Religionis cultus, Fratres illue pru tempore accedentes prædicti in Hoſpitio hujuſmodi nullo ſepto, Clauſura, & veluti in privata Domo cum libero Secularium utriuſque ſeaus Perſonarum, acceſſu, nun ſine Regularis diſciplinæ diſcrimine, animique dolore commorari cogantur: Hoſpitinm vero prædictum nunc, ut præfertur, veluti in Domum privatam redactum manſionibus, aliiſque Ædificiis pro futuro dicti Ordinis, per Nos ut infra erigendo Conventu neceſſariis, opportuniſque refertum eaiſtat, & in Eccleſia prædicta, quæ eidem Hoſpitio contigua, eique proxima, nec anguſta, minuſque rudis ſtructuræ exiſtit, maius, & ſca alia Altaria Sacris utenſilibus ad Miſſas etiam Conventuales celebrandas ſatis decenter ditata, & ornata, Chorus pro Divinis Laudibus Altiſſimo depromendis accommode inſtructus, & Sacriſtia cum ejus Sacra ſuppellectili locupletata reperiantur.

Lis præd. extinguitur; & pręſ. Hoſpitii erectio confirmatur.

§.4. Nos igitur ad majori ejuſdem Ordinis ſtabilitati in prædicto Oppido conſulendum, & ne illa ulterjoribus litium prematur incommodis, ſed ut Ordo ipſe, cnjus in dicto Oppidu tres Cunventus perpetuo erecti, & inſtituti reperiuntur, pluribus in Oppido bujuſmodi abbundans Stationibus ſemper gratior, validiorque in pacis amœnitate effloreſcat curam Domino, prout ſincero exoptamus affectu, litis, & Cauſæ prædictarum, & aliarum, ſi quæ ſint, & deſuper quomodolibet exoriri poterunt in futurum, ſtatum, & merita univerſa. nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præſentibus pro plene eapreſſis habeutes, & cauſam prædictam, quatenus opus ſit, ad Nos avocantes, litemque bujuſmodi ad infraſcriptorum effectum omnino, penituſque extinguentes, necnon dationem, & conceſſionem Hoſpitalis, illiuſque Eccleſiæ ædificiorum, aliorumque anneaorum membrorum, & dependentiarum prædictorum per tunc exiſtentes dicti Hoſpitalis Rectures tunc exiſtentibus Frattibus prædictis quucumque cnjuſvis alienationis titulo, ac quocumque deſuper forſan tunc ſoluto pretio quomodolibet factas, Apoſtolica auctoritate perpetuo approbantes, & confirmantes, eiſque inviolabile Apoſtolicæ firmitatis Robur adjicientes, nec non umnes, & ſingulos tam juris, tam facti, aut aliarum quarumcumque circumſtantiarum & ſolemnitatum defectus ſi qui, & ſi quæ tam ſuper datione, & conceſſione, quam dicti Hoſpitalis erectione, ſeu fundatione prædictis quomodolibet reſpective intervenerunt, ſeu interveniſſe prætendantnr, plenarie perinde, ac ſi datiu, & conceſſio, ac erectio, ſeu fundatiu prædictæ reſpective factæ fuiſſent, ſupplentes, motu pruprio, nun ad alicujus ſuper hoc Nubis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque voluntate, & deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Huſpitium prædictum cum omnibus, & ſingulis

illius

illius ædificiis, Ædibus, manſionibus, Officinis, & Hortis in eo exiſtentibus quibuſcumque, præ via ab eis cujuſcumque ſecularitatis, ſi qua ineſſe dignoſcatur, ſeu prætendatur, ſtatus, & eſſentiæ abdicatione, ſuppreſſione, & extinctione, in reliquum Regularem dicti Ordinis, in dicto Oppido Conventum cum omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, facultatibus gratiarum, Indulgentiarum, Largitionibus, immunitatibus, ac exemptionibus, quibus cæteri dicti Ordinis Conventus de jure, ſtylo, & conſuetudine, ac participatione, aut alias quomodolibet nunc utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum pro duodecim ſaltem nunc, & pro tempore exiſtentibus Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratribus Ordinem ipſum expreſſe profeſſis; qui in Conventu per præſentes ut infra erigendo hujuſmodi, ac intra illius clauſtra, ſervata Regulari eorum diſciplina, una cum uno ex eis futuro eorum Priore ab ejuſdem Ordinis Fratribus Canonice pro tempore eligendo, qui eos necnon Conventum per præſentes ut infra erigendum juxta dicti Ordinis Leges, & Conſtitutiones per debitas eorum regularis diſciplinæ ſemitas, regere, dirigere, corrigere, & gubernare, eiſque præeſſe debeat, vivere, & qui ex Conventus per præſentes ut infra erigendi hujuſmodi annuis redditibus, ſeu eleemoſynis, ſi quos, aut ſi quas habeat eorum alimoniæ, & manutentioni ſufficientes, ſin minus, ac donec Conventus per præſentes erigendus hujuſmodi ex redditibus, & eleemoſynis prædictis habuerit, unde congruæ alimoniæ, & manutentioni prædictis conſulere valeat, ex aliorum Provinciæ prædictæ Conventuum juxta providam ab ejuſdem Provinciæ Provincialibus Superioribus deſuper pro rata reddituum; ſeu eleemoſynarum deficientiam hujuſmodi faciendam, ſervandamque diſtributionem, ac alias quoad illorum numerum alimoniam, & manutentionem hujuſmodi juxta Conſtitutionum, & Decretorum Apoſtolicorum alias deſuper editorum formam, & tenorem, ali, & manuteneri debeant, necnon ſine cura, minuſque collativam exiſtentem Eccleſiam prædictam, abdicata pariter ab ea quacumque ejus ſecularitate in regularem dicti Ordinis Eccleſiam cum omnibus quoque, & ſingulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, indultis, Indulgentiis, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus reliquæ dicti Ordinis regulares Eccleſiæ nunc quomodolibet fruuntur, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt in futurum, ita quod liceat Fratribus dicti Ordinis pro tempore exiſtentibus prædictis illam, illaſque Januas publice aperire, Campanas denuo apponere, ac pulſare, & in ea Miſſas etiam Conventuales, aliaque Divina Officia celebrare, Sacramentales Chriſtifidelium Confeſſiones audire, Venerabile Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum decenter aſſervare, illudque eiſdem Chriſtifidelibus ſingulis anni, non tamen Paſchalis, temporibus, & diebus miniſtrare, conciones habere, Defunctorum Cadavera ſepelire, Beatæ Mariæ Virginis Roſarium recitare, Divinas Laudes nocte, & die aſſidue choraliter decantare, aliaque Chriſtianæ pietatis opera, & functiones Eccleſiaſticas juxta eorum Ordinis laudabile Inſtitutum, & quæ Religioſa eorum Charitas ad promovendam æternam proximorum ſalutem ibi ſuaſerit exercenda, exercere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, ſine tamen præjudicio Jurium Parochialium dictæ Parochialis Eccleſiæ, illiuſque nunc, & pro tempore exiſtentis Rectoris, Apoſtolica auctoritate perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Erectio ejuſdem Hoſpitii in regularem Conventum, cum omnibus privilegiis aliorum.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes etiam ex eo quod dilecti Filii moderni dictæ Parochialis Eccleſiæ, illiuſque nunc, & pro tempore exiſtentes Rector, ac Beneficiati in ea exiſtentes prædicti, Ordinarius loci, Regulares cujuſcumque Ordinis, Societatis, vel Inſtituti, vel quicumque alii in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, vel alii ad quos forſan ſpectat, & pertinet, ſeu pro tempore ſpectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmiſſis conſenſerint, imo forſan illis contradicturi ſint, ſeu quibuſvis aliis quantumvis juſtis, juſtiſſimis, & rationabilibus Cauſis de nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus eas, quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, vel ſub quibuſcumque Conſtitutionibus, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum etiam motu pari, & conſiſtorialiter emanatis, vel emanandis, aut quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, nullatenus unquam comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum in quo ante permiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per pro tempore exiſtentes d. Conventus per Nos, ut præfertur, erecti Priorem, & Fratres eligenda, conceſſas, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit firmiter, & inviolabiliter obſervari: ſicque, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam cauſarum Palatii prædicti Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata, eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet inſtantia judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Exequutorū.

§.6. Quocirca dilectis Filiis noſtro, & dictæ Sedis Nuncio in Regnis Hiſpaniarum pro tempore commoranti, ac Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per Apoſtolica ſcripta motu proprio ſimili mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, quando & quoties pro parte, pro tempore exiſtentium Fratrum Conventus per Nos, ut præfertur erecti hujuſmodi, ſeu pro eis agentium requiſiti fuerint, eaſdem præſentes, & in ea contenta quæcumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter, ac inviolabiliter obſervari, non permittentes Priorem, & Fratres dicti Conventus per Nos ut præfertur erecti,

erecti, vel pro eis agentes pro tempore exiſtentes prædictos deſuper quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, aut inquietari, Contradictores, & rebelles quoslibet per cenſuras Eccleſiaſticas aliaque juris, & Facti remedia compeſcendo, invocato etiam ſi opus fuerit, Brachii ſæcularis auxilio.

Derogatoriæ. §.4. Non obſtantibus noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ clauſula de jure quæſito non tollendo, ac ejusdem recordationis Bonifacii ſimiliter Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris Noſtri quatenus opus ſit de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra ſuam Civitatem, & Diœceſim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, necnon prædictis Clementis, Gregorii, & Urbani Prædeceſſorum Noſtrorum prædictorum, necnon piæ mem. Innoc. PP. X. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri deſuper edita, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis illi, illiuſque Superioribus, aliiſque Perſonis, etiam derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis Clauſulis in contrarium præmiſſorum forſan quomodolibet conceſsis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, latiſsime, & pleniſsime, ac ſpecialiter, & expreſſe hac vice dumtaxat harum ſerie motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ Approbationis, Confirmationis, Roboris, Adjectionis, defectuum Supplectionis, Erectionis, Inſtitutionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto Nonis Septembris Pontificatus noſtri Anno Secondo,

---

LXXXIX.

Dat. 7. Sept. 1725. Ann. 2. Confirmatur Ordinatio quædam Capituli Generalis Carthuſienſis; ne Monachi ejusdem Ordinis Miſſarum eleemosynas in privatos uſus convertant.

Clem. XI. Conſt. ed. 1712. Maji 11. P. 12. prohibitum fuit Monachis d. Ordinis, ne uſum carnium alicui in ſuis Monaſteriis permittant. Et hujus Conſt. ed. 1725. Aug. 20. P. 2. Statutum fuit ut nullus impetrare poſſet gratiam aliquam a S. Sede ſine Superiorum majorum licentia, quæ Conſtitut. confirmatur a Clem. XII. Conſt. ed. 1732. Jul. 31. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Ordinis Carthuſien., quod cum nonnullis ab hinc annis inter aliquot ejusdem Ordinis Monachos per ſe, ſive per interpoſitas perſonas Miſſarum eleemosynas procurandi, illarumque lucrum contra eorum regulam, & paupertatis votum, non obſtante, quod abunde de rebus neceſſariis proviſi ſint, ſibi attribuendi abuſus irrepſiſſet, per quamdam Ordinationem Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1684. celebrati expreſſe prohibitum fuit, ne unquam talium ſtipendiorum lucra ſive palam, ſive ſecreto ſibi procurarent, aut reciperent, vel in proprios uſus applicarent, prout fuſius continetur in eadem ordinatione, tenoris qui ſequitur, videlicet:

Ordinatio præd. Capituli Gen. anni 1684. §.1. 1684. *Ordinatio pro Miſſis eleemosynariis. Quia experientia teſte didicimus, quæ, & qualia damna Ordini evenerunt in quibusdam locis ex celebratione quarumdam Miſſarum, quarum ſtipendia a celebrantibus in proprios, aut amicorum, vel Parentum uſus convertebantur, & partim per Superiorum puſillanimitatem, partim per Subditorum aſtutias, qui per varias prætextuum, & rationum excogitationes id ſibi quaſi licitum uſurpabant; Qui quidem abuſus jam extirpatus eſſe videtur: Sed ne unquam tale malum in voti paupertatis perniciem, & cupiditatis nutrimentum, quæ propoſiti Chartuſien. peſtis merito vocari mereretur, quamcumque Domum Ordinis ſub quolibet prætextu iterum ingredi valeat, aut in qualibet Perſona Ordinis tolerari; Declaramus quaſcumque rationes ſuper hac re huc uſque allegatas, aut allegandas frivolas eſſe, & nullas, ſed meras eſſe corruptelas a Seminatore zizaniorum in animarum perniciem ſuperſeminatas: Cum perſonis Ordinis neceſſaria juxta propoſiti Chartuſienſis tenorem utique miniſtrari per Statuta noſtra præſcribantur, & de facto ubique per Superiores ſufficienter miniſtrentur. Et prohibemus omnibus perſonis Ordinis in virtute Sanctæ obedientiæ, ne unquam talium diſpendiorum lucra, ſive palam, ſive ſecreto ſibi procurent, aut recipiant, vel in proprios uſus applicent, ſive per ſe, ſive per interpoſitas perſonas, ſub pœnis contra inobedientes, & proprietarios per Statuta ordinatis. Prioribus vero interdicimus, ne unquam id permittant, aut tolerent ſub pœna abſolutionis. Si quæ autem devotæ perſonæ Miſſas pro ſe celebrari poſtulent ad juſſum Prioris, cui omnes Monachi, ex vi voti ſui in his, ſicut in aliis obedire tenentur per ordinem tabulæ, ſicut conſuetum eſt apud Nos reddantur, & ſtipendia inde oblata aliis Conventus bonis incorporentur juxta mentem Sacr. Concil. Tridentini Seſſ. 25. Cap. 2. de Reformat., & juxt. Cap. 19. 2. part. Statutorum noſtrorum, atque adminiſtrationis Superiorum ſubjaceant. Nec Viſitatoribus Ordinariis, aut Commiſſariis liceat ullo modo ſuper hac re diſpenſare: Sed inſuper ea omnia, quæ in locis ſpecialibus ſuper hac re fuerunt jam per Capitulum Generale diſpoſita volumus in ſuo robore permanere = inſuper ea omnia, quæ in locis ſpecialibus ſuper hac re fuerunt jam per Capitulum Generale diſpoſita volumus in ſuo robore permanere. = Et ſubinde ejuſmodi Ordinatio in Capitulis Generalibus annorum 1685. 1711., & currenti anno confirmata fuit.*

Preces Procuratoris Gener. pro confirmatione. §.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjun-

Digitized by Google

jungebat, his minime attentis præſenti abuſus etiam nunc perſeverent, ac proinde ut Capituli Generalis Ordinatio præinſerta inviolabiliter obſervetur, dictus Vincentius Procurator Generalis Ordinationem hujuſmodi Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret:

§.3. Nos ipſius Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, cumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, præinſertam Capituli Generalis Ordinationem confirmatam, ut præfertur, cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos, juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus, ipſamque Ordinationem ſub ſuſpenſionis a Divinis, aliiſque arbitrio Noſtro imponendis pœnis eo ipſo per contrafacientes abſque ulla declaratione incurrendis, ſervari mandamus.

Clauſulæ. §.4. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die VII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XC.

Statuuntur variæ Ordinationes pro bono Regimine Fratrum Ordinis S.Jo:Dei. Dat. 7. Sept. 1725. Ann. 2.

De confirmatione Privilegiorum ejuſdem Ordin. vide hujus Conſt. ed. 1724. Sept. 13. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura præſtanda Ordini S. Joannis Dei. IN ſupremo Militantis Eccleſiæ ſolio Divina diſpoſitione conſtituti, ad Sacrum S.Joannis Dei Ordinem, qui multiplicia, atque præclara pietatis, & Chriſtianæ charitatis opera, erga Pauperes, & Infirmos ſuis Hoſpitalibus decumbentes, magno cum Reipublicæ Chriſtianæ ſpirituali commodo, & utilitate, nec minore fidelium ædificatione in dies exercere non deſinit, mentis noſtræ aciem convertentes nonnullos, quos in eodem Ordine ſenſim gliſcere intelleximus, abuſus de medio tollere, ut que Regularis in eo diſciplina, ubi labefactata fuerit opportunis rationibus reſtituatur, & ubi viget firmius perſeveret, providere ſtudemus, in eumque finem ex injuncto Nobis Divinitus Paſtoralis ſolicitudinis munere, matura deliberatione præhabita, quæ infra ſequuntur, ſtatuenda, ordinanda, ac declaranda duximus.

Ordinationes prædictæ de libertate votorum inCongregationibus Conventualibus. §.1. Cum itaque ſicut accepimus, ubi Congregationes Conventuales in Domibus pro Novitiatibus deſtinatis ejuſdem Ordinis habentur, Religioſis, qui jure illas ingrediendi potiuntur liberum eſſe deceat quidquid opportunum eis videtur inibi proponere, ac reſpondere, multoties vero contingat id a pluribus ob injuſtum timorem eis a ſuis Superioribus incuſſum prætermitti, quibuſcumque Superioribus diſtricte, ac ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ eo ipſo abſque alia declaratione incurrenda prohibemus, ne eorum ſubditos quoquo modo impediant, aut deterreant quominus in prædictis Congregationibus quidquid proponendum, vel reſpondendum expedire cenſuerint libere proponere, ac reſpondere valeant, præſertim in iis, quæ ſpectant ad receptionem Novitiorum; Volentes etiam, ut relationes de Novitiis prædictis, quas fratres de more Ordinis præfati ad eas colligendas deputati adferent in eiſdem Congregationibus palam legantur.

De Novitiorum probatione exactius perficienda. §.2. Quo autem probatio Juvenum in ipſum Ordinem admittendorum exactius perficiatur, quam hactenus fieri conſuevit, cum per ejuſdem Ordinis Conſtitutiones dumtaxat præcipiatur, quod ſub fine anni probationis congreſſus a fratribus habeatur in quo Novitii mores, vitæ conſuetudo, inſtructio in rebus Ordinis præfati ac ſpiritualis progreſſus diſcutiuntur, & vota demum pro illius admiſſione, vel dimiſſione conferantur mandamus, ut ejuſmodi congreſſus, ac diſcuſſio ſingulis quatuor menſibus deinceps fiant, idque ſub eadem pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ per Priores locales illa facere negligentes ſimiliter incurrenda, & quatenus poſt peractum examen Novitius uti inventus dicto Ordini minime aptus, & utilis in primo, ſecundo, vel tertio congreſſu a profeſſione emittenda per pluralitatem ſuffragiorum

eſcluſus fuerit, dicti Priores eum ſtatim a Religione, & Novitiatu dimittant ad propria reverſurum, nec ullus es dictis fratribus dimiſſionem Novitii ſic eſcluſi directe, vel indirecte, ſub ſimili pœna impediri, vel morari audeat ipſi Prioribus ſub eadem pœna inſuper injungentes, ne quovis prætestu, vel colore ullum Novitium ad annum profeſſionis, vel profeſſionem admittant, niſi prius eſercitia ſpiritualia rite peregerit, ſuper quibus nullateous cum eo diſpenſare valeat.

De recenter profeſſis in Profeſſoriis per annum collocandis.

§.3. Recenter autem profeſſi per totum immediate inſequentem annum collocentur in Domibus, ſeu Conventibus, quibus adſunt profeſſoria, vel in futurum erigentur, ut ibi ſegregati, ac ſub diſciplina Magiſtri ad eos regendos, & inſtrueodos ſpecialiter deputandi degentes, Regulas Novitiatus omnino ſervent, quo in ſuſcepto Religionis ſpiritu magis confirmentur, quin integro illo anno durante es quavis diſpenſatione, aut alio prætextu extra eadem profeſſoria collocari poſſint, ſed ad ſummum ob aliquam eorum neceſſitatem, ſi eorum Priori Generali, vel Provinciali convenire videbitur, de uno ad aliud profeſſorium donec anoum prædictum exegerint, transferri valeant.

De muniis minime committendis Religioſis ante triennium a profeſſione emiſſa.

§.4. Quamvis vero in eiſdem Conſtitotionibus espreſſe non caveatur, quod per tres annos continuos a profeſſione emiſſa computan. nemini demandentur officia illa, quæ non conferuntur per canonicam electionem, ſed ad libitum Priorum Conventualium, quia tamen plurimum intereſt, ut Religioſi illi durante dicto triennio Hoſpitalitatis justa ejuſdem Ordinis inſtitutom exercenda incumbant, & aſſueſcant, nec immatura adhuc ætate protinus muniis illis admoveantur, quæ cum libertate ſæpius conjuncta ſunt, eiſdem Prioribus Conventuum, & aliis Superioribus quibuſcumque ſub enarrata pœna interdicimus, ne Religioſis prædictis ejuſmodi Officia committant, & ſi aliqoando contingat Superiores locales aliis Religioſis ultra triennium jam profeſſis, quibus dicta Officia conferre poſſint deſtitutos eſſe, tunc demum illos requirent a dicto Priore Generali, vel Provinciali, qui eos mittere teneantur.

De Hoſpitalium, & Ægrotorum ſervitio, omnibus Religioſis indiſcriminatim demandando.

§.5. Porro omnes, & ſinguli Fratres Ordinis prædicti in quibuſcumque Conventibus exiſtentes exercitiis ſpiritualibus quotaonis, ac tempore eis arbitrio Prioris Generalis, vel Provincialis deſignando vacent, ut exinde in via Domini magis dirigantur. Et quia cura Ægrotorum omnibus Religioſis dicti Ordinis æque injuncta reperitur; Prioribus localibus ſub pœna ſuſpenſionis ab officiis ſuis mandamus, ut poſthabitis quibuſcumque mondanis affectibus, reſpectibus ac Secularium commendationibus, imo, & quibuſvis vel in ordine, vel estra Ordinem impetratis diſpenſationibus, omnes indiſcriminatim Religioſos ſibi ſubjectos ad conſuetas in Hoſpitalibus nocturnas vigilias, ſeu excubias faciendis cogant, & quatenus aliquis impedimento, quo ab iſtis nocturnis cuſtodiis rationabiliter excuſetur, detineatur, rejecto quocumque prætestu, eum per totam diem Hoſpitalium, & Ægrotorum ſervitio addicere, & quocumque alio officio eximere debeant.

De exponendis bis quolibet mẽſe duobus Capitulis Conſtitutionum Ordinis.

§.6. Licet autem es laudabili ejuſdem Ordinis uſu in ſingulis Conventibus oon modo regula, quam dicti Religioſi profitentur, ſed etiam adjectæ illi Conſtitutiones legantur, ut id majori cum utilitate, & froctu de cætero fiat, eiſdem Prioribus localibus ſub ſimili pœna ſuſpenſionis præcipimus, ut per Religioſum idoneum exponi curent bis quolibet menſe duo Capitula Conſtitutionum prædictarum, quo nimirum Religioſi de obligationibus ſibi incumbentibus melius inſtruantur, ipſos vero Religioſos, esceptis quæſtuatoribus, Procuratore, obſonatore e Conventibus abſque Socio egredi non ſinant.

De non impedienda mutatione Domorum a Priore Generali præſcripta, & obedientia a Religioſis præſtanda literis obedientialibus.

§7. Ad hæc autem Priori Generali ipſius Ordinis, cui omnes Domus Novitiatui deſtinatæ ſubjectæ eſiſtunt, Religioſos, etiam officiales quandocumque, ſive ad alterius cujuſcumque Domus, ſive ad ejuſdem etiam Domus ordinatius regimen pro ſui libito mutandi competentem confirmantes, ac gravem abbuſum radicitus evellere cupientes, Priori locali ſub pari privationis vocis activæ, & paſſivæ pœna, necnon perpetuæ inhabilitatis ad quæcumque officia Ordinis obtinenda interdicimus, ne mutationes hujuſmodi directe, vel indirecte impedire, aut in controverſiam revocare ſicut cæteris Religioſis ſub eadem pœna, ne literas obedientiales d. Prioris Generalis, ſeu Viſitatorum, aut Priorum Provincialium quoquo modo impugnare, aut alias non eſequi præſumant.

De reſidentia Prioris localis & Provincialis, ac de Literis obedientialibus non concedendis, neque petendis per Secularium favore.

§.8. Alium quoque abuſum præcedenti non abſimilem ſubmovere volentes, quod ſcilicet quemadmodum fratres eo ſæpe ire recuſent, quo a ſuis Superioribus deſtinantur, ita quoque illos per interpoſitos favores, ac officia Magnatum, & Procerum vexent, ad hoc ut ab uno Conventu, ad alium ſibi beneviſum commutentur, quinimo noo raro eveniat, ipſoſmet Priores tam locales, quam Provinciales nulla juſta de cauſa ductos, ſed ut ſuo ingenio morem gerant per tempus etiam notabile a ſuis Conventibus, aut Provinciis reſpective abeſſe, pœnam privationis Officiorum, & vocis activæ, & paſſivæ eo ipſo incurrendam indicimus non modo adverſus Priores locales, & Provinciales ultra unius hebdomadæ ſpatium a ſuis Conventibus, vel Provinciis abſque urgenti, & ad ſervitium ſuorum Conventuum, aut Provinciarum ſpectaote neceſſitate abeſſeot, verum etiam adverſus omoes tum Superiores, tum ſubditos concedentes, aut petentes per interpoſitas quarumcumque perſonarum Secularium preces literas obedientiales, aut ad commorandom alicubi, vel aliquo evagandum.

De Religioſis qui in hujus Almæ Urbis Convẽtu moram ducere poſſunt.

§.9. Et ne in hujus Almæ Urbis Conventu Fratres inutiles moram ducant, ac in eorum ſubſtentationem inſomatur, quod Ægrotorum levamini debetur, ſtatuimus iſtiuſmodi Fratres io eodem Convento nuſqoam degere poſſe, aut olli Fratri licere, exceptis Diſcretis Ordiois memoratom Conventum adire niſi obtenta prius in ſcriptis a Priore Generali ob neceſſitatem ab eo approbandam opportuna facultate, idque ſub apoſtaſiæ a Religione, aliiſque ipſius Prioris Generalis arbitrio in quemcumque aliter accedentem infligendis pœnis: Ne autem Fratres prædicti a Priore Generali præfato facultatem ejuſmodi favoribus estorquere adnitaotur, pœnam privationis vocis activæ, & paſ-

paſſivæ necnon officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad alia ſimilia, vel diſſimilia in poſterum obtinenda Fratribus, qui per favores vim inferunt Superioribus ad literas obedientiales impetrandas irrogamos.

De Sæcularium favoribus non requirendis, nec admittendis pro dignitatibus in d. Ordine aſſequendis.

§.10. Excommunicationis vero latæ ſententiæ pœna innodamus Fratres ad quarumcumque Sæcularium perſonarum favores pro dignitatibus, & officiis in dicto Ordine aſſeqoeodis recurrentes, illoſque inſuper eo ipſo inhabiles ad officia, & dignitates, quæ ambiunt, ſeu ſibi concedi poſtulant, declaramus, ſive procuraverint, ſive tantum hujuſmodi favores admiſerint, eamdemque pœnam ſancimus in omnes illos Fratres, qui prædictis favoribus laceſſiti, ſeu pulſati palam Electores de illis non edocuerint, necnon in ſingulos Electores, qui poſtquam de hac re certiorati fuerint, nihilominus Fratres favores prædictos procurantes, ſeu admittentes eligere non dubitaverint.

De præcedentia inter Dignitates obtinentes.

§.11. Sed, & quaſdam controverſias ſuper præcedentia inter illos, & qui officia, & dignitates in Ordine obtioent obortas dirimere volentes, mandamus quatenus primus vocalis in Provinciis eligi ſolitus pro negotiis, & electionibus Capituli Geoeralis, poſt Priorem Conventualem, Exprovinciales, & Sacerdotes omnes præcedat quoſcumque alios, quamdiu primus vocalis erit, utque Priores locales omnes Vicarios Conventuales in quibuſcumque Conventibus pariter præcedant.

De adminiſtratione redituum ſingulorum Conventuum, & Hoſpitalium.

§.12. Inſuper ut tutiori redditıum ſingulorum Conventuum, Hoſpitalium adminiſtrationi cautum ſit, injungimus Prioribus Conventualibus, ut quotidianis comeſtibilibus, & aliis expenſis, quæ ſummam duorum ſcutorum monetæ non excedent dumtaxat exceptis, nullam aliam rem penitus emere, vel etiam vendere valeant, niſi obtenta prius a Priore Generali quoad Conventus ipſis ſubjectos, ſeu a Priore Provinciali, quoad reliquos Conventus emptionem, venditionemve hujuſmodi faciendi licentia, ad quam petendam iidem Priores conſultationem, approbationem, & ſubſcriptionem adhibere debeant plenæ Congregationis ſuorum Religioſorum, qui ſinguli teſtentur cum juramento expedire fieri emptionem, aut venditiooem, prout petitio Priorum pro licentia obtinenda præſefert, quod ſi dicti Priores Conventuales a loco ubi Priores Generalis, vel Provincialis commorantur longius diſtent, & occaſio utilis ſe ſe offerat ad emptionem, ſeu venditionem prædictam deveniendi quæ per moram petendi, & præſtolandi ab eis licentiam prædictam dilabi poſſet, tunc de conſilio, & aſſenſu Congregationis ſuorum Religioſorom ad eam procedere valeant ex Priorum Generalis, vel Provincialis præſumpta tantum, ac tacita liceotia, qoibus tamen rationem confeſtim reddant emptionis, ſeu venditionis per eos factæ ſubſcribente cum juramento eadem Congregatione Religioſorum non modo, quod utiliter, ac de ipſorum conſilio, & aſſenſu facta fuerit, ut præfertur, verum etiam quo expreſſa licentia a Prioribus Generali, vel Provinciali antea peti; & obtineri nequaquam potuerit, nec occaſio proficua, quæ raptim Prioribus localibus occurrat amitteretur; Priores autem Cooventuum, etiamſi immediate Priori Generali ſubſint, hanc licentiam nonniſi a ſuis Prioribus Proviucialibus modo prædicto exquirere teneantur, atque generaliter Priores omnes locales hanc methodum ſervent, quotieſcumque aliquid in beneficium Conventuum, ſeu Hoſpitalium, quod decem aureorum impenſam excedat facere meditantur, qui vero præmiſſa non adimpleverint in perpetuum voce activa, & paſſiva careant.

De Conſervatione ſupellectilium eorumdem; deque Fratrum habitu.

§.13. Conſervationi quoque ſupellectilium Conventuum, eorumque Sacrariorum, & Hoſpitalium iotendentes, tam Superioribus, quam eorum ſubditis prohibemus, ne quæcumque ſupellectilia hujuſmodi extraneis commodent, idque ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ quoad ſubditos, ſi id fecerint abſque expreſſa Superiorum ſuorum licentia, qui ſciant vetitam ſibi a nobis eſſe in hac licentia concedenda inconſultam, nimiamve facilitatem, ſtricteque omnibus injungimus obſervantiam Conſtitutionum ejuſdem Ordinis quantum ad humilem, ſimplicemque habitum in d. Ordine deferri ſolitum, qui videlicet a Seculari cultu, & omni mundana vanitate, & novitate plane alienus ſit pœna privationis, & inhabilitatis ad officia ipſius Ordinis eos coercentes, qui aliqua ex parte hac in re culpabiles non ſe protinus emendaverint, adverſus quos Superiores ad alias etiam pœnas, quatenus opus ſit procedere poſſint, & debeant.

De rebus in Ordine contingentibus; necnon negotiis in Congregationibus reſolutis minime evulgandis.

§.14. Cumque experientia ipſa compertum ſit, oblocutiones in Superiores rerum io Ordine contiogentium extra Clauſtra delationes, ſeu evulgatiooes, necnon negotiorum io Congregatioınbus reſolutorum revelationes imprimis noxias, ac pernicioſas eſſe nedum quia recto gubernio plurimum officiunt, verum etiam quod totius Ordinis honori, & decori noo parum detrahunt, privationem vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrendam indicimus in eos qui apud Seculares præſertim aliquem ex enarratis exceſſibus admiſerint, qui ſi ſufficientia adverſus eos de præmiſſis indicia habeantur, etiam in carcerem detrudi, & quatenus de eis, eorumve aliquo convicti fuerint, extra Provinciam ſuæ profeſſionis relegari valeant.

De Appellationibus, & recurſis.

§.15. Demum cum non raro eveniat, Religioſos, & Superiorum ſuorum Judicium effugiant, melioremque prætenſionum ſuarum ſucceſſum experiantur, apud alios, nec eorum meritorum, quioimo ſæpe nec legum, & conſuetudioum Ordiois prædicti gnaros per appellationes, ſeu recurſus ita inurdinate agere, ut eoſdem Superiores multoties interrogari contingat de rebus ad ſubditos ſuos, imo, & Ordinem ipſum pertinentibus, de quibus nullam notitiam habeant, aut partes ſuas nondum adimpleverant, ideo in dicto Ordine id ipſum quod in aliis Ordinibus per Sedem Apoſtolicam diſpoſitum reperitur exacte obſervari præcipimus, quod nimirum appellationes, & recurſus præfati primum intra Ordinem ipſum gradatim fiant, ut etiam extra eumdem Ordinem deferri poſſint; ſi quis non rite impenſam ſibi exiſtimet a Superioribus Ordinis Juſtitiam.

Clauſulæ.

§.16. Decernentes præſentes Literas, & io eis contenta quæcumque ſemper valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futorum inviolabiliter obſervari: ſicque per quoſ-

cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Rom. Eccleſ. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§.17. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon d. Ordinis, illiuſque Provinciarum, Conventuum Hoſpitalium, Domorum, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordini, Provinciis, Conventibus, Hoſpitalibus, Domibus, ac illorum Superioribus, Prioribus, Fratribus, & perſonis quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & quantiſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & infererentur, iisdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides adhibenda tranſumtis.

§.18. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum traſumptis, ſeu esemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. M. Majorem ſub annulo Piſcatoris die XVII. Septem, MDCCXXV, tus Noſtri Anno Secundo.

XCI.

Dat. 20. Sep. 1725 An. 2.

Reintegratur ad Cathedralitatem Eccleſia Privernenſis, & Terracinenſi una cum Setina æque principaliter unitur,

De confirmatione, & innovatione erectionis Eccleſiæ Setin. in Cathedralem, & ejus unione cum Eccleſia Terracinen. Vid. hujus Conſt. ed. 1725. Jul. 16, P. 2,

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUper univerſas Orbis Eccleſias, meritis licet imparibus, Divina diſpoſitione conſtituti ad ea libenter intendimus, per quæ Eccleſias ipſas, præſertim Beatiſſimæ Virginis Mariæ nomine decoratas, & in Civitatibus inſignibus conſiſtentes, noſtræque Ditioni ſubjectas ad priſtinam earum Cathedralitatem, ſi illa in deſuetudinem abiiſſe dicatur libenti animo reſtituamus, ac quatenus opus ſit eas de novo in Cathedrales erigamus, earum dignitatibus, & Canonicis nova Privilegia, & Indulta concedamus, prout penſatis circumſtantiis univerſis ad Dei Omnipotentis, ejusdemque Virginis Mariæ laudem, & honorem, ac Populorum in eis degentium quietem, & tranquillitatem conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Recenſentur prærogativæ Civitatis prædictæ, ejusq. Eccleſiæ Majoris.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus a dilectis filiis Capitulo, & Clero Civitatis Priverni in Latio ſitæ, & Ditioni Sedis Apoſtolicæ immediate ſubiectæ eadem Civitas ob originis antiquitatem, rerum omnium ad humanæ vitæ uſum neceſſarium ubertatem, ædificiorum amplitudinem, ac Habitatorum, & Incolarum numerum quatuor mille Animas excedentem, aliaſque infraſcriptas prærogativas inter principaliora loca Latii hujuſmodi adſcribitur, & ibi Divus Thomas Aquinas nuncupatus, dum viveret Ordinis Fratrum Sancti Dominici Prædicatorum nuncupatorum expreſſe profeſſus, & a pluribus annis ejusdem Civitatis Patronus, dum ad Lugdunenſe Concilium proficiſcebatur in Monaſterio Foſſæ novæ nuncupato Ciſtercienſis Ordinis moram fecit, ibique lethali morbo correptus, ægrotans Sacra Cantica Canticorum explanavit, & obdormivit in Domino, illiuſque Domicilium in Capellam cum altari redactum fuit, plures in eadem Civitate adſunt familiæ tam generis nobilitate, quam literis, & armis conſpicuæ, & propriis redditibus decore viventes; Ultra infraſcriptam majorem, quinque numerantur Parochiales Eccleſiæ, in quibus Animarum cura debita, qua par eſt, vigilantia, promptaque, & aſſidua Sacramentorum adminiſtratione exercetur: Quatuor Religioſorum Virorum Conventus ibi reperiuntur, necnon Collegium Clericorum Regularium Doctrinæ Chriſtianæ, ibidem diverſarum ſcientiarum Scholas habentium, unum exiſtit Santimonialium Monaſterium, quæ voti ſolemnis Religioni conſecratæ monaſtico ſanctioris vitæ inſtituto illibatam ſervant Virginitatem; quinque etiam reperiuntur Laicorum Confraternitates, ac Tria Oratoria, aliaque Loca pia hujuſmodi canonice erecta, in quibus Divini cultus promoventur Officia, ac plura pietatis, & miſericordiæ opera exercentur. Illud vero, quod ad majorem præfatæ Civitatis cedit honorificentiam, & prærogativam venuſtiſſima eſt, & decora propemodum Eccleſiæ Majoris ejusdem Civitatis nobilis, & antiquæ ſtructuræ, ac Beatſſimæ Virginis Mariæ dictæ Majeſtas, & Miniſtrorum inibi Divino cultui incumbentium pietas, ac Sacrarum Reliquiarum, ac rerum omnium pro Divinis officiis obeundis inibi exiſtentium ubertas, necnon pro Eccleſiaſticis functionibus decenter

center exercendis, ſacriſque utenſilibus opulenter ornata egregia inſigoitatis laude perfulgens illius Capitulum Archipresbytero Digoitate unica, & quatuordecim Canonicis decoratur, qui Eccleſiaſticis cæremoniis inſtructi, ſacriſque actibus imbuti, illa, quam Domus Dei expoſcit, majeſtate, & decentia ſacris laudibus vacant, & Divinæ ſervitutis obſequio horas Caoonicas perſolvunt.

Demonſtratur Eccleſiam Privernen. olim Cathedralem extitiſſe; ejuſque Epiſcopi enumerantur.

§.2. Ob præfatas, aliaſque Civitatis, & majoris Eccleſiæ hujuſmodi prærogativas, etiam antiquis temporibus in eis præfulgentes, præfata major Eccleſia Sanctæ Mariæ Eccleſia Cathedralis extitit, ac quinque præ ceteris Privernenſes Epiſcopi in ea extiterunt, quorum primus Eleutherius Epiſcopus Privernas, qui Anno Domini octiogenteſimo vigeſimo quarto iuterfuit Synodo ſexaginta trium Epiſcoporum ab Eugenio Papa III. Prædeceſſore noſtro Romæ celebratæ, in qua ſubſcriptus legitur Eleutherius Epiſcopus Privernas; Secundus fuit Majus Epiſcopus. qui in alia Synodo celebrata ſub Leone Quarto, etiam Prædeceſſore noſtro anno ejusdem Domini octingenteſimo quioquageſimo tertio in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe cum interventu ſexaginta trium Epiſcoporum ſubſcriptus legitur Majus Epiſcopus Privernas. Tertius fuit Benedictus Epiſcopus, qui iuterfuit Synodo Romæ celebratæ Anno ejusdem Domini noningenteſimo nonageſimo ſecuodo. Quartus fuit Martinus Epiſcopus, qui legitut vixiſſe ante Aunum ejusdem Domini milleſimum: ac quintus denique Petrus Epiſcopus, qui interfuit Concilio Romauo Anno ejusdem Domini milleſimo ſexageſimo ſexto ſub Benedicto Papa IX. pariter Prædeceſſore noſtro ſimiliter celebrato. Poſtmodum

Poſtea vero Eccleſiæ Terracinen. unitam fuiſſe.

vero præfata Eccleſia Privernen. Eccleſiæ Terracinen. ab Onorio Papa III. etiam Prædeceſſore noſtro unita fuit, ac ſtaute unione hujuſmodi decurſu temporis qualitas Cathedralitatis dictæ Eccleſiæ Priverneo. in deſuetudinem abiiſſe dicitur, & ſuper Cathedralitate hujuſmodi inter Terracinen., Setin., & Privernen. Eccleſias plures lites, & controverſiæ extiterunt, quæ tamen inter præfatas Eccleſias Terracinen., & Setin. per nos extinctæ fuerunt; Super Cathedralitate tamen Eccleſiæ Privernen. forſan adhuc pendent indeciſæ.

Cauſæ præſentis reintegrationis.

§.3. Nos conſiderantes, quod præfata major Eccleſia Priverui ob præfatas qualitates, & prærogativas digna videtur, ut ad priſtinam qualitatem Cathedralis reſtituatur, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, meraque deliberatione noſtris lites, & cauſas ſuper Cathedralitate dictæ majoris Eccleſiæ Priveroen. inter præfatam majorem Eccleſiam Priverneo, & Eccleſiam Terraciuen. adhuc forſan peodentes indeciſas ad Nos avoçamus, eaſque penitus, & omnino extioguimus, ac omnibus, & ſingulis Perſonis in Cauſis, & litibus hujuſmodi exiſtentibus, ac intereſſe quomodolibet habeutibus, ſeu habere prætendentibus perpetuum ſilentium imponimus: Et Eccleſiam

Reintegratio ad Cathedralitatem præfatæ Eccleſiæ Privernen.

præfatam Sanctæ Mariæ Priverni ad Cathedralitatem reintegramus, & quatenus opus ſit, de novo in Cathedralem erigimus, & dictæ Eccleſiæ Terracinen., una cum dicta Eccleſia Setina æque principaliter etiam de novo unimus, itaut in poſterum Eccleſia Privernen., Setina, & Terracinen. tres Cathedrales inſimul unitæ ſint, & eſſe debeant, & in actibus conſiſtorialibus, & in literis Apoſtolicis ſuper pro nomine novi Epiſcopi ad præfatas Eccleſias Terraciuen., Setin., & Privernen., ſic ut præfertur, æque principaliter unitas ſemper fieri debeat mentio præfatæ Eccleſiæ Privernen. uti Concathedralis.

Nonnullis privilegiis Capitulum d. Eccleſiæ ornatur

§.4. Ad hoc autem, ut Capitulum, & Canonici præfatæ majoris Eccleſiæ Privernen. in præfata Majori Eccleſia Privernen. horas Canooicas canere, & Eccleſiaſticas functiones majori cum honorificentia, & decore, divinique cultus ſpleodore exercere valeant, modernis, & pro tempore exiſtentibus Archipresbytero, & Canonicis præfatæ Majoris Eccleſiæ Privernen., ut ipſi perpetuis futuris temporibus mozzettam violacei coloris ſupra Rocchettum tam in dicta Majori Eccleſia Privernen., illiuſque Capitulo, quam extra eam, ac in Proceſſionibus, Funeralibus, & aliis quibuſcumque functionibus, & actibus Capitularibus publicis, & privatis, quibuſlibet anoi temporibus, & diebus, etiam in præſentia quorumcumque Archiepiſcoporum, vel Epiſcoporum, & Sedis Apoſtolicæ Nunciorum, necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, & aliorum quorumcumque quavis auctoritate, & poteſtate fungentium, ac honore, & præeminentia fulgentium deferre libere, & licite poſſint, & valeant; ac ſuper geſtatione mozzettæ, & rocchetti hujuſmodi a quoquam quavis auctoritate directe, vel indirecte impediri, moleſtari, iuquietari, vel perturbari nullatenus poſſint, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ ampliſſimæ.

§.5. Decernentes inſuper eaſdem præſentes ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit firmiter, & inviolabiliter obſervari debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet cauſa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod Capitulum, & Canonici Eccleſiarum Terracinen., & Setin., aut quicumque alii in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes illis non conſenſerint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint adductæ, verificatæ, ac juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut Jus, vel Intereſſe habentium conſenſus, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & ioexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente defectu, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimplcta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, vel facto, aut Statuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu enormis, enormiſſimæ, totaliſque læſionis, aut quocumq; alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore Juris clauſa, occaſione, aliave cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluotate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nul-

Digitized by Google

nullibi appareret, ſeu alias probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Iuris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet etiam motu ſimili conceſſo, vel impetrato, aut emanato uti, ſeu ſe juvare in Judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibusvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore esiſtentes, & Sedem Apoſtolicam prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, & es quibuslibet cauſis, & ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis, etiamſi in eis de eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, ac data ſpecialis mentio fiat, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis, niſi Capitulorum, & Canonicorum præfatarum Eccleſiarum Terracinen., & Setin., aut quarumcumque aliarum Perſonarum ad id intereſſe habentium, ſeu habere prætendentium expreſſus acceſſerit aſſenſus comprehendi, ſed tanquam ad majus divini cultus augmentum, Perſonarumque Eccleſiaſticarum pacem, & tranquillitatem, uberioremque etiam Laicorum ſpiritualem conſolationem, & utilitatem tendentes, ſemper, & omnino ab illis esceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per pro tempore exiſtentes Capitulum, & Canonicos dictæ majoris Eccleſiæ Privernen. quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore; Sicque, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinales, etiam de Latere Legatos Vicelegatos, dictæq; Sedis Nuncios, ac alias quomodolibet quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque inſtantia judicari, & definiri debere: & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatio ſpecifica.

§.6. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ de jure quæſito non tollendo, & de unionibus ad partes committendis, vocatis, quorum intereſt, aliiſque in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, & edendis regulis, aliiſque quibuſvis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, univerſalibusque Conciliis æditis, & ædendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis dictarumque Eccleſiarum Terracinen., Setin., & Privernen., etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis, eorumque Perſonis, ac locis quibuſcumque, etiam ſpecifica, & expreſſa, ac individua mentione dignis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu ſimili, ac conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamſi in eis caveatur expreſſe, quod illis per quaſcumque literas Apoſtolicas, etiam motu pari, pro tempore conceſſas, & quaſcumque etiam derogatoriarum derogaturias in ſe continentes derogari non poſſit, neque cenſeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, espreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quæcumque alia esquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & cauſas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas, præſentibus pro plene, & ſufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, inſertis, expreſſis, & ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum hac vice dumtaxat latiſſime, & pleniſſime, & ſufficienter, necnon ſpecialiter, & espreſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Ordinationes nonnullæ ad controverſias quaſcumque tolendas.

§.7. Volumus autem, quod per præſentem reintegrationem dictæ majoris Eccleſiæ Privernen. ad Cathedralitatem, ſeu illius novam erectionem in Cathedralem a nobis ſic, ut præfertur, factas Epiſcopi Terracinen. pro tempore exiſtentes poſſint in præfata Civitate Priverni reſidere, aut retinere Vicarium Generalem, aut ſpecialem, functioneſque Epiſcopales temporibus, & diebus eis beneviſis ibidem peragere, ſemper tamen eorum arbitrio; Sede autem Epiſcopali vacante Capitulum Eccleſiæ Terracinen., justa hactenus obſervatam conſuetudinem, etiam inconſulto, & minime audito Capitulo Eccleſiæ Privernen. Vicarium Capitularem eligere valeat, qui poſtquam a dicto Capitulo Terracinen. canonice electus, & deputatus fuerit ſuam Juriſdictionem etiam in Eccleſia Privernen. exercere valeat; Quodque ad tollendas futuris temporibus controverſias quaſcumque inter Privernen., & Setin. Eccleſias, præcipue in caſibus, & functionibus, in quibus Capitula Privernen., & Setin. Eccleſiarum præfatarum inſimul adeſſe contigerit, ac etiam in actibus conſiſtorialibus alternativa inter eos præcedentiæ esereeatur. Volumus denique, quod Communitas, Capitulum, & Clerus Privernen. obligati ſint, & teneantur eorum expenſis emere, ſeu conſtruere aliquod decens Palatium, in quo præfatus Epiſcopus ad ejus arbitrium commode, & decenter habitare valeat, eique ſolvere debeant procurationem, quando tempore inceptæ Viſitationis in Civitate Privernen. non reſederit: Decernentes etiam quoad poſteriorem voluntatem noſtram hujuſmodi

modi ex nunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ avocationis, extinctionis, reintegrationis, erectionis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto quarto Idus Septem. Pontificat. noſtri Anno Secundo.

XCII.

Dat. 17. Sept. 1725. An. 2.

Declaratur Superiores Presbyterorum Sæcularium Congregationis Miſſionis habere facultatem concedendi literas Dimiſſorias ſubditis ſuis.

Alexandri VIII. Conſt: ed. 1690. Dec 5. P. 1. fit facultas Presbyteris dictę Congregationis abſolvendi a caſibus reſervatis, e Clem. XI. Conſt. ed. 1703. Jul. 9. P. 3. necnon hujus Conſt. ed. 1727. Jul. 15. P. 4. agitur de jure aſſiſtentium ejuſdem Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur origo moris concedendi Literas dimiſſoriales prædictas.

EXponi Nobis noper fecit dilectus filius Joannes Bonnet Superior Generalis Presbyterorum Sæcularium Congregationis Miſſionis, quod Superiores pro tempore exiſtentes ejuſdem Congregationis in vim Conſtitutionum Apoſtolicarum fel. rec. Urbani VIII., & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, per quas dicta Congregatio ab Ordinariorum juriſdictione, exceptis pertinentibus ad Miſſiones dumtaxat, exempta reperitur, Literas dimiſſorias conceſſerunt ſuis ſubditis, qui poſt emiſſa ſolita vota tam in hac Alma Urbe Noſtra, qoam in aliis Locis, ubi Domus dictæ Congregationis erectæ, & fundatæ ſunt, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promoti fuerunt.

Qui poſtea confirmatur.

§. 1. Verum quia cum anno 165., tempore quo bon. mem. Martius, dum vixit, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Ginnettus nuncupatus munus Vicarii dicti Alexandri Prædeceſſoris in eadem Urbe in ſpiritualibus Generalis exercebat, ab illius Auditore difficultas ſuper hoc puncto propoſita fuiſſet, de mandato ejuſdem Martii Cardinalis, & Vicarii habita fuit particularis Congregatio, coram qua propoſito dubio in forma, ſcripturiſque tunc exhibitis, ad eorumdem Miſſionariorum favorem capta fuit reſolutio, & ita ab eo tempore praxis concedendi Literas Dimiſſorias hujuſmodi firmata, & hactenus confirmata fuit.

Cauſæ, & preces pro d. Declaratione obtinenda.

§. 2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjongebat, nonnulli tranſmontani Epiſcopi, quibus vel non bene reſolutio prædicta innoteſcit, vel tametſi ab oraculo Pontificio per organom tunc exiſtentis Brevium Secretorum a ſecretis, nonoullis Literis in forma Brevis deſuper expeditis, per quas Clerici memoratæ Congregationis extra tempora a jure ſtatuta ad dictos Sacros Ordines promoveri poſſeot confirmata, nullius efficaciæ penes ipſos exiſtat, nihilominus prædictam facultatem admittere recuſent. Ac propterea dictus Joannes Superior Generalis ad removendas de cætero hac in re quaſcumque difficultates, de opportuna in præmiſſis declaratione a Nobis provideri ſummopere deſideret.

§. 3. Nos igitur ipſum Joannem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati facultatem Superioribus prædictæ Congregationis Miſſionis, concedendi Literas Dimiſſorias ſuis Subditis ubicumque exiſtentibus, prout illis competiſſe reſolutum fuit, ut præfertur, adhuc de præſenti competere, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus. Declaratio prædicta.

§. 4. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Clauſulæ.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Præcipitur, ut fides habeatur tranſumptis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Aono Secundo.

XCIII.

Conceditur Priori Generali Carthuſiæ Majoris indultum egrediendi ex eademmet Carthuſia; & Monaſteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliæ viſitandi. Dat. 26. Sept. 1725. An. 2.

Innoc. XII. Conſt. 1692. Nov. 4. P. 2. declaratum fuit ſtatutum eidem Priori a ſuo Ordine injunctum, non egrediendi a ſua Carthuſia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Prior Carthuſiæ de Urbe, & Procurator Geoeralis Ordinis Carthuſien. in Romaoa Curia tam ſuo, quam dilecti pariter Facti expoſitio.

Filii

Filii Antonii de Mogeſond Prioris Majoris Carthuſiæ Gratianopolitan. Diœceſis & Generalis ejuſdem Ordinis nomine, quod per ſtatutum dicti Ordinis ſecunda parte *Cap*.24. §.5. confirmatum expreſſe cavetur, ne Priores Generales prædictæ Carthuſiæ majoris pro tempore exiſtentes, e limitibus Carthuſiæ majoris hujuſmodi egredi valeant.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalium pro d. Indulto obtinendo.

§.1. Vigor vero dicti Statuti in aliqua ejus parte non ſolum pro levamine ejuſdem Antonii Prioris Generalis, qui propter ſua merita in majori Ordinis hujuſmodi dignitate conſtitutus, attenta ejuſmodi prohibitione in perpetuo quamvis religioſo, & ſacro carcere detentus reperitur, in quo uſque ad extremum vitæ ſuæ ſpiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate, & profectu tam ſpirituali, quam temporali ordinis prædicti de præſenti mitigari poſſet, ſi aliquando idem Prior Generalis ex eadem Carthuſia majori egrediendo tam Monachorum, quam Monialium Monaſteria perſonaliter viſitaret, eiſque per hanc viſitationem magnum ſolamen afferret. Nobis propterea dicti Antonius Prior Generalis, & Vincentius Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecerunt ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur illorum votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum preſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; ut perpetuis futuris temporibus dictus Antonius, & pro tempore exiſtens Prior Generalis prædictæ Carthuſiæ Majoris, ſaltem duabus vicibus quolibet anno, & per menſem qualibet vice ex eadem Carthuſia Majori egredi, & per ſeipſum memorata Monaſteria in Provinciis Galliæ dumtaxat conſiſtentia tam in capite, quam in membris viſitare & circa eorum vitam, mores, & regularem obſervantiam, necnon eorumdem Monaſteriorum ſtatum, & adminiſtrationem tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primævam inſtituti rationem, ac ſacrorum canonum, & Concilii Tridentini præſcriptum, prout in Domino expedire arbitramur reformare, libere, & licite poſſit, & valeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Conceſſio prædicti Indulti.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit ordinis, Monaſteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XCIV.

Statuitur quibus Eccleſiis Calices & Cerei a Senatu, Populoque Romano in poſterum offerantur.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Licet omnibus univerſi Orbis Eccleſiis divina diſpoſitione præſidemus, proprius tamen Eccleſiarum Almæ Urbis noſtræ cura Nos tangit, earumque decori, ac neceſſitatibus, quantum cum Domino poſſumus, ſedulo providemus.

Refertur conſuetudo Senatoris, & Conſervatorum Urbis offerendi quotannis Calices & Cereos quibuſdam Eccleſiis.

§.1. Cum itaque ſicut accepimus pia, ac laudabili in ipſa Urbe vigeat conſuetudo, quod dilecti Filii ejuſdem Urbis Senator, & Conſervatores ad diverſas de dicta Urbe Eccleſias, ubi feſtivitates celebrantur, ſingulis annis ſolemniter accedant, ac illis Calices argenteos, & cereos Sanctos Populique Romani nomine offerant, iſque mos, qui ante ſeculum quoad nonnullas Eccleſias hujuſmodi ſervari cœpit, tum per Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum in ſimili forma Brevis literas, ſeu Chirographa eorum manu ſignata tum per reſolutiones Conciliorum, ſeu Seſſionum Capitolii, aut reſcripta ſupplicibus libellis a dictis Conſervatoribus appoſita ad quadraginta octo nunc Urbis prædictæ Eccleſias in Tabella, quæ in eodem Capitolio aſſervatur, deſcriptas, extenſus, & ampliatus reperiatur, ſumptus vero Calicum, & Cereorum hujuſmodi, qui ex Cameræ Capitulinæ redditibus fiunt, ad bis mille ſcuta monetæ quot annis aſcendant; & ſicut Nobis etiam innotuit pro parte aliarum tam Secularium, quam Regularium Virorum, & Mulierum Urbis præfatæ Eccleſiarum diverſis temporibus eiſdem Prædeceſſoribus ſupplicatum, necnon apud Conſervatores prædictos inſtitum fuerit, quatenus Calices, & Cerei præfati eis quoque impertirentur, verum quia dictæ Cameræ proventus ſatis tenues exiſtunt, & alias a memoratis Prædeceſſoribus vetitum fuit, ne expenſæ in eadem Camera augerentur, precibus nomine Eccleſiarum prædictarum porrectis annui nequiverit.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.2. Nos conſiderantes ultra quadraginta Eccleſias prædictas, quæ dictis Calicibus, & Cereis donantur, plurimas alias in eadem Urbe extare Eccleſias, quæ hanc Senatus, Populique Romani largitionem promerentur, ac proinde quo plures, quam fieri poteſt Eccleſiæ ejuſmodi

mu-

Digitized by Google

Statutum præd: Motu proprio emanatum. muneris fiant participes, formam hac in re in poſterum ſervandam præſcribere volentes; Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine harum ſerie ſtatuimus, ac præcipimus, & mandamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus e dictis quadraginta octo, quibus Calices, & Cerei prædicti offerri conſueverunt viginti octo tantum Eccleſiis, erga quas dictus Senatus, Populuſque Romanus ad id præſtandum, vel ex publico voto alias emiſſo, vel peculiari devotione, aut obligatione obſtringitur, Calices, & Cerei hujuſmodi ſingulis annis, ſtatutiſque temporibus, & feſtivis diebus, & plane modo, quo hactenus factum eſt, abſque ulla mutatione, aut variatione per Senatorum, ac Conſervatores prædictos offerantur, & diſpenſentur, ac nova tabella in dicto Capitolio pariter aſſervanda, & a Venerabili Fratre Noſtro Fabritio Epiſcopo Portuen, & S. Ruffinæ S.R.E. Cardinale Paulutio nuncupato Noſtro, in eadem Urbe Vicario in ſpiritualibus Generali prius recognoſcenda, & obliganda conficiatur, in qua iſtæ viginti octo Eccleſiæ primo loco adnotentur, reliquæ autem viginti Eccleſiæ prædictæ, pro quibus ſpeciales illæ rationes, quæ viginti octo ſupradictis ſuffragantur, minime concurrunt, aut urgent quolibet tamen biennio alterius nempe annis Calices, & Cereos prædictos conſequantur, & in Tabella ſicut præmittitur, conficienda ſecundo loco poſt dictas ſcilicet viginti octo Eccleſias deſcribantur, in locum vero viginti Eccleſiarum prædictarum, quæ altero anno ejuſmodi largitione carebunt, alia quadraginta ejuſdem Urbis Eccleſiæ ſubrogentur, & in dicta tabella tertio, & ultimo loco referantur, quibus ſingulis trienniis Calices, & Cerei prædicti diſtribuantur, ita nimirum, ut anno proxime futuro 1726. illos obtineant viginti primæ ex dictis quadraginta Eccleſiis ſubrogandis in Tabella præfata deſcripta anno ſubſequenti 1727. viginti illa, quæ alternativa, ſicut præmittitur, potiri debent, ac poſtmodum anno 1728. reliquæ viginti ex prædictis quadraginta Eccleſiis ſubrogandis, & demum anno 1729. rurſus prædictæ viginti Eccleſiæ, quæ alternativa gaudent, iſque ordo deinceps perpetuo ſervetur. Ipſiſque Conſervatoribus injungimus, ut in præfata Tabella adnotent feſtivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta Eccleſiis ſubrogandis Calicum, & Cereorum hujuſmodi oblatio facienda veniet.

Clauſulæ. §.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ſupradictis Eccleſiis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, alioſve quoslibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, Chirographis, & reſcriptis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum editis, ſeu factis, conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S.M.Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXV.

Unitur Congregatio Doctrinæ Chriſtianæ Regni Neapolis alteri Avenionenſi cum quibusdam ordinationibus, & conceſſionibus. Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Nov. 24. P. 1. reſervata fuit Romano Pontifici diſpenſatio ſuper voto perſeverantiæ in dicta Congregat. Neapolitana, & Conſt. ed. 1728. Jan. P. 4. nonnulla ordinantur pro bono regimine dictæ Congregationis Avenionenſis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ILlius, cujus ineffabili bonitate, & providentia ſtant, & reguntur univerſa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiæ noſtræ curas, propenſiſſima charitate convertimus, quæ felici, proſperoque ſtatui, & regimini Congregationum piorum Virorum propriæ, alienæque ſaluti laudabiliter incumbentium, ac uberes bonorum operum fructus, aſpirante Divina gratia proferre jugiter ſatagentium, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis. §. 1. Cum itaque, dum Cardinalatus honore fungebamur, ſæpius Nobis cum animo reputaremus, quod ſi Congregatio Clericorum Secularium Doctrinæ Chriſtianæ, quæ in Regno Neapolis conſiſtit, ne mediocriter aliquot ab hinc annis, aucta, & propagata dignoſcitur, alteri ejuſdem nominis, & Inſtituti Congregationi, in Civitate Avenionenſi exiſtenti uniretur, ambæque Congregationes hujuſmodi in unum corpus conjungerentur, non modicum inde utraque Congregatio, illiuſque commune Inſtitutum

ſuſciperet incrementum, & inter ipſarum Congregationum profeſſores, charitatis, aliarumque virtutum ſtudia, magis, magiſque in dies florerent, & vigerent; Ac proinde ubi primum Apoſtolatus apicem conſcendimus, hanc unionem, quam etiam Reipublicæ Chriſtianæ proficuam fore, non immerito ſperamus, promovendum duxerimus.

Unio præd. Congregationis cum ejuſdem Provinciarum diviſione.

§.2. Hinc eſt, quod Nos ex Paſtoralis Officii noſtri debito, earumdem Congregationum (quarum etiam expreſſus ad id acceſſit conſenſus) felici ſtatui, & commodis ſalubriter, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dictam Congregationem Clericorum Sæcularium Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Neapolis conſiſtentem, alteri eorumdem Clericorum Secularium Congregationi in præfata Civitate Avenionenſi inſtitutæ, harum ſerie perpetuo unimus, & incorporamus, itaut ex nunc, & in poſterum onica ſit, ac eſſe cenſeatur Congregatio, quæ Clericorum Secularium Doctrinæ Chriſtianæ Avenionenſis nuncupetur, unumque corpus efficiat, ac Regulas, & Conſtitutiones Congregationis in dicta Civitate Avenionenſi inſtitutæ a Sede Apoſtolica approbatas, exacte obſervet; Volentes, ut hæc unica Congregatio ex Provinciis Romana, Avenionenſi, Toloſana, & Pariſienſi conſtituatur, ipſiſque Provinciæ Romanæ, ultra Seminaria Spoletanum, & Mevaniæ, ſubſint Collegia Civitatis Vetulæ, Roncilionis, Sancti Martini, Ferentilli, Neapolitan. Lauretan., Sorbi, Sancti Ioannis in Galdo, & ſertæ, necnon Soſpitelli, & Ipporegiæ in Ducatu Sabaudiæ, ſeu Principatu Pedemontii, quæ a Provincia Avenionenſi in perpetuum diſmembramus, ac illa, & ſi quæ alia citra Montes quandocumque erigentur, dictæ Provinciæ Romanæ attribuimus; cætera autem Collegia in Civitatibus, Oppidis, Terris, Caſtris, Villis, & Locis univerſi Status noſtri Avenionenſis, & Comitatus Venayſini, ac Regni Calliarum, ſeu alibi ultra Montes erecta, ſeu erigenda, præfatis Provinciis Avenionenſi, Toloſanæ, & Pariſienſi reſpective ſubjaceant.

Statuuntur nonnulla pro recto, & utili ejuſdem regimine.

§.3. Quoniam vero Præpoſitus Generalis dictæ Congregationis Avenionenſis, in Civitate Avenionenſi, vel Pariſienſi, ut plurimum reſidebit, in Capitulo Generali ſemper eligatur unus de Provincia Romana in Vicarium Generalem ejuſdem Provinciæ Romanæ, qui vocem activam, & paſſivam in Capitulis tum Generalibus, tum Provincialibus obtineat, cuique nova Collegia inſtituendi, aliaque pro bono dictæ Provinciæ regimine faciendi, ac gerendi opportuna, a prædicto Præpoſito Generali facultates attribuantur, ſtatuentes quod Provincialia quolibet triennio, Menſe Septembri, vel Octobri, generalia vero Capitula, de ſexennio, in ſexennium, Menſe Majo, vel Junio in Locis, & Collegiis per Præpoſitum Generalem pro tempore exiſtentem diſcrete, ac rationabiliter indicendis, celebrentur. Ad parcendum autem ſumptibus, quibus præfata Provincia Romana modo impar eſſe noſcitur, dilectos Filios Cajetanum Cioſſum, qui prædictæ Congregationis Regni Neapolis Præpoſitus Generalis exiſtebat, in Vicarium Generalem dictæ Provinciæ Romanæ, ac Dominicum Boriglionum modernum ſupradicti Collegii Soſpitelli Rectorem in Aſſiſtentem Generalem ipſius Congregationis Avenionenſis, uſque ad Menſem Majum, aut Junium anni 1729., quo Capitulum generale celebrari debebit, necnon Joannem Malheram, qui munere Procuratoris Generalis præfatæ Congregationis in Civitate Avenionenſi inſtitutæ hactenus functus fuit, in Superiorem Provincialem ejusdem Provinciæ Romanæ uſque ad Menſem Septembrem, vel Octobrem prædicti Anni 1729., quo tempore Capitulum Provinciale celebrandum erit, ex nunc conſtituimus, ac deputamus; ipſiſque Cajetano, & Joanni, eorumque in Vicariatu Generali, & Provincialatu hujuſmodi Succeſſoribus, duplex votum, ſeu ſuffragium in Capitulis generalibus concedimus, donec tamen dicta Provincia Romana expenſas pro Diſcretis ad hujuſmodi Capitula mittendis facere poſſit, in quibus tunc Vicarius Generalis, & Superior Provincialis unicum ſuffragium ferent; ac dicto Dominico ſimiliter votum in proxime futuro Capitulo generali, ad inſtar aliorum d. Congregationis Avenionenſis Aſſiſtentium Generalium competat; mandamus quoque eiſdem Cajetano, Joanni, & Dominico, quatenus ipſi, & altero eorum deficiente, vel impedito, alius Clericus Secularis ejusdem Provinciæ Romanæ, per ſuperſtites ex eis, aut minime impeditos, in illius locum ſubrogandus, ac duo Conſiliarii de dicta Provincia per eos aſſumendi, infra biennium inſimul conveniant, & per ſecreta ſuffragia eligant Superiores Locales Collegiorum dictæ Provinciæ Rectores nuncupandos, qui in officio durare debebunt uſque ad proxime futurum Capitulum Provinciale anno 1729., ſicut præmittitur, celebrandum, ad quod Rectores dictorum Collegiorum Soſpitelli, & Hipporegiæ propter nimiam eorum a reliquis ejusdem Provinciæ Collegiis diſtantiam accedere minime teneantur, ſed ſua ſuffragia alicui ex eis, qui præfato Capitulo Provinciali, intervenient, aut etiam ſi ita eis videbitur pro tempore exiſtenti Vicario Generali committere ipſis licebit.

Nonnulla privilegia eidem confirmantur, & conceduntur.

§.4. Porro eidem Congregationi per præſentem unionem ex duabus in unam coaleſcenti, ejusque Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, Clericis Secularibus, & perſonis quibuſcumque, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, Indultis, tam temporalibus, quam ſpiritualibus præeminentiis, prerogativis, honoribus, & favoribus hactenus a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus, & Sede Apoſtolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque conceſſis, quæ quatenus opus ſit per præſentes approbamus, & confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri, & gaudere, illius vero Clericis, ut eorum pium, ac laudabile Inſtitutum exercere, ſacras Miſſiones peragere, congregationes, Schulas, & Academias aperire, Juventutem in Literarum Studiis, ac diſciplinis, præſertim juxta S. Thomæ Aquinatis doctrinam inſtruere, de Ordinariorum licentia Chriſtifidelium confeſſiones excipere, aliaque Eccleſiæ Sacramenta adminiſtrare, Verbum Dei prædicare, nova Collegia, novaſque Eccleſias, ubi requiſiti, ac recepti fuerint, extruere, inſtituere, & in eorum Eccleſiis, quas de præſenti habent, ac inpoſterum eos habere contigerit, Defunctorum Cadavera ſepelire, &

funera

Digitized by Google

funera celebrare, ſine tamen Jurium Parochialiom præjudicio libere, & licite poſſint, & valeaot, motn, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus earumdem tenore præſentium concedimus, & indulgemns. Præterea io eorumdem Clericorum Secularium Domibos, & Collegiis uoum, vel plura Oratoria privata, ſen interiores Capellas tam ad eorum, quam Domeſticorum Convictorum, Scbolarinm, aliarumque perſonarum, etiam ad Congregationes, & Conferentias ſpirituales convenientium uſum erigendi inibique Sacroſanctum Miſſæ Sacrificinm, etiam in feſtis ſolemoibus celebrandi, ac Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ Sacramenta eisdem Clericis domeſticis, Convictoribus, Scholaribus, aliisque perſonis præfatis adminiſtrandi, excepto tamen quoad Scholares, & ad Congregationes, & conferentias hujuſmodi convenientes communione Paſchali; necnon Clericis prædictis nbicumque ejusdem Congregationis Collegia de præſenti inſtituta reperiuotur, & deinceps inſtituentur, etiaio abſque alia Ordinariorum locorum licentia libere quæſtuandi, dummodo a ſuis Præpoſito, vel Vicario Generali, ſeu Superioribus Provincialibus, aut Rectoribus reſpective ad id miſſi, ſeu deſtinati fuerint, ipſiſque Præpoſito, & Vicario Generalibus, Superioribus Proviocialibus, & Rectoribus aliquot ex dicta Congregatione Presbyteros Viros probos, prudentes, & idoneos ad audiendas Presbyterorum Clericorum, & aliarum perſonarum prædictæ Congregationis, Domeſticorum quoqne familiarium, & inſervientinm, ac Convictorum Scholarium, & io eisdem Domibus, vel Collegiis commorantium confeſſiones deputandi, cum facultate eos etiam a cenſuris Eccleſiaſticis occultis tameo, & Romano Pontifici, ant Sedi Apoſtolicæ minime reſervatis in foro conſcientiæ tantum abſolvendi; atque eisdem Præpoſito, Vicario, Generalibus, Superioribus Provincialibus, ac etiam Rectoribus in illis Collegiis, ſeu Domibus, in quibus Superiores majores non aderont, qnæcumque vaſa, veſtimenta, Paramenta, & ornamenia Eccleſiaſtica, aliaque ad Divinum cultnm pro ſervitio Eccleſiarum ejusdem Congregationis dumtaxat neceſſaria, & pertioentia, exceptis tamen iis, in qnibus Sacra noctio adhibenda erit, benedicendi ſimplicibusque Clericis, quos Sacrariis Eccleſiarum, Oratoriorum, ſeu Capellarum dictæ Congregationis præfici contigerit, vaſa ſacra abſque ullo conſcientiæ ſcropulo contractandi licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

Indulgentiæ peculiares in eiſdem Eccleſiis conceduntur, aliæque Clericis præd: Congregationis tribuuntur.

§.5. Adbuc volentes Eccleſias dictæ Congregationis ouoc erectas, ac inpoſterum erigendas ſpeciali dono illuſtrare, quod quandocnmque Sacerdos aliqnis ejusdem Congregationis, ſeu alius ſecularis, vel cujuſvis Ordinis Regularis Miſſam Defunctorum pro anima cujuſcnmqoe Chriſtifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab bac lnce migraverit, ad Altare Majus alicujns ex dictis Eccleſiis celebrabit, anima ipſa de Theſauro Eccleſiæ per modum ſuffragii Indulgentiam conſequatur, itant Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque meritis ſibi ſnffragari, a Purgatorii pœnis liberetur: actam ipſis Clericis Secularibns, aliiſque dictæ Congregationis perſonis, quam univerſis Chriſtifidelibus vere pœniten., & cooſeſſis, ac Sacra Communione refectis, qoi aliquam ex prædictis Eccleſiis die feſto illius Sancti Titularis, ſive Patroni a primis Veſperis oſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis anois devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorom Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaliatione pias ad Deum preces effuderiot, plenariam; dictiſque Clericis Secularibus nunc, & pro tempore esiſtentibus ſimiliter pœniten., & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui in aliqua ex dictis Eccleſiis die 15. Aprilis cujuslibet anni, qua die vota ſua renovare conſueverunt, ut præfertnr oraverint, pariter plenariam. Inſuper eisdem Clericis Secularibus, qui exercitia Spiritualia, & Sacras Miſſiones per aliquot dierum ſpatium peregeriot necnon Chriſtifidelibus, qui dictis exercitiis ſpiritualibus vacaverint, & ad quos dicti Clerici Miſſionarii acceſſerint, & interea vere qnoque pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentom ſomſeriot, & ſicut præmittitur, oraveriot, ſimiliter plenariam una vice dumtaxat durante tempore exercitiornm, & uniuscujuſque Miſſionis hujuſmodi omnium peccatornm ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer io Domino concedimus; ipſiſque Clericis in acto Miſſionum vota quæcumque ſimplicia caſtitatis, ingreſſus Religionis, viſitationis ſepulchri Dominici, Liminum Apoſtolorum, ac Sancti Jacobi Compoſtellæ exceptis, commutandi, & in fine cujuslibet Miſſionis Chriſtifidelibus, ad quos acceſſerint noſtram, & Apoſtolicam benedictionem impertiendi poteſtatem tribuimus, & facultatem Præſentibus perpetuis fnturis temporibus valitnris.

Clauſulæ peculiares.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo, Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, præeminentiæ, ſuperioritatis, ordinis, conditionis, vel dignitatis exiſtant, etiamſi Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Eccleſiaſtica, vel muodana dignitate præditi, ſeu alias ſpeciali, & individua mentione, & expreſſione digni ſiot, illis non conſenſeriot, aut ad ea vocati, citati, & auditi, ſeu cauſæ propter quas præſentes emanaruot adductæ, verificatæ, & ſufficienter, ant nullo modo juſtificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis juſta, juridica, pia, & privilegiata cauſa, occaſione, colore, ingenio prætexto, & capite etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut oullitatis vitio, vel intentiouis ooſtræ, ſeu Jus, vel intereſſe habentium, ſeo habere prætendentium conſenſus, alioque qnovis quantumlibet magno, formali, ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, neceſſarioque, & ſpecificam espreſſionem requirente defectn notari, intriogi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Jnris rednci, ſeo adverſus illas, & illa aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumqne Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud nti, ſeu ſe juvare poſſe, neque ipſas præſentes literas ſub quibuſvis ſimi-

F 2 lium,

Digitized by Google

lium, vel diſſimilium unionum, conjunctionum, Statutorum, Ordinationum, Conceſſionum, & Indultorum revocationibus, reſtrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisve contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & quoſcumque Romanos Pontifices Succeſſores noſtros, Sedemque prædictam ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis, & alias quomodocumque, & quandocumque faciendis unquam comprehendi, & comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo ſub quacumque poſteriori data per eos, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, quandocumque eligenda conceſſas intelligi, ſemperque, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & dict. Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit de jure quæſito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum intereſt, & de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii uniones perpetuas niſi in caſibus a jure permiſſis fieri prohibentis, ac fel. record. Bonifacii PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum, & Provinciarum, illorumq; Domuum, Collegiorum, & locorum quorumvis, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Congregationibus, ſeu earum alteri, illarumque, ſeu alterius earum Superioribus, Clericis Sæcularibus, perſonis, Domibus, Collegiis, & locis quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, cauſas, formas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo inſertis, expreſſis, reſervatis, & ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe, ac pleniſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Fides habenda tranſumtis

Datum Romæ apud S. M. Majorem ſub Annulo Piſcat. die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XCVI.

Statuuntur nonnulla ad bonum Annonæ Regimen, & in rei Agrariæ beneficium. Dat. 15. Oct. 1725. An. 2

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Martii 28. P. 2. nonnulla decernuntur pro ſublevamine Artis agrariæ, & ſecuritate annonæ in mutuationibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AD Summum Pontificem, ut communem omnium Paſtorum, atque parentem non ſolum pertinet generalem totius rei Chriſtianæ, ſed etiam ſpecialem Populorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Ditioni in temporalibus ſubjectorum, curam ſuſcipere, eorundemque optimo ſtatui, & felicitati propria quadam, & peculiari vigilantia providere. Hoc, Deo favente, eventurum ſperamus, ſi ad Annonam Urbanam, artemque agrariam, in quo tutius Reipublicæ vigor, & incrementum conſtituta eſſe noſcuntur, mentis noſtræ oculos convertamus. Anteceſſores quidem Noſtri Romani Pontifices pro ea, quam gerebant, erga Populos ſibi commiſſos, paterna ſolicitudine ſaluberrimis legibus, & inſtitutis tanto negocio, conſulere ſtuduerunt. Attamen quia viciſſitudine temporum res ſalubriter inſtitutæ identidem in deterius mutantur, e dignitate noſtra eſſe duximus, ut ſi quid hac in re collapſum eſt, id pro viribus reparemus, ut ex ſtudio, & ſolicitudine noſtris uberem fructum Populi, Sedis Apoſtolicæ imperio immediate ſubjecti, percipiant. Exordium.

§.1. Itaque cum Nos graviſſimum rei agrariæ incommodum imminere non ſine ingenti totius Reipublicæ detrimento, ob magna, aſſiduaque diſpendia, atque onera, quæ Mercatores, cultoreſque Agrorum, ac Piſtores hujus noſtræ Almæ Urbis, ejuſque diſtrictus in dies ſubire, ac pati coguntur ex ipſorum clamoribus ad aures noſtras perlatis, acceperimus, mercaturi- Cauſæ præſentis Conſtit.

toribus Agrorumque cultoribus una voce conquerentibus, ex publicæ Annonæ, & rei frumentariæ licitationibus, mercaturiſque, quas ejus Miniſtri hucuſque exercere conſueverunt, præcipuum laborum ſuurum fructum ſibi eripi; Romanos Agros ſpe uberioris meſſis excolendi ſibi poteſtatem, & commodum adimi, maximam lucri partem, quam ſibi ex propria in rebus agrariis induſtria ad vitæ ſuſtentationem comparari poſſent in Urbanæ Annonæ, ut ajebant, commoda cedere, ſine ullo publicæ rei emolumento: clamantibus etiam Piſtoribus, ſe plus æquo Annonæ Cauſa opprimi, & ob magnam frumenti vim, ſupra vires eis diſtributam, utpote nimis gravi pretio emendam, ſe impares fieri oneri ſuſtinendo, atque ad artem ſuam deſerendam impelli: & quandoquidem ſemper ejuſdem ponderis panem conficere debent, ſe ex eadem arte ſua vix poſſe vitæ ſuæ neceſſaria percipere, ſuppetente præſertim tanta farinæ cujuſcumque generis copia in publicis horreis ad Thermas Diocletiani, ut quam plurimi ex infimo Populo eam certatim ad conficiendum Domi panem capturi, illuc confluent, unde difficillima iiſdem Piſtoribus reddatur furfuris, & purgamentorum Tritici venundatio, alias a vulgo, & plebe magnopere expetita, atque hinc fieri, ut Piſtores damno ſibi illato perterriti, animoque de claudendis Furnis ſuis cogitarent. Pervulgatum eſt etiam, ex tot malis, & incommodis, niſi eis opportune occurratur, metuendum eſſe, ne ſaluberrima, & laudatiſſima omnium artium Agricultura, quæ Superioribus ſæculis huic noſtræ Almæ Urbi ingentem opum vim attulit, quæque non ſolum Populis, imperio noſtro ſubjectis tritici ubertatem ſuppeditavit, ſed extranearum, etiam nationum penuriæ, atque egeſtati levandæ ſufficit, magna qua publica, qua privata Noſtrarum regionum felicitate ex hac tritici venundatione emergente, jam tandem penitus labefactata corruat, aut majori ex parte deſtituta intereat; urgente propterea interitus periculo, quod pauci admodum in Agro Romano, inque Urbis diſtrictu campi, aratro ad ſementem ſciſſi reperiantur, qui fundorum Dominis, agrorumque cultoribus aliquam afferant utilitatem ob graves impenſas hac in re neceſſarias, ſummamque vendendæ, ac diſtribuendæ frumentariæ meſſis difficultatem; unde factum, ut brevi paucorum annorum ſpatio Subditi Noſtri, quos in ſinu paternæ charitatis foventes ſingulari amore proſequimur, ſæpe numero tritici inopia concuſſi ab extraneis provinciis non ſine graviſſimis ſumtibus illud ſubſidium emendicare coacti ſunt, quod antea facillime poterant, & nunc etiam poſſent, ex propriis ſuis agris abunde percipere. Quare nos de Pupulorum noſtrorum, præcipue pauperum, & egentium, quorum ſaluti conſulere ſemper Nobis in animo fuit, tot tantiſque malis, ac periculis vehementer ſoliciti, eam rationem inire tandem ſtatuimus, qua publicam, privatamque jacturam reparare, præſentibus incommodis occurrere, ac deinceps præſidiis communi bono opportunis, atque Agrariæ Artis augmento proſpicere valeremus.

Decreta primum eſt à Pontifice Congregatio S.R. Eccleſiæ Cardinalium ſuper ubertate Annonæ, & rei agrariæ ſecuritate.

§.2. Nos ex quo certiores facti fuimus, Annonæ Urbanæ patrimonium una cum emolumentis, & lucris ex frumenti licitatione, negociatione, & mercatura perceptis ad magnam, & notabilem ſortem in præſentia auctum eſſe, annuatimque augeri, non modo ſine ullo Reipublicæ commodo, ſed contra cum ejuſdem agrariæ artis immodico detrimento, hæc eadem inutilia lucra in publicam utilitatem convertere, atque hinc ſolidum rei agrariæ munimen, & fulcimentum petere cogitavimus. Hoc ut maturiori diſcuſſione felicius, utiliuſque exequeremur, paternique animi noſtri conſilium plenius perficeremus, ſpecialem hac de re congregationem habendam juſſimus S.R.E. Cardinalium, cui cum aliis Prælatis viris, unus quoque intereſſet ex Romanis Patriciis laicus, ut patet ex Noſtro Chirographo ſubſignato 30. Januarii currentis anni 1725. cujus quidem Congregationis prudentiæ, ac vigilantiæ injunximus, ut prius per idoneos, & peritos viros ipſius Annonæ ſtatum paſſivum, & activum ſedulo examinandum, deſcribendumque curaret: mox de illis remediis æque ſedulo cogitaret, quæ facto opus eſſe intelligeret, eas deliberationes ſuſcipiens, quæ ad præſentia mala tollenda, futuramque agrariæ rei ſecuritatem ſtabiliendam, magis expedire arbitraretur. Poſtquam vero in eadem Congregatione, cum primum facta fuit deputatio ejus viri, cui onus hujuſmodi commiſſum fuit, publicæ Annonæ ſtatum accurate deſcripſit, & ob oculos poſuit, eo completo, atque in ſubſequenti Congregatione per eumdem ad id deputatum, relato, compertum eſt, ejuſdem Annonæ lucra a die 17. Julii 1718. pro toto menſe Junii anni 1724. ad ſummam perveniſſe tercentorum nonaginta quinque millium tercentorum quadraginta novem ſcutorum Romanorum, & obulorum, ſeu bajoccorum ſexaginta, non comprehenſis hac ſumma capitalibus, ſeu fundis, quæ prius ab ipſo Annonæ Magiſtratu poſſidebantur.

Quædam à prædicta Congregat. ſancita fuere, quæ referuntur.

§.3. Hinc factum fuit, ut in eadem Congregatione unis omnium calculis ſubſequentia ſancirentur.

1. Quod deinceps in publicis Annonæ horreis ſerventur menſuræ, ſive ut vulgo dicimus *rubra* triginta millia frumenti, ut inde cuilibet futuræ urbis neceſſitati commode conſulatur.

2. Quod Annonæ Miniſtri ſe abſtineant inpoſterum ab emendo, vendendoque frumento, proque eo ſervando fiat ejuſdem tritici renovatio per Piſtores Urbis hoc pacto. Primo, quod tempore ſterilitatis renovatio fiat arbitrio Annonæ Præfecti; extra ſterilitatem per annum omnium rubrorum triginta millium renovatio fiat de trimeſtri in trimeſtre in quarta parte per eoſdem Piſtores uno tenore ad formam Chirographi rec. mem. Alexandri VIII. Anteceſſoris Noſtri. Secundo. Quod ipſi Piſtores per ſuos Conſules qualibet hebdomada viſitare debeant dictum frumentum in ipſis horreis Annonæ, ſique illud invenerint pejorare, ſeu deteriorare poſſe in parte, ſive in toto, ſtatim id Præfecto denunciare teneantur, ut frumentum ad formam dicti Chirographi renovari mandet, ut ſupra.

3. Quod in renovatione, qualibet vice, ut ſupra, facienda frumentum per Piſtores reportandum cribretur in horreis mercatorum ad libitum Annonæ Præfecti, non autem in horreis ejuſdem Annonæ.

Quæ quidem à Pontifice approbata ſunt.

Hujuſmodi ſanctiones ad nos per Congregationis Secretarium perlatas, dignas duximus, quæ noſtra approbatione fulcirentur, ideoque illas

Digitized by Google

illas auctoritatis noſtræ robore firmavimus, & approbavimus.

§.4. Coacta deinde iterum eſt eadem Congregatio deliberandi cauſa alias de rebus nondum diſcuſſis, hæc dubia reſpicientibus.

1. An ad ſervandum perpetuo liberum commercium in emtione, & venditione frumenti ſit impoſterum omittenda facultas Præfecti, cui ſufficiat notitia copiæ frumentorum vendendorum, emendorumque, ad eum per Caporales perferenda.

2. An mutuationes in pecunia, vel frumenti faciendæ ſint Agricolis, & terrarum cultoribus? In quanam vero quantitate, quibus perſonis, quibuſque cautelis? Quæ dubia ad Marchionis Hieronymi Theodoli ſententiam remiſſa ſunt. His dubiis, æquas reſolutiones, bonorum Annonæ regimen, ac artis agrariæ beneficium reſpicientibus, cum opportuna, maturaque reſponſio parari non poſſet ob defectum notitiæ ſtatus ejuſdem Annonæ totius menſis Junii anni 1725. congruum judicavimus præcipere, ne ulla deliberatio prius approbaretur, quam poſtremus Annonæ Urbanæ ſtatus a jam dicto Deputato deſcriberetur: quo mox confecto, eoque Nobis ex Decreti Noſtri auctoritate ſpeciatim exhibito, ſtatim ex relatione Nobis ſuper id porrecta animadvertimus, cumdem ſtatum ad ſummam ſcutorum Romanorum quingentorum ſexaginta duorum millium quadringentorum quinquaginta ſeptem, & obulorum novem aſcendere: ex qua ſumma detractis ſcutis centum ſexaginta octo millibus ducentis quinquaginta quatuor, & obulis octoginta quinque conſiſtentibus in horreis tam Romæ, quam Centumcellis pro frumenti conſervatione conſtructis, & in uno furno ſub ejuſdem Annonæ dominio, atque ex reſidua utilium ſumma perveniente ad numerum ſcutorum tercentorum nonaginta quatuor millium ducentorum duorum, & obulorum viginti quatuor, demtis viginti duobus millibus ſexcentis quatuordecim, & obulis octuaginta quatuor, in fructifera ſorte collocatis, reliquam pecuniæ ſummam liberam, & immunem, noſtræ diſpoſitioni, & arbitrio remanentem, ad numerum ſcutorum tercentorum ſeptuaginta unius millium quingentorum octoginta ſeptem, & obulos quadraginta aſcendiſſe comperimus. Quam ſummam in agrariæ artis ſubſidium, & augmentum, inque Populorum ſub jure Sancti Petri e ſiſtentium beneficium provida diſpoſitione impendere cupientes, in primis omnes, & ſingulas deliberationes, & proviſiones ſuſceptas, ſtabilitaſque in Congregatione, habita die 18. Aprilis anni 1724. a nobis ſpeciatim indicta approbamus & confirmamus, quemadmodum etiam alias proviſiones, ac reſolutiones præſcriptas, & editas ab eadem Congregatione die 12. Julii anni 1725. ſimiliter approbatione Noſtra firmamus, omologamus, & firmatas, approbataſque eſſe volumus, & mandamus, ac ſpeciatim illas, in quibus decernitur.

Quædam aliæ deliberationes ejuſdem Congregat. pariter relatæ confirmantur.

1. Quod mutuationes Agricolis fieri debeant in pecunia, non in frumento.

2. Quod eædem mutuationes ſint faciendæ tam Agricolis, fundorum dominis, & conductoribus agri Romani, quam diſtrictualibus.

3. Quod diſtrictualibus mutuationes fiant ſub tenui cenſu ſcutorum duorum pro quolibet centenario ad ſolvenda ſtipendia commiſſariis loco-rum ex cauſa obligationis, quam ipſi aſſumere debent ſuper nominibus debitorum exactorum, & non exactorum.

4. Quod Annonæ Præfectus incumbat ad curandam reſtitutionem ſcutorum viginti millium, quæ Præfectus Graſciæ reddere debet ex mutuo ei dato die 22. Martii anni 1725.

5. Quod ad tollenda mercimonia Piſtorum, & eorum, qui bellaria, placentas, atque alia ejuſmodi eſculenta conficiunt, & vicatim vendunt, vulgoque dicuntur *Vermicellari, o Ciambellari*, renovari debeant Edicta, aliaque etiam publicari, prohibentia tritici emtionem in Acie Campi Floræ, ex eo, quod propterea congeritur, ut pluris vendatur, & vulgo dicitur *incettare*. Præſertim vero Edicta vulgentur, in areis agri Romani, ac diſtrictus tempore collectionis tritici interdicentia ejuſmodi frumentariis exercitium artis agrariæ, ne hoc prætextu frumentum violari pretio emant, atque hinc impediantur agricolis venundationes.

6. Quod eadem Edicta prohibitiva, ad ponderatores, alioſque Annonæ Miniſtros extendi debeant.

Quoniam omnia, quo fieri poteſt utiliori modo, ac forma ejuſmodi Annonæ lucra in beneficium agrariæ artis impendi, ac diſtribui cupimus, etiam quo ad dubia *quinto, & ſexto* loco in memorata Congregatione propoſita die 18. Aprilis anni 1724. ſuper quibus, quia jam certi ſumus de integro, & accurato ejuſdem Annonæ ſtatu, ſpeciatim, & magis præcipue tantæ rei providere volumus.

Indicitur motu proprio altera ſpecialis Congregatio, quæ ſtatui Annonæ conſulat; firma tamen remanente prima in rebus arduis.

§.5. Ideo Nos Motu proprio, certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Noſtræ poteſtatis plenitudine, ut plenius, uberius, atque omni meliori, modo, voluntas, & proviſa noſtra intentio impleantur, deputamus, indicimus, & inſtituimus ſpecialem Congregationem, quam conſtare volumus dilectis Filiis noſtro Theſaurario Generali, & Præfecto ejuſdem Annonæ pro Urbe Roma, ejuſque diſtrictu Aleſandro de Abbatibus in utraque Signatura Referendario, Hieronymo Marchione Theodolo, & Tiberio Cincio; pro Umbria, & Marchia venerabili Fratre Marco Antonio Archiepiſcopo Damiatæ; pro Bononia Alexandro Tanario in utraque Signatura Referendario; pro Ferraria Carolo Calcagnino Cauſarum Noſtri Palatii Apoſtolici Judice; pro Romandiola Anſelmo Dandino in utraque Signatura Referendario cum Adſeſſore Pontiano Fargna Juris Pontificii, & Cæſarei conſulto, in Romanæ Curiæ foro Cauſarum patrono per Auditorium noſtri Palatii approbato, & ſuperius ab eadem Congregatione ſelecto, & deputato. Hi vero omnes per ſe ipſos interſint, & quintodecimo quoque ab eis ſtatuendo die omnes ſimul conveniant, deque arte Agriculturæ reſtituenda, inſtauranda, augendaque, & de ulteriori ſtatu Annonæ, rebuſque univerſis illam ſpectantibus, ſermones invicem conferant, pertractent, & diligenter perpendant; quodque ab eis, ſive a majori eorum parte matura collatione fuerit conſultum Nobis referant, ut ſerio quod pro publica utilitate ſtatuendum ſit, decernere poſſimus, firma tamen remanente in rebus arduis Congregatione S.R.E. Cardinalium ſuper ubertate ejuſdem Annonæ Urbanæ a Nobis in laudato noſtro Chirographo indicta, juxta Conſtitutionem fe: re: Pauli V. Prædeceſſo-

deceſſoris Noſtri incipientem: *Paſtoralis officii*, ſub dat. 19. Octobris 1611.

Præterea dum paterna Noſtra charitas æque in omnes, Noſtro temporali Dominio ſubjectos diffunditur, quos uno, eodemque amoris gradu complectimur: volumus, & præcipimus, ut eadem Congregatio occurrat, provideatque indigentiis, quæ contigunt, aut unquam futuris temporibus contingere poſſunt in univerſis Terris, & Provinciis S. Petri, omneſque ex iiſdem Provinciis ſubditorum inſtantias, & petitiones, quæ ab eis præſentari unquam poterunt, agnoſcat deque illis deliberet.

Injungitur omnibus, ut exequutioni mandent quæ præfata Congregatio decreverit.

§.6. Mandamus inſuper, & auctoritate noſtra præcipimus univerſis, & ſingulis tam locorum Gubernatoribus, quam Præſidentibus Provinciarum, ut omnibus, & quibuſcumque quomodolibet ad Agrariæ Artis ſtatum, diſpoſitionem, & augmentum pertinentibus ſubſint prædictæ Congregationi a Nobis erectæ, cujus regimioi omnes neceſſarias facultates concedimus publicandi Edicta, Bannimenta, atque omnia alia exequendi, quæ ad Agriculturæ, tam Agri Romaoi, & diſtrictus, quam ipſarum Provinciarum perfectiorem ſtatum, & conſiſtentiam judicaverit expedire: ejuſdemque Congregationis ſulertiæ, & vigilantiæ ſerio injungimus, ut quanta valet efficacia, ac ſolicitudine pro viribus ſtudeat, curetque, ut Mercatura, neceſſariaque Reipublicæ negociatio inſtauretur pro diſtractione, & venundatione frumenti, quod Populorum noſtrorum ſubſtentationi ſuperabundet, quoque indigere poſſunt extraneæ Nationes; Quibus cum in noſtra Ditione, univerſoque dominio negociationem, publicumque Commercium induci, inſtitui utilibus Contractibus, ac ſtabilimentis ſervari, opportuniſque legibus roborari cupimus.

§.7. Iojungimus inſuper eaactam, accuratamque omnium earum diſpoſitionum, & proviſionum executionem, quæ a Nobis in hoc noſtro motu proprio obſervandæ, & debitæ executioni mandandæ injunguntur. Quoniam vero paterni noſtri amoris inſtinctus, qui vehemeoter fertur in ſubditorum noſtrorum utilitatem, quæ maxime in omni priocipatu ea re agraria, & aſſiduis, crebriſque commerciis expectanda eſt mores oon paritur, & citam, expeditamque eorum eaecutionem, quæ huic fini aſſequendo retardari non ſuſtinet; propterea volumus, ut omni celeritate plene, ac perfecte impleantur, quæcumque reſolutiones, & deliberationes, quas ſæpedicta Congregatio in manum Subditorum noſtrorum beneficium ceſſuras judicaverit.

Denuo confirmatur quicquid decretū fuit a prima Congregatione.

§.8. Inhærentes igitur determinationibus ab ipſa jam editis, & a Nobis ſuperius enunciatis, volumus eas omnes ad perfectam obſervantiam, & plenarium effectum omnino deduci; propter eaque, eas iterum ſpeciatim, & præcipue confirmamus, & approbamus, volentes, ut irrefragabile robur, & vim perpetuo habeant, & undequaque obſerventur, cum eas inviolabiliter obſervari, ſuumque plenum effectum ſortiri ſit noſtra ſpecialis, & abſoluta voluntas. Illas vero deliberationes, quæ a Nobis ſpeciatim approbatæ non ſunt, approbare intendimus, eaſdemque præſentis noſtræ paginæ tenore in forma ſpeciali approbamus, & confirmamus.

Determinatio cujuſdam dubii remittitur ad hanc ſecundam Congregationem.

§.9. Declaraotes, relative ad propoſitionem ſeu dubium. *Quinto* loco in eadem Congregatione propoſitum die 12. Julii Menſis elapſi hujuſce anni 1725., videlicet, *quomodo*, *qua ratione*, & *quibus cautionibus pro Annonæ ſecuritate debeant fieri mutuationes Agricolis*, *fundorum Dominis*, & *Conductoribus Agri Romani*, *ac ejus diſtrictus*; hujuſmodi determinatio unice pertineat, ac pertinere debeat ad Congregationem Prælatorum, aliorumque a Nobis in hoc noſtro motu proprio ſuper ea re deputatam: ad quam unice etiam ſpectare declaramus cognitionem idoneitatis eorum, quibus erogandum erit dictum mutuum, & cautionem etiam ſuſcipiendorum, & exigendorum juata qualitatem mutuatarii.

Quoddam aliud dubium ab eod. Pontifice diſſolvitur ac quædam ſtatuuntur.

§.10. Quantum vero *ad Sextam* propoſitionem, ſeu propoſitum dubium in eadem Congregatione, eadem die, Menſe, & Anno, videlicet: *in quanam quantitate*, & *ſumma facienda ſint prædictis Agricolis mutuationes*; Conſiderantes Nos juata poſtremum ſtatum Annonæ ſuperius conſtabilitum, pecuniam, de qualibet re diſponere poſſumus, ad notabilem, & conſpicuam ſummam aſcendere ſcutorum Romanorum trecentorum ſeptuaginta unius millium quingentorum octoginta ſeptem, & ob. 40., qua quidem ſumma abundantius, pleniuſque Agricolis ſubvenire poſſumus, volumus, præcipimus, atque mandamus, ut ex hac pecunia, poſt parata triginta millia rubra frumenti in publicis horreis ſervanda, appretiata in ſcutis 210000., ut ſuperius decretum fuit, eoque frumento collato cum ſumma ducentorum, & decem millium ſcutorum Romanorum, ea reliquis ſcutis centum ſexaginta uno millibus quingentis octoginta ſeptem, & ubulos 40, fieri debeant perpetuo ſingulis annis mutuationes, ſcilicet in portiooe ſcutorum ſeaaginta millium Agricolis fundorum Dominis, & Conductoibus Agri Romani; oec tamen Magiſtratus Annonæ ob dictum mutuum quicquam prætendere, aut ſperare valeat in genere cenſus, uſuræ, aut alterius generis lucri. De ſumma autem aliorum ſcutor. quinquaginta millium diſponi volumus, quemadmodum auctoritate noſtra diſponimus, io commodum, & favorem Agricolarum, Dominorum, & Conductorum Agrorum in diſtrictu Romano; ea tamen conditione, ut cum ad Annonam pertineat in oonnullis locis ejuſdem diſtrictus Miniſtros ſtipendio conducere, iidem Agricolæ diſtrictuales pro reparatione, ac reintegratione eorumdem ſtipendiorum ſolvere debeant publico Annonæ Magiſtratui ſcuta duo pro quolibet centenario, ea mutuo accepto. Reliquum vero totius ſortis ſcutorum quinquaginta unius millium quingentorum octoginta ſeptem, & obulorum quadraginta, ſeu quidquid ad aliam majorem, & certiorem ſummam aſcenderit, volumus, & mandamus, ut ea, qua par eſt diligentia, & ſolicitudine (eaactis oominibus Debitorum Annonæ, retractoque pretio ex venditione frumenti ſupereacedentis quantitatem rubrorum triginta millium tritici, perpetuo ad publicæ Annonæ commodata ſervandum) debeat conſtabiliri, atque inveſtiri in tot locis Montium Cameralibus non vacabilibus. Horum inſuper locorum fructus una cum omnibus aliis lucris, quæ ad eamdem Annonam tam ex firmis, quotidianiſque redditibus, quam ea omoi alio fortuito proventu pertinere unquam poterunt, volumus, ut ſemper, & in perpetuum uniri debeant, & quolibet anno inveſtiri in aliis locis Montium,

ea

ex eis conſtitui augmentum, ſive multiplicum, ut hac promta, & parata pecunia cuicumque neceſſitati hujus noſtræ Almæ Urbis, ejuſque diſtrictus, & præcipue tempore ſterilitatis, aut penuriæ, a quibus ſubditos noſtros Divina Clementia immunes cuſtodiat, opportune ſubveniri, ac provideri poſſit.

Statuitur, ut prædicta Congregatio bis in menſe habeatur.

§.11. Circa vero præmiſſorum, & omnium a Nobis ſtatutorum, & diſpoſitorum plenam executionem, & integrum adimplementum, eamdem Congregationem Prælatorum, aliorumque, ut ſupra a Nobis nominatorum, & deputatorum ſedulo incumbere, & invigilare jubemus. Quam Congregationem bis in menſe ſuperius haberi mandavimus, ut crebrioribus Congreſſibus melius, celeriuſque tam regimini œconomico Annonæ, quam politico Agrariæ Artis conſulatur in utriuſque beneficium, & incrementum, audiendo, ſi qui fient, Mercatorum, Piſtorumque recurſus, iiſque opportunis determinationibus providendo, mercaturam, venditionem, & pretium tritici, tam Agri Romani, & Diſtrictus eius, quam totius noſtri dominii curando, & moderando, ac demum ſuper obſervantia omnium, & ſingulorum in hoc noſtro motu proprio contentorum, ac præceptorum ſolerter invigilando, atque inſiſtendo.

Facultates quædam eiſdem conceduntur, & injungitur executio prædictorum.

§.12. Præcipimus etiam Congregationi, & deputatis prædictis, & eorum ſingulis, ut præſentes noſtras literas, inque eis contenta quæcumque, obſervent, & exequantur, ac firmiter, & inviolabiliter executioni mandari, & obſervari faciant ab univerſis, & ſingulis perſonis tam Eccleſiaſticis, Sæcularibus, & Regularibus, quam laicis cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtant, dantes Nos eidem Congregationi in præmiſſis, & circa ea plenam, & omnimodam, atque eam, quam Nos ipſi habemus facultatem, & poteſtatem, declarandi, & decidendi quidquid in præſenti noſtro Motu proprio opus eſſe videbitur: Necnon quæcumque Edicta, ſeu Bannimenta, etiam pœnalia pro præmiſſorum obſervatione, & executione neceſſaria, & opportuna fuerint faciendi, & publicandi.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.13. Hæc omnia fieri, & ſervari ſtatuimus non obſtantibus quibuſcumque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam ſpeciali nota dignis, huic noſtræ Conſtitutioni quomodolibet fortaſſe adverſantibus, eaque præſertim quatenus opus ſit, quam fel. rec. Pius IV. Anteceſſor vulgavit *de regiſtrandis*, itaut præſentes literæ noſtræ abſque alia in Camera noſtra admiſſione, & regiſtratione validæ ſint, ſuumque ſortiantur effectum, Non obſtantibus quoque Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcumque juramento, confirmatione Apoſtolica, & quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, reformationibus, Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, Communitatibus, Univerſitatibus, Baronibus, aliiſque prædictis, & quibuſvis a Sede Apoſtolica, vel a nobis forſan conceſſis, ac etiam confirmatis, approbatis, & renovatis, quæ eis quoad præmiſſa volumus non ſuffragari, etiamſi talia eſſent, quæ ſub generali expreſſione non venirent, ſed de illis ſpecialis, & individua mentio habenda foret in genere, vel in ſpecie, & ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum, quæ præſentibus quomodolibet obſtare poſſent, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, & expreſſa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores, pro plene, & ſufficienter, præſentibus expreſſis, & totaliter inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpeciatim, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.14. Volumus etiam ſolam præſentium ſignaturam noſtram ſufficere, etiam abſque data, & regiſtratura, regula quacumque contraria pariter non obſtante.

§.15. Inſuper hæ noſtræ literæ in quavis forma eſpediri poſſint cum clauſulis opportunis, earumdemque literarum tranſumptis, & typis impreſſis, manu unius Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus es Congregatione prædicta obſignatis, in Judicio, & extra plene fides adhibeatur.

Datum Romæ apud S. M. Majorem Idibus Octobris MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XCVII.

Publicatur Concilium Romanum.

Dat. 15. Oct. 1725. An. 2

Hoc Romanum Concilium indictum fuit hujus P. Conſtit. ed. 1724. Decemb. 24. P. 1. & alia Conſt. ed. 1725. Mart. 24. P. 1. prorogato fuit celebratio ad diem 15. Aprilis ejuſdem anni 1725.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilibus Fratribus, Dilectiſque filiis, Archiepiſcopis Epiſcopis, & Abbatibus, cæteriſque, qui Concilio noſtro Romano, nuper a Nobis coacto, & Dei gratia ſolemniter abſoluto, interfuerunt, vel intereſſe debuerunt, ſalutem, et Apoſtolicam benedictionem.

Concilium Romanum prodiiſſe ſignificatur.

§.1. QUatuor cum ſupra centum Romani Noſtri Concilii Decreta ſub duobus, & triginta Titulis, Decretalium more, diſpoſita, octo inter ſolemnes Seſſiones, menſibus proxime præteritis Aprili, & Majo, Sacroſancta in Baſilica noſtra Lateranenſi a Nobis cum veſtrum omnium conventu, celebratas unanimi conſenſu lecta, lata, & promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam Appendicem referens ſanctionum, & Conſtitutionum quas ejuſdem Concilii occaſione ſtatuendas judicavimus, cum originalibus jam collata, typis Alma in hac Urbe noſtra ſolicite imprimenda curaverimus; illamet tandem poſt quatuor plane menſes, in ipſis diligenter, emendateque cudendis inſumtos, decurrente hoc menſe in lucem publicam prodiiſſe, ſignificamus.

Præſcribitur dies, a qua omnes Concilii decretis obligentur.

§.2. Ne vero aliquam ſuper iis, quibus, ut evitentur, vel executioni mandentur, certa ibi tem-

tempora præſtituuntur, quandonam ſcilicet eos, ad quos pertinent, obligare cœperint, dubitationem ſuboriri contingat, omnes, & ſinguli præſentium vigore, volumus a die inferius ſignanda, Decretis ipſis Concilii, univerſiſque aliis Sanctionibus, & Conſtitutionibus ibidem relatis, obligari cœpiſſe ſciant, prout eos obligatos eſſe, denunciamus.

§.3. Ut hoc autem ad omnium notitiam perveniat, noſtras has literas de More in Almæ ejuſdem noſtræ Urbis locis ſolitis legi, publicari, & affigi jubemus; ac inde cujuſpiam excuſationem, quod ea ignoraverit, ullatenùs non admitti, auctoritate Apoſtolica, ſtatuimus, ac declaramus; quibuſcumque in contrarium non obſtantibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die xxv. Octobris MDCCXXV. Pontificatus noſtri anno Secundo.

XCVIII.

Dat. 1725. 10. Decemb. Ann. 2.

Confirmantur Ordini univerſo Tertiariorum S. Franciſci Privilegia omnia alias conceſſa: necnon idem juriſdictioni, & Regimini Miniſtri Generalis totius Ordinis Minorum denuo ſubjicitur cum quibuſdam ordinationibus.

Alia hujus Conſt. 1725. Maii 2. P. 1. confirmata fuit quædam Greg. XV. Conſt. de non recipiendis Fratribus tertii Ordinis S. Franciſci Provinciæ S. Joannis Galliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAterna Sedis Apoſtolicæ providentia erga pios homines ſub habitu humilitatis, & pœnitentiæ Deo famulantes, ſæpe Romanos Pontifices, Anteceſſores noſtros impulit, pro eorum ſolatio, & commodo pridem conceſſa approbare, & renovare; etiam approbata, rurſus Apoſtolica auctoritate munire, ut eo firmiora perſiſterent, quo ſæpius eſſent ejuſdem Sedis auctoritate ſuffulta. Hinc ut Ordinis *Tertiariorum* Beati Franciſci *de Pænitentia* nuncupati, qui in tres ſtatus diviſus, Sæcularium ſcilicet, collegialiter viventium, & Regularium, magnos pietatis, & doctrinæ fructus in Eccleſia Dei ſemper protulit, & quotidie proferre ſatagit, quieti, regimini, atque incremento probe conſuleretur, ab iiſdem Romanis Pontificibus Anteceſſoribus Noſtris complures Literæ diverſis temporibus jamdudum vulgatæ fuerunt, in quibus variæ gratiæ, favores, Immunitates, exemtiones, Indulgentiæ, declarationes, facultates, privilegia, & indulta eiſdem immediate, & directe, vel etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, præſertim Fratrum Minorum conceſſa, ampliata, extenſa, & confirmata fuere, prout in ipſis Apoſtolicis Literis plenius, & uberius continetur.

Variæ gratiæ Ordini Prædicto a Romanis Pontificibus conceſſas fuiſſe indicatur.

Cauſa præſentis confirmationis.

§.1. Cum autem, ſicut accepimus, per hujuſmodi conceſſiones, ampliationes, declarationes, extenſiones, communicationes, & confirmationes, adhuc omnimodæ ejuſdem Ordinis, & illius Profeſſorum tranquillitati plene, ut decet, non conſulatur, aſſerentibus nonnullis gratias, & Indulta hujuſmodi non eſſe in uſu, vel revocata, aut reſtricta fuiſſe, nec ea parte ſubſiſtere, quæ directionem, curam, & regimen eorumdem Tertiariorum concernit, ſive Tertiarios tantum Regulares, ſeu ſub clauſura, vel collegialiter dumtaxat viventes reſpicere, non autem alios in Sæculo commorantes; cum tamen idem Ordo pro utrinſque Sexus Chriſtifidelibus in ipſo Sæculo, & in conjugio, propriiſque Domibus manentibus, a Beato Franciſco inſtitutus, nonniſi quartodecimo labente ſeculo in Italia præſertim ad ſtatum Religionis fuerit evectus, & propterea Tertiarios hujuſmodi ab Ordinariis Locorum alicubi controverſiis, & litibus in dies moleſtari, ac perturbari contingat, non ſine ejuſdem Inſtituti, & Fratrum ipſorum detrimento, & quietis jactura.

Abolentur motu proprio controverſiæ hac ſuper re excitatæ.

§.2. Ideo Nos attenta conſideratione penſantes, quantum utilitatis Catholicæ Religioni, morumque inſtaurationi per humilitatis, ſuique abjectionis exempla Ordinis prædicti profeſſores hactenus attulerint, & in poſterum, juvante Domino, afferre valeant, ac proinde volentes, ut decet, eorum conſervationi, incremento, & tranquillitati uberius providere, motu proprio, non ad ipſorum Fratrum, aut Sororum, nec alterius pro bis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, & ex certa noſtra ſcientia, ratione eorum, quam profitemur, altiſſimæ paupertatis, omnes, & ſingulas lites, ac controverſias tum in prima, tum etiam in ſecunda, & ultima Inſtantia actu pendentes, ac coram quibuſcumque Judicibus, & Tribunalibus, quantumvis exemtis, & privilegiatis, etiam prævia Commiſſione manu Noſtra ſignata, vel coram Palatii Apoſtolici cauſarum Auditoribus, aut Sacris Congregationibus, necnon Noſtris, & Sanctæ Sedis de Latere Legatis actas, ipſaſque, eorumque ſtatus, nomina, & cognomina Judicum, & Conlitigantium, aliorumque, neceſſario exprimendorum qualitates, & circumſtantias, præſentibus Literis pro ſufficienter expreſſis habentes, & ad Nos advocantes, harum ſerie extinguimus, caſſamus, & abolemus, perpetuumque ſilentium de cætero eis imponi volumus, & mandamus.

Confirmatio prædicta gratiarum omnium, & privilegiorum.

§.3. Quaſcunque inſuper Literas, & gratias tam ſpirituales quam temporales, conceſſiones, indulgentias, exemtiones, indulta, privilegia, communicationes, extenſiones, libertates, prærogativas, favores, peccatorum remiſſiones, & ſimilia tam in genere, quam in ſpecie Fratribus, & Sororibus prædictis de Pœnitentia, eorumque Monaſteriis, Domibus, Conſervatoriis, aut aliis quovis nomine nuncupatis habitationibus, Eccleſiis etiam Oratoriis, & Capellis vel immediate, & directe, aut etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, & præſertim Fratrum Minorum, a Romanis Pontificibus Anteceſſoribus Noſtris, quomodolibet conceſſa, quorum tenorem, acſi de verbo ad verbum his Noſtris Literis insereretur, haberi volumus pro expreſſo, harum ſerie approbamus, & confirmamus, ac pro potiori cautela, Apoſtolica auctoritate ſingula de novo concedimus, & largimur,

Declaratur prædictus Ordo Tertiario-

§.4. Ut vero detractorum calumniis adverſus hunc Ordinem, quantum Nobis ex alto conceditur,

rum verus & proprius Ordo Regularis.

ceditur, occurramus, Anteceſſorum Noſtrorum veſtigiis inhærentes, qui hunc vivendi modum, & formam approbarunt, vel confirmarunt, aut etiam ſummis laudibus extulerunt, Nos eundem Sanctum, meritorium, & Chriſtianæ perfectioni conformem, necnon verum, & proprium Ordinem, unum in toto Orbe ex Sæcularibus, aliiſque collegialiter viventibus, & Regularibus promiſcue compoſitum, ut a quacunque Confraternitate ex comprehenſis in Bulla recolen. mem. Clementis Papæ VIII. omnimode diſtinctum, utpote qui ſub propria regula, ab hac Romana Sede approbata, cum Novitiatu, Profeſſione, & Habitu ſub certis modo, & forma, prout cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujuſmodi conſueverunt, diſpoſitus reperitur, fuiſſe ſemper, & eſſe decernimus, & declaramus; Atque motu ſimili Regulam prædictam a felicis recordationis Anteceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus Nicolao IV. pro Tertiariis utriuſque Sexus, & cujuſcumque ſtatus, ſive Eccleſiaſtici, ſive Laicalis quomodocumque in ſeculo ſub proprio tecto, ac in conjugio ipſo degentibus 16. Kalendas Septembris 1289., approbatam a Clemente V. tertio Kalendas Septembris 1308., atque a Gregorio XI. 8. Idus Februarii 1372. aliiſque in forma ſpecifica confirmatam, nec non per Leonem X. pro perſonis, tria ſubſtantialia Vota emittentibus, accommodatam, & appropriatam per quaſdam ſuas Literas incipientes; *Inter cæteras &c.* ſub datum Romæ 20. Januarii 1521. Nos denuo approbamus, & confirmamus, atque Apoſtolica auctoritate perpetuum firmitatis robur adjicimus.

Ejuſque Regula denuo approbatur, confirmatur.

§.5. Sed quia accidit olim, & non ſine animi Noſtri dolore in dies etiam didicimus evenire, ut Fratres dicti Ordinis; Sæculares præſertim, Miniſtri Generalis totius Ordinis Minorum, & Provincialium reſpective, quorum curæ, & juriſdictioni hæc Sancta Sedes eos ſubeſſe voluit, obedientiam, & regimen detrectantes & non parere ut debent, ſed imperare, quod non poſſunt, ſæpius affectantes, omnia ſuſque deque vertant, Regulamque prædictam, ac Statuta, atque adeo Noſtrorum etiam Anteceſſorum Conſtitutiones, quamvis contraria intendentes, atque præcipientes, inflectunt in ſenſus ſuos, & multoties Ordinariis locorum, aut ſua ſponte, aut ad eorum Fratrum Tertiariorum inſtantiam mittentibus, & quo prohibiti ſunt, extendentibus manum in non ſuam hanc meſſem, pro bona fruge, quæ, ut deſideranda eſt, etiam expectanda eſſet, zizania tantummodo producantur. Nos memoria recolentes, primum hunc Tertii Ordinis ſtatum, Sæcularium nempe ſub proprio tecto degentium, dum Inſtitutis ſuis obedienter inſiſteret non tantum pravos populorum mores in melius reformaſſe, ſed etiam Sanctitatis egregiæ fructus uberrimos protuliſſe, cupienteſque ipſum ad priſtinæ obſervantiæ, quem tenuit apicem revocare, motu ſimili, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & quaſcumque Literas Apoſtolicas, per quas aliqua Superioritas, præeminentia, & auctoritas in ejuſdem Inſtituti Fratres, & Sorores primario Miniſtro Generali prædicto totius Ordinis Minorum, aliiſque ſecundariis Superioribus conceditur, & tribuitur, præſentium tenore non ſolum approbamus, & confirmamus, verum, & conceſſa revocamus, ac robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus, & mandamus, ſpeciatim vero quæ in Literis Innocentii Papæ IV. incipientibus *Vota Devotorum &c.* ſub datum Lugduni Idibus Juni 1246. in aliis Nicolai IV. incipientibus: *Unigenitus Dei filius &c.* ſub datum apud Urbem Veterem 6. Idus Auguſti 1290. in aliis Martini V. incipientibus: *Licet inter cætera &c.* ſub Datum Romæ 9. Decembris 1427. in aliis Sixti IV. incipientibus: *Romani Pontificis providentia &c.* ſub datum Romæ 18. Kalendas Januarii 1471. in aliis Alexandri Papæ Sexti incipientibus: *Exponi Nobis &c.* ſub datum Romæ 16. Maji 1500. in aliis Julii II. incipientibus: *Exponi Nobis feciſtis &c.* ſub Datum Romæ 15. Octobris 1507. in aliis Leonis X. incipientibus: *Superioribus diebus &c.* ſub Datum Romæ 14. Maji 1517. in aliis denique Beati Pii Papæ V. incipientibus: *Ea eſt Officii Noſtri &c.* ſub Datum Romæ 5. Nonas Julii 1568. continentur, auctoritate, & tenore præmiſſis de novo confirmamus, & renovamus.

Confirmantur, & renovantur Literæ quæcumque Apoſtolicæ, quibus Tertiarii prædicti juriſdictioni, & regimini Miniſtri Generalis totius Ordinis Minorum ſubjiciuntur.

§.6. Extendimus deinde ad univerſum Tertii Ordinis gregem quæcumque Apoſtolica Indulta, aut privilegia regimen, & directionem hujuſmodi reſpicientia, pro una, vel altera Congregatione in particulari alias vulgata, & ſpeciatim, quæ pro Tertiariis Ferrariæ in quibuſdam Joannis in ſua obedientia nuncupati XXIII. incipientibus: *Cum privilegiis, & Literis Apoſtolicis ambigitur* ſub Datum Bononiæ 16. Kalendas Julii 1414. & alias Pii II. pro Tertiariis Regnorum Caſtellæ, incipientibus: *Pia Deo, & Eccleſiæ deſideria &c.* ſub Datum apud Abbatiam Sancti Salvatoris Clurii III. Idus Julii 1462. aliis etiam Pauli III. pro Tertiariis Univerſæ Hiſpaniæ, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* ſub Datum Romæ 14. Septembris 1537. aliiſque ejuſdem Pauli III. ſimiliter Hiſpaniis, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* ſub Datum Romæ 28. Julii 1657. ſicuti, & aliis Innocentii XIII. pro Braſiliis, incipientibus; *Ordines, & Congregationes &c.* ſub Datum Romæ 23. Januarii 1724. edita, & publicata fuere, omnia, & ſimilia directionem, & Regimen Ordinis Fratrum Minorum attribuentia, Apoſtolica auctoritate confirmantes, ad gregem ipſum univerſum extendimus, & ampliamus.

Extenduntur ad univerſum Tertiariorum Ordinem quæcunque indulta reſpicientia hujuſmodi Regimen, pro una vel altera Congregatione evulgata.

§.8. Mandamus propterea univerſis, & ſingulis hujuſmodi inſtituti profeſſoribus, per univerſum Mundum exiſtentibus, præſentibus, & futuris, cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtant, ac tam in ſæculo ſub proprio tecto, vel in conjugio ipſo, quam collegialiter congregatis, aut etiam ſub clauſura ſub tribus votis eſſentialibus degentibus, ut ſicuti cum primo, & ſecundo Ordine Minorum ſcilicet, & Clariſſarum, unum, & eundem Inſtitutorem Auctorem, & Patriarcham habent, ita unum, & eundem ipſiuſmet Fundatoris legitimum Succeſſorem, veluti Patrem, & Caput totius Seraphici gregis, atque trium Ordinum Beati Franciſci primarium Generalem honorent, obſervent, & recognoſcant, ejuſque ſecundarios delegatos, ſive Provinciales, ſive Guardianos, aut etiam Commiſſarios Viſitatores, tanquam ſuos legitimos, & veros Superiores venerentur, itant ipſorum judicio in dubiis, & controverſiis circa Regulam, & Statuta ſe conforment, atque in iis omnibus, quæ concernunt Ordinem ipſum,

Præſcribitur univerſis Tertiariis ut obſervent & recognoſcant in ipſorum Ordinis caput, Miniſtrum Generalem totius Ordinis Minorum.

Digitized by Google

ipſum, nec Regulæ ſunt contraria, illis pareant, & obediant: quod ſi ſecus fecerint, ab eiſdem caſſari, atque habitu ſpoliari poſſint; imo nullis proinde Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaodere decernimus, & jubemus. Non intendimus tamen per hoc Tertiariis Regularibus Italiæ præjudicium aliquod inferre, aut in aliquo derogare Conſtitutioni felicis memoriæ Sixti Papæ V. Anteceſſoris Noſtri, incipienti. *Romani Pontificis Providentia &c.* ſub Datum Romæ 29. Martii 1586. ſed eam in ſuo robore permanere decernimus; imo pro potiori cautela Ipſam denuo confirmamus, idem omnino ſtatuentes circa Moniales, tria Vota eſſentialia emittentes, aut etiam Tertiarias alias in Conſervatoriis communiter tantum viventes, ut ſcilicet pleno jure viſitationi, correctioni, & directioni Fratrum Minorum ſubjaceant, niſi aliter ab hac Sede reperiatur ſpecialiter ordinatum.

Excipiuntur Tertiarii Regulares Italiæ.

Conceditur prædicto Miniſtro Generali auctoritas & juriſdictio ſuper Ordine præfato.

§.8. Injungimus autem eidem Generali Miniſtro totius Ordinis, ut Beati Franciſci Patris ſui veſtigiis inhærendo, ubilibet intra Provincias per univerſum Orbem eiſdem commiſſas, hujuſmodi Tertii Ordinis Congregationes Sæculares, tam Fratrum, quam Sororum per patentes Literas ſuas, vel ſui Commiſſarii Generalis erigere, ipſaſque ſic erectas, juxta Conſtitutiones, ſeu Statuta a felic. recordat. Paulo Papa III. Anteceſſore Noſtro approbata, vel ſecundum alia in ſpeculo Seraphico contenta, atque Directorio trium Ordinum inſerta, necnon per recolendæ memoriæ Innocentios Papas XI. XII. & XIII. confirmata, quæ etiam præſentium tenore renovamus, & approbamus, confovere, & moderari curet, ſtudeatque, niſi tamen eidem Generali Miniſtro, & Capituli Generalis Patribus aliud in Domino videbitur expedire: quibus propterea plenum Jus, ac liberam auctoritatem ea innovandi, immutandi, augendi, aut minuendi, ac alia de cætero ſtatuendi, quæ bonum dicti Gregis regimen concernere poſſunt, dummodo tamen Regulæ præfatæ, ſacriſque Canonibus non adverſentur, ad tenorem Literarum Clementis Papæ VII. incipientium: *Dum uberes fructus &c.* ſub Datum 15. Martii 1526. perpetuis futuris temporibus facultatem facimus, atque largimur.

§.9. Inſuper dicti Ordinis profectum, & incrementum præ oculis habentes, ac prædictis Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutionibus inhærentes, eidem Generali Miniſtro privative quoad alios quoſcumque, concedimus, ut per ſecundarios Superiores, ad id opportuna, & neceſſaria facultate ſuffultos, utriuſque ſexus Chriſtifideles juxta morem dicti Ordinis recipere, Commiſſarium etiam Viſitatorem, ſeu Confeſſarium, moribus, vitæ ſanctimonia, & ætate idoneum, qui ipſis Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtret, ac de præceptis Regulæ inſtruat, Congregationes, ſeu Congreſſus convocet, & in ipſis, ac aliis quibuſcumque actibus, & functionibus præſideat: duplex etiam in paritate ſuffragium ferat, aſſignare, ac valeat, necnon eaſdem Congregationes, & earum Domos, Conſervatoria, Hoſpitalia, Capellas, & Oratoria opportunis temporibus, vel per ſeipſum, vel per Miniſtros Provinciales, aut etiam Commiſſarios Viſitatores, ſecluſis locorum Ordinariis, & aliis quibuſcumque perſonis cujuſvis ſtatus, gradus, vel conditionis exiſtant, & quacumque auctoritate fungantur, viſitare ac inſtruere, & paterne corrigere, ac reformare tam in capite, quam in membris, ad caſſationem uſque Mantelli, & Habitus, quæ correctionis, aut reformationis officio congruerit indigere, aliaque ad bonum dicti Ordinis, juxta ejus Conſtitutiones ordinare, & exequi, ſicuti in Domino expedire animadvertit; & ſpeciatim, aut quoties ſibi placuerit, per Viſitatores ſuos libros, & rationes redituum, ac bonorum ipſarum Congregationum examinare, & recognoſcere poterit, quin in eorum adminiſtratione, aut eleemoſynarum receptione, vel diſtributione ſe ingerant, ſed tantum, ut videlicet Deputati, & Officiales piis operibus, ac legatis, oneribuſque præfatæ Congregationi injunctis atque impoſitis, debitis modo, & forma, & opportuno tempore ſatisfaciant, concedimus, & indulgemus, & pro potiori cautela piæ memoriæ Innocentii Papæ XI. diſpoſitionem per ſuas Literas in forma Brevis incipientes: *Exponi Nobis &c.* ſub Datum Romæ 10. Februarii 1688. circa rationem redituum per omnia Monaſteria Monialium, eorumque Exactores Superioribus Ordinis Minorum reddendam, expreſſe confirmamus, & ad Univerſas Tertii Ordinis Congregationes, ſive Fratrum Sæcularium ſub proprio tecto, ſive etiam Sororum, collegialiter viventium, extendimus, & renovamus.

Ordinationes nonnullæ pro recto eorumdem Regimine.

§.10. Volumus proinde, ut Tertiarii ipſi, ſub proprio tecto viventes in omnibus ſe præbeant, hujus ſæculi contemtores, atque eorum exemplo cæteri alliciantur, & ad humilitatem inuitentur, ut ſub propria Cruce Fratrum Minorum, ad publicas proceſſiones, & ad aſſocianda cadavera, aliaſque Eccleſiaſticas functiones ſe conferre & ſub proprio habitu, per Ordinis Conſtitutiones deſignato incedere valeant, ac poſſint, tenore præſentium concedimus, & largimur, præcipientes pariter, ad evitanda jurgia, & contentiones omnibus & ſingulis etiam inter ſubditos prædicti Generalis Miniſtri comprehenſis, & facultate pro fundandis Tertiis Ordinibus Sæcularibus prædictis per Sedem Apoſtolicam conceſſa gaudentibus, ne quocumque prætextu audeant uti hujuſmodi privilegio ubicumque Tertium Ordinem repererint jam fundatum, eoque minus jam fundatas Tertii Ordinis Congregationes ad ſe recipere, ſi a Conventu recedere, apud quem, & ſub cujus directione, ac gubernio erecti prius inveniuntur, recedere voluerint. Propterea declaramus omnia irrita, & mera attentata, quæcumque ab aliis, præter voluntatem antedictorum Superiorum Ordinis Minorum circa Tertios Ordines iſtos, aut innovari, aut mandari contigerit contra hanc noſtram Conſtitutionem, Tertioſque Ordines memoratos in poſterum erigendos ubi jam alii erecti & fundati ſunt, aut a Conventu, apud quem exiſtunt, transferendos ad alium, præſertim eidem Generali Miniſtro nequaquam ſubjectum, inter Tertios Ordines approbatos ab Apoſtolica Sede habendos non eſſe, minuſque gaudere Indulgentiis, & privilegiis Tertio huic Ordini per eamdem Sedem Apoſtolicam impertitis.

§.11. Ut autem Chriſtifideles Sacrum hoc Inſtitutum ferventius quærant, & inventum non dimittant, libentiuſque vacent exercitiis pietatis, & humilitatis, a Beato Franciſco in Re-

Confirmantur, ac de-

...ꝑro conceduntur Ordini univerſo indulgentiæ & gratias conceſſas antea uni vel alteri ejus ſdſ Congregationis.

Regula ſua præſcriptis, omnes, & ſingulas conceſſiones, & gratias tam ſpirituales, quam temporales, indulgentias præſertim per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros uni, vel alteri Congregationi Tertii Ordinis hujuſmodi, ſive Secularium, ſive collegialiter viventium, ſive etiam Religioſorum, eorumque perſonis, atque Monaſteriis, Domibus, Conſervatoriis, Eccleſiis, Hoſpitalibus, Capellis, & Locis quibuſcumque, tam directe, & ſpecifice, quam etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, Minorum ſcilicet, Sanctæ Claræ, Prædicatorum, Auguſtinianorum, Carmelitarum, aliorumque Mendicantium, necnon cum Archiconfraternitatibus Cordigerorum, & Confalonis de Urbe, ſub quacumque forma, & expreſſione verborum conceſſas approbamus, & confirmamus, atque de novo concedimus, & largimur; ſingulatim vero illas, quæ leguntur in Literis fel. mem. Anteceſſorum Noſtrorum Clementis Papæ V. incipientibus: *Cum illuminatum ſit &c.* ſub Datum 8 Maji 1305., & aliis Sixti Papæ IV. incipientibus: *Sacri Prædicatorum, et Minorum Fratrum Ordines &c.* ſub Datum Kalendis Auguſti 1479. in aliis Leonis X. incipientibus: *Dubium per nos accepto &c.* ſub Datum 10. Decemb. 1519. atque aliis Clemens VIII. incipientibus: *Ad uberes &c.* ſub Datum 1526. ſicut & aliis Pauli Papæ III. incipientibus pariter *Ad uberes fructus &c.* ſub datum 8. Novembris 1684. aliis etiam Clementis. Papæ VIII. incipientibus: *Ratio Paſtoralis Offic. &c.* ſub Datum 20. Decembris 1597. atque aliis Pauli Papæ V. incipientibus: *Cum certas &c.* ſub Datum 11. Martii 1607. eas præterea, quæ aliis quampluribus continentur, ut Innocentii Papæ XI. incipientibus: *Univerſis &c* ſub Datum 30. Septembris 1681. & *Eccleſiæ Catholicæ &c.* 28. Juni 1686., atque etiam: *Exponi nobis &c.* 5. Septembris & *Alias emanavit &c.* 10. Octobris ejuſdem anni, necnon *Exponi Nobis &c.* 15. Maji 1588. ſicuti et aliis Innocentii Papæ XII. incipientibus: *Ad ea &c.* ſub Datum 24. Decembris 1692. *Et debitum &c* ſub Datum 19. Maii 1694. necnon *Sua Nobis &c.* 17. Kalendas Januarii 1697. ſicuti; *Ex debito Paſtoralis &c.* quæque aliis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Literis in favorem dicti Ordinis expeditis, continentur, auctoritate, et tenore præmiſſis renovamus, & confirmamus.

Clauſulæ ſpeciales.

§.XII. Decernentes has noſtras Literas Apoſtolicas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque tutos, plenarios, & integros effectus ſortiri debere, ac omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & in futurum ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervandas ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, & qualibet cauſa quantumvis pia, legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Tertii Ordinis prædicti, & quicumque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, vel occaſione, jus, vel rem habentes, aut habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & cauſæ, propter quas eædem præſentes Literæ prodierint, adductæ, verificatæ & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quolibet alio, quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente, defectu, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata & adimpleta non fuerint; aut ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa etiam in corpore Juris clauſa, occaſione, aliave cauſa quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperiùs expreſſis nuſquam appareret, ſeu alias probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari in Jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, impetrato, ſeu vulgato uti, vel ſe juvare in Judicio, vel extra, poſſe, neque ipſas præſentes Literas Apoſtolicas ſub quibusvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore extituros, & ſedem Apoſtolicam prædictam, etiam in craſtinum aſſumptionis eorumdem Succeſſorum ad Summi Apoſtolatus apicem, vel alias motu proprio, & ex certa ſcientia, ac conſiſtorialiter, & ex quibusvis caſis, & ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiamſi de eiſdem præſentibus Literis, eorumque toto tenore, ac data ſpecialis mentio fiat, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis, comprehenſas, ſed ſemper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illæ prodierint, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data conceſſas eſſe, & fore: ſicque & non alias in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quomodolibet quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quovis Judicio, & quavis inſtantia, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Executores harum Literarum.

§.13. Quocirca dilecto filio actuali Miniſtro totius Ordinis Minorum, ejuſque ſucceſſoribus pro tempore extituris per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe, vel per ſe, vel per ſuum Commiſſarium Generalem, ſive per Judices Conſervatores ipſius Ordinis, aut etiam per alios quoſcumque ſibi be-

beneviſos, & ab ipſo delegatos, præſentes Literas, in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties fuerit, ſolemniter publicans, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra, tanquam Commiſſarius Apoſtolicus ad hunc effectum ſpeciatim Delegatus eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta hujuſmodi ab illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, omneſque, & ſingulos, quos ipſæ præſentes Literæ concernunt, præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes, illos ſuper his a Locorum Ordinariis, aut ab alio quocumque quavis auctoritate fungente, quomodolibet, & indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari; nullum, & inſubſiſtens declarans quidquid ſit, aut fuerit in contrarium factum; diviſiones, obſtacula, & perturbationes inter præfatum Tertium Ordinem, præſertim ſæcularium, & contra ipſos Tertiarios prædicto Ordini Minorum, ut præmiſimus, ſubjectos inſimulque rebelliones, ac ſublevationes adverſus ſuperiores, & Religioſos primi Ordinis, eorumque in prædictum Tertium Ordinem ſuperioritatem, correctionem, juriſdictionem, & privilegia ſub quocumque prætextu, ratione, vel cauſa exortas, latas, & deductas, non permittens; contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, et facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis viribus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio Brachii ſæcularis.

Derogatio omnium ampliſſima.

§.14. Non obſtantibus felic. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, et Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium ad Judicium non trahatur; aliiſque quibuſdam forſan in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Tertii Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, et conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis, et inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac etiam conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium eorumdem præmiſſorum conceſſis, approbatis, innovatis, & confirmatis, etiamſi in illis caveatur expreſſe, quod per quaſcunque Literas Apoſtolicas, etiam motu proprio, ac conſiſtorialiter, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, pro tempore conceſſas, quaſcumque etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes derogari non poſſit, neque cenſeatur eis derogatum, niſi hujuſmodi derogationes conſiſtorialiter factæ, & per diverſas Literas intimatæ fuerint: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, et ſingulorum tenores, formas, et cauſas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præſentibus pro plene, et ſufficienter, ac de verbo ad verbum nihil omiſſo, inſertis, expreſſis, ac ſpecificatis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimum effectum, hac vice dumtaxat, latiſſime, et pleniſſime, ac ſufficienter, necnon ſpecialiter, et expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis.

§.15. Volumus præterea, ut earumdem præſentium Literarum tranſumtis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, vel Commiſarii generalis dicti Ordinis, ſive Notarii publici ſubſcriptis, et ſigillo Officii ejuſdem Miniſtri, vel Commiſſarii, aut Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, et extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, innovationis, approbationis, conceſſionis, extenſionis, ordinationis, largitionis, Decreti, voluntatis, mandati, et derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto, quarto Idus Decembris Pontificatus noſtri anno II.

XCIX.

Conceduntur Minoribus Regularis Obſervantiæ privilegia in Conſtitutione Pii V. pro Ordinibus Mendicantium contenta, aliaque nonnulla.

Dat. 10. Dec. 1725. Ann. 2.

Laudata Conſtitutio hic refertur, ut edita fuit 1566. Jul. 29. P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

SOlicitudo Eccleſiæ Univerſalis per bonorum omnium largitorem Nobis injuncta, exigit, ut religioſos Dei famulos, eique placentes Ordines Regulares, præſertim Mendicantium, qui relictis Mundi illecebris, & arctam viam, quæ ducit ad vitam ingreſſi, ſequuti ſunt Dominum Redemtorem, gratiis Apoſtolicis fovere, & modis omnibus propugnare ſtudeamus.

§.1. Eapropter Anteceſſor Noſter Beatus Pius PP. V. erga eoſdem Ordines Mendicantes Pontificiam benevolentiam oſtenſurus, eis literas

Digitized by Google

Conſtitutio prædicta Pii V. qua Ordines Mendicantiū ab omnibus vectigalibus eximuntur.

ras tenoris ſequentis indulſit : *Pius PP. V. Ad perpetuam rei memoriam*. Dum ad uberes, quos Sacri Meudicantium Ordines in agro Dominico quotidie faciunt fructus; attente reſpicimus, & attentæ conſiderationis indagine perſcrutamur ipſorum Religionis ſinceritatem, & volnntariæ paupertatis habitum, in quibus ſub humilitatis ſpiritu devotum Altiſſimo præſtant famulatum, dignum, quin potius debitum, reputamus, ut illis ea libenter concedamus, per quæ ſemotis quibuslibet gravaminibus, promtiores ejuſdem Altiſſimi inhæreant Servitiis.

§.2. Hinc eſt, quod Nos volentes eoſdem Mendicantium Ordines, & dilectos filios eorum Fratres, & Monachos, cæteraſque perſonas, ac etiam Moniales quaslibet ejuſdem Ordinis, ſub illorum cura degentes, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod ex nnnc deinceps perpetuis futuris temporibus omnes, & ſinguli Mendicantium Ordinum hujuſmodi Fratres, Monachi, & dilectæ filiæ in Chriſto Moniales, ſeu Sorores, & aliæ utriuſque Sexus perſonæ Regulares ubilibet per totum Chriſtianum Orbem diffuſæ, & conſtitutæ, illorumque Monaſteria, Cœnobia, Domus, Conventus, Eccleſiæ, Capellæ, Oratoria, & alia loca, etiam unita, ac membra, & dependentia, nec non terræ cultæ, et incultæ, poſſeſſiones, prædia, Agri, et alia omnia, et ſingula Mobilia, et immobilia, ac ſemoventia, et ubilibet, ac in quibuslibet rebus conſiſtentia bona, nec non earum in dictis bonis laborantes, Coloni, Arrendatarii, Locatarii, et Affictuarii, Negociorumque ſuorum geſtores univerſi, quomodolibet nuncupati, nunc, et pro tempore exiſtentes, in perpetnum ab omnibus, et ſingulis exactionibus, tam Urbanis, quam ruſticis, nec non datiis, gabellis, pedagiis, vectigalibus, Collectis, impoſitionibus, et oneribus ordinariis, et extraordinariis, ac tam realibus, quam perſonalibus, meris, et mixtis, etiam ſubſidio triennali, et augmento, ac facultatibus, equorum taxis, militumque Huſpitiis, ac aliis quibuſcumque nominibus nuncupatis, quavis auctoritate quomodolibet impoſitis, et imponendis, et quæ laicis, ac aliis quibuſvis quomodolibet imponi conſueverunt, in futurum imponentur, ac ratione quarumcumque mercium, et rerum cujuſcumque generis, vel qualitatis exiſtentium, tam per Mare, et aquam dulcem, quam per terram undecumqne, et quomodocumque pro tempore delatarum; nec non Animalium quorumcumque; mortuorum, et vivornm, et quæ alias quomodolibet, et ex quavis cauſa, ac ſuper quibuſcumque rebus, tam in alma Urbe noſtra, quam extra eam ubilibet locorum exignntur, et in futurum exigentur; nec non a contribntionibus, et ſolutionibus in illis faciendis, ac tam pro victu, et veſtitu, quam quocumque alio uſu ſuo tantum, ac tam emendo, quam vendendo, et alias quomodolibet negociando, nec non etiam a ſolutione quadrantis pro ſingulis libris carnium, de Animalibus, quæ nunc, et pro tempore ex Armentis occidi contigerit; nec non etiam quæ in ſuis ædibus, prædiis, et poſſeſſionibus privatis detinent, et nutriunt, ac a contributione ſumtuum, et expenſarum, quæ aliquando pro Pontibus, Viis, Aquæ ductibus, Muris, Mænibus, aliiſque Machinis ſtruendis, et reparandis, ſeu reficiendis; ac Civitatum, Terrarum, et locorum quorumcumque fortificationibus; nec non etiam alias in omnibus, et per omnia, ac tam in dicta Urbe, quam extra eam ubilibet penitus, et omnino liberi, immunes, et exemti, ac liberæ et exemtæ, liberaque, immunia, et exemta ſint, et eſſe cenſeantur, ac pro talibus teneantur, et reputentur: quodque Terræ, Agri, Poſſeſſiones, & loca arativa, ut præfertur, in illis, quæ aliquando pro paſculis Animalium ad certum tempus reſervantur, nullatenus unquam comprehendantur, nec comprehendi cenſeantur: ac etiam Monaſteria, Cœnobia, aliaque omnia regularia loca prædicta, pro quorumcumque Militum, tam equitum, quam peditum hoſpitiis, quemadmodum magno cum Noſtro dolore, hucuſque in pleriſque locis factum comperimus, nequaquam aſſignentur, nec aſſignari debeant.

Exemtio prædicta ampliſſima.

§.3. Et inſuper, quod fructus, redditus, proventus, introitus, & alia quæcumque bona Monaſteriorum, Cœnobiorum, & aliorum locorum Regularium prædictorum ab aliis, quam a Syndicis, & Procuratoribus Religioſis, Fratribus, Monachis, Monialibus, aliiſque perſonis præfatis exigi, illaque dumtaxat in beneficium loci, & ſuſtentationem ipſorum Religioſorum Fratrum, & Munialium expendi, nec per alios quoſcumque, quovis nomine cenſeantur, nec in alium, quam præmiſſum uſum converti, ſeu expendi poſsint, neque debeant, niſi de conſenſu Superiorum illius loci, cui data, vel conſignata, aut donata fuerint, ſeu ad quem alias ſpectabunt: nec etiam ſoli Tutores, aut Curatores, ſeu Protectores, & alio nomine Sanctesii, aut alias nuncupati de eiſdem bonis ullo modo diſponere poſsint, quodque ad ipſum etiam de eleemoſynis, oblationibus, & quibuſcumque aliis donativis intelligi, & obſervari debeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, ordinamus, volumus, et declaramus: nec non Fratres, Monachos, Moniales, ac alias regulares perſonas, eorumque Monaſteria, Cœnobia, Conventus, Eccleſias, Capellas, Oratoria, et alia loca, ac Terras, Poſſeſsiones, Prædia, Agros, et bona, necnon laboratores, Colonos, Arrendatarios, Locatarios, Affictuarios, ac Geſtores, prædicta, ut præfertur, immunia, et exemta eiſdem auctoritate, et tenore, facimus, ac fore, et eſſe decernimus.

§.4. Mandantes propterea dilectis filiis modernis, et pro tempore exiſtentibus Cameræ Apoſtolicæ Camerario, Præſidentibus, et Clericis, ac Commiſſariis, Agentibus, et Officialibus quibuſcumque, ut omnibus, et ſingulis, tam Virorum, quam Mulierum Monaſteriis Mendicantium Ordinum hujuſmodi exiſtentibus ſub ditione noſtra temporali, mediate, vel immediate conſtitutis, tantum Sal, quantum pro eorum uſu ſuffecerit, ſingulis Annis, omne dilatione ceſſante, et contradictione remota, contribuere, et aſsignare, ac contribui, et aſsignari facere debeant realiter, et cum effectu diſtrictius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, et ſub indignationis noſtræ, ac excommunicationis majoris latæ Sententiæ

Mandatur exequutio prædictorum.

ac

ac duorum millium ducatorum Auri de Camera, pro una Baſilicæ S. Petri de Urbe, & pro altera, medietatibus, ſingulis Monaſteriis, & locis præfatis, quæ moleſtari, ſeu perturbari contigerit, irremiſſibiliter applicandorum, pœnis eo ipſo, ſi, & quoties contrafactum fuerit, incurrendis; inhibentes tam illis, quam dilectis filiis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Poteſtatibus, Datiorum, Gabellarum, Onerum, & aliorum præmiſſorum exactoribus, Conductoribus, & Appaltatoribus; necnon quibuſvis Univerſitatibus, & Communitatibus, illarumque Officialibus, & Perſonis, aliiſque quibuſcumque, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, quatenus præmiſſa omnia, & ſingula inviolabiliter, & perpetuo obſervent, ac abomnibus obſervari faciant, neque Fratres, Monachos, Moniales, & alias Religioſas Perſonas, alioſque ſupradictos ſuper præmiſſis quomodolibet moleſtent, & perturbent; Neque permittant per quoſcumque quomodolibet moleſtari, ſeu perturbari. Ergo ſi quis contradicere, aut quovis modo contravenire præſumpſerit per Mandatum executivum contra ipſum, cujuſcumque Dignitatis, Status, Ordinis, vel præeminentiæ fuerit, ipſo facto procedi, & ſic per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus.

Clauſulæ.

§ 5. Quo circa Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, vel eorum Vicariis in Spiritualibus generalibus, necnon dilectis filiis Curiæ CauſarumCameræ Apoſtolicæ Auditori, ac Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac alias quarumcumque Eccleſiarum Prælatis, & Perſonis ubilibet, & in quibuſcumque Regionibus, Terris, & Locis exiſtentibus, ac aliis, ad quos quomodolibet ſpectat, & ſpectabit, per præſentes motu ſimili mandamus, qua tenus ipſi, & eorum quilibet per ſe, vel per alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis conta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum, Monachorum, Monialium, aliarumque Religioſarum Perſonarum prædictarum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos, & eorum ſingulos, Statuto, ordinatione, voluntate, declaratione, conſtitutione, deputatione, mandato, inhibitione, decreto, aliiſque præmiſſis, pacifice frui, & gaudere; non permittentes deſuper per Camerarium, Præſidentes, Clericos, & Commiſſarios Cameræ hujuſmodi, necnon Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Collectores, Gabellarios, & exactores prædictos, aut quoſcumque ad aliquam ſolutionem, contributionem, vel præſtationem præmiſſorum occaſione quomodolibet facienda, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præſentium tenorem quomodolibet moleſtari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet, & Rebelles per prædictas, aliaſque opportunas cenſuras, & pœnas, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis, ſervatis Proceſſibus, cenſuras, & pœnas hujuſmodi incurriſſe declarando; interdictum Eccleſiaſticum opponendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatio ſpecifica.

§.6. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium non extrahatur: ac omnibus illis, quæ in contrarium per quoſcumque Officiales, quoſvis alios, ac præſertim per Officiales Civitatis Noſtræ Bononienſis, & quoſvis alios adducta ſunt hactenus, & deducentur in poſterum, ac adduci, & allegari poſſent, necnon quibuſcumque Judicibus, etiam Palatii Noſtri Cauſarum Auditoribus, ac S. R. E. Cardinalibus ſuper præmiſſis inter quoſcumque quomodolibet pendentibus, ac etiam inſtructis, & ad Sententiam deductis, vel etiam a Sententia terminatis, niſi in favorem Eccleſiæ fuerint, & præſertim quædam lites inter hujuſmodi Regulares, ac Cives, & Communitatem dictæ Civitatis Bononiæ in Romana Curia pendentes, quas, & quam, ac omnes proceſſus, & Scripturas productas, & producendas, ac Regiſtra, & Sententias ubivis comparentes, & latas, ac ferendas, ad Nos advocamus, & penitus extinguimus, caſſamus, annullamus, & delemus, perpetuumque deſuper ſilentium imponimus, necnon quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpeſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, etiam contra exemtos quomodolibet editis, & edendis, ac etiam Decreto, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis, illis, & eorum ſingulis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, ac inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, & in ſpecie, etiam motu ſimili, ex certa ſcientia, etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium conceſſis, & approbatis, ac innovatis: Quibus omnibus illorum tenores, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIX. Julii MDLXVI. Pontificatus noſtri anno Primo.

Cauſæ præſentis conceſſionis.

§.7. Cum autem, ſicut accepimus, Fratres Minores regularis obſervantiæ, Sancti Franciſci nuncupati, licet contextum regulæ ſub uno, & eodem Miniſtro generali, totius ordinis ad literam profitentes non ſolum inter quatuor præcipuos Mendicantium Ordines connumerentur, verum etiam ob perfectiſſimam, quam profitentur paupertatem, & in particulari, ac in communi ſumma, & peculiari ratione præ aliis habendi ſint; propter eaque omnibus, & ſingulis libertatibus, exemtionibus, & facultatibus, privilegiis, & indultis in vim præinſertarum literarum omnibus Mendicantium Ordinibus conceſſis, omnimode, ac plene frui,

po-

potiri, & gaudere debeant; nihilominus ſuper Vectigalium, Gabellarum, datiorum, & pedagiorum, aliorumque onerum, & impoſitionum ſolutione ab illorum, & illarum Exactoribus perperam, & non ſine eorundem Fratrum Minorum, & ab eis ſtrictè profeſſæ paupertatis detrimento, olim, & nunc etiam, eos in Judicium trahi, vexari, perturbari, ac aſſidue moleſtari contingat.

Conceſſio Minoribus præfatis privilegiorum, & exemtionum in relatis literis contentarum.

§.8. Nos ad evellendam omnem quæſtionis materiam, & attendentes, quod Fratres Minores prædicti propterea, quod ipſi, ut præfertur, actu mendicent, & vere nudam profiteantur paupertatem illam, quæ Terrenis ubique deſtituta bonis ſe divitem exhibet Altiſſimo; merito eos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes; nec non ipſos, & eorum ſingulas perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque ſententiis, cenſuris, pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, nec non quarumcumque litium, & Cauſarum ſtatus, & merita, nomina, & cognomina Judicum, coram quibus illæ pendent, ac collitigantium, aliorumque, necnon quorumcumque aliorum privilegiorum, & Indultorum, facultatum, esemtionum, & immunitatum, eis quomodolibet conceſſorum, præſentibus pro expreſſis habentes, cauſaſque hujuſmodi ad Nos harum ſerie advocantes, illaſque penitus, & omnino estinguentes, ac collitigantibus hujuſmodi perpetuum ſuper præmiſſis ſilentium imponentes, motu proprio, non ad eorundem Fratrum Minorum de obſervantia ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque liberalitate Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia, & ſingula privilegia, immunitates, esemtiones, facultates, gratias, libertates, & indulta in eiſdem præinſertis literis contenta, ac omnibus, & ſingulis Ordinibus Mendicantibus, in communi, ut præmittitur, conceſſa eiſdem Fratribus Minoribus, ſive regularis, ſive ſtrictioris obſervantiæ nuncupatis, ita quod ipſi in poſterum de omnibus, & ſingulis, quæ abſolute eorum victum, & veſtitum, ac religioſum uſum, & commercium concernunt, quidquam Datiorum, Gabellarum, & vectigalium quibuſcumque, & quomodocumque, per illos ſolvi debere prætendentibus, ſolvere minime debeant, ſpeciatim, & expreſſe Apoſtolica auctoritate perpetuo concedimus.

Iidem omnibus aliis oneribus, etiam literarum ſolutione liberantur.

§.9. Ac inſuper eoſdem Fratres Minores ubique terrarum, & præſertim in ditione noſtra temporali, ab omnibus datiis, vectigalibus, præcipue ſuper Frumenti comulatione, vino, oleo, carne, Animalibus etiam vivis, tam cinctis, quam aliis, quæ eiſdem Fratribus Minoribus pro eleemoſyna offeruntur, & quocumque alio comeſtibili, lanis ad eorum veſtimenta neceſſariis, portu etiam tam Maris, quam Fluminum: Gabellis in esitu, & ingreſſu Terrarum, locorum, & Civitatum, aut tranſitu Pontium, & Viarum, ſeu etiam in Doganis quomodocumque nunc impoſitis, & in poſterum pro tempore quomodolibet imponendis etiam plene, & expreſſe dicta Apoſtolica auctoritate ſimiliter in perpetuo eximimus, & liberamus, eoſque in præmiſſis omnibus, & ſingulis aliis Datiis, Gabellis, & Oneribus, etiamſi cæteri Mendicantes ad ea teneri dignoſcantur, nec ab eis cenſeantur eſſe exemti, perpetuò immunes, & esemtos eſſe volumus, & declaramus.

§.10. Ac prætcrea ulteriori, eorumdem Fratrum Minorum de obſervantia indemnitati conſulere volentes, motu ſimili, eos, & eorum quemlibet a ſolutione portus omnium, & ſingularum ſimplicium Epiſtolarum in ſemifolio ſcriptarum, ad eorum quemlibet a quacumque regione pro tempore advenientium, necnon etiam aliarum duplicium, & in folio ſcriptarum, eorumque involucrorum a Tabellariis deferri ſolitorum, quæ per Ordinis Superiores eorum ſubditis ipſis Superioribus cum eorum publici ſigilli munimine: Non autem quæ ſine munimine hujuſmodi alicui es eis particulariter diriguntur; pro quibus ſcilicet duplicibus ſine munimine hujuſmodi ſic directis aliquod munus, aut debitum ſibi emolumentum ab eorumdem Fratrum Minorum de obſervantia Conventibus, ſeu Domibus prætendere, ſeu ea libere ſi Tabellarii ipſi velint, relaxare poſſint, eadem Apoſtolica auctoritate eximimus, & liberamus.

Clauſulæ peculiares.

§.11. Decernentes quoquè præinſertas literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari ullatenus poſſe; minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, reſtitutionibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus tam per Nos, quam etiam per Succeſſores Noſtros quomodolibet, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque Decretis pro tempore factis, & faciendis quorumcumque tenorum exiſtant includi; ſed illis non obſtantibus in ſuis robore, & efficacia perſiſtere, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, etiam ſub data per ipſos Fratres Minores de obſervantia prædicti Ordinis eligenda, de novo conceſſas eſſe, & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis noſtræ eſſe, & ad hoc ut perpetua firmitate ſubſiſtant, vim validi, & efficacis contractus inter dictam Sedem, & prædictorum Ordinum Mendicantium Fratres hujuſmodi habere: ſicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis alias judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur quibus attinet exequutio prædictorum.

§.12. Quocirca dilectis filiis noſtris S. R. E. Cardinalibus in Bononienſi, Ravennati, Ferrarienſi, & Urbinatenſi Civitatibus Noſtris nunc, & pro tempore exiſtentibus de latere legatis, ac dilecto filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Minorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra ipſos Fratres Ordinis Minorum

hujuſ-

Digitized by Google

hujuſmodi voluntate, ſtatuto, declaratione, & aliis præmiſſis omnibus, & ſingulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari: Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſeotentias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo: & nihilominus legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoria. §.13. Non obſtantibus præmiſſis, ac felicis recor. Bonifacii PP. VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus diætis: dummodo ultra tres diætas, quis vigore præſentium ad Judicium non extrahatur, & aliis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, ac quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibus quoque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, & quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros prædictos, ac nos, & Sedem prædictam, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, etiam conſiſtorialiter, & de Fratrum Noſtrorum conſilio, necnon Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis, eorumque tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, ſeu aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent præſeotibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Fides habenda tranſumtis. §.14. Volumus pariter, ut earundem præſentium literarum tranſumtis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis generalibus dicti Ordinis, aut Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Officii, Miniſtri, aut Commiſſarii generalis, vel Procuratoris Ordinis præfati, vel alterius Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis. §.15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, innovationis, approbationis, abſolutionis, exemptionis, liberationis, voluntatis, declarationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto IV. Idus Decembris Pontificatus noſtri Anno Secundo.

C.

Extenditur Conſtitutio Gregorii XIII. ad ornatum Urbis augendum edita ad Civitatem Beneventanam. Dat. 12. Dec. 1725. An. 2.

Memorata Conſt. ed. fuit 1574. P. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Inter divinæ ultionis flagella, quæ in ſacris literis contra peccata hominum immittenda, inque Sanctorum Patrum monumentis ſæpenumero immiſſa nunciantur, terræmotus magnos præcipuo loco numeratos didicimus. Nos ipſi, dum Beneventi, altiſſimi Dei voluntate io paſtorali miniſterio præpoſiti, adeſſemus, ejus potentiam, & benignitatem ter manifeſte vidimus, hoc flagello concuſſi. Nam & Civitatem Noſtram commoviſſe, potentiæ fuit; & firmaſſe, benignitatis. Non enim mortem Peccatoris vult Deus, ſed eum converti, & vivere, ut terræmotus flagello prætereunte, metus non tranſeat, ſed in cordibus ſuperſit, eoque meliores efficiamur. Itaque tertio noſtri Archiepiſcopatus anno recurrente, in primi concuſſione Beneventana, reliquarum ſumme terribili, cujus mentioOmnipotentis miſericordiam Nobis ob oculos ponit, Nos cum toto epiſcopio proſtati, & conſepulti, brachio Excelſi, & præſenti ope Beati Philippi Nerii Confeſſoris, Cleri, & Civitatis Patroni inter communes ejulatus ex lamentabili ſtrage, & ruinis erepti fuimus. Sed contra evenit quamplurimis ovibus noſtris, ædificiorum mole obrutis, & extinctis. Siquidem præter epiſcopium utraque Baſilica metropolitana, & B. Bartholomæi Apoſtoli, collapſæ fuit; Ædes quoque Virginum Deo Sacrarum, Cœnobia Ordinum regularium, & magna pars afflictiſſimæ Civitatis cum mœniis, & Turribus corruit; adeoque ampliſſimi Ducatus olim caput, ipſoque ævo noſtro clariſſima Civitas in triſtitiam, & luctum converſa eſt.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis. §.1. Nos ergo inſcrutabili Dei providentia ex Sede Beneventana ad Petri Cathedram evectos decere arbitramur, poſt multas, & graves Paſtoralis muneris curas hanc nequaquam negligere, ut Civitas, in qua Dominus per totos octo, & triginta annos ſedere Nos voluit, eodem benedicente, Apoſtolatus noſtri largitatem experiatur. Quamobrem memoria repetentes damna, a tribus Terræmotibus, & præſertim a priori, quem memoravimus, Benevento illata, civitatiſque Beati Petri Apoſtolorum Principis, Sediſque Apoſtolicæ imperio ſubjectæ, inſtaurationi pro debito officii Noſtri in poſterum conſulere cupientes, Conſtitutionem pro hujus Almæ Urbis Noſtræ ædificiis ornandis, ampliandiſque per felicis recordationis Anteceſſorum Noſtrorum Gregorium XIII. editam, cum Benevento communem facere, atque ad ejus ornatum, & commodum extendere decrevimus.

Extenſio præfatæ Gregorianæ conſtitutionis ad Civitatem Beneventanæ urbi. §.2. Itaque cum novarum ædium, a Romanis civibus dilatandarum reædificationi, abſque Vicinorum jactura, idem Gregorius Anteceſſor Noſter proſpicere vellet, provida Conſtitutione

tatem terremotibus labefactatæ.

anno tertio ſui Pontificatus vulgata, cujus initium, *quæ publice utilia*, ſuper hujuſmodi novis ædificationibus, emendique, & retrahendi Jure Vicinorum Domos, quædam a Jure congrui non recedentia, ſed æqua eidem, & conſona, in Judicii hac de re habendis, obſervanda, diſpoſuit, atque decrevit, ut in jam dicta Conſtitutione uberius legitur: quam totam hic renovatam, & præſenti huic noſtræ, veluti de verbo ad verbo inſertam haberi, & cenſeri volumus. Nos vero, qui eamdem noſtram Civitatem Beneventanam Beati Petri fideliſſimam filiam, vere paterno, & nunquam niſi nobiſcum interituro amore complectimur, eamdemque in dies per generoſos Cives novis ædificiis Sacris, & Civilibus ornari, & augeri cupimus, ut hoc facilius, & alacrius peragatur, debitaque Juris honeſtate ſervata promoveatur, prædictam Gregorianam Conſtitutionem, omniaque, & ſingula in ea diſpoſita, ſtatuta, & ſervanda in dilatandis, ampliandiſque ædificiis, emendiſque, & retrahendis Vicinorum Domibus cauſa dilationis, ampliationis, & ornatus ejuſmodi, Nos Apoſtolica auctoritate, ad Civitatis Beneventanæ utilitatem, & beneficium perpetuo extendimus, dilatamus, & ampliamus, ita ut ſuper emtionibus, & retractibus domuum, ſternendiſque ejuſdem Civitatis viis, & plateis, erigendiſque privatis, & publicis ædificiis, illius ornatum ſpectantibus, Gregoriana Conſtitutio ſemper, & ubique obſervari debeat; Judiceſque in cauſis coram ſe ventilandis ad formam ejuſdem Conſtitutionis, & non aliter, definire, & judicare teneantur.

Statuuntur nonnulla ad eūdem finem.

§.3. Sed quia in eadem Conſtitutione Gregoriana expreſſe cavetur, ut, ſi quis in propria Domo, Fundo, ſolove ædificare voluerit, vicini ſuas Domos, & loca ejuſmodi ædificiis utilia, ſeu neceſſaria, utpote eidem domui, fundo, & ſolo contermina, neque ab ipſis culta, ſive habitata, ſed tantum locari ſolita, ei vendere omnino cogatur; pretio tamen aucto ad duodecimam partem, ultra æquum, & congruum ejus æſtimationis pretium faciendam; ſique ædificio, quod inſigne evaſurum ſit, perficiendo quæpiam Domus, a proprio Domino habitata, ſive hortus, aliuſve locus, muris cinctus, tali ædificio extruendo cohæreat; tunc eo jam cœpto, & ad duobus ſaltem lateribus domui, horto, vel loco ejuſmodi cohærente, cujus æſtimationem quadruplo ædificium illud ſit exceſſurum, domus horti, vel loci Dominus, etiam in illis habitans, cogatur eam vendere, aucto tamen ad quintam partem pretio ſolvendo; Nos hæc perpendentes, & locis Deo dicatis, ut ſummum Pontificem decet, providere volentes, ædes ſacras, monaſteria, aliaque loca pia ab utroque hujuſmodi pretio, & augmento abſolvimus, eximimus, & liberamus, Eccleſiaſque, Monaſteria, aliaque loca pia volumus, & ſtatuimus, ut tanti dumtaxat, non pluris, quanti domus, & cætera loca, eorum domibus, fundis, ac ſolo vicina, juſte æſtimata fuerint, pro tali emptione, & retractione ſolvere teneantur. Ubi vero hæc omnia, & ſingula, præſentibus Apoſtolicis literis Noſtris comprehenſa, atque ſtatuta, fortaſſe in aliquibus circa legitimum ſenſum controverſiam adduci contigerit, volumus, & decernimus, in eam partem explicari debere, quæ Civitatis ornatui magis favere videatur, ſemperque, ſive in Judicio, ſive extra Judicium, ubique favorabilia cenſeri; atque ita ab univerſis Judicibus, etiam noſtri Palatii Apoſtolici, & S.R.E. Cardinalibus, ſublata quavis aliter explicandi, interpretandi, & judicandi poteſtate, explicari, interpretari, & judicari debere: ſique ſecus fiat, id totum ſit irritum, & inane.

Clauſulæ.

§.4. Hæc autem fieri volumus, atque ſtatuimus, non obſtantibus quibuſcumque, & felicis recordationis Symmachi, & Pauli II. Anteceſſorum Noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, legibuſque etiam civilibus, dictæque Civitatis Beneventanæ, & Eccleſiarum, Monaſteriorum, locorumque Religioſorum, ſive piorum, ordinumque, bona ejuſmodi poſſidentium, ſtatutis, & conſuetudinibus, necnon teſtantium voluntatibus, aliiſque diſpoſitionibus, etiam jure jurando, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis: Privilegiis quoque, & literis Apoſtolicis, eiſdem Eccleſiis, Monaſteriis, & locis, eorumque Superioribus, capitulis, & Conventibus, ſeu Populo Beneventano, & aliis quibuſcumque conceſſis, ac quibuſvis Sedis Apoſtolicæ Indulgentiis, per quæ præſentium executio, & per eas tributæ juriſdictionis explicatio poſſet quomodolibet impediri, vel retardari: Quibus omnibus, eorum tenores pro plene, & integre expreſſis habentes, de plenitudine poteſtatis derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam extenſionis, ampliationis, renovationis, conceſſionis, ſanctionis, indulti, decreti, & elargitionis infringere, vel ei temerario auſu contraire; Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto, pridie Idus Decembris, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CI.

Dat. 8. Jan. 1726. Ann. 2.

Præſcribitur Archiconfraternitati Annunciationis B. M. Virginis, ut quatuor ſubſidia Dotalia Puellis Neophytis Conſervatorii Catechumenorum, quotannis præſtent.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponitur Puellis prædictis tenue Dotis ſubſidium eſſe.

NUper pro parte dilectorum filiorum Deputatorum Domus piæ Catechumenorum juxta Eccleſiam B. M. ad Montes nuncupat. de Urbe poſitæ Nobis expoſitum fuit, quod cum Puellis, ſeu mulieribus Neophytis in Conſervatorio Catechumenorum degentibus nullum aliud Dotis ſubſidium, quo in Domino, vel in Seculo nubere valeant, quam viginti quinque ſcutorum monetæ, quod ab ipſis Exponentibus illis aſſignari ſolet, ac eleemoſyna aliorum ſeptuaginta circiter ſcutorum paris monetæ per Nos, ac Romanos Pontifices pro tempore exiſten-

ſtentes eiſdem elargiri conſueta ſuppetat, dictæque Neophytæ, utpote de Gentilitatis, & Infidelitatis tenebris ad veri luminis, quod eſt Chriſtus, cognitionem noviter converſæ, longe difficilius opportunas nuptias, ſeu Matrimonium contrahendi occaſiones, quam aliæ Mulieres in Sanctæ Matris Eccleſiæ gremio ortæ, ſicut experientia ipſa compertum eſt, inveniant, ac proinde eas in Conſervatorio præfato cum ingenti diſpendio, ac incommodo diu retinere, & alere oporteat, itaut occupatis per eas omnibus dicti Conſervatorii Manſionibus, locum inibi, quo novæ Catechumenæ illud ingredi volentes recipiantur quandoque deeſſe contingat; Multum vero levamenti eidem Conſervatorio proveniret, ſi quatuor Dotes, ſeu ſubſidia dotalia ex illis, quæ ab Archiconfraternitate Annunciationis B. M. Virginis in Eccleſia ejusdem S. M. ſuper Minervam de Urbe præfata canonice inſtituta diſtribui ſolent, Neophytis prædictis annis ſingulis præſtarentur, quemadmodum Puellis plurium aliorum Conſervatoriorum de eadem Urbe ex diverſorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Indultis, ſeu Conceſſionibus quotannis præſtari conſueverunt. Inde enim fieret, ut dictæ Neophytæ hujuſmodi ſubſidiis adjutæ in Religionem, vel Matrimonium facilius collocarentur, atque Conſervatorium prædictum gravi onere, & impenſa liberaretur, & novæ Catechumenæ earum loco in idem Conſervatorium commode recipi valerent.

Necnon Conſervatorium præfatum ob longiorem earum detentionem gravi onere premi.

Preces Deputatorum ejuſdem Conſervatorii.

§.1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Dilectis filiis modernis, & pro tempore exiſtentibus Adminiſtratoribus, Officialibus, ſeu Miniſtris quocumque nomine nuncupatis dictæ Archiconfraternitatis Annunciationis B. M. Virginis, ad quos ea res ſpectat, & pro tempore ſpectabit auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus, & mandamus, ut ipſi quatuor ſubſidia dotalia quadraginta ſcutorum monetæ prædictæ pro quolibet ex illis, quæ per eamdem Archiconfraternitatem pauperibus puellis diſpenſantur, una cum pretio veſtis eis dari ſolitæ, totidem Neophytis Conſervatorii Catechumenarum prædictarum in Cauſam earum Matrimonii, vel Monachatus ſingulis annis realiter, & cum effectu præſtent, & aſſignent, ſeu præſtari, & aſſignari curent, ita tamen, ut ſi unquam propter conſiderabilem ejuſdem Archiconfraternitatis redditUum diminutionem cætera ſubſidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis puellis diſtribuere ſolet, diminui contigerit, pari modo prædicta quatuor ſubſidia, ſalvo tamen earum numero præfato, diminui debeant.

Præceptum præd. Archiconfraternitati Annunciationis.

Conceditur Card. Corradino Protectori facultas diſponendi de quatuor ſubſidiis dotalibus hujuſmodi.

§.2. Quatuor autem ſubſidiorum dotalium hujuſmodi præſtatio, & aſſignatio ita fieri debeat, ut totidem Neophytæ Conſervatorii præfati nullatenus a memoratis ejuſdem Archiconfraternitatis Adminiſtratoribus, Officialibus, ſeu Miniſtris viſitentur, eligantur, ſeu nominentur, ſed illarum electio, ſeu nominatio, ac omnimoda de quatuor ſubſidiis dotalibus hujuſmodi diſponendi facultas ad dilectum filium noſtrum Petrum Marcellinum S.R.E. Presbyterum Cardinalem Corradinum nuncupatum Prodatarium noſtrum Modernum, ac pro tempore exiſtentem ejuſdem S. R. E. Cardinalem dicti Conſervatorii Protectorem, cujus erit eas Neophytas eligere, ſeu nominare, quas vitæ, ac morum honeſtate, ætate, aliave ratione cæteris antecellere in Domino cenſuerit, penitus pertineat; Ubi vero a Cardinale Protectore prædicto electio, ſeu nominatio, ut præfertur, facta fuerit, Cedulæ ſubſidiorum hujuſmodi promiſſoriæ, quæ ſane liberæ prorſus, & abſque ullo vinculo, aut conditione juxta modum a memorato Cardinale Protectore præſcribendum faciendæ erunt una cum pretio veſtis, ſicut præmittitur, dari ſolitæ, dicto Cardinali Protectori conſignari debeant penes eum, ſeu alios de ejus mandato aſſervandæ, donec, & quouſque iiſdem Neophytis ſic electis, ſeu nominatis, cum nimirum eas in Religione, vel Matrimonio juxta earum vocationem collocari contigerit, tradantur, ita ſcilicet, ut ſi quæ ex illis, quæ ſic electæ, ſeu nomintæ fuerint, bonum ſui ſpecimen præbere non perrexerint, qua in re memorati Cardinalis Protectoris judicio ſtandum erit, illæ a commodo, & beneficio eorumdem ſubſidiorum dotalium ſibi aſſignatorum cadant, nec illa, ſeu illorum cedulas petere, conſequi, & obtinere valeant, ſed ſubſidia illis aſſignata, ſeu illorum cedulæ hujuſmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Neophytarum, quibus aſſignata erant, mortem ante earum Matrimonium, vel Monachatum reſpective ſecutam, ſive ob aliam rationem effectum ſuum ſortita non fuerint, aliis Neophytis ejuſdem Conſervatorii per dictum Cardinalem Protectorem nunc, & pro tempore exiſtentem pariformiter eligendis, ſeu nominandis aſſignantur, nec iſta in eorum numero, quæ Neophytis prædictis, ſicut præmittitur, quotannis aſſignari debent, ullatenus computari, ſed novæ cedulæ illorum promiſſoriæ a ſupradictis Adminiſtratoribus, Officialibus, ſeu Miniſtris ad favorem aliarum Neophytarum per Cardinalem Protectorem prædictum, ut præfertur ſubrogandarum, ſeu nominandarum fieri, eidemque Cardinali Protectori modo, & forma ſupradictis conſignari debeant.

Conceditur Puellis præd. ne teneantur intereſſe publicis functionibus fieri ſolitis hac de cauſa.

§.3. Cæterum quæcumque Conſervatorii hujuſmodi Neophytæ, quæ ad ſubſidia dotalia prædicta ſicut præmittitur admiſſæ, ſeu nominatæ fuerint, proceſſionibus, aliiſque publicis functionibus in diſtributione eorumdem ſubſidiorum dotalium, aut illorum occaſione fieri ſolitis intereſſe minime teneantur, ſed intra idem Conſervatorium Sanctiſſimum Eucbariſtiæ Sacramentum ſumere, aliave pia opera, ſive a dictæ Archiconfraternitatis Statutis, ſive a quorumvis Teſtatorum, & piorum Largitorum diſpoſitionibus injuncta adimplere poſſint, & debeant.

Quædam aliæ ordinationes.

§.4. Eiſdem vero Neophytis ſtatim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi atteſtatione a duobus ex Deputatis Domus piæ

prædictæ ſubſcripta probari ſufficiat, vel in aliquo Monialium Monaſterio profeſsionem regularem per ipſas Moniales emitti conſuetam expreſſe emiſerint, ſubſidia dotalia eis, ut præfertur, aſsignata libere, prompte, nullaque interpoſita mora, & abſque ulla cautione perſolvantur; ſingulas demum Neophytas præfatas ad plura, quam duo ex quatuor ſubſidiis dotalibus ſupradictis per memoratum Cardinalem Protectorem nequaquam admitti, ſeu nominari poſſe harum ſerie ſtatuimus, & ordinamus.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Neophytis Conſervatorii prædicti in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac ſupradictorum Teſtamentorum, & piorum Largitorum, & ultimis voluntatibus, quas propter præmiſſa ſufficienter, & expreſſe commutamus, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Archiconfraternitatis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, uſibus, ſtyliis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die VIII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

CII.

Dat. 9. Jan. 1726. An. 2.

Confirmatur Conſtitutio Clementis IX. ſuper facultate novas erigendi Domos Carmelitis Diſcalceatis conceſſa.

Hujuſmodi Conſtitutio ed: fuit 1668, Oct. 6, P. 2., et hic refertur una cum aliis Pauli V., et Gregorii XV.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Conſtitutio Clem. IX. confirmans Conſtitution. Pauli V. & Greg. XV., quibus præd. facultas dd. Fratribus conceſſa fuit.

ALias emanarunt a felic. rec. Clemente Papa IX. Prædeceſſore noſtro literæ in ſimili forma Brevis tenoris ſequentis videlicet:

§. 1. *Clemens PP. IX. Ad perpetuam rei memoriam.* Eccleſiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus Divina diſpoſitione præſidentes illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ad Divini cultus, ac Religionis piorumque operum incrementum, & propagationem provide emanaſſe noſcuntur, ut firma ſemper atque ſtabilita perſiſtant, Apoſtolici muniminis, cum id a nobis petitur, patrocinio libenter conſtabilimus. Dudum ſiquidem poſtquam fel. rec. Paulus PP. V. Prædeceſſor noſter Superioribus Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo Diſcalceatorum nuncupatorum, ipſiſque Fratribus Diſcalceatis, ut ubique locorum quilibet in diſtrictu ſuo Domos, & Monaſteria juxta Concilii Tridentini Decreta de ſola licentia Ordinariorum, nullo aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis, etiam Regularium, requiſito conſenſu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem ſub certis modo, & forma tunc expreſſis auctoritate Apoſtolica conceſſerat: rec. me: Gregorius PP. XV. etiam Prædeceſſor noſter eiſdem Superioribus, & Religioſis, ut ubicumque locorum, quilibet in diſtrictu ſuo Domos, & Monaſteria præfata, etiamſi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium magis vicina eſſent quam in Privilegiis Ordinibus Mendicantibus hujuſmodi conceſſis præſcriptum eſt, dummodo tamen Ordinariorum locorum expreſſus ad hoc accederet aſſenſus fundare, & erigere poſſent dicta auctoritate conceſſit, & alias, prout uberius continetur in eorumdem Pauli, & Gregorii Prædeceſſorum literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis tenoris qui ſequitur videlicet:

Conſtit. Gregor. XV. alteram Pauli V. referens.

§. 2. *Gregorius PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam.* Alias a fel. rec. Paulo PP. V. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſequentis videlicet = *Paulus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad Eccleſiæ Militantis, cujus regimini, licet immeriti, Divina diſponente Clementia præſidemus amplitudinem, nihil magis neceſſarium, quam perfectorum Militum Chriſti multitudinem exiſtimamus. Cum igitur ſicut magno cum ſpirituali gaudio noſtro accepimus dilecti filii Religioſi Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, Carmelitæ Diſcalceati nuncupati tam in Hiſpaniarum Regnis, quam in Italiæ, & novi Orbis, aliiſque Mundi partibus pergant aſſidue Deo, & Eccleſiæ Sanctæ ſuæ perfectum exhibere famulatum, non ſolum ipſi Deo per orationem, & contemplationem ſedulo vacantes, verum etiam animarum ſalutem exemplo, & Doctrina ſolicite procurantes: cumque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione benedicente Domino ſperandi ſint: Nos ad ea, quæ Religioſorum eorumdem augmento cedere poſſunt, concedenda, atque ea quæ illis in hoc impedimentum aliquod afferre dignoſcuntur removenda, merito propenſiores ſumus.

A præd. Paulo V. antedicta facultas conceditur.

§. 3. Quare Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ejuſdem Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum Superioribus, & Religioſis, ut ubique locorum quilibet in diſtrictu ſuo juxta Literarum fel. rec. Clem. PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri ſuper erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis: ſub dat. 13. Novembris anni Dom. 1600. Pontificatus ſui anno Nono expeditarum formam, & tenorem, quem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, Domos, & Monaſteria juxta Concilii Tridentini Decreta de ſola licentia Ordinariorum nullo aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis, etiam Regularium requiſito conſenſu, condere, fundare, & erigere valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præ-

præſentium licentiam, & facultatem concedimus, & indulgemus. Non obſtantibus ejuſdem Clementis Prædeceſſoris, quæ incipit = *Quoniam ad inſtitutam* ſub datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus ſui Anno XII. Aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & cujuſvis alterius Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & espreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium tranſumtis, etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, ac ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 52. Decembris 1605. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

§. 4. Cum autem ſicut Fratres Diſcalceati prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli aliorum Ordinum Mendicantium profeſſores, ſub prætestu nimiæ viciuitatis, & ex eo, quod per præinſertas literas certis Privilegiis eiſdem Ordinibus a fel.rec. Clemente IV., & Julio II., & aliis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſis, quibus caveatur, ne aliæ Dumus Regulares, ſeu Monaſteria Regularibus eorumdem Fratrum Mendicantium Domibus infra certum cannarum ſpatium vicina fundari, & erigi poſſint ſufficienter derogatum non fuit, eoſdem Fratres Diſcalceatos in eorum novarum Domorum Regularium fundationibus, & erectionibus interdum impedire prætendant, & propterea iidem Fratres Diſcalceati ſibi deſuper per Nos, ut infra opportune provideri ſummopere deſiderent: Nos Fratres Diſcalceatos prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, necnon literas Pauli Prædeceſſoris hujuſmodi quatenus opus ſit approbantes, & confirmantes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ejuſdem Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum Superioribus, & Religioſis, ut ubique locorum quilibet in diſtrictu ſuo juxta literas Clementis Prædeceſſoris hjuſmodi Domos, & Monaſteria prædicta, etiamſi illa aliis Dumibus Regularibus Ordinum Mendicantium hujuſmodi magis vicina ſint, quam in privilegiis illis, ut præfertur conceſſis præſcriptum eſt, dummodo tamen Ordinariorum locorum expreſſus ad hoc accedat aſſenſus, ac ſervata alias literarum prædictarum forma fundare, & erigere libere, & licite valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Decernentes præfatas, ac præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, dictiſque Fratribus Diſcalceatis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque, per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Clementis, Sixti, & Iulii, ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, & Ordinationibus, & Regula noſtra de jure quæſito non tollendo, ac aliorum Ordinum Mendicantium hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate, alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis per præfatos, & alios Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros hujuſmodi eiſdem Fratribus Mendicantibus conceſſis, ut præfertur, necnon omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædeceſſor in præinſertis literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Novembris 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

A Greg. XV. denuo eadem licentia indulgetur.

§.5. Cum autem ſicut dilectus filius Joannes a Viſitatione Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum d.Ordinis, nobis nuper exponi fecit, quod fidelium pietas erga Religionem eorumdem Fratrum Diſcalceatorum in dies creſcat, & in multis locis, præſertim Regnorum Hiſpaniæ, novas Domos, & Monaſteria Fratrum hujuſmodi erigi, & fundari deſideretur; Verum non deſint, qui tam pium opus impedire conentur, non attentis privilegiis ſuper hujuſmodi fundatione eiſdem Fratribus per literas præinſertas conceſſis, Nobis propterea dictus Joannes Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Ioannem Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri Moderni Marchionis de Aſtorga pro Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Carolo Hiſpaniarum Rege Catholico apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratoris nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Pauli & Gregorii Prædeceſſorum literas cum omnibus, & ſingulis in eis reſpective contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

A præd. Clemente IX. relatæ Conſtit. approbantur.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes, & præinſertas literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad

Clauſulæ.

quos

quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia plenilſime ſuffragari: ſicque in præmillis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obbus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Pauli, & Gregorii Prædeceſſorum literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, earumdem præſentium literarum tranſumtis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Octobris MDCLXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Preces Prioris generalis pro nova confirmatione.

§.7. Cum autem ſicut dilectus Filius Michael a Chriſto Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, in perficiendis, ac executioni mandandis novorum Conventuum, & Domorum Ordinis prædicti fundationibus, ac erectionibus, quas Chriſtifideles pro ſua in eorum Religionem devotione in diverſis Mundi partibus, ac præcipue Hiſpaniæ Regnis identidem facere intendunt, adhuc multoties contingat eoſdem Fratres ab aliis præſertim Ordinum Mendicantium præfatorum, ac Minorum S.Franciſci Regularibus non habita privilegiorum ſibi ſuper hujuſmodi fundationibus, ſicut præmittitur conceſſorum ea, qua par eſt ratione, impediri, moleſtari, & perturbari, ac propterea dictus Michael quo præmiſſa firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ quoque confirmationis noſtræ patrocinio communiri, ac alias opportune deſuper a Nobis provideri ſummopere deſideret: Nos ejuſdem Michaelis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumq. a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper

Confirmatio relatæ Conſt. Clementis IX aliorumq. Romanor. Pontificum.

hoc humiliter porrectis inclinati; præinſertas Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum ſuper conceſſione, & confirmatione reſpective enarratorum privilegiorum expeditas literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta, & expreſſa, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur itidem adjicimus, ac illa per quaſcumque perſonas, etiam Regulares cujuſvis Ordinis, & Inſtituti, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ac ſtatus, gradus, conditionis, & qualitatis exiſtant, exacte obſervari, eadem auctoritate harum ſerie præcipimus, & mandamus.

Clauſula.

§.8. Decernentes pariter, ita in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Clementis IX. aliorumque Prædeceſſorum prædictorum literis conceſſa ſunt non obſtare, cæte riſque contrariis quibuſcumque.

§. 10. Volumus quoque, ut præſentium literarum tranſumtis, ſeu exemplis etiam impreſsis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die IX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

CIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regular. ſuper erectione Collegii Miſſionariorum in uno ex Conventibus Provinciæ S.Gabrielis Ordinis Minorum Diſcalc. in Hiſpania. *Dat. 16. Jan. 1726. An. 2.*

Simile Decretum pro Provincia S. Pauli Apoſtoli Caſtellæ Veteris eorumdem Fratrum confirmatum fuit alia hujus Conſt. ed. 1724. Jun. 20. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti.

NUper pro parte dilectorum fratrum Provinciæ S. Gabrielis Ordinis S. Frsnciſci Diſcalceatorum nuncupatorum in Hiſpania Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod ipſa Provincia Animabus ſanguine Agni redemptis proficere cupiens ſibi unum ex ſuis Conventibus per Fratres Definitorii Provincialis deſignandum in Collegium, ſeu Seminarium Miſſionariorum erigendi facultatem concederet, qui quidem Miſſionarii Apoſtolicis Miſſionibus unice dediti ſint, cujuſq; Guardianus, ac alii Fratres, ac pariter ipſum Seminarium ſtrictiſſimis ipſius Provinciæ Conſtitutionibus gubernentur, ac Miniſtro, & Definitorio Provinciali immediate Subditi ſint, cui etiam electio Guardiani pro tempore dicti Seminarii, necnon Novitiorum receptio competat, ſicut in aliis totius Provinciæ Conventibus obſervatur, non autem immediate Prælato Generali ſubjiciantur, quemadmodum in quibuſdam fel. rec. Innocentii PP.XI. Prædeceſſoris noſtri deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Miſſionariorum ſitis in Provinciis ad familiam Hiſpanicam ſpectantibus diſponitur; prohibendo ſimul expreſſe, quod dummodo in dicta Provincia Sancti Gabrielis prædictum Seminarium erectum ſit, nullus ex ejuſdem Provinciæ Alumnus tranſire poſſit titulo Miſſionum, ad alia Miſſionariorum

Col-

Collegia extra ipſam Provinciam exiſtentia, concedendo his novis Miſſionariis omnia, & ſingula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædeceſſoris contenta, quibuſque gaudent alia Miſſionariorum etiam regularis obſervantiæ Seminaria, remanente tamen intacta, & illæſa eadem Superioris Generalis auctoritate, ac Superioritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus prædicti Ordinis exercet excepta tamen immediata ſubjectione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum, quæ ut ſupradictum eſt, ſpectare debeat ad Miniſtrum, & Definitorium Provinciale pro tempore, quemadmodum die 20. Auguſti 1723. ab eadem Congregatione Cardinalium Provinciæ S.Pauli ejuſdem Ordinis Diſcalceatorum indultum, & ſubinde per quaſdam noſtras Literas deſuper pariter in ſimili forma Brevis die 20. Junii 1724. expeditas confirmatum fuerat, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis, quo conceditur facultas erigendi Seminarium Miſſionariorum in uno ex Cõventibus dictæ Provinciæ.

§.1. *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſito, viſis relationibus Eminentiſſimi Coſini Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis Ordinis Diſcalceatorum, & Recollectorum, referente Eminentiſſimo Belluga, benigne indulſit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris exiſtentibus narratis ad fundationem prædicti Collegii, ſeu Seminarii Miſſionariorum in uno ex Conventibus ejuſdem Provinciæ ſibi, & Definitorio Provinciali beneviſo, juxta formam, prærogativas, privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus San. Me. Innocentii XI. pro ſuo arbitrio, & conſcientia, ſervatis ſervandis, deveniat, immediata tamen Juriſdictione, & electione Guardiani, ac receptione Novitiorum exceptis, quæ reſervatæ intelligantur eidem Provinciali modo ſupra deſcripto, & cum expreſſa etiam conditione, ut Religioſi iſtiuſmodi Provinciæ de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religioſos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime poſſint, & valeant, firmis cæteroquin integris, & illæſis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & Superioritatibus, debitis, & competentibus Patri Miniſtro Generali Ordinis: Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Ordinis, cæteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus. Romæ 7. Decembris 1725. F.Card. Paulutius = P. A. Archiepiſcop.Lariſſæ Secretarius.*

Preces Procuratoris Generalis Diſcalceatorum.

§.2. Cum autem, ſicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector Provinciæ Sancti Didaci in Bethica Pater, ac Diſcalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis Sancti Franciſci in Romana Curia Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret:

§.3. Nos ipſius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit primodictæ Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XVI. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CIV.

Conceduntur Indulgentiæ etiam pro Defunctis, Confraternitatibus B. M. V. de Roſario, & SS. Nominis Jeſu. Dat. 19. Jan. 1726. An. 2.

Similes Indulgentiæ conceſſæ fuerunt a Clem. XI. Confraternitati Conceptionis B.M.V. in Eccleſiis Fratrum de Mercede Civitatis Mexicanæ, Conſt. ed. 1703. Jun. 23. P.3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ad ea, per quæ Animarum Chriſtifidelium ſalus procuratur libenter intendimus, & eorumdem Chriſtifidelium devotionem, ut ſpiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœleſtium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus.

Conceſſio variarum Indulgentiarum oratiom mentali vacantibus.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis Fratribus, & Monialibus Ordinis Prædicatorum, ac Tertiariis de militia Chriſti, ſeu de pœnitentia nuncupatis, & aliis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum Beatæ Mariæ Virginis de Roſario, & Sanctiſſimi Nominis Jeſu, tam hactenus in

Ec-

Eccleſiis ejuſdem Ordinis Canonice erectarum, quam in poſterum ubilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies, qui per duos quadrantes continuatos ſeptem annos de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus; iis vero, qui devotioni hujuſmodi per duos quadrantes continuatos, vel ſaltem per quadrantem horæ ſingulis diebus, & per totum menſem dabunt operam, & vere pœnitentes, & confeſſi, Sanctiſs. Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſemel quolibet menſe omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, quam per modum ſuffragii Animabus Chriſtifidelium, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare poſſint, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium miſericorditer in Domino concedimus. Inſuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Conſtitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes pro portionabiliter lucrari, & conſequi poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore præſentium indulgemus.

Clauſulæ. §. 2. In contrarium facientes, non obſtantibus quibuſcumque, præſentibus ad ſeptennium tantum valituris. Volumus autem, quod ſi pro impetratione, præſentatione, ad miſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint, quodque præſentium literarum tranſumtis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIX Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CV.

Dat. 21. Jan. 1726. An. 2. Statuitur, ut Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati quarundam Congregationum in cantu, & habitu uniformitatem ſervent.

Facultas canendi horas Canonicas pro Provincia Franciæ eorumdem Fratrum facta fuit a Clem. XI. Conſt. ed. 1701. Janu. 29. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Statuti. CUM ſicut accepimus, inter dilectos Filios Fratres Congregationum Italiæ, Germaniæ, Galliæ, Hiſpaniæ, Indiarum, & Luſitaniæ Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum nuncupatorum multiplex, & magna diverſitas tam circa recitationem Divini Officii in Choro, quod in quibuſdam Conventibus, & Regionibus cum cantu, ſeu nota, in aliis vero ſine cantu, & nota celebratur, quam circa habitum Regularem introducta ſit,

§. 1. Nos, ut uniformitas in his omnibus ex commiſſi nobis cælitus Paſtoralis officii noſtri debito ſervetur, providere cupientes: Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dilectis Filiis Vicariis Generalibus, Provincialibus, & Conventualibus Prioribus, ac univerſis Fratribus Diſcalceatis Ordinis, & Congregationum hujuſmodi, ut tam ipſi, quam cæteri omnes, & ſinguli earumdem Congregationum Religioſi Profeſſi uniformitatem in cantu Gregoriano, raſura, & caputio rotundo omnino ſervare teneantur, harum ſerie præcipimus, & mandamus. Statutum præd: Motu proprio factum.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ſeu in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci poſſe. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Ordinis, & Congregationum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

CVI.

Erigitur nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus Diſcalceatis SS.mæ Trinitatis Redemt. Capt. Congregationis Hiſpaniarum. Dat. 22. Julii 1726. An. 2.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Jul. 9. P. 2. declaratus fuit Ordo B. M. V. de Mercede Redemtionis Captivorum unus ex Ordinibus Mendicantium.

BENEDICTUS PAPA XIII

Ad futuram rei memoriam.

ADmonet Nos ſuſcepti cura regiminis univerſalis Eccleſiæ, ut paternam Chriſtifidelium, Exordium.

lium, qui de fluctibus Seculi in portum vitæ religioſæ confugerunt, curam gerentes feliei illorum regimini, proſperiſque in via Domini progreſsibus, quantum Nobis ex alto ;conceditur, conſulere ſtudeamus.

Cauſæ Erectionis Provinciæ.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Joſepho Procurator Generalis Ordinis Fratrum Diſcalceatorum SSmæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Congregationis Hiſpaniarum, quod cum prædictus Ordo per Regnum Poloniæ, & Magnum Ducatum Lituaniæ feliciter benedicente Domino propagatus reperiatur, itaut in dictis Regno, & Magno Ducatu, & in eorum præcipuis Civitatibus plures Conventus, in quibus regularis obſervantia viget, & Inſtitutum Redemtionis Captivorum cum magna Populorum ædificatione mirifice floret, numerentur, ipſe Michael Procurator Generalis ex omnibus Conventibus intra ditionem ejusdem Regni Poloniæ exiſtentibus unam Provinciam, pro cujus gubernio in proximo generali Capitulo juxta regulam, & Conſtitutiones dicti Ordinis unus Miniſter Provincialis eligatur, qui eadem Jurisdictione, prærogativis, & privilegiis potiri debeat, quibus de jure, & conſuetudine cæteri aliarum Provinciarum miniſtri Provinciales gaudent, ſummopere deſiderat.

Preces Procuratoris Gener.

Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſsis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipſum Michaelem Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, ;harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti filii moderni Auditoris Venerabilis fratris Vincentii Archiepiſcopi Trapezuntin. noſtri, & Apoſtolicæ Sedis apud Chariſsimum in Chriſto filium noſtrum Auguſtinum Poloniæ Regem Illuſtrem Nuncii ſuper præmiſſis ad eosdem Cardinales tranſmiſſam viderunt, & narrata attenderunt, conſilio, prædictam Provinciam ex octo formalibus Conventibus compoſitam ſub titulo Sancti Joachim B.M. Virginis Genitoris auctoritate Apoſtolica tenore preſentium erigimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Erectio præd. Provinciæ S. Cœnobiis cōpoſitæ ſub tit. S. Joachim.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis, & Congregationis Trinitariorum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CVII.

Extenditur in perpetuum Indulgentia plen. pro Eccleſiis Ordinis Prædicatorum die Feſto Omnium Sanctorum.

Dat. 24. Jan. 1726. An. 2.

Clem. XI. Conſt. ed. 1713. Jan. 13. P. 13. Conceſſa fuit Indulgentia Plen. perp. pro Eccleſiis ejuſdem Ord. in Feſto S. Pii V. Et hujus Conſt. ed. 1726. Febr. 6. P. 2. Conceditur Indulgentia Plen. perp. pro ſeptem Feriis ſextis præcedentibus Feſtum S. Vincentii Ferrerii.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Alias fel. rec. Clemens PP. XI. Prædeceſſor Noſter ſupplicationibus quondam Antonini Cloche, dum vixit Magiſtri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & Confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum, & Monialium Ordinis Sancti Dominici ubique locorum exiſtentibus, die nona Novembris, qua ſolemnitas, ſeu commemoratio omnium dicti Ordinis Sanctorum ex Indulto Sedis Apoſtolicæ celebrari ſolet, a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit, prout in ejuſdem Clementis Prædeceſſoris deſuper in ſimili forma Brevis die 15. Decembris 1716. expeditis literis, quas ad decennium tantum valere voluit uberius continetur.

A Clem. XI. Indulg. præd. eiſdem in decennium conceſſa fuit.

§.5. Nunc autem Nos dum Cardinalatus honore fungebamur, memores, Indulgentiam hujuſmodi pro prima vice a fel. me: Clem. PP. XI. Prædeceſſore pariter Noſtro, tunc ad 25. annos pro omnibus Eccleſiis ſupradictis obtinuiſſe; precibus dilecti filii Thomæ Ripoll Magiſtri Generalis Ordinis prædicti nobis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, conceſſionem ab eodem Clemente XI. ipſaſque literas, ſervata tamen cæteroqui illarum forma, & diſpoſitione, in perpetuum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus,

Extenſio in perpet. præd. Indulg.

Digitized by Google

mus, & ampliamus, ac perpetuis futuris temporibus valere volumus, & decernimus. In contrarium facien. non obſtan. quibuſcumque.

§.3. Volumus etiam, ut præſentium literarum tranſumtis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CVIII.

Dat. 3. Febr. 1726. Ann. 2.

Mandatur, ſervari Conſtitutiones Apoſtolicas in favorem Canonicorum Regularium S. Antonii Abbatis editas.

Hujuſmodi Conſtitutiones hic referuntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Apoſtolicæ Dignitatis apicem, meritis licet imparibus Divina diſpoſitione evecti ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris ad favorem Ordinum Regularium quorumcumque pie, provideque emanaſſe dicuntur, ut firma, atque illibata permaneant, Apoſtolici muniminis patrocinio cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Cauſa præſentis Conſtitutionis,

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis Sancti Auguſtini habitus S. Antonii Abbatis nuncupat., ac etiam Felix Soler illorum Præceptor Generalis, necnon Commendatores, & Superiores Domorum omnium, & Hoſpitalium dicti Ordinis, ac Præceptores in Regnis Navarræ, Aragoniæ, Cathaloniæ, Valentiæ, Majoricæ, Minoricæ exiſtentes, quod ad magis confovenda pietatis opera, eorum Ordini a prædictis Romanis Pontificibus nempe Bonifacio VIII., Clemente V., Innocentio VI., Gregorio XI., Ioanne XXII., Martino V., Eugenio IV., Caliſto III., Sixto IV., Innocentio VIII., Leone X., Clemente VII. Paulo III., Gregorio XIII., & Clemente VIII. in eorum Conſtitutionibus quamplurima Indulta, & Privilegia conceſſa.

Preces eorundem Canonicorum.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat iidem exponentes, ne eædem Conſtitutiones, & Privilegia in poſterum ullam exceptionem pati poſſint, pro majori robore, & obſervantia, & ad conſulendum perpetuæ quieti, & tranquillitati Ordinis prædicti omnium eorumdem Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Conſtitutionum ad favorem dicti Ordinis Sancti Antonii Abbatis emanatarum, ut præfertur, ac ſingulorum Privilegiorum in illis contentorum, & præſertim illius Clementis PP. VII. circa quæſtuationem privativam erigendi Altaria ejuſdem S. Antonii Abbatis, illiſque, quæ incipit = *Rationi congruit &c.* a Paulo PP. III. confirmatæ, atque ulterius Gregorii PP. XIII. cujus initium = *Romani Pontificis &c.* & ſucceſſive ab eodem Clemente VIII. pariter confirmatæ obſervantiam a nobis demandari ſummopere deſiderent,

§.3. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, prædictas eorumdem Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones omnino juſta petita, dummodo Sac. Concilio Tridentino non adverſentur, ac alias ab hac Sancta Sede, eiſdem non fuerit ſpecialiter derogatum, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſervari mandamus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Mandatum obſervandi prædd. Conſt.

§.4. Decernentes pariter eaſdem præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari debere; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari in contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque. Clauſulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die III. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CIX.

Statuuntur nonnulla pro recta Juſtitiæ in Alma Urbe adminiſtratione, & litigantium, præſertim Pauperum utilitate. Dat. 5. Febr. 1726. An. 2

Clem. XI. Conſt. ed. 1701. Feb. 1. P. 1. erecta fuit Congregatio ſublevaminis Urbis, & hujus Conſtit. ed. 1725. Oct. 15. P. 2. nonnulla Statuta fuerunt ad bonum Annonæ regimen, & rei agrariæ beneficium.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

SUmmi Apoſtolatus officium, divinitus humilitati noſtræ commiſſum, eam ſolicitudinem Nobis imponit, ut per Anteceſſorum noſtrorum veſtigia incorrentes, præter fructuoſam Dominici Agri culturam, negotia pariter, quæ in hujus Almæ Urbis noſtræ publicis Magiſtratibus, Judiciariis, Tribunalibus, & Curiis forenſibus per Notarios, Curſores, Cauſarum Procuratores, & quoſcumque Actuarios geruntur, incorrupte, ſincere, & minori, quo fieri po- Proœmium.

poteſt Litigantium diſpendio, & incommodo, majorique eorumdem Tribunalium, totiuſque generalis Curiæ decore, atque ornamento peragantur, ut litibus ad finem optatum perductis, ipſi Litigantes ab indebitis vexationibus, aſsiduiſque moleſtiis, atque impenſis tandem liberi evadant.

Cauſæ præſentis conſtitutionis.

§.1. Hæc Nobis cogitantibus recti viri, & Juſtitiæ percupidi per ſuos libellos ſupplices, non ſine magno animi noſtri mœrore, ſignificandum curarunt, quorundam paucorum calliditates, nullo pacto ferendas, eo deveniſſe, ut in eaſdem forenſes Curias, ac Tribunalia Urbana, licet probis, & ſpectatis viris frequentia, ſenſim irrepſerint: quæ niſi illis mox occurratur, immodico Juſtitiæ detrimento eo reſpicere videntur, ut litigantes diutiſsime exagitent, liteſque, eorum artibus per varias ambages in foro circumductæ, doloſis ſubterfugiis interminabiles, & perpetuæ reddantur, itaut exiguam nummorum alteri creditam ſummam recuperaturus, diuturno Judiciorum gyro irretitus, deque foro in forum translatus, ſummam ſibi debita longe majorem, impendere, & perſæpe quod dolentes dicimus, a pecuniis, & amicis imperatus, ob anguſtiam rei familiaris in diſperationem adactus, juſtam Cauſam prorſus deſerere, & rem ſuam amittere cogatur.

A Clem. XI. Card. Mariſcottus, qui rectæ Juſtitiæ adminiſtrationi incumberet deputatus fuit

§.2. Hæc quam dedeceant Tabellionum, & Cauſidicorum nomina, quibus fides alieni Juris commiſſa eſt, ſerio nos perpendentes, deque Fori, & Curiæ Urbanæ honore ſoliciti, quæ toto Orbe ſuſpiciente, viris integerrimis, ſcientia, & probitate conſpicuis, ſub Pontificibus Anteceſſoribus noſtris maximè fluruit, Eccleſiaſticis appellationum Cauſis celerrime expediendis ex Univerſis Chriſtianorum Provinciis ad eam confluentibus; ne unquam Nobis ipſis videntibus, pauci ſuo nomine prorſus indigni, cæterorum probitatem, & virtutis famam dehoneſtare videantur, gliſcenti malo conſulere decrevimus cui alias fe: re: Anteceſſor noſter Clemens XI. pro ſua ſapientia conſulere ſtuduit. Is enim, ut hac in re publico bono proſpiceret, fraudeſque omnes in damnum litigantium latentes, vel emergentes, funditus evelleret, ſuo ſpeciali Decreto, ſeu reſcripto dato die prima Decembris anni 1702. dilectum filium Galeatiom S. R. E. Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Mariſcottum nuncupatum, virum cana fide, juſtitiæ zelo, rerum uſu, cæteriſque virtutibus commendatum deputavit, qui ſingulas forenſes Curias, & publica officia ſedulo inviſeret quemadmodum vigilanti ſtudio, nec diſpari pietate, & religione, quindecim menſium ſpatio præſtitiſſe compertus eſt.

Statutum, ut unus Cardinalis quolibet decennio eligendus Curias judiciarias viſitet; & novos in Juſtitiæ adminiſtratione abuſus tollere ſatagat.

§.3. Sed cum raro contingat, ut inter triticum zizania, & lolium non pullulent, ac ſuccreſcant, nos iterum eo rem proceſsiſſe intelleximus, ut corruptelæ poſtmodum introductæ nova remedia ex paſtorali munere noſtro vehementiſsime flagitent. Idcirco ad Reipublicæ utilitatem, incorruptæque Juſtitiæ normam ſancte cuſtodiendam, mentis noſtræ oculos paterna charitate intendentes, præmiſſorum conſideratione, Populis imperio Sancti Petri ſubjectis, ac quorumcumque litigantium indemnitati, & ſolatio, quantum cum Deo poſſumus, conſulere volentes, motu proprio, ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præſentibus Apoſtolicis literis noſtris decernimus, & ſancimus, ſingulis decenniis per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices, aliquem ex venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, doctrina, & rerum peritia inſignem deligendum, qui auctoritate Apoſtolica, tantæ rei neceſſaria pleniſsime inſtructus, & huic muneri aptus, eaſdem Curias judiciarias viſitet, ac diligentiſsime recognoſcat, an Decreta, & Sanctiones de iis bene gerendis per Romanos Pontifices Anteceſſores noſtros editæ impleantur, novoſque abuſus, ſi qui ſint, tollere ſatagat, prout ejus prudentia opportunum cenſuerit.

Quæ à præd. Card. Viſitatore peragenda ſint, ejuſque facultates deſcribuntur.

§.4. Hujuſmodi autem generalem viſitationem formalem, & materialem omnium, & ſingulorum Archiviorum, omniumque, & quorumcumque Officiorum, & Curiarum in Urbe exiſtentium, cum facultatibus neceſſariis, & opportunis reformandi, corrigendi, ſtatuendi, & decernendi peragere valeat. Ad hæc omnia, & ſingula Notariorum cujuſcumque Curiæ, Tribunalis, & Magiſtratus tam Eccleſiaſtici, quam ſecularis; Secretariorum Cameræ Apoſtolicæ, Curſorum, & Mandatariorum officia, per ſeipſum viſitare, inſpicere, ſibique omnia expoſita, & patefacta rimari, & contrectare poſſit, diligentiſſime exploraturus Scripturas, Codices, & earum forulos, & pluteos, ut plene videat, an ea, qua decet fidelitate obſerventur, ſuæque executioni mandentur ordinationes ab Anteceſſoribus noſtris vulgatæ, præſertim vero quæcumque idem Cardinalis Mariſcottus in jam dicta viſitatione ſua obſervanda mandavit.

§.5. Ad eumdem pariter Cardinalem Viſitatorem, nunc, & in poſterum deputandum, pertinebit extrajudiciales Informationes, quibus exacte inſtruatur, accipere, & quærere etiam, utrum recurſus ad Nos facti, eidemque Cardinali communicandi, vel alii, durante viſitatione, faciendi circa quoſcumque abuſus, & defectus in eaſdem Curias introductos, vel introducendos, juſtitiæ, & terminationi Cauſarum, præſertim pauperum litigantium, obfuturos, vere inoleſcere, & exiſtere comperiat. Quos ſi Cardinalis Viſitator veros eſſe deprehenderit, vel fortaſſe alios etiam ſine cujuſcumque recurſu, in rebus judiciariis vigere obſervaverit, eidem incumbere volumus, ut de perſonis, actiſque ſecreto edoctus, unde ejuſmodi abuſus, debitum Juſtitiæ curſum pro pauperibus litigantibus impedientes, oriantur, eos omnino tollere valeat, Decretiſque, & Statutis ſuis opportunis proſpicere, ne amplius introducantur. Notarios quoque, Subſtitutos, Curſores, & Cauſidicos, cæteroſque in dolo repertos ad tempus ab officio ſine ordine judiciario, & ex conſcientia informata, ſuſpendere poſſit; ſique perpetua ſuſpenſione opus fuerit, de hoc Nos, vel Succeſſores noſtros Romanos Pontifices monitos reddat. Quod etiam factum volumus quotieſcumque crimina, quibus gravior pœna debeatur, in eadem viſitatione detegentur. Denique Cardinalis viſitatoris oculata cognitio, & circumſpecta prudentia Nobis, noſtriſque Succeſſoribus ſuggerere debebit, quidquid amplius tanta res pro bono Reipublicæ, & Populi Nobis commiſſi tranquillitate poſtulare videbitur.

§.6. Ut autem celerius, & expeditius, quo fieri poteſt, vota noſtra, juſtitiam, & æquitatem reſpicientia, ſuum exitum conſequantur,

CardinaliViſitatori facultatem impertimur mandata quæcumque etiam vivæ vocis oraculo ea Nobis accepta, illis, ad qoos pertinebit, refereodi, & oretenus per oos imperata executioni maodandi: quibus relationi, & mandatis, juſſu noſtro factis, plenam, & indnbiam fidem ab omnibus adhiberi, & firmiter obtemperari, tanquam mandatis noſtris Apoſtolicis, omnioo volumus, & jubemus. Præterea eidem Cardinali, omnium Curiarum Viſitatori, facultatem his literis noſtris concedimus eligendi pro eadem viſitatione materiali, & formali alios Conviſitatores rerum peritos, ſeu Prælatos, ſeu forenſes, & curiales viros; ſuo arbitrio, pro diverſitate Curiarum viſitandarum, mutandos: qui Conviſitatnres ſuffragio conſultivo in rebus, & caſibus ex arbitrio Viſitatoris pendentibus, potiantur. Idem etiam Cardinalis Viſitator ſibi Notarium in monere Cancellarii ſumat, & Curſorem, quos ex qnacumque Curia ſibi ſumendos judicaverit, eorumque opera in viſitatione utatur ad conſeribenda, & quibus opus fuerit nuncianda Decreta, & acta: eosdemqne notarium, & Curſorem pro arbitratu ſuo mutabit ſecundum Curiarum diverſitatem. Item porro Notarius, & Curſor a Cardinale Viſitatore ſecum aſſumti, exacte, & fideliter ſuum munos in viſitatione exequatur, pro laboribus ſuis debitam mercedem accepturi. Tota autem viſitatio intra annum compleatur, ab initio ejus compntandum nobis reſervata facultate eam prorogandi, ut res poſtnlare videbitur.

Cardin. Petra primus omniū ad hoc munus eligitur.

§.7. Jam vero primom hujuſmodi Viſitatorem præmiſſis facultatibus, muneri opportunis, inſtructum, poſt maturam deliberationem, unum ex pluribus per nos putavimus eligendum dilectum Filium noſtrum Vincentium S.R.E. Tituli S. Honophrii Presbyterum Cardinalem Petram nuncupatum, Virum utraque Jurisprudentia eximium, pari animi virtute, atque integritate præſtantem, rerum experientia, & conſilio apud recolendæ me. Prædeceſſores oostros, utrumque Innocentium XII., & XIII., & eo amplius apud Clementem XI., noſque ipſos in pleriſque hujus Romanæ Sedis gravibus negotiis adhibitum, & probatum, qundque hac in re magni refert, olim in Curia foreuſi Judicem. Hic ergo auctoritate noſtra munitus easdem Curias viſitabit, quæque corrigenda, emendanda, & moderanda cenſebit, emeodare, corrigere, & moderari ſataget, & litigantium utilitati juxta animi noſtri ſenſum, propenſamqne ad ſublevandos Populos ooſtros volnntatem, conſulet: volentes, ut quæcumque ab eodem Cardinali Viſitatore decreta, ſtatuta, emandata, correcta, ordinatave fuerint io præmiſsis, ea inviolabiliter obſerventur, idemque firmitatis robur obtineant, quod illis ineſſet, ſi Nos ipſi eadem mandaviſſemus.

Clauſulæ.

§.8. Præſentes vero Apoſtnlicas literas noſtras nullo onquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quovis alio defectu, etiam ea eo, quod forſan rem habentes ad id vocati onn fuerint, vel ex quacnmque alia cauſa quantumvis legitima, & juridica, ac etiam neceſſario exprimenda, notari, impugnari, aut in Jus, vel controverſiam vocari, aut adverſus eas quodeumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel ſub quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, & literis Apoſtolicis io cootrarium etiam pari motu, & conſiſtorialiter editis, vel edendis, aut alias quomodolibet contrariis diſpoſitionibus oullatenus comprehendi poſſe, ſed validas, & efficaces ſemper fore, & eſſe volumus. Sicqne, & non aliter per quoſcumque Judices, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & anctoritate judicari, & definiri debere: & qnidquid ſecus ſuper his a quoquam qnavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritnm, & inaoe deceroimus.

§.9. Non obſtantibus eorumdem officiorum, Archiviorum, & Curiarum forenſium erectionibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, aliiſque earumdem Curiarum Reformationibus, Statntis, Conſuetudioibus, Iuramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis in genere, vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, approbatis, & renovatis: quibus omnibus, aliax in ſuo robore permanſuris, hac vice ſpeciatim, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum Pridie nonas Februarii Aono Dominicæ Incarnationis Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo ſexto Pontificatus noſtri Anoo Secundo.

CX.

Conceditur Indulgentia in 7. feriis ſextis, præceden. Feſtum S. Vincentii Ferrerii pro Eccleſiis Fratrum Ord. Prædicatorum.

Dat. 6. Febr. 1726. An. 2.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Jan. 24. P. 2., Extenſa fuit in perpetuum Indulgentia plen. pro Eccleſiis eorumdem Fratrum in Feſto omnium Sanctorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentibus literus inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cauſæ conceſſionis.

CUM ſicut accepimus, io Eccleſiis Fratrum Ordinis Prædicatorum pia erga S. Vincentium Ferrerium, præſertim in ſeptem feriis ſextis ejuſdem Sancti feſtum immediate præcedentibus devotio introducta fuerit, prout de præſeoti, etiam viget:

§.1. Nos ad eam confovendam, & augendam Fidelium Religioſorum, ac animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti: omoibus, & ſingulis otriuſque ſexus Chriſtifidelibns vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qni aliquam ex Eccleſiis dicti Ordinis in nna ex prædictis feriis ſextis per eos ad ſui libitom eligenda devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces eſſuderint, plenariam ſemel io anno omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer io Domino concedimus.

Conceſſio Indulg. plen. in una ex prædictis feriis.

§.2. In reliquis vero feriis ſextis hnjuſmodi eiſdem Chriſtifidelibus vere pariter pænitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis ali-

Conceſſio aliarum Indulgent. in reliquis feriis.

aliquam ex prædictis Eccleſiis, ut ſupra viſitaotibus, & ibidem orantibus, qua feria prædictarum adegerint ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis io forma Eccleſiæ conſueta relaxamus Præſentibus ad ſeptennium tantum valituris.

Clauſulæ.

§.3. Vnlumus aotem, quod ſi pro impetratinne, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum detur, aut ſponte nblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint, quodque præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Nntarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die IV. Februari MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXI.

Dat. 8. Febr. 1726. An. 2.

Extenditor Conſtitotio ſuper receptione Fratrum Prædicatorum Congregatinnis S. Sabinæ in Provinciam Lombardiæ, ad Provincias Romanam, & Venetam pro Congregatione S. Marci, & S. Jacobi Veneti.

Hujuſmodi Conſtitutio edita fuit 1725. Maji 5. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti.

§.1. ALias nos Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum levamini, & indemnitati conſulere, necnon Congregatinnis S. Sabinæ nuncupatæ ejuſdem Ordinis ex diverſis dictæ Proviociæ Lombardiæ Conventibus auctoritate Apoſtolica inſtitutæ, religioſæ tranquillitati proſpicere volentes, ſtatuimus, & ordinavimus, quod ſi deinceps per Vicarium Generalem ipſius Congregationis S. Sabinæ dimitteretur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ præfata, ejuſve Conventibus in eandem Congregatinnem veniſſet, ac ſuſceptus in ea fuiſſet, tunc Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo ſuæ adfiliationis, aliove ejuſdem Provinciæ Convento collocare, necoon de tali collocatione Vicarium Generalem prædictum certiorare teneretur, niſi tamen ageretur de dimiſſione Fratris in præfata Congregatinne recepti, qui ob crimina durante ſua permanentia in ejuſmodi Congregatione commiſſa carceribus mancipatus, vel de eis inquiſitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiretur, quo caſu iſtiuſmodi Fratrem, niſi poſt finitam cauſam adverſus eum inſtructam per ejus abſolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut ſanitatem receptam reſpective remitti oon poſſe decrevimus: Quo vero ad Fratres, qui habitum in ſupradicta Congregatinne ſuſcepiſſent, Vicarius Generalis eis ab ipſa Congregatione abeundi, licentiam concedere, illoſque dimittere nequiret, oiſi prius de iovento beoevolo receptore in aliquo Conveotu cujuſvis Provinciæ prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum legitime docuiſſet, ac hoc modo, & cum iſto diſcrimine de cætero in præmiſſis procedendum eſſe declaravimus, ac præcepimus, & alias, prout in noſtris io ſimili forma Brevis die 5. Maji anni proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Preces Magiſtri Generalis pro extenſione præf. Conſtit.

§.2. Cum antem ſicut dilectus filius Dominicus Ponſi ſacræ Theologiæ Magiſter, ac Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Exprior Provincialis, necnon Magiſtri Generalis totius Ordinis pro Proviuciis Italiæ Socius, Nobis nuper exponi fecit, binæ aliæ Congregationes, una ſcilicet S. Marci, & altera Beati Jacobi Veneti ex nonnullis Provinciarum Romanæ, & Venetæ reſpective Conventibus ejuſdem Ordinis adinſtar ſupradictæ Congregationis S. Sabinæ ſimili auctoritate Apoſtolica erectæ, vel approbatæ reperiantur, ipſe vero Dominicus prædictas literas noſtras, ac in eis ſuper dimiſſione Fratrum edicta Congregatiooe S. Sabinæ diſpoſita ad binas Congregationes, ac Provincias prædictas extendi, ac in eis deinceps ſervari plurimum deſideret: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra iodulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipſum Dominicum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommuoicationis, ſuſpeoſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendom harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, necnon dictarum literarum noſtrarum tenorem, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam meotionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficieoter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictas noſtras literas, ac diſpoſitiones, & ordinationes circa Fratrum e memorata Congregatiooe Sanctæ Sabinæ dimiſſionem, eorumque io aliis Conventibus dicti Ordinis collocationem in ipſis factas, ad Congregationes S. Marci, & Beati Jacobi Veneti, ac Romanam, & Venetam Provincias prædictas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumqoe Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnoo Ordinis Congregationum, ac Proviociarum hujuſmodi, etiam Juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudioibus; Privilegiis quoqoe iodultis, & literis Apoſtolicis in contrarium

rium præmiſſorum quomodolibet conceſſia, confirmatis, & innovatis, atque omnibus, & ſingulis, quæ in noſtris literis prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annolo Piſcatoris die VIII. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXII.

Dat. 13. Febr. 1726. An. 2.

Prohibetur Regularibus, & Clauſtralibus omnibus tranſitus ad alium Ordinem, præcipue Hoſpitalarium, aut Militarem, ſine peculiari Romani Pontificis licentia.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Apr. 4. P. 1. decretum fuit ut Regulares Apoſtatæ ad ſuos Ordines impune tenceri poſſint.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

LIcet Sacra Tridentina Synodus; ut integritati diſciplinæ Regularium proſpiceret, provido conſilio ſtatuerit, neminem cujuſcumque Ordinis Prælatum, vel Superiorem vigore cujuſvis facultatis aliquem ad habitum, & profeſſionem admittere poſſe, niſi, ut in ordine ipſo, ad quem transfertur, ſub ſui Superioris obedientia in Clauſtro perpetuo maneat, & licet Pius PP. V. Prædeceſſor noſter Conſtitutionem ediderit, qua omnia privilegia abrogavit, quibuſcumque Ordinibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus, & locis piis olim conceſſa, excipiendi, & retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, aliosque quamvis in ordine mitiori profeſſos; prohibendo, ne illi in poſterum ad habitum, & profeſſionem Regularem admittterentur, etiamſi perpetuo manere, & vivere deberent in Clauſtro; Nihilominus viri pietate, & prudentia conſpicui nobis expoſuerunt, ſe longa experientia didiciſſe, noſque ipſi, qui Deo favente, hac ipſa die regulare Inſtitutum Ordinis Prædicatorum in adoleſcentia profeſſi fuimus, & adhuc profitemur, ſæpe longo uſu cognovimus, prædictas ſanctiones, & cautelas pro recta Ordinum Regularium diſciplina adverſus calliditatem, & malitiam hominum tuenda, parum ſufficere. Siquidem quampluries contigit, & in dies contigere videmus, quoſpiam, Ordinis Regularis, & Clauſtralis inſtitutum profeſſos, deinde poſtquam illud apoſtaſia deſeruerunt, vel etiam aliquando ſine apoſtaſia, peculiares ob cauſas, ejuſmodi tranſitus facoltatem poſtulare, & impetrare conſueviſſe a propriis ſuperioribus, ſe privilegium ſubditis ſuis Regularibus eumdem tranſitum ad alias Religiones concedendi habere jactantibus: vel ejuſmodi facultatem ſibi dari procurare a S.R. Eccleſ. Cardinalibus Legatis, vel ab ejuſdem Eccleſiæ Cardinali Majori Pœnitentiario, & non raro a noſtræ Civitatis Avenionenſis Vicelegato, vel ab alterutra ex Congregationibus Ven. Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, & Sacri Concilii Tridentini Interpretum, Quæ facultas tranſeundi ad profitendam regulam alterius Religionis, in qua nulla vigeat Clauſtralis, & Regularis obſervantia; vel in aliam Religionem Hoſpitalariam, aut Militarem, ubi etiam vigeat Clauſtralis, & Regularis obſervantia compluribus Decretis earumdem Congregationum, & optimo ſtatui Ordinum Regularium maxime opponitur.

Prohibitio tranſeundi ad ordinem, in quo clauſtralis, & regularis obſervantia non viget.

§.2. Quare præcipua ſolicitudo noſtra erga omnes Regularium Familias, quas, veluti acies Caſtrorum, ad excubias Militantis Eccleſiæ ordinatas, magno, & vere paterno amore complectimur, nos monet, ut præſenti Conſtitutione in ſuo pleno robore, & vigore perpetuis temporibus duratura, integriori eorumdem Regularium diſciplinæ providentes, prædictam corruptelam evellere ſtudeamus. Itaque omnibus, & ſingulis Regularibus in quocumque regulari, & clauſtrali ordine profeſſis, tranſitum ad quemcumque alium ordinem, in quo clauſtralis, & regularis obſervantia non vigeat, poſt maturam hac de re habitam deliberationem, motu proprio, & ea certa ſcientia omnino prohibemus.

§.3. Tranſitum etiam ad quemcumque ordinem Hoſpitalarium, vel militarem, vel hoſpitalarium ſimul, & militarem, etiamſi in hujuſmodi ordinibus clauſtralis, & regularis obſervantia vigeret; ac etiamſi ageretur de Apoſtata, vel non Apoſtata a primævo ſuo Ordine ad ejuſmodi alium tranſire volente, pari modo prohibemus. Inſuper quibuſcumque Superioribus Regularium S.R.E. Cardinalibus Legatis, ejuſdem S.R.E. Cardinali majori Pœnitentiario, Nunciis Apoſtolicæ Sedis, Vicelegato Avenionenſi, utrique Congregationi Cardinalium, negociis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, Sacrique Concilii Tridentini Interpretum per præſentes tollimus, revocamus, & abrogamus quæcumque privilegia, auctoritates, facultates, & conſuetudines ejuſmodi tranſitum concedendi cuicumque Regulari clauſtrali, Apoſtatæ, vel non Apoſtatæ, quacumque de cauſa: quamvis etiam conſenſus, tam Superioris, in cujus ordine antea profeſſus fuerit, quam alterius Superioris, in cujus ordine novam profeſſionem emittere voluerit, accedat.

Uni Pontifici, præterea nemini, hujuſmodi tranſitus concedendi facultas reſervatur.

§.4. Nobis autem, noſtriſque Succeſſoribus Romanis Pontificibus pro tempore exituris ſimiles conceſſiones penitus reſervamus, itaut in poſterum S.R.E. Cardinales Legati, ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Major Pœnitentiarius, Nuncii Apoſtolicæ Sedis, Vicelegatus Avenionenſis, prædictæque Congregationes in examine Libellorum ſupplicum, hujuſmodi tranſitus poſtulantium, hac de re nihil omnino decernere poſſint, niſi noſtro, vel Romani Pontificis pro tempore exituri ſpeciali Reſcripto, ejuſmodi libelli ſupplices ad illos remiſſi fuerint: Quo reſcripto etiam obtento, nihilominus tranſitus facultatem, etiamſi Cauſæ ejus concedendi ſummæ viderentur, nullo modo concedere valeant, niſi poſtquam Nobis, & pro tempore exituro Romano Pontifici, totius rei diſtincta, & accurata relatio facta fuerit, & poſtquam a nobis ipſis, vel a Romano Pontifice pro tempore extituro earumdem Cauſarum pondus approbatum, & tranſitus facultas conceſſa fuerit. Eiſdem vero præſentibus literis noſtris quoſcumque

que tranſitus, non obſervato ad unguem harum tenore, impoſterum faciendos, nullos, invalidos fore, & eſſe declaramus; Ordinariis locorum concedentes, vel ad illos extendentes eandem facultatem procedendi in eos, qui deinceps præſenti Conſtitutione non obſervata, ad alium Ordinem tranſire auſi fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis conceſſit in Regulares extra Monaſteria vagantes, & crimina committentes.

Clauſulæ cũ Executorum deputatione.

§.5. Decernimus quoque, præſentes de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quovis alio defectu notari, ſeu impugnari, aut quacumque ratione, tamquam fortaſſe contra alias Apoſtolicas, canonicaſque Sanctiones, jampridem uſu receptas facientes, aut quovis alio quæſito colore, in Jus, & controverſiam vocari, ac ad terminos Iuris reduci, non poſſe, ſed ſemper validas, efficaces, ac perpetuo duraturas: Sicque in præmiſſis univerſis, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ac Sanctæ Romanæ Eccleſ. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ac Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, & diffiniendi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; necnon irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Quocirca mandamus univerſis locorum Ordinariis, ut, quando, ubi, & quoties opus fuerit, eaſdem præſentes ſolemniter publicantes, eis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtant; Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus æditis quibuſcumque: Necnon Ordinibus ejuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Fratribus quomodolibet, etiam pluries conceſſis, & approbatis; Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe, motu ſimili derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ ſanctionis, prohibitionis, decreti, Mandati, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dminicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſesto Idibus Februar. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXIII.

Statuitur, ut Minores de Obſervantia ſemper, & ubique præcedentia ſuper Reformatos gaudere debeant,

Dat 14. Febr. 1726. An. 2.

De præcedentia in Proceſſionibus Canonicorum Regularium Lateranenſium Ord. Sancti Auguſtini ſupra omnes vide hujus Conſtit, edit. 1727. Junii 21. P. 4.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii Nobis divinitus injuncti ſollicitudo Nos admonet, ut omni cura, ac ſtudio ad ea jugiter intendamus, per quæ Chriſtifidelium ſub ſuavi arctioris Religionis jugo mancipatorum, ubereſque bonorum operum fructus, benedicente Domino proferre jugiter ſatagentium quieti, & tranquillitati conſulitur, & quæ Religioſum eorum propoſitum turbare poſſunt, removeantur, ut nulla re præpediti, ac ſublatis animorum diſsidiis, & æmulationibus juxta regularia ſuorum ordinum inſtituta in pacis amœnitate gratum Altiſsimo impendant famulatum, felicioribuſque in dies in via Domini proficiant incrementis.

Minores de Obſerv. antiquitus ſemper cæteris omnibus præcedere conſuevere.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, tametſi Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia, Excalceati, Recollecti, ac Reformati reſpective nuncupati unicum corpus Religionis, ac ordinem inſimul conſtituant, atque ſub uno, eodemque Capite, & Miniſtro Generali, etſi ſub diverſis Conſtitutionibus in Eccleſia Dei militent, antiquus tamen uſus, ac generalis prope conſuetudo invaluit, ut ipſi Fratres de Obſervantia, ubique nedum in Galliarum, Hiſpaniarum, Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac univerſa Germania, verum & in hac alma Urbe noſtra, & reliqua paſsim Italia, ubi fel. rec: Gregorii XIII. Prædeceſſoris noſtri Conſtitutio ſuper præcedentia edita maxime viget, eoſdem Fratres Excalceatos, Recollectos, & Reformatos in Proceſsionibus, aliiſque tum privatis, tum publicis actibus, & functionibus quibuſcumque, nulla habita ratione majoris, vel minoris antiquitatis ſuorum Conventuum præcedant; ſolumque aliquot abhinc annis pro parte dictorum Fratrum Reformatorum nonnullæ quæſtiones ſuper ejuſmodi præcedentia memoratis Fratribus de Obſervantia in quibusdam Italiæ Provinciis motæ fuerunt ſub obtentu, quod quidam eorum Conventus tempore, & fundatione illius Fratrum de obſervantia forent priores, licet in reliquis ejuſdem Italiæ Provinciis Fratres de Obſervantia prædicti præcedentiam præfatam pacifice obtineant, etiamſi eorum Conventus poſt alios Fratrum Reformatorum inibi erecti reperiantur,

§.2. Nos conſiderantes ejuſmodi controverſias inter Fratres dicti Ordinis, qui vota ſua in ſpiritu humilitatis, & paupertatis Domino exhibere profitentur minime decere, ac Turbas in eumdem Ordinem non ſine ſcandalo, ac maturæ inter eos charitatis detrimento invehere poſſe, adeoque illas omni ratione recidere, unamque

que, ac certam hac in re formam ab omnibus Fratribus Reformatis prædictis ſervandam præſcribere volentes, necnon Gregorii Prædeceſſoris literarum prædictarum tenorem, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exacte ſpecificatis habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quaſcumque cauſas, lites, ſeu controverſias, inter Fratres de Obſervantia, & Reformatos prædictos ſuper præcedentia præfata ubilibet, & coram quibuſvis Judicibus quomodolibet motas, ac pendentes, ad Nos harum ſerie advocamus, illaſque penitus, & omnino extinguimus, ac ſupprimimus, & perpetuum deſuper ſilentium imponimus. Utque deinceps idem uſus, ac mos, qui in Urbe præfata, ac alibi inter Fratres de Obſervantia, & Reformatos ſervatur, ac retinetur, in univerſa Italia obſervari, & retineri debeat, quod ſcilicet dicti Fratres de Obſervantia ubique in Proceſſionibus aliiſque actibus tam publicis, quam privatis, digniorem, & honorabiliorem locum obtineant, ac ipſos Fratres Reformatos præcedant, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus tenore præſentium, ſtatuimus, & ordinamus; Diſtricte in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ eo ipſo per contrafacientes incurrenda pœna omnibus, & ſingulis Fratribus Reformatis Ordinis prædicti nunc, & pro tempore exiſtentibus inhibentes, ne deinceps ſuper præmiſſis, eorumve occaſione Fratres de Obſervantia hujuſmodi moleſtare, inquietare, perturbare, aut quoquo modo impedire audeant, vel præſumant.

Statutum prædictum pœnis in contravenientes.

Clauſula.

§.3. Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, San. Rom. Eccleſ. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoſcumque auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubiqui judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.4. Quocirca Ven. Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & dilectis filiis locorum Ordinariis per præſentes Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel eorum quilibet per ſe, vel alium, ſeu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum de Obſervantia fuerint requiſiti, eis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præmiſſa, juxta præſentium continentiam, & diſpoſitionem obſervari: Contradictores quoſlibet, & Rebelles, ac præmiſſis non parentes per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Secularis.

Derogatoriæ.

§.5. Non obſtantibus dicti Gregorii Prædeceſſoris literis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, ac Fratrum Reformatorum prædictorum, illorumque Conventuum, Domorum, & Locorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam per modum Statuti perpetui, etiam motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro eorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, & ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

§.6. Volumus autem, quod præſentium literarum traſumtis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXIV.

Declarantur nulla geſta per Sæcularem Poteſtatem in Ducatu Sabaudiæ adverſus Monaſterium S. Bernardi in Valeſia Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini.

Dat. 14. Febr. 1726. Ann. 2.

Inn. XIII. Conſt. ed. 1722. Mar. 27. P. 1. declaratum fuit nullum decretum Senatus Lucernæ ſuper moderatione expenſarum pro Monialibus: Et hujus Conſt. ed. 1728 Sept. 25. P. 5. annullatur Conſtitutio Ordinum Regni Poloniæ contra Nuncium & Nunciaturæ libertatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab officio ſarta tecta vindicandi jura Eccleſiarum.

IN ſublimi Sedis Apoſtolicæ ſpecula meritis licet imparibus conſtituti, Eccleſiaſticam libertatem, & immunitatem, aliaque Eccleſiarum, Monaſteriorum, Hoſpitalium, Conventuum, ac locorum piorum quorumlibet, illorumque perſonarum Jura ubique Sarta tecta tueri, ac adverſus quæcumque, per quæ illis aliquid detri-

detrimenti inferri poſſit, tradita Nobis divinitus auctoritate vindicare tenemur, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, æquitati, & Juſtitiæ, rectoque Ordini conſentaneum eſſe in Domino arbitramur.

Multa per Sæcularem Poteſtatem adverſus perſonas, & bona prædicti Monaſterii patrata fuere.

§.1. Cum itaque, ſicut ad Apoſtolatus noſtri notitiam, non ſine intimo Animi noſtri mœrore pervenit, multa aliquot abhinc annis per Sæcularem poteſtatem in Ducatu Sabaudiæ, ac Pedemontii Principatu adverſus perſonas, & bona Monaſterii, ſeu Hoſpitalis Magni Sancti Bernardi nuncupat. in Valeſia Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini non minus temere, quam nulliter attentata fuerint, ac noviſſime eadem Sæcularis poteſtas eo audaciæ devenerit, ut dilectum filium Ludovicum Bonifacium Modernum ipſius Monaſterii, ſeu Hoſpitalis Præpoſitum, priuſquam ejuſmodi Præpoſituræ poſſeſſionem apprehendere poſſet ad præſtandum ſibi fidelitatis indebitum juramentum, necnon ad dictam Præpoſituram tamquam de Jurepatronatu ejuſdem Sæcularis poteſtatis recognoſcendam induxerit, ſeu verius vi, metuque compulerit. Quibus exactis tum demum prædicto Ludovico Bonifacio permiſit, ut poſſeſſionem Præpoſituræ præfatæ, quam eatenus aſſequi nequiverat, adipiſceretur.

§.2. Porro, quamvis explorati Juris ſit, ea omnia, quæ in præjudicium Eccleſiarum, ac Perſonarum Eccleſiaſticarum, earumque immunitatis præſertim a Laicis quovis modo patrantur, nullius prorſus eſſe roboris, ac momenti, ac tam Juramentum fidelitatis, quam recognitiones aſſerti Juriſpatronatus per dictum Ludovicum Bonifacium emiſſa, ſeu potius ab ea extorta nullum plane jus, aut titulum ipſi Sæculari poteſtati tribuere, minuſque ejuſdem Monaſterii, ſeu Hoſpitalis libertati aliquid detrahere poſſe, adeoque illa ſpeciali improbatione, & caſſatione noſtra nequaquam indigere; nihilominus, ne in tam aperta Jurium Eccleſiaſticorum oppugnatione torpeſcere videamur, ac Monaſterii, ſeu Hoſpitalis præfati indemnitati peramplius conſulere volentes, necnon omnium, & ſingulorum, quæ in præmiſſis, ſeu eorum occaſione quovis modo geſta fuerunt, ſeriem, cauſas, & circumſtantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exacte ſpecificatis habentes; Motu proprio, ac es certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia, & ſingula in præmiſſis, ſeu eorum occaſione per dictam Sæcularem poteſtatem adverſus bona, & perſonas Monaſterii, ſeu Hoſpitalis prædicti quovis modo decreta, acta, geſta, & attentata, necnon Juramentum fidelitatis eidem Sæculari Poteſtati a memorato Ludovico Bonifacio Præpoſito præſtitum, ac quamcumque recognitionem aſſerti Juriſpatronatus per eum, ſicut præmittitur, facta cum inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injuſta, damnata, reprobata, & a non habentibus poteſtatem de facto præſumta, nulliuſque plane roboris, momenti, vel efficaciæ ab initio fuiſſe, & eſſe, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum obſervantiam teneri, imo nec illa ullatenus obſervari poſſe, aut debere; Neque ex illis cuiquam aliquod Jus vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel poſſidendi, ac præſcribendi cauſam acquiſitum fuiſſe, nec eſſe, minuſque ullo tempore acquiri, vel competere poſſe, neque illa ullum ſtatum facere, vel feciſſe, ſed perinde ac ſi nunquam emanaſſent, nec factæ fuiſſent pro non extantibus & non factis perpetuo haberi debere, tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Declarantur prædicta omnia attentata, ac nulla, nulliuſque roboris eſſe.

Bona, & Jura præfati Monaſterii in integrum reſtituuntur.

§.3. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit, illa omnia, & ſingula motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac quatenus itidem opus ſit, dictum Monaſterium, ſeu Hoſpitale, illiuſque Præpoſituram, ac bona, & Jura, ac illorum reſpective perſonas quaſcumque adverſus illa in integrum, & priſtinum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Decernuntur firmæ cenſuræ, quas incurrerunt adminiſtri Sæcularis poteſtatis ob prædicta attentata.

§.4. Firmas præterea, ac ſalvas eſſe volumus, atque decernimus quaſcumque cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, quas ejuſdem Sæcularis Poteſtatis adminiſtri, qui præmiſſa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, ſeu in eis auxilium, conſilium, vel favorem, quomodolibet præſtiterunt cujuſvis præeminentiæ, & dignitatis fuerint, propter eadem præmiſſa quovis modo incurrerunt; facultate quoque Nobis, & Sedi Apoſtolicæ expreſſe reſervata quatenus illi minime redierint ad cor ſuis loco, & tempore adverſus illos ad alia Canonica, & ſeveriora remedia procedendi.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata, cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter & inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque

Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibuſvis etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Perſonis, etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſſima mentione dignis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis Clauſulis, & Decretis, etiam motu, ſcientia., & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſererentur, & exprimerentur, iiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis §.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumtis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Februari MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXV.

Dat. 15. Feb. 1726. Ann. 2. Confirmantur & ampliantur quædam privilegia Canonicorum Metropolitanæ Lucen. quoad Inſignia.

Alia hujus Conſtitut. ed. 1725. Maji 8. P. 1. conceſſus fuit uſus Mitræ aliorumque inſignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex in ſupremo Apoſtolicæ poteſtatis Throno, diſponente Domino, ſuper Univerſas Orbis Eccleſias conſtitutus, ad illas præſertim ſuæ indefeſſæ mentis aciem convertit, ut Divinus Cultus in eis, ut par eſt, in dies ſuſcipiat incrementum, Eccleſiarumque ipſarum Majeſtas magis eluceſcat, ſingulari ſuæ benignitatis Clementia, quantum ſibi ex Alto conceditur, Perſonas in eis Altiſſimo famulantium ſpecioſioribus ornamentis, & honorum titulis decorare, atque illuſtrare conſuevit, aliaque diſponit, prout Eccleſiarum, & Perſonarum earundem qualitate penſata, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Canonicis prædictis uſus Mitræ ad inſtar S. R. E. Cardinalium jampridem conceſſus fuerat. §.1. Cum itaque, ſicut accepimus, alias Eccleſiam Lucanam, quæ ſingularibus inſignita prærogativis, & conſpicuis ornamentis, & honorum titulis decorata præfulget felicis record. Julius Papa III. Prædeceſſor noſter, extendendo, & ampliando literas Apoſtolicas Lucii III., Alexandri etiam III., ac Martini V. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, in quibus Prædeceſſores hujuſmodi, quod tunc exiſtentes Capitulum, & Canonici præfatæ Eccleſiæ Lucanæ, eorumque Succeſſores in certis tunc expreſſis anni ſolemnitatibus pluvialibus induti, dum Divinis inſervirent, Mitram albam ſericeam ad inſtar Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium geſtare poſſent reſpective conceſſerant, quampluribus aliis Privilegiis, & gratiis decoraverit, & inter alia eiſdem Capitulo, & Canonicis, quod ipſi Capitulum, etiam in Paſchatis Reſurrectionis Dominicæ, ac Pentecoſtes, & Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Omniumque Sanctorum, ac ſingulis Beatæ Mariæ Virginis reſpective Feſtis diebus, ſeu quoties eos proceſſionaliter, aut Capitulariter, vel ad aliquas Eccleſias Civitatis Lucanæ in quibuſdam Eccleſiarum ipſarum ſolemniis, prout moris eſt, accedere, ſive in dicta Eccleſia Lucana feſta duplicia, & Sanctorum Corporum in illa degentium ſolemnia per eos celebrari, ſeu unum eorum, per quem Miſſa decantari, aut in celebratione Veſperarum Pluviale induere contigiſſet ad eorum libitum, ac modis, & formis per præfatos Prædeceſſores, ſeu alterum eorum conceſſis, ſeu alias prout dictis Capitulo, & Canonicis expediens, & condecens eſſe viſum fuiſſet, eadem Mitra uti libere, & licite poſſent, & valerent Apoſtolica auctoritate perpetuo per alias ejuſdem Julii Prædeceſſoris literas Apoſtolicas etiam conceſſerit, & indulſerit, ac alias prout in ſingulis literis hujuſmodi deſuper tunc confectis plenius continetur.

Confirmatio Motu proprio facta prædicti Indulti. §.2. Nos, qui Eccleſiarum omnium præſertim Cathedralium Privilegia, ad hoc ut Divini cultus illis decentius, & honorificentius peragatur ſarta tecta perſiſtere, quin imo illa augere concupiſcimus, attendentes ejuſdem Eccleſiæ Lucanæ conſpicuitatem, ac dictæ Eccleſiæ Lucanæ illiuſque Capituli, & Canonicorum præfatorum decori conſulere, ac eoſdem Capitulum, & Canonicos amplioris gratiæ favore

vore proſequi volentes, ipſoſque, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſulventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio non ad eorum, vel aliquorum ſuper hoc pro eorum parte Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione, ac liberalitate noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſiones, & indulta favore Capituli, & Canonicorum, per præfatos Prædeceſſores, ut præfertur, emanatas, & emanata, & ſuper illis eorumdem Prædeceſſorum deſuper, ut præfertur expeditas literas illarum tenores etiam veriores præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum expreſſis habentes Apoſtolica auctoritate præfata etiam perpetuo confirmamus, & approbamus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper in Conceſſionum, & Indultorum hujuſmodi obtentu forſan quomodolibet intervenerint Apoſtolica auctoritate præfata plenarie ſupplemus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus;

Ampliatio præd. privilegii ad omnia Inſignia Abbatum uſu Mitræ, & Baculi habentium.

§.3. Ac inſuper conceſſiones, & indulta hujuſmodi per Nos, ut præfertur, confirmatas, & approbatas, ac eunfirmata, & approbata in præfatis Prædeceſſorum hujuſmodi literis, ut præfertur, expreſſas, & expreſſa pro præfatis Capitulo, & Canonicis, videlicet, quod poſt Pontificalem Majorem, ac Secundam, Tertiam, ac Quartam in præfata Eccleſia Lucaua dignitates reſpective obtinentes, ac omnes, & ſinguli Canonici ejuſdem Eccleſiæ Lucanæ, etiam nunc, & pro tempore exiſtentes de cetero perpetuo futuris temporibus in præfatis anni feſtivitatibus, & aliis temporibus, ac Eccleſiaſticis functionibus, in præfatis literis Prædeceſſorum hujuſmodi expreſſis, etiam abſente Epiſcopo, uſu omnium Pontificalium, ac omnibus inſignibus Abbatialibus, ac Cruce, Annulo, & Baculo, aliiſque Paramentis, & Indumentis, ad inſtar Abbatum uſum Mitræ, & Baculi habentium, gaudere, necnon in ſuis Armis, & Inſigniis Mitram, & Baculum apponi facere, & addere, necnon Populum, inter Miſſarum, & Divinorum Officiorum hujuſmodi, aliarumque Eccleſiaſticarum functionum præfatarum ſolemnia, de conſenſu tamen Ordinarii, benedicere, prout dicti Abbates, uſum Mitræ, & Baculi habentes, ſupra Populum ſolemnem Benedictionem impertiri ſolent, libere; & licite poſſint, & valeant, ſeu quilibet eorum poſſit, & valeat, dicta Apoſtolica auctoritate etiam perpetuo extendimus, & ampliamus, & quatenus opus ſit, præmiſſa omnia de novo concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ roboris confirmationi addentes.

§.4. Ac facultatem, & licentiam deſuper impartimur, ac Capitulum, Digoitates, & Canonicos præfatos, eorumque Succeſſores ſuper conceſſione hujuſmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Eccleſiarum Patriarchalium, Archiepiſcopalium, vel Primatialium, & Epiſcopalium, & quaſvis perſonas quavis auctoritate, dignitate, & præeminentia præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte impediri, moleſtari, inquietari, vel perturbari nullatenus poſſe, neque debere, præſentes quoque ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & ſpectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter obſervari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel qualibet cauſa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Eccleſiarum quarumlibet, earumque dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuſcumque dignitatis, ordinis, gradus, conditionis, & præeminentiæ ſint in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, actione, vel occaſione jus, vel intereſſe habentes, vel habere prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, vel imo contradicturi ſint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirente defectu, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore Juris clauſa, occaſione, aliave cauſa etiam quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda, forent, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nullibi appareret, ſeu alias probari poſſet notari, invalidari, retractari, in Jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet etiam Motu ſimili conceſſo, aut impetrato, vel emanato uti, ſeu ſe juvare in Judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes, ſub quibuſcumque ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſve contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam, etiam Motu pari, & conſiſtorialiter, ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis, etiamſi de eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, ac datæ ſpecialis mentio fiat pro tempore factis, & faciendis, ac conceſſis, & concedendis comprehendi, ſed tamquam ad majus Divini cultus augmentum tendentes omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per nunc, & pro tempore exiſtentes dictæ Eccleſiæ Lucanæ Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore: Sicque, & non alias per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Le-

gatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, alioſque quoſcumque quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & in quacumque Inſtantia judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta Apoſtolica auctoritate decernimus.

Committitur Epiſcopo Lucano executio prædictorum.

§.5. Quocirca Vener. Fratri noſtro Epiſcopo Lucano Motu ſimili per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore exiſtentium præfatorum Capituli, Dignitatum, & Canonicorum dictæ Eccleſiæ Lucanæ fuerit requiſitus ſolemniter publicans, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis auxilio aſſiſtens faciat auctoritate noſtra illa omnia integraliter, & inviolabiliter obſervari, ac nunc, & pro tempore exiſtentes Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos indulto, confirmatione, approbatione, defectuum ſuppletione, roboris adjectione, extentione, & ampliatione, ac novis conceſſione, & indulto licentiæ, & facultatis impartitione, ac decreto aliiſque præmiſſis pacifice frui, & gaudere juxta earumdem præſentium continentiam, & tenorem, non permittens quemquam eorum per quoſcumque deſuper quomodolibet moleſtari, impediri, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, ceteraque juris, & facti remedia opportuna, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque deſuper his habendis ſervatis proceſſibus cenſuras, & pœnas ipſas, etiam ſæpius, & quoties, expediens videbitur aggravando, & reaggravando, ſervata tamen forma Concilii Tridentini, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio Brachii ſæcularis.

Clauſulæ generales.

§.6. Non obſtantibus quibuſvis legibus, ſtatutis, conſuetudinibus, & prohibitionibus, ſi quæ forſan adſint de gratiis ad inſtar non concedendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, generalibus, univerſalibuſque Conciliis editis, & edendis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Eccleſiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis, & ſingulis tenoribus, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis, illorum tenores, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in eorum robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Abſolutionis, Confirmationis, Approbationis, defectuum Suppletionis, Roboris, Adjectionis, Extentionis, & Ampliationis, ac novorum Conceſſionis, & Indulti, licentiæ, & facultatis impartitionis, Decreti, Mandati, ac derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, quinto decimo Kalen. Martii, Pontificatus noſtri Anno Secundo,

---

CXVI.

Supprimitur Eccleſia Parochialis B. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe: ejuſque fructus, & jura uniuntur Eccleſiæ B.Angeli in Foro Piſcium: ipſaque Eccleſia Congreg. Divinæ Pietatis adſignatur.

Dat.17.Febr. 1726. An.2.

Alia hujus Conſtit. ed. 1729. Mart.26. P.5. reintegratur Eccleſia S.Euſtachii Urbis in poſſeſſionem Cappellæ S.Michaelis cum revocatione conceſſionis Collegio Procuratorum Urbis alias factæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX debito Paſtoralis officii noſtri ſedulo vigilare nos convenit, ne ob rerum temporalium inopiam Divinus cultus minuatur, in iis præcipue, qui curam animarum exercent.

§.1. Nuper enim Parochialem Eccleſiam Beati Gregorii de Urbe ad Pontem quatuor Capitum nuncupatam, Nos ipſi viſitantes, haud modica animi noſtri perturbatione eam deprehendimus in deplorabili ſtatu poſitam, Sacra ſupellectile, aliiſque Divino cultui rite peragendo neceſſariis ornamentis deſtitutam, dilectumque filium Decium Felicem Vaſſhi modernum illius Rectorem, & Poſſeſſorem, ætate gravem, & congruis redditibus carentem tanto oneri plane imparem. Quare animarum curæ ea, qua par eſt, vigilantia per deputationem idonei Vicarii, ſive Œconomi ſolicite conſulendum curavimus, donec aliter pro tutiori animarum ſalute opportune provideremus.

Cauſæ impellentes Pontificem.

§.2. Itaque nobiſcum ſeria meditatione cogitantes, quod ſi Parochialis Eccleſia prædicta, quæ, ut præfertur, tenuis redditus, & anguſta, ac Sæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ B.Anaſtaſiæ pariter de Urbe, filialis eſt, perpetuo ſupprimeretur, & omnino extingueretur, prorſus diſmembrata, & ſeparata ab hujuſmodi Parochiali Eccleſia Animarum cura, ſicque abdicata, & ſeparata ad aliam ex viciniorIbus Eccleſiis juxta providam Tridentini Concilii diſpoſitionem transferretur, procul dubio inconvenientia hujuſmodi magno Parochianorum bono tolleretur, & animarum cura nullatenus frigeſceret; in hanc deliberationem maturo conſilio devenimus, ut jam dictam Parochialem Eccleſiam Beati Gregorii ſupprimeremus, & extin-

extingueremus, cujus fructus, & illi forſan annexorum, redditus, & proventus, etiam cum incertis, annuum valorem, ſeptuaginta ducatorum auri de Camera ſecundum communem æſtimationem, ut accepimus non excedunt. Dictus ergo aliiſque juſtis de cauſis Nobis optime notis, animumque noſtrum moventibus,

Suſpenſio prædictæ Eccleſiæ ejuſque fructus, & jura Eccleſiæ Sancti Angeli in foro piſcium uniuntur.

Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eamdem Parochialem Eccleſiam B. Gregorii, ejuſque titulum collativum, ac denominationem, eſsentiam, & ſtatum Parochialem tenore præſentium perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, ac eam una cum illius titulo, & denominatione, eſſentia, & ſtatu hujuſmodi perpetuo ſuppreſſam, & extinctam fore, & eſse decernimus, & declaramus, ac omnimoda animarum illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia univerſa, & illorum exercitium a dicta Parochiali Eccleſia B. Gregorii per nos, ut præfertur, ſuppreſsa, & extincta, itaut dictus Decius Felix (quem dicta Parochiali Eccleſia Beati Gregorii per Nos ut præfertur, ſuppreſsa, & extincta perpetuo privamus, ac privatum eſse decernimus, & declaramus) illa deinceps exercere, aut ſe quomodolibet in illius res temporales, & ſpirituales intromittere nullatenus debeat, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus perpetuo abdicamus, & abdicatum eſse volumus, decernimus, & declaramus, ejuſdemque Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, ſuppreſsæ, & extinctæ bona, Domos, earumque penſiones, proprietates, Canones, pretaticum Hebræorum, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, ad dictam Parochialem Eccleſiam Beati Gregorii, ut præfertur, ſuppreſsam, & extinctam quomodolibet, & qualitercumque ſpectantia, & undecumque, etiam ex præfato exercitio curæ Animarum provenientia, quæque ratione Parochiæ, & Jurium Parochialium hujuſmodi in futurum ſpectare, & obvenire poterunt, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo ſeparamus, & diſmembramus, ac illa omnia, & ſingula ſic abdicata, & ſeparata, omneſque ejus Parochianos utriuſque ſexus ad Vicariam perpetuam, cui cura animarum incumbit, dilectorum etiam filiorum Parochianorum Secularis, & Collegiatæ Eccleſiæ Beati Angeli in Foro Piſcium, pariter nuncupatæ de Urbe, quæ vicina, & contermina, ac etiam Parochialis, & Baptiſmalis eſt, ſimiliter perpetuo transferimus, itaut Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii per Nos ut præfertur, ſuppreſsæ, & extinctæ Parochiani hujuſmodi ad dictam Collegiatam, & Parochialem Eccleſiam Beati Angeli pro Eccleſiaſticis Sacramentis recipiendis, Miſſiſque, & aliis Divinis Officiis audiendis deinceps accedere, ac infraſcripto Vicario jura Parochialia ſolvere; & Vicarius perpetuus dictæ Collegiatæ, & Parochialis Eccleſiæ Beati Angeli in Foro Piſciom hujuſmodi, nunc, & pro tempore exiſtens Curam Animarum Parochianorum hujuſmodi exercere, ac illis Sacramenta adminiſtrare, cæteraque officia, & munera Parochialia dictæ Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii ſic, ut præfertur, ſuppreſsæ, & extinctæ, ſubire, & ſupportare, reſpective, poſsit, & debeat, ac etiam teneatur; eidemque Vicariæ Beati Angeli in Foro Piſcium hujuſmodi omnia, & ſingula dictæ Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii, per Nos, ut prefertur, ſuppreſsæ, & extinctæ bona, Domos, illarumque penſiones, Canones, pretaticum, cenſus, reſponſiones, fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta quæcumque præſentia, & futura, tam certa, quam incerta, majora, & minora, etiam ratione Stolæ, exercitii Curæ Animarum, adminiſtrationis Sacramentorum, ac Sepulturæ, officiorum, funeralium, Mortuariorum, & Anniverſariorum, & in quibuſvis aliis rebus conſiſtentia (alias Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piſcium tranſlationes, uniones, & aſsignationes quomodolibet hactenus forſan factas præſentibus pro expreſsis habentes,) motu, ſcientia, & auctoritate prædictis perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus,

Aſsignatur congrua portio Vicario præd. Eccleſiæ S. Angeli, & quædam ſuper eo ſtatuuntur.

§.3. Et præter aſſignatam congruam portionem, aliaque ſolita emolumenta ipſius Vicarii, ejuſque in dicta Vicaria Beati Angeli in Foro Piſcium Succeſſorum, per eos propria auctoritate percipienda, exigenda, & levanda, ac in ſuos uſus, & utilitatem, ac pro ſupportandis oneribus Parochialibus primodictæ Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ, convertenda, ſimiliter perpetuo aſſignamus, applicamus, & appropriamus: ac eumdem Vicarium Beati Angeli in Foro Piſcium, nunc, & pro tempore exiſtentem, necnon quatenus opus ſit dictum Decium Felicem a quacumque ſolutione mediæ annatæ, ad quam idem Decius Felix ratione infraſcriptæ aſſignationis, necnon etiam mediæ annatæ, & quindennii, ad quam, & quod idem Vicarius Beati Angeli in Foro Piſcium nunc, & pro tempore exiſtens, ratione prædictæ unionis, aliorumque præmiſſorum teneri, & obligati eſſe dici poſſent, & a quacumque obligatione deſuper, Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & illius Officialibus facienda penitus eximimus, & totaliter liberamus, & ad annatam, & quindennium hujuſmodi ſolvendum, & ſe deſuper obligandum minime teneri, neque ad id per Cameram, ſeu illius Officiales præfatos, aut alios quoſcumque ullo unquam tempore cogi, vel compelli, & ob non ſolutionem, ſeu obligationem hujuſmodi deſuper a quoquam quavis prætextu, colore, vel ingenio moleſtari, aut inquietari minime poſſe, neque debere, volumus pariter, atque decernimus.

§.4. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis Officialibus, Depoſitariis, Commiſſariis, & aliis pro dicta Camera noſtra agentibus, nec non omnibus illis, ad quos earumdem præſentium expeditio quomodolibet ſpectat, & pertinet, quatenus viſis eiſdem præſentibus, nulloque alio a Nobis expectato mandato, eaſdem præſentes abſque ulla ſolutione annatæ, & quindennii, vel obligatione deſuper facienda, expediant, & relaxent, cum hoc tamen, quod prædictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piſcium nunc, & pro tempore exiſtens, eidem Decio Felici, aliunde non habenti unde commode vivere poſsit, ex primodictæ Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii, per Nos ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ, fructibus, redditibus, & proventibus ſcuta centum monetæ Romanæ pro

ejuſ-

Digitized by Google

ejusdem Decii Felicis congrua ſuſtentatione, quoad viserit, annuatim de bimeſtri in bimeſtre perſolvere; qui tamen fructus pro dicta portione ſcutorum centum monetæ poſt ejusdem Decii Felicis obitum integre etiam accreſcant Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piſcium, eique pariformiter ex ounc pro tunc, eveniente obitu præfati Decii Felicis, aſsignati, applicati, & appropriati ſint, & eſſe intelligantur, & cenſeantur; & augmento hujuſmodi ſecuto, volumus, ut portio congrua a dilectis etiam filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Collegiatæ Eccleſiæ Beati Angeli in Foro Piſcium ſolvi ſulita, & alias aſsignata io Conſtitutione Pii PP. V. Prædeceſſoris ooſtri, aliaque emolumenta, quibus dictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piſcium ad præſens gaudet in nihilo diminuatur.

§.5. Præfitus autem Vicarius Beati Angeli in Foro Piſcium, tunc, & in eo caſu, videlicet ſecuto ejusdem Decii Felicis obitu, de Coadjutore idoneo, & ad curam Animarum exercendam a dilecto filio noſtro in Urbe, ejuſque diſtrictu Vicario in Spiritualibus Generali, examinato, & approbato, qui ad nutum dicti Vicarii Beati Angeli in Furo Piſcium amovibilis ſit, ac ipſum Vicarium Beati Angeli in Furo Piſcium in esercitio curæ Animarum illi incumbentis, & præſertim Parochianorum infra limites, ubi de præſenti Parochia Beati Gregorii exiſtit, pro tempore habitantium, coadjuvet cum congrua mercedis aſſignatinne non minori juliis viginti monetæ ſingulis menſibus providere, ipſoque providere recuſante, aut negligente, idem Vicarius noſter, vel ejus Viceſgerens Coadjutorem hujuſmodi, ſumtibus dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piſcium deputare reſpective teneantur.

Concesſio ejusdem Eccl. S Greg. Congregationi Divinæ Pietatis.

§.6. Dictam vero Eccleſiam Beati Gregorii, ſic ab omni cura hujuſmodi, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus liberam, & exemtam, illiuſque Sacriſtiam ſeculari Societati, ſeu Congregationi Operariorum, Divinæ Pietatis ouncupatæ de Urbe, canonice, ot aſſeritur, erectæ cum omnibus Campanis, & ſupellectilibus ſacris in eadem Eccleſia Beati Gregorii, ejuſque Sacriſtia actu esiſteotibus, itaut liceat dilectis quoque filiis Operariis Societatis, ſeu Congregationis hujuſmodi, dictæ Eccleſiæ Beati Gregorii, ſic ſioe cura esiſtentis, illiuſque Sacriſtiæ, & Campanarum, ac Supellectilium hujuſmodi curporalem, realem, & actualem poſſeſsionem per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, & prædictæ Societatis, ſeu Congregationis nominibus, propria auctoritate ex nunc apprehendete, & apprehenſam perpetuo retinere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, ipſamque Eccleſiam Beati Gregorii inſtaurare, reparare, ampliare, & in quamcumque aliam decentem formam immutare, ſeu etiam de novo a fundamentis extruere, in eaque Miſſas, & alia Divina Officia quæcumque celebrare, & decantare, ac ſpiritualia esercitia, aliaque pietatis opera ex inſtituto ejusdem Societatis, ſeu Congregationis fieri ſolita, ſimiliter facere, ſine tamen præjudicio Jurium Parochialium, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus, & aſsignamus.

Decernitur quid agendũ a præd. Congre. att in ſignum Conceſsionis.

§.7. Et in ſignum recognitionis præſeotis conceſsionis, & aſsignationis, Operarii dictæ Societatis, ſeu Congregationis nunc, & pro tempore esiſtentes, quotannis in perpetuum in die feſto Beati Gregorii Magni unum cereum trium librarum ceræ albæ dilecto pariter filio noſtro ipſius Collegiatæ Eccleſiæ Beatæ Anaſtaſiæ Presbytero Cardinali, nunc, & pro tempore exiſtenti, & vacante Titulo, in ejusdem Titularis locum dilecto filio noſtro in alma Urbe, ejuſque diſtrictu Vicario in Spiritualibus generali, necnon alterum Cereum duarum librarum ceræ ſimilis Capitulo dictæ Collegiatæ Eccleſiæ Beatæ Anaſtaſiæ tradere, & quatenus ipſi Operarii Societatis, ſeu Congregationis hujuſmodi Domum rectoralem, ſeu ædes, & Manſiones Parochiales, eidem Eccleſiæ Beati Gregorii contigoas, & cohærentes cum annexo ſitu, adjacentiis, & pertinentiis pro ipſius Societatis, ſeu Congregationis uſu, commodis, & opportunitatibus, ut piis ſuis esercitiis facilius vacare poſſint, emere, & acquirere velint, prout eas emendi, & acquirendi licentiam, & facultatem eis in Domino impartimur, pretium esinde retrahendum, in tot locis Montium Cameralium non vacabilium, vel bonis ſtabilibus frugiferis, & ab omni hypotheca, & caducitate liberis in beneficium, & augmentum reddituum dictæ Vicariæ Beati Angeli io Foro Piſcium inveſtire teneantur.

§ 8. Mandamus autem motu, ſcientia, & poteſtate paribus per præſentes eidem noſtro in Urbe, ejuſque diſtrictu Vicario io Spiritualibus generali, quatenus per ſe, vel alium, ſeu alios præmiſſa omnia, & ſingula efficaciter adimpleri, & ab omnibus, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & ſpectare poterit in futurum, inviolabiliter obſervari curet, faciens prædictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piſcium, nunc, & pro tempore exiſtentem, jurium Parochialium, fructuum, redditruum, pruventuum, & obventionum quarumcumque dictæ Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, ſuppreſsæ, & extinctæ, & ei, ut ſupra unitorum, & aſsignatorum pacifica poſſeſsione frui, & gaudere, & quatenus opus ſit, in eorundem actualem poſſeſsionem inducat auctoritate noſtra & defendat inductum, amotis quibuslibet Deteotoribus, ab eisdem non permittens eum deſuper a quoquam quavis occaſione, vel cauſa indebite moleſtari, Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Clauſula peculiares.

§. 9. Decernimus etiam, præmiſſa omnia, & ſingula, necnon eaſdem præſentes es quocumque capite, colore, aut prætexto, etiam ex eo, quod dicta Parochialis Eccleſia Beati Gregorii per Nos, ut præfertur, ſuppreſſa, & extincta non vacaret, aut ex Jure Inſtitutionis, Matricitatis, tituli, & ex quacumque alia occaſione Jus, & intereſſe habentes, & habere quomodolibet prætendentes, ad id vocati, citati, vel auditi non fuerint, ſeu es eo, quod dilecti filii Noſtri Moderni Cardinalis Titularis, ac Capituli, & Canonicorum prædictæ Collegiatæ Eccleſiæ Beatæ Anaſtaſiæ, ipſiuſque Decii Felicis ad hæc espreſſus non acceſſerit aſſenſus, aut cauſæ propter quas eædem præſentes emanaverint adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut es alia qualibet quantumvis juridica, juſta, legitima, pia, & privilegiata cauſa, ex quocumque capite, etiam in corpore Juris clau-

clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis oullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, vel intentiouis noſtræ, aut Jus, & intereſſe habentium, conſenſus, aliove quolibet quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem requirente defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, in Jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus eas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, & etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, ullatenus comprehendi; ſed ſemper ab illis escipi, & quoties illæ manabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam ſub quacumque poſteriori data per dictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piſcium nunc, & pro tempore exiſtentem, ac Operarios præfatos quandocumque eligenda, conceſſas, ac illas perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſicque, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicaodi, definieodi, & interpraetandi facultate, & auctoritate judicari, & interpretari debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§.10. Non obſtantibus noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis de Jure quæſito non tollendo, necnon de exprimendo in Unionibus Beneficiorom Eccleſiaſticorum vero annuo valore, ac de unionibus committendis ad partes, ac Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſſis fieri prohibentis, necnon fel.rec. Pauli II., Pauli IV., Pii V., & Sisti V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum aonatas, & quiodennia ratione beneficiorum unitorum valorem annuum 24. ducatorum auri de Camera escedentium, Cameræ, & Cancellariæ noſtræ ſolvi præcipientium, alias uniones ipſæ pro infectis haberi cenſeantur, & ſic unita beneficia, tanquam vere vacantia a Sede Apoſtolica libere impetrari poſſint: necnon ejuſdem recol.me. Pii IV., etiam Prædeceſſoris noſtri de gratiis, iotereſſe ejuſdem Cameræ infra certum tunc expreſſum tempus inſinuandis, & regiſtrandis; alias gratiæ ipſæ nullius ſint roboris, vel momenti, aut alias quomodolibet diſpoentium, aliiſque quibus etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Uoiverſalibus Conciliis editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus Cooſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Beatæ Anaſtaſiæ, & Beati Angeli Collegiatarum Eccleſiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque, iodultis, & literis Apoſtolicis illarum reſpective Capitolis, earumque pro tempore exiſteotibus Cardinalibus Titularibus, aliiſque quibuſcomque Superioribus, & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodulibet forſan conceſsis, approbatis, & innuvatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia esquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum teoores, acſi de verbo ad verbum, nihilo peoitus omiſſo, & forma in illis tradita, ad hoc obſervata inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.11. Nulli ergo omoino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſuppreſſionis, extinctioois, abdicationis, ſeparationis, diſmembrationis, incorporationis, aſſignationis, applicationis, appropriationis, declarationis, exemtionis, liberationis, conceſſionis, mandati, decreti, derogationis, & volontatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum. Sanctio pœnalis.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, tertiodecimo Kal. Martias Pontificatus Noſtri Aono Secundo.

CXVII.

Confirmatur Decretom Congregationis Episc. & Reg. pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ ſuper jure ſuffragandi. Dat. 20. Feb. 1726. An. 2.

Clem. XI. Conſt. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. agitur de alternativa officiorum in eadem Provincia, & Inn. XIII. Conſt. ed. 1723. Jul 14. P.3. facta fuit facultas Magiſtris ejusdem Provinciæ ſuſcipiendi lauream doctoratus in Collegio Conimbricen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte nonnollorum Fratrum Provinciæ Portugalliæ Ordinis B.M. de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod in Capitulis Provincialibus, Congreſſibus, & Congregationibus iotermediis, aliiſque actibus Communitatum, in quibus negotiorum reſolutio per pluralitatem ſuffragiorum juxta ejusdem Ordinis Conſtitutiones abſolvitur, contingebat interdum, quod reſolutiones, & Decreta æquitati parum conſona, ac bono dictæ Provinciæ, parum accommoda fiebant, & quod ob ſciſſuras partialitatum, illi præſertim dominabantur, qui exquiſitis artibus vota, ſive ſuffragia pro eorum fratribus conſequendis cumulare ſtudebant idque tunc potiſſimum eveniebat, quando Capitulis, & actibus prædictis interfuerant, atque ſuf- Facti expoſitio.

ſuffragium ferebant plures Religioſi, qui aliunde aliquo Conſanguinitatis, & Affinitatis vinculo invicem conjuncti, vel attinentes erant; Hi enim ut plurimum tum ſanguine, tum uniformitate conjuncti adeo præpollebant, ut propter certam tot ſuffragiorum unionem reliquis fere metum incutiebant: ſicque in ſuas partes trahebant, eoque, quo ipſi vellent, ire compellebant, quod ſane nedum alienarum libertatum læſivum, verum etiam bono totius Provinciæ valde præjudiciale exiſtebat.

§.2. Ideoque pto parte eorumdem Exponentium eidem Congregationi Cardinalium ſupplicato, quod mala hujuſmodi, aliaque ex præmiſſis oritura præveniendo mandaret, quod impoſterum, ſi quando in eadem Provincia plures Religioſos Ordinis prædicti, qui aliunde in primo, aut ſecundo reſpective gradibus Conſanguinei, vel Affines fuerint, & privilegio ſuffragandi, aut ad præſcriptum earumdem Conſtitutionum, aut etiam ex privilegio fruantur, adeſſe contingeret, in iis Capitulis, ſeu Congreſſibus, in quibus alii Affines, aut Conſanguinei pariter ſuffragantur, ejuſmodi privilegio uti nequeant, ita tamen, ut etiamſi plures ac plures ſint, nonniſi duo, iique Antiquiores actu ſuffragari poſſint, reliquis a voto abſtinentibus, iſtique ſolummodo uno, aut altero ex antiquioribus deficiente juxta eorum pariter antiquitatem ſubintrent, præcipiendo ejuſmodi Decreti omnimodam obſervantiam, quibuſcumque privilegiis tum memoratæ Provinciæ, tum peculiaribus Religioſis quomodolibet in contrarium conceſſis nequaquam obſtantibus, & ita partialitatibus, & factionibus deſtruendis, aliiſque frequenter occurrentibus malis avertendis, ac indemnitati prædictæ Provinciæ conſultum erit, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet:

Decretum prædictum.

§.3. *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, viſa relatione Patris Procuratoris Generalis, ac attentis narratis, cenſuit, & decrevit, quod in poſterum in Capitulis Provincialibus præfatæ Provinciæ ad expoſita incommoda, & inconvenientia vitanda, duo Fratres tantummodo antiquiores, ſive Germani, ſive Conſanguinei, aut Affines in primo, & ſecundo gradu ſint, & non omnes Jure ſuffragandi gaudere poſſint, & valeant, & ita in futurum ab omnibus ſervari mandavit, quibuſcumque Statutis, & Conſuetudinibus ipſius Provinciæ, & privilegiis particularibus non obſtantibus. Romæ 36 Novembris 1725. = F. Cardinalis Paulutius P. A. Archiepiſcopus Lariſſæ Secretarius.*

Preces prædictorum Fratrum.

§.4. Cum autem, ſicut dicti Exponentes Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§.5. Decernentes easdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit d. Provinciæ etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XX. Februarii MCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXVIII.

Confirmantur nonnullæ Indulgentiæ pro Minoribus, aliiſque eis ſubjectis pium exercitium Viæ Crucis peragentibus; ipſæque Indulgentiæ quibuſcumque aliis conceduntur.

Dat. 3. Martii 1726. An. 2.

Indulgentias Ejuſmodi vide Inn: XI Conſt: ed: 1692, dec: 24, P. 2. Et 1695, dec: 26, P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter plurima, & maxima ſigna immenſæ erga Nos Dei bonitatis ubique occurrentia ſummam, & admirabilem ejus in humanum genus charitatem declarat æterni ejuſdem filii Jeſu Chriſti paſſionis inexplicabile Sacramentum, quo erepti ſumus ex faucibus tenebrarum. Hinc Romani Pontifices Anteceſſores noſtri eamdem paſſionem memoria recolentibus Apoſtolicas Indulgentias, & gratias donare conſueverunt, quas ad pios Chriſtifideles in Dominicæ paſſionis contemplatione ſeſe exercentes, a nobis extendi, & confirmari, ut Chriſtiana religio in hominum cordibus augeatur, plurimum in Domino expedire putamus.

Exordium.

§.1. Eapropter dilectus filius, Frater Juſephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui de obſervantia nuncupantur, petitionem nuper exhi-

Ab Inn. XII. conceſſa fuit Indulgentia plen. applicabilis animabus Defunctorum

exhibendam Nobis curavit, qua continebatur, Fratres ejuſdem Ordinis pium exercitium, Viæ Crucis appellatum, quo tota Dominicæ paſſionis ſeries pictis tabulis, ubi commode fieri poſſet, expreſſa, inque plures ſtationes diſtributa, eo modo, quo peregrini Civitatis Sanctæ Hieruſalem loca ipſa, ubi Chriſtus paſſus eſt, recolentes, & frequentantes, inviſunt, contemplandæ proponeretur in varias Chriſtianorum Provincias magno Animarum fructu intuliſſe, ac piæ recordationis Anteceſſorem Noſtrum Innocentium Papam XII. hujuſmodi exercitium largitione cæleſtium munerum promoviſſe per literas Apoſtolicas in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris incipientes: *Ad ea per quæ*, Romæ datas apud S. Mariam Majorem die 24. Decembris anno 1692. Pontificatus II., ubi inter alia omnibus, & ſingulis Fratribus, & Monialibus, atque aliis utrioſque ſexus perſonis Ordinum, & Congregationum, obedientiæ, ſeu directioni Miniſtri Generalis Fratrum Minorum de obſervantia ſubjectis, Chriſtifidelibus Confratribus, & Conſororibos quarumcumque Confraternitatum, & Societatum, ſive ſub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, ſive ſub alia qualibet invocatione, in eorumdem Fratrum, & Monialium Eccleſiis canonice erectarum, ſive erigendarum, orationi mentali quæ dicitur Viæ Crucis exercitium, quo ratione ſuæ regulæ, & Conſtitutionum quotidie tenentur, operam dantibus, pro qualibet vice dierum centum, per duos quadrantes vero continuatos, vel ſaltem per quadrantem horæ ſingulis diebus, perque totum menſem orationi, & exercitio hujuſmodi vacantibus, dummodo vere pœnitentes, & peccata ſua confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumſiſſent, proque Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces fudiſſent ſemel quolibet menſe plenariam peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem, quam per modum ſuffragii Animabus Chriſtifidelium, Deo in charitate conjuncti, ex hac vita migrantibus applicare poſſent Apoſtolica auctoritate perpetuis futuris temporibus miſericorditer conceſſit.

Ab eodem aliæ Indulgentiæ communicatę fuere.

§.2. Poſtmodum dictus Innocentius Anteceſſor per alias Apoſtolicas literas, incipientes: *Sua Nobis*, ſub Plumbo Romæ datas apud Sanctam Mariam Majorem VII. Kalendas Januarias Anno Dominicæ Incarnationis 1695. Pontificatus V. inter alia Decretum Ven. Fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum diei 12. Novembris anni 1695. per ſe die xv. ejuſdem menſis approbatum declaraverat, pia loca Viæ Crucis ſeu Calvarii ad recolendam, & meditandam Chriſti paſſionem, a prædictis Fratribus, & Monialibus, aliiſve perſonis ad inſtar Stationum Calvarii Montis, erecta, atque inſtituta, in privilegiorum, atque Indulgentiarum plenariarum nondum revocatarum, generali, mutua, & reciproca communicatione per Apoſtolicam Sedem conceſſa, & literis piæ memoriæ Anteceſſoris noſtri Innocentii PP. XI. in forma Brevis ſub die 5. Septembris Anni Incarnationis Dominicæ 1686. comprehendi; ideoque frui, & gaudere Indulgentiis in iiſdem literis Innocentii PP. XI. expreſſis: quæ omnia ſub Sententiis, cenſuris, & pœnis in contradictores infligendis, executioni tradi, & publicari mandavit, ut in utriuſque literis ejuſdem Innocentii PP. XII. plenius continetur.

Preces Prioris Generalis pro Indulgentiarum confirmatione, earumque ampliatione.

§.3. Cum autem ſicut eadem petitio Fratris Joſephi ab Ebora ſubjungebat, prædictum exercitium Viæ Crucis in omnibus ferme Eccleſiis Ordinis Fratrum Minorum de obſervantia, diebus feſtis tam pio operi adſignatis religioſe peragatur, quamplurimis Chriſtifidelibus Miniſtro Generali nequaquam ſubjectis extra Ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem Fratres, ut tam Sanctum exercitium pro Animarum ſalute ulterius propagetur, Indulgentias, & privilegia, etiam per Viam Communicationis, ut præfertur, conceſſa, & utriuſque Innocentii Anteceſſorum Noſtrorum literas ſuperius memoratas, atque alias, ſi quæ ſunt, idem exercitium reſpicientes, Decretumque a Ven: Fratribus S. R. E. Cardinalibus olim confectum, ac poſtmodum Apoſtolica auctoritate confirmatum, prævia ejus declaratione ad tollendas omnes ambiguitates,. ſuper ejus interpretatione forſan exortas, per Nos, & Sedem Apoſtolicam approbari, & confirmari cupiant, eaſdemque Indulgentias, & privilegia ad quoſcumque Chriſtifideles, etiam dicto Miniſtro Generali nullo modo ſubjectos, extendi, & ampliari enixe depoſcant:

§.4. Hinc ad dicti Fratris Joſephi Mariæ preces, præmiſſis omnibus opportune providere cupientes, Nos qui omnem operam libenter impendimus, ut omnes Dominicæ paſſionis memoriam ſæpe animo repetant, & ſalutarem illius fructum percipiant, eumdem Joſephum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ipſumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Indulgentias etiam pro Animabus in Chriſti charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia etiam per viam Communicationis conceſſa in literis utriuſque Innocentii, in quo Decreto Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium expreſſa, & declarata, ac quibuſcumque aliis literis Apoſtolicis idem exercitium Viæ Crucis reſpicientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem, alienamque interpretationem, inde quomodocumque ortam, aut fortaſſe orituram, ut fideles per exercitationem bonorum operum Sacroſanctos Eccleſiæ theſauros abſque ulla Animi hæſitatione adipiſcantur, declaramus, Fratres, Moniales, ac perſonas ſuperius memoratas exercitium Viæ Crucis hujuſmodi peragentes de privilegiis, & Indulgentiis, etiam plenariis ſub generali, mutua, & reciproca communicatione per Sedem Apoſtolicam conceſſis, vere communicare, & participes fieri, proptereaque frui, & gaudere indulgentiis, ac Privilegiis, quæ Romani Pontifices locis Sanctis, ac illorum Stationibus intra, & extra Hieruſalem largiti fuerunt, perinde ac ſi exercitium prædictum ibidem peragerent: atque ita ab omnibus aſſeri, & cenſeri debere volumus, ideoque ea omnia hactenus recenſita, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus, & innovamus, & perpetuæ, ac inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur iiſdem adjicimus, omneſque, & ſingulos, tam

Confirmatio præd: Indulgentiarum.

Juris, quam Facti defectus, ſi qui in eis quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§.5. Inſuper, ne in participatione bonorum Spiritualium, quæ ab exercitio Viæ Crucis provenire ſperamus, ullus arceatur, de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, Indulgentias, etiam Animabus in Chriſti charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia ſuperius expreſſa, etiam per viam Communicationis Indulgentiarum, quæ locis Sanctis intra, & extra Hieruſalem conceſſæ fuerunt, aut alias quomodolibet, Fratribus, Monialibus, ac Perſonis jamdictis, quæ per Nos approbantur, & confirmantur ad quoſcumque Chriſtifideles utriuſque ſexus Miniſtro Generali nullo modo ſubjectos, qui exercitium Viæ Crucis, & alia Chriſtianæ pietatis opera eiſdem modo, & forma, quæ a Fratribus, & Perſonis prædictis peraguntur, pie ac devote penes Fratres dicti Ordinis privative quoad alios quoſcumque, peragent, & implebunt, perpetuo extendimus, & ampliamus,

Clauſulæ; §.6. Decernentes, præſentes Literas noſtras inque eis contenta quæcumque de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Noſtræ, aut quocumque alio defectu notari, Impugnari, invalidari, ad terminos Juris vel Facti, aut gratiæ remedium impetrari, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per Nos, vel Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices, aut Sedem Apoſtolicam pro tempore factis, comprehendi non poſſe ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo ſemper conceſſas, ac perpetuo validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, & obtinere debere. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus,

§.7. Non obſtantibus quatenus opus ſit, piæ memoriæ Pauli PP. V. ſimiliter prædeceſſoris Noſtri nonnullarum Indulgentiarum revocatione, ſive moderatione, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Indulgentiis non concedendis *ad inſtar*, dictique Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis. §.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, confirmationis, approbationis, innovationis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, extenſionis, ampliationis; & Decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, quinto Nonas Martias, Pontificatus noſtri anno II.

CXIX.

Præcipitur executio Conſtitutionis Inn. XIII. pro Eccleſiaſtica Diſciplina in Regnis Hiſpaniarum, cum nonnullis Ordinationibus. Dat. 17. Mar. 1726. An. 2.

Laudata Conſtitutio ed. fuit 1723. Maji 13. P. 2. Et ab hoc Pontifice confirmata Conſt. ed. 1724. Sept. 23. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Paſtoralis officii ſolicitudo Nos admonet in his vigilantiæ, & auctoritatis Noſtræ partes libenter interponere, ut quæ a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus Noſtris ad Dominici Gregis, animarumque ſalutem, & directionem provide conſtituta reperiuntur, ſuum plenarium ſortiantur effectum.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis. §.1. Cum itaque quampluriom ex Ven. Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis Regnorum Hiſpaniarum literis, non ita pridem intellexerimus, Conſtitutionem pro Eccleſiaſticæ diſciplinæ in eiſdem Regnis conſervatione, & inſtauratione a fel. rec. Innocentio PP. XIII. prædeceſſore Noſtro die 13. Maii 1723. poſt maturum conſilium editam quæ incipit: *Apoſtolici Miniſterii &c.* ac ſubinde a Nobis per quaſdam Noſtras in ſimili forma Brevis die 23. Septembris 1724. deſuper expeditas literas, quibus totum ipſius Conſtitutionis tenorem inſeruimus confirmatam, & innovatam per nonnullos præſertim Regulares in dictis Regnis degentes haud omnino, ut par erat, ſervari, quinimo ejus executionem variis artibus, inanibuſque prætextibus retardari, atque eludi graviter commoti fuimus, nec defuimus perinde dolorem, ac indignationem Noſtram cum ſuperioribus generalibus ipſorum Ordinum communicare, eiſque diſerte explicare firmam, conſtantemque voluntatem, ac intentionem noſtram eſſe, ut memorata Conſtitutio promptæ, & omnimodæ executioni demandaretur, & in tranſgreſſores, ſeu inobedientes condignis pœnis animadverteretur; Ipſi vero Superiores Generales pro ea, qua præditi ſunt prudentia, probitate, & filiali in Nos, & hujus Sanctæ Sedis mandata obſequio, id contra, & præter eorum mentem, ac non ſine intimo animi ſui mœrore, accidiſſe Nobis ingenue declararunt, ut vehementer etiam improbantes quidquid contra eamdem Conſtitutionem ſcripto, vel facto attentatum fuerit per aliquot ſuos ſubditos, pro quibus erroris, ac noxæ veniam a Nobis ſupplicitet imploraverunt, ſimulque polliciti ſunt ſedulam ſe daturos operam, ut quæ in ea facienda, ſervandaque præſcribuntur, ab omnibus, & ſingulis ſuis Religioſis abſque mora adimpleatur.

Reprobantur omnia geſta ad impediendam prædictæ Conſtitutionem. §.2. Licet autem Nos non minus ad enixas eorumdem Superiorum Generalium preces, quam ob peculiarem paternæ charitatis affectum quo Religioſas ſemper proſequuti ſumus, & proſequi-

Digitized by Google

nis exequu-tionem.

ſequimur familias, in quarum altera, inclito nempe Fratrum Prædicatorum Ordine diu verſati ſumus a pœnis adverſus dictos tranſgreſſores infligendis abſtineamus, nihilominus quæcumque hactenus ad remorandam, ſive eludendam, aut quomodolibet impediendam prædictæ Conſtitutionis executionem a nonnullis ex præfatis Regularibus ſcripta, acta, & geſta fuerunt cum inde ſequutis, & quomodocumque ſequuturis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium reprobamus, & damnamus, ac pro reprobatis, & damnatis ab omnibus haberi volumus, & decernimus,

Præceptum pro obſervantia laudatæ Conſtitutionis.

§.3. Præterea gravius mentis Noſtræ ſuper eadem Conſtitutione teſtimonium, ac Judicium perhibere volentes, diſtricte, ac in virtute Sanctæ Obedientiæ Nobis vicaria Chriſti poteſtate in Terris fungentibus ab univerſis Chriſti fidelibus debitæ, harum ſerie denuo præcipimus, & mandamus, ut exacte, & inviolabiliter, omnique colore, prætextu, titulo, & contraria quavis interpretatione prorſus ſublatis, ſerventur omnia, & ſingula in enarrata Innocentii prædeceſſoris Conſtitutione Sancita, ordinata, declarata, ac quoquo modo contenta, quæ Clerum tum Sæcularem, tum Regularem prædictorum Regnorum concernunt, etiam juſta formam in hiſce literis Noſtris, ut infra, præſcribendam.

De numero Religioſorum in Cœnobiis.

§.4. Cum igitur in eadem Conſtitutione inter alia cautum fuerit, ne in Monaſteria, Conventus, & Domos, tam Virorum, quam Mulierum plures perſonæ reciperentur, quam quæ, vel ea proventibus ipſorum Monaſteriorum, Conventuum, aut Domorum, ſive ea conſuetis eleemoſynis, aliiſque obventionibus in commune conferendis poſſint commode ſuſtentari; Hinc pro firmiori ſaluberrimæ iſtius ſanctionis robore ſtatuimus, ut Superiores eorumdem Monaſteriorum, Conventuum, & Domorum ſubditis ſuis, ſive Clericis, ſive Converſis ibidem degentibus ſubminiſtrari curent, & faciant omnia ad victum, & veſtitum neceſſaria; Et ſi plures Religioſos in aliquo Conventu nunc exiſtere compertum fuerit, quam in eo juſta modum præmiſſum ſuſtentari valeant, Superior Provincialis, ſive Prælatus eos ad alterum ejuſdem Provinciæ Conventum, qui ipſorum ſuſtentationi idoneus, & ſufficiens ſit ſtatim transferat; Quatenus vero numerus Religioſorum in ſingulis Provinciis degentium, vires Conventuum uniuſcujuſque Provinciæ reſpective excedat, non alii deinceps ad Religioſum habitum in ea ſuſcipiendum admittantur, donec per obitum hodie viventium illo redactus ſit, ut commode ali valeant. Dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in eiſdem Hiſpaniarum Regnis Nuncio ſerio injungentes, quatenus ſedulo curet, ut præmiſſa plenarium ſuum effectum obtineant, prout illi in dicta Conſtitutione demandatum fuerat.

De Religioſis ad Ordines promovendis.

§.5. Similiter volumus, ut in promotione Regularium ad Ordines, Decretum præ: me: Clementis PP.VIII. prædeceſſoris etiam Noſtri, juxta memoratam Conſtitutionem accuratiſſime obſervetur, diſtricte quoque inhibentes omnibus Archiepiſcopis, & Epiſcopis præfatis, ne eoſdem Ordines conferre præſumant alicui Regulari, qui vel in Monaſterio, ſive Conventu intra ſuam Diœceſim ſito non degat, vel ſi de familia Monaſterii, ſeu Conventus alterius Diœceſis fuerit, literas dimiſſorias ſui Superioris Regularis non exhibeat, ſervata in præmiſſis Decreti Clementis, ac Conſtitutionis Innocentii prædeceſſorum prædictorum diſpoſitione.

De Clauſura Monialium.

§.6. Eiſdem quoque Archiepiſcopis, & Epiſcopis ſub interminatione Divini Judicii denuo præcipimus, ut quibuſcumque Mulierum Monaſteriis tam ſibi ſubjectis, quam etiam quomodolibet exemptis, omni ſtudio, ac diligentia incumbant, & advigilent executioni eorum, quæ pro cuſtodienda Sanctimonialium Clauſura, impediendoque in dicta Monaſteria exterorum ingreſſu tum in Sacri Con. Tridentini Decretis, tum in Conſtitutione ſimilis memoriæ Gregorii Papæ XIII. prædeceſſoris itidem Noſtri, quam idem Innocentius prædeceſſor in præfata ſua Conſtitutione innovavit; deſuper ſancita fuerunt.

De Confeſſariis.

§.7. Porro injungimus quoque exactam ejuſdem Innocentii Conſtitutionis obſervantiam circa Confeſſiones a Regularibus prædictis, nec etiam ex Indulto, quod eis competere perperam prætenditur in vim Bullæ Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, nec ex alio quocumque privilegio excipiendos abſque præcedente approbatione, & licentia Ordinarii pro tempore exiſtentis Loci, in quo Sacramentum Pœnitentiæ miniſtretur, ſervata quoque limitatione, quæ in ipſa licentia ab eodem Ordinario adjecta fuerit, vel quo ad tempus, vel quo ad locum, vel genus perſonarum; Declarantes, quod in omnibus caſibus prædictis Confeſſiones aliter factæ, & reſpective exceptæ nullæ, atque invalidæ, ipſique Confeſſarii eo ipſo ſuſpenſi erunt.

De Confeſſariis Monialium.

§.8. Ad hæc rurſus probibemus, atque interdicimus, ne Regulares cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti excipere audeant Confeſſiones Monialium, etiam eorum regimini ſubjectarum, & ab Ordinarii Juriſdictione quomodolibet exemptarum, niſi ultra licentiam ſuorum Superiorum Regularium examinati fuerint, & pro ipſorum Monialium Confeſſionibus audiendis ſpecialiter approbato ab EpiſcopoDiœceſano; Et ſi ſecus factum fuerit, tunc quoque Confeſſiones irritas, & Confeſſarios ipſo Jure ſuſpenſos fore itidem declaramus; Ab hujuſmodi tamen lege, & ordinatione ad ſupplicationem dilecti filii Noſtri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati eximimus ſuperiores Generales, ac etiam Provinciales cujuſvis Ordinis Regularis, quibus, ut Confeſſiones Monialium, ſibi tamen ſubjectarum dumtaxat, abſque iſtiuſmodi ſpeciali approbatione Epiſcopi Diœceſani audire licite, & valide poſſint, permittimus, & indulgemus.

De Confeſſariis Extraordinariis Monialium.

§.9. Et quia mentis, ac intentionis noſtræ eſt, ut remota quavis diverſa intelligentia, & interpretatione præciſe ſerventur ea, quæ in eadem Innocentii prædeceſſoris Conſtitutione ſuper aſſignatione, ſeu deputatione Confeſſarii extraordinarii Monialibus ſub Prælatorum Regularium gubernio viventibus diſpoſita fuerunt, ſtatuimus quoque, ut ſuperiores, qui Decretum illud quocumque titulo, vel prætextu non ſervaverint, vel ejus executioni aliquod impedimentum directe, aut indirecte præbuerint, ipſo facto ſuſpenſionem ab eorum officiis necnon privationem vocis tam activæ, quam paſſivæ incurrant.

De Oratoriis privatis, & Altaribus portatilibus.

§.10. Eiſdemque pœnis eo ipſo, & abſque alia declaratione incurrendis ſubjicimus etiam Regulares, qui ſancitis, & ordinatis, tum a rec. me: Clemente PP. XI. tum ab ipſo Innocentio prædeceſſoribus, quoad celebrationem Miſſæ in Oratoriis privatis, ſive eorumdem Regularium Cellis, necnon uſum Altaris geſtatorii, ſeu portatilis qualitercumque contravenerint, ſeu minime obtemperaverint.

Clauſulæ.

§.11. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari debere; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac ſedis præfatæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio ſpecifica.

§.12. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, & quorumvis Monaſteriorum, Conventuum, Eccleſiarum, Locorum piorum, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus etiam Jeſu, ac Monaſteriis, Conventibus, Eccleſiis, & Locis piis, prædictis, illorumque reſpective Superioribus, aliiſve quibuslibet perſonis, etiam ſpecialiſſima mentione dignis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu proprio, ac ex certa ſcientia, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſo habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, & inſererentur, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, eiſdem præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Mandatur publicatio harum literarũ.

§.13. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius adveniant, volumus, illas, ſeu earum exempla ad Valvas Eccleſiæ Lateranen, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari, ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent, utque ipſarum literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ,

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXVII. Martii MDCCXXVI. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

CXX.

Statuuntur nonnulla pro artis Agrariæ ſublevamine, & ſecuritate Annonæ in mutuationibus.

Dat. 28. Mart. 1726. Ann. 2.

Alia Statuta ad bonum Annonæ regimen & rei agrariæ beneficium habentur Conſt. ed. 1725. Oct. 15. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio &c.

Cauſæ præſentis motus proprii.

§.1. ESſendo che per veder ſempre piu accreſciuta la proficua, e nobil'Arte Agraria colla ubertoſa Cultura ſpecialmente dell'Agro, e Diſtretto di Roma a commodo di tutti i Noſtri ſudditi, abbiamo Noi fra gl'altri ordini, e proviſioni riferite nel precedente Noſtro Moto proprio ſegnato il di 15. Ottobre dell'anno ſcorſo, dimoſtrato il Noſtro paterno amore colla gratuita impreſtanza ordinata di ſcudi 60 mila in ſollievo de Cultori, Lavoratori, ed Affittuarj dell'Agro Romano, e di altri ſcudi 50 mila per li Diſtrittuali, ed altri di Civitavecchia, Corneto, Toſcanella, Vetralla, e Piperno, benche non compreſi nel ſudetto Diſtretto, come in altro Noſtro Chirografo ſegnato li 4. Febraro ſcorſo, provenienti dalla munificenza de Noſtri predeceſſori, e da ſopravanzi attinenti alla Noſtra Camera, ed Annona, & accioche di queſto denaro, che gratuitamente impreſtarà la detta Noſtra Annona, e Camera conſeguiſca in ciaſcun anno l'intiera reſtituzione affine di conſervarlo in perpetuo per continuo impiego di queſta publica utilità, ſenza che abbia da ſoggiacere a perdita, e diminuzione.

Statuitur, ut Annona in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis, & prælationis privilegiis gaudeat.

§.2. Perciò inteſo il parere di Monſignore Anſidei Arciveſcovo di Damiata Aſſeſſore del Sant'Offizio, di Monſignore del Palagio Prefetto dell'Annona, di Monſignore Aleſſandro Abbati Segretario della Congregazione da Noi deputata, e di Monſignore Fargna Aſſeſſore della medeſima deſtinatl a queſto preciſo effetto dall'iſteſſa Congregazione; con queſto Moto pro-

proprio, e colla pienezza della Noſtra poteſtà, vogliamo, e comandiamo, che detta Noſtra Annona di Roma per li Crediti dell'Impreſtanze fatte, e che farà delli ſcudi 60 mila per l'Agro Romano, e delli ſcudi 50 mila per il Diſtretto, e Luoghi di ſopra compreſi, ed anche per altre maggiori ſomme, che impreſtaſſe, debba godere tutti i Privilegj Fiſcali, che gode la Noſtra Camera per i Crediti, e denari Fiſcali tanto per dritto della ragion comune, quanto per uſo, e conſuetudine dell'iſteſſa Camera. Dichiariamo in oltre, vogliamo, ed ordiniamo, che fatte da Monſignore Prefetto dell'Annona l'impreſtanze a Padroni, Lavoratori, & Affittuarj coll'infraſcritte condizioni, e cautele (ſalve le ſigurtà & altri maggiori cautele, che ad altri effetti parerà giuſto di eſigere alla detta Congregazione Deputata, e a Monſignore ſudetto Prefetto pro tempore) ſi abbia per provata la verſione del denaro impreſtato nella Cauſa, che ſi eſprimerà, e che perciò la noſtra Annona di Roma debba godere in concorſo d'altri creditori tutti quei privilegj d'anteriorità, poziorità, e prelazione, che le competerebbero, ſe pienamente, e concludentemente aveſſe provata la verſione nella Cauſa eſpreſſa, da cui l'aſſolviamo nel modo ſopradetto, e vogliamo, che ogni Tribunale, e Giudice pronunzj, ſentenzj, e diſiniſca, come ſe tal verſione foſſe pienamente provata.

Decernuntur quædam pro ejuſdem ſecuritate in mutuationibus.

§.3. Le condizioni poi, e cautele, con cui ſi dovranno far dette Impreſtanze a i cultori de' Terreni, Lavoratori, ed Affittuarj, ſaranno, che le medeſime Impreſtanze ſi faccino a i Padronali dei Fondi dell'Agro Romano, colla fede dell'Agrimenſore, che con giuramento atteſti la quantità del Terreno ridotto a Maeſe colla ſpecificazione della Contrada, e confine. A i Lavoratori poi, ed Affittuarj del medeſimo Agro Romano ſi faccino non ſolo colla fede del Padrone, che atteſti aver dato in Affitto, o a cultura tanto di Terreno colla ſpecificazione parimente della Contrada, e confini, e che per il tal anno detto Lavoratore, e Affittuario ha l'obligo di Seminare rubia ...... Ma di piu che il medeſimo Affittuario, o Lavoratore debba eſibire altra fede giurata dell'Agrimenſore, il quale teſtifichi, che eſſo Lavoratore, o Affittuario abbia ridotto a maeſe rub....... colla ſpecificazione della Contrada, e Confini; Se poi le fedi, che i Padroni de i Fondi, e Terreni, e gl'Agrimenſori faranno come ſopra ſi trovaſſero mai in tutto, o in parte non vere, e inſuſſiſtenti, in tal caſo vogliamo, e ordiniamo, che li detti Padroni, e Agrimenſori reſtino per tutta l'Impreſtanza fattali tenuti alla noſtra Annona *æque principaliter*, *& in ſolidum* con quelli, che avranno ricevute l'Impreſtanze. Vogliamo ancora, e ordiniamo, che la Noſtra Annona prima di far Impreſtanza à Lavoratori, ed Affittuarj, debbano queſti far precedere un' Interpellazione a i ſudetti Padronali a giuſtificare ſe abbiano fatte l'Impreſtanze ad eſſi Lavoratori, ed Affittuarj, o pure ſe vogliono eſſi far la ſudetta Impreſtanza nel modo, e in quella quantita, che ſtabilirà Monſignore Prefetto, col quale ſi debba preſigere il termine di ſoli tre giorni, e ſpirato detto termine, e non dichiarando detti Padroni, che abbiano fatta detta Impreſtanza, nè di volerla fare, in tal caſo vogliamo, che la detta Noſtra Annona ſenza altro conſenſo delli ſteſſi Padroni, ſia preferita ſopra tutto il Grano, Biade, o altro, che ſi raccorrà nelle Maeſi ſeminate da detti Affittuarj, o Lavoratori coll'ajuto di dette Impreſtanze, o ſi ritrovi nell'Ara, o ſia ſtato condottato fuori del medeſimo Fondo, o Terreno, e collocato in altri Granari. Vogliamo finalmente, ordiniamo, e commandiamo, che la Noſtra Annona per l'Impreſtanze fatte ſopra li Grani, e raccolte coll'ajuto di eſſe ſia preferita anche a i Fornari Creditori per prezzo di Pane ogni volta, e quando non giuſtifichino, che il Pane ſia ſtato ſomminiſtrato per la medeſima raccolta, nel qual caſo, ſolamente intendiamo reſtino fermi i loro Privilegj, come di ragione; Quando poi non giuſtifichino, che detto Pane ſia ſtato ſomminiſtrato per la medeſima raccolta, in tal caſo dichiariamo, che i loro Crediti per prezzo come ſopra di Pane, che appariſca ſomminiſtrato per gl'anni antecedenti, vogliamo, ed ordiniamo non gli ſuffraghino in pregiudizio, e concorſo della Noſtra Annona, a quali per ciò eſpreſſamente, e generalmente per l'effetto ſudetto però ſolamente, e nei termini ſopra riferiti deroghiamo, ed in ſpecie a quelli conceſſigli ſopra detta prelazione dalla ſa. me. di Gregorio XIII., che incomincia = *Sicut accepimus* = e di Siſto V. che incomincia = *Cæleſtis Pater* = e di Urbano VIII., come anche ad altre conceſſioni di Noſtri predeceſſori ancorchè aveſſero biſogno di ſpecial menzione.

§.4. Per ultimo vogliamo, ed ordiniamo, che le ſudette Preordinazioni, e Provedimenti abbiano luogo riſpetto a i Padronali delle Tenute, Campi, e Caſali, loro Lavoratori, Affittuarj, e Cultori de' Terreni dell'Agro Romano; Riſpetto poi a i Padroni, Lavoratori, Affittuarj, e Agricoltori del Diſtretto, e Luoghi come ſopra compreſi, vogliamo, che adempite le ſudette condizioni goda la Noſtra Annona, e per eſſa li Commiſſarj Locali l'iſteſſi Privilegj, e prelazione di ſopra ſpecificate. Dichiaramo in oltre, che ſotto queſto Noſtro Moto proprio intendiamo compreſi, conforme Noi coll'iſteſſa Noſtra piena, ed aſſoluta poteſtà (a cauſa di dette Impreſtanze) comprendiamo univerſalmente tutti i Padroni, e Poſſeſſori (per qualſivoglia titolo) di eſſe Tenute, Terreni, Campi, e Caſali dell'Agro Romano, e Diſtretto tanto ſecolari, che Eccleſiaſtici, e Regolari anche delle undeci Congregazioni, Compagnia di Gesù, S. Offizio, Officiali, e Miniſtri, che eſercitano qualunque autorità, e poteſtà, anche li Reverendiſſimi Cardinali della S.R.C. Legati a Latere, Veſcovi, Arciveſcovi, Patriarchi, Abbati, Camerali, e tutti gl'altri, che aveſſero neceſſità di ſpecial menzione, quali vogliamo ſi abbiano qui per eſpreſſi, come pure tutti i Monaſteri, Oſpedali, Archioſpedali, Luoghi pii, Chieſe, Abazie, Baſiliche, Capitoli, Collegiate, Archiconfraternite; Feudatarj, Cenſuarj, Duchi, Principi, Marcheſi, Conti, Baroni, tanto mediatamente, che immediatamente ſoggetti alla Santa Sede Apoſtolica, ed altri di qualſivoglia ſtato, grado, condizione, e di qualſivoglia autorità, e Dignità con derogare, conforme deroghiamo univerſalmente a tutti, e ſingoli privilegj, eſezioni, ed immunità conceſſe per lettere Apo-

Clauſulæ peculiares.

Apoſtoliche, anche conſiſtorialmente per Breve, o di Moto proprio, benehe eon titolo oneroſo, quali tutti per l'effetto ſudetto d'adeſſo in perpetuo rivochiamo, caſſiamo, abroghiamo, ed annulliamo, eſſendo tale la mente, e volontà Noſtra eſpreſſa, e ehe coſì, e non altrimenti debba giudicarſi, diffinirſi, ed interpretarſi dalla ſudetta Congregazione da Noi deputata *pro Annona, & re Agraria bene gerenda* nel precedente Noſtro Moto proprio, alla qnale concediamo giuriſdizione, e facolta di giudicare privativamente a qualſivoglia Tribunale, o Giudiei, togliendo Noi ad eſſi tutte le facoltà, ed antorità di diffinire, ed interpretare diverſamente, e le medeſime facoltà, antorità, e giuriſdizioni unicamente ſpettino alla medeſima Congregazione, volendo anche, e decretando, che il preſente noſtro Moto proprio benche non ammeſſo, nè regiſtrato in piena Camera, e ne' ſuoi libri a tenore della Bolla di Pio IV. de regiſtrandis, vaglia, ed abbia ſempre il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore colla noſtra ſemplice ſottoſcrizione, nè ſe gli poſſa opporre di ſurrezione, orrezione, nè di verun altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione. Dato dal Noſtro Palazzo Apoſtolico in Vaticano queſto di 28. Marzo 1726.

BENEDICTUS PAPA XIII.

CXXI.

Dat. 6. Maji 1726. An. 2.

Confirmantur privilegia Academiæ Theologicæ, in Archigymnaſio Sapientiæ erectæ, conceſſa; aliaque plurima pro ejuſdem directione, & incremento conceduntur, ac ſtatuuntur.

Hujuſmodi Academia approbata fuit a Clem. XI. ut in Conſtitutione hac relata.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Excelſa Sedis Apoſtolicæ ſpecula conſtituti, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, ad excitanda Sacrarum literarum, & bonarum diſciplinarum ſtudia, debitumque virtuti honorem rependendum, prudenti diſpoſita conſilio, & felici, fauſtoque inchoata eſſe noſcuntur principio, proſequi, & quantum Nobis ex Alto conceditur, perficere ſtudemus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, rationi, ac recto ordini conſentaneum fore in Domino arbitramur.

§. 1. Alias ſiquidem emanarunt a fel. re. Clemente PP. XI. Prædeceſſore Noſtro, ad favorem Academiæ Theologicæ nuncupatæ non ita pridem in Urbe inſtitutæ, literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur videlicet.

Literæ Clem. XI. in Academiæ favorem emanatæ.

Clemens Papa XI. Ad perpetuam rei memoriam. *Inſcrutabili Divinæ Bonitatis, atque Sapientiæ providentia ad Eccleſiæ Catholicæ per univerſum Terrarum Orbem diffuſæ regimen, meritis, licet imparibus evecti, inter multiplices Paſtoralis vigilantiæ noſtræ curas, Sacrarum literarum, ac præſertim Theologicæ facultatis ſtudia, per quæ depulſa ignorantiæ caligine mortalium mentes luce veritatis illuſtrantur, ad ſupernæ Deitatis eſſentiam veraciter contemplandam iter panditur, ſana doctrina aſſeritur, Catholicæ Fidei puritas ab Hæreſibus, praviſque Dogmatibus gladio ſpiritus vindicata eniteſcit, illiuſque, & Divini cultus propagationi, ac aliis Chriſtianæ Reipublicæ commodis conſulitur ubique locorum, ac præcipue in hac Alma Urbe noſtra, ex qua Doctrinæ, & bonorum operum exempla in reliquas Chriſtiani Orbis partes aſſidue promanant, quantum Nobis ex alto conceditur, promovere, excitare, & confovere ſtudemus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis ad Omnipotentis Dei gloriam, Eccleſiæque decus, & præſidium, ac Chriſtifidelium utilitatem cognoſcimus in Domino ſalubriter expedire. Cum itaque alias, nempe ab ipſis Pontificatus noſtri primordiis, quædam Academia Theologica nuncupata, in qua plures in ea facultate verſati, ac etiam Magiſtri, ſeu Doctores, aut alias graduati ad pleniorem, & ſublimiorum Sacrarum, Divinarumque rerum cognitionem aſpirantes, Sacræ Theologiæ, necnon Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Diſciplinis præcipuam, ſedulamque operam laudabiliter hactenus navarunt, & adhuc indefeſſis ſtudiis navare non deſiſtunt, ſub auſpiciis noſtris, ac Nobis annuentibus in Urbe præfata erecta, ſeu inſtituta ſit, eique uſum loci in Ædibus publici Gymnaſii Sapientiæ nuncupati ejuſdem Urbis pro ſuis Conventibus habendis, & functionibus peragendis, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis aſſignaverimus, & conceſſerimus, & ſicut plurimorum præſtantium Virorum teſtimonio, imo etiam nonnullarum ex Ven. Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus, qui literariis ipſius Academiæ exercitationibus, & diſceptationibus ſæpius interfuerunt, relatione accepimus, Dilecti filii Academici eidem Academiæ adſcripti, notabiles in prædictis Diſciplinis progreſſus jam fecerint, & in dies facere pergant, unde non obſcura ſpes affulgeat, fore ut dicta Academia, benedicente Domino non ſolum majora in poſterum ſuſcipiat incrementa, verum etiam ſuaviſſimos, uberesque fructus in Eccleſia Dei quandoque proferat in eumque finem prædicti Academici pro recto, & felici Academiæ hujuſmodi gubernio nonnullas Conſtitutiones, ſeu Statuta, quæ per bo. me. Thomam Mariam, dum vixit, ejuſdem S. R. E. Cardinalem Ferrarium Sancti Clementis nuncupatum juſſu noſtro reviſa, & ſubinde approbata fuerunt, jampridem condiderint, quorum tenor eſt, qui ſequitur, videlicet.*

CONSTITUTIONES

Academiæ Theologicæ.

§. 2. *Academiam Theologicam ſolum illis patere volumus, qui Theologiæ ſaltem quadriennio ſedulam operam navarunt. Horum ingeniis exercendis, perfectaque doctrina imbuendis, bis in hebdomada, ſcilicet feria tertia, & ſexta de Sacris, Diviniſque rebus diſputabitur. Alternis Theologica, alternis hiſtorica diſputatio erit; identidem vero vel ad noſtræ Religionis dogmata pertinentes controverſiæ, vel ad Sacras literas diſceptabuntur. Ab exercitationibus vacatio erit a Dominica Sexageſimæ ad Dominicam Quadrageſimæ, a die Palmarum ad diem Dominicam in Albis, & a decimoſexta Kal. Octobris ad decimamquintam Kal. Decembris. Ex univerſa Theologia, atque Hiſtoria Eccleſiaſtica præcipue quæſtiones a Cenſoribus ſelectæ triennii diſputationibus abſol-* Statuta laudatæ Academiæ.

abſolventur: eorumdem judicia, quæ in contrarias partes diſputari poſſunt, quæve in alteram tantum decernetur. Ordo in Theologicis ad ſummam Divi Thomæ; In Hiſtoricis ad ſeriem temporum accommodabitur. In quocumque Conventu Academicus, cui id fuerit injunctum, primum ea, quæ in quæſtione verſantur, breviter, ac luculenter explicabit, tum duo cum eo ſolidam horam diſceptando decertabunt, ille eorum argumenta, & conquiſitas rationes acute refellet, & confutabit. Quilibet Academicus exacto anno ſolemnem diſputationem habebit; ſex horas, tres ante, tres poſt meridiem diſputabit. Omnes Academicorum munia triennio ſaltem obibunt, & labores, qua diſputando, qua in ſolemnibus diſputationibus, accurate diſceptando ſuſtinebunt; Completo triennio proximum a Cenſoribus locum, ac ſedem honoris ergo habebunt de omnibus, quæ ab Academicis conſciſcenter ſuffragium ferent. Quicumque ſex annos Academici munia obierit, & labores ſubierit, inter Cenſores referendus. De controverſiis diſceptandis, cenſoris judicium erit, unus minus ſolemnibus, tres ſolemnibus diſputationibus præſidebunt; quid de illis ſentiant, judicabunt; ſuffragia occulta erunt, ſoli Academico a Secretis nota, ut poſſit, cum fuerit opportunum; doctrinæ cujuſque teſtimonium perhibere. Academicus a Secretis, qui & Cenſor erit, cunctis ſolemnibus diſputationibus una cum duobus aliis Cenſoribus præerit, non ſolemnibus, tunc cum Cenſorem non adeſſe contigerit. Diem ſolemnibus diſputationibus ſtatuet; eum pro iis habendis deſtinabit, quem integrum annum in Academia exegiſſe conſtabit, annum autem non dierum, ſed laborum curſu metimur, certiores faciet Cenſores de quæſtionibus, quarum diſceptationibus debebunt præſidere, eas Academicis omnibus, adjecto die ad diſputandum deſtinato, ſcriptas tradet: controverſias diſceptandas quolibet Menſe in tabella deſcriptas exponet, Scriptoreſque, qui de illis uberius, & luculentius diſſerunt indicabit, Acta omnium, quæ geruntur conficiet: Academicorum nomina in albo deſcribet, & tempus, quo adſcripti fuerint adnotabit. Academicorum doctrinam, labores Cenſorum judicio probatas diſputationes publicis literis pro cujuſque meritis teſtabitur.

§.3. Ac proinde, ſicut memorati Academici exponi Nobis nuper fecerunt, ipſi non minus ejuſdem Academiæ erectionem, ſeu inſtitutionem, perpetuique uſus loci eis, ſicut præmittitur, aſſignati conceſſionem, quam Conſtitutiones, & Statuta præinſerta, quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri, & alias deſuper Paternæ providentiæ noſtræ partes interponi plurimum deſiderent: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerant, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui Academiæ prædictæ proſperum ſtatum, & directionem, uberioraque incrementa ſinceris exoptamus affectibus, eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, erectionem, & inſtitutionem Academiæ ſupradictæ, perpetuique uſus loci ei in ædibus d. Gymnaſii, ut præfertur, aſſignati, conceſſionem præfatam, necnon Conſtitutiones, & Statuta præinſerta, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, ſine tamen Univerſitatis ſtudii Generalis ejuſdem Urbis, ac cujuſcumque alterius præjudicio, approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & præſidium adjicimus, ac quoſcumque juris, & facti defectus, ſi qui in præmiſſis quomodolibet intervenerint, ampliſſime ſupplemus. Et nihilominus dictam Academiam Theologicam, quatenus opus ſit, auctoritate, & tenore ſimilibus itidem perpetuo erigimus, & inſtituimus, eique perpetuum uſum loci præfato denuo concedimus, & aſſignamus. Porro ne unquam in eadem Academia perpetuis futuris temporibus Cenſores, qui Academicorum diſputationibus præſint, aliaſque eis per Conſtitutiones, & Statuta præinſerta demandatas functiones obire valeant, deſiderari contingat, volumus, & eadem auctoritate decernimus, ut præter, & ultra eos in ejuſmodi Statutis, & Conſtitutionibus deſignatos, omnes, & ſinguli Sacræ Theologiæ in eodem Gymnaſio Lectores nunc, & pro tempore exiſtentes, qui Collegium Theologorum inibi conſtituunt, officium Cenſorum in d. Academia pariter obtineant,

Confirmatur erectio ejuſdem Academiæ, & uſus loci ei in ædibus Gymnaſii Sapientiæ aſſignati nec-non relata ſtatuta.

§.4. Præterea, ut Academici, nunc, & pro tempore ſimiliter exiſtentes, mercedis laborum ſuorum aliquando recipiendæ ſpe exciti, memoratis diſciplinis, eo impenſius, ſolertiuſque incumbant, eoſdem Academicos, qui cuncta Academiæ munia ſedulo, ac laudabiliter adimpleverint, in Dignitatibus, Perſonatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliiſque Beneficiis Eccleſiaſticis, ac iis præſertim, quibus cura imminet animarum, per collationem, vel electionem in cujuſque ipſorum Patriis reſpective providendis, aliis omnibus cæteris paribus tam in Romana Curia, quam extra eam præferri volumus, & mandamus, ſerio idcirco requirentes, & monentes Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, necnon dilectos filios noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, cæteroſque Prælatos, ſeu Locorum Ordinarios, ac quoſcumque Beneficiorum ejuſmodi Collatores, & Collatrices, ut Academicos præfatos, quorum multi exteri, & ex diverſis Nationibus exiſtunt, cum eos in ſuas Regiones reverti contigerit, ſi ſeſe ſupradictæ Academiæ adſcriptos, in eaque diu cum laude verſatos fuiſſe legitimis probationibus, atque in primis Literis teſtimonialibus manu Secretarii ejuſdem Academiæ ſubſcriptis, ejuſque ſigillo munitis docuerint, in collatione eorundem Beneficiorum, quatenus ipſi redditibus ad congruam ſui ſubſtentationem ſufficientibus caruerint, aliis omnibus cæteris paribus ſimiliter præferant; quia vero etiam nonnulli Regulares prædictæ Academiæ adſcripti plurimum ei adjumenti, atque ſplendoris huc uſque attulerunt, & ut in Domino confidimus, deinceps quoque allaturi ſunt, idcirco eos itidem peculiari favore gratiæ proſequi volentes, earumdem tenore præſentium decernimus, ut poſtquam iidem Regulares Academiæ præfatæ adſcripti, & in futurum adſcribendi, de Superiorum ſuorum conſenſu, omnes Academicorum partes per ſexennium recte, ac diligenter expleverint, id eis, & eorum cuilibet ſuffragari debeat in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi Sacram Theologiam in ſuis reſpective Monaſteriis, Conventibus, ſeu Domibus Regularibus per triennium actu legiſſent, ita tamen, ut duo dumtaxat, & non plures Regulares hujuſmodi ex uno quoque Monaſterio, Conventu, ſeu Domo

Conceduntur eidem nonnulla privilegia.

Re-

Regulari de Urbe præfato, ubi ſtudia vigeant, & actu Sacra Theologia legatur a ſuis reſpective Superioribus deputentur, ad hoc, ut Academiæ hujuſmodi adſcribi, & in ea cuncta Academicorum munera exercere valeant: iis autem tranſacto ſexennio, alii duo, & non plures ſubrogentur, ſicque debeat, de ſexennio in ſexennium ſervari. Demum ut ejuſdem Academiæ conſervationi, bonoque regimini, necnon Academicorum commodis, & utilitatibus uberius conſultum ſit, promptumque, & paratum eis ſuppetat præſidium, dilectos filios noſtros Joannem Baptiſtam Sancti Cæſarei Spinulam, Joannem Dominicum, S. Anaſtaſiæ Paraccianum, Carolum Auguſtinum S. Auguſtini Fabronum, Joannem Baptiſtam S. Stephani in Monte Cælio Ptolomæum Titulorum Presbyteros, necnon Annibalem S. Mariæ in Coſmedin Diaconum Albanum nuncupatos, noſtrum ſecundum carnem ex Fratre germano Nepotem prædictæ S.R.E. Cardinales, memoratæ Academiæ Protectores, & Defenſores conſtituimus, & deputamus, quorum conſilio, ope, ac patrocinio tam ſupradicta, quam quæcumque alia ad Conſtitutionum, & Statutorum præfatorum obſervantiam, Academicorum admiſſionem, & expulſionem Secretarii, & Cenſorum deputationem, & amotionem ſpectantia, ac generaliter omnia, & ſingula, quæ ad ſalubrem Academiæ directionem, illiuſque progreſſum, decus, & ornamentum tendere, et conducere videbantur, agantur, ſtatuantur, et ordinentur: Nos enim eiſdem, ac pro tempore exiſtentibus Protectoribus per nos, ac Sedem Apoſtolicam pariter deputandis, plenam, liberam, et amplam ad præmiſſa facultatem, ac auctoritatem, harum ſerie tribuimus, & impertimur.

Clauſulæ.

§.5. *Decernentes ipſas præſentes literas, ac omnia, & ſingula præmiſſa firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in eiſdem præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Urbis, & Gymnaſii præfatorum, ac quorumcumque Ordinum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis; Statutis, & Conſuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, ac innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, et ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, ac expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die 23. Apr. Pontific. Noſtri Anno Decimo octavo.*

Cauſæ præſentis Confirmationis.

§.6. Cum autem Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, prædictæ Academiæ functionibus, & exercitationibus ſumma cum animi Noſtri jucunditate interfuimus, eamque memorato Clementi Prædeceſſori magnopere commendavimus, ac re ipſa adjuvare non deſuimus, nunc ita diſponente Dei providentia, qui vocat ea, quæ non ſunt, tanquam ea, quæ ſunt, ad Supremi Apoſtolatus faſtigium nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio evecti, ac provide conſiderantes quantum ſplendoris, atque ornamenti Almæ Urbi præfatæ, necnon utilitatis Univerſæ Reipublicæ Chriſtianæ accederet, ſi eadem Academia novis, validioribuſque præſidiis conſtabiliretur, quorum ope firmius ſubſiſteret, majoreſque in dies progreſſus faceret: ſic namque multi (ut merito ſperare licet) nedum in Urbe prædicta, ſed in aliis etiam Chriſtiani Orbis partibus degentes, qui conſueto Sacræ Theologiæ curſu in Scholis abſoluto, illius ſtudium prorſus abjiciunt, Ad hanc Academiam convolantes, Sacrorum Dogmatum, Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, ac Scholaſticæ Theologiæ ſtudia alacri animo proſequentes, ſeu aggredientes, ad Eccleſiaſtica munia rite, & recte obeunda in primis idonei redderentur; puriori, ſolidiorique ſcientiæ pabulo enutrirentur; & in ſana doctrina eruditi, illam in ſuis reſpective Regionibus docere, & propagare, atque adverſus profanas vocum, ſententiarumque hiſce præſertim temporibus admodum increbeſcentes novitates ſtrenue propugnare poſſent: Illi vero, qui cenſuræ gradu poſt diuturnos labores in dicta Academia adepto in eadem Urbe commorarentur, collatis inter ſe Conſiliis, aut in confutandis libellis, qui nimia temeritate adverſus orthodoxæ fidei puritatem, ſanctioraque S. R. E., & Sedis Apoſtolicæ Jura, ac probatas, & a majoribus noſtris receptas traditiones, & ſententias paſſim circumferuntur, aut in vetuſtioribus Sanctorum Patrum Codicibus fideliter evulgandis, vel novis elucubrationibus pro temporum opportunitate edendis, rem catholicam, ac literariam tueri, & illuſtrare valerent; hos proinde, alioſque uberiores ab eo; qui incrementum dat, & preces, ac vota humilium exaudit, fructus ex eadem Academia præſtolantes, gratias, & privilegia ei ab ipſo Clemente Prædeceſſore, ſicut præfertur conceſſa ampliare, & extendere decreverimus.

Confirmatio gratiarum Clementis XI.

§ 7. Hinc eſt, quod ejuſdem Academiæ ſtatui, conſervationi, & incrementis opportune proſpicere, ac dilectos filios illius Academicos ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, eorumque ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, præinſertas Clementis Prædeceſſoris literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta, & expreſſa auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus ſit innovamus, & de novo concedimus, ſtatuimus, & ordinamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & efficaciam injungimus.

Conceſſio novorum privilegiorum.

§.8. Præterea, cum ſicut accepimus, plerique ex eis, qui eidem Academiæ hactenus nomen, & operam dederunt, rei familiaris anguſtia preſſi a cœptis abſiſtere, & alio ſtudia ſua convertere debuerint, pluresque, ne prædictæ Academiæ adſcriberentur, hac ipſa de cauſa deterriti fuerint, indeque factum ſit, quod dicta Academia optatos progreſſus hucuſque minime facere potuerit, quin etiam timeri poſſit, ne ſenſim decreſcente Academicorum numero tan-

tandem omnium deficiat, & concidat, niſi aliquot ea benignitate Apoſtolica depromtis ſubſidiis fulciatur, atque ſuſtineatur; Volnmus, ut partim, ea illis, qui actu dictæ Academiæ adſcripti reperiuntur, partim ea iis, qui eidem adſcribi cupinnt, viginti pauperes Eccleſiaſtici, qui ſaltem per quadriennium ſacræ Theologiæ aſſidue ſtuduerint, per Ven. Fratres Noſtros S. R. E. Cardinales ipſius Academiæ Protectores nunc, & pro tempore exiſtentes deinceps deligantur, eorumque ſingulis, donec aliter per Nos, ſeu Romanos Pontifices Succeſſores Noſtros proviſum fuerit, ſumma quinquaginta ſcutorum monetæ Romanæ per Datariam Apoſtolicam ea pecuniis Romano Pontifici pro tempore exiſtenti ea eadem Dataria obvenien. quotannis ab initio præſentis anni incipien. aſſignetur, & perſolvatur, donec eapleto ſexennio Cenſuræ gradum aſſecuti fuerint, ac ſubinde alii per prædictos Cardinales in eorum locum ſubrogentur, quibus enarrata pecuniæ ſumma itidem ſubminiſtretur. Cenſores autem ipſius Academiæ pro tempore quoque eaiſtentes, ſerio hortamur, & monemus, quatenus non ea tantum, quæ in ejuſdem Academiæ Conſtitutionibus ſibi injunguntur, ſideliter, ac ſedulo adimpleant, verum etiam in errores refutandos, Eccleſiæ, & Sedis prædictæ Jura aſſerenda, & vindicanda, ac Eccleſiaſticam Hiſtoriam illuſtrandam juata modum, & formam ſibi a Nobis, vel Romanis Pontificibus Succeſſoribus Noſtris, aut Cardinalibus Protectoribus præfatis præſcribendos, viribus omnibus incumbentes, Deo, & Eccleſiæ ſe devovere, ac jugiter deſervire procurent, & quia debitus Juſtitiæ ordo exigit, eos, qui ſacrarum literarum ſtudiis ſe dedunt, aliiſque in divinarum rerum ſcientia præcellunt, condignis ab hac S. Sede gratiarum muneribus donari, cumque idem Clemens Prædeceſſor in præinſertis literis Academicos prædictos in collatione Beneficiorum Eccleſiaſticorum aliis anteferri monuerit; Nos ipſius Clementis Prædeceſſoris veſtigia ſectantes, omnes, & ſingulos quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum Collatores ſimiliter requirimus, ut quos diutius in dicta Academia cum laude verſatos eſſe conſtiterit, aliis in ejuſmodi collatione, cæteris paribus præferant, præcipue vero eoſdem Romanos Pontifices Succeſſores Noſtros eniae rogamus ut ſecum reputantes quantopere Academia Theologica præfatam Almam Urbem ornare, quodque uberes in Eccleſia Dei fructus, benedicente Domino, afferre poſſit, ſi eam maxime vigere, ac florere contigerit, in Canonicatibus, aliiſque Beneficiis hujuſmodi conferendis, penſionibuſque Eccleſiaſticis reſervandis, & aliis gratiis impertiendis, dictos Academicos, præſertim ſi Cenſores fuerint, præ oculis habere velint, prout ſingulorum merita poſtulaverint, quemadmodum Nos facere non omittemus.

Statuta quædam pro Academiæ recta directione.

§.9. Ad hæc cum æqui, boniqne rationi conducere dignoſcatur, certis muniis eaercendis adhibere, qui tutum adeo doctrinæ experimentum palam dederunt, maaimeque deceat honoribus, etiam augere, qui omni cura, ac ſtudio ampliorem ſibi Sapientiam comparare, Academiam prædictam in publicum Eccleſiæ bonum, ac commodum colere, ſervare, & augere non deſinunt, dimenſoſque ſibi literarios labores pro veritate tuenda, dictæque Sedis dignitate aſſerenda ultro ſuſcipiunt, & tolerant, eiſdem Cardinalibus Protectoribus injungimus, ut quandocumque novi Philoſophiæ, aut ſacræ Theologiæ Lectores publici in prædicto Gymnaſio Sapientiæ vel in Collegio de Propaganda fide nuncupato de eadem Urbe præfata Examinatores ad Confeſſiones, ſacros ordines, & Beneficia, Qualificatores officii Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem, conſultores Congregationum eorumdem Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.E Cardinalium, ſacris Ritibus, Indici Librorum prohibitorum, & eapurgandorum, ac Indulgentiis, ſacriſque Reliquiis præpoſitorum, aut Eaaminatores Epiſcoporum in facultate Theologica, Nobis, ac Romano Pontifici pro tempore eaiſtenti commendare non prætermittant Cenſores Academiæ prædictæ, ſive Eccleſiaſtici ſæculares, ſive Regulares fuerint, idemque præſtent, cum de promotione ad Epiſcopales, aliaſve Eccleſiaſticas Dignitates facienda agetur in ſingulorum meritis debita circumſpectione libratis eos eligamus, quos ad majorem Dei gloriam, & Eccleſiæ utilitatem in Domino expedire cenſuerimus. Quoniam autem, ut Nobis quoque innotuit, multis ex Academicis prædictis antehac Cenſoris Academiæ hujuſmodi munus delatum fuit, volumus, quod præter eos, qui jam Cenſoris gradum obtinuerunt nemini impoſterum hoc munus deferatur, niſi illis Academicis, qui eaacto laudabiliter ſexennio, & ſex peractis publicis diſputationibus juxta præfatæ Academiæ Conſtitutiones, nomen, & officium Cenſoris dictæ Academiæ Theologicæ ſibi promeruerint. Cæterum cum idem Clemens Prædeceſſor memoratos Cardinales dictæ Academiæ Protectores, & Defenſores conſtituerit, ac deputaverit, quibus fe: re: Innocentius PP. XIII. Prædeceſſor etiam Noſter dilectum Filium Noſtrum Bernardum Mariam tit. S. Bernardi ad Termas ejuſdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Comitibus nuncupatum addidit, ac nonnulli ex illis ab humanis deceſſeriut, Nos ipſos Cardinales Protectores, & Defenſures Academiæ prædictæ ſic Deputatos, ac de præſenti exiſtentes, auctoritate præfata confirmantes, in locum Defunctorum Ven. Fratrum Noſtrorum Fabritium Epiſcopum Hoſtien. & Veliternen. Paulutium Sac: Ven: Frat: Noſtrum ejuſdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decanum, ac dilectum Filium Noſtrum Ludovicum Tit. S. Silveſtri in Capite ipſius S. R. E. Cardinal. Picum reſpective nuncupatos auctoritate præfata ſubrogamus, ac in Protectores, & Defenſores hujuſmodi pariter conſtituimus, & deputamus.

Clauſulæ.

§.10. Decernentes quoque eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, &

inanc, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter cootigerit attentari.

§.11. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinatiouibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Clementis Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſqne contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VI. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXXII.

Dat. 6. Maji 1726. Ann. 2.

Conceditur Prioribus Generalibus Eremitarum S. Auguſtini facultas creandi Magiſtros 50. in Provinciis Italiæ; 40. dumtaxat extra Italiam.

De promotione ad Magiſterium vide Urban. VIII. Conſt. ed. 1625., Apr. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Procuratoris Generalis.

§.1. CUpientes, ut debitus virtutis hujuſmodi Religioſis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, qui in artibus & Sacræ Theologiæ ſtudiis curſum perfecerunt, ac alias digni, & idonei ſunt, tribuatur, ut nimirum alii ipſorum exemplo ad ſacrarum literarum ſtudia in dies magis, ac magis excitentur, ſupplicationibus dilecti Filii Fulgentii Bellelli Procuratoris Generalis ejuſdem Ordinis in Sacra Theologia Magiſtri nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, futuris Prioribus Generalibus Ordinis prædicti, ut in Provinciis, & Congregationibus Italiæ, aliiſque ei adjacentibus quinquaginta Ordinis hujuſmodi Profeſſores, qui probitatis, & doctrinæ laudibus præfulgeant, & quinquennio Regentis munus obierint, vel in principalioribus ejuſdem Italiæ Civitatibus verbum Dei decennio cum plauſu, juſtaqne fama prædicaverint, aliiſque omnibus qualitatibus in promovendis ad Magiſterii gradum per Apoſtolicas, & Ordinis prædicti Conſtitutiones, atque Capitulorum Generalium illius Definitores, necnon ſtatuta, & conſuetudines, ac uſus earum Provinciarum requiſitis præditi eſſe debeant, quique ſervata regularis diſciplinæ obſervantia in eorum ordine morum probitate, aliiſque virtutibus dotati adeo laudabiliter vixerint, ut aliis non minus vitæ innocentia, quam doctrina docendi habiles ſint, & idonei, & dummodo ipſi promovendi prævio rigoroſo examine coram iiſdem Prioribus Generalibus modo, & forma, quibus in Alma Urbe Noſtra fierit ſolet, faciendo, ad hoc idonei reperiantur. Præterea in aliis extra Italiam ejuſdem Ordinis Provinciis, alios qnadraginta dumtaxat ſimiliter Ordinis prædicti profeſſores omnibus qualitatibus, etiam per Apoſtolicas, & dicti Ordinis Conſtitutiones, necnon Conſtitutiones, conſuetudines, & uſus earum Provinciarum requiſitis præditos, & dummodo pariter ipſi promovendi prævio rigoroſo examine juxta formam Conſtitutionis felic. rec. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri, quæ incipit « *Romanus Pontifex* ſub die 24. Aprilis 1625. emanatæ faciendo ad hoc idonei reperiantur, in Magiſtros in ſacra Theologia ſupranumerarios promovere, illoſque Magiſterii, & Doctoratus hujuſmodi inſignia conferre, utque omnibus, & ſingulis honoribus, privilegiis, favoribus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemtionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, & indultis, quibus alii ejuſdem Ordinis in ſacra Theologia Magiſtri etiam in publicis ſtudiorum generalium univerſitatibus ad hujuſmodi gradus promoti de jure, uſu, conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, & debeant perinde ac ſi ad hujuſmodi gradus in ſimilibus Studiorum Univerſitatibus promoti fuiſſent, concedere, & indulgere valeant, auctoritate prædicta, tenore præſentium facultatem perpetuis temporibus duraturam concedimus, & impertimur; ita tamen, ut memorati Priores Generales ad electionem dictorum Magiſtrorum non niſi per concurſum, & per ſecreta ſuffragia procedant.

Conceſſio præd. facultatis in perpetuum quibuſdam tamen adjectis conditionibus ſervandis.

Clauſulæ.

§.2. Non obſtantibus felic. rec. Sixti V., & Clementis VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædeceſſorum Noſtrorum de ſenario Magiſtrorum numero, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VI. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXXIII.

Dat. 13. Maji 1726. Ann. 2.

Conceduntur quædam Indulgentiæ in Eccleſiis Eremitarum S. Auguſtini Excalceatorum in Regno Tunkini.

Pro omnibus Eccleſiis Ordinis conceſſa fuit ab Alexan. VIII. Conſt. ed. 1690. Nov. 29. P. 2. Indulgentia plen. perp. in feſto S. Joannis a S. Facundo.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Conceſſio Indulgentiæ plenæ viſitantibus dd. Eccleſias die feſto Titularis earundem.

§.1. AD augendam fidelium religionem & animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Excalceatorum nuncupatorum in Regno Tunkini exiſten. die Feſto Titulari reſpective earumdem Eccleſiarum a pri-

a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi reſpective ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus; Iis vero, qui Litaniis B. M. V. in aliqua ex dictis Eccleſiis, & Oratoriis eorumdem Fratrum in dicto Regno exiſtentibus ſingulis Sabbatis, ſinguliſque ejuſdem B. M. V. Immaculatæ feſti diebus decantandis, ſeu recitandis devote interfuerint, & ibi, ut ſupra, oraverint, qua vice prædictarum id egerint, centum dies de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Et pro iis, qui interfuerint Litaniis in dict. Eccleſiis recitandis.

Fides habenda tranſumptis.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CXXIV.

Dat. 29. Maji 1726. An. 2.

Statuitur, ne Fratres Congregationis S. Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, ad alias Provincias, ſeu Congregationes tranſire poſſint.

Rationes perfectæ vitæ communis quæ ibi præ cæteris viget.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a cura habenda Regularium.

Apoſtolicæ ſolicitudinis, quam meritis licet, & viribus longe impares Divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut paternam erga Chriſtifideles, qui e fluctibus Seculi in portum vitæ Religioſæ confugerunt charitatem ſingulari ſtudio exercentes eorum ſtabilitati, ut in ea vocatione, qua vocati ſunt, perſeverent uſque in finem, quantum nobis ex alto conceditur, proſpicere ſatagamus.

Facti expoſitio.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Serſale Congregationis Sancti Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Neapolitan., quod cum a dicta Congregatione, & Conventu ejuſdem S. Joannis, ubi perfecta vita communi vivitur, nonnulli Religioſi ejuſdem Congregationis ſub variis prætextibus ad alias prædicti Ordinis Provincias, & Congregationes, in quibus ejuſmodi vita communis minime ſervatur tranſire ſoleant, ipſe Nicolaus, quo in prædictis Conventu, & Congregatione Regularis diſciplina ſuſtineatur, & obſervantia jam introducta non diſperdatur opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſideret.

§. 2. Nos ipſius Nicolai votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Fratres expreſſe profeſſos Conventus, & Congregationis hujuſmodi poſt Conſtitutionem fel. rec. Innocentii PP. XII. Prædeceſſoris noſtri ſuper eadem vita communi emanatam ad quaſcumque Provincias, ſeu Congregationes animo ſeſe illis aſſociandi, ſeu incorporandi, ſine expreſſa, ac unanimi pleni Definitorii Conventus prædicti conſenſu, nullo modo ſe transferre poſſe, illos vero, qui de mandato, tam Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, quam ſuper diſciplina Regulari deputatorum jam tranſlati fuerunt ſe intra terminum duorum Menſium, ac ſi alicui Conventui Provinciæ, aut aliarum Congregationum adfiliati minime forent, eſſe compellendos ad redeundum ad prædictam Congregationem Sancti Joannis de Carbonaria, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium decernimus, & declaramus, ac ſtatuimus, & ordinamus.

Statutum præd.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit quarumcumque Provinciarum, & Congregationum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIX. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Digitized by Google

CXXV.

Dat. 3. Junii 1726. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſc., Regularium in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativa circa nomen *Piorum Operariorum*.

Clem. XI. Conſt. ed. 1712. Jan. 3. P. 12. conceſſa fuit Congregat. eorumdem Eccleſia, & Collegium S. Mariæ Montium de Urbe.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti.

§. 1. NUper pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum Secularium Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, expoſito, quod cum ipſi ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum die 14. Menſis Martii proxime præteriti obtinuiſſent non licere alicui extra prædictam Congregationem ſibi nomen Operariorum aſſumere, ipſi Exponentes, quo ejuſdem Decreti effectu frui poſſent, & nemo deinceps nomen hujuſmodi, quemadmodum alias cum magno eorumdem Exponentium æſtimationis detrimento contingit, ſibi attribui auderet, aliquas pœnas tam ſpirituales, quam temporales eidem Congregationi Cardinalium benevisas ejuſmodi Decreto adjicere ſummopere cupiebant, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris ſequentis, videlicet:

Decretum præd: , quo ſub certis pœnis prohibetur cuicumq; extra Congr. Piorum Operariorum nomen Pii Operarii aſſumere.

§. 2. *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attentis narratis, ſtetit in Deciſis ſub dicta die 14. Martii præteriti, nempe = Non licere alicui extra dictam Congregationem ſibi nomen Piorum Operariorum aſſumere, proindeque injungendum cenſuit locorum Ordinariis, prout per præſentes injungitur, quatenus eamdem reſolutionem in propria Diœceſi ſub pœnis ab ipſis arbitrandis, ſervari mandent. Romæ 10. Maji 1726. I. B. Card. Devia P. A. Archiepiſc. Lariſſæ Secretarius.*

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Cum autem ſicut dicti Exponentes Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent: Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicq; in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis.

§. 5. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumtis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die III. Junii MDCCXXVI. Pontificat. Noſtri Anno Tertio.

CXXVI.

Reſtituuntur denuo Conventus S. Sabinæ, atque uniuntur Provinciæ Lombardiæ.

Hac de re vide Pii V. Conſt. ed. 1567. Mart. 20. P. 2., & Clem. IX. Conſt. ed. 1669. Maji 21. P. 2., necnon Inn. XII. Conſt. ed. 1695. Jun. 14. P. 4., ac eandem Clem. XII. Conſt. ed. 1731. Maji 2. P. 1.

Dilecto Filio Thome Ripoll Ordinis Fratrum Prædicatorum Magiſtro Generali. Dat. 5. Jun. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium a cura Ordinis Prædicatoru, & præſertim Provinciæ Lõbardiæ, in qua Pontifex ſacr. Religionis habitum ſuſceperat.

QUod Apoſtolicæ ſolicitudinis officium ad propagandam regularem diſciplinam omnibus Religioſorum Ordinibus libenter impendimus, decet nos inclito Prædicatorum Ordini, & Provinciæ præſertim Lombardiæ tanto libentius, & alacrius perſolvere, quanto gratiori memoria animoque illius in nos merita recolere conſuevimus; in qua ſcilicet ſacrum Religionis Habitum per ipſos adoleſcentis ætatis annos ſuſcepimus & Prædicatorum inſtitutum expreſſe profeſſi ſumus, neque vero ſola præcipui Amoris incitamenta nos excitant, ut noſtræ Auctoritatis opem ad cultum, & incrementum meritiſſimæ familiæ conferamus, ſed ſuo veluti Jure dilectiſſima Provincia operam Noſtram depoſcit; ut quæ nos diu doctrina, & Religioſis moribus aluit, ac ſanctiſſimis Inſtitutis ad Apoſtolicas curas informare conata eſt, fructum qualemcumque impenſi laboris cepiſſe videatur. Maternæ igitur ſedulitati vicem Paternæ charitatis reddere cupientes, nihil omittere debemus, quo uberius fructificet ſuavitatis odor, & obſervantia ſalutis, vitæque perfectioris exempla latius

per

per univerſam Provinciam dilatentor, opportuniſque Provideotiæ oostræ legibus firmius muniantur.

A Pio V. Conventus S. Sabinæ antedictæ Provinciæ unitus fuit.

§.1. Porro S. Pius V. Anteceſſor Noſter, qui Prædicatorum Ordini in eadem Lombardiæ Provincia nomeo dederat coſtitutioni felicis recordationis Pauli Papa III., ſui noſtrique Prædeceſſoris inhærens per Apoſtolicas literas die vigeſima Martii Anno MDLXVII. datas, Romanum Conventum Sanctæ Sabinæ una cum omnibus Joribus, ac bonis antedictæ Provinciæ adoexuit, & incorporavit. Quoniam vero Generalia ejuſdem Ordinis comitia decreverant, ut per ſingulas Provincias in uno ſaltem Cœnobio exacta Regulæ Diſciplina integre rigideque, illæſa tamen Prioris Provincialis auctoritate, eique debita ſubjectione, vigeret; felicis recordationis Prædeceſſores noſtri Alexander Papa VII., & Clemeos Papa IX. arctioris hujus obſervantiæ in antedicto Conventu Sanctæ Sabinæ palæſtram, & domicilium collocarunt; Ut tyronibus in ea ſeveriori exercitatione inſtitutis, imitanda virtutis exempla per univerſam Provinciam diffunderent. Neque tamen Proviociæ, & Provinciali Lombardiæ quidquam Juris, & aoctoritatis detractum eſt; Ut in Apoſtolicis ipſorum literis, illis præſertim, quas laudatus Clemens IX. dedit die XXI. Maji anoo MDCLXIX. perſpicere licet.

Sed poſtea ab Innoc XII. ex illo Conventu cum aliis nonnullis Congr. S. Sabinæ a Juriſdictione Provincialis exemta, erecta fuit.

§.2. Igitor Domino dante benignitatem terra illa dedit fructum ſuum, & Provinciali ſuo plene ſubjecta Provincia Lombardiæ tam io Conventu Sanctæ Sabinæ quam in aliis ſtrictiori obſervantiæ dicatis, Summorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum cooſiliis, & optatis comitiorum Generalium, reſpondere perrexit; donec ſub Innocentio XII. felicis itidem recordationis Prædeceſſore Noſtro exempta ob omni juriſdictione Prioris Provincialis Congregatio erecta eſt Sanctæ Sabinæ, eique aliis nonnullis attributis Conventibus proprios Vicarius præpoſitus eſt a Generali Ordinis Magiſtro ſingulis bienniis eligendus; ut in Apoſtolicis Literis, quas aono ſui Pontificatus quarto dedit fuſius explicatur. Votis tamen ejuſdem Pontificis obſervantiæ latius dilatandæ exitus minime obſecuodavit, flnruit enim regularis diſciplina, & Sanctæ Sabinæ Congregatio optimis exemplis religioſæ virtotis abundavit: Sed per novam illam regiminis formam potius intra Congregationis fines concluſa, quam ad totius Provinciæ utilitatem amplificata obſervantia eſt.

Vnio prædi

§.3. Nos proinde diuturna longi temporis experientia edocti, atque ad propagationem non minus, quam conſervationem purioris diſciplinæ animum intendentes, Coſtitutionibus Anteceſſorum Noſtrorum Pauli tertii, Sancti Pii V., Alexandri Septimi, & Clementis Noni, & ipſius etiam Innocentii Duodecimi propoſito inhærentes, necnon deſideriis, & conatibus comitiorum dilectiſſimi Ordinis ſuffragantes, poſt maturam deliberationem, & collata conſilia cum viris zelo, prudentiaque commendatis, & Apoſtolicas haſce noſtras in forma Brevis Litteras perpetuo valituras, præcipimus & mandamus, ut ſtricta obſervantia firma permanente in Cooventibus inferius exprimendis, ſalviſque Regulis, quas pro munienda propagandaque obſervantia in ante dicta Provincia Lombardiæ præſcribendas duximus, auctoritati, juriſdictioni, viſitatiooi, correctioni, curæ & regimini Prioris Provincialis Lombardiæ pro tempore exiſtentis, omnino pareant, & ſubjecti ſint una cum omnibus bonis, juribus, & pertinentiis ſuis, Cooventus, & Fratres io ipſis commorantes, videlicet: Sanctæ Sabinæ Romæ, Sancti Dominici Ravennæ, Saocti Dominici Ferrariæ, Sancti Dominici in Urbe Sancti Severini, Sanctæ Catharinæ in Trinu Diœceſis Caſalen., & qui poſiti ſuot Auximi, Cæſenæ, in Lugo, in Meldula, in Bonifacio, una cum altero in eadem Inſula Corſica conſtituto; Perinde ac ſi uunquam Apoſtolicæ literæ ejuſdem Innocentii Duodecimi, aliæque coſtitutiones editæ fuiſſeot, quæ enumeratos Conventus ab auctoritate, ac jure Prioris Provincialis Lombardiæ, aot cujuſque alterius Provincialis ſubduxeruut; Quibus, & aliis io contrariis quomodolibet facieotibus de plenitudine poteſtatis per has præſentes literas ampliſſime derogamus.

§.4. Pro cooſervanda vero ac dilatanda per totam LomardiæProvinciam ſeveriori diſciplina, has Regulas præſcribimus, atque ut perpetuo ſerventur, diſtricte præcipimus, & mandamus.

Præſcribuntur nonnulla pro conſervanda ſeveriori diſciplina.

I.

Vita communis, & rigor Obſervantiæ Regularis, qui tam in Conveotu Saoctæ Sabioæ, quam in aliis ſuperius expreſſis in præſens viget perpetuo retineatur, & quam fieri poteſt maximo perfectionis ſtudio cuſtodiator, & obſervetur.

De vita communi.

II.

Cum Provinciales pro tempore ad viſitandos eoſdem Conventus ſe conferent, neque ipſi utantur Regulæ remiſſionibus, ac diſpenſationibus, neque illas ſociis ſuis permittant, quæ conſuetæ eorundem Conventuum vitæ adverſentur, ipſorum enim exempla cæteris eſſe debent vivendi oorma.

De Provincialibus.

III.

Ita qooque ſe gerant Viſitatores, ſi qoi forte ad ſuppleudas Provincialium vices deſtinabuntur, & Commiſſarii omnes, qui ad Conventus antedictos qoacumque de cauſa perrexerint. Ejuſmodi autem vices, & commiſſiones non demandentor, oiſi Fratribus zelo, & gravitate præditis, atque erga Regularem Obſervaotiam optime aoimatis.

De Viſitatoribus, & Cōmiſſariis.

IV.

Cum Provincia Lombardiæ in plures regiones, quas Quarteria appellaot, partita ſit, ſingulis aotem Regionibus Vicarius præſit, qui abſente Provinciali, ſubjectis ſibi Conventibus advigilet, proſpiciatque; Nova Regio in eadem Provincia conſtituatur, Sanctæ Sabinæ nomine nuncupanda, in qua memorati Conveotus comprehendaotur, eique a Provinciali Vicarius præficiatur, qui tamen ſemper in aliquo ex novæ Regioois Conventibus commoretur.

De Regionibus, ſeu Quarteriis Provinciæ Lombardiæ.

Nova Regio, S. Sabinæ nuncupanda conſtituitur.

V.

Tyrocioii domus, ſive Novitiatus purus in eodem Conventu Sanctæ Sabinæ conſervetur pro tradendo Religionis habito, ea prorſus ratio-

De Novitiatu

Digitized by Google

tione, qua ad normam Decreti felicis Recordationis Alexandri Septimi, fuerat ibidem conſtitutus, antequam Conventus ille a Provincia ſepararetur Provinciales autem pro tempore, quo ad ejus fieri poterit curent, & ſatagant, ut quot in Novitiatu Cellæ ſunt, totidem Tyrones, in Anno probationis ibi exercendos, deſtinent, & adſignent.

VI.

De affiliationibus.

Quoniam affiliationes, quas vocant & ſtrictiori diſciplinæ laudatiſſimi Ordinis non adverſantur; Immo potius valde conducunt, ut Religioſi obſervantiæ cultores retineantur in conventibus, quibus per affiliationem fuerint adſcripti, volumus, & mandamus, ne quis in poſterum ad habitum in nova religione admittatur, niſi certo Conventui pro affiliatione adſcribatur, ejuſdem quidem Religionis, ſi fieri poſſit, aut ſaltem Proviociæ ſi tanto Religioſorum numero ejus Regionis Conventus abundent, aut novis affiliationibus locus eſſe non poſſit. Qui vero ſine affiliatiooe ulla hactenus in Congregatione admiſſi ſunt, illis Conventibus per affiliationem incorporati intelligantur, quibus in præſens adſignati ioveniuntur. Preterquam ſi quis, antequam Congregatio erigeretur, per affiliationem jam fuiſſet alicui ex Conventibus ſive hujus Regionis, ſive Provinciæ affixus, cui ſemper affixum remanere deceroimus; Graviter interdicentes, tam admiſſis, quam admittendis, ne ſine expreſſo Apoſtolico beneplacito affiliationem ſuam ad Conventus alterius Regionis, aut Provinciæ transferre valeant.

VII.

De aſsignatione Conventuum.

Juniores Religionem Profeſſi in Conventu Sanctæ Sabinæ, ſive in aliis Conventibus ejuſdem Regionis, in qua Probationis domicilia fuerint, Benedicente Domino, utcumque multiplicata, ad colenda ſtudia in ſolis ejuſdem Regionis Conventibus aſſignentur.

VIII.

De ſtudiorum Domicilio.

Methodus autem aſſignandi ſtudiorum cauſa Juniores in nova hac Regione Profeſſos, diligentiſſime teneatur, ac ſervetur per annos ſaltem quinque ab emiſſa profeſſiune numerandos, quo temporis ſpatio minime liceat Priori Provinciali ad alterius Regionis ſtudia eoſdem deſtinare, niſi quis fortaſſe ægra valetudine impar evaſerit rigori Obſervantiæ diutius ferendo; Tunc enim Prior Proviocialis, quod facto opus erit, pro ſua prudentia decernet; Modo tamen cauſa infirmitatis probata ſit teſtimonio ſubſcripto, & jure jurando firmato a fratribus Conſilii illius Conventus, cui Profeſſus valetudinarius adſignatus eſt.

IX.

De Studiis.

Ut quæ de ſtudiorum domicilio præſcripſimus, firmius conſiſtant, non ſolum ſtudia, quæ Materialia dicuntur, in nova Regione ſtabiliantur; Sed Formale etiam, quod appellatur, ſtudium in apto Conventu conſtituatur, in quo juniores triennalem curriculum ſtudii Theologici formalis explere poſſint, atque ad gradum Lectorum ſe rite comparare. In ſtudio tameo Generali Bononienſi tam ad ſtudium formale, quam ad Lectoris gradum ſecundum commuoes toti Provinciæ leges, examinentur, & approbentur.

X

Ubi ſtudium formale novæ Reginnis idoneo numero fuerit inſtructum ad formam cæterorum Provinciæ ſtudiorum formalium; quemadmodum etiam ubi ſtudiis materialibus ſuus non deſit ſtudentium numerus; Liceat quidem Priori Provinciali alios ultra numerum redundantes aliis ſtudiis, præſertim formalibus Provinciæ aſſignare. Si tamen in hiſce aliis Conventibus obſervantia vigeat per ſacram Congregationem diſciplinæ Regulari præpoſitam approbata, ac ſimul qui aſſignandi ſunt per integrum ſaltem quinqueoium in obſervantia ſuæ Regionis exerciti fueriut, & confirmati.

XI.

De Lectoribus

Pro ſtudiis iiſdem Lectores nnn deſignentur, niſi qui io eadem nova Regione habitum Ordinis ioduerint, atque in ea educati & inſtituti ſint. Quod ſi aliquando peculiaris cauſa poſtulet, ut ex alia Regione Lector aſſumatur, nnn aliter id fieri liceat, qoam ſi Lector ipſe per integrum ſaltem aunum jam antea laudabiliter vixerit in Conventibus novæ Regionis, ſitque propeoſo ſtudio erga obſervantiam affectus.

XII.

De tranſitu ad novam Regionem.

Priores Provinciales pro tempore operam libenter conferaot, ut qui in aliis Provinciæ Conveotibus educati ſunt, ad ſtudia oovæ Regionis volentes tranſeant, curentque pariter ut cæteris quoque fratribus cujuſque conditionis, aut gradus aditus pateat, ſi qui obſervantioris vitæ deſiderio impulſi ultro ſe ad novam Regionem transferre voluerint.

XIII.

De non eligendis in Superiores illis, qui in d. Regione aliquandiu non vixerint.

Sub pœna nullitatis nemo eligatur, aut electus confirmetur in Priorem, aut quocumque titulo in Superiorem eorundem Conventuum, qui habitum oon ſuſceperit, ac ſimul educatus non fuerit in hac novæ Provinciæ Regiooe: aut ſaltem iu eadem per quadrieooii ſpatium aotea nnn vixerit, ac ſui pro obſervantia ſtudii zelique ſpecimen idoneum uon præbuerit, quod in Magiſtris etiam Novitiorum tam ſimplicium, quam Profeſſorum eligendis, ac præficiendis obſervetur.

XIV.

Hujus novæ Regionis Alumni qui in illa habitum, atque inſtitutionem acceperint, pro quovis Provinciæ Conventu eligi, cunfirmari, & inſtitui Priores poſſint, atque ad Lectoris Superioremque alium quemcumque gradum provehi, etiam in Generali ſtudio Bononiæ: Nec non ad prædicandi Verbi Dei & alia quælibet munera, præſertim vero ad graviſſimum Magiſtri

No-

Digitized by Google

Novitiorum tam ſimplicium , quam Profeſſorum Officium , ut zelo , exemplo , ductuque ſuo per totam Provinciam Obſervantiæ cultum diffundant , & augeant .

Clauſula. §.5. Quod eſt præcipuum noſtræ ſolicitudinis propoſitum , in hiſce capitulis ſanciendis , quæ perpetuo , & inviolabiliter obſervanda præcipimus ſub pœna indignationis noſtræ , aliiſque noſtro , & Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis adverſus eos qui illa vel in totum , vel ex parte violare præſumpſerint . Has igitur præſentes in forma Brevis Literas , & quidquid in eiſdem præſcripſimus , firma , & valida ſemper manſura decernimus , & ab illis ad quos ſpectat inviolabiliter obſervanda : Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios , & Delegatos , etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores , judicari , & definiri debere ; ac irritum , & inane , ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter , vel ignoranter contigerit attentari .

§.6. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra , & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo , aliiſque Conſtitutionibus , & Ordinationibus Apoſtolicis præſertim antedicti felic. record. Innocentii PP.XII., necnon Ordinis , & Congregationis , & Conventuum hujuſmodi , aliiſve etiam juramento , confirmatione Apoſtolica , vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis , & conſuetudinibus ; Privilegiis quoque , indultis , & Literis Apoſtolicis , etiam ejuſdem Ordinis , Congregationi , & Conventibus , eorumque perſonis quibuſlibet , & ſub quibuſcumque verborum tenoribus , & formis , & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis , aliiſque efficacioribus , efficaciſſimis , & inſolitis clauſulis , irritantibus , & aliis Decretis in genere , vel in ſpecie , ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis , confirmatis , & innovatis . Quibus omnibus , & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione , de illis , eorumque totis tenoribus ſpecialis , ſpecifica , expreſſa , & individua , ac de verbo ad verbum , non autem per clauſulas generales idem importantes mentio , ſeu quævis alia expreſſio habenda , aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret , tenores hujuſmodi , ac ſi de verbo ad verbum , nihil penitus omiſſo , & forma in illis tradita obſervata exprimerentur , & inſererentur , præſentibus pro plene , & ſufficienter expreſſis , & inſertis habentes , illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter , & expreſſe derogamus , cæteriſque contrariis quibuſcumque .

Fides habenda tranſumtis. §.7. Volumus autem , ut earumdem præſentium tranſumtis , etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis , & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis , eadem prorſus fides adhibeatur , quæ ipſis Originalibus literis adhiberetur , ſi forent exhibitæ , vel oſtenſæ . Collata itaque zeli tui ſedulitate , atque in mandatis noſtris capeſſendis , & obeundis alacritate , ac vigilantia ; plene confidimus , fructum Paternæ ſolicitudinis pro ſeveriori diſciplinæ incremento votis noſtræ charitatis eſſe reſponſurum . Ac tibi , dilecte Fili Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur .

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die V. Junii MDCCXXVI. Pontificatus noſtri Anno Tertio .

CXXVII.

Confirmantur Literæ Pauli V. ſuper electione Abbatis Generalis Ordinis S. Baſilii Magni ad ſexennium dumtaxat . Dat. 12. Jun. 1726. An. 3.

Hac de re vid. præd. Conſt. Pauli V. ed. 1620. Maji 15. P. 1. quæ hic citatur .

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

§.1. EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Abbates , & Monachi Ordinis S. Baſilii Magni , quod dudum fel. rec. Pauli PP.V. Prædeceſſori noſtro pro parte tunc exiſtentium Superiorum , & Monachorum ejuſdem Ordinis expoſito , quod ipſi alias in Congregationem redacti eorum Abbatem Generalem ad triennium dumtaxat eligendum , & deinde ad aliud triennium confirmandum cœperant . Et in eadem expoſitione ſubjuncto , quod confirmatio hujuſmodi ex diverſis cauſis quas experientia docuerat , ſatis damnoſa Congregationi hujuſmodi reddebatur , electioque triennalis nimis brevis eſſet , maxime quia plura ejuſdem Congregationis Monaſteria in remotis Provinciis conſtituta tam brevi tempore per ipſum Abbatem Generalem viſitari , & ut decebat reformari non poterant , propterea Superiores , & Monachi prædicti ab incommodis hujuſmodi obviandis per dictum Paulum Prædeceſſorem ſuper præmiſſis opportune providere deſiderabant , idem Paulus Prædeceſſor ſupplicationibus illorum nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus , de tunc pariter exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis , & Conſultationibus Epiſcoporum , & Regularium præpoſitorum conſilio , quod de cætero perpetuis futuris temporibus Abbas Generalis hujuſmodi ad ſexennium eligi deberet confirmatione ejus omnino prohibita , itaut Abbas Generalis prædictus completo ſexennio , ſeu alias alia ex cauſa dimiſſo officio , per aliud ſexennium ab officio Abbatis Generalis ceſſare teneretur , neque eligi poſſet Apoſtolica auctoritate ſtatuit , & ordinavit , & alias prout in ipſius Pauli Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 15. Maji 1620. expeditis uberius dicitur contineri .

Expoſitio Facti. — A Paulo V. ſtatutum fuit ut Abbas Generalis præd. ad ſexennium eligeretur.

Preces Monachorum pro confirmatione. §.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat prædicti Exponentes ſupradictas Pauli Prædeceſſoris literas Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent , Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes , & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis , ſuſpenſionis , & interdicti , aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis , cenſuris , & pœnis a Jure , vel ab homine , quavis occaſione , vel cauſa latis , ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes , & abſolutas fore cenſentes , ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humi-

Confirmatio Literarum præd. Pauli V.

humiliter porrectis inclinati, prædictas Pauli Prædeceſſoris literas die 15. Maji 1620. emanatas, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in prædictis Pauli Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Junii MDCCXXVI. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CXXVIII.

Dat. 16. Jun. 1726. An. 3.

Supprimitur Confraternitas SS. Roſarii, *Cappata*, vulgo dicta, Civitatis Anconitanæ; & Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ; necnon Puerorum Seminario Eccleſiaſtico dictæ Civitatis, ejus bona applicantur.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Sept. 5. P. 2. erectum fuit Hoſpitium Matritien. de la Paſſion *in Conventum Fratrum Prædicatorum.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura Seminariorum.

QUanta Eccleſia Dei commoda, & bona proveniant a pia exercitatione, qua Adoleſcentes a teneris uſque annis ad pietatem, & Religionem informandi in Eccleſiaſticis puerorum Seminariis detinentur, provide conſiderantes, quod Seminariis eiſdem honeſti, & pro eorum indigentiis opportune redditus abunde ſuppetant ex animo concupiſcimus; unde ſi ipſa aliquando decentibus carere ſubſidiis prænoſcimus etiam per quarundam Laicorum Confraternitatum ſuppreſſionem ſolicite ſubvenire exiſtimamus, aliaque deſuper illorum favore concedimus, quæ conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Suppreſſio prædict. Confraternitatis.

§. 1. Cum ſicut accepimus utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitas, Cappata nuncupata ſub invocatione Sanctiſſimi Roſarii in Eccleſia Sanctæ Mariæ Incoronatæ nuncupatæ, Conventus Ordinis Fratrum S. Dominici Prædicatorum nuncupatorum Civitatis Anconitanæ erecta, & inſtituta reperiatur, nos ex rationabilibus, & juſtis cauſis nobis notis animum noſtrum moventibus motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine dictam Confraternitatem una cum illius denominatione, invocatione, nuncupatione, titulo, eſſentia, ac qualitate, Apoſtolica auctoritate perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, eamdemque Confraternitatem perpetuo ſuppreſſam, & extinctam eſſe, & fore decernimus.

Ejuſque bonorum applicatio præfato Conventui.

§. 2. Nos proinde infraſcripti Seminarii, ac Fratrum Conventus infraſcriptæ Eccleſiæ indemnitatibus, atque commoditatibus aliqua in parte reſpective conſulere volentes, ac Fratres eoſdem a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon alias Conventibus, & Fratribus, ac Seminario hujuſmodi applicationes, incorporationes, conceſſiones, & aſſignationes quomodolibet hactenus forſan factas, ſi quæ ſint præſentibus pro expreſſis habentes, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus ejuſdem Confraternitatis ſic per nos, ut præfertur ſuppreſſæ, & extinctæ Capellam, ſeu Altare, ac Oratorium, cum Magazenis, Fabrica, ſeu Manſionibus ſubterraneis ſub eodem Oratorio exiſtentibus, quod eſt de directo dominio d. Conventus, & per pactum expreſſum in conceſſione illius fundi dicto Conventui reſervatum remanet, necnon omnia mobilia, & ſupellectilia cujuſcumque ſpeciei, quantitatis, & valoris, ac omnia ornamenta, Candelabra, & Vaſa Sacra aurea, & argentea cujoſcumque generis, & pretioſi valoris exiſtant, & ad dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur ſuppreſſam, & extinctam quomodolibet ſpectantia, ac bona omnia Aſſis hæreditarii per quondam tunc in humanis agentem Joſephum Bonifigli, dum vixit Pharmacopolam Anconitan., ac credita omnia, actiones, & Jura quæcumque ad dictum Aſſem hæreditarium quomodocumq; pertinentia, exacta, & exigenda, necnon ſcripturas, juſtificationes, libros, & notitias omnes, tam publicas, quam privatas, & in ſtatu in quo de præſenti reperiuntur, ac pecunias omnes ad quamcumque ſummam aſcendentes, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur ſuppreſſæ, & extinctæ juxta ejuſdem Joſephi, ſub quo ab humanis deceſſit, diſpoſitionem Teſtamentariam ad effectum, ut tot Capellaniæ ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur ſuppreſſa, & extincta erigerentur relicta, eidem Conventui, & Fratribus cum hoc tamen quod nunc, & pro tempore exiſtentes ejuſdem Ordinis Fratrum tantum, & non alii Presbyteri quo ad diſpoſitionem Teſtamentariam præfati Joſephi, loco Capellaniarum hujuſmodi, tot Miſſas in Eccleſia S. Dominici præfatæ Civitatis Anconitan. in perpetuum celebrare teneantur, pro quarum celebratione, & manutentione ſecundo dicti Conventus Fratres præfati tot funda, & Bona ſtabilia, vel Loca Montium Cameralium, & non Vacabilium ex præfato

Aſſe

Digitized by Google

Aſſe Hæreditatio deſumenda, & ex eorum annuis redditibus ſummam ſexaginta ſcutorum monetæ Romanæ pro qualibet Miſsa perpetua, annuatim reſpondentia, emere, & aſſignare ſimiliter teneantur, cum hoc pariter quod omnia Auniverſaria, & Miſsæ perpetuæ a Teſtatoribus, aliiſque diſponeutibus uſqoe in præſentem diem eidem Confraternitati per nos, ut præfertur ſuppreſsæ, & extinctæ demandare, a pro tempore exiſtentibus Fratribus ſecundodicti Conventus tantum, & non ab aliis Presbyteris in præfata eorum Eccleſia S.Dominici in perpetunm celebrari, & adimpleri debeant, ſolutis tamen ſecundodicti Conventus Fratribus nunc, & pro tempore exiſtentibus per infraſcriptum Seminarium ſingulis Menſibus eleemoſynis Miſſarum ſecundodictarum ad rationem uuius julii monetæ præfatæ pro qoalibet Miſsa bujuſmodi, & ſtipendiis pro adimplemento Anniverſariorum hujuſmodi ad rationem, & juxta quantitatem perſolvi conſuctam ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertor ſuppreſſa, & extincta, perpetuo tenore præſentium etiam applicamus, & incorporamus.

Necnon Seminario prędicto, cum opportunis ordinationibus.

§.3. Reliqua vero bona omnia, Res, Proprietates, Cenſus, Canones, Domos, Vincas, Prædia, Poſseſſiones, Reſponſiones, Fructus, Loca Montium, & Jura quæcumque, undecumque, & quomodocumque provenieutia, etiam cujuſcumque ſpeciei, quantitatis, qualitatis, & valoris exiſtant, & uſque dum adminiſtrata, percepta, & poſseſsa per dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur ſuppreſsam, & extinctam, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur ſuppreſsæ, & extinctæ competentia, ſpectantia, & pertinentia Seminario Puerorum Eccleſiaſtico dictæ Civitatis Ancooitanæ cum obligatione tamen, quod præfatum Seminarium non ſolum eleemoſynas, & ſtipendia pro adimplemento, & manutentione Anniverſariorum, & Miſsarum perpetuarum hujuſmodi, ſed etiam pro dote, & manutentione Capellæ, ſeu Altaris ejuſdem Sanctiſſimi Roſarii in dicta Eccleſia S.Dominici ſitæ, ſeu ſiti, ac pro functionibus infra annum peragendis, & celebrandis ab eiſdem ſecundo dicti Conventus Fratribus ad honorem ; & gloriam Beatæ Mariæ Virginis, tunc, & pro tempore exiſteotibus ejuſdem ſecundodicti Conventus Fratribos præfatis ſcuta ceotum præfatæ monetæ Romanæ in perpetuum ſingulis annis exburſare, & ſolvere, ac prout antea dicta Confraternitas per nos, ut præfertur ſuppreſsa, & extincta tenebatur, Conſervatorium Pupillarum dictæ Civitatis Anconitau. manutenere, dotes ſolvere, ac ſingulis annis legato ſcutorum quatuorcentum monetæ Romanæ hujoſmodi Monialibus Monaſterii Sancti Sebaſtiani præfatæ Civitatis Anconitan. Sancti Benedicti, ſeu alterius Ordinis debito ſatisfacere, ac perſonis in carceribus detentis exburſare ſolitam eleemoſynam, necnon reliqua legata omnia, & ouera univerſa quæcumque ſi quæ ſint, etiam ſpecialem mentionem requirentia, & eidem Confraternitati per nos, nt præfertur ſuppreſsæ, & extinctæ quomodocumque incumbentia, juxta, & ſecundum Piorum Teſtatorum, Fundatorum, aliorumque diſponentium voluntates, & diſpoſitiones adimplere, ac omnibus legatis ſimiliter, quæ præfata Confraternitas per nos, ut præfertur, ſuppreſſa, & extincta ſatisfaciebat ; ſatisfacere, eaque adimplere omnino teneatur, etiam perpetuo earumdem tenore præſentium reſpective applicamus, & cum ceteris Seminarii præfati reſpective bonis incorporamus, ac reſpective concedimus, & aſſignamus.

Clauſulæ peculiares.

§.4. Decernentes præmiſſa omnia, & ſingula, necnon eaſdem præſentes etiam ex eo, quod præfatæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, ſuppreſsæ, & extinctæ, Officiales, & Confratres, & ceteri quicumque in præmiſſis intereſse habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, aut auditi, & cauſæ propter qnas eædem præſentes emanaront adductæ, verificatæ, aut juſtificatæ ullatenus fuerint, ullo nunquam tempore ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & ſubſtantiali, ſive etiam ex eo quod in eiſdem præmiſſis ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut Statuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, etiam in corpore juris clauſo, ſive etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, & quovis alio prætextu, occaſione, vel cauſa etiam quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitotionis in integrum aperitionis oris, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remediom impetrari, ſeu quomodolibet conceſso, aut impetrato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes ſemper firmas, & validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicqoe, & non alias in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatus, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere ; irritum qooque, & inane ſi ſecus ſuper bis a quoqoam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Exequutor.

§.5. Et inſuper quatenos opus ſit pro præmiſſorum obſervatione Venerabilibus Fratribus Anconitan., Æſin., & Aoximan. Epiſcopis per præſentes motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrnm ſecundodicti Conventus, ac Seminarii præfati requiſiti fuerint ſolemniter publicantes, & in præmiſsis efficacis defenſionis præſidio aſsiſtentes faciant auctoritate noſtra illas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat,

& pro tempore ſpectabit inviolabiliter ſervari, illiſque pacifice, frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex ſecundodicti Conventus Fratribus, & Seminariorum hujuſmodi deſuper quomodolibet indebite moleſtari, contradictores quoslibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (ſervata tamen forma Concilii Tridentini) appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii Secularis.

Derogatio ſpecifica. §.6. Non obſtantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. Prædeceſſoris Noſtri, in qua cavetur expreſse, ne quis extra ſuam Civitatem, & Diœceſim niſi in certis tunc expreſſis caſibus, & in illis ultra ullam Dietam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocare, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolica præfata Deputati extra Civitatem, vel Diœceſim in quibus deputati fuerint contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis ſuas vices committere audeant, vel præſumant, & Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas, aliquis vigore earumdem præſentium ad Judicium non trahatur, necnon dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, ſuppreſsæ, & extinctæ erectione, ac præfati Juſeph, aliorumque quorumcumque ad favorem dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, ſuppreſsæ, & extinctæ Teſtatorum, ſeu Diſponentium voluntatibus, necnon Miſsarum, & Anniverſariorum, aliorumque Legatorum Piorum, & onerum fundationibus, & quibuſvis aliis diſpoſitionibus, ac præmiſſis omnibus, & quatenus opus ſit, de jure quæſito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in ſuppreſſionibus, unionibus, ſeu applicationibus, illiſque committendis ad partes vocatis quorum intereſt, & aliis noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, necnon Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati, uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſsis, fieri prohibentis, aliiſque Apoſtolicis, etiam in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Confraternitatis per nos, ut præfertur ſuppreſſæ, & extinctæ, & Conventus hujuſmodi, & Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Confraternitati per nos, ut præfertur ſuppreſſæ, & extinctæ, Conventibus, & Ordini, ac Fratribus præfatis, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſve efficacioribus, efficaciſsimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſsorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales, idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſso, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſsime, & pleniſsime, ac ſpecialiter, & expreſſe, hac vice dumtaxat motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus ad præmiſsorum effectum harum ſerie derogamus, & derogatum eſse volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, ſuppreſsionis, extinctionis, decreti, applicationis, incorporationis, conceſsionis, aſsignationis, poſterioris Decreti, derogationis, voluntatis, & declarationis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, ſexto decimo Kalen. Julii, Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CXXIX.

Statuitur, Miniſtro Generali Capuccinorum competere facultatem erigendi ubique Tertium Ordinem S. Franciſci, ejuſque profeſſoribus Scapulare cum Cingulo conferendi. Dat. 13. Junii 1726. An. 3.

Hac de re vid. Clem. XI. Conſt. ed. 1704. Mart. 29. P. 4. & aliam hujus Conſt. ed. 1725. Decemb. 10. P. 2. ubi conceſſa fuerunt Privilegia dictis Tertiariis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Ratio Apoſtolici miniſterii, Nobis licet immeritis a Chriſto Domino injuncti, exigit, ut litigia, & diſcordias, quæ humani generis hoſte zizania ſuperſeminante, Ordines Regulares, ad Cæleſtium meditationem incumbentes, aliquando perturbant, omni cura evellere ſtudeamus, ne Dei cultus in Sacris viris frigeſcat, inque animis Sæcularium, qui eos inter ſe diſſidentes conſpiciunt, ſcandala propterea exoriantur. Exordium.

§.1. Nuper admodum in Tertiariis, de *Pœnitentia* appellatis, ſub regimine Fratrum Minorum beati Franciſci, alias a Regulari obſervantia nuncupatorum, viventibus, ſpirituale ſolatium, & pietatis fervorem augere ſtuduimus Apoſtolicis literis noſtris, quæ incipiunt: *Paterna Sedis Apoſtolicæ providentia*, Romæ vulgatis anno Domini 1725. IV. Idus Decembris, Pontificatus noſtri anno ſecundo, quibus literis immunitates, gratias, privilegia, & indulta ab anteceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus eiſdem Tertiariis conceſſa, renovavimus, & confirmavimus, ut alacrius, & ſanctius Deo famulari pergerent. Sed poſtea non ſine admiratione, atque animi noſtri moleſtia inde ortas altercationes audivimus, eaſdemque noſtras literas, quæ unos Tertiarios, Fratribus Minoribus a regulari obſervantia nuncupatis, ſubjectos reſpiciunt, contra mentem noſtram ad alios Tertiarios, ſub regula quidem B. Franciſci Deo famu- Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

Digitized by Google

famulantes, ſed ſpeciali nota dignos, inque iiſdem literis noſtris minime nominatos, aut comprehenſos, perperam detortas fuiſſe intelleximus; qui ſane Tertiarii Fratribus Minoribus, a regulari obſervantia nuncupatis, nullo modo ſubſunt; ſed Miniſtro generali Ordinis Fratrum Minorum beati Franciſci, qui Capuccini appellantur, a quo, & ab ejus ſecundariis Miniſtris in rebus ſpiritualibus directi, omnino dependent, atque habitum religioſum accipiunt.

Confirmantur Minoribus Capuccinis omnia jura in cõferendo Scapulari, & Cingulo Tertiariis ſibi ſubjectis.

§.2. Propterea huic errori, & incommodo pro noſtra auctoritate, & ſolicitudine proſpicere cupientes, eorumdem Fratrum Minorum B. Franciſci, qui Capuccini appellantur, Jura, & privilegia, ſæpe in Judiciis contradictoriis coram Ven: Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, conſultationi de rebus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitis plene diſcuſſa, Pontificioque Oraculo, ac literis Apoſtolicis a fe: re: Clemente Papa XI. Anteceſſore Noſtro confirmata, atque approbata, nos præſentibus perpetuum robur impoſterum habituris, poſt maturam deliberationem, Motu proprio, & ex certa ſcientia ad tollendas quaſcumque diſcordias, iterum munimus, & approbamus, confirmantes omnia Jura, immunitates, facultates, prærogativas, gratias, indulta, & privilegia Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui Capuccini appellantur, competentia in conferendo eodem Scapulari, & Cingulo Tertiariis ſibi ſubjectis, quæ omnia ei olim fuerunt adjudicata, ejuſdemque Clementis Papæ XI. literis confirmata, quarum tenor eſt.

Affertur Clementis XI. hac ſuper re Conſtitutio.

§.3. *Clemens Papa XI. ad futuram rei memoriam.* Emanarunt nuper a Congregatione Ven: Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negociis & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad favorem dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci, Capuccinorum nuncupatorum, Regni Sardiniæ tria decreta videlicet. In cauſa vertente inter PP. Minores Capuccinos Regni Sardiniæ ex una, & PP. Minores de Obſervantia ejuſdem Regni, ſeu &c. Partibus ex altera, de, & ſuper infraſcripto dubio, nempe an Patribus Capuccinis Regni Sardiniæ liceat diſpenſare, ſeu diſtribuere habitum, ſeu ſcapulare parvum cum Cingulo S. Franciſci ſæcularibus utrinſque ſexus in propriis Domibus, & ſub juriſdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarii, ſeu Tertii Ordinis; eoſque dirigere in ſpiritualibus juxta regulas dicti tertii Ordinis in propriis Eccleſiis, in caſu &c. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, partibus ipſis auditis referente Eminentiſſimo Gabriellio, cenſuit, ac declaravit, competere Patribus Capuccinis facultatem conferendi Scapulare cum Cingulo S.Franciſci. Romæ die 16. Novembris 1703. Et die 29. Februarii 1704. denuo auditis Religionibus Patrum Minorum de Obſervantia, & Patrum Minorum Capuccinorum S. Franciſci referente eodem Eminentiſſimo Gabriellio, Eminentiſſimi Patres cenſuerunt, perſiſtendum eſſe in *Deciſis* ſub prædicta die 16. Novembris 1703. Romæ &c. Die vero 4. Martii ejuſdem anni 1704. Tertia vice propoſita cauſa per eumdem Eminentiſſimum Gabriellium ad preces Procuratoris Generalis Commiſſarii Curiæ Minorum de obſervantia, & Procuratoris Generalis ſtrictioris obſervantiæ S. Franciſci, eadem Sacra Congregatio cenſuit, ac decrevit, extra dandum ſupradictum Decretum Romæ &c. Cardinalis Carpineus: Loco ✱ Sigilli.

Decreta tria Congregat. Epiſc. & Regul., quæ declarant competere Capuccinis prædictam facultatem.

§.4. Cum autem ſicut pro parte dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis d. Ordinis Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſe Decreta hujuſmodi, quo præmiſſa firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, plurimum deſideret: Nos, ipſum moderuum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Decreta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari: ſicq; in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, ac Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 29. Martii 1704. Pontificatus Noſtri Anno IV.

Clauſula.

§.6. Itaque haſce literas Clementis PP. XI. auctoritate noſtra iterum Nos confirmantes, ſtatuimus, & declaramus, Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui Capuccini appellantur, & ſecundariis Superioribus ab eodem Miniſtro Generali dependentibus, tanquam veris, & legitimis filiis Beati Franciſci, convenire, & competere in quocumque loco, Civitate, Provincia, & Regno, etiam ubi alii Tertiari ejuſdem Beati Franciſci jam ſunt, erigere, inſtituere, & fundare Tertium Ordinem Beati Franciſci pro quibuſcumque piis, & devotis perſonis Sæcularibus utriuſque ſexus, atque hujuſmodi Tertii Ordinis profeſſoribus Beati Franciſci ſcapulare, ſive habitum cum cingulo conferre, in rebus ſpiritualibus eos dirigere, in tertia Regula Beati Franciſci obſervanda pri-

Confirmatio præd: Conſtitutionis, & Statutum prædictum,

vatim, & publice docere, & inſtruere, ut pietatis, & virtutum Deo gratos, & uberes fructus, benedicente Domino, emittant.

Communicantur Tertiariis prædictis privilegia omnia aliis Tertiariis conceſſa.

§.7. Ad hæc volumus, & declaramus, prædictos Tertiarios, ſeu Tertii Ordinis Beati Franciſci profeſſores, ſub Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum, ejuſque ſecundariis Superioribus, omnino gaudere, atque uti poſſe, & debere omnibus, & ſingulis privilegiis, indulgentiis, gratiis, favoribus, & prærogativis per banc Sanctam Apoſtolicam Sedem Ordini Tertiariorum a quocunque Miniſtro Generali dependentium ſub ſuo capite, qui unus eſt Beatus Franciſcus, alias conceſſis; volentes propterea, ut viciſsim quilibet Tertiarii ejuſdem Ordinis Minorum Beati Franciſci præmiſsis gratiis gaudentes, ad eos tranſire licite, & valide poſſint, quorum ſtatum ſaluti animæ ſuæ aptiorem, & utiliorem in Domino, eſſe cognoverint. Prædicta vero univerſa ita, & non aliter judicari, & firma, atque inconcuſſa ab omnibus haberi ſtatuimus: Non obſtantibus ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, aliiſque contrariis quibuſcumque: quibus quatenus opus eſt, derogamus, eaque annullamus, proque annullatis, derogatis, & nullis hac in re haberi volumus: pœnam excommunicationis ipſo facto incurrendam, aliaſque cenſuras pro noſtro arbitrio iis interminantes, qui contraire, vel temerario auſu ea impugnare præſumpſerint, quæ hac Noſtra Apoſtolica Conſtitutione firmamus, atque deeernimus: ob cujus plenam, perfectamque obſervantiam, auctoritate Noſtra præcipimus Ven. Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & eorumdem Vicariis, & Miniſtris, ut pro harum executione tuenda, auctoritate ſua vigilent, invocato etiam, ſi opus fuerit ad hoc auxilio brachii ſæcularis.

Fides habenda tranſumptis

§.8. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis Fratrum Capuccinorum, ſive Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii ejuſdem Miniſtri, vel Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel cujuſcumque Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in Iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ approbationis, declarationis, confirmationis, innovationis, conceſſionis, decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, nono Kal. Julias Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CXXX.

Dat. 5. Julii 1726. Ann. 3.

Statuuntur quædam pro Tertiariis ſub Minorum Conventualium directione viventibus.

Hæc Conſt. edita eſt ad declarandam aliam ed. 1725. Dec. 10. P. 2. & in confirmationem aliarum Inn. IV. Nicolai IV. Martini V. & Sixti IV. de eadem re tractantium, quæ hic citantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Singularis devotio, quam erga Beatum Franciſcum Ordinis Fratrum Minorum in plures familias diſtincti, piiſſimum conditorem profitemur, jure exigit, ut univerſos tanti parentis Religioſos Filios pari Noſtræ Benevolentiæ ſignificatione complectamur, & omnia litium ſemina ex illis, qui ſub ejus regula deco famulantur, prorſus evellere ſtudeamus.

Conſtitutio edita pro Tertiariis Fratrū Minorum obſervantium non reſpicit Tertiarios Fratrum Minorum Conventualium.

§.1. Non modica quidem animi Noſtri moleſtia nuper accepimus, inter illos diſcordiæ occaſionem inde ortam, quod per Conſtitutionem noſtram, quæ incipit: *Paterna Sedis Apoſtolicæ Providentia*, vulgatam IV. Idus Decembres, Anno Domini 1725. Pontificatus Noſtri Secundo, totius Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui alias a *regulari obſervantia* nuncupantur, Miniſtro Generali, & Secundariis Superioribus auctoritatem, & juriſdictionem in ſuos Tertiarios, per fel. mem. Anteceſſores Noſtros Romanos Pontifices traditam confirmaverimus, ut per ejuſdem Beati Franciſci veſtigia gradientes, alacrius in Dei famulatu perſeverarent, ſuique Sanctiſſimi Inſtitutoris exempla aliis imitanda proponerent. Hanc enim conſtitutionem tam luculentam, atque alienæ interpretationis expertem, quæ unos Tertiarios, Miniſtro Generali Fratrum Minorum, qui a *regulari obſervantia* nuncupantur, ſubjectos tantum reſpicit, & ſingulatim nominat, non vero alios, ſpeciali nota dignos: Nihilominus contra expreſſam mentem Noſtram ad illos Tertiarios etiam, qui vivunt, ſemperque vixerunt ſub Miniſtro Generali, & ſecundariis Superioribus Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui Conventuales dicuntur, detortam fuiſſe intelleximus.

Statuitur Miniſtro Generali Conventualium dumtaxat competere juriſdictionem in ſuos Tertiarios.

§.2. Quare Nos ipſi, quibus curæ ſpecialis incumbit, ut auctoritate Nobis Divinitus tradita jus ſuum unicuique pro virili ſervemus, atque Ordines Regulares, privilegiis ob ſuarum virtutum merita ſibi ab hac Sancta Apoſtolica Sede conceſſis, pacifice in Domino utantur; huic diſſidio poſt maturam deliberationem occurrere volentes, præſentibus Literis Noſtris, perpetuum robur impoſterum habituris, motu proprio, & ex certa ſcientia declaramus, ſancimus, atque ſtatuimus, uni Miniſtro Generali, & Secundariis Superioribus Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui Conventuales dicuntur, non vero aliis auctoritatem, & juriſdictionem in ſuos Tertiarios deberi, & competere.

Enumerantur Romanorum Pontificum conſtitutiones quibus præfata juriſdictio prædictis Conventualibus conceſſa fuit.

§.3. Hanc autem Auctoritatem, & Juriſdictionem iiſdem Fratribus Conventualibus piæ memoriæ Romani Pontifices Anteceſſores Noſtri pluribus ab hinc Seculis Apoſtolica largitate indulſerunt, videlicet Innocentius IV. literis incipientibus: *Vota Devotorum*, datis Lugduni Idibus Junii Anno Domini MCCXLVI. Pontificatus IV. Nicolaus IV. litteris incipientibus: *Unigenitus Dei Filius*, datis apud Urbem veterem

rem VI. Idus Auguſtas Anno MCCXC. Pontificatus Tertio. Martinus V. literis incipientibus: *Inter cetera*, datis Romæ V. Idus Decembres Anno MCCCCXXVII. Pontificatus X., & Sixtus IV. literis incipientibus: *Romani Pontificis providentia*, datis Romæ XVIII. Kal. Januarias Anno MCCCCLXXI. Pontificatus Primo.

Quæ, & confirmantur cum ampliſſimis declarationibus,

§.4. Quare nos quoque Deceſſorum Noſtrorum geſtis inhærentes, eorumdem Apoſtolicas litteras, jam recenſitas, auctoritate noſtra iterum confirmamus, inque ſuo primævo robore nunc, & deinceps manere volumus ideoque approbantes, atque iterum confirmantes omnem poteſtatem, auctoritatem, & juriſdictionem in eoſdem Tertiarios Miniſtro Generali ceteriſque Secundariis Superioribus Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Beati Franciſci ab Anteceſſoribus Noſtris olim conceſſam, omneſque facultates, exemptiones, prærogativas, indulgentias, & præeminentias, in prædicta conſtitutione noſtra, *Paterno Sedis Apoſtolicæ providentia* Miniſtro Generali totius Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, qui Obſervantes dicuntur, in proprios Tertiarios a Nobis indultas, pariter indulgemus, eaſdemque extendimus ad Miniſtrum Generalem Fratrum Minorum, qui Conventuales dicuntur, ſuper Tertiarios, eidem Ordini, & Miniſtro Generali ſubjectos; Volentes propterea, & ſtatuentes, ut hi Tertiarii ſubſint, uni eidem Miniſtro Generali Fratrum minorum Conventualium, præterea nemini uſque ad unum eundem Miniſtrum Generalem dumtaxat, & non ad alium quemcumque, in quibuſcumque locis, Civitatibus, Provinciis, & Regnis, etiam ubi alii Tertiarii ſunt, ſpectet inſtituere, concedere, & propagare eundem ſuum Ordinem utriuſque ſexus Tertiariorum de pœnitentia nuncupatum; Quæque illorum profectum ſpiritualem reſpiciunt, ſtabilire & decernere, illos corrigere, & reformare, & omnia diſponere, quæ jam laudata conſtitutio noſtra Miniſtro Generali Fratrum Minorum Obſervantium in proprios Tertiarios diſponenda concedit.

Ordo Conventualium eximiis laudibus effertur.

§.5. Etenim æquum eſt, ut Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Beati Franciſci, qui inter cæteros Ordines, ſub uno, & eodem Seraphico Patre, & capite Deo famulantes, vetuſtiſſimus eſt, omnem juriſdictionem, auctoritatem, facultates, & gratias in Tertii Ordinis, ab eodem celeberrimo Confeſſore inſtituti, pœnitentes, indulgeamos, quæ aliis Fratribus Minoribus indultæ fuerunt; maxime cum ejuſdem Seraphici Patris, & Confeſſoris corpus requieſcat in eorundem Fratrum Conventualium Baſilica Cœnobii Aſſiſienſis, quam propterea eſſe caput, & Matrem totius Ordinis Fratrum minorum felicis recordationis Anteceſſores Noſtri Romani Pontifices ſuis Apoſtolicis literis decreverunt, nimirum Gregorius IX. incipientibus: *Is qui Eccleſiam ſuam* datis Laterani X. Kalen. Majas Anno MCCXXX. Pontificatus IV. Clemens IV. litteris pariter incipientibus: *Is qui Eccleſiam ſuam*. datis Peruſiæ XVII. Kalendas Majas Anno MCCLXVI. Pontificatus II. Nicolaus III. literis incipientibus: *Glorioſiſſimi Confeſſoris*, datis Reate pridie Idus Majas MCCLXXVII. Pontificatus primo, & Sixtus IV. literis incipientibus: *Ad inſignem*, datis Romæ VI. Decembres Anno MCCCCLXXV. Pontificatus V.

Tertiarii Fratrum Minorum Conventualium fruantur Privilegiis & gratiis ſpiritualibus, quæ cæteris Tertiariis conceſſæ fuerunt.

§6. Volumus etiam, decernimus, atque ſtatuimus, ut Tertiarii directioni Miniſtri Generalis Fratrum Minorum Conventualium ſubjecti omnino gaudeant, & fruantur omnibus exemptionibus, immunitatibus, prærogativis, indulgentiis, privilegiis, gratiis, & favoribus ſpiritualibus, & temporalibus, quas Anteceſſores Noſtri Romani Pontifices iiſdem largiti fuerunt. Quapropter has iterum approbamus, confirmamus, atque concedimus, eaſdemque etiam omnes, & ſingulas, quas pridem conceſſimus, in eadem conſtitutione noſtra, quæ incipit: *Paterna Sedis Apoſtolicæ Providentia*: decernentes tamen, & declarantes, ut quacumque conſuetudine in contrarium non obſtante memorati Tertiarii, directioni, & correctioni Miniſtri generalis Fratrum Minorum Conventualium ſubjecti, veſtes Religioſas colore, & forma Tertiariis proprias induant, eo prorſus modo, quem Romani Pontifices ſuis Apoſtolicis literis obſervandum præſcripſerunt, ad hoc ut iiſdem indulgentiis, & gratiis frui poſſint.

Clauſulæ, ac Derogatoriæ.

§.7. Hæc vero univerſa Miniſtro Generali Fratrum Minorum Conventualium in Tertiarios ei ſubjectos præſentibus literis noſtris conceſſa, ita & non aliter judicari, & firma atque inconcuſſa ab omnibus haberi ſtatuimus, non obſtantibus ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, aliiſque contrariis quibuſcumque, quibus quatenus opus eſt derogamus, eaſque abrogamus, proque abrogatis, derogatis, & nullis hac in re haberi volumus; pœnam excommunicationis ipſo facto incurrendam, aliaſque cenſuras pro arbitrio noſtro, iis interminantes, qui contraire vel temerario auſu ea impugnare præſumſerint, quæ hac noſtra conſtitutione firmamus, atque decernimus: Ob cujus plenam perfectamque obſervantiam injungimus venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & eorundem Vicariis, & Miniſtris, ut pro horum omnium plena executione tuenda auctoritate ſua vigilent, invocato etiam ſi opus fuerit ad hoc auxilio brachii Sæcularis.

His litteris fides ubique adhibeatur.

§.8. Volumus pariter, ut præſentium literarum tranſumtis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, vel Procuratoris generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium, aut Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Officii ejuſdem Miniſtri, vel Procuratoris generalis ipſius Ordinis, vel cujuſcumque Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nemo has literas infringere audeat.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, declarationis, confirmationis, innovationis, conceſſionis, decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. tertio nonas Julias Pontificatus noſtri Anno tertio.

Decla-

Digitized by Google

CXXXI.

Dat. 8. Julii 1726. An.3.

Declarantur ratæ cenſuræ latæ ab Epiſcopo Papienſe in Canonicos.

Clem.XI. Conſt. ed. 1715. Decembr. 24. P. 12. Confirmatum fuit gen. interdictum Epiſcopi in Civitate Lycien., & Diœceſi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

PErmoleſta Nobis acciderunt, quæ contra debitam Epiſcopali auctoritati obedientiam & a Cathedralis tuæ Eccleſiæ Dignitatibus, ac Canonicis perpetrata ſunt, nec committere debemus, ut ad tuendam Dignitatem tuam, & Eccleſiaſticam diſciplinam, ullas Muneris noſtri partes deſideres, præſertim cum ſalutaribus Juris remediis a Fraternitate tua adhibitis, obſecundaverint etiam, ſuppetiaſque tulerint mandata noſtra.

Ratæ habentur cenſuræ latæ a præfato Epiſcopo in Canonicos.

§ 1. Quod igitur Dignitates, & Canonicos, illos primum a Beneficio ad menſem, deinde a Divinis ſuſpenderis, eo quod matutinum officium, te contradicente, ac vetante recitare auſi fuerint, poſt veſpertinas horas antecedentis diei, obtentu interpoſitæ Appellationis, & Reſcripti Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpetrum, laudamus conſilium zelumque Fraternitatis tuæ; Cauſam autem ejuſmodi a quocumque Tribunali, ac judicio ad Nos advocantes, motu proprio, ex certa ſcientia, & matura deliberatione, cenſuras antedictas, validas eſſe decernimus, ac declaramus.

Remittitur Epiſc., tanquam Delegato Apoſtolico, abſolutio ab iiſdem cenſuris; & facultas ad ulteriores pœnas procedendi.

§.2. Mandantes proinde ut non aliter abſolutionis Beneficium petere poſſint, quam ſi reſipiſcentiam, debitamque tibi reverentiam idonea ſatisfactione, quam judicii, arbitriique tui eſſe volumus, ipſi probaverint; Hanc autem ubi rite, legitimeque præſtiterint, in tua poteſtate erit eosdem, quibus ſe obſtrinxerant, cenſuris abſolvere, quin etiam in irregularitate cum iis diſpenſare qui cenſuris obnoxii rem Divinam facere auſi ſunt. Quod ſi intra tempus a te definiendum abſolutionem, veniamque poſcere, tibique ut par eſt ſatisfacere detrectaverint, facultatem tibi largimur, ut tanquam delegatus quoque Apoſtolicus ad ulteriores pœnas procedere poſſis, eoſque etiam dignitate, Canonicato, & Præbenda privare, eandemque facultatem alteri, ſi abſens fueris exercendam ſubdelegare valeas.

Conſulitur in futurum.

§.3. Non ſatis autem Officio noſtro feciſſe Nobis videmur, niſi præterita emendare ſatagentes, futuris etiam diſſidiis aditum intercludamus. Propterea cum ex antedicta matutini Officii recitatione anſam repugnandi arripuerint Canonici, per præſentes etiam literas declaramus tuæ auctoritatis hactenus fuiſſe, ſemperque fore decernimus, poteſtatem iiſdem Canonicis facere, ſive licentiam impertiri, quoties, & quandiu tibi opportunum videbitur, antevertendis ſtatutis recitationis temporibus.

Clauſulæ.

§.4. Quod quidem auctoritatis noſtræ judicium, quoad ſingula, quæ præſcripſimus, firmum manere volumus, itaut nulla auctoritate, aut exceptione, aut prætextu infringi, aut retardari, vel in dubium revocare poſſis non obſtantibus Conſtitutionibus, Decretis, Reſcriptis, Conſuetudinibus, aliiſque in contrarium facientibus, quibus omnibus ſimili ſcientia, & motu proprio ampliſſime derogamus, ſublata quibuſcumque Judicibus aliter interpretandi, aut judicandi facultate; irritumque eſſe decernentes, ſi quid aliter a quovis fuerit attentatum, quaslibet etiam clauſulas, & verborum ſolemnitates authoritate noſtra ſupplentes, ac pro expreſſo habentes, ſi quid præterea eſſet exprimendum. Tuæ itaque ſapientiæ confiſi, ac de inſignis iſtius Capituli perſpectu ſemper alias gravitate, & prudentia præclare ſperantes, pro certo habemus, nullis in poſterum opus fore novis Paternæ noſtræ ſolicitudinis officiis; ac Fraternitati tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CXXXII.

Abolentur omnes Coadiutoriæ quorumcumque Officiorum, quæ *ad viam Juris* reducuntur.

Dat. 10. Julii 1726. An.3.

Clem.XII. Conſt. ed. 1732. Febr. 12. P. 2. revocantur diverſæ facultates a Romanis Pontificibus nonnullis factæ voce, vel ſcripto.

Monſignore Nicolò Maria Lercari Arciveſcovo di Nazianzo noſtro Segretario di Stato.

Exordium.

E' debito del noſtro Paſtorale Uffizio di impiegare la Suprema Autorità Pontificia, affinchè tutto ſia diretto al bene dello Stato, e de' noſtri Sudditi, e che queſti diano la lor' opera per renderſi ſempre più abili, e meritevoli di ſervire la Santa Sede nell'impieghi, Cariche, ed Uffizj alla medeſima immediatamente, o mediatamente ſpettanti; E ſiccome queſto viene nudrito dalla ſperanza di potere nelle occaſioni meritare la Beneficenza del Prencipe, così vien fraſtornato dall'eſſer deſtinate preventivamente le Cariche con aſpettative, e ſopravivenze, rendendoſi tutti neghittoſi, gl'uni perchè con ſimili grazie ſtimano avere aſſicurati gl'impieghi, e gl'altri con diſperare di potergli conſeguire.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§1. Ed abbiamo Noi riconoſciuto anche coll'eſperienza, che, quantunque con ſimili grazie ſiano conceduti l'impieghi a beneplacito, e ſiccome poſſono rimoverſi dalle Cariche dopo ottenute, così potevano non ammetterſi a quelle: con tutto ciò col rifleſſo, che le Perſone graziate foſſero in una certa buona fede, ſono ſtate queſte preferite ad ogn' altro, laſciato forſi di conferirle a più abili, ad a più meritevoli. Quindi avendo Noi conoſciuto, che il numero delle ſopravivenze da tempo in tempo accordate ſia ormai giunto ad un eceſſo deplorabile, che tutto dì non ſi rimane alcuno ſenza merito, ſenza ſervigio, e ſenza fatiche preventive, di chiederle, e di pretenderle con premure, e che in fine ſi vede chiaramente, che è ridotto ad uno ſtomachevole abuſo. Noi per porre il tutto al-

la

la primiera libertà, e per togliere ogni pretenzione, o ſuppoſta bona fede, abbiamo determinato di ridurre *ad viam juris*, ed al pieno arbitrio Noſtro, e de' Noſtri Succeſſori tutte le grazie di ſopravivenze, aſpettative di proviſte di Cariche, con rivocare ed annullare tutto quello, che ſovra di ciò è ſtato diſpoſto tanto da Noi, quanto da' Noſtri Predeceſſori, con Brevi, Chirografi, Oracoli dati viva voce ai Miniſtri, benche Reverendiſſimi Cardinali, o con Patenti ſpedite in vigore di detti Chirografi, ed Oracoli, o per ragione de loro Uffizj, anche per eſſere queſte riprovate dalle Leggi Civili, e da' Sacri Canoni, come lo riprovano nel *Cap. Deteſtanda de conceſſ. Prabend. in 6.* inducendo il deſiderio dell' altrui morte.

Abolitio prædicta.

§.2. Onde di Noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra aſſoluta potenza, avendo qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerito il tenore de' Brevi, Chirografi, Lettere, Reſcritti, Moto proprio, Patenti, e ſpedizioni in ogni altra forma per ſimili grazie, rivochiamo, ed annulliamo, e per annullate, e rivocate vogliamo che ſi abbino tutte le grazie di ſopravivenze, aſpettative, di afferite, e preteſe coadjutorie, e di altro qualunque titolo, che foſſero ſtate eſpedite, o conceſſe ſin hora d' Impieghi, Cariche, ed Offizj civili, militari, e di qualunque qualità, o nome conceſſe da Noi, o da' noſtri Predeceſſori a beneplacito, e forſi a vita, con Chirografi, Brevi, e Lettere, o per mezzo de' Miniſtri, benchè Reverendiſſimi Cardinali in qualunque Uffizio, o Dignità coſtituiti in Roma, e fuori di Roma, o in altra forma, e modo ſopra eſpreſſo, ò foſſe neceſſario d'eſprimere, di modo che ognuno paſſi, e debba ritornare immediatamente a quella Carica, che teneva, e che debba ſervire all' Impiego di cui era incaricato, levando, e togliendo dalle Cariche quei, che per i ſudetti titoli ſi erano intruſi negl' Uffizj, e Miniſterj, poiche così verranno eliminati tutti i contratti, negoziati, trattati, e convenzioni, avute per ſimili ſopravivenze, che rendevano piacimento, e comodo alli ſteſſi contraenti, ma danno, e diſcapito al buon ſervigio del noſtro Stato.

Clauſula derogatoria.

§.3. E vogliamo, che tutte le coſe ſudette, o altra ſpedizione fatta per tali grazie, ſi abbiano come non foſſero mai emanate, e che tutti quei, che pretendeſſero le Cariche, ed Uffizj in vigore di dette conceſſioni, ſi abbiano per rimoſſi dalle medeſime, e ſia ſin da ora renovato ogni beneplacito, e qualunque Perſona, Miniſtro, Governatore, Reverendiſſimo Cardinale, non dovrà permettere per detti titoli, che alcuno eſerciti dette Cariche, ed Impieghi ſotto pena della Noſtra indignazione, non oſtante, che non ſiano ſtati citati, o ſentiti quei, che hanno ottenute le nominate grazie, o altri che vi pretendeſſero intereſſe, la Regola della noſtra Cancellaria *de Jure quæſito non tollendo*, e tutte le altre Leggi, Conſtituzioni Apoſtoliche, ſtatuti, ſtili, uſi, preteſa equità ſcritta, o non ſcritta, la coſtituzione di Pio quarto *De Regiſtrandis*: ed ogni altra coſa, che faceſſe in contrario, il tenore delle quali, avendo qui per eſpreſſo all'effetto ſudetto rivochiamo, ed annulliamo; E così voi direte gl' Ordini opportuni, ed occorendo farete publicare Editto per notizia di ciaſcuno.

Dato nel noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto dì 10. Luglio 1726.

Benedictus PP. XIII.

CXXXIII.

Conceditur Presbyteris Ordinis S. Joannis Dei, in Americæ meridionalis, ſeptentrionalis, & Martinicæ Inſulis exiſtentibus, facultas adminiſtrandi Sacramenta non Parochialia. Dat. 17. Julii 1726. An. 3.

Alia hujus Conſt. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuere privilegia Urbani VIII. pro eod. in Ordine, & nova conceſſa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Banſi Prior Generalis Ordinis S. Joannis Dei, quod cum a præfectis miſſionum in Americæ meridionalis, ſeptentrionalis, & Martinicæ reſpective Inſulis exiſtentibus chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro Ludovico Francorum Regi Chriſtianiſſimo ſubjectis ejuſdem Ordinis Fratribus in ſacro Presbyteratus Ordine conſtitutis in illis degentibus adminiſtratio Sacramentorum non Parochialium in eorum Eccleſiis iis Chriſtifidelibus ad eas confluentibus interdicatur, ab hac vero prohibitione ſcandalum Neophitis illarum partium ac præjudicium dictis Presbyteris, & Ordini proveniat, ipſe Bernardus Prior Generalis, quo ejuſmodi ſcandalo, ac præjudicio remedium adhibeatur, opportune in præmiſſis per Nos provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſideret.

Conceſſio præd.

§.2. Nos ipſius Bernardi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati Presbyteris dicti Ordinis in dictis Inſulis commorantibus, ut præfertur, ut ipſi in iiſdem Neophytis illorum Eccleſias frequentantibus Sacramenta non Parochialia hujuſmodi abſque ulla a memoratis Miſſionariis dependentia, non tamen in Paſchate adminiſtrare libere, & licite poſſint, itaut in poſterum prædicti Miſſionarii ſuper ejuſmodi adminiſtratione nullam eis moleſtiam afferre audeant ſeu præſumant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium facultatem concedimus, & impertimur.

Clauſula.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & univerſalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Sta-

CXXXIV.

Dat. 20. Julii 1726. Ann. 3.

Statuuntur nonnulla circa Eccleſias Parochiales extra Urbem inſtitutas, pro congrua portione Rectorum, & Vicariorum.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Sept. 6. P. 1. confirmatum fuit edictum Inn. XII. de Parochialibus Eccleſiis penſionum onere non gravandis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura animarum.

PAſtoralis Noſtra ſolicitudo exigit, ut in hoc præcipue excubemus, ne cura animarum in Eccleſiis Parochialibus hujus almæ Urbis, & extra ejus pomœria conſtitutis, neglecta, & collapſa propterea concidat, quod earumdem Rectoribus congrua ſuſtentatio deſit ſine quibus eorum Officium, non eo, quo par eſt zelo, & pietate exercere, ipſamque animarum ſalutem magnum diſcrimen incurrere, longa experientia didicimus.

Ab Aliis Pontificibus variæ Parochiales Eccleſiæ, tum in Urbe, tum extra, cum congrua portione inſtitutæ fuere.

§ 1. Anteceſſor quidem Noſter Pius PP. V. ut Sacroſancti Concilii Tridentini decreta in uſum induceret, varias in hujus Almæ Urbis Eccleſiis perpetuas Vicarias, actualem animarum curam habentes congrua, & ſufficienti portione adſignata, provide inſtituit. Alii quoque Felicis recordationis Anteceſſores Noſtri Urbanus VIII., & Clemens XI. quaſdam Parochiales Eccleſias, & Vicarias extra pomœria Urbis erexerunt, ut incolis ſuburbanis auxilia ſpiritualia, quacumque occaſione, tam in doctrinæ Chriſtianæ rudimentis rite explicatis, quam in Dei Verbo feſtis diebus ex ore Sacrorum Eccleſiæ miniſtrorum audiendo, inque Chriſti Domini Sacramentis, ex eorumdem manu recipiendis, prompte ſuppeterent.

In examen vocatur quæ Eccleſiæ Parochiales congrua portione frui non debent.

§ 2. Nihilominus priuſquam ad erigendas novas Parochiales Eccleſias procedamus, in maturum examen vocari decrevimus, an revera hujuſmodi Rectores, & Vicarii, olim, ut diximus, inſtituti, congrua, & ſufficienti ſuſtentatione fruerentur; Sique eis æqua, & congrua ejuſdem portionis adſignatio deeſſet, quonam pacto eis deſignari poſſet. Ad hanc rem penitus explorandam S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum Congregationem habendam indiximus, quorum ſuffragia, & ſimul expoſitionem hac de re literis traditam per unum ex Prælatis, qui eidem Congregationi fuit a Secretis, attente conſideravimus. Quare uniformi ſuffragiorum, & ſententiarum tenore percepto, conſilioque, & approbatione totius Congregationis probe intellectis, in hanc determinationem devenimus, ut primo loco ſubſequentibus Vicariis, & Parochialibus Eccleſiis congruas portiones non eſſe adſignandas judicaremus, quia ſufficienter dotatæ reperiuntur. Sunt vero 1. Beati Angeli ad Fornaces. 2. Beati Lazari. Hæ duæ Vicariæ a Baſilica Vaticana dependent. 3. Parochialis Eccleſia beatorum Laurentii, & Urbani ad primam Urbis portam. 4. Vicaria Beatæ Mariæ ad Magos, quæ a Baſilica Lateranenſi dependet. 5. Parochialis Eccleſia beati Sebaſtiani extra portam Capenam, ex Baſilica Lateranenſi olim diſmembrata. Secundo loco ſtatuimus, & declaramus, nullam congruam adſignandam parochiali Eccleſiæ Baſilicæ Sancti Pauli in Via Oſtienſi olim diſmembratæ ex diaconia Beatæ Mariæ in Coſmedin. Siquidem Cœnobium Monachorum Caſinenſium ad quos eadem Baſilica S. Pauli pertinet, redditus, & ſufficientem portionem habet. Quare huic nulla congrua portio debetur. Parimodo Parochiali Eccleſiæ beati Laurentii in agro Verano, quam regunt Canonici Regulares Sanctiſſimi Salvatoris, nullam congruam portionem adſignandam eſſe decernimus.

Enumerantur Eccleſiæ Parochiales extra Urbis mœnia, quibus congrua adſignanda eſt, ac revera eis adſignatur.

§ 3. Tertio loco portionem, & congruam ſuſtentationem ſubſequentibus Eccleſiis parochialibus adſignandam eſſe perſpeximus, & hac Noſtra conſtitutione adſignamus. Hæ vero ſunt 1 Parochialis Eccleſia beati Franciſci in Monte Mario, quæ pertinet ad Congregationem Eremitarum beati Petri de Piſis. Huic Parochiali Eccleſiæ, ejuſque Rectori centum annua ſcuta argentea monetæ Romanæ pro congrua adſignari volumus, & mandamus. 2. Parochialis Eccleſia beatæ Agnetis in Via Nomentana, quæ pertinet ad Canonicos Regulares SS. Salvatoris annuam portionem congruam ſexaginta ſcutorum argenteorum Monetæ Romanæ omnino habeat. Licet vero cum dicta Parochialis Eccleſia beati Franciſci in Monte Mario pro majori parte diſmembrata fuerit ex parochiali Eccleſia beatæ Mariæ de Populo ad portam Flaminiam, quæ ad Fratres Eremitas Auguſtinianos Congregationis Lombardiæ nuncupatos pertinet, ex qua Eccleſia altera quoque beatæ Agnetis in Via Nomentana fuit diſmembrata, unde cenſeri poſſet, utriuſque Parochialis Eccleſiæ Rectori congruam portionem ex fructibus Eccleſiæ Matricis debere adſignari; Nihilominus quia, re accurate perpenſa, comperimus Eccleſiam beatæ Mariæ ad Portam Flaminiam redditibus non ſuperabundare, nec ei tot fructus ſuppetere, quot neceſſarii ſunt pro commoda primarii, & ſecundarii ſui Rectoris alimonia, ita ut abſque detrimento rerum neceſſariarum pro decenti ſuorum Miniſtrorum, qui curam Animarum exercent, ſuſtentatione, congruam portionem novis Rectoribus beati Franciſci in Monte Mario, & beatæ Agnetis in Via Nomentana de ſuo dare non poſſit; Ideo Sacrorum Canonum diſpoſitioni inhærentes, qui hoc caſu Matricem Eccleſiam a quacunque contributione eximunt, & Parochianos obligant, ut congruam portionem Novis Rectoribus de ſuo ſubminiſtrent, nos præſentibus literis Noſtris, perpetuum robur impoſterum habituris, ſtatuimus, & declaramus, ut centum annua ſcuta argentea Monetæ Romanæ Parochiali Eccleſiæ, & Rectori beati Franciſci in Monte Mario, & ſimiliter ſcuta ſexaginta alterius parochialis Eccleſiæ Rectori beatæ Agnetis in Via Nomentana adſignentur ex diviſione, partitione, & taxa, prædiis imponenda, quæ intra limites utriuſque Eccleſiæ comprehenduntur, quod dictis Eccleſiis, aut matrici nullas decimas ſolvant.

Concil. Trid. Seſſ. xxi. Caput iv.

Statuitur qui debeant ſolvere prædictam congruam præfatis Eccleſiis Parochialibus.

§ 4. Volumus autem, ut per directos dominos eorumdem prædiorum tota eadem taxa Eccleſiis reſpective ſolvatur, ſi vero prædia a directis dominis in emphyteuſin tradita fuerint, tunc decernimus, ut per emphyteutam

ra-

ratam ejusdem taxæ ita ſolvatur, ut Dominus directus, qui totam taxam Eccleſiæ perſolvit, pro rata, quæ contingit emphyteutam, ab hoc refici debeat: quæ refectio, ut facilior evadat, ſtatuimus, ut dum Prædia taxantur, emphyteuta diſtinctim pro ſua rata etiam taxetur. Pauperes tamen agricolas, & vinearum cultores rerum inopia laborantes, qui propriis manibus, & corporis aſſiduo labore ſibi victum conquirunt, a quacunque ejuſmodi congruæ portionis ſolutione immunes eſſe, & fore Apoſtolica Auctoritate declaramus, ac penitus eos eximimus.

§.5. Præſentes vero literas ex eo etiam quod quicumque in præmiſſis intereſſe, & rem habentes, aut habere prætendeotes, illis non coosenſerint, & ad ea vocati oon fuerint, & cauſæ propter quas illa fiant, vel facta ſint, alias esaminatæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, ſeu alias ex quocunque alio capite, vel cauſa, quantumvis legitima, vel juridica de intentionis noſtræ, vel quocunque alio defectu, notari, impugnari, retractari, anoollari, vel invalidari, ſeu in jus, vel controverſiam vocari, aut ad viam, & terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas quodcumque Juris, & facti remedium impetrari, aut concedi, nullatenus poſſe decernimus, ſed ſemper illas validas, & efficaces exiſtere, ſuosque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, Sedemque Apoſtolicam ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis pro tempore, quomodolibet factis, comprehendi, vel confundi; Sed ab illis ſemper excipi; & quoties illæ emanabunt, toties io priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, & ſub quacunque poſteriori data per Beati Franciſci in Monte Mario, ac Beatæ Agnetis in Via Nomentana Parochialium Eccleſiarum, prædictos reſpective Rectores nunc, & pro tempore exiſtentes, quandocumque eligenda, conceſſas eſſe, & fore: Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, Commiſſarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcieoter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Urbis Vicario Generali in ſpiritualibus committitur executio hujus constitutionis.

§.6. Quo circa dilecto filio noſtro in Urbe prædicta, ejuſque diſtrictu Vicario in ſpiritualibus generali, cui per eaſdem præſentes auctoritate noſtra prædicta facultatem concedimus, & impartimur, ut prædiis, quæ ſub prædictis Beati Franciſci in Monte Mario, & Beatæ Agnetis in Via Nomentana Parochialibus Eccleſiis, reſpective, comprehenduntur, taxam prædictam eo modo, quo alias in hujuſmodi eventibus impoſitam fuiſſe cognoverit reſpective imponere libere, & licite valeat; per eaſdem præſentes etiam committimus, & mandamus, ut ipſe per e, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcunque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Beati Franciſci in Monte Mario, & Beatæ Agnetis in Via Nomentana Parochialium Eccleſiarum prædictarum, reſpective, pro tempore exiſtentium Rectorum hujuſmodi fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium, & ſingulorum plenario effectu pacifice frui, & gaudere, atque eis de portionibus prædictis integre reſponderi, non permittens illos ſuper his a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, contradictores quoſcumque per Cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita, ac manu regia compeſcendo.

§.7 Non obſtaotibus noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon teſtaotium voluntatibus, aliiſque diſpoſitionibus, dictæque Urbis, ac artis agrariæ in Urbe prædicta etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia reſpective roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, libertatibus, immuoitatibus, & exemptiooibus, Urbi, & arti prædictis, ac Urbis populo, Senatori, ac Conſervatoribus, necnon Artis ejuſdem Conſulibus, artemque hujuſmodi exercentibus, & quibuſcumque Eccleſiis, & Baſilicis etiam parochialibus, aut cujuſvis Ordinis, & Inſtituti Monaſteriis, ac Religioſis Domibus, etiam mendicantium Congregationi, etiam undecim Congregationum nuncupatæ, Societati etiam Jeſu, Militiis etiam Beati Johannis Hieroſolymitani, ac Hoſpitalibus etiam nationalibus, aut Regularibus, etiam Sancti Spiritus in Saxia; Beati Antonii Viennenſis, & generatim quibuſcumque locis piis, quomodolibet nuncupatis, & quibuſvis aliis perſonis, quomodolibet pariter nuncupatis, cujuſcumque gradus, & conditionis etiam ſpeciali mentione dignis, eis, eorumque prædiis, ac bonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis, ac irritantibus clauſulis, & aliis decretis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet etiam pluries conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Derogatoriæ.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Conſtitutionis, Confirmationis, ionovationis, ſanctionis, declarationis, præcepti, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſompſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Nemo his literis contradicere audeat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo Sexto Decimotertio Kalendas Auguſtas, Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CXXXV.

Dat. 14. Julii 1726. An.3.

Confirmatur Decretum Generalis Ord. Beatæ Mariæ de Monte Carmelo; ne Commiſſarius Tertii Ordinis ejuſdem in Provincia Fluminis Januarii, inconſulto ipſo Generali, removeri poſſit.

Alia hujus Conſt. ed 1727. Aug.30. P.4. Tertiarii ejuſdem Ordinis ſubjiciuntur Juriſdictioni Miniſtri Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Fluminis Januarii Tertii Ordinis B. M. de Monte Carmelo quod dilectus filius Gaſpar Pizzolanti Prior Generalis dicti Ordinis, ne quicumque legitime electus, ſive inſtitutus, & acceptatus fuerit in Commiſſarium ejuſdem Tertii Ordinis in prædicta Provincia, donec ejuſdem Fratribus acceptus fuerit, poſſint ab eo officio ipſo Gaſpare Priore Generali, ejuſque Succeſſoribus inconſultis removeri, etiam occaſione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii cum illo incompatibili prohibuit, & alias prout uberius continetur in ejus Decreto deſuper emanato, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§.2 Die 6. Julii 1626. viſo retroſcripto libello, & atteſtatione, ſeu relatione admodum R.P.Procuratoris Gen.hodierni, cupientes quantum in nobis eſt ad utilitatem, & incrementum dilectiſſimi Nobis in Chriſto, ac Religioſiſſimi Tertii Ordinis opportune conferre, vi præſentium prohibemus, ne quicumque legitime electus, ſive inſtitutus, & acceptatus fuerit in Commiſſarium ejuſdem Tertii Ordinis in Provincia noſtra Fluvii Januarii, donec fuerit eiſdem Fratribus Tertiariis acceptus, poſſit ab eo officio Nobis, aut Succeſſoribus noſtris inconſultis removeri, etiam occaſione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii incompatibile cum ſupradicto, ſed in eo caſu ſubſtituatur alius Religioſus pro eo tempore tantum, quo tranſacto P. Commiſſarius exerceat, ut antea munus ſuum ſublata quibuſcumque noſtris Inferioribus ſecus ordinandi, aut faciendi poteſtate, omnemque Inſtitutionem novi Commiſſarii, quæ contra præſentium noſtrarum literarum tenorem inpoſterum fiat, ex nunc pro tunc nullam, & irritam declaramus. Datum Romæ in Conventu noſtro S.Mariæ Tranſpontinæ die, & anno, ut ſupra: Jo: Gaſpar Pizzolanti Generalis Commiſſarius. Fr. Joſephus Maria Solarius Provincialis Scotiæ, & Secretarius Reverendiſs.Patris.

Loco † Sig.

Preces Fratr. d. Provinciæ.

§.3. Cum autem, ſicut dicti Exponentes præmiſſa pro illorum firmiori ſubſiſtentia Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, prohibitionem a memorato Gaſparo Priore Generali factam, ut præfertur, expeditumque deſuper illius Decretum præinſertum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus ſupplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eiſdem Exponentibus in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CXXXVI.

Dat.24. Julii 1726.An.3.

Indulgetur Monachis Ordinis Sancti Hieronymi Provinciæ Portugalliæ uſus Cucullæ, eo modo, quo Monachi ejuſd. Ord. Congregat. Lombardiæ, geſtant.

Alia hujus Conſt. ed.1726. Jul.24. P.3. confirmantur quædam Decreta Cap tul. Gen. ejuſdem Provinciæ, et Clem. XII. Conſt. ed.1730. Oct.11. P.1. Confirmantur Conſtitutiones Congregationis Hiſpaniæ ejuſd. Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Prior Generalis, Diffinitorium, Priores, aliique Monachi Congregationis Sancti Hieronymi in Regno Portugalliæ, quod cum Nos confirmaverimus, ejuſque Monachale Inſtitutum declaraverimus, illudque ſit idem,

idem ; quod dictus S.Hieronymus inſtituit, & una cum ſuis Diſcipulis in Bethlehem profeſſus fuit, quorum ipſi legitimi Succeſſores per continuatam ſucceſſionem exiſtunt, prout ſunt Monachi ejuſdem S. Hieronymi Congregationis Italiæ a q. Lopo de Olmedo, dum vixit, Monacho, & Superiore Generali Congregationis Hiſpaniæ inſtituti, ipſi Exponentes cum veri ſint Monachi, & a nonnullis pro talibus ob Cucullæ defectum minime exiſtimentur, ac Cucullа Scapularis coloris, quemadmodum Monachi dictæ Congregationis Italiæ utuntur, & cum eadem Cuculla, quæ eorum habitus coloris exiſtit, Verbum Dei prædicare, & cum illa in ſupplicationibus tam intra, quam extra Monaſteria, & quoties eis in actu Communitatis cum Cruce, & Candelabris e Monaſterio egredi neceſſe erit incedere, illique, qui Crucem, & Candelabra hujuſmodi geſtabunt, Cuculla pro ſuperpelliceo uti poſſint, facultatem a Nobis concedi plurimum deſiderent, itaut iiſdem Exponentibus, etiam permiſſum ſit, eorumque Succeſſoribus, qui ejuſmodi Congregationem ingredientur ſuper d. Cuculla pluviale in Choro, & extra illum in Altare alicujus feſtivitatis ſolemnitatis occaſione imponere, & cum ejuſmodi Cuculla, & Stola abſque ſuperpelliceo Sacramenta, & Chriſtifidelibus Sacram Communionem adminiſtrare valeant. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces præfatorum Monachorum.

§.2. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati: de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, præpoſitorum, qui relationem Venerabilis Fratris noſtri Petri Epiſcopi Sabinen. ejuſdem S.R.E. Cardinalis Otthoboni nuncupat. prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam viderunt conſilio, ut ipſi Exponentes, & futuri ejuſdem Congregationis Monachi prædictæ Provinciæ Portugalliæ indumento Cucullæ fuſci, ſeu fulvi coloris per Conſtitutiones ipſius Ordinis a Sede prædicta pluries confirmatas præſcripto, eo præciſo modo, quo Monachi memoratæ Congregationis Provinciæ Lombardiæ, ſeu Longobardorum Italiæ geſtant, & induuntur eodem cum amictu tam in Choro, quam extra procedere poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

Clauſulæ cum derogatoriis.

§.3. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos; etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Congregationis, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Jul. MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CXXXVII.

Confirmantur Decreta quædam Capituli Generalis Monachorum Ordinis S.Hieronymi Congregationis Portugalliæ.

Dat. 24. Julii 1726. Ann. 3.

In præcedenti Conſt. conceſſus fuit iiſdem Monachis uſus Cucullæ, ad inſtar Monachorum ejusdem Ordinis Congregationis Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus de Bettancurt. Prior Generalis Ordinis Monachorum S.Hieronymi Congregationis Portugalliæ, quod cum in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod in Regio Conventu noſtræ Dominæ de Bethlehem nuncupat. extra muros Civitatis Ulyſſiponen. Occidentalis ſito Menſe Majo anni 1724. celebratum fuit, perpenſum fuiſſet nonnullas interdum oriri inordinationes, ex eo, quod cum juxta ejusdem Ordinis Conſtitutiones Definitorium ex quatuor tantum Definitoribus conſtituatur, iſtique inter cætera electionem Prioris dicti Conventus, qui etiam Prior Generalis totius Ordinis exiſtit confirmare, aut reprobare debeant, propter vero æqualem votorum numerum contingere poſſit, ac interdum contineat, quod in æquales votorum partes quatuor Definitoribus diviſis, quidquam canonice decerni non valeat, nec a Conſtitutionibus hujuſmodi præfixum ſit, quæ pars eo caſu prævalere debeat, ſicuti etiam in iiſdem Conſtitutionibus nihil circa Præſidentem Capituli Generalis ſtatutum reperiatur, ſolumque diſpoſitum, quod ſi quando unus ex quatuor Definitoribus actualibus Prior Generalis extitiſſet, hic ejusdem Capituli Præſes eſſe debeat, & caſus evenire poſſit, quod nullus ex Definitoribus Prior Generalis extiterit, indeciſa tunc remanente dicti Præſidentis deputatione.

Decreta prædicti Capituli Generalis habiti anno 1724.

§.2. Ideo Capitulum generale ſupradictum, celebratum, ut præfertur, decrevit, quod impoſte-

Digitized by Google

De Preſide Capituli Generalis.

poſterum ſit, & eſſe debeat Prior Generalis totius Ordinis, qui in eodem Capitulo ſui Generalatus officium abſolvit, atque hic eveniente caſu prædictæ æqualitatis votorum in Definitoribus votum deciſivum habere debeat. Ac inſuper idem Capitulum rectæ Novitiorum educationi conſulere cupiens, & ad evitandam regularis diſciplinæ relaxationem ex eo potiſſimum ortam quod novi Alumni citius ab obedientia Magiſtrorum eximuntur, mandavit, ut in poſterum Novitii tam Conventuales, quam Collegiales ſub obedientia ſuorum Magiſtrorum vivere debeant per ſexennium, nec ullo modo liceat eidem Priori Generali ſuper ejuſmodi Decreto, ejuſque obſervantia diſpenſare, & alias prout in memoratis Decretis conſtare aſſeritur.

De Novitiorum educatione.

Preces Prioris Gener.

§.3. Cum autem, ſicut eadem eſpoſitio ſubjungebat, dictus Franciſcus Prior Generalis præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos dictum Franciſcum Priorem Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, ſupraſcripta Decreta Capituli Generalis cum omnibus, & ſingulis in eis contentis auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus; Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes Literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CXXXVII.

Confirmatur erectio Conſervatorii pauperum Puellarum Oppidi Guimaren., Bracharen. Diœceſis, in Monaſterium Tertii Ordinis Carmelitarum.

Dat. 3. Aug. 1726. Ann. 3.

Aliæ duæ extant hujus Conſtitutiones pro iiſdem Tertiariis, in quarum una ed. 1726. Jul. 24. P. 3. cavetur ne Commiſſarius Provinciæ Fluminis januarii inconſulto Generali removeatur, in altera ed. 1727. Aug. 30. P. 4. ſubjiciuntur juriſdictioni Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura regularis vitæ propagandæ.

SAcroſanctæ Militantis Eccleſiæ Gubernacula ex Summi Sacerdotii cathedra nobis, meritis licet imparibus demandata tenentes, ad ea per quæ pauperes Puellæ olim ſub aliquali vivendi Regula in communi Domo Conſervatorii viventes, tandem ſpretis hujus infelicis ſæculi illecebris, tanquam prudentes Virgines accenſis lampadibus obviam ituræ Sponſo Jeſu, eadem Domo in Monaſterium erecta, aſſumptoque Regulari habitu perpetuum Altiſſimo famulatum impendere, æternamque beatitudinem conſecrati valeant, ac exinde honoris flores, & honeſtatis fructus, regulariſque Vitæ propagatio deveniant propenſis ſtudiis intendimus; & ne in poſterum de hujuſmodi erectionis validate hæſitari contingat, ſed litium anfractibus, & diſſidiis ſuper hoc habitis hucuſque finis perpetuò imponatur, ac perſonæ in ea degentes Divinis laudibus ea, qua par eſt mentis puritate, & Cordis ſinceritate liberius inſiſtant, erectionem Monaſterii hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis munimine roborantes, Paſtoralis Officii Noſtri partes favorabiliter interponimus, prout perſonarum hujuſmodi, ac locorum, & temporum qualitatibus matura conſideratione penſatis in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Refertur fundatio prædicti Conſervatorii, ejuſque erectio in Monaſterium Tertii Ordinis Carmelitarum.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, alias videlicet de Anno Domini Milleſimo ſexcenteſimo octogeſimo quinto, ſeu alio veriori tempore in Oppido de Gaimaren. Bracharen. Diœceſis ſimples Conſervatorium nonnullarum Puellarum in communi viventium per quendam tunc in humanis agentem Franciſcum Antunes Torres, dum viveret, ſeu juxta ejus ſub qua ab humanis deceſſit diſpoſitionem Teſtamentariam fundatum, & erectum extiterit. Subinde vero ſcilicet de anno ejuſdem Domini Milleſimo ſexcenteſimo octogeſimo ſeptimo Puellæ præfatæ habitum, & Inſtitutum Ordinis Fratrum Carmelitarum Tertii Ordinis nuncupatorum de manibus ejuſdem Ordinis Superiorum ſuſceperint, adauctiſque paucis ab inde annis tam illius Fabrica Regio Diplomate mediante conſtructa, quam annuis redditibus, & Tertiariarum numero, tunc exiſtens loci Ordinarius

narius non tantum Eccleſiæ de ejus Licentia extructæ benedictionem impartiri, verum etiam ibidem Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum reponi, Clauſtra benedici, nonnullas ſepulturas pro eiſdem Puellis aperiri conceſſerit, dictæque Puellæ ſeſe noviter Juriſdictioni, & Gubernio tunc exiſtentium Superiorum ejuſdem Ordinis ſubmiſerint, ac ſub regimine dilecti Filii Fratris Antonii de Incarnatione tunc exiſtentis Commiſſarii Generalis dicti Ordinis in Regno Portugalliæ per aliquod temporis ſpatium permanſerint. Cumque in Conſtitutione Pii PP. V. Prædeceſſoris Noſtri, quæ incipit. *Circa Paſtoralis &c.* Caveatur expreſſe, quod Puellæ in hujuſmodi Conſervatoriis degentes, vel in manibus propriorum Superiorum ſolemnem emittere teneantur Profeſſionem, aut Conſervatoria hujuſmodi diſſolvantur, & ſupprimantur, propterea que de anno pariter Domini Milleſimo ſeptingenteſimo quarto, ſeu etiam alio veriori tempore, cum tunc exiſtentes Puellæ præfatæ opportunum ſitum Clauſuram, Officinas, Dormitoria, Cellas, ac Supellectilia ſacra, & profana, neceſſarioſque annuos redditus haberent, & nemine contradicente, concurrentibus in eiſdem omnibus neceſſariis requiſitis pro erectione Conſervatorii præfati in Monaſterium Monialium præfati Ordinis, earum ſolemnem Profeſſionem in manibus præfati Commiſſarii Generalis ſpecialiter ad id a tunc exiſtente dicti Ordinis Superiore Generali deputati expreſſe emiſerint.

Hinc variæ lites in Moniales excitatæ.

§.2. Qua ſolenni profeſſione trium ſubſtantialium votorum, ac perpetuæ Clauſuræ in manibus Superiorum dicti Ordinis, Juxta Conſtitutionem præfatam, ut præfertur, emiſſa; licet dictum Conſervatorium formale Monaſterium, ac Puellæ præfatæ Moniales dicti Ordinis reſpective evaſerint; & ab omnimoda Juriſdictione Ordinarii exemptæ, Superioribus dicti Ordinis, qui eas uſque ad annum ejuſdem Domini Milleſimum ſeptingenteſimum ſeptimum pacifice gubernarunt, ſubjectæ extiterint; nihilominus eo tempore, ut etiam accepimus, tam a Venerabili Fratre moderno Archiepiſcopo Bracharen., quam a dilecto etiam filio moderno Parochialis Eccleſiæ ejuſdem Oppidi Rectore, eo ſub prætextu, quod Puellæ præfatæ per illius manus Paſchale Sacramentum non ſuſcepiſſent, ac ſub prætentione, quod ipſæ vere Moniales non exiſterent, nec a Juriſdictione ejuſdem Ordinarii exemptæ eſſent, varias litium moleſtias paſſæ fuerant; quapropter habito per Dilectas in Chriſto Filias modernas Prioriſſa, & Moniales præfati Monaſterii in gradu appellationis ad Tribunal Nunciaturæ Apoſtolicæ Portugallien. recurſu de anno ſimiliter Domini Milleſimo ſeptingenteſimo octavo in libera poſſeſſione exemptionis ab Ordinarii præfati Juriſdictione, prout erant manuteri obtinuerunt, & deinde ad Sedem Apoſtolicam pro approbatione, & confirmatione Erectionis præfati Monaſterii, ac quatenus opus eſſet cujuslibet nullitatis, quæ in ea intervenire potuiſſet ſanatione, recurſu etiam deſuper habito de anno pariter Domini Milleſimo ſeptingenteſimo decimo octavo a dilecto etiam Filio noſtro, & Sedis Apoſtolicæ præfatæ Nuncio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis commoranti favorabilem informationem reportaverint, dictuſque Archiepiſcopus ab inde citra ſe oppoſuerit ſub prætextu, quod Conſervatorium præfatum abſque Sedis Apoſtolicæ præfatæ licentia, ac Ordinarii conſenſu nulliter in Monaſterium Monialium erectum fuiſſet, ac Prioriſſa, & Moniales præfatæ utpote nulliter profeſſæ ſub illius Juriſdictione adhuc remanere deberent.

Indeque habitus ad Sedem Apoſtolicam recurſus pro confirmatione.

§.3. Nos igitur, qui quantum in Domino poſſumus perſonarum quarumlibet præſertim Monialium Regularis vitæ diſciplinam ſervantium quietem, & tranquillitatem, litium jurgiorumque perturbatione remota, Paternis, & ſinceris deſideramus affectibus, ac attendentes, quod licet Conſervatorii hujuſmodi, ut præfertur in Monaſterium præfati Ordinis Erectio, & Inſtitutio uſque, & de præfato anno Domini Milleſimo ſeptingenteſimo quarto earum plenarium ſortitæ fuerint effectum, ac Prioriſſa, & Moniales præfatæ in eodem Monaſterio ad formam Erectionis, & Inſtitutionis præfatarum Altiſſimo famulatum exhibentes in Divinis laudabiliter deſervierint, & deſerviant de præſenti, & ab inde citra Conſtitutiones, ſeu Ordinationes, aut Regulæ ſecundum earum inſtitutum pacifice, & abſque ulla contradictione per eas obſervatæ fuerint. Nihilominus ne de Erectionis, & Inſtitutionis hujuſmodi viribus, ex quo illæ Apoſtolica auctoritate factæ non fuerint, ac expreſſus Ordinarii loci hujuſmodi deſuper conſenſus non interceſſerit, & ne de ejuſdem Monaſterii ſtabilitate ullo unquam tempore hæſitari contingat, Monaſterii præfati ſtatui, & ſtabilitati dictarumque, Prioriſſæ, & Monialium conſcientiarum quieti, & tranquillitati in præmiſſis opportune providere, eaſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, necnon earum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præfati Monaſterii Erectionem, & Inſtitutionem, ut præfertur factas, Apoſtolica auctoritate præfata, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, & quatenus opus ſit ſanamus, & convalidamus.

Confirmatio præfatæ erectionis.

§.4. Ac dicti Monaſterii Prioriſſam, & Moniales nunc, & pro tempore exiſtentes ab omnimoda Juriſdictione præfati moderni, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Bracharen. ac etiam præfati moderni, & pro tempore exiſtentis ejuſdem Parochialis Eccleſiæ Rectoris etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac immediate pro tempore exiſtentium Superiorum Regularium præfati Ordinis, a quibus actu reguntur, & gubernantur Juriſdictioni, ac Regimini ſubjicimus, cum facultate eiſdem Superioribus Regularibus pro tempore exiſtentibus tradendi Prioriſſæ, & Monialibus præfatis nunc, & pro tempore exiſtentibus tam Probationis, quam Profeſſionis Velum, ita tamen, ut Moniales, quæ in eodem Monaſterio ſub illius Regula recipientur, & admittentur in futurum habitum per alias Moniales præfati Ordinis geſtari ſolitum ſuſcipere, & tempore Probationis elapſo Profeſſionem per eaſdem emitti conſuetam expreſſe emittere, Regulam, necnon perpetuam Clau-

Moniales ejuſdem ab Ordinarii Juriſdictione eximuntur ac Regimini Superiorum dicti Ordinis ſubjiciuntur.

ſu-

Digitized by Google

ſuram, ac Ritus, mores, conſuetudines, & regularia inſtituta præfati Ordinis ſervare, diviniſque laudibus, & officiis inſiſtere debeant, & teneantur.

Eiſque nonnulla Privilegia, exemtiones, & gratiæ indulgentur.

§.5. Et inſuper eidem Monaſterio Illiuſque Prioriſſæ, & Monialibus nunc, & pro tempore exiſtentibus, quod omnia earum bona, ac quicumque Cenſus, Terræ, Domus, Poſſeſſiones, bona mobilia, & immobilia, quovis nomine nuncupata per quoſcumque Chriſtifideles in perpetuum, vel ad tempus, ſimulque, vel ſucceſſive pro augumento bonorum Monaſterii hujuſmodi, & Monialium in eo pro tempore degentium, ſeu alicujus earum intuitu, vel contemplatione, ac etiam titulo eleemoſynæ vel alias quomodolibet donata, aſſignata, & erogata, ac inpoſterum donanda, aſſignanda, & eroganda ex nunc prout, & poſtquam donata, aſſignata, & erogata fuerint, libera, immunia, & exempta a decimis, & aliis quibuſcumque oneribus, & impoſitionibus eſſe debeant: ita quod liceat Prioriſſæ, & Monialibus nunc, & pro tempore exiſtentibus præfatis corporalem, realem, & actualem illorum, juriumque, & pertinentiarum quarumcumque poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios earum, ac dicti Monaſterii nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere; fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia, quæcumque percipere, exigere, levare, arrendere, locare, diſlocare, ac in communes earum, & dicti Monaſterii uſus, & utilitatem convertere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita; quodque Prioriſſa, & Moniales nunc, & pro tempore exiſtentes præfatæ omnibus, & ſingulis Privilegiis, facultatibus, Immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, conceſſionibus, Indultis, Indulgentiis, favoribus, & gratiis univerſis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus aliæ Moniales dicti Ordinis in genere, vel in ſpecie, etiam per viam ſimplicis communicationis, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ſimiliter, & pariformiter, ac abſque ulla proſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, in omnibus, & per omnia dummodo tamen illa, ſeu illæ ſint in uſu, & non revocata ſeu revocatæ, nec ſub aliqua revocatione comprehenſa, ac ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, dictique Ordinis Inſtitutis non adverſentur, eadem Apoſtolica auctoritate ſimiliter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Approbantur præd. Monaſterii Conſtitutiones, ſeu regulæ.

§.6. Necnon Conſtitutiones, aut Ordinationes, ſeu Regulas hujuſmodi pro firmiori illarum validitate, & ſubſiſtentia Apoſtolica auctoritate præfata etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjicimus, illaſque ab omnibus ad quas nunc ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri.

Clauſulæ ſpeciales.

§.7. Præſentes quoque nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, ſeu alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſsimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus per Nos, & Sedem Apoſtolicam præfatam ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis, etiam motu ſimili, & de ſcientia, & Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine paribus pro tempore factis, & faciendis comprehendi, vel confundi, ſed tanquam ad majus Divini Cultus augmentum factas, & emanatas ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum, & validiſsimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per nunc, & pro tempore exiſtentes Prioriſſam, & Moniales Monaſterii præfati quandocumque eligen. conceſſas, ac validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ſicque, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere. Et ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane motu pari decernimus.

Deputantur Exequutores.

§.8. Et inſuper quatenus opus ſit pro præmiſſorum obſervatione Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Lacedemonien., & Epiſcopo Tagaſten., ac dilecto ſimiliter Filio Emanueli Alvares Cidade Canonico Eccleſiæ Elboren. motu ſimili per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quandocumque opus fuerit, & quoties pro parte Prioriſſæ, & Monialium nunc, & pro tempore exiſtentes præfatarum requiſiti fuerint ſolemniter publicantes, eis in præmiſsis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra illas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari, illiſque pacifice frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex Prioriſſa & Monialibus nunc, & pro tempore exiſtentes prædictis deſuper quomodolibet indebite moleſtari, Contradictores quoſlibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, ſervata tamen forma Concilii Tridentini, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Derogatoriæ peculiares.

§.9. Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii PP. VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus diætis, dummodo tamen ultra tres diætas aliquis vigore earumdem præſentium extra ſuam Diœceſim ad Judicium non trahatur, & quibuſcumque prætentionibus prædicti Archiepiſcopi, ſive ejus Promotoris Fiſcalis, & quamcumque litem in quocumque Tribunali, aut Congregatione Urbis, & de Partibus indeciſa pendentem, ac quibuſvis Apoſtolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Univerſalibuſque Conciliis editis, vel edendis ſpecialibus, vel Generalibus Conſtitutionibus, & Ordinibus, Privi-

legiis

Digitized by Google

legiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Monaſterio, ac quibuſvis aliis Superioribus & perſonis in genere, vel in ſpecie, aut alias in contrarium præmiſſorum forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſsime, & pleniſsime, ac ſpecialiter, & expreſſe, necnon opportune, & valide hac vice dumtaxat motu ſimili, deque ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die III. Auguſti MDCCXXVI Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CXXXIX.

Dat. 7. Auguſti 1726. An. 3.

Adſcribitur Beatorum Catalogo Serva Dei Hyacinta de Mareſcottis, Monialis Tertii Ordinis S. Franciſci.

Alia hujus ed. 1728. Maji 14. P. 4. Beatus declaratur Servus Dei Joannes de Prado Ord. Minorum S. Franciſci Excalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium à debito promovendi cultus Sanctarũ Virginum.

QUemadmodum Redemptor, & Magiſter Noſter Chriſtus Jeſus, qui ſedet ad dexteram Majeſtatis in Excelſis, Sacras Virgines, quæ in diebus ſuæ peregrinationis oblitæ populum ſuum, & domum Patris ſui, propriam voluntatem cum omnibus concupiſcentiis crucifixam Deo ſub ſuavi Religionis Jugo obtulerunt in holocauſtum, & odorem ſuavitatis, ac virtute ex alto indutæ, & ſpiritu, vitæque auſteritate facta carnis mortificantes, bonum certamen certarunt, fidemque ſervantes, curſum feliciter conſummarunt, ac intrare cum Sponſo ad Nuptias meruerunt; immarceſcibilis gloriæ Corona donat in Cælis, harumque Sanctitatem interdum ſignis, atque portentis teſtatam facit: Ita, & Nos, qui ejus vices licet immeriti, in hac terrena ſtatione gerimus, Magiſtri noſtri veſtigiis, quantum noſtra fert infirmitas, inhærentes, illarum in terris cultum, & venerationem, ut ipſarum Chriſti Ancillarum virtutes narrent Populi ac laudes earum nuntiet Eccleſia, & quæ ſequuntur agnum quocumque ierit, luctanti cum ſæculi tentationibus imbecillitati noſtræ adjutorii Cæleſtis opem, & præſidium a ſponſo jugiter impetrare dignentur, promovere ſtudemus, ſicut ad Omnipotentis Dei Gloriam, Catholicæ Eccleſiæ decus, fidelium ædificationem, & animarum ſalutem ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Judicium Congregationis pro prædicta Servæ Dei Beatificatione.

§. 1. Cum itaque mature, diligenterque diſcuſſis, atque perpenſis per Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum Proceſſibus de Apoſtolicæ Sedis licentia confectis ſuper vitæ ſanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico quibus Serva Dei Hyacintha de Mariſcottis Monialis Profeſſa Tertii Ordinis S. Franciſci multipliciter claruiſſe, necnon Miraculis quæ ejus interceſſione & ad manifeſtandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuiſſe aſſerebantur, eadem Congregatio coram nobis conſtituta, auditis etiam Conſultorum ſuffragiis, unanimiter cenſuerint poſſe, quandocumque Nobis videretur, prædictam Servam Dei Beatam declarari, atque interim indulgeri, ut de ea tanquam de Virgine non Martyre in quibuſdam locis Officium, & Miſſa recitari, & celebrari valeant.

Preces nonnullorum.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos piis, atque enixis Dilecti Filii Nobilis Viri Franciſci Mariæ Ruſpuli Terræ Cerueteris Principis, aliorumque Cauſæ Beatificationis hujuſmodi Poſtulatorum, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci, necnon dilectarum in Chriſto Filiarum Monialium Monaſterii Sancti Bernardini Viterbien. in quo præfata Serva Dei Hyacintha Profeſſionem Regularem emiſerat, ac diem obiit, ſupplicationibus (quas dudum plures etiam chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Orthodoxi Reges, ac alii ſublimes Catholici Principes devotarum ſuarum precum acceſſione roboraverant) Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, paterna benignitate annuentes de memoratorum Cardinalium conſilio pariter, & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut eadem Dei Serva Hyacintha de Mariſcottis in poſterum Beatæ nomine nuncupetur, ejuſque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in proceſſionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, atque de ea quotannis die Anniverſaria felicis ejus obitus, ſeu alia die non impedita illam immediate ſequenti recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Virgine non Martyre, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani.

Prædicta Serva Dei Beata declaratur.

Conceditur facultas celebrandi Miſſam, & officium ejuſdem Beatæ recitandi in certis quibuſdam locis.

§. 3. Porro recitationem Officii, & Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in locis duntaxat infraſcriptis; videlicet in Terra Vignanelli Civitatis Caſtellan. Diœceſis, in qua dicta Serva Dei nata eſt, in Civitate Viterbien. ubi ad Cælos evolavit, ac Venerabile ejus Corpus requieſcit, & in univerſo Ordine Sancti Franciſci tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Miſſas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quoad Indias a die, quo eædem præſentes literæ illuc pervenerint, inchoando, in Eccleſiis Terræ, Civitatis, & Ordinis præfatorum ſolemnia Beatificationis ejuſdem Servæ Dei cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici Majori, die ab Ordinariis reſpective conſtituta, & intra ſex Menſes promulganda, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint eadem ſolemnia, pro qua re diem primam Menſis Septembris proxime venturi aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de, & ſuper non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Vo-

Fides habenda tranſumptis.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubicumque tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die VII. Aug. MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CXL.

Dat. 8. Auguſti 1726. An. 3.

Decernitur, ut deinceps locus Conſultoris Sacræ Rituum Congregationis uni ex Fratribus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis concedatur.

Simile privilegium conceſſum fuit alia hujus Conſt. ed. 1725. Aug. 7. P. 2. uni ex Fratribus Conventualibus S. Franciſci.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtio Juſtitiæ exigit, ut Religioſorum Virorum Ordines in Eccleſia Dei pie ſancteque inſtituti, qui multos pro Religione labores continuo ſuſtinent, congruis honoribus, & gratiis decoremus.

Preces Prioris Generalis d. Ordinis.

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecit, ipſe, qui unus ex Conſultoribus Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitæ exiſtit, locum fixum Conſultoribus hujuſmodi, eidem ſuo Ordini aſſignari ſummopere deſideret; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur erga prædictum Ordinem, quem in viſceribus gerimus charitatis, aliquod Paternæ noſtræ benevolentiæ monumentum exercere cupientes, ipſumque Priorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut deinceps perpetuis futuris temporibus locus Conſultoris prædictæ Congregationis Cardinalium, ſuccedente illius pro tempore vacatione, uni ex memorati Ordinis Profeſſoribus concedi, & aſſignari debeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, & ordinamus.

Decretum prædictæ Conceſſionis.

Clauſulæ cum derogatoriis.

§.3. Decernentes pariter eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Auguſti MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio

CXLI.

Extenditur Conſtitutio edita pro Tertiariis Ordinis S. Franciſci, ad Tertiarias Ordinis Servorum B. M. Virginis.

Dat. 8. Aug. 1726. An. 3.

Laudata Conſtitutio edita eſt 1725. Decemb. 10. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expoſitio Facti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior, & Procurator Generalis Fratrum Ord. Servorum B. M. Virginis, quod cum ipſi longa experientia cognoverunt nonnullas moleſtias, vexationeſque, quas ejusdem Ordinis Tertiariæ tolerant, ab illis locorum Ordinariis, qui ejuſmodi Tertiarias ad eorum dependentiam, ſeu ſuperioritatem adigere volunt, exoriri, idque eiſdem Tertiariis animi perturbationem, & ſpiritus diſperſionem, atque prædicti Ordinis Superioribus non modicam inquietudinem parere, dicti Exponentes, quo ſimilibus inordinationibus occurrant, Literas noſtras ſub plumbo deſuper ad perpetuam rei memoriam Anno Incarnationis Dominicæ 1725 quarto Idus Decembris Pontificatus noſtri anno ſecundo expeditas, per quas inter alia Tertiariæ Ordinis Sancti Franciſci a Juriſdictione, & dependentia Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarias primo dicti Ordinis per Nos extendi ſummopere deſiderant, præſertim quia hunc Ordinem a felic. record. Innocentio Papa VIII. Prædeceſſore noſtro ad participationem privilegiorum quatuor aliorum Ordinum Mendicantium admiſſum fuiſſe memoratur. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Beatæ M. V.

§.2. Nos igitur ipſos Priorem, & Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis,

ſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, barum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati Literas noſtras prædictas, per quas Tertiarias ſecundo dicti Ordinis omnimodæ Juriſdictioni, & regimini earum Miniſtri Generalis ſubjiciuntur, ad Tertiarias primodicti Ordinis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo extendimus, & ampliamus, itaut illæ Prioris Generalis pro tempore exiſtentis hujus Ordinis curæ, & ſuperioritati ſubjectæ omnino ſint.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit primo dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die VIII. Auguſti MDCCXXVI. Pontificatus noſtri anno Tertio.

CXLI.

Dat. 15. Aug. 1726. Ann. 3.

Statuuntur nonnulla pro recto regimine Hoſpitalium, & Montis Pietatis Civitatis Cæſenæ.

De Statuto erecto ab hoc Pontifice Romæ pro Hoſpitali S. Gallicani vide Conſt. ed. 1726. Decemb. 6. P. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à benevolentia in Eccleſiam Cæſenatem, olim Sponſam ſuam.

QUotieſcumque cogitamus (hoc autem ſæpe contingit) nos Eccleſiæ Cæſenati ſex, & quadraginta ab hinc annis Paſtorali Officio præfuiſſe; toties memoria repetimus regulas, inſtructiones, edicta, & Synodales Conſtitutiones, quibus illius Epiſcopatus rebus, & præcipue locorum Piorum adminiſtrationi pro noſtri ingenii viribus providere curavimus. Poſtquam vero ineffabile Dei conſilium, nullis exigentibus meritis noſtris, in Cathedra B. Petri Apoſtolorum Principis ſedere nos voluit, ſæpe numero ad eandem dilectiſſimam olim Sponſam noſtram Eccleſiam Cæſenatem oculos Pontificiæ charitatis convertimus, ut aliquod noſtræ pro ea ſolicitudinis argumentum oſtenderemus; dumque ſe nobis primo obtutu Seminarium Clericorum Sæcularium Epiſcopatus obtulit, ſtatim de illo amplificando, novïſque redditibus augendo decrevimus, ut adoleſcentes, Militiæ Eccleſiaſticæ nomen daturi, in eo moribus, & literis, quæ decent Sacros Miniſtros commodius imbuantur.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis: injuria nempe in gubernandis Xenodochiis, aliiſque piis Locis.

§.1. Quum vero nuper haud modica animi noſtri perturbatione rurſus nobis innotuerit, quod ceteroquin oculis noſtris olim adſpeximus, atque hiſce manibus contrectavimus, Xenodochia nimirum, ſive Hoſpitalia, & Montem Pietatis Cæſenæ ob incuriam, & culpam laicorum, non ea qua decet cura, & vigilantia gubernari, eorum redditus, in peregrinorum, & Pauperum beneficium convertendos, Dei timore poſtpoſito, diſſipari; quæque pii eorumdem auctores Dei obſequio, & Religioni deſtinaverant, jam dudum dilapidari, nos huic malo remedium aliquod allaturi, præſentem Conſtitutionem noſtram edere decrevimus, duodecim capita complectentem, pro eorumdem Xenodochiorum, ſive Hoſpitalium, & Montis Pietatis tutiori adminiſtratione in poſterum obſervanda, ne amplius ea, quæ peregrinis, & pauperibus Chriſti veterum Cæſenatenſium pietas danda eſſe voluit in alios uſus, contra eorum mentem manifeſta Dei offenſione, transferantur, capita vero, quæ diximus, huic noſtræ Conſtitutioni inſeri volumus, ut perpetuis futuris temporibus legi, neque ab ullo, ad quem pertinere videbuntur, ignorari unquam poſſint; Hæc autem ſunt.

Statuta prædicta pro Hoſpitalibus.

§.2. *Pro Hoſpitali SS. Crucifixi.*

I.

De numero, ordine, & electione Priorú d. Hoſpitalis.

Priores, ad regimen Hoſpitalis Sanctiſſimi Crucifixi deputati, perpetuis futuris temporibus ſint decem tantum; horum quinque ſint ex ordine Eccleſiaſtico Sæculari: Unus ex Canonicis Eccleſiæ Cathedralis decretorum doctor, qui Primicerii vocabulo utatur; duo alii ſint ex numero Parochorum: Ceteri duo ex numero ſimplicium Presbyterorum. Quinque reliqui de more fiant ex laicis, quinque vero illi Eccleſiaſtici ab Epiſcopo eligantur ad nutum ejuſdem Epiſcopi quandocumque, & quomodocumque ipſi placuerit, inde amovendi, ſed quinque reliqui ex ordine laicorum, de more, a publico, & generali cætu conſiliariorum Civitatis eligantur.

II.

Qui ex prædictis ad officia eligendi ſint.

In quocumque munere, & officio, quod inter Priores ejuſdem Hoſpitalis Sanctiſſimi Crucifixi diſtribui contigerit, nunquam bini, aut ſinguli tantum laici habeantur, ſed unus ex Eccleſiaſticis, alter ex laicis.

III.

De Rationario, ſeu Directore redditruum ejuſdem Hoſpitalis.

Inter Miniſtros Hoſpitalis Sanctiſſimi Crucifixi Rationarius, ſeu Calculator, & Director ejus redditum ſit ſemper extraneus, a ſolo Epiſcopo eligendus, cujus etiam nutu, ex officio ſuo removeri poſſit: ad eumdem Rationarium, & Calculatorem pertineat examinare, & recognoſcere adminiſtrationes, quæ fiunt in cæteris locis Piis Civitatis; quæque propterea eam portionem in annuum ejuſdem Rationarii ſtipendium de ſuo conferant, quam Epiſcopus ei tribuen-

buendam, & conferendam judicabit, omni recurſu, & appellatione remota.

§.3. *Pro Hoſpitali Sancti Tobiæ.*

I V.

De numero, ordine, & electione Priorum d. Hoſpitalis S. Tobiæ

Ex duodecim Prioribus; ad regimen Hoſpitalis aliis Sancti Tubiæ deputatis, perpetuis futuris temporibus ſex ſint ex Ordine Eccleſiaſtico Seculari, uimirum duo ex Canonicis Eccleſiæ Cathedralis, duo ex Parochis, duo ex ſimplicibus Presbyteris. Hos ſex ſolus Epiſcopus eligat, ſemper ejus nutu inde amuvendos. Ceteri ſex ſint ex Ordine laicorum, eo modo eligendi, quem Conſtitutiones ejuſdem Hoſpitalis præſcribunt.

V.

Committitur Epiſcopo Caſenat. executio hujus Statuti.

Ut hæ nuſtræ ſanctiones plenum, & citiſſimum effectum obtineant, Venerabili Fratri noſtro Joanni Baptiſtæ Epiſcopo injungimus, ut ſtatim ac præſertim noſtram Conſtitutionem acceperit, ex Prioribus laicis, regimini ejuſdem Hoſpitalis S.Tobiæ deputatis, ſex ſolos antiquiores in ſuo Officio relinquat: Sed pro ſex reliquis recentioribus itidem laicis, ipſe eligat ſex alios ex Ordine Eccleſiaſtico, ut ſuperius dictum eſt.

V I.

Abolentur nonnulli ſumtus, qui Seminario Clericorum Secularium applicantur.

Ne redditus Hoſpitalis, qui Chriſti Pauperibus, & Peregrinis alendis ſunt adſiguati, deinceps in commeſſationes, cumputationes, & convivia impendantur, primo volumus, atque harum teuure jubemus, & declaramus, ut tria prandia, ſumptibus ejuſdem Huſpitalis Sancti Tobiæ, ſub prætextu Viatorum quutannis parari ſolita in feſto Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, feria V. in Cœna Domini, & in feſtu Reſurrectionis Domiuicæ omuino aboleantur, nec amplius parari poſſint. Secundo omnes eleemoſynæ tritici, panis, leguminum, nummorum, carnis, vini, aliarumque rerum, quæ hactenus bis iu anno, hoc eſt in ſolemnibus Natalis, & Paſchatis Chriſti Domini diſtribui conſueverunt pari pacto aboleautur. Tertio omnes ſumptus inutiles, & omuino ſupervacanei in prandiis, jeutaculis, cumeſſationibus, conviviis, cœnis, refrigerationibus, & ceteris hujuſmodi voluptatibus occaſione Congregationum, Proceſſionum, recognitionum, & bonorum Viſitationum, fieri ſulitis, omnino aboleantur ſub pœna ſingulis tranſgreſſoribus centum ſcutornm argenteorum ipſu facto incurrenda, & eorumdem ære pro rata ſolvenda, quæ Seminario Clericorum Secularium ejuſdem Epiſcopatus applicabitur.

V I I.

Eidem Seminario adiudicantur quæcunque ſupererint ex annua adminiſtratione ejuſdem Hoſpitalis.

Completo anno adminiſtrationis ejnſdem Hoſpitalis Sancti Tobiæ, & ſtatim recugnitione facta, quæcumqne ex annis, & neceſſariis ſumptibus ejnſdem Hoſpitalis ſupererint, volumus, ut perpetuo eidem Seminario Clericorum Secularium adjudicentur,

V I I I.

De Congregatione, & ſuffragiis Priorum.

Quotieſcumqne ejnſdem Hoſpitalis Priores congregari contigerit, ut de rebus ad Huſpitale pertinentibus aliquid ſecretis ſuffragiis decernant, eorumdem ſuffragia ſi fuerint numero utrinque paris, rurſus ad nova ſuffragia non procedatur, ſed Epiſcopus ipſe, vel ejus Vicarius Generalis juſſu, & uomine ejuſdem Epiſcopi ſuo proprio ſuffragiu poſſit, & debeat illurum ſuffragiorum æqualitatem tollere, eique parti adhærere cui pro ſua prudentia, & arbitrio ſibi adhærendum cenſebit. Nullns vero actus nulla Congregatiu ſine præſentia Epiſcopi, aut ejus Vicarii Generalis fieri poſſit. Hoc ſub pœna omnium actorum nullitatis ubſervandum iudicimus; atque hoc idem caput etiam de Huſpitali Sanctiſſimi Crucifixi dictum intelligatur.

I X.

De penſione ſolvenda Seminario ſupradicto.

Idem Hoſpitale, & Confraternitas Sancti Tobiæ, cæteræque duæ Sanctæ Mariæ a Populo, & Sanctæ Mariæ a Suffragio, qnibus ſingulis per Literas noſtras Apuſtolicas in forma Brevis, editas die 30.Maji elapſi anni 1725. injunctum fuit unus perpetuæ penſionis ſcutorum argeuteurum munetæ Romanæ quinquaginta, Seminario Epiſcupali Clericorum Seminarium, perpetuis futuris temporibus perſolvendæ ejuſdem penſionis medietatem ſingulis ſemeſtribus anticipato ſolvere debeant. Si ocliduo ab elapſo ſemeſtri aliqua ex iis tribus Confraternitatibus medietatem ejuſdem penſionis anticipato ſolvere neglexerit, tunc duplicatam penſionem ſolvere omnino debeat.

§.4. *Pro Monte Pietatis.*

X.

De æſtimatore pignorum eligendo.

Cæteris Miniſtris, & Officialibus Montis Pietatis adjungatur æſtimator pignorum ſemper a ſulo Epiſcopo eligendus, eidemque ſubjectus, atque inde ejus nutu, & arbitrio amovendus. Huic autem Miniſtro, uti reliquis, eam mercedem ſolvat Mons Pietatis, quæ ab Epiſcopo ſolvenda cenſebitur.

X I.

De Præſidibus prædicti Montis Pietatis.

Præter duos Præſides laicos ejnſdem Montis Pietatis publico, & generali cœtu Conſiliariorum Civitatis eligendos, Epiſcupus duos alios eligat ex Ordiue Eccleſiaſticu Seculari ejus nutu, & arbitrio inde amovendos, quibus eadem onera, & emolumeuta dabuntur, quæ duobus Præſidibus laicis dari conſueverunt.

X I I.

Conceditur Epiſcopo Caſenat. facultas moderandi Conſtitutiones pro bono regimine ejuſdem Montis.

Epiſcopus perpetnis futuris temporibus independenter a quocumque, plena, & libera facultate potiatur augendi, minuendi, declarandi, moderandi Conſtitutiones, Ordines, & Capitula, pro bono regimine ejuſdem Montis Pietatis ſancita, & ſtatuta, quibus non tantum Miniſtri, & Officiales ejuſdem Montis ſubjaceant,

ceant; ſed etiam Officiales Civitatis in omnibus, & quibuſcumque rebus ad eumdem Montem Pietatis pertinentibus ſub pœnis, quod in iiſdem Conſtitutionibus vulgabuntur.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.5. Hactenus capita duodecim ad Hoſpitalia Sanctiſſimi Crucifixi, & Sancti Tobiæ, ac ad Montem Pietatis Cæſenæ pertinentia, perpetuiſque futuris temporibus inviolabiliter obſervanda, non obſtantibus quibuſcumque conſuetudinibus, & quatenus opus ſit, Seminarii, Hoſpitalium, & Montis Pietatis prædictorum, reſpective fundatione, & erectione, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, eorumdem Seminarii, Hoſpitalium, & Montis Pietatis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia reſpective roboratis ſtatutis, Conſuetudinibus, Privilegiis, & literis Apoſtolicis, eis, & eorum cuilibet reſpective quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque reſpective tenoribus expreſſa mentio habenda eſſet in his noſtris literis, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum effectum, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, ac ſpeciatim, & expreſſe hac vice dumtaxat, Apoſtolica auctoritate, reſpective derogamus, & derogari volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Conſtitutionis, Decreti, Statuti, & declarationis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dom. MDCCXXVI. XVIII. Kal. Septembris Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CXLIII.

Dat. 19. Aug. 1726. An. 3.

Indulgetur Monachis Congregationis Valliſoletanæ Ordinis S. Benedicti, ut ipſorum Abbas Generalis ſemel tantum infra quadriennium ſui officii viſitationem peragere teneatur.

Hac de re vide Pauli V. Conſt. ed. 1611. Decemb. 9. P. 7., necnon Greg. XIII. Conſt. ed. 1573. Febr. 10. P. 1., & Urbani VIII. Conſt. ed. 1624. Jul. 5, P. 5., quæ hic citantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Abbas Generalis prædictæ Congregationis juxta Conſtitutiones ejusdem antea tenebatur bis infra quadriennium viſitationem peragere

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Congregationis Valliſoletanæ Ordinis S. Benedicti tam ſuo, quam eorum Abbatis Generalis nomine, quod in Capitulo Generali ejuſdem Congregationis anno 1610. celebrato ſtabilitæ fuerunt variæ Conſtitutiones, quarum una concernit viſitationem Monaſteriorum, quam infra quadriennium Abbas Generalis dictæ Congregationis durante ejus officio bis perſonaliter peragere debet; Si autem legitime impeditus fuerit, alteram earum per ſuos Commiſſarios deputatos adimplere poteſt, ſed ſi poſſibile fuerit, ſemel ejuſmodi viſitationem per ſeipſum peragere tenetur, prout legitur in libro primo Statutorum Madriti anno *1606.* editorum cap. 19. n. 1., per quæ mandatur, ut Abbas Generalis viſitet bis in quadriennio omnes Domus Religionis, necnon ſuæ Conventualitatis, & oneratur ejus conſcientia, ut has viſitationes per ſe perſonaliter agere procuret, primam ſcilicet annis duobus prioribus, & ſecundam duobus annis poſterioribus; Si vero propter morbum, aliaſque occupationes peragere eas non poſſit, decernitur, & ſtatuitur ſub pœna gravis culpæ, ut bis in quadriennio, aut per ſe, aut per ſuos Commiſſarios ullam Domum, ſed ſaltem ſingulas per ſeipſum ſemel viſitare non omittat.

Itemque ſtatutum fit a Paulo V.

§.2. In quibusdam vero literis fe. re. Pauli PP. V. Prædeceſſoris noſtri deſuper in ſimili forma Brevis die 9. Decembris 1611. expeditis earumdem Conſtitutionum confirmatoriis, quarum initium eſt: *Ex injuncto Nobis &c.* legitur ſic: Septimo, quod non ſint Viſitatores, nec Suppletores eorum, ſed quod Generalis bis viſitet Congregationem in quadriennio per ſe ipſum ſi potuerit, ſive per ſuos Commiſſarios, ſed ſi poſſibile fuerit non omittat per ſeipſum ſemel tantum viſitare omnia Monaſteria Congregationis, & alias prout in prædictis Pauli Prædeceſſoris literis uberius dicitur contineri.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.3 Porro cum experientia docuerit enunciatas duas viſitationes hucuſque factas anno primo, & ultimo quadriennii fuiſſe parum fructuoſas, quippe primo anno Abbates novi nondum totaliter adminiſtrationem, ſive gubernium Monaſteriorum diſpoſuerunt, unde malæ adminiſtrationis redargui poſſint, quantum autem ad ultimum annum ſpectat ſimiliter inutilis eſt, illa viſitatio, nam Abbates tunc deponunt ſuum officium, novique iis ſuccedunt, ac ſic creſcunt incommoda, & ſumptus Monaſteriorum, quorum debita jam ad quingenta millia Ducatorum monetæ Hiſpaniæ, aſcendunt, ideo in noviſſimo Capitulo Generali habito Valliſoleti in Monaſterio S. Benedicti Menſe Majo anni proxime præteriti omnium ſententia fuit ad Nos recurrendum eſſe rogando pro fructu Viſitationum, & Monaſteriorum indemnitate præcipere velimus, ut non obſtantibus Conſtitutionibus ſupradictis, ex literis ejusdem Pauli Prædeceſſoris Abbas Generalis prædictæ Congregationis impoſterum ſemel dumtaxat in quadriennio omnia Monaſteria inchoando Menſe Septembri anni ſecundi ſui Generalatus viſitare teneatur, & poſt continuando ſine intermiſſione conſiderabili uſque dum ad finem pervenerit cum facultate ulterius peragendi ante, aut poſt viſitationem extraordinariam Monaſteriorum, vel per ſe, vel per ſuos Commiſſarios, prout neceſſarium, & congruum tam Conſtitutionibus ipſius Congregationis, quam obſervantiæ regulari exiſtimabit.

Quædam aliæ poſtulationes ejusdem Congregationis.

§.4. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes ejuſmodi duas enunciatas viſitationes per Conſtitutiones præſcriptas & per literas Pauli Prædeceſſoris confirmatas, ut præfertur ad unam dumtaxat a Generali perſonaliter in quadriennio reduci, & alteram extraordinariam pro ſuo arbitrio, ſi neceſſitas exigat peragi, ac Conſtitutionibus ejusdem Congregationis, quibus tribuitur facultas Capitulo Generali illas declarandi, alterandi, & mutandi, etiam a Sede Apoſtolica confirmatas, novaſque leges pro bono regimine condendi, prout

temporum neceſſitudo, & experientia rerum poſtulabant, uecnon aliis Gregorii XIII., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum literis detuper ſub plumbo anno Incarnationis Dominicæ primis quidem quarto Idus Februarii anno 1573. Pontificatus ſui anno Primo, alteris vero Tertio Nonas Julii 1624. Pontificatus ſui anno pariter primo reſpective expeditis, quarum initium: *Venerabilibus Fratribus &c.* & in ſacra &c. derogari ſummopere deſiderent, unde ex hoc major uſura erit utilitas, quam ex duabus viſitationibus hucuſque fieri ſolitis, & Monaſteria quoque liberabuntur a grandibus ſumptibus, incommodiſque omni fructu, qui juxta intentionem earumdem Conſtitutionum reſultare deberet, carentibus.

Preces Monachorum ejuſdem.

§.5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus hujuſmodi inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Valliſoletanæ ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt conſilio, eorumdem Exponentium precibus enunciatas duas viſitationes generales per Conſtitutiones Ordinis præſcriptas, & a Generalibus perſonaliter infra quadriennium peragendas ad unam dumtaxat generalem, dummodo Generalis impeditus non ſit, & alteram, vel alteras extraordinarias ad ejus arbitrium per ſe, vel ſuos Commiſſarios, ſi neceſſitas exigat reducendo juxta petita, Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, & ſic impoſterum ſervari mandamus; Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

In ſolum præ dictum.

Clauſulæ cum derogationi.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicq; in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis Valliſoletanæ, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Auguſti MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CXLIV.

Statuitur, ut electio Abbatis Monaſterii de Monte Serſato, Monachorum Ordinis S. Benedicti, Congregationis Valliſoletanæ, in poſterum peragatur in Capitulo Generali ejuſdem Congregationis.

Dat. 19. Aug. 1726. An. 3.

Ad tenorem Regulæ Gregorius XV. Conſt. ed. 1621 Apr. 2. P. decrevit electionem Abbatis fieri a Monachis dicti Monaſterii, Clemens vero XI. ad Monachorum & Philippi Regis preces indulſit Conſt. ed. 1717. Mar. 9. P. 17. ut bis fieret in Cap. Generoli.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias chariſſimi in Chriſto filii Noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici nomine fel. rec. Clementi PP. XI. Prædeceſſori Noſtro expoſito, quod per quamdam concordiam dudum inter tunc exiſtentes Generalem, & alios Abbates, ac Superiores Congregationis S. Benedicti de obſervantia nuncupatæ in Regnis Hiſpaniarum in Capitulo Generali dictæ Congregationis anno 1617. celebrato initam, & ſucceſſive per quaſdam piæ me: Gregorii PP. XV. Prædeceſſoris pariter Noſtri in ſimili forma Brevis die 4. Aprilis 1621. expeditas literas auctoritate Apoſtolica approbatam, & confirmatam inter alia cautum fuerat, ut electio Abbatis Monaſterii de Monte Serrato dictæ Congregationis in quacumque illius vacatione occurrente a Monachis Conventualibus ejuſdem Monaſterii juxta juris diſpoſitionem, & S. Benedicti Regulam, ac illius antiqua ſtatuta libere fieri deberet, & alias prout in ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris literis, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo, ac ad verbum inſerto haberi volumus uberius continebatur.

Prius electio prædicti Abbatis fiebat a Monachis Conventualibus ejuſdem Monaſterii.

§.2. Verum compertum fuerat, quod ad tollenda diſſidia, & ſcandala, quæ ex hujuſmodi forma electionis ſuboriebantur non ſolum expediebat, ſed quemadmodum tunc exiſtens Procurator Generalis dictæ Congregationis exiſtimabat neceſſe etiam eſſet, ac prædicto Monaſterio, & Monachis, ut Regularis obſervantia, & primitiva diſciplina Monaſtica in eodem Monaſterio reſtitueretur, per quam utile, & proficuum ejuſmodi electionem Abbatis a Capitulo Generali prædictæ Congregationis in poſterum fieri, idque tunc pariter exiſtentes, & plerique Monachi Monaſterii prædicti, qui memoratum Philippum Regem ad officia ſua hujuſmodi apud eumdem Clementem Prædeceſſorem, & hanc Sanctam Sedem interponenda eniſe rogaverat, potiſſimum expoſcebant, ita tamen ut in reliquis

Poſtea vero a Clemente XI. conceſſum, ut electio Abbatis ejuſdem in Capitulo Generali Congregationis prædictæ, pro primis duabus electionibus, fieret.

quis, ac præcipue circa alternativam inter Monachos dictæ Congregationis Regnorum Aragoniæ, & Caſtellæ electione Abbatis, ac officiorum diſtributionem prædictarum, concordiæ, & Gregorii Prædeceſſoris literarum diſpoſitio firma remaneret, idem Clemens Prædeceſſor ejuſdem Philippi Regis deſiderio hac in re favorabiliter annuere, dictique Monaſterii ſtatui conſulere cupiens, ejus ſupplicationibus inclinatus, petitam facultatem ad electionem Abbatis ejuſdem Monaſterii in Capitulo Generali Congregationis prædictæ pro duabus primis electionibus deveniendi dicta auctoritate conceſſit & impertitus fuit, firmis tamen remanentibus reliquis omnibus in prænarratis concordia, & Gregorii Prædeceſſoris literis emanatis, & alias, prout in memorati Clementis Prædeceſſoris literis deſuper pariter in ea forma Brevis die 9. Martii 1717. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac ad verbum inſerto plenius continetur.

Deinde ab hoc eodem Pontifice, ad preces Hiſpaniarum Regis, ut idem in futurum ſervaretur, pariter conceſſum.

§.3. Et ſubinde pro parte ejuſdem Philippi Regis Nobis pariter expoſito, quod dicti Clementis Prædeceſſoris literæ in duabus electionibus nempe annis 1717. & 1721. promptæ executioni demandatæ fuerunt, dictumque Monaſterium tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus utpote a Prælato per Capitulum generale ſupradictum electo gubernatum reformatum fuerat, ipſe Philippus Rex, ut in tam celebri Monaſterio Regularis obſervantiæ perſeveraret, & ad perfectionem perduceretur, electionem Abbatis prædicti Monaſterii in Capitulo Generali ipſius Congregationis firma remanente alternativa Caſtellanorum, & Aragonenſium in poſterum fieri poſſe deſiderabat, Nos venerabili fratri Alexandro Archiepiſcopo Rhodien Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in earumdem Hiſpaniarum Regnis Nuncio dedimus in mandatis, ut veris exiſtentibus narratis petitam facultatem deveniendi in futurum in electionem Abbatis ſupradicti Monaſterii in Capitulo Generali hujuſmodi juxta expetita, auctoritate Noſtra Apoſtolica pro ſuo arbitrio, & conſcientia impertiretur, ſervata in reliquis forma præcedentis Indulti per literas memorati Clementis Prædeceſſoris conceſſi, & alias, prout in Noſtris literis deſuper in ſimili forma brevis die 3. Martii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac ad verbum inſerto haberi volumus, fuſius continetur.

Hinc exortæ querimoniæ Monachorum prædicti Monaſterii, quæ tandem placatæ ſunt.

§.4. Cum autem, ſicut dilecti filii Monachi ſupradicti Monaſterii Nobis ſubinde exponi fecerunt, poſt Noſtras literas, quæ executioni ab eodem Alexandro Archiepiſcopo, & Nuncio demandatæ fuerunt, nonnulli Monachi reclamaverint, & eorum querimonis ad infraſcriptam Congregationem Cardinalium delatis, reſponſum fuerit, quod audirentur non retardata interim earumdem Noſtrarum literarum executione, ipſi vero recurrentes poſtmodum agnoverint maximopere conducere ad rectum regimen Monaſterii tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus, & ad conſervationem, atque augmentum regularis obſervantiæ, quod Abbas ſemper eligatur in Capitulo Generali juxta ſupradictas ejuſdem Clementis Prædeceſſoris, & Noſtras literas, prout in ſubſequentibus electionibus experientia comprobatum fuit, ideoque Mandatum Procuræ, quod cuidam Procuratori fecerant, ut ſe opponeret, revocaverint & ulterius tam capitulariter, quam ſingillatim requiſiti, ſuum conſenſum præſtiterint, ut in futurum perpetuis temporibus electio Abbatis ſæpedicti Monaſterii in Capitulo Generali fieret, quemadmodum in prænarratis Noſtris literis diſpoſitum reperitur.

Preces eorundem Monachorum.

§.5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Ecclaſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, attentis narratis, ac ſalva Alternativa inter eoſdem Aragonenſes, & Caſtellanos impoſterum perpetuis futuris temporibus de quadriennio in quadriennium Abbatis electionem fieri, & quod ſi de currente quadriennio ad aliquam Abbatis electionem devenire neceſſe ſit eamdem duraturam uſque ad Capitulum Generale ab Abbate Generali cum voto Abbatis Vicinioris, & trium definitorum, vel quatuor Abbatum viciniorum Monaſterio, in quo Abbas Generalis reperietur juxta ſancita in Conſtitutionibus ejuſmodi Congregationis Valliſoletanæ, & in literis rec. me. Clementis PP. IX. itidem Prædeceſſoris noſtri deſuper in eadem forma Brevis die 15. Decembris anni 1666. expeditis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium peragi mandamus, ac proinde eiſdem Exponentibus facultatem deveniendi ad electionem Abbatis ſupradicti Monaſterii B. Mariæ de Monte Serrato juxta petita perpetuis futuris temporibus auctoritate, & tenore prædictis concedimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Statutum prædictum.

Clauſulæ cum Derogatoriis.

§.6. Decernentes præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus quo ad ea, quæ præſentibus ſunt contraria memoratis Concordia, & Gregorii, ac Clementis XI. & Noſtris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis Valliſoletanæ, & Monaſteriis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

tis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Auguſti MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri An. III.

CXLV.

Dat. 1. Sept. 1726. An. 3.

Confirmantur privilegia a Summis Pontificibus Congregationi Clericorum Regularium, qui Theatini dicuntur, conceſſa.

Pontifices qui hæc privilegia conceſſerunt, ſunt, Clemens VII. Paulus IV., Pius V., Greg. XV., quorum Conſtitutiones hic per extenſum referuntur, & confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium ab officio Clericorum, morum integritatem ſervandi.

Vitæ, & morum integritas univerſis, qui Chriſto nomen dederunt, maxime convenit, eos tamen ſupra ceteros decet, qui in ſortem Domini vocati, & Sacris Eccleſiæ Miniſteriis contrectandis peculiariter admoniti, dictis, & factis, ad venerandas majorum Sanctiones ſemper expreſſis, reliquos in ſæculo militantes, inſtruere, perque vias Domini ducere debent. Sed quam ex nimia paſtorum, & temporum indulgentia Sanctiori illa Eccleſiæ Miniſtrorum diſciplina collaberetur, omnipotens Deus famulos ſuos excitavit, qui clericale inſtitutum, ab Apoſtolis, hoc eſt a primævæ Eccleſiæ clericis, deductum, perque Apoſtolicos viros firmatum, exemplo ſuo rurſus in priſtinum ſplendorem erigere conarentur, ut ceteri eccleſiaſtici viri ad puriorem eorumdem vivendi normam ſe componentes, immortalis Dei cultum, & animarum ſalutem ferventius excolerent, & alacrius propagarent.

Clericorum regularium, inſtituti origo, & laus refertur.

§.1. Tantum opus, nullo præconio ſatis pro dignitate commemorandum, ſedente piæ recordationis anteceſſore noſtro Clemente PP. VII. peculiari Dei inſtinctu aggreſſus eſt Johannes Petrus Carafa Epiſcopus Teatinus, qui ad hanc beati Petri Apoſtolorum Principis cathedram, meritis, & virtutibus ejus id exigentibus, poſtmodum evectus eſt, dictuſque piæ Memoriæ Anteceſſor noſter Paulus PP. IV. Is enim una cum Cajetano Thieneo, deinde in Sanctorum numerum relato, cumque aliis probatiſſimis viris Eccleſiaſticam vivendi normam inſtauraturus. Clericorum Regularium inſtitutum, & congregationem, a ſancta vivendi regula ita dictam, primus condidit, quæ murum in Eccleſiaſticis emendationi præluxit, Apoſtolicamque diſciplinam mirifice amplificavit, magna virtute præcellentibus viris ſemper ornata, inter quos præter beatum Cajetanum eluxit, beatus Andreas ab Avellino, & ipſe Sanctorum canoni pridem adſcriptus, ejuſdemque beati viri in Regulari Ordine Socius, inque virtutibus ſimilis, Dei Servus Paulus S. R. E. tituli Sanctæ Pudentianæ Presbyter Cardinalis Buralius, ab Aretio nuncupatus, & nuper alter Dei Servus Joſephus Maria S. R. E. tituli Equitis presbyter Cardinalis Thomaſius, doctrina & pietate ubique conſpicuus.

Primus ordinis Parens Cajetanus juxtà Bullam Canonizationis, Innocentii XII. quæ Tertia hujus editionis.

Carafa Adjutor Cajetani vide citatam Bullam.

Preces Procuratoris Generalis eorumdem pro confirmatione privilegiorũ.

§.2. Quum vero Anteceſſores Noſtri Romani Pontifices hanc eximiam Clericorum regularium congregationem ab ipſis ejus incunabulis ſtatim probaverint, multiſque Apoſtolicis privilegiis identidem ornare, & fovere ſtuduerint, nobiſque nomine dilecti Filii Johannis Rubei, eorumdem Clericorum Procuratoris generalis fuerit humiliter ſupplicatum, ut gratias, privilegia, indulta, immunitates, exemtiones, libertates, & facultates iiſdem Clericis olim conceſſas, auctoritate noſtra ad poſterorum memoriam, & majoris roboris firmitatem munire, & confirmare dignaremur, nos ejuſdem Procuratoris, & univerſæ congregationis Clericorum Regularium votis libenti animo annuentes, ea omnia præſenti conſtitutione noſtra, perpetuis futuris temporibus duratura, denuo roborare, & confirmare decrevimus. Utque luculentius jam dicta privilegia, & Literæ Apoſtolicæ, per Felicis Memoriæ Clementem VII. Paulum IV. Pium V. Gregorium XIV. Paulum V. & Gregorium XV. iiſdem Clericis conceſſæ omnibus pateant, eas præſentibus literis noſtris de verbo ad verbum inſerendas curavimus.

Itaque Clementis VII. literarum tenor hic eſt.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Epiſcopo Theatino, & dilecto filio Cajetano presbytero Vicentino, ac eorum Sociis, & ſucceſſoribus Clericis regularibus nuncupatis.

Referuntur Pontificum Conſtitutiones, quibus prædictis Clericis varia privilegia conceſſa fuere: Ac primum Clem. VII.

§.3. Exponi nobis nuper feciſtis, quod vos, & nonnulli alii ejuſdem propoſiti, ſocii veſtri, divina, ut creditur inſpiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo ſervire, & illi magis pio deſiderio adhærere poſſe, tria ſubſtantialia religioſæ vitæ paupertatis ſcilicet, caſtitatis, & obedientiæ vota emittere, & ſub ſolito, ac communi habitu Clericali in unum habitantes, & in communi viventes, ac Deo humiliter, & devote quantum ipſe dederit, ſervientes, ſub noſtra, & Apoſtolicæ Sedis humili, & immediata ſubjectione, & ſpeciali protectione, clericalem vitam ducere decreviſtis, ſupplicarique nobis feciſtis, ut de noſtræ, atque hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, ſolitaque clementia, in præmiſſis benigne annuentes, de eis, quæ ad hujus vitæ propoſitum conducere, aut quomodolibet expedire videntur, vobis, ſociis, ſucceſſoribuſque veſtris providere dignaremur.

Eorum inſtitutum adprobatur.

§.4. Nos, qui omnium Chriſti fidelium piis, & honeſtis deſideriis libenter annuimus, veſtrum in hac parte laudabile deſiderium plurimum in Domino commendantes, veſtriſque hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, vobis, & cuilibet veſtrum, ut quandocumque viſum fueri, poſſitis tria ſubſtantialia religioſæ vitæ, ut petitis, paupertatis, caſtitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manu cujuſcumque presbyteri ſæcularis, vel cujuſvis ordinis regula-

Digitized by Google

lsris ſolemniter profiteri, ac ſub ſolito, & communi habitu Clericali, ſubque uomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi ac de communi viventes, in locis Religioſis, aut Sæcularibus, prout vobis ab illis, quorum loca ipſa fuerint, couceſſum fuerit, ſeu expedire videbitur, ſub noſtra, & Sanctæ hujus Sedis Apoſtolicæ immediata ſubjectione, & ſpeciali protectione in unum habitare; atque es vobis inter vos ſingulis annis Superiorem eligere, Præpoſitum nuncupandum, qui uſque ad triennium, & non ultra, confirmari poſſit, alioſque quoſcumque Sæculares Clericos quavis dignitate fungentes, ſeu laicos, qui Deo inſpirante, ad hujuſmodi vitæ propoſitum, & communem vivendi modum ſeſe conferre voluerint, recipere, & poſt annuam probationem, ad talem trium Votorum profeſſionem in manibus Superioris, ſeu Præpoſiti emittendam, ad hujuſmodi vivendi modum admittere; necnon Statuta quæcumque, ordinationes, & conſtitutiones de omnibus, & ſingulis, quæ ad hujuſmodi vitæ propoſitum conducere, moreſque, & inſtitutum honeſte, & clericaliter vivendi concernere videbuntur de Miſſis præcipue, & aliis Divinis Officiis, ſeu Horis Canonicis, prout vobis melius videbitur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honeſta rationabilia, & bonis moribus, & Sacris Canonibus non contraria, facere, edere, & pro tempore facta, edita, corrigere, reformare, & in parte, vel totum immutare, ac nova alia prout vobis expedire videbitur, inſtituere, & ordinare, ac juſta illa vivere, quæ poſtquam a vobis condita, edita, reformata, inſtituta, aut immutata, & ordinata, ac nobis ſeu Succeſſoribus noſtris eshibita fuerint, Apoſtolica auctoritate approbata, & confirmata ſint, &

Conceduntur eiſdem omnia privilegia Canonicorum Cōgregationis Lateranenſis

eſſe cenſeantur. Et ut omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, conceſſionibus, & gratiis ſpiritualibus, & temporalibus quibus potiuntur, & gaudent, aut in futurum potientur, & gaudebunt Canonici Regulares Lateranenſis Congregationis, perſonæ, & loca eorum, vos, perſonæ, & loca veſtra uti, potiri, & gaudere poſſitis quorum tenores præſentibus pro ſufficienter espreſſis, & de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, itaut literæ Apoſtolicæ ſuper eiſdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, conceſsionibus, & gratiis, eiſdem conceſſis, vel pro tempore concedendis; mutatis dumtasat nominibos, cognominibus, & invocationibus, & diebus ad libitum veſtrum expediri poſſint, perinde ac ſi illa omnia, & ſingulà non ſolum per clauſulas generales, ſed per eorum tenorem de verbo ad verbum espreſſionem, & inſertionem fuiſſent vobis per has noſtras Literas ſub hac ipſa die expreſſe, & ſpecialiter, conceſſa tenore præſentium es certa noſtra ſcientia, & es Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis vobis, ac Sociis, & Succeſſoribus veſtris in perpetuum concedimus pariter, & indulgemus, & ad præmiſſa omnia, & ſingula, quibuſcumque impedimentis, & contradictionibus amotis, plenam auctoritatem, & facultatem elargimur.

Derogatoriæ,

§.5. Non obſtantibus nomine, dignitate, & officio Epiſcopali, quæ Joanni Petro ſupradicto per alias noſtras Literas reſervavimus, Apoſtolicique, aut aliis generalibus, aut ſpecialibus Conſtitutionibus, Ordinationibus, etiam juramento, aut alia quavis firmitate roboratis, etiamſi, quæ ſpecialiter, ſeu de verbo ad verbum exprimenda eſſent, quæ pro expreſſis baberi, & quibus, quoad effectum præſentium dumtaxat ſpecialiter, & espreſſe derogamus, aliis contrariis quibuſcumque non obſtantibus. Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Junii MDXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Aliæ Clementis VII. Literæ hæ ſunt:

CLEMENS PP. VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Epiſcopo Theatino; dilectis filiis Cajetano Presbytero Vicentino, & eorum Sociis, & Succeſſoribus Clericis Regularibus nuncupatis.

Alia ejuſdem Clemen VII. Conſtitutio.

§.6. Dodum pro parte veſtra nobis expoſito, quod vos ſub trium Votorum ſubſtantialium emiſſione vitam Clericalem pie ducere, ac prædicatione Verbi Dei, audientia confeſſionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum ſtudiis ad veſtrarum, & aliorum Chriſtifidelium animarum profectum vacare decreveratis; uos veſtris etiam tunc ſupplicationibus inclinati, vobis, ut Superiores veſtri Præpoſiti nuncupati pro tempore esiſtentes cum Clericis, & Sociis ſuis, qui in ſupradictis pietatis operibus, aut ſtudio literarum Sacrarum occuparentur, ſeu infirmitate, aut infirmorum curatione, & miniſterio pro tempore præpedirentur, ſuper recitatione divinorum officiorum, aut ipſi occupati, vel impediti, certum Pſalmorum, per ipſos ſuperiores eis aſſignandorum non minus ſeptem, aut ſex cum diviſione, ac orationem Dominicam, Symbolum Apoſtolorum bis, graviter autem Ægrotantes, orationem Dominicam ſemel, & Salutationem Angelicam ſepties in die recitando, ſeptem Horis Canonicis, & toti Divino Officio ſatisfeciſſe cenſerentur, & quibuſvis Clericis, & Sociis veſtris in præveniendo, vel poſtponendo, uniendo, vel decideudo in communi, vel ſpeciali Horas Canonicas, ac in breviandis, & protelandis lectionibus; necnon ſuper jejuniis, etiam de præcepto, etiam Quadrageſimalibus, & cum conceſſione Veſpertini jentaculi, collationis nuncupati, & conceſſionis etiam panis, in eis licite, & abſque prævaricatione faciendæ, diſpenſare poſſint per alias; & poſtremo, ut vos inter vos mutuas, ſeu etiam alii Sacerdotes Seculares, vel Regulares a vobis de Superiorum veſtrorum, aut Sedis Apoſtolicæ licentia ad hoc pro tempore eligendi veſtras, ac vos eorum confeſſiones audientes ab abſolutionibus hac forma uti poſſitis, & illi poſſent, videlicet poſt *Miſereatur &c., & Indulgentiam &c. Dominus noſter Jeſus Chriſtus, te abſolvat, & ego auctoritate ipſius, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli mihi conceſſa, abſolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, ſuſpenſionis, & Interdicti diſpenſo tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurriſti, & reſtituo te Sanctis Sacramentis Eccleſiæ, unionique, & participationi Fidelium, iu nomine Patris, et Filii, & Spiritus*

Sanc

Digitized by Google

Sancti. Amen. Iterum *eadem auctoritate &c.* alias noſtras in forma Brevis literas ad hoc ut dicta forma in abſolutionibus non ſolum cum Sacerdotibus, ſed etiam cum aliis Clericis, & Laicis veſtræ Congregationis pro tempore exiſtentibus vobis pro tempore confitentibus, uti poſſetis extendimus, & ampliavimus, auctoritate Apoſtolica in perpetuum conceſſimus, & indulſimus, prout in illis plenius continetur.

Innovantur quædam alias eiſdem conceſſa, quæ in ſuperiori §. continentur.

§.7. Cum autem, ſicut nobis nuper exponi feciſtis, pro præmiſſorum omnium ſubſiſtentia firmiori ea omnia per nos innovari, & nonnulla alia pro felici hujuſmodi veſtri propoſiti directione ſtatui, & ordinari cupiatis; Et propterea nobis humiliter ſupplicari feceritis, ut vobis ſuper eis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur, nos, qui fidelium omnium, & præſertim ſub paupertate, caſtitate, & obedientia Altiſſimo famulantium vobis, quantum cum Deo poſſumus, libenter annuimus, veſtrum Inſtitutum plurimum in Domino commendantes, & approbantes, veſtris in hac parte ſupplicationibus inclinati præmiſſa omnia, ac alia quæcumque per nos vobis hactenus conceſſa, innovamus. Veſtriſque piis votis, & deſideriis, quæ circa infraſcripta omnia, & ſingula habere nobis exponi feciſtis, ut ſub noſtra, & hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ ſpeciali protectione, & humili ſubjectione ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti ſoli Romano Pontifici canonice intranti, & Superiori veſtro canonice electo, pro tempore exiſtentibus ſubdiii degere debeatis; Ac qui ad veſtrum communem vivendi modum ſe contulerint, & ad Votorum profeſſionem hujuſmodi, modo, & forma præmiſſis admiſſi fuerint voto Religionis in genere emiſſo, ſatisfeciſſe cenſeantur, perpetuo concedimus, quodque ſinguli Superiores veſtri, pro tempore electi finito triennio, quo confirmati fuerint, in alio loco in Superiores eligi, & ad aliud triennium, & tunc immediate ſequens confirmari; ac tam ipſi quam eorum Socii pro tempore exiſtentes, ac vos ipſi veſtimenta cum manicis ſuper pallium exertis deferre, ac tam circa veſtimenta, quam circa cæremonias in officiis Eccleſiaſticis reliquo vitæ cultu, & victu ſervandas cum moribus, & laudabilibus conſuetudinibus bonorum Clericorum Civitatis, vel loci, in qua, ſeu quo vos, & eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac ſub ſingulis Præpoſitis, Archipreſbyterum, qui in ſpiritualibus, & Archidiaconum qui in temporalibus præſint, & veſtram curam habeant, ac Plebanum, qui curam animarum vobis imminentem exerceat, eligere valeatis, & omni tempore in benedictione menſæ Pſalmum *Laudate Dominum omnes gentes*, recitare, nec ad alium Pſalmum recitandum quoquomodo teneamini, quodque in Capitulis veſtris illi tantum, qui ad id capitulariter admiſſi fuerint vocem habeant, & alii ut præfertur, non admiſſi, in eo minime intervenire, aut vocem habere poſſint, etiam perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Statuuntur nonnulla pro felici eorundem directione.

Aliorum Ordinum privilegia eis per communicationem tribuuntur.

§.8. Ac inſuper vobis, quod omnibus, & ſingulis privilegiis, indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & indultis quorumvis, etiam Ciſtercienſium Cluniacentium Monachis, & aliorum, tam mendicantium, quam non mendicantium Ordinum Fratribus, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus in ſpecie, vel in genere etiam communicative per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & pro talibus habitos, ac Sedem Apoſtolicam hactenus quomodolibet conceſſis, & in poſterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remiſſionem injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere poſſint, aut poterunt quomodolibet in futurum: quæ omnia, ac ſi hic de verbo ad verbum inſererentur præſentibus, pro expreſſis haberi volumus, perpetuis futuris temporibus utamini, potiamini, & gaudeatis, ac uti, potiri, & gaudere, necnon illorum omnium participes eſſe poſſitis, & debeatis indulgemus: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis, & Fratribus prædictis tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus in genere vel in ſpecie etiam communicative, conceſſa, ut præfertur, ad vos extendimus, & ampliamus, ac in vobis locum habere, & ſuum plenarium effectum ſortiri debere decernimus, & declaramus.

Clauſulæ peculiares.

§.9. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac veſtris, & dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Et inſuper præſentium Literarum tranſumtis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis plenam ubique tam in judicio, quam extra, & eandem prorſus fidem haberi volumus, quæ originalibus literis præſtaretur, ſi exhiberentur. Datum in Civitate Noſtra Bononiæ ſub Annulo Piſcatoris die VII. Martii MDXXXIII. Pontificatus Noſtri Anno X.

Pauli vero IV. Literarum tenor hic eſt.

PAULUS PAPA IV.

Pauli IV Conſtitutio. Refertur ſumma Conſtitutionis primæ Clementis VII.

§.10. *Motu proprio &c.* Cum alias, poſtquam felicis recordationis Clemens Papa VII. Prædeceſſor Noſter, Illi pro parte noſtra, qui tunc in minoribus conſtituti, & de Congregatione Clericorum Regularium eramus, & quondam Cajetani de Thienes presbyteri Vicentini, tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujuſmodi, expoſito, quod nos, & ipſi, ac nonnulli alii ejuſdem Congregationis Socii, divina inſpiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo ſervire, & illi magis pio deſiderio adhærere, tria ſubſtantialia religioſæ vitæ vota paupertatis ſcilicet, caſtitatis, & obedientiæ emittere, & ſub ſolito, ac communi habitu clericali in unum cohabitare, & in communi, ac de communi viventes, ac Deo humiliter, ac devote, quantum ipſe dediſſet, ſervientes ſub ejuſdem Prædeceſſoris, & dictæ Sedis humili, & immediata ſubjectione, & ſpeciali protectione clericalem vitam ducere decreverint, noſtris, & eorum in ea parte ſupplicationibus inclinatus, nobis, & illis, ac cuilibet eorum, ut quandocumque viſum foret, poſſemus tria ſubſtantialia religioſæ vitæ, paupertatis ſcilicet, caſtitatis, & obedientiæ vota publice emittere & in-

ma-

manibus cujuſcumque presbyteri ſæcularis, vel cujuſvis ordinis regularis ſolemniter profiteri, ac ſub ſolito, & communi habitu clericali, ſub que nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi, & de communi viventium in locis Religioſis, aut ſæcularibus prout nobis, & illis ab illis quorum loca ipſa eſſent, conceſſum foret, ſeu expedire videretur, ſub ſua, & dictæ Sedis immediata ſubjectione, & ſpeciali protectione in unum habitare, atque ex nobis, & eis inter nos ſingulis annis ſuperiorem eligere, præpoſitum nuncupandum, qui uſque ad triennium, & non ultra confirmari poſſet, alioſque quoſcumque ſæculares clericos quavis dignitate fulgentes, ſeu laicos, qui, Deo inſpirante ad hujuſmodi vitæ propoſitum, & communem vivendi modum, ſeſe conferre vellent, recipere, & poſt annum probationis ad talem trium votorum profeſſionem in manibus Superioris, ſeu Præpoſiti emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon ſtatuta quæcunque & ordinationes, ac conſtitutiones de omnibus, & ſingulis, quæ ad hujuſmodi vitæ propoſitum conducere, moreſque, & inſtitutum honeſte, & devote clericaliter vivendi concernere viderentur, de Miſſis præcipue, & aliis divinis Officiis, ſeu Horis Canonicis, pro ut nobis, & illis melius videretur, celebrandis, & recitandis licita tamen, & honeſta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac ſacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, inſtituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ, poſtquam condita, edita, reformata, inſtituta, ac immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædeceſſori, ſeu Succeſſoribus ſuis exhibita forent, dicta auctoritate Apoſtolica approbata & confirmata eſſent & eſſe cenſerentur: & ut omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, Indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, conceſſionibus, & gratiis ſpiritualibus, & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Lateranenſis Congregationis, perſonæque, & loca eorum, nos quoque, & ipſi, ac noſtri, & eorum perſonæ & loca uti, potiri, & gaudere poſſemus, ita ut literæ Apoſtolicæ ſuper eiſdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, conceſſionibus, & gratiis, eiſdem conceſſis, vel pro tempore concedendis mutatis dumtaxat nominibus, invocationibus, & diebus, ad noſtrum, & eorum libitum expediri poſſent, per inde ac ſi illa omnia, & ſingula non ſolom per clauſulas generales, ſed per eorum tenorum de verbo ad verbum expreſſionem, & inſertionem fuiſſent expreſſa & nobis ac illis ſpecialiter conceſſa per quaſdam.

Summa alterius Conſtitutionis ejuſd. Clem.VII.

§.11. Et deinde pro eadem parte præfato Clementi Prædeceſſori etiam expoſito, quod nos, & ipſi ſub trium votorum ſubſtantialium emiſſione vitam clericalem pie ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ confeſſionum, & ſacræ Theologiæ, ac ſacrorum Canonum ſtudiis ad noſtrum, & eorum, ac aliorum Chriſtifidelium animarum profectum vacare decreveramus, & ipſi decreverant, idem Clemens Prædeceſſor nobis, & eis, ut tunc noſtri, & eorum Superiores Præpoſiti nuncupati, pro tempore exiſtentes, cum Clericis, & Sociis ſuis, qui in ſupradictis pietatis operibus, aut ſtudio literarum ſacrarum occuparentur, ſeu infirmitate, aut infirmorum curatione, & miniſterio pro tempore præpedirentur, ſuper recitatione divinorum Officiorum ad hoc, ut ipſi occupati, vel impediti, certum Pſalmorum per ipſos ſuperiores eis aſſignandorum, numerum, non minus ſeptem, aut ſex cum devotione, ac orationem Dominicam ſepties, Symbolorum Apoſtolorum bis, graviter autem ægrotantes orationem Dominicam ſemel, & Salutationem Angelicam ſepties in die recitandis, ſeptem Horis canonicis, & toti divino Officio ſatisfeciſſe cenſerentur, & cum quibuſvis Clericis, & Sociis ſuis in prævenendo, vel poſtponendo, uniendo, vel dividendo in communi, vel in ſpeciali Horas canonicas, ac in breviandis, vel protrahendis lectionibus, necnon ſuper jejuniis etiam de præcepto, etiam quadrageſimalibus, & cum conceſſione veſpertini jentaculi collationis nuncupati, & comeſtionis, etiam panis in eis licite, & abſque prævaricatione facienda diſpenſare poſſemus, & poſſent, per alias, ac ſucceſive, ut nos, & ipſi inter nos mutuas, ſeu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares a nobis, & ipſis, de Superiorum noſtrorum, & ſucceſſorum ut Sedis prædictæ licentia ad hoc pro tempore eligendi, noſtras, & eorum, ac nos ipſi eorum confeſſiones audientes in abſolutionibus, hac forma uti poſſemus, & poſſent, videlicet poſt *Miſereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus Noſter Jeſus Chriſtus te abſolvat, & ego Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, mihi conceſſa, abſolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris vel minoris, ſuſpenſionis, & interdicti, & diſpenſo tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurriſti, & reſtituo te Sanctis Sacramentis Eccleſiæ, unioniqne, & participationi Fidelium in Nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Iterum eadem auctoritate &c.* & per alias quas ſupradictus Clemens Prædeceſſor, poſtea etiam per alias ad hoc ut dicta forma in abſolutionibus, non ſolum cum Sacerdotibus, ſed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis prædictæ pro tempore exiſtentibus nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti poſſemus, & poſſent, extenderat, & ampliaverat in perpetuum conceſſerat, & indulſerat: & ſubſequenter idem prædeceſſor etiam noſtris tunc, & eorum in ea parte ſupplicationibus inclinatus, præmiſſa omnia, & alia quæcunquæ per eum nobis, & eis catenus conceſſa, per alias innovaverat, ut nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti poſſemus, & poſſent, extenderat, & ampliaverat, ut ſub ſua, & dictæ Sedis ſpeciali protectione, & humili ſubjectione hujuſmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, ſoli Romano Pontifici canonice intranti, & noſtro ac eorum Superiori Canonice electo, pro tempore exiſtentibus ſubditi degere deberemus, & deberent, ac qui tunc ad noſtrum & eorum communem vivendi modum ſe conferrent & ad votorum profeſſionem hujuſmodi modo, & forma præmiſſis, admiſſi forent, voto Religionis in genere emiſſo, ſatisfeciſſe cenſerentur etiam perpetuo conceſſerat, quodque ſinguli noſtri, & eorum Superiores pro tempore electi, finito triennio, quo confirmati forent, in alio loco in Superiores

eligi & ad illud triennium, ex tunc immediate ſequens confirmari ac tam nos, & ipſi, quam noſtri, & eorum Socii pro tempore exiſtentes veſtimenta cum manicis ſuper Pallium exertis deferre, ac tam circa cærimonias Officiis Eccleſiaſticis, & reliquo vitæ cultu, & victu ſervandis cum moribus, & laudabilibus conſuetudinibus clericorum civitatis, & loci in qua, ſeu quo nos, & eos pro tempore degere, vel morari contingeret, convenire, ac ſub ſingulis Præpoſitis Archipresbyterum, qui in ſpiritualibus, archidiaconum, qui in temporalibus præeſſent, & noſtri, & eorum curam haberent, ac plebanum, qui curam animarum nobis, & eis imminentem exerceret, eligere valeremus, & valerent & omni tempore in benedictione menſæ Pſalmum: *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Pſalmum recitandum, quoquomodo teneremur, & tenerentur, quod que in noſtris, & eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admiſſi forent, vocem haberent; & alii, ut præfertur non admiſſi, in eo minime intervenire, aut vocem habere poſſent, etiam perpetuo ſtatuerat, & ordinaverat. Ac inſuper nobis, & eis, quod omnibus, & ſingulis privilegiis, Indulgentiis prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis & indultis quorumvis etiam Ciſtercienſibus, & Cluniacenſibus Monachis ac aliorum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus in ſpecie, vel in genere, etiam communicative per quoſcunque Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos, & pro talibus habitas, ac Sedem prædictam quomodolibet conceſſis, & impoſterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remiſſiones & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet, uti, potiri, & gaudere poterant, aut poſſent quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus uteremur, & ipſi uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes eſſe poſſemus, ac poſſent, & deberent, indulſerat: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis & Fratribus prædictis, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus, tam in ſpecie, quam in genere, etiam communicative conceſſa, ut præfertur, ad nos, & eos extenderat, & ampliaverat, ac in nobis, & eis locum habere, & ſuum plenarium effectum ſortiri debere decreverat, per reliquas ſuas in forma Brevis literas.

Inſeritur etiam ſumma cujuſdam vivæ vocis oraculi Pauli III. de Vocalibus Præpoſitis, eorumq; electione, & quibuſdam aliis.

§.12. Et poſtremo piæ memoriæ Paulus Papa III. etiam Prædeceſſor noſter vivæ vocis oraculo nobis, qui etiam tunc in minoribus conſtituti, tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis eramus, per eundem Paulum prædeceſſorem facto, Congregationis hujuſmodi inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commoraretur, repræſentaret totum Capitulum dictæ Congregationis, & ubicumque Vocalium major pars foret ſemper repræſentaret Capitulum generale, & haberet in dicta Congregatione ſuper Præpoſitos omnes & Superiores Sacerdotes, & alios profeſſos in ſpiritualibus, & temporalibus poſt Sanctam Sedem Apoſtolicam, cui immediate ſubjiciebatur, ſupremam juriſdictionem, & poteſtatem donec Capitulum generale ſolemniter celebraretur; & Vocales in Eccleſiis & locis ipſius Congregationis pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adeſſe Capitulum repreſentans generale, ubi foret Vocalis qui antiquior eſſet, omnibus illis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent; Capitulumque hujuſmodi haberet in prædicta Congregatione jus ſupremum, & quandocunque in Eccleſiis, & locis prædictis, omnibus caſibus, & neceſſitatibus providere poſſet, & maxime ſupervenientе cauſa ne Superiore caſſando, transferendo, & de novo creando, quocunque nomine appellaretur, ut in ſpiritualibus & temporalibus libere adminiſtraret; quodque tempus ſuæ adminiſtrationis non poſſet ultra annum prorogari, & omnibus dictæ Congregationis gauderet privilegiis, & generaliter quicquid poſſent Præpoſiti per privilegia poſſent etiam eorum loca tenentes etiam ſi ille, qui, ut Superior adminiſtraverat, in Præpoſitum eligeretur; tempus quo ſine titulo præpoſituræ adminiſtraviſſet, non impediret, quo minus poſſent, ſicut ceteri Præpoſiti, uſque ad triennium confirmari: ac etiam tempore quo contingebat per lapſum anni officia Præpoſitorum vacare, ſupradictum Capitulum ſcribere poſſet Præpoſitis ſub hac, vel ſimili forma, licet Officium præpoſituræ ſuæ tali die vacaret, tamen, ut Superior non deſiſtat, in ſpiritualibus, & temporalibus libere, ut antea, adminiſtrare, donec aliter fuerit proviſum; proviſoque ſuum ſortiatur effectum. Necnon quod antiquior in voce qui in loco eſſet ſuccederet ipſo jure præpoſituræ vacanti per lapſum anni, ceſſum vel deceſſum Præpoſiti, & gauderet omnibus privilegiis dictæ Congregationis donec per Capitulum generale, vel repræſentans generale, de alio Superiore, vel aliter provideretur, & obſervaretur, ut dictus antiquior, ut ſupra adminiſtraret in caſu abſentiæ, vel infirmitatis ipſius Præpoſiti, niſi ipſe Præpoſitus aliter providiſſet: quodque ipſius Congregationis, Clerici, & profeſſi, ſacris non initiati, non tenerentur ad horas Canonicas: ac Laici ad Congregationem venientes, ſi videretur, eos in Divino Officio mancipandos, uterentur veſtibus clericalibus, quæ tamen, ſecundum conditionem locorum, & perſonarum, honeſtæ cenſerentur, eiſque tempore probationis, ſimpliciter aſſignato, ad profeſſionem trium votorum more ipſius Congregationis, ſine tamen veſtium mutatione, & benedictione, admitti, ac omnibus privilegiis prædictis gaudere poſſent, Apoſtolica auctoritate conceſſerat, & declaraverat.

A Julio III. præd. Pontificum Conſtitutiones approbatas fuiſſe narratur.

§.13. Ac poſtea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejuſque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujuſmodi, recolendæ memoriæ Julio PP. etiam III. ſimiliter Prædeceſſori noſtro, expoſito, quod ipſi, & qui in locum noſtrum, & dicti Cajetani, ſucceſſerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter obſervarentur, cupiebant, illas ab eodem Julio Prædeceſſore approbari, & innovari, Julius Prædeceſſor, eorum ſupplicationibus in ea parte inclinatus, conceſſiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & ſingulis in eis contentis clauſulis, ſingulas literas prædictas, etiam per ſuas in ſimili forma Brevis, literas approbaverit, & innovaverit, illiſque perpetuæ, & validæ firmita-

mitatis robur adiecerit, ac illa omnia, & ſingula obſervari, & Bonifacio, ac Sociis præfatis, & eorum Succeſſoribus, Clericis Regularibus ſuffragari, ipſoſque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere poſſe: necnon ſi ſecus ſuper iis a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decreverit.

Ab ipſomet Pontific. Paulo IV. prædictis Clericis Regularibus Eccleſiam S. Silveſtri in Quirinali conceſſam fuiſſe, refertur.

§.14. Et deinde Nos Divina favente Clementia ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti, pro parte dilectorum filiorum Congregationis eorumdem Clericorum Regularium Venetiis tunc degentium, Nobis expoſito, quod Congregatio hujuſmodi locum in alma Urbe noſtra, ad quem pro pertractandis negociis, etiam in Romana Curia occurrentibus divertere poſſent, non habeant, eorum ſupplicationibus in ea parte inclinati, Parochialem Eccleſiam Sancti Silveſtri in Exquiliis, ſive in Quirinali, videlicet Monte Cavallo, Regionis Montium de dicta Urbe, quæ forſan infra limites Baſilicæ XII. Apoſtolorum, de eadem Urbe, quæ Titulus bo. me. Durantis, ejuſdem Baſilicæ Presbyteri Cardinalis de Durantibus nuncupati, tunc in humanis agentis, eſiſtebat, conſiſtere dignoſcebatur, tunc certo modo, quem haberi voluimus pro expreſſo, vacantem cum omnibus, & ſingulis illius domibus, hortis, viridariis, vineis, & aliis mobilibus, & immobilibus ſuis, eidem Congregationi, & pro eis dilecto filio noſtro Bernardino Tituli Sancti Matthæi Presbytero Cardinali, Fanenſi nuncupato, tunc in minoribus conſtituto, & ex Congregatione hujuſmodi, ac in Romana Curia moram trahenti, per eos, juxta ritus, & mores Congregationis hujuſmodi tenendam, regendam, & gubernandam, & ad eorum arbitrium reformandam, per alias noſtras ſub plumbo literas conceſſerimos, & aſſignaverimus; ita quod liceret eisdem Congregationi, & Bernardino Cardinali tunc in minoribus conſtituto, per ſe, vel alium, ſeu alios corporalem poſſeſſionem Eccleſiæ, ac Domorum, Hortorum, Viridariorum, Vinearum, & aliorum honorum prædictorum, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, ac illorum fructus, redditus, & proventus, in ſuos, & Congregationis hujuſmodi uſus, & utilitatem convertere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, prout in ſingulis literis prædictis plenius continetur.

Aſſignantur eidem quædam alia ædificia.

§.15. Quum autem nuper a Nobis, ſeu de mandato noſtro, & de noſtris, & dictæ Sedis expenſis dicta Eccleſia Sancti Silveſtri, illiuſque Officinæ in ſuis ſtructuris, & Ædificiis ampliata, ſeu reſtaurata, ac eidem Congregationi, ſeu pro illius uſu nonnullæ Domus, Vineæ, Viridaria, Horti, & alia bona mobilia, & immobilia in dicta Urbe, illiuſque Diſtrictu, & forſan alibi ex noſtris, & ejuſdem Sedis pecuniis empta fuerint, Nos, qui Congregationem ipſam præ cæteris ſemper in viſceribus geſſimus, & gerimus charitatis, cupientes, illam perpetuo ubique florere, ejuſque, ac illius perſonarum profectui, & felici ſucceſſui, quantum in nobis eſt, conſulere, ſingularum emptionum præfatarum, necnon expenſarum, pecuniarum, ac Domorum, Vinearum, Viridariorum, Hortorum, & aliorum bonorum hujuſmodi quantitates, qualitates, ſituationes, nuncupationes, confines, vocabula, & veros etiam annuos valores, & redditus, ac nomina, & cognomina etiam a quibus illa empta fuerunt, ac Inſtrumentorum, & aliarum Scripturarum deſuper confectarum, necnon literarum prædictarum veriores tenores, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus, pro expreſſis habentes inſtitutionem Congregationis hujuſmodi, necnon Decretum, declarationem, ac conceſſiones, ſtatuta, & ordinationes, necnon conceſſionem, & aſſignationem de dicta Eccleſia Sancti Silveſtri, ac cum derogationibus, Decretis, necnon omnibus, & ſingulis aliis in eis contentis clauſulis ſingulis tam in forma Brevis, quam ſub plumbo deſuper confectas literas, ac venditionem, emptionem præfatas, ac prout illas concernunt, omnia, & ſingula in eis, & inſtrumentis, ac aliis ſcripturis prædictis contenta, & inde ſecuta quæcumque ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine adprobamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac illâ omnia, & ſingula obſervari, & Congregationi, ac illius perſonis præſatis ſuffragari, ipſoſque illis, & eorum ſingulis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere debere, & a nemine deſuper quovis prætextu, ſeu quacumque occaſione, vel cauſa etiam ex eo quod dicta Eccleſia Sancti Silveſtri olim alicujus Ordinis, etiam Fratrum Prædicatorum, & Beatæ Mariæ de Minerva de eadem Urbe, aut Eremitarum Sancti Auguſtini, ſeu Minorum, aut aliorum etiam Mendicantium Ordinum, ſeu alicujus ipſius Ordinis Fratris, vel Monachi, ex diſpenſatione Apoſtolica, vel alias fuerit, ſeu alias ad eos, aut eorum aliquem pertinuerit, & per eos etiam longo tempore, & immemorabili, quovis etiam colorato, & juridico titulo poſſeſſa, & tenta extiterit, & adhuc forſan quomodolibet eſſe, ſeu pertinere, dici, ſeu cenſeri poſſit, vel alias quomodolibet directe, vel indirecte nullo unquam tempore moleſtari, perturbari, ſeu inquietari poſſe, ſeu debere; & ita in præmiſſis, & infraſcriptis omnibus, & ſingulis per quoſcunque Judices, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſeu Locumtenentes, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales in quavis cauſa, ſeu inſtantia, ſublata &c. Irritum quoque &c. decernimus, & declaramus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnium etiam, forſan ſubſtantialium etiam, omiſſarum defectus, etiam de neceſſitate eſprimendos, ſi qui forſan in præmiſsis, ſeu eorum aliquo intervenerint ſupplemus.

§.16. Et nihilominus pro potiori cautela ea omnia, prout conceſſa, ſtatuta, ordinata, aſſignata, ac decreta, & declarata fuerunt, in omnibus, & per omnia motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, de novo concedimus, ſtatuimus, ordinamos, & declaramus, ut præfertur, factas, & pro tempore per nos, ſeu de mandato noſtro quomodolibet, & qualitercumque pro dicta Congregatione, ſeu illius ratione faciendas expenſas, & ſumtus, ac etiam ut præfertur, emta, necnon etiam pro tempore emenda, Domos, Vineas, Viridaria, Hortos, & alia mobilia, atque immobilia bona tam in dicta Urbe, quam extra illam, & alias ubilibet exiſtentia cujuſcumque pretii, valoris, & quantitatis exiſtant, & fuerint, necnon pe-

Confirmatur conceſſio prædictæ Eccleſ. S. Silveſtri, necnon præfata aſſignatio ædificiorum, ac aliorum quorumcumque.

cunias inde expoſitas, & exponendas ad quamcumque ſummam, & quantitatem aſceodant, eidem Congregationi per eos, juxta ritus, & mores eorum tenenda, & poſſidenda perpetuo remittimus!, donamus, coocedimus, & elargimur; ac remiſſa, donata, conceſſa, & elargita fuiſſe, & fore, ac ad dictam Congregationem perpetuo pertinere; ac præſentes ad plenam probationem præmiſſorum omnium, & ſingulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, ſufficere, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debere; ac præmiſſa, ſeu eorum aliqua de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ defectu quovis prætextu, occaſione, vel cauſa notari, vel impugnari, aut revocari, ſeu in aliquo alterari non poſſe, neque debere, etiam decernimus, & declaramus.

Derogatoriæ ampliſſimæ.

§.17. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quacunque, ſeu quibuſcumque alia, vel aliis, ſimili, vel diſſimili, aut ſimilibus, vel diſſimilibus, conceſſione, ſeu conceſſionibus alias de dicta Eccleſia, quovis modo vacante, aut alias eidem Baſilicæ, ſeu dilectis filiis Ordinis Minorum apud ipſam Baſilicam degentibus, ſeu prædictis, aut quibusvis aliis Fratribus, etiam forſan ſuper Eccleſia ipſa per eos tenenda, & regenda, aut alias Apoſtolica auctoritate prædicta quomodolibet factis, necnon dictæ Baſilicæ, & prædictorum, ac aliorum quorumcumque ordinum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtelicis moderno, & pro tempore exiſtenti Tituli Baſilicæ hujuſmodi Presbytero Carduali, necnon Fratribus, eorumque Ordiniſius præfatis, & Populo Romano de non obtinendo beneficia ipſius Urbis per forenſes, & quibuſvis aliis, etiam piis, & Regularibus, ſeu Secularibus locis, ſeu etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & aliis perſonis, quorum nomina, cognomina, tituli, qualitates, & conceſſiones hujuſmodi exprimi, ſeu pro expreſſis haberi poſſint, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis quomodolibet conceſſis, approbatis, & ionovatis, quibus omnibus, in literis, latiſſime extendendis, etiamſi de illis &c. illorum tenores, eisdem motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſpecialiter, & expreſſe derogamus; prædictas, & alias, ac conceſſiones, & aſſignationes quaſcunque de dicta Eccleſia Sancti Silveſtri, aliiſque dictæ Congregationis quomodolibet, etiam motu, & poteſtate ſimilibus, etiam conſiſtorialiter factas, ac deſuper confectas literas quaſcumque, & proceſſus habitos per easdem, illarum tenores, ac harum ſerie, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine, prædictis revocamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, ac viribus vacuamus, & nullos, & invalidos, nulliuſque roboris, vel momenti fuiſſe, & eſſe; ac pro infectis haberi volumus, & decernimus, ac deſuper prædictis, & quibuſvis aliis perſonis cujuſcumque dignitatis &c. exiſtentibus perpetuum ſilentium imponimus. illiſque, ac præfatis, & aliis quibuſvis Judicibus &c. etiam ſub excommunicationis officiorum, beneficiorum, ac dignitatum ſuarum, & aliis arbitrio noſtro & Succeſſorum noſtrorum infligendis, & applicandis pœnis, ne ſe in præmiſſis quoquomodo intromittere audeant, ſeu præſumant, diſtrictius inhibemus, ac omnibus illis, quæ in ſingulis literis prædictis conceſſa fuerunt, non obſtare; necnon quateous opus ſit, de non tollendo Jus quæſitum, & aliis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis editis, & edendis, cæteriſque cum clauſulis opportunis, & conſuetis.

Fiat, motu proprio I.

Aliæ Clauſulæ.

§.18. Et cum abſolutione a Cenſuris ad effectum &c. & cum approbatione, confirmatione, ſuppletione, novi conceſſione, aſſignatione, remiſſione, donatione, conceſſione, decretis, derogatione cum Regula de non tollendo jure quæſito, revocatione, annullatione, voluntate, ſilentii impoſitione, inhibitione, & aliis prædictis de, & pro omoibus, & ſingulis præmiſſis, quæ hic pro ſofficienter, & ad partem repetitis habeantur, latiſſime extendendis perpetuo in forma gratioſa, & quod ſingularum literarum, emtionum, inſtrumentorum, & ſcripturarum prædictarum veriores tenores, ac domorum &c., & aliorum bonorum hujuſmodi qualitates, quantitates, confines, vocabula ſuper valoris & redditus etiam omnium, ac expenſarum, & pecuniarum hujuſmodi quantitates habeantur pro expreſſis, ſeu in toto vel in parte exprimi, & inſeri, & de verbo ad verbum poſſint, & ſi opus ſit, cum opportuna executorum deputatione, qui aſſiſtant cum poteſtate citandi etiam per Edictum &c. ac ſub prædictis & quibuſvis aliis cenſuris, & pœnis eorum arbitrio infligendis, & applicandis, etiam ſimili edicto inhibendi &c. aggravandi &c. invocato, & ad hoc ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, a derogatione conſtitutionis de una, & duabus non tamen tribus diætis, latiſſime extendendo, & cum opportuoo decreto, quod literæ deſuper conficiendæ de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ de facto notari, ſeu impugnari noo poſſint, ſed ſemper validæ, & efficaces exiſtant, & eidem Congregationi, ac illius perſonis ſuffragentur, & ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus ſimilium, vel diſſimilium confirmationum conceſſionum, unionum, aut aliarum gratiarum ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu, & ſcientia ſimilibus, etiam conſiſtorialiter etiam per nos, aut per Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes ex quibuſvis cauſis, etiam juſtiſſimis quomodolibet pro tempore factis nullatenus comprehendantur, ſed ſemper ab illis exceptæ ſint, & eſſe cenſeantur, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutæ, repoſitæ, & plenarie reintegratæ ſint, & eſſe cenſeantur, & ita, ut præfertur judicari debeat latiſſime extendeudo, & quatenus opus fuerit, cum derogatione regulæ de unionibus committendis, & exprimeodo valore, & Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati, & aliarum conſtitutionum &c. latiſſime extendendo, & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum nomioum, cognominum, diœceſium, & fructuum &c., & dictæ Eccleſiæ Sancti Silveſtri, regula contraria non obſtante aliorumque circa præmiſſa neceſſariorum major,

-jor, vera, & amplior ſignificatio, & expreſſio fieri, ac tenor ſingularum literarum prædictarum, prout opus fuerit, de verbo ad verbum inſeri, aut in toto vel in parte pro expreſſo haberi poſſit in literis, etiam per Breve noſtrum ſimul, vel ſeparatim ſuper qualibet clauſula ſeu gratia in una, nulla facta mentione de aliis, ſi videbitur, espediendis, & eum decreto, quod literarum ſuper præſentibus conficiendarum tranſumtis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & estra quæ eiſdem literis adhiberetur, ſi exhibitæ forent, vel oſtenſæ; latiſſime estendendo, ſeu ſi videbitur præſentis *Motus proprii* ſola noſtra Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra quacunque regula, ſeu Conſtitutione Apoſtolica contraria non obſtante. Datum Romæ apud Sanctum Petrum nonis Junii anno quinto.

Fiat J.

Aliæ Pauli ejuſdem literæ hæ ſunt.

PAULUS PAPA IV.

Altera ejuſdem Pauli IV. Conſtitutio.

§.19. *Motu proprio &c.* Cum, ſicut accepimus, dilecti filii Congregatio Clericorum Regularium præfati cupiant ſingulas eis, tam ſub plumbo, quam in forma Brevis literas per felicis recordationis Clementem VII. & Paulum III. ac Julium III. Romanos Pontifices prædeceſſores Noſtros, ut præinſertas ejuſdem Pauli III. Prædeceſſoris in forma Motus proprii, ut præfertur conceſſas, & inde quæcumque, ut eo majorem obtineant roboris firmitatem, quo illa ſæpius fuerint Apoſtolica auctoritate approbata, & Noſtro, & Apoſtolica providentia ad ea, quæ per Prædeceſſores Noſtros conceſſa ſunt, ut illibata perſiſtant, libenter Apoſtolici muniminis adjicimus firmitatem, præfatam Congregationem non minoribus, quam fecerint dicti Prædeceſſores Noſtri verum amplioribus favoribus, & gratiis proſequi volentes,

Confirmantur prædictæ Pontificum Conſtitutiones.

motu ſimili eidem Congregationi ſingulas literas, & Cedulas prædeceſſorum hujuſmodi, ac prout illas concernunt ſingula præmiſſa, & alia in eis contenta, & inde ſecuta quæcumque ex certa ſcientia, noſtra Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium cum opportuna omnium & ſingulorum, tam juris, quam facti defectuum ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, ſuppletione approbamus, & confirmamus, eiſque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia valida, & efficacia exiſtere, & ſuos plenarios effectus omnino ſortiri, habere debere, ac perpetuis futuris temporibus per eos, quos illa concernunt, & concernere poterunt, quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & justa eorum diſpoſitionem debite exequi, nec per quoſpiam illis contrairi, aut ea etiam in aliquo alterari poſſe, neque debere, & ſic per quoſcumque Judices, & Commiſſarios etiam S. R. E. Cardinales, & Rotæ Auditores, ſive Locumtenentes in qualibet Cauſa, & Inſtantia interpretari, judicari &c. debere ſublata &c., irritum quoque &c. decernimus.

Conceduntur eiſdem quædam alia privilegia.

§.20. Ac Modernis, & pro tempore exiſtentibus Præpoſitis ſingularum Domorum, Eccleſiarum, & locorum quorumcumque Congregationis hujuſmodi, ut corporalia, linteamina, mappas, & ganſupia, ſive Tabulas, imagines, Cruces, Veſtes, Capſulas, Vaſa, & Tabernacula, & alia paramenta Eccleſiaſtica, etiam Sacerdotalia, & in quibus etiam Euchariſtiæ Sacramentum conſervatur, & defertur, & Reliquiæ tenentur, divino cultui quomodolibet dicata pro uſu Eccleſiarum ejuſdem Congregationis tantum benedicere, & conſecrare, ac tam per ſe, quam per Sacerdotes ejuſdem Congregationis, Euchariſtiæ etiam pro Viatico, & etiam conſtitutis in articulo Mortis, ac estremæ Unctionis Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejuſdem Congregationis, ac quibuſvis hoſpitibus, & Sæcularibus, & extraneis, quos in locis, vel habitationibus ipſius Congregationis reperire contigerit, nulla petita licentia proprii Sacerdotis curati, & in caſu, quo non daretur ſpatium petendi talem licentiam propter repentinam neceſſitatem, etiam quibuſvis aliis perſonis, quæ in hujuſmodi neceſſitate intra Eccleſias, Collegia, Domos, vel habitationes præfatæ Congregationis reperiri contigerit, ac infirmis quibuſvis, etiam in Mortis articulo conſtitutis, ubique, & non petita licentia Sacerdotis curati, pœnitentiæ Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrare poſſint, concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ cum derogatoriis.

§.21. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Statutis &c. etiam juramento roboratis, necnon omnibus illis, quæ dicti Prædeceſſores Noſtri in ſingulis eorum literis etiam præinſerta Cedula Motus proprii prædicti, voluerunt non obſtare, quibus ſimiliter derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque cum Clauſulis opportunis, & conſuetis.

Fiat, Motu proprio J.

Et cum abſolutione a Cenſuris ad effectum &c, & cum poſterioribus confirmatione, approbatione, ſuppletione, adjectione, ac ſingulis etiam novis, conceſſione, indulto, ſtatuto, ordinatione, estentione, ampliatione, decretis, & derogatione, aliiſque ſupradictis modo, & forma præmiſsis, & in literis, & Cedula motus proprii prædicti contenti, quæ hic pro ſingillatim, & ad partem repetitis habeantur, perpetuo etiam in forma gratioſa latiſsime extendendo, & cum deputatione Judicum eſequutorum, qui aſſiſtant &c. & faciant &c. permittentes, etiam ſub ſententiis Eccleſiaſticis, & pœnis pecuniariis arbitrariis, cum facultate declarandi, aggravandi, reaggravandi, interdicendi, invocato &c. auſilio brachii Sæcularis com derogatione Conſtitutionum de una, & duabus dietis, dummodo non ultra tres, latiſſime extendendo s & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum, etiam veriorum tenorum, & Cedulæ *Motus proprii* prædicti in toto, vel in parte, aliorumque neceſſariorum major ſpecificatio, & espreſſio fieri poſſit in literis, & de confirmatione tantum, & quatenus fuit in uſu, etiam per breve Noſtrum ſimul, vel ad partem, etiam in una, ſi videbitur, non facta mentione de alia vel aliis espediendis.

Fiat Motu proprio J.

Datum Romæ apud S. Marcum tertio Kal. Auguſti Anno Tertio.

Pii V.

Pii V. literæ hæ ſunt.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

* Conſtitutio Pii V.

§. 22. Ad immarceſcibilem vitæ &c. æternæ coronam, ad quam fortes Chriſti athletæ, non adverſus carnem, & ſanguinem prælrantes, ſed contra ſpirituales antiqui hoſtis nequitias, & hujus mundi tenebrarum principatus aſſiduo Fidei clypeo, & ſcuto bonæ voluntatis armati, lumbiſque præcincti colluctantes, rejectis vanitatibus, & illecebris indefeſſe aſpirant, & quo optatum finem totius conſequantur, religionis arcem, unde inimicorum inſultibus, dante Domino, ſecurius reſiſtere, & hoſtilia tela propulſare queant, animoſe aſcendant, elevantes oculos mentis noſtræ, paterna pietate, & benevolentia es noſtri paſtoralis Officii debito non abs re jugiter inducimur, ut tranquillo eorum ſtatui, quantum cum Deo poſſumus, prompte conſulamus, & his quæ propterea facta eſſe dignoſcuntur, auctoritatis Noſtræ adjiciamus firmitatem, aliaſque deſuper opportune provideamus prout perſonarum, & temporum qualitate penſata, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Demum ſumma prioris Conſtitutionis Clement VII. deſcribitur.

§. 23. Dudum ſiquidem felic. recordationis Clemens PP. VII. Prædeceſſor noſter ſibi pro parte piæ mem. Pauli Papæ IV., etiam Prædeceſſoris noſtri, qui tunc in minoribus conſtitutus, & de Congregatione dilectorum filiorum Clericorum Regularium, erat, & quondam Cajetani de Thienis Presbyteri Vicentini. tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujuſmodi expoſito, quod ipſi, & nonnulli alii eorumdem Congregationis Socii Divina inſpiratione ducti, ob melioris vitæ frugem, & ut cum majori animi quiete Deo ſervire, & illi magis pio deſiderio adhærere poſſent, tria ſubſtantialia Religioſæ vitæ vota, paupertatis ſcilicet, Caſtitatis, & obedientiæ emittere, & ſub ſolito, & communi habitu Clericali in unum cohabitantes, & in communi, ac de communi viventes, necnon Deo humiliter, & devote, quantum ipſe dediſſet, ſervientes ſub ejuſdem Clementis Prædeceſſoris, & Sedis Apoſtolicæ humili, & immediata ſubjectione, ac ſpeciali protectione Clericalem vitam ducere decreverant. illorum in ea parte ſupplicationibus inclinatus, ipſis, & eorum cuilibet, ut quandocumque viſum foret, poſſent tria ſubſtantialia religioſæ vitæ, paupertatis ſcilicet, caſtitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manibus cujuſcumque Presbyteri Sæcularis, vel cujuſvis Ordinis Regularis ſolemniter profiteri, ac ſub ſolito, & communi habitu Clericali ſubque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium hujuſmodi in communi, & de communi viventes in locis Religioſis, aut Sæcularibus, prout eis ab illis, quorum loca ipſa eſſent conceſſum foret, ſeu expedire videretur, ſub ſua, & dictæ Sedis immediata ſubjectione, & ſpeciali protectione in unum habitare, atque ex ſe ipſis inter eos ſingulis annis Superiorem, Præpoſitum nuncupandum, eligere, qui uſque ad triennium, & non ultra confirmari poſſet; alioſque quoſcumque Sæculares Clericos quavis dignitate fulgentes, ſeu laicos, qui Deo inſpirante ad hujuſmodi vitæ propoſitum, & communem vivendi modum ſeſe conferre vellent recipere & poſt annum probationis ad talem trium Votorum profeſſionem in manibus Superioris, ſeu Præpoſiti emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon Statuta quæcumque, & Ordinationes, ac Conſtitutiones de omnibus, & ſingulis, quæ ad hujuſmodi vitæ propoſitum conducere, moreſque, & inſtitutum honeſte, & devote clericaliter vivendi, concernere viderentur, de Miſſis præcipue, & aliis Divinis Officiis, ſeu horis Canonicis, prout illis melius videretur celebrandis, ac recitandis, licita tamen, & honeſta, ac rationabilia; & bonis moribus, ac Sacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta, & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, inſtituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ poſtquam condita, edita, reformata, inſtituta, immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædeceſſori, ſeu Succeſſoribus ſuis Romanis Pontificibus exhibita forent auctoritate Apoſtolica approbata, & confirmata eſſent, & eſſe cenſerentur, & ut omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, Indultis, favoribus, conceſſionibus, & gratiis ſpiritualibus & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Congregationis Lateranenſis, perſonæque, ac loca eorum, ipſi quoque, & eorum perſonæ, ac loca, uti, potiri, & gaudere poſſent, ita ut literæ Apoſtolicæ ſuper eiſdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, conceſſionibus, & gratiis eiſdem conceſſis, vel pro tempore concedendis, mutatis duntaxat nominibus, & cognominibus, invocationibus, & diebus, ad eorum libitum expediri poſſent perinde, ac ſi illa omnia, & ſingula non ſolum per clauſulas generales, ſed per eorum tenorem de verbo ad verbum, expreſſionem, & inſertionem fuiſſent expreſſa, & eis ſpecialiter conceſſa per quaſdam.

§. 24. Et deinde pro eadem parte eidem Clementi Prædeceſſori etiam expoſito, quod ipſe Paulus Prædeceſſor, tunc, ut præfertur, in minoribus conſtitutus, & Cajetanus, ac Socii Congregationis Clericorum Regularium hujuſmodi trium Votorum ſubſtantialium emiſſione vitam Clericalem ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ Confeſſionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum Studiis ad eorum, ac aliorum Chriſtifidelium animarum profectum vacare decreverant. idem Clemens Prædeceſſor eis, ut tunc eorum Superiores, Præpoſiti nuncupati pro tempore exiſtentes cum Clericis, & Sociis ſuis, qui infirmitate pro tempore præpedirentur, ſuper recitatione Divinorum Officiorum ad hoc, ut ipſi infirmitate præpediti certum Pſalmorum, per ipſos Superiores eis aſſignandorum, numerum, non minus ſeptem, aut ſex cum diſtinctione, ac orationem Dominicam ſepties, Symbolum Apoſtolorum bis, graviter autem Ægrotantes orationem Dominicam ſemel, & Salutationem Angelicam ſep- Summa alterius Conſtitut. Clemen. VII. præfati.

ties

ties in die recitando, ſeptem horis Canonicis, & toti divino Officio ſatisfeciſſe cenſerentur, & cum quibuſvis Clericis, & Sociis ſuis, ſuper jejuniis etiam de præcepto etiam Quadrageſimalibus, & cum conceſſione Veſpertini jentaculi, collationis nuncupati, & comeſtionibus, etiam panis in eis licite, & abſque prævaricatione facienda diſpenſare poſſent per alias, ac ſucceſſive, ut ipſi inter eos mutuas ſeu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares alias tamen approbati ab Ordinariis, ad hoc ab ipſis de Superiorum eorum, & Succeſſorum, aut Sedis prædictæ licentia pro tempore eligendi ipſorum de Congregatione Clericorum Regularium confeſſiones hujuſmodi audientes in abſolutionibus, ac forma uti poſſent videlicet poſt *Miſeratur &c. et Indulgentiam &c. Dominus noſter Jeſus Chriſtus te abſolvat, et ego auctoritate ipſius, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, et Pauli mihi conceſſa, abſolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris ſuſpenſionis, et interdicti, et diſpenſo tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurriſti, et reſtituo te Sanctis Sacramentis Eccleſiæ, unionique, et participationi fidelium in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.* Iterum eadem *auctoritate &c.* per alias quas ſupradictus Clemens Prædeceſſor poſtea etiam per alias, ad hoc ut dicta forma in abſolutionibus, non ſolum com Sacerdotibus, ſed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis Clericorum Rgularium hujuſmodi pro tempore exiſtentibus eis pro tempore confitentibus uti poſſent, extendit, & ampliavit in perpetuum conceſſit, & indulſit, & ſubſequenter idem Clemens Prædeceſſor etiam tunc eorumdem Congregationis Clericorum Regularium in ea parte ſupplicationibus inclinatus, præmiſſa omnia, & alia quæcumque per ipſum illis eatenus conceſſa per alias innovavit, & eis ut ſub ſua, & dictæ Sedis ſpeciali protectione, & humili ſubjectione hojuſmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, ſoli Romano Pontifici, canonice intranti, & eorum Superiori canonice electo, pro tempore exiſtentibus ſubditi degere deberent, ac quod qui tuuc ad eorum communem vivendi modum ſe conferrent, & ad Votorum profeſſionem, hujuſmodi modo, & forma præmiſſis admiſſi forent Voto Religionis in genere emiſſo ſatisfeciſſe cenſerentur, etiam perpetuo conceſſit. Quodque ſinguli eorum Superiores pro tempore electi finito triennio, quo confirmati forent in alio loco in Superiores eligi, & aliud triennium, ex tunc immediate ſequens confirmari, ac tam ipſi quam eorum Socii pro tempore exiſtentes veſtimenta cum manicis ſuper Pallium exertis deferre ac tam circa Veſtimenta, quam circa cæremonias in officiis Eccleſiaſticis, & reliquo vitæ cultu, & victu ſervandis cum moribus, & laudabilibus conſuetudinibus Clericorum Civitatis, & loci in qua ſeu qoos eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac ſub ſingulis Præpoſitis Archipreſbyterum, qoi in ſpiritualibus, & Archidiaconum, qui in temporalibus præeſſent, & eorum curam haberent, ac Plebanum, qui curam animarom eis imminentem exerceret) eligere valerent, & omni tempore in benedictione Menſæ Pſalmum *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Pſalmum recitandum quoquo modo tenerentur, quodqoe in eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admiſſi foreut, vocem haberent, & alii, ut præfertur, non admiſſi, in eo minime intervenire, aut vocem habere poſſent, etiam perpetuo ſtatuit, & ordinavit: ac inſuper eis, quod omnibus, & ſingulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis quorumvis etiam Ciſtercienſibus, & Cluniacenſibus Monacbis, ac aliorum etiam Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus in ſpecie, vel in genere, etiam communicative per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos, & pro talibus habitos, ac Sedem prædictam quomodolibet conceſſis, & in poſterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remiſſiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere poterant, aut poſſent quomodolibet in futurum perpetuis futuris temporibus oterentur, potirentur, & gauderent necnon illorom omnium participes eſſe poſſent, & deberent indulſit; ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, Monachis, & Fratribus prædictis, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus tam in ſpecie, quam in genere, etiam communicative conceſſa, ut præfertur ad eos extendit, & ampliavit, ac in eis locum habere, & ſuum plenarium effectum ſortiri debere decrevit, & declaravit per reliquas ſuas in forma Brevis literas.

§.25. Ac poſtmodnm recolendæ memoriæ Paulus PP.III. ſimiliter Prædeceſſor noſter vivæ vocis oraculo eidem Paulo IV. Prædeceſſori, qui tunc in minoribus conſtitutus, Tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis, erat per eumdem Pauli III. Prædeceſſorem facto eidem Congregationi Clericorum Regularium inter alia, quod major pars habeutium vocem in Capitulo in quocumque loco commorarentur, repræſentaret totum Capitulum Congregationis Clericorum Regulariom hujuſmodi, & ubicumque vocalium major pars foret, ſemper repræſentaret Capitulum generale, & haberet in ipſa Congregatione Clericorum Regolarium ſuper Præpoſitos omnes, & Superiores Sacerdotes, & alios Profeſſos in ſpiritnalibus, & temporalibus, poſt Sanctam Sedem Apoſtolicam, cui immediate ſubjiciebantor ſupremam jurisdictionem, & poteſtatem donec Capitulum Generale ſolemniter celebraretur: Et ſi vocales in Eccleſiis, & locis eorumdem Congregatiouis Regularium pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adeſſe Capitulum repræſentans generale, nbi foret vocalis, qui antiquior eſſet omnibus aliis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent. Capitulumque hujuſmodi haberet in prædicta Congregatione Clericorum Regularium jus ſupremum; & quomodocumque in Eccleſiis, & locis prædictis, omnibus caſibus, & neceſſitatibus providere poſſent, & maxime ſuperveuiente cauſa de Superiore caſſando, transferendo, & de novo creando quocomque nomine appellaretor, ot in ſpiritualibus, & temporalibus libere adminiſtraret; quodque tempus ſuæ adminiſtrationis non poſſet ultra annum prorogari, & omnibus Congregationis Clericorum Regularium gauderet

Iterum refertur ſumma cujuſdam vivæ vocis oraculi Pauli III. ſuperius in prima ConſtitutionePauli IV. jam relati.

pri-

privilegiis, & generaliter quicquid poſſent Præpoſiti per privilegia, poſſent etiam eorom locatenentes. Et ſi ille, qui, ut Superior adminiſtraſset, & in Præpoſitum eligeretur tempus, quo ſine titolo præpoſituræ adminiſtraſset non impediret quo minus poſset, ſicuti ceteri Præpoſiti uſque ad triennium confirmari. Ac etiam tempore, qoo contingeret poſt lapſum anni officia Præpoſitorum vacare ſupradictum Capitulum ſcribere poſset Præpoſitis ſub hac, vel ſimili forma licet officiom Præpoſituræ tunc tali die vacaret, tamen Superior, non deſiſtat io ſpiritualibus, & temporalibus libere, ut ante ad miniſtrare, donec aliter fuerit proviſum; proviſioque ſuom ſortiatur effectum; necnon quod antiquior io voce qui in loco eſset ſuccederet ipſo jure Præpoſituræ vacanti per lapſum anni, ceſsum, vel deceſsum Præpoſiti, & gauderet omnibus privilegiis Congregationis Clericorum Regularium hujuſmodi donec per Capitulum generale, vel repræſeotans generale de alio Superiore, vel aliter provideretur, & obſervaretur, ut dictus Antiquior, ut ſupra, adminiſtraret in cauſa abſentiæ, vel infirmitatis ipſius Præpoſiti, niſi ipſe Præpoſitus aliter providiſſet: quodque laici ad Congregationem venientes, ſi videretur, eos non Divino Officio mancipandos, uterentur veſtibus Clericalibus, quæ tamen ſecundum conditionem locorum, & perſonarom honeſtæ cenſerentur, eiſque tempore probationis ſimpliciter aſſignatæ ad profeſſionem trium Votorum more eorumdem Congregationis; ſine tameo Veſtium mutatione, & benedictione admitti. Ac omnibus privilegiis prædictis gaudere poſſent dicta auctoritate conceſſit, & declaravit &c.

A Julio III. præinſertas Pontif. Conſtitution. confirmatas fuiſſe denuo, exponitur.

§.26. Ac poſtea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Aleſandrini, ejuſque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujuſmodi inclytæ memoriæ Julio Papæ etiam III. Prædeceſſori noſtro, expoſito etiam, quod ipſi, qui in locom Pauli Prædeceſſoris; & Cajetani hujuſmodi ſucceſſerant, ot literæ prædictæ firmios permanerent, & inviolabiliter obſervarentor, cupiebant illas ab eodem Julio Prædeceſſore approbari, & innovari idem Julius Prædeceſſor, eorum ſupplicationibus in ea parte inclinatus, conceſſiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & ſingulis in eis contenta clauſulis ſingulis literas prædictas, etiam per ſuas in ſimili forma brevis ſub die 10. Junii Anno Domini 1751. Pontificatus ſui aono Secundo expeditas literas approbavit, & innovavit, illiſqoe perpetuæ, & validæ firmitatis robur adiecit, ac illa omnia, & ſingula obſervari, & Bonifacio, & Sociis præfatis, & eorum Succeſſoribus Clericis Regularibus ſuffragari, ipſoſque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui potiri, & gaudere poſſe, necnon ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritom, & inane decrevit.

Refertur ſumma ſecundæ Conſtitutionis Pauli IV., quæ ſuperius relata eſt.

§.27. Et deiode prædictus Paulos IV. Prædeceſſor Divina favente Clementia ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumtus, motu proprio per ejus cedulam dictas in forma brevis præfati Julii Prædeceſſoris literas præinſertas habentem ſub datum videlicet VII. Idus Octobris, Pontificatus ſui anoo primo, quædam per cedulam ipſam declarata, & Capitula, ac ipſas literas, & omnia in eis contenta, necnon curam, & adminiſtrationem Congregationis de Somaſca eidem Congregationi Clericorum Regulariom per prædictum Paulum III. Prædeceſſorem commiſſam etiam ad hoc, ot illorum, & de Somaſca Congregatione hujuſmodi, ac omnes illorum perſonæ omnibus, & ſingulis privilegiis, & prærogativis, ac aliis, quibus utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti potiri, & gaudere poſſent quomodolibet in futurum ad invicem, & alter alterius, & e converſo oti potiri, & gaudere licite poſſent, & valerent, Apoſtolica Auctoritate approbans, & confirmans, & ionovans, illiſque perpetuo, & valide robur adjiciens, & illa omnia, & ſingula obſervari, & eis ſuffragari, eoſque perpetuo illis frui, & gaudere, & ita judicandum fore, ſublata quavis aliter jodicandi, & ioterpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane eiſdem quicquid ſecus attentari contingeret decernens: Congregationi Clericorum Regularium, at tunc, & pro tempore exiſtentibus Clericis Regularibus præfatis; ut ipſi, qui idonei forent, Euchariſtiæ Sacramentum in omnibus, & ſingulis etiam ad eos non ſpectantibus Eccleſiis quibuſcumque otriuſque ſeſus Chriſtifidelibus debite etiam non per eos, ſed alios confeſsis, & alias, ut moris eſt adminiſtrare, ipſiſque, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis dilectis filiis Societatis Jeſu Almæ Urbis ooſtræ, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus in ſpecie, vel in genere per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, & dictam Sedem quomodolibet conceſsis, & concedendis, & quibus Societas hujoſmodi, tam in vita, qoam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remiſsionem, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, & ipſius Euchariſtiæ adminiſtrationem, & alias quomodolibet, otebantor, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaodere poterant, ſimiliter ipſa Congregatio, & Clerici Regulares, oti, potiri, & gaudere libere, & licite poſſent, & valerent, ac illorum omnium participes eſſe deberent conceſsit, & indulſit. Privilegia qooque, Indulgentias, prærogativas, & alia omnia eidem Societati, ut præfertur, etiam communicative conceſſa ad congregationem, & Clericos Regulares præfatos eatendit, & ampliavit, ipſiſque, ut omoia, & ſingula tam per eoſdem Clementem VII., Paulum III., quam Julium etiam III. Prædeceſſores eis cooceſſa, & per eondem Paulum IV. etiam Prædeceſſorem, & alios ex tunc impoſterum concedenda privilegia, gratiæ, Iodulgentiæ, prerogativæ, exemptiones, & indulta toties reintegrata, confirmata, & innovata, ac io priſtinum ſtatum reſtituta eſſe cenſerentor, quoties per eundem Paulum IV. Prædeceſſorem, & Sedem prædictam alia quæcumque Privilegia aliis Congregationibus, & quorumvis ordinum Religioſis, & Monachis conceſſas, & concedenda, reintegrari, confirmari, vel innovari, & in priſtinum ſtatum reſtitui contingeret, etiam conceſſit, & indolſit cum Decreto, & clauſulis, ac aliis certis modo, & forma tunc expreſſis &c.

§.28. Cum autem ſicut accepimus &c. motu proprio &c. prædicta omnia præſentium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus &c. Et inſuper eidem Congregationi Clericorum Regula-

Confirmatio præfatar. Conſtitutionum; cum conceſſione amplifſimorum privilegiorum.

gularium tám Romæ, quam Venetiis, & Neapoli, ac alias ubique locorum degentium; ac illius tunc, & pro tempore exiſtentibus Clericis præfitis, ut ipſi, & eorum ſinguli, qui Præpoſiti fuerint quorumcumque, qui Congregationem hujuſmodi ingreſſi, justa illorum ritum profeſſionem per eosdem Clericos Regulares emitti ſolitam ſolemniter emittere voluerint in eorum, & cujuslibet ipſorum profeſſionis, emiſſionis, ſeu alio inferiori die quocumque, eorum confeſſionibus per dictos Præpoſitos, aut eorum aliquem diligenter auditis, ipſos, & eorum ſingulos ab omnibus, & ſingulis eorum peccatis, criminibus, esceſſibus, & delictis, ac quæcumque per eos eatenus quomodolibet contracta irregularitate, & peccatis aliis quantumcumque gravibus, enormibus, per ipſorum, & eorum ſingulos uſque ad dictam diem, quomodolibet perpetratis, omiſſis, & incurſis, etiam ſi talia forent, de quibus hic ſpecialis, & expreſſa mentio habenda, & propterea dicta Sedes merito conſulenda eſſet. Necnon privationis, ſuſpenſionis, & interdicti, & quibuſvis aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, & pœnis in eos a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus profitendos ipſos tunc quomodolibet innodatos, & ut tales declaratos, & publicatos eſſe reperiri contigerit, ſine tamen alicujus præjudicio, in quibuſcunque etiam prædictæ Sedi Apoſtolicæ reſervatis caſibus, præterquam tamen contentis in Bulla, die Cœnæ Domini legi conſueta, hujuſmodi Apoſtolica auctoritate prædicta alias in ſuperius dicta forma plene abſolvere, & totaliter liberare, & eis pro commiſſis pœnitentiam ſalutarem iniungere, ac cum ipſis, & eorum quolibet ſuper irregularitate, per ipſos, & eorum quemlibet inde, ac etiam, quia ſententiis, cenſuris, & pœnis prædictis legati Miſſas forſan, ac alia Divina Officia, non tamen in comtemptum clavium celebraverint, aut alias ſe in eis immiscuerint per pridem uſque tunc, ac etiam ex quocumque eorum defectu, & impedimento; non tamen ex homicidio voluntario proveniente, ac alias quomodolibet contracta, quodque his præmiſſis, & alia non obſtantibus in ſuis, quos antea ſuſceperunt, etiam Presbyteratus ſacris Ordinibus, & quando in illis, aut aliquo, vel aliquibus eorum adbuc non fuerint tunn promoti ad illus omnes etiam ſacros, & Presbyteratus Ordines hujuſmodi, alias tamen rite promoveri, & in eis promoti etiam in Altaris Miniſterio in dictis, & aliis quibuſvis Eccleſiis, atque locis miniſtrare libere, & licite valeant diſpenſare, & ab illis, & eorum quolibet omnem inhabilitatia, & infamiæ maculam, ſive notam ex præmiſſis circa eos quomodolibet inſurgentem, & per ipſos contractam penitus abolere. Necnon eos, & quemlibet ipſorum in priſtinum, & in eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant ſtatum, & alias juxta prædictam formam, reſtituere, & tam Præpoſiti, quam cæteri omnes Clerici Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentes, Congregationis hujuſmodi, nunc, & pro tempore exiſtentes, qui tamen presbyteri fuerint Euchariſtiæ etiam pro Viatico, ac etiam conſtitutis in mortis articulo, ac extremæ unctionis cæteris Clericis, & Fratribus Congregationis hujuſmodi, ac etiam Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis Hoſpitibus, etiam Sæcularibus, & estraneis, quos in locis vel Habitationibus Congregationis hujuſmodi, tunc reperiri contigerit, etiam in mortis articulo, & quoties de illo dubitari contingit, etiam Diœceſanorum locorum, & Sacerdotum Curatorum quorumcumque etiam, in quorum Civitatibus, & Diœceſibus, ac Eccleſiarum Parochiis reſpective Eccleſiæ, & loca ipſorum Congregationis nunc, & pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcumque licentia minime petita, nec obtenta, & in caſu, in quo non daretur ſpatium petendi talem licentiam propter repentinam neceſsitatem etiam quibuſcumque aliis perſonis, quæ in hujuſmodi neceſsitate intra Eccleſias, Collegia, Domos, & habitationes Congregationis prædictorum reperiri contigerit, ac extra illa aliis quibuſvis Infirmis, etiam in mortis articulo conſtitutis, ubique in Cauſa neceſſitatis ſupradictæ, etiam nullam ad hoc per eos petita, nec eis conceſſa licentia cujuſvis Sacerdotis Curati, Pœnitentiæ Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrare poſsint, ac etiam eisdem, & aliis Clericis Regularibus Congregationis hujuſmodi, Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentibus, cum ipſi fere totus dies in Orationibus, ac Miſsis, & aliis Divinis Officiis dicendis tranſigant, & frequenter ipſos ab audiendis Pœnitentium confeſsionibus eſſe, & verbum Dei Populo prædicare oporteat. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ipſi ſicut alii, qui in ſtrictiori Clauſura perpetuo vivunt ad eum cæteris Urbis noſtræ, & Neapolitanæ prædictarum, ac aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus dictæ eorum Eccleſiæ, Domus, & Loca ſunt, & erunt quomodolibet in futurum, Perſonis Eccleſiaſticis tam Sæcularibus, quam præatorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Regularium proceſsionaliter in eorum Proceſsionibus publicis, vel privatis etiam ſulemnibus, aut estra illas de per ſe incedendum minime teneantur; nec ad id etiam ſi cæteræ perſonæ hujuſmodi tam de jure, vel ſtatuto, quam uſu, & conſuetudine, ac alias quomodolibet aſtringantur inviti, quavis etiam Apoſtolica Auctoritate cogi, moneri, vel compelli, nec propterea aliquibus Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis innodari, vel ligari poſsint; ac etiam ſingulis ex ipſis, qui tam in eorum propriis Eccleſiia, & locis exiſtentes, quam etiam quoties, ac quamdiu pro quibusvis rebus, & Cauſis de ſuorum Congregatione Regularium hujuſmodi Superiorum licentia, juſſu, commiſsione, vel mandato, propriis Eccleſiis, vel Domibus adfuerint, & ad quaſvis alias Civitates, Oppida, Terras, & Loca declinare, & eos illic eſſe, ac etiam permanere contigerit, quadrageſimalibus, & quibuſvis aliis anni temporibus, atque diebus Stationum Baſilicarum, & Eccleſiarum dictæ Urbis & extra illius muros, atque dictis eorundem Congregationis, & aliis quibuſcumque Eccleſiis, & locis, & illa viſitantibus conceſſarum Indulgentiarum, propriam Eccleſiam, ſive Oratorium, aut unam aliam Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum, ad quæ, ut præmittitur, declinaverint, & ubi permanſerint, aut in eis quinque, vel qqatuor, ſi tot estent, aut pauciora Altaria devote viſitando, ſemel Pſalmum *Miſerere &c.* & Orationem Do-

minicam, & ſalutationem Angelicam, & Symbolum Apoſtolorum pro felici ſtatu, & conſervatione Militantis Eccleſiæ, & exaltatione Fidei Catholicæ, noſtra quoque, & Succeſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum quorumcumque proſperitate recitando, omnes, & ſingulas indulgentias, & peccatorum remiſſiones viſitantibus Baſilicas, & alias præfatæ Urbis, & extra illius muros ad id deputatas, ac ipſorum Congregationis, & aliorum quorumcumque tam in Urbe, & Neapoli, quam in aliis Civitatibus, Terris, & Oppidis, & locis ſitas Eccleſias viſitantibus conceſſas, conſequantur, quas conſequerentur, & conſequi poſſent, ſi ſingulis temporibus, & diebus ſupradictis Baſilicas, & alias Urbis prædictæ, ac extra illius muros, necnon Neapoli, & in aliis Civitatibus, Oppidis, Villis, & locis præfatis ſitas Eccleſias perſonaliter viſitarent, ac omnia & ſingula, quæ pro bujuſmodi indulgentiis conſequendis quomodolibet requiruntur adimplerent, Apoſtolica auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus; ac etiam perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Clauſulæ peculiares.

§.29. Decernentes, ut præſentes noſtræ Literæ ad pleuam probationem præmiſſorum omnium, & ſingulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, ſufficiant nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debeat, ac eaſdem præmiſſas, ſeu earum aliquas de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, defectu notari, impugnari non poſſe, ſed ſemper validas, & efficaces exiſtere, ac eiſdem Congregationibus, & illius Regularibus Clericis, & aliis perſonis ſuffragari & ſub nullis, etiam totum earumdem præſentium tenorem in ſe continentibus revocationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus ſimilium, vel diſſimilium confirmationum, conceſſionum, & gratiarum ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu, & ſcientia ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices, pro tempore exiſtentes ex quibuſvis cauſis, etiam juſtiſſimis pro tempore quomodolibet factis nullatenus comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, & plenarie reintegratas exiſtere, & cenſeri, & ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, ut præfertur, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoriate, judicari, ſententiari, & definiri debere irritum, & inane & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum

§.30. Quo circa Venerabilibus Fratribus Noſtris Archiepiſcopo Neapolitano, Placentino, ac Amerino Epiſcopis per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus Ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties ſuper hoc pro parte Congregationis, & illius Clericorum Regularium, ac aliarum perſonarum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque, & cuilibet ipſorum in præmiſsis efficacis defenſionis præſidio aſsiſtentes faciant auctoritate Noſtra literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, illoſque, & quemlibet illorum eis pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, vel eorum quempiam per quoſcumque deſuper quomodolibet indebite moleſtari; contradictores quoslibet, & Rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, ac alia opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his babendis ſervatis proceſsibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auailio brachii Sæcularis.

Derogatoria.

§.31. Nou obſtantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. etiam Prædeceſſoris Noſtri, in qua cavetur, ne quibus extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim niſi in certis exceptis caſibus, & in illis ultra unam Diætam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolica Deputati extra Civitatem, vel Diœceſim in quibus deputati fuerint contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere præſumant, & de duabus diætis, in Concilio Generali editis, dummodo ultra tres diætas, aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, necnon etiam regulis noſtris de unionibus, & illarum confirmationibus committendis ad partes vocatis, quorum intereſt, ac de indulgentiis ad inſtar non concedendis, necnon Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati, ſi opus ſit, ac aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon ſupradictis, & omnibus aliis, quæ ſinguli prædeceſſores prædicti in dictis eorum cedulis, literis, & ſupplicatione voluerunt non obſtare, & quæ revocarunt, quibuſque derogarunt cum perpetui deſuper ſilentii impoſitione, & inhibitione, alias prorſus ſimilibus modo, & forma ſupradictis. Quibus etiam omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſsio babenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſso, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, eiſdem præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§.32. Volumus autem, quod præſentium tranſumtis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo alicujus Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in Romana Curia, quam extra eam ubilibet adhibeatur, & illis ſtetur etiam in Judicio, & extra, quæ eiſdem literis adhiberetur, ſi in medium exhibitæ forent, vel oſtenſæ.

Nemo has infringere audeat.

§.33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, avocationis, extinctionis, perpetui ſilentii impoſitionis, approbationis, confirmationis, innovationis, adje-

adjectionis conceſſionis, indulti, ſtatuti, ordinationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Septimo Idus Februarii, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Aliæ ejuſdem Pii literæ hæ ſunt.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejuſdem Pii V. Conſtitutio.

§.34. Romani Pontificis providentia circumſpecta circa ſtatum perſonarum, quarumlibet divino cultui mancipatarum ſalubriter dirigendum paterna ſolicitudine libenter proſpicit, & intendit, ac earum, quas voluntariæ paupertatis jugo novit eſſe ſuppoſitas, oppreſſiones, & gravamina relevat, ut quibuslibet perturbationibus ſemotis, facilius valeant altiſſimo ſuum exhibere famulatum. Hinc eſt, quod Nos dilectis filiis Congregationis Clericorum Regularium S. Silveſtri de Urbe, qui, ut accepimus, gravi paupertate oppreſſi in dies eleemoſynis vivere, ſeque non ſine maxima, & ingenti rerum penuria ſuſtentare coguntur, ut quietiori animo, ac commodius divinis ſe immiſcere, & ad illa intendere valeant, de alicujus ſubventionis auxilio providere, eoſque ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, ipſoſque, Congregationem, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, motu proprio, non ad ipſorum Congregationis, vel alterius pro eis nobis ſuper hoc oblatæ petionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate præfatos, Congregationem, & pro tempore exiſtentes illius Clericos in dicta Urbe commorantes, ac in communi viventes ab omnibus, & ſingulis ſubſidiis, gabellis, datiis, collectis, angariis, vectigalibus, & aliis quibuſcumque oneribus, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus ac mixtis, olei videlicet pro uno, & vini pro decem & octo doliis, necnon farinæ, carnium, aliarumque quarumcumqoe rerum cojuſcumque generis, & qualitatis exiſtentiom pro nſo Congregationis, & Clericorum hujuſmodi tam per mare, & aquam dulcem, quam per terram undecunque ad Almam Urbem pro tempore delatarum, & conductarum, ac alias quomodolibet, & ex quacumque cauſa etiam juſtiſſima, & de neceſſitate exprimenda, tam per prædeceſſores Noſtros, quam Nos, & Apoſtolicæ Sedis Legatos, etiam pro expeditione contra infideles, ac reipublicæ Chriſtianæ, & ſtatus Eccleſiaſtici tuitione, & defenſione impoſitis, & imponendis necnon contribnitione in illis facienda Apoſtolica auctoritate, & ex certa Noſtra ſcientia tenore præſentium perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, ac immunes, liberos, & exemptos fore, & eſſe, illoſque ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum, vel alicujus eorum ſolutionem in toto, vel in parte, etiam quantumcunqoe minima quavis occaſione, vel cauſa nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, aut compelli, vel gravari poſſe decernimus, diſtrictius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub indignationis, ac excommunicationis majoris latæ ſententiæ pœna, ac mille ducatorum auri pro qualibet vice, qua præmiſſis, aut alicui eorum contravenire præſumſerint, Fiſco Apoſtolico irremiſſibiliter applicandorum pœna, eoipſo, ſi, & quoties contra factom fuerit incurrenda, inhibentes dilectis filiis moderno, & pro tempore exiſtentibus Gubernatori, & quibuſvis aliis Superioribus tam Almæ Urbis præfatæ, quam aliarum Civitatum, Oppidorum, Locorum, Caſtrorum, & Terrarum, necnon omnibus, & ſingulis datiariis, gabellariis, theſaorariis, quæſtoribus, depoſitariis, capitaneis, mareſcallis, & aliis ad hæc quomodolibet præfectis, aut deputatis ejuſdem ſtatus Noſtri Eccleſiaſtici, ne Congregationem, illiuſque pro tempore exiſtentes Clericos præfatos ſuper præmiſſis, aut eorum uſu directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare, vexare, impedire, vel alias quomodolibet perturbare audeant, ſive præſumant.

Clerici Regulares præd. a quibuſcumque vectigalibus eximuntur.

§.35. Decernentes exemtionem, immunitatem ac omnia, & ſingula alia præmiſſa per præfatos, & quoſcumque alios perpetuo inviolabiter obſervari, necnon præſentes literas ſub quibuſcunque revocationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus, ſimilium, vel diſſimilium exemptionum, aut aliarum gratiarum, etiam per Nos, & Sedem præfatam ſub quibnſcunque tenoribus, & formis, a com quibusvis clauſulis, & decretis pro tempore factis minime comprehendi; ſed ſemper ab illis exemptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitntas, repoſitas, & plenarie reintegratas eſſe, & cenſeri, & ſic per quoſcunque Judices, & Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.36. Quo circa venerabilibus Fratribus noſtris Amerinenſi, & Namienſi, ac Maceratenſi Epiſcopis motu ſimili per Apoſtolica ſcripta mandamus quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ſibique, & eorum cuilibet in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra illos, & eorum ſingulos exemtione, voluntate, inbibitione, & decreto, aliiſque præmiſſis pacifice frui, & gaudere non permittentes eas deſuper per collectores, gabellarios, & exactores præfatos, ut quoſcunque alios ad aliquam ſolutionem, contributionem, vel præſtationem, Deputantur harum literarum exequutores.

Digitized by Google

præmiſſorum occaſione qnomodolibet faciendam, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præſentium tenorem quomodolibet moleſtari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet & rebelles, per prædictas aliaſque opportunas cenſoras, & pœnas, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas hujuſmodi incurriſſe declarando, illas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Eccleſiaſticum apponendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus ſit, auxilio brachii ſæcularis.

Derogatoriæ. §.37. Non obſtantibus felicis recordatioois Bonifacii Papa VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una, & Concilii generalis de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium non trahatur, ac aliis quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus, etiam contra exemtas quomodoliber editis, & edendis ac etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & municipalibus, & conſuetudiuibus, novis reformationibus, legibus quoque imperialibus, ac privilegiis, iudultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Legatis, Vicelegatis, conductoribus, gabellariis, commiſſariis, & aliis præfatis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis io genere, vel in ſpecie etiam motu ſimili, & ex certa ſcientia, etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet, etiam per nos, etiam iteratis vicibus in contrarium coocellis, approbatis, & innovatis. Quibus omoibus illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſoo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus contrariis quibuſcuoque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit ſede indultum, qood interdici, ſuſpendi, vel excommonicari non poſſit per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur. §.38. Volumus autem, quod tramſumtis præſentium manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ vel curiæ Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtiiutæ munitis eadem prorſus fides adhiberi debeat, quæ literis ipſis originalibus adhiberetur, ſi exhibitæ foreot, vel oſtenſæ, Nulli ergo omoino hominum liceat hac paginam noſtræ abſolutionis, exemtionis, liberationis, inhibitionis, Decreti, Mandati, derogationis, & voluotatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe ooverit iocurſurum. Datom Romæ apod Sanctum Marcum anoo Incarnationis Dominicæ milleſimo quiogenteſimo ſexageſimo ſexto, quarto idus Julii Pootificatus Noſtri Anno Primo.

Gregorii XIV. literæ ſubſequuntur.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Conſtitut io Greg. XIV. §.39. Quam oberes, & ſalutiferos fructus in Eccleſia Dei Congregatio Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum tum ad privatam, tum ad publicam utilitatem, & ſalotem produxerit, & indeſioenter geminato quaſi fructu edere ſatagat, omnes plane perſpectum habent. Ipſa enim Congregatio, quæ jam ab originis ſuæ initio viris pietate, ſanctimonia, & doctrina inſignibus ſemper floruit, ultra quod circa divina miniſteria, & officia, ſpiritualeſque functiones, & exercitationes tota coutinuo iucumbit, & circa fructuoſam agri Dominici culturam videlicet, populi in lege, & via Domioi inſtructionem, ſpiritualemque conſolationem, laborioſam, & indefeſſam operam præſtare non deſiuit, alioſque probatæ vitæ exemplo, & bonæ famæ odore ad cæleſtes inquirendos theſauros efficaciter allicit, & invitat. Quæ nos, dum attentius animo revolvimus, ex paterna caritate, & Paſtoralis Officii, nobis licet immeritis divina diſpoſitione commiſſi, debito, movemur ad ea præcipue concedenda per quæ ipſius Congregationis ſtatui, tranquillitati, & profectui ſalubriter conſulatur, ac perſonæ in ea ſub ſuavi religionis jugo, altiſſimo jugiter famulantes in profeſſionis ſuæ miniſterio ſe utilius, & fructuoſius valeant exercere. Attendentes igitur, quod dicta Congregatio, quæ olim ſine certo aliquo generali Rectore communibus votis, & ſtudiis juxta laudabiles Conſtitutiones a oonnullis RR. PP. prædeceſſoribus noſtris ſibi præſcriptas, adminiſtrari conſueverat ab Apoſtolica Sede in prima ſui creatione, & inſtitutione per felicis recordationis Clementem VII. Prædeceſſorem noſtrum approbata, multis privilegiis, facultatibus, indulgeotiis, favoribus & gratiis inſignita extitit, quæ poſtea per piæ memoriæ Paulum III. Julium III. Paulum IV., & Piom V. Pontifices, & Prædeceſſores noſtros coofirmata, & acta fuerunt; & inſuper volentes prædictam Congregationem pro ſingulari, quo eam ob eminentia merita, charitatis affectu complectimur amplioribus favoribus, & gratiis, ut par eſt cumulare & exornare, eidem Congregationi, & Clericis, ut ultra privilegia, & alia ſibi conceſſa prædicta omuibus, & ſingulis aliis privilegiis, exemptiooibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus & relaxationibus, ceteriſque gratiis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus quibuſvis Religiooibus, Congregationibus, & Ordioibus, quocunque oomine nuncupeotur, etiam Mendicaotium, ac tam Virorum quam Mulierum, eorumque Monaſteriis, domibus, & aliis piis locis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac oos, dictamque Sedem hactenus quomodolibet conceſſis, & impoſterom concedendis, ac quibus illorum, utriuſque ſexus perſonæ, de jure, vel conſuetudioe aut ex privilegio, vel alias quomodolibet, utuotur, potiuntur, & gaudeot, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poteruot quomodolibet in futurum in his, quæ eorum regularibus inſtitutis oon adverſantur dumtaxat, non ſolom ad eorum inſtar, ſed æque principaliter, ac pariformiter in omoibus, & per omnia perinde, ac ſi eidem Congregationi, & Clericis ſpecialiter & expreſſe conceſſa forent, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant perpetuo, concedimus & indulgemus, illaque eis communicamus & coocedimus, & ad eos extendimus.

Clericorum Regularium eorundem privilegia confirmantur, & aliis Ordinibus conceſſa iiſdem communicantur.

§.40. De-

Clauſulæ.

§.40. Decernentes, præſentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod intereſſe habentes, ad hoc vocati non fuerint, nec eiſdem præmiſſis conſenſerint, nec ex quibuſcunque aliis cauſis quantumvis legitimis, & juridicis de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ vel quo piam alio defectu notari, impugnari, retractari, invalidari, in jus vel controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, adverſus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari non poſſe, nec ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus per nos, vel alios Romanos Pontifices Succeſſores Noſtros, ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, etiam motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine, ſimilibuſque pro tempore faciendis comprehendi; ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & in eum, in quo antea erant, ſtatum reſtituta, repoſita, & plenarie reintegrata, & de novo etiam ſub data per pro tempore exiſtentem Præpoſitum Generalem, & Clericos Regulares hujus Congregationis, & quandocumque eligenda, ac de novo conceſſa fore, & eſſe ſuumque plenarium effectum ſortiri debere; ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§.41. Quo circa Venerabilibus Fratribus Alexandrino & Hieroſolymitano Patriarchis, ac dilecto Filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ, Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, ut ubi, & quando, ac quoties opus fuerit pro parte Præpoſiti generalis ſeu Capituli, & ejuſdem Congregationis fuerint requiſiti, præſentes Literas & in eis contenta quæcumque ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi, auctoritate Noſtra ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter obſervari, & Congregationem prædictam, illiuſque Præpoſitum Generalem, illorum omnium, & ſingulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes, eos deſuper a quoque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter quomodolibet indebite moleſtari, contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

Derogatoriæ ſpeciales.

§.42. Non obſtantibus præmiſſis, & piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una & in Concilio Generali edita de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, atque noſtra, de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam Cancellariæ Apoſtolicæ clauſulis necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, & confirmatione Apoſtolica roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, eidem Congregationi, ejuſque Præpoſitis Superioribus, Clericis, & Perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium quomodolibet conceſſis confirmatis, & approbatis, necnon omnibus illis, quæ ſinguli Prædeceſſores prædicti in eorum Cedulis, ſupplicationibus, & literis voluerunt non obſtare. Quibus omnibus, etiam ſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & ad verbum expreſſa mentio eſſet facienda, eorum tenores, ac ſi ad verbum inſerentur præſentibus, pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum etiam volumus, & decernimus, & contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto ejuſmodi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub anulo Piſcatoris die V. Aprilis MDXCI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Literarum Pauli V. tenor hic eſt.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Conſtitutio Pauli V.

§.43. In Apoſtolicæ Sedis ſpecula meritis licet imparibus a Domino conſtituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religioſi viri in perſeverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc eſt quod, cum dilecti filii Præpoſitus Generalis, & Clerici Regulares Congregationis Theatinorum jam inde a primordio ſuæ Congregationis hujuſmodi, per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædeceſſorem noſtrum, dum in minoribus conſtitutus eſſet, alioſque inſigni probitate viros ejus ſocios laudabiliter inſtitutæ, bonis inſtituti aſſidue inhærentes, ſpem ſuam omnem in Deo collocarint, & fallacis ſæculi calcatis deliciis ſibi aliiſque verbo, atque exemplo cæli viam patefacere nunquam ceſſent, Nos pro Paſtoralis Officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipſis ſpecialiter concedimus, quæ eorum inſtituto, ac profectui conſpicimus in Domino profuturam. Sane Præpoſiti Generalis, & Clericorum prædictorum nomine nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſi eorumque Congregatio diverſis privilegiis, gratiis & indultis ſibi a diverſis Romanis Pontificibus, ſimiliter Prædeceſſoribus Noſtris conceſſis gaudent, quæ pro majori eorum validitate, & ſubſiſtentia Apoſtolicæ Noſtræ confirmationis robore communiri plurimum deſiderant. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Congregationem prædictam, ex qua uberrimi in Eccleſia Catholica ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriam, & Reipublicæ Chriſtianæ ſpirituale commodum, & utilitatem hactenus profluxerunt, & in dies profluunt fructus, ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, & illius ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & inter-

Prædictorum privilegia denuo confirmantur.

terdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolven- & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia & ſingula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias, & indulta principaliter, vel per communicationem alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoſcumque Romanos Pontifices, & prædeceſſures noſtros, ac Sedem Apoſtolicam conceſſa, quorum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia, & ſingula innovamus, & de novo concedimus; ac omnes & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſiqui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Deputantur Exequutores.

§.44. Quocirca univerſis & ſingulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis perſonis in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis per præſentes committimus & mandamus quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpoſiti Generalis, aliorumque Superiorum dictæ Congregationis pro tempore exiſtentium fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra literas noſtras hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, non permittentes eos deſuper a quoquam quomodolibet indebite moleſtari, contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.45. Non obſtante felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis per quoſcunque Romanos Pontifices ſimiliter prædeceſſores noſtros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum ordinum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis quibuſcumque perſonis ſub quibuſvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter espreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcunque.

His literis plena fides habeatur.

§.46. Volumus autem, ut præſentium tranſumtis etiam impreſſis manu Secretarii d. Congregationis, vel Notarii publici, & ſigillo Præpoſiti Generalis ejuſdem Congregationis, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Anulo Piſcatoris die IV. Aprilis MDCXII, Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

Literæ vero Grægorii XV. hæ ſunt.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Conſtitutio Greg. XV.

§.47. In Apoſtolicæ Sedis ſpecula meritis licet imparibus a Domino conſtituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religioſi viri in perſeverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc eſt, quod cum dilecti filii Præpoſitus Generalis & Clerici regulares Congregationis Teatinorum jam inde a primordio ſuæ Congregationis hujuſmodi per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædeceſſorem Noſtrum, dum in minoribus conſtitutus eſſet, alioſque inſigni probitate viros ejus Socios laudabiliter inſtitutæ, bonis inſtitutis aſſidue inhærentes, ſpem ſuam omnem in Deo collocarint, & fallacis ſæculi calcatis deliciis ſibi, aliiſque verbo atque exemplo cæli viam patefacere nunquam ceſſent, Nos pro Paſtoralis officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipſis ſpecialiter concedimus, quæ eorum inſtituto ac profectui conſpicimus in Domino profutura. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia Noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; omnia & ſingula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias & indulta principaliter, vel per communicationem, alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoſcunque Romanos Pontifices & Prædeceſſores Noſtros, ac Sedem Apoſtolicam conceſſa, quorum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis, Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia & ſingula innovamus, & de novo etiam concedimus.

Prædictorum Clericorum ſæpe laudata privilegia iterum, ac tertio confirmantur.

Deputantur Exequutores.

§.48. Quocirca univerſis, & ſingulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis perſonis in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis per præſentes committimus, & mandamus quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpoſiti Generalis aliorumque Superiorum dictæ Congregationis pro tempore exiſtentium fuerint requiſiti ſolemniter publicantes eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra literas noſtras hujuſmodi ab omnibus ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari; non permitte-

mitte-

mittentes eos deſuper a quoquam quomodolibet indebite moleſtari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo invocato ad hoc etiam ſi opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Clauſulę derogatoriæ.

§.49. Non obſtante felicis record. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis per quoſcumque Romanos Pontifices ſimiliter Prædeceſſores noſtros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuſcumque perſonis ſub quibuſvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi de illis, eorumque totibus tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

His literis plena fides habeatur.

§.50. Volumus autem, ut præſentium tranſumtis, etiam impreſſis manu Secretarii dictæ Congregationis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & Præpoſiti Generalis ejuſdem Congregationis, aut perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Octobris MDCXXI. Pontificatus noſtri Anno Primo.

Alia literæ Gregorii XV. hæ ſunt.

GREGORIUS PP. XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejuſdem Gregorii XV. Conſtitutio.

§.51. Quoniam nemo debet aſſumere ſibi honorem, niſi vocatus a Deo, tamquam Aaron, & a Regularis vitæ inſtituto valde alienum eſt, ut Religioſi Viri, quos honorum, & dignitatum gradus ſanctitate vitæ, ac aliis Religioſis virtutibus potius promereri, quam appetere, eoſque gradus, cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare decet, mendicatis Sæcularium præſertim ſtudiis, ad eos ſibi aditum patefacere contendant; Unde magna in Eccleſia Dei ſcandala, & damna exoriri ſolent, nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimum laborare non deſiſtimus; ut Eccleſiaſtica, Regulariſque diſciplina priſtinæ obſervantiæ reſtituatur, hoc malum a Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, cujus proſperum regimen, & incrementum ad Eccleſiæ Sanctæ utilitatem ſinceris deſideramus affectibus, propellere cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnibus, & ſingulis ejuſdem Congregationis Clericis, & perſonis cujuſcumque ætatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus præſentibus, & futuris, ne de cetero, habito ad Principum, & Prælatorum ac aliarum quarumcumque perſonarum, tam Sæcularium quam Eccleſiaſticarum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, favorem recurſu, ſive aliis quibuſcumque modis, & viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, mediate, vel immediate, ac tam pro ſe, quam pro aliis, quæcumque ipſius Congregationis officia, vel gubernia, præpoſituras, viſitationes, conſultas, aut vicariatus ſub quovis quæſito colore, vel prætextu etiam in genere aſſequi, & obtinere procurent ſub excommunicationis latæ ſententiæ a qua nonniſi per nos aut Romanum Pontificem ſive ipſius Congregationis Præpoſitum Generalem pro tempore exiſtentem, præterquam in mortis articulo abſolvi, nec non privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad officia, vel gubernia hujuſmodi impoſterum obtinenda ad quæ ſimiliter nonniſi per nos, aut Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, vel Capitulum Generale ipſius Congregationis rehabilitari poſſint, aliiſque pœnis tam per ipſos, quam eorum complices, & fautores, ac non revelantes eo ipſo incurrendis tenore præſentium interdicimus, & prohibemus.

Interdicimus Clericis Regularibus prædictis captare favores quorumcumque extra ſuam Congregationem.

Clauſule.

§.52. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis etiam latæ ſententiæ pœna eidem Præpoſito Generali, & aliis Superioribus dictæ Congregationis quocumque titulo nuncupatis, præſentibus, & futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliis ad inſtantiam, ſeu requiſitionem, & contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque perſonarum tam Sæcularium, quam Eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium prædictorum ad officia, vel gubernia, præpoſituras, viſitationes, conſultas, aut vicariatus hujuſmodi providere accedant, ſeu præſumant. Et nihilominus quaſcumque electiones, & promotiones contra præſentium diſpoſitiones (quod abſit) faciendas, nullas prorſus, & invalidas eſſe, & fore, ac omnes, & ſingulos in præmiſſis delinquentes ſententias, & pœnas prædictas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere, & ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac San. Rom. Eccl. Cardinales judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane; quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privile-

giis

giis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenore præſentium pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Clericis, vel perſonis, vel quibuſvis aliis communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede Indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem, Ut autem harum literarum notitia ad omnes ipſius Congregationis Clericos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in ſingulis ejuſdem Congregationis Domibus Regularibus, & deinde in ſingulo quoque Capitulo Generali, ſeu diæta dictæ Congregationis publice legi, illaſque ſic, ut præfertur lectas omnes arctare perinde, ac ſi unicuique intimatæ fuiſſent, illarumque exemplis, etiam impreſſis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti Generalis ejuſdem Congregationis, vel alterius Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eandem fidem adhiberi, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcato. die XXVI. Februar. MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Confirmatio relatarum Conſtitutionum, & omnium privilegiorum, quæ in illis continebantur.

§.53. Nos ergo eidem Ioanni Rubeo Procuratori Generali, ac Clericis ſupradictis ſpecialem gratiam facere volentes ipſoſque, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti pœnis abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Clementis VII., Pauli IV., Pii V., Gregorii XIV, Pauli V., & Gregorii XV. Anteceſſorum, reſpective, literas prædictas, & omnia, ac ſingula reſpective in eiſdem contenta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & quibuſvis quorum intereſt, ſive pro tempore intererit, inviolabiliter obſervari volumus.

Confirmatur Reſcriptum Urbani VIII. præpoſito pro tempore eorundem Clericorum Regularium conceſſum.

§.54. Inſuper dilecto etiam filio moderno, & pro tempore exiſtenti prædictæ Congregationis Præpoſito Generali, ut ipſe pro arbitrio ſuo Religioſorum numerum in ſingulis Regularibus Domibus prædictæ Congregationis præfigere poſſit juxta eleemoſynarum pro tempore ſponte oblatarum quantitatem, prout alias felicis record. Urbanus Papa VIII. pariter Anteceſſor noſter per ſuum Apoſtolicum Reſcriptum eidem Præpoſito pro tempore exiſtenti ſuper hoc facultatem conceſſit, noſque facultatem hujuſmodi Apoſtolica auctoritate prædicta concedimus atque indulgemus.

Clauſulæ.

Præſentes etiam nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari ullatenus poſſe decernimus, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, reſtrictionibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus tam per nos ipſos, quam etiam per Succeſſores noſtros quomodolibet, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus & inſolitis clauſulis irritantibuſque Decretis, pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenorum exiſtant includi, ſed illis non obſtantibus, in ſuo robore, & efficacia perſiſtere, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariæ reintegratas etiam ſub data, per Congregationem, & Clericos prædictos eligenda de novo conceſſas eſſe; & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis noſtræ eſſe, & ad hoc ut perpetua firmitate ſubſiſtant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apoſtolicam, & ejuſdem Congregationis Clericos, haberi; Sicque per quoſcumque Judices, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales a Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, facultate, & auctoritate judicari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§.55. Quo circa dilecto filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditori Generali per eaſdem præſentes Motu proprio mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alias præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerit requiſitus ſolemniter publicans, eoſdem præmiſſis omnibus pacifice frui, & gaudere faciat, non permittens, eos vel eorum quempiam ſuper illis quodolibet indebite moleſtari, contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; Et nihilominus legitimis ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam aggravando, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§.56. Hæc autem decernimus atque ſtatuimus, non obſtantibus recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Anteceſſoris noſtri, de una, & Concilii Generalis de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, quis vigore præſentium ad judicium non trahatur, & aliis Apoſtolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, Ordinationibus, & quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque; atque aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio & ex certa ſcientia, atque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac alias quomodolibet, etiam conſiſtorialiter conceſſis, approbatis, confirmatis, & ſæpius innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, ſeu aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime, & pleniſſime derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§.57. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc

Digitized by Google

hanc paginam noſtræ abſolutionis, confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, concellionis, impartitionis, Decreti, voluntatis, & derogationis infriogere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem, Anno Incarnationis Domioicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, Kalend. Septemb. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CXLVI.

Dat. 1. Sept. 1726. Ann. 3.

Reſtituitur priſtinæ ſuæ Provinciæ Calabriæ Monaſterinm de Sagittario, Anglonen. Diœceſis in Provincia Baſilicata, Ordinis Ciſtercienſis.

Diſmembratum fuerat dictum Monaſterium ab Alexandro VII. Conſt. ed. 1664 Oct. 1. P.II.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a conſuetudine immutandi ea quæ alias conſtituta fuere.

EX injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ diſpenſatioois Officio ea interdum, quæ certis rationabilibus ex cauſis a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſa ſunt, ipſa ſubinde rerum experientia ſuadente, & majoribus ex cauſis, quibus præſertim felici Chriſti fidelium ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium ſtatui, & proſperæ directioni conſulitur, revocamus, & immutamus, in hiſque ſolicitudiois noſtræ partes ioterponimus, prout conſpicimus in Domioo ſalubriter expedire.

Ab Alex. VII. præd. Monaſterium a Provincia Calabriæ diſmembratum, Provinciæ Tuſciæ Congr. S. Bernardi Italiæ unitum fuit.

§.1. Alias ſiquidem per fel. rec. Alexandrum PP. VII. prædeceſſorem noſtrum accepto, quod Congregatio S. Bernardi Italiæ Monachorum Ordinis Ciſtercienſis, quæ ex duabus Provinciis Tuſciæ ſcilicet, & Lombardiæ conſtabat eximia Regularis obſervantiæ laude florebat, eaque de Cauſa omnia dicti Ordinis Monaſteria in Statu Eccleſiaſtico, & pleraque in Regno Neapolitano reſpective conſiſtentia memoratæ Provinciæ Tuſciæ auctoritate Apoſtolica ab ipſo Alexandro Prædeceſſore unita fuerant; unde Divini ſervitii augumentum, exactiorque diſciplinæ Regularis obſervantia, & major quies, & tranquillitas Religioſorum dictorum Monaſteriorum conſequta erant, idem Alexander Prædeceſſor ſpirituali, temporalique Monaſterii S. Mariæ de Sagittario nuncupati Ordinis præfati Anglonen. Diœceſis, quod unicum in Provincia Baſilicatæ dicti Regoi, & tum ob Monachorum multitudinem, tum ob Regularis Diſciplinæ vigorem conſpicuum exiſtebat, ac dudum a rec. mem. Urbano PP. VIII. prædeceſſore etiam noſtro per quaſdam ſuas deſuper expeditas literas Provinciæ Calabriæ Ordinis prædicti decretum fuerat, utilitati pariformiter proſpectum eſſe cupiens, præfatum Monaſterinm S. Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ perpetuo ſeparavit, & diſmembravit ipſumque Monaſterium cum omnibus, & ſingulis ejus perſonis, & bonis illius meoſæ conventualis Congregationi Sancti Benardi, & Provinciæ Tuſciæ præfatis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, & alias prout in ipſius Alexandri prædeceſſoris literis in ſimili forma Brevis die prima Octobris MDCLXIV. deſuper editis quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus uberius continetur.

Hinc lites ortæ; quibus in Congregationem Epiſc. & Regular. diſcuſſis, decretum fuit ſervandas literas Alexandri.

§.2. Et poſt modum emanata ſuper diſmembratione, ac unione hujuſmodi reſpective inter tunc exiſtentes Præſidentem ſupradictæ Provinciæ Calabriæ ex una, ac Abbatem, & Monachos præfati Monaſterii Sanctæ Mariæ de Sagittario ex altera partibus, controverſia, eaque in Congregatione tunc ſimiliter exiſtentium S. R. E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium propoſita, diu diſcuſſa emanavit ab ipſa congregatione Cardinalium decretum, quo enarratas Alexandri prædeceſſoris literas ſervandas, & ab ejuſdem S.R.E.Card. dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectore curandum fore demandavit, ut viſitationes in præfato Monaſterio Sanctæ Mariæ de Sagittario omnino ſuo tempore fierent, quod, decretum ſubinde occaſione aliarum litium hac ſuper re diverſis temporibus motarum tam a prædicta, quam alia Congregatione ſuper diſciplina Regulari dicta auctoritate deputata, fuit confirmatum.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.3. Cum autem ſicut accepimus, dictum Monaſterium S. Mariæ de Sagittario trecentis, & amplius millibus paſſuum a Tuſcia diſtare reperiatur, & ob ejuſmodi diſtantiam nec Abbates ipſius Monaſterii pro tempore exiſtentes ad Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ, quam in Civitatibus Mediolanen, & Ferarien, longe etiam inde diſſitis, alternis vicibus celebrari conſuevit, abſque gravi ſuo, ac dicti Monaſterii incommodo, & diſpendio accedere, nec Præſidens, & Definitores præfatæ Coogregatioois Sancti Bernardi, ac Provinciæ Tuſciæ alius Regiminis prout par eſt, iotendere, & advigilare valeant, indeque factum ſit, quod viſitationes in eodem Monaſterio tametſi a præfata Cardinalium Congregatione rebus, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ſicut præmittitur demandatæ, viginti quinque ab hinc annis per Viſitatores Regulares dictæ Provinciæ Tuſciæ factæ noo fuerint, multipliceſque abuſus in dictum Monaſterium ſenſim irrepſerint, inter quos ille præſertim memoratur, quod munus Abbatis ipſius Monaſterii per Monachos de una, eademque familia, ſeu Conſanguineos quaſi per manus, & ad inſtar hæreditariæ ſucceſſionis a tempore quo idem Monaſterium ipſi Provinciæ Tuſciæ unitum reperitur, ferme ſemper exercitum fuerit, licetque Ven. Frater Epiſcopus Anglonen, quem noviſſime in viſitatorem Apoſtolicum ejuſdem Monaſterii deputaveramus, plura decreta pro Monaſticæ diſciplinæ inſtauratione, ac recto dicti Monaſterii gubernio ediderit: nihilomious niſi dicti Provinciæ Calabriæ, cui adjacet, ac cujus proinde Præſidens, & Definitores ſalubri ejus Regimini facile incumbere poſſunt, denuo uniatur, vix ſperari poſſit, quod Religioſa ioibi quies, & tranquillitas, ac Regularis obſervantia uſquequaque reintegretur.

Preces Procuratoris Generalis Ordin. Ciſtercienſis.

§. 4. Hinc eſt, quod nos præfati Monaſterii, ejuſque Monachorum ſtatui & indemnitati, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere, ac opportune providere volentes, ſupplicationi-

bus dilecti filii Abbatis Alexandri Magni Monachi expreſſe profeſſi dictæ Provinciæ Calabriæ, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis Ciſtercenſis, nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, de que Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præfati Monaſterii Sanctæ Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ ſeparationem, ac diſmembrationem, atque Congregationi Sancti Bernardi; & Provinciæ Tuſciæ præfatis unionem, anneſionem, & incorporationem a memorato Aleſandro prædeceſſore, ſicut præmittitur, facta, & expeditas deſuper ejuſdem Alexandri prædeceſſoris literas prædictas harum ſerie revocamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus & omnino vacuamus, ac revocatas, caſſatas, irritatas, & annullatas, viribuſque, & effectu penitus, & & omnioo vacuas eſſe, & fore decernimus & declaramus, ipſumque Monaſterium Sanctæ Mariæ de Sagittario cum omnibus, & ſingulis ejus Perſonis, & bonis illius menſæ Conventualis ſupradictæ Provinciæ Calabriæ riſtituimus, ac pro ut ante prædictas Alexandri Prædeceſſoris literas erat, eidem Provinciæ Calabriæ denuo unimus, anectimus, & incorporamus, ſalvis tamen decretis per præfatum Epiſcopum Anglonen. io actu Viſitationis hujuſmodi editis, quæ præſentium literarum diſpoſitioui, ac huic renioni non adverſantur.

Revocatio unionis prædictæ; & reſtitutio ejuſd. Monaſterii, priſtinæ ſuæ Provinc. Calabriæ.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes eaſdem literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; neque de ſubreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controverſiam revocari, ſeu ad terminos Juris redoci, vel adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios qooslibet quacumque præminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoqnam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter coatigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.6. Non obſtantibus præfatis Alexandri Prædeceſſoris literis, aliiſque præmiſſis, ac quatenus opus ſit, de non tollendo jure quæſito, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, & aliis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conciliaribos; necnon Ordinis, & Congregationis, ac Monaſterii, & Provinciarum hujuſmodi, aliiſque qnibuslibet, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinious etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Ordini, & Congregationi, ac Monaſterio, & Provinciis præfatis, eorumque ſuperioribus, & Perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, ac inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium qoomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pru illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda ioret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub anulo Piſcatoris die II. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CLXVII.

Erigitur Eccleſia Cathedralis Lucana in Sedem Archiepiſcopalem.

Dat. 2. Sept. 1726. An. 3.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. Confirmata fuit erectio Eccleſiæ *etin. in Cath. dralem Et Conſt. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erigitur Collegiata S. Venantii in Cathedralem, & Terra Fabriani in Civitatem.*

BENEDICTUS EPISCOPUS

SARVUS SARVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à cura omnium Eccleſiarum.

INſcrotabili Divinæ Providentiæ arcano ſuper ſpecula militantis Eccleſiæ, meritis licet imparibus, conſtituti, illiuſque vices gerentes in Terris; qoi glorioſus regnat io Cœlis in omnes Agri Dominici partes oculos noſtræ mentis vigilis more Paſtoris intendimus, inſpicientes, quod Eccleſiarum omnium, præſertim Cathedralium inſignium, ſtatui, & decori maxime conveniat. Cumque id etiam per aliquam tituli, & prærogativæ ſpecialitatem fieri nobilium Perſonarum aliqua dignitate fulgentiom vota expoſcant, & Nos ad Omnipotentis Dei, ejuſque Genitricis B. Mariæ ſemper Virginis gloriam, Animarumque ſalutem, & Fidelium diſciplinam confirmandam, augendamque in eis devotiooem, pertinere cognuſcimus, ut a Nobis gratias, & favores reportaſſe lætentur, in his ſolicitudinis noſtræ partes favorabiliter interponimus, opemque, & operas noſtras impendimus efficaces, prout Perſonarum ipſarum, ac locorum, & temporum qualitatibus, & circumſtantiis matura conſideratione penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Laudes Civitatis, & Eccleſiæ Lucanæ.

§.1. Sane, cum ſicut accepimus, pervetuſta

ſta Civitas Lucana, quæ in amœno, & fertili ſolo Etruriæ ſita, nobilium æque, ac divitum Familiarum ſplendore conſpicua, inclytæ etiam Comitiſſæ Mathildis de Romana Eccleſia egregie meritæ origine clara, Mœnium præſidio munitiſſima, Ædificiorum magnificentia celebris, & ſola in Etruria prædicta Reipublicæ, ac ſtrenue defenſæ libertatis dignitate illuſtris exiſtit, quæque prima fuit in eadem Etruria Civitas, quæ ſemen Euangelicum a Beato Petro Apoſtolorum Principe per S. Paulinum primum illius Antiſtitem tunc ad Regiones illas tranſmiſſum in ſinu ſuo alacriter, promteque excepit, ac fideliter, tot revolventibus Sæculis, benedicente Domino conſervavit, illiuſque Eccleſia Cathedralis a fel. rec. Alexandro Papa II. Prædeceſſore noſtro, qui ante, & poſt adeptam Apoſtolicæ Sedis dignitatem fuit Epiſcopus Lucanus, magnificentius extructa, ac Beato Martino Epiſcopo Turonen. conſecratione dicata, celeberrima Crucifixi Imagine, & pluribus Sanctorum Corporibus, inſignibuſque Reliquiis copioſe ditata, præclaris etiam Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & Imperatorum Privilegiis condecorata extiterit, ejuſque Antiſtes nulli unquam Metropolitano, ſed tantum eidem Sedi Apoſtolicæ a primæva ipſius Eccleſiæ Lucanæ inſtitutione immediate ſubjectus reperiatur, omnibuſque Archiepiſcopalis dignitatis potiatur inſigniis pro Divini Cultus, & Catholicæ Religionis augmento, majorique decore, & præeminentia in Archiepiſcopalem erigi mereatur.

Preces Civitatis prædict. pro hujuſmodi erectione.

§.2. Nos, quorum humilitatem Altiſſimus per ineffabilem Divinæ ſuæ Bonitatis abundantiam ad Apoſtolicæ Dignitatis faſtigium evehere, & ſublimare dignatus eſt, quique pro noſtri Paſtoralis Officii debito curis excitamur aſſiduis, ut ad illa ſolicite intendamus, per quæ noſtræ proviſionis ope, & Miniſterio ſingularium Eccleſiarum, in illis præſertim Civitatibus, quæ frequenti nobilium Perſonarum interventu, & præſentia decorantur, gloriæ, & ornamento conſulitur, attentis d. Civitatis Lucanæ antiquitate, & ſplendore, ejuſque in Orthodoxæ Fidei aſſiduo cultu; præcipuis, & illuſtribus meritis; ac ipſius Civitatis, & Reipublicæ Lucanæ Dilectorum filiorum Confalonerii, & Optimatum precibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Civitatis, & Eccleſiæ Lucanæ prædictarum decori, & dignitati in præmiſſis opportune conſulere volentes, ac infraſcriptum Bernardinum Guinigi Epiſcopum a quibuſvis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab Homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium tantum conſequendum; harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, poſt habitam cum Venerabilibus Fratribus noſtris ejusdem S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem de eorum conſilio, atque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, Eccleſiam Lucanam præfatam ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, nec non Fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis Eccleſiæ gloriam in Archiepiſcopalem Eccleſiam, & Sedem Epiſcopalem Lucanam in Archiepiſcopalem Archiepiſcopalis Præſidis Sedem pro uno deinceps Archiepiſcopo, qui Pallii, & Crucis uſum aliorum Archiepiſcoporum more habeat, omnibuſque aliis Inſigniis Archiepiſcopalibus, prout antea habebat, necnon privilegiis, honoribus, & prærogativis Archiepiſcopis debitis, & conceſſis, quibus præfatus Bernardinus Epiſcopus, ac pro tempore exiſtentes dictæ Eccleſiæ Lucanæ Præſules, qui Sedi Apoſtolicæ ab ipſa inſtitutione immediate ſubiecti jamdudum potiri conſueverunt, ad præſens gaudent; firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus, & prærogativis hujuſmodi, & citra ullum illorum præjudicium, etiam in poſterum frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſit, & valeat Apoſtolica auctoritate in omnibus, & per omnia juxta Decretum in Conſiſtorio noſtro Secreto deſuper editum perpetuo erigimus, & inſtituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiſcopali decoramus; necnon Venerabilem etiam Fratrem Noſtrum Bernardinum Guinigi modernum illius Epiſcopum, & pro tempore exiſtentes Eccleſiæ Lucanæ Prælatæ Præſules in Archiepiſcopos declaramus, eique, & eorum cuilibet, ut ipſi cætera ſingula, prout Archiepiſcopis in eorum Civitatibus, & Diœceſibus a Jure indultum exiſtit facere, exercere, adminiſtrare, & exequi poſſit eadem auctoritate concedimus, & indulgemus; Ita quod idem Bernardinus Epiſcopus abſque alia de ejus Eccleſia Lucana prædicta de novo facienda proviſione, ſeu præfectione in Archiepiſcopum Lucanum præfectus eſſe intelligatur. Præterea eidem Bernardino Archiepiſcopo, ut ipſe omnia, & ſingula quæcumque quæ de jure, vel conſuetudine, aut alia quoquomodo ad Archiepiſcopos, & Archiepiſcopale munus ſpectare, & pertinere ſolent, & debent, gerere, facere, & exercere, libere, & licite poſſit, plenam, & omnimodam auctoritatem, earumdem tenore præſentium, etiam concedimus, & indulgemus.

Erectio præfata.

Clauſulæ Derogatoriæ.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatæ Eccleſiæ Lucanæ, etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, eidem Eccleſiæ, illiuſque Præſulibus, & Adminiſtratoribus dilectis filiis Capitulo, & Canonicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis Plenitudine præfata, & conſiſtorialiter, & de ſimili conſilio, aut alias quomodolibet etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro

S 2 ſuffi-

ſufficienter expreſsis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat latiſsime, & pleniſsime, ac ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§.4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum abſolutionis, erectionis, Inſtitutionis, decorationis, declarationis, conceſsionis, Indulti, aſsignationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimoſexto, Tertio Idus Septembris Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CXLVIII.

Dat. 18. Sept. 1726. An. 3.

Statuuntur nonnulla pro Civitate Ravennæ præſertim ſuper illius Civitatis Collegio Juriſconſultorum; Locumtenente Legationis Romandiolæ; necnon Agente in urbe Civitatis Ravennatis.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. April. 20. P. 1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæſenaten., & Conſt. ed. 1726. Febr. 5. P. 2. Statuuntur nonnulla pro recta juſtitiæ in alma Urbe adminiſtratione.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Divina providentia, quæ nos regimini Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfecit, voluit etiam ut curæ civili Populorum & Civitatum Beati Petri cui, licet immeriti, in Apoſtolatu ſucceſſimus, præficeremur.

Ravennatium Civitatis laudes.

§.1. Quare oculos Paſtoralis noſtræ ſolicitudinis ad primariam, & huic Sanctæ Apoſtolicæ Sedi fideliſſimam Civitatem Ravennatium convertentes, quæ doctrinam Euangelicæ veritatis a ſtrenuo Chriſti Martyre, & Beati Petri Diſcipulo Apollinari audire meruit, quæque non ſolum eſt ſacra Metropolis, ſed etiam civilis, & caput Flaminiæ provinciæ, juſtum in nobis deſiderium excitari ſenſimus Pontificiæ benevolentiæ ſignificationibus eam honeſtandi, ut quemadmodùm piæ recordationis Romani Pontifices Anteceſſores noſtri alias periniſignes Civitates Beati Petri eximiis, & multis Privilegiis, quibus caret Ravennatium Civitas, largitate Apoſtolica honeſtaverunt, ita & nos Ravennam honeſtaremus, quo, ſic honeſtata in Beati Petri fidelitate, cujus imperio plurimis ab hinc ſæculis feliciter ſubeſt, jucundius, & alacrius in poſterum perſeveret. Hæc cogitatio, quæ animo noſtro, erga populos nobis ſubjectos ſumme benevolo, per quam digna viſa eſt, eo nos libenter inducit, ut poſt maturam deliberationem motu proprio, ex certa ſcientia, ſpontanea, & deliberata voluntate, ac plenitudine; Apoſtolicæ auctoritatis, eidem Civitati Ravennatium, atque ejus Populo, & Civibus univerſis privilegia, & gratias mox recenſendas concederemus.

Collegii Juriconſultorū Ravennæ privilegia confirmantur, & ampliantur.

§.2. Quum liberalibus diſciplinis, & præſertim juriſprudentiæ ſtudiis populorum concordia, & fortunæ innitantur, quas in oculis noſtris unice gerimus, propterea tam gravis, & neceſſariæ doctrinæ fundamenta in Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubjectis populis perpetuo ſervaturi, utriuſque juris Doctorum Collegium & Univerſitatem Ravennæ olim conditum adprobamus, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, exemtionibus, prærogativis, legibus, & ſtatutis, quibus hactenus ejuſdem Collegii, & Univerſitatis Doctores, & profeſſores potiti fuerunt, quæ omnia noſtræ Apoſtolicæ auctoritatis munimine undequaque confirmamus & roboramus. Præterea, quia honos alit artes, & præmium eſt calcar virtutis, eidem Collegio & Univerſitati Ravennatium ab hac die, qua hæc noſtra conſtitutio promulgatur facultatem & privilegium, perpetuis futuris temporibus duraturum, concedimus, & largimur, coronandi viros, poeticæ facultatis præſtantia probatos, præſertim Latine doctos; ſpurios, etiam & nothos legitimis natalibus reſtituendi, non tamen ſacrilegos; eximios quoque viros ut arctius ad praeclare agendum incitentur, ſplendore nobilitatis, & equeſtri, ac militari dignitate donandi ampliſſimam auctoritatem concedimus.

Locumtenentis Civilis, & generalis Legationis Romandiolæ munus reſervatur, uni ex Juriſconſultis Ravennatib. ad decenniū conferendum.

§.3. Etſi munus Locumtenentis civilis, & generalis Legationis provinciæ Flaminiæ, ſeu Romandiolæ, habens cumulativam juriſdictionem reſpective cum Prætore, & Gubernatore Civitatis Ravennæ, atque etiam cum Vicario generali Venerabilis Fratris Noſtri Archiepiſcopi Ravennatis, juxta veterem conſuetudinem, & ſtilum per Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Legatos, Præſides, & Rectores ejuſdem provinciæ pro eorum arbitrio adminiſtrandum, viris egregiis, & juriſprudentiæ conſultis hactenus traditum fuerit; Nihilominus volumus, & jubemus, ut in poſterum idem munus, nobis tantum, & Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus, nullo medio, reſervatum intelligatur, a nobis ipſis per literas Apoſtolicas in forma Brevis poſtmodum conferendum ad decennium uni ex civibus, & juriſconſultis ejuſdem Collegii Civitatis Ravennatium, qui juriſprudentiæ ſtudium expleverit, in quæ curiis hujus almæ urbis noſtræ, vel ſaltem Bononiæ per ſeptennium ſe in Forenſi juriſprudentiæ exercuerit, Vacaturo eodem munere Locumtenentis civilis Legationis Provinciæ Romandiolæ, ſi nemo ex civibus, & Doctoribus Collegii Civitatis Ravennatium reperietur ejuſdem officii, & muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex Provincia Romandiolæ evehatur, in Collegio, & Univerſitate præmiſſa juriſconſultorum Ravennatium probatus, & laurea juriſprudentiæ ibidem poſt annum ſaltem ſtudiorum legalium completum inſignitus, qui poſtmodum in eodem ſtudio juriſprudentiæ in Curia Forenſi, & Tribunalibus hujus Almæ Urbis, vel Bononiæ per ſeptennium ſe laudabiliter exercuerit.

Præſcribitur quid prædictus Locumtenens in ſui muneris ingreſſu peragere debeat.

§.4. Hunc Locumtenentem civilem, & generalem Legationis, & Provinciæ Romandiolæ, a nobis, & Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum, vel eligendum, & per literas Apoſtolicas declaratum, vel declarandum, volumus, in primo

ſui

ſui muneris ingreſſu eorum Publico, & Generali cœtu Conſiliariorum Civitatis Ravennatium, adſiſteute corpore Collegii juriſconſultorum, jurejurando in manibus Cancellarii, ſeu Secretarii ejuſdem cœtus publici Conſiliariorum ſe adſtringere, & ſolemniter jurare, ſe juſtitiam populo adminiſtraturum, deque litibus univerſis, una veritate, & ratione præ oculis habita, judicaturum. Volumus etiam, & præſentibus literis noſtris ſtatuimus, ut hujuſmodi Locumtenens civilis, & generalis a nobis, ut dictum eſt, creatus, & declaratus, vel creandus, & declarandus facultatem, & juriſdictionem habeat cognoſcendi, terminandi, & decidendi omnes, & ſingulas cauſas civiles inter Cives quoſcumque Civitatis Ravennatis vertentes, cujuſcumque ſummæ, interque cujuſcumque conditionis perſonas comulative cum prædictis judicibus ordinariis ejuſdem Civitatis, ſecundum ſtilum, & conſuetudinem hactenus obſervatam, utque in judiciis ad eaſdem cauſas pertinentibus idem Locumtenens procedere poſſit ſummarie, ſimpliciter, de plano, abſque ſtrepitu, & figura judicii, tantumodo inſpecta veritate facti. Item facultatem habeat cognoſcendi, & decidendi cauſas agitatas, & vertentes inter ejuſdem Civitatis, & Locorum Provinciæ incolas in prima, ſecunda, & ulteriori inſtantia, etiam in caſu, & caſibus, in quibus Cameralis obligatio concurreret. In Congregationibus cauſarum criminalium in eadem Civitate Ravennæ, eoram Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Legatis, Præſidentibus, vel Provinciæ Rectoribus haberi ſolitis, idem Locumtenens civilis, & generalis interſit, ſuumque ſuffragium deciſivum pronunciet, omneſque, & ſingulos actus, facultates, & juriſdictiones exerceat, alias a Locumtenenti civili, & generali exerceri ſolitas, quas omnes approbamus, & confirmamus.

Ejuſdem facultates recenſentur.

§.5. Volumus, ut idem noſter Locumtenens civilis, & generalis Ravennæ, ejuſdemque futuri Succeſſores fruantur uſu, & habitatione in Edibus noſtri Palatii Apoſtolici Legationis Ravennatis, in quo habitavit, & nunc habitat Locumtenens civilis, & generalis ipſius legationis. Item volumus, ut idem noſter Locumtenens ſpeciatim, & diſtinctim a ceteris Doctoribus Collegii Ravennatis poſſit, & debeat palam induere pallium nigrum, quod noſtræ aulæ conſiſtorialis advocati induere conſueverunt: Quod indumentum, & pallium concedimus, etiam Gubernatori ejuſdem Civitatis Ravennatis. Volumus etiam, ut prædictus Locumtenens tanquam civis nativus, & originarius Civitatis Ravennæ ſeſſionem, & locum habeat, atque ſuffragium in publicis conſiliis, & cœtibus generalibus ejuſdem Civitatis Ravennæ ſedens ſtatim poſt magiſtratum ſapientum. Quum ſit mos, ut ſinguli Doctores Collegii Ravennatis tres patentes literas exemtionis a repreſaliis, aliaſque facultates in iiſdem patentibus literis exprimi ſolitas diſtribuant; volumus ut noſter Locumtenens non tres tantum ſed decem diſtribuere poſſit, eas ad univerſam Legationem, & Provinciam extendens. Item volumus, ut idem Locumtenens pro judice ſuſpecto haberi, & allegari non poſſit, niſi ſpeciatim, & juridice probata, & oſtenſa fuerit una ex cauſis, ob quas, ſecundum diſpoſitionem juris communis judex Ordinarius recuſari poſſit. Cognitio autem hujuſmodi exceptionis, & cauſæ tantummodo ſpectet ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Legatos, Præſidentes, vel Rectores Provinciæ Romandiolæ, itaut non probata ulla ex iiſdem cauſis, Judex Locumtenens ſub pœna nullitatis Judicii rejici non poſſit: atque hæc voluntas noſtra quod ad exercitium muneris ejuſdem noſtri Locumtenentis civilis, & generalis, ſtatim poſt completam Legationem dilecti Filii Cornelii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Presbyteri Cardinalis Bentivoli nuncupati, Provinciæ Romandiolæ Legati Apoſtolici, vel eodem munere Locumtenentis Vacaturo, ſuum effectum, & exequutionem obtineat.

Variis privilegiis idem decoratur.

§.6. Licet idem Locumtenens civilis, & generalis olim pro ſua honeſta ſuſtentatione propinas tantum, vel ſportulas, alioſque proventus incertos ejuſdem muneris exigere conſueverit, nihilominus quum ob temporum difficultates eædem propinæ, ſportulæ, aliique proventus incerti, plurimum diminuti reperiantur, itaut ferme impares ſint ſuſtinendo oneri, & muneri; propterea eidem noſtræ Civitati Ravennatium concedimus, ut in poſterum ſingulis annis tria millia menſurarum tritici, quæ *rubbia* vulgo appellantur, ex tota ditione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ per aquas extrahere poſſit, illuc ferendum, quo emptoribus utilius videbitur. Lucris vero ex hujuſmodi extractione percipiendis, eidem noſtro Locumtenenti civili, & generali anticipate ſolvatur ſingulis menſibus ſumma ſcutorum Romanorum quinquaginta, ſi pretium eductum fuerit; ſin vero, ex pretio poſtea educendo ſtatim ſolvatur: quam ſummam idem Locumtenens totam percipiat præter ſportulas, propinas, ceteroſque proventus incertos, ſuperius nominatos, ex eodem munere percipi ſolitos, quibus per præſentes literas noſtras ne utiquam derogamus. Reliqua pecuniæ ſumma, ex eadem trium millium rubbiorum tritici extractione percipienda, in Communitatis Ravennæ beneficium vertatur; quibus eo modo frui poſſit, quo perſonæ, quibuſcumque privilegiis honeſtatæ, hujuſmodi beneficiis frui conſueverunt. Volumus, ut facultas, & extractio ejuſmodi trium millium rubbiorum tritici, ſingulis annis facienda, per acta unius ex Secretariis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ expediatur, & ſingulis vicibus in regeſtis Cancellariæ, ſeu Secretariæ Civitatis Ravennatium cum ſuo valore, & pretio deſcribatur, ut hoc pacto commode, & facile cognoſci poſſit, quænam tritici quantitas extracta fuerit, & extrahenda ſupererit. Ne communitas Civitatis Ravennæ noſtris gratiis, & beneficiis umquam abuti ullo modo poſſit, utque omnia, & quæcumque incommoda evitentur, volumus, ut extractiones, ſeparatim concedendas unus noſter Locumtenens civilis, & generalis ſubſcribat, non vero alii, qua in re ceterorum quorumcumque, etiam Cameræ noſtræ miniſtrorum, juri, quod ſignandi, & ſubſcribendi habent, derogari omnino volumus, & derogamus; utque ſimiliter extractionem pro tota eadem ſumma trium millium rubbiorum tritici ſubſcribat, onuſque eidem noſtro Locumtenenti incumbat quolibet anno evoluto pro futuris annis atteſtationem, & ſchedulam jurejurando firmatam de exitu, & venditione ſummæ ejuſdem tritici ad unum ex Secretariis noſtræ Cameræ Apoſtolicæ Romam tranſmittendi: quæ atteſta-

Eidem ſtipendiū quinquaginta ſcutorum ſingulis menſibus præter ſportulas ordinarias adſignatur.

tio

tio & ſcheda jurejurando firmata inſeri & redigi debeat in acta ejuſdem Secretarii en prorſus modo, quo inſerta, & redacta fuerit in Cancellaria Civitatis Ravennæ. Hæc extractio, eidem Civitati gratis concedenda, locum habeat poſt præſentium literarum noſtrarum, motu proprio editarum, promulgationem. Totius vero frumenti extracti, ut diximus, venditio ad noſtrum Locumtenentem civilem & noſtram Civitatem Ravennæ cumulative pertineat, itaut unus ſeorſum ab alio illud ſeparatim pro pretio ſibi placito vendere non poſſit. Si vero pars tantum vendita fuerit, hæc ſupradicto ejuſdem Locumtenentis ſtipendio computetur.

Declarantur nonnulla; ſi Locumtenens prædictus deficiente Ravennate, extraneus eligatur.

§.7. Cum noſtram hanc diſpoſitionem pro paterna benevolentia, qua Civitatem Ravennatium reſpicimus, in beneficium juriſconſultorum & Civium ejuſdem Civitatis, & Provinciæ Romandiolæ ceſſuram, edère decreverimus, peculiari animadverſione monendum putamus, ut ſi quando ex Juris Doctoribus, & Civibus ejuſdem Civitatis, & Provinciæ deeſſet promovendus ad munus noſtri Locumtenentis civilis, & generalis, itaut propterea extraneus, & non natus in eadem Civitate & Provincia ad munus iſtud promoveri deberet, tunc idem Locumtenens, ſic, ut dicitur, non Ravennas, neque ex Provincia Ravennate, ſed extraneus, a ſucceſſoribus noſtris electus, nullo modo jam dicta ſcuta quinquaginta menſtrua percipere poſſit, aut debeat, ſed tantummodo propinas, aut ſportulas, alioſque proventus incertos, Locumtenenti civili, & generali Provinciæ Romandiolæ olim dari ſolitos. Noſtra enim intentio eſt & voluntas expreſſa, ut idem ſalarium & ſtipendium ſcutorum quinquaginta menſtruorum in beneficium, & utilitatem Locumtenentis dumtaxat vertatur, qui Ravennæ aut in Romandiola natus fuerit, ut ſupra copioſius dictum eſt: quo caſu extractio trium millium rubbiorum tritici in beneficium Civitatis Ravennæ vertatur, neque propterea aut ex quacumque alia cauſa eadem extractio ſuſpenſa intelligatur, niſi ſpeciatim ea nominetur, vel ubi aliorum etiam extractiones ſuſpenderentur, qui ſummis privilegiis gauderent. Hoc enim munus, atque hoc emolumentum iiſdem tantum Civitati, & Provinciæ pro ordinario Judice ex illis eligendo, qui ſit Locumtenens civilis, & generalis, aſſignamus, itaut reliquæ Civitates, & Provinciæ ab ejuſdem honoris, & muneris perceptione excludantur. Declaramus etiam, ut quotieſcumque munus Locumtenentis civilis ab aliquo extraneo juriſconſulto exerceri contigerit, ubi poſtmodum Civis aliquis Ravennas, aut ex Provincia Romandiolæ repertus fuerit, qui doctrina, & legum peritia, ut ſuperius expreſſum eſt, eidem muneri obeundo idoneus reputetur, tunc ipſo facto idem Locumtenens, & Judex extraneus ſuum munus jam abſolviſſe cenſeatur, locum daturus Civi Ravennati, aut ex Ravennatium Provincia orto, a nobis, & ſucceſſoribus noſtris, de more, quem diximus, eligendo, qui virtutibus & dotibus, quas enumeravimus, ornatus exiſtat. Obeunte vero Locumtenente, Collegium juriſconſultorum Locumtenentem eligat, hoc munere potiturum, donec Nos aut Succeſſores Noſtri Romani Pontifices ad ejus electionem per literas Apoſtolicas in forma Brevis deveniamus.

Thomas Sebaſtianus Barbuchiellus Juriſconſultus Ravennas creatur Locumtenens ejuſd. Legationis.

§.8. Interim cum Nobis innotuerit dilectus filius Thomas Sebaſtianus Barbuchiellus Ravennas juriſconſultus multis, & præcipuis doctrinæ, fidei, probitatis, aliiſque dotibus ſupra ætatem præſtans, eidemque Collegio Ravennæ adnumeratus, quique in Curiis Forenſibus hujus almæ Urbis noſtræ ſeptennale ſtudium complevit, motu proprio, non ad ejus, vel alterius pro eo ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra mera, & certa ſcientia, & deliberato animi conſilio, volumus, ut hac prima vice idem Thomas Sebaſtianus Barbuchiellus ſit primus noſter Locumtenens civilis, & generalis in eadem noſtra Provincia, & Legatione Æmiliæ, ſeu Romandiolæ cum omnibus præmiſſis, poteſtate, jurisdictione, honoribus, oneribus, attinentiis, emolumentis, & cæteris quibuſcumque. Ideoque noſtra, & dictæ Sedis Apoſtolicæ auctoritate tenore præſentium illum conſtituimus, & deputamus primum noſtrum Locumtenentem Civilem, & Generalem Ravennæ, inque tota Legatione Æmiliæ, & Romandiolæ.

Decernitur, ut agens in Urbe negocia Civitatis Ravennatis in poſterum a Communitate Ravennæ ad decennium eligatur.

§.9. Quamvis in hac alma Urbe agens, ſive geſtor, & Procurator negociorum Civitatis Ravennæ ante hac a Nobis ipſis, vel ab Anteceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus electus fuerit. Nihilominus volumus, ut deinceps electio hujuſmodi hominis, qui agat, & curet negocia Communitatis Ravennatium ad eandem Civitatem pertineat ſimul cum noſtro Locumtenente Civili, & Generali, qui, tanquam Civis in conſilio Civitatis, ubi electio fieri debet, ſuffragium habeat, atque agentis Officium, & munus non amplius ſit vitalitium, ſed temporaneum decennali ſpatio terminandum.

Modus eligendi eumdem Agentem præſcribitur.

§.10. In publico, & generali Cœtu Conſiliariorum Civitatis Ravennæ omnes eorum libelli ſupplices legantur, qui ad hoc munus captandum concurrere voluerint, omneſque ſint ex corpore Civium, & Collegii Juriſconſultorum ejuſdem Civitatis, quæ pluralitate ſuffragiorum unum ex concurrentibus eligat, cui literæ patentes pro munere agentis negocia Civitatis Ravennatis, manu noſtri Gubernatoris, atque etiam manu primi ex Magiſtratu Civitatis ſubſcriptæ tradantur, remota, & ſublata qualibet facultate contra ejusdem electionem reclamandi, appellandi, & quocumque prætextu ad Tribunalia recurrendi. Hujuſmodi agens negocia Civitatis Ravennatis in munere, ad quod hoc pacto admotus fuerit, toto decennio perſeveret, ſtipendium conſuetum ſingulis menſibus a communitate Ravennæ ſolvendum percipiens, non tamen, ſi juſtis ex cauſis eodem ſuo munere a ſuis Electoribus eſſet privandus: quæ cauſæ examini, & cognitioni cœtus generalis Conſiliariorum Civitatis Ravennatis ſubjiciantur. Ubi hoc idem munus agentis poſt exactum decennium, eidem præfixum, vel alias quomodocumque vacaverit cœtus Conſiliariorum cum Locumtenente Civili, & Generali, ut dictum eſt, ad novam ejus electionem perpetuis futuris temporibus deveniat, & locum non habeat ante obitum dilecti filii Johannis Franciſci Fagnani noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocati. Si vero poſt decennium completum, ob munus laudabiliter actum confirmandus eſſet, is modo, quem diximus, denuo eligatur.

Cautelæ, & clauſulæ.

§.11. Demum cupientes, ut hæc noſtra Conſtitutio ab omnibus inviolate obſervetur, motu

pro-

proprio, & ex certa noſtra ſcieotia eam cum omnibus, & quibuſcumque iu illa deſcriptis, auctoritate noſtra perpetuo firmamus, & comprobamus, illique perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & ſingulos Juris, & facti, & ſolemnitatum, etiam ſubſtantialium, in eis forſan omiſſarum, defectus ſi qui ſint ſupplemus, & pro illarum firmiori ſubſiſtentia, quæcumque his ooſtris literis continentur, eadem auctoritate perpetuo ſtabilimus: decerneutes easdem præſentes noſtras literas nullo uniquain tempore de ſubreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quocumque alio defectu ex eo, quod rem habentes, ad id vocati oon fuerint, notari, in Jus, vel controverſiam, ſeu alias quomodocumque revocari poſſe, aut contra mentem, & inteutionem noſtrain obtentas præſumi. & ob id vlribus carere, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimiliuin gratiarum revocationibus, ſuſpeuſionibus, limitationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, quantumvis generalibus, & fortiſſimis clauſulis, & Decretis irritantibus roboratis, comprebendi poſſe; Sed ſemper pro exceptis habendas, & quotieſcumque illæ emanabunt, toties in priſtinum, & in eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum, etiam ſub data per Collegium, & Civitatem hujuſmodi eligenda, plenarie reſtituendas: Sicque & non alias ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam prædictæ Cameræ Camerarium, illiuſque Clericos, & etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & ſublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & definiendi facultate judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter cootigerit attentari.

Derogatoriæ

§.12. Non obſtantibus noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. de regiſtrandis in Camera prædicta gratiis, intereſſe Cameræ ejusdem quomodolibet tangentibus, oecnon ejusdem Pii IV., & ſimilis recordationis Pauli V. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de non extrahendis frumentis, niſi ex cauſa vere oneroſa, & quibusvis aliis Apoſtolicis, etiam per Nos, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, ac quibusvis etiam Cameræ prædictæ, & Annonæ noſtrarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis, etiam Cameræ, illiuſque Camerario, Theſaurario, & Clericis, necnoo Annonæ prædictis, illiuſque Præfecto, aliiſque Miniſtris, oecnon Sanctæ Romauæ Eccleſiæ Cardinali etiam de Latere Legato in Provincia, & Civitate prædictis in poſterum pro tempore commoranti, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum qoibuſvis etiam degogatoriarum derogatoriis, aliiſqoe efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque; & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & ex certa ſcientia coocesſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihilo penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nemo hanc Conſtitutionem infringere audeat.

§.13. Nulli ergo omnioo hominum liceat hanc paginam noſtræ Conſtitutionis, ſanctionis, electionis, & declarationis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Domioicæ Milleſimo Septiogenteſimo Vigeſimoſexto, Decimo quarto Kalendas Octobris Pontificatus noſtri anno Tertio.

CXLIX.

Conceditur Indulgentia plenaria, ſemel in anno lucrifacienda Peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ, ſitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jeſu Civitatis Mexicaoæ in Indiis,

Dat. 23. Sept. 1726. An. 3.

Ab Alexandro VIII. in Indiis exiſtentibus quamplures Indulgentiæ conceſſæ fuerunt, & Patribus Societatis nonnullæ facultates factæ Conſt. ed. 1690 Mar. 30. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Preces Hiſpaniarum Regis

§.1. AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac ſupplicationibus chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis ſuper hoc bumiliter porrectis inclinati, omnibus, et ſingulis utriuſqoe ſexus Chriſtifidelibus ad Capellam B.M.V. Lauretanæ ſitam io Collegio S. Gregorii Clericorum Regularium Societatis Jeſu Civitatis Mexican. in Indiis devotionis cauſa peregrinautibus, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, prædictam Capellam devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderiot, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgeotiam, & remiſſionem ſemel tantum in anno per uoumquemque lucrifaciendam miſericorditer in Domioo concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceſſio præd. Indulgentiæ.

Fides habenda tranſumtis

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentinm literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, mann alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Da-

Digitized by Google

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIII. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CL.

Dat. 10. Sept. 1726. An. 3.

Erigitur Hoſpitale pro curandis pauperibus, tinea, & ſcabie laborantibus ſub titulo Deiparæ Virginis, & B. Gallicani; eique Dos, & Miniſtri adſignantur: privilegia, & indulgentiæ conceduntur: cum aliis Ordinationibus.

Alias hujus Conſt. ed. 1726. Aug. 15. P. 3. nonnulla Statuta fuerunt pro recto regimine Hoſpitalium Civitatis Cæſenæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a cura exhibenda pauperib. morbis laborantibus.

BOnus ille, æternuſque Paſtor, qui pro ovibus ſuis e veteri labe, & priſca ſervitute peccati redimendis, puriſque, & liberis ad cæleſtia paſcua adducendis, ſalutarem pretioſiſſimi Sanguinis ſui fontem aperire, & in ara Crucis in pretium immolari voluit, quique noſtram humilitatem, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, ad ejus vices in terris gerendas eligere dignatus eſt, præcipuam paternæ charitatis noſtræ ſolicitudinem aſſidue excitat, ut ad ea vigili ſtudio intendamus, per quæ miſerabilium Perſonarum præſertim, non ſolum rerum inopia, verum etiam morboſa corporum calamitate oppreſſarum temporalibus, ſpiritualibuſque occurramus neceſſitatibus, ut per impenſa eis pietatis munera inter morborum languores divinam agnoſcant miſericordiam, & deinde mundata membra exhibeant ſervire juſtitiæ in ſanctificationem.

Summus Pontifex pias voluntates ope ſua libenter fovet.

§. 1. Quapropter piis Chriſtifidelium deſideriis, quæ huic noſtræ conſonant voluntati, ut votivos, ſecundum cor noſtrum, ſortiantur effectus, opem, & operam noſtram libenter impendimus, ac omnia, & ſingula, quæ hujus noſtri conſilii executioni, deſtinatique operis ſtabilitati, ac felici fauſtoque ſucceſſui fore agnoſcimus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Perluſtratis Urbanis Hoſpitalibus, nullum lepra, tinea, & ſcabie laborantibus excipiendis repertum.

§. 2. Sane attendentes, quod inter tot Noſocomia, ſeu Hoſpitalia, aliaque Loca Pia in alma Urbe noſtra, quemadmodum Sanctam decet Civitatem, ad Chriſtianæ pietatis, & caritatis laudem, & ad levandas miſerabilium perſonarum tam dictæ Urbis incolarum, quam exterarum ad illam, uti ad piam matrem confluentium, inopiam, infirmitates, aliaſque humanas calamitates, Chriſtifidelium liberalitate fundata, & erecta, quæ prope omnia ex debito paſtoralis officii noſtri ſumma cum paterni animi noſtri jucunditate perluſtravimus, nullum adhuc Hoſpitale pro miſerabilibus perſonis lepra, ſcabie, ac tinea, ſeu prurigine in capite, reſpective, affectis, inibi recipiendis, curandiſque deſtinatum atque inſtitutum reperimus. Et quamvis alias fel. record. Alexander Papa VII. Prædeceſſor noſter laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædeceſſorum noſtrorum, tunc ſuorum, veſtigiis inſiſtens, ac neceſſitatibus, morbis hujuſmodi laborantium, qui cum in Hoſpitalibus præfatis non admittebantur, nec ibi curabantur, in viis publicis langueſcere, omnique humano auxilio carentes animam miſere agere coacti erant, ſubvenire, eiſque in Hoſpitalibus præfatis locum patere cupiens, ſtatuerit, & voluerit, ut in nonnullis ejuſdem Urbis Hoſpitalibus aliquot cubilia ſeorſim, ac ſeparatim a cubilibus aliorum Ægrotorum, inibi decumbentium, in miſerabilium Perſonarum lepra, ſcabie, tinea, ſeu prurigine laborantium, in illis curandarum uſum, & commodum inſtruerentur ac retinerentur: nihilominus hæc Alexandri Prædeceſſoris, tametſi ſaluberrima diſpoſitio debitæ executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne hujuſmodi morbis infecti non ſolum alios Ægrotos, ſed etiam Miniſtros illis in dictis Hoſpitalibus inſervientes eorumdem morborum contagione fœdarent, rectores, & adminiſtratores ipſorum Hoſpitalium receptione hucuſque avertit, & deterrit: unde hoc pietatis ſubſidio a memorato Alexandro Prædeceſſore præſcripto fruſtrati atque a dictis Hoſpitalibus excluſi, gravi morborum ſuorum ſarcina onuſti, per Urbem, vicos, plateas, ac etiam templa, non ſine intuentium nauſea, errare, in eiſque deficere, & quod magis dolendum eſt, quandoque etiam ſine Sacramentis perire viſi ſunt; alii vero, pauperes quidem, ſed non adeo miſerabiles, in propriis domibus abſque opportunis medicamentis tabeſcere coguntur, ſuoſque conſanguineos eiſdem morbis identidem inficiunt. Quin immo cum iſtiuſmodi morbi etiam in locis Urbi propinquis ac univerſo fere ſtatui noſtræ, & hujus Sanctæ Sedis ditioni temporali ſubjectio paſſim ſerpant, illis laborantes omni cura, & remedio, ac corporali, & ſpirituali ope deſtituti, ac derelicti jacere conſpiciuntur.

§. 3. Licet autem jamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus itidem noſtris Hoſpitale, Sancti Lazari nuncupatum prope, & extra mœnia Urbis præfatæ non procul a Porta Angelica ad radices clivi Cinnæ, ſeu Montis Marii etiam nuncupatæ, ſitum, quod deinde Archihoſpitali S. Spiritus in Saxia de eadem Urbe auctoritate Apoſtolica perpetuo unitum fuit, curandis Leproſis dumtaxat reputaverint: quia tamen ſcabie, ac tinea, ſeu prurigine affecti nuſquam inibi etiam nunc reſpiciuntur; immo ob redditum ipſius Hoſpitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis hujuſmodi deventum fuit, nec omnes quidem Leproſi, nec quocumque anni tempore, ſed mendici ſolummodo, ac nonniſi duobus verni temporis menſibus in eo admittuntur, & accepta potione medica, inde dimittuntur, unde fit, ut tam ipſi Leproſi mendici reliquo anni, ac præſertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius ſævire ſolet, quam alii, non adeo miſerabiles Leproſi Urbis Incolæ, ac exteri, nec non omnes ſcabie, ac tinea, ſeu prurigine laborantes a dicto Hoſpitali excluſi, non habeant quo confugiant: præcipue vero pauperes puellæ, & mulieres, quæ tametſi miſerrimæ, in eodem Hoſpitali nunquam recipiuntur.

Hoſpitale S. Lazari unitum Archihoſpitali S. Spiritus in Saxia, curandis leproſis tantum constructum.

§. 4. Si-

Priváta Domus a tribus annis Tranſtyberim, curandis ejuſmodi morbis aperta.

§.4. Simulque animo recolentes, quod inſpirante bonorum omnium, auctore Domino, dilectus filius Æmilius Lamius Presbyter Sabinenſis, ſeu alterius Civitatis, vel Diœceſis, Prior Sanctæ Gallæ vulgo in Urbe cognominatus, qui quædam medicamina, & unguenta, his malis medendis apta, apprime callet, in privata domo, quam ipſe in regione Tranſtyberim juxta Pontem, quatuor capitum nuncupatum, de Urbe præfata, conduxerat, & aperuerat, eleemoſynarum ſibi a recolendæ memor. Innocentio Papa XIII. Prædeceſſore itidem noſtro, nonnulliſque ex Venerabilib. Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac aliis piis Chriſtifidelibus collatarum ſubſidiis, duobus, & amplius ab hinc annis multos hujuſmodi morbis infectos tum in eadem domo receptos, ac decumbentes, aut ad illam accedentes eximia charitate curaverat, atque ſanaverat, prout nos ipſi, dum Cardinalatus hunure adhuc fungebamur, & etiam poſtquam ad ſummi Apoſtolatus apicem evecti fuimus, non ſine intimo animi noſtri gaudio coram vidimus, ſedulam, qoæ eiſdem ægrotis per ipſum Æmilium impendebatur operam, vel maxime cummendantes, quod illam ne dum ad eorum corporum ſanitatem, ſed etiam ad animarum ſalutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia ſpiritualia, & alia pietatis exercitia, ab eodem Æmilio in dictam domum inducta, peragi ſolita, quandoquidem (quod valde dolendum eſt) experientia ipſa compertum ſit, omnes pene prædictas miſerabiles perſonas, quæ inibi recipiuntur, & curantur, primurum catbolicæ Fidei, ac doctrinæ Chriſtianæ elementorum plane rudes, & ignaros illuc adventare, ac ætate etiam provectiures diu, vel nunquam peccata ſua Sacramentali Confeſſione expiaſſe.

Ædificium novum Tranſtyberim pro ejuſmodi morbis curandis conſtructum, in Hoſpitali ſub invocatione S.Gallicani erigitur.

§.5. Quamobrem nos ejuſmodi miſerabiliom perſonarum ærumnas paterna charitate commiſerantes, earumque levamini opportuna ratione, quantum com Domino poſſumus, proſpicere cupientes, de conſilio, & ad enixas quoque preces nonnullorum ex eiſdem Venerabilib. Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſ. Cardinalibus, ac potiſſimum dilecti filii noſtri Petri Marcellini Tituli S. Joannis ante Portam Latinam, ipſius S.R.E. Presbyteri Cardinalis, Corradini nuncupati, Pro-Datarii noſtri, qui laudabile illud, ac eiſdem miſerabilibus perſonis tam ſalutare, & proficuum opus a memorato Æmilio, ut præfertur, inchoatum, omni cura jovare, illiuſque incrementum impenſius promovere non deſiſtit, paſtorali officio noſtro dignum, & conſentaneum eſſe duximus in eadem Urbe, piorum operum alitrice, in qua aliis morbis, ac corporum infirmitatibus oppreſſi habent ubi ſolamen accipiant, publicam domum inſtituere, in qua lepra, ſcabie, tinea, ſeu prurigine, in capite tamen laborantes, recipiantur, alantur, foveantur, ac curentur, eiſque ad ejuſmodi morbos depellendos remedia ſubminiſtrentur, ac non minus corporum, quam animarum ſuarum ſaluti conſulatur, in eumque finem locum, eidem domoi vicinom intra *duos Pontes, quatuor Capitum, ac Sixtum* nuncupatos, ſitum in præfata regione Tranſtyberina, in qua ac circumvicinis regionibus prædictarum miſerabilium perſonarum frequenter ſolet eſſe incolatus, deſtinavimus, ac moltis coemptis privatis ædibus amplum inibi ædificium cum Eccleſia, quæ viros a mulieribus ſeparet, magna expenſa a fundamentis ereximus, ac officinis, aliiſque rebus neceſſariis apprime inſtruximus; & benedicente Domino, ædificium hujúſmodi pene omnibus ſuis numeris, & partibus abſolvimus, ac in eum ſtatum reduximus, ut jam præfatarum miſerabilium perſonarum uſui inſerviat, & miſerabiles perſonæ hujuſmodi jam illuc introductæ exiſtant. Hinc eſt, quod nos, qui hodie ædificium hujuſmodi ſic, ut præfertur, a nobis cum impenſa fere ſeptuaginta mille ſcutorum monetæ Romanæ abſolutum una cum illius Eccleſiæ, manſionibus, aliiſque pertinentiis ſuis, ritu ſolemni ad Omnipotentis Dei gloriam, & in honorem Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Gallicani, perſonaliter conſecravimus, illaque ſacro Pii loci nomini, omnibuſque privilegiis, & immunitatibus, cæteris Piis locis competentibus, debitiſque, Apoſtolica auctoritate donavimus, & publicæ venerationi expoſuimus Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unum in loco, ac domo prædictis novum Hoſpitale, ſub invocatione Sanctæ, Mariæ, & Sancti Gallicani nuncupandum pro miſerabilibus perſonis tam mendicis, quam aliis pauperibus Urbis, & Ditionis Eccleſiaſticæ præfatarum atque exteris, in eadem Urbe degentibus, utriuſque ſexus lepra, ſcabie, tinea, ſeu prurigine in capite, ſeu quæ caput obſideant, laborantibus, ut inibi recipiantur, & curentur, cum ſuis Eccleſia, Sacriſtia, Cœmeterio, Campanili, Campanis, Dormitoriis, Officinis, & Supellectilibus, tenore præſentium perpetuo erigimus, fundamus, & inſtituimus; his tamen legibus, & conditionibus, ut non alii, quam mox dictis murbis affecti inibi admittantur, & curentur, excluſis ſemper iis, qui lepra, & ſcabie venerea, ſeu Gallica infecti forent: quos recipi prohibemus in eodem Huſpitali, otpote his malis medendis minime apto, ac ad illud ægroti utriuſque pariter ſexus, qui a dicto Æmilio in privata domu, ſicut præmittitur, curabantur, in hujuſmodi Hoſpitale tranſtulimus, & in illud translati reperiuntur.

Stabilia pro ſingulis Virorum, & fœminarũ morbis hujuſmodi adſignantur.

§.6. In quo, pro viris videlicet, & in eorum claſſe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginoſis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginoſis febricitantibus ac alia ſex pro eorum aliis ſex pruriginuſis ſcabioſis; ac alia ſex pro eorum aliis ſex ſcabioſis in capite, ac alia novem pro aliis novem leproſis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leproſis pruriginoſis; ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leproſis non peſtilentibus; & in eorumdem virorum Hoſpitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum qoinque leproſis peſtilentibus. Pro mulieribus vero, & in earum claſſe, quæ ſemper a dicta virorum claſſe per intermediam Eccleſiam diviſa, ac diſtincta debeat eſſe, decem, & octo cubilia pro earum decem, & octo pruriginoſis; ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lanciſianis nuncupatis, ac aliud onum pro earum una leproſa non peſtilente, ac alia duo pro earum aliis duabus pruriginoſis febricitantibus, ac aliud onum pro ona earum alia ſcabiuſa in capite, ac alia duo pru duabus earum aliis pruriginoſis ſcabioſis, ac alia quinque

pro earum aliis quinque leproſis, ac in earumdem mulierum Hoſpitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque pruriginoſis peſtilentibus, pro tempore, ad Hoſpitale per Nos, ut præfertur, erectum, & quoad mulieres febricitantes Lancisianas præfatas, prout infra, reſpective, admittendis, & in eo curandis, perpetuo erigi & inſtrui fecimus, prout jam in utraque claſſe & utroque Hoſpitali parvo hujuſmodi, jam erecta & inſtructa reperiuntur, ac in eorumdem reſpective cubilium ſinguli viri, & ſingulæ mulieres morbis præfatis, reſpective, affecti, & affectæ incumbentes debitam experiuntur in ſuos reſpective morbos curam.

Hæreditas Lanciſiana, pro Hoſpitali fœminarum conſtruendo, huic novo Hoſpitali adnectitur.

§.7. Cumque non ita pridem eidem Hoſpitali per Nos, ut præfertur, erecto, tunc erigendo, hæreditatem cum omnibus ſuis juribus, bonis, ac fructibus a quondam Joanne Maria Lanciſio dum viveret, piæ memoriæ Clementis PP. XI. prædeceſſoris pariter Noſtri, Cubiculario intimo, ac Medico Secreto dicto Archihoſpitali Sancti Spiritus in Saxia, hæredi per eum ex aſſe inſtituto relictam, ad hoc ut juxta idem Archihoſpitale aliud Hoſpitale pro Mulieribus, morbo acuto laborantibus, & in proximis, Transtiberim utriuſque Burgi, & Pontis Regionibus, ac viis, Longara, & Julia, reſpective, nuncupatis, commorantibus, quæ morbo acuto hujuſmodi adeo debilitatæ forent, ut ad Hoſpitale Mulierum apud Sanctum Joannem in Laterano de eadem Urbe poſitum non ſine earum vitæ diſcrimine ex itinere ſibi imminente, tranſportari nequirent, per Chirographum die VI. Octobris Anno MDCCXXIV Manu Noſtra ſignatum ſub certis modo, & forma, ac conditionibus, & oneribus, tunc expreſſis auctoritate præfata perpetuo applicaverimus, & approbaverimus, ipſiuſque Joannis Mariæ voluntati ad præmiſſorum effectum opportune derogaverimus, illamque quatenus opus eſſet commutaverimus, ejuſdem Chirographi diſpoſitioni inhærentes, volumus, ut in prædicto novo Hoſpitali Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani, a Nobis ſicut præmittitur, erecto, præter & ultra decem Lectos pro Mulieribus febricitantibus Lanciſianis nuncupatis, ut præfertur, aſſignatos, ſupradictos, inibi retineri debebunt alii quinque Lecti pro Mulieribus in ſupradictis Regionibus, & Viis per dictum Joannem Mariam deſignatis pro tempore habitantibus retineantur pro lepra, aut ſcabie in capite, non tamen Gallica, vel prurigine laborantibus, ac propter ejuſmodi morbi gravitatem, atque pravitatem eo redactæ, ut vitæ periculum adirent, ſi illas ad dictum Hoſpitale apud Sanctum Joannem in Laterano omnibus mulieribus ægrotis de Urbe præfata deſtinatum transferri contigeret, juxta ipſius Joannis Mariæ diſpoſitionem admittantur, & curentur, itaut in dictis decem nullæ aliæ Mulieres, quam in Regionibus, & Viis a præfato Joanne Maria præſcriptis degentes; in aliis vero quinque Lectis ex his Mulieribus, Regiones, & Vias hujuſmodi incolentibus, illæ dumtaxat morbo acuto correptæ, ac memorato vitæ periculo, ſi ad Hoſpitale apud Sanctum Joannem in Laterano aſportarentur, expoſitæ recipiantur; idque demum, ſi, & poſtquam ipſius novi Hoſpitalis per Nos erecti Priori pro tempore exiſtenti exhibitum fuerit teſtimonium medici, qui ſit publicus, ac notus, & facultatem medendi in Urbe habeat, quique juratus teſtetur; quod infirma ſine evidenti vitæ ſuæ diſcrimine ad ſupradictum Hoſpitale Sancti Joannis in Laterano traduci nequeat, vel ſi Prior prædictus infirmam in tali ſtatu, ac imminenti periculo verſari re ipſa agnoverit, ut hoc pacto ejuſdem Joannis Mariæ voluntas ex parte ſaltem adimpleretur.

Præſcribitur, ne ulli infirmi in hoc novum Hoſpitale ex cæteris Urbis Hoſpitalibus advehantur.

§.8. Ut autem Hoſpitale per Nos, ut præfertur, erectum, hujuſmodi in pacis amœnitate, & charitatis fœcunditate felicìora in dies Deo favente, ſuſcipiat incrementa, univerſis & ſingulis Commendatoribus, Commiſſariis, Gubernatoribus, Adminiſtratoribus, Deputatis, Œconomis, aliiſque Officialibus, & Miniſtris quocumque nomine nuncupatis, Hoſpitalium, & Locorum piorum dictæ Urbis, in quibus perſonæ miſerabiles morbis præfatis, reſpective, affectæ inibi curandis recipiuntur, & retinentur, vel recipi, & retineri conſueverunt in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub pœnis Noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio, in rebelles, & contradictores infligendis, diſtricte præcipiendo mandamus, quatenus ipſi omnes, & ſingulas perſonas miſerabiles præfatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum Hoſpitalia, & pia Loca hujuſmodi pro tempore, ut præfertur, adeuntes juxta eorum, reſpective, conſuetudinem, in Hoſpitalibus, & piis Locis præfatis omnino, ut prius recipiant, & retineant, nec ſub Hoſpitalis per Nos, ut præfertur, erecti hujuſmodi vel quopiam alio prætextu ab eis rejicere, neque ad Hoſpitale per Nos, ut præfertur, erectum hujuſmodi, niſi requiſito prius ad id, Hoſpitalis per Nos, ut præfertur erecti hujuſmodi Priore pro tempore exiſtente præfato, ac de ejus conſenſu ſeu licentia, & quatenus locus, ſeu lectus vacuus ſit in dicto Hoſpitali, & non alias tranſmittere ullatenus audeant, ſeu præſumant, ſed eas in Hoſpitalibus, Locisque Piis præfatis donec, & quouſque locus præfatus eis aut earum alicui, ut præfertur, factus fuerit, ut prius retinere proſequantur, debeant, & teneantur, perſonaſque ipſas Urbem præfatam in Civium nauſeam, & ſcandalum circumvagari nullo modo permittant.

Æmilius Lamius Presbyter Prior hujus novi Hoſpitalis deputatur, & agenda illi injungentur.

§.9. Ipſum autem Æmilium Lamium Presbyterum in prædicti novi Hoſpitalis a nobis erecti Priorem ad ejus vitam per præſentes conſtituimus, & deputamus, volentes, ut laudabilia inſtituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de præſenti inhabitat, invecta, nempe enarratis morbis affectas doctrinæ Chriſtianæ rudimenta edocendi, & advigilandi, ut ſanctiſſimæ Euchariſtiæ, & Pœnitentiæ Sacramenta frequenter, ac devote ſuſcipiant jugiter in novo Hoſpitali hujuſmodi ſerventur, & exacte cuſtodiantur, utque in manſionibus, tum Viris, tum Mulieribus aſſignatis medicabulum, ſeu locus medendi deſtinetur, in quo curentur omnes pauperes utriuſque ſexus ſcabioſi, aut ulcuſcula in cruribus, aut alia corporis parte ex ejuſmodi morbis procedentia habentes, licet ſcabie in capite infecti non ſint, qui deinceps ad dictum Hoſpitale ad ſuam curationem procurandam recurrent, tametſi in Hoſpitali, & lectis præfatis non decumbant,

Digitized by Google

cumbant, nec aliud ab eodem Hoſpitali, quam unguenta, & medicamenta, quibus curentur, accipiant, & propriis domibus habitent.

Mendicantibus per Urbem hyberno tempore tectum atque ligna in loco novo Hoſpitalis parantur.

§.10. Et quia dictis morbis laborantes brumali præſertim tempore ob ſævientes algores maxime periclitari ſolent, potiſſimum vero mendici, qui præ ærumnis, ac morborum hujuſmodi pertinacia viribus exhauſti, poſtquam tota die victum per Urbem mendicatum quæritando defeſſi ſunt ſubdio, ac gelido cælo miſeras, dolenteſque noctes ducere coguntur nos ad eos etiam, qui in dicto Hoſpitali recipi nequeunt, pietatis, ac liberalitatis noſtræ dexteram extendere, illiſque aliqua ratione opitulari cupientes, amplum & quadraginta miſerabilium perſonarum hujuſmodi capacem prope Hoſpitale prædictum, cameram, ſeu habitationem, quo tot ex dictis perſonis, quæ in dicto Hoſpitali ob præoccupata ab aliis cubilia admitti non poterunt, ſeſe recipere, ibique noctem tranſigere valeant, extruximus, & paravimus, ignemque ad eas calefaciendas, & refocillandas accendi, ac teneri mandamus, ita tamen, ut antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus & ad æternam ſalutem ſpectantibus ſermo habeatur, ac in aliquo pietatis opere, congruo temporis ſpatio exerceantur.

Dos eidem novo Hoſpitali adſignatur pro ejus ſubſtentatione.

§.11. Ad hæc cum eidem Hoſpitali ſic erecto, pro ejus dote, ac ſubſiſtentia, ægrotorumque, inibi pro tempore exiſtentium, ſex curandorum, necnon illius Prioris, Officialium, & Miniſtrorum ei inſervientium alimonia, & ſuſtentatione, aliorumque onerum, & expenſarum, ipſis incumbentium ſupportatione, præter & ultra hæreditatem ſupradicti Joannis Mariæ Lanciſii ei, ſicut præmittitur, a nobis applicatam, infraſcripta alia, res, & bona itidem perpetuo aſſignaverimus, donaverimus, atque conceſſerimus; nimirum unum vacabile, Seneſchallatus nuncupatum, ſeu cuſtodiæ Cancellariæ Noſtræ Apoſtolicæ, quod dilectus filius nobilis juvenis Stephanus de Comitibus, terræ Guadagnoli Tiburtinæ diœceſis Dux, ex conceſſione ab ipſo Innocentio Prædeceſſore ſibi de eo ad ſui vitam facta, obtinebat, ac etiam nunc obtinet, ex tunc poſtquam illud per ceſſum vel deceſſum, ſeu alias quomodolibet, ex perſona ejuſdem Stephani Ducis vacaviſſet, & alterum, officia cuſtodiæ Portæ Oſtienſis ſeu ſancti Pauli nuncupatæ, de Urbe prædicta per obitum quondam Juliani Capranicæ, ultimi, dum viveret, ipſius Portæ cuſtodis, tum vacans, cum omnibus eorumdem officiorum proventibus, & emolumentis, Item duas aquæ perennis uncias, ex aqua Paula etiam, nuncupatum de Urbe præfata, deſumendas, necnon occaſione ſuppreſſionis Confraternitatis ſub titulo Redemptoris in parochiali Eccleſia ſanctæ Mariæ de Monticellis dictæ Urbis alias erectæ, illiuſque bonorum una cum ipſa Parochiali Eccleſia, dilectis filiis presbyteris ſecularibus Congregationis doctrinæ Chriſtianæ applicationis, noviſsimæ ſecutarum, vineam, quam de Gagliano vocant, in regione, ubi vulgariter dicitur *Monte verde* extra Portam ſancti Pancratii ſitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum Capituli & Canonicorum ſecularis, & inſignis Collegiatæ ſanctæ Mariæ Tranſtiberim de eadem Urbe, ſicuti etiam triginta loca montium Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ non vacabilium, diverſarum erectionum cum ſexaginta centeſimis partibus alterius loci ſimilis, injuncto tamen onere celebrationis Miſſarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centeſimas partes alterius loci paris montis non vacabilis reſtaurati, primæ, ſecundæ, & tertiæ erectionis, quæ ad Datariam Apoſtolicam ſpectabant, & alias, prout in diverſis pariter Chirographis manu Noſtra ſubſcriptis cedula motus proprii ſub plumbo, ſeu aliis literis & ſcripturis deſuper confectis uberius continetur, nos præmiſſorum firmiſsimæ validitati providere, majuſque robur, & pleniorem efficaciam eis adjungere volentes, ac omnium & ſingulorum Chirographorum, cedulæ motus proprii, literarum & ſcripturarum præfatarum tenores etiam veriores & datas, ac occaſiones, & alia etiam ſpeciali ac individua expreſsione digna, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſsis, ſpecificatis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, hæreditatis, officiorum, duarum unciarum aquæ, vineæ, & locorum montium hujuſmodi applicationem, aſsignationem, conceſsionem ac donationem, dicto Hoſpitali per Nos factas, ut præfertur, necnon Chirographa, cedulam motus proprii ſub plumbo, ſeu alias literas ac ſcripturas quaſcumque deſuper emanatas, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, & expreſsis motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, harum ſerie confirmamus & approbamus, ac quatenus opus ſit, illa omnia & ſingula innovamus, ac exacte & inconcuſſe ſervari præcipimus, eiſque inviolabilis & perpetuæ firmitatis robur adjungimus, necnon omnes & ſingulos juris & facti, ac ſolemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & conſtitutionum Apoſtolicarum præſcripto, quam alias quomodolibet in ſimilibus etiam de neceſsitate obſervandarum, & alios quoſlibet defectus, ſi qui in præmiſsis quovis modo intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi poſſent, ampliſsime, ac latiſsime ſupplemus & ſanamus.

Annuus proventus eidem Hoſpitali ad tempus tribuitur.

§.12. Quoniam vero idem Hoſpitale ex primo, dicto Seneſchallatus officio, nullum capere poterit emolumentum, quamdiu præfatus Dux vixerit, illudque obtinuerit, ne interea neceſſariis redditibus careat, quadringenta ſcuta monetæ ad rationem Juliorum decem pro quolibet ſcuto, ex eleemoſynis, quæ ex componendis diſpenſationum matrimonialium proveniunt, ac in ſubventionem pauperum erogari conſueverunt, eidem Hoſpitali per Datariam Apoſtolicam prædictam & earumdem componendarum officialem ſeu adminiſtratorem quotannis ſolvi præcipimus, donec tamen dictum officium ex perſona ipſius Stephani Ducis, ut præfertur, vacaverit, adeout ſtatim, ſecuta illius vacatione, Dataria præfata ab obligatione ſolvendi dicta quadringenta ſcuta immunis ac libera ſit, & eſſe cenſeatur, nec ulterius eam pecuniarum ſummam ipſi Hoſpitali pendere teneatur.

A morbo curatis & mundatis veſtimenta alia adſignantur.

§.13. Et ne pauperes mendici, qui in Hoſpitali prædicto ab ejuſmodi morbis mundati, ac ſanitati reſtituti, inde dimittentur, reaſſumptis ſuis veteribus veſtibus in priſtinos, depoſitoſque morbos miſere recidant, iiſque denuo

inficiantur, ſtatuimus, ut deinceps modernus, ac pro tempore exiſtens victualium, commeatuum pro claſſe Noſtra Triremium conductor, ſeu proviſor, quem *Aſſentiſtam* earumdem Triremium vulgo appellant, ipſi Hoſpitali, ejuſve Priori omnes & ſingulas vetuſtas veſtes, ſeu lacernas ac ſpolia remigum ejuſdem claſſis ſingulis annis in Urbe præfata tradere & conſignare debeat, ut eis probe expurgatis, ablutis & reconcinnatis pauperes prædicti, cum e dicto Hoſpitali dimittuntur, indui & operiri valeant; volentes inſuper, ut in locationibus, ſeu appaltis, quæ in poſterum per Cameram Noſtram Apoſtolicam ejuſmodi Aſſentiſtis fient, hoc onus eiſdem Aſſentiſtis expreſſe injungatur, & in inſtrumentis deſuper conficiendis adjiciatur.

Novum hoc Hoſpitale a ſolvendis vectigalibus eximitur.

§.14. Ac inſuper ulteriori ejuſdem Hoſpitalis levamento intendentes, illud pro emptione & introductione in Urbem ratæ, ſeu quantitatis ſexcentorum cadorum vini, ac mille ſalmarum carbonis dumtaxat quolibet anno, atque aromatum, olei, lignorum, iclarum, ſtragulorum, & utenſilium pro ipſius Hoſpitalis infirmorum, ac perſonarum, illi actu pro tempore inſervientium uſibus, a quibuſcumque vectigalibus, gabellis, datiis, dohanis, pedagiis & tranſitibus, aliiſque oneribus ordinariis, & extraordinariis nunc, & pro tempore impoſitis, itaut Hoſpitale prædictum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium pro rebus ſupradictis ſubire teneatur, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, aut datiorum hujuſmodi redemtores, conductores, & exactores ad id valeat coarctari, eximimus, & liberamus, mandantes quoque, ut Camera præfata eidem Hoſpitali eam ſalis quantitatem, qua illi opus fuerit, prout cæteris Urbis Hoſpitalibus præſtare conſuevit, annuatim ſubminiſtrare debeat.

Indulgentiæ in eodem Hoſpitali decumbentibus, & Miniſtris conceduntur.

§.15. Ut autem Hoſpitale præfatum per Nos erectum, & temporalium rerum ſubſidiis ut præfertur, munitum, ac perſonæ in eo degentes cæleſtibus quoque ſpiritualium gratiarum & indultorum locupletentur theſauris, de omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, auctoritate confiſi, omnibus & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in eodem Hoſpitali decumbentibus, illiuſque officialibus & miniſtris inibi commorantibus, qui in Nativitatis Domini noſtri Jeſu Chriſti, Epiphaniæ, Reſurrectionis, Aſcenſionis, Pentecoſtes, ſanctiſſimæ Trinitatis, & Corporis ejuſdem Domini noſtri Jeſu Chriſti, necnon Purificationis, Annunciationis, Aſſumptionis & Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, ac Nativitatis ſancti Joannis Baptiſtæ, atque Apoſtolorum, Commemorationis omnium Sanctorum feſtivitatibus, ac Dedicatione hujus Eccleſiæ, vere pœnitentes & confeſſi, ac ſacra communione refecti pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum, & ſchiſmatum extirpatione, ac ſanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, quæ etiam animabus Purgatorii per modum ſuffragii applicari poſſit, necnon omnibus & ſingulis infirmis, miniſtris & officialibus præfatis, quos in Hoſpitali ſic erecto, ac in camera, ſeu habitatione contigua, quam ædificare intendimus, ab humanis decedere contigerit, ſi vere pœnitentes & confeſſi, ac ſacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti Nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin minus corde, devote invocaverint, in eorum mortis articulo ſimiliter plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Eiſdem vero Chriſtifidelibus utriuſque pariter ſexus, qui infirmis in Hoſpitali virorum, ſeu mulierum reſpective degentibus, cum cibo reficiuntur, ſeu alias miniſtraverint, vel deſervierint, eoſque præcepta Dei, & quæ ad ſalutem neceſſaria ſunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus erga infirmos præfatos exercuerint, atque Presbyteris, qui ſacramentales eorum confeſſiones exceperint, quotieſcumque id egerint, ac in Eccleſia dicti Hoſpitalis aliquo temporis ſpatio oraverint, toties pro quolibet præfatorum operum exercitio ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Præterea, ut quandocumque Sacerdos aliquis ſæcularis, vel cujuſvis Ordinis, Congregationis, ſeu Inſtituti regularis Miſſam defunctorum pro anima cujuſcumque Chriſtifidelis quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus Eccleſiæ dicti Hoſpitalis celebrabit, anima ipſa de theſauro Eccleſiæ per modum ſuffragii indulgentiam conſequatur; ita ut ejuſdem Domini noſtri Jeſu Chriſti, ac beatiſſimæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis ſibi ſuffragantibus, a Purgatorii pœnis liberetur, auctoritate præfata concedimus itidem, & indulgemus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Morbis ejuſmodi affectis a cibis vetitis diſpenſantur, ut quæ a quibuſvis Eccleſiaſticis pœnis abſolvi poſſint, eorum confeſſariis facultas datur.

§.16. Præterea pauperibus utriuſque ſexus hujuſmodi præfatis morbis affectis, & in dicto Hoſpitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimium imbecillis valetudo jejunium, ſeu carnium, & lacticiniorum abſtinentiam ferre non poterit, ut de utriuſque medici conſilio quibuſvis quadrageſimalibus, aut quatuor anni temporibus & vigiliis, aliiſque diebus, in quibus jejunium ab Eccleſia indictum, aut carnium, ovorum, lacticiniorum uſus de jure, vel conſuetudine, ſeu alias prohibitus extitit vel fuerit, carnibus, ovis, butyro, lacticiniis, & aliis cibis prohibitis hujuſmodi uti & veſci ſingulis quoque pro tempore exiſtentibus, ejuſdem Hoſpitalis Priori præfato, ac infra dicendis presbyteris, ut quoſcumque hujuſmodi Hoſpitalis infirmos, miniſtros & ſervientes a quibuſvis excommunicationis etiam majoris, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuſcumque eorum peccatis, criminibus, exceſſibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes merito conſulenda foret, videlicet in caſibus, tam ordinariis locorum, quam etiam eidem Sedi reſervatis, non tamen in judicium deductis, neque contentis in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis, ſemel in ingreſſu dicti Hoſpitalis, & iterum ab omnibus ſupradictis, nullo prorſus excepto, in mortis articulo, confeſſione tamen eorum diligenter audita, in foro

tan-

tantum conſcientiæ abſolvere, injuncta inde eis pro modo oulpæ ſuo arbitrio pœnitentia ſalutari, quodque eiſdem infirmis, miniſtris, ac inſervientibus omnia & ſingula Eccleſiæ ſacramenta etiam viatici & extremæ unctionis, ſervatis tamen ſacris ritibus, & cæremoniis a Rituali Romano præſcriptis adminiſtrare libere, licite & valide reſpective poſſint, facultatem itidem perpetuo tribuimus, & impartimur moderno, ac pro tempore exiſtenti Parocho, ſeu Rectori parochialis Eccleſiæ, intra cujus limites Hoſpitale præfatum conſiſtit, diſtrictius inhibentes, ne in eorumdem ſacramentorum (excepto dumtaxat ſacrameno matrimonii quoad miniſtros, & alios inſervientes, qui hac tantum ratione Parocho & parochiæ bujuſmodi ſubſint) in dicto Hoſpitali adminiſtratione ſe ingerere, aut defunctorum ſepulturæ, ſeu exequiis inibi faciendis intereſſe, ullumve pro funere, aut aliud quodlibet jus, vel emolumentum parochiale petere & prætendere, ac deſuper Hoſpitale, perſonas, Priorem, ac Presbyteros prædictos, ſeu eorum aliquem moleſtare audeat, ſeu quovis modo præſumat.

Hoſpitale eximitur a juriſdictione ſpirituali Vicarii Urbis, ejuſdemqee Viceſgerentis, & Cardinali Protectori prorſus ſubjicitur.

§.17. Ac proinde Hoſpitale præfatum, illiuſque Priorem, Presbyteros, miniſtros, inſervientes, ac in eo pro tempore degentes infirmos a quocumque dilecti filii Noſtri, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis in Urbe præfata, ejuſque diſtrictu Vicarii in ſpiritualibus generalis, illiuſque Viceſgerentis juriſdictioue, tum ordinaria, tum etiam delegata, Ordinariis locorum in vim decretorum ſacri Concilii Tridentini, ſeu alias quomodolibet attributa, prout etiam a parochia, ſeu parochiali Eccleſia præfata, dictique Rectoris, ſeu parochi cura, & ſubjectione totaliter eximimus, illudque & illos omnimodæ juriſdictioni pro tempore exiſtentis ejuſdem S. R. E. Cardinalis dicti Hoſpitalis Protectoris, ut infra deputandi, pleno jure ſubjicimus, ac curam animarum tum infirmorum, tum ejuſdem Hoſpitalis miniſtrorum & inſervientium ejus Priori ſimiliter pro tempore exiſtenti committimus & demandamus, eumque in ipſorum parochum, & animarum ſuarum Rectorem conſtituimus, itaut in Eccleſia Hoſpitalis prædicti ſacramenta etiam tempore Paſchatis recipere, ſicque præcepto Eccleſiæ ſatisfacere, ac defunctorum corpora in cœmeterio dicti Hoſpitalis abſque ulla quartæ funeralis, vel aliorum jurium parochialium præſtatione, ſeu ſolutione tumulari poſſint & debeant.

Decernitur, ut idem Hoſpitale ſit hæres infirmorum, ab inteſtato, & ſine legitimis hæredibus decedentium.

§.18. Inſuper ut omnibus & ſingulis infirmis in eodem Hoſpitali ab inteſtato, & ſine legitimis hæredibus pro tempore decedentibus Hoſpitale præfatum loco, & vice Fiſci dictæ Cameræ noſtræ in eorum bonis ſuccedere debeat, utque ipſi infirmi, qui in dicto Hoſpitali decedent, teſtamentum condere, ac confeſſarius qui poſtremam ejuſmodi infirmi ſacramentalem confeſſionem exceperit, illud rogare ac conſcribere reſpective valeat, & ſcripturæ deſuper confectæ, dumodo coram duobus teſtibus idoneis facta fuerit, plena fides adhibeatur. illaque vim, ac robur legitimi, & coram publico tabellione, & ad formam a jurepræſcriptam conditi teſtamenti in judicio, & extra illud obtineat, decernimus, atque concedimus.

Ejuſque Protector ſit Cardinalis a Pontifice cum plenaria juriſdictione deputandus.

§.19. Pro ſalutari autem ejuſdem Hoſpitalis regimine, progreſſu, atque incremento, ſtatuimus quoque, ut perpetuis futuris temporibus unus ex ipſis S. R. E. Cardinalibus dicti Hoſpitalis Protector ac Defenſor a Romano Pontifice pro tempore exiſtente eligatur, & ad ſui vitam deputetur, qui non ſolum ordinariam, ac plenariam juriſdictionem, non tamen contentioſam, in Hoſpitale, illiuſque Priorem, miniſtros ac ſervientes exerceat, verum paternæ quoque charitatis viſcera erga pauperes infirmos gerat, & ſolerti ſtudio curet, quatenus ejuſdem Hoſpitalis redditus fideliter adminiſtrentur, ſtatuta, & ordinationes pro felici, ac proſpera illius directione condantur, conditaque exacte obſerventur, pauperes infirmi, qua majori fieri poteſt diligentia, charitate & munditia curentur, & bene alantur, necnon exercitia ſpiritualia, ac alia pietatis opera ſuis temporibus fiant, ac demum omnibus tam ad rectam diſciplinam, quam ad providam œconomiam & adminiſtrationem ipſius Hoſpitalis, ejuſque bonorum & reddituum ſpectantibus, ſerio incumbat & invigilet.

Cui ſubjaceat Prior Hoſpitalis, qui hac prima vice electus præ dictus Æmilius Lamius a ſolo Pontifice removeri poſſit. Eo decedente alius a Presbyteris Hoſpitalis eligatur, & hæc electio a Protectore confirmetur.

§.20. Adſitque perpetuo unus Prior dicti Hoſpitalis, qui eidem Cardinali Protectori ſubjaceat, ac ejus præceptis & mandatis, veluti membrum capiti ſuo, debite pareat & obediat; ipſorum vero Hoſpitalis, Eccleſiæ, eiſque annexorum, & ab eis dependentium, necnon infirmorum, miniſtrorum, ac ſervientium ſuperior exiſtat, cumque ſupradictum Æmilium Presbyterum in primum Priorem dicti Hoſpitalis ad ejus vitam ſupra deputaverimus, volumus, eum nunquam ab ejuſmodi munere, etiam a præfato Cardinale Protectore, ſed dumtaxat a Nobis, ſeu Romanis Pontificibus ſucceſſoribus Noſtris, idque eo dumtaxat caſu, quo eumdem Æmilium, ipſi Hoſpitali minime utilem ac proficuum fore revera compertum haberemus, amoveri poſſe. Poſt vero dicti Æmilii obitum alius ex numero infra dicendorum Presbyterorum, ipſi Hoſpitali, tunc inſervientium, qui charitatis, humilitatis, prudentiæ & vigilantiæ laude & exemplo aliis præcellat, in Priorem eligatur, illiuſque electio ab eiſdem Presbyteris coram Cardinale Protectore præfato per ſecreta ſuffragia fiat, ac poſtquam facta fuerit, ab ipſo Cardinale Protectore, qui electi qualitates mature perpendere debebit, confirmetur. Quod ſi electum minus aptum, ac idoneum gubernio dicti Hoſpitalis judicaverit, ſuper quo ipſius conſcientiam oneramus, ſicuti etiam ſi ſuffragia, ſeu vota numero paria fuerint, tunc eidem Cardinali Protectori alium magis habilem, & idoneum deputare, illique patentes literas expedire licebit.

Prior ſit perpetuus nec niſi a Cardinali Protectore ex gravibus cauſis deponi poſſit.

§.21. Neque Prior ſic electus & confirmatus ſeu deputatus, a Prioratus munere, vita ſua durante, præterquam a memorato Cardinale Protectore, idque juſtis & gravibus de cauſis, removeri valeat, nec ad ipſum prioratum alius aſſumi poſſit, quam qui ex dictis Presbyteris in omnibus rebus, ad curam & regimen Hoſpitalis prædicti ſpectantibus apprime verſatus, & exercitatus fuerit, atque antea per quadriennium poſt peractum inibi novitiatum, ſeu probationem in eodem Hoſpitali commoratus fuerit, ac curæ & ſervitio pauperum infirmorum illic ſedulam operam navaverit.

§.22. Illi

Hoſpitalis infirmos curent viri Eccleſiaſtici ſex numero, præter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui biennali Novitiatu probentur, & Priori ſubſint.

§.22. Illi vero, qui in dictum Hoſpitale ad medendum infirmis, eorumque neceſſitatibus inſerviendum admittentur, ſint pariter Presbyteri, vel ſaltem perſonæ Eccleſiaſticæ, quæ ad ſacrum Presbyteratus ordinem promoveri poſſint, ſexque nomero ultra præfatum Priorem, aut plures arbitrio ipſius Cardinalis Protectoris, juxta indigentiam conſtituantur, qui in humilitate, ac charitatis ſpiritu, & æterni tantum, nulliuſque terreni præmii mercedem ſperantes, & præ oculis habentes, ſoloque victu, & veſtitu, ac aliis neceſſariis impenſis, ſibi per Hoſpitale præfatum gratis ſubminiſtrandis contenti, ac uni Deo placere deſiderantes, omnem operam, & animum ponere, & intendere debeant, non modo ad curandum corporales Ægrotorum infirmitates hujuſmodi, ſed etiam ad eos, qui in tenebris, & in umbra mortis ſedent, in viam ſalutis dirigendum, vere & orthodoxæ Fidei dogmata edocendum, atque cæleſti Sacramentorum dape, & verbi Dei pabulo frequenter paſcendum, & enutriendum, quemadmodum eis a dicto Priore, cui, ſicut mox diſpoſitum fuit, ſubeſſe, ac obtemperare debebunt, injunctum fuerit. Presbyteri autem, ſeu perſonæ Eccleſiaſticæ hujuſmodi, qui in dictum Hoſpitale ut ſupra admittentur, novitiatum, ſeu probationem per biennium agere teneantur, quo tempore, durante mane, & veſpere interſint, dum infirmi curantur, ac medicamenta conficiuntur, & applicantur, ut exinde tam unguenta, ac olea quæ in præfatis morbis adhibentur, componendi, parandique, quam morbos ipſos curandi, & ſanandi methodum, & artem addiſcant, expletoque novitiatus, ſeu probationis biennio præfato, qui Presbyterorum, perſonarumque Eccleſiaſticarum prædictarum numero adſcribi, & aggregari voluerit, ſe examini per ſupradictum Priorem, accerſito, & adhibito ſecum, ſi ei libuerit, Medico ordinario ipſius Hoſpitalis habendo, ſupponere debeat, ſique minus idoneus inventus fuerit, ſenario, ſeu majori numero ejuſmodi minime adſcribatur; ſin vero habilis, & aptus repertus ſit, idem Prior teſtimonium ſuper ejus idoneitate perhibeat, ipſi Cardinali Protectori tradendum, ut illum recipi mandet.

Quid prædicti exacto Novitiatu, agere debeant.

§.23. Et qui exacto novitiatu præfato ſic admiſſi fuerint, die illorum admiſſionem immediate ſequenti, exercitiis ſpiritualibus in eodem Hoſpitali vacare, & poſtquam illa per octo dies peregerint, votum ſimplex perſeverantiæ in ipſo Hoſpitali, ac infirmis, inibi pro tempore exiſtentibus, deſerviendi, illoſque curandi, & inſtruendi, donec vixerint, in manibus Prioris prædicti, præſentibus reliquis Presbyteris, ſeu Clericis ejuſdem Hoſpitalis, in illius Eccleſia, ſeu alia Capella privata expreſſe emittere debebunt, ac ejuſmodi actus libro ad id deſtinando, & in Archivio dicti Hoſpitalis aſſervando, deſcribantur, & regiſtrentur, ne eorum memoria deperеat: hocque perſeverantiæ votum dictus Æmilius Prior in manibus memorati Cardinalis Protectoris abſque alia ſolemnitate, ac obligatione exercitia ſpiritualia hujuſmodi peragendi, ſicuti etiam Presbyteri, qui in prima dicti Hoſpitalis apertione de numero ſenario præfato erunt, utpote in his rebus periti, & experti, nempe qui enarratos morbos in domo, per dictum Æmilium conducta diu curarunt, ſimiliter emittere teneantur.

Clerici Hoſpitalis ad Sacros Ordines ad titulum ejus ſervitii per Urbis Vicarium promoveri poſſint.

§.24. Porro Clericis, qui ſenario, ſeu majori numero hujuſmodi adſcripti fuerint, ac enarratum votum perſeverantiæ emiſerint, ut ipſi ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus ordines ad titulum ſervitii ejuſdem Hoſpitalis, & alimentorum eis a dicto Hoſpitali præbendorum, a ſupradicto Urbis Vicario, ſeu ab eo deputando, ſervatis alias ſervandis, promoveri libere, & licite valeant, concedimus pariter, & indulgemus; ita tamen, ut ſi quem ex taliter promotis, ſive ex gravibus cauſis, & a dicto Cardinali Protectore approbatis, a ſervitio ejuſdem Hoſpitalis dimitti, aut a voto perſeverantiæ, per eum emiſſo, quomodolibet, abſolvi quandoque evenerit, niſi ei de patrimonio, aut redditu Eccleſiaſtico ad congruam ſui, juxta taxam, quæ in Urbe ſervatur, ſuſtentationem, ſufficienti aliunde proviſum ſit, ab executione ſacrorum Ordinum per eum ad titulum ſervitii hujuſmodi ſuſceptorum ſuſpenſus remaneat.

Puellæ curandi fœminis deputatæ novitiatu probantæ.

§.25. Et quoniam Hoſpitali Mulierum, ſcabie, lepra, & tinea, ſeu prurigine in capite laborantium, fœminas deſervire decet, volumus, ut Prior præfatus de conſenſu ejuſdem Cardinalis Protectoris ſeptem, aut etiam pluries arbitrio dicti Cardinalis Protectoris, ſi neceſſitas exegerit, ad id puellas honeſtas, ac probatæ vitæ deligat, quæ biennium novitiatus ſimiliter peragere teneantur, ad hoc ut interim infirmas bene curare, eiſque aſſiſtere diſcant. Puellæ vero præfatæ poſtquam ſervitiis dicti Hoſpitalis laudabiliter in demandatis ſibi, reſpective, officiis inſteterint per octo annos continuos, ſeu etiam minoris temporis ſpatio, ſi eidem Cardinali Protectori, ita expedire viſum fuerit, illæque cæteroquin habiles, & idoneæ dignoſcantur, ad enarratum perſeverantiæ votum admittantur, illudque emittant eiſdem modo, & forma, quos pro ſeptem Presbyteris, ut ſupra præſcripſimus, atque cum eiſdem conditionibus, & præcipue, ut infra terminum octo annorum præfatorum juſtis de cauſis ab ipſo Cardinale Protectore approbatis, ac etiam poſt emiſſum perſeverantiæ votum ob graves cauſas ſimiliter approbatas, per dictum Cardinalem Protectorem, ab ipſo Hoſpitali dimitti, & removeri valeant.

Puellæ in Hoſpitali ſervientes Priori pareant, & ſua munera ſedulo obeant

§.26. Omnes autem puellæ eidem Hoſpitali pro tempore deſervientes, illius Priori præfato, tanquam ſuo Superiori pareant, & obediant, injunctiſque ſibi ab ipſo Priore muneribus ſedulo fungantur. Aliquæ nempe Pauperibus infirmis mederi, illas Catholicæ Fidei rudimentis inſtruere, aliæ eas in Chriſtianæ pietatis operibus exercere, & reliquæ linearum veſtium lixivus, culinæ, & penarii curam gerere teneantur; ita ut unicuique officium diverſum, ac diſtinctum, prout ſibi a dicto Priore demandatum fuerit, deſtinetur, ipſique Priori liceat officia hujuſmodi etiam quolibet anno ad ſui nutum, & pro ſuo arbitrio commutare.

Poſſint etiam curare fœminas extra Hoſpitale.

§.27. Demum eiſdem puellis onus incumbat nedum curandi mulieres, lepra, ſcabie, & tinea, ſeu prurigine in capite laborantes, & in ipſo Hoſpitali decumbentes ſicuti ſuperius diſpoſitum fuit, verum etiam medendi aliis pauperibus Mulieribus, & Puellis hujuſmodi morbis correptis, etiam extra Hoſpitale degentibus, ad illum pro habendis medicaminibus accedentibus, quibus unguenta pro ſcabie, aut ulcul-

ſcu-

eulis ; plagis, tuberculis exinde vel a tinea ortis propelleodis gratis ſubminiſtreot, eaſque curent, & modum nnguenta præfata adhibendi, eiſque utendi amanter, ac patienter doceant, necoon etiam illis aſſiſtendi, & ſerviendi, quæ ad morbos præfatos ſanandum balneis, vapozario, ſeu hypocauſto, ac corniculis, ſanguiſugis egere dignoſceotur ; itaut Mulieres his morbis infectæ eamdem plane opem, quam viris præbere decrevimus inde accipiant, ad Divini nominis Gloriam, ac Chriſtianæ charitatis exemplom.

Deputatur primus Hoſpitalis Protector Petrus Marcellinus Corradinus S. R. E. Card.

§.28. Cæterum eidem Hoſpitali de valido, & idonco Protectore providere cupientes, ac de memorati Petri Marcellini Cardinalis, & Prodatarii oostri pietate, integritate, & Religioois zelo plenam notitiam habentes, ac propterea, ex ejus protectione plurimum commodi, & ornamenti Hoſpitali præfato acceſſurum fore merito ſperantes, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus ipſum Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium ooſtrum Hoſpitalis hujuſmodi, illiuſque bonorum rerum, & jurium quorumcumque apud Nos, & dictam Sedem, Protectorem, & Defenſorem cum omnibus ſupradictis, aliiſque facultatibus, honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis ad ſui vitam tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus; mandantes proptcrea dilectis filiis Hoſpitalis præfati Priori, Presbyteris, Officialibus Mioiſtris, cæteriſque perſonis ounc, & pro tempore exiſtentibus, aliiſque ad quos ſpectat, & io futurum ſpectabit, ut eumdem Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium noſtrum in dicti Hoſpitalis Protectorem, & Defenſorem justa tenorem præſentium, recipientes, ea qua decet reverentia proſequantur.

Clauſulæ peculiares.

§.29. Decernentes pariter, easdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu haberi quomodolibet prætendentes cujuſvis ſtatus, gradus, ordiois, præmineotiæ, vel dignitatis, ſeu alia ſpecifica, & individua mentione, & espreſſione digni exiſtant, eisdem præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, ſeu aoditi fuerint minuſque cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, ſeu alias ſufficienter, aut etiam nullatenus juſtificatæ fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptioois, nollitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, excogitato, & ſubſtantiali etiam, quod ſolemnitates, & alia quævis, in præmiſſis ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut etiam es quovis alio capite a jure, vel facto: aut ſtatuto, ſeu conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore etiam io corpore juris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa, etiam, quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluutate noſtra hujuſmodi, & aliis ſuperius expreſſis, ſeu relatis nihil ullibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illa reſtitutionis io integrum, aperitionis oris reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud qoodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel conceſſo quempiam uti, ſeu ſe juvari in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes literas, & in eis contenta ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore qoomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia esiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari.

Derogatoria ampliſſima.

§.30. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcomque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, alioſve quoslibet, quavis auctoritate, & poteſtate fungentes in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicaodi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri ; debere irritum &c. decernimos. Non obſtaotibus præmiſſis, ac præfati Joannis Mariæ ultima voluntate hujuſmodi, necoon fel. rec. Symmachi, Caliſti, Gregorii IX., & XIII. Joannis XXI. Clementis VII. Innocentii VI., & VII., Pauli II. III., & IV. Julii etiam III., Pii ſimiliter IV., & V., ac Sisti pariter V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum ooſtrum, de Rebus Eccleſiæ, & Cameræ præfatæ non alieoandis, & male alieoatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratiis qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum inibi præſcriptum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes in ea præſentari, & regiſtrari oullo unquam tempore, vel modo neceſſe ſit, necnon de iure quæſito oon tollendo, & de non concedendis gratiis ad inſtar ac de exprimendo vero valore, aliiſque noſtris, & Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ regulis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis Cameræ, Archihoſpitalis, & quorumcumque ſuperius explicite nominatorum, & comprehenſorum, quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, uſibus, ſtilis, & conſuetudioibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, ac etiam per modum ſtatuti perpetui, ac initi, & ſtipulati contractus, & cum qnibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & Decretis in geoere, vel in ſpecie, & ad quorumvis inſtaotiam, vel alias quomodolibet in contrarium eorumdem præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis: Quibus omoibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio,

tio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quæcumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, occaſiones, & cauſas etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur iisdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis, & exactiſſime adductis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus pleniſſime, & ſufficienter, hac vice dumtaxat derogamus, ac derogatum eſſe volumus, & mandamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§ 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrarum erectionis, fundationis, inſtitutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, roborationis, conditionum, ſtatutorum, conceſſionum, applicationum, exemptionum, ſubjectionum, voluntatum, mandatorum, ſanationis, ſuppletionis, decretorum, deputationis, conſtitutionis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmiſſorum infringere, ſeu ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. Pridie nonas Octobris, Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CLI.

Dat. 12. Oct. 1726. Ann. 3.

Declaratur iterum, ac ampliatur Conſtitutio Innoc. XII. de exemtione Præſulum Regni Neapolis a ſpoliis Cameræ Apoſtolicæ debitis.

Hac de re vide Innoc. XII. Conſtit. ed. 1694. Jan. 28. P. 3. & hujus Conſt. ed. 1724. Jun. 10. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem æqui, bonique Supremum aſſertorem in terris a Domino conſtitutum, illa, quæ ex circumſpecta ſua, ac Prædeceſſorum ſuorum providentia pie, ſapienterque proceſſerunt, cum aliorſum, quam juſtitiæ ratio poſtulet, detorqueri intelligit, ita declarare, ac extendere, ut ſequioris, & ab eorum intentione deflectentis interpretationis occaſio cuilibet præcidatur.

Ab Innocentio XII. Archiepiſcopi, & Epiſcopi Regni Neapolis a Spoliis Cameræ Apoſt. debitis exemti fuere.

§. 1. Alias ſiquidem felicis recordationis Innocentius Papa XII. Prædeceſſor Noſter animo recolens, ingentem extare in Regno Neapolis numerum Metropolitanarum, Cathedralium, & aliarum Eccleſiarum, quibus Prælati inferiores, vel Dignitates, quaſi Epiſcopalem jurisdictionem, ſeu Ordinariorum jura habentes, præerant, congruis pro majori parte carentium redditibus, adeoque illa, quam Dei domus expoſceret, majeſtate, & eleganti ſtructura, necnon decenti ſupellectili Sacra, & Miniſtris Eccleſiaſticis ſufficientibus, ac idoneis, cæteriſque divino cultui neceſſariis, ob earum inopiam, ut plurimum deſtitutarum; Simulque conſiderans multiplices anguſtias, & graves moleſtias, quibus earumdem Eccleſiarum Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & quandoque etiam in extremis laborabant, Subcollectoribus Spoliorum ſub prætextu aſſecurandi Jura ad Cameram Noſtram, tunc ſuam, Apoſtolicam pertinentiam, identidem vexari, ac pertubari conſueverant, per quamdam ſuam Conſtitutionem, cujus initium eſt: *Inſcrutabili æternæ Sapientiæ*: Anno Incarnationis Dominicæ MDCXCIII., tertio Kalendas Februarii, Pontificatus ſui Anno Tertio editam, ab omni, & quocumque Jure, quod ad Cameram Apoſtolicam prædictam, ex antiquiſſima conſuetudine, & Conſtitutionibus Apoſtolicis eatenus ſpectaſſe dignoſcebatur, percipiendi, exigendi, habendi, & aſſequendi omnes, ſingulas, & quaſcumque pecunias, res, effectus, jura, ſemoventia, & bona etiam ſtabilia cujuſcumque pretii, valoris, ſpeciei, qualitatis, & quantitatis exiſterent, per memoratos Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni, etiam ex Ordinibus Regularibus aſſumptos, ex redditibus, fructibus, & proventibus præfatarum Eccleſiarum quomodocumque vere, & proprie acquiſita, Spolia nuncupata, necnon fructus naturales a ſolo ſeparatos, & civiles, tempore mortis perceptos, ſeu exactos ex redditibus earumdem Eccleſiarum, etiam inconſumptos, & incommixtos, non tamen pendentes, ſeu inexactos, ex ſpecialis dono gratiæ perpetuis futuris temporibus Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Prælatos inferiores Regni prædicti omnino exemit, & liberavit, ac exemtos, & liberatos eſſe, & fore cenſeri voluit, & mandavit, ad effectum tamen, & non alias, aliter, nec alio modo, ut præmiſſa omnia, & ſingula ad ſupradictas Metropolitanas, aliaſque Cathedrales, & reliquas, quibus ipſimet Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ſeu Prælati inferiores præſediſſent, illiſque non indigentibus, ad Parochiales Eccleſias, eorum regimini commiſſas, ſpectare, & ad earumdem favorem, beneficium, ſeu utilitatem cedere, applicari, converti, & erogari, deberent.

An in ipſa exemtione comprehenderentur Præſules extra Diœceſim decedentes, de quo dubitatū eſt.

§. 2. Ac ſubinde per Nos accepto, quod poſtquam ejuſmodi Conſtitutio promulgata fuerat, debitæque executioni demandari cœperat, Cameræ præfatæ Theſaurarius, ac Commiſſarius generales, necnon ſpoliorum in memorato Regno Neapolis Collectores, & Subcollectores pro tempore exiſtentes, prætenderent ſub eadem Conſtitutione minime comprehendi, nec comprehenſa cenſeri debere ſpolia bonorum, & fructuum quorumcumque ſpectantium ad Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Prælatos inferiores ejuſmodi, decedentes extra fines Eccleſiarum, & Diœceſum, apud quas perſonalem reſidentiam facere tenebantur; Nos æquum fore cenſentes, ut nullum hac in re conſtitueretur diſcrimen inter Præſules extra reſidentiam, vel in reſidentia decedentes, cum eorum factum obeſſe minime deberet Eccleſiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in ejuſdem Innocentii Prædeceſſoris Conſtitutione principaliter conſideratum, ipſique Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifeſte colligebatur, propoſitum in primis fuerat, ſtatui-

Et ab hoc Pontifice declararum exemtione gaudere etiam Præſules extra reſidentiam decedentes.

Digitized by Google

tuimus, ac declaravimus, memoratam Innocentii Prædeceſſoris Conſtitutionem, expeditaſque ſuper præmiſſis ejus literas ſuum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, atque executionem in poſterum ſortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolis, etiam in caſibus, in quibus Archiepiſcopos, Epiſcopos, & inferiores Prælatos prædictos extra reſidentiam obire contingeret, & quatenus opus eſſet, eaſdem Innocentii Prædeceſſoris literas ad omnes, & ſingulos ejuſmodi caſus extendimus, & ampliavimus, & alias, prout tam in præfatis Innocentii Prædeceſſoris, quam in noſtris itidem Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., quarto Idus Julii Pontificatus Noſtri Anno Primo confectis deſuper literis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Cauſæ præſentis declarationis.

§.3. Cum autem, ſicut ad Apoſtolatus noſtri notitiam pervenit, nonnulli enarratas literas Apoſtolicas minime obſiſtere, aut impedire prætendant, quominus Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Prælati inferiores dicti Regni bona ex redditibus ſuarum Eccleſiarum acquiſita, ſeu provenientia, ad aliorum, quam ipſarum Eccleſiarum favorem, reſervatis ſibi, quamdiu in humanis egerint, eorumdem bonorum fructibus, ſeu uſu, aut commoditate, inter vivos donare, ſive alias de eis diſponere valeant. Nos animadvertentes, non aliam præfati Innocentii Prædeceſſoris, ac Noſtram in præmiſſis mentem, atque conſilium fuiſſe, quam ut gravibus Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Eccleſiarum prædictarum neceſſitatibus ſubveniretur, ipſæque Eccleſiæ, poſt Præſulum ſuorum obitum, ex bonis eis e reditibus earumdem Eccleſiarum quæſitis, aliquod levamen recipere, illiſque juvari, inſtaurari, ornari, rebuſque ad divinum præſertim cultum neceſſariis inſtrui poſſent; facilis vero præberetur aditus, ſaluberrimas ejuſmodi Sanctiones evertendi, ac eludendi, dictaſque Eccleſias earum effectu, deſtinatoque ſibi inde ſubſidio fruſtrandi, & defraudandi, ſi per donationem, ſeu alios contractus, qui fieri dicuntur inter vivos, eiſdem Præſulibus de dictis bonis, cum reſervatione eorum fructuum, uſus, vel commoditatis, donec viverent, diſponere liberum eſſet; quandoquidem ex ejuſmodi diſpoſitione ipſi nullum pene incommodum ſentirent; Eccleſiæ autem præfatæ ingens acciperent detrimentum, ac propterea omnem, quæ hac in re enaſci poſſet, controverſiam, & ambiguitatem tollere, ipſarumque Eccleſiarum quieti, tranquillitati, ac indemnitati, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere volentes; Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſupradictas Innocentii Prædeceſſoris literas per Nos ampliatas, & extenſas, ut præfertur, illa etiam pecunias, res, Jura, cæteraque bona præfata tam ſtabilia per Archiepiſcopos, Epiſcopos, ac Prælatos inferiores dicti Regni, ex redditibus, & proventibus ſuarum Eccleſiarum acquiſita, de quibus ab eiſdem Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Prælatis per donationem, ſeu alios contractus inter vivos, cum reſervationibus illorum fructuum, uſus, vel cujuſvis alterius commoditatis ad ſui vitam, aliter, quam in prædictarum Eccleſiarum beneficium, & utilitatem quomodolibet diſpoſitum fuerit, ſeu diſponi quandocumque contigerit, comprehendere, ac in illis locum obtinere, & ad illa extendi, tenore præſentium declaramus; nec per ejuſmodi donationes, contractus, & diſpoſitiones ullum Metropolitanis, Cathedralibus, & aliis Eccleſiis prædictis, earumque Juribus præjudicium inferri, ac generari debere, aut poſſe perpetuo ſtatuimus.

Declaratio, & ampliatio præd. motu proprio factas quo ſcilicet d. Conſtitutio comprehendat etiam bona, de quibus Præſules per donationem, aut aliem contractum inter vivos cum reſtitutione uſus ad ad ſui vitam diſpoſuerint.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod quilibet, etiam ſpeciali, & individua mentione digni, in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarunt, ſufficienter, aut ullatenus adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, ſeu ex alia quacumque, quantumvis pia, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, quamtumvis magno, formali, ſubſtantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illa aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, vel aliud quodcumque juris, facti, ſeu gratiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo quempiam in Judicio, vel extra illud uti poſſe; Sed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Derogatoriæ.

§.5. Sicque in præmiſſis cenſeri, atque ita, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet, quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & quandocumque functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Fides habenda tranſumtis.

§.6. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, necnon omnibus, & ſingulis, quæ tam Innocentius Prædeceſſor, quam Nos in literis præfatis conceſſimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumtis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XII. Octobris milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLII.

Dat. 5. Dec. 1726. An. 3.

Statuuntur nonnulla pro Monachis proviſis de Prioratibus Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. Statutus fuit modus electionis in poſterum Abbatis Monaſterii de Monte Serſato Ord. S. Benedicti Congregationis Vallisdemnæ, & Conſt. ed. 1729 Mart. 21. P. 5. confirmatur ſummarium Indulgentiarum quæ a dicti Monaſterii Abb. Roſariis per applicantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futurum rei memoriam.

Facti expoſitio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates, ac Superiores Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti, quod dicta Congregatio, quæ a felic. record. Paulo Papa V. Prædeceſſore Noſtro approbata, & confirmata memoratur quinquaginta circiter Monaſteriis in Lotharingiæ, & Barri Ducatibus, Campaniæ, ac Burgundiæ Provinciæ, & Comitatu ſitis conſtet, ab eiſdem vero Monaſteriis nonnulli cura, Conventuque carentes, nec perſonalem reſidentiam requirentes ſimplices Prioratus dependent; quorum collatio, ſeu diſpoſitio in menſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, ad Nos, ac Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, ceſſantibus reſervationibus, & affectionibus Apoſtolicis ad Abbates tunc pariter exiſtentes Monaſteriorum, a quibus dicti Prioratus reſpective dependent, ſpectare, & pertinere dignoſcitur. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat, Monachi prædictæ Congregationis Apoſtolica, vel ordinaria auctoritate de ejuſmodi Prioratibus proviſi, a Monaſteriis eis à Capitulo generali, vel Superioribus dictæ Congregationis deſtinatis, & aſſignatis, abſque eorumdem Superiorum licentia recedere, ac in præfatis Prioratibus, in quibus nulla viget Regularis obſervantia, ſoli, vel cum famulo reſidere, aut commorari, non ſine evidenti animarum ſuarum diſcrimine, & Monaſticæ diſciplinæ detrimento, quandoque prætendant, occaſionem vagandi, ſeque ab obedientia, quam ſuis Superioribus debent, ſubtrahendi inde captantes, ac inſuper documenta, cura, vel ſcripturas originales ad ipſos Prioratus pertinentes penes ſe retinere, ſeu etiam occultare in grave Prioratuum, ac Monaſteriorum prafuturum damnum, & irreparabile præjudicium præſumant, necnon de fructibus eorumdem Prioratuum ad ſui libitum interdum diſponant. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Superiorum dictæ Congregationis.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod de cætero nullus ex dictis Monachis de Prioratibus præfatis, etiam Apoſtolica auctoritate proviſis, ſeu in poſterum providendis, in eiſdem Prioratibus, ſeu apud eos, eorumve Eccleſias, ſine Superiorum ſuorum Regularium licentia reſidere, ſeu commorari, atque aliter de fructibus ejuſmodi Prioratuum, quam ad formam, & præſcriptum Conſtitutionis recol. mem. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris itidem Noſtri, quæ incipit: *In ſupereminenti* pro Monachis Congregationis Sancti Mauri in Gallia ejuſdem Ordinis Sancti Benedicti anno 1627. editæ diſponere poſſit, & valeat, quodque præterea omnes, & ſinguli Monachi de dictis Prioratibus proviſi, & providendi documenta, & ſcripturas originales, ipſos Prioratus, illorumve jura, bona, & res quomodolibet ſpectantes, vel ſaltem earum exempla authentica in Archivio Monaſteriorum, a quibus dicti Prioratus dependent, reponere omnino debeant, ac teneantur ſub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ per contrafacientes & contumaces, in præmiſſis eo ipſo incurrendis pœnis, eadem auctoritate harum ſerie ſtatuimus, decernimus, & ordinamus.

Statuta prædicta pro Monachis de Prioratibus præfatis proviſis.

Clauſulæ Derogatoriæ.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis, Congregationis, Monaſteriorum, & Prioratuum prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die quinta Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno tertio.

CLIII.

Dat. 10. Dec. 1726 Ann. 3.

Promulgatur Canonizatio Beati Thuribii Archiepiſcopi Limani, Sanctorum Feſtis adſcripti.

Vide Conſt. ed. 1723. Jun. 4. P. 1., & Conſtitut. ſequentem.

BE-

Digitized by Google

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo quod orationes Sanctorum plurimũ valeant apud Deum.

QUoniam Spiritus Sancti oraculo per Beatum Joannem Apoſtolum dictum eſt, odoramenta in phialis aureis viſa coram Agno extincto, eſſe orationes Sanctorum, quæ ad expiandas noſtrorum criminum ſordes ante conſpectum Altiſſimi odorem ſuavitatis emittunt; ideo nos, quibus, licet immeritis, idem Spiritus Sanctus regendæ totius Eccleſiæ curam injunxit, æternæ Chriſtifidelium ſaluti plurimum credimus expedire, ſi eorum memoriam ſolemnibus præconiis ubique celebrari decernimus, quorum aſſiduis deprecationibus, & patrocinio gregem Catholicum, noſtræ fidei commiſſum, in Cælo adjuvari ſperamus.

B. Thuribii ortus, vitæ inſtitutio, & Archiepiſcopatus ſancte initus.

§. 1. Itaque ſumma Beati Thuribii merita, & ſigna, jamdudum apud hanc Sanctam Apoſtolicam Sedem per Venerabiles Fratres noſtros Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſub piæ memoriæ anteceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus in longum examen adducta, nos, in B. Petri Apoſtolorum Principis Cathedra, diſponente Domino, vix conſtitutos, magnopere excitaverunt, ut de inſigni viro publicis Sanctorum honoribus honeſtando cogitaremus, quem Majorgæ, Opido Hiſpaniæ Tarraconenſis in Epiſcopatu Legionenſi decimo ſexto Kalendas Decembres anno Chriſti Domini milleſimo quingenteſimo triceſimo octavo ex prænobili Mogroveja gente ortum, per vias Domini perpetuo ambulantem, inque omnium virtutum ſtudio laudabiliter proficientem, Hiſpania primum, & poſtmodum oræ Americanæ, quas Indias Occidentales vocamus, conſpicere meruerunt. Is enim liberalibus diſciplinis, & vere Chriſtianis inſtitutionibus educatus, doctriniſque Euangelicis Salmanticæ optime inſtructus in Collegio Ovetenſi, ubi ejus brachium magna veneratione adſervatur, ex Sacro munere Apoſtolici Quæſitoris Fidei in Regno Granatenſi, quod magna innocentia, & pietate ſubibat, ad Archiepiſcopalem Cathedram Eccleſiæ Limanæ inſcius atque onus refugiens, Americanos populos Paſtorali officio recturus, divino conſilio vocatus eſt, quo ſe vir Dei ſupremo nutu trahi ſentiens, per ingentes difficultates, & vitæ pericula invicto animo properavit. Limanam gentem moribus fœde corruptam, variiſque ſuperſtitionibus turpiter inquinatam, ad Chriſtianam pietatem alacriter excolendam ſummo ſtudio traducere contendit, rebuſque Eccleſiæ Limanæ diſpoſitis, diœceſim, & Sacram Provinciam nudis pedibus totam luſtravit, unde factum, ut incredibilis Thuribii charitas, vitia, & mutua odia, quæ paſſim dominabantur, ex animis ſuæ plebis prorſus evelleret. Tum vir Dei probe gnarus, nihil aptius ad diſciplinam, & Euangelii ſemina, quæ bonum fructum redderent, in agro Dominico ſeminandi, quam ſacra Synodorum ſtatuta reperiri, mox ad Presbyterorum, & Confratrum Epiſcoporum Diœceſana, & Provincialia Concilia identidem celebranda omnem ſuam ſolicitudinem vertit, quæ hujus etiam Sedis Apoſtolicæ munimine roborata, multa, & probatiſſima habuit. Tum Sacris viris, & Virginibus, pauperibus, & infirmis præſenti ope conſuluit, ſibi ipſi perneceſſaria in eorum uſum impendens, unde Chriſtianitas illarum partium, Deo favente, mirifice aucta eſt; ita ut ad nongentos, & eo amplius mille fideles ſalutari fonte renatos ipſe unus per manus impoſitionem chriſmatis Sacramento confirmaverit. His ancilla Dei Roſa ex noſtro Ordine Prædicatorum, adnumeratur, quam poſtea ſignis æque, ac virtutibus claram, felicis recordat. Anteceſſor noſter Clemens Papa X. in Sanctarum Virginum canonem retulit.

Diœceſim perluſtrans pie obiit, & beatis poſtea adſcribitur ab Innoc: XI.

§. 2. Interea Limanus Pontifex ad ſui gregis ſalutem impigre incumbens, diœceſim de more perluſtrans, in Opido Sannæ lethali morbo corripitur, quo ingraveſcente, Sanctiſſimæ Euchariſtiæ, & extremæ Unctionis Sacramentis probe munitus, fide, & ſpe in Deum ſumme lætus, hilari vultu proximæ reſolutionis ſuæ nuncium accepit, atque ingeminatis Davidicis verbis, *Lætatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi*, ſpiritum Deo commendans, ſanctiſſimam efflavit animam decimo Kalendas Apriles anno Chriſti Domini milleſimo ſexcenteſimo ſexto, ætatis duodeſeptuageſimo, Archiepiſcopatus viceſimo quinto. Thuribii animæ in Cœlum receptæ mirabilis Deus ſignis quamplurimis ſanctitatem patefecit, Limæ præſertim, quo Sacræ ejus exuviæ, prodigiis eas comitantibus advectæ fuerunt. Quare eximiis Servi Dei virtutibus per plura miracula comprobatis, piæ memoriæ Anteceſſor noſter Innocentius Papa XI. nono Kalendas Julias anno Chriſti Domini milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo nono Thuribium Beatis adſcripſit, in ejus honorem Sacris precibus, & Miſſæ Sacrificio celebrari permiſſis; annoque inſequenti in tabulas Martyrologii Romani cum Beatis relatus eſt.

Promulgatur ejus Canonizatio ab hoc Pontif. peracta.

§. 3. Poſtmodum per nos ipſos novis miraculis poſt ejus Beatificationem patratis, æque diſcuſſis, in quæ tribus conſiſtoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum nobiſcum Romæ præſentium rite perpenſis, unanimi eorumdem ſententia per Sedis Apoſtolicæ Notario, coram Nobis excepta, Regumque, ac Principum Chriſtianorum, ac Cleri, Populique Limani precibus pro B. Thuribio in Sanctorum Confeſſorum Pontificum Canonem referendo Apoſtolicæ Sedi porrectis, poſt tantæ rei perficiendæ ſolemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemoſynas Omnipotentis Dei opem ferventiſſime imploratam, demum univerſis, quæ ex Anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutionibus, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ diſciplina peragenda erant, omni Religione peractis, hac die in honorem Anteceſſoris noſtri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo Sacra, qua etiam incarnati Verbi myſterium in annua translationis Almæ Domus Lauretanæ memoria recolitur, una cum iiſdem Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac utriuſque Cleri, & Populi frequentia, in Sacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum Deo ſup-

ſupplicantes convenimus, ubi ſemel, iterum, & tertio pro viro Dei in Sanctorum Confeſſorum Pontificum canonem referendo precibus repetitis per Venerabilem fratrem noſtrum Franciſcum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Epiſcopum Cardinalem, Barberinum nuncupatum, poſt decantatas Sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, fidei catholicæ esaltationem, & Chriſtianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de eorumdem Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum nobiſcum in plenario conventu Baſilicæ Vaticanæ præſentium, conſilio, & unanimi conſenſu, Beatum Thuribium Limanæ Sedis Archiepiſcopum, de cujus ſanctitate, fidei ſinceritate, & ceterarum virtutum, ac miraculorum escellentia plene conſtabat, & conſtat, una cum Beatis Jacobo a Marchia Confeſſore Ordinis Minorum, & Agnete Politiana Virgine noſtri Ordinis Prædicatorum, Sanctum eſſe definivimus, Sanctorum Confeſſorum Pontificum canoni adſcribendum decrevimus, & adſcripſimus, eumdemque per univerſos Chriſtifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus: ſtatuentes, ut ab univerſa Eccleſia in ejus honorem ædes Sacræ, & Altaria, in quibus incruentum ſacrificium Deo offeratur, ædificari, & conſecrari; & quotannis quinto Kalendas Majas, quo ejus exuviæ Limam translatæ ſunt, Thuribii Limani feſta ſolemnia, ut S.Confeſſoris, & Pontificis, celebrari poſſint.

Indulgentiæ nonnullæ ejuſdem die feſto conceſſæ.

§. 4. Inſuper eadem auctoritate omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui eodem die feſto in memoriam B. Thuribii ad ejus exuvias viſitandas acceſſerint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejuſdem feſti, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relasavimus, & relaxamus.

§.5. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc, novoque luminari illuſtrare dignatus fuiſſet, cantata in honorem Sanctorum Thuribii, Jacobi a Marchia, & Agnetis Politianæ ſolemni oratione, in ara Principis Apoſtolorum Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebravimus cum ejuſdem Confeſſoris Pontificis, & ceterorum commemorationem, omnibuſque Chriſtifidelibus, tunc præſentibus, plenariam peccatorum indulgentiam conceſſimus.

Gratiarum actio.

§.6. Decet igitur, ut pro tam peculiari inſignique beneficio cælitus nobis conceſſo, omnes benedicamus, & glorificemus in trinis Perſonis unum Deum, omnium bonorum auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſæcula, aſſiduis precibus ab eo poſtulantes, ut per interceſſionem electi ſui Thuribii, a peccatis noſtris indignationem ſuam avertens, oſtendat nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcant, quia non eſt alius Deus niſi Deus noſter.

His literis ubique fides adhibeatur.

§.7. Ceterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, afferri, Volumus autem, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

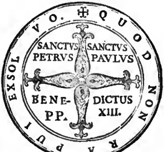
Nemo infringere audeat.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ definitionis, Decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, quarto Idus Decembris, Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
†
†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Card. Barberinus.*
† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Ottbobonus S.R.E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*
† *Ego Joſeph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S.Clementis Albanus S.R.Eccl. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†

† *Ego*

† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbiter Cardinalis Zondadarius.*

†

† *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†

†

† *Ego Curtius Tituli S. Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignoc.*

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†

†

†

† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolius de Aragonia.*

†

†

† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

† *Ego Joſeph Tituli S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†

† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*

† *Ego Johannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Proſper Tituli . Chryſogoni Presbyter Cardinalis Marifuſcus.*

† *Ego Frater Auguſtinus Tituli S. Xiſti Presbyter Cardinalis Pipia.*

†

†

† *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

† *Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

†

† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

†

†

†

† *Ego Julius Tituli S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

† *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Folconerius.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

†

†

†

†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Anciranus.

L. Martioettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CLIV.

Promulgatur Canonizatio B. Jacobi a Marchia, Ordinis Minorum de Obſervantia, inter Sanctos relati. Dat. 10. Dec. 1726. An. 3.

Vide præcedentem & ſequentem Conſtitutionem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUmmi Dei gloria maxime poſtulat, ut Romanus Pontifex, auditis magnis virtutibus & miraculis, quæ Chriſtus Dominus per ſervos ſuos operari dignoſcitur, illorum memoriam ſuper candelabrum totius Eccleſiæ collocari deceat, unde univerſis Chriſtifidelibus clara lux effundatur, qua per viam ſalutis tuto ambulantes, eorumdem exemplis, & patrocinio in ſuperna tabernacula perduci mereantur.

Jacobi a Marchia ortus, vitæ ratio pie acta, obitus, miracula, & veneratio.

§. 1. Itaque Nos animo revolventes, Beatum virum Jacobum a Marchia, Chriſtianis virtutibus, ſigniſque, omnipotentis Dei manu per merita ejus patratis, excelluiſſe, quem in Piceni agro Aſculano ortum anno Chriſti Domini milleſimo tercenteſimo nonageſimo primo, pieque educatum, inter ſuos excepit ordo Fratrum Minorum, qui a regulari obſervantia nuncupantur, in hanc deliberationem maturo conſilio devenimus, ut eum, cæleſtium donorum copia ſpectatiſſimum, aſpero vitæ genere inſignem, & compluribus Legationibus pro re Chriſtiana ſuſceptis de Eccleſia præclare meritum, ac jamdudum Beatis adnumeratum, in plenario conventu, Sanctorum Confeſſorum Canoni adſcriberemus. Etenim Dei virum, Beati Bernardini Senenſis diſcipulum, inque avertendis ab agro Dominico ingruentium contagionum afflatibus, Beati Johannis a Capiſtrano ſocium, magna quæque commendant; quippe quem, ut vitæ ſanctimonia percelebrem, a Cæſaribus, Regibus & Principibus pro religionis cauſa expetitum, ſeptemque deceſſorum noſtrorum piæ recordationis Romanorum Pontificum, Martini V. Eugenii IV.

genii IV. Nicolai V. Calixti III. Pii II. Pauli II. & Xyſti IV. Legationes contra Hæreticos, Fraticellos, Manichæos redivivos, Patarenos, Huſſitas, Thaboritas, & Turcas ipſos, magna doctrinæ & zeli Apoſtolici laude in Italia, Pannonia, Germania, Bohemia, & Sarmatia, per innumera vitæ pericula, obeuntem, univerſa Eccleſia mirata eſt. Quare probatiſſimum virum, qui multis magniſque meritis plenus ſexto Kalendas Decembres anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto, Neapoli in Campania obdormivit in Domino, per plura miracula, nutu divino per eum patrata, ſacris illius exuviis in æde Sanctæ Mariæ Novæ corruptionis expertibus ac ſuavi, & perenni odore perfuſis, undequaque inclytum reddiderunt: quas quidem exuvias Nos ipſi, adhuc in minoribus conſtituti, hiſce manibus contrectantes, chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Philippo V. Hiſpaniarum Regi Catholico venerandas oſtendimus. Hinc factum, ut Carolo V. Romanorum Imperatore apud felicis memoriæ Anteceſſorem Noſtrum Clementem Papam VII. flagitante, de Jacobo inter Sanctos referendo actum fuerit, atque iterum Philippo III. Hiſpaniarum Rege Catholico adnitente apud ſimilis memoriæ Deceſſores Noſtros Paulum V. & Urbanum VIII. qui Jacobi virtutibus, & miraculis comprobatis, officium de eo recitare, miſſamque in ejus honorem, univerſo ordini Fratrum Minorum, ac toti Civitati, Diœceſi Neapolitanæ, cujus patronus electus fuerat, decreto Apoſtolico celebrare permiſit.

Promulgatur ejus Canonizatio ab hoc Pontifice ſolemni ritu peracta.

§.2. Deinde novis miraculis poſt Jacobi Beatificationem per Venerabilem Fratres Noſtros Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales coram Nobis in examen adductis, Deceſſorumque Noſtrorum Conſtitutionibus reſpondere omnino repertis, inque tribus conſiſtoriis, & plenario Conventu eorumdem Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum nobiſcum Romæ præſentium rite perpenſis, unanimi eorumdem ſententia per Sedis Apoſtolicæ Notarios coram Nobis excepta, tum pro Beato Jacobo, Sanctorum Confeſſorum faſtis adnumerando, Regum & Principum Chriſtianorum ſupplicationibus Sanctæ Apoſtolicæ Sedi porrectis, etiam ordo Fratrum Minorum cum Neapolitana, & Aſculana Civitatibus ſuas adjunxiſſent, ſolemni cæremoniæ, & maximo ritui de more complendis die indicta, perque orationes, jejunia, & eleemoſynas, ope omnipotentis Dei ferventiſſime implorata, ac univerſis, quæ ex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ diſciplina peragenda erant, religioſe peractis, tandem hac die in honorem Anteceſſoris Noſtri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo ſacra, qua etiam incarnati Verbi Myſterium in annua translationis Almæ Domus Lauretanæ memoria recolitur, Nos ipſi una cum iiſdem Venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac utriuſque Cleri, & Populi frequentia in Sacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum Deo ſupplicantes convenimus, ubi ſemel, iterum, & tertio pro viro Dei Jacobo a Marchia in Sanctorum Confeſſorum Canonem referendo, per Venerabilem Fratrem Noſtrum Franciſcum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Epiſcopum Cardinalem Oſtienſem, Barberinum nuncupatum; repetitis precibus, poſt cantatas de more Orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei catholicæ exaltationem, & Chriſtianæ religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, nobiſcum in plenario Conventu Baſilicæ Vaticanæ præſentium conſilio, & unanimi conſenſu, Beatum Jacobum a Marchia Ordinis Fratrum Minorum, de cujus ſanctitate, fidei ſinceritate, & cæterarum virtutum ac miraculorum excellentia plane conſtabat, & conſtat, una cum Beatis Thuribio Archiepiſcopo Limano Confeſſore Pontifice, & Agnete Politiana Virgine noſtri Ordinis Prædicatorum, Sanctum eſſe definivimus, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canoni adſcribendum decrevimus, prout præſentium tenore definimus, decernimus & adſcribimus, eundemque per omnes Chriſtifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, ſtatuentes, ut ab Eccleſia univerſali in ejus honorem ædes ſacræ, & altaria, in quibus incruentum ſacrificium Deo offeratur, ædificari, & conſecrari; & quotannis quarto Kalendas Decembres, quo die ad cœleſtem patriam evolavit, ejus feſta ſolemnia ut Sancti Confeſſoris non Pontificis, celebrari poſſint.

Indulgentiæ ejus exuvias viſitantibus conceſſæ.

§.3. Inſuper eadem auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & Confeſſis, qui eodem die feſto in memoriam Beati Jacobi a Marchia, quotannis ad ejus exuvias viſitandas acceſſerint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejuſdem feſti, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§.4. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc novorum Sanctorum luminari luſtrare dignatus fuiſſet, cantata in honorem Sanctorum Jacobi a Marchia, Thuribii Archiepiſcopi Limani, & Agnetis Politianæ ſolemni Oratione, in ara maxima ſupra confeſſionem Principis Apoſtolorum Sacroſanctum Miſſæ ſacrificium, cum ejuſdem confeſſoris & ceterorum commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam conceſſimus.

§.4. Decet igitur, ut pro tam peculiari, inſigniquc beneficio cælitus nobis conceſſo omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſæcula, aſſiduis precibus ab eo poſtulantes, ut per interceſſionem electi ſui Jacobi a Marchia, a peccatis Noſtris indignationem ſuam avertens oſtendat nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcant, quia non eſt alius Deus, niſi Deus noſter.

Gratiarum actio.

§.5. Ceterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas, ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habea-

habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

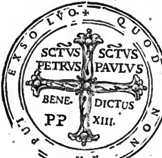
His literis plena fides adhibeatur.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ definitionis, decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo viceſimo ſexto, quarto idus Decembris, Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

✝

✝ *Ego Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Cardinalis Barberinus.*

✝

✝ *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.*

✝ *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*

✝

✝

✝ *Ego Joſeph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*

✝

✝ *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

✝

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*

✝ *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

✝ *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

✝

✝ *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

✝

✝ *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

✝

✝

✝ *Ego Curtius Tituli Sancti Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*

✝ *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝

✝

✝ *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*

✝ *Ego Joſeph Tituli Sanctæ Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

✝ *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

✝ *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*

✝ *Ego Johannes Baptiſta Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

✝ *Ego Proſper Tituli Sancti Chryſogoni Presbyter Cardinalis Mariſuſcus.*

✝ *Ego Fr. Auguſtinus Tituli Sancti Xyſti Presbyter Cardinalis Pipia.*

✝

✝

✝ *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

✝ *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

✝

✝ *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

✝ *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

✝ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

✝

✝

✝

✝

Pro-

CLV.

Dat. 10. Dec. 1724. An. 3.

Promulgatur Canonizatio B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Prædicatorum in Sanctarum Virginum Canonem relatæ.

Vid. Conſt. antecedentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Sanctæ Virgines præ aliis Deo cariſſimæ.

S. Ambroſ. exhortat. Virginitatis Capit. V.

Exod. XV. 20.

Luc. 1. 27.

2. Cor. XI. 2. Iſ. XXXVIII. 22.

Apoc. XXI. 27.

IN omnium Sanctorum, ſed præcipue Dei Virginum, meritis celebrandis, Deum ipſum glorificari conſtat, qui publicæ ſalutis palmam ſemper Virginibus dedit. In veteri Teſtamento filios Iſrael, Terra, Marique clauſos, Virgo pedes per mare duxit incolumes. In Euangelio auctorem Mundi, & Redemptorem noſtrum Virgo genuit. Virgo eſt Eccleſia, quam Paulus Apoſtolus caſtam Virginem Chriſto Domino exhibuit. Virgo quoque eſt filia Sion, Virgo eſt cæleſtis illa Hieruſalem, in quam nihil commune, nihil immundum ingreditur. Virgines demum Dei ſponſas, ſacrata Deo corpora, Dei templa ab Eccleſia catholica paſſim dici non ignoramus.

Beatæ Agnetis Politianæ ortus, vitæ integritas, & ſigna ab illa patrata.

§.1. Ex his una Beata Agnes in noſtro Ordine Prædicatorum quatuor ab hinc ſæcolis floruit, orta in Agro Montis Politiani in Tuſcia anno ſalutis 1268., eximiiſque virtutibus, quas Majores noſtri in Dei Virginibus laudaverunt, ante faciem Domini ſumme conſpicua. Hanc a prima ætate luculentis futuræ ſanctimoniæ præſigiis multoque ſignorum numero, & claritate Deus illuſtravit, præſertim ubi, etiamdum adoleſcentula, religioſum Inſtitutum amplexa eſt. Ex patrio enim Monaſterio ad aliud Proceni in Agro Urbevetano extruendum miſſa, eidem extructo præfecta eſt, ubi annis quindecim pane, & aqua jejunavit, more futuri Parentis ſui Beati Dominici Confeſſoris humi cubans, nec niſi majorum imperio ſibi gratiſſimum vitæ ordinem mutare viſa. Orationi tam ferventer inhæſit, ut Deus Ancillam ſuam a ſolo extolleret, ac cæleſti manna, quaſi nive, tunicam ei non ſemel contegeret; immo & Eccleſiam ipſam mannæ granis, figuram Crucis referentibus, Epiſcopo ad Agnetem ſolemni cæremonia conſecrandam acceſſuro, conſperſit. Ei ſecreta cæleſtia patuerunt, & princeps Tenebrarum, ea veniente, ex corporibus ab ſe truculenter obſeſſis, procul fugere coactus eſt. Tanto Dei amore flagravit, ut nocte aſſumptæ in Cœlum Beatæ Mariæ Virginis Infantem Jeſum inter ulnas Matris videre meruerit. Ex quamplurimis gratiæ ſuæ donis, quibus Dominus Ancillam ſuam cumulavit, omnium maximum præterire non licet, ei nimirum ab Angelo allatum Dominici Corporis Sacramentum. Sanctæ etiam Palæſtinæ Regiones, ubi Salvator conceptus, natus, converſatus, & paſſus eſt, ut viſitaret, a Domino eum lacrymis flagitanti, portiuncula terræ, Chriſti ſanguine aſperſæ, divinitus data eſt. De reliquiis quoque Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli idem ei contigiſſe proditum eſt: quibus & illud accedit, tanta in Deum fide excelluiſſe, ut oleum, panem, & nummos multiplicare potuerit.

Ejus obitus.

§.2. Quare Agnetis fama circumquaque diffuſa, Politiani Cives ſibi eam reſtitui ſummis votis, & precibus exorare non deſtiterunt, donec in Patriam redux, inque viſu a Beatis Viris Auguſtino, Franciſco, & præcipue Dominico ad ſe illam attrahente, mirifice recreata, ſibi, & ſuis nutu Dei Monaſterium, ſacramque ædem condere ſtatuit, impuro feminarum habitaculo in piarum Dei Virginum Domicilium ad honorem B. Mariæ Virginis ſub regula Ordinis Prædicatorum converſo, quo in loco dæmones, Corvorum ſpecie unguibus, & roſtro Agnetem, adhuc Adoleſcentulam, tanquam ſibi aliquando infeſtam futuram, vexare tentaverant. Monaſterio feliciter abſoluto, invita, omnium conſenſu præficitur, ubi in dies Chriſtianis virtutibus, ſigniſque, & prophetico etiam ſpiritu inclaruit. Tandem hora indicta, qua ad cæleſtis Sponſi nuptias properaret, peracerbis alias morbis pie, conſtanterque toleratis, afflicta decubuit, ſumtiſque magna Religione Eccleſiæ Sacramentis, Sororeſque appropinquante ſui tranſitu, mœſtas ſolata, ac Dei patrocinio ob Sanctam regulæ obſervantiam illis pro miſſo, in earum amplexibus pie obiit Decimoſecundo Kal. Majas Anno Chriſti Domini 1317. Prima Dei Virgo Clauſtralis noſtri Ordinis Prædicatorum, multis poſt dormitionem ſuam miraculis clara, beatæ Catharinæ Senenſis veneratione, ac laudibus inclyta, & eundem, ac Senenſis Virgo, Beatum Raymundum a Capua, totius poſtea Prædicatorum familiæ generalem Magiſtrum, vitæ ſuæ Scriptorem nacta.

Summi Pontifices eam, ut Sanctam Virginem venerandam agnoverunt.

§.3. Ad ſacras Agnetis exuvias corruptionis expertes, & mirifico rore aſſidue perfuſas, ob beneficia a Deo per ejus interceſſionem accepta, Chriſtifidelibus magna Religione confluentibus, felicis recordationis Deceſſor noſter Clemens Papa VII. Apoſtolicis literis indulſit, ut Fratres Prædicatores, & Politiana Eccleſia, ac Cives Beatæ Agnetis Feſtum, Officiumque ſolemniter celebrarent: quod ſimilis memoriæ Clemens Papa VIII. adprobavit, lectiones proprias confirmans eodem feſto die a toto Prædicatorum Ordine recitandas in honorem Agnetis, quam piæ recordationis Gregorius Papa XIII. in Martyrologio Romano deſcribi juſſerat. Alii quoque Anteceſſores noſtri Romani Pontifices Pius Papa V., & Clemens X. compluribus, ex S. R. E. ritu editis indulgentiis, Fidelium pietatem erga Beatam Agnetem fovere ſtuduerunt.

In Sanctarum Virginum Canonem ab hoc eodem Pontifice relata fuit.

§.4. Quibus omnibus ſub ſimilis memoriæ Clemente XI. diſcuſſis, Deique Ancillæ virtutibus, & miraculis, poſt conceſſum a Sede Apoſtolica ejus cultum, de more, coram Nobis in examen adductis, & veteri diſciplinæ, ac Sanctorum Patrum Conſtitutionibus reſpondere per omnia repertis, inque tribus Conſiſtoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum nobiſcum in Urbe præſentium rite perpenſis, unanimi eorumdem ſententia per Sedis Apoſtolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, & Principum Chriſtianorum, atque Ordinis Prædicatorum enixis precibus pro Agnete in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda Apoſtolicæ Sedi porrectis, poſt tantæ

rei

Digitized by Google

rei perficiendæ ſolemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemoſynas Omnipotentis Dei opem ferventiſſime imploratam, Nos demum univerſis, quæ ex Anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutionibus, & S. R. E. diſciplina peragenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Anteceſſoris noſtri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo ſacra, qua etiam incarnati Verbi myſterium in annua translationis almæ Domus Lauretatæ memoria recolitur, una cum iiſdem Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac utrinſqoe Cleri, & Populi frequentia in Sacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum, Deo ſupplicantes convenimus, ubi ſemel iterum, & tertio pro Beata Agnete Politiana in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda precibus repetitis per venerabilem Fratrem noſtrum Franciſcum S.R.E.Epiſcopum Cardinalem Oſtienſem, Barberinum nuncupatum, poſt decantatas ſacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Chriſtianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de eorumdem Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, nobiſcum in pleoario conventu Baſilicæ Vaticanæ præſentium, conſilio, & unanimi conſenſu, Beatam Agnetem Politianam Ordinis Prædicatorum, de cujus Sanctitate, fidei ſinceritate, & cæterarom Virtutum, ac miraculorum excellentia plene conſtabat, & conſtat, una cum Beato Thuribio Confeſſore, & Pontifice Eccleſiæ Limanæ, & Beato Jacobo a Marchia Confeſſore non Pontifice Ordinis Minorum, Sanctam eſſe definivimus, Sanctarum Virginum non Martyrum canoni adſcribendam decrevimus, prout præſentium tenore definimus, decernimus, & adſcribimus, eamdemque per univerſos Chriſtifideles, tamqoam vere Sanctam, honorari mandavimus, & mandamus, ſtatuentes, ot ab univerſa Eccleſia in ejus honorem ædes ſacræ, & altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & coosecrari poſſint, & quotannis decimoſecuodo Kal. Majas, quo ad cæleſtem Patriam evolavit, ejus feſta ſolemnia, ut Sanctæ Virginis non Martyris celebrari poſſint.

Sacras ejus exuvias viſitantibus peculiares indulgentias cōceſſæ.

§.5. Inſuper eadem auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui eodem die feſto in memoriam Beatæ Agnetis ad ejus exuvias viſitandas acceſſerint, annum & quadragenam; iis vero, qui in Octava ejuſdem Feſti, quadraginta dies de iniunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domiuo relaxavimus, & relaxamus.

§.6. Poſtremo gratjis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc, novoqne Iuminari illuſtrare dignatus fuiſſet, cantata in honorem Sanctorum, Agnetis Politianæ Virginis, Thuribij Confeſſoris Pontificis, & Jacobi a Marchia Confeſſoris, ſolemni oratione, in Ara Principis Apoſtolorum ſacroſanctum Miſſæ Sacrificiom celebravimus cum ejuſdem Virginis, & cæterorum commemoratione, omnibuſque Chriſtiſidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam conceſſimus.

Gratiarum actio.

§.7. Decet igitur, ut pro tam peculiari, inſignique beneficio cælitus Nobis conceſſo omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, omnium bonorum Auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſæcula, aſſiduis precibus ab eo poſtulantes, ut per interceſſionem electæ ſuæ Agnetis Virginis, a peccatis noſtris indignationem ſuam avertens, oſtendat Nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcant; quia non eſt alius Deus, niſi Deus noſter.

Hæ literæ Apoſtol. ubique fidem obtineant.

§.8. Cæterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, afferri volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ io dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſeotibus adhiberetur, ſi eſſent exbibitæ, vel oſtenſæ.

Nemo eas infringere audeat.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc pagioam noſtræ definitionis, Decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimoſexto Quarto Idus Decembres Pontificatus noſtri anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†

† *Ego Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Card. Barberinus.*

†

† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Otthobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*

† *Ego Joſeph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperalis.*

†

† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†

†

†
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbiter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolius de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joſeph Tituli S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Proſper Tituli S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Mariſuſcus.*
† *Ego Frater Auguſtinus Tituli S. Xiſti Presbyter Cardinalis Pipia.*
†
†
† *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
† *Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
†
†
†
† *Ego Julius Tituli S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Anciranus.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CLVI.

Decernitur ut quidam fundus, ſeu cumulus inſtituatur pro agenda Beatificatione, ſeu Canonizatione eorum, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum ſanctitatis fama obierunt. Dat. 11. Dec. 1726. An. 3.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Jun. 4. P. 1. promulgata fuit Canonizatio B. Philippi Benitii dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium à cura Sanctorum venerationis promovendæ.

APoſtolatus cura, quam Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis Altitudo humilitati Noſtræ meritis licet, & viribus longe impari, imponere dignata eſt, Nos urget, ut piis fidelium quorumcumque præſertim ſub ſuavi Religionis jugo Domino aſſidue famulantium votis ad promovendam in terris Chriſti Servorum, & Ancillarum cum eo in beata æternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem aſſenſum paterno affectu præbeamus.

Facti expoſitio.

§. 1. Cum itaque, ſicut dilecti filii Petrus Maria Pieri Prior, ac Joſephus Maria Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecerunt, idem inclytus Ordo plurimos pietate, virtutibus, atque vitæ ſanctimonia eximios filios tanquam vitis abundans in Agro Dominico omni fore tempore protulerit, quorum memoria in tenebris, ac oblivione hominum deliteſcit, eo quod nulli redditus ad eorum cauſas coram Congregatione Venerabilium fratrum Noſtrorum S. R. E.

S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſita, ut moris eſt, agendas, ſeu illorum inter Beatos, aut Sanctos relationem procurandam ſuppetunt, deſtinative reperiuntur.

Proponitur à Priore, & Procuratore Generali dicti Ordinis ex quibus pecuniis poſſet institui prædictus fundus.

§.2. Ipſi Exponentes præcipua ſui Ordinis luminaria, quæ ſuper candelabrum poſita omnibus, qui in Domo Dei ſunt, prælucerent, ita in abſcondito, & ſub modio jacere ægre ferentes, animum adjecerunt, ut quamdam rationem inirent, qua abſque gravi ejuſdem Ordinis incommodo pecuniæ in hanc adeo piam cauſam comparari, & congeri poſſent; cumque re univerſa accurate perpenſa cognoviſſent uſum olim in dicto Ordine invaluiſſe ante duodecim circiter annos a Congregatione tunc exiſtentium dictæ S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper diſciplina Regulari ſpecialiter deputata ſublatum, quod Secretariis Prioris, ſive Vicarii generalis pro tempore exiſtentis ipſius Ordinis ſcutum unum Monetæ Romanæ pro certis patentibus literis, quæ illius fratribus expediebantur, exſolveretur, unde trecentorum, vel quadringentorum ſcutorum paris monetæ ſumma, quæ in privatam Prioris, ſeu Vicarii Generalis, ejuſve Secretariorum prædictorum utilitatem tunc cedebat, quotannis retrahebatur, exponentes prædicti uſum hujuſmodi retineri, ſeu inſtaurari, ac ex pecuniis inde proventuris quemdam cumulum, ſeu fundum, ac multiplicum, ſumptibus eorum, qui in Ordine præfato cum Sanctitatis fama floruerunt, ac deceſſerunt cauſis inſtruendis, & agitandis, ſeu Beatificationi, ac Canonizationi procurandæ, & faciendæ neceſſariis deputandum, inſtitui ſummopere deſiderent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces eorundem.

§.3. Nos igitur ipſorum Exponentium propoſitum hac in re quantum cum Domino poſſumus juvare cupientes, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod memoratus uſus ſolvendi, ac exigendi reſpective ſcutum monetæ præfatæ pro dictis Patentibus Literis, qui in eodem Ordine ante paucos annos vigebat, ſicut præmittitur, deinceps retineatur, ac ſervetur, ſive de novo inducatur, nec ipſæ patentes Literæ antea relaxentur quam ſolutio realiter, & cum effectu ſecuta fuerit; pecunia vero inde proventura a ſupradictis Exponentibus, ac pro tempore exiſtentibus Priore, & Procuratore Generalibus ejuſdem Ordinis fideliter cuſtodiantur, atque de Semeſtri in Semeſtre penes Montem Pietatis de Alma Urbe Noſtra deponantur, & in tot locis Montium Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ non vacabilium inveſtiantur, ex quorum fructibus cumulus, ſeu multiplicum, ac fundus ſumptibus neceſſariis pro cauſis, ſeu Beatificatione, vel ſolemni Canonizatione dicti Ordinis Alumnorum, ſeu Religioſorum, qui pie, ac cum Sanctitatis fama obierunt peragendis, & non in aliam quamcumque cauſam deſtinandus, ac deputandus inſtituatur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, præcipimus, & mandamus.

Inſtituitur præfatus fundus.

§.4. Ubi autem aliquot expenſas in opus hujuſmodi facere neceſſe fuerit, tunc Priori, ac Procuratori Generalibus Ordinis præfati pro tempore pariter exiſtentibus, ut cum conſenſu ejuſdem S. R. E. Cardinalis dicti Ordinis apud Apoſtolicam Sedem Protectoris, & non aliter eam dumtaxat pecuniæ quantitatem, quæ neceſſaria ab eis conjunctim dijudicabitur ex cumulo ſeu multiplico, ac fundo prædicto deſumere, ſeu pro illa rata tot ex dictis locis Montium vendere, & alienare, eamque in expenſas prædictas, & non in alios uſus erogari libere, & licite poſſint, & valeant, opportunam facultatem, & licentiam eadem auctoritate harum ſerie impertimur. Quo ſi aliqua fraus, vel dolus pro parte Prioris ſeu Procuratoris Generalium prædictorum in præmiſſis quomodolibet admiſſi, ſeu pecuniæ præfatæ alio converſe fuerint, ultra pœnas per Canonicas Sanctiones adverſus res Sacras, & Eccleſiaſticas alienantes, & diripientes inflictas per eos propterea incurrendas, officiis ſuis, ac voce activa, & paſſiva perpetuo quoque privati ſint, ac eſſe cenſeantur eo ipſo.

Nonnullæ Ordinationes hac ſuper re.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ cum derogatoriis.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Auguſti MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri An. III.

CLVII.

Confirmantur declarationes, & ſanctiones quædam editæ in Capitulo Generali Congregationis Caſſinen., & Monaſteria ejſudem a Depoſiti Capitularis ſolutione abſolvuntur.

Dat. 13. Dec. 1726. An. 3.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Aug. 4. P. 2. confirmatæ fuerunt quædam literæ Apoſtolicæ in favorem Eccleſiæ, & Abbatis Ord. S. Benedicti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura gerenda Ord. Regularium.

COmmiſſi Nobis divinitus Paſtoralis officii ratio exigit, ut paternam Monaſticorum Ordinum in Eccleſia Dei pie, ſancteque inſtitutorum, ac multiplicibus meritis fulgentium curam gerentes, ipſos in ſalutari eorum vivendi norma, Regularique obſervantia confovere atque conſervare ſatagamus, ac proinde ea, quæ pro felici, proſperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque facta, atque ordinata eſſe noſcuntur, quo firmiori ſtabilitate perennent, Apoſtolici muniminis præſidio roboremus, aliaſque ad id ſollicitudinis noſtræ partes libenter interponamus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina penſitis, ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Facti expoſitio.

§.1. Expoſui ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Seraphinus Tanſius Abbas, & Procurator Generalis Congregationis Caſſinenſis Monachorum Ordinis S. Benedicti, quod cum ſuborta eſſent quædam dubia ſuper recta intelligentia Conſtitutionum ejuſdem Congregationis a Sede Apoſtolica confirmatarum, & ab illius Capitulo Generali noviſſime celebrato, plures dictæ Congregationis Abbates Viri pietate, prudentia, doctrina, ac rerum uſu præſtantes, qui ea diligenter, & ſedulo examinarent, atque juxta mentem, & ſpiritum Conſtitutionum prædictarum dirimerent, ſelecti, & deputati fuiſſent, ipſi Abbates nonnulla ex præfatis dubiis rite, & ordine emanarunt, ac reſolverunt, Conſtitutioneſque prædictas intelligendas, ac in poſterum ſervandas fore declararunt in hunc modum, videlicet.

Declarationes prædictæ.

De Viſitatoribus.

§.2. Primo: Antiquior Viſitator, qui ſucceſſit Præſidentiæ ob mortem Præſidis, eligi poſſit in Definitorem in Capitulo proxime ſubſequenti. Secundo: Qui in uno Capitulo electus eſt Viſitator, nonniſi expleto ſexennio a die Electionis, eligi rurſus poſſit in Viſitatorem. Tertio: Si Viſitatorum quiſpiam ad Diætam venire non poſſit, in ſupplementum advocetur vicinioris Monaſterii Prælatus, quamvis eſſet illius tantum Abbas Adminiſtrator. Quarto: Conſtitutio, quæ extat ſecunda parte *Conſtit. Caſſin. cap.3. num.2.* decernens unum tantum ex Siciliæ Viſitatoribus ad Diætam venire poſſe, intelligenda eſt ſolum in eo caſu, quo ambo Viſitatores pro Provincia Sicula, ex Prælatis ejuſdem Provinciæ aſſumentur: & tunc ſolum Abbas localis Monaſterii, in quo Diæta celebratur, vel alius ex viciniori Monaſterio ſupplere debet locum alterius Viſitatoris abſentis, non vero quando unus tantum ex eadem Provincia aſſumeretur, & alter ex Provinciis Italiæ; quam enunciatæ Conſtitutionis declarationem approbavit, & confirmavit Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium 3. Septembris 1723.

De Adminiſtratoribus Monaſteriorum.

§.3. Quinto: Dum contingit aliquem Prælatum deputatum in Adminiſtratorem alicujus Monaſterii tamdiu illi præeſſe, ut temups in Adminiſtratione impenſum computetur pro regimine prædicti Monaſterii, dictum tempus computari quoque debeat pro vacatione a priori Monaſterio, prout declaravit S. Congregatio Concilii die 3. Martii 1725. Sexto: Nullus in Capitulo Generali eligi poſſit in Viſitatorem, qui tunc primo in eodem Capitulo electus eſt in Abbatem, ſed illi eligantur, qui ſaltem in Diæta præcedenti electi fuerint Abbates. Septimo: Per verba illa *Declarat. 3. ad 33.* Regulæ: *cum effectu, & realiter*, nedum intelligantur omnes res mobiles pretio æſtimabiles apud defunctum extantes, ſed etiam quæ habentur loco pignoris, dummodo res pignorata extet apud ipſum; nam ſi extat apud alium, cenſeri debet pro pecunia credita. Sicut etiam pecunia credita cenſeri debet illa, pro qua defunctus rem ſtabilem haberet hypothecæ obnoxiam. Singraphæ pariter bancariæ quæcumque vulgo *Cedole, Fedi di Credito, Biglietti di Cartulario*, & ſi quæ aliæ ſint ejuſdem naturæ, habeantur pro pecunia numerata, ac proinde intelligantur eſſe illius Monaſterii, in quo Monachus moritur. Octavo. Verba illa ejuſdem Declaratorii tertii: *Niſi forte ad levandam conſcientiam &c.* Id unum tantum ſignificant, quod ſolum poſſit, & debeat Monachus decedens ad conſcientiam ſuam levandam declarare, res aliquas pertinere ad hoc, vel illud Monaſterium, quando ſcit, & credit, res illas ad tale Monaſterium ſpectare titulo Juſtitiæ ex motivo rigoroſæ reſtitutionis. Nono: Æs alienum, quod Monachus extra Monaſterium ſuæ profeſſionis decedens, contraxerit legitime ad formam *Declaratorii 10. ad cap.33. Regulæ*, perſolvatur a Monaſteriis proportione habita ad bona, & credita, quæ illi reſpective ceſſerint.

De electione Viſitatorum.

De rebus, quæ in obitu Monachorum cedunt Monaſterio.

Quid agendum mortuo Abbate, ſive Adminiſtratore alicujus Monaſterii.

§.4. Decimo: Mortuo Abbate, vel Adminiſtratore alicujus Monaſterii, Prior, vel qui Superior ex præſcripto Conſtitutionum præeſt, accitis omnibus Decanis, & ſi iſti pauciores ſint, quam tres, advocatis ad ſupplendum ternarium numerum Monachis antiquioribus, conficiat Inventarium omnium, quæ deſtinata erant in uſum ejuſdem Abbatis, vel Adminiſtratoris defuncti, a prædictis ſubſcribendum, & ſigillo Monaſterii ſignandum, & nihil amoveatur, vel diſtrahatur, quod conſervari poteſt, uſque dum Abbas Monaſterii aliquis a Patre Præſide, & Viſitatoribus Adminiſtrator deſtinatus acceſſerit, vel ipſemet Prior, aut alius in Monaſterii Paſtore viduati adminiſtratione perſiſtat, vel ad eam deputetur. Undecimo: Ad Ordines promovendi examinentur a Patribus Viſitatoribus in actu Viſitationis pro omnibus Ordinibus, ad quos per ſubſequens Triennium aſcendere poſſunt, habito prius tractatu inter Superiores; qui etiam pro Sacerdotibus ad Decanatum promovendis habendus eſt, prout ſtatuitur prima parte *Conſtit. cap.22. numero tertio de Conventuum Ordinatione*; eoque tractatu præmiſſo, nomina promovendorum tum ad Ordines, tum ad Decanatum, non per ſupplicem libellum a Superioribus ſubſcriptum, ſed in ſimplici ſchedula abſque ulla ſubſcriptione Patribus Viſitatoribus exhibeantur; ut ipſi deinde in examine de ſingulorum meritis exquirant, & juratum teſtimonium a Superioribus exigant ad formam in eadem Conſtitutione præſcriptam. Qui vero Clerici fuerint ad Ordines a Patribus Viſitatoribus approbati, ſuo quoque tempore novo ſubjiciantur examini, & circa ſcientiam, & circa mores coram Prælato, & Patribus Monaſterii inſtituendo, per ſecreta eorum ſuffragia approbandi, vel reprobandi.

De promovendis ad Ordines.

De Anniverſario celebrando uno die infra octavam commemorationis omnium defunctorum.

bandi. Duodecimo: Ad præſcriptum Decreti Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti XIII. emanati die 5.Julii 1724. pro reductione Miſſarum, quolibet anno in perpetuum celebretur uno die intra octavam commemorationis omnium Defunctorum Anniverſarium in uno Monaſterio ex ſingulis ſeptem Provinciis, pro quibus deſtinantur Monaſteria Montis Caſſini, S.Martini de Panormo, S.Vitalis Ravennæ, & S.Mariæ de Florentia, necnon Monaſterium S. Juſtinæ de Padua, S. Joannis Evangeliſtæ Parmæ, & S.Catharinæ de Janua.

Sanctiones prælatæ.

§.5. Præterea quædam novæ Sanctiones pro ſalubri, providaque ipſius Congregationis directione in nupero Capitulo Generali prædicto editæ fuerunt, tenoris, qui ſequitur, nimirum.

Qui Abbates excludendi a Capitulo Generali.

Primo: Excludantur a Capitulo Generali Abbates, qui Taxas, & annuas quindenniorum portiones non perſolverint, non ſolum quando Monaſterio debitori præſunt, ſed etiam a primo Generali Capitulo, quod habebitur, poſtquam ad alterius Monaſterii regimen tranſlati fuerint; cui tamen intereſſe poterit Abbas in Diæta præcedenti deſtinatus ad regimen prædicti Monaſterii debituris, dummodo ſolutionibus eo anno debitis ex integro ſatisfecerit, non tamen qui per longius tempus illi præfuerit, & ſaltem partem aliquam debiti a ſuo prædeceſſore contracti non perſolverit.

De Studentibus.

Secundo: Patres Viſitatores, dum Monaſteria viſitant, Studentes, quos in eis repererint, diligenter examinent, ut definitorio voce, vel ſcripto teſtimonium proferre poſſint de idoneitate, vel ſufficientia eorum, qui ad Collegium Romanum S.Anſelmi admitti proponuntur.

De Regeſtis Congregat.

Tertio: Dum nova confici Congregationis noſtræ publica regeſta opus fuerit, vetera Romam tranſmittantur aſſervanda cum aliis in Archivio Procuratoriæ Generalis.

Preces Procuratoris Generalis totius Capituli pro confirmatione prædictorum.

§.6. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſi Seraphino a memorato Capitulo Generali injunctum fuerit, ut declarationum ejuſmodi Conſtitutionum, novarumque Sanctionum, ſicut præmittitur, editarum, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius approbationem, & confirmationem a Nobis impetrare procuraret, ſimulque nomine ipſius Capituli Generalis enixe peteret,

Tum pro exemtione a ſolutione Depoſiti Capitularis:

quatenus Monaſteria ipſius Congregationis a ſolutione depoſiti Capitularis, ut vocant, cui propter reductionem illius Capitulorum Generalium, ac Diætarum intermediarum de biennio ad triennium alias factam, juxta quaſdam fel. recordat. Innocentii PP.XI. Prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis die 26.Martij 1681. deſuper expeditas literas obnoxia reperiuntur, eximeremus, cum modo alia ſuppetant congrua remedia ſublevandi dictam Congregationem ab ære alieno, quo premitur, quin Monaſteriis prædictis, decimis extraordinariis jam gravatis, alia onera imponere opus ſit; Quare Seraphinus præfatus Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.7. Nos igitur prædicti Capituli Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, ipſumque Seraphinum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.Eccl. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti filii noſtri Bernardi Mariæ ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalis de Comitibus nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Protectoris ſibi deſuper factam, attenderunt, conſilio,

Confirmatio relatarum declarationum, & Sanctionū.

omnes, & ſingulas ſupradictarum Conſtitutionum declarationes, ac novas reſpective in præfato Capitulo Generali editas Sanctiones præinſertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Conceſſio præfatæ exemtionis.

Præterea Monaſteriis prædictæ Congregationis Caſſinen. petitam a ſolutione enarrati depoſiti Capitularis exemtionem eadem auctoritate harum ſerie concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ cum decretorum.

§.8. Decernentes ipſas præſentes literas, ac declarationes, & Sanctiones præinſertas, necnon exemtionem ejuſmodi ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obſtantibus, quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, Innocentii Prædeceſſoris literis ſupradictis, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dictæ Congregationis Caſſinen., etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumtis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XXIII. Nov. MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Pro-

CLVIII.

Dat. 29. Dec. 1726. An. 3.

Promulgatur Canonizatio B. Franciſci Solani Ordinis Min. de Obſerv., Sanctis adſcripti.

Vid. Conſt. ed. 2726. Dec. 10. P. 3., & ſequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à cura manifeſtandi in terris Servorum Dei gloriam.

AD Fidelium Dei Servorum gloriam in terris manifeſtandam, unde cultus Divinus maxime augeri, & frigeſcentia corda hominum ad veræ pietatis opera, præclaris eorum exemplis inflammari, atque erigi poſſint, libenti, & pervigili animo intendimus; quoniam Chriſtum Dominum in Sanctis ejus laudare jubemur. Hinc Beatum Dei Servum Franciſcum Solanum ex Ordine Fratrum Minorum, qui a regulari Obſervantia nuncupantur, Chriſtianarum virtutum præſtantia, & miraculorum numero illuſtrem nacti, magnum Populis, noſtræ ſolicitudini creditis, præſidium nos allaturos putavimus, ſi eum ſolemni S.R.E cæremonia hac die, in honorem Beati Joannis Apoſtoli, & Euangeliſtæ Deo ſacram, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canoni adſcriberemus.

B. Franciſci Solani ortus, pia educatio, vitæque Religioſæ inſtitutio.

§. 1. Montiliæ, Hiſpaniæ, Bæticæ Oppido ſub Eccleſia Cordubenſi, quam complures Chriſti Martyres nobilitarunt, Franciſcus Solanus voluntate Martyr futurus, lucem vitalem adſpexit Sexto Idus Martias anno reparatæ ſalutis 1549. ingenuis, piiſque Parentibus ortus, qui filium timorem Dei, virtuteſque, Chriſtiano homine dignas, ſollicite docendum curarunt, quibus ipſe animo accenſus, in Fratrum Minorum, qui a Regulari Obſervantia nuncupantur ſacram familiam adoleſcens cooptatus eſt; in ea miris, & multis ſevioris diſciplinæ, Chriſtianæque humilitatis argumentis eluxit, diu, noctuque Divinæ Pietatis, aſſiduæque pœnitentiæ exercitiis intentus, Beatos etiam illos Patres Benedictum, & Franciſcum imitatus, qui ſe nudos inter pungentiſſimas ſpinas projecerunt, ut omnem vim ſenſuum domarent. His, aliiſque præclaris animi dotibus ex ejus admirando tenore vitæ identidem prodeuntibus, ſacris ipſe concionibus, quas ardentiſſima charitas, cæteræque eximiæ virtutes, in eo fulgentes, ornabant, animas lucrifaciens, Sancti elogium paſſim conſecutus eſt, præſertim ubi ægri pueri corpuſculum, totum ulceribus tectum, amotis linteis, labens, ſanitati reſtituit.

Ejus pietas erga peſtifero morbo tabeſcentes.

§. 2. Sed lue crudeli graſſante in Hiſpania Bætica, maximam ſuam Charitatem Dei famulus morbo peſtifero tabeſcentibus patefecit, ubi humano, & ſpirituali ſolatio deſtitutis in tanta calamitate opem laturus, pereuntium animabus, corporibuſque curandis, nulla mortis formidine territus, ſummam operam dedit; immo & ipſe mortali contagione infectus, & manu Dei ſoſpes redditus, in priſtino miniſterio uſque ad lethalis morbi finem ſe alacrius exercere porrexit.

Magna ejuſdem modeſtia, & charitas erga proximorum ſalutem.

§. 3 Per ora omnium Solani Sanctitatis fama percrebreſcente, Vir modeſtiſſimus, qui Dei, non ſuam gloriam quærebat, ſe ei clam ſubducere cogitavit. Quare martyrii pro Chriſto ſubeundi percupidus, hanc ſibi gratiam a majoribus dari humillime flagitavit, ut in Africam, verbum Dei prædicaturus, trajiceret. Compos tamen voti nequaquam factus, hoc tandem obtinuit, ut ad remotiſſimos Indos Euangelica doctrina imbuendos cum aliis verbi Dei præconibus navigaret. Animarum ſalutem multis, iiſque graviſſimis Maris, Terræque periculis Vir Dei præferens, non ſine prodigio ad vineam, ſibi a Domino paratam laborioſe excolendam cum ſociis adplicuit, utque oves errantes ex lupi faucibus ereptas Summo Paſtori ſervaret, nullis incommodis, & vigiliis pepercit. Alienas ærumnas ſuas ratus, eique amore, & proximi æſtuans, lingua gentium divinitus percepta ſuaviſſimos ſermones habens, Dei gratia id præſtitit, ut Barbari, depoſita feritate, ad Solanum inſtruendi ultro & certatim accurrerent; unde factum, ut innumeram eorum multitudinem ſacro fonte regeneraret, tanti apud omnes habitus, ut ipſe ab iis facile obtineret, quæ alias pœnarum metus, & rigor extorquere non poterant. Quantum ejus præſentia, piique ſermonis vis apud Indos poſſet, tunc maxime patuit, quum multa millia infidelium; Chriſtianis, de more, in Dominicæ Paſſionis Myſteriis recolendis feria V. in Cœna Domini ſancte occupatis, cruentam cædem jamjam allatura, ipſe Dei verbo exarmavit, diverſæque ac ſibi ignotæ linguæ barbaros homines uno idiomate allocutus, non ſolum pacem ſuaſit, ſed ad Chriſti fidem ſupra novem millia convertit. Pervulgata Franciſci fama, miris geſtis identidem aucta, ipſe ad latibula confugiens, eam declinare conabatur, nec niſi majorum imperio obtemperans, munera ſibi impoſita obivit, donec Limam, Orbis Americani Principem Civitatem miſſus, incolarum animos ad pœnitentiam cohortatus, ni agant, alter Jonas extremam cladem interminatur. Nec mora, omnes ad ſeriam criminum ſuorum pœnitentiam agendam perduxit.

Ejuſdem obitus miraculis clarum, necnon poſtmodum Beatis adſcribitur per Clem. X.

§. 4. Interim ſummis pro Dei gloria amplificanda laboribus confectus, ſupremæ vocationis diem ſibi imminentem agnoſcens, Sanctiſſimis Eccleſiæ Sacramentis muniri voluit, & pridie idus Julias Anno Chriſti Domini MDCX. in honorem Beati Eccleſiæ Doctoris Bonaventuræ, cujus patrocinio ſe olim addixerat, Deo ſacra, manibus in Crucis figuram compoſitis, pias oratiunculas recitans, ſemperque in Domino fixus in Cœnobio Limano Sanctiſſimi Nominis Jeſu expiravit. Franciſci anima in Cælum recepta, ſacræ ejus exuviæ antea ſubnigræ, mox pulchræ & candidæ apparuerunt, ſuavique odore perfuſæ, undique ad eas venerandas concurrentibus Populis, ejuſque veſtium particulas ſibi pro ſacris reliquiis ſervandas parare contendentibus. Solani poſtea virtutibus, & miraculis omnium præconio ubique diffuſis, & apud hanc Sanctam Apoſtolicam Sedem probatis, piæ memoriæ Anteceſſor noſter Clemens Papa X. nono Kal. Februarias anno ſalutis 1675. Franciſcum Solanum ritu S.R.E. Beatis adſcripſit.

Sanctis ritu ſolemni adnumeratur per eumdem hunc Pon tif.

§. 5. Poſtmodum vero per Venerabiles Fratres noſtros S. R. E. Cardinales novis miraculis, a tempore ejus Beatificationis patratis, in præſentia noſtra æque diſcuſſis, inque tribus Conſiſtoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabi-

tabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Nobiſcum Romæ præſentium rite perſpectis, unanimi eorumdem ſententia per Sedis Apoſtolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque ac Principum Chriſtianorum, totiuſque Ordinis Fratrum Minorum pro Beato Franciſco Solano in Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canonem referendo, precibus Nobis etiam porrectis, poſt tantæ rei perficiendæ ſolemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventiſſime imploratam, demum univerſis, quæ ex Anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutionibus, & S.R.E. diſciplina agenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Beati Joannis Apoſtoli, & Evangeliſtæ Deo ſacra, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac utriuſque Cleri, & Populi frequentia in Sacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum Deo ſupplicantes convenimus, ubi ſemel iterum, & tertio pro Viro Dei Franciſco Solano in Sanctorum Confeſſorum Canonem referendo, per Venerabilem Fratrem noſtrum Laurentium S. R. E. Epiſcopum Cardinalem Tuſculanum, Corſinum nuncupatum, precibus repetitis, poſt decantatas ſacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Chriſtani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de eorumdem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, nobiſcum in plenario conventu Baſilicæ Vaticanæ præſentium, conſilio & unanimi conſenſu, Beatum Franciſcum Solanum Hiſpanum Ordinis Fratrum Minorum, qui a regulari Obſervantia appellantur, de cujus Sanctitate, Fidei ſinceritate, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene conſtabat, & conſtat una cum Beatis Viris, perinde Confeſſoribus non Pontificibus, Peregrino Latioſo a Foro Livii Ordinis Fratrum Servorum B.M.V., & Joanne a Cruce Ordinis Fratrum Excalceatorum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, Sanctum eſſe definivimus, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canoni adſcribendum decrevimus, & definivimus, prout præſentium tenore decernimus, definimus, & adſcribimus, eumdemque per omnes Chriſtifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, ſtatuentes, ut ab Eccleſia univerſali in ejus honorem ædes ſacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur conſtrui poſſint, & quotannis pridie idus Iulias, quo die ad cæleſtem Patriam evolavit, ſolemnia ejus natalitia, ut Sancti Confeſſoris non Pontificis, celebrari poſſint.

Indulgentiæ ejus exuvias Viſitantibus conceſſæ.

§.6. Inſuper eadem auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui eodem ſolemni die natalitio in memoriam Beati Franciſci Solani quotannis ad ſacras ejus exuvias venerandas acceſſerint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejuſdem feſti, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§.7. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc novoque luminari illuſtrare voluiſſet, cantata in honorem Sanctorum Franciſci Solani, Peregrini Latioſi, & Joannis a Cruce ſolemni oratione, in ara maxima ſupra Confeſſionem Principis Apoſtolorum ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebravimus cum ejuſdem Confeſſoris, & cæterorum commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam conceſſimus.

Enarrantur alia quæcumque geſta in ejus Canonizatione.

§.8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis conceſſo omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, & bonorum omnium auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſæcula, aſſiduis precibus ab eo flagitantes, ut per interceſſionem electi ſui Franciſci Solani, a peccatis noſtris indignationem ſuam avertens, oſtendat nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcant, quia non eſt alius Deus, niſi Deus noſter.

His literis ubique fides adhibeatur.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

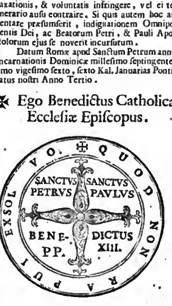
Nemo eas infringere audeat.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ definitionis, Decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, ſexto Kal. Januarias Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†

† *Ego Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Cardinalis Barberinus.*

†

† *Ego*

† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Ottbobonus S. R. E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*

† *Ego Joſeph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*

†

† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†
†
†
†
†
†

† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.*

† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

†

† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

†

† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†
†

† *Ego Curtius Tituli Sancti Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†
†
†
†
†
†
†

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†
†
†

† *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† *Ego Cornelius tit. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.*

†
†

† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*

† *Ego Joſeph Tituli Sanctæ Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†

† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*

† *Ego Johannes Baptiſta Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Proſper Tituli Sancti Chryſogoni Presbyter Cardinalis Mariſuſcus.*

†

† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*

†

† *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

†

† *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

†
†
†

† *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Card. Oliverio.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CLIX.

Promulgatur Canonizatio B. Peregrini Latioſi Ordinis Serv. B. M. Virg., Sanctorum faſtis adſcripti. Dat. 27. Dec. 1726. Ann. 3.

Vid. Conſt. præced., & ſequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

REdemptor humani generis Chriſtus Dominus, qui fideles famulos ſuos cæleſtis beatitudinis conſortes efficere conſuevit, eos peculiari præmiorum retributione proſequitur, quos ingentior meritorum excellentia commendat, ſicque Sancta Mater Eccleſia ſui ſponſi veſtigiis inſiſtens, licet omnes cum ipſo viventes in Cælo ſolicitis ſtudiis honoret, illos tamen, qui ſupra cæteros virtutum, & miraculorum præſtantia in terris fulſerunt, præcipuis honoribus venerari diſponit. Tam piis cauſis inducti, Bea-

Exordium E conſuetudine Eccleſiæ præcipuos honores decernendi eis, qui meritis ſupra alios claruerunt.

Beatum Peregrinum a Foro-Livii, quatuor abhinc ſæculis in Ordine Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis aſperrima pœnitentia, & Chriſtianis moribus clarum, ac ſignis, etiam quæ Omnipotens Deus per ejus merita oſtendit, nos hac ipſe die, in honorem B. Joannis Apoſtoli, & Euangeliſtæ Deo ſacra, ſolemni Eccleſiæ Romanæ cæremonia in ſanctorum Confeſſorum canonem referre decrevimus, ut in magnis, multiſque tanti viri virtutibus, earumdem auctoris ſummi Dei nomen per omnes gentes celebrari audiatur.

Peregrini ortus, educatio, mores, converſio, & ſanctitas.

§.1. In Foro Livii, præcipua Beati Petri Civitate in Æmilia ex perhoneſta Latioſa proſapia ortus eſt Peregrinus anno Chriſti Domini 1265. quem, licet Chriſtiane educatum, atque a teneris annis Deiparæ Virgini ſpeciali ſtudio addictum, tamen corrupti ſæculi mores eo abduxerunt, ut civilibus Patriæ diſcordiis, & ſeditionibus involutus, a legitimo imperio ſanctæ Apoſtolicæ Sedis una cum reliquis ſuis conterraneis deficeret, eo etiam prolapſus, ut Philippum Benitium, ejuſdem familiæ Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, poſtea ob vitæ ſanctimoniam Dei Confeſſoribus adnumeratum, quem recolendæ memoriæ Anteceſſor noſter Martinus Papa, illuc miſerat, ut ſacris Concionibus Livienſem Populum ad ſaniorem ſenſum revocaret, contumeliis, & lapidibus cæſum, atque extra Civitatem ejectum, alapa in faciem percuteret. Philippo tamen pro hoſtibus ſuis Deum exorante, Peregrinus admiſſi criminis dolore tactus, flevit amare, ac Philippum extra Civitatem propere adiens, veniam ſupplex deprecatus eſt, in quæ viam ſalutis a pio viro ductus, Regulæ Fratrum Servorum nomen daturus, monitu Deiparæ Virginis, atque Angelo comite, Senas, quæ eſt Civitas Virginis, ſtatim profectus eſt, ubi novum plane hominem induens, omni genere pœnitentiæ ſe totum Deo dicavit, ut præteritum facinus undequaque expiaret. Itaque in alterum plane hominem immutatus, diuturnis jejuniis, & macerationibus corpus domans, meditationibus, vigiliis, ac lacrymis, perque totos triginta annos nunquam ſedens, ſed parieti vel ſaxo incumbens quieſcere ſolitus, omnium admirationem in ſe convertit. Charitati maxime ſtudens, ad peccatorum ſalutem tanta ſolicitudine operam dedit, ut triginta latrones in ſilvis alienæ vitæ, & bonis inhiantes, adire non formidaverit, omneſque, Deo favente, ad ſeriam pœnitentiam atraxerit, propterea Æmiliæ Apoſtolus vocatus.

Magna ejuſdem fides, & virtus gravi morbo probata.

§.2. Quanta in Deum fide excelluerit, inde fit palam, quod deficientem annonam, in pauperes erogandam, divinitus multiplicaverit. Sed manus Domini excelſam Peregrini virtutem morbo, omnium truculentiſſimo, adhuc probare voluit. Crus enim viri Dei mortifero tumore contabuit: quique per triginta annos nunquam ſederat, in lectulo decumbere coactus eſt. Mox graveolenti gangræna cruciatus, ac Jobo perſimilis, ab omnibus derelictus, neque ideo mœſtus, quum de crure amputando ſupremum conſilium iniretur, præſenti Dei ope convaluit, ut nec veſtigium ullum plagæ appareret. Quare Peregrini, Deo chari, virtutum fama ubique diffuſa, omnium ore *Sancti* elogio paſſim vocari meruit.

Meritis inclytus pie obiit, & miraculis illuſtratur.

§.3. Tandem poſt exactum in perfectiſſimo Dei famulatu octoginta annorum curriculum, febri correptus in Cœnobio Fratrum Servorum, quod in Patria excitandum curaverat, meritorum plenus obdormivit in Domino Kalendis Maji anno reparatæ ſalutis MCCCXLV. tanta ſanctimoniæ laude inclytus, ut finitimis Populis corpuſculum ejus veneraturis magna frequentia undique adcurrentibus, portæ ipſæ Civitatis noctu claudi, & ſacræ exuviæ, ſuavem odorem emittentes, niſi poſt multos dies terræ mandari, nequiverint. Nec illud ſilendum, cæco ad beati viri feretrum per denſam multitudinem irrepenti, viſum cælitus reſtitutum.

Miracula per merita B. Peregrini a Deo patrata, & ejus cultus.

§.4. Quapropter ad viri Dei tumulum Chriſtifidelibus ob receptas vel recipiendas, ejus interceſſione a ſummo bonorum omnium largitore gratias, aſſidue confluentibus, ſub felicis recordationis Prædeceſſore noſtro Paulo PP. V. de Peregrini ſanctitate, miraculis & veteri cultu actum eſt, rem totam exponente Dei ſervo Roberto S. R. E. tituli Beatæ Mariæ in Via Presbytero Cardinali, Bellarmino nuncupato; inque Peregrini honorem, de ejus officio in Eccleſiis & cœnobiis totius familiæ Servorum recitando, deque ejus nomine in tabulas Martyrologii Romani referendo, rite ſancitum eſt, Poſtmodum ſedente alio Anteceſſore Noſtro felicis memoriæ Urbano Papa VIII. eædem Peregrini exuviæ corruptionis expertes ex veteri in novum atque aptius ſacellum permagna totius Civitatis veneratione translatæ ſunt, ejus officio ſub ritu duplici toti Ordini Servorum recitari permiſſo.

Inter Sanctos ritu ſolemni refertur.

§.5. Eximiis deinde, & vere Chriſtianis Peregrini virtutibus ſub aliis Romanis Pontificibus Noſtris, Innocentio XII. & Clemente XI. ad canonicas majorum ſanctiones diſcuſſi, miracula etiam poſt conceſſam viri Dei ab Apoſtolica Sede venerationem & cultum patrata, in examen per Venerabiles Fratres Noſtros S. R. E. Cardinales coram nobis de more adducta fuerunt: quibus veteri diſciplinæ per omnia reſpondere compertis, inque tribus conſiſtoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum nobiſcum in Urbe præſentium rite probatis, unanimi eorumdem ſententia, per Sedis Apoſtolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Chriſtianorum, Civitatis Livienſis, atque Ordinis Servorum enixis precibus pro Peregrino in Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canonem referendo Apoſtolicæ Sedis porrectis, tantæ rei perficiendæ ſolemnem diem indiximus, perque orationes, jejunia, & eleemoſynas Omnipotentis Dei opem ferventiſſime imploravimus, & implorari mandavimus; ac tandem univerſis, quæ ex Anteceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum decretis agenda erant, omni religione peractis, nos hoc die feſto Beati Joannis Apoſtoli, & Euangeliſtæ una cum iiſdem Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis ac utriuſque Cleri, & Populi frequentia in ſacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum Deo ſupplicantes convenimus, ubi ſemel, iterum, & tertio pro Beato Peregrino a Foro-Livii ex Ordine Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canonem referendo precibus repetitis per Vene-

nerabilem fratrem noſtrum Laurentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Epiſcopum Cardinalem Tuſculanum Corſinum nuncupatum, poſt decantatas Sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Chriſtianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de eorumdem Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum nobiſcum in plenario conventu Baſilicæ Vaticanæ præſentium, conſilio, & unanimi conſenſu, Beatum Peregrinum a Foro-Livii ex Ordine Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, de cujus ſanctitate, fidei ſinceritate, & ceterarum virtutum, ac miraculorum excellentia plene conſtabat, & conſtat, una cum Beatis Viris, perinde Confeſſoribus non Pontificibus, Joanne a Cruce Ordinis Fratrum Excalceatorum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, & Franciſco Solanó Ordinis Fratrum Minorum, qui a Regulari Obſervantia nuncupantur, Sanctum eſſe definivimus, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum canoni adſcribendum decrevimus, prout præſentium tenure definimus, decernimus, & adſcribimus, eumdemque per univerſos Chriſtifideles, tanquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus: ſtatuentes, ut ab univerſa Eccleſia in ejus honorem ædes Sacræ, & Altaria, in quibus incruentum ſacrificium Deo offeratur, ædificari, & conſecrari; & quotannis pridie Kalendas Majas ejus feſta ſolemnia, ut S. Confeſſoris non Pontificis, celebrari poſſint.

Indulgentiæ ejus exuvias viſitantibus conceſſæ.

§. 6. Inſuper eadem auctoritate omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui eodem die feſto in memoriam B.Peregrini ad ejus exuvias viſitandas acceſſerint, annum, & quadragenam: iis vero, qui in octava ejuſdem feſti, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid aliud actum in ejus Canonizatione.

§.7. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc, novoque luminari illuſtrare dignatus fuiſſet, cantata in honorem Sanctorum Chriſti Confeſſorum Peregrini a Foro-Livii, Ioannis a Cruce, & Franciſci Solani ſolemni oratione, in ara ſupra Confeſſionem Principis Apoſtolorum Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebravimus cum ejuſdem Peregrini, & cæterorum commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus, tunc præſentibus, plenariam peccatorum indulgentiam conceſſimus.

§.8. Decet igitur, ut pro tam peculiari inſignique beneficio cælitus nobis conceſſo, omnes benedicamus, & glorificemus in trinis Perſonis unum Deum, omnium bonorum auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſæcula, aſſiduis precibus ab eo poſtulantes, ut per interceſſionem electi ſui Peregrini, a peccatis noſtris indignationem ſuam avertens, oſtendat nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcant, quia non eſt alius Deus niſi Deus noſter.

His literis ubique fides adhibeatur.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, deferri, Volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nemo eas infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ definitionis, Decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, Sexto Kal. Ianuarias Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†

† *Ego Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Card. Barberinus.*

†

† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Otthobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*

† *Ego Joſeph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperalis.*

†

† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†

†

†

†

†

†

† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*

† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

†

† *Ego*

† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Preſbyter Cardinalis Zondadarius.*

†

† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†

†

† *Ego Curtius Tituli Sancti Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†

†

†

† *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† *Ego Cornelius tit. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.*

†

†

† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*

† *Ego Joſeph Tituli Sanctæ Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†

† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*

† *Ego Johannes Baptiſta Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Proſper Tituli Sancti Chryſogoni Presbyter Cardinalis Mariſuſcus.*

†

† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*

†

† *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

† *Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

†

† *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

†

†

†

† *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

†

†

†

†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Card. Oliverio.

C. *Archiepiſcopus Emiſſenus.*

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CLX.

Promulgatur Canonizatio B. Aloyſii Gonzagæ Societatis Jeſu, Sanctorum Confeſſorum Canoni adnumerati. Dat. 27. Dec. 1726. An. 3.

Vid. Conſt. præced., & ſequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium à conſuetudine Summi Pontificis Servorum Dei ſanctitatem toti Eccleſiæ manifeſtandi.

CHriſtianæ virtutes, & ſumma vitæ innocentia ſtrenuos Dei milites poſt triumphum de hoc mundo, perquam dignos efficiunt, qui inter cæleſtis Hieruſalem emeritos cives connumerentur; atque hinc nobis univerſalis Eccleſiæ regimini præpoſitis maxime convenit Apoſtolica voce eorumdem ſanctitatem manifeſtare, ut omnes tanto patrocinio in cælis muniti, optimiſque piæ illorum converſationis exemplis inſtructi, per viam ſalutis incedere valeant, unde & ipſi tandem hujus vitæ curſu feliciter conſummato, eorum conſortio adjungi mereantur, quorum ſe regulis conformare ſtuduerunt. Itaque nos hac die, in honorem anteceſſoris noſtri Silveſtri Confeſſoris atque Pontificis Deo ſacra, cum ingenti exultatione, & celebritate in Baſilicam Principis Apoſtolorum convenientes, Angelicum juvenem, inque regulari Militia probatiſſimum Clericum, Aloyſium Gonzagam, ſanctorum canoni adſcripſimus, ut Chriſtifideles in ejus meritis ſolemni præconio ad Dei gloriam recolendis propitium in cælo deprecatorem obtineant.

Beati Aloyſii Gonzagæ ortus, pia educatio, virtuſque admiranda.

§. 1. Caſtellione, Galliæ Ciſalpinæ ad fines Mantuani ducatus nobili opido, quod diſcriminis cauſa *Stiverorum* appellatur, Marchionatus olim dein principatus titulo, inſigni, ex primaria Gonzaga familia 7. Idus Martias anno Chriſti Domini 1568. natus eſt Aloyſius, antea baptizatus, quam totus in lucem editus. Ab ipſis infantiæ, & eo magis pueritiæ primordiis magna in illo, & multa futuræ ſanctitatis argumenta apparuerunt, quæ Beatus Carolus Borromæus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis,

 & Ar-

& Archiepiſcopus Mediolanenſis coram miratus, illum adhuc duodennem, in rebus divinis adeo inſtructum reperit, ut dignum putaverit, quem ſanctiſſimo Euchariſtiæ ſacramento ſuis manibus ipſe primus reficeret. Tum vero in patriis ædibus, & Florentiæ, ubi Aloyſius novennis Deiparæ Virginitatem ſuam vovit, quam ſemper una cum innocentia baptiſmali illibatam ſervavit, tum maxime in aula Regia Hiſpaniarum, quo tredecennis cum parentibus in comitatu Mariæ Auguſtæ petierat, cæleſtes ejus animi dotes patuerunt. Ibi enim rara ejus pietas in dies prodiens, omnium oculos, & admirationem in ſe convertit, nullis mundi illecebris innocentiſſimum puerum alio trahentibus: cujus etiam tantus pudoris fuit, ut matronas, conſanguineas quoque, ac matrem ipſam, adſpicere, & ſeorſum alloqui refugeret. Quin, ut Dei famulatum tutius amplecteretur, vix annum decimum quintum egreſſus, in Societatem Jeſu migrare conſtituit: quam cogitationem nullæ Regum, & Principum blanditiæ, nullæ a parentibus toto triennali ſpacio adhibitæ machinæ, ex ejus animo evellere potuerunt.

Societati Jeſu nomen daturus magna animi fortitudine ſuis valedicit, & Romam petit ubi Chriſtianis virtutibus omnium oculos in ſe convertit.

§.2. Quare mirantibus, & lugentibus conſanguineis, Romam iturus, ſiccis oculis avito ſe principatu abdicavit, inque alma æde Lauretana votum, quo eum pia Mater incolumen paritura, Deo ſe obſtrinxerat, incredibili religione perſolvit. Romæ vero in primariis ſeptem Eccleſiis Deum propitium ſibi precatus, mox in domum probandis ſpiritibus, Societati Jeſu nomen daturis, deſtinatam, maximo gaudio convolavit, ubi eximiis ejus virtutibus patefactis, votiſque poſtea regularibus de more ab eo nuncupatis, in clericum adſcitus, primiſque ordinibus initiatus eſt. Quanta verecundia ſe ſpectandum, quantaque humilitate, paupertatis ſtudio, ſuique contemtu viliora officia ultro ſubire geſtiens, ſe toti Urbi admirandum oſtenderit, oculati, & probatiſſimi teſtes literarum monumentis conſignaverunt. Sed ejus charitas præcipuo ſermone celebranda eſt, quippe quæ maxima fuit, & præſertim enituit, dum ex annonæ inopia ſævo in Urbe contagio ingruente, quod multa millia hominum ſuſtulit, ipſe, quamvis corpuſculi macerationibus pene confectus, pedibus vix conſiſteret, a majoribus impetravit, ut in publicis valetudinariis lethaliter ægrotantes viſeret, ſtipem vicatim per Urbem eſurientibus erogaret, inque communi vaſtitate languidos ipſos in hoſpitales domos ſuis humeris latos exueret, ſordibus mundaret, ac cibo etiam verbi Dei paſceret: quæ omnia tanto ſtudio peregit, ut & ipſe peſtilenti halitu afflatus aliquandiu novo hoc eſperimento probandus, contabeſceret.

Pie obit, & pro Sancto agnoſcitur.

§.3. Tandem ſuæ migrationis tempus appropinquare animadvertens, Eccleſiæ ſacramentis ad magnum iter munitus, dulciſſimoque Jeſu nomine, quod ſemper in corde atque ore habuerat, repetito; nocte, quam prædixerat ante diem 11. Kalendas Julias anni 1591. plurimis admirandæ, & conſummatæ virtutis ſpeciminibus editis, placidiſſima in pace quievit, anno ætatis ſuæ 23. religionis ſexto, clericatus quarto. Ad ejus exuvias venerandas tanta populi Romani turba confluxit, ut ædis portas claudi oportuerit, ne ſacrum pignus devotionis cauſa in fruſta diſcerperetur. Et quamvis loculum ſepulcralem, ei ſervando adſignatum nullus foris titulus diſtingueret, fidelium tamen pietas accenſis facibus, votiviſque tabellis ac donariis ſubinde allatis, eum probe diſtinxit. Aloyſii ſanctitatem diſerto etiam præconio vulgavit in mentis exceſſu Dei ancilla, poſtmodum Sanctis Virginibus adnumerata, Maria Magdalena de Pazzis.

Ejus virtutes, & miracula comprobata; deque eo horæ canonicæ, & Miſſæ celebrari poſſe a Paulo V. conceſſum.

§.4. Quin crebra, & maxima ſigna per ſervi ſui interceſſionem a Deo patrata, ejuſdem ſanctitatis famam per univerſam Italiam eo uſque vulgarunt, ut Synodus Mantuana recolendæ memoriæ anteceſſori noſtro Paulo Papæ V. enixas preces obtulerint pro Aloyſio in beatorum numerum referendo, eodemque relato, quum multi Chriſtiani Principes a Sede Apoſtolica flagitarent, ut inter ſanctos quoque numeraretur, res tanta Venerabilium fratrum S.R.E. Cardinalium, ſacris Ritibus examinandis præpoſitorum judicio perpendenda commiſſa eſt. Hi vero Beati Aloyſii virtutes, & miracula de quibus plene conſtabat, ad ſacros Eccleſiæ Canones, & diſciplinam ſuffragiis ſuis omnino comprobaverunt, itaut Dei Servum inter Sanctos referri, deque eo, tamquam de Beato Confeſſore, officium recitari poſſe judicarent. Tres deinde antiquiores Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Judices hac de re ſuam relationem, quinquennali diſcuſſione compoſitam, ediderunt, in qua prævio examine, & approbatione virtutum ac miraculorum, cauſam in eo ſtatu eſſe dixerunt, ut tuto, & quandocumque id luberet, Beatus Dei Servus inter Sanctos Confeſſores referri poſſet. Poſtmodum Cardinales ſimul iterum congregati inhærendo his, quæ antea cenſuerant, & præſertim relationi eorumdem trium ſacri Palatii judicum, pridem a ſe acta, & judicata uno ore, & nemine diſcrepante confirmaverunt. Quare Paulus Papa V. his auditis, auctoritate Apoſtolica non ſolum Romæ, ſed in quibuſcumque locis Italicis, Mantuani Ducis, & Principum ex Gonzaga gente imperio ſubjectis, inque Eccleſiis Societatis Jeſu ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium, atque horas canonicas in Beati Aloyſii honorem celebrari, & recitari poſſe decrevit: quod Indultum, Apoſtolicis literis traditum, per alios poſtea Romanos Pontifices anteceſſores noſtros ad univerſam Societatem Jeſu, & complura alia loca, de eorumdem Venerabil. fratrum conſilio, ſuffragioque extenſum eſt.

Sanctorum Confeſſorum Canoni adnumeratur ab hoc eodem Pontifice.

§.5. Hinc Aloyſii ubique celeberrimi virtutes, & ſigna, omnibus ferme Chriſtianis Principibus apud Apoſtolicam Sedem æque laudantibus, proque ejus inter Sanctos Domini Confeſſores adſcriptione ſub proximis anteceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus Clemente XI., & Innocentio XIII. ac etiam nobis ipſis, dum in minoribus eſſemus, enixe deprecantibus, tandem ſingulis, quæ ad noviſſima anteceſſorum noſtrorum decreta impleri debebant, accurate, & ſedulo impletis, inque conventu Venerabil. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium una congregatorum repetita omnium eorum, quæ acta jam fuerant, abſoluta notione, plenaque ex omni parte, & juridica expoſitione, tum quoad miracula, olim plene diſcuſſa atque approbata, nos eundem Aloyſium, cujus nomen inclytæ memoriæ anteceſſor Clemens Papa X. in tabulis Martyrologii Romani deſeriben-

Digitized by Google

bendum curaverat, Sanctorum Confeſsorum faſtis adnumerare decrevimus. Itaque in tribus conſiſtoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum nobiſcum Romæ præſentium, univerſis ad eum pertinentibus pro more diſcuſſis, unanimi Patrum ſententia per Apoſtolicæ Sedis Notarios coram nobis excepta, Regumque, ac Principum Chriſtianorum, & Societatis Jeſu pro Beato Aloyſio, quem ſcholis ejuſdem Societatis patronum Apoſtolicis literis noſtris pridem adſignavimus, in ſanctorum Confeſſorum canonem referendo, multis precibus eidem Sanctæ Apoſtolicæ Sedi nobiſque porrectis, poſt tantæ rei perficiendæ ſolemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemoſynas Omnipotentis Dei opem ferventiſſime imploratam, demum omnibus, quæ ad Anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum conſtitutiones, & S. R. E. diſciplinam agenda erant, ſumma religione peractis, hac ipſa die in honorem Anteceſsoris noſtri Silveſtri Confeſſoris atque Pontificis Deo Sacra, cum jamdictis Venerabililibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac utriuſque Cleri, & Populi frequentia in Sacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum Deo ſupplicantes convenimus, ubi ſemel, iterum, & tertio pro Dei Servo Aloyſio Gonzaga Clerico Societatis Jeſu Sanctorum Confeſſorum Canoni adſcribendo iteratis precibus per dilectum filium noſtrum Alvarum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Tituli Sancti Bartholomæi in Inſula Presbyterum Cardinalem Cienfuegos nuncupatum, poſt cantatas ſacras Orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei catholicæ exaltationem, & Chriſtianæ religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra, de eorumdem Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, nobiſcum in plenario Conventu Baſilicæ Vaticanæ præſentium conſilio, & unanimi conſenſu, Beatum Aloyſium Gonzagam Societatis Jeſu, de cujus ſanctitate, fidei ſinceritate, & cæterarum virtutum, ac miraculorum excellentia plene conſtabat, & conſtat, una cum Beato adoleſcente Stanislao Koſtka ejuſdem Societatis Jeſu novitio, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canoni adſcribendum decrevimus, & definivimus, prout præſentium tenore decernimus, definimus, & adſcribimus, eumdemque per omnes Chriſtifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, ſtatuentes, ut in Eccleſia univerſali in ejus honorem ædes ſacræ, & altaria, in quibus incruentum ſacrificium Deo offeratur, conſtrui, & quotannis undecimo Kalendas Julias, quo die migravit ad Dominum, ſolemnia ejus natalitia ut S. Confeſſoris non Pontificis, celebrari poſſint.

Sacras ejus exuvias Viſitantibus peculiares Indulgentias conceſſit.

§.6. Inſuper eadem auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & Confeſſis, qui eodem ſolemni die natalitio in memoriam Beati Aloyſii Gonzagæ quotannis ad ſacras ejus exuvias, quæ in æde ad honorem Beati Ignatii Confeſſoris Deo ſacra adſervantur, venerandas acceſſerint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejuſdem feſti, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Enarrantur quæcumque alia geſta fuere in ejus Canonizatione.

§.7. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc novoque luminari illuſtrare voluiſſet, cantata in honorem Sanctorum Aloyſii Gonzagæ, & Stanislai Koſtkæ ſolemni Oratione, in ara maxima ſupra confeſſionem Principis Apoſtolorum Sacroſanctum Miſſæ ſacrificium celebravimus, cum ejuſdem, & alterius Confeſſoris commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam conceſſimus.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio nobis conceſſo omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, & bonorum omnium auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſæcula, aſſiduis precibus ab eo flagitantes, ut per interceſſionem electi ſui Aloyſii Gonzagæ, a peccatis noſtris indignationem ſuam avertens oſtendat nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcant, quia non eſt alius Deus, niſi Deus noſter.

Hæ literæ Apoſt. ubique fidem obtineant.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas, ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nemo eas infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ definitionis, decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo viceſimo ſexto, quarto idus Decembris, Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis & Cardinalium.

✠ EGO BENEDICTUS CATH. ECCL. EPISC.

✠

✠ *Ego Franciſcus, Epiſcopus Oſtienſis Cardinalis Barberinus.*

✠ *Ego*

†
† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*
† *Ego Joſeph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*
†
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbiter Cardinalis Zondadarius.*
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joſeph Tituli S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
†
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Proſper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Mariſuſcus.*
†
† *Ego Nicolaus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*

†
† *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
† *Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
†
†
† *Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
†
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

L. Martinettus

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CLXI.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, inter Sanctos relati. Dat. 27. Dec. 1726. An. 3.

Vid. Conſt. præcedentem, & ſequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad futuram rei memoriam.

PIA Mater Eccleſia præcipuis univerſalis honorificentiæ præconiis illos ornari decernit, qui olim ſanctiſſimis diſciplinis, & moribus eam illuſtrantes, Divini nominis gloriam, & Deo famulantium numerum dictis, & factis augere, perque viam ſalutis ducere ſumma cura ſtuduerunt. Hujuſmodi Virum Chriſtianis virtutibus, cœleſti doctrina, jugi pœnitentia, multiſque ſignis probatum Eccleſiæ Catholicæ dedit ea pars Hiſpaniæ Tarraconenſis, cui Caſtellæ veteris nomen eſt, noſque illum hac die, in honorem Proœmium.

norem B. Ioannis Apoſtoli, & Euaugeliſtæ Deo ſacra, Sanctorum Confeſſorum uon Pontificum Canoni, ſolemni Sanctæ Romanæ Eccleſiæ cæremonia adnumerare decrevimus.

B. Joannis a Cruce ortus, pietas, & vitę inſtitutio.

§.1. Is eſt Beatus Joannes a Cruce, ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, qui Excalceati appellantur, primus Profeſſor, & Parens, qui anno Chriſti Domini 1542 ex perhoneſta Jepeſia familia ortus eſt iuOppido, quod dicitur Fons Tiberii in Epiſcopatu Abulenſi. A primis annis egregiæ animi dotes in eo, pie, chriſtianeque educato, plurimum emicuerunt; quamque dilectus, & charus eſſet Deiparæ Virgini, in cujus patrocinium confugerat, inde patuit, quod aquam e puteo hauſturus, in illum prolapſus, patronæ manu ſublatus, incolumis prodiit. Adoleſcens, eximiæ pietatis ductu Metymnæ campi Hoſpitalem domum ingreſſus, Ægrotantium, & Panperum famulatui ſe addixit, maxima charitate diu, noctuque languentibus aſſidens, nec modo ſpiritualia, ſed ne viliſſima quidem officia in iis juvandis obire detrectans; nnde factum, ut ceteri in Noſocomio Chriſtiana Joannis acta demirati, ægrotorum corporibns, animiſque curandis certatim ejus exemplo alacrem, & ſolicitam operam darent. Quidquid interim tam pio miniſterio ſupererat, præclarus Juvenis aſſiduis precibus, vigiliis, lacrymis, & Dominicæ Paſſioni religioſiſſimo animo recolendæ, impendebat: quæ tandem ipſi ad Fratrum ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo inſtitutum ineundum jucundiſſimam viam aperuerunt. Hoc ita amplexus eſt, ut vota emiſſa purioris diſciplinæ ſtudio accurate obſervaret, ad primitivi ordinis normam ſe omnino conformans, nec niſi cnm timore, & tremore, ac juſſu majorum, ob ſummam rei divinæ præſtantiam, ad ſacratiſſimom Presbyteratus gradum evectus.

Fit Comes B. Tereſiæ in primæva diſciplina promovenda inter Carmelitas.

§.2. Qunm vero Dei Virgo Tereſa, quæ poſtea, excelſis ejus virtutibus, ſigniſque flagitantibus, per felicis memoriæ Autece ſſorem noſtrum Gregorinm Papam XV. in Sanctarum Virginum Canonem relata eſt, inter Sorores jam dicti Ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo primævi inſtituti regulam felici exitu reſtituiſſet; idemque pro Fratribus ejusdem Familiæ animo volutaret, Dei ancillæ magni operis comes Ioannes a Cruce, ſtrictioris diſciplinæ promovendæ ardore vehementer accenſus, plane cælitus datus eſt. Quare tantæ rei negocio inter ſacram Virginem, & Dei famulum agitato, Ordo Fratrum Carmelitarum communi omnium bonorum plauſu, licet fremente humani generis hoſte, mirifice inſtauratus, & per univerſam Europam non ſine ingenti Dei gloria diffuſus eſt, plurimis Tereſæ Virginis cura, per totam Hiſpaniam erectus, atque optime inſtitutis Cœnobiis, quæ ipſe, nullis vitæ incommodis, & periculis territus, ſingula perluſtravit.

Idem multa pro Deo paſſus die, & hora a ſe prædictis obiit.

§.3. Ubi vero admiranda innocentia, aſſidua rerum Divinarnm contemplatione, aſperrimo vitæ rigore, ſummiſque virtutibus inclytus, ſuorum corda in perfecto Dei cultu undequaque firmaverat, diro morbo, & in crure quinque plagis, ſanie manantibus, patientiſsime toleratis, totus in Deo, quem ſemper in corde, atque ore habuerat, fixus, Sactiſsimis Eccleſiæ Sacramentis ſumma fide, & religione ſuſceptis, inter ſodalium collacrymantium amplexus, Davidici Pſalmi verſiculo, *In manus tuas, Domine, commendo ſpiritum meum*, piiſsime pronunciato, die, & hora a ſe prædictis, in Ubedæ Cœnobio, decimonono Kal. Januarias Anno ſalutis 1591. ætatis 49. vitæ cœnobiticæ 29. puriſsimam efflavit animam Vir, Deo percharus, dæmoni formidatus, animi lenitate, conſtantia in adverſis, miraculorum, ac prophetiæ dono per totam Hiſpaniam illuſtris, inque myſticæ Theologiæ arcanis ſcripto explicandis, æque ac Tereſa, divinitus inſtructus, quam, Decreto S. R. E. nondum Beatis adnumeratam, ipſe ſodali ſuo, inter Sanctas Dei Virgines, eo ſuperſtite, referendam prænunciavit.

Ut Sanctus agnoſcitur, & Beatis adnumeratur.

§.4. Ad Servi Dei exuvias, quaſi odore perfuſas, & poſtea corruptionis expertes, eundem veluti placido ſomno ſopitum referentes, populi eas oſculantis multitudo copioſa turmatim confluxit, veſtium, & ipſius etiam corpuſculi particulas, venerationis inſtinctu, auferre conata. Tanti Viri, quem Tereſa, ut Sanctum ſuſpexerat, Sanctique elogio compluries ornaverat, virtutum, & prodigiorum famâ in dies percrebreſcente, geſta ejus maturo judicio Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, ſedente piæ recordationis Deceſſore noſtro Alexandro Papa VII. ad Cannnicos ritus diſcuſſa, & probata fuerunt, unde per ſimilis memoriæ Clementis Papæ X. Apoſtolicas literas, inter Beatos relatus eſt.

Solemni ritu inter Sanctos refertur.

§.5. Novis deinde miraculis poſt ſolemnem Beatificationem, ob ejus merita a Deo patratis, juſſu Dei Servi Innocentii Papæ XI. undique conquiſitis, & coram Nobis ipſis per Venerabiles Fratres noſtros in examen adductis, ac veteri diſciplinæ, & Majorum Conſtitutionibus reſpondere per omnia compertis, inque tribus Conſiſtoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum noſtrornm S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Nobiſcum in Urbe præſentium conventu, rite perpenſis, unanimi eorumdem ſententia, per Sedis Apoſtolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, ac Principum Chriſtianorum, atque ipſius Ordinis Fratrum Excalceatorum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, enixis precibns pro Beato Joanne a Cruce in Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canonem referendo Apoſtolicæ Sedi porrectis, poſt tantæ rei perficiendæ ſolemuem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemoſynas Omuipotentis Dei opem ferventiſſime imploratam, demum univerſis, quæ ex Anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutionibus, & S. R. E. diſciplina agenda erant, omni religione peractis, hac ipſa die in honorem Beati Joannis Apoſtoli, & Euangeliſtæ Deo ſacra, una cum iiſdem Venerabilibus Fratribus noſtris San. Rom. Eccl. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac utriuſque Cleri, & Populi frequentia in Sacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum Deo ſupplicantes convenimus, ubi ſemel iterum, & tertio pro Viro Dei in Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canonem referendo precibus repetitis per Venerab. Fratrem noſtrum Laurentium Sanctæ Rom. Eccleſ. Epiſcopum Cardinalem Tuſculanum, Corſinum nuncupatum, poſt decantatas ſacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem,

nem, & Chriſtiani nominis incremeotum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac ooſtra, de eorumdem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, nobiſcum in plenario conventu Baſilicæ Vaticanæ præſentium, conſilio & unanimi conſeoſu, Beatum Joannem a Cruce Hiſpanum ex Ordine Fratrum Excalceatorum B. M. Virginis a Monte Carmelo, de cujus Sanctitate, Fidei ſinceritate, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene conſtabat, & conſtat una cum Beatis perinde Confeſſoribus non Pontificibus, Peregrino a Foro-Livii Ordinis Fratrum Servorum B. M. V., & Franciſco Solano Ordinis Fratrum Minorum, qui a regulari Obſervantia nuncupantur, Sanctum eſſe definivimus, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Caoni adſcribendum decrevimus,, prout præſentium teoore definimus, decernimus, & adſcribimus, eumdemque per univerſos Chriſtifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, ſtatuentes, ut ab univerſa Eccleſia in ejus honorem ædes ſacræ, & Altaria in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & conſecrari, & quotannis decimonono Kalen. Januarias, quo die ad cæleſtem Patriam evolavit, ejus natalis, ut Sancti Confeſſoris ooo Pontificis, feſta ſolemoia, celebrari poſſint.

Indulgentiæ ejus exuvias Viſitantibus conceſſæ.

§.6. Inſuper eadem auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui ejuſdem diei natalis feſto in memoriam Beati Joannis a Cruce quotannis ad ſacras ejus exuvias venerandas acceſſerint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejuſdem feſti, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Enarrantur alia quæcumque geſta in ejus Canonizatione.

§.7. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc novoque luminari illuſtrare voluiſſet, cantata in honorem Sanctorum Joannis a Cruce, Peregrini a Foro-Livii, & Franciſci Solani oratione ſolemni, in ara maxima ſupra Confeſſionem Principis Apoſtolorum ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebravimus cum ejuſdem Confeſſoris non Pontificis, & caterorum commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibos plenariam omnium peccatorum indulgentiam conceſſimus.

§.8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio cælitus Nobis cooceſſo omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſæcula, aſſiduis precibus ab eo flagitantes, ut per interceſſionem electi ſui Joannis a Cruce, indignationem ſuam a noſtris peccatis avertens, oſtendat nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcaot, quia oon eſt alius Deus, oiſi Deus noſter.

His literis ubique fides adhibeatur.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.10. Nulli ergo omnino homioum liceat hanc paginam ooſtræ definitionis, Decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, iodignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe ooverit incurſurum.

Nemo eas infringere audeat.

Datum Romæ apud Sanctom Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſesto, ſexto Kal. Januarias Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Card. Barberinus.*
†
† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Otthobonus S.R.E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*
† *Ego Joſeph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperalis.*
†
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Colixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Preſbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†

† *Ego*

†
† *Ego Curtius Tituli Sancti Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius tit. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*
† *Ego Joſeph Tituli Sanctæ Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptiſta Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Proſper Tituli Sancti Chryſogoni Presbyter Cardinalis Marifuſcus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*
†
† *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
†
† *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
†
†
†
† *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Card. Oliverio.

C. *Archiepiſcopus Emiſſenus.*

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CLXII.

Promulgatur Canonizatio B. Stanislai Koſtkæ Societatis Jeſu, inter Sanctos connumerati. Dat. 31. Dec. 1726. Ann. 3.

Vide Conſtitutionem præcedentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Dei cultus in Sanctis ejus amplificetur.

DUM Chriſti voce compertum eſt, a nemine lucernam accendi, & poni eam ſub modio, ſed ſuper candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo ſunt; nos, Dei cultus in Sanctis ejus amplificandi ſumme ſoliciti, hinc monemur, pium, & juſtum eſſe, ut quos Deus ſtola gloriæ indutos ob merita ſanctitatis coronat in cælis, eoſdem nos quoque publicæ venerationis præconio in terris laudantes, ipſum Deum in iis glorificemus, cujus magnitudinem in geſtis ſanctorum coruſcare certiſſimum eſt. Hos inter fulſit Beatæ memoriæ adoleſcens Stanislaus Koſtka, Chriſtianis virtutibus, magniſque miraculis clarus, quæ ad S. R. E. canonicas regulas maturo conſilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem anteceſſoris noſtri Silveſtri Confeſſoris, atque Pontificis Deo ſacra, eum Sanctorum Confeſſorum faſtis adſcriberemus.

Beati Stanislai ortus, inſtitutio, & magnarum virtutum præſtantia.

§. 1. Stanislaus in avito Oppido Maſoviæ, Ducatus Regni Polonici, medio ſæculo Chriſti Domini decimo ſexto ex Senatoria familia natus Viennam Auguſtam in Seminario Societatis Jeſu liberalibus diſciplinis imbuendus profectus eſt. Præ multis virtutibus, quibus excelluit, illibatum morum candorem tam ſancte ſervavit, ut ſi quem minus honeſte loquentem audiret, veluti exanimis ſtatim concideret. Ob rerum, & temporum vices ſoluto Seminario Vienenſi, Stanislaus poſt annum inde egreſſus, in tenera ætate magnæ virtutis, Chriſtiano more exercendæ, occaſionem offendit. Hoſpes enim in cujus ædes cum fratre migrare coactus eſt, Lutherana hæreſi infectus, nimiuſque fratris rigor, innocentiſſimi adoleſcentis animum non modica perturbatione impleverunt. Sed invicta Stanislai virtus nunquam ſuccubuit, unam dumtaxat ærumnarum omnium duriſſimam ratus, quod in domo a recta fide aliena graviter decumbens, ſanctiſsimo Euchariſtiæ Sacramento refici non poſset. Divino tamen prodigio per

 cæ-

cæleſtes juvenes, præſente Beata Barbara Virgine, & Martyre, cujus patrocinio in re tanta ſe commendaverat, pane angelico recreari meruit, unde animæ, & corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuſcumque vexationibus ſtrenue triumphavit, quem alias rerum cæleſtium aſſidua contemplatio, ſumme innocens corpus in ſervitutem redactum, incredibilis manſuetudo, inque fratris aſperitate triennali ſpacio toleranda Chriſtianum animi robur, ſupra ætatem plane admirandum reddiderunt. Mox Deiparæ Virginis monitu, quæ Divinum infantulum ei amplectendum porrexit, jam dictæ Societati Ieſu, ingenti plauſu tunc recens natæ, nomen dare conſtituit; utque citius voti compos fieret, ſub habitu peregrini, licet ab omni re, tam longo itineri neceſſaria, imparatus, Romam properare contendit, a fratre concitatis equis eum quæritante, divinæ gratiæ præſidio nequaquam agnitus, & rurſus a choro Angelorum cæleſti pabulo in via recreatus.

Societatis Ieſu tyrocinium, Dei amore inflammatus init, & pie obit

§.2. Aliquandiu in famulatu Seminarii Diligenſis in Diœceſi Auguſtana, tanquam Religioſæ vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per viarum ambages, & vitæ diſcrimina ingreſsus, inque tirocinium Societatis Jeſu a Beato Confeſsore Franciſco Borgia, tunc Præpoſito Generali, admiſsus eſt, ubi nullis ſuorum minis perterritus, in omnium Chriſtianarum virtutum agone ſe veteranum Dei militem ſpectandum exhibuit, a perſpicuæ pietatis viris, interque hos a B.Confeſsore, & Pontifice Franciſco Saleſio, ſingulari præconio cumulatus. Deiparam Virginem, ut dulcem Patronam ſuam maximo ſemper cultu obſervavit, tantoque divini amoris æſtu ardere viſus eſt, ut brumali tempore pectus linteis frigida aqua conſperſis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in ejus ſinum translatus eſt anno reparatæ ſalutis 1618. die feſto, ut prædixerat, Deiparæ Virginis in Cælum aſſumptæ, decimooctavo Kal. Septembres, anno ætatis XVIII. regularis tirocinii menſe decimo.

Stanislai miraculis clari exuviæ incorruptæ, proqueeo Sanctorum Canoni adſcribendo Chriſtianorũ Principum ſupplicationes.

§. 3. Miræ innocentiæ adoleſcentis exuviæ biennio ab ejus depoſitione incorruptæ, ſuavique odore perfuſæ repertæ ſunt. Poſtmodum triumphalem in cæleſti Hieruſalem ſervi ſui gloriam, quem piæ memor. Anteceſſor noſter Paulus Papa V. Beatorum numero adſcripſerat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigiſmundo Rege Poloniæ in Turcas, Chriſtianorum cervicibus imminentes, bella Domini præliante, ſublimis in aere viſus eſt Stanislaus in ſplendido curru cum Deipara Virgine, & filio Jeſu; unde Polonorum animi in dubia certaminis alea viribus aucti, immaniſſimos hoſtes fuderunt, quo tempore Beati adoleſcentis caput a felicis mem. Prædeceſſore noſtro Gregorio PP. XV. in Poloniam miſſum, adventu ſuo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, omnium Chriſtifidelium veneratione digniſsimis, per Stanislai preces apud Deum editis ſignis, Sanctitatis ejus fama ubique diffuſa, apud Apoſtolicam Sedem exorantibus Poloniæ Regibus Sigiſmundo Uladislao, & Ioanne Caſimiro, de eo Sanctorum Canoni adſcribendo actum eſt, præcipue ſub Romanis Pontificibus Anteceſſoribus noſtris Paulo V., Innocentio X., & Clemente X. quorum poſtremus ſacrum officium a Societate Jeſu, itemque a Clero Sæculari totius Poloniæ, magnique Ducatus Lituaniæ, certa die de eo recitari auctoritate Apoſtolica indulſit: quod, propria ſubinde oratione addita, confirmavit alius venerandæ mem. Anteceſſor Innocentius Papa XI.

Polonis, & Lituanis patronus datus; deque eo in Sanctorum Confeſſorum canonem referendo Decretum vulgatur

§.4. Denique Stanislai virtutibus per Clementem X. qui eum Polonis, & Lituanis primarium apud Deum patronum adſignavit, undequaque adprobatis, piæ quoque recordationis Clemens XI. ejuſdem miracula, coram ſe per Venerabiles Fratres Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales in examen adducta, Pontificia auctoritate adprobavit, decreto edito de Beato Dei Servo in Sanctorum Confeſſorem Canonem referendo. Clementem vero priuſquam ſolemni ritu rem tantam abſolveret, viam univerſæ carnis ingreſſo, nos, qui meritis licet imparibus, eidem in Cathedra Beati Petri ſucceſſimus, in tribus Conſiſtoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabil. Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum nobiſcum Romæ præſentium, geſtis Beati Stanislai rite perpenſis, unanimi omnium ſententia per Sedis Apoſtolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Chriſtianorum, & Societatis Jeſu, pro illo in Sanctorum Canonem referendo, precibus Apoſtolicæ Sedi, & nobis exinde porrectis, rei perficiendæ ſolemnem de more diem indiximus.

Beatus Stanislaus ſolemni ritu inter Sanctos connumeratur.

§.5. Mox per orationes, jejunia, & eleemoſynas Omnipotentis Dei ope ferventiſſime implorata, ac univerſis, quæ ex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ diſciplina receptiſque Conſtitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipſa die in honorem Anteceſſoris noſtri Silveſtri Confeſſoris atque Pontificis Deo ſacra, una cum jamdictis Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, ac utriuſque Cleri, & Populi frequentia in Sacroſanctam Baſilicam Principis Apoſtolorum Deo ſupplicantes convenimus, ubi ſemel, iterum, & tertio pro Dei Servo Stanislao Sanctorum Confeſſorum Canoni adnumerando, per dilectum filium noſtrum Alvarum S.R.E. Tit. Sancti Bartholomæi in Inſula Presbyterum Cardinalem, Cienfuegos nuncupatum, precibus repetitis, poſt decantatas ſacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei Catholicæ exaltationem, & Chriſtiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de eorumdem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, nobiſcum in plenario conventu Baſilicæ Vaticanæ præſentium, conſilio, & unanimi conſenſu, Beatum Stanislaum Koſtkam Polonum, Societatis Ieſu Novitium, de cujus Sanctitate, Fidei, & ceterarum virtotum, & miraculorum excellentia plene conſtabat, & conſtat, una cum Beato Aloyſio Gonzaga ejuſdem Societatis Jeſu Clerico, Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Canoni adſcribendum decrevimus, & definivimus, prout præſentium tenore adſcribimus, decernimus, & definimus, eumdemque per omnes Chriſtifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavi-

davimus, & mandamus, ſtatuentes, ut ab univerſa Eccleſia in ejus hoòorem ædes ſacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis Idibus Novembris, ejus ſulemnia, ut Sancti Cooſeſſoris non Pontificis, celebrari poſſiut.

Sacras ejus exuvias viſitantibus peculiares Indulgentiæ conceduntur.

§.6. Inſuper eadem auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & con.eſſis, qoi eodem ſolemni die in honorem Beati Stanislai quotannis ad ejus esuvias, quæ in æde ad honorem Beati Andreæ Apoſtoli Deo ſacra in Quirinali adſervaotur, veneraodas acceſſerint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem diei feſti, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, miſericorditer in Dominuo relasavimus, & relasamus.

Exponitur quidquid geſtum in ejus Canonizatione.

§.7. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc novoque luminari illuſtrare voluiſſet, cantata in honorem Sanctoruin Stanislai Koſtkæ, & Aloyſii Gonzagæ ſolemni oratione, in ara maxima ſupra Confeſſionem Principis Apoſtolorum ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem, & alterius Confeſſoris commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam conceſſimus.

§.8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis conceſſo omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſecula, aſſiduis precibus ab eo flagitantes, ut per interceſſionem electi ſui Stanislai Koſtkæ, a peccatis noſtris indignationem ſuam avertens, oſtendat nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcant, quia non eſt alius Deus, niſi Deus noſter.

Hæ literæ Apoſtolicæ ubique fidem obtineant.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nemo eas infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ definitionis, Decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, pridie Kal. Januarias Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Subſcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Card. Barberinus.*
†
† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*
†
† *Ego Joſeph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*
†
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Bellugu, & Moncada.*
† *Ego Joſeph Tituli S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
†
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienſuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Proſper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Mariſuſcus.*
†
† *Ego Nicolaus tit S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coſcia.*
†

✝ *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

✝ *Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

✝

✝

✝ *Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

✝ *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

✝ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

✝

✝

✝

✝

✝

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. *Archiepiſcopus Emiſſenus.*

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CLXIII.

Dat. 2 Januar. 1726. An. 3.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, conſtituens certum numerum triginta Magiſtrorum in Provincia Bethica ejuſdem Ordinis.

Hac de re vide Inn. XII. Conſt. ed. 1692. Febr. 11. P.a., & aliam hujus ed. 1727. Oct. 3. P.4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus de Eſpinoſſa Prior Provincialis Provinciæ Bæthicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod lectis in noviſſimo Capitulo Generali ejoſdem Ordinis die prima Menſis Novembris proxime præteriti in Civitate noſtra Peruſina celebrato quibusdam noſtris in ſimili forma Brevis literis ad ipſum Capitulum Generale directis, quibus inter alia mandaveramus, ut certus in dicta Provincia, triginta nimirum Magiſtrorum numerus, qui præteriri nequiret, in poſterum conſtitueretur omnes Ordinis præfati fratres in Diffinitorio generali congregati, eo, quo par erat, obſequio mandatis noſtris hujuſmodi unanimiter conſenſerunt, prout plenius continetur in Decreto ab eodem Capitulo Generali deſuper edito tenoris, qui ſequitur, videlicet =

Decretum Capituli Generalis.

§.2. Ego infraſcriptus quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio, & teſtimonio veritatis atteſtor, quemadmodum in Literis Apoſtolicis Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Benedicti XIII. in forma Brevis, quod incipit = *Etſi præclari Ordinis veſtri* = ad generale Ordinis noſtri Capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa Beatiſsimi Patris Documenta duos hoſce Paragraphos contineri, quorum alter quartus eſt numero, & alter quintus horum primus eſt = *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis Provinciæ Magiſtrorum multitudine ſupra idoneum, certumque numerum redundante graventur. Et quoniam Provincias Aragonenſem, & Bæthicam hoc præ cæteris incommodo laborare inaudivimus; mandamus, ut in Aragonenſi quidem Magiſtri in poſterum conſtituantur triginta ſex; in Bæthica vero triginta; nec novis Magiſtris creandis locus eſſe intelligatur, niſi poſtquam vacantibus ſubinde Magiſteriis jam collatis viginti novem in Bæthica, & triginta quinque in Aragonenſi ſuperſtites Magiſtri remanſerint. Certum autem, quem definitum volumus numerum, nemini, quacumque ſibi conceſſa facultate liceat præterire, et excedere, quavis conſuetudine, quæ in contrarium inoleverit penitus ſublata. In quorum fidem has parvo Ordinis ſigillo munitas dedi Peruſiæ 5. Novembris 1726.* = Magiſter Frater Angelus Guillelmus Arteſiani Rocchenſis Ordinis Secretarius = Similiter fidem facio prædictis iis omnibus Sanctiſsimi Domini noſtri Papæ lectis, & auditis documentis Patres omnes in Diffinitorio Generali congregati, ſumma, & unanimi veneratione in omnibus conſenſiſſe = Idem qui ſupra Ordinis Secretarius =

Preces Provincialis Provinciæ Bæthicæ.

§.3. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat, dictus Franciſcus præmiſſa quatenus ad dictam Provinciam Bæthicam attinent, pro firmiori eorum ſubſiſtentia, & exactiori obſervantia, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, necnon dubia, quæ ſuper eorum intelligentia, & executione ſuboriri poſſent, declarari, ac tempeſtive dirimi ſummopere deſideret; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſsis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmatio relati Decreti.

§.4. Nos igitur ipſius Franciſci votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati Decretum præinſertum, quoad dictam Provinciam Bæthicam, ac omnia, & ſingula in ea contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus,

ſi qui

ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Ordinationes nonnullæ.

§.5. Porro ſupradictum trigiuta Magiſtrorum nnmerum ita in ealem Provincia Bethica præfinitum, & fixum eſſe volumus, ut Magiſteria ſupranumeraria iu poſierum non concedautur, nec alias numerus præfatus quomodolibet augeatur, ac in eodem numero triginta Magiſtrorum numerus duodenarius Magiſtrorum, quæ dicta Provincia antea habebat, incluſus, & comprehenſus ſit, & eſſe cenſeatur; Cumque ejuſmodi numerus duodenarius Magiſtrorum per quasdam felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædeceſſoris noſtri in pari forma Brevis die 11. Februarii 1692. expeditas literas diſtributus reperiatur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa Provincia dividitur, aſsignata unicuique parte ipſorum Magiſteriorum ſuæ amplitudini reſpondente, nempe partialitati Provinciæ quæ cæteris multo major exiſtit, octo, partialitati Provinciæ, quæ cæteris multo major exiſtit, octo, partialitati Extrema duræ duo, & totidem Magiſteriorum partialitati Hiſpalenſi reſpective nuncupatis, utpote longe minoribus; quo in Magiſteriis ex duodecim ad triginta, ſicut præmittitur, auctis, æqua ratio diſtributionis pariter ſerventur, ac pax, & tranquillitas in eadem Provincia ſtabiliatur. præcipimus. quod ex numero ſic aucto duodecim partialitati Provinciæ, ac tria Extremaduræ, ac totidem Magiſteria Hiſpalenſi partialitatibus prædictis aſsigentur; Sicque omnibus Magiſteriis Provinciæ partialitas viginti, ac quælibet è reliquis duabus Extremaduræ,& Hiſpalenſis partialitatibus quinque Magiſteria obtiueat: quodque ubi tempus advenerit, quo numero triginta Magiſtrorum locus eſſe debeat, in eorum collatione omnes, & ſingulæ conditiones, ac ſolemnitates, quæ in collatione Magiſteriorum antiqui numeri duodenarii juxta Decreta Provinciæ præfatæ ab eodem Innocentio Prædeceſſore per memoratas ſuas literas confirmatæ ſervantur, pariter obſerventur, & adimpleantur; Prohibitionem autem de non creandis novis Magiſtris, niſi poſtquam vacantibus ſubinde Magiſteriis jam collatis, viginti novem in Provincia prædicta ſuperſtites remanſerint, a Nobis factam, ut præfertur, ſine præjudicio antiqui numeri duodenarii nunc in trigeſimo incluſi intelligendam fore declaramus, adeo ſcilicet, ut quamvis numerus duodenarius in trigeſimo includatur, nulluſque novus Magiſter de uumero trigeſimo creari poſſit, donec alii Magiſtri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo præfato numero trigeſimo locus factus non fuerit, creationes Magiſtrorum dicti numeri duodenarii, prout antea fiant, quoties Magiſteria de hoc numero vacare contigerit, idque ne accidat, quemadmodum facile evenire poſſet, ſi promotiones ad duodecim Magiſteria hujuſmodi interea ſuſpenſæ forent, quod Magiſtri, qui diem ſuum obierint, ſint unius, vel alterius ex dictis partialitatibus, & ſic aliqua ex eis Magiſtris referta, reliquæ eis deſtitutæ remaneant, quibus Officia dictæ Provinciæ demandentur, quæ ſecundum alternativam in eadem Provincia vigentem ad unamquamque partialitatem ſpectent, & ex ipſius Provinciæ conſuetudine, atque congruentia Magiſtris ſemper conferuntur; quod ſi contingeret magnum dictæ Provinciæ incommodum non ſine turba, ac publicæ quietis perturbatione adferre poſſet.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus,& per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſse derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die II Januarii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno III.

CLXIV.

Confirmatur Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei aſſignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro reſidentia Provincialis.

Dat. 7 Januar. 1726. An. 3.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuerunt Privilegia dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expoſitio facti.

§. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joachinus Maggi Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod ad ſedandas controverſias inter Dilectos Filios Priorem Provincialem Provinciæ Neapolitan. ac Priorem Conventus Sanctæ Mariæ de Pace Civitatis Neapolitan. ejuſdem Ordinis alias enatas ex eo, quod dictus Conventus, qui Juriſdictioni Ordinariæ Prioris Generalis ipſius Ordinis pro tempore exiſtentis ſubjectus reperitur Reſidentiæ prædicti Prioris Provincialis deſtinatus fuerat, necnon ad majora animorum diſſidia, quæ exinde inter eos temporis progreſſu exoriri poſſent, antevertenda; diffinitorium Generale dicti Ordinis die 6. Menſis Decembris legitime congregatum ipſi moderno, ac pro tempore pariter exiſtenti Priori Provinciali Provinciæ præfatæ Conventum, & Hoſpitale Sanctæ Catharinæ in Colle Neapolitan. ſitum ejuſdem Ordinis pro ſua reſidentia, & habitatione ordinaria aſſignavit, ac deputavit, injuncto onere ſupradicto Coventui Sanctæ Mariæ de Pace, atten-

Digitized by Google

tenta Conventos præfati, & Hoſpitalis Sanctæ Catharinæ pauperıate, ıpſi Priori Provincial. alimenta præſtandi eodem modo, quo moderuu Priori Provinciali ante hac ſubminiſtravit, & adhuc de præſenti ſubminiſtrat, ac portus literarum prout antea, perſolvendi, & alias quem admodum plenius continetur in Decretu a Diffiuitorio Generali hujuſmodi deſuper vulgari idiomate emanato tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum prædict.

§.2. *Adì 6. Decembre 1724. Roma. Congregati nella Camera della ſolite reſid. nza del Reverendiſſime Padre Generale il med ſimo Reverendiſſimo Padre Bernardo Banfi Prior Generale, il molte Reverendo Padre Gioachino Miggi Primo Conſultore, e Procuratore Generale, il molto Reverendo Padre Domenico Maria Gambacorta ſecondo Conſultore, e Prior di Roma, & le Infraſcritto terzo Conſultore, e Segretario Generale, ed invocata da me la gratia dello Spirito Sante, il Padre Reverendiſſimo propoſe, che avendo conſiderate le paſsate controverſie inſorte fra il Provinciale della Provincia di Napoli, e il Priore di Santa Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a cauſa che talvolta naſcono trà loro motivi di giurisdizione, li quali ſoglieno poi ſeco portare conſeguenze nocive alla pace, e buon governo di quel Convento, e della Provincia tutta, conoſcendo evidentemeate eſſer ſtati cagionati ſimili accidenti della reſidenza aſſegnata al Provinciale di Napoli in quel Convento immediatamenee ſogetto alla giuriſdizione ordinaria del Padre Generale pro tempore: Preſentaneo, e provido rimedio ſarebbe ſcegliere un altro Convente per la reſidenza del Padre Provinciale dove non ſolo aveſſe egli la reſidenza, ma anco la piena giuriſdizione in tutta, come nell' altri Conventi della Provincia. Eche chieſtone il parere de' Padri Conſiglieri queſti unanimi riſolſero, che doveſſe ſcegliersi un Convento conforme alla propoſizione del Padre Reverendiſſimo Generale. Laonde di commun voto fu aſſegnato il Convento, ed Oſpedale di Santa Catarina ſopra la Montagnola di Napoli per reſidenza ordinaria del Provinciale pro tempore della Provincia di San Gio. Battiſta di Napoli, e che il Convento di Santa Maria della Pace, atteſa la Povertà del Convento di S. Catarina, debba in avvenire ſomminiſtrargli il mantenimento nella ſteſſa maniera, che ha praticato, e pratica con il Padre Provinciale odierno, e che debbana anco pagarli le ſpeſe delle Lettere, ſecondo il peſo, che ſempre ha havuto. E perche il preſente Decreto abbia efficacia maggiore, e non oſti alli Decreti della Sagra Congregazione emanati li 30 Aprile 1685. de Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Innocentii Papæ XI. fu riſoluto, che ſe ne cercaſſe dalla Sagra Congregazione de Veſcovi e Regolari l'approvaziane con formale Memoriale, in cui s'eſponga l'utile, e neceſſità del ſudetto Decreto. Inoltre &c. In fede &c. Præſens copia extracta fuit a Libro Congregationum Diffinitorialium Ordinis Sancti Joannis de Deo, quo cum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem præſentes mea manu ſubſcripſi, & ſigillo pariter ejuſdem Ordinis communivi in Conventu, & Hoſpitali Sancti Joannis Calybitæ Urbis die 6. Decembris 1726. = Frater Antonius Cozza, & Secretarius Generalis.*

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Joachinus præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos ejuſdem Joannis votis hac in re quantum cum Domino poſſomus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & Ordinis, Provinciæ, & Conventum præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

CLXV.

Abrogantur exemtiones, & privilegia perſonalia quæcumque, Fratribus S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ conceſſa.

Dat. 10. Ianu. 1727. An. 3.

A Clem. XI. Conſt. 1703. Maji 10. P. 3. revocatæ fuerunt conventualitates perpetuæ a Prioribus dicti Ordinis, et a Clem XII. Conſt. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur privilegia perſonalia pro Provinciis Andaluſiæ, et Caſtellæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONeroſa paſtoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commiſſa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad ſtatum Chriſtifidelium quorumlibet præſertim Regularem vitam profitentium ſalubriter dirigendum ſolicitis ſtudiis intendentes, quæ felici eorum ſtatui obeſſe, aut in obſervantiæ regularis detrimentum vergere cognoſcimus quantum Nobis

ex

ex alto conceditur ſubmoveamus, prout conſpicimus in Domino expedire.

Exponitur quomodo in dictam Provinciam præfata privilegia irrepſerint.

§.1. Cum itaque ſicut dilectus filius Ignatius Xavier Frater expreſſe profeſſus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hiſpaniarum Ordinis S. Joannis Dei. Nobis ouper exponi fecit, alias dum bellum inter earundem Hiſpaniarum, ac Portngalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc exiſteoti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultatiooibus Epiſcoporum, & Regularium propoſita eam ipſam io dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Juriſdictiooem exercendi durantibus bellicis motibus hujuſmodi, quibus videlicet liber adipſum Priorem Generalem in eiſdem Hiſpaniis degentem acceſſus, & recurſus non patebat, poteſtas facta fuiſſet; dictus vero Prior Provincialis conceſſa ſibi poteſtate graviter abutens pleroſque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordiois hujuſmodi inſtitutom gerere tenebantur, variis ſub prætextibus exemiſſet, aliiſque privilegiis, & prærogativis donaſſet, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quo minus eos ad debitam obedientiam adigere poſſent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas hujuſmodi a Sedis Apoſtolicæ io prædictis Portugalliæ & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem exiſtentibus Nuociis confirmari, & approbari, alii vero ſibi per eoſdem Nuocios ſimilia Indulta concedi obtinuiſſent.

§.2. Quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Coogregatioois delatis, ac perpenſis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in Univerſam Provinciam præfatam, in qua ſeptendecim Conventus, ac centum ſeptendecim circiter, & forſan ultra fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eiſdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Proviocialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipſius Ordinis Conſtitutiones auctoritate Apoſtolica confirmatas ab officiis exempti reperiebaotur, nec non aliqui ſexaginta ſuæ ætatis anoos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, ſicut præmittitur, excepti fuerant, ita ut non niſi quadraginta octo circiter Fratres, ægrotis in eorumdem Conventunm Hoſpitalibus decumbentibus aſſiſtereot; de ſuorum Definitorum conſilio tunc pariter exiſtenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejuſmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hoſpitalia prædicta accipiebant, illaſque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit; verum quia Fratres prædicti his minime, ut par erat, acquieſcebant, nec ipſi Nuncio parebant, habito propterea ad fel. rec. Clem. PP. XI. Prædeceſſorem noſtrum deſuper recurſu, idem Clemens prædicto Nuncio ſerio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædeceſſore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ ſtatim renunciavit, ac deinde Edictum ſuper revocatione ejuſmodi, illiuſque executiooe ſub pœna privationis officiorum tam per Fratres ſic exemptos quam per ipſum Priorem Provincialem in caſu contraventionis iocurrenda publicari, & palam affigi fecit.

A Nuncio Apoſt. Portugalliæ prædicta omnia ſemel, ac iterum revocata.

Cauſæ hujus Conſtitutionis

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia ſubterfugia confugerint, ac illorum plurimi commiſſiones a Sede Apoſtolica ſuper manutentione in eorum prætenſis exemptionibus nulliter, & ſubreptitie impetraverint, quarum obtentu ſe in eiſdem exemptionibus non ſine ingenti etiam laicorum ſcandalo, etiam nunc confovere præſumunt. Nobis propterea dictus Ignatios humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpeoſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, ceoſuris, & pœois a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet ionodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcunque privilegia, & Indulta perſonalia, prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſiooe, tam a ſupradicto Priore Provinciali, ac quibuſlibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum ſuperioribus, quam a Sedis Apoſtolicæ in ejuſdem Regnis Nunciis, ſeu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earundem Provinciæ, & Congregationis inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſi, aut confirmata, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nemiuique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & defioiri debere, ac irritum, et inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit atteotari decernimus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque officii, vociſque activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurreodis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quam primum præſeutes noſtræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Fratres ejuſdem Provinciæ ejuſmodi exemptiones, privileg a Indulta, prærogativas, & immunitates habentes, illis eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declaret, nec quemquam illis uti ſinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & congregationis prædictarum ſtatuta, omni, & quacumque appellatione reclamatione, & recurſu remotis compeſcendo.

Preces pro abrogatione eorundem.

Abrogatio prædictorum privilegiorum

Clauſulæ derogatoriæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis literis Apoſtolicis ſuper obſervatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & Immunitatum hujuſmodi emanatis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinatio-

tionibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, et Congregationis prædictarum, etiam Juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, et conſuetudinibus, privilegis quoque, Indultis, et literis Apoſtolicis quibus Provinciæ, et Congregationis prædictarum hujuſmodi ſuperioribus, et perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, et formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, et inſolitis clauſulis, irritantibuſque, et aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, et forma in illis tradita obſervata, infererentur, et exprimerentur, iiſdem præſentibus pro plene, et ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno III.

CLXVI.

Dat. 14. Janu. 1727. Ann. 3.

Conceditur Fratribus Carmelitis antiquæ Obſervantiæ Provinciæ Portugalliæ facultas, ut certis oneribus Miſſarum, quas celebrare non poterunt, ſatisfacere valeant una Miſſa ſolemni.

De jure ſuffragandi pro Fratribus dictæ Provinciæ vid. aliam hujus Conſt. ed. 1726. Feb. 20. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ob oculos Pontifici propoſitæ cauſæ ad eum impellendum, ut prædictam facultatem concedat.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Prior Provincialis, ac Fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo antiquæ Obſervantiæ, quod Conventus ejuſdem Provinciæ non mediocri paupertate laborant, propterea quod redditus, quos poſſident proveniunt ex Capellaniis antiquis, & modernis in eorum Eccleſiis cum obligatione Miſſas ſolemniter, & privatim pro illarum Fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, necnon ex ſimili onere Miſſarum ab aliquot Chriſtifidelium Confraternitatibus in eiſdem Eccleſiis ab immemorabili tempore inſtitutis, ac ejuſmodi redditum pars, aut adeo tenuis exiſtit, ut eleemoſynæ manuali non reſpondeat, vel tempore abſumptus, ſeu deperditis bonorum proprietatibus plane diſperiit, ipſiſque inſuper Exponentibus obligatio pro quolibet Religioſo, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, juxta dicti Ordinis Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate confirmatas Miſſas, necnon illas, quas ternariorum vocant celebrandi incumbit; unde fit, quod hi redditus, etiam proventibus, qui ex aliquot Cappellaniis majoris eleemoſynæ nuncupatis percipiuntur conjuncti congruæ ſuſtentationis Religioſorum Conventuum præfatorum, & maxime Conventus Ulyſſiponen., in quo ſupra centum, & quadraginta Fratres degunt, pares non ſint, nec eorumdem Conventuum reædificationi, Eccleſiarum reparationi, fabricæ, paramentis, aliiſque expenſis, quæ pro Cultu Divino, ac Divinorum Officiorum celebratione fieri debent, minime ſufficiant, in primis in dicto Conventu Ulyſſiponen., ubi in hanc Cultus, ac Officiorum Divinorum cauſam quatuormillia Cruciatorum monetæ illarum partium, non computatis ſumptibus paramentorum ordinariorum, quotannis inſumuntur, prout ex libris Sacrarii dicti Conventus aperte colligi dicitur, quin expenſæ hujuſmodi abſque nota, & Fidelium ſcandalo, ac ipſius Ordinis dedecore minui valeant, quoniam in Regno Portugalliæ Divinas functiones ſplendide, & magnifice peragere mos eſt. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Exponentes prædicti eo, quod redditus præfati, tot, tantiſque expenſis obnoxii ſibi ſatis non ſint, eleemoſynas ſibi per eoſdem Fideles in ultimis eorum voluntatibus relictas pro Miſſis in ipſorum Exponentium Eccleſiis præſente cadavere, vel alias canendis, aut recitandis, quæ Miſſæ majoris eleemoſynæ eſſe conſueverunt, accipiant, Miſſis vero Capellaniarum, ac Confraternitatum prædictarum minoris eleemoſynæ, & illarum quarum proventus tempus imminuit, ſeu abſumpſit, ac pro Religioſis defunctis, & quas ternariorum vocant celebrandis ſingulis annis quandoque ſatisfacere non poſſint, iidem Exponentes, ut quotieſcumque aliquis ex Conventibus ſupradictæ Provinciæ has Miſſas celebrare nequiverit, idem Conventus unam Miſſam ſolemnem, ſive generalem cum Anniverſario, & abſolutione generali quolibet menſe loco Miſſarum præfatarum celebrare valeat, concedi plurimum deſiderent, prout dudum Fratribus Provinciæ Bæthicæ ejuſdem Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo a fel. rec. Leone PP. X. Prædeceſſore Noſtro conceſſum fuiſſe memoratur. Nobis propterea Exponentes præfati humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces, & vota prædictorū Fratrum.

§.2. Nos igitur pro paternæ, qua Regulares Ordines complectimur charitatis affectu memoratæ Provinciæ, illiuſque Conventuum inopiam, quantum cum Domino poſſumus levare cupientes, eoſdemque Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effe-

Digitized by Google

effectum præſentium dumtaxat conſequen., harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ipſis modernis, ac pro tempore exiſtentibus Priori Provinciali, ac Fratribus Provinciæ, & Ordinis præfatorum, ut ſi propter paupertatem, vel paucitatem Fratrum alicujus dictæ Provinciæ Conventus, illios Fratres Miſſas, & Divina Officia eis ratione Capellaniarum prædictarum iocumbentia, per memoratas Confraternitates injuncta, minoris eleemoſynæ, & quarom proventus tempore notabiliter diminuti, aut abſumpti fuerint, vel pro Fratre defuncto juxta Conſtitutiones Ordinis prædicti, ſeu quæ ternariorum vocant celebranda minime celebrare poterunt, loco, ac vice Miſſarum, & Divinorum Officiorum ejuſmodi unam generalem, & ſolemnem Miſſam cum Anniverſario, & abſolutione generali quolibet menſe celebrare libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, de ſpecialis dono gratiæ, quæ non tranſeat in exemplum, concedimus, & indulgemus, ipſumqoe Conveotum, ac illius Fratres per Miſſæ cum Anniverſario, & abſolutione geoerali quolibet menſe celebrationem hujuſmodi, ab onere, & obligatione Miſſarum, & Divinorum Officiorum præfatorum auctoritate, & tenore prædictis abſolvimus, & liberamus, eoſque abſolutos, & liberos eſſe, & fore declaramus. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque pleoarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumqoe Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel igoorante contigerit attentari.

Conceſſio præfatæ facultatis ut nempe Fratres prædicti in quibuſlibet eorum Eccleſiis, ſingulis Menſibus, celebrando unam Miſſam ſolemnem ſatisfaciant cæteris oneribus Miſſarum, quas non potuiſſent celebrare.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & io Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordioationibus, necooo Ordinis, Provinciæ, ac Conventuum præfatorum, etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, lodultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis baben tes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die XIV. Januarii MDCCXXVII., Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXVII.

Deputatur Patriarcha Ulyſſiponen. in Executorem Conſtitutionis ipſius Benedicti XIII. ſuper abrogatione privilegiorum Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ.

Dat. 13. Febr. 1727. An. 3.

Laudata Conſt. hic inſerta edita eſt 1727. Janu. 10. P. 3. & a Clem. XII. Conſt. ed. 1732. Octob. 1. P. 3. revocantur privilegia perſonalia pro Provinciis Andaluſiæ & Caſtellæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. NUper ad ſupplicationem dilecti filii Iguatii Xavier Fratris expreſſe profeſſi Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hiſpaniarum Ordinis S. Joannis Dei emanarunt a Nobis literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur videlicet.

Deſeruntur prædictæ Literæ Apoſtolicæ ejuſdem Benedicti hac ſuper re.

§. 2. *Benedictus PP. XIII. ad futuram rei Memoriam.* Oneroſa paſtoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commiſſa crebro Nos admonet, ac indocit, ot ad ſtatum Chriſtifidelium quorumlibet, præſertim regularem vitam profitentium ſalubriter dirigendum ſolicitis ſtudiis intendentes, quæ felici eorum ſtatui obeſſe, aut in obſervantiæ regularis detrimentum vergere cognoſcimus quantum Nobis ex alto conceditur ſubmoveamus, prout conſpicimus in Domino expedire. Cum itaque ſicut dilectus filius Ignatius Xavier frater expſſe pro eiſus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hiſpaniarum Ordinis S. Joannis Dei Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hiſpaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc exiſtenti Priori Proviocali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſito eam ipſam in dictam Provinciam, qoæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Juriſdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujuſmodi, quibus videlicet liber ad ipſum Priorem Generalem in eiſdem Hiſpaniis degentem acceſſus, & recurſus non patebat poteſtas facta fuiſſet; dictus vero Prior Provincialis conceſſa ſibi poteſtate graviter abutens: pleroſque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregatiooix, & Ordinis hujuſmodi inſtitutum gerere tenebantur, variis ſub prætextibus exemiſſet, aliiſque privilegiis, & prærogativis donaſſet, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur qoominus eos ad debitam obedientiam adigere poſſent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas hujuſmodi a Sedis Apoſtolicæ in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem exiſtentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero ſibi per eoſdem Nuncios ſimilia Indulta concedi obtinuiſſent quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, perpenſis per eum gravibus malis, ac turbis. quæ exinde invecta fuerant in univerſam Provinciam præfatam, in qua ſeptendecim Conventus, ac centum ſepteodecim

circiter, & forſan ultra Fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eiſdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipſius Ordinis Conſtitutiones auctoritate Apoſtolica confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, nec non aliqui ſexaginta ſuæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, ſicut præmittitur, exempti fuerant, itaut non niſi quadraginta octo circiter Fratres ægrotis in eorumdem Conventuum Hoſpitalibus decumbentibus aſſiſterent, de ſuorum Definitorum conſilio tunc pariter exiſtenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejuſmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hoſpitalia prædicta accipiebant, expoſuit, illaſque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit, verum quia fratres prædicti his minime, ut par erat, acquieſcebant, nec ipſi Nuncio parebant, habito propterea ad fe. rec. Clementem PP. XI. Prædeceſſorem noſtrum deſuper recurſu, idem Clemens prædicto Nuncio ſerio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædeceſſore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ ſtatim renunciavit, ac deinde edictum ſuper revocatione ejuſmodi, illiuſque executione ſub pœna privationis officiorum tam per fratres ſic exemptos, quam per ipſum Priorem Provincialem in caſu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia ſubterfugia confugerint, ac illorum plurimi Commiſſiones a Sede Apoſtolica ſuper Manutentione in eorum prætenſis exemptionibus nulliter, & ſubreptitie impetraverint, quarum obtentu ſe in eiſdem exemptionibus, non ſine ingenti etiam laicorum ſcandalo, etiam num confovere præſumunt: Nobis propterea dictus Ignatius humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur

Abrogatio prædictorum privilegiorũ.

eumdem Ignatium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcumque privilegia, & Indulta perſonalia prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, tam a ſupradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum ſuperioribus, quam a Sedis Apoſtolicæ in eiſdem Regnis Nunciis, ſeu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earumdem Provinciæ, & Congregationis inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa, aut confirmata, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus illaque in perpetuum nulla, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque & effectu vacua eſſe, & fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, eo definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque officii, vociſque activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quamprimum præſentes noſtræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Fratres ejuſdem Provinciæ ejuſmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes illis eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declaret, nec quemquam illis uti ſinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & Congregationis prædictarum ſtatuta omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis compeſcendo. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis literis Apoſtolicis ſuper obſervatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & immunitatum hujuſmodi emanatis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Provinciæ, & Congregationis hujuſmodi Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata insererentur, & exprimerentur iiſdem partibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes; illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno III.

§.4. Nunc autem eaſdem literas debitæ executioni, ut par eſt demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Ec-

Digitized by Google

Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequeodum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine denuo Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabili Fratri Patriarchæ Ulyſſiponen. Occideotali, ac dilecto filio ejus officiali per præſentes, committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel alter eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes, & præinſertas literas, ac io eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ejuſdem Ignatii, aut aliorum quorumcumque in præmiſſis intereſſe babentium fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant omnia, & ſingula præmiſſa ab iis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſenteotias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, et facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras, et pœoas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis.

Deputatio ejuſdem Patriarchæ, ſive ejus Officialis in Executorem prædictæ Conſtitutionis.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ Derogatoriæ.

§.5. Noo obſtantibus fe.re. Bonifacii PP.VIII. prædeceſſoris noſtri de una, et Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium in Judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus, et ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, et ſingulis illis, quæ in literis præſentibus conceſſimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub anoulo Piſcatoris die XIII. Februarii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno III.

CLXVIII.

Dat. 14. Febr. 1727. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis S. Officii quoad Hebræos denuociatos, quod voluntatem ſuam declaraveriot de ſuſcipiendo Baptiſmo.

Inn. XIII. Conſt. ed. 1724. Feb. 10. P. 3, reſervata decernuntur pro Rathenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipſorum bona, & Clem. XI. Conſt. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. ampliata fuere privilegia Neophitorum quoad temporalia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana adverſus hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum auctoritate Apoſtolica deputatorum Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Feria 4. die 12. Februarii 1727. In Congregatione generali S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Conventu S. Mariæ ſuper Minervam coram Eminentiſs., & Reverendiſſimis DD. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra Hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus a S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Decretum prædictum.

§.2. Cum plures exortæ ſiot controverſiæ ſuper intelligentia, & executione Decreti ab hac Sacra Congregatione editi die 8. Julii 1641. quoad Hebræos utriuſque ſexus denunciatos de eorum animi declaratione ſuſcipiendi Baptiſmum, Emi, & Rmi DD. Cardinales Generales Inquiſitores prædicti, dictum Decretum declarando, & quatenus opus ſit reformando, in poſterum illud ſequenti modo exequi mandarunt, & decreverunt, nempe, quod Teſtes qui Hebræos denunciabunt, ſive mares, ſive fœminas de declaratione animi ſuſcipiendi Baptiſmum per Notarium juxta interrogatoria generalia ab R. P. D. Vices-Gerente præſcribenda cum ſpeciali monitione relevantiæ juramenti in ſcriptis coram eodem R.P.D. Vices-Gerente, & eo impedito, coram ejus Auditore examinentur, qui etiam examen præfatum ſubſcribere debeaot, & quatenus duo Teſtes ſint de loco, tempore, & occaſione conteſtes, tunc Denunciati ad Domum Catechumenorum duci, & collocari in loco ſeparato ad hunc effectum deſtinato, in eoque per duodecim dies detineri poſſint, ut ſuper veritate, & conſtantia declarationis eorum voluntatis ſuſcipiendi Baptiſmum explorentur. Si autem Teſtes erunt ſingulares, vel unus adeſt Teſtis idoneus, & fide dignus, tunc denunciati non ſtatim poſt deounciationem, & Teſtium examen educendi erunt ad Domum Catechumenorum, ſed per R.P.D. Vices Gerentem extra Ghettum, vel in ejus Domo, vel in aliqua Eccleſia, vel alio loco ſibi beneviſo, & intra tempus neceſſarium, & opportunum juxta facti ſpeciem, & circumſtantias pro arbitrio, & prudentia dicti R. P. D. Vices Gerentis eorum voluntas exploranda erit. = Antonius Lancionus S.Rom., & Univerſalis Inquiſitionis Notarius = Loco ✻ Sigilli.

§.3. Nunc autem Nos perennii Decreti hujuſmodi robori, exactæque illius obſervantiæ per amplius providere volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Decretum præinſertum tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, ac irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi nuuquam poſſent pleniſſime ſupplemus, & ſanamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, io omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcomque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter espreſſia, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtasat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XIV. Februar. MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio,

---

CLXIX,

Dat. 3. Mart. 1727. An. 3.

Confirmantur Conſtitutiones nonnollæ Pontificum; quibus gratiæ, privilegia, ac Indulgentiæ Locis Terræ Sanctæ, ac Minoribus de Obſervantia inibi morantibus conceſsa fuere.

Omnium Pontificum Conſtitutiones initio facto a Greg. IX, uſque ad Inn. XIII, quibus dictæ gratiæ conceduntur, ordine temporis, quo editæ fuerunt, hic diſtinctis citationibus enumerantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Sarvus Sarvorum Dai

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a conſuetudine Romanorum Pontificum concedendi locis Terræ S. Indulgentias; vel conceſſas approbandi.

LOca Sancta Palæſtinæ, in quibus Chriſtus Dominus redemptionis humanæ myſteria ortu, vita, & morte ſua conſummavit, ab ipſis naſcentis Eccleſiæ primordiis in tanta ſemper veneratione, & honore ab univerſis Chriſtianis habita fuerunt, ut per omnes ætates ad ea, religionis cauſa inviſenda, undique fidelium turba confluaerit, propterea que Anteceſſores Noſtri Romani Pontifices plurimas Indulgentias, & privilegia tam in eos, qui Sacram illuc peregrinationem ſuſceperunt, quam in alios, qui in eiſdem Sanctis Locis commorantes, Divino cultui, & proaimorum, ac peregrioantium ſaluti, nullis incommodis, & vitæ periculis territi, famularentur, larga manu contulerint, & alii poſtmodum Succeſſores eadem collata probaverint, noviſque gratiia ſpirtualibus, & largitionibus auxerint. Hinc maxime decet, ut Nos quoque ad Indulgentias, & privilegia hujuſmodi, Apoſtolicæ auctoritatis Noſtræ munimine ſalva, & illæſa ſervanda prompto animo accurramus.

Preces Procuratoris Generalis Minorum de Obſervantia.

§.1. Siquidem Nobis dilectus filius, Frater Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, nuper exponi curavit, ſe ad Terræ Sanctæ ſubſidium, ac ſuorum dicti Ordinis Fratrum Vineæ Domini excolendæ inibi multis ſeculis operam dantium, peregrinoſque ex omnibus Chriſtianis Provinciis ad eadem loca Sancta pie veneranda accurrentes religioſa charitate foventium, & Catholicis illarum partium opportuna ſolatia præbentium, optare, ut omnia, & ſingula privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, criminum remiſſiones, & relaxationes, hactenus ejuſdem Terræ Sauctæ Locis, ſuis fratribus, aliiſque perſonis, auctoritate Apoſtolica conceſſæ, & confirmatæ, per nos eadem auctoritate aporobarentur, & ſpeciali forma rurſus confirniarentur.

§.2. Nos igitur, qui ejuſdem Terræ Sanctæ ubi ſteterunt pedes Domini, frequentiam, & venerationem, quantum poſſumus, promovere ſtudemus, hujuſmodi piis votis libenter annuentes, ipſumque Joſephum ſpiritualibus favoribus, & gratiis cumulare omnino cupientes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus Nobis ejus nomine humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula privilegia, conceſſiones, facultates, exemtiones, jura, Indulta, Indulgentias, peccatorum remiſſiones, cæteraſque gratias ſpirituales, & temporales, eiſdem Locis Sanctis, eademque viſitantibus, atque illorum Cuſtodi, & Guardiano Cœnobii Hieroſolymitani, & Fratribus dicti Ordinis, ibidem commorantibus, necnon eorumdem Fratrum interpretibus, qui Hieroſolymis, Bethlehem, Nazareth, inque aliis quibuſcumque Terræ Sanctæ, & Palæſtinæ Locis exiſtunt, & vivunt, per infraſcriptos Anteceſſores noſtros Romanos Pontifices, Sedemque Apoſtolicam, in genere, & in ſpecie, aut alias quomodocumque conceſſas, tenore præſentium iterum confirmamus, atque forma ampliſſima approbamus, & innovamus, prout ab iiſdem Romanis Pontificibus Anteceſſoribus noſtris in ſuis Apoſtolicis Literis olim indultæ, & conceſſæ fuerunt. Hæ vero ſunt; videlicet. Confirmatio prædicta.

Enumerantur Apoſt. Conſtitutiones, quibus prædictæ gratiæ, Privilegia, & Indulgentiæ Minoribus de Obſervantia in Locis Terræ Sanctæ degentibus conceſſæ fuere.

§.3 Primo. Gregorii IX. Literæ incipientes *Si Ordinis Fratrum Minorum*, datæ Peruſii Kal. Februarii anno 1230.

2. Aliæ ejuſdem incipientes = *Pro zelo fidei*, datæ Laterani 3. Kal. Februar. anno 1238.

3. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Cum Meſſis*, datæ Laterani 16. Kal. Junias 1238.

4. Innocentii IV. incipientes = *Cum hora undecima*, datæ Lugduni 12. Kalendas Apriles anno 1245.

5. Alexandri IV. incipientes = *Ex relatu fide*, datæ Laterani 4. Kalendas Apriles anno 1257.

6. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Quum hora jam undecima* datæ Viterbii 13. Kalendas Majas anno 1258.

7. Clementis V. incipientes = *Quum hora undecima*, datæ Pictavii 10. Kalendas Auguſtas anno 1306.

8. Joannis XXII. etiam incipientes = *Quum hora undecima*, datæ Peiiræ 6. Idus Auguſtas anno 1325.

9. Clementis VI. incipientes = *Gratias agimus* datæ Avenione XI. Kal. Decembres 1342.

10. Innocentii VI. incipientes = *Piis fidelium ſtudiis*, datæ apud Villam novam Diœceſis Avenionenſis Nonis Septembris 1356.

11. Aliæ ejuſdem incipientes = *Ad ea, quæ in laudem*, datæ Avenione 5. Idus Nov. 1360.

12. Ur-

12. Urbani V. incipientes = *Rationi congruit*, datæ Avenione 6.Id.Novembres 1362.

13. Gregorii XI. incipientes = *Sicut de damnabili*, datæ Avenione 7. Kalendas Decembres 1375.

14. Aliæ ejuſdem, incipientes = *De Religioſa diſcretione*, Avenione eodem die, menſe, & anno.

15. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Inter cunctos Ordines*, datæ Avenione eodem die, & anno.

16. Urbani VI. incipientes = *Ad ea, quæ Piorum locorum*, datæ Neapoli Tertio Idus Junias 1384.

17. Joannis in ſua obedientia XXIII. incipientes = *Cum a nobis*, datæ Bononiæ 4.Kalend. Julias MCDX.

18. Martini V. incipientes = *Ad aſſiduum Chriſti ſervitium*, datæ Florentiæ 7.Kalend.Julias MCDXX.

19. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Sinceræ devotionis affectus*, datæ Florentiæ ſeptimo Idus Julias MCDXX.

20. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Cum a Nobis, quod juſtum eſt*, datæ eodem loco die, menſe, & anno.

21. Aliæ ejuſdem incipientes = *Provenit ex veſtræ devotionis*, datæ eodem loco, die menſe, & anno.

22. Aliæ ejuſdem incipientes = *Votis veſtris*, datæ Florentiæ 4.Id.Julias MCDXX.

23. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Exigit veſtræ devotionis*, datæ ibidem eodem die, menſe, & anno.

24. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Votis veſtris*, datæ Florentiæ 14.Kal.Septem. MCDXX.

25. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Votis veſtris*, datæ Florentiæ 7.Kalen.Sept. MCDXX.

26. Aliæ ejuſdem, incipientes = *His, quæ per Eccleſiaſticarum*, datæ Romæ 16.Kal. Martias MCDXXI.

27. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Salutare ſtudium*, datæ Romæ eodem die, menſe, & anno.

28. Aliæ ejuſdem incipientes = *Studium, & ſincerum*, datæ eodem die loco, menſe, & anno.

29. Aliæ ejuſdem incipientes = *Sinceritas veſtræ devotionis*, datæ Romæ IV. Idus Martias MCDXXI.

30. Eugenii IV. incipientes = *Dum onus*, datæ Bononiæ 5.Id. Iul.MCDXXXVII.

31. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Bonus Paſtor*, datæ Bononiæ IV.Id.Iul.MCDXXXVII.

32. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Exultantes in Domino*, datæ eodem die, menſe, & anno.

33. Aliæ ejuſdem incipientes = *Per hæc proxima tempora*, datæ Florentiæ 17. Kalen. Ianuarias MCDXLI.

34. Aliæ ejuſdem incipientes = *Sacræ Religionis*, datæ Rom.Kal.Februar.MCDXLIV.

35. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Dum præclara merita*, datæ Romæ quinto Idus Februarias MCDXLVI.

36. Nicolai V. incipientes = *Sinceræ devotionis*, datæ Romæ 6.Kal.Aug. MCDLVIII.

37. Aliæ ejuſdem, incipientes *Apoſtolicæ Sedis*, datæ Romæ undecimo Kalendas Auguſtas MCDLI.

38. Aliæ ejuſdem incipientes = *Quum a vobis petitur*, datæ Romæ pridie Kalendas Apriles MCDLII.

39. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Romanus Pontifex*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Majas MCDLII.

40. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Solers Romani Pontificis*, datæ Romæ 16.Kalend.Martias MCDLIII.

41. Calixti III. incipientes = *Apoſtolicæ Sedis*, datæ Romæ 4.Idus Januar.MCDLV.

42. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Quum nuper*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Januarias MCDLV.

43. Aliæ ejuſdem incipientes = *Et ſi ex debito*, datæ Romæ quarto Idus Jan.MCDLV.

44. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Quum itaque*, datæ eodem loco, die, menſe, & anno.

45. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Illius, cujus in pace*, datæ Romæ quarto Nonas Februarias MCDLV.

46. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Licet pro noſtra*, datæ Romæ 5.Id.Majas MCDLV.

47. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Devotionis veſtræ ardor*, datæ Romæ pridie Nonas Februarias MCDLVII.

48. Sixti IV. incipientes, *Suſcepti cura*, datæ Romæ pridie Id.Februar.MCDLXXV.

49. Alexandri VI. incipientes = *Quum, ſicut accepimus*, datæ Romæ Id. Aug.MCDXCVI.

50. Pii IV. incipientes = *Divina diſponente clementia*, dat.Rom.die 9. April.MDLXI.

51. Urbani VIII. incipientes, *Ut dilecti filii*, dat.Rom.die 21. Aprilis MDCXXXII.

52. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Alias a felicis recordationis*, datæ Romæ die 18. Junii 1644.

53. Innnocentii X. incipientes = *Salvatoris, & Domini*, datæ Romæ 19.Sept.1645.

54. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Quum, ſicut dilecti*, datæ Romæ 23.Sept.1645.

55. Alexandri VII. incipientes = *Piis Chriſtifidelium* = dat.Rom.die 3. Auguſti 165 .

56. Clementis X. incipientes = *Quum ſicut dilectus*, dat.Rom.die 7.Julii 1670.

75. Innocentii XI. incipientes = *Ad augendam*, dat.Rom. die 20.Sept.1681.

58. Aliæ ejuſdem incipientes = *Piis Chriſtifidelium votis*, dat.Rom.die 22.Junii 1684.

59. Aliæ ejuſdem, incipientes = *Exponi nobis*, dat.Rom.die 30.Aprilis 1686.

60. Alexandri VIII. incipientes, *Ex injuncto Nobis*, dat Rom.die 10.Nov.1690.

61. Innocentii XII. incipientes = *Alias a fel.record.*, dat.Rom. 5. Dec.1696.

62. Innoc.XIII. incipientes = *Piis Chriſtifidelium votis*, dat.Rom. die 6.Junii 1721.

63 Aliæ ejuſdem, incipientes = *Quum ad Inſraſcriptam*, dat.Rom. die 13.Sept.1721.

§. 4. Huc uſque Anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum ad Fratres Minores de Obſervantia nuncupatos, in Locis Sanctis Chriſto Domino militantes, editæ Literæ Apoſtolicæ, quas omnes, & quaslibet alias in ejuſdem Ordinis annalibus, & monumentis laudatas, ad eos per quoſcumque Romanos Pontifices, quomodolibet ſcriptas, præſertim quoad Indulgentias, dummodo de earumdem exiſtentia valide, & legitime conſtet, in qua eiſdem tam enunciatis, quam aliis quibuſvis contenta quæcumque, etiamſi talia forent, quæ ſpecialem,

lem, & ſpecificam meotionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini Decretis non adverſentur, cum integris ſuis tenoribus, & datis plene, & ſufficienter expreſſas, ac ſi de verbo ad verbum præſentibus inſertæ eſſent habentes, Apoſtolica auctoritate, præſentium tenore perpetuo approbamus, & confirmamus, ac in plenam obſervantiam, ac priſtinum, & validiſſimum ſuum ſtatum reſtituentes, & revocantes, innovamus, & quatenus opus ſit, omnia, & ſingula prædicta denuo concedimus, & indulgemus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & ſingulas, tam Juris, quam facti, & quarumcumque ſolemnitatum, de Jure, uſu, vel conſuetudine, aut alias quomodolibet requiſitarum, ac in præmiſſis fortaſſe omiſſarum, necnon quoſcumque alios, quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui forſan in iiſdem omnibus, & ſingulis quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Confirmatio earumdem Conſtitutionum.

§.5. Inſuper omnibus, & ſingulis cujuſcumque Eccleſiaſticæ Dignitatis, ſtatus, & conditionis, quantumvis privilegiatis, perſonis, expreſſe inhibemus, quominus contra vim, & ſenſum privilegiorum, conceſſionum, facultatum, jurium, & Indultorum, ut præfertur per Nos approbatorum, & confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca, ſive perſonas, prædicto Guardiano Hieroſolymitano ſubjectas, ejuſque curæ mandatas, reſpicientium, ullum Juriſdictionis, aut ſuperioritatis actum ſub quocumque prætextu in locis, & perſonis prædictis, abſque noſtra expreſſa facultate ſub pœnarum, in iiſdem Literis Apoſtolicis pro Locis Sanctis, & Guardiano prædicto conceſſis, approbatis, & innovatis contentarum, incurſu, exercere præſumat.

Nemo contra hujuſmodi privilegia, Minoribus eiſdem præjudicium inferat.

§.6. Præſentes quoque Literas Noſtras, inque eis comprehenſa quæcumque, & quavis legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut alio, quantumvis ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, infringi, reſtringi, limitari, ad viam, & terminos Juris reduci, vel adverſus eas, quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari poſſe, decernimus; Sed illas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia ſortiri, & obtinere, necnon ab omnibus, & ſingulis ad quos nunc ſpectat, & pertinet, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, & pertinebit, cujuſcumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis extiterit; perpetuo, & inviolabiliter obſervari debere; nec ſub ullis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi: ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, & vulgabuntur, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas cenſeri; ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data; per Guardianum, & Fratres prædictos qoomodocumque eligenda, conceſſas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia ſortiri, & obtinere, eiſque perpetuo ſuffragari; Sicqoe, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos; quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere volumus, & qoidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Præſens etiā Conſtitutio ab omnibus perpetuo obſervetur.

§.7. Quocirca dilectis filiis Noſtris dicti Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia, vel etiam prædictæ Terræ Sanctæ Cardinalibus Protectoribus ounc, & pro tempore exiſtentibus, ſeu illorum arbitrio, & defectu, & aliis ex parte S.R.E. Cardinalibus, munus Protectoris hujuſmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipſi Cardinales Protectores, ſeu munus hujuſmodi gerentes, vel unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes Literas, inque eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Guardiani, & Fratrum, ſeu Procuratoris Generalis pro tempore exiſtentium, ſive alterius eorum, vel aliorum intereſſe in præmiſſis habentium, fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, ipſas præſentes Literas, inque eis contenta hujuſmodi ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit faciant auctoritate Noſtra inviolabiliter obſervari, ipſoſque Guardianum, & Fratres, & alios, quos eædem literæ concernunt, in futurum præſentium literarum, & in eis contentorum, commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, ſeu eorum quempiam ſuper his quomodolibet moleſtari, perturbari, inquietari, vel impediri; Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam, iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi fieri poterit, atque opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Cardinales Protectores faciant eandem inviolabiliter obſervari.

§.8. Non obſtantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri Apoſtolicis literis, quibus cavetur ne qois extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, ubi deputatus fuerit, contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere audeat, ſeu præſumat, inque Concilio generali edita Conſtitutione, de duabus dietis, aliiſque quibuslibet in contrarium præmiſſorum facientibus, quomolibet editis, vel edendis ſpecialibus, vel generalibus. Ordinationibus Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis per Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos ipſos, & Sedem prædictam, cum quibuſvis irritativis, annullativis, caſſativis, revocativis, modificativis, præſervativis, exceptivis, reſtitutivis, derogativis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu pari, ac etiam conſiſtorialiter; aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumqoe totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad

Clauſulæ derogatoriæ.

ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quæcumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſsime, & pleniſsime, ac ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus conjunctim, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſsint per Literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Harum exemplis omnimoda fides habeatur.

§.9. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumtis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri, vel Commiſſarii Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum de Obſervantia, ſeu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii, ejuſdem Miniſtri, vel Commiſſarii, aut Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nemo hanc infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novæ conceſſionis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, inhibitionis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſeptimo V. Nonas Martias, Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CLXX.

Dat. 3. Mart. 1727. An. 3.

Conceditur facultas Fratribus Carmelitis Provinciæ Bethicæ ſuſcipiendi Lauream Doctoratus in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubenſis.

Similis facultas facta fuit ab eodem Pontifice Conſt. ed. 1725. Aug. 30. P. 2. Fratribus ejuſdem Ord. Provinciæ Aragoniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio; & cauſæ ad Pontificem impellendum ut hujuſmodi facultatem indulgeat.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Joſephus de Caſtro, & Joſephus Barinono fratres expreſſe profeſſi, ac Procuratores Provinciæ Bæthicæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod inter alia laudabilia ejuſdem Ordinis ſtatuta Apoſtolica auctoritate confirmata cautum reperitur, ut illius Fratres poſtquam ſtudiorum curſum, ac Philoſophiæ, & S. Theologiæ lecturam expleverint, quibus peragendis unius, & viginti annorum ſpatio elaborare conſueverunt, in aliqua publica ſtudii Generalis Univerſitate Doctoratus gradum conſequi teneantur, ad hoc ut privilegiis, & prærogativis in retributionem laborum, in dicto Ordine concedi ſolitis, ac voce activa, & paſſiva in Capitulis frui poſſint, verum quia experientia compertum fuerat, quod Religioſi Ordinis prædicti ad effectum aſſequendi gradum hujuſmodi non ſine diſtractione a proprio Inſtituto, ac certo ordine diſciplinæ regularis plerumque longe vagari, & pecunias neceſſarias contra paupertatis votum parare cogebantur; proinde a fel. recor. Urbano VIII. Clem. IX. ac Clemente X. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris attributa fuit facultas Priori Generali dicti Ordinis pro tempore exiſtenti gradum præfatum Religioſis ſub immediata ejus obedientia degentibus concedendi, cumque nihilominus Religioſi in Provinciis ultramarinis inde ſibi minime conſultum doluerint, pluresque ſuorum laborum præmio fruſtrarentur ob difficilem acceſſum ad memoratum Priorem Generalem, & rerum neceſſariarum inopiam, rec. mem. Innocentius PP. XIII. Prædeceſſor etiam Noſter, Priori Provinciali ac nonnullis in Sacra Theologia Magiſtris Provinciæ Portugalliæ indulſit, ut illius Religioſos debitis qualitatibus præditos Doctoratus laurea ſub certis modo, & forma tunc expreſſis inſignire valerent, Noſque ſimile indultum Provinciis Aragoniæ, & Valentiæ ejuſdem Ordinis, etiam conceſſimus, & alias prout in ipſius Innocentii Prædeceſſoris, ac noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis uberius continetur.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat Provincia Bæthica præfata Conventuum numero, ac Religioſorum frequentia floreat, & in Civitate Corduben. in ejus centro ſita, ubi nulla adeſt publica Univerſitas hujuſmodi, duo ejuſdem Ordinis Conventus reperiantur, quorum alter eſt inſigne Collegium ſub invocatione Sancti Rocchi, ubi ejuſdem Theologiæ ſtudia non ſine ingenti plauſu vigent, dicti Exponentes ut Fratres Provinciæ Bæthicæ præfatæ ad literarum ſtudia alacriori animo ſuſcipienda, ac perficienda excitentur ſpe aliquando laborum ſuorum præmium in propria Provincia conſequendi, quod alias, aut nunquam, vel ſine maxima difficultate, ac diſpendio obtinere nequirent, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſiderent.

Preces Fratrum Procuratorum Provinciæ Bæthicæ.

§.3. Nos ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut omnes, & ſinguli Fratres Provinciæ, & Ordinis præfatorum, qui peracto curſu, & lecturæ ſcientiarum juxta ſtatuta dicti Ordinis ad ſupradictum Collegium Sancti Rocchi Corduben. acceſſerint lauream Doctoratus inibi prævio rigoroſo examine coram ejuſdem Collegii Rectore, & actualibus Sacræ Theologiæ Lectoribus, duobuſque in dicta Theologia Magiſtris Ordinis præfati, ac cum eorum approbatione, ſervatiſque aliis ſervari ſolitis ab ipſo Rectore ſuſcipere libere, & licite poſſint,

Conceſſio prædicta.

ſint, & valeant auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Provinciæ Bæthicæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXXI.

Dat. 7. Mart. 1727. An. 3.

Statuitur ab omnibus obſervandum Cæremoniale Epiſcoporum ab ipſomet Pontifice emendatum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cæremoniale vetus innumeris ſcatebat erroribus.

§.1. Licet alias fel. rec. Clemens VIII., ac ſubinde Innocentius X. Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri Cæremoniale Epiſcoporum edendum, atque a mendis expurgandum curaverint, proceſſu tamen temporis compertum eſt novos errores non minus Typographorum imperitia, quam aliorum culpa, & negligentia in illud irrepſiſſe, ac proinde Nos, qui in minoribus conſtituti per annos quinquaginta Epiſcopi, ac Metropolitæ munere, & dignitate perfuncti ſumus, cum nihil antiquius haberimus, quam, ut Sacros Ritus, & Cæremonias ſecundum antiquam, ac laudabilem Romanæ Eccleſiæ diſciplinam adamuſſim perageremus, diuturno eorum uſu, ac ſtudio animadvertimus utile, ac neceſſarium maxime futurum, ſi rurſus idem Cæremoniale novis curis recognitum ederetur obſcura quædam in eo, & ambigua illuſtrarentur, corrupta alia, & depravata emendarentur, nonnulla præterea inter ſe pugnantia, & contraria conciliarentur, aliaque demum hactenus prætermiſſa ſuis locis opportune adderentur.

Cæremoniale prædictum ab ipſomet Pontifice emendatum.

§.2. Ubi primum igitur ad ſummi Apoſtolatus faſtigium, licet immeriti, & obluctantes evecti fuimus, in hanc etiam ſollicitudinem cogitationes noſtras direximus, noſque ipſi hoc opus aggreſſi, illud nonnullis, etiam adhibitis piis, ac eruditis viris, ſacrorum Rituum apprime peritis, qui operam ſuam in ipſo Cæremoniali emendando, ac reſtituendo Nobis contulerunt, benedicente Domino perfecimus. Itaque ne tam utilis Eccleſiæ Catholicæ hac in re labor ſuo fruſtretur effectu, Motu proprio, ac ex certa ſcientia Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Cæremoniale Epiſcoporum hujuſmodi a Nobis, ut præmittitur, recognitum, & emendatum perpetuo confirmamus, & approbamus, illudque in univerſali Eccleſia ab omnibus, & ſingulis perſonis, ad quas ſpectat, & in futurum ſpectabit perpetuo obſervandum eſſe in virtute Sanctæ Obedientiæ, præcipimus, & mandamus, ac Cæremoniale hujuſmodi, ſic emendatum, nullo unquam tempore, in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi poſſe, ac quaſcumque perſonas præfatas, quæ Pontificalia, & Sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipſo Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, & præſtanda juxta hujus Cæremonialis formam, & præſcriptum, teneri neminemque ex iis, quibus ea exercendi, & faciendi munus impoſitum exiſtit, niſi formulis, quæ hoc Cæremoniali continentur, ſervatis, ſatis facere poſſe, perpetuo ſtatuimus, & ordinamus. Per præſentes autem antiqua Cæremonialia in his, quæ præfato Cæremoniali emendato ſunt conformia, minime aboleri, aut abrogare cenſeri volumus, ſed illorum etiam uſum ſalva emendatione prædicta permittimus.

Cæremoniale præfatum ſic emendatum comprobat, & obſervandum eſſe præcipit.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Eccleſiis, & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda hujus Conſtitutionis exemplis.

§.4. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia ſunt præſentes, lapſis duobus, qui vero circa montes octo, & qui ultra ubique locorum degant duodecim menſibus integre excurſis, vel alias ubi venalium hujus Cæremonialis Voluminum notitiam, & facultatem habuerint, Sacras Cæremonias, & Ritus in eodem Cæremoniali præſcriptos, juxta illius modum, & normam in quibuſcumque actibus exercere, & obſervare teneantur. Quodque earumdem præſentium literarum exemplis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut illius Curiæ munitis, vel in ipſis voluminibus abſque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impreſſis, eadem ubique locorum, & gentium fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Da-

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VII. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXXII.

Dat. 1. April. 1727. Ann. 3.

Erigitur Archiconfraternitas Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ in Eccleſia de Aracæli Conventus Minorum de Obſervantia.

Innocentii XI. Conſt. ed. 1689. Maji 11. P. 13. erecta fuit in Archiconfraternitatem Confraternitas B. M. V. in Eccleſia S. Stephani de Cacco de Urbe.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo Sedes Apoſtolica diem feſtum in honorem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ ſuprema ſua auctoritate olim inſtituit, cæleſtibus Indulgentiarum theſauris eum ditare, precibusque Chriſtifidelium pro illo pie celebrando, ſibi porrectis, benignas frequenter aures præbere conſuevit. Quare nos quoque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum veſtigia ſectantes, ſupplicibus petitionibus, quæ Nobis pro cultu erga eandem Beatiſſimam Virginem per alicujus ſodalitatis erectionem promovendo, porriguntur, libenter annuimus.

Preces Procuratoris Generalis Obſervantium pro hujuſmodi erectione.

§. 1. Itaque dilectus Filius Frater Joſephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci de obſervantia nuncupatorum, exponi Nobis nuper fecit, hujuſmodi Fratres, qui Cælorum Reginæ verbo, & ſcriptis augendæ venerationis in terris uſque a primo ſui Ordinis exordio ſtudioſiſſimos ſeſe oſtenderunt, & piarum precum, quas Coronam Beatæ Mariæ Virginis vocant, recitatione, Chriſtifidelibus propoſita, ſacriſque laudibus in feſti ejuſdem Conceptionis obſequium, rite compoſitis, aliiſque quamplurimis argumentis ſuum erga prædictam Virginem devotionis affectum ferventius confovere non deſtiterunt, nec deſiſtunt, ſummopere optare, ut Chriſtianus Populus ad pia opera ſub auſpiciis ejuſdem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ excitetur, & propterea in Eccleſia eorum Conventus Sanctæ Mariæ de Aracæli nuncupatæ de Urbe, unam utriuſque Sexus Archiconfraternitatem auctoritate noſtra inſtitui poſtulare ſub Invocatione ejuſdem Conceptionis, illamque, poſtquam, ut infra, erecta, & inſtituta fuerit in locum Archiconfraternitatis etiam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, nuper certis de cauſis, tunc adductis, in inſigni, ſæculari, & Collegiata Eccleſia Sancti Laurentii in Damaſo nuncupata, de eadem Urbe, per Nos ſuppreſſæ, & extinctæ quoad Indulgentias, privilegia, ac Indulta ſpiritualia tantum ſubſtitui, & ſubrogari, ac alia ei per Nos, ut infra, concedi, & impertiri.

§. 2. Nos, qui Ordinem prædictum, de Eccleſia Catholica optime meritum, ſemper eximia dilectione proſecuti ſumus, eorumdem fratrum propoſitum plurimum in Domino commendantes, ac Conceptionis ipſius Virginis Dei Matris Mariæ cultum, & venerationem augere, animarumque ſalutem paterna charitate promovere cupientes, dictumque Joſephum Mariam ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus illius nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Dilecto Filio moderno Miniſtro, ſive in ejus defectu, Vicario, aut Commiſſario Generalibus totius Ordinis prædicti, harum ſerie indulgemus, ut in dicta Eccleſia Sanctæ Mariæ de Aracæli de Urbe unam utriuſque ſexus Chriſtifidelium Archiconfraternitatem, quæ non ſit pro hominibus unius ſpecialis artis, ſub eadem invocatione, & denominatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, auctoritate Noſtra Apoſtolica erigat, atque inſtituat, ad Omnipotentis Dei laudem animarumque ſalutem, & ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis honorem cum privilegiis, ab Apoſtolica Sede collatis, quibus Archiconfraternitates Sanctiſſimi Roſarii, ac Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & quem Nos ipſi profeſſi ſumus, Fratrum Prædicatorum, & ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Ordines, exceptis tamen Indulgentiis, his Ordinibus quomodolibet conceſſis, utuntur, fruuntur, & gaudent, Dilecti Filii Noſtri in Urbe prædicta ejuſque diſtrictu Vicarii in ſpiritualibus generalis, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, utque eamdem Archiconfraternitatem ſic, ut præfertur, erigendam, eidem primo dicto Ordini pro infraſcripta participatione Indulgentiarum, eidem conceſſarum, ac piorum operum, per illius Fratres exercendorum, uniat, & incorporet, Apoſtolica auctoritate prædicta tenore præſentium, facultatem concedimus, & impertimur.

Erectio prædictæ Archiconfraternitatis cum conceſſione Privilegiorum, & Indulgentiarum aliarum Archiconfraternitatum.

§. 3. Cæterum, ut Chriſtifideles ſpiritualium gratiarum, & privilegiorum muneribus illecti, ſe eidem Archiconfraternitati alacrius inſcribant, Nos eam ſubſtituimus, & ſubrogamus in locum alterius Archiconfraternitatis Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, per Nos in prædicta Eccleſia Sancti Laurentii in Damaſo, ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ, quoad participationem Indulgentiarum, privilegiorum, facultatum, Indultorum, aliarumque gratiarum ſpiritualium, quibus ultimo dicta Archiconfraternitas tempore ſuppreſſionis, & extinctionis gaudebat, & gaudere poterat; dummodo tamen Sacri Concilii Tridentini Decretis non adverſentur; non vero eamdem Archiconfraternitatem ſubrogamus in locum alterius quoad Jura quæcumque conferendi, & nominandi, ac temporalia bona quæcumque.

Subrogatur præd. Archiconfraternitas in locum alterius in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo extinctæ.

§. 4. Inſuper Indulgentias per felic. recordationis Julium Papam Secundum, alioſque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros conceſſas, ad deferentes, & pie recitantes dictam Coronam Beatæ Mariæ Virginis, per Fratres jamdicti Ordinis benedictam, eiſdem modo, & forma quæ a Confratribus dictæ Archiconfraternitatis Sanctiſſimi Roſarii obſervantur, au-

Nonnullæ aliæ Indulgentiæ eidem concedantur.

ctoritate noſtra tenore præſentium extendimus, & ampliamus, una cum quibuſcumque aliis Indulgentiis, & gratiis ſpiritualibus, quæ Confratribus quarumcumque Confraternitatum, ſub eadem invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis hactenus ubicumque erectarum, quas firmas eſſe volumus; ac tribus Ordinibus Beati Franciſci, hucuſque per Romanos Pontifices quomodolibet, reſpective, conceſſæ fuerunt, earum omnium ſub Plumbo, quam in forma Brevis confectarum literarum tenores, ac ſi præſentibus de verbo ad verbum insererentur, pro expreſſis, & inſertis habentes.

Conceditur Magiſtris Generalibus Ordinis Minorum de Obſervantia facultas Confraternitates Conceptionis ubique erigendi.

§.5. Miniſtro autem, ſeu Vicario, vel Commiſſario Generalibus primodicti Ordinis, nunc, & pro tempore exiſtentibus, tenore earumdem præſentium concedimus pariter, & indulgemus, ut utriuſque ſexus Confraternitates ſub prædicta Invocatione Conceptionis Beatæ M. Virginis Immaculatæ ubivis locorum, tam in eorumdem Fratrum primodicti Ordinis, quam in quibuſvis aliis Eccleſiis, vel Oratoriis ſub eorum directione, aut regimine quomodolibet exiſtentibus, vel non exiſtentibus erigere, & inſtituere poſſint, necnon eaſdem, & quaſcumque ſub eadem Invocatione ad præſens canonice erectas, & inſtitutas, & in poſterum canonice erigendas, & inſtituendas Confraternitates, & quoad erectas, & inſtitutas, prævia ceſſatione, & revocatione quarumcumque aliarum Indulgentiarum, ipſis quovis modo per viam cujuſvis aggregationis, & communicationis cuilibet Archiconfraternitati, aut alias conceſſarum, dictæ Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregare libere, & licite valeant, ſervata tamen forma Conſtitutionis piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri, ſuper dictarum Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ, privative quoad alios, circa hujuſmodi erectiones in poſterum faciendas.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes, eaſdem præſentes ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, ſeu quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, aut revocari nullatenus unquam poſſe, ſed illas ſemper, & perpetuo validas exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia ſortiri, & obtinere; ſicque, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obſtantibus piæ memoriæ Anteceſſorum Noſtrorum, ejuſdem Clementis PP. VIII. & Pauli Quinti, ſimilium gratiarum revocatoria, ſeu moderatoria, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis de Indulgentiis non concedendis adinſtar, ac de jure quæſito non tollendo, primodictique Ordinis, etiam juramento roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Confraternitates prædictæ erigendæ Ordinariis ſubſint.

§.8. Volumus autem, ut Confraternitatum, quas in poſterum Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregari contigerit, Officiales, ſeu adminiſtratores pro redditione rationis adminiſtrationis bonorum temporalium, ordinariis locorum ſubjecti permaneant.

Sanctio pœnalis.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ conceſſionis, impartionis, ſubſtitutionis, ſubrogationis, extenſionis, ampliationis, indulti, & abſolutionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſeptimo Kalendis Aprilis Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXXIII.

Dat. 3. Aprilis 1727. An. 3.

Confirmantur, & declarantur privilegia ſuper exemtione a Decimis, alias Univerſo Ordini Carmelitarum Excalceatorum conceſſa; in favorem Congregationis Hiſpaniarum ejuſdem Ordinis.

Dicta privilegia conceſſa fuerunt a Clem. IV., Clemente VI., & Sixto IV. quorum Conſtitutiones quæ hic laudantur, in Bullario antiquo exaratæ non reperiuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium

INjuncti Nobis cælitus Paſtoralis Officii ſollicitudo Nos admonet ut ea, quæ ad Sacrarum Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Eccleſia Dei proferre jugiter ſatagentium favorem, & levamen ex hujus S. Sedis Providentia emanata noſcuntur, quo firmiora ſemper, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio roboremus.

Univerſus Ordo prædictus a Romanis Pontificibus alias exemtus fuit a ſolutione Decimarum.

§.1 Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Michael a Chriſto Procurator Generales Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hiſpaniarum, quod licet univerſus Ordo, adeoque etiam Congregatio hujuſmodi, juxta privilegia Apoſtolica eis conceſſa exempti reperiantur a ſolutione Decimarum, etiam per Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes impoſitarum, nedum ratione fructuum cujuſvis ſpeciei, qui intra ſepta murata locorum Ordinis, & Congregationis præfatarum colliguntur, ſed etiam reliquorum bonorum eis quomodolibet legitime acquiſitorum, & acquirendorum, tametſi extra ſepta Conventuum poſitorum, prout in quibuſdam fel. rec. Clementis IV., Clementis VI., & Sixti IV. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum literis reſpective plenius continetur; ac proinde in vim eorumdem privilegiorum quilibet Conventus Congregationis præfatæ in Hiſpaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis vigentis, cujus Fratres exactam paupertatem profitentes bona extra ſepta eorum Conventum non poſſident, ſed dumtaxat congruum Hortum muro circumdatum;

tum, dictiſque Conventibus incluſum, & incorporatum, quem propriis ſumptibus colunt, immunitate a Decimis præfatis ab immemorabili tempore gaviſi, & potiti fuerit.

A Parochis, & Capitulis nonnullis adverſus Fratres prædict. Congregat. in quibuſdam Provinciis hac ſuper re excitatæ fuere lites.

§.2. Nihilominus in aliquot ejuſdem Congregationis Provinciis, ac præſertim illa S. Philippi Regni Portugalliæ, & altera Bethicæ nuncupat. in Hiſpaniis nonnulli Eccleſiarum Rectores, ſive Parochi, ac Canonici, & Capitula ejuſmodi exemptionem impugnare, & ab aliquot Conventibus, ac præcipue illis Beatæ Mariæ Virginis de Remedios nuncupat., Civitatis Hiſpalenſis & de Carnide nuncupato extra Mœnia Civitatis Ulyſſiboneniſis poſito dictæ Congregationis, Decimas pro fructibus es eorum Hortis, ſeu Terrenis hujuſmodi collectis, & in poſterum colligendis exigere prætendunt, atque lites, quæ etiam num pendent, eis deſuper moverunt, eo potiſſimum quoad illum de Carnide, quod in memoratis Prædeceſſorum noſtrorum literis diſpoſitioni *cap. Nuper de Decimis* derogatum minime fuerit, & quoad alium Civitatis Hiſpalenſis Conventum prædictum, quod eædem literæ Apoſtolicæ ſuffragari nequeant pro illa rata fructuum, quæ a Fratribus præfatis interdum venditur. Ipſe vero Michael neutram es his objectionibus, etiamſi ad tramites, & rigorem juris examinari, ac diſcuti deberent, ſubiſtere poſſe pro certo tenet, tum quia ſi aliqua portio fructuum, olerum, & aliarum rerum, quæ ſuperſunt a Fratribus dicti Hiſpalenſis, ſeu aliorum ejuſdem Congregationis Conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios uſus, & neceſſitates ipſorum Conventuum, & Fratrum dictæ Congregationis, horumque alimoniam, & ſuſtentationem, quibus, utpote bona extra ſepta præfata poſſidendi incapacibus aliter provideri nequit, converti, & erogari conſuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur uſibus ipſorum Conventuum, & Fratrum ſemper deſerviunt, tum quia expreſſam derogationem ſupradicti *Capituli Nuper de Decimis*, ut enarratæ Prædeceſſorum literæ Ordini, & Congregationi præfatis ſuffragarentur, nuſquam de Jure neceſſariam fuiſſe exiſtimat, & quatenus etiam illa requireretur ſatis eſſet, quod in ſimilibus Privilegiis, & exemptionibus a Decimis nonnullis aliis Ordinibus, ſeu Inſtitutis, vel ſocietatibus Regularibus conceſſis, quorum omnium communicationem re. me. Clemens VIII., Prædeceſſor etiam noſter, Ordini, & Congregationi præfatis indulſit, derogatio ejuſmodi diſerte oppoſita legitur.

Preces Procuratoris Generalis.

§.3. Cum autm ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Michael pro Religioſa Congregationis, Conventuum, ac Fratrum prædictorum tranquillitate, eorumque indemnitate, ac liberatione a quibuſcumque diſpendiis litium pendentium, & quæ progreſſu temporis adverſus eos escitari poſſent, exemptionem a ſolutione Decimarum prædictarum, eis, ſicut præmittitur, conceſſam, quo firmius ſubſiſtat, ac ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis robore communiri, ac quatenus opus ſit innovari, & ad bona tam primæ erectionis, quam poſt fundationem acquiſita intra Muros eorumdem Conventuum conſiſtentia, illorumque fructus, qui a dictis fratribus conſumuntur, aut interdum ad ſubveniendum aliis eorum neceſſitatibus venduntur, extendi plurimum deſideret; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ejuſdem Michaelis Votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eumque ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac ſupradictorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. literarum datas, & tenores, necnon litium, cauſarum hujuſmodi, in quibuſvis Tribunalibus pendentium ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicantium, & Collitigantium, & alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eaſdem lites, & Cauſas a quibuſvis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos auctoritate Apoſtolica tenore præſentium avocamus, illaſque penitus, & omnino ſupprimimus, & extinguimus, perpetuumque deſuper ſilentium imponimus, ac privilegia ſuper exemptione a *Solutione Decimarum* Congregationi, Conventibus, & Fratribus præfatis conceſſa, ſeu quomodolibet competentia, expeditaſque deſuper memoratorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. Prædeceſſorum literas prædictas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, *quo ad Bona quæcumque intra muros tamen eorumdem Conventuum, ac ſub vera, & formali eorum Clauſura exiſtentia dumtaxat, ac fructus, qui inde colliguntur*, auctoritate, & tenore præfatis confirmamus, & approbamus, atque innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjungimus; necnon quatenus opus ſit, dicta Privilegia, & literas ad eadem bona, illorumque fructus, qui non ſolum per Fratres prædictos pro eorum, ac ipſorum Conventuum uſu conſumuntur, ſed interdum ad aliis eorum indigentiis ſubveniendum venduntur, extendimus, & ampliamus, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inconcuſſe obſervari mandamus.

Supprimitur præd. lites; ac Privilegia præfata ſuper exemtione a ſolutione Decimarum eidem Congregationi alias conceſſa confirmantur, atque extenduntur.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam es eo, quod quilibet etiam ſpecifica & individua mentione digni in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque Cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarint juſtificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis Juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, nullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quilibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illos aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari,

 ſeu

ſeu impetrato; aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.6. Non obſtantibus memorato *Cap. Nuper de Decimis*, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Noſtræ Regula de Jure quæſito non tollendo aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & ſynodalibus conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus ſit, Congregationis, Ordinis, & Conventuum præfatorum, & quarumcumque Eccleſiarum, & Capitulorum, aliiſque quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſo habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris die tertia Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXXIV.

Dat. 3. Aprilis 1727. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſc., & Regularium ſuper erectione unius Seminarii pro Miſsionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium Minorum de Obſervantia Diſcalceatorum, & Recollectorum.

De confirmatione ſimilis Decr. pro erectione Seminarii Miſſionariorum in Provincia S. Pauli Caſtellæ Veteris eorumdem Fratrum, vide aliam hujus ed. 1724. Sept. 5. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciarum Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum tam Orientalium quam Occidentalium Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum Noſtrorum Sanctæ Rom. Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod ipſi, ut animarum pretioſo Sanguine Domini Jeſu Chriſti redemptarum ſaluti proficere poſſent in unaquaque ex dictis Provinciis unum ex earum Conventibus per Fratres Diffinitorii Provincialis cujuslibet reſpective Provinciæ hujuſmodi deſignandum in Collegium, ſeu Seminarium Miſſionariorum, qui Apoſtolicæ Miſſioni unice eſſent deditì erigendi facultatem ſibi concedi plurimum deſiderabant, cujus quidem Collegii, ſeu Seminarii Guardianus, & alii Fratres pariterque ipſum Collegium, ſeu Seminarium ſtrictiſſimis earumdem Provinciarum Conſtitutionibus gubernarentur, & Miniſtris, & Definitoriis Provincialibus pro tempore exiſtentibus ſubjici deberent, quibus etiam electiones Guardianorum ejuſmodi Collegiorum, ſeu Seminariorum, necnon Novitiorum receptio competeret, ſicuti in aliis Conventibus obſervabatur, non autem Prælato Generali ſubjicerentur, quemadmodum in quibuſdam rec. me. Innocentii PP. XI. Prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Miſſionariorum ad familiam Hiſpanicam ſpectan. diſponebatur, prohibendo ſimul expreſſe, quod dummodo in dictis Provinciis prædicta Collegia, ſeu Seminaria jam erecta exiſterent, nullus Frater unius ex memoratis Provinciis de illa titulo Miſſionis ad aliam Provinciam tranſire poſſit, concedendo pariter his novis Miſſionariis omnia, & ſingula privilegia, ac prærogativas in dictis Innocentii Prædeceſſoris literis contenta quibuſque alia Miſſionariorum, etiam Regularis Obſervantiæ Seminaria fruebantur, remanente tamen intacta, & illæſa eadem Prælati Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediata ſubjectione, electione Guardianorum, ac Novitiorum receptione, quæ, ut ſupra dictum eſt, ad Miniſtros, & Difinitoria Provincialia ſpectare deberent, quemadmodum ab eadem Congregatione Cardinalium diebus 20. Auguſti 1723., & 7. Decembris 1725. Provinciæ SS. Pauli, & Gabrielis Ordinis prædicti indultum, ac ſubinde per quaſdam Noſtras deſuper in pari forma Brevis editas literas confirmatum fuerat, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet. Facti expoſitio.

§.2. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attentis narratis referente Eminentiſs. Belluga, benigne indulſit, ut Patres Provinciales prædictarum Provinciarum, veris exiſtentibus narratis ad fundationem prædictorum Collegiorum, ſeu Decretum prædict.

Semi-

Seminariorum Miſſionariorum iu uno ex Conventibus earumdem Provinciarum ſibimet ipſis, & Definitoribus Proviocialibus beneviſo juxta formam, prærogaiivas, Privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus San. Mem. Innocentii XI. pro eorum arbitrio, & coofcientia ſervatis ſervandis deveniant, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, & receptiooe Novitiorum exceptis, quæ reſervatæ intelligantur eiſdem Provincialibus, modo ſupra deſcripto, cum expreſſa, etiam conditione, ut Religioſi prædictarum Provinciarum de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ tranſire, & Guardiaui horum Seminariorum erigendorum Religioſos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime poſſint, & valeant; firmis cæteroquin integris, & illæſis remanentibus omnibus aliis prærogativis, aoctoritatibus, ac Superioritatibus debitis, & competentibus P. Prælato Generali Ordinis: Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Ordinis prædicti, cæteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus &c. Romæ 24. Januarii 1727. = Cardinalis Franciſcus Barberinus = P. A. Archiepiſcopus Lariſſæ Secr.

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

§.3. Cum autem, ſicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector, ac Fratrum Diſcalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis in Romana Curia Procutor Generalis Nobis ſubiude exponi fecit, ipſe præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos ſpecialem ipſi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtiaere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit io omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujuſmodi, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet con firmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes; illis alias in ſuo robure permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris die III. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXXV.

Confirmantur Literæ Patentes Magiſtri Generalis Ordinis Minorum ſuper inſtitutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria.

Dat. 4. Aprilis 1727. A. 3.

Inn. XIII. Conſt. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. confirmatum fuit Decr. Congr. Epiſc. de Alternativa officiorum pro Provincia S. Ant. in Luſitania, & Clem. XII. Conſt. ed. 1732. Sept. 10. P. 3. agitur de diſtributione officiorum Provinciæ Terræ Laboris eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervautia Reformatorum nuncupatorum, quod cum dilectus filius Matthæus a Pareta Miniſter Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, etiam nuncupatorum animadvertiſset officia, & dignitates in Provincia Mariana nuncupata prædicti Ordinis non ſine maxima partialitate diſtribui, itaut illius Fratres Natione Germani præſertim notabile inde detrimentum acciperent, ipſe Matthæus Miniſter Generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam Alternativam tripartitam inter Fratres totidem Nationum Hungaricæ ſcilicet, Germanicæ, & Slavonicæ, quibus dicta Provincia conſtituitur, ſtatuit, aliaque ad ſervandam inter eos æqualitatem præſcripſit, prout uberius continetur in ipſius Matthæi Miniſtri Generalis literis Patentibus deſuper emanatis tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Literæ Patentes præd. Magiſtri Gen.

§.2. Fr. R. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Conſultor, Supremæ, & Univerſalis Inquiſitinnis Qualificator, & totius Ordinis Sancti P. N. Franciſci Miniſter Generalis, & Servus. Cum ſicut accepimus a nonnullis probis, fideque dignis Religioſis ſpecialiter requiſitis noſtra Reformata Provincia Mariana in Hungaria plurimos Conventus locatos habeat, ubi vel integer Populus, aut pars illius linguam dumtaxat Germanicam callet, ubique degere aſſolent Germani Gubernatores, aliique tam Eccleſiaſtici, quam Seculares Benefactores, cum quibus Religioſi præſertim Superiores jugiter agere debent: propterea opportunum, ac neceſsarium ſemper putavimus, quod ibidem de familia ii Religioſi collocentur, qui Germanico idiomate rite concionari valeant, quodque quantum diſtributiva Juſtitia patitur, Superiores locales præficiantur, qui eamdem Germanicam

nicam linguam perfecte tenent.-- Quia pariter abunde Nobis probatum eſt, Germanos Patres in præmemorata noſtra Provincia, & ſi præ cæteris in Vinea Domini laborantes Prædicationibus imprimis, ac directionibus Populorum inter Hæreticos, & Schiſmaticos degentium ad Provinciæ tamen Præfecturas, dignitates, & officia, quam raro vix promoveri, nec ad habitum, & Profeſſionem tot Germanos admitti, quot pro relatis laboribus forent neceſſarii, quinimo ex ipſis Catalogis a Provincialibus pro tempore tranſmiſſis ſatis ſuperque conſtat eaſdem Præfecturas, dignitates, & officia non ſine maxima partialitate retineri, ut plurimum ab uno, vel altero ex quatuor Nationibus ex quibus Provincia præfata conſtat, cum notabili præjudicio Juſtitiæ diſtributivæ, & aliorum Religioſorum. Ex quibus profecto non ſine publico detrimento, Religioſa pax, & quies nimium obturbari dignoſcitur.

Inſtituitur tripartita Alternativa in præfata Provincia.

§.3. Idcirco ad fraternam charitatem, Juſtitiamque diſtributivam fovendam, & inter tantos Hæreticos animarum ſalutem magis procurandam ad tres partes eamdem Provinciam in genii linguis, & Nationibus diviſam conſiderantes, videlicet in Hungaricam modo habentem circiter 146. Fratres, Germanicam Religioſos itidem 241. continentem, & Slavonicam, ſub qua Croatæ comprehenduntur, numerum 131. conſtituentem, Alternativam quoque in tribus his partibus in Domino ſtatuere cenſemus, pro ut præſenti noſtro Decreto futuris perpetuis temporibus ſtatutam decernimus, & declaramus, Itaut una electione fiat Germanus Provincialis-Hungarus, Cuſtos, Diffinitores duo ex Slavonica parte; Unus ex Hungarica, & unus ex Germanica, ac Secretarius ad libitum Provincialis de Natione Slavonica aſſumatur, & Amanuenſis ſcriptor de Hungarica. Altera electione fiat Hungarus Provincialis, Slavus Cuſtos, Diffinitores duo Germani; Unus Hungarus, & unus de Slavis. Secretarius Germanus, Amanuenſis Slavus. Tertia electione fiat de Slavonica parte Provincialis, Cuſtos Germanus, Diffinitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, Secretarius Hungarus, Amanuenſis Germanus, ſicque ſingulis in electionibus futuris hac methodo Alternativa continuari jubemus, & præcipimus. Quoad Guardianos Tertialitas de qualibet parte dictarum Nationum inſtituatur, ita tamen diſtributa, ut quantum fieri poteſt, in locis ubi ſola una natio Populo in Prædicationibus inſervit, ejuſdem Nationis Superior ponatur cum Vicario.

Ordinationes hac ſuper re.

§.4. In locis vero, ubi duobus, vel tribus Nationibus ſervitur, Alternativa conſervetur, ut ſemel Superior Localis de una Natione, alia vice de alia fiat, Vicario ſemper exiſtente de altera Natione, quam ſit Guardianus, & Diſcretus de Tertia Natione, ubi tribus Nationibus inſimul ſervitur concionibus. Novitiatum quælibet Natio in ſuo loco habeat ſub ſuo primario, & ſecundario Magiſtro, ita, & profeſſoriumſub duobus Magiſtris. Quoad Lectores omnis poſſibilis æqualitas, vel Alternativa trium partium ſervanda erit, ſine excluſione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatis, & Slavis una componitur Pars, ideo in prædicta unitate ſemper utriſque habenda erit ratio, adeout in officiorum, & dignitatum diſtributione nunquam Croatæ rationabiliter conqueri poſſint; Volumus autem, etiam ad majorem omnium præfaturum firmitatem, ut antequam hæ noſtræ d finitiones executioni demandentur, confirmatio S.Sedis per P.Procuratorem Generalem Reformatorum obtineatur, & ſolicitetur. Datum Romæ ex noſtro Conventu Aracælitano 11. Martii 1727. Fr. Matthæus a Paretta Miniſter Generalis -- Loco ✠ Sigilli. De Maudato Suæ Reverendiſs.Paternitatis — Franciſcus Antonius Maria Spinelli Secr. Generalis.

Preces Procuratoris Gen. Reformatorum.

§.5. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Procurator Generalis præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicę confirmationis noſtrę patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati præinſertas memorati Matthæi Miniſtri Generalis Patentes literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus,

Confirmatio relatarum literarum Patentium.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus,& per omnia inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumq;Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, præfatorum Ordinis, Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris die IV Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Con-

Digitized by Google

CLXXVI.

Dat. 26.Apr. 1727.An.3.

Conceditur Capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi Dimiſſorias ad omnes ſacros Ordines, ſubditis Monaſteriorum eidem Capitulo unitorum.

Pius IV. anno 1564. Jun.20. univit menſæ Capitulari dictæ Baſilicæ inter alias Abbatiam S.Ruſilli Foropompilen., & Inn. XI. Conſt. ed.1678. Feb.25. P.2. approbavit decretum dicti Capituli de diſtributione Beneficiorum Clericis ſubditis dictæ Abbatiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apoſtolicæ dignitatis faſtigio meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam conſtituti ad ſtatum omnium Catholici Orbis Eccleſiarum, præſertim Almæ Urbis Noſtræ Baſilicarum, quarum ſpecialis Nobis a Domino credita eſt ſolicitudo, perſonarumque in eis Altiſſimo aſſidue famulantium propenſis ſtudiis jugiter intendimus, earumque decori, ornamento, ac dignitati paterna benignitate libenter conſulimus, ſicuti omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

A Pio IV. nonnulla Monaſteria Capitulo præfato unita fuere cum eoru m juriſdictionibus.

§.1. Nuper ſiquidem prò parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Baſilicæ S. Petri de Urbe Nobis expoſitum fuit, quod cum aliàs poſtquam fe. re. Pius PP. IV. Prædeceſſor Noſter intuitu, ac in remunerationem quorumdam ſubſidiorum a Capitulo, ac tunc exiſtentibus Canonicis ejuſdem Baſilicæ in Sedis Apoſtolicæ levamen collatorum, per ſuam Cedulam Motus proprii XII. Kal. Julii anno 1564. ſeu alio veriori tempore expeditam, diverſa Monaſteria Abbatias nuncupata, & præſertim illæ S. Ruſilli Oppidi Foropompilii in Ravennaten, & SS. Petri de Cuſato, ac Nazarii in Salernitan. reſpective, ſeu aliis Provinciis conſiſtentia, una cum univerſis eorum Juriſdictionibus, Vaſſallis, & ſubditis eidem Capitulo perpetuo univerat, & incorporaverat, & a quacumque ſuperioritate, tunc, & pro tempore exiſtentium Epiſcoporum Britonorien Policaſtren, & Caputaquen in Spiritualibus, cum in temporalibus exemerat, anno 1595. tunc exiſtens Epiſcopus Policaſtren Jus Eccleſiam ejuſdem S. Petri de Cuſatis, aliaſque ab ea dependentes Parochiales Eccleſias in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegatus viſitandi ſibi competere prætendiſſet, exhibita pro parte Capituli, & Canonicorum præfatorum dicta Cedula Motus proprii ſuper unione, & incorporatione ejuſmodi Congregationi tunc temporis pariter exiſtentium S.R.E. Cardinalium ipſius Concilii Interpretum, & rationum utrinque deductarum momentis per eoſdem Cardinales mature expenſis, prodiit Reſolutio, non licere præfato Epiſcopo dictas Parochiales Eccleſias tanquam unitas poſt concilium præfatum viſitare.

Verum variæ ei indictæ fuere lites, præſertim ſupeP- facultate concedendi literas dimiſſoriales ſubditis eorum Monaſteriorum

§.2. Poſtmodum vero, nempe anno 1671. cum tunc etiam exiſtens Epiſcopus Britonorien, qui ad almam Urbem noſtram limina Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli viſitatum venerat coram eadem Congregatione Cardinalium, licet immerito conqueſtus fuiſſet, quod ſpolium ſuæ ordinariæ Juriſdictionis in dicto Oppido Foripompilii, & Terræ de Meldola, quæ a præfato Monaſterio Sancti Ruſilli itidem dependent, paſſus fuiſſet, ipſaque Congregatio Cardinalium eidem Epiſcopo Britonorien mandaſſet, ut Jura ſua, citatis Capitulo, & Canonicis prædictis, deduceret, plura dubia in dicta Congregatione Cardinalium, & inter alia, an prædicti Capitulum, & Canonici literas dimiſſoriales perſonis Juriſdictionis ejuſdem Monaſterii concedere poſſent, die 12. Martii 1672. diſputata fuere, ſuper quibus nulla decíſiva capta reſolutione ejuſmodi cauſa, &

Quæ in Congregatione Epiſc & Reg. plures diſceptatæ fuere.

& Controverſia per plures annos ſiluit, donec illa reaſſumpta, ac præſertim ſuper facultate concedendi dictas literas dimiſſoriales, eadem Congregatio Cardinalium poſtquam die 21. Januarii 1719. propoſito ſibi Dubio, an etiamſi conſtaret de Territorio ſeparato Capitulum, Canonici prædicti dimiſſorias concedere poſſent? negative reſponderat, ſubinde die 23. Auguſti 720. inter cætera reſcripſit, quod iidem Capitulum, & Canonici Romano Pontifici pro obtinendo Indulto literas dimiſſoriales prædictas concedendi ſupplicarent: Unde ipſi fe. re. Innocentio PP. XIII. prædeceſſori noſtro preces porrexerunt, quatenus eis ejuſmodi literas dimiſſoriales ſuis ſubditis tam ratione Sancti Ruſilli, quam SS. Petri de Cuſato, & Nazarii Monaſteriorum præfatorum dandi poteſtatem faceret, quæ memoratæ Congregationi Cardinalium pro voto, ita, quod inſtantia proponeretur, citatis Epiſcopis prædictis, remiſſæ fuerunt ubi die 23. Maji 1722. propoſito altero Dubio, num præſtandum foret conſilium pro conceſſione ejuſmodi Indulti? Directa fuit reſolutio, & reſcriptum, ut expectaretur exitus cauſæ ſuper Territorio ſeparato pendentis in Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorio, de cujus voto alias coguoſcendam eſſe cenſuerat, & in hujus reſcripti executionem Capitulum, & Canonici eamdem Cauſam in dicto Auditorio proſecuti ſunt, a quo Juribus hinc inde deductis ſtrictim, & apprime diſcuſſis favore eorumdem Capituli, & Canonicorum deciſum, ac reſolutum fuit, conſtare de Territorio ſeparato in dicto Monaſterio S. Ruſilli, & deinde præfatus Epiſcopus Britonorien Deciſiones, ac Reſolutiones Rotales hujuſmodi acceptavit, & & liti ſuper articulo dicti Territorii ſeparati ceſſit, ipſique demum Capitulum, & Canonici enarratum votum ab ipſo Auditorio deſuper expediri obtinuerunt.

Preces ejuſdem Capituli pro indulto præfato obtinendo.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Capitulum, & Canonici præfati graves expenſas in ejuſmodi controverſia, ac præſertim ſuper Territorio ſeparato, pro cujus comprobatione multiplicia documenta invenire, ac parare debuerunt, ſuſtinenda facere coacti fuerint, eorumque annui proventus aliquot ab hinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur, novaque diſpendia, ſi res denuo in dicta Congregatione Cardinalium pro illius voto impetrando agitanda foret, ſubire compellerentur; ex præmiſſis vero non obſcure appareat ipſam Congregationem

nem Cardinalium conceſſionem præfati Indulti rationi, & æquitati conſentaneam agnoviſſe, illiuſque mentem fuiſſe, ut illud concederetur ſi & quando de dicto Territorio ſeparato conſtaret, prout nunc de eo plane conſtat. Plures autem Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, etiam poſt ſupradictum Concilium Tridentinum facultatem dandi literas dimiſſoriales hujuſmodi Monaſteria ſimilia obtinentibus conceſſerint, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.4. Nos eamdem Baſilicam S. Petri, quæ ſpeciale Sedis Apoſtolicæ membrum, & propria Romani Pontificis Sedes, nec non cæterarum Urbis, & Orbis Eccleſiarum ſpeculum, & decus exiſtit, illiuſque Capitulum, & Canonicos amplioris honoris prærogativa donare, ac aliquod peculiaris devotionis noſtræ, quam erga eamdem Baſilicam gerimus affectus monumentum extare cupientes, ipſorumque Capituli, & Canonicorum votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, memoratorum prædeceſſorum noſtrorum exemplo eiſdem Capitulo, & Canonicis, ut ſubditis præfatorum Monaſteriorum S. Ruſilli Oppidi Foripompilii Ravennaten, & Sanctorum Petri de Cuſato, ac Nazarii Salernitan reſpective, ſeu aliarum Provinciarum nunc, & pro tempore exiſtentibus literas dimiſſoriales ad Clericalem characterem, & ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus Ordines ſuſcipiendos concedere libere, & licite poſſint, & valeant auctoritate Apoſtolica tenore præſentium facultatem perpetuo tribuimus, & impartimur.

Conceſſio facultatis prædictæ.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes eaſdem preſentes literas, etiam ex eo, quod quicumque, etiam ſpecifica, & individua mentione digni in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarunt ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juſta, legitima, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quocumque, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos Juris reduci, aut in controverſiam vocari, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, ſeu etiam motu proprio, ac ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros; ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quacumque litis, ſeu litium pendentia, & in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus ſit dictorum Monaſteriorum aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro eorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur iiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Beneventi ſub annulo Piſcatoris die xxvi. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno Tertio.

Con-

Digitized by Google

CLXXVII.

Dat. 26. Maii 1727. An. 3.

Confirmantur univerſo Prædicatorum Ordini privilegia omnia ei conceſſa, & Apoſtolicæ Conſtitutiones in ejuſdem gratiam emanatæ pariter approbantur, & extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur.

Catalogus Conſtitutionum Privilegiorum omnium a prædeceſſoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini conceſſorum hic fuſe retexitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a laudibus Ordinis Prædicatorum.

PRetioſus in conſpectu Domini Fratrum Prædicatorum inclytus Ordo, quem Divinus Sponſus ad cumulandos dilectæ Sponſæ ſuæ Sacroſanctæ Eccleſiæ in Terris militanti cæleſtes Triumphos, excitavit, & quem Nos ab ineunte ætate noſtra expreſſe profeſſi ſumus, promeretur, ut ea, quæ ob innumera, & in dies adoleſcentia erga Sedem Apoſtolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, diverſis ſic meritis & ipſis exigentibus temporibus, gratia proceſſerunt, in unum a Nobis redigantur, approbentur, confirmentur, & de novo, novis etiam ſuperventibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus ſic in unum redactis, debita Privilegiorum amplitudo, & ex ea altitudo appareat meritorum, & Ordo ipſe in Nobis Filii expertus obedientiam, & reverentiam, paterni nunc quoque, Divina ſic diſponente bonitate, noſtri amoris affectum experiatur, & liberalitatem.

§.1. Hinc Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod Literæ ſuper Indulgentiis non expediantur *ad inſtar*, niſi ſpecificentur, Ordinem Prædicatorum hujuſmodi amplioribus gratiis, & favoribus proſequi volentes, ac dilectos Filios Fratrem Thomam Ripoll Magiſtrum, & Fratrem Angelum Gulielmum Molum Procuratorem Generales Ordinis, omneſque, & ſingulos illius Superiores, & Fratres, aliaſque perſonas ſuo loco ſubjungendas, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon omnium, & ſingulorum infraſcriptorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum & Noſtrarum mox referendarum Literarum, Congregationum Decretorum, inferius dicendorum, reſpective tenores præſentibus, perinde ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo inſerti forent, pro expreſſis habentes, Motu proprio, non ad alicujus ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meriſque deliberatione, & liberalitate Noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine eidem Ordini omnes, & ſingulas ſucceſſive recenſendas, ac alias quaſcumque gratias, exemptiones, Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, necnon conceſſiones cujuſcumque generis, conditionis, & ſpeciei, Fratribus, & Sororibus quibuſcumque prædicti Ordinis Prædicatorum, ac etiam Tertii Ordinis de Pœnitentia S. Dominici nuncupatis, de Apoſtolica largitate conceſſas tam generaliter, quam ſpecialiter, & in individuo, confirmamus, innovamus, & quatenus opus ſit, de novo concedimus.

Confirmantur Conſtitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus Indulgentiæ, gratiæ, ac privilegia eidem Ordini conceſſa fuere.

§.2. Et primo quidem omnes, & ſingulas Indulgentias, Confraternitati Sanctiſſimi Nominis Jeſu; ſive alias Nominis Dei, & Juramentorum (quam ab ipſo Ordine Prædicatorum originem duxiſſe, Prædeceſſor Noſter S. Pius V. in Literis = *Decet Romanum Pontificem* = 21. Junii 1571. animadvertit, ejuſque Auctorem antea Fratrem Didacum de Victoria Conventus Sancti Pauli Burgenſis prædicti Ordinis, eundemque egregium Verbi Dei prædicatorem dixerat Pius PP. IV. in Conſtitutione = *Salvatoris* = Idibus Aprilis 1574.) a prædicto Pio IV. in alia Conſtitutione incipien. = *Injunctum Nobis* = eiſdem die, & anno, Gregorio XIII. in literis ſuis = *Alias per fel. rec. Pium PP. IV.*, & duabus aliis incipien. = *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* 9. Julii, & 5. Septembris 1580., & 22. Septembris 1583. cæteriſque aliis Romanis Pontificibus deinde conceſſas; declarantes, eas omnes Indulgentias accipiendas eſſe ad normam Literarum Pauli V. = *Quum certas unicuique Confraternitati* = 31. Octobris 1606. = *Pias Chriſtifidelium* = 28. Septembris 1612. = *Quum ſicut nuper accepimus* = 1. Aprilis 1613., atque Venerabilis record. Innocentii XI. = *Quum dudum* = 18. Aprilis an. 1678.; Declarantes inſuper, ac mandantes juxta prælibatas Literas S. Pii V., Confraternitatem eandem in locis, in quibus Conventus Ordinis præfati exiſtunt, aut quandocumque ſunt extituri, in ſolis ejuſdem Ordinis Eccleſiis exiſtere poſſe, ac in eiſdem dumtaxat per Fratres prædictos functiones quaslibet ad d. Confraternitatem ſpectantes eſſe peragendas, niſi alias ſpeciali Indulto aliud ab Apoſtolica Sede forte conceſſum reperiatur; necnon ad normam prædictarum Pauli V. Literarum = *Quum certas* = poteſtatem tales Confraternitates erigendi, & fundandi, ac Indulgentias communicandi, alias a S. Pio V. in memoratis Literis, Provincialibus, ac etiam Conventuum Prioribus permiſſam, ſoli Ordinis Generali Magiſtro, vel Vicario Generali eſſe privative adjudicandam.

Confirmantur primo Indulgentiæ Confraternitatis SS. Nominis Jeſu, quæ ab Ordine Prædicatorum originem traxit, conceſſæ.

Cum nonnullis declarationibus.

§.3. Indulgentias quoque, ac gratias omnes Confraternitati Sanctiſſimi Corporis Chriſti in Eccleſia domus B. M. V. ſuper Minervam prædicti Ordinis Prædicatorum, ex qua tanquam a prima, & principe innumeræ aliæ in totum qua late patet Chriſtianum Orbem, in perpetuum tanti Sacramenti cultum, prodiere, a Prædeceſſoribus Noſtris ab ejuſdem origine benigne conceſſas, nimirum a Paulo Papa III. in Conſtitutione = *Dominus noſter Jeſus Chriſtus tranſiturus* = pridie Kal. Decembris 1539. & = *Ad providam* = Gregorio XIII. = *Paſtoris æterni* = octavo Idus Auguſti 1573. Paulo V. in Conſtitutione = *Quum certas* = 3. Novembris 1606.

Indulgentiæ pariter, & gratiæ conceſſæ Confraternitati SS. Corporis Chriſti in Eccl. S. M. ſuper Minervam prædicti Ordinis.

§.4. Inſuper Indulgentias Societatis Sanctiſſimi Roſarii, ab ipſo Ordinis Prædicatorum Fundatore P. S. Dominico cum inſigni animarum fructu, & B. M. V. honore, inſtituti a quocumque, & quomodocumque conceſſas: nominatim

Indulgentiæ in ſuper, & gratiæ conceſſæ Societati SS. Roſarii ab ipſo S. Dominico inſtituti.

Digitized by Google

natim vero a laudato Sancto Pio V. LXXXVI. = *Inter deſiderabilia* = 28. Junii 1569., & a Sixto V XXI. = *Dum ineffabilia* = 30. Januarii 1586., Urbano IV., Joanne vulgo XXI., Sixto IV., Innocentio VIII., Alexandro VI., Julio II., ac Leone X. (qui in Conſtit. XLVI. = *Paſtoris æterni* = Pridie nonas Octob. 1520 conceſſerat, ut Confratres, & Conſorores Roſarii per Confeſſarium prædicti Ordinis Prædicatorum in certis diebus, ab eodem aſſignatis abſolvi poſſent ab omnibus caſibus, & cenſuris, etiam Apoſtolicæ Sedi reſervatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ; eorumque Juramenta quæcumque, ſine præjudicio alicujus, relaxari, & Vota, ultramarinis, Viſitationis Liminum BB. Apoſtolorum Petri & Pauli, necnon Caſtitatis, & Religionis Votis exceptis, in alia pietatis opera commutari, Ordinarii Loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita; quæ quidem, ut ſupra, pariformiter confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, ſed intelligenda,

Cum quibuſdam declarationibus.

& accipienda volumus, & declaramus juxta ſancita a Clemente VIII. in Conſtitutione CXV. = *Quæcumque a Sede* = 7. Decembris 1604. §. 9.; Nimirum ut Confeſſarii prædicti ab Ordinario Loci, & a ſuis Superioribus ſint approbati, neque abſolvere poſſint a gravioribus caſibus prædictæ Sedi reſervatis, & ab ipſo Clemente VIII. ibidem expreſſis, aut reſervatis Ordinario Loci, neque ab excommunicatione ab homine lata, neque diſpenſare valeant cum prædictis ſuper quacumque irregularitate, ex defectu, vel delicto proveniente) Adriano VI., Clemente VII., Paulo III., Julio III., Paulo IV., Pio IV. & prædicto S. Pio V., ac Gregorio XIII. Necnon a nonnullis prædictæ Sedis de latere Legatis, & Nuntiis, ac demum ab Innocentio XI. = *Nuper pro parte* = 31. Julii 1671., ſimulque decreta noviſſima per Congregationem SS. Indulgentiis præpoſitam edita 13. Apr., & 13. Auguſti 1726., & per Nos approbata. Ad conſolationem perſonarum vere rudiorum, ac Divinis meditandis Myſteriis in præfato S. Roſario comprehenſis minus idonearum, præterea declarantes eaſdem devota, ac pia ejuſdem Roſarii recitatione prædictas Indulgentias, juxta poſterius hoc Decretum, Myſteria illa meditantibus tantummodo conceſſas, etiam lucrari poſſe; tametſi plane volumus, ut iiſdem Reparationis noſtræ Myſteriis Sacratiſſimis meditandis juxta Roſarii inſtitutum aſſueſiant.

Conceditur præterea Indulgentia plenaria ad augendam ejuſdem Roſarii devotionem.

§. 5. Ut tamen devotio Deo, a B.M.V. adeo accepta, ac Populis ſalutaris in dies augeatur, de Apoſtolica benignitate indulgemus, quatenus in perpetuum viſitantes infra Octavam, vel in ipſa Octava Feſti Roſarii Capellam, in qua erecta ſit Societas ejuſdem Roſarii, die per eoſdem eligenda, Indulgentiam plenariam conſequantur, ſi confeſſi, ac Sacra Euchariſtia refecti, pias de more Eccleſiæ ad Deum preces effuderint; declarantes ad mentem quoque Prædeceſſorum Noſtrorum, hanc & cæteras ſuperius confirmatas indulgentias, viſitantibus Capellam Roſarii conceſſas, eos ſolummodo lucrari poſſe, qui Capellam ipſam, ſive Altare, non vero quamcumque Sanctiſſimæ Virginis Roſarii Statuam extra Capellam prædictam conſtitutam viſitaverint.

Confirmantur etiam, & extenduntur quæcunque aliæ Conſtitutiones editæ reſpectu quorumcumque Roſariorum.

§. 6. Ne vero eadem devotio in poſterum minuatur, Conſtitutionem CXLIX. Alexandri VII. incipien. = *In ſupremo* = editam die 28. Maji 1664. reſpectu Roſarii vulgò *Seraphici*; & aliam Clementis XI. = *In ſupremo* = ad petitionem moderni Ordinis Prædicatorum Procuratoris Generalis 8. Martii 1712. reſpectu alterius Roſarii in honorem Sanctiſſimæ Trinitatis nuncupati, conſulta Sacrorum Rituum Congregatione emanatam, confirmamus, & innovamus ut ſupra, eaſque, & in eis contenta quæcumque extendimus, & ampliamus Motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, ad cætera quæcumque Roſaria de novo inventa, aut invenienda ſine opportuna prædictæ Sedis facultate, quibus authenticum Roſarium prædictum, Deo, & B.M.V. ſacrum, non ſine Fidelium perturbatione antiquaretur. Confirmamus pari, & expreſſa ratione eidem Ordini privative circa Miſſam Votivam privilegiatam prædicti Roſarii incipien. = *Salve Radix Sancta* = Conſtitutionem XXIX. Clementis X. incipien. = *Cæleſtium munerum* = 16. Februarii 1671.

Necnon Conſtitutiones ſuper facultate privativa SocietatesRoſarii erigendi, Magiſtro Ordinis conceſſa.

§. 7. Prædeceſſorum inſuper quorumvis Noſtrorum Conſtitutiones, necnon Congregationis Rituum in una *Mediolanen.* Decretum latum die 9. Aprilis 1661. quibus poſt S. Pium in prædicta Conſtitutione = *Inter deſiderabilia* = aſſerta eſt privativa facultas erigendi, ac fundandi Societates Roſarii, eiſque prædictas Indulgentias communicandi ſoli Magiſtro Ordinis, aut Vicario Generali prædicto; Ita tamen, ut per præſentem Conſtitutionem noſtram Motu, ſcientia, & poteſtate prædictis Indultum illud per Prædeceſſores Noſtros Innocentium XII., & Clementem XI. in Apoſtolicis Literis ſuis ſimiliter incipien. = *Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche* = 1. Martii 1692. & 18. Februarii 1713. eidem tunc in humanis exiſtenti Ordinis prædicti Magiſtro quoad viveret conceſſum, circa facultatem Provinciales Canarien. S. Crucis, S. Antonini in Indiis, Mexican., Peruan., Quiten., Chilen., Oaxacan., Chiapen., Angelorum in nova Hiſpania, Philippinarum, & Congregationis Indiarum Orientalium Portugalliæ, necnon Vicarios Provinciales Miſſionariorum in Tunkini, & Sinarum Regnis, pro erectione Societatis Roſarii, in illis Regionibus longiſſime diſtantibus, ſubſtituendi, & delegandi ea lege, ut iidem alios ſubdelegare nullatenus poſſent, & quotannis eundem Antoninum de erectis Confraternitatibus certiorem reddere tenerentur, ac ſalva ſemper auctoritate Congregationis Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardin. Concilii Triden. Interpretum, non ſolum ad modernum primò dictum, ſed etiam ad quemvis pro tempore futurum prædicti Ordinis Magiſtrum, etiam reſpective ad Provincialem de Buenos Ayres, & ad Vicarios Congregationis Sanctiſſimi Nominis Jeſu, & Sac. Roſarii in America, ac etiam in ordine ad erigendas Societates ſupradictas ejuſdem Nominis Jeſu, & infra dicendas Militiæ S. Thomæ in prædictis omnibus Regionibus, extendimus, & ampliamus.

Ac ſuper diſtantia minime ſervanda in illarum erectione.

Ac demum declarationem prædictæ Congregationis Indulgentiis præpoſitæ 7. Septemb. anno 1607. de mandato prælaudati Clem. VIII. nimirum, pro erigendis novis illis, aliiſque Societatibus non requiri diſtantiam illam, quæ per antiquiores Apoſtolicas Ordinationes ſancita fuerat, dummodo cætera ſerventur requiſita.

§. 8. Dein-

Digitized by Google

Indulgentiæ pariter, & gratiæ Cruceſignatis, ac Miniſtris Sancti Officii conceſsæ.

§.8. Deinde Indulgentias omnes, ac ſingulas, & gratias a S. Sede Cruceſignatis, ac Miniſtris S. Officii conceſſas, ueque ab eadem Sede expreſſe revocatas.

Confirmantur præterea Indulgentiæ, & gratiæ Societati *Militia Angelicæ* conceſsæ; eique unitur Societas Academiæ ſtudentium S. Thomæ cum privativa facultate Magiſtro Ordinis, ac Vicario Generali prædictas Confraternitates erigendi.

§.9. Ulterius Indulgentias omnes, & ſingulas, & gratias Societati *Militiæ Angelicæ*, aut *Cinguli S. Thomæ Aquinatis* pro obtinenda ſub protectione ejuſdem in arduo tentatæ caſtitatis certamine victoria, ac reſpective propaganda erga S. Doctorem devotione, fundatæ, conceſſas pro diverſis Eccleſiis Conventuum noſtri Ordinis prædicti ab Apoſtolica Sede per Innocentium X. Brevi dato ad Lovanienſes 21. Martii 1654., Innocentium XI. pro Eccleſia ſub nuncupatione Roſarii Conventus Veneti: & præcipue per Innocentium XII. pro Eccleſia Conventus Mutinen. ſub die 24. Decemb. 1695. ac pro Eccleſia Conventus Cæſarauguſtani ad Sanctum Idelphonſum in Conſtit. incipiente = *Conſiderantes noſtræ mortalitatis* = Idibus Septemb. 1693., cui inhærentes præcipuum hujus Societatis Feſtum declaramus diem xxviii. Januarii, Translationi corporis S. Doctoris ſacrum, eamque Societatem cum prædictis Indulgentiis, & gratiis a Prædeceſſoribus noſtris conceſſis ad totum prædictum Ordinem Prædicatorum auctoritate, ut ſupra, extendimus, & ampliamus; eidemque quatenus opus ſit unientes, & incorporantes Societatem Academiæ Studentium ejuſdem S. Thomæ, fundatam in Eccleſia Barchinonen. Fratrum Prædicatorum ad honorem S. Catharinæ V. & M. erecta, ac cum prædicta ferme convenientem, atque confirmatam, & pluribus Indulgentiis auctam a Sixto V. in Conſtitutione ſua = *Salvator Noſter* = Kal. Junii 1586. Deinde a Paulo V. in Conſtitutione incipien. = *Pietatis, & Chriſtianæ charitatis* = 4. Septembris 1617., ac demum ab Innocentio XI. = *Dudum fel. rec. Paulus PP. V.* = 16. Junii 1681. concedimus, & communicamus quaslibet Indulgentias a mox dictis Prædeceſſoribus noſtris huic Societati Academiæ conceſſas, ac illi antea ex aliis prædictis Apoſtolicis Indultis non convenientes, ac expreſſe, & ſignanter illam LX. dierum pro iis, qui ex eadem Societate, Concluſionibus, & Diſputationibus Theologalibus ejuſdem Societatis interfuerint: quo ſic Angelico S. Thomæ lacte paſti, ac nutriti Confratres, & Conſorores, caſtitatis donum Deo dante felicius tueantur, aut conſequantur amiſſum; Eadem Auctoritate Apoſtolica præfatas Confraternitates erigendi, & inſtituendi ubique facultatem, & quidem privativam, concedentes Magiſtro Ordinis, ac Vicario Generali pro tempore.

Denique Indulgentiæ quibuſcumque aliis Societatibus in Eccleſiis ejuſdem Ordinis erectis; vel ejus Eccleſias viſitantibus conceſsæ; cum nova Indulgentiæ conceſſione deoſculantibus Religioſum Ordinis habitum.

§.10. Demum Indulgentias quarumcumque aliarum Societatum in Eccleſiis quibusvis Ordinis prædicti canonice erectarum eiſdem a prædicta Sede conceſſa, ſicuti & quaslibet Indulgentias Ordinis Eccleſias viſitationibus a quocumque conceſſas; iiſque addimus Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum ſingulis devote deoſculantibus Religioſum Habitum Ordinis benedictum.

Sanciuntur, & declarantur nonnulla ſuper Congregationibus ſæcularium adminiſtrantium bona ad prædictas Societates ſpectantia.

§.11. Quum vero Nobis multiplici conſtet experimento, Congregationes ab uſu, vel non uſu Cappæ, *Cappatas*, & reſpective *non Cappatas*, aut quocumque nomine appellatas uniones Secularium adminiſtrantium temporalia bona ad prædictas Nominis Jeſu, Roſarii, aliaſque Societates Seculares in Eccleſiis præfati Ordinis fundatas ſpectantia, quæque de directo Dominio præfatorum Fratrum, ſive eorum Conventuum, aut Eccleſiarum, in opus pium etiam determinatum convertenda, vere & realiter ſunt, & quatenus opus ſit, vere & realiter eſſe, ac fore quandocumque, Motu, ſcientia, & auctoritate prædictis declaramus, & ſancimus: ſive ad aliquod pietatis opus, vel devotionem aliquam peragendam, in eiſdem Eccleſiis, aut in aliquo Oratorio ad prædictum Ordinem quoque ſpectante, quomodocumque introductas, contra ſuam ipſarum Inſtitutionem, in apertam Dei, B.M.V. Sanctorumque, ſub quorum Invocatione erectæ fuerant, ac fundatæ, gravemque injuriam, Fidelium ſcandalum, & prædicti Ordinis Fratrum perturbationem, ac præjudicium, paſſim contra ipſorum Superiorum ejuſdem Ordinis Auctoritatem per deſpoticam bonorum prædictorum adminiſtrationem per lites acerrimas Fratribus intentatas, ac nonniſi expenſis Societatum præfatarum in præpoſterum uſum converſis, introductas, ac terminatas, per apertum contemptum; Immo quandoque, quod longe intolerabilius eſt, per violentam ſui ipſorum introductionem in Sanctuarium, ſive in ea, quæ mere ſpiritualia, aut ſpiritualibus adnexa ſunt, necnon per plures alios diverſos modos, utique damnandos ſeſe erigere, atque intromittere; hinc ad tantum malum tollendum, per noviſſimum Capitulum Generale Ordinis Bononiæ habitum 1725. in Commiſſione II. ad Nos delatum, & ad conſulendum Dei, B.M.V., & Sanctorum famulatui, Eccleſiarum decori, ac Fratrum Prædicatorum quieti, non ſolum hactenus aliquas ejuſcemodi effrænes Congregationes per Apoſtolicas Literas ſuppreſſimus, verum, ut Apoſtolica providentia Noſtra ad totum ſpectatiſſimum Ordinem in hoc ipſo quoque ſeſe extendat, Motu, ſcientia, & poteſtate prædictis ſub interminatione Divini Judicii, necnon ſub Excommunicatione latæ Sententiæ eo ipſo, abſque aliqua alia declaratione incurrenda, a qua ſolum per Magiſtrum Generalem, vel Generalem Vicarium Ordinis, & non per alium quemcumque inferiorem, abſolvi poſſint, omnibus, & ſingulis Fratribus, & Superioribus etiam Provincialibus prædicti Ordinis, præcipimus, & mandamus, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, ne, ubi hactenus prædictæ, aliæve conſimiles quæcumque Congregationes, aut Uniones erectæ, fundatæ, & inſtitutæ non ſunt, non ſolum actu introducere, ſed ut introducantur attentare, vel operari, inconſulto Romano Pontifice pro tempore, audeant, vel præſumant. Ubi vero primum ſub veræ devotionis obtentu, vel Fratrum conniventia, vel alia quacumque via, & cauſa in Eccleſiis, aut Conventibus, & Oratoriis prædictis, actu erectæ, & inſtitutæ reperiuntur, diſtrictiſſime in virtute Sanctæ Obedientiæ eiſdem Congregationibus, aut Unionibus, earumque ſingulis membris præcipimus, & mandamus, ut juxta religioſum, ac pium Societatum, quarum ſunt Miniſtri, inſtitutum, omnino intra certos modeſtiæ terminos ita ſeſe contineant, ac in Dei famulatu exerceant, ut firma penitus, ac illæſa undique ſit debita reſpectivis Superioribus prædicti Ordinis, eorumque delegatis Religioſis,

obedientia, & ſubjectio: in iis omnibus, quæ Societatem, ac etiam Congregationem ipſam, ſive ſpiritualia ſint, ſive temporalia, & nominatim ac ſignanter & expreſſe diſpenſationem, cuſtodiam, ac uſum prædictorum bonorum mobilium, & immobilium quorumvis, quomodocumque ſpectant, ut uno corde, & ore cum prædictis Fratribus directoribus, Deo in odorem ſuavitatis miniſtrent.

Supprimuntur Congregationes prædictæ ſi obſiſtere pergant iis, quæ ſancita ſunt.

§.12. Si vero, quod abſit, Congregatio aliqua prætextu conſuetudinis etiam immemorabilis, aut conventionis, vel alterius cujuſcumque tituli adhuc obſiſtere pergat in iis, quæ præſenti hac noſtra Conſtitutione ſancita ſunt, Motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus eam, ejuſque omnia, & ſingula membra contra prædicta quovis modo refragantia privamus tam in vita, quam in morte, & poſt mortem omnibus, & ſingulis Indulgentiis, & gratiis ſpiritualibus quibuſcumque ad Societatem, ad quam pertinebunt, ſpectantibus, eamque, vel eas ſupprimimus, atque diſſolvimus, quinimmo privatas, ſuppreſſas, & diſſolutas declaramus, & decernimus; Mandantes locorum Ordinariis, ut de hoc ipſo per prædictos Fratres admoniti, invocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis, talem diſſolutionem, & ſuppreſſionem ad exitum perfectum omnino perducant. applicatis bonis mobilibus, & quidem omnibus in univerſum, & quibuſcumque favore Eccleſiæ Fratrum, immobilibus vero dumtaxat poſt deductam favore ejuſdem Eccleſiæ Fratrum congruam dotem pro decenti manutentione Capellæ, ſeu Altaris, necnon pro miſſis perpetuo per ipſos celebrandis, Seminario Clericorum, eoque deficiente, alteri operi pio ſibi bene viſo, quoties tamen bona prædicta tam mobilia, quam immobilia præfatæ Capellæ, aut Altari Fratrum ex aliqua graviſſima cauſa minime relinquenda fore viſum fuerit. Si vero bona ipſa leviora ſint, eadem omnino Capellæ, ſive Altari, & Conventui plenarie applicanda ſancimus, & applicata declaramus.

Idem quod ſupra præſcribitur ſecularibus congregatis ad adminiſtranda bona Societatis Roſarii; & SS. Nominis Jeſu.

§.13. Eandem vero ſubjectionem Prælatis, ac Religioſis Ordinis circa prædicta omnia præſtabunt etiam ſeculares quicumque, congregati ad adminiſtranda bona Societatis Roſarii in iis locis, in quibus auctoritate Apoſtolica, vel Magiſtri Ordinis erecta fuerit Societas, poſtquam in ipſis locis erigi contigerit Conventum dicti Ordinis, cui eo ipſo plenarie, ac ſubjective accedit Societas hujuſmodi cum omnibus, & ſingulis Indulgentiis, pertinentiis, ac bonis quibuſcumque ſuis ſpiritualibus, & temporalibus, non ſolum ex Literis Erectionis per Magiſtrum Ordinis dari ſolitis, ſed etiam ex Apoſtolica Gregorii XIII. Conſtitutione -- *Dudum ſiquidem* -- 1. Auguſti 1575., quam Nos confirmantes, innovantes, aut de novo concedentes (atque etiam per omnia ſimiliter extendentes ad Societatem Sanctiſſimi Nominis Jeſu) nunc pro tunc talem Societatem cum cujuſcumque generis bonis ſpiritualibus, & temporalibus, mobilibus, & immobilibus, adjudicamus, unimus, & incorporamus, & ſic adjudicata, unita, & incorporata declaramus Conventui, ſive Eccleſiæ dicti Ordinis; mandantes quoad Societatem ipſam, & bona quævis ſpiritualia ita inviolabiliter, indefinite quidem, & in perpetuum obſervari. Quoad temporalia vero quotieſcumque juſta de cauſa a Magiſtro Ordinis pro tempore expendenda, ac de ipſius licentia expreſſa, non contingat Fratres præfatos in erectionem alicujus novi Conventus conſentire cum aliquorum, aut omnium illorum bonorum aſſignatione, ad quem effectum eidem Magiſtro neceſſarias, & opportunas facultates elargimur. Quatenus vero a tali prædicta ſubjectione iidem congregati recedant, eorum Congregationem pari ratione diſſolvendam, immo diſſolutam, ex nunc; ut prædictum eſt, declaramus, volumus, & mandamus.

De Proceſſionibus a ſupradictis Ordinis Fratribus peragendis Confirmantur nonnullæ Pontificum Conſtitutiones.

§.14. Quoad Proceſſiones autem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus Motu, ſcientia, & poteſtate, ut ſupra, Privilegium Indultum Fratribus prædictis a S. Pio V. in Literis in forma Brevis datis 20. Junii 1570. quod ſoli poſſint peragere Proceſſionem cum Auguſtiſſimo Sacramento in Dominica infra octavam Corporis Chriſti hora qua maluerint, & per vias ſemel tantummodo per eos eligendas; quod quidem Indultum non obſtantibus quibuſcumque Conſtitutionibus Apoſtolicis, & conſequenter derogando illi Gregorii XIII., quæ incipit -- *Cum interdum* -- 11. Martii 1573. non ſolum confirmavit, & innovavit Clemens VIII. in Conſtitutione -- *Dudum fel. rec. Pius PP.V.* -- 8. Martii 1592. verum etiam illud extendit ad Conventus quoſcumque, non modo jam erectos, ſed quandocumque erigendos, conceſſa Indulgentia plenaria intereſſentibus eidem Proceſſioni; quæ omnia ampliſſime confirmamus, ut prædictum eſt, quibuſcumque, ut infra, pleniſſime derogantes: Et mandantes prædictis Fratribus, quatenus omni cunctatione ſepoſita prædictam Proceſſionem ſolemniter inſtituant prædicta die, in iis ſaltem locis, in quibus aliam non elegerint; ac præcipientes Locorum Ordinariis, ut quævis impedimenta, & obſtacula efficaciter ſubmoveant: ad hoc, ut quæ a Prædeceſſoribus Noſtris Prædicatorum Ordini, cujus filius clariſſimus Divus Thomas incomparabilibus, ac propemodum divinis præconiis, laudibus, & hymnis per ſacrum hujuſmodi tempus recinendis, gloriam Sanctiſſimi Sacramenti in Catholica Eccleſia auxit, perennavitque, ac propterea de aucta ſimul, & propagata veneratione Corporis Chriſti tantopere benemerenti, beneficia jure maximo collata, reſtituta in Domino gaudentes videamus.

Quoad Proceſſiones Roſarii.

§.15. Indultum præterea eidem Ordini per noſtras Literas incipien. -- *In ſupremo* -- 10. Aprilis 1725. impartitum, confirmamus, volentes, & mandantes, quod ejuſdem Ordinis Fratres Proceſſionem ſolemnem Roſarii juxta dictas Literas Noſtras in prima Dominica Octobris celebrare debeant, & reſpective poſſint abſque interventu Parochi, & licentia ab Ordinario Loci minime requiſita, ſive ſint in poſſeſſione eandem Proceſſionem faciendi, ſive non. Ex quo vero nonnullis in Locis, ſicut percepimus, iidem Fratres legitime impediti ex concurſu alterius conſimilis Proceſſionis aliorum Conventuum ejuſdem Ordinis, vel ex alia cauſa, talem Proceſſionem ad alium diem differre coguntur, vel etiam juxta conſuetudinem ibidem obtinentem uno, aut altero die B. Virgini Mariæ ſacro quot annis publicam Proceſſionem ejuſdem Roſarii peragunt Motu, ſcientia, & poteſtate ſæpe dictis tale Indultum quoad omnia, & ſingula in eo

con-

contenta pro eiſdem circumſtantiis extendimus, & ampliamus.

Quoad Proceſſiones SS. Nominis Jeſu.

§.16 Pari ratione concedimus, ac volumus in quolibet primo anni die eoſdem Fratres ſolemnem Sanctiſſimi Nominis Jeſu Proceſſionem libere, & licite obique Locorum peragere poſſe, ac debere. Similiter confirmamus conſuetudinem pluribus in locis ſaltem aliquibus ab hinc annis, ut accepimus, obtinentem, eique Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, quod in Proceſſionibus Nominis Jeſu, & Roſarii, quæ ſingulis menſibus a Fratribus prædictis, juxta ſupra memoratas coocceſſiones Apoſtolicas cum Indulgentia plenaria peraguntur, eædem fiant etiam extra ambitus Conventuum, quo uberius populi commoditati, & devotioni, orationum recitationi, & ad convenientius lucrandum Indulgentiam, conſulatur: diſtricte prohibentes, ne ſuper his a qoocumque quavis authoritate pollente impediri poſſint, aut moleſtari, immo concedimus cæteris Conventibus Ordinis, in quibus nimis compendioſus videri poſſet intra, & circa Clauſtra circoitus pro eiſdem Proceſſionibus debite inſtituendis, convenienteio tranſitum extra Eccleſiam, & Clauſtra, cum Ordinario Loci tantummodo, & ſemel dirigendum, illum oune pro tuoc Apoſtolica auctoriiate tenore præſentium ratum habentes, & perpetuo retineri mandantes.

Declaratur ex prædictis Proceſſionibus nullum Parochorum Juriſdictioni præjudicium inferri.

§.17. Et quia prædictas ſacras Functiones, Populum a vanis retrahentes, & in Dei ſervitio diutius continentes, inde præcipue impediri contingit, quia Parochis perſuaſum eſt, per eaſdem ſuam ipſorum Joriſdictionem deturbari: quom de reliquo jugi, ac tamultuario Secularium per eaſdem vias, in quibus fierent Proceſſiones, excurſu, eidem propriæ juriſdictioni nullum præjudicium inferri noſcant, & ſciant; ad hujuſmodi controverſiarum radicem evelleodam, Motu, ſcientia, & Poteſtate, ut ſupra, ſancimus, decernimus, & declaramus, ex Proceſſionibus prædictis, aut aliis qoibuſcumque, etiam eum Cruce erecta, & Stola nullom aut de jure, aut de facto generari, & ſequi poſſe præjudiciom Parochorum Juribus: nec oon Fratres prædictos cum Cruce erecta, ac Stolam geſtantes ſine licentia Ordinarii, & interventu Parochi eaſdem Proceſſiones, omneſque alias peragere poſſe, ac debere.

Decernitur quibus Proceſſionibus intereſſe debeant Fratres prædicti Ordinis.

§.18. Quum inſuper Nobis compertum ſit, quantum detrimenti adferant Studiis, Regulari obſervantiæ, ac etiam Eccleſiaſticis Functionibus extraordinariæ illæ Proceſſiones, ad qnas quandoque Fratres prædictos adigi alicubi contingit, Motu. ſcientia, & auctoritate ſimilibus, volumus, & mandamus, quod Fratres prædicti non teneantur accedere, niſi ad Proceſſiones ſequentes: ad illam ſcilicet, quæ fit in die Corporis Chriſti: illas, quæ fiunt in Litaniis majoribus, & Rogationibus: & alias, quæ pro bono, cauſa, aut honore publico, ab Epiſcopis indicentur, juxta Decretum generale anni 1628. Circa quas tamen non intendimus aliqoid innnvare pro illis Conventibus, & Locis, in quibus ex Apoſtolica diſpenſatione, Decreto aliquo Congregationom S.R.E. Cardinalium, vel conſuetudine, Fratres ad omnes, vel aliqoas Proceſſiones acceſſere aotehac non tenebantur, aut non conſueverunt: quos immo in hoc ipſo nullatenus poſthac turbari volumus: eaque Indulta, & Conſuetudioes pro iiſdem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, ipſis Apoſtolicæ firmitatis robur addentes, ſublatis quibuſcumque Decretis Congregatiooum, conſuetudioibus etiam centenariis, ac immemorabilibus, nec non pactis, & conventionibus, ac cæteris contrariis quibuſcumque.

Confirmatur, & declaratur quoddam Indultum eidem Ordini conceſſum ſuper Altaribus privilegiatis.

§.19. Aliud quoque Indultum ipſi Ordini per Nos conceſſum in Literis datis 22. Septembris 5724. & incipien. — *Exponi Nobis* — circa Altaria Privilegio affecta non ſolum, ot ſupra, confirmamus, & innovamus, & de novo concedimus, verum præterea declaramus, accipiendum juxta alias Literas Clementis IX. — *Quum fel. rec. Alexander PP. VII.* — emanatas ſub 23. Septembris 1669. ita, quod Miſſæ ſecundum tenorem Literarum noſtrarum prædictarum a Fratribus Prædicatoribus celebratæ, intelligantur, & ſint eodem Privilegio affectæ, non ſint Defunctorum, ſive ſint ex obligatione, ſive ex devotione, quotieſcumque Miſſa Defunctorum celebrari non poſſit.

Item aliud Indultum circa translationem Indulgentiarum in translatione feſtivitatum ejuſdem Ordinis.

§.20. Illud Indultum Ordini Prædicatorum alias impartitum a Leone X. in Conſtit. — *Expoſuit Nobis* — 23. Iulii 1518., quod ſcilicet *quoties Feſtivitates SS. Dominici, Petri Martyris, Thomæ de Aquino, & Catharinæ Senen., & Octavarum earundem celebrationes qualibet ex cauſa, etiam extra tempus Interdicti transferrentur, etiam Indulgentiæ, Eccleſias viſitantibus in Feſtivitatibus hujuſmodi, & per earum octavas pro tempore conceſſæ, ad tempus celebrationis hujuſmodi ſint, & cenſeantur tranſlatæ*, auctoritate Apoſtolica approbantes, innovantes, & de novo concedentes, ut ſupra, pari ratione extendimus ad alias Feſtivitates aliorum ejuſdem Ordinis Sanctorum Faſtis adſeriptorum, vel inpoſterum adſcribendorum, & ad Feſtum omnium ipſius Ordinis Sanctorum quod die 12. Novembris celebrari ſolet, atque ad Octavas, & Indulgentias pro eiſdem a Prædeceſſoribus Noſtris, vel a Nobis hacteous conceſſas, ac quandocumque concedendas: ac etiam ad Feſtum, & Octavam Sanctiſſimi Roſarii quoties ob occorrentes majores Feſtivitates, vel alias cauſas transferri contingat.

Necnon Facultas conceſſa Prælatis Ordinis abſolvendi, & diſpenſandi ſibi ſubditos fratres, & ſorores a quibuſcumque caſibus, etiam reſervatis.

§.21. Facultatem quoque datam a ſæpedicto Sancto Pio V. in Conſtitutione CXXXII. = *Romano Pontificis circumſpecta benignitas* = 21. Julii 1571. Prælatis Ordinis, abſolvendi ſibi ſubditos Fratres, ac Sorores, & eum eis diſpenſandi, ſicut abſolvere, & diſpenſare poſſunt Epiſcopi cum eorum Clericis ex *Decret. Concil. Trident. ſeſſ.* XXIV. *cap* VI., interdicto tamen penitus iiſdem Fratribus, & Sororibus uſu Cruciatæ, ſive alterius cujuſcumque Privilegii, ad eligendum ſibi Confeſſarium, & obtinendas ejuſcemodi diſpenſationes, & abſolutiones, quem uſum etiam provide interdixerunt Clemens VIII. Conſtitutiooe LXIV. = *Romani Pontificis* = 23. Novembris 5599., & Urbanus VIII. Conſtitut. *cum In ſpecula* = 19. Junii 1630. iiſdem Prælatis confirmamus, ut ſupra, innovamus, & qoatenus opus eſt, de novo concedimus. Ac inſuper attendentes, Julium II. Prædeceſſorem Noſtrum in Conſtitutione = *Exponi Nobis* = inferiùs referenda., decreviſſe, quod omnes Prælati Ordinis Prædicatorum, quibus antea a Sixto IV. 10 Conſtitutinne VII. = *Regimini* = Kal. Januarii 5474. §.4., & in alia incipien. = *Quoniam omnes* =

28. Maii

28. Maii 1481. conceſſa fuerat poteſtas abſolvendi, & diſpenſandi ſuos Subditos in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in Bulla Cœnæ, & Gregorium IX., Innocentium IV., Alexandrum IV., Clementem IV., Bonifacium VIII., ac ſucceſſive alios Prædeceſſores Noſtros, ut Religioſorum excurſibus, Ordinis decori, ac Superiorum auctoritati provide occurrerent, amplam iiſdem Prælatis Ordinis circa ſibi ſubditos Fratres, & Moniales, facultatem dediſſe, ut ſuper caſibus, & cenſuris eidem Sedi alias reſervatis abſolverent, & diſpenſarent. Confirmamus quoque, innovamus, de novo, ut prædictum eſt, concedimus, atque decernimus, & declaramus, prædictos Ordinis Prælatos abſolvere poſſe Fratres, & Sorores ſibi ſubjectos, & ſubjectas ab omnibus, & ſingulis caſibus, & cenſuris Sedi Apoſtolicæ etiam per Bullam Cœnæ reſervatis, exceptis dumtaxat illis, quos laudati Sixtus IV., & Julius II. in præmiſſis eorum Conſtitutionibus excipiendos fore voluerunt; Eoſque diſpenſare poſſe ſuper quavis irregularitate, ex homicidio voluntario orta dumtaxat excepta; Poſſit tamen ſolus Magiſter Ordinis ab irregularitate hujuſmodi diſpenſare cum Fratribus ſibi ſubditis, dummodo homicidium non fuerit appenſatum, & intra Clauſtra extiterit conſummatum.

Statuuntur nonnulla circa privilegia abſolvendi, & relaxandi Juramenta, & vota commutandi pro Confeſſariis dicti Ordinis quoad perſonas ſeculares.

§.22. Animo quoque repetentes, a Sede Apoſtolica fuiſſe conceſſa quamplura privilegia circa abſolutionem, relaxationem Juramentorum, & Votorum commutationem, pro Confeſſariis Ordinis prædicti quoad perſonas ſeculares, ac præcipue ſpectantes ad Societates ſupramemoratas, ad tollendas ſuper hoc quaſcumque dubietates ex diverſis prædictæ Sedis, juxta temporum, & circumſtantiarum diverſitatem provide emanatis diſpoſitionibus, atque ex Auctorum in diverſa abeuntium opinionibus ſubortas, volumus, ſancita in prædicta Conſt. Clementis VIII. incipien. = *Quæcumque a Sede* = ab omnibus, circa quaslibet perſonas inviolabiliter obſervari. Bene verum eſt, quod circa perſonas prædictis Societatibus adſcriptas intelligimus, prout volumus, & de Apoſtolica benignitate indulgemus, concedimus, & declaramus; ut a Confeſſariis Ordinis Prædicatorum abſolvi, eorumque juramenta relaxari, ac Vota commutari, ſicut de Confratribus, & Conſororibus Roſarii, ſupra diximus, & conceſſimus, poſſint, ac valeant; pro Societate quidem Sanctiſſimi Nominis Jeſu in primo anni, & tribus immediate præcedentibus diebus, juxta ſuperius innovatas Conſtitutiones Pii IV. *Injunctum* = & Gregorii XIII. = *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* = Pro aliis vero Societatibus in Feſto præcipuo ipſarum, & tribus diebus tale Feſtum immediate antecedentibus. Et circa reliquas perſonas ſeculares Societatibus minime adſcriptas, iiſdem Confeſſariis Ordinis concedimus, ut eaſdem ab aliis prædictæ Sedi reſervatis Caſibus, & Cenſuris abſolvere, eorumque Vota commutare, ac juramenta ſolvere, juxta privilegia, quæ ipſorum, aut alii ex inferius recenſendis, ſive alteri cuicumque Regularium quocumque nomine nuncupatorum Ordini, Congregationi, aut Societati ab Apoſtolica Sede conceſſa eſſe, nec abrogata fuiſſe conſtiterit, poſſint ac valeant.

Circa approbationem audientium Confeſſiones ſecularium perſonarum.

§.23. Circa audientiam vero Confeſſionum Secularium perſonarum quarumcumque ſervandus erit tenor Conſtitutionis CXXXIII. S. Pii V. = *Romani Pontificis providentia* = 8. Id. Auguſti 1571. §.2., qua nimirum cavetur, ſemel approbatos prævio examine ab Epiſcopo, ab eo iterum examinari non debere, necnon Conſtitutionis VII. Clementis X. incipien. = *Superna* = §. 6., qua diſponitur, cunctis Fratribus unius Conventus ſimul adimi non poſſe facultatem, Confeſſiones audiendi, inconſulta Sancta Sede.

Confirmantur porro Indulta quæcunque eidem ordini conceſſa quoad verbi Dei prædicationẽ.

§.24. Memores porro quantum ex prædicatione Verbi Dei Catholica Religio incrementum reportaverit, et quantum proinde meritum ſibi comparaverint Fratres hujus Ordinis, quos perinde Sedes Apoſtolica ab incunabulis ejuſdem Ordinis præclaro nomine *Prædicatorum* inſignivit, Indulta deſuper a Prædeceſſoribus Noſtris conceſſa pro inſertis habentes, atque Fratribus ipſis quampleniſſime confirmantes, innovantes, ac de novo concedentes, Motu, ſcientia, et poteſtate prædictis confirmamus, facultatem prædicandi Verbum Dei, ad normam tamen *Concilii Tridentini ſeſſ.* xxiv. *cap.* iv. & declarationis S. Pii V. in Conſtitutione = *Etſi mendicantium* = et = *Ad hoc Nos Deus* = §. 8., quam declarationem intelligendam eſſe volumus ubi pro habendis ad ſeculares Concionibus Epiſcopus non contradicat alicui determinato Fratri propter particularia motiva. Ad hæc declaramus, mandamus, & decernimus, ut ſupra; quod iidem Fratres ex Altari, aut ſuggeſtu in Eccleſiis, ſive Oratoriis Ordinis devotionem Sacri Roſarii potiſſime, tanquam ejuſdem Ordinis inſigne Patrimonium, ejuſque Indulgentias, ſicuti et cæterarum Societatum in ipſis Eccleſiis, aut Oratoriis erectarum, aut deinceps erigendarum, nullatenus petita ab Ordinario loci licentia, promovere, & prædicare libere, ac licite poſſint, ac valeant.

Necnon privilegia Miſſionariorum Ordinis.

Privilegia quoque Miſſionariis Ordinis etiamnum hodie cum tanto vitæ diſcrimine, & Animarum fructu inter barbaras nationes in Sinis, Tunkino, Armenia, Americanis Inſulis, ac alibi Fidem Catholicam ſtrenue propagare pergentibus, conceſſa ante, et poſt Johannem vulgo XXII. in Conſtitutione = *Quam ſit hora* = 3. Id. Novemb. 1321. a Sede prædicta, indulgentias inſuper omnes, ac cæteras quaſcumque gratias, pro inſertis habentes, iiſdem in Domino, ut ſupra, confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus, et elargimur.

De Sacramentis adminiſtrandis, & ſepeliendis famulis, aliiſque in Conventibus dicti Ordinis.

§.25. Famulis vero commorantibus in obſequiis Ordinis Prædicatorum, ut Fratres ejuſdem quævis Sacramenta etiam in Paſchate, & in mortis articulo miniſtrare; eorumque Cadavera, quum obierint, in ipſorum Cœmeteriis ſepelire, inconſulto prorſus, ac etiam renuente Parocho, pariformiter concedimus, ac elargimur, juxta Literas Innocentii IV. = *Qui Deum tota mente diligitis* = 3. Non. Febr. 1244. confirmatas ab Alexandro IV. in *Mari magno* = a Gregorio XI, in Bulla ſimiliter incipien. = *Qui Deum.* = & a Nicolao V. in Bulla = *Juſtis, & honeſtis* = pridie Kal. Aug. 1448., & Innocentii VIII. in Conſtitutione incipien. = *Exponi Nobis feciſtis* = 23. Octobris 1487. Et hæc quidem omnia extendi volumus, & mandamus ad eos, quos devotione, vel caſu aliquo in Conventibus Ordinis infirmari, ſive etiam mori contingat.

26. In-

Digitized by Google

Inſuper confirmatur facultas ſuperioribus dicti Ordinis indulta benedicendi Veſtimenta Eccleſiæ, aliaque.

§. 26. Inſuper facoltatem indultam Superioribus quibuſcumque etiam Localibus Fratrum Prædicatorum, benedicendi quæcumque Veſtimenta, aut Paramenta Eccleſiaſtica, io quibus oon intervenit Unctio, a Bonifacio IX. in Conſt. = *Sacræ Religionis* = 5. Kal. Maji 1402., ab Inoocentio VIII. loco ſtatim referendo, & a S. Pio io Brevi incipien. = *Volentes iis* = 25. Junii 1571.: Solemniter, & juxta ritum Eccleſiæ, aqua prius a Catholico Epiſcopo benedicta, reconciliandi pollutas Eccleſias, Cœmeteria, aut Clauſtra a Clemente V. in Bulla edita 8. Idus Martii 1307. & ab Innocentio VIII. per Bullam = *Benignitas* = 1484., & a S. Pio V. in Brevi edito 16. Juoii 1569. eidem Ordioi, ejuſque Superioribus prædictis motu, ſcieotia, & auctoritate ſimilibus, coofirmamus, & innovamus, & reſpective declaramns, prædictis Superioribus eſſe præterea permiſſum aqua, ut ſupra, ab Epiſcopo benedicta, novas Eccleſias, nova Cœmeteria, Capitula, Clauſtra, & Oratoria benedicere, & hæc omoia etiam de novo coocedimus, & elargimur; hoc amplius, quod ubi Diœceſanus Epiſcopus renueret aquam a ſe benedictam concedere, polliot, & debeant licite, & valide iidem Fratres a quocumque Catholico Epiſcopo aquam in ejus Diœceſi benedictam ad prædicta præſtanda accipere, & adſportare.

Declaratur Fratres Prædicatores extra tempora ſacris initiari poſſe,

§. 27. Quia vero ad aures Noſtras pervenit, non obſtante oostra, ac etiam novilſimi *Romani Concilii* per Nos habiti *Tit.* v. *Cap.* 11. ſententia, quod *Regulares vigore ſuorum Privilegiorum tuto, & abſque novo Indulto Apoſtolico extra tempora ſacris initiantur*, etiam poſt Decreta Concilii Trideotini, a oonnullis etiam Epiſcopis in dubium revocari, an ioter tales Regulares, licet indefinite nominatos, recenſeri debeant Fratres prædicti Ordinis Prædicatorum, Motu, ſcientia, & authoritate prædictis, declaramus, eoſdem Fratres ex noſtra, ac etiam dicti Romani Concilii definitione eodem Privilegio frui, ac potiri poſſe, & debere; & quateous opus ſit, pariformiter diſpenſantes ſuper quacumque contraria diſpoſitiooe, de novo illud idem privilegium pro ſingulari noſtra erga prædictum Ordioem, iotra cujus dilectiſſimum ſinum adhuc verſari gloriamur, dilectioue, iiſdem Fratribus ſignanter, ſpecifice, & iodividuo coocedimus, quateons a Diœceſaoo, eoque renoente, aut non valente, a qnocumque Catholico Epiſcopo Ordines extra Tempora ſuſcipere, & Epiſcopi ipſis cooferre, libere, & licite valeant juxta declaratiooem S. Pii V. io Bulla = *Etſi mendicantium* = Decretum Clementis VIII., et uberius explicata io *dicto Concilio Romano Noſtro* Tit. v. *Cap.* 1., & *Tit.* xxi. *Cap.* 11.

De Monialiũ directione, ejusdem Ordinis Fratribus demandata; eorumque Cõfeſſariis, confirmantur quę ab aliis Pontificibus ſtatuta fuere.

§. 28. Recoleotes quoque quantum Monialium directio, & Clauſura debeant præclaro huic Ordini, & in primis quidem celeberrimo ejuſdem Patriarchæ S. P. Dominico, utriuſque in hac ipſa Alma Urbe ooſtra Inſtitutori; Ac attendentes, Clementem IV. io Conſtitutiooe = *Affectu ſincero* 8. Idus Februarii 1267. Apoſtolica ſolicitndine commendaſſe Filiis tanti parentis curam illam Monaſteriorum, quam pridem a ſe abdicaverant, ot oberius, & felicius ioſiſterent Mioiſterio Verbi, facta ipſis plenillima poteſtate, eaidem Sanctimooiales viſitandi, corrigendi, earumque Confelliones non ſolum per Magiſtrum Ordinis, & Provinciales, ſed etiam per alios Fratres idoneos audiendi: Bened. XI. ejuſdem quoque Ordinis in Conſtitutione = *Sacra veſtra Religio* 3. Kal. Martii 1304. eaſdem Moniales a Jurisdictione cujuſcumque extra prædictum Ordinem exiſtentis exemiſſe, quod Saoctus Pius in ſua Conſtitotione = *Etſi Mendicantium* aliique conſequeotes Pontifices confirmarunt, ac ipſa *Tridentina Sinodus* ratum habuit *ſeſſ.* xxv. *cap.* ix., omoia hæc ſupradictis motu, ſcientia, & poteſtate confirmantes, inoovantes, ac quatenos opus ſit de novo concedentes decernimus, & declaramus, Juriſdictioni Prælatorum Ordinis ſubeſſe etiam Puellas educationis cauſa, aliaſque Mulieres ex legitima diſpenſatione introductas, & degentes in Monaſteriis ejuſdem Ordinis Monialium exemtis, & reſpective ſubjectis, ut ſupra Prælatis dicti Ordinis; Et ita pariter mandamus, & declaramus, Fratres Confeſſarios in Ordine approbatos (circa quam approbationem Nos quoque Prælatorum Ordinis couſcientiam ſummopere in diem Domini oneramos) & ab Ordine ipſo de more ad Monialium ſibi ſubjectarum Confeſſiones audiendas deſtinatos, Locorum Ordinariis debitam reverentiam atque in iis, quæ per Concilium Tridentinom, & Sedem Apoſtolicam circa Monaſteria exemtornm delegata auctoritate ipſis Ordinariis commiſſa ſunt, neque noſtræ huic Conſtitutioni contrariantur, quaotum in Domiuo poterunt manus adjutrices adhibere, nullateous vero ab iiſdem Ordioariis examinandos eſſe pro prædictarum Monialium Confelſionibus andiendis, quemadmodum oec examinari debent, neque examinantur ab ipſis pro Fratrum Ordinis Confeſſionibus excipieudis, tametſi quandoque contra eoſdem prædicta delegata auctoritate procedere poſſint, ac valeant; multo autem minus Superiores, ſive Locales, ſive Provinciales, ſive etiam Magiſtrum ipſum Ordinis, qui ex prædicta Apoſtolica commiſſione Deo pleuam reddituri ſunt rationem de ſibi ſubjectis Monialium animabus; ut ſic illæſo, ac cuſtodito veluti primario poteſtatis Spiritnalis charactere, quemadmodum alias ligare poſſuot, ac ligant, ita etiam libere ſolvere poſsint, ac valeant ſibi ſubjectarum animarum couſcientias, ſi ab ipſis quandoque ſeſe Sacramentaliter audiri poſtulaverint, quod plane alias, ant nullo modo, aut ægre admodum præſtare poſſent; non obſtantibus Conſtitutionibus Gregorii XV. = *Inſcrutabili*, & Clementis X. = *Superna*, ac Decretis Congregationis Concilii, aliiſque quibuſcumque in contrarium facientibus, quibus pleniſsime derogamus.

Decernuntur quædam alia quoad prædictas Moniales

§. 29. Iiſdem omnibus, & ſingulis Superioribus, atque ab ipſis delegatis Fratribus, Prædicationem Verbi Dei pro Monialibus ſibi ſubjectis liberam eſſe debere, Superioribus quidem prorſus, & omni modo, Delegatis vero Religioſis com Snperiorum eorum miſſione, & benedictione. Admioiſtrationem temporalem dd. Monialium, non raro per Seculares deturbata cum evideoti Mooaſteriorum detrimento, volumus pertinere ad Superiores Ordinis, prout uberius infra diſponetur. Circa acceſſum etiam extraneorum ad Moniales, & Monaſteria ſibi ſubjecta, prædictos Superiores poſſe, ac debere Jurisdictionem ſuam ſecundum Apoſtolicas Sanctiones tueri; ſalva in reliquis Jurisdictione jure de-

Digitized by Google

delegato Epiſcopis competente; quibus tamen auctoritate Apoſtolica penitus interdicimus, ac prohibemus, ne circa Viſitationem Clauſuræ ultra facultates a Concilio ſibi factas, & conceſſas, ullatenus ſeſe extendant, neve ejuſdem obtentu in iis, quæ Ordinis Superiorum ſunt, ſe intromittant. Si vero Moniales ipſæ ſervare renuant, quæ pro obſervantia Regulari exacte manutenenda a Superioribus Ordinis mandata fuerint, iſtis plenam ineſſe facultatem eadem Monaſteria libere dimittendi ex Apoſtol. Lit. ad Vicarium Generalem Lombardiæ = *Exponi Nobis* = Dat. a Leone X. 6. Novembris an. 1515. quas hic pariformiter confirmamus, innovamus, ac ad totum Ordinem extendimus. Eiſdem demum Monialibus, ſicuti, & Fratribus Novitiis in articulo mortis ante emiſſam Profeſſionem conſtitutis, integrum eſſe frui, & potiri Indulto S. Pii V. in Conſtit. CIX. = *Summi Sacerdotii Cura* 23. Aug. 1570.

Recenſentur Conſtitutiones Romanorum Pontificum, qui Doctrinam Angelici Doctoris laudibus extulerunt, quæ, & confirmantur.

§. 30. Quum autem ſilere Nos minime deceat de Doctrina Angelici Doct. S. Thomæ Aquinatis, cui ipſemet Ordo ſalubriter inſiſtit; ignoramus plane quibus illam laudibus pro magnis ſuis in Eccleſiam meritis extollamus. Satius ergo ad abſolutum illius præconium putamus commemorare, ipſam ex Salvatoris Crucifixi ore, ſicuti pie teſtatur hiſtoria, fuiſſe probatam, & conſtanti Summorum Pontificum teſtimonio Orthodoxis commendatam Populis. Hoc potiſſimum ſuis Conſtitutionibus, & Literis Apoſtolicis præſtitere Joannes vulgo XXII. in Conſt. xx. cujus initium = *Redemtionem miſit* = 15. Kal. Aug. an. Domini 1323. Clemens VI. Conſtit. = *In Ordine* 8. Idus Febr. 1344. Urbanus V. in Diplomatibus = *Copioſus*, *& laudabilis* dat. 10. Kalen. Julii, & prid. Kal. Sept. 1368., S. Pius V. xxxvi. *Mirabilis Deus* 3. Idus Apr. 1567., Sixtus V. lxxvi. *Triumphantis* prid. Id. Martii 1588., Clem. VIII. *In quo Nos*, & *Quantum prodeſſ.* 22. Nov. 1603., & *Sicut Angeli* .... Paulus V. *Splendidiſſimi* : 17. Decemb. 1607., & Alexander VII. *Literas* 7. Auguſti 1660.; Æquum vero erat, ut Angelica Doctrina tanti Doctoris non vulgaribus efferretur encomiis, quæ Solis inſtar Mundum univerſum illuſtrans uberrima Chriſtianæ Eccleſiæ bona peperit, paritque in dies ſingulos multiplici fructu, Supremo Apoſtolicæ Sedis Magiſterio adverſus quoſcumque veteres, ac recentes errores, quos revincit, fideliſſime famulans. Eadem nos quoque diuturnis, atque aſſiduis fere experimentis probe noſcentes per alias peculiares noſtras Literas incipien. = *Demiſſas preces* = Dat. 6 Novemb. 1724. calumnias, ejuſdem Angelici Doctoris, & S. Auguſtini doctrinæ temere irrogatas retudimus, & prout rei gravitas expoſcebat, auctoritatis noſtræ præſidio eliminavimus. Luculentius vero æſtimationis argumentum in ipſam S. Thomæ Doctrinam nunc edituri, quo magis, magiſque Prædicatorum Ordo, cæterique Orthodoxi, ac veri ipſius Sectatores ad illius ſinceram, & tutam profeſſionem inflammentur, prædictas omnes, & ſingulas Deceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, Literas, ſeu, ut vocant, Brevia, necnon omnia, & ſingula in eis contenta, ſuprema, qua fungimur, auctoritate, motu, ſcientia, & deliberatione præmiſſis comprobamus, & rurſus quatenus opus fuerit, cum ipſiſmet editis nuper a Nobis Literis innovamus. Ut autem turbulenti, ac pertinaces tranquillitatis Eccleſiæ Catholicæ perturbatores deſinant Orthodoxam S. Thomæ Doctrinam calumniari, ac ne deinceps præpoſteris, & a veritate alienis interpretationibus Apoſtolicas ipſas Literas noſtras, non ſine aperta, ut accepimus, verbis noſtris, ac etiam Deceſſorum Noſtrorum irrogata violentia, tam Prædicatorum Ordinem, quam alios veros illius Aſſeclas, & Sectatores inceſſere audeant, Conſtit. 98. quæ incipit = *Paſtoralis Officii* = fel. rec. Clem. XI. omnibuſque in ea contentis firmiter inhærentes, ſub divini Interminatione Judicii, iterumque ſub canonicis pœnis omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus mandamus, ne Doctrinam memorati S. Doctoris, ejuſque inſignem in Eccleſia Scholam, præſertim ubi in eadem ſchola de Divina Gratia per ſe, & ab intrinſeco efficaci, ac de gratuita Prædeſtinatione ad Gloriam ſine ulla meritorum præviſione, agitur, ullatenus dicto, vel ſcripto contumelioſe impetant, ac veluti conſentientem cum damnatis ab Apoſtolica Sede, & ſignanter a Conſt. 64. d. fel. rec. Clem. XI. incipien. = *Unigenitus* =, Janſenii, Queſnelii, & aliorum erroribus, traducant; a quibus S. Tomas, & vera Schola Thomiſtica quam longiſſime abeſt, & abfuit, univerſis tam antiquis, quam nunc Chriſti Eccleſiam vexantibus hæreſibus, & pernicioſis aſſertis adverſans. Damnamus item Folia, Theſes, & Libros antehac Typis impreſſos, vel etiam, quod Deus avertat, imprimendos; in quibus ad procreandam, ſeu fovendam doctrinæ S. Thomæ, Prædicatorum Ordini, aliiſque genuinæ Thomiſticæ Doctrinæ Aſſeclis invidiam, deſignatæ, atque damnatæ a Nobis calumniæ aſſertive renovantur, vel in aliam a germana prædictarum noſtrarum Literarum ſententia, ſive Deceſſorum noſtrorum mente, honorifica, atque faventia Doctrinæ Thomiſticæ verba fallaciſſime detorquentur. Deum veritatis, & pacis enixe rogantes, ut ad majora Gloriæ ſuæ incrementa creditus Nobis Populus non minus tradita a tanto Magiſtro ſalutari Doctrina, quam ipſius innocentium morum, & illuſtrium virtutum imitatione proficiat.

Præſcribitur omnibus Chriſtifidelibus, ne S. Thomæ doctrinam præd. contumelioſe impetant. Damnatis etiam libris in ejuſdem Doctrinæ calumniam conſcriptis.

De privilegiis Adoleſcentium Secularium in prælaudati Doctoris ſtudiis inſignientibus.

§. 31. Ne autem Adoleſcentes Seculares a prælaud. Divini Doctoris Schola deterreri contingat, ex quo nullum in ea præmium, nulla expedita via pateat ipſis per Theologicas diſciplinas ad dignitates illas, quæ ſolis Lauream, Licentiam, vel Gradum in Theologia conſequutis conferri debent, ac poſſunt: Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine, ut ſupra, ad univerſa inſigniora Studia, Generalia, Collegia, Studia quoque, ut dicunt, formalia, & ea, quæ ad minus quatuor conſtent actualibus, & ex his duobus, ut minimum in Theologia Lectoribus in quibuſcumque Provinciis Ordinis prædicti erecta, vel erigenda extendentes conceſſionem factam a Gregorii XIII. Fratribus ejuſdem Ordinis Provinciæ S. Antonini de Novo Regno in Civitate S. Fidei, relatam, & confirmatam per Paulum V. in ſuis Literis incipien. = *Militantis Eccleſiæ* = prid. Non. Sept. 1612., & Innoc. X. in ejus Conſtit. = *In ſupremo* = 10. Kal. Martii 1644., necnon privilegia omnia, & ſingula Apoſtolica in id conceſſa prædictis Fratribus ad omnia prædicta Studia, Conventus, & Univerſitates extendimus, & prorogamus, decernentes, ut poſt emenſum certum, nec unquam minus quam duo-

Digitized by Google

duorum annorum, ſtadium, ad percipiendam Sac. Theologiæ juſta inconcuſſa, & tutiſſimæ S. Thomæ Dogmata intelligentiam accommodatum, a Studiorum illorum Moderatoribus, ſive Lectoribus, numero, & procedendi ratione ipſis per Magiſtrum Ordinis præſcribendis, ac nunc pro tunc a Nobis auctoritate Apoſtolica, ut prædictum eſt, confirmatis, poſt præmiſſas Scholaſticas exercitationes publicas, vel privatas juxta Regionum approbatas conſuetudines, vel methodum ab eodem Magiſtro præſcribendam, ac præmiſſo diligenti examine, Laurea Doctoralis, ſive Magiſtralis, Præſentatura, ac Licentia, ſive Gradus Baccalaureatus, ac alii conſueti in S. Theologia (quos quidem pari Apoſtolica auctoritate Motu, & ſcientia idem valere, ac acceptari ubique debere, perinde ac ſi conferrentur in Academia Romanæ Sapientiæ, Salamantina, aut Pariſienſi, vel alia quacumque inſigniori, declaramus, decernimus, & volumus) libere, ac licite conferri poſſint, ac valeant Scholaribus ſecularibus, Studentibus in inſignibus Civitatibus, aut Locis, in quibus ad eorum Scholam juvenes ſeculares accedere permittuntur, idque tametſi ibidem alias publica pateat Univerſitas, hoc dumtaxat caſu præſtitis per divites, a tali ſolutione de cætero non exemptos, conſuetis Univerſitatis Juribus: ubi etenim Juvenes per Examinatores præfatos idoneos repertos Officiales Univerſitatis ad eoſdem Gradus promovere renuerint, poterunt ad gradus prædictos promovere Lectores, & Magiſtri præfati noſtri Ordinis. Illudque quam maxime concedimus, volumus, decernimus, & mandamus, pro Locis, in quibus Secularibus Doctrinæ D. Thomæ, prout in hujus receptiſſima Schola traditæ, Gradus ultro non pateant.

Confirmantur quoque, & innovantur quæcunque facultates conceſſæ Magiſtro Generali, aliiſque Prælatis, ac Provinciis Ordinis præfati.

§.32. Magiſtro quoque Ordinis pari ratione confirmamus, & innovamus, ac concedimus facultatem idem a Sancto Pio V. in Conſtit. ſua = *Quum Sacer Ordo Prædicatorum* = Nonis Martii 1572. ampliſſime conceſſam, ut poſſit ex ſibi ſubjectis Fratribus quemcumque ad Gradus certa ratione promovere. Eidem ſimiliter, & Provincialibus confirmamus, & concedimus, juxta aliud Indultum S. Pii V. incipiens = *Debitum Paſtoralis* = 21. Martii 1571., ut in unaquaque Provincia deputare poſſint, ac valeant Fratres Ordinis in Notarios pro exequutione mandatorum Apoſtolicorum. Et generaliter quæcumque, & cujuſcumque generis gratias, Indulta, Privilegia, præeminentias, facultates, a Sede prædicta Miniſtro Ordinis attributa etiam ex Ordinis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Comitiorum Generalium, & nominatim habitorum in Alma Urbe anno 1629. Denunc. III., auctoritate Apoſtolica, quæ omnia hic ſimiliter pro inſertis habentes, confirmamus, innovamus, & ut præfertur concedimus, non obſtantibus Brevibus Apoſtolicis Clementis X. = *Ad Apoſtolicæ* = 5. Sept. 1675., & Innocentii XI. = *Quum Non alias* = 6. Octobris 1679., Procuratori etiam Generali, & ſignanter conceſſa, & confirmata ab eodem Urbano VIII. in aliis ſuis Literis = *Exponi* = 3. Decembris 1635. Cum excommunicatione latæ Sententiæ, Magiſtro Ordinis, aut ejus Vicario Generali reſervata, contra Fratres, & abſolutione ab Officiis ipſo facto incurrenda contra Prælatos ejuſdem Ordinis, qui per ſe, vel per alium, eodem Procuratore Generali inconſulto, in Romana Curia negotium aliquod tractare auſi fuerint: ac deinde Provincialibus, ac cæteris quibuſvis Ordinis prædicti Prælatis, & Superioribus. Indulta quoque, & quomodocumque elargita Provinciis, & ſignanter ſpectatiſſimæ Noſtræ utriuſque Lombardiæ, ac etiam Monialium Monaſteriis ampliſſime confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus.

Confirmantur pariter gratiæ omnes conceſſæ Tertio Ordini Pœnitentium S. Dominici.

§.33. Pro Fidelibus utriuſque ſexus militantibus ſub Tertio Ordine *Pœnitentium S. Dominici* nuncupato Gregorio IX. in Conſtit. = *Deteſtanda* = Kal. Apr. 1228., Honorius IV. in Bul. = *Congruum exiſtimantes* = 5. Kal. Febr. 1286. Joannes vulgo XXII. = *Quum de Mulieribus* = Kal. Junii 1326., Bonifacius IX. in Conſtit. = *Humilibus, & honeſtis* = 15. Kal. Febr. 1401., Innoc. VII. in Bulla confirmationis Regulæ ejuſdem Ordinis incipien. = *Sedis Apoſtolicæ* = 6. Kal. Julii 1405., Eugenius IV. in conſimili Conſtit. = *Proviſionis noſtræ* = pridie Idus Maji 1439., Sixtus IV. in Conſtit. = *Sacroſanctis* = 3. Non. Oct. 1475., Alexander VI. = *Conſiderantes* = 30. Sept. 1465., Julius II. = *Conſiderantes* = 14. Decembris 1509. = *Exponi Nobis feciſti* = 27. Febr. 1510., Leo X. = *Dum intra mentis* = 19. Decembris 1516., & = *Nuper* = 1. Martii 1518. Paulus III. = *Exponi Nobis nuper feciſti* = 26. Julii 1542., necnon S. Pius, Clemens VIII., Urbanus VIII., aliique Prædeceſſores Noſtri per ſuas Literas mox referendas peculiaribus Indultis, & Privilegiis dictum Ordinem approbarunt, & perſonas, domos, Aſceteria, ac bona exemerunt ab Ordinariis Locorum. Et Nos hujuſmodi omnes, & ſingulas Literas, Gratias tam ſpirituales, quam temporales, Conceſſiones, Exemptiones, Indulta, ac cætera quæcumque, cujuſcumque generis, & nominis, ſpiritualia, & temporalia Privilegia pleniſſime confirmamus, & innovamus, & ubi opus ſit de novo concedimus; præcipue pro Chriſtifidelibus utriuſque ſexus, qui collegialiter, aut in Clauſtris vivunt, aut ſolum votum perpetuæ caſtitatis emittunt, nec degunt collegialiter, ſed in propriis Domibus, vel cum affinibus, & Conſanguineis, dummodo habitum Ord. geſtent, & Altiſſimo ſub Regula, & Inſtituto d. Ordinis Tertii caſte, & pie famulatum præſtent. Contrariis quibuſcumque non obſtantibus, & præcipue Concilio Lateranen.; quibus omnibus in hac parte Motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus ampliſſime derogamus. Hujuſmodi vero Inſtitutum tanquam ſanctum, meritorium, & Chriſtianæ perfectioni conforme, necnon tanquam verum, & proprium Ordinem, præcipue ea collegialiter, aut cum Clauſtralibus, aut in Domibus Conſanguineorum, ſive propriis ſub ſolo, & ſimplici voto inviolabilis caſtitatis, cæteriſque modo, forma, habitu, Novitiatu, Profeſſione, ac Regula viventibus compoſitum, & conſequenter ab omnibus Confraternitatibus, de quibus agitur in Conſtitutione ſan. me. Clementis Papæ VIII. omnimode diſtinctum, ſicut ſunt cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujuſmodi, fuiſſe. & eſſe decernimus, ac declaramus: Motuque ſimili Regulam a prædictis Inn. VII., & Eug. IV. confirmatam juxta præmiſſa, & inferius diſponenda, denuo approbantes confirmamus, eique Apoſtolica auctoritatis perpetuum firmitatis robur adjicimus.

Idemque verus Ordo Regularis declaratur.

Approbantur quoque Conſtit. omnes.

§.34. Omnes inſuper Apoſtolicas conceſſiones, quibus aſſerta fuit Ordini Prædicatorum,

quibus conceſſa fuit Magiſtro Generali Ordinis Prædicatorum, aliiſque ſuperioribus ſuprema auctoritas in præfato Tertio Ordine.

ejuſque Generali Magiſtro, Provincialibus, cæteriſque aliis ſubſtitutis Superioribus, præeminentia, auctoritas, & Superioritas ſuper præfati Inſtituti Fratribus, & Sororibus prædictis quibuſcumque, approbamus, confirmamus, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere volumus, decernimus, atque mandamus, & quatenus opus ſit, eaſdem præeminentiam, auctoritatem, & Superioritatem de novo concedimus. Attendentes præterea per Prædeceſſores Noſtros Innocentium VII. ; & Eugenium IV. fuiſse approbatam Regulam prædictam, ejuſque Caput xx., atque animadvertentes, primos Alumnos præfati Ordinis habitum, ac vivendi normam ab ipſo B.Dominico ſuſcepiſſe, ejuſque præcepta executioni mandaſse, eidem Generali Magiſtro privative quoad alios quoſcumque confirmamus, ac ſi opus eſt, de novo concedimus, ut poſsit per ſe, vel per ſibi ſubjectos Fratres quoſcumque facultate opportuna, ac neceſsaria inſtructos, Perſonas ad dictumOrdinem, juxta ipſius Statuta recipere, habitu donare, atque elapſo debito probationis tempore ad profeſsionem recipere, itaut Perſonæ quæcumque aliter receptæ, nec ſint, nec intelligantur ullo modo præfati hujus Tertii Ordinis, neque ullis ejuſdem Privilegiis, ac Indultis potiantur, niſi pro peculiaribus Perſonis, & caſibus per Nos, & Succeſsores Noſtros fuerit expreſse deſuper diſpenſatum. Commiſsarium quoque, aut Viſitatorem inſtituere; Magiſtrum quoque, Directorem, ac Confeſsarium ætate, moribus, pietate, ſcientia, & prudentia gravem concedere, & deputare, qui ipſis Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtret, de præceptis Regulæ inſtruat, Congregationes, aut Congreſsus convocet, & in ipſis, ſicut in aliis quibuſcumque Actibus, & Functionibus præſideat: Necnon, Locorum Ordinariis, & aliis quibuſcumque cujuſvis ſtatus, gradus, & conditionis exiſtant, & quacumque fungantur auctoritate ſemper excluſis, Congregationes illas, ac Perſonas Tertii Ordinis, ſive Virorum collegialiter, aut in Clauſtris, ſive Mulierum cum expreſso Voto, ut ſupra, vel cum tribus Votis viventium, Domos, Conſervatoria, Hoſpitalia, Monaſteria, ſive Collegia quæcumque, ac quocumque nomine appellata, Capellas quoque, Oratoria, & Eccleſias pleno Jure viſitare, inſtruere, paterne corrigere, ac reformare, tam in capite, quam in membris ad caſsationem uſque Mantelli, & Habitus, atque ad ejectionem e Collegio, reſtituta collata dote, prout de jure, immo etiam ad ipſius Collegii ſuppreſſionem, vel ſaltem ab Ordine abdicationem, pro rerum conditione, & ſtatu procedere: aliaque ad bonum Ordinis præfati regimen, juxta ejuſdem Statuta, ordinare, & exequi, quemadmodum ſibi in Domino expediens fore videbitur, & quoties ſibi libuerit libros, & rationes reddituum, ac bonorum, ſive Congregationum, ſive Collegiorum quorumcumque, non ſecus ac Monaſteriorum, ac ſingulorum, ſibi pleno Jure ſubjectorum, atque ab Exactoribus, Agentibus, & Adminiſtratoribus quibuſcumq; rationem redditunm per eos adminiſtratorum recognoſcere, examinare, ac exigere poſſit, & valeat, Motu, ſcientia, & poteſtate prædictis dantes plenam facultatem Superioribus Ordinis, prædictos Exactores, Agentes, & quoſvis Adminiſtratores juſta de cauſa removendi, ac mutandi, ac etiam eorum loco Religioſum quempiam idoneum ſubſtituendi.

Præſcribitur ejuſdem Ordinis profeſſoribus, ut agnoſcant in Superiores præd. Magiſtrum Gener. aliosque.

§.35. Ut autem prædicta omnia cum ſpirituali, ac temporali etiam prædicti Ordinis incremento ad normam prædictæ Regulæ exactius obſerventur ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, diſtricte præcipimus omnibus, & ſingulis Ordinis Profeſsoribus per totum Orbem exiſtentibus, ac extituris cujuſcumque gradus, ac conditionis exiſtant, & præcipue quibuſcumque gradibus,& quocumque nomine nuncupatis; collegialiter, aut in Clauſtris habitantibus, necnon in privatis Domibus, juxta prædicta, cum Voto viventibus, ut quemadmodum eorum Ordo cum Primo Ordine Fratrum Prædicatorum, & ſecundo Monialium, eumdem habet Patrem, & Patriarcham in cœlis feliciter regnantem, adeo ut ab Innoc.VII. in Bulla ſupradicta omnes appellentur *Fratres, & Sorores Ordinis Prædicatorum, qui nuncupantur Fratres, & Sorores de Pœnitentia S.Dominici*; ita cum utroque illo Ordine unum, eundemque in Terris Succeſſorem B.Dominici, ac totius Ordinis Prædicatorum Magiſtrum Generalem, deinde Provinciales, ut alios inferiores, ab eodem Magiſtro Generali de more delegandos tanquam eorum veros, & legitimos Superiores ſuſcipiant, venerentur, ac agnoſcant. Ad eos dubia quæcumque circa Regulam, & Statuta referant, eorumque judicio circa eadem dubia ſeſe conforment; maxime quum Regula ad culpam ex ſe non obliget, ſed tantum ad pœnam, ejuſque rationabilis relaxatio ſit in manu diſcreti Superioris conſtituta: iiſdemque privative quoad alios in omnibus concernentibus eorum Ordinem, nec Regulæ Inſtituto ac præceptis præfatis aperte contrariis, pareant, & obediant; quod ſi ſecus fecerint, ab iiſdem caſſari, Habitu ſpoliari, atque etiam ex Collegiis modo prædicto, donec reſipiſcant, vel abſolute quoque dimitti poſſint; quemadmodum alias Regulas ipſo cap.19. pro quibuſdam caſibus diſponit: Inſuper, & Collegia ipſa ſupprimi, ac diſſolvi, ſin minus dimitti, ac relinqui ab eiſdem poſſint, & valeant, & reſpective nullis Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere, decernimus, ac jubemus.

Injungitur præfato Magiſtro Generali ut ejuſdem Tertii Ordin. Reformationi advigilet.

§.36. Ordinis Magiſtro pro tempore, ſicut & Ordini ipſi in Generalibus Comitiis quandocumque congregando, quemadmodum injungimus, ut circa felicem ſtatum, ac reformationem, ubi opus eſſe conſpexerint, prædicti Tertii Ordinis, advigilent, ita iiſdem relinquimus, confirmamus, & quatenus oporteat, de novo benigne concedimus Jus, & plenam poteſtatem ad illa circa Regulam prædictam moderanda, reformanda, exponenda, commutanda, ac addenda, quæ pro temporum, locorum, ac perſonarum opportunitate in Domino judicabunt ſic melius diſponenda (ſalva tamen ejuſdem Regulæ ſubſtantia, & intactis Sacris Canonibus (nunc pro tunc Apoſtolica auctoritate ejuſcemodi moderationes, reformationes, expoſitiones, ac additiones approbantes, atque confirmantes.

Statuuntur nonnulla pro d. Reformatione.

§.37. Deinde quum nonnulla ſint Capita, ſuper quibus potiſſime Tertiarias Perſonas, ſive in Domibus prædictis ſeorſim, ſive etiam in Aſceteriis collegialiter Virginalem, aut cœlibem, aut caſtam Viduilem expreſſo Voto, &

ſub

Digitized by Google

ſub Habitu, & Regula prædictis vitam traducentes, necnon Fratres Ordinis Prædicatorum ipſas vexari, ad Nos delatum eſt, ideo expreſſe declaramus, & volumus. Quod tametſi omnes, & ſingulæ prædictæ perſonæ ſummam debeant habere reverentiam Locorum Ordinariis, cæteriſque Prælatis inferioribus, quemadmodum earum quoque Regula præſcribit: Atque juxta Decretum Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Epiſcoporum, & Regularium conſultationibus præpoſitæ editum ſub die 20. Decembris 1616., ut ad Habitum, & Ordinem recipiantur Virgines, aut Viduæ in privatis Domibus perpetuo manſuræ prius debeant in Curia Ordinarii Loci probare, eas ſibi poſſe de victu, & veſtitu ſufficienter providere; illaſque fore bonis moribus præditas, atque cum nullis aliis viris, quam cum Conſanguineis, aut Affinibus in primo tantum gradu, vel illis deficientibus, aut urgente gravi aliqua cauſa, cum aliis ſibi in proximiori gradu conjunctis, aut ſaltem cum viris perſpectæ probitatis, vitam traducturas, eas tamen juxta præmiſſa Tertiarias effectas a cujuſcumque alterius inferioris extra Ordinem Prædicatorum conſtituti Prælati, & ipſius Ordinarii loci Jurisdictione exemtas eſſe volumus, & fore declaramus, diſtricteque mandamus, eiſque de novo talem exemtionem concedimus.

A quorum Jurisdictione Tertiariæ perſonæ exemtæ ſint.

De ætâte ad Ordinem recipiendarum.

Quantum ad ætatem mulierum ad Ordinem prædictum recipiendarum hac noſtra Conſtitutione perpetuo valitura injungimus, & mandamus, quod niſi in particularibus Aſceteriis probata conſuetudo vigeat in contrarium, mulieres ad profitendum inter collegialiter perpetuo viventes, non admittantur, niſi tempore Profeſſionis exceſſerint annum 18. Quo vero ad eas, quæ in Domibus, ut ſupra, ſeorſim cum certis caſtitatis Voto, Habitu, & Statutis, ſunt vitam traducturæ; quum ſecundum S. Scripturas bonum ſit portanti jugum ab adoleſcentia ſua, & Ordo prædictus ex Regula ſua vigilias, jejunia, pluresque abſtinentias habeat jugiter perferendas; Virginum quoque Sponſo placeat ſibi cito promiſſa Virginitas: Plurimæque inſignes Virgines prædicti Ordinis *de pœnitentia* non ſolum a teneris annis inviolabili Voto Virginitatem eidem Cæleſti Sponſo conſecraverint, Habitumque induerint, ſed florenti adhuc ætate, ſimulque ante annum quadrageſimum virtutibus maturæ in Cælum evolaverint, quarum agmen ducere poteſt cæleſtis Virgo S.Catharina Senenſis, de Apoſtolica Sede adeo benemerita, Motu hinc, ſcientia, & poteſtate prædictis indulgemus, & concedimus, ut eædem, quibuſcumque non obſtantibus in contratium, poſt decimum octavum annum, vel etiam in minori ætate juxta conſuetudinem locorum libere, & licite recipi, evolutoque probationis tempore profiteri poſſint, ac valeant: Revalidantes quaſcumque acceptationes, & Profeſſiones, ſi quæ forte ex defectu ætatis hactenus factæ dici poſſent invalidæ.

De habitus uniformitate.

Habitus uniformitatem, quoad fieri poterit, eſſe ſervandam; retineri tamen poſſe Habitus formam, quæ pro regionum diverſitate hactenus ab eiſdem Tertiariis ſervata eſt. Licere quoque Mulieribus, quæ emiſſo Voto ſeorſim, vel collegialiter Deo vivunt, deferre velum ſupra caput, quod *Suprajectum* vocant, carbaſum pectorale, quod nuncupant *Sottogola*, & Scapolare, ſeu *Potentiam*.

Suadentur præd. Tertiariis emiſſio trium Votorum, & clauſura, ſed tamen ad eam minime eas compelli poſſe declaratur.

§.38. Tertiariis prædictis emiſſo ſolo Caſtitatis Voto collegialiter viventibus haud prohibemus, immo exoptamus in Domino ſuaderi trium Votorum etiam ſolemnium emiſſionem, ipſamque Clauſuram, juxta propoſitum Conſtitut.8. S.Pii V. incipien. *Circa Paſtoralis* —; inhærentes tamen Literis Apoſtolicis ſuperius memoratis Julii II., in quibus Tertiariis S. Dominici collegialiter viventibus permittitur emittere tria Vota, declaraturque per hæc ipſa — *ad Clauſuram minime teneri, aut ad Officium Divinum magis, quam ex Regula Tertii Habitus*, ac aliis Clementis IX. *Alias propoſitis* = 10.Decembris 1667., in quibus Tertiariæ collegialiter viventes, ad clauſuram nullatenus compelluntur; Attendentes inſuper per annos, ut accepimus, centum, & ſexaginta ab edita dicta Conſtitutione Sancti Pii V., & per ſeculum, & ultra poſt Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium emanatum 20.Decembris 1616., ejuſcemodi Tertiarias collegialiter viventes pluribus in locis, ſcientibus, ac tacentibus Ordinariis, floruiſſe, ac etiamnum florere ſine clauſura, declaramus, volomus, & mandamus, eaſdem ad neutram abſolute teneri, aut eſſe compellendas; non obſtantibus contrariis ordinationibus, etiam Apoſtolicis quibus expreſſe per præſentes derogamus.

A quibus debeant Sacramenta ſuſcipere; & mortuæ Sepulturam.

Licet circa Sacramentorum ſuſceptionem, & ſepulturam prædictæ Tertiariæ, certis Habitu, Regula, & Statutis, & ſub expreſſo perpetuæ Virginalis, aut Viduilis Caſtitatis Voto ſive collegialiter, ſive in privatis Domibus, viventes, ex recitatis, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus earum Ordini per S.Sedem directe conceſſis, vel communicatis, debeant gaudere privilegiis omnibus Ordinis Prædicatorum, cæterorumque Ordinum, earum ſexui non repugnantibus, & pleno jure ſubeſſe Fratribus, & in primis Magiſtro Generali ejuſdem Ordinis: hiſque liceat *authoritate Apoſtolica Tertiariis illis quando petierint, etiam in die Paſchæ, ſive Feſti Reſurrectionis D.N.J.Chriſti, & infra ejus Feſti octavam, quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Euchariſtiæ, & alia Sacramenta Eccleſiaſtica quæcumque exhibere, & miniſtrare* etiam *in Domibus propriis*: Necnon *illarum Cadavera ad eorumdem Fratrum Eccleſias tumulanda deferre, etiam Parochialium Eccleſiarum Perſonarum eorumdem Rectorum licentia deſuper minime requiſita, & contradictione qualibet non obſtante*. Ne tamen deſuper Tertiarias, & reſpective Fratres Ordinis Prædicatorum indebite moleſtari contingat, expreſſe declaramus, & volumus, Tertiarias prædictas *de Pœnitentia S.Dominici* ſive collegialiter, ſive ſeparatim in Domibus, ut prædictum eſt, viventes cum expreſſo Voto, a ſolis Fratribus prædicti Ordinis Prædicatorom, contradictione qualibet, & quacumque conſuetudine etiam immemorabili in contrarium non obſtantibus, etiam in die Sanctæ Paſchæ, & in caſu habitualis infirmitatis, etiam pro effectu ſatisfaciendi præcepto de Communione Paſchali, & in caſu mortalis infirmitatis, ſive in mortis articulo, Sacram Eucbariſtiam, Extremam inſuper Unctionem abſolute recipere poſſe, & debere; Earumdemque poſt mortem Cadavera (niſi forſan collegialiter viventes habeant, aut ſit aliquando legitime

Digitized by Google

habituræ in earum Eccleſia, Oratorio, aut Collegio ſepulchrum proprium, quo caſu per ſolos Fratres Ordinis ſint ibidem ſepelienda) ad Fratrum Eccleſiam tumulanda deferri poſſe, ac debere, & quidem abſque interventu, licentia, & requiſitione Parochi, nullaque eidem ſoluta quarta; Et ſicuti volumus, quod tam Fratres, quam Tertiarii extra Conventus, & reſpective Collegia, & Domos obeuntes, debeant Sacramentari, & reſpective tumulari per Fratres, & in Eccleſiis illorum, ita diſponimus, & mandamus quoad Tertiarias prædictas. Præterea declaramus, & volumus, quod Fratres ad miniſtranda Sacramenta dd. Tertiariis utriuſque ſexus poſſint, & debeant, ingrediendo limites cujuſcumque Parochiæ cum Cruce erecta, & proceſſionaliter condigne afferre Venerabile Euchariſtiæ Sacramentum, tam in caſu gravis, & mortalis infirmitatis per modum Viatici, quam in caſu talis infirmitatis, quæ impediat acceſſum ad Eccleſiam dictorum Fratrum, pro ſatisfactione præcepti Paſchalis; ac etiam titulo devotionis circa conſuetas majores Eccleſiæ ſolemnitates, & ſimiliter Defunctorum Cadavera ad propriam Eccleſiam aſportare, etiam invito, & reluctante Parocho, cui tantum licitum ſit miniſtrare Sacramentum in caſu repentinæ infirmitatis, quæ ſpatium non permittat vocandi Fratres prædictos.

Innovantur Conſtit. omnes emanatæ circa ambitioſos Ordinis Fratres.

§.39. Ut porro quantum in Domino poſſumus conſulamus indemnitati obedientiæ, Superioribus prædictis ab eorum reſpective Religioſis debitæ, & ut ſimpliciori via nitantur omnes in ſemel Deo promiſſam Regularem obſervantiam, motu, ſcientia, & poteſtate ſæpedictis in primis quoad omnia, & ſingula in eis contenta confirmamus, & innovamus, Conſtitutiones emanatas adverſus Fratres Ordinis ferentes pro extorquendis favoribus ad perſonas estraneas, nimirum Gregorii XIII. incipien. = *Quum nihil magis* = 5.Junii 1580. Clemen.VIII. = *Religioſos Viros* = 23.Maji 1592., & Pauli V. *Admonemur* 7.Jan.1608. Deindeque pro tuenda Regulari Diſciplina confirmamus, & innovamus Conſtitut.IV. Bonifacii VIII. = *Ad augmentum* 6. Id.Maji 1296., in corrigendis etenim, & puniendis exceſſibus Subditorum volumus, peragendum, *poſtpoſitis rimulis, & apicibus Juris ſecundum conſuetudines, & Statuta Ordinis etiam facienda*.

Ac ſuper corrigendis exceſſibus.

Necnon circa appellationes

Ad tollendas vero appellationes quaſcumque indebitas, ac totam ferme œconomiam Regularis obſervantiæ enervantes, ac evertentes, niſi retineatur, & ſervetur ordinata Appellatio a Superiore Locali ad Provincialem, ab eoque ad Generalem, exindeque ſi fieri poſſit, ad Capitulum Generale, ac denique ad Sedem Apoſtolicam, juxta Decreta de mandato Sixti V. edita in Congregatione Epiſcoporum, & Regularium anno 1587., confirmamus, & innovamus ſimiliter quæcumque hactenus circa appellationes emanarunt ab Apoſtolica Sede, & præcipue Conſtitutiones pro eodem Ordine Bonifacii VIII. in præcitatis Literis incipien. = *Ad augmentum* = Bonifacii IX. = *Sacræ Religionis* = 5.Kalen.Maji 1402, Julii II. -- *Expoſuiſti Nobis* 24. Novembris 1511., ac Leonis X. -- *Romani Pontificis* -- 29. Aprilis 1518., & quidem quoad omnia, & ſingula in eis contenta, etiam quoad Cenſuras latæ Sententiæ, & pœnas, etiam contra quoſcumque Judices Eccleſiaſticos, & Seculares de hujuſcemodi appellationibus cognoſcere volentes, contra ordinem contentum, & rationem præſcriptam in prædictis Literis Apoſtolicis.

§.40. Immo quum etiam Nobis certo conſtet, Superiorum præfatorum auctoritatem eludi, & contemni, ſi circa concernentia ſtatum ipſum Regularem, quæ totaliter remiſſa ſunt, & eſſe debent ipſorum religioni, & judicio, cujuſmodi ſunt Fratrum Aſſignationes, Remotiones, Diſpenſationes, Lectionum, & aliorum munerum collationes, ac cætera quæcomque per Conſtitutiones Apoſtolicas, & dicti Ordinis relicta arbitrio, & prudentiæ eorumdem Prælatorum, pateat recurſus ad Apoſtolicos Nuncios Noſtros, Vice legatos, ac cæteros Sedis prædictæ, ac Noſtræ Miniſtros, iſtis omnibus, & ſingulis auctoritate Apoſtolica mandamus, & præcipimus, ne in iiſdem ſeſe ullatenus in poſterum intromittant, atque in illis ipſis, quæ per viam appellationis ex Apoſtolico aliquo ſpeciali Indulto eoſdem poſſe recognoſcere alias certo conſtaret non aliter id facere poſſe, ac debere declaramus, & volumus, quam præmiſſa per Fratres illos graduali appellatione per præſentes has noſtras Literas perpetuo conſtituta; Vehementer in Domino hortantes, atque excitantes quaſcumque Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationes, ut ſeverius deſuper animadvertant contra Fratres quoslibet noſtri hujuſce Ordinis ad retinendam Regularem obſervantiam in hoc ipſo deficientes.

Similiter confirmantur Conſtit. ſuper Ordinis habitum.

§.41. Attendentes deinde quæ ſanxerunt Prædeceſſores noſtri Gregorius IX., & Innocentius IV. in eorum Conſtitutionibus ambabus incipientibus -- *Quia confuſio habitus* -- 8. Kalendas Novembris 1239., 8.Kal. Aprilis 1244., & Gregorius XI. -- *Virtute conſpicuos* -- 2. Non.Martii 1374. Clemens VIII. in Conſtit.CIV. -- *Ex injuncto Nobis* 2.Octobris 1603., ac noviſſime Alexander VII. in Conſtitutione -- *Ex injuncto nobis* 8.Februarii 1666., illa omnia auctoritate, motu, & ſcientia prædictis confirmantes, ac innovantes, ſimiliter diſtricte mandamus Fratribus Trinitariis, & aliis quibuſcumque, ne ullus eorum audeat poſthac Habitum Fratrum Ordinis Prædicatorum, vel ipſi adeo ſimilem deferre, ut Frater ejuſdem Ordinis Prædicatorum credi facile poſſit, exceptis tamen Eremitanis S.P.Auguſtini, quibus in certis circumſtantiis alias a Sede Apoſtolica Habitus albus ejuſdem Ordinis permiſſus eſt; ab his tamen Habitum illum non aliter deferri volumus, decernimus, & mandamus, quam ſecundum prædictam Clemen.VIII. Conſtitutionem, hac noſtra inviolabili lege, propter motiva jamdudum relata per Alexandrum IV. in ejus Conſtitutione -- *Meminimus Nos* Idibus Octobris 1259., diſtrictiſſimeque ipſis Eremitanis prohibemus, ne extra Clauſtra propria audeant ullatenus cum ſolo Habitu albo prædicto procedere, ampliſſime derogantes cuicumque conſuetudini etiam immemorabili in contrarium, & dantes plenam facultatem Locorum Ordinariis, ipſiſque injungentes, quatenus auctoritate dictæ Sedis, ad inſtantiam præcipue Fratrum Prædicatorum, contra eos, quos defeciſſe compererint, procedere poſſint, ac debeant. Concedimus tamen Fratribus ipſis Prædicatoribus, ut in itinere, vel divertentes ad mœ-

Inhibitiones quædam hac ſuper re.

Ac novæ conceſſiones.

mœnia Urbium, ad Campos, & ſimilia Loca, ad quæ ex vi antiquarum quoque eorum Conſtitutionum, ſecundum quas Nos quoque vivere profeſſi ſumus, nullatenus cum Cappa nigra ſeſe conferre tenentur, cum ſolo Habitu albo, quem nemo ignorat eſſe eorum diſtinctivum, non obſtante quoad id præcitata Conſtitutione Clem. VIII., accedere, ac procedere libere, & licite poſſint, & valeant.

Confirmantur pariter Apoſt. Conſtitutiones ſuper præcedentia cæteris Regularibus Ordinibus.

§.42. Conſiderantes quoque antiquitatem non minus, quam excelſa merita hujus Ordinis, quibus perſpectis Leo X. in Conſtit. — *Accepimus nuper* — 3. Julii 1518., & S. Pius V. in Conſt. LXXI. *Divina diſponente* — 27. Auguſti 1768., & Clemens VIII. in Conſtitutione XIII. — *Inter cætera* 25. Sptembris 1592. Fratribus Ordinis jure merito adjudicarunt præcedentiam ſupra cæteros Mendicantium, aliorumque Ordines, itaut primi, & immediati poſt antiquos Ordines Monachales locum in omnibus primum, honorabiliorem, & digniorem obtinere debeant, pruut pacifice in Conciliis generalibus, ac etiam Lateranenſibus inconcuſſe obtinuere: prædictas Conſtitutiones omnes motu, ſcientia, & poteſtate ſupradictis confirmantes, & innovantes, & quatenus opus ſit omnia in eis contenta de novo mandantes, & concedentes, declaramus, atque decernimus, earumdem Conſtitutionum tenorem perpetuo ubilibet, & in quacumque Mundi parte omnino ſervandum eſſe, eiſdem Fratribus Ordinis Prædicatorum a die publicationis præſentium priori, digniori, & honorabiliori loco poſt Ordines Monachales prædictos in omnibus, & ſingulis Proceſſionibus, Actibus. & Functionibus, aſſignato, & conſtituto: pleniſſime derogantes quibuſcumque conventionibus, conſuetudinibus etiam immemorabilibus, Literis, Sententiis, ac Decretis ab Apoſtolica Sede editis, vel ſpecifice etiam confirmatis in contrarium quomodocumque facientibus.

Necnon Exemtiones iiſdem conceſſæ.

§.43. Ut deinceps Fratres hujus Ordinis congrue ſubſtentari valeant, nec tractu temporis Conventus propter inopiam neceſſario Fratrum numero carere cogantur, Exemtiones omnes a quibuſcumque Decimis, Datiis, Collectis, Gabellis, impoſitionibus, vectigalibus, oneribus hoſpitandi milites, aliiſque cunctis quocumque nomine nuncupatis, & ex quacumque gravi, & graviſſima cauſa impoſitis, prædicto Ordini conceſſas per S. Pium V. in Conſtitutione = *Dum ad uberes* 29. Julii 1566. = *Etſi Mendicantium Ordines* = 17. Kalen. Julii 1567. = *Ad hoc Nos D. us* = 23. Septembris 1571. = *Romanus Pontifex* 3. Octobris 1567., & *Injunctum Nobis* prid. Non. Auguſti 1569. Et per Nos etiam in Literis incipien. = *Solicitudo* editis 4. Idus Decembris 1725., ampliſſime confirmamus, & innovamus; ac præterea volumus, & mandamus, quod tam pro præteritis, quam pro futuris impoſitionibus ex urgentiſsima dumtaxat cauſa Belli contra Turcas, teneri poſsint, aut debeant Fratres, Conventus, eorumque bona, facta tamen prius deductione congruæ pro unoquoque Religioſo ad rationem ſcilicet ſeptem ducatorum auri de Camera, & nonniſi de reſiduo fructuum bonorum demptis, & exceptis prædictis congruis, volumus taxari poſſe in prædicto extremo caſu. Non tamen per id intelligimus derogare Indultis noſtrorum Prædeceſſorum pro particularibus Conventibus, ſi quæ ſunt, decernentibus, eſſe præſervandam a qualibet impoſitione ampliorem, ſeu pinguiorem congruam, quinimmo ea confirmamus, ac innovamus. Porro ne ex quo per noſtram Conſtitutionem incipientem = *Credita*, & decreta noviſsimi Concilii Romani, in quibus cautum legitur a Taxa Seminarii, *exemptos eſſe debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, & fructibus, quorum ratione ipſis Apoſtolica Sedes ex cauſa vere, & proprie onerosa indulſit, ut ab onere Taxæ exemti ſint*, ullo unquam tempore in diſcrimen revocari queat ampliſsima exemtio ab hujuſmodi taxa, quam prædicto Ordini impartitus fuit S. Pius V. in ſua Conſtitutione = *Romanus Pontifex*, ac in alia = *Etſi Mendicantium* = hanc ipſam exemtionem, eaſdemque, ac alias quaſcumque per Prædeceſſores noſtros deſuper editas Conſtitutiones, & declarationes expreſſe confirmamus, & innovamus. Cum enim memoratus Ordo varios Magiſtros, & Doctores præſtet; ac alere, & ſubſtentare teneatur, *ex quorum Doctrina Fratres Novitii, eruditi poſtmodum effecti gregem Dominicum ſuis conſiliis, confeſſionibus, orationibus, aliiſque innumeris pietatis operibus juvent, & paſcant*, ejuſdemque Ordinis *Domus non minus, immo magis, quam ea, quæ per Ordinarios erecta ſunt, Seminaria vocari poſſint*, æquiſsimum videtur, Conventus dicti Ordinis nullo modo præterea taxari poſſe pro Seminariis ab Ordinariis erectis, vel erigendis, prout hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione declaramus, decernimus, & mandamus, etiam Concilii Romani Decretis, & quibuſcumque aliis in contrarium quomodolibet facientibus quam pleniſſime derogantes.

Declaratur eadem Ordinem etiam a Taxa Seminarii exemtum eſſe.

Quædam alia declaratio ſuper Quarta funerali a Regularibus ſolvenda Parochis.

§.44. Per noſtram Conſtitutionem = *Romanus Pontifex*, ac etiam decreta noviſsimi Romani Concilii, injunximus, Parochis ſolvendam eſſe Quartam Funeralem, in Italia nimirum, & Inſulis adjacentibus ab omnibus, & quibuſcumque Regularibus quocumque privilegio ſuffultis, & Regulares Ordinis S. Dominici utriuſque ſexus in eiſdem Italia, & adjacentibus Inſulis reverenter pro conſueta ipſorum erga Apoſtolicam Sedem obedientia diſpoſitioni noſtræ, ut debent, obſequuntur, prout etiam volumus, & mandamus inpoſterum ſervari, ita quidem, ut Regulares prædicti ei tantummodo, ad cujus Parochiam ſpectabit Defunctus, realiter, cum effectu, & ſine ulla prorſus controverſia tradere teneantur unam ex quatuor partibus (quam proprio nomine *Quartam* appellavimus) *omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti cadaver in itinere ad eorum Eccleſiam tumulandum aſſociabatur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Eccleſia circa Cadaver*, ſeu Feretrum, *ac etiam in Altaribus in die funeris accendentur*, retentis tamen ſibi Candelis manualiter per viam delatis, una cum omnibus Intorticiis, Candelis, aliiſque, de quibus in ea Conſtitutione mentio expreſſa facta non fuit; quæ Regularibus prorſus illæſa, & inviolata perpetuo manere voluimus, decrevimus, ac mandavimus. Ubi vero adſint conſuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta, quæ Parocho portionem quarta prædicta pinguiorem aſſignent, hanc eamdem, prout ante Noſtram prædictam Conſtitutionem, ac etiam Concilium Romanum, dare pergant, & teneantur. Quum vero mentis, & intentionis noſtræ in ea edenda Conſtitutione fuerit conſulere quidem Paro-

Digitized by Google

Parochorum indemnitati, ad hoc nimirum, ut ſi qui nihil, vel quarta minus percipiebant, eamdem quartam conſequi poſſent, non autem, ut qui majus emolumentum, ſeu plus quarta prædicta ex conſuetudine, Conventione, Concordia, vel Statuto reportabant, aliquid aliud præterea vigore dictæ noſtræ Conſtitutionis, aut etiam Concilii Romani ſibi arrogare poſſent, volumus propterea, ut iidem Parochi, vel præciſe perciperent ſtatutam a Nobis quartam partem, vel tantummodo ſtarent Conſuetudini, Conventioni, Concordiæ, ſive Statuto, ut prædictum eſt; Ne autem ſuper hujuſmodi clara cæteroquin intelligentia Noſtræ Conſtitutionis, & Concilii Romani, ullo unquam tempore excitari valeat aliqua difficultas, expreſſe ita declaramus dictam noſtram Conſtitutionem, & Decreta Concilii Romani, ſimulque motu, ſcientia, & poteſtate prædictis volumus, præcipimus, & mandamus, ut iidem Fratres Parocho relinquant optionem, vel eligendi Quartam Partem prædictam, vel ſtandi Conſuetudini, Statuto, Concordiæ, ſeu Conventioni, eamque pacifice ſequantur, ut ſuæ ipſorum quieti religioſe juxta eamdem mentem noſtram conſulant; Parochi vero ſemel factam optionem immutare nullatenus poſſint, aut valeant.

Confirmantur, ac declarantur privilegia eidem Ordini conceſſa de Laicis tumulandis.

§.45. Ea itidem Privilegia Fratribus Ordinis Prædicatorum Indulta per Sacros Canones, & Apoſtolicas Conſtitutiones, ut poſſint Cadavera Laicorum, & extraneorum quorumcumque in ſuis Eccleſiis libere tumulare, uberrime confirmamus, & innovamus: utque, quantum in Domino poſſumus, occurramus continuis moleſtiis, quas, propter aliquorum ſiniſtras interpretationes, pati coguntur Fratres prædicti cum maximo Chriſtifidelium ſcandalo, & pietatis ſimulque Divini Cultus detrimento, perpetuo volumus, & ſancimus, in primis Fratrum prædictorum omnium, eiſque inſervientium, necnon quarumcumque perſonarum Tertii Ordinis, etiam extra Clauſtra, Domos, Hoſpitia, & Aſceteria obeuntium, Laicorum quoque extraneorum per accidens degentium, & decedentium in Conventibus, Hoſpitiis, Domibus, & Aſceteriis prædictis, Cadavera tumulanda eſſe in dictis Eccleſiis Ordinis, Diœceſani Loci, aut alterius cujuſcumque licentia minime deſuper requiſita. Liberam prorſus præterea fore cuique Fidelium, ſive pro ſeipſo, ſive pro ſuis filiis, & filiabus, nepotibus, & neptibus in puerili vel infantili ætate decedentibus electionem Sepulturæ in Eccleſiis, & Cœmeteriis præfati Ordinis. De hac vero electione ſatis conſtare ubi in Eccleſia Ordinis gentilitium obeuntis, nulla in contrarium facta diſpoſitione, ſepulcrum præexiſtat; rurſus ex Teſtamento, Codicillis, vel alia morientis ſimplicis etiam ſcriptura, item ex dicto aut Confeſſoris, aut duorum teſtium, etiam extrajudicialiter deponentium de illius voluntate. Quod ſi Parochus velit illos judicialiter repetere, ſuis ſumptibus id facere teneatur. Caveantque Parochi, ne quod directe nequeunt, indirecte nitantur huic libertati præjudicium, & noxam inferre, ſub prætextu ad ipſos pertinere numerum determinare Fratrum aſſociare debentium, atque illum limitare ad metam Clericorum ſecularium: aliuve deteriori, Parochianos, nimirum, eligentes alibi quam in Eccleſia Parochiali Sepulturam, teneri ad eleemoſynam majorem, gravioraque emolumenta favore Parochi, etiam ſub emendicato titulo coarctivæ celebrationis Miſſarum, & Aniverſariorum, vel ſub obtentu cadaveris in Cathedrali, vel Parochiali Eccleſiis, prius exponendi, & reſpective ratione tranſitus per limites aliarum Parochiarum, perſolvenda eſſe ſimilia emolumenta. Has enim abuſivas adinventiones eradicare intendimus, & exterminare, prout abolemus, & improbamus, Statutis, Conventionibus, & Conſuetudinibus etiam immemorabilibus in contrarium vigentibus minime attentis, quibus expreſſe derogamus. Volentes, numerum Fratrum aſſociare debentium fore libere determinandum per hæredes defuncti nullo habito reſpectu ad numerum Clericorum ſecularium. Per Cathedrales vero Eccleſias, Parochiales, ſeu per Parochos Defunctorum, aut per quorum Parochias tranſeunt cadavera, nullatenus cogi poſſe Fratres Ordinis, ſeu Defunctorum hæredes ad exponendum Cadavera, vel aliquid aliud ſolvendum ex cauſa tranſitus; itaut inpoſterum ſoli Parochi morientium, iiſque emolumentis dumtaxat potiantur, & gaudeant, quibus de jure potiuntur, & gaudent, firma omnimode manente, ac pleniſſime morientibus obſervata, ſibi eligendi ſepulturam, libertate. Parocho admonito, requiſito, & intimato per Fratres, ac demum renuente accedere ad aſſociandum Cadaver in Eccleſiam Fratrum prædictorum, vel eodem ultra ſtatutam pro delatione Cadaveris horam per diſcretum tempus, quod nunquam unam horam excedere poſſit, expectato, nec accedente, Fratres prædictos Cadaver illud, invito etiam ipſo Parocho, levare, & ad eandem Eccleſiam tumulandum, ne Dei ſervitium minuatur, & ipſi contemnantur, recto quidem tramite, & via per eos eligenda deferre poſſe, ac debere volumus, atque ſancimus. Et ad tollendum deinceps, quantum in Domino poſſumus, Fidelium ſcandalum, nimis frequentium controverſiarum originem, hac perpetuo valitura lege decernimus, licere Cathedralis Capitulo, Parocho, Fratribus Ordinis Prædicatorum, ac cæteris etiam Regularium Communitatibus ad Proceſſiones Funebres per quaſvis Paruchias, ſingulorum propriis erectis Crucibus, accedere, eaſque etiam ſic peragere, quemadmodum in aliis ſolemnioribus Proceſſionibus contingit, & ita etiam in Eccleſiam tumulantem ipſorum Fratrum, ordine, quo in via incedebant, ingredi, atque facta adoratione ad Altare, in quo aſſervatur Sanctiſſimum Sacramentum, aut etiam exequiis perſolutis recedere: Parocho quoque in eandem Eccleſiam tumulantem cum Stola intrare; ac reſpective Fratribus aſſociare debentibus Defuncti cadaver cum Parocho, ne interim contingat illos in vicis, & plateis ſuperſedere, in Parochialem Eccleſiam etiam cum Cruce erecta ingredi licitum fore, auctoritate Apoſtolica, Motu, & ſcientia prædictis, mandamus, & volumus. Non obſtantibus, quod prædicta omnia, & ſingula conſuetudinibus etiam immemorabilibus, quibus omnibus expreſſe, ac pleniſſime derogamus; Declarantes, &, quatenus opus ſit, decernentes, ac matura deliberatione mandantes, Crucis erectiones, Stolæ delationem, & ingreſſus in Eccleſias in omnibus, & ſingulis enumeratis, ac cæteris quibuſcum-

cumque ſimilibus caſibus, nullam penitus Juriſdictionem importare, aut minimum in aliquo præjudicium cuicumque irrogare, aut quandocumque, & quomodocumque irrogare, & inferre poſſe. Poſtremo prohibemus, poſſe per Parochos invitis Fratribus in iſtorum Eccleſiis, aut Cœmeteriis Cadavera ſepeliri, & reſpective Miſſas celebrari, ac Exequias quaſcumque perſolvi. Ubi vero accedit pacifica conſuetudo, ſeu legitima conventio, aut expreſſa Fratrum voluntas, permittimus, quod Parochus cum Clericis ſecularibus in Eccleſiis Ordinis Exequias peragat, abſque ullo tamen præjudicio Fratrum, quorum omnimoda de cætero juriſdictio in propriis Eccleſiis ſalva, & illæſa remaneant, eique nullum imaginabile præjudicium per hujuſmodi particulares, & Fratrum voluntarios actus irrogatum ullo tempore cenſeatur.

Eximuntur prædicti Fratres etiam à Canonica, quam dicunt, portione.

§.46. Ulterius circa exemptionem a Canonica Portione, ſive a Decimis quibuſcumque Eccleſiaſticis, ſive Canonicis, Parochialibus, Epiſcopalibus, ac etiam Papalibus, tam Perſonalibus, quam Realibus, non ſolum de Novalibus, Hortis, animalium Nutrimentis, Virgultis, Boniſque propria manu excultis, ſed etiam quoad omnia omnino bona, quandocumque, & quomodocumque acquirenda, etiam per alienas manus excolenda, immo etiam quoad ipſos Colonos, Arrendatarios, & ſimiles quoſcumque, qui Fratrum prædictorum, ac Sororum, indigentiis de prædictis eorum bonis hac vita ſubvenire teneantur, expreſſe, ac ſpecifice confirmamus Privilegia ipſi ſive directe cum neceſſariis, & opportunis derogationibus, & reſpective etiam Conc. Lateran. ſeu *cap. Nuper de Decim.*, ut in Conſtitutionibus Honorii III. = *Religioſam Vitam* = 11. Kal. Januarii 1216., Innocentii IV. = *Qui Deum tota* = 3. Nonis Februarii 1244., Alexandri IV. = *De pia, & ſancta* = 15. Kal. Februarii 1257., Bonifacii VIII. = *Laudabilis* = 15. Kal. Auguſti 1297., Benedicti XI. = *Sacra veſtra Religio* = 3. Kalend. Martii 1304., Gregorii XI. = *Virtute conſpicuos* = 2. Non Martii 1374., Bonifacii IX. *Etſi pro cunctorum* = 5. Kal. Maji 1401., Martini V. = *Ad Summi* = Kal. Maji 1420., Eugenii IV. = *Ad ſtatum* = 3. Idus Aprilis 1440., Nicolai V. = *Licet ex debito* = Prid. Non. Decembris 1448., & = *Licet ea* = 8. Idus Auguſti 1451., Sixti IV. = *In Mari Magno Prædicatorum* = & Sancti Pii V. = *Etſi Mendicantium* = & = *Ad hoc Nos Deus* = & *Injunctum nobis* = Pauli V. = *Ex Apoſtolicæ Sedis* = Clemens VIII. = *Injuncti* = & = *Expoſcit* = 25. Martii 1592., & = *Paſtoralis Officii* = Julii 1595., & Urbani itidem VIII. = *In plenitudinem* = Sive indirecte, & virtualiter ipſis deſuper conceſſa, nimirum, per ampliſſimas communicationes Privilegiorum, & præcipue indultorum Carthuſianis, Ciſtercienſibus, & Societati Jeſu, quemadmodum liquet ex præcitatis Conſtitutionibus. Ne tamen ullo unquam tempore de hujuſmodi plenaria exemptione dubitari queat, præterea Motu proprio, & auctoritatis plenitudine, contrariis quibuſcumque non obſtantibus, Ordini Prædicatorum utriuſque ſexus, & ab eo dependentibus, eorumque prædictis bonis quibuſcumque dictam exemptionem ex integro, & denuo cum expreſſa, & individuali derogatione dicti *cap. Nuper de Decim.*, ampliſſime concedimus, & elargimur.

Innovantur pariter Conſtitut. Apoſt. quoad privilegia Mendicantium præfato Ordini conceſſa.

§.47. Itidem quoad privilegia Mendicantium Ordini Prædicatorum conceſſa, prævia derogatione Conſtitutioni a Gregorio XIII. = *In tanta* = editæ prima Martii 1573., innovamus Conſtitutiones S. Pii V. = *Etſi Mendicantium* = & = *Ad hoc nos Deus* = & quatenus opus ſit in his contenta de novo diſponimus, & reſpective concedimus, atque perpetuo obſervanda eſſe decernimus, & mandamus, dummodo Decretis Concilii Tridentini, & diſpoſitis in hac noſtra peculiari Conſtitutione non ſint contraria, ut etiam demandarunt Clemens VIII. in Conſtitutione = *Injuncti* = 5. Octobris 1604., & Urbanus VIII. in Conſtitutione = *In plenitudinem* = 31. Maji 1625. Declarantes, quod hæc reſtrictio contenta etiam in mox dictis Literis Clementis, & Urbani haud tollit decreta Concilii Tridentini juxta interpretationem ipſi attributam in præcitatis Literis S. Pii V.

Communicantur ampliſſima eidem Ordini Privilegia omnia quæcunque, ac Indulgentiæ quibuſcumque aliis Ordinibus conceſſæ.

§.48. Inhærentes præterea veſtigiis Prædeceſſorum Noſtrorum, qui Privilegia, Indulta omnia, & ſingula, gratias, exemptiones, Immunitates, & Communicationem intraneam, ſive ampliationem, aut extenſionem intra ipſum Ordinem Prædicatorum adeo, ut conceſſa, vel concedenda uni Fratri, Sorori, Domui, Conventui, Collegio, Eccleſiæ, Monaſterio, & aliis, etiamſi conceſſa non intelligerentur ſub generali communicatione, aliis Fratribus, Sororibus, Domibus, Conventibus, Collegiis, Eccleſiis, Monaſteriis, cæteriſque pariformiter comprehenſa, & conceſſa perpetuo ſint, & intelligantur, Communicationem quoque infra declarandam uberius cum aliis quibuſcumque Ordinibus, Congregationibus, & Confraternitatibus, libertates, prærogativas, Indulgentias, peccatorum remiſſiones, & ſimilia quæcumque, & quocumque nomine nuncupanda, a Prædeceſſoribus Noſtris Ordinis prædicti, Domibus, Collegiis, Conventibus, Monaſteriis, Provinciis, Fratribus, ac Monialibus, necnon utriuſque ſexus Tertiariis, conceſſa, ampliſſime, & validiſſime confirmarunt, innovarunt, de novo conceſſerunt, eiſque perpetuum Apoſtolicæ firmitatis robur addiderunt, etiam Motu proprio, ſcientia, & poteſtate prædictis, derogando inſuper quibuſcumque conſuetudinibus, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, etiam in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & Ordinationibus contrariis, ac cum Decreto irritante, ſupplendo quoſvis defectus Juris, & Facti, & ſolemnitatum forſan omiſſarum, ut in Apoſtolicis Conſtitutionibus, & ſignanter Alexandri V., Martini etiam V., Eugenii IV. in Bullis incipien. = *Sacræ Religionis* = 5. Kal. Aprilis 1439., ubi Privilegium dicto Ordini Prædicatorum indultum per plures Prædeceſſores poſt Innocentium IV., quod nullæ Literæ Apoſtolicæ *ſub quibuſvis formis, & verborum expreſſionibus, & cum quibuslibet derogatoriis Privilegiorum, etiam Mendicantium*, quandocumque emanandæ poſſent eidem Ordini præjudicare, *niſi de Ordine ipſo, ac de Magiſtro Ordinis, & Privilegiis ipſi conceſſis ſignanter, & notanter, ſpecialiter, & expreſſe, necnon de verbo ad verbum mentio facta fuerit*, validiſſime confirmatur, quod, & alii poſtmodum Romani Pontifices decrevere: inſuper Nicolai V., Sixti IV. = *In Mari magno* = ac in = *Bulla aurea* = Julii II. = *Aliat ad ſupplicationem* = Junii 1509. Leonis X. duabus Literis ſimiliter incipien = *Quum inter cæ-*

teros

teros = 22. Novembris 1513., & 21. Junii 1518., & in aliis = *Dudum per Nos accepto* = 10. Decembris 1519., Julii III. = *In Sacra Beati Petri* = 10. Julii 1551., Pauli IV. = *Ex Apoſtolicæ Sedis* = 9. Martii 1555., ac deinde S. Pii V., Clementis VIII., & Urbani VIII. in prædictis Conſtitutionibus = *Etſi Mendicantium* = *Injuncti* = *In plenitudinem* = eaſque quidem omnes, & ſingulas Conſtitutione, ac ſupplendo quoſcumque defectus Juris, & Facti, & ſolemnitatum forſan omiſſarum, confirmantes, ac innovantes, & quatenus opus ſit omnia, & ſingula in eiſdem, ac cæteris quibuſcumque pro Ordine Prædicatorum, ejuſque Generali Magiſtro, Procuratore Generali, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Tertii quoque Ordinis Perſonis quibuſcumque per Sedem prædictam, ac etiam per S. R. E. Cardinalium Congregationis, Cardinales Legatos, & quoſvis Sedis prædictæ Nuntios, & Miniſtros, & per alios quoſcumque, & quacumque poteſtate pollentes, aut alias quomodolibet, & ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & tenoribus in genere, vel in ſpecie, & particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam ſimplicis, & individuæ, particularis, ac ſpecialis conceſſionis cujuſcumque, & quomodocumque etiam Motu proprio, aut aliter factæ, emanatis conceſſionibus contenta, ac etiam conſuetudine legitime præſcripta, aut acquiſita, largientes, ac concedentes, dummodo tamen prædictis in hac noſtra Conſtitutione non ſint expreſſe contraria, Motu, ſcientia, ac poteſtate ſimilibus confirmamus quoque, innovamus, ac ſi opus ſit de novo concedimus Magiſtro Ordinis, Capitulis Generalibus, Definitoribus eorum, cunctiſque Fratribus, ſive Clericis, ſive Laicis, etiam Oblatis, Monialibus quibuſcumque, ac Tertii Ordinis utriuſque ſexus perſonis, eorumque Eccleſiis, Conventibus, Monaſteriis, ac Domibus, miniſtris, famulis, cunctiſque tam Conſervatoribus, & Officialibus, quam domeſticis, necnon quibuſvis aliis perſonis, ac Chriſtifidelibus, illorum Eccleſias, ſeu Capellas, Oratoria quoque viſitantibus, necnon Confratribus, & Conſororibus tam ſupradictarum, quam aliarum quarumcumque Confraternitatum in Eccleſiis, aut Oratoriis eorundem Fratrum legitime erectarum, & inſtitutarum, vel quandocumque erigendarum, ac inſtituendarum, illiſque tam nunc exiſtentibus, quam pro tempore extituris: omnibus pariter, & ſingulis libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, antelationibus, conceſſionibus, Indultis, favoribus, Indulgentiis, aliiſque prærogativis, & gratiis univerſis, & ſingulis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus, ſingulis Domibus. Conventibus, Collegiis, Monaſteriis, & aliis regularibus locis, & perſonis, tam Canonicorum, quam Clericorum regularium ubivis exiſtentium inſtitutis, & non ſolum Ordinibus Monaſticis, Regularibus aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis Captivis, quam aliis quomodolibet, Ordini Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiuſque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini, ac etiam Congregationi Fratrum Diſcalceatorum ejuſdem Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuſcumque Congregationibus Regularium, & præcipue Clericorum Regularium, etiam Mendicantibus in omnibus, & per omnia quoque ſubſiſtere abſque ulla prorſus differentia, ut prædictum eſt, pariformiter declaramus, ſancimus, volumus, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant.

Abolentur lites omnes ortæ, vel quæ oriri poſſent ſuper approbatis, extenſis, vel de novo conceſſis prædictis.

§.49. Ac demum, ut Ordo ipſe Fratrum Prædicatorum, illiuſque Magiſter Generalis, Provinciales, Priores, aliique Superiores, Fratres, Famuli, & Perſonæ quæcumque ab Ordine ipſo, ut præfertur, quomodolibet dependentes, nunc & pro tempore exiſtentes, omnium, & ſingulorum a Nobis, ut præfertur, approbatorum, confirmatorum, extenſorum, innovatorum, & de novo etiam conceſſorum pacifica in poſſeſſione, ſeu quaſi a data præſentium conſtituantur, conſtitutique ſint, & eſſe cenſeantur, omnes, & quaſcumque lites, & cauſas, ſi quæ ſint, quarum omnium, & ſingularum reſpective ſtatus, & merita eiſdem præſentibus haberi volumus pro expreſſis ſuper præmiſſis, ſeu illorum aliquo inter Fratres prædictos ex una & quoſcumque alios ex altera partibus, in quocumque judicio coram quocumque Judice quavis etiam Apoſtolica ſibi delegata auctoritate fungente, & in quacumque inſtantia quomodolibet nunc pendentes, ad Nos avocantes Apoſtolica auctoritate, Motu, ac poteſtatis plenitudine prædictis penitus extinguimus, & extinctas eſſe volumus, omnimodumque ſilentium perpetuo imponimus.

Clauſulæ peculiares.

§.50. Decernentes omnia, & ſingula præmiſſa a Nobis, ut præfertur, confirmata, approbata, innovata, extenſa, de novo conceſſa, & indulta, eaſdemque præſentes ſemper, & perpetuo, tanquam Divini Cultus, & bonorum operum augmentum, Religioniſque propagationem reſpicientia, valida, & efficacia, ac validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus perpetuo ſortiri, & obtinere, & ab omnibus firmiter, atque inviolabiliter, nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occaſione, vel cauſa reſiliri, aut decedi, neque de nullitatis obreptionis, ſubreptionis vitio, & intentionis noſtræ defectu notari, impugnari, vel retractari, nec adverſus illas quodcumque juris, vel facti remedium, nec etiam oris aperitionem impetrari unquam poſſe, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum, privilegiorum, indultorum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, Sedemque prædictam, ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac ſub quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis minime confundi, vel comprehendi poſſe, niſi de toto earumdem præſentium tenore, & data expreſſa mentio, nihil penitus omiſſo, habita, & revocatio, derogatio, ſuſpenſio, limitatio, reſtrictio, & alia quæcumque contraria diſpoſitio Magiſtro, & Procuratore generalibus pro tempore dicti Ordinis expreſſe, diſtinctim, ac nominatim intimatis, uſque per trinas diſtinctas literas Apoſtolicas tribus diverſis vicibus cum temporis competentis intervallo ad id ſpecialiter vocatis factæ fuerint, & ſi aliter derogari, revocari, ſuſpendi, limitari, & reſtringi contingat, hu-

juſmo-

juſmodi derogationem, revocationem, ſuſpenſionem, limitationem, & reſtrictionem, nullius eſſe roboris, & momenti, & quuties illæ emanabunt toties in eorum priſtinum, & validiſſimum ſtatum ſub quacumque etiam poſteriori data per Magiſtrum Generalem, & Fratres pro tempore exiſtentes prædictos eligenda reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam conceſſas eſſe, & fore, ac vim validi, & efficacis contractus, etiam cum juramento inter Nos, & Sedem prædictam, ac Magiſtrum Generalem, & Fratres prædictos initi habere. Sicque, & non alias, per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuocios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, in quavis cauſa, vel inſtantia judicari, ſeutentiari, & definiri debere, necnon quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus. Quoniam vero quouſque Divinæ Providentiæ placuerit Nos in humanis tolerare, nolumus plane protectionem Nobis Dilectiſſimi Ordinis alicui cedere, mandamus ſubinde futuris pro tempore Protectoribus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, eniſeque in Domino hortamur, ut pro plena noſtræ hnjus Conſtitutionis executione apud Pontifices totis viribus, zelanterque advigilent, atque procurent.

Committitur quibuſcumq; in Eccleſiaſt. dignitate cõſtitutis executio prædictæ Conſtitutionis.

§.51. Executionem vero contentorum in præſentibus Noſtris Literis committimus, & mandamus univerſis, & ſingulis Venerabilibus Fratribns Apoſtolicæ bnjus Sedis Legatis, Nuntiis, & Internuntiis pro tempore exiſtentibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac Dilectis Filiis Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, Abbatibus, Prioribus, & aliis quibuſcumque Perſonis in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties ſuper hoc pro parte Magiſtri Generalis, & Fratrum nunc, & pro tempore exiſtentium, aut alicujus eorum requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, eiſque, & eorum cuilibet in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio adſiſtentes, faciant auctoritate noſtra firmiter obſervari, eoſque, & quemlibet eorum illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum quempiam per quoſcumque contra earumdem præſentium tenorem deſuper quomodolibet indebite moleſtari, Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, ac alia opportuna juris remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatoriæ.

§.52. Non obſtantibus priori voluntate noſtra, ac noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis de non tollendo jure qnæſito, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris Noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis ultra unam diætam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolica deputati contra quoſcumque procedere, ſen alii, vel aliis vices ſuas committere præſumant, ac in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium ad jndicium non trahatur, & quibuſvis univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel aliis Apoſtolicis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti, aliorumque Ordinnm Regularium quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conventionibus, ac etiam immemorabilibus conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, qnibuſvis perſonis, & locis in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac etiam conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quorumcumque Principum inſtantiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, alias de illis, eurumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie hac vice dumtaxat Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, derogamus; Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Fides habenda tranſumptis

§.53. Volumus autem, quod ipſarum præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, alicujus in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitntæ perſonæ ſigillo, & Notarii mann obſignatis, vel etiam, ſaltem extra Italiam, ſigillo, & ſubſcriptione Magiſtri Ordinis, aut Provincialium pro tempore ejuſdem Ordinis munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetnr præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.54. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, extenſionis, innovationis, conceſſionis, extinctionis, impoſitionis, Indulti, decreti, declarationis, commiſſionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire, ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo viceſimo ſeptimo ſeptimo Kalendas Junii Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXXVIII.

Dat. 14. Junii 1727. An. 4.

Statuitur ut Privilegia Ex-Provincialium, Præſentatorum, Prædicatorum, vel Ex-Aſsiſtentium generalium in Provincia Portugalliæ Eremitarum S. Auguſtini, juxta Ordinis inſtituta deinceps coucedantur.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Jan. 1. P. 4. Confirmantur univerſa privilegia eidem ordini alias conceſſa, & Inn. XIII. Conſt. ed. 1723. Sept. 20. P. 3. moderata fuit Conſt. Clem. XI. de voto FF. conſanguineorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Definitores Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quod cum nonnullis abhinc annis tot ejuſdem Provinciæ Fratres Privilegia Priorum Exprovincialium, Præſentatorum, & Prædicatorum generalium cum voto in Capitulis libri ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint, ut quinquaginta nuvem vocales ſupra numerum inibi de præſenti reperiantur, qui numerus habita ratione ad familiam ejuſdem Provinciæ, exceſſivus, ac nimium onerofus dignoſcitur; plures vero alii Fratres dictæ Provinciæ ſimilia, ac etiam Exaſſiſtentium Generalium privilegia, aliaſque exemptiones ab eadem ſede impetrare nitantur, quæ ſi concederentur, in grave ejuſdem Provinciæ damnum, ac cultus Divini detrimentum cederent, multaſque Capitulis Provincialibus dictæ Provinciæ turbas, diſſidia, atque diſpendia adferrent, & quia per emendicata ab aliis Provinciæ præfatæ Religioſis ſibi bene affectis, & addictis teſtimonia, quæ interdum a veritate deviant, procurari ſolent, fratres immeritos his privilegiis donari multoties contingat; Ipſi Exponentes, ne præ multitudine gratiarum, & exemptionum hujuſmodi ſtatuta, & gubernium dictæ Provinciæ, illiuſque Religioſa tranquillitas perturbentur, ac cultus Divinus inibi diminuatur, eiſdem gratiis, & exemptionibus aditum in poſterum præcludi, ac inſuper ne Religioſis ejuſdem Provinciæ, qui ſuis literarum ſtudiis illius decus, & ſplendorem augent, condigna laborum ſuorum merces ab aliis, qui debitis qualitatibus deſtituti fuerint, præripiatur, Magiſteria in Sacra Theologia deinceps non aliter, quam ad præſcriptum Conſtitutionum ejuſdem Ordinis, auctoritate Apoſtolica confirmatarum, & alternativa pro æquali inter duas filiationes in dicta Provincia ſtabilitas partitione vigentis diſtribui plurimum deſiderant; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod de cætero, nulla privilegia exemptiones, & prærogativæ Expriorum Provincialium, Præſentatorum, Prædicatorum, vel Exaſſiſtentium generalium, ac etiam diſpenſationes ſuper tempore lecturæ pro obtinenda Jubilatione contra, & præter regularia eorumdem Ordinis, & Provinciæ inſtituta quibuſvis dictæ Provinciæ Fratribus concedantur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, illaque, & illas per eoſdem fratres etiam a Romano Pontifice pro tempore exiſtente, ſeu de ſede præfata peti, procurari, & obtineri ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ tam per eos, quam per alios Fratres, ſeu Superiores dictæ Provinciæ qui Teſtimonium ad illa, & illas petendum procurandum, & impetrandum concederent, & relaxarent, ipſo facto abſq; alia declaratione, incurrenda pœna prohibemus; In Magiſteriis vero Sacræ Theologiæ in dicta Provincia diſtribuendis, illius fratrum merita, & labores ſemper, & rigoroſe attendi, ac præfatorum ordinis, & Provinciæ Conſtitutiones, necnon enarratam inter duas filiationes hujuſmodi alternativam ſervari, eadem auctoritate harum ſerie præcipimus, & mandamus.

Statutum prædictum.

Clauſula.

§. 3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quod ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno Quarto.

Im-

Dat 14. Junii 1727. An 4.

CLXXIX.

Immutatur aliqua in parte Conſtitutio quædam hujus Pontificis quoad ſuffragium Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Definitorum Ordinis Minorum; pro Familia Ultramontana.

Clem. XII. Conſt. ed. 1730. Octob. 14. P. 1. moderantur aliæ hujus Conſtitutiones pro iiſdem Fratribus editæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab hoc eodem Pontifice alias ſtatutum fuit, ut Miniſtri Provinciales, Cuſtodes, & Definitores dumtaxat Ordinis Minorum voce deciſiva fruideberent.

§. 1. ALias nos per quamdam noſtram conſtitutionem, cujus initium eſt, *Univerſalis Eccleſiæ regimini*, quam non minus pro paterno quem erga inclytum Fratrum Minorum S. Franciſci Ordinem gerimus devotionis, & charitatis affectu, quam ad antiquam Regularem obſervantiam in eo ſartam, tectamque tuendam, & reſtituendam non ita pridem edidimus, inter alia diſpoſuimus, quod in Definitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus reſpective eorumdem fratrum, tam de obſervantia, quam Reformatorum, Diſcalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel quocumque alio nomine nuncupatorum ſub directione, ac gubernio Miniſtri Generalis dicti Ordinis degentium, ſoli deinceps Patres Definitorii cujuslibet Provinciæ ad id electi nimirum Miniſter Provincialis, Cuſtos, & Definitores, qui numero quatuor eſſe ſolent voce conſultiva, & deciſiva uti, & frui deberent, prout in eadem noſtra Conſtitutione, cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & ad verbum inſerto haberi volumus uberius continetur.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis; & preces Familiæ Ultramontanæ pro moderatione ſupradictæ Conſtitutionis.

§. 2. Cum autem ſicut dilecti filii. Fratres Provinciarum de obſervantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis ejuſdem ſancti Franciſci Familiæ ultramontanæ nobis nuper exponi fecerunt, ex quadam propemodum neceſſaria hactenus, apud eos ſervata, ac tam Capitulis generalibus ejuſdem Ordinis, tum etiam Sedi Apoſtolicæ, ſicuti ex quibuſdam fe. re. Urbani PP. VIII. prædeceſſoris noſtri literis conſtare dicitur, probata conſuetudine, in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis hujuſmodi præter Miniſtrum Provincialem, Cuſtodem, & quatuor Definitores præfatos, duo alii Fratres quo ad Provincias eorum de Obſervantia, & unus dumtaxat quoad illos Recollectorum, & Tertii Ordinis ad ſuffragium ferendum admitti conſueverint, iſque uſus invaluerit, potiſſimum, ne in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis præfatis deſint Religioſi in rebus ad eaſdem Provincias pertinentibus verſati, qui officiales electos, ubi opus eſt, de illis edocere valeant, præſertim cum dictæ Provinciæ vaſtæ exiſtant, ac Conventuum copia abundent, & ut plurimum iidem officiales recenter electi, debitam de ipſis Provinciis, earumque ſtatu cognitionem non habeant. Nobis propterea exponentes præfati humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur, qui Provinciarum prædictarum bonum regimen, felicemque progreſſum, & tranquillitatem ſinceris exoptamus affectibus hiſce juſtis, & rationabilibus ex cauſis adducti, memoratam noſtram Conſtitutionem in hac parte tantum declarare, ac moderari, ipſoſque Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod in dictis Difinitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus Provinciarum Fratrum de obſervantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis Familiæ ultramontanæ, in quibus tamen antequam præfata noſtra Conſtitutio emanaret, enarrata conſuetudo vigebat, & non alias, ultra Miniſtrum Provincialem, Cuſtodem, & quatuor Definitores prædictos, Exminiſter Provincialis immediatus, qui pro tempore officio ſuo perfunctus fuerit, votum ſive ſuffragium, ſicuti antea ferre & habere, ac quoad Provincias ipſorum fratrum de obſervantia præter eumdem Exminiſtrum Provincialem immediatum, ac in locum antiquioris Patris alius inſuper Religioſus quolibet triennio a ſenioribus, ſeu antiquioribus Patribus cujuslibet Provinciæ, qui inibi juxta eorum graduationem reperientur, incipiendi ita ſcilicet, quod Patres Ordinis Exminiſtros Provinciales, actuales vero illos, qui habituales vocantur præcedant & ſi non adſint Fratres his qualitatibus præditi, etiam Lectores Jubilati, ac demum ii, qui ad ejuſdem noſtræ Conſtitutionis præſcriptum ſubrogandi veniunt, accerſantur, & admittantur ſimiliter vocem habere, & ferre libere, licite, & valide poſſint, & valeant auctoritate Apoſtolica harum ſerie concedimus, & permittimus.

Moderatio prædictæ Conſtitutionis.

Declarationes quædam.

§. 4. Cum hoc tamen, quod ejuſmodi Exminiſter Provincialis, ac alius Religioſus fratrum de obſervantia a Definitoriis, Congregationibus, & capitulis præfatis per triennium, quo durante, illa ingredi nequeant, vacare teneantur, tametſi in illis ad quemvis gradum ſuarum Provinciarum exacto dicto triennio deligi, ſeu in locum aliorum Patrum ſubrogari valeant, cum mens, & intentio noſtra ſit providere, ne iſtorum Exminiſtri Provincialis, & alterius Religioſi ſuffragia ſint perpetua, ſeu ſemper in gubernio perſiſtant, ac propterea volumus, quod in ſequenti Capitulo præter Exminiſtrum Provincialem immediatum præfatum ita ſubſtituantur Antiquiores, & Seniores Patres in Provinciis Fratrum de obſervantia, uti ſupra diſpoſitum fuit, quod ſi in uno Triennio Pater Ordinis vocem habuerit, ſequenti triennio, niſi alius Pater Ordinis, ſive actualis, ſive habitualis adfuerit Pater Provinciæ ſuccedere debeat, ſervato ſemper ordine in ſubrogationibus hujuſmodi per Nos in memorata noſtra Conſtitutione præſcripto.

Clauſulæ Derogatoriæ.

§. 5. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus ſunt contraria, noſtra præfata, & quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eadem noſtra Conſtitutione conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno Quarto.

CLXXX.

Dat. 14. Junii 1727. Ann. 4.

Confirmantur Literæ Martini V. pro Fratribus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum emanatæ, ſuper facultate libere petendi ſubſidia charitativa pro Captivorum redemtione.

Prædicta Martini V. Conſt. hic inſerta ed. eſt 1418. Jun. 29. P. 2. & alia hujus Conſt. ed. 1727. Aug. 21. P. 4. confirmantur quædam decreta pro bono regimine Provinciarum Hiſpaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cæleſtis Apoſtolicæ ſervitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris favore Religioſorum Ordinum quorumcumque, illorum præſertim, qui ſub peculiari Glorioſiſſimæ Dei Genitricis Mariæ Vexillo aſſidue Altiſſimo famulantes, Chriſtifideles in teterrima Infidelium captivitate conſtitutos, juxta laudabilia eorum Inſtituta redimere conſueverunt, pie, provideque emanaſſe noſcuntur, ut ſolidiori robore perennent, Apoſtolici muniminis Noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur libenter conſtabilimus.

A Martino V. prædicti Ordinis Fratribus facultas ubique petendi charitativa ſubſidia pro Redemtione Captivorum, conceſſa fuit.

§. 1. Dudum ſiquidem fe. re. Martinus Papa V. Prædeceſſor Noſter Magiſtro Generali, ac fratribus pro tempore exiſtentibus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum indulſit, ut ipſius Ordinis Fratres, & Nuntii, qui pro charitativis eleemoſynarum ſubſidiis ad opus Redemtionis eorumdem Captivorum procurandum, & alia prædicto Ordini pro tempore incumbentia onera ſupportanda petendi in Regnorum Aragoniæ, Franciæ, Caſtellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provincias, & Comitatum Provinciæ, aliaſque partes mittebantur, charitativa ſubſidia hujuſmodi abſque ulla contradictione, & difficultate inibi libere petere valerent, utque locorum Diœceſani, eorumque Officiales, & Religioſi exempti, & non exempti in ſuis Eccleſiis, & extra eas prædictos Fratres, & Nuntios ad id pacifice admittere tenerentur, nec illos hac in re moleſtare, ſeu quomodolibet impedire præſumerent, & alias prout uberius continetur in ipſius Martini Prædeceſſoris literis deſuper expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Prædicta Martini V. Conſtitutio qua d. facultas conceſſa eſt.

§. 2. Martinus Epiſcopus ſervus ſervorum Dei. *Dilectis Filiis Magiſtro Generali, & Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.* Sinceræ devotionis affectus, quem ad Nos, & ad Romanam Eccleſiam geritis non indigne meretur, ut ad illa favorabiliter intendamus, quæ vobis fore conſpicimus opportuna. Exhibita ſiquidem Nobis pro parte veſtra petitio continebat, quod licet vos de antiquo approbata, & hactenus pacifice obſervata conſuetudine in Aragonia (cujus Reges Fundatores dicti Ordinis extiterunt) necnon Franciæ, Caſtellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provinciis, & Comitatu Provinciæ, ac certis aliis partibus pro Charitativis eleemoſynarum ſubſidiis ad Redemptionis Captivorum, & alia eidem Ordini pro tempore incumbentia onera ſupportanda, petendis, Fratres, aut nuntios veſtros mittere conſueveritis & iidem Fratres, aut nuntii abſque impedimento, & contradictione quibuſcumque ad id recipi, & admitti ſoliti ſint, tamen nonnulli locorum Diœceſani, & Officiales eorum, ac Religioſi exempti, & non exempti eoſdem Fratres, & Nuncios ad petenda ſubſidia eleemoſynarum hujuſmodi in eorum Eccleſiis admittere nolunt, quinimo eos impedire ſuper his præſumunt. Quare pro parte veſtra fuit Nobis humiliter ſupplicatum, ut providere vobis ſuper hoc de opportuno remedio dignaremur. Nos igitur intendentes vos favoribus gratioſis proſequi in hac parte, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati voluſmus, & Apoſtolica vobis auctoritate concedimus, ut Fratres, & nuntii veſtri prædicti, cum a vobis ad id miſſi fuerint in Provinciis, & Comitatu, ac aliis partibus hujuſmodi abſque difficultate, & contradictione quibuſcumque charitativa ſubſidia prædicta libere petere valeant, quodque Diœceſani, & Officiales, ac Religioſi prædicti in eorum Eccleſiis, & extra eas eoſdem Fratres, & nuncios ad id pacifice admittere teneantur. Diſtrictius inhibentes eiſdem Diœceſanis, ac officialibus, & Religioſis, ut Fratres, aut nuncios antea dictos occaſione quacumque ſuper eis moleſtare, ſeu quomodolibet impedire præſumant, ac decernentes ex nunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ voluntatis, conceſſionis, inhibitionis, & Conſtitutionis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Florentiæ 3. Kal. Julii Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Conceſſio prædictæ facultatis.

Preces Magiſtri Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem ſicut Dilectus Filius Gabriel Barbaſtro Magiſter Generalis Ordinis præfati Nobis nuper exponi fecit, tam ipſe, quam Dilecti Filii Fratres ejuſdem Ordinis, qui adeo pio, & ſalutari operi, quod cæteris corporalibus miſericordiæ operibus facile antecellit, & in quo uno fere omnia quaſi per compendium ſimul exercentur omni cura, ac ſtudio, nullique labori, & periculo parcentes a longe incumbunt, præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & inviolabilius ſerventur, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ad uberes Chriſtianæ charitatis, & pietatis fructus, quos Ordo præfatus in agro militantis Eccleſiæ jugiter proferre dignoſcitur, quoſque oculis Noſtris Anno Jubilei noviſſime elapſo, quo ſcilicet trecenti ſeptuaginta ex diverſis Nationibus Fideles a miſera ſervitute per ejuſdem Ordinis Fratres recenter redemti Nobis coram exhibiti fuerunt, non ſine intimo cordis Noſtri ſolatio ſpectare datum eſt, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum ſpecialemque Gabrieli Magiſtro Generali, & Fratribus prædictis gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & penis a Jure, vel ab homine

mine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ eſiſtunt, ad effectum præſentium dumtaſat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus ipſius Gabrielis Magiſtri Generalis nomioe Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſoltationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, præinſertas Martini Prædeceſſoris literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, dicta auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Conſtitut. Martini V.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes pariter ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces eſiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omoibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, cæteroſque Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus proplene, & ſufficienter espreſsis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaſat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Aono Quarto.

CLXXXI.

Dat. 14. Jun. 1727. Ann. 4.

Statuontur oonnulla de Archiviis in Italia Sedium Epiſcoporum, aliorumque Religioſorum Locorum erigendis, pro cuſtodienda jurium, ſcripturarum ad ea pertinentium.

Hac de re pro Regno Siciliæ vid. Pii V. Conſt. ed. 1571. Mart. 1. P. 6.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ductum ab Archivorum Eccleſiaſticorum neceſſitate.

Maſima vigilaotia, quam majores noſtri in rerum ſuarum monumentis ad poſterorum memoriam retinendis ſemper adhibueruot, adeo teſtata, & paſsim Literis tradita eſt, ut noſtris verbis prædicari minime egeat; nihil enim frequentius in veterum Patrum ſcriptis, Sacriſque Conciliorum, & Eccleſiæ Sanctionibus legitur, quam Scrioia, Tabularia, Archiva, Conditoria, & Armaria, a temporum, atque hominum injuria ſervandis rerum geſtarum documentis, chartis, diplomatibus, Codicibus, Inſtrumentiſque, conſtructa: unde fides, & veritas rerum ad Succeſſorum recordationem tranſmitti poſſet. Nec tantum veteres quidem Romani Pontifices Anteceſſores noſtri ſingularem hanc Providentiam in cuſtodiendis ejuſmodi Actis, & monumentis identidem oſtenderunt; ſed cæterarum quoque Eccleſiarum Paſtoribus tantæ rei gravitas maſime innotuit, propterea que rerum ſibi creditarum Teſtes Literas ad inſtructionem futurorum ſumma fide ſervari voluerunt, quippe qui probe noſſent quantæ inde otilitates manarent. E recentioribus Eccleſiaſticæ Diſciplinæ Reparator Inſignis, Beatus Carolus Borromæus S. R. E. Cardinalis, & Archiepiſcopus Mediolanenſis in Concilio Provinciali I. non uni ſuæ, ſed cæterorum etiam Antiſtitum Eccleſiis, Sacræ ſuæ Metropoli contributis, ſumme cavit ob illarum Jura ſarta tecta ſervanda de Archivis, & Tabulariis in ſingulis Epiſcopatibus ſpeciatim erigendis, peculiares Canones promulgari ſtatuens, quod, & nos tam gravem, & Piam Diſciplinam præ oculis habentes, olim io Concilio noſtro Proviuciali I. Beneventano, Deo favente, ſtatuimus, majorum eſempla ſecuti, qui in ſuis Conſtitutionibus non ſolum Romæ, ſed præcipue in univerſis Regionibus, & Civitatibus, Beati Petri Apoſtolorum Principis Temporali Imperio ſubjectis, Archivia, & Tabularia erigi juſſeruot, ne Scripturæ ad res publicas attinentes diſpergerentur.

Ex neglectis Eccleſiarum Archivis multa damna proveniunt.

§.1. Quum vero ad aures noſtras rumor pervenerit, in multis Epiſcopatibus, & Eccleſiis rem tam providam, utilemque non ſine privato, & publico damno negligi; quod niſi opportuno remedio tollere ſatagamus, incommoda Eccleſiarum facile in immenſum creſcent; Nos ex debito Paſtoralis Officii Conſtitutionem a Pio V. Anteceſſore noſtro pro Archivis Sedium Epiſcopalium utriuſque Siciliæ olim vulgatam, & fraudes, ac ſubreptiones Scripturarum, quæ tempore Sedium Vacantium perpetrabantur, etiam reſpicientes, neceſſarium putavimus nonnullas alias Ordinationes, & Statuta his noſtris Apoſtolicis Literis, perpetuum robur habituris, edere tenoris ſequentis, videlicet. *Conſt. CXXI.*

Statuitur primo, ut omnes præſules Italiæ Archiva intra ſex Menſes conſtruere curent

§.2. Ut omnes Patriarchæ, Metropolitæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Prælati inferiores, Ordinarii Locorum, nullius Diœceſis, Juriſdictionem Epiſcopalem exercentes, in tota Italia, eique adjacentibus Inſulis, qui in ſuo Palatio Epiſcopali Locum tutum, nec cuivis facile ad eundem, pro ſervandis in eo Scripturis ad Dignitatem, & Juriſdictionem Epiſcopalem ſive Ordinariam, Menſam, & Forum ſuæ Curiæ pertinentibus, non habent, ſtatum de loco tantæ rei deſtinando ſerio cogiteot, in quo loco tuto, congruo, non humeſcenti, unde Scriptoris lapſu temporis pernicies ulla inferatur, loculi, plutei, & armaria, recipiendis Scripturis, & Codicibus apta, ſecundum inſtructionem Italicam, ioferius ſubjiciendam, diſponantur, & diligenter clauſa cuſtodiantur. Quoad Archiva, & Tabularia olim erecta, iidem Prælati pro ſua vigilantia eorumdem ſtatum ſedulo recognoſcant, illorum aptæ capacitati, atque ordini, juxta ſupradictam inſtructionem, ut quoad fieri poteſt, ſtructura, & diſpoſitio omnium

nium Archivorum ſit uniformis, intra ſex Menſes poſt harum publicationem, proviſuri.

Univerſa Capitula idem curent.

§.3. Hic idem terminus ſex Menſium injungitur quibuſcumque Capitulis Eccleſiarum Cathedralium, & Collegiatarum, tam inſignium, quam non inſignium, ut locum opportunum, juxta modum jam indicatum diſponant in aliqua manſione cathedralis vel collegiatæ Eccleſiæ, ubi commode ſerventur, & cuſtodiantur ſcripturæ, jura, & ſtatus eorumdem capitulorum reſpicientes. Seorſum vero armarium habeatur pro ſcripturis, ad jura, & ſtatum particularem Eccleſiarum cathedralium, collegiatarum attinentibus. Volumus enim, ut archiva capitulorum ab illis, quæ ſunt Eccleſiarum cathedralium, & collegiatarum omnino diſtinguantur; ideoque in proſpectu, & facie ſive anteriori parte cujuſcumque archivi ſive armarii exterius ſcribatur cujuſnam ſit illud archivum, an ſcilicet Eccleſiæ, an vero capituli.

Omnes Superiores Regulares, Collegia, & Loca pia utriuſque ſexſus idem curent.

§.4. Hæc obſervanda etiam præcipimus a quocumque Abbate, Priore vel Superiore regulari cujuſcumque ordinis, etiam mendicantium, etiam Societatis Jeſu, vel cujuſcumque inſtituti, etiam ſpeciali nota digni, necnon hoſpitali Beati Joannis Hieroſolymitani, ſcilicet pro diſpoſitione, conſtructione ſeu conſtitutione Archivi in loco apto, modo, quo ſupra, intra clauſtra propriæ Domus, Monaſterii ſeu conventus: idemque omnino executioni mandandum curent Abbatiſſæ vel Prioriſſæ, & Superiores cujuſcumque Monaſterii monialium, & Sacrarum Virginum, domuumque piarum mulierum, quæ Conſervatoria appellantur, quæque per hæc ſcripta non intendimus approbare. Similiter hæc eadem conſtitutio noſtra in conſtruendis, & cuſtodiendis Archivis obſervetur ab Eccleſiis receptitiis, Collegiis, Seminariis, Convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hoſpitalibus, montibus pietatis, aliiſque locis piis cujuſcumque generis, & quocumque nomine cenſeantur, ſub adminiſtratione rectorum, miniſtrorum, & officialium temporaneorum, ſive perpetuorum exiſtentibus.

Secundo præcipitur, ut Catalogus Scripturarum conficiatur.

§.5. Omnes jamdicti Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Ordinarii locorum, & Superiores regularium utriuſque ſexus, ut ſupra, poſtquam congeſſerint, & clauſerint vel diſpoſuerint ſcripturas in archivo extructo vel extruendo, omni diligentia, & ſolicitudine eorumdem catalogum, & inventarium conficiendum, & cum brevi ſingularum ſcripturarum ſynopſi, & lemmate vel ſummario deſcribendum curent, Epiſcopi, & Ordinarii eumdem Catalogum, & inventarium a Notario ſeu Cancellario Curiæ Epiſcopalis vel ordinariæ, aut, eo impedito, ab alia perſona, per eum ſubſtituenda, confici curent coram ſe ipſis ſeu Vicario Generali, vel alia perſona ab iiſdem ſubſtituenda idemque catalogus, & inventarium ab eodem Notario ſeu Cancellario ſingulis paginis ſubſcribatur. Catalogus vero in fine totius operis a Prælato, poſtquam ipſe accurate, & ſedulo recognoverit ſingulas paginas diligenter conſcriptas, fideliterque a Notario ſeu Cancellario propriæ Curiæ, vel a perſona ei ſubſtituta, exaratas, ſubſcribatur. In Seminariis autem Epiſcopalibus Archivum, ut ſupra, erigatur, & inventarium ſcripturarum per publicum Notarium, ab Epiſcopo ſive Ordinario eligendum, qui non ſit Cancellarius Curiæ Epiſcopalis ſive ordinariæ, conficiatur coram Vicario Generali aut alia perſona Eccleſiaſtica a prædictis Ordinariis ſubſtituenda, & coram uno ex deputatis Seminarii, ad horum beneplacitum, etiam alternis vicibus, cum ſubſcriptione illius, qui eidem confectioni interfuerit, ut ſupra.

Catalogi Archivorum, Cathedralium, Collegiatarũ, & Monaſteriorum a quibus conficiendi.

§.6. Catalogus, & inventarium Archivi capitulorum Eccleſiarum Cathedralium, & Collegiatarum, per Archiviſtam, ut inferius dicetur, a capitulo eligendum, conficiatur coram duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus cathedralis, & collegiatæ eo ordine & ſubſcriptione, quam ſupra memoravimus. Inventarium tamen, & Catalogus Archivi Eccleſiarum Cathedralium, & Collegiatarum, diſtincti ab Archivo Capituli, per hominem a proprio Epiſcopo ſive Ordinario deputatum, coram Vicario Generali vel Perſona Eccleſiaſtica, ab ipſis Ordinariis eligenda, necnon coram Canonico antiquiore Eccleſiæ Cathedralis vel Collegiatæ, appoſitis ſubſcriptionibus eorumdem, conficiatur, ut ſupra. Inventaria, & Catalogi Scripturarum, quæ in Archivis Monaſteriorum, & locorum regularium ſervantur, eodem, quem diximus, ordine conficiantur per Archiviſtam regularem ipſius Monaſterii ſeu Conventus, ut inferius, eligendum, & coram Abbate vel Superiore Monaſterii, & antiquiore ex Monachis regularibus Monaſterii vel Conventus: qui quidem Abbas vel Superior ſuam ſubſcriptionem apponere debeant.

Catalogi vero Archivorum, in Monaſteriis Monialium & Locorum piorum a quibus conficiendi.

§.7. In Monaſteriis monialium, inque domibus piis, quæ conſervatoria nuncupantur, inventarium, & Catalogus conficiatur, & ſubſcribatur, ut ſupra, per hominem ab Epiſcopo ſive Ordinario deputatum, coram proprii Monaſterii confeſſario, & Abbatiſſa vel Prioriſſa, ſive Superiore, & Vicaria.

In Eccleſiis conventualibus, Collegiis, Seminariis, & Hoſpitalibus Catalogi iidem Archivorum a quibus conficiendi.

§.8. In Eccleſiis Conventualibus ſeu receptitiis, Collegiis, & Seminariis, ſeorſum a Seminariis Epiſcopalibus, ut ſupra, memoratis, in convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hoſpitalibus, montibus pietatis, aliiſque locis piis, ut ſupra, inventarium, & Catalogus coram primo Officiali, & Camerario cum eorum ſubſcriptione per Archiviſtam, ſi ibi erit, alias per virum idoneum, ab adminiſtratoribus eorumdem locorum deputatum conficietur.

Præterea duo exemplaria Catalogi ejuſdem conficiantur.

§.9. Hujuſmodi inventarii, & catalogi, ſic, ut diximus, confecti, duo exemplaria inter ſe prorſus ſimilia conficiantur, quorum unum in Archivo ipſo Epiſcopali ſervetur, alterum apud Prælatum Diœceſis, ut ſupra, antiquiorem Canonicum Cathedralis vel Collegiatæ, Abbatem vel Superiorem Monaſterii aut Conventus, Abbatiſſam vel Prioriſſam, aut Superiorem Monaſterii monialium, & Conſervatorii, Rectorem, vel primum Officialem locorum piorum, reſpective, ut ſupra, ita tamen, ut præfuncti ſuo munere, ſucceſſoribus illud tradant.

Archiva duabus clavibus, & ſeris claudantur.

§.10. Eadem Archiva duabus clavibus, & ſeris inter ſe diverſis aperiantur; quarum una, quoad Archiva Epiſcopalia ſive Ordinariorum, a Prælato ſive Ordinario ſervabitur; altera a Cancellario ſeu Notario Curiæ Epiſcopalis, vel Ordinariæ. Archivi autem Seminariorum Epiſcopalium una clavis ab Epiſcopo ſive Ordinario, alte-

Digitized by Google

altera ab Archivi præfecto, per Epiſcopum ſive Ordinarium eligendo, cum conſilio deputatorum eorundem Seminariorum, cuſtodiatur. Archivi capituli Eccleſiæ Cathedralis vel Collegiatæ unam clavim ejuſdem Archivi Præfectus ſervabit, aliam Canonicus antiquior.

Claves Archivi Beneficiatorum Catedralium, & Collegiatarum.

§.11. Ubi mos eſt, ut Beneficiati Eccleſiæ Cathedralis vel Collegiatæ Archivum habeant diſtinctum a capitulari, de more unam ejus clavim retineat Beneficiatus antiquior, alteram Beneficiatus Archivi Præfectus, ſive Archiviſta, ut inferius dicetur, eligendus. Ubi vero Beneficiatorum Archivum una cum capitulari conjunctum haberi conſuevit, ejus claves juxta eandem conſuetudinem retineantur: Sique ab uno ex Beneficiatis retineri conſuevit, ita pariter obſervetur. Si vero Beneficiati carent Archivo ſeparato, & diſtincto, neque ſcripturas ad ſua jura pertinentes in Archivo capitulari conſervant, tunc jubemus atque præcipimus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Ordinariis, ut Archivum cum armariis ſeorſum erigendum curent, modo ſuperius memorato, ut ſcripturarum conſervationi proſpiciatur. Quoad vero particulare Archivum ipſius Eccleſiæ Cathedralis, & Collegiatæ, una ex ejus clavibus a Canonico ejuſdem Eccleſiæ Cathedralis vel Collegiatæ, per Epiſcopum ſive Ordinarium deputando, altera vero ab ipſo Epiſcopo ſive Ordinario retineatur.

Monaſteriorum Regularium.

In Monaſteriis ſeu Conventibus regularium una ex clavibus Archivi a Superiore Conventus, altera ab Archiviſta retineatur.

Monaſteriorum Monialium, & piorum domuũ.

In Monaſteriis Monialium, piiſque domibus, quæ Conſervatoria appellantur, una ex clavibus & Abbatiſſam, vel Priorem aut Superiorem localem, altera per confeſſarium Monaſterii aut Conſervatorii cuſtodiatur.

Aliorumque locorum a quibus retinendæ.

In aliis locis ſupra memoratis unam Archivi clavim Rector, vel primus Officialis cuſtodiat, alteram Archiviſta, ut inferius, eligendus.

Quotannis Catalogo Archivi adjungantur Scripturæ, anno præcedenti confectæ.

§.12. Quotannis Menſe Januarii inventario ſive Catalogo Scripturarum illæ ſcripturæ adjungantur, quæ anno præcedenti confectæ vel alias neglectæ fuerunt.

Epiſcopi Archiva omnino viſitent.

§.13. Epiſcopi, & Ordinarii tempore viſitationis, ex præſcripto Sacroſancti Concilii Tridentini faciendæ, Archivum Epiſcopale ſive ordinarium omnino viſitent. Item viſitent Archivum Eccleſiæ Catedralis vel Collegiatæ, nimirum armaria, in quibus jura Eccleſiæ Cathedralis vel collegiatæ cuſtodiunt, & Scripturas ac jura eadem recognoſcant, præſentibus duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus capituli. Archivum ſcripturarum, quæ ſtatum, & jura capituli cathedralis tantum reſpiciunt, pariter viſitent, exploraturi, utrum ſcripturæ ſint bene diſpoſitæ, ſecundum Inſtructionem huic noſtræ Conſtitutioni adjungendam, idque agant una cum duobus Canonicis antiquioribus, nec tamen poſſit Epiſcopus, ſive Ordinarius rimari ſcripturas, quæ res ejuſdem Capituli reſpiciunt. Prætera Epiſcopus, ſive Ordinarius Archivum Beneficiatorum cum duobus ex eorum numero antiquioribus pariter viſitet, diligenter obſervaturus, utrum hujus noſtræ Conſtitutionis ordinationes adimpleantur. Ubi vero Beneficiatorum Archivum cum capitulari commune eſt, in ejus viſitatione ſibi adjungat duos Beneficiatos præter duos Canonicos antiquiores, ut illud pariter, ut ſupra dictum eſt, viſitet.

Viſitent etiã Archiva locorum, quæ jure delegato viſitant.

§.14. Epiſcopi, & Ordinarii, quoad Archiva Eccleſiarum, aliorumque locorum, hoc ipſum agant ad tenorem hujus noſtræ Conſtitutionis, quam ubique obſervari curent, ita tamen, ut in iis locis, in quibus viſitationem jure ordinario peragere poſſunt, eodem jure ordinario Archiva prædicta viſitent. In locis vero, in quibus iidem Epiſcopi, & Ordinarii jure delegato viſitationem peragere poſſunt, hujuſmodi etiam jure delegato memorata Archiva explorare, & executionem eorum, quæ hac noſtra Conſtitutione traduntur, promovere poſſint, & debeant, inque relatione ſua, tempore viſitationis ſacrorum liminum facienda, ſeparatim referant ſtatum Archivorum. Prælati vero *Nullius*, ad viſitationem ſacrorum liminum non accedentes, quolibet triennio evoluto doceant Congregationem S. R. E. Cardinalium Interpretum Concilii Tridentini de ſtatu Archivi, deque obſervatione hujus noſtræ Conſtitutionis, & Cardinalis Præfectus, ubi opus fuerit, illam docere eos cogat.

Viſitatores Ordinum Regularium viſitent Archiva.

§.15. Iidem Generales, Provinciales, & Viſitatores cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti Regularis, ut ſupra, in ſuis viſitationibus, quas facient in ſingulis Monaſteriis, & Conventibus Regularium, ac Monialium ſibi ſubjectarum, peculiariter quærant, an ſingula in hac noſtra Conſtitutione comprehenſa, adamuſſim ſervata fuerint, ac ſerventur, pœniſque in eadem contentis, inobedientes ad obſervantiam, etiam juris remediis compellant. Iidem Viſitatores ſuis Superioribus in relatione viſitationis ſtatum Archivorum in dictis Monaſteriis, & Conventibus viſitatis, a ſe repertum referant; ſeque executioni hujus Conſtitutionis, ſedulo invigilaſſe omnino doceant: pro qua executione, ubi neceſſitas tulerit, Superiorum auctoritatem implorare non deſinant. Immo in Capitulis Provincialibus, & generalibus Superiores Conventuum, & Monaſteriorum, ſeu Provinciarum, de obſervantia hujus noſtræ Conſtitutionis, quoad Archiva erigenda, & conſervanda in ſuis Monaſteriis, ſeu Conventibus, rationem hujuſce rei exigant.

In Capitulis.

16. In ſingulis Capitulis Cathedralium, ſeu Collegiatarum quotannis inter cæteros Officiales, Archiviſta ex corpore Capituli eligatur. Idem pariter de Monacho, ſeu Religioſo in Monaſteriis, ſeu Conventibus Regularium agatur, ubi cæteri Officiales a Conventualibus, ſive a Superioribus eliguntur, qui facultatem habeant eligendi Officiales eorumdem Monaſteriorum, ſive Conventuum.

Et in Locis Archiviſta eligatur.

In reliquis Locis Piis, ſive Confraternitatibus, ſuperius memoratis, ubi adeſt Collegium, inter cæteros Officiales, ab eo eligi ſolitos omnino eligatur Archiviſta pro fideli cuſtodia dictorum, reſpective, Archivorum. Ubi vero non eliguntur Officiales ab Ordinario, vel deeſt Collegium, eos electurum, atque homo, Archiviſtæ muneris capax, tunc Rector dicti loci pii cuſtodiat Archivum, vel aliquem virum probum, & fidelem pro ejuſdem cuſtodia deputet.

Prælati, & Superiores ſcripturas Archivo inferendas curent.

§.17. Prælati, ſive utriuſque ſexus Superiores ſuæ Eccleſiæ ſcripturas Archivo inferendas curent, ſecundum inſtructionem, inferius recitandam.

Ordinarii chartas inquiri curent inferendas.

§.18. Ordinarii priuſquam inventarium Archivi ſui concinnandum curaverint, ſedulo inqui-

quirant chartas ſcripturaſque uſurpatas, alio diſtractas, atque diſperſas; quod præſertim, ſede vacante, contingere ſolet; & quæcumque neceſſaria remedia adhibeantur, ut eædem ſcripturæ Archivo reſtituantur, vel ubi lateant, manifeſtetur. Qui non ſunt ordinarii, coram ordinariis, auxilium judiciarium præſtantibus, agant pro ſcripturarum recuperatione, inque Archivum ſuum translatione.

Epiſcopus deceſſurus, vel ad longum tempus abiens cuinam inventarium Archivi tradere debeat.

§.19. Deceſſurus vel ad longum tempus extra Diœceſim abiens Epiſcopus, Prælatus, ſive Ordinarius inventarium ſcripturarum Archivi, ſuo ſigillo obſignatum, teneatur omnino dare proprio Confeſſario, aut alicui Superiori Regulari ejuſdem Civitatis cum ſyngrapha receptionis tradatur, juxta memoratam Pii V. Prædeceſſoris noſtri Conſtitutionem. Superior autem novo electo Epiſcopo ſeu Ordinario, vel antiquo illuc redeunti, idem inventarium tribuat, reſtituta ſyngrapha receptionis Superiori. Si tamen obitus jamdicti confeſſarii vel Superioris ante novi Epiſcopi, ſeu Ordinarii electionem, ſive reditum ſupradictum evenerit, tunc inventarium, & ſyngrapha memorata confeſſariis eorum, reſpective, adhibita ſimili cautione, tradantur, & executioni demandetur quod ipſi, morte præventi, adimplere nequiverint.

Obeunte Prælato quid agendum de inventario Archivi.

§.20. Obeunte Prælato, capitulum antequam ad Vicarii capitularis electionem deveniat, diligenter inquirat, an inventarium ſcripturarum archivi epiſcopalis, quod penes ſe ſervare debebat, reperiatur, agnoſcatque, an impleta fuerit prædicta noſtra diſpoſitio, qua traditio inventarii, proprio confeſſario facienda, decernitur, ut ſuperiori regulari tribuatur: quod inventarium ſi repertum fuerit, capitulum illud ſuperiori regulari, ab eo tute & fideliter uſque ad novi Prælati electionem cuſtodiendum, tradere teneatur. Si autem idem inventarium repertum minime fuerit, neque conſtiterit, fuiſſe traditum modo, quo ſupra; tunc debeant duo antiquiores canonici archivi claves penes ſe ſuſcipere, idemque archivum coram duobus teſtibus presbyteris non capitularibus, ſuis propriis ſigillis exterius munire, ita ut clavibus minime reſerari poſſit. Nec capitulum vel Vicarius capitularis ejuſdem archivi ſigilla diſrumpere, aut reſerare audeant aut poſſint, niſi prius iidem duo canonici antiquiores, fractis ſigillis & aperto archivo coram duobus presbyteris non capitularibus, ſcripturas ipſas contulerint cum inventario authentico, quod juxta noſtram hanc diſpoſitionem in eodem archivo ſervandum eſt. Si vero minime repertum fuerit inventarium in archivo, jamdicti duo canonici teneantur manu publici notarii accurate duplex inventarium ſcripturarum archivi, ut ſupra, conficere, quorum unum in archivo ſervetur, alterum Superiori regulari, ut ſupra, tradatur: alias ſi hujus noſtræ Conſtitutionis & diſpoſitionis tranſgreſſores extiterint, & archivum reſerare præſumſerint, prœter penas generales, inferius imponendas, tam capitulum, quam Vicarius capitularis obſtricti ſint cuicumque detrimento, quod inde evenire contigerit, parti & Fiſco ob ſcripturas, ex archivo ſubreptas; necnon aliis pœnis, arbitrio ſucceſſoris Epiſcopi ſeu ordinarii ſubjaceant.

Mortuo Epiſcopo quid de Archivi clavibus agendum.

§.21. Poſt obitum Epiſcopi, claves archivii apud duos Canonicos, a capitulo deputandos, remaneant, nec Commiſſario Apoſtolico, ſede vacante, ullo pacto tradantur: ſed tantum permittatur, ut ille una cum canonicis deputatis, in archivo ſcripturam aliquam, ſuæ commiſſioni neceſſariam, ſcrutari poſſit: inde tamen nullam transferat; cum novus Epiſcopus a capitulo ſcripturarum ex archivo epiſcopali translatarum, omniumque ad eccleſiam, ſeu menſam epiſcopalem pertinentium, rationem exigere debeat, ex Concilio Tridentino ſeſſ. xxiv. cap. xvi. de Reformatione.

De Scripturis ex Archivo extrahendis.

§.22. Ex archivis non liceat efferre ſcripturas ſine Prælati vel Superioris facultate illas exſcribendi, eaſdemque poſt triduum in ſuum locum reſtituendi, ubi ſyngrapha receptionis, triduano tempore limitata, reponatur. Hanc ſyngrapham ſcripturas recipiens, ſua manu in codice ad hoc retinendo in eodem archivio, ſubſcribat; ordinariis tamen locorum reſervata facultate prorogationis temporis, quæ moderate concedatur.

Proceſſus tradendi Archiviſtæ, qui Succeſſoribus ſuis Scripturas exhibeat.

§.23. Ad proceſſus quacumque occaſione poſtulante facile inveniendos, volumus, ut Notarii, Tabelliones, & Actuarii unius menſis ſpatio ab expeditione cauſarum, Archiviſtæ eoſdem proceſſus quoſcumque, criminales, civiles, & quamcumque rem continentes, Eccleſiaſticam vel temporalem, tradere teneantur, per eum in Archivo reponendos atque ſervandos: quos pariter inventario ſcripturarum ſingulatim recenſebit ſub pœna tranſgreſſoribus privationis officii, & futuræ ad id obeundum inhabilitatis, præter alias pœnas, in hac Conſtitutione ſancitas. Ubi Archiviſtas, & Scripturarum cuſtodes mutari contigerit, hi ſucceſſoribus ſuis omnes ſcripturas, per publicum documentum inde confectum, exhibeant; alias hi æque ac ſucceſſores de ſcripturis deficientibus rationem reddant.

Ordinarii provideant conſervationi Scripturarum Parochiarum, & Locorum Piorum.

§.24. Denique, ut proſpiciatur conſervationi ſcripturarum, ad Eccleſiam, Parochias, capellanias, Altaria, loca pia, & cauſas quoque pias pertinentium, quæ per collationem vel nominationem ſeu præſentationem Canonicam, vel quocumque alio modo reguntur, & adminiſtrantur virum Eccleſiaſticum vel Secularem, non vero per Collegium, & propterea difficilius eſt Archivium, ſecundum jamdictam Inſtructionem formatum conſtituere, volumus, ut Ordinarii in ſuis viſitationibus pro ſuo arbitrio, & prudentia eidem ſcripturarum conſervationi provideant, erectionem Archivii fieri mandantes, regulaſque præſcribentes, quas rei aptiores fore cognoverint, ſubjectæ Inſtructioni, ſe conformare pro opportunitate curantes.

Prædictorum omnium executio ſub certis pœnis demandatur.

§.25. Omnium, & ſingulorum hactenus expoſitorum executionem ſub præcepto Sanctæ Obedientiæ quibuſcumque, ut ſupra, perſonis, reſpective, injungimus, ab iiſque ſervari volumus, & mandamus; immo rurſus Patriarchis, Metropolitanis, Archiepiſcopis, Epiſcopo, aliiſque ordinariis, habentibus uſum Pontificalium, ſub pœna ſuſpenſionis ab eorum uſu, arbitrio Summi Pontificis; Capitulis autem Eccleſiarum Cathedralium, & Collegiatarum ſub pœna interdicti; reliquis Ecceleſiaſticis ſæcularibus in ſacris conſtitutionibus ſub pœna ſuſpentionis a divinis: Regularibus utriuſque ſexus, ſuſpenſionis ab officio, & privationis vocis activæ & paſ-

Digitized by Google

& paſſivæ ; ſecularibus ſub pœna excommunicationis majoris; quarum cenſurarum, & pœnarum abſolutio, & relaxatio reſervetur Romano Pontifici.

Prælati curent hæc obſervari.

§.26. Curent propterea univerſi Prælati ſupradicti, & Superiores Regulares omni diligentia qualibet hac noſtra Conſtitutione contenta, undequaque obſervari, ad avertendum præjudicium grave, quod imminere poſſet Eccleſiis ex occultatione jurium, pro quorum cuſtodia, & conſervatione ipſi pro viribus laborare tenentur ex onere aſſumpto in ipſo limine receptionis ſuæ dignitatis, & muneris: proindeque inobedientes, nedum juris remediis ad obſervantiam eorum, quæ hac Conſtitutione vulgantur, cogere poſſint, ſed debitis pœnis in eos, qui muneri ſuo deerint, animadvertere non omittant.

Hæ literæ perpetuo validæ ſint.

§.27. Decernimus autem, eaſdem præſentes de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio ſeu intentionis noſtræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in jus vel controverſiam vocari nunquam poſſe; ſed illas ſemper perpetuo validas, & efficaces fore, ſuoſque plenarios effectus ſortiri: atque ita per quoſcumque judices, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Cameræ Clericos, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, quavis aliter judicandi vel interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.28. Non obſtantibus quibuſcumque Conſtitutionibus Apoſtolicis de non tollendo jure quæſito, & quorumvis Capitulorum, Eccleſiarum, Monaſteriorum, aliorumque piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alias roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, exemptionibus, immunitatibus, a Nobis, & Prædeceſſoribus noſtris ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis clauſulis, & decretis, quomodolibet conceſsis, ac in futurum concedendis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſsis habentes, illis in ſuo robore alias permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium exemplaribus manu, & ſigillo cujuſvis publici Notarii, vel alterius perſonæ, in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nemo hanc Conſtitu. infringere audeat.

§.29. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ inſtitutionis, voluntatis, mandati, ſtatuti, & ordinationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſeptimo. XVIII. Kal. Julias, Pontificatus Noſtri Anno IV.

CLXXXII.

Dat. 1727. Ann. 4.

Statuuntur nonnulla, ac quædam indulgentur facultates pro bono regimine Congregationis Avenionen. Clericorum Sæcularium Doctrinæ Chriſtianæ; necnon Indulgentiæ quædam conceduntur.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Sept. 28. P. 2. prædicta Congregatio Avenionenſis unita fuit Congregationi Neapolitanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Credita Nobis Cœlitus diſpenſationis ratio exigit, ut paternam Chriſtifidelium quorumlibet præſertim Chriſtianæ pietatis, & charitatis operibus ad procurandam ſuam, & proximi ſalutem aſſidue incumbentium curam gerentes, illorum ſtatui, & felici regimini quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere jugiter ſtudeamus.

Alias ab hoc Pontifice prædictæ Congregationi unita fuit altera Congregatio Regni Neapolis.

§.1. Alias ſiquidem Nos Congregationem Clericorum Secularium Doctrinæ Chriſtianæ, quæ in Regno Neapolis conſiſtebat alteri eorundem Clericorum Sæcularium Congregationi in Civitate noſtra Avenionen inſtitutæ perpetuo univimus, ita ut deinceps unica foret congregatio Avenionen nuncupanda in diverſas Provincias diſtincta pro cujus ſalubri directione plures ordinationes edidimus, eique varia privilegia, & gratias tum Spirituales, tum temporales conceſſimus, & alias prout in noſtris in ſimili forma Brevis die 28. Septembris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus plenius continetur.

Indulgentur prædictæ facultates nonnullæ.

§.2. Nunc autem Nos eamdem Congregationem ſic unitam, quo firmius ſubſiſtat, ac majora in dies ſuſcipiat incrementa, novis, & amplioribus favoribus, & gratiis proſequi, ejuſque bono regimini, & tranquillitati proſpicere volentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, de que Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine harum ſerie benigne indulgemus, ut Præſides capitulorum Generalis, & Provincialium ejuſdem Congregationis illorum vocales ab Eccleſiaſticis cenſuris occultis ad ipſorum Capitulorum validitatem, & in foro conſcientiæ dumtaxat abſolvere, ac tam Capitulum Generale numerum illius vocalium pro tempore minuere, ſervata tamen inter Provincias æqualitate, quam Præpoſiti Provinciales de ſuorum conſiliariorum conſenſu, ac annuente Deffinitorio Rectores Domorum, ſeu Collegiorum dictæ Congregationis, ubi ejuſmodi Domum, ſeu Collegiorum neceſſitas, vel utilitas exegerit, de unius Domus, ſeu Collegii regimine ad alterius Domus, ſive Collegii ejuſdem Provinciæ Gubernium ad tempus, quo dicti Rectores in eorum muneribus durare ſolent, pariter duraturum transferre, attenta vero redditum Provinciæ Romanæ dictæ Congregationis præſertim in præfato Regno Neapolis, tenuitate, quæ tempore unionis ejuſmodi non ſatis innotuerat, & ad parcendum in-

iugentibus ſumptibus, quos vix ad præſens ſufferre poſſet, ut vocales ejuſdem Provinciæ Procuratores, qui eorum nomiue, ac pro eis Capitulis generalibus, & Provinciali interveniant, deputare, ita tamen, ut nemo quovis titulo, vel prætextu pluſquam duo ſuffragia in eiſdem Capitulis habere, & ferre poſſit, & ſi quis a duobus, vel pluribus vocalibus in Procuratorem deputari contigerit, pro eo ex Conſtituentibus, qui majori dignitate præcellet, & ſi dignitate pares fuerint, pro antiquiore, ratione profeſſionis in dicta Congregatione emiſſæ, Suffragium feret, & alii Conſtituentes jure ſuffragandi ea vice privati remaneant, utque Præpoſitus Generalis ejuſdem Congregationis, & quiſque Provincialis de ſuorum conſiliariorum, atque Rector de Propoſiti Provincialis, ejuſque Conſilii conſenſu adverſus ſibi ſubditos inobedientes, aut contumaces, ſeu diſculos ad pœnam ſuſpenſionis a Divinis procedere, ac reſipiſcentes ab illa abſolvere libere, & valide poſſint reſpective, & valeant.

Declarantur Constitutiones quædam Alexan. VII. & Clem. X. & eis inhærendo ſtatuuntur nonnulla.

§.3. Porro cum fe. re. Alexander PP. VII. Prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas in pari forma Brevis literas die 26. Septembris 1659. editas, inter alia conceſſerit, quod omnes in dictam Congregationem in futurum admittendi, expleto probationis anno, ſi idonei judicati fuiſſent, emitterent tria vota ſimplicia obedientiæ, paupertatis, & caſtitatis, nec non votum, ſeu Iuramentum in eadem Congregatione perſeverandi, non diſpenſandum, ſeu relaxandum a quocumque alio, niſi a ſolo Romano Pontifice, aut a Capitulo Generali, vel deffinitorio memoratæ Congregationis, ita quod ipſum Capitulum Generale, vel Definitorium minime diſpenſaret, ſive relaxaret hujuſmodi votum, ſeu Juramentum alicui ex promotis ad Sacros Ordines, niſi ſibi prius conſtitiſſet, etiam ex literis teſtimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode ſuſtentari poſſet, & ſi aliquis dictis votis, & Juramento, ut præfertur, emiſſis, ſine diſpenſatione, & relaxatione prævia receſſiſſet ab eadem Congegatione, eo ipſo remaneret ſuſpenſus, donec hujuſmodi diſpenſationem, & relaxationem obtinuiſſet, licetque ſubinde piæ me. Clemens PP. X. Prædeceſſor etiam noſter per ſuas literas itidem in forma Brevis die VI. Junii 1676. emanatas, illas Alexandri Prædeceſſoris interpretando declaraverit Capitulum generale, ſeu Definitorium dictæ Congregationis poſſe diſpenſando dimittere ab ipſa Congregatione eos, qui ob ſua demerita notabilia, ſeu propter incorrigibilitatem, judicio ejuſdem Capituli Generalis, ſeu Definitorii id promeruerint, etiamſi dimitti non poſtulent, ſeu nolint; Unde ſatis apparet eumdem Clementem Prædeceſſorem dictæ Congregationi modum, & viam patefacere voluiſſe, quibus ſine ullo ejus incommodo, dyſcolis, & incorrigibilibus exonerari, ac repurgari poſſet, nihilominus aliquibus non ſatis inde certum, exploratumque videatur, capitulo generali, ſeu Definitorio hujuſmodi factam fuiſſe poteſtatem eos delinquentes in pœnam ſuorum notabilium demeritorum, ſeu incorrigibilitatis ex ipſa congregatione dimittendi, qui ad ſacros, etiam Presbyteratus Ordines ad titulum præſcriptæ Congregationis promoti fuerint ſi aliunde non habeant, unde commode vivere poſſint; Nos omnem in præmiſſis dubitandi occaſionem tollere, ac ſcandala a dicta Congregatione quantum cum Domino poſſumus, avertere, & ſubmovere cupientes. Capitulum Generale ſeu Definitorium prædictum non poſſe quidem dimittere ejuſdem Congregationis Clericos ad Ordines prædictos ad titulum ipſius Congregationis promotos, qui ob incurabiles morbos, aliaſve etiam rationabiles cauſas dimitti poſtulant, niſi ſibi priùs conſtiterit ex literis teſtimonialibus Ordinarii loci, in cujus Diœceſi degunt, ipſi aliunde ſuppetere, unde commode ſuſtentari valeant, poſſe vero diſpenſando dimittere eos ſic promotos, qui ob ſua demerita notabilia, ſeu propter incorrigibilitatem judicio ejuſdem Capituli, ſeu Difinitorii id promeruerint, etiamſi dimitti non petant, ſive nolint, quamvis non conſtet, eos aliunde habere, unde commode ſuſtententur, cum hoc tamen, ut ita dimiſſi ab eorumdem ordinum exercitio tamdiu ſuſpenſi remaneant, donec illorum Ordinario conſtiterit eis de redditibus ad congruam ipſorum ſuſtentationem ſufficientibus proviſum fuiſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, tenore præſentium, ſtatuimus, & declaramus.

Conceſſio Indulgentiarum

§.4. Inſuper ad augendam fidelium Religionem, & animarum ſalutem Cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti præter, & ultra Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, quæ aliquam ex eccleſiis dictæ Congregationis erectis, & in poſterum erigendis diebus feſtis Annunciationis B. M. Virginis, ac ejuſdem Eccleſiæ Sancti Titularis, ſive Patroni viſitantibus auctoritate Apoſtolica conceſſæ reperiuntur, omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui quarta Dominica cujuslibet menſis aliquam ex Eccleſiis hujuſmodi devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem per quemcumque Chriſtifidelium lucrifaciendam miſericorditer in Domino concedimus; In cæteris vero anni menſibus, nec non Conceptionis, Nativitatis, Purificationis, & Aſſumptionis ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis feſtis diebus præmiſſa peragen., ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus, quas omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes animabus Chriſtifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicari poſſe indulgemus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuperhis a quo-

a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Congregationis Provinciarum, Domorum ſeu Collegiorum hujuſmodi, etiam Iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud &c.

CLXXXIII. *

Dat. 18. Junii 1727. An. 4. Confirmantur Privilegia Ordinis Carthuſianorum.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Sept. 26. P. 2. conceſſum fuit Generali dicti Ordinis poſſe e majori Carthuſia egredi pro Monaſteriorum viſitatione.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis divinitus Sacroſancti Apoſtolatus officio, paternam Regularium Ordinum in Eccleſia Dei pie, ſancteque inſtitutorum, ac multiplici virtutum laude fulgentium curam gerentes, ea, quæ ex circumſpecta Sedis Apoſtolicæ providentia, ad eorum favorem, & commodum proceſſerunt, ut firma ſemper, atque illibata perſiſtant Apoſtolici muniminis, cum id a Nobis petitur, præſidio libenter contabilimus.

Preces totius Ordinis prædicti. §. 1. Cum itaque ſicut dilecti filii Antonius de Mongefond Prior Carthuſiæ Majoris Gratianopolitan. Diœceſis totius Ordinis Carthuſien. Miniſter Generalis, ac Vincentius Dinelli Prior Domus Carthuſiæ Beatæ Mariæ Angelorum nuncupat. de Urbe, & ejuſdem Ordinis Procurator Generalis nobis nuper exponi fecerunt, eidem Ordini, illiuſque Monaſteriis, Eccleſiis, Superioribus, Monachis, perſonis, ac bonis, & locis ab eis dependentibus varia privilegia, gratias, & Indulta per diverſos Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros conceſſa, confirmata, & innovata reſpective fuerint, licetque illa in viridi ſint obſervantia, quia tamen majorem obtinent roboris firmitatem, quæ ſæpius Apoſtolica auctoritate muniuntur, ipſi Antonius Miniſter, ac Vincentius Procurator Generales illa omnia per Nos quoque approbari, & confirmari, ac alias in præmiſſis opportune provideri ſummopere deſiderent.

§. 2. Nos, qui Ordinem præfatum, utpote fecundam arborem in agro Militantis Eccleſiæ dextera Domini plantatam, ac uberes Juſtitiæ fructus jugiter proferentem propenſiori ſemper proſecuti ſumus ac proſequimur charitatis affectu, eiſdem Antonio Miniſtro, & Vincentio Procuratori Generalibus ſpecialem gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula privilegia, exemptiones, Immunitates, libertates, facultates, Juriſdictiones, prærogativas, favores, conſervatorias, declarationes, diſpenſationes, Indulgentias, peccatorum remiſſiones, gratias, cæteraque Indulta ſpiritualia, & temporalia prædicto Ordini Carthuſienſi, illiuſque tam Virorum, quam Mulierum Monaſteriis, Eccleſiis, domibus, & locis, necnon Miniſtro Generali, Prioribus, Prioriſſis, aliiſque ſuperioribus, Religioſis, Monachis, Monialibus, Converſis, Donatis, Novitiis, Inſervientibus, Familiaribus, Miniſtris, Colonis, Agricolis, & perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, illorumque bonis, & rebus per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam ſive conjunctim, ſive diviſim tam in genere, quam in ſpecie, etiam per viam communicationis, declarationis, & extenſionis, aut alias quomodolibet quandocumque, & qualitercumque, etiam per ſolam ſignaturam, aut vivæ vocis oraculo conceſſa, & attributa, ac confirmata, & approbata, expeditaſque deſuper literas Apoſtolicas cum omnibus, & ſingulis in eis reſpective contentis, & expreſſis, illorum omnium tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, dicta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, in iis omnibus, quæ Decretis Concilii Tridentini non adverſantur perpetuo pariter approbamus, confirmamus, & innovamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præſidium adjicimus, omneſque, & ſingulos Juris, & facti, ac ſolemnitatum, etiam de Iure, aut alias quomodolibet requiſitarum forſan omiſſarum, & alios quoſcumque defectus, ſi qui in præmiſſis quoquo modo intervenerint, ſupplemus. Confirmatio prædicta.

Clauſulæ. §. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur nonnullis executio hujus Conſtitutionis. § 4. Quocirca dilecto filio noſtro Annibali tituli Sancti Clementis ipſius S. R. E. Presbytero Cardinali Albano nuncupato moderno, & pro tempore exiſtenti ejuſdem Ordinis Carthuſien. apud Nos, & Sedem præfatam Protectori, ſeu

Viceprotectori, Curiæque Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori harum ſerie committimus, & mandamus, quatenus ipſi, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Miniſtri Generalis, Priorum, Prioriſſarum, Superiorum, Religioſorum, Monachorum, Monialium, aliorumque prædictorum, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra illos omnes, & ſingulos præſentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes quemquam eorum per Ordinarios locorum, aut quoſcumque alius deſuper contra præſentium tenorem quomodolibet moleſtari, perturbari, inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatoriæ. §.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac fel. re. Bonifacii PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, aliquis vigore præſentium in Judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, nec non quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis perſonis, etiam præfatis locorum Ordinariis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibulvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, iiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis §.6. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CLXXXIV.

Confirmatur Decretum Miniſtri Generalis Ordinis Minorum ſuper exercitio cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ordinis in Regno Galliarum. Dat. 20. Jun. 1727. An. 4.

De facultate canendi horas Canonicas pro Fratribus Eremitis S. Auguſtini Provinciæ Franciæ vid. Clem. XI. Conſt. ed. 1711. Jan. 29. P. 1., & pro aliis Provinciis vid. hujus Conſt. ed. 1726. Jan. 22 P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio. NUper pro parte dilectorum filiorum Miniſtrorum Provincialium, aliorumque Superiorum Provinciæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia nuncupat. in Regno Galliarum conſiſten. Nobis expoſitum fuit, quod dilectus filius Matthæus a Pareta Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupati menti, & intentioni noſtræ ei vivæ vocis oraculo expreſsæ inhærens die 20. Martii proxime præteriti Miniſtris provincialibus dictarum Provinciarum præcepit, ut in eisdem Provinciis exercitium, ac peritiam Cantus firmi Eccleſiaſtici, quem *Gregorianum* vulgo appellant a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ad uſum S.R.E. ordinati promovere curarent, ac tenerentur, prout uberius continetur in ipſius Matthæi Miniſtri Generalis Decreto deſuper edito, tenoris qui ſequitur; videlicet.

Decretum prædict. Magiſtri Generalis Ordinis. §.1. Quoniam literis noſtris nuper expeditis pro tota hac noſtra familia Ciſmontana de mente, & oraculo Sanctiſſimi D. N. Benedicti Papæ XIII. executioni mandandum intimavimus, quod in omnibus, & ſingulis Conventibus cujuſcumque Inſtituti, tam Obſervantium, quam Reformatorum, & Excalceatorum ſub cura noſtra officium Diurnum celebretur, celebrarique debeat cantu firmo Eccleſiaſtico, *Gregoriano* vulgo dicto, diebus maxime ſolemnibus, & feſtivis juxta antiquam, & laudabilem conſuetudinem Majorum noſtrorum, hujuſmodi piiſſimæ menti, & oraculo Sanctiſſimi inhærentes, nedum precibus humilibus pro parte Provinciarum hujuſmodi Ordinis de Pœnitentia in Gallia Nobis expoſitis annuere, verum etiam præcipere decrevimus, ſicut harum tenore præcipimus, quatenus Miniſtri Provinciales dictarum Provinciarum promovere curent, ac teneantur, mediantibus Religioſis peritis, & expertis in Juvenibus exercitium, & notitiam ejuſmodi Cantus firmi, ſeu *Gregoriani* a Summis Pontificibus ad uſum S.R.E, ordinati, & a Majoribus noſtris in toto Ordine introducti, & practicati juxta mentem Seraphici Patris noſtri S. Franciſci, quam in Regula verbis præceptivis Clericis expreſſit, & intimavit. Datum Romæ in hoc noſtro Aracælitano Conventu die 20. Martii 1727. = Fr. Matthæus a Pareta Miniſter Generalis. Loco ✝ Sigilli.

§.2. Cum

Preces Minorum Tertii Ordinis pro confirmatione

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dicti Exponentes Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio relati Decreti

Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ.

§.3 Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliiſque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CLXXXV.

Dat. 20. Jun. 1727. An. 4.

Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini ſuper obſervatione reſolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Præſentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ ejuſdem Ordinis.

Alia hujus Conſt. ed. 1727. P. 4. ſtatutum fuit ut Privilegia Præſentatorum &c. in Provincia Portugalliæ juxta Ordinis Inſtituta deinceps concederentur.

BENEDICTUS PAPA XIII

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§ 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quod cum Fratres ejuſdem Provinciæ a Definitorio Generali dicti Ordinis in Civitate Peruſin. die 3. Novembris anni proxime præteriti congregato Præſentaturas de gratia in Provincia præfata annullari, illas vero de pulpito, ſeu pro Concionatoribus ad quatuordecim in totum, quatuor ſcilicet pro Aragonia, ac totidem pro Cathalonia, ac duas pro Inſulis Balearibus augeri petiiſſent, & ab eodem Definitorio decreta, & Conſtitutiones ipſius Ordinis part. 3. Cap. 25. in notis ſervanda fore ſancitum fuerit, ſubinde vero dilectus filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis Ordinis præfati ita ſervari mandaverit, & alias prout plenius continetur in Decreto ab eodem Fulgentio Priore Generali deſuper edito tenoris qui ſequitur videlicet:

Decretum prædicti Prioris Generalis Ordinis.

§.2. Fr. Fulgentius Bellelli Buccinenſis Sacræ Theologiæ Magiſter totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Patris noſtri Auguſtini Prior Generalis. = In Definitorio Generali Peruſiæ congregato die 3. Novembris anni currentis 1726. inter alios ſupplices libellos ibi propoſitos, quidam propoſitus fuit a Patribus Provinciæ Aragoniæ expoſtulantibus praxim Conſtitutionum Ordinis; qua parte decernunt Præſentaturam omnem ex Gratia annullari oportere, petieruntque iidem, Præſentaturas pro Concionatoribus uſque ad numerum decimum quartum eſſe augendas: ea lege, ut ſint quatuor pro Aragonia, quatuor pro Valentia, quatuor pro Cathalonia, & pro Inſulis Balearibus duæ. Et ſancitum fuit, Decreta, & Conſtitutiones Ordinis (3. part. cap. 25. in notis) omnino ſervari oportere: Noſque propterea ita ſervari volumus, atque mandamus. Datum in Conventu noſtro Sancti Patris Auguſtini Peruſiæ 5. Novembris 1726. = Fr. Fulgentius Bellelli Generalis Magiſter = Fr. Angelus Guillelmus Artegiani Roccgenſis Ordinis Secretarius. Loco ✝ Sigilli.

Preces Prioris Provincialis Aragoniæ.

§.3. Ipſe Thomas Prior Provincialis Decretum hujuſmodi pro firmiori ejus ſubſiſtentia, & exactiori obſervantia, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri, ac inſuper, ne divinus in d. Provincia cultus diminuatur, illiuſque Conventus Fratrum exemptorum multitudine graventur, quod deinceps nullus ejuſdem Provinciæ Profeſſor titulo, & exemptione Exprioris Provincialis frui poſſit, qui Prior Provincialis Provinciæ prædictæ revera non fuerit, per nos ſtatui plurimum deſideret, quandoquidem ex conceſſione ejuſmodi exemptionum multa Provinciæ, & Conventibus præfatis detrimenta antehac exoriri conſueverint; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§4. Nos igitur dictum Thomam Priorem Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati,

Confirmatio relati Decreti.

præinſertum Decretum a memorato Fulgentio Priore Generali, ſicut præmittitur, editum, cum omnibus, & ſingulis in eo contentis Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus,

mus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus. Præterea, quod nemo ex Profeſſoribus ſupradictæ Provinciæ deinceps titulo, & exemptione Exprioris Provincialis ejuſdem Provinciæ frui, gaudere, aut potiri poſſit, qui Prior Provincialis actualis non fuerit, auctoritate, & tenore præfatis ſtatuimus, & ordinamus.

Clauſulæ. §.5. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit præfatorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

CLXXXVI.

Dat. 21. Junii 1727. Ann. 4. Confirmatur Conſtitutio Pii V. ſuper præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranenſis Ordinis Sancti Auguſtini in proceſſionibus, & aliis actibus publicis, & privatis.

Laudata Conſtit. Pii V. hic inſerta, edita fuit 1570. Decem. 23. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Militantis Eccleſiæ regimini meritis licet imparibus divina diſpoſitione præſidentes, ea, quæ ex circumſpecta Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum providentia ad inſignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Eccleſia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanaſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a nobis petitur libenter conſtabilimus.

Canonicis præfatis præcedentia ſtatim poſt Clerum Sæcularem a Pio V. conceſſa fuit. §.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Pius PP. V. Prædeceſſor noſter Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis S. Auguſtini ubicumque locorum exiſtentes in proceſſionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, ſtatim Clerum Secularem non exemtum ſubſequi, dum ipſi ſubſequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate ſequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejuſdem Pii Prædeceſſoris literis deſuper ſub plumbo expeditis, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Conſtitutio præd. Pii V. §.2. Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum univerſitate, qui in Dei Eccleſia reperiuntur, illa caſtrorum aciei comparetur, illius autem Gubernium Rom. Pontif. Beati Petri vero ſucceſſori ſit demandatum, mirum nemini videri debet, ſi illæ curæ ſibi divinitus commiſsæ invigilans, cuilibet, quod ſuum eſt, benigne concedendo, & quæ clara etiam ſui ipſorum natura ſunt, ne in recidivæ contentionis ſcrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ conceſſionis remedio conſolidat, ut quibuſvis ſublatis obſtaculis quilibet pacis amænitate frui libere poſſit, ac ſcandalorum occaſio penitus tollatur. Cum itaque, ſicut accepimus dilecti filii univerſi Canonici Regulares Ordinis Sancti Auguſtini Congregationis Lateranenſis, qui ab Apoſtolis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Auguſtino eorum Reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere poſſunt, ſe omnes alias perſonas Eccleſiaſticas tam Seculares, quam Regulares in proceſſionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a capite ſeparare, ſed tamen eis locum debitum aſſignare, ipſorumque indemnitati, ut ſine populi ſcandalo in publicum prodire exemploque potius cæteris Chriſtifidelibus eſse poſſint conſulere volentes, ac omnium, & ſingularum litium quæ forſan ſuper præmiſſis exortæ ſint, aut exoriri quoquo modo poſſint ſtatus, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia noſtra, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & ſingulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum exiſtentes, quos deinceps proceſſionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, intereſse contigerit, ſtatim ipſum Clerum Secularem non exemptum ſubſequi, dum ipſi ſubſequendo præcedunt, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate ſequi debere, auctoritate Apoſtolica per præſentes declaramus; ac inſuper in omnibus locis, in quibus talis viget conſuetudo, in proceſſionibus, ut dicti Clerici non exemti, præcipue quando Canonici alicujus Eccleſiæ Cathedralis, paramenta Eccleſiaſtica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctiſſimum Corpus Chriſti, ſeu aliæ reliquiæ, quæ proceſſionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius aſſocientur, aut quando hoc ipſius Ordinarii Mandato continget, ipſi Canonici ſimiliter, ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta ſuper eorum Clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce aſſocianda quæcumque luminaria deferre, libere, & licite poſſint, ſtatuimus, & ordinamus. Diſtrictius inhibentes

Conceſſio ſupradictæ præcedentiæ.

qui-

Digitized by Google

quibuſvis locorum Ordinariis, etiamſi Patriarchali, Provinciali, Archiepiſcopali, aut alia dignitate præfulgeant ſub excommunicationis majoris, & indignationis noſtræ pœna, ne eoſdem Canonicos, ſeu aliquem eorum moleſtare, aut præmiſſa qnnvis modo declarare, vel interpretari audeant.

Clauſulæ ampliſſimæ. §.3. Decernentes præſentes literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptinnis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii, aut alii forſan intereſſe habentes, vocati non fuerint, aut nullitate notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controverſiam vocari, cauſamque, vel cauſas quare præmiſſa a nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſtentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, etiam ſub data per ipſos Canonicos eligenda eſſe, ſicque ab omnibus cenſeri. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & ipſoſmet Ordinarios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilectis filiis dictæ Congregationis Protectori, ſeu ejus Vice-Protectori, & Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, ac Vicario Ven. Fratris noſtri Epiſcopi Lauden. in ſpiritualibus generali per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra eoſdem Canonicos, illorumque ſingulos, præmiſſis omnibus, & ſingulis vi præſentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, ſeu eorum aliquem deſuper per quoſcumque indebite moleſtari, perturbari, & inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmiſſis non parentes per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, illos cenſuras, & pœnas ipſas incurriſſe declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Secularis.

§.4. Non obſtan. felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & illis ultra unam diætam a fine ſuæ Diœceſis ad Judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolica deputati extra Civitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere præſumant, ac de duabus diætis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præſentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apoſtnlicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis ſpecialiter, vel generaliter, Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Eccleſiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monaſteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & perſonis ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis Decretis, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, etiam conſiſtorialiter conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque; aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, Statuti, ordinationis, inhibitionis, Decreti, mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, Decimo Kal.Jan. Pontificatus noſtri anno Quinto.

Preces eorundem Canonicorum pro confirmatione §. 5. Cum autem ſicut dilectus filius Alexander Maximilianus Koboſch Canonicus Regularis expreſſe profeſſus, ac Præpoſitus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olomucen. ejuſdem Congregationis Lateranen. nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædeceſſoris literæ in plena ac viridi obſervantia reperiantur, nihilominus nonnulli Canonici Regulares Ordinis Præmonſtraten. in eadem Civitate, vel Diœceſi Olomucen. conſiſtentes ſub obtentu, quod prædictæ literæ ſubinde auctoritate Apoſtolica confirmatæ non fuerint, ipſi Alexandro Maximiliano præcedentiam in proceſſionibus, & aliis actibus de facto præripere, ac diſputare nitantur; Dictus vero Alexander Maximilianus, eaſdem literas, quo firmius ſubſiſtant, ac remoto quocumque prætextu hujuſmodi, ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri ſummopere deſideret.

§.6. Nos ſpecialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium

dum-

dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Pii Prædeceſſoris literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Conſtitutionis Pii V

Clauſulæ.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Pii Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI.Junii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

CLXXXVII.

Dat.25.Junii 1727. Ann.4

Conceditur Fratribus Carmelitis Vicariæ Maranionis in Braſilia, a Generali Ordinis ad Magiſterium in S. Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali ſuſcipere poſſint.

Similis facultas ab eodem Pontifice facta fuit Provinciali Provinciæ Aragoniæ Conſt.ed.1725. Aug. 30. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recenſentur haud diſſimilia quibuſdam aliis ejuſdem Ordinis Provinciis.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Vicarius Provincialis aliique Fratres Vicariæ Maranionis in Braſilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias poſtquam fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 27. Auguſti 1624. expeditas literas conceſſerat quondam Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali ac profeſſoribus Provinciarum Hiſpaniæ, & Luſitaniæ ejuſdem Ordinis, ut ii, qui abſolutis lecturis, & exercitationibus literariis per regularia ordinis hujuſmodi Inſtituta requiſitis, ac ſervatis, alias ſervandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magiſtri juxta ejus facultates instituti, & creati fuiſſent, lauream Doctoratus in Collegio Sanctæ Tereſiæ Salmaticen. memorati Ordinis ad formam in præfatis literis præſcriptam ſuſcipere poſſent, nec pro ea ſuſcipienda aliquam approbatam ſtudii Generalis Univerſitatem adire tenerentur: rec. mem. Innocentius PP. VIII. etiam Prædeceſſor Noſter indulſit, quod omnes, & ſinguli dictæ Provinciæ Luſitaniæ profeſſores quos pro tempore exiſtens Prior Generalis Ordinis hujuſmodi in eadem Sacra Theologia Magiſtros inſtituiſſet, & creaſſet, præfatam Lauream Doctoratus, prævio rigoroſo examine coram Priore Generali dictæ Provinciæ Luſitaniæ, & quatuor in ipſa Sacra Theologia Magiſtris, ſive coram Rectore Collegii Colimbrin. Ordinis prædicti, ac illius Regentibus, & Magiſtris ſumere valerent, ac ſubinde ſimile quoque Indultum Fratribus Provinciarum Bahien. & Fluminis Januarii itidem in Braſilia dicti Ordinis conceſſit, & alias prout in binis ipſius Innocentii deſuper in pari, etiam forma Brevis editis, ac ſupradictis Urbani Prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficenter expreſſis haberi volumus uberius continetur.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis, & Preces Fratrum prædictæ Vicariæ.

§.2. Cum autem, ficut eadem expoſitio ſubjungebat, primum ex memoratis Indultis favore Profeſſorum Provinciæ Luſitaniæ emanaverit, eo, quod enarrata conceſſio a memorato Urbano VIII. Prædeceſſore eis facta fuiſſet tempore, quo Rex Hiſpaniarum etiam Luſitaniam poſſidebat, ſicque Religioſis tum Hiſpanis, tum Luſitanis præfatum Collegium Salmaticen. pro aſſequenda Laurea Doctorali præfata facile adire licebat; At ſeparatis poſtmodum dominiis, idem Indultum ſine ullo effectu, ac utilitate remanſerat reſpectu Luſitanorum, quibus propter immutatum rerum ſtatum non amplius ad dictum Collegium libere accedere permiſſum fuit; Et alterum indultum hujuſmodi profeſſoribus prædictarum Provinciarum Bahien., & Fluminis Januarii propter nimiam earum ab Europa diſtantiam conceſſum fuerit; dicta vero Vicaria Moranionis, utpote in remotiſſima parte vaſtæ Regionis ipſius Braſiliæ ſita, longius, quam prædictæ Provinciæ Bahien., & Fluminis Januarii ab eadem Europa diſtet, nec regiæ Naves, quibus ejuſdem Vicariæ Religioſi in Luſitaniam transfretare valeat, eo unquam appellant; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Conceſſio prælaudati Indulti.

§.3. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod omnes, & ſinguli fratres expreſſe profeſſi dictæ Vicariæ Maranionis, quos dilectus Filius Moderneus, ſeu pro tempore exiſtens Prior Generalis Ordinis prædicti in eadem Sacra Theologia Magiſtros, ſervatis pariter ſervandis, inſtituerit, & creaverit, Lauream Doctoratus, præviis rigoroſo examine coram Vicario Provinciali dictæ Vicariæ, & quatuor in Sacra Theologia Magiſtris, ſive Regentibus, ac illorum approbatione, ſervatis cæteroquin conditionibus per Conſtitutiones Ordinis prædicti præſcriptis ab ipſomet Vicario Provinciali ſuſcipere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus ſimiliter, & indulgemus.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas firmas,

mas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Vicariæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CLXXXVIII.

Dat. 27. Junii 1727. Ann. 4.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Eremitarum S. Auguſtini ſuper Conſtitutione numeri triginta ſex Magiſtrorum in Provincia Aragoniæ ejuſdem Ordinis.

De confirmatione ſimilis Decreti pro Provincia Bætica ejuſdem Ordinis vid. hujus Conſt. ed. 1727. Jun. 2. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod perlectis in noviſſimo Capitulo Generali ejuſdem Ordinis die prima menſis Novembris proxime præteriti in Civitate noſtra Peruſin. celebrato quibuſdam noſtris in ſimili forma Brevis ad ipſum Capitulum Generale datis literis, quibus inter alia Fratres dicti Ordinis inibi congregatos diſerte monuimus, quatenus in eam curam magnopere incumberent, ne Provinciæ ejuſdem Ordinis Magiſtrorum multitudine gravarentur, & quoniam Provinciam Aragoniæ hoc præ cæteris incommodo laborare inaudiveramus, mandavimus, ut in dicta Provincia Aragoniæ triginta ſex Magiſtrorum numerus, quem nemini prætergredi, & excedere liceret impoſterum conſtitueretur, Fratres prædicti eo, quo par eſt, obſequio monitionibus, & mandatis noſtris hujuſmodi unanimiter conſenſerunt, & alias prout in Decreto in eodem Capitulo, ſeu eorum definitorio Generali deſuper edito, cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Thomas præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, necnon quædam Dubia, quæ ſuper eorum intelligentia, & executione facile ſuboriri poſſent, a Nobis declarari, ac ſubmoveri ſummopere deſideret. Nos ipſius Thomæ votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus illius nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Conſtitutionem, ac præfixionem numeri triginta ſex Magiſtrorum in ſupradicta Provincia Aragoniæ, ſicut præmittitur factam, ac editum deſuper in dicto Capitulo, ſeu Diffinitorio Generali decretum præfatum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & ſanamus. — Preces Prioris Provincialis d. Provinciæ. — Confirmatio præd. Decr.

§.3. Porro in ejuſmodi triginta ſex Magiſterii antiquum numerum duodenarium eorumdem Magiſteriorum dudum a fel. rec. Clemente VIII. & Urbano, etiam VIII. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris Provinciæ præfatæ conceſſum comprehendi, & includi, ac comprehenſum, & incluſum eſſe, & fore, nec inpoſterum Magiſteria ſupranumeraria in dicta Provincia concedi poſſe auctoritate, & tenore præfatis ſtatuimus, & ordinamus. Volentes inſuper, ut in diſtributione duodecim Magiſteriorum prædictorum forma per prædicti Urbani Prædeceſſoris literas præſcripta, ac in eadem Provincia diu laudabiliter obſervata deinceps quoque omnino ſervetur, atque quoties unum ex Magiſtris de dicto numero duodenario deeſſe contigerit, ſtatim alter Frater expreſſe profeſſus dictæ Provinciæ juxta ejus inconcuſſam praxim in illius locum eligatur, & ſubrogetur: deficientibus vero Magiſtris ſupranumerariis nullus ſubſtituatur, donec omnia magiſteria præfata ad præfinitum numerum triginta ſex redacta fuerint: in collatione autem Magiſteriorum, ut præfertur, auctorum omnes, & ſingulæ conditiones, ac ſolemnitates, quæ in creatione Magiſtrorum antiqui numeri duodenarii præſcripta reperiuntur, prout etiam methodus, ac ordo, quos idem Urbanus Prædeceſſor in eorum diſtributione ſtatuit, ſervari quoque debeant, ita nimirum, quod ex magiſteriis ſic auctis ſeptem in Regno Aragoniæ, ac totidem in Regno Valentiæ, necnon alia ſeptem in Cathalonia, & reliqua tria in Inſulis Balearibus diſtribuantur, quo omnes Fratres dictæ Provinciæ, ejuſmodi gradum aliquando aſſequendi ſpe ducti, ad literarum ſtudia, aliaque per Conſtitutiones dicti Ordinis ad id deſignata exercitia ac munere obeunda, & capeſſenda alacrius excitentur. — Ordinationes hac ſuper re nonnullæ.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſor- — Clauſulæ.

tiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatus, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CLXXXIX.

Dat. 1. Julii 1727. An.4. Erigitur Univerſitas Studii Generalis in Civitate Camerinenſi.

Alia hujus Conſt.ed.1725. Apr.20. P.1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Ceſenatenſi.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Venerab. Fratri Epiſcopo Camerinenſi, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Procemium. Liberalium Diſciplinarum ſtudia, unde in rei Sacræ, & civilis rectam, abſolutamque adminiſtrationem ingentia bona proveniunt, ubi præſertim in generalibus Univerſitatibus, & Gymnaſii Chriſtiani adoleſcentes, optimis artibus, ſaniſque doctrinis imbuantur, per nos totius Eccleſiæ Regimini a Deo præpoſitos, promoveri maxime decet, præcipue in Civitatibus Beati Petri Apoſtolorum Principis imperio ſubjectis, ut inde ad ſummam Dei gloriam, Sanctæque Apoſtolicæ Sedis dignitatem Populorum noſtrorum ſpiritualis, & temporalis felicitas, benedicente Domino augeatur.

Preces Communitatis prædictæ Civitatis pro Univerſitatis præfatæ erectione. §.1. Itaque nobis dilecti filii Communitas, atque homines Civitatis noſtræ Camerinenſis nuper exponendum curarunt, ſe jamdudum in votis habuiſſe, ut ſui liberi, & Cives in Divinis rebus, & moribus Chriſtianis reipublicæ gerendæ maxime neceſſariis per optimos magiſtros imbuerentur; propterea que præter Grammaticæ artis humaniorum literarum, & eloquentiæ Præceptores ſe multis ab hinc annis publicum, etiam Philoſophiæ profeſſorem ſuis impenſis inſtituiſſe. Cum autem idem honeſtum deſiderium in eis magis augeretur, ſe in generali conſilio, quod anno elapſo congregatum fuit, decreviſſe Profeſſorum numerum adhuc augere, duoſque alios inſtituere, unum ſcilicet, qui Sacr. Theologiam prælegeret, alium vero, qui Jus Pontificium, & civile pariter traderet, utrumque eligendum ab eodem Conſilio Generali Civitatis Camerinenſis, cum conditionibus, & annuo honorario, ſuo tempore ſtabiliendis, ut his diſpoſitis, & introductis, Univerſitas Studii Generalis cum infraſcriptis privilegiis, & Indultis auctoritate noſtra in eadem Civitate erigeretur.

Nonnullæ aliæ ejuſdem petitiones ad hujuſmodi erectionem perficiendam. §.2. Interim eadem Communitas ſuam petitionem, & enixas preces Nobis exhibens rogavit, ut ex benignitate Apoſtolica concedere dignaremur, quatenus ad rem tam laudabilem perficiendam uti poſſent ſcutis centum, & viginti annuis monetæ Romanæ, quæ a Camera noſtra Apoſtolica proque illa a Theſaurario Civitatis Camerinenſis quotannis ſolvuntur pro ſalario Capitanei, ſeu Judicis exteri appellationum ab eodem Conſilio generali eligendo, quorum ſcutorum, centum, & viginti portio una applicari poſſit ſalario eorumdem Profeſſorum Sacræ Theologiæ, & utriuſque Juris, reliqua autem ſalario memorati Judicis, & ſolutioni onerum, quæ ipſe ſubire debeat. Præterea eadem Communitas Camerinenſis ſibi a nobis concedi pariter flagitavit, ut in poſterum officium, & munus proxime memorati Judicis appellationum exerceatur ab uno ex ſuis Civibus Juriſconſultis per Conſilium Generale quotannis eligendu cum aſſignatione æqui ſalarii, & legibus, & conditionibus ab ipſo Generali Conſilio ſtatuendis. Non obſtantibus quibuſcumque diſpoſitionibus Statuti municipalis, & Conſuetudinibus in contrarium facientibus. Quia vero ſumma jam expoſita, non ſufficit pro annuo ſalario utriuſque Profeſſoris, Sacræ Theologiæ, & Juris Canonici, ac Civilis, idem Conſilium Generale decrevit, a nobis humiliter poſtulare, ut quotannis ſibi liceret, fructus locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta ſex centeſimorum, cum obulis octo, & ſexaginta piæ abundantiæ operi nuncupato ejuſdem Civitatis olim aſſignatis, ſumere, quod pium opus de ſuo inſtituit bon.mem. Bernardus Bonjoannes Camerinenſis Epiſcopus eidem Civitati perpetuo largitus quingentas tritici Sarcinas, rubia, hoc eſt menſuras trecenta, & ſeptuaginta quinque conſtituentes, cujus pii operis adminiſtratio per quædam capitula a piæ me. Anteceſſore noſtro Paulo PP. V. Apoſtolicis literis confirmata jam fuit, civibuſque, ac Generali Conſilio Camerinenſi tradita, ita ut per tres Cives quotannis eligendos, & præſidente Epiſcopo, eadem adminiſtratio perageret. Deinde ſub re. me. Anteceſſore quoque noſtro Clemente PP. X. cum Frumenti quantitas ejuſdem pii operis ſuperabundaret, portio Rubiorum mille vendita fuit pretio ſcutorum quatuor millium ſexcentorum viginti quinque, atque unius oboli monetæ Romanæ. Inde percepto cumque facultatibus rei neceſſariis impenſo in emptione memoratorum locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta ſex centeſimorum cum obolis octo, & ſexaginta. Cum autem totus aſſis pii operis abundantiæ ad Rubia mille ſeptingenta quinque jam aſcendere comperiatur, inde quinque millium ſcutorum valoris locorum Montium ſumma conſurgit,

cum-

Digitized by Google

cumque ſcuta quingenta quinque cum obolis octoginta quinque a Depoſitario ejuſdem pii operis abundantiæ retineantur, hanc poſtremam ſummam iidem Camerinenſes in alia loca Montium per ſe inveſtiri petierunt; quandoquidem ea, quæ ſupereſt frumenti quantitas, Civium indigentiam abunde explere poteſt, nec alias ipſa Civitas, quæ etiam in diſtrictu Populorum frequentia deſtituitur tritici inopiam pati poteſt ob Annonæ copiam, quæ ibidem colligitur ob vicinitatem Piceni, unde eorum indigentiis commode, & tenui cum diſpendio, conſulere valent: licet vero in præmiſſis Capitulis a Paulo PP. V. approbatis, caveatur, ne idem triticum in alios uſus, etiam piorum operum a Camerinenſibus convertatur, nihilominus, ubi ſuperabundaverit, in alios pios uſus impendi permittitur, ita ut eodem pio opere adimpleto, ſi magna vis frumenti ſuperſit, tunc ſalva ſemper, & illæſa remanente frumenti quantitate eidem pio operi neceſſaria de reliquo Mons frumentarius pro mutando erigi poſſit, retentis tamen pignoribus gratis, aut libere donando frumentum pauperibus, Pupillis, Orphanis, Puellis, & Viduis, ut in iiſdem Capitulis latius continetur. Hinc pro duorum Profeſſorum congruis ſtipendiis, aliorumque onerum levamine, iidem Camerinenſes prædicta ſcuta centum viginti, & loca Montium memorata Univerſitati ſtudii Generalis erigenda per Nos concedi, aſſignari, & applicari poſtulaverunt. Quo ſe, ſicut Camerinenſium petitio ſubjungebat in eodem Generali conſilio ob præmiſſa, & infraſcripta a Nobis, & Apoſtolica Sede benigne impetranda, demiſſas preces exhibere ſtatuerunt Nobis pro parte communitatis, atque hominum prædictorum humilli me ſupplicantes, ut eorum commodo, utilitati, ac decori proſpicientes, eis in prædictis de benignitate Apoſtolica providere dignaremur.

§.3. Nos igitur Camerinum præcipuam Umbriæ Civitatem, quæ alias fuit caput Marchiæ, inde dictæ, & Sedes Legati Apoſtolici, quæque Epiſcopatu in Provincia Romana conſtituto, ideoque huic S. Sedi immediate ſubjecto, ejuſdemque communitatem, atque homines ſpeciali favore, & gratia proſequi volentes, illoſque, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon pii operis hujuſmodi fundationis, & capitulorum per dictum Paulum PP. V. approbatorum, & dicti Clementis PP. X. literarum, prædictæque Civitatis ſtatutorum reſpective tenores, etiam veriores, his eiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus veris exiſtentibus narratis, & ſi illa diligenti examine, veritati nixa repereris, in prædicta Civitate Camerinenſi Univerſitatem Studii Generalis, ubi prædicti, aliique inpoſterum adjungendi Magiſtri, & Profeſſores Theologiam, Jus Canonicum, & Civile, Philoſophiam, Medicinam, Mathematicam, aliaſque ingenuas diſciplinas, atque artes publice docere, & perlegere poſſint, quoſque ibi, aut etiam alibi, peracto Studiorum Curriculo, habiles, & idoneos reperiri contigerit, ad Magiſterium in Theologia, in utroque jure cumulative cum Collegio Juriſconſultorum ejuſdem Civitatis, & in Medicina quoque poſtquam hujus artis Profeſſor, uſitem Magiſtris adjunctus fuerit, ſervata in omnibus forma, & diſpoſitione Viennenſis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare nequaquam intendimus, ad Doctoratus gradum, promovere libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum Generalium Univerſitatibus per Sedem Apoſtolicam erectis fieri ſolet, Apoſtolica auctoritate earumdem tenore præſentium perpetuo erigas atque inſtituas; ac eidem Univerſitati Studii Generalis ſic erectæ, ac inſtitutæ, ejuſque Præceptoribus, & Magiſtris, Profeſſoribus, Doctoribus, Prælectoribus, Scholaribus, Officialibus, aliiſque perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, Indultis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis gaudeant, quæ in Univerſitates Studii Generalis jam erectas per viam communicationis, & alias quomodolibet collatæ olim fuerunt, atque iis pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo largiaris, atque indulgeas.

Committitur Epiſcopo Camerinenſi erectio prædictæ Univerſitatis.

§.4. Præterea ſcuta centum, & viginti monetæ, quæ hactenus Capitaneo, ſeu Judici extero appellationum prædictæ Civitatis per dictum Theſaurarium ſoluta fuerunt pro una tantum portione, altera que Conſilio Generali dictæ Civitatis ſufficiens viſa fuerit ſalarii dicti Capitanei, ſeu Judicis appellationum, ut infra eligendi a remanente cum hujuſmodi locorum Montium Cameralium triginta octo, atque octoginta ſex centeſimis, atque obolis octo, & ſexaginta ad dictum pium opus ſpectantibus aſsignet, quia idem pium opus aliunde, ut præfertur adimpleri, & Civitas Camerinenſis, ejuſque diſtrictus aliunde, etiam copia frumenti ubertim ali poteſt, quas portiones, & loca Montium, ideo a prædicto pio opere ſive adminiſtrationis juſtitiæ, quæ a Capitaneo, ſeu Judice appellationum reddi ſolet, piique operis adimplementi læſione, & præjudicio eadem auctoritate perpetuo diſtrahas; & ſepares. Pro duorum autem Theologiæ ſcilicet, ac utriuſque Juris Profeſſorum, aliorumque impoſterum adjungendorum congruis, & juxta providam in Conſilio Generali Camerinenſium, ſemel, aut ſæpius habendo diſtributionem faciendam pro ſtipendiis aſsignandis, aliorumque onerum neceſſario ſubeundorum, & per dictum conſilium Generale ſtatuendorum tolerantia, & ſupportatione eadem ſcuta centum, & viginti pro una ex duabus portionibus prædictis tantum ab aſsignatione ſalarii hujuſmodi diſtracta, & ſæpe memorata loca Montium ab opere pio, ut præfertur ſeparata, eidem Univerſitati Studii Generalis per Nos erectæ, & inſtitutæ juxta providam, & liberam ab eodem Conſilio Generali ſemel, aut ſæpius ad id convocando diſtributionem faciendam liceat eidem Univerſitati, & pro illa ejus Rectoribus, ſeu Miniſtris centum, & viginti ſcutorum, pro una tantum ex duabus portionibus prædictis, atque locorum Montium hujuſmodi, ut præfertur diſtractorum, & ſepa-

Necnon eidem præſcribitur, ut petitiones Communitatis, ſupra relatas, exequutioni mandet.

 rato-

ratorum veram, & realem, actualem, & corporalem poſſeſsionem libere apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere poſsint, ſcutaque centum, & viginti pro una ex dictis duabus portionibus, ac dictorum locorum Montium fructus percipere, exigere, & transferre, inque duorum eorundem Profeſſorum ſtipendia, ut dictum eſt, ſtatuenda, alioſque neceſſarios Univerſitatis erectæ uſus juxta diſtributionem faciendam convertere libere, & licite valeant, nullius hac in re facultate requiſita, itidem Apoſtolica auctoritate perpetuo concedas, atque indulgeas. Poſtremo, ut Cives Camerinenſes, quorum erga Apoſtolicam Sedem, & Romanam Eccleſiam integerrima fides ſemper enituit, & inter quos Collegium unius, & viginti Juriſconſultorum variis, præcipuiſque Privilegiis ornatum reperitur, deinceps Juriſprudentiam alacrius profitendam, aliquo etiam eis propoſito præmio excitentur, & pii operis prædicti utiliori, tutiorique ſtatui proſpiciatur, concedimus eidem Civitati, & hominibus, qui Conſilium Generale componunt, ut pro munere Capitanei, ſeu Judicis appellationum, quod antea ex vi Statutorum ejuſdem Civitatis, ſeu veteris & approbatæ conſuetudinis, exteris tantum conferri ſolebat, Civem Camerinenſem Juriſconſultum habilem ceteroquin, & idoneum, qui Idem Judicium, ut antea fiebat, plene exercere, omniaque alia onera eidem muneri incumbentia implere teneatur, & debeat impoſterum eligere, necnon ſcuta quingenta circiter monetæ prædictæ, quæ penes Depoſitarium dicti pii operis ſerventur in totidem loca Montium Cameralium ad favorem ejuſdem operis pia abundantia nuncupati, quæ quidem loca Montium pro omnimoda indemnitate dicti pii operis abundantia ſemper ſtare, & nunquam ex eodem diſtrahi quoquomodo debeant, ſed illorum fructus dumtaxat reſpective impendere libere, & licite valeat, eadem auctoritate, licentiam & facultatem pariter indulgeas, & perpetuo impertiaris.

Clauſulæ peculiares.

§.5. Nos vero omnia, & ſingula præmiſſa, ſi per Te vigore earumdem præſentium fieri contigerint, necnon eaſdem præſentes literas noſtras etiam ex eo, quod aliarum quarumcumque, etiam ſpeciali nota dignarum Univerſitatum Rectores, & Officiales, Doctores, Profeſſores, ſeu Prælectores, Procuratores, Defenſores Protectores, vel Agentes, aliive quomodulibet intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, aut ex quavis, vel quibuſvis aliis cauſis, occaſionibus, vel prætextibus de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari, aut alias infringi, vel quomodolibet retractari, ſive etiam per Nos ipſos, ac Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, aut Sedem prædictam, vel illius Legatos, etiam de Latere, aut per quoſcumque alios quavis auctoritate fungentes, revocari, ſuſpendi, reſtringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam poſſe, ſed illas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit quomodolibet in futurum, perpetuo, & inviolabiliter obſervari debere, necnon Univerſitatis Studii Generalis Camerinenſis hujuſmodi, illiuſque Rectores, Magiſtros, Profeſſores, Doctores, Prælectos, Officiales, aliaſque perſonas jam dictas ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis, vel illorum occaſione, etiam per alias Univerſitates, vel quoſcumque alios quavis auctoritate quomodolibet moleſtari, perturbari, inquietari, vel impediri nequaquam poſſe: Sicque & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere, Legatos, Vice-Legatos dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ ſpeciales.

§.6. Non obſtantibus dicti Berardi Bonjoannis Epiſcopi voluntate prædicta, necnon hujuſmodi pii operis fundatione, ac Noſtræ Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, necnon Capitulis per eumdem Paulum V. Anteceſſorem Noſtrum approbatis, aliiſque omnibus, & ſingulis in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, & præſertim Capitulis a prædicto Paulo Prædeceſſore noſtro, ut præfertur approbatis, necnon fe. re. Pii PP. V. de gratiis intereſſe Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ quomodolibet concernentibus, intra certum tum expreſſum tempus in eadem Camera regiſtrandis, & inſinuandis, ac quibuſvis aliis quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Jus, vel intereſſe ejuſdem Cameræ noſtræ Apoſtolicæ concernentibus, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Univerſalibus, Generalibuſque Conciliis editis, vel edendis ſpecialibus, vel Generalibus ac dictæ Civitatis Camerinenſis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, præſertim illis quibus caveri dicitur expreſſe ne munus Capitanei, ſeu Judicis appellationum jam dictum Civi Camerinenſi, ſed extraneo tantum conferat; Privilegiis, quoque Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Superioribus, & perſonis cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtentibus, ac etiam aliis Univerſitatibus prædictis in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam pluries, & iteratis vicibus conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſeptimo Kal. Julii Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

In-

Digitized by Google

CXC.

Dat. 5. Julii 1727. Ann. 4.

Indulgetur Eremitis S. Auguſtini Eſcalceatis Congregationis Hiſpaniarum, & Indiarum, ut ſandaliis ex pelle nigri coloris uti poſſint.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Jan. 25. P. 2. nonnulla decernuntur pro ſervanda habitus uniformitate ab iiſdem Fratribus quarumdam Provinciarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Fratrum d. Congregationis.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Congregationis Hiſpaniarum, & Indiarum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Excalceatorum nuncupatorum, quod ipſi ſandalia ex chorda, ſeu cannabe, quæ hactenus deferre conſueverunt, deponere, ac illorum loco ſandaliis ex pelle nigri coloris ejuſdem tamen formæ, ſeu figuræ, quam ea, quæ de præſenti geſtant, non minus propter eorum ſtatus, ac majorem in celebratione Sacroſancti Miſſæ Sacrificii decentiam quam, ut ſe conſuetudini in aliis ejuſdem Ordinis Congregationibus vigenti etiam hac in parte conformet, ac color dictorum ſandaliorum colori habitus, quem geſtant reſpondeat uti poſſe plurimum deſiderant, ſi noſtra, & hujus Sanctæ Sedis ſibi ſuper hoc licentia ſuffragetur, & facultas: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur dictorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere cupientes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eiſdem Exponentibus, ut ipſi deinceps in locum ſandaliorum ex chorda, ſeu cannabe, illa ex pelle nigri coloris, ejuſdem cæteroquin formæ, ſeu figuræ, ac ea, quæ hactenus detulerunt, gerere, & deferre, illiſque uti libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Indultum prædictum.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & quandocumque ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac præfatorum Ordinis, & Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die V. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CXCI.

Dat. 12. Julii 1727. Ann. 4.

Indulgetur Votantibus Signaturæ Juſtitiæ, ut geſtare poſſint ſemper, & ubique Galeri Redimiculum, *Cordone* vulgo nuncupatum, coloris violacei.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Maji 8. P. 5. conceſſus fuit uſus Mitræ aliorumque inſignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis ſupremi gratiarum diſpenſatoris in Terris a Domino conſtituti providentia circumſpecta, illos, qui continuos labores pro adminiſtranda Juſtitia ad publicam utilitatem, & Sedis Apoſtolicæ honorem in dies landabiliter ſuſtinent, & quorum fidem, induſtriam, prudentiam, ac dexteritatem multis rerum experimentis ſpectatas habet, ea libenter concedit per quæ eis aliqua fiat decoris acceſſio, ut eo alacrius majora eidem Sedi obſequia ſua impendant, & in munerum ſibi demandatorum functione ſtudioſius perſeverent.

§.1. Itaque ad egregia dilectorum filiorum Votantium Signaturæ noſtræ Juſtitiæ in Nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, eorumque virtutem, aliqua honoris prorogativa condecorare volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, mera deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eiſdem Signaturæ Juſtitiæ Votantibus præſentibus, & futuris, ut ipſi omnes, & ſinguli Galeri redimiculum, *Cordone* volgariter nuncupatum coloris violacei in quibuſvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & geſtare libere, & licite poſſint, & valeant, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Indultum prædictum.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, Sicque in præmiſſis per quoſ-

quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacomque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CXCII.

Dat. 15. Julii 1727. An. 4. Confirmatur Decretum Generalis Conventus Congregationis Miſſionis circa modum dimittendi a dicta Congregatione unum ex Aſſiſtentibus, ſi in culpam incidat.

De poteſtate Superiorum Congregationis Miſſionis in ſuos Subditos vid. aliam hujus ed. 1725. Sept. 17. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Bonnet modernus Superior Generalis Congregationis Miſſionis tam ſuo, quam totius ejuſdem Congregationis nomine, quod in noviſſimo Generali Conventu Pariſiis anno 1724. convocato inter alios editum fuit quoddam Decretum, quo declaratur modus, & forma dimittendi a dicta Congregatione unum ex Aſſiſtentibus Superioris Generalis, vel ejus Admonitorem, ſi alteruter, quod Deus avertat, in culpam cadat, quæ juxta Conſtitutiones Congregationis dimiſſionem mereatur, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum prædictum. §. 1. *Conventus unanimi voce ſtatuendum duxit, & ſtatuit, impoſterum Aſſiſtentem a Congregatione non eſſe dimittendum, niſi ad plura mediatate ſuffragia ipſius Superioris Generalis, Aſſiſtentium, & Viſitatorum, qui ſunt in Europa, ſicut pro ejus ſuſpenſione deſinitum fuerat in Conventu anni 1692. §. 12., aut ſi res dilationem non pateretur ad plura ſuffragia Superioris Generalis, Aſſiſtentium, Viſitatoris Provinciæ, Superiorum quinque viciniorum Domorum, Secretariis, & Procuratoris Congregationis Aſſiſtentis Domus, ſi non ſit ex Aſſiſtentibus Congregationis, & ſex Sacerdotum, eorumque ratione vocationis antiquiorum Domus, in qua commoratur Superior Generalis, quod nomine ejuſdem Superioris Generalis, & totius Conventus a S. Sede confirmati eſt enixe poſtulandum.*

Preces Superioris Generalis. §.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Joannes Superior Generalis ſtatutum, ſeu Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communi ſummopere deſideret. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eumdem Joannem Superiorem Generalem, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertum Decretum, ſeu Statutum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique Inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, firmo tamen, & in ſuo vigore permanente Decreto, quo Nos dudum dimiſſionem quondam Petri de Hymbert tunc prædictæ Congregationis Aſſiſtentis approbaveramus, & confirmaveramus, quod denuo auctoritate, & tenore præfatis ionovamus. Confirmatio relati Decreti.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die IV. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CXCIII.

Erigitur Cuſtodia S. Nicolai in Lothariogia Minorum Recollectorum de Obſervantia in Provinciam. Dat. 30. Julii 1727. An. 4.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Jan. 28. P. 2. actum fuit de erectione Cœnobii in Provincia Valentiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

SOlicitudo Paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholicæ regimini divina diſpoſitione præſidemus Nos admonet, ut paternam Religioſorum Exordium.

rum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub arctioris vitæ Inſtituto mancipatorum curam gerentes, felici illorum ſtatui, ac progreſſui, & Religionis incremento, quantum Nobis ex alto conceditur proſpicere jugiter ſtudeamus.

Cura Leopoldi Ducis Lotharingiæ ut prædicta Cuſtodia in Provinciam erigeretur.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, alias dilectus filius Nobilis Vir Leopoldus Lotharingiæ, & Barri Dux non minus pro avita ſua in Deum pietate, & ſingulari erga Ordinem Fratrum Minorum S. Franciſci devotione, quam excitatus ſuavis odoris fragrantia in univerſum ejus dominium diffuſa vitæ, ac bonæ converſationis exemplo, Religioſiſque in Vinea Domini laboribus dilectorum filiorum Fratrum ejuſdem Ordinis de Obſervantia Recollectorum nuncupatorum Cuſtodiæ S. Nicolai in Lotharingia nuncupatæ, quæ infraſcriptis ſeptem Conventibus, & Hoſpitio a ſe, ac Majoribus ſuis fundatis, & erectis conſtat, nempe Conventibus Longivicenſi, Gondrecurienſi, Damblinienſi, Confluentino, Aſpermontano, Sifoldienſi, Bultunevillenſi, & Hoſpitio Mirecurienſi, ubi Novitiatus cum tribus Sacræ Theologiæ tum Scholaſticæ, tum Moralis, & uno Philoſophiæ curſibus inſtitutus reperitur, ac quorum Religioſi Catholicæ doctrinæ ſemen longe, lateque ſpargere non deſiſtunt, & exactiori Regulæ, quam profitentur, obſervantiæ non ſine ingenti Populorum ædificatione ſedulo incumbunt, eamdem cuſtodiam, cui data occaſione novos Conventus addere paratus erat, in Provinciam erigi exoptans literas ad noviſſimum Capitulum Generale prædicti Ordinis in Alma Urbe Noſtra celebratum pro ejuſmodi erectione obtinenda dediſſet, quibus acceptis, idem Capitulum generale decrevit numerum, & ſtatum Conventuum, & Hoſpitii prædictorum ab uno Commiſſario Generali dicti Ordinis prius examinandos, & illius Miniſtro Generali ſignificandos fore, quam ad erectionem prædictam deveniretur, quæ quidem omnia rite, & ordine adimpleta fuerunt.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.2. Verum quia juxta Statuta generalia auctoritate Apoſtolica confirmata, ac decreta Capitulorum Generalium dicti Ordinis enarratus Conventuum numerus ſatis non eſt, ut in Provinciam erigantur, niſi ſpecialis Noſtra, & hujus S. Sedis in hac parte, ut alias ſæpius factum fuiſſe memoratur, accedat diſpenſatio, & facultas. Hinc eſt, quod Nos pio ejuſdem Leopoldi Ducis deſiderio hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, ſimulque firmiori, & ſolidiori ejuſdem Cuſtodiæ ſtatui, proſperoque illius regimini, & progreſſui providere volentes, ac dilectorum filiorum Cuſtodis, & Definitorum, aliorumque Fratrum Cuſtodiæ hujuſmodi ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine prædictam Cuſtodiam tametſi non niſi ſeptem Conventibus, ac Hoſpitio de præſenti conſtantem, ſicut præmittitur, in novam Provinciam Fratrum Recollectorum dicti Ordinis, quæ Provincia S. Nicolai itidem nuncupari debeat, ac Capitula Provincialia pro Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Definitorum, aliorumque Officialium ipſius Provinciæ electione, ac Congregationes, alioſque congreſſus ad inſtar aliarum Provinciarum Ordinis hujuſmodi celebrare, ac omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, Juribus, honoribus, privilegiis gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ, tam de Jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeat, tenore præſentium ſine cujuſquam præjudicio in perpetuum erigimus, & inſtituimus.

§.3. Decernentes ipſas præſentes literas, & in eis contenta, &c. ex eo, quod quilibet in præmiſſis Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint, adductæ, aut verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex quavis alia, etiam quantumlibet Juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos Juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, illiuſque Capitulorum Generalium, & cuſtodiæ hujuſmodi, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, Decretis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis

Derogatoriæ.

Erectio prædicta.

Apo-

Digitized by Google

Apoſtolicis, etiam dicto Ordini, ejuſque Superioribus, & quibuſvis aliis perſonis, & locis ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis & Decretis in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata infererentur, & exprimerentur, iiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CXCIV.

Dat. 30. Julii 1727. An. 4.

Confirmatur Decretum Congregationis Immunitatis, quod diſtributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per Reſidentiales, non comprehendantur pro ſubſidio Sedis Apoſtolicæ.

Alia hujus Conſt. 1725. Apr. 28. P. 1. decretum fuit ut proviſi de Beneficiis mediam annatam ſolverent fabricæ ſuarum reſpective Eccleſiarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. NUper a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Eccleſiaſticæ, & controverſiis Juriſdictionalibus præpoſitorum emanavit Decretum, tenoris qui ſequitur videlicet.

Decretum prædictum.

Mediolanen. Diſcuſſis in Sacra Congregatione ſuper Immunitate Eccleſiaſtica, & controverſiis Juriſdictionalibus habita ſub die 17. Junii 1727. = Infraſcriptis Dubiis, propoſitis ad inſtantiam Cleri Regularis Diœceſis, & Status Mediolani tenoris prout ſequitur, videlicet = Primo an Diſtributiones quotidianæ, quæ recipiuntur per Reſidentiales comprehendantur, & calculandæ ſint ſub onere contribuendi pro ſubſidio ex Indulto S. Sedis indicto anno 1717. = Secundo an ſit locus novæ repartitioni ex integro faciendæ ad effectum in iſta calculandi omnes, & quaſcumque diſtributiones non calculatas, & quæ uſque ab initio erant calculandæ = Tertio = An illis de utroque Clero Seculari, & Regulari competat pro rata exceſſus diminutio Taxæ & reſpective reintegratio pro quantitate ultra propriam ratam perſoluta = Eadem Sacra Congregatio ſedula de more perpenſis rationibus pro parte memorati Cleri Regularis allatis reſcripſit = Affirmative in omnibus = In quorum fidem. Datum Romæ hac die 21. Junii 1727. F. Cardinalis S. Agnetis S. de Riccis Secretarius.

Preces Cleri Regularis Mediolanenſis pro confirmatione.

§. 2. Cum autem ſicut dilecti filii Clerus Regularis Diœceſis, & Status Mediolanen. Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CXCV.

Dat. 2. Aug. 1727. An. 4.

Confirmantur reformationes quædam Conſtitutionum Ordinis Servorum B. M. V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Aug. 8. P. 3. quædam decreta fuerunt pro Tertiariis ejuſdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei Memoriam.

Exordium.

DEbitum Paſtoralis officii quo Eccleſiæ Catholicæ adſtringimur Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, illa quæ pro felici, proſperoque eorum regimine ſtatuta, ſeu ad jam ſtatutorum reformationem, & declarationem provide facta eſſe noſcuntur, ut firma, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici præſidii robore muniamus.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Priores Provinciales Provinciarum Germaniæ, & Bohemiæ Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis, quod alias dum ambæ Provinciæ præfatæ invicem unitæ reperiebantur, & unicam Provinciam conſtituebant, quædam particulares Conſtitutiones ad Regularem obſer-

Conſtitutiones prædictæ pro Provinciis præfatis, quum unitæ erant, conditæ fuerunt; ſed eiſdem diviſis, reformatæ.

ſervantiam in ejuſmodi Provinciam inducendam, inibique conſervandam conditæ tempore fe. re. Clementis PP. XI. prædeceſſoris noſtri auctoritate Apoſtolica approbatæ, & confirmatæ, ac exinde obſervatæ fuerunt; verum cum ob acquiſitionem novorum Conventuum, aliaſque juſtas, & rationabiles cauſas, ad diviſionem ejuſdem Provinciæ poſtmodum deventum ſit, & ex una duæ, altera ſcilicet Germaniæ, & altera Bohemiæ Provinciæ præfatæ erectæ, & inſtitutæ fuerint, enarratarum Conſtitutionum diſpoſitio in omnibus ſuis partibus in utraque Provincia hujuſmodi ſervari nequivit. Unde exponentes prædicti cum ſuorum reſpective Definitorum conſilio facultate moderandi, augendi, & diminuendi e dictis Conſtitutionibus, quod opportunum viſum fuiſſet, ſalva hujus Sanctæ Sedis auctoritate in eiſdem Conſtitutionibus attributa, utentes, nonnullas & ejuſmodi Conſtitutiones, ut facilius utrique Provinciæ ſic erectæ, & inſtitutæ aptarentur, ac executioni in eis demandarentur, eis nimirum declarando, mutando, & caſſando reſpective, eiſve aliquid addendo reformarunt, & alias prout continetur in Scriptura deſuper confecta, tenoris qui ſequitur videlicet.

Reformatio prædd. Conſtitutionum.

§. 2. Declarationes, mutationes, additiones, & caſſationes viſæ, & approbatæ ab Eminentiſs. ac Reverendiſs. D.D. Laurentio S. R. E. Cardinali Corſino totius Ordinis Servorum B. M. V. Protectore in Conſtitutionibus Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. ſpecialem modum vivendi in Germania profitentium. = In capite 1. n. 10. additum eſt, idem Ave Maria uſque ad verbum Jeſus incluſive dicatur etiam a Patribus Concionatoribus antequam in Cathedra Crucem faciant. In Cap. 2. num. 1. poſitum eſt, Cæremoniale noſtrum num. 5. poſitum eſt, noſtris neceſſitatibus num. 8. additum eſt, ita tamen ut diebus ferialibus ultra quadrantem poſt quintam non protrahatur, & ſi Completorium cum Salve Regina, & Litaniis choraliter, vel figuraliter decantandis ante quintam finiatur, habeatur tamen brevis recollectio per medium quadrantem ultra quintam: eadem oratio mentalis per dimidium horæ ſpatium habeatur poſt Matutinum diei perſoluta, veruntamen ultra tertium quadrantem ad ſecundam nunquam protrahatur. Num. 9. Additum eſt, & Beati Aleſii Confeſſoris. Num. 10. additum eſt de nomine, & conceptione B. M. V. & num. 11. additum eſt, & B. Aleſii = In Cap. 3. num. 1. poſitum eſt, cum aliquis ex noſtris Fratribus has Conſtitutiones profitentibus. num. 5. poſitum eſt eadem hæc ſuffragia pro defunctis noſtris Fratribus in Germania ſtatuta, fiant etiam pro Fundatoribus, eorumque Conthoralibus pro tempore erectæ fundationis in vivis exiſtentibus, & Fundatricibus intra Provinciam. num. 6. poſitum eſt, Vicariis Generalibus, & Prioribus Provincialibus noſtris. Num. 7. poſitum eſt pro fratribus aliarum Provinciarum, uti, & pro ſororibus intra Provinciam exiſtentibus, & additum eſt pro quolibet una Miſſa, & ante Miſſam cum dicitur pro fratribus aliarum Provinciarum unum Nocturnum cum Laudibus Defunctorum. Num. 8. poſitum eſt Fratribus noſtris has Conſtitutiones profitentibus, & num. 14. poſitum eſt, noſtrorum Fratrum.

(Margin: Addenda in Cap. I. — Et Cap. II. — Et Cap. III.)

Delenda in Cap. IV. & addenda;

§. 3. In Cap. IV. num. 2. deleta ſunt illa verba, pollice dextro num. 18. additum eſt, quod idem de lectore menſali intelligendum eſt excepta lectione Sacræ Scripturæ. num. 26. poſitum eſt, extra loca vero Provinciæ additum eſt, Ordinem Inſtituti Noſtri. In Cap. V. num. 4. poſitum eſt primævam noſtram conſuetudinem in Cap. VI. num. 4. deletum eſt, an inſuper cujus Conventus filii futuri ſint. Num. 5. poſitum eſt, ſe adhoc fideliter præſtandum in conſcientia obligatos, & num. 11. poſitum eſt, ex primæva pia noſtra conſuetudine. In Cap. VII. num. 2. poſitum eſt, a ſe deputandum, & num. 7. poſitum eſt, pro iis ſtatutarum In Cap. VIII. num. 8. poſitum eſt præſcriptum in Cæremoniali noſtro, & deleta ſunt hæc verba, obſervantiæ Germanicæ, atque additum eſt, necnon ſecundum Conſtitutiones Servorum B. M. V. pro tota Germania ſpecialiter approbatas. num. 10. poſitum eſt, Provincia N. & item Conſtitutionum harum. Num. 15. deletum eſt, & niſi abſoluta neceſſitas aliud poſtulaverit, quod ad id muneris omnino ab eorum lectione diſtincti, neque alio quopiam officio occupati, ne a cura, & præſentia ſuorum quocumque prætextu impediatur, atque de eo, illorumque educatione pariter omnia intelligantur, quæ ſupra Cap. VII. de Magiſtro Novitiorum, & Novitiis ſtatuta ſunt, & additum eſt, quibus Magiſter Novitiorum, in abſentia vero Magiſtri Priori locali in omnibus ſubſint. Num. 17. deletum eſt, in obſervantia noſtra profeſſionem. In Cap. X. num. 2. additum eſt, vel Profeſſorium. In Cap. XI. n. 4. deletum eſt cum Juramento, & additum eſt, onerata deſuper eorum conſcientia dandum. Num. 6. poſitum eſt, examinari poſſunt. In Cap. XII. num. 1. deletum eſt prout Capite præcedenti de promovendis ad Ordines præſcriptum eſt num. 2. deletum eſt, & non ultra, donec iterum examinentur, & cum præfatis duplicibus teſtimonialibus ſibi iterum præſententur, exceptis Lectoribus, & Conſtitutionibus, etiam ordinariis, quibus poſſit abſolute licentia concedi, Patres autem, qui quinquageſimum annum excedunt, poterunt eximi a novo examine ſi tamen alias reperti fuerint idonei, & additum eſt, ad triennium tantum. Illi autem Patres Confeſſarii, & qui Theologiam ſpeculativam non abſolverunt, ſi reperti fuerint fructuoſe tempus non impendere ſtudio caſuiſtico. Item illi Theologi, qui licet tribus annis in Theologia permanſerint, attamen exigua, ſive per publicas diſputationes, ſive per examen ex omnibus Materiis inſtituendum dedere profectus ſui ſpecimina, debent tempore Viſitationis, vel alias a Provinciali, Socio Provinciali, & uno, vel pluribus Examinatoribus Provinciæ, ſi adſint denuo examinari, quando invenientur minus idonei pro excipiendis Confeſſionibus, tunc Provincialis dictos negligentes pro qualitate culpæ, & negligentiæ puniat.

(Margin: In Cap. V. — Addenda in Cap. VII. — Addenda & delenda in Cap. VIII. — Idemque in Cap. XI. — Pariter in Cap. XII.)

Addenda, & delenda in Cap. XIII.

§. 4. In Cap. XXIII. num. 2. poſitum eſt videant, ut adminus ſemel intra Menſem (ſi commode fieri poteſt) privatam diſputationem habeant. Num. 8. deletum eſt cum Juramento, Item deletum eſt ſigillatim cum Juramento, & additum eſt ſingillatim Prior, & Patres Diſcreti, vel ii, qui ſteterint loco Diſcretorum in eo Conventu, in quo is ante reſederit ſaltem per Annum onerata ſua conſcientia. Num. 13. poſitum eſt proprius Lector præſideat, & deletum

eſt, & non alius. Num. 15. deletum eſt cum Juramento, & additum eſt onerata ſua conſcientia.

Idemque in Cap. XIV.

In cap. XIV. Num. 2. poſitum eſt, qui idoneitatis ſuæ teſtimonium non habuerit, & deletum eſt juratum. Item poſitum eſt, in Refectorio Themate ab iis tantum triduo ſibi ante aſſignato, teſtimonium quoque vitæ, ac morum, prout ſupra de approbandis Lectoribus præſcriptum eſt, habere teneatur. Num. 3. mutata eſt dictio *ordinarie*, & appoſita eſt *regulariter*. Num. 6. additum eſt, ſcandalo offenderit nimis familiariter cum improbis converſando, vel ludendo, vel blaſphemando munere prædicandi careat per quinquennium, & deletum eſt, munere prædicandi in perpetuum careat. Num. 7. poſitum eſt ſub pœna arbitraria Provincialis.

Pariterque in Cap.XV.

In Cap. XV. Num. 2. additum eſt, proprii lectores tantum. Item deleta eſt dictio *rigoroſiſſime*, & appoſita *rigoroſe*. Num. 3. poſitum eſt, vocem tam activam, quam paſſivam habere poſſint, adeoque ipſis in nullum prorſus detrimentum de reliquo cedat, additi ſunt ex cap. 31., & cap.42. atque huc translati ſequentes duo numeri, videlicet. Num. 4. Nihilominus Lectores, & concionatores habita ratione ſuorum laborum, qui per decem Annos actualiter legerint Theologiam ſpeculativam, aut Philoſophiam, aut utramque ſimul, & Concionatores, qui per idem tempus concionati fuerint, ſive, qui partem docendo, partim concionando decennium expleverunt, licet poſt tranſactum decennium Lectores ejuſmodi lectioni; & Concionatores concioni amplius non incombant, gaudeant privilegiis vocis activæ, & paſſivæ in Capitulo Provinciali, ita tamen, ut tam Lectores, quam Concionatores inter ſe mutent vices, videlicet, ut ex lectoribus decennalibus unus tantum mutando vices ſingulis trienniis ad Capitulum Provinciale comparere poſſit ut Vocalis, & numerus quintus. Similiter cum honor Religionis, vel maxime dependet a Lectoribus, & Concionatoribus, hinc Patres Lectores actuales Philoſophiæ, & Theologiæ Scholaſticæ uti, & Concionatores Ordinarii indiſcriminatim cenſeantur digni iſto favore, & quævis Conventuum diſcretoria ingredi, & in iis ſuffragium ferre valeant.

Necnon in Cap.XVII.

§.5. In cap. XVII. num. 7. additum eſt, facta deoſculatione Sancti habitus, & deinde Menſæ ſurgant. Num 8. deletum eſt, privatis obſervantiæ noſtræ, & poſitum eſt privatis noſtris.

Et Cap.XVIII

In cap. XVIII. num. 4. poſitum eſt, ſine conſenſu Provincialis pro tota familia pro particulari autem perſona ex rationabili cauſa poſſit Prior, etiam in his jejuniis diſpenſare.

Ac in Cap. XIX.

In Cap. XIX. num. 11. deletum eſt, poſſintque in itineribus eſſe nigri coloris, & additum eſt, albi, vel nigri coloris pro ut Provinciæ fert conſuetudo. Additus eſt, integer numerus 18. prout ſequitur, ne autem Superiores Conventuum totum onus inſtruendorum rite veſtiariorum ſuis ſucceſſoribus relinquant & conſequenter his incumbant, cum modica Conventuum Oeconomia, ejuſmodi grave onus portare, idcirco hunc in finem injungitur omnibus ſuperioribus localibus, ut quolibet anno pro cujuſvis Religioſi noſtri veſtimentis tam exterioribus, quam interioribus, & pileis, computando omnia tam ad Sartoriam, tum ad Sutoriam quomodolibet ſpectantia ex taxa ordinaria pro victu, & veſtitu cujuſvis Religioſi pro Conventibus determinate ad minimum viginti Floreni applicentur. Quod ſi hac parte ſuperiores locales negligentes inventi fuerint, rationes generales ad capitula, vel literæ quotannis mittendæ ab officialibus conventuum nequaquam ſubſcribantur, nec a Diffinitorio approbentur, unde Provincialis ex officio provideat, & ejuſmodi tranſgreſſores pro modo culpæ puniat. In Cap.XXI. num.5. poſitum eſt, in concedendo ſecundo exitu, ſi debito reſpectu Superiori locali id inſinuaverit. Num.10. poſitum eſt, arma cujuſcomque generis non habeantur præſertim in Civitatibus, & Oppidis, in locis tamen ſolitariis, & periculo deprædationis ſubjectis haberi poſſint, ita tamen, ut non in Cellis Patrum aut Fratrum, ſed in loco aliquo ſpecialiter deputato occluſa aſſerventur, & cuſtodiantur. In Cap.XXIV. num.9. deletum eſt, vel pœna privationis officii; In cap. XXV. n. 1. poſitum eſt, Prior Generalis ex Provinciis Noſtris eligibilis ſit ex iis, qui juxta Cap. XV. n. 2. examinati, & approbati fuere num. 7. poſitum eſt, a Nobis in Germania habeat annuatim ſaltem viginti duo ſcuta argentea Romana, & ſi ad Capitulum, aut diætam Provincialem, ad viſitandum, aut quacumque ex cauſa ad aliquem ex noſtris Conventibus venerit præter expenſas ad agendum poſt Provincias noſtras iter neceſſarias, quibus pro filiali in Patrem ſuum obſervantia tam pro eo, quam pro ſuis Sociis, Provinciæ noſtræ omni adjumento non deerunt per totum tempus, quo inter nos immorari dignabitur, omnia ei, ac ſociis pro dignitate ſubminiſtrentur, nec eidem decet minora cultus, charitatiſque ſigna Patri exhibere, quam noſtrarum Provinciarum filiis exhibeamus. Num.14. poſitum eſt, in locum Defuncti Generalis extra Provincias noſtras & item, ſi autem contingat in Provinciis noſtris.

Item in Cap.XXVI.

§.6. In Cap.XXVI. num.1. poſitum eſt Procurator Ordinis in Romana Curia ex Provinciis noſtris eligibilis ſit ex iis qui juxta dicta Cap.XV. num.2. examinati, & approbati fuere. Num.8. poſitum eſt, Prior Provincialis in hiſce noſtris Provinciis num. 10. poſitum eſt, aliquis extra Provincias num. 12. deletum, & nihil aliud num.15. poſitum eſt, & ſi is fuerit Theologus ex examinatis, & approbatis, aſſumat ſibi Pro-ſocium Definitorem Provincialem

Addenda in Cap.XXVIII.

in Cap.XXVIII num.6. poſitum eſt uſque ad futurum Capitulum Provinciale quartum Definitorem Provincialem.

Delenda, & addenda in Cap.XXIX.

In cap.XXIX. num.1. deletum eſt, cum noſtra Germanica obſervantia, & additum eſt cum ordo noſter in Germania. Item deletum eſt quælibet hujus obſervantiæ Provincia, & poſitum eſt quælibet Provincia.

Idemque in Cap.XXXI.

In Cap. XXXI. num. 1. additum eſt, Concionatores, tam decennales, quam actuales num.2. additum eſt, qui ſic partem legendo partim prædicando decennium abſolverunt, & deletum eſt, uti, & illi, qui poſt ſex ſaltem annos ſic legendo, aut prædicando tranſactos ad Vicariatum Generalem, Provincialem, Socialem, Procuraturam Provinciæ, Prioratum, Magiſterium Novitiorum, aut Juvenum profeſſorum aſſumpti in eo reliquum tempus decennii compleverunt.

Et in Cap. XXXII.

In cap. XXXII. num.2. deletum eſt de ſexennio in ſexennium, & poſitum eſt unde, vel unaquæque ex hiſce noſtris Germaniæ Provinciis ſuum peculiarem habeat Vicarium Generalem conſtituendum a Generali

ex

ex ſibi præſentatis, vel liberum ſit Generali vices ſuas Provincialibus reſpective committere, prout neceſſitas, aut commodum poſtulaverit. Eligendus vero in Vicarium Generalem omnes qualitates habeat, quæ ſupra pro Provinciali requiſitæ ſunt. Num. 3. poſitum eſt, informet ergo Diffinitorium Provinciale cujuslibet Provinciæ ſuper qualificatis, & a ſe præſentatis Generalem, & de eo, qui ab illo deputatus fuerit, omnia intelligantur, quæ in his Conſtitutionibus de Priore Generali dicuntur, cumque munus, & onera ipſius Generalis portet, etiam (ſi tamen diſtincta a Provinciali Perſona fuerit) locum ejuſdem ubique durante officii ſui tempore teneat, poſſitque ea omnia agere, quæ facere poſſit ipſe Generalis, ſi adeſſet, niſi ab eodem auctoritas ei fuerit reſtricta. Num. 4. additum eſt, habeat autem (ſi a Provinciali ſit diſtincta Perſona) ſigillum triplex. Item deletum eſt per Germaniam, & additum eſt, per Provinciam. Num. 5. poſitum eſt, & in aliis locis ſuæ Provinciæ ſerventur, & item poſitum eſt, vel ex ærario publico ſuæ Provinciæ. Num. 6. poſitum eſt concedere facultatem Fratribus ex ſua Provincia abeundi, & item poſitum eſt, Fratres etiam, qui modum vivendi pro Germania ſpecialiter approbatum non ſunt profeſſi, ordinari non permittat ſine Generalis, vel ſuorum Provincialium Dimiſſoriis, niſi ſaltem per annum ſub illo vixerint. Num. 7. additum eſt, ſimulque acceſſum habeat ad omnia Provincialia Capitula, non tamen ingreſſum ad Diffinitorium.

Addenda in Cap. XXXIII. §.7. In Cap. XXXIII. Num. 3. additum eſt ratiocinia ſcrutentur, libros quoque Sacriſtæ, num miſſis perpetuis fundatis, atque etiam manualibus ſatisfactio fuerit præſtita ex integro perquirant. Num. 4. additum eſt, poterunt (ſervato tamen ordine correctionis fraternæ) Prælato revelare. In Cap. XXXV Num. 1. poſitum eſt, Breviarii Romani Reformati, & Caremonialis Noſtri. Num. 2. additum eſt, qui arma quæcumque intra ſepta Monaſterii retinet (quod tamen ita intelligendum, ſicut animadverſum eſt Cap. XXI. num. 10.) aut itinere. In Cap. XXXVIII. Num. 4. deletum eſt, eumque carceri includat uſque ad mandatum Provincialis, quod generaliter occurrente quocumque exceſſu gravioris, aut graviſſimæ culpæ, obſervet, & additum eſt, Provinciali denunciet, interim tamen (ſi res viſa fuerit præſentaneum remedium poſtulare) de conſilio Diſcretorum delinquentem carceri mancipet, aut in Monaſterio releget, prout neceſſitas, aut ſcandalum poſtulaverit. In Cap. XL. Num. 2. deleta eſt dictio *Tyrolis*, & appoſita *Germanicæ*. Num. 6. poſitum eſt, quempiam ex provinciis noſtris compellere. In Cap. XLI. Num. 1. poſitum eſt, Vicarios Generales Noſtrarum Provinciarum, Provinciales Num. 3. poſitum eſt ſecundum Cæremoniale noſtrum. In Cap. XLI. Num. 2. poſitum eſt, Lector item, & Concionator decennalis juxta dicta Cap. XV. Num. 4. & Num. 7. poſitum eſt, quorum primi duo ſint Theologi, ex examinatis, & approbatis. Item deleta ſunt omnia verba contenta ſub Num. 8. Num. 31. olim 32. poſitum eſt, Deffinitoribus quoque perpetuis, Lectore, & Concionatore ex communi Provinciæ ærario deleta ſunt omnia verba contenta ſub Num. 33. qui olim erat 34. In Cap. XLIII. Num. 24. deletum eſt, aut in Conſtitutionibus obſcura declaranda. In Cap. XLIV. Num. 1. poſitum eſt, ſuper his impetratæ apud Nos omnino, & Num. 3. poſitum eſt, ſtatuta facienda videantur Provincias noſtras, aut earumdem ſtatum concernentia, id non fiat, niſi Patres noſtri in Capitulis ſuis Provincialibus per majora vota.

Et in Cap. XXXV. · Delēda & addenda in Cap. XXXVIII. · Et in Cap. XL · Addenda in Cap. XLI. · Addenda, & delenda Cap. XLII. · Delenda in Cap. XLIII. · Addenda in Cap. XLIV.

Preces Priorum Provincialium. §.8. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes præmiſſa, quæ per Ven. Fratrem Noſtrum Laurentium Epiſcopum Tuſculanum S.R.E. Cardinalem Corſinum nuncupatum ejuſdem Ordinis apud Nos, & Sedem prædictam Protectorem juſſu noſtro reviſa, & approbata fuerunt, ut præfertur, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio roborari plurimum deſiderent: Nos eoſdem Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommmunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, & attenta relatione ſuper præmiſſis a memorato Laurentio Epiſcopo Cardinale, & Protectore Nobis facta, ſupradictarum Conſtitutionum reformationem, confectamque deſuper ſcripturam præinſertam cum omnibus, & ſingulis in ea contentis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Iuris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Confirmatio Reformationis relatæ.

Clauſulæ. §.9. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac in eis contenta quæcumque ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat: & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die II. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

CXCVI.

Dat. 4. Aug. 1727. An. 4.

Confirmantur quædam Decreta Diffinitorii Generalis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemp. Capt. Congregationis Hiſpaniæ pro bono Regimioe Provinciarum dictæ Congregationis.

De confirmatione quorumdam decretorum Capituli Gen. pro bono Regimine ejuſdem Ord. vid. Clem. XI Conſt. ed. 1703. Aug. 3. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. MIlitantis Eccleſiæ Regimioi per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum noſtrorum ſoffragio præpoſiti, illa quæ pro felici Chriſtifidelium ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimi obſequiis mancipatorum directione provide conſtituta eſſe dignoſcuntur libenter cum a Nobis petitur Apoſtolico munimine roboramus.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis noper fecit dilectus filius Michael a S. Joſepho Congregationis Hiſpaniæ, de mandato expreſſo Diffinitorii Generalis Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Ordiois Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Romana Curia Procurator Generalis, quod die 13. Menſis Septembris Anni proxime præteriti in Seſſ. VII. dicti Diffinitorii Matriti Toletan. Diœceſis babita pro bono Regimine Provinciæ Sancti Joachimi, & quarumcumque aliarum Provinciarum Congregatioois bujuſmodi in poſterum erigeodarum unanimiter, & conformiter ſtabilita, & ordinata fuerunt quædam Decreta, teooris, qui ſequitur, videlicet.

Decreta prædicta Diffinitorii Generalis præfatorumFratrum. Decretum I. §.2. Primo quod in prænominata Provincia S. Joachimi perpetuis futuris temporibus ſint unus Provincialis, & alii duo ſucceſſuri in defectum Priorum, ac unus Redemptor Provincialis, & unus Provinciæ Procurator. II. Secundo quod in ſupradicta Provincia celebretur Capitulum Provinciale de Triennio in Triennium Sabato aote quartam Dominicam poſt Paſcha. III. Tertio. Quod Capitulum Provinciale hujuſmodi celebrari incipiat ab anno 1730. IV. De eligendis Diffinitoribus Provincialibus. Quarto. quod in Diffinitorio Generali congregando immediate poſt obteotam a S. Sede harum diſpoſitionum confirmationem Diffinitorium Generale eligat ſupranomiuatæ Provinciæ novos, ſive primos Diffinitores Provinciales ejuſdem Provinciæ, & duos actuales Socios, qui cooformiter ad ea, quæ io Noſtris Conſtitutionibus ſtabiliuntur, ſint etiam Miniſtri actuales, ac demum duo Socios io defectum Priorum, qui eligi poſſiot, licet non ſint actu Miniſtri, & qui ſucceſſive unus poſt alium ſubintrent, & ſuppleant vicem cujuſcumque habentis vocem activam in Capitulo Provinciali, caſu quo tam brevi temporis decurſu nequierit alias eligi qualiter de Sociis Generalibus in defectum reſpective ſtatuitur ad Capitulum Generale. V. Qui in Capitulo Provinciali celebrando debeant habere vocem activam. Quioto quod ad primum Capitulum Provinciale ſupradictæ Provinciæ celebrandum anoo 1730. concurrant vocem activam habentes; Primo tanquam Præſes Capituli Miniſter Generalis Ordinis, vel qui ex dicta Provincia eligatur Præſes Capituli a dicto Miniſtro Generali. Secundo Diffinitor Geoeralis totius Ordinis, qui in Capitulo Generali immediate prætento exortis de Regno Poloniæ electus fuerit. Tertio Pater Provincialis, qui ſpirat, & electus fuerit in Diffinitorio Geoerali. Quarto quatuor Diffinitores Provinciæ, qui electi pariter fuerint in dicto Diffiuitorio Generali, quorum Officium ſpirat in dicto Capitulo Provinciali, in quo præcedent juxta ordinem eorum electionis facta in prædicto Diffinitorio Generali: Hos ſequentur Miniſtri actu Socii ſervautes, etiam Ordinem ipſorum electionis factæ in dicto Diffinitorio Generali: Poſt quos ſequentur primo Redemptor, deinde Procurator Provinciæ, & hi duo eligendi ſunt in Diffinitorio Generali anni 1728. poſteriori nimirum Capitulo Generali ejuſdem Anni, ad quod ſpectat illorum electio quemadmodum uſque hodie obſervatum fuit, & iſtorum Officium ſpiret prædicto Anno 1730. poſt celebrationem Capituli Provincialis.

VI. De celebratione Capituli ejuſdem de triennio in triennium, deque electionibus in eo faciendis. §.3. Quod ut Capitulum Provinciale perpetuis futuris temporibus celebretur de trieonio in triennium in dicta Provincia S. Joachimi, atque in eo fiant electiones ad Capitulum Provinciale ſpectantes, quemadmodum, & illæ, quæ ad Diffinitorium immediatum Capitulo Provinciali attinent, ideoque vacent, & ſpirent in prædicto Capitulo Provinciali celebrando Anno 1730. omnes prælationes, & omnia Officia tam illa, quæ collata fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quam quæ proviſi fuerint in Capitulo Generali celebrando Anno 1728., necnon Officia Redemptoris, & Procuratoris Generalis, quæ juxta Noſtri Ordinis Conſtitutiones provideri debent in diffinitorio Generali immediato Capitulo Generali prædicto. VII. Quod pro hac unica prima vice ſupradictum Capitulum, & Diffinitorium Provinciale poſſint reſpective unumquodque reeligere, & providere in eiſdem Officiis, prout melius expedire ipſis videatur, illos, qui per duorum Annorum ſpatium tantum prælibata officia exercuerint. VIII. A prædictis vocalibus qui eligendi. Quod ſupramemorati undecim Vocales convocati literis Præſidentis Capituli Provincialis inſimul congregati in Domo Capitulari cum conſilio, & aſſenſu Miniſtri Generalis pro nunc, & in futurum cum conſilio, & aſſenſu Miniſtri, aut Commiſſarii Generalis eligant Provincialem, & quatuor Deſinitores Provinciæ, qui inter ſe ſervabunt ordinem propriæ electionis in præcedendo, necnon eligant omnes Miniſtros Provinciæ, & Mioiſtros actu Socios, qui quidem eligentur ex jam electis. Mioiſtris ita quod prius eliganiur Miniſtri omnes, & poſtea ex Miniſtris jam electis, electione diſtincta, & poſteriori eligantur Socii actu Miniſtri, poſt quos eligantur Socii in defectum, qui noo ingrediantur in Domum Capitularem, ſed commorantes in aliis Domibus proximis Domui Capitulari, præſto ſint ad ſuppleudum defectom cujuſcumque undecim Capitularium, ita quod primus Socius in defectum primo ſubintret, & ſuppleat, & ſecundus Socius in defectum ſecundo loco ſuppleat, & ſubintret, nec tamen ſupplebunt, aut ſubintrabuot in qualitate, aut auctoritate deficientium, ſed ſolummodo ad complendum, & integraodum numerum undecim Vocalium. IX. Quod novum deſioitorium Provio-

ciale

ciale electum in ſupradicto Provinciali Capitulo
nigris, & albis fabis eliget Redemptorem, &
Priorem, & Chroniſtam Provinciæ atque Re
demptori, & Priori Generali legalem facultа-
X. tem impartiatur. Quod in Capitulo Generali
celebrando anno 1728. ex ſex Diffinitoribus Ge-
neralibus, qui eligi debent ex toto Ordine eli-
gatur unus, qui ſit filius Provinciæ Sancti Joa-
chimi.

XI. §.4. Quod ſupradictum Capitulum Provin-
ciale poſſit facere ſtatum, & ordinationes reſpi-
cientes bonum particulare prædictæ Provinciæ,
dummodo in nullo contrarientur bono regimi-
ni, & rigoroſiori obſervantiæ noſtri Inſtituti in
XII. prædicta Provincia. Quod in caſu, quo Mini-
ſter Generalis nominet, & deſignet Præſidem
Capituli Provincialis, aliquem ex alio quovis
titulo vocalem, tunc Miniſter Domus Capitu-
laris habeat votum in Capitulo Provinciali.
Quod ſi Miniſter ille fuerit ex Sociis actualibus,
tunc ſuccedat, & habeat ſuffragium in Capitu
lo, qui primus electus fuit Socius in defectum.
XIII. Quod in caſu, quo poſt triennium ſcrutinium
diſcordia ſuffragiorum electionem non perfece-
rit, eo ipſo habeatur tanquam legitime electus
antiquior in Ordine, pro qua ſteterit pluralitas
votorum, licet excedatur ab alio minus anti-
XIV. quo in numero ſuffragiorum. Quod novum
Diffinitorium Provinciale poſt Capitulum Pro-
vinciale immediate congregetur, & eligat Re-
demptorem, Procuratorem Generalem, &
XV. Chroniſtam. Quod Diffinitorium Provinciale
congregetur de ſemeſtre in ſemeſtrem in Domo,
quam deſignabit de uno in aliud Diffinitorium,
XVI. Ex quibus congregandis Definitorium Provinciale. ſive Congregationem. Quod Diffinitorium
Provinciale congregari debeat ex P. Provinciali
Præſidente, & ex quatuor Diffinitoribus Pro
vincialibus, qui omnes Deciſivum ſuffragium
habeant, & inſimul poſſint admittere renuncia-
tiones, & facere electiones, & ordinationes,
& omnia illa reſpective ad dictam Provinciam,
quæ Diffinitorium Generale facere poteſt re-
XVII. ſpective ad totum Ordinem. Quod ſupradictum
Diffinitorium Provinciale debet facere electio
nes officiorum vacantium tam ante celebratio-
nem Capituli, quam poſt illius celebrationem
intra ſex Menſium ſpatium, quas ſi omiſerit,
eo ipſo jus eligendi devolvatur ad Diffinitorium
XVIII. Generale. Quod Provincialis, quoties illi bene
viſum fuerit poſſit congregare Diffinitorium
ultra, & præter binam regularem Diffinitorii
Congregationem ſingulis annis fieri ſolitam.
XIX. Electiones in Capitulo factæ confirmandæ a Deffinitorio. Quod Præſes Capituli Provincialis, & Pater
Provincialis, & Diffinitor Generalis ſi adfue
rit, necnon Diffinitorium Provinciale debent
confirmare omnes, & ſingulas electiones in Ca
pitulo Provinciali factas, excepta tamen electio-
ne P. Provincialis, quæ a toto Capitulo Provin
ciali confirmanda erit.

XX. §.5. Quod Diffinitorium Provinciale con-
XXI. firmet electiones, quas fecerit. Quod in caſu
diſcordiæ ſuffragiorum Diffinitorii Provincialis
poſt trinum ſcrutinium obſervetur, quod in
ſimili ſtabilitum eſt pro Capitulo Provinciali.
XXII. In caſu vacationis, Provincialis eligendus a Deffinitorio, qui perduret uſque ad Capitulum. Quod ſi renunciationis Mortis, vel promotio-
nis cauſa contingat a Diffinitorio eligi Provin-
cialem, is in officio ſub nomine Miniſtri Pro-
vincialis perduret uſque ad immediatum Capi-
tulum Provinciale, & ſuum munus ſtatim ab
electione exerceat, præſtito tamen prius jura-
mento, quod ſi per tempus licuerit, oſtendet
Diffinitorio Provinciali confirmationem Mini-
ſtri Generalis. Quod qualitas, & graduatio re- XXIII. Quæ qualitas requiratur pro habituris vocem paſſivam.
quiſita in habituris vocem paſſivam Provincialis
Miniſtri, Redemptoris, & Procuratoris Gene-
ralis in dicta Provincia ſit, quæ exigitur a Con-
ſtitutionibus Generalibus Ordinis, hoc excepto,
quod circa vocem paſſivam Diffinitoris Provin-
cialis ſufficiat graduatio, & qualitate exacta pro
illis eligendis in Miniſtros. Quod in vacatione XXIV. In vacatione officiorum obſervetur illorum incompatibilitas.
officiorum obſervetur illorum incompatibilitas,
& non repetitio, ſive reelectio in iiſdem officiis
ad tenorem Conſtitutionum Noſtri Ordinis,
quod etiam intelligendum eſt de Diffinitoribus
Provinciæ conformiter ad ea, quæ diſpoſita ſunt XXV. Quid obſervandum in vacatione Provincialatus.
pro Diffinitoribus Generalibus. Quod in vaca-
tione Provincialis, obſervetur quidquid diſ
poſitum reperitur in Conſtitutionibus Noſtri
Ordinis, excepto, quod in caſu defectus, vel
impedimenti ob aliud officium Provincialis præ-
deceſſoris, aut in illius abſentia, ac in caſu de-
fectus, vel impedimenti Diffinitoris Generalis
aſſumet Provinciæ gubernium Diffinitor Pro-
vincialis Prior, qui in Domo reperiatur. Quod
Diffinitorium Generale ſingulis trienniis de Dif- XXVI.
finitorio Provinciali legitimam facultatem ad
cauſas Criminales in forma opportuniori. Quod XXVII.
Diffinitorium Generale de his, quæ ad ipſum
privative pertinent, vices ſuas Diffinitorio Pro-
vinciali committat, prout magis expedire illi
videatur. Quod Miniſter Generalis de his, quæ XXVIII.
ad ipſum privative ſpectant, nec differri judica-
verit opportunum, vices ſuas Provinciali com-
mittet.

§.6. Quod in caſu vacationis officii Provin- XXIX. Qui convocare debet ad electionem in caſu vacationis Provincialis, vel alicujus Deffinitoris.
cialis, vel alicujus Diffinitoris Provinciæ, Dif-
finitor Generalis convocet ad electionem, &
præſideat ſi fuerit in Provincia, & Diffinitore
Generali abſente, convocet ad Provincialis, &
in hujus defectu Diffinitor Provincialis dignior,
ita quod in caſu abſentiæ Diffinitoris Generalis,
debent ad electionem convocari omnes quatuor
ſuperſtites, nimirum quatuor attinentes ad Dif-
finitorium. Quod ſi abſens, vel cujus eſt va-
catio fuerit Provincialis, convocandus eſt etiam
cum ſuffragio ad electionem Socius Provinciæ
Prior. Quod quæcumque ordinantur tam de XXX. Declaratis ſuper quædam ſuperius ordinata.
præſidentia, Capitulorum Provincialium, quam
de deſignando Præſide eorumdem per Mini-
ſtrum Generalem intelligantur obſervanda, uſ-
que dum Sedes Apoſtolica concedat Ordini No-
ſtro bipartitionem ad inſtar, illiuſque datur in
Religione S. Franciſci, nam tunc iſta ſpectabunt
ad Commiſſarium Generalem electum ab illis
Provinciis, quarum non ſit Miniſter Generalis.
Quod præcedentia diffinitorum Provincialium XXXI. De præcedentia Deffinitorum.
tam intra, quam extra Diffinitorium in propria
Provincia cenſeatur, & obſervetur conformiter
ad illa quæ noſtræ Conſtitutiones diſponunt pro
Diffinitoribus Generalibus hoc uno excepto,
quod Diffinitor Generalis præſens præcedat
quemcumque Diffinitorem Provincialem.
Quod Miniſtro Conventuali abſente, regimen XXXII. Ad quem pertineat regimen Provinciæ, abſente Miniſtro Conventuali.
Conventus pertineat ad Diffinitorem Provinciæ
quemadmodum juxta Noſtras Conſtitutiones
pertinet ad Diffinitorium Generale, excepto
dumtaxat caſu, quo Diffinitor Generalis præ-
ſens inveniatur in Conventu, nam tali caſu
perprius attinebit regimen ad Diffinitorium Ge-
nerale ſecundum eaſdem Conſtitutiones.

Quod

XXXIII. A quo acci pienda benedictio. Quod enm in Conventu adeſt Provincialis, aot Diffinitor Generalis debent accipere benedictionem, & Socium a Provinciali; & hoc abſente a Diffinitore Generali, & in utriuſque abſentia a Miniſtro Conventuali, qui licentiam denegare noo valeat, & in caſo, quo per abſentiam Miniſtri præſit in Conventu Vicarius, qui præceditur etiam illo eventu a Diffinitore Provinciali, iſte poterit exire nulla petita benedictione, & aſſociare quem ex Religioſis maluerit, dummodo non ſit Officialis Conventus, qui de aliis re-
XXXIV. De viſitandis Diffinitoribus. bus curare teneatur. Quod Provincialis in fine ſui trienoii, & ante Capitulum viſitet Provinciæ Diffinitores, inquirendo de iis, quæ eorum perſonas, & mores concernunt, & novom Diffinitorium Provinciale viſitet præteritos Diffiuitores Provinciales in ſpectantibus ad Diffinitorum Officium.

XXXV. §.7. Quod ſi novum Diffinitorium id præcipiat, Pater Provincialis ſuum prædeceſſorem viſitare teneatur caſu, quo remaneat ſubjectus, & niſi fuerit prius viſitatus intra Triennium a Miniſtro Generali, vel ab illius vices ſpecialiter habenda. Et talis viſitatio facienda eſt tam de ſpectantibus ad perſonam præfati Provincialis, quam de concernentibus officium Provincialatus, & remittenda eſt Diffinitori Generali illius Provinciæ, ut illam præſeotet in Diffinitorio
XXXVI. Generali. Quod Miniſter Generalis ad inſtantiam Diffinitorii, aut majoris partis illius, ſive ad inſtantiam ſex Provinciæ Miniſtrorum poſſit dirigere & nominare Viſitatorem ſpecialem, qui erit ſemper aſſumendus de Religioſis filius illius Provinciæ, niſi inſtantia, vel petitio talis Viſi-
XXXVII. tatoris contrarium poſtulet. Quod Diffinitoribus actualibus & præteritis Provinciæ fieri debeant in ſua Provincia eademmet ſuffragia conſtituta
XXXVIII. Iu obtinendis officus filii Provinciæ præferantur. pro Diffinitoribus Generalibus. Quod, ut poſſint obtinere officia Provinciæ reputeotur illius filii non ſolum in ea profeſſi, ſed etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem in Provinciam functi ſuot aliquo officio, aut præſtiteruot in illa Conventuales, necoon illi, quos Mioiſter Generalis in tali Provincia incorporaverit conformiter ad Noſtras Conſtitutiones, quod ultimum non niſi raro, & ex gravi cauſa utique fiat.

Preces Procuratoris Generalis. §.8. Cum antem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat prædictus Michael Procurator Generalis Decreta hujuſmodi quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, confirmationis noſtræ patrocinio commoniri ſummopere deſideret. Nos ipſius Michaelis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis in-
Confirmatio relatorum Decretorum. clinati, Decreta præinſerta a memorato Diffinitorio Generali ſtabilita, & ordinata, ut præfertur, cum omnibus, & ſingulis in eis cootentis auctoritate Apoſtolica, tenore præſeotiom coofirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qoi deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§.9. Decernentes eaſdem præſentes literas Clauſulæ. ſemper firmas; validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & Integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarom Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſti- Derogatoriæ. tutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Congregationis, & Provinciæ, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatotis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & ionovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.11. Volumus autem, ut earumdem præ- Fides habenda transumptis. ſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ muoitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam io Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die IV. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno Quarto.

CXCVII.

Eriguntur decem Conventos Fratrum Ordinis Sanctiſſimæ Ttrinitatis Redemtionis Captivorum in Novam Provinciam. Dat. 14. Aug. 1727. Ann. 4.

Nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus ejuſdem Ord. erecta fuit alia hujus Conſt. ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcroſancti Apoſtolatus officium humilitati Procemium. noſtræ per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum noſtrorom ſuffragio commiſſum ſalubriter exequi adjuvante Domino jugiter ſatagentes Religioſorum virorum Altiſſimi obſequiis ſub arctioris diſciplinæ Inſtituto mancipatorum, ubereſque bonorum operum fructus in Eccleſia Dei adſpirante divioi favoris auxilio proferre aſſidue ſtudentiom Statoi, & felici directioni conſulere peculiari ſolicitudine ſtudemus, ſicut Nos omnibus matura conſiderationis trutina perpenſis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac Religiunis, piorum-

que

que operum incrementum, & felicem progreſſum expedire in Domino arbitramur.

Cauſæ, quibus impulſus Pontifex ad hujuſmodi erectionem.

§.1. Cum itaque ſicut dilectus Filius Michael a Sancto Joſepho Commiſſarius Generalis pro Italia, ac in Romana Curia Congregationis Hiſpaniarum Ordinis Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Diſcalceatorum nuncupatorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio plures Conventus nempe Viennen. Illeben., Poſſonien., Tirnaricen. in Auſtria, Comoronien., & Agrien. in ſuperiori, & inferiori Hungaria, Prageu. in Bohemia, Albæ Carolinæ in Tranſilvania, Bellograden. in Servia, Saſſanien. in Muravia, & Hoſpitia; ſive reſidentiam Conſtantinopolitanam fundaverit, & in quibus non ſolum regularis viget obſervantia cum magna fidelium ædificatione, verum etiam Collegia inſignia pro ſtudiis Religioſorum ejuſdem Ordinis, necnon ampla, & aptiſſima domus pro educatione Novitiorum ſtabilita reperiuntur atque inſuper in illis partibus dicti Religioſi magno zelo piiſſimo inſtituto Redemptionis Captivorum incumbunt, quorum ingentiſſimum numerum brevi annorum curſu ab oppreſſione, & Tyrannico Infidelium jugo liberarunt, multis, ac copioſiſſimis in partibus Turcarum, & Tartarorum Redemtionibus factis, extractoque Conſtantinopoli ad hunc effectum commodo dicti Ordinis Hoſpitio pro levamine, ac promptiori, & opportuniori redemtionis Chriſtifidelium ſub Paganorum ſervitute degentium, dictus vero Michael Commiſſarius, & Procurator Generalis Conventus hujuſmodi in novam dicti Ordinis Provinciam adinſtar aliarum ipſius Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum deſiderat: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Commiſſarii Generalis.

§.2. Nos igitur ipſius Michaelis Commiſſarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, memoratos Conventus in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Superiore Provinciali, aliiſque officialibus juxta Conſtitutiones ejuſdem Ordinis auctoritate Apoſtolica approbatas eligendis, & aſſumendis regi, & gubernari debeat, itaut ipſa nova Provincia, illiuſque Superior Provincialis, cæterique officiales, & Fratres pro tempore exiſtentes, omnibus, & ſingulis privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus alia dicti Ordinis Provincia tam de Jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Erectio prædicta.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Congregationis, & Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis.

§.5. Volumus autem, ut earumdem literarum tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CXCVIII.

Statuitur, ut nemo Teſtamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemoſynam applicandam Monti erecto pro animabus Purgatorii relinquat.

Dat. 20. Aug. 1727. Ann. 4.

Alia hujus Conſt. ed. 1727. Mir. 11. P. 4. confirmata fuere privilegia, & Indulgentia perſonis Terræ Sanctæ conceſſa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur erectio, & progreſſus prædicti montis.

§.1. Alias nomine Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Pilippi Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis expoſito quod cum in oppido Mairiti Tolenan. Diœceſis quidam Mons Pietatis pro Animabus in Purgatorio exiſtentibus, cui ipſe Philippus Rex pro illius ſtabilitate, & augmento nonnullas gratias conceſſerat, erectum fuiſſet, eique Dilectus Filius Franciſcus Pigner tunc illius Capellanus, dictique Montis adminiſtrator generalis magnam utilitatem, quæ a tam pia erectione proveniebat, retuliſſet, verum enim anno 1723. octoginta millia circiter, & ſequenti anno ſeptuaginta millia ducatorum monetæ illarum partium diſtributa eſſent & ex eadem Montis erectione centum triginta ſeptem mille centum viginti tres Miſſæ pro earumdem Animarum purgantium ſuffragio celebra-

tæ,

Preces Philippi Regis Hiſpaniarum.

tæ, ipſe Philippus Rex hoc ſantum opus in dies augeri exoptans, ut in Teſtamentis, aut in ultimis voluntatibus incolarum iſtorum Regnorum Indiarum aliqnod ſubſidium pro dicto Monte relinqui deberet cum conceſſione, etiam alicujus Indulgentiæ, pro illis, qui ſubſidium hujuſmodi Teſtamento, aut ultima voluntate legaſſent, & aliquam eleemoſynam in hoc opus contuliſſent a Nobis injungi deſiderabat.

Aliæ hac de re ab hoc Pontifice expeditæ Literæ.

§.2. Nos Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis Indiarum Occidentalium, ut Populos ſibi ſubjectos eacitarent ad devotionem relinquendi in ſuis Teſtamentis aliqnid ſibi beneviſum favore ſupradicti Montis, ut de ſuffragiis, quæ cum dictis eleemoſyois celebrabantur, participare poſſent, auctoritate Apoſtolica inſinuavimus, quo vero ad petitas Indulgentias negotium ad Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Reliquiis, & Indulgentiis præpoſitorum remiſimus, & alias prout in noſtris literis deſuper in ſimili forma Brevis die prima Februarii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus uberius continetur.

Repetitæ preces ejuſdem Philippi Regis.

§.3. Cum autem ſicut pro parte dicti Philippi Regis Nobis denuo expoſitum fuit ipſe perſonis ſecularibus, ne ullum Teſtamentum in illis partibus fieri valeat, quin aliqua eleemoſyna pro dicto Monte relinquatur, præcipere poſſit, & in facultate Epiſcoporum ſit Eccleſiaſticas perſonas abhortari, ut id ipſum pro ſua devotione faciant, ſi velint, ideoque dictus Philippus Rex præceptum tam Laicis, quam Eccleſiaſticis pro eleemoſya in eorum Teſtamentis relinquenda, & prædicto Monti applicanda ad hoc, ut illi, qui ex illis partibus venerint non parum ſublevamen in neceſſitatibus ſuis percipiantur, quemadmodum in partibus Hiſpaniæ pro locis Terræ Sanctæ, & Captivorum Redemtione fieri memoratur. Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.4. Nos igitur piis ejuſdem Philippi Regis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum Dilecti Filii Noſtri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati ad ejuſmodi negotium examinandum ab eadem Congregatione deputati attenderunt conſilio, ut nullum Teſtamentum in partibus Indiarum confici valeat, ſive Teſtator ſit Laicus, ſive Eccleſiaſticus quin per ipſos aliqua eleemoſyna pro eorum arbitrio, & devotione prædicto Monti applican. relinquatur, dicta auctoritate tenore præſentium præcipimus, & ordinamus.

Præceptum prædictum.

Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ in prædictis noſtris literis conceſſionis non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis.

§.6. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sancta Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XX. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CXCIX.

Confirmantur Literæ quædam in forma Brevis Clementis X. circa Conſultores Regulares Congregationis Indicis; cum quibuſdam ordinationibus.

Dat. 21. Aug. 1727. Ann. 4.

Laudam Clementis Conſtitutio edita eſt 1673. Decem. 5. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

A Clemente X. per quaſdam in forma Brevis literas olim ſtatutum, & Conſultoribus Regularibus Congregationis Indicis Conventualis aſſignetur; nec ipſi inde amoveri poſſent, in conſ. hæ Congregatione.

§.1. Alias fe. re. Clementi PP. X. Prædeceſſori Noſtro pro parte tunc exiſtentium Conſultorum Congregationis etiam tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium Indicis librorum prohibitorum, & expurgandorum præpoſita expoſito, quod re. me. Alexander Papa VII. pariter Prædeceſſor noſter anno 1659. decreverat, & declaraverat non licere Superioribus Regularibus removere ab Urbe, ac a ſuis Conventibus ſuos ſubditos Regulares inſervientes dictæ Congregationi in Officio Indicis Conſultorum, quia talis remotio debebat in præjudicium ipſius Congregationis, quæ alias Conſultores inexpertos, veteranis, & expertis ſubſtituere conſtringebatur, hoc que Decretum Superioribus eorumdem Regularium a tunc itidem exiſtente Congregationis prædictæ Secretario intimatum fuerat, dicti vero Exponentes, quo quietius majorique ſtudio huic Sanctæ Sedi obſequi præſtare valerent, opportune ſibi in præmiſſis a præfato Clemente Prædeceſſore provideri plurimum deſiderabant, idem Clemens Prædeceſſor juſtis eorumdem Exponentium petitionibus favorabiliter annuere volens, ſupplicationibus etiam memoratorum Cardinalium nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, ac ſupra expreſſum Alexandri Prædeceſſoris Decretum approbans, & confirmans, omnibus, & ſingulis tam tunc præſentibus, quam futuris Superioribus Generalibus, & Provincialibus cujuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti auctoritate Apoſtolica præcepit, & mandavit, ut tunc, & pro tempore exiſtentibus Conſultoribus Regularibus Congregationis prædictæ ſuis reſpective ſubditis conventualitatem in Collegiis, ſeu Domibus Regularibus in Urbe prædicta exiſtentibus in quibus literarum ſtudia vigerent, quo commodius ejuſmodi ſtudiis, dictæque Sedis obſequiis incumbere valerent, ſi adeſſent, ſin minus in aliis Monaſteriis, Conventibus, ſeu Domibus Regularibus ſuorum reſpective Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum in eadem Urbe poſitis abſque ulla mora, vel tergiverſatione concederent, & aſſignarent, ipſos autem Conſultores, inde niſi cauſis ab eadem Cardinalium Congregatione, illiuſque Secretario pro tempore

re exiſtente bene esaminatis amovere nullo modo poſſe auctoritate prædicta ſtatuit, & ordinavit, & alias, prout in prædicti Clementis Prædeceſſoris literis die 5. Decembris 1673. deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, quarum teoorem præſeutibus pro plene, & ſufficienter espreſſo, ac de verbo ad verbum ioſerio haberi volumus uberius continetur.

Confirmatio prædicti Brevis Clem. X.

§.2. Hinc eſt, qnod Nos præmiſſorum robori, & inviolabili obſervationi, opportune providere voleotes, Motu proprio & ex certa ſcieutia, ac matura deliberatione, Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis pleuitudine ennarratas Clemeutis Prædeceſſoris literas, auctoritate prædicta teoore præſentium confirmamus, & approbamus, ac quateous etiam opus ſit innovamus.

Præcipitur, ut unus dumtaxat ex Ordinibus Regularibus Congregationis prædictæ conſultor eſse, ac ejuſmodi privilegio frui poſſit.

§.3. Præterea ne privilegium hujuſmodi conſultoribus dictæ Congregationis per ſupradictas literas conceſſum, Conventibus, & Domibus Regularibus oneroſum ſit, eiſque ab illa obedientia, quam profeſſi ſunt ſe ſubtrhaendi ſtimuli addantur, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus præcipimus, & mandamus, ut io poſterum unus dumtaſat ex ordinibus Regularibus Congregationis prædictæ Conſultor eſſe, ac ejuſmodi privilegio frui poſſit, illoque vivente, alii, qui ad Conſultoris munus hujuſmodi aſſumpti fuiſſent, eodem privilegio potiri nequeant, ſed in eadem Urbe de Superiorum ſuorum licentia permanere volentes, Conventibus, ubi ab iiſdem Superioribus collocabuntur, alimeuta ad rationem duorum juliorum ſingulis diebus perſolvere teneantur; & inde a ſuis Superioribus toties, quoties ipſis beuevifum fuerit, etiam extra eamdem Urbem mitti poſſiut, nec iſti privilegium prædictum, etiam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris abſque ſpeciali derogatione, & præſentium noſtrarum literarum mentione impetrare queant.

Declaratio quædam circa eorúdem Conſultorum ſocium.

§.4. Declarantes ulterius, quod hujuſmodi privilegium Conſultoribus prædictæ Congregationis dumtaxat conceſſum ſit, & quod tam memorati Conſultores privilegio hujuſmodi gaudentes, qnam pariter alii illo minime fruentes, ſocium ſibi addictum habere, oec poſtulare valeant, ſed illum volentes, & a ſuis Superioribus permiſſum alimenta pro eodem ſocio, ſicut præmittitur præſtare debeant.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac prædictis Conſultoribus Regularibus in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functoros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcieoter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quateous opus ſit quorumvis Ordioum, Congregationom, Inſtitutorum, Provinciarum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, & Domorum Regularium, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, Monaſteriis, Provinciis, Conventibus, Collegiis, & Domibus Regularibus, illorumque Superioribus Generalibus, & Provincialibus, aliiſque perſonis quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in geoere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, ac pluries confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omoibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, eapreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſererentur, & esprimerentur iiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter espreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CC.

Concedantur nonnulla, & confirmantur quædam alia Abbati Montis Caſini, Ordinis Sancti Benedicti, ejuſque Eccleſiæ, & Monaſterio.

Dat. 27. Aug. 1727. An. 4.

De privilegiis Monaſterii & Abbatis Montis Caſini vid. aliam hujus ed. 1725. Aug. 4. P. 2.

Dilecto Filio Sebaſtiano Gadaletæ Abbati Montis Caſioi Ordinis Sancti Beuedicti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Proœmium Literæ in forma Brevis.

QUI proſperum fecit Nobis iter Deus ſalutarium noſtrorum, cum ad viſitandam Beneventanam noſtram Metropolim, Deoque dicandam Eccleſiam in B. Philippi Neri honorem a Nobis ibi extructam acceſſimus: Gaudio noſtro cumulum adjecit, cum ad hanc Almam Urbem regredientibus dedit, ut inſtante tua filiali pietate, ſolemni ritu cooſecraremus Templum iſtud Religione, & Sanctitate celeberrimum. Quod enim Sanctiſſimus Patriarcha Benedictus, Ethnicæ ſuperſtitioni ereptum, Chriſtiani ſacris espiaverat, tum Zacharias an-

Templum Monaſterii Montis Caſini ab hoc Pontifice Romam Benevento repetente conſecratum.

no 748. poſt Langobardicam vaſtitatem, poſt Saracenicum incendium anno 1084. Alexander II. Prædeceſſores noſtri, clariſſima veſtri Ordinis lumina, renovatis cæremoniis inauguraverant, vehementer angebamur, novis quidem temporum injuriis labefactum, terræque motu dejectum, ſed magnificentius noſtra ætate inſtauratum, ac reſtitutum, cum exteroam vetuſtæ molis majeſtatem vinceret, myſtica amiſſæ conſecrationis dignitate carere. Voti tamen jam compotes, illud ſtudiis noſtris ſupereſſe iotelligebamus, ut eorumdem Prædeceſſorum noſtrorom exempla proſequentes, ſuſceptam lætitiam perenni Pontificiæ liberalitatis monumento conſignaremus, noviſque benevolentiæ argumentis teſtatum faceremus amorem noſtrum erga Caſinenſe Monaſterium totius inclyti Ordinis Caput, quod iterum, & tertio inviſimus, jucunda veteris Sanctimoniæ recordatione, & ſuaviſſimo florentis inter vos diſciplinæ odore illecti, præcipuæque Religionis ſtimulis excitati.

Decernitur recitandas eſſe lectiones proprias dedicationis Eccleſiæ prædictæ ab univerſo Clero Diœceſis Caſſinenſis die prima Octobris.

§.1. Libenti proinde lætoque animo complexi ſumus opportuoitatem oblatam per demiſſas preces, quas tuo nomine Nobis expoſuit Dilectus Filius Seraphinus Tanſius iſtius Congregationis Procurator Generalis, prudentiæ laude, & virtutis meritis charitati noſtræ imprimis acceptus. Poſtulationibus igitur tuis annuentes, cupienteſque, ut celebritas Dedicationis tum Eccleſiæ, tum Aræ maximæ, a Nobis perpetuo privilegio pro animabus defunctorum locupletatæ, quam die 19. Menſis Maji peregimus, atque in diem primam Menſis Octobris quotannis recolendum tranſtulimus, ſolenniori memoria renovetur, proprias in Officio Lectiones Secundi Nocturni jam rite probatas, ab univerſo Clero Sæculari, & Regulari totius Diœceſis Caſinenſis, eadem illa die prima Octobris recitandas eſſe decernimus, qua nimirum Diœceſani Clerici de more conveniunt ad præſtandam Abbati, ſeu Monaſterii Præfecto obedientiam in Eccleſia Cathedrali, ſeu quaſi Cathedrali Montis Caſini. Officium præterea Sancti Victoris III. Prædeceſſoris noſtri qui generis origine Civitatem, & Metropolim noſtram Beneventanam, Abbatiali dignitate, ac regimine Monaſterium, & Congregationem iſtam, hanc denique Sanctam Sedem vitæ ſanctitate, rebuſque geſtis illuſtravit, libenter concedimus, ut die 16. Menſis Septembris a Monachis illic degentibus celebretur.

Necnon conceditur celebrari poſſe Officium S. Victoris III. PP. ex dicta Congregatione a Monachis Montis Caſini die 16. Septembris.

Confirmantur quæcumque jurisdictionis facultates Abbatibus conceſſæ quaſi Epiſcopalis.

§.2. Ad hæc, omnes juriſdicendi facultates, & juriſdictionis actus a Prædeceſſoribus noſtris conceſſos Abbatibus, & ex antiqua, & immemorabili conſuetudine exerceri ſolitos, ut ſunt, congregare Synodum, concurſum ad conferenda Beneficia Eccleſiaſtica curata, etiam in menſibus Apoſtolicis, inſtituere, Œconomos deputare, Commiſſiones Apoſtolicas, etiam quoad diſpenſationes matrimoniales exequi; Sacrum Chriſma a Catholico Epiſcopo conſecratum, confirmando miniſtrare, ſuos ſubditos ad primam Tonſuram, & ad Minores Ordines promovere, illiſque etiam per ſuos Vicarios ad eoſdem, & ad majores Ordines ſuſcipieodos literas dimiſſorias concedere, Altaria tam fixa, quam portatilia, Calices, & ſacra Vaſa conſecrare, & alia peragere, quæ Juriſdictionis quaſi Epiſcopalis a noſtris Prædeceſſoribus conceſſa ſunt, ut prædiximus, & ab immemorabili per Abbates pro tempore exercentur, confirmamus, & quatenus opus ſit, de integro concedimus. Quemadmodum etiam ſingula Privilegia a Romanis Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, & a quibuſvis aliis, ſive Eccleſiaſtica, ſive ſæculari dignitate præditis tuo Monaſterio collata, firma eſſe volumus; & ſi aliqua ſubſit novæ conceſſionis neceſſitas, iterum concedimus, & elargimur.

Necnon omnia privilegia Monaſterio elargita.

Enumerantur loca, in quibus Abbati pro tempore licebit prædictos juriſdictionis actus exercere

§.3. Enumeratos autem juriſdictionis actus exercere licebit Abbati pro tempore, in omnibus locis, & territoriis memoratæ Diœceſis Caſinenſis, quæ ſunt, uti aſſeris Loca = Civitatis Sancti Germani, Caſalis Sancti Baſilii de Caira, Sancti Eliæ, Cerbarii, Sancti Victoris, Sancti Petri in fioe, Rocchæ Euandri, Sancti Salvatoris de Cucurrutio, Sancti Angeli in Theodoice, Pignatarii, Sancti Apollinaris, Sancti Andreæ, Sancti Ambroſii, Sancti Georgii, Vallis Frigidæ, Caſtrioovi, Sancti Petri in Curulis, Bellimontis, Vallis rotundæ, Saracenifcbi, Sancti Secundini, Sorbelli, Sancti Vincentii, Caſtelloni, Rochettæ, Scapuli, Collis, alterius Caſtrinovi, Aquævivæ, Fornellii, Pizzonis, Sanctæ Mariæ de Oliveto, & Cerricum ſuis Caſalibus. In Samnio = Cellini, Vallis regiæ, ſeu Barreæ, Civitellæ, Villettæ, Sancti Petri de Avellana, Peſculi Conſtantii, Serræ Monaceſchæ, Faræ filiorum Petri, Ripæ Corbariæ, & Villæ Oliveti. In Calabria = Cetrarii, & Caſalis Sancti Angeli: Et Caſtra Incolis deſtituta, videlicet Saoctus Petrus in Monaſterio, ſeu Caſinus, Plumbariola, Sanctus Stephanus, Mortula, Bantra, Junctura, Sanctus Gregorius, Teroculus, Cardetom, Teramus, Ceraſolus, Vallis Porcina, Collis Stephan, Tenſenuſius, Licinoſus, Pantanus, Spina, Sanctus Vitus, Quercus coppa Roccha Sicca, & Sanctus Blaſius de Capite fluminis. In Samnio, Rocca Tramontis, Sanctus Martinus, Camalupus, Pomarium, Sanctus Angelus, Sanctus Petrus Monialium, Polegra, & Carceres. In Calabria = Fella.

§.4. Facultates etiam, quas Anteceſſor Noſter fel. rec. Gregorius XIII. Epiſcopis tribuerat in rebus ad Eccleſiaſticam immunitatem ſpectantibus, ita Abbatibus Caſinenſibus confirmamus, aut concedimus, ut eaſdem ad caſus etiam expreſſos, & comprehenſos in Apoſtolicis literis noſtris nuper editis, & in Appendice Concilii Romani adjectis, liberaliter extendamus.

Confirmantur aut conceduntur Abbatibus prædictis aliæ facultates.

§.5. Denique Chriſtifidelium ad Sacram Ædem iſtam confluentium pietati, ac Religioni ſalubriter obſecundare, & proſpicere volentes, duobus Sacerdotibus ad audiendas Confeſſiones a Caſinenſi Abbate pro tempore exiſtenti eligendis, quos etiam removere poſſit facultates omnes elargimus, quæ Pœnitentiariis Sacræ Ædis Lauretanæ conceſſæ ſunt.

Confeſſariis duobus prædictæ Eccleſiæ facultates conceduntur.

§.6. Futurum autem certo confidimos, ut Studia noſtra ad augendam veſtri nominis dignitatem, claritatemque Monaſterii tam inſignis iotenta, redundare ſentiamus ad Monaſticæ diſciplinæ incrementum, atque ad luculentius teſtimonium paternæ benignitatis, qua præclare animati ſumus erga Caſinenſem S. Patris Benedicti familiam de Chriſti Eccleſia egregie meritam, & univerſum Benedictinum Ordinem. unde

Clauſula Literæ in forma Brevis.

Digitized by Google

unde tot illuſtria extiterunt per omnes ætates documenta virtutum. Dum vero Cœlorum Dominum obſecramus, ut rata ſint vota noſtra, Tibi, Dilecte Fili, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CCI.

Dat. 28. Aug. 1727. Ann. 4.

Confirmantur Privilegia Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis de Obſervantia in Regnis Hiſpaniarum.

De privilegiis dictæ Congregationis vid. Clem. VIII. Conſt. ed. 1594. Maji 24. P. 2. quæ hic laudatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Paſtorale faſtigium meritis licet imparibus, divina diſpoſitione evecti ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & Apoſtolicæ Sedis benignitate in favorem Monaſticarum Congregationum in Eccleſia Dei pie, ſancteque erectarum, & inſtitutarum, ac perſonarum in eis Altiſſimo jugiter famulantium proceſſerunt, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

A Clem. VIII alia privilegia d. Congregationis confirmata per quaſdam Literas in forma Brevis.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Generalis, aliique Abbates, & Monachi Congregationis de Obſervantia nuncupati in Regnis Hiſpaniarum Ordinis Sancti Benedicti, quod dudum felic. recor. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter omnia, & ſingula privilegia, donationes, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, gratias, & Indulta eidem Congregationi, ejuſque Generali, & aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Viſitatoribus, Prioribus, Monachis, Monialibus, cæteriſque perſonis, necnon ſingulis Eccleſiis, Monaſteriis, Prioratibus, Domibus, Univerſitatibus, collegiis, & Locis dictæ Congregationis per quoſvis Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos, & Sedem prædictam conceſſa, communicata, extenſa, confirmata, approbata, & innovata, auctoritate Apoſtolica perpetuo approbavit, & confirmavit, & alias, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis in ſimili forma Brevis die 24. Maji 1594. deſuper expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Abbatum, & Monachorum pro confirmatione.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, firmiora, atque ſtabiliora ſint ea, quibus ſæpius Apoſtolicæ Sedis prædictæ accedit auctoritas, cupiantque propterea idem Generalis, aliique Abbates, & Monachi præfatas Clementis Prædeceſſoris Literas Apoſtolicæ confirmationis noſtræ præſidio roborari Nos ipſorum Generalis, aliorumque Abbatum, & Monachorum votis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Clementis Prædeceſſoris literas præfatas, omniaque, & ſingula in eis contenta, quatenus tamen ſint in uſu, ac Decretis Concilii Tridentini non adverſentur, nec ſint revocata, aut ſub aliqua revocatione comprehenſa, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio prædictarum Clementis Literarum.

Clauſula.

§. 3. Decernentes illa, necnon præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inconcuſſe obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ dictus Clemens in ſupradictis literis conceſſit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis

§. 4. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCII.

Dat. 30. Aug. 1727. Ann. 4.

Confirmantur Literæ Apoſtolicæ in forma Brevis ſuper ſeparatione trium Conventuum cum Reſidentia a Provincia S. Andreæ, eorumque unione Provinciæ Flandriæ Ordinis Minorum de Obſerv. Recollectorum.

Laudatæ literæ ab eodem Pontifice editæ fuerunt 1726. O. l. 12. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Plurimi Conventus inter Bellorum tumultus a Provincia Flan-

§. 1. ALias pro parte Dilecti Filii Guilielmi Jodoque Miniſtri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Recollectorum nuncupa-

driæ diſmembrati; & Provinciis S. Antonii in Arteſia, & S. Andreæ uniti.

cupatorum Nobis expoſito, quod cum inter noviſſimos bellorum in Belgicis ditionibus ſævientium tumultus, ultra viginti ſeptem Monaſteria Monialium, plures Fratrum Ordinis præfati Conventus Audomarem ſcilicet Biezen, Rentinen., Aveſtren., Guieten., & Barbariſumen. a dicta Provincia diſmembrati, & avulſi, treſque priores S. Antonii in Arteſia, ac tres reliqui Conventus ejuſmodi cum reſidentia Inſulen. Sancti Andreæ reſpective Provinciis ejuſdem ordinis uniti, & incorporati fuiſſent, unde prædicta Provincia Flandriæ grave detrimentum, ac diminutionem acceperat. Fratres vero præfatæ Provinciæ S. Andreæ Conventus Monten, Bichien, & Tornacen cum reſidentia de Pota Canaſſe nuncupata ſub ditione chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi conſiſtentes poſſiderent, qui nullum Miniſtrum Provincialem tunc agnoſcebant, ac corpus ab eadem Provincia S. Andreæ ſegregatum, & diviſum conſtituebant; ipſe Guilielmo tum in compenſationem memoratorum Monaſteriorum, & Conventuum e ſua Provincia Flandriæ diſmembratorum, ut præfertur, tum pro ſalubri horum trium Conventuum cum ejuſmodi reſidentia regimine, illos eidem Provinciæ Flandriæ uniri, & incorporari: Et quia in ipſa Provincia Flandriæ inter Fratres natione Leodienſes, qui novem tantum Conventus in ea obtinebant, ac Flandros, ſeu aliunde oriundos, quibus dicta Provincia conſtabat octodecim Conventus, quatenus tres præfati illi unirentur, habituros, occaſione diſtributionis officiorum multiplices turbæ, & diſcordiæ enaſci conſueverunt, aliquam pro perpetua dictæ Provinciæ quiete, æquam inter Fratres Leodienſes, & Flandros prædictos Alternativam in officiis præfatis præſcribi, atque ſtabiliri plurimum deſiderabat.

Provinciæ S. Andreæ quidam conventus erant cum Reſidentia, qui quoddam corpus ab eadem Provincia diviſum conſtituebant

Hinc petitiones Miniſtri Provinciæ Flandriæ, pro unione ſuæ Provinciæ horum Conventuum. Proque Alternativa ſtabilienda inter Fratres Leodienſes, & Flandros dictæ Provinciæ

Hinc ab hoc Pontifice prædicti ſeparatio, & reſpective unio confecta fuit.

§.2. Nos ſupplicationibus ipſius Guilielmi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac præmiſſis, aliiſque juſtis ex cauſis Nobis notis adducti, ſupradictos tres Conventus Monten, Bichien, & Tornacen cum præfata reſidentia de Potta Canaſſe a memorata Provincia S. Andreæ ſeparavimus, & diſmembravimus, illoſque ſic ſeparatos, & diſmembratos dictæ Provinciæ Flandriæ univimus annexuimus, & incorporavimus. Ad hæc, quod bis conſecutive Miniſter, ac tres Definitores ejuſdem Provinciæ Flandriæ ex Fratribus Flandris, ſeu aliunde oriundis, ac tunc Cuſtos cum uno Definitore ex Leodienſibus eligerentur, altera autem, ſeu tertia vice Miniſter cum uno Definitore eſſet ex Leodienſibus, Cuſtos vero cum tribus Diffinitoribus ex Flandris, vel aliunde oriundis, ſicque deinceps reliqua etiam officia dictæ Provinciæ æqualiter juxta numerum Conventuum utriuſque Nationis diſtribuerentur, ſtatuimus, atque præcepimus, & mandavimus, & alias, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 12. Octobris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur. Ac ſubinde tunc exiſtens Miniſter Generalis Ordinis prædicti per ſuas patentes literas die 23. Novembris ejuſdem anni vigore facultatis ſibi per Nos attributæ, editas, omnibus, & ſingulis Fratribus prælatorum trium Conventuum, ac reſidentiæ Filiis, ſeu in eis degentibus poteſtatem fecit ſeſe, ſi vellent dictæ Provinciæ Flandriæ pariter uniendi, & incorporandi, eoſque ex tunc, ac perpetuo unitos, & incorporatos a die ſuſcepti per eos habitus regularis declaravit, voluitque, ut perinde, & abſque ulla differentia haberentur, ac ſi in eadem Provincia Flandriæ educati, ac profeſſi fuiſſent.

Necnon Alternativa conſtituta per quaſdam ſuas in forma Brevis Literas,

Cauſæ præſentis confirmationis, & preces prædicti Miniſtri Provincialis pro ea obtinenda.

§.3. Cum autem ſicut ſupradictus Guilielmus Nobis denuo nuper exponi fecit, antequam enarratæ literæ noſtræ emanarent, lis inter utramque Provinciam ejuſmodi ſuper diſmembratione, & incorporatione dictorum trium Conventuum ac tam præfata de Pota Canaſſe, quam alterius reſidentiarum de Peteghem, etiam nuncupat eidem Provinciæ Flandriæ facienda, mota, Congregationi particularium trium ex Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, ut per eos componeretur per Nos remiſſa fuiſſet, ipſique Cardinales nihil hac in re innovandum cenſuiſſent, & decreviſſent, atque inſcio Guilielmo prædicto, tunc exiſtente Miniſter Provincialis, ac Fratres dictæ Provinciæ S. Andreæ eorumdem Cardinalium ſententiam, ſeu Decretum per quaſdam noſtras ſub Plumbo editas literas approbari, & confirmari obtinuiſſent, nulla vero de lite, Decreto, illiuſque confirmatione, ac expeditis literis hujuſmodi in primodictis literis noſtris in forma Brevis mentio facta fuerit, ac proinde de illarum indeque ſecutorum validitate dubitari poſſit: Cumque primodictæ literæ noſtræ nec memoratam reſidentiam de Petteghem, nec Monaſteria Monialium, quæ a tribus Conventibus, ac reſidentia dictæ Provinciæ Flandriæ ſic unitis, & incorporatis dependent, & in Dominio ejuſdem Caroli Regis pariter conſiſtunt, comprehendant: Nobis propterea dictus Guilielmus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmatio prædictarum Literarum in forma Brevis pro d. ſeparatione Conventuum, & reſpective unione.

§.4. Nos igitur ipſum Guilielmum amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac tam dicti Miniſtri Generalis patentium, quam noſtrarum ſub Plumbo literarum prædictarum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictas noſtras in pari forma Brevis, dictique Miniſtri Generalis patentes literas, ac ſeparationem, & diſmembrationem trium Conventuum Monten, Binchien, & Tornacen cum reſidentia de Pota Canaſſe a Provincia S. Andreæ, illorumque, ac eorum Fratrum unionem, & incorporationem Provinciæ Flandriæ dicti Ordinis, aliave quæcumque inde cæteroqui legitime ſecuta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & validamus ac valere, validaque, & efficacia exiſtere, & fore, decernimus in omnibus, & per omnia perinde ac ſi in eiſdem noſtris in for-

ma

ma Brevis literis, de illis ſub Plumbo antea emanatis, necnon præfatis lite, & Decreto Congregationis particularis Cardinalium ſpecifica, & individua mentio facta, ipſiſque literis ſub Plumbo ſufficienter derogatum fuiſſent.

Uniuntur inſuper præfatæ Provinciæ Flandriæ Reſidentia quædam, ac nonnulla Monialium Monaſteria.

§ 5. Præterea reſidentiam de Petteghem, necnon Monaſteria Monialium a dictis tribus Conventibus, ac eadem, & altera de Pott a Canaſſe reſidentiis dependentia, in Dominio tamen ipſius Caroli Regis ſita, a dicta Provincia S. Andreæ ſimiliter diſmembramus, ac memoratæ Provinciæ Flandriæ unimus, & incorporamus, necnon facultatem, quæ dictorum trium Conventuum, & Reſidentia de Pott a Canaſſe Fratribus ſeſe eidem Provinciæ Flandriæ uniendi, & incorporandi a memorato Miniſtro Generali in ſuis patentibus literis præfatis, attributa fuit, ſicut præmittitur, ad omnes, & ſingulos itidem Fratres iſtius reſidentiæ de Petteghem eadem auctoritate, harum ſerie extendimus, eiſque pariformiter tribuimus, & impertimur firma tamen, ac in ſuo robore remanente in reliquis, & præſertim quoad Alternativam inter Fratres Flandros, ſeu aliunde oriundos, ac Leodienſes in diſtributione officiorum dictæ Provinciæ Flandriæ earumdem noſtrarum in forma Brevis literarum diſpoſitiones.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes quoque ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, Conventuum, Reſidentiarum, & Monaſteriorum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCIII.

Dat. 10. Sept. 1727. An. 4.

Permittitur Minoribus Provinciæ Reformatæ Vallis de Mazzara Ordinis S. Franciſci de Obſervantia, ut eleemosynas pecuniarias pro Miſſis celebrandis procurare, & recipere poſſint.

Alias hoc prohibitum fuerat iiſdem ab Urbano VIII. Conſt. ed. 1642. Maji 28. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. interdictum in prædicta Provincia ullæ omnino pecuniæ pro Miſſis celebrandis reciperentur.

§. 1. Dudum per felic. recordat. Urbanum Papam VIII. Prædeceſſorem noſtrum accepto, quod in Provincia reformata Vallis de Mazzara nuncupat. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupat. ſemper ſervatum fuerat, ut nullæ pro celebrandis Miſſis pecuniæ reciperentur, ſed Miſſæ gratis pro Benefactoribus juxta intentionem Superioris applicarentur; nonnulli vero laudabilem uſum, & obſervantiam hujuſmodi immutare, & invertere nitebantur, idem Urbanus Prædeceſſor turpis quæſtus materiam ab illis, qui perfectam vitam profitebantur, in re præſertim adeo ſacra e medio tollere pro paſtorali ſua ſollicitudine volens ne de cætero perpetuis futuris temporibus in provincia prædicta nullæ omnino pecuniæ pro Miſſis celebrandis exigerentur, ac etiam ſponte oblatæ reciperentur, ſed Miſſæ gratis, ut conſueverat, celebrarentur, ſub vocis activæ, & paſſivæ, ac quoad Superiores etiam ſuorum Officiorum privationis pœna eo ipſo abſque alia declaratione incurrendi, auctoritate Apoſtolica interdixit, & prohibuit, & alias prout in memorati Urbani Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 28. Maji 1642. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Cauſæ antiquæ inobſervantiæ Urbani VIII. Literarum, & preces Miniſtri Provincialis pro obtinenda præd. permiſſione.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Miniſter Provincialis dictæ Provinciæ Nobis nuper exponi fecit, propter imminutam Populorum illarum partium erga ejus Inſtitutum devotionem, numerumque Religioſorum auctum ad ejuſmodi eleemosynas pecuniarias modis tamen licitis & a Conſtitutionibus Ordinis prædicti præſcriptis conquirere neceſſe fuerit ac ita a nonnullis luſtris uſque in præſens piæ Urbanæ Prædeceſſoris literæ in uſo amplius non ſint, neque obſerventur, ex hac vero illarum antiqua inobſervantia in Religioſorum conſcientiis aliqua perturbatio, ſeu inquietudo exorta ſit, ideoque dictus Miniſter Provincialis ad eas tranquillandas opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſideret.

Permiſſio prædicta.

§. 3. Nos ipſius Miniſtri Provincialis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum dumtaxat præſentium conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero per Fratres Provinciæ hujuſmodi Eleemosynæ quantumvis pecuniariæ modis tamen per Sedem Apoſtolicam, & ab ejuſdem Ordinis Conſtitutionibus approbatis, procurari, & recipi poſſint, quemadmodum a toto Fratrum Reformatorum Ordine procuratas, & reſpective receptas fuiſſe

me-

memoratur, dicta auctoritate, tenore præſentium permittimus.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obſtantibus ſupradicti Urbani Prædeceſſoris, aliiſque præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum qoomodolibet conceſsis, confirmatis, & ionovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter espreſsis, ac de verbo ad verbum ioſertis habeotes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Saoctam Mariam Majorem ſub Annolo Piſcatoris die XX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Aono IV.

CCIV.

Dat. 27. Sept. 1727. Ann. 4.

Statuitor juſta quaſdam Urbani VIII. literas, ut quiſque Frater Ordinis Eremitarum S. Auguſtini per duo triennia continua quibusdam officiis functus; in tertio trienoio immediate ſubſequenti ab omni exercitio eorundem officiorum abſolutus, Deo, & Animæ ſuæ vacare teneatur.

Laudata Urbani VIII. Conſtitutio hic inſerta edita eſt 1635: Maij 18. P. 12. de eadem re vid. Clem. XII. Conſt. ed. 1733. Feb. 5. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. præd. Statutum jam antea id fuerat pro Eremitis S. Auguſtini Congregationis Diſcalceatorum per quaſdam ſuas in forma Brevis Literas.

§. 1. DUdum per fel. rec. Urbanum PP. VIII. Prædeceſſorem noſtrum accepto, quod Fratres tunc exiſtentes Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Congregationis Diſcalceatorum ouncupatorum aſſiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Adminiſtrationibus, aliiſque ſpiritualibus esercitiis uberes in Vinea Domini fructus afferebant, idem Urbanus Prædeceſſor, ut Congregatio præfata felicioribus in dies proficeret incrementis providere volens, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione ſuis, ut quicumque per duo trienuia continua Vicarii Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, & Viſitatorum Generaliom, Provincialis, aut Prioris Officia exercuiſſet, in tertio triennio immediate ſubſequenti ab omni esercitio nominatorum Officiorum abſolutus Deo, & auimæ ſuæ vacare teneretur, ſtatuit, & ordinavit, & alias prout uberius continetur in ipſis Urbani Prædeceſſoris literis in forma Brevis deſuper expeditis, tenoris, qui ſequitur videlicet

Prædictæ Urbani VIII. Literæ.

§. 2. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Circumſpecta Romani Pontificis providentia perſonarum ſub ſuavi Religionis jugo Divinis nuntinis obſequiis mancipatarum præcipuam gerens ſolicitudinem ea ſtatuit, & ordinat, quæ felici earumdem perſonarum ſtatui dignoſcuntur profutura, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicit ſalubriter in Domino expedire. Cum itaque, ſicut accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis Erenntarum Sancti Augullini Congregationis Diſcalceatorum nuncupatorum aſſiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Adminiſtrationibus, aliisque ſpiritualibus exercitiis uberes in vinea Domini fructus afferant; Nos, ut Congregatio prædicta felicioribus in dies proficiat incrementis opportune providere volentes, motu propriu, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, ut qui ſpatio temporis, quo quatuor immediate antecedentia Capitula Generalia celebrata fuere ad quæcumque Officia Religionis, tam Generalia, ſeu Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, vel Viſitatorum Generalium, quam etiam Provincialia, ſeu Conventualia, Provincialatus nimirum, vel Prioratus, aut aliquod eorum electus fuerit, dictaque officia, vel aliquod eorum ſucceſſive, etiamſi non unum ſemper, & continuo, ſed diverſa illorum, vel plura etiam diverſo tempore per dictum ſpatium esercuerit, & adminiſtraverit, non poſſit in Capitulo Generali propediem celebrando; nec ſubinde per triennium immediate ſubſequens ad aliqood es præfatis officiis eligi, ſed quoad ea omnia, & ſingula voce paſſiva dicto tempore careat, ac Deo, & animæ ſuæ vacet; in poſterum vero, qui ſpatio duorum Capitolorum Generalium ſucceſſive ad præfata Officia, vel eorum aliquod electus fuerit, in tertio Capitulo Generali, ac per biennium immediate ſubſequens ad nullum ex eisdem Officiis, vel aliquod illorum eligi poſſit, ſed voce paſsiva dicto tempore, quoad ea umnia careat, ac Deo pariter, & animæ ſuæ vacet.

Statutum prædictum motu proprio editum.

Clauſula.

§. 3. Decernentes omnes, & ſingulos, qui Officia hujuſmodi, ut præfertur, exercuerint ad illa, vel eorum aliquod contra præſentium teoorem aſſequenda, & exercenda inhabiles eſſe, & fore, ſicque & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis, & aliis arbitrio noſtro infligendis pœnis omnibus, & ſingulis dictæ Congregationis Fratribus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, ne eos, qui dicta officia, ut præfertur, geſſerint, & esercuerint, ad illa de novo contra earumdem præſentium formam & teoorem eligere, iis vero, quos ſic eligi contigerit officia prædicta acceptare, vel in eis quoquo modo ſeſe immiſcere audeant, & præſumant. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis, & Congregationis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis Ordini, & Congregationi hujuſmodi, illorumque Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacio-

ribus

Digitized by Google

ribus, efficaciſsimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas Generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Maji MDCCXXXV. Pontificatus noſtri Anno XII.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis, & preces Commiſſarii, ac Procuratoris Generalis.

§.4. Cum autem ſicut Dilectus Filius Joannes Jacobus a Sancto Adalberto Commiſſarius, ac Procurator Generalis Congregationis Italiæ, & Germaniæ ejuſdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ſucceſſu temporis quidam inquieti, & ambitioſi Religioſi, eo quia forſan, quod ad Officia aſſumpti non fuerint, ſub mentita zeli ſpecie contra Superiores ſuos litigando, & communem pacem dictæ Congregationis turbando eaſdem Urbani Prædeceſſoris literas ad alia etiam Officia in illis minime expreſſa a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, extendi procuraverint, & amodo in dies majorem, & majorem literarum extenſionem novis litigiis, quærere non deſiſtant cum graviſsimo præjudicio ſupradictæ ſuæ Congregationis, quæ attenta tam ampla extenſione vacantiæ ad officia, ob tantam multitudinem Religioſorum vacantium, neceſſario imperitos, incapaces, & indignos in Superiores eligere cogatur, prædictus vero Joannes Jacobus Procurator, & Commiſſarius Generalis deplorabilem memoratæ ſuæ Congregationis ruinam prævidens, ac vi officii ſui impedire cupiens, prædictas quidem literas per nos confirmari, præterea, ne ullus in poſterum ſub quocumque colore, aut prætextu extenſionem ad alia quæcumque ſive per deputationem, ſive per electionem, ſeu quocumque alio titulo venientia, ultra illa, quæ in literis hujuſmodi exprimuntur, officia attentare, aut quomodolibet procurare præſumat, ſub pœna privationis vocis activæ, & paſsivæ in perpetuum prohiberi, ac demum extenſiones quaſcumque contra expreſſum earumdem literarum tenorem jam factas annullari, dictaſque literas ad primævam ſuam obſervantiam reduci plurimum deſideret: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.5. Nos igitur ipſum Joannem Jacobum Procuratorem, & Commiſſarium Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, audita ſuper præmiſsis relatione, per dilectum Filium Secretarium ejuſdem Congregationis, una cum voto dilecti Filii noſtri Joſephi Renati ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Imperialis nuncupati prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris nobis facta, ac etiam motu, ſcientia; ac matura deliberatione ſimilibus præinſertas Urbani Prædeceſſoris literas, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac alia officia præter illa, quæ in ſupradictis præinſertis literis exprimuntur, nullo modo vacantiæ ſubjacere debere, quæcumque illa ſint, ſive per deputationem, ſive per electionem, ſeu quocumque alio titulo venientia, exceptis tamen Definitoribus Provincialibus Provinciarum Italiæ juxta Decretum prædictæ Congregationis Cardinalium Anno 1704. emanat. harum ſerie declaramus. Volentes, ut quæcumque derogatio harum noſtrarum literarum in ampliſsima forma extendenda nullam vim, ac robur habeat, niſi in caſu, quod ad petitionem Capituli Generalis obtenta fuerit.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes, & præinſertas literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, quos illæ concernent quomodolibet in futurum cujusvis ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtant, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, necnon de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe haben. conſenſus, aliove quolibet quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſsis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ dictus Urbanus Prædeceſſor in ſuis literis præinſertis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterum pariter volumus, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Sept. MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCV.

Dat. 30. Sept. 1727. Ann. 4.

Conceditur facultas Generali, & Deffinitorio Fratrum Diſcalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemt. Capt., erigendi unam quaſi de novo Provinciam Italiæ ex Conventibus, qui in Italia reperiuntur, vel eorum aliquibus.

De erectione alterius Provinciæ pro iiſdem Fratribus vid. aliam Conſt. hujus ed. 1726. Aug. 14. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII

Ad futuram rei memoriam.

Alias olim tres Conventus ab Innocentio XI. petiverunt Congregationi Hiſpaniæ uniri.

§. 1. Alias felic. record. Clementi Papæ XI. Prædeceſſori Noſtro pro parte tunc exiſtentis Procuratoris Generalis Provinciæ Italiæ Fratrum Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum expoſito, quod cum alias tunc pariter exiſtentes Fratres Diſcalceati trium Conventuum Italiæ dicti Ordinis ob defectum Regularis obſervantiæ, aliiſque injuſtis, & rationabilibus de cauſis in Congregatione tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita probatis, & juſtificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, nimiuſque aliquot ſive in ſpiritualibus, ſeu in temporalibus Religioſos progreſſus facere valuiſſent, ſeque proinde Congregationi Hiſpaniæ eorumdem Fratrum Diſcalceatorum uniri petiiſſent, & ſucceſſive Superiores dictæ Congregationis conſenſum ſuum unioni hujuſmodi præſtitiſſent, ac deinde iidem Fratres Diſcalceati Provinciæ prædictæ ſupplicem libellum piæ mem. Innocentio Papæ XI. pariter Prædeceſſori Noſtro pro ejuſmodi unione obtinenda porrexiſſent, iſque ab ipſo Innocentio Prædeceſſore ad dictam Cardinalium Congregationem, & ab iſta ad bo. mem. Alderanum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Cybo nuncupatum dicti Ordinis dum vixit, apud eumdem Innocentium Prædeceſſorem, & Sedem Apoſtolicam Protectorem remiſſus fuiſſet, dictus Alderanus Cardinalis, & Protector ſuum pro dicta unione votum juſtis de cauſis cum eo relatis prædictæ Congregationi Cardinalium exhibuerat; necnon cum die 6. Maji 1690. cauſa in ipſa Cardinalium Congregatione propoſita fuiſſet, dilatu circa dictam unionem negotio, emanaverat ab eadem Congregatione Decretum, quo pro tunc ex tribus Conventibus prædictis conſtituta fuerat ſeparatio ſupradicta, nempe Italiæ Provincia, quorum Conventuum Religioſi ſub obedientia Miniſtri Generalis dicti Ordinis juxta formam tamen in quibuſdam rec. mem. Urbani Papæ VIII. itidem Prædeceſſoris Noſtri Literis in ſimili forma Brevis die 12. Septembris 1629. expeditis præſcriptam permanerent.

Verum per Congregationis Epiſc. & Regularium decretum ex tribus Conventibus eiſdem conſtituta fuit ſeparata Provincia Italiæ.

A Clemente XI. poſtea prædicta Provincia Italiæ dictæ Congregationi Hiſpaniæ unita.

§. 2. Et in eadem Expoſitione ſubjuncto, quod dicti Religioſi obſervantiam Conſtitutionum dictæ Congregationis in ſolemni eorum regulari profeſſione expreſſe promiſerant, adeoque eas obſervare tenebantur, illæ vero ipſos ad ſubjectionem pro tempore ſimiliter exiſtenti Miniſtro Generali ejuſdem Congregationis Hiſpaniæ omnino obligabant, ipſique proinde quo facilius vota ſua Altiſſimo reddere, & propria Inſtituta Regularia adimplere valuiſſent, memoratæ unionis gratiam expectabant, idem Clemens Prædeceſſor de nonnullorum ex etiam tunc exiſtentibus Venerabilibus Fratribus tunc ſuis dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus ſuper cauſa unionis hujuſmodi dictæ ſcilicet Provinciæ Italiæ, omniumque ejus Religioſorum prædictæ Congregationi Hiſpaniæ inter dictum Procuratorem Generalem ex una, & alium Procuratorem Generalem dicti Ordinis ex altera Partibus controverſa a prædicto Clemente Prædeceſſore ſpecialiter deputatorum, qui utrumque Procuratorem Generalem tam ore, quam in ſcriptis informantes audiverant, negotioque mature perpenſo, unionem prædictam fieri poſſe cenſuerant, conſilio, prædictam Provinciam Italiæ dictæ Congregationi Hiſpaniæ auctoritate Apoſtolica univit, annexuit, & incorporavit, ac tunc & pariter exiſtenti Miniſtro Generali ejuſdem Ordinis ſubjecit, & alias prout in prædictis memorati Clementis Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 20. Novembris 1705. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Procuratoris Generalis pro dicta Facultate obtinenda.

§. 3. Cum autem, ſicut dilectus filius Michael a Sancto Joſepho Commiſſarius pro Italia, & in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis prædicti Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejuſdem Congregationis laudabili zelo, multiſque expenſis plures alios Conventus ſuperioribus annis intra Italiam ut pio Religioſiſſimæ Italicæ Nationis deſiderio ſatisfacerent, & in eadem Regione Inſtitutum Redemptionis Captivorum promoverent, erigere curaverint, novuſque Conventus hujuſmodi ad paucitatem Religioſorum Italorum per Hiſpanos Religioſos magna ex parte manutenere ſtuduerint; ipſe vero Michael Commiſſarius, & Procurator Generalis ad confirmationem, & meliorem formam dictorum Conventuum expediens, ac neceſſarium exiſtimet, ſi Miniſtro, & Deffinitorio committatur, ut ex dictis tribus Conventibus, nempe Taurini, Liburni, & Falconii, & ex aliis, quos Religio habet Mediolani, Alexandriæ, Peleſtrinæ, Forolivii, Præneſte, & Cotronæ ex his omnibus, vel eorum aliquibus, prout dicti Miniſter Generalis, & Deffinitorium magis in Domino expedire judicaverint, una quaſi de novo Provincia erigatur, quæ tamen titulum Sancti Joannis de Matha, & antiquitatem a tempore ſuæ primævæ erectionis conſervet, fruaturque, & gaudeat omnibus, & ſingulis gratiis, præeminentiis, Indultis, & privilegiis, quibus aliæ ſimiles Provinciæ fruuntur, & gaudent. Nobis propterea ſupradictus Michael Commiſſarius, & Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & alias ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipſius Michaelis Commiſſarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel

Cauſ-

cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, prædicto Miniſtro Generali una cum Diffinitorio ex antedictis tribus Conventibus Taurini, Liburni, & Faleonii, unam quaſi de novo Provinciam Italiæ ex ſupra ſex aliis ſpecificatis Conventibus, vel ex eorum aliquibus cum titulo, & antiquitate primævæ ſuæ erectionis, ac gratiis, præeminentiis, indultis, & privilegiis ſupradictis erigendi plenam, & amplam facultatem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & impartimur, & quod ſic in Italiæ Provinciam erecta in omnibus, & per omnia ad formam noviſſimarum Conſtitutionum per Nos confirmatarum pro Provincia Sancti Joachimi, aliiſque Provinciis in poſterum erigendis gubernetur. Præterea eo quia exiguus admodum eſt numerus Religioſorum Italorum, ut in electionibus faciendis requiſita a Conſtitutionibus generalibus Ordinis quoad graduationem ex Officiis provenientem præſcripta, habita tamen ratione probitatis, & doctrinæ eligendorum minime ſerventur, ad ſexennium dumtaxat auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Conceſſio facultatis prædictæ.

Derogatoriæ.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus, & ſingulis illis, quæ idem Clemens Prædeceſſor in ſuis literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, & gentium habeatur, tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCVI.

Dat. 30. Sept. 1727. Ann. 4.

Conceditur Miniſtro Generali Minorum Capuccinorum facultas reſtituendi Diſcretos conventuales in Provinciis Hiſpaniarum.

Hac de re vid. Innoc. XII. Conſtitutionem ed. 1693. Mart. 29. P. 2. & aliam ed. 1693. Septemb. 12. P. 3. ubi dicti diſcreti abrogati fuerunt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Innocentio XII. Diſcreti præd. in Hiſpaniarum Provinciis abrogati fuerunt.

Dudum pro parte clar. mem. Caroli II., dum vixit Hiſpaniarum Regis Catholici, fel. rec. Innocentio Papæ XII. Prædeceſſori Noſtro expoſito, quod alias ad tollenda damna, & incommoda, quæ Fratres Provinciarum Regnorum utriuſque Caſtellæ veteris ſcilicet, & novæ nuncupatarum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum ex electione diſcretorum, qui a Conventibus ad effectum ſuffragia in Capitulis Provincialibus ferendi eligi conſueverant, in religioſæ pacis, & concordiæ, ac regularis diſciplinæ præjudicium paſſi fuerant, idem Innocentius Prædeceſſor per quaſdam ſuas deſuper in ſimili forma Brevis die 29. Martii 1693. expeditas Literas diſcretos prædictos in dictis Provinciis ſuſtulit, ac removit, & ſubinde inter alia remotionem, & abolitionem diſcretorum hujuſmodi expeditaſque deſuper literas prædictas ad Provincias Bethicæ, & Navarræ per alias ſuas itidem in ſimili forma Brevis Literas die 12. Septembris ejuſdem anni emanatas auctoritate Apoſtolica extendit, & ampliavit, & alias prout in dictis Innocentii Prædeceſſoris literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, uberius continetur.

Preces Miniſtri Generalis præfati pro reſtitutione eorundem Diſcretorum.

§.1. Cum autem, ſicut dilectus filius Hartmannus Brixiven Miniſter Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, propter Diſcretorum hujuſmodi abolitionem, licet ad bonum finem petita fuerit, nihilominus maximum tamen detrimentum, ac præjudicium regulari obſervantiæ allatum fuerit, & adhuc de præſenti afferatur, ideoque idem Hartmannus Miniſter Generalis electionem eorumdem Diſcretorum omnibus Hiſpaniarum Provinciis reſtitui ſummopere deſideret, quemadmodum recol. mem. Clemente XI. Belgii, & Innocentio XIII. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus pariter noſtris Sardiniæ reſpective Provinciis Ordinis prædicti conceſſum fuiſſe memoratur, Nobis propterea dictus Hartmannus Miniſter Generalis tendentibus etiam in id Cariſſimi in Chriſto Filii noſtri Philippi earumdem Hiſpaniarum Regis Catholici votis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipſum Hartmannum Miniſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati prædicto Hartmanno Miniſtro Generali ſerio, prudenter, ac diligenter examinata, omnibus, & ſingulis Hiſpaniarum Provinciis de cætero electionem Diſcretorum hujuſmodi, ſi id divinæ gloriæ, publicæ tranquillitati, ac regularis obſervantiæ incremento in Domino expedire judicaverit, reſtituendi facultatem, dicta auctoritate, tenore præſentium concedimus, & impartimur.

Conceſſio facultatis prædictæ.

Derogatoriæ.

§.3. Non obſtantibus prædictis Innocentii Prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Digitized by Google

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus noſtri Anno IV.

CCVII.

Dat. 3. Oct. 1727. An. 4.

Interdicitur Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum prædicatio, ut Scholarum exercitio incumbere valeat, adempta etiam Superioribus facultate ſuper hoc diſpenſandi.

De Privilegiis hujus Congregationis vid. Inn. XI. Conſt. ed. 1686. Sept. 3. P. 10. & Alex. VIII. Conſt. ed. 1691. Jan. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Adolphus a S. Georgio Præpoſitus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Scholarum Piarum nuncupat., quod hujus Congregationis Inſtitutor, prævidens quam grave damnum Scholarum Piarum hujuſmodi exercitio conciones, Adventus, & Quadrageſimæ tempore extra Eccleſias præfatæ Congregationis habendæ, allaturæ eſſent, in ſuis Conſtitutionibus, auctoritate Apoſtolica confirmatis, tertia parte, *cap. 7.* de Concionatoribus, expreſſe cavet in hæc verba: *Nemo publice prædicabit, niſi a Generali, vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus, & Quadrageſimæ extra noſtras Eccleſias nemo noſtrorum prædicabit, & extra id tempus, nonniſi ex urgentiſſima cauſa, & de Provincialis conſenſu.* Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, tametſi ſucceſſu temporis a variis Capitulis Generalibus declaratum fuerit, eſſe penes Præpoſitum Generalem concedere facultatem concionandi extra eaſdem Eccleſias tempore Adventus, & Quadrageſimæ, ut præfertur, ac ſubinde variæ cautelæ, ut inſurgenti olim præviſo malo occurreretur, adjectæ fuerint; nihilominus experientia magiſtra dictus Adolphus Præpoſitus Generalis edoctus, per conciones prædictas miniſterio hujuſmodi Scholarum triſtiſſimam everſionem imminere, eo quod Verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra Domos memoratæ Congregationis commorantes Scholis adjici nequeant, imo ſæpe hoc prætextu etiam eas ſubterfugiant: Nobis propterea dictus Adolphus Præpoſitus Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

A Congregationis prædictæ Inſtitutore cautum fuit, ne quiſquam publice prædicari valeret, niſi de licentia Generalis, vel Provincialis. Cauſa præſentis Conſtitutionis, & preces Præpoſiti Generalis

§.2. Nos igitur ea, quæ per præinſertam Conſtitutionum particulam diſpoſita ſunt, impoſterum firmiter, ac inviolabiliter ſervari, & ne ullo modo convelli, vel labefactari poſſint, providere, ac ejuſdem Adolphi Præpoſiti Generalis Votis hac in re, quantum in Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertam particulam ex Conſtitutionibus memoratæ Congregationis Scholarum Piarum exceptam (ut præfertur) auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnia, & ſingula per eam diſpoſita inconcuſſe obſervari mandamus, & præcipimus, & eidem Adolpho, & pro tempore exiſtenti Præpoſito Generali facultatem ſuper præmiſſis diſpenſandi, auctoritate, & tenore prædictis adimimus.

Confirmatur relatum ſtatutum Inſtitutoris Congregationis, & ſuper eo diſpenſandi facultas Generali adimitur.

§.3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumptis

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCVIII.

Dat. 2. Oct. 1727. Ann. 4.

Confirmatur Alternativa Officiorum Provinciæ Bethicæ Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum inter Fratres dictæ Provinciæ, & eos della Manca.

De alternativa Officiorum in Regnis Luſitaniæ, & Algarbiæ ſervanda vide Clem. XI. Conſt. ed. 1716. Oct. 26. Et alia hujus Conſt. ed. 1727. Sept. 29. P. 4. determinatum fuit tempus vacationis ab officiis pro illis qui in dicto ordine per duo triennia aliquod obtinuerunt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Provinciæ Bethicæ, Or-

In Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ Alterna-

tivà præfata inſtituta fuit.

Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Diſcalceatorum nuncupat., quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ die 10. Menſis Maji proxime præteriti in Collegio Sanctiſſimi Sacramenti Villæ de Almagro Præſidente Dilecto Filio Joanne a Sancta Tereſia Lectore Jubilato Tribunalis Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem in Regnis Hiſpaniarum auctoritate Apoſtolica inſtitutis, & Vicario Generali Congregationis Hiſpaniarum, & Indiarum d. Ordinis celebrato aſſiſtentibus omnibus Vocalibus, quibus Capitulum prædictum conſtabat, ipſi Vocales ſic legitime congregati prævia matura deliberatione conſervationi, ac paci, quieti, & tranquillitati Provinciæ prædictæ conſulere cupientes, Alternativam Officiorum inter eoſdem Exponentes, & Fratres della Minca, ſeu Mancia nuncupat. inſtituendam decreverunt, eamque dicto Capitulo ſtabiliverunt in hunc modum, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Modus Alternativæ prædictæ.

§.2. *Fra Giovan di Gieſa Lettore Giubilato, e Secretario della Provincia d' Andalutia dell' Ordine Diſcalceato di S. Agoſtino fo fede, e certifico qualmente tra gli Decreti, & ſtabilimenti, che furon fatti nel Capitolo Provinciale proſſimo paſſato, che fu celebrato nel Collegio del Santiſſimo Sagramento della Villa d' Almagro di detta Provincia, che cominciò alli 10. di Maggio del corrente anno 1726., nel quale fu preſente il Molto Reverendo Fra Gio: di S. Tereſa Lettore Giubilato qualificatore della ſuprema, e Vicario Generale della Congregazione di Spagna, e Indie dell' Ordine Scalzo di S. Agoſtino, quale confermò tutto quello ſi ſtabilì in detto Capitolo vi è un Decreto, e Statuto, che è ad imina ſettima fol.89. del libro di detta Provincia, nel quale ſi ſcrivono gli Capitoli, che in eſſa, ſi celebrano, & è del tenore ſeguente = Item per quanto queſta noſtra Provincia d' Andaluzia comprende nelli ſuoi termini tanto la detta parte d' Andaluzia, come anche la parte, e Territorio della Manchia, è Mancia, o tra gli Religioſi dell' uno, e l' altra paeſe per eſſere differenti nel genio, di che ſono nate varie emulazioni, e contraſti, lamentandoſi alcuni circa la diviſione inegnale delli poſti, & Officj de' Padri, che governavano detta Provincia ſenza poterli riparare, il zelantiſſimo, e religioſo fervore delli prelati Superiori pertanto ſtabilì, e determinò queſto preſente Capitolo aſſiſtendo a eſſo tutti gli Vocali, nemine dempto, che ſi ſupplichi, e preghi al S. Pontefice, ſi degni concedere Bolla d' Alternativa, in queſta forma, che ſi giudica aſſai conveniente, cioè, che nel Capitolo Provinciale proſſimo venturo ſi ſceglia, e nomini Priore Provinciale di queſta detta Provincia un Religioſo, che ſia dell' altra parte, di dove ſia il Prior Provinciale eletto nel preſente Capitolo, di modo, che ſe nel preſente Capitolo ſarà eletto in Provinciale un Religioſo d' Andaluzia, in queſt' altro proſſimo Capitolo ſia della Manchia, ò Mancia, quello che ſi dovrà eleggere in Provinciale, e così vadina alternative in queſto Officio gli Religioſi dell' uno, e dell' altro Territorio, e ſe accadeſſe mancare qualche triennio il Provinciale eletto, o ſia per renuncia, o ſia per morte naturale, o civile, ſia abligo del venerabile Difinitoria Generale, che a queſto tocca provedere detta mancanza a eleggere in Rettore Provinciale, che concluda il triennio, o un Religioſo, che ſia del medeſimo Territorio, che era quello, che mancò, e in caſo di non fare detto Difinitorio Generale la ſudetta elezione, in tal caſo ſubentrerà a concludere detto Territorio il Provinciale aſſoluto più immediato del medemo Territorio di dove fu il Provinciale, che mancò, oſſervandoſi in queſto proportionabiliter le noſtre ſacre Leggi, e Conſtituzioni.*

§.3. *Che gli quattro Difinitori di detta Provincia, che in tutti gli Capitoli, ſi elegeranno, cominciando dal futuro Capitolo, debbano eſſere, e ſiano due ſogetti d' Andaluzia, e due della Mancia, e per ſoſtituire detti Officj, quando vacaranno, ſecondo ſtabiliſcono le noſtre Sacre Conſtituzioni debbano eſſere, e ſiano addetti delli due Difinitori d' Andalizia quelli ſoggetti, che del medemo Territorio haveranno più voti, & il ſimile, ſi debba pratticare delli due Deſinitori della Mancia, che doveranno, ſoſtituirſi quelli, che averanno più voti in quelli del ſuo Territorio, di modo tale che ſempre il Difinitorio di queſta Provincia coſti di due ſoggetti d' Andaluzia, e due della Mancia, al qual effetto, ſi ſeriveranna quelli, che tanto dall' una, quanto dall' altra parte averanno più voti. Che gl' altri Officiali di queſta detta Provincia, cioè Priori, Secretario, e Maeſtro di Novizj, ſi debbano dividere, e provedere in modo, che tanti ſiano dell' una, quanti dell' altra parte avendo li Prelato a chi ſecondo le noſtre Conſtituzioni tocca, & appartiene provedere le vacanze di detti Officj obligazione di conſerirli, e diſtribuirli alli ſoggetti naturali di quel Territorio, da dove erano gl' Officiali, che mancheranno, acciochè così ſi conſervi l' equilibrio, e diſtribuzione giuſta, & eguale di detti Officj. Che li due Difinitori Generali, e li due Diſcreti, che ſi nominano, & eleggono nel Capitolo Provinciale, acciochè concorrano a nome della detta Provincia all' elezione del Vicario Generale ſiano reſpettivamente due d' ogni parte, cioè un Definitore, & un Diſcreto del Territorio della Mancia, e gl' altri due d' Andaluzia, provedendoſi parimente le vacanze di qualſivoglia di detti quattro nella forma già detta nelle altre vacanze. E acciochè non naſchino ſconcerti, & ambiguità tra gli ſoggetti, che dovranno eſſere Offiziali, e non reſtino eſcluſi, quelli, che non ſono nè d' Andaluzia, nè della Mancia, come ſono li Caſtigliani, Eſtremegui &c., ſi determina ſiano appartenenti alla Mancia quelli, che ſon naturali delli Porti de Sierramorena verſo Madrid, quelli, che ſono naturali delli Porti di Sierramorena guardando verſo Siviglia, e Granata.*

Preces Fratrum d. Provinciæ.

§.4. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat, Exponentes prædicti, præmiſſa quo firmius ſubſiſtant Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam, viderunt conſilio, præinſertam Alternativæ concordiam, omniaque, & ſingula in ea

Confirmatio relatæ Alternativæ.

ea contenta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clauſulæ. §.5. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCIX.

Dat. 11.Oct. 1727. Ann. 4. Confirmatur Decretum Congregationis ſuper diſciplina regulari, qua decernitur, ut oppoſitores vitæ communis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Strictæ obſervantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia, omnino acquieſcerent.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. inſtituta fuit reformatio dictæ Provinciæ S. Alberti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio. §.1. Nuper pro parte Dilecti Filii Petri a Jeſu, & Maria Procuratoris Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ſtrictæ obſervantiæ Provinciæ Sancti Alberti in Sicilia Nobis expoſito, quod cum in dicta Provincia perfecta regularis obſervantia eorum Regulæ mitigatæ, & vita communis cum pluribus Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. Romanæ Eccleſiæ Curiæ Prælatorum ſuper diſciplina Regulari deputatæ, decretis literis Apoſtolicis, & oraculo noſtro ſtabilita fuiſſet, poſt multas contradictiones nonnullorum ejuſdem Provinciæ Religioſorum illis diſcuſſis, ac examinatis, & tandem uti inſubſiſtentibus ab eadem Congregatione rejectis, iidem Religioſi oppoſitores a tuenda operis tam ſancti pace minime ceſſaverat; ideoque dictus Petrus Procurator intellexerat, quod illi ab eorum inſtantia a prædicta Congregatione declinantes mentem Noſtram moleſtia afficerent, idipſum Exponentes, quod per ſex annorum curſum matura conſideratione a prædicta Congregatione examinatum, & in ea ab illis iteratum, & ſubinde pro inſubſiſtenti, & pro puræ æmulationis opera recognitum fuerat, ac proinde Nobis ſupplicato, ut perpetuum ſilentium a Nobis ſuper hujuſmodi oppoſitionibus tam Dei gloriæ, ac paci, & quieti Provinciæ prædictæ ejuſque Religioſorum præjudicialibus imponeretur. Nos ſupplicem libellum Nobis ſuper præmiſſis porrectum ad eamdem Congregationem remiſimus, quæ quidem Congregatio edidit ſuum Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum prædictum. §.2. *Sacra Congregatio ſuper diſciplina Regulari, attentis narratis, & auditis Archiepiſcopo Meſſanen. Epiſcopo Syracuſano, & Vicario Capitulari Catanenſi, referente Eminentiſſimo Spinula, decrevit, quod partes omnino acquieſcant. Romæ 18. Julii 1727. Joſeph Renatus Cardinalis Imperialis Præfectus. F. Epiſcopus Eluſin. Secretarius.*

Preces Procuratoris dd. Fratrum. §.3. Cum autem, ſicut dictus Petrus Procurator Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, & obſervatione Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ipſum Petrum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus & approbamus illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ. §.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dum-

dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annolo Piſcatoris die XV Decembris MDCCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CCX.

Dat. 22. Oct. 1727. Ann. 4.

Confirmatur Decretum Epiſcoporum, & Regularium approbans acta quædam Capitularia Eremitarum S. Auguſtini Provinciæ Caſtellæ.

De Confirmatione cujusdam Decreti Capituli Generalis d. Ordinis ſuper numero 36. Magiſtrorum Provinciæ Aragoniæ vide aliam hujus ed. 1727. Jun. 27. P. 4., & de confirmatione omnium privilegiorum dicti Ord. vide ſequentem Conſt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futurum rei memoriam.

Facti expoſitio.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, & Diffinitorii Provinciæ Caſtellæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod in noviſsimo eorum Capitulo Provinciali die 4. Maji currentis anni in Conventu Matricalenſi dictæ Provinciæ celebrato, multa Statuta, ſeu acta Capitularia pro regularis diſciplinæ obſervantia condita fuerant, inter quæ dilectus etiam filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis ejuſdem Ordinis de Aſſiſtentium ſuorum conſilio confirmaverat, & approbaverat ſequentia videlicet:

Acta Capitularia prædict. de Procuratore hujus Provinciæ Romæ habendo.

§. 1. Propoſitum fuit in Diffinitorio an expediret Romæ habere Procuratorem hujus Provinciæ pro Cauſa Venerabilis Croſco, & pro eo, quod huic Provinciæ occurri valeat in Romana Curia = Determinatum fuit, quod ibi habeatur Religioſus hujus Provinciæ quemadmodum ab aliis Religionibus practicatur in ſimilibus Cauſis, & ne pecuniæ deſtinatæ pro Cauſa Venerabilis patiantur notabilem diminutionem, data fuit admodum Reverendo Patri Provinciali facultas arbitrandi media ſua viora Provinciæ, quin gravetur Conventus novis pecuniarum exactionibus. Diffinitorium dedit facultatem noſtro admodum Reverendo Patri Provinciali, ad hoc, ut caſu, quo noſter Procurator Romanæ Curiæ abſit an ea poſsit alium nominare, qui ſit filius hujus dictæ Provinciæ. Diffinitorium commendat admodum Reverendo Patri Provinciali, ut curet, & faciat obſervari acta 31. & 32., (quæ in ſuo compendio ſunt 29., & 30.) anno 1718., conformia Decreto, quod Illuſtriſsimus Dominus Aldourandi, dum eſſet in his Regnis Hiſpaniarum Nuncius Sanctitatis Suæ publicari mandavit, & publicatum fuit die 13. Septembris 1717.; in quo ordinatur, quod nullus Religioſus exeat a Domo ſolus, & declaratur, in hoc ordine univerſali (excepto Procuratore Generali) non ſolum includi Conventuales, & Collegiales noſtrarum Communitatum Sancti Philippi, & Conventus Matritenſis, in quibus Pater Rector aſſignabit Patri Adminiſtratori ſocium ſibi beneviſum, prout etiam Prior Sancti Philippi Officialibus ſuis; verum etiam omnes exteros hujus

De exequutioni mandandis Decretis quibuſdam.

Provinciæ, & aliarum in Curia exiſtentes, qui debent incedere cum Sociis Religioſis, non ita tamen cum Donatis, qui incipiunt introduci, & nunquam fuerunt in uſu in hac Provincia ad ſociandum, quapropter Definitorium decrevit, quod non permittantur Donati, niſi ii, quos Provincia habuerit pro ejus ſervitio, qui nullum Religioſum extra Domum aſſocient.

De veſtibus gerendis a Religioſis, quum domo exeunt.

§. 2. Pariter mandat Diffinitorium, quod nullus Religioſus hujus Provinciæ, neque extraneus (excepto Patre Procuratore Generali) exeat a Domo cum Cappa ſine manicis longis, vel protenſis, cum clamyde, vel Pallio, & galero neque Miſſam celebret extra Conventum, neque reſideat, multoque minus pernoctet extra eum. Et quoniam ex admiſsione Exterorum ignoratis diligentiis, ratione quarum veniunt, & ex ignorantia ſtatus illarum ſequuntur nonnulla inconvenientia, Diffinitorium ideo mandat Patri Priori pro tempore exiſtenti Regii Conventus Sancti Philippi, quod juxta praxim Romanæ Curiæ expreſſam in noſtris Sacris Conſtitutionibus 3. parte Cap. 6. n. 2., & 4. cum aſsiſtentia Patris Procuratoris Generalis Provinciæ examinent motivum, propter quod Religioſus venit ad Curiam, ut prædictus Pater Procurator Generalis notum faciat illud noſtro Admodum Reverendo Patri Magiſtro Provinciali, & cum ejus approbatione permittatur illi reſidere Matriti, & terminatis diligentiis compellatur reverti in ſuam Provinciam, vel Conventum, & Patribus Priori, & Rectori Collegii, qui permiſerit contraventionem hujus, ſeu præcedentis Acti, quæ tantum ad Religioſam obſervantiam, & bonum exemplum imponitur pœna privationis Officii, quam Pater Provincialis ſtatim mandet executioni, abſque ulla diſpenſatione.

De exteris examinandis cur ad Curiã accedant.

Preces Capituli ad Reverendiſs. Procuratorem Generalem pro relatorũ actuum approbatione.

§. 3. Hæc ſunt Reverendiſsime Pater Capituli noſtri electiones, & acta, pro quorum approbatione, & confirmatione ad pedes Paternitatis veſtræ ſubmiſsi provolvimur humillime obſecrantes, ut iiſdem favoribus, ac paterni amoris affectibus, quibus ſemper Nos proſequitur, Deus optimus maximus Paternitatem veſtram Reverendiſsimo Eremitico Ordini diu ſervet incolumem. Datum in hoc Conventu Sancti Patris noſtri Auguſtini Matricalenſi die 7. Maji anno Domini 1727.

Frater Franciſcus de Legano Præſidens.
Frater Petrus Portocarrero Exaſſiſtens Generalis.
Frater Mathias Teran Diffinitor.
Frater Petrus Manſo Provincialis abſolutus
Frater Barnabas Barcina Diffinitor.
Frater Joannes Taxardo Diffinitor.
Frater Joannes Can Viſitator.
Frater Franciſcus de Aviles Provincialis.
Frater Julianus Orenſe Diffinitor.
Frater Franciſcus de Rio Viſitator.
Fratri Fulgentio Bellelli Buccinenſi Sacræ Theologiæ Magiſtro totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Priori Generali.

Approbatio Procuratoris Generalis.

§. 4. Inſpectis retroſcriptis Actis Capituli Provincialis hoc anno 1727. in noſtra Caſtellæ Provincia celebrati, omnes, & ſingulas actiones, electiones, ac determinationes in actis ipſis inſertis, & deſcriptas, harum ſerie, noſtrique muneris auctoritate, necnon de conſilio admodum

RR.

RR. PP. Nobis Aſsiſtentium, confirmamus, & approbamus, illaſque ratas, & firmas eſſe, & haberi volumus, & mandamus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Datum in Conventu NoſtroS. Patris Auguſtini de Urbe die 23. Iunii 1727. = Frater Fulgentius Bellelli Generalis: Noſtri muneris ſigillo = Magiſter Frater Angelus Guilelmus Rochenſis Ordinis Secretarius = Regiſtrat. lib. 2.

§. 5. Et in eadem Espoſitione ſubjuncto, quod Prior, ac Diffinitorium hujuſmodi, Statuta, ſeu Acta Capitularia prædicta, ut esactius ſerventur, auctoritate quoque dictæ Congregationis Cardinalium confirmari plurimum deſiderabat. Emanavit ad eorum ſupplicationem ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum, tenoris, qui ſequitur, videlicet: *Sacra*

Decretum præfatum eadem acta approbans.

Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attenta relatione hujuſmodi Domini Cardinalis Imperialis prædict. Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, Acta Capitularia ſuperius expreſſa, confirmata, & approbata a Patre Generali, præſenti Decreto itidem approbat, atque confirmat. Romæ 3. Octobris 1727. = Cardinalis Franciſcus Barberinus = P. A. Archiepiſcopus Lariſſæ Secretarius.

Preces Procuratoris dictæ Provinciæ.

§. 6. Cum autem, ſicut dilectus pariter filius Hieronymus Flores frater expreſſe profeſſus dicti Ordinis, & Procurator præfatæ Provinciæ Caſtellæ Nobis ſubinde esponi fecit ipſum Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ipſum Hieronymum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus eſiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſsis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio prælati Decreti

Clauſulæ.

§. 7. Decernentes easdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces esſiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſsime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtasat ſpecialiter & expreſſe derugamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CCXI.

Confirmantur Privilegia omnia, Gratiæ Apoſtolicæ, & Indulgentiæ alias Ordini Eremitarum S. Auguſtini a Romanis Pontificibus conceſsæ. Dat. 1. Janua. 1727. Ann. 4.

Catalogus omnium Conſtitutionum ordine temporis prout editæ fuerunt in favorem dictorum Fratrum initio facto a Gregorio IX. anno 1227., uſque ad Inn. XI. anno 1679., hic fuſe retexitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Libenter ea largiri conſueverunt Romani Pontifices, quæ pacem, & regularem obſervantiam in Religioſis Ordinibus augere poſſunt, quaque immunitates, & Privilegia eorumdem meritis, & virtutibus ita exigentibus conceſsa reſpiciunt, ut hoc pacto Apoſtolicis gratiis ornati alacrius in aſsiduo Dei cultu, & fideli Eccleſiæ famulatu, Deo dante impoſterum perſeverent. Exordium.

A compluribus Romanis Pontificibus Ordo Eremitarum S. Auguſtini privilegiis ornatus

§. 1. Itaque olim complures Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri paterno Apoſtolico benignitatis inſtinctu Ordinem Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Hipponenſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, illiuſque Monaſteria Eccleſias, Provincias, Domus Regulares, Congregationes, Grangias, Capellas, Priores, alioſque Superiores, & Fratres ab eodem Ordine quomodolibet dependentes multiplicibus Privilegiis, Indultis, gratiis, exemptionibus, Immunitatibus, Indulgentiis, aliiſque conceſſionibus per diverſas infraſcriptas ſuas literas perpetuo decorantes beneficentiæ ſuæ donis cumulaverunt. Pontifices vero earumdem literarum auctores hi ſunt, quorum ſeriem hic damus

Series prædd. Pontificum incipiendo a Greg. IX. Innoc. IV.

§. 2. Felic. record. Gregorius Papa IX. per ſuas incipientes = *Sacroſancta Romana Eccleſia* = Laterani &c. Sexto Kalendas Decembris Pontificatus ſui anno Primo. Innocentius Papa IV. per quasdam incipientes = *Quoniam ait Apoſtolus*, ac alias incipientes = *Religioſam vitam eligentibus* Laterani Sexto Kal. Maji Pontificatus ſui anno primo, ac per alias incipientes = *Quia ex Apoſtolica cura*. Lugduni tertiodecimo Kal. Maji ejuſdem Pontificatus ſui anno octavo; ac per alias pariter incipientes = *Admonet Nos cura*. Perusii decimo ſeptimo Kal. Maji Pontificatus etiam ſui Anno undecimo. Alexander Papa IV per quasdam incipientes = *Religioſam vitam eligentibus*. Anagniæ tertio Kal. Auguſti, & alias incipientes = *Quanto ſtudioſius*: Neapoli tertiodecimo Alex. IV.

Digitized by Google

cimo Kalendas Aprilis, ac alias incipientes = *Cum ex Apoſtolica cura.* Anagniæ ſeptimo Kalendas Julii Pontificatus ſui anno primo, aliaſque incipientes = *Ut eo forsius.* Laterani Idibus Aprilis, ac etiam alias incipientes = *Vobis aſſidue*, etiam Laterani quinto Kalendas Maji, ac alias incipientes = *Cæleſtis amor Patriæ*, etiam Laterani tertio Kalendas Maji Pontificatus ſui anno Secundo; aliaſque incipientes = *Oblata Nobis ex parte veſtra petitio* = pariter Laterani duodecimo Kal. Maji; ac alias incipientes = *Meritis veſtræ Religionis* : Viterbii tertio idus Junii Pontificatus ſui anno tertio. Item alias incipientes = *Inducunt Nos*, etiam Viterbii Nonis Julii Pontificatus ſui anno quarto, cum aliis incipientibus = *Vitæ perennis gloria* = Anagniæ Idus Julii Pontificatus ſui anno quinto.

Clem. IV.

Clemens Papa IV. etiam per quasdam incipientes = *Devotionis augmento* = Peruſii Decimo Kal. Julii Pontificatus ſui anno primo; aliaſque incipientes = *Pacis veſtræ quærentes* = Viterbii Quinto Idus Julii, aliaſque incipientes = *Quasdam literas*, etiam Viterbii Idibus Julii Pontificatus ſui anno ſecundo.

Honorius IV.

Honorius Papa IV. etiam per quasdam incipientes = *Pro Reverentia Beati Auguſtini* = Romæ apud Sanctam Sabinam decimo Kalendas Junii Pontificatus ſui anno ſecundo.

Cæleſtinus IV

Cæleſtinus Papa V. etiam per quasdam incipientes = *Cum ſollicitæ conſiderationis* = Neapoli quinto Kal. Decembris, aliaſque incipientes = *Ex parte dilectorum filiorum* item Neapoli Nonis Decembris Pontificatus ſui anno primo.

Bonifacius VIII.

Bonifacius Papa VIII. etiam per quasdam incipientes = *Sacer Ordo veſter* = Laterani duodecimo Kal. Februarii Pontificatus ſui anno quarto; aliaſque incipientes = *Inter ſollicitudines noſtras* = etiam Laterani decimo ſeptimo Kalendas Februarii Pontificatus ſui anno octavo.

Benedict. IX.

Benedictus Papa XI. etiam per quasdam incipientes = *Licet ad hoc* = Laterani Quarto Idus Februarii Pontificatus ſui anno primo.

Joannes XXII

Joannes Papa XXII. etiam per quasdam incipientes = *Veneranda Sanctorum Patrum* = Avenione quartodecimo Kalendas Auguſti Pontificatus ſui anno ſexto.

Innoc. VI.

§.3. Innocentius Papa VI. etiam per quasdam incipientes = *Religionis favor* = Avenione ſextodecimo Kal. Februarii Pontificatus ſui anno primo.

Gregor. XI.

Gregorius Papa XI. etiam per quaſdam incipientes = *Ad Romani Pontificis providentiam* = Avenione quinto idus Novembris Pontificatus ſui anno tertio.

Urbanus VI

Urbanus Papa VI. etiam per quasdam incipientes = *Solet annuere* = Peruſii tertio Kalendas Maji Pontificatus ſui anno ſecundo.

Bonifacius IX

Bonifacius Papa IX. etiam per quasdam incipientes = *In ſinu Sedis Apoſtolicæ* = apud Sanctum Petrum ſeptimo Idus Novembris, ac alias incipientes = *Licet his de cujus munere* venit, etiam apud Sanctum Petrum Kalendis Martii aliaſque incipientes = *Pro ſingulorum fidelium* = etiam apud Sanctum Petrum undecimo Kalendas Maji Pontificatus ſui anno undecimo. Martinus Papa V. etiam per quasdam incipientes = *Sinceræ devotionis* = Romæ apud SS. Apoſtolos Nonis Novembris Pontificatus ſui anno octavo ac alias incipientes = *Ad circumſpectam Romani Pontificis* = etiam Romæ apud Sanctos Apoſtolos ſexto Idus Iunii Pontificatus ſui anno nono, aliaſque incipientes = *Romani Pontificis providentia* = etiam Romæ apud Sanctos Apoſtolos Nonis Junii Pontificatus ſui anno Decimo.

Nicolaus V.

Nicolaus Papa V. per quasdam incipientes = *Diſpoſitione Divina* = apud Sanctum Petrum ſextodecimo Kalendas Iunii, & alias ſuas incipientes = *Regimini univerſalis Eccleſiæ* apud Sanctum Petrum Quinto Kalendas Decembris Pontificatus ſui anno quinto.

Pius II.

Pius Papa II. etiam per quasdam incipientes = *Sacræ Religionis ſinceritas* = Senis undecimo Kalendas Aprilis Pontificatus ſui anno Sexto.

Sixtus IV.

Sixtus Papa IV. etiam per quasdam incipientes = *Inter præcipuas noſtri pectoris curas* = apud S. Petrum decimo Kal. Iannarii, ac alias incipientes = *Ineffabilia Glorioſæ Virginis* = etiam apud Sanctum Petrum Septimo Idus Septembris, ac alias incipientes = *A Sede Apoſtolica* = etiam apud Sanctum Petrum quarto Idus Octobris Pontificatus ſui anno ſecundo; ac alias Mare Magnum nuncupatas incipientes = *Dum fructus uberes* = etiam apud Sanctum Petrum ſeptimo Idus Februarii Pontificatus ſui anno IV. ac alias incipientes = *Inter præcipuas noſtri pectoris curas* = etiam apud Sanctum Petrum ſexto Kal. Decembris Pontificatus ſui anno ſeptimo, ac alias incipientes = *Cum ineffabilia* = etiam apud Sanctum Petrum decimo Kal. Iulii Pontificatus ſui anno octavo.

Innoc. VIII.

Innocentius Papa VIII. etiam per quaſdam in forma Brevis incipientes = *Tuis ſupplicationibus inclinati* = apud Sanctum Petrum die ſextadecima Februarii Pontificatus ſui anno ſecundo.

Alexand. VI.

Alexander Papa VI. etiam per quasdam incipientes = *Ad ſacram Ordinis Fratrum Eremitarum* = apud Sanctum Petrum Idibus Octobris Pontificatus ſui anno ſexto.

Julius II.

§.4. Julius Papa II. etiam per quasdam in forma Brevis incipientes = *Nuper Nobis* = apud Sanctum Petrum die vigeſima quarta Martii Pontificatus ſui anno tertio, alias *Bulla aurea* nuncupata incipientes = *Dum fructus uberes* = Septimo Kal. Iulii Pontificatus ſui anno quarto; ac alias in forma Brevis incipientes = *Etſi ad bene merendum* = apud Sanctum Petrum die decima ſeptima Junii, ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Nihil eſt quod ſæpius volvamus animo*, etiam apud Sanctum Petrum vigeſima quarta Septembris Pontificatus ſui anno quinto, ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Religionem veſtram* = etiam apud Sanctum Petrum die vigeſima Junii Pontificatus ſui anno ſexto, ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Exigit tua in Nos* = etiam apud S. Petrum die vigeſima prima Julii Pontificatus ſui anno octavo; ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Præ cæteris curis* = etiam apud Sanctum Petrum die decima Maji Pontificatus ſui anno Nono.

Leo X.

Leo Papa X. etiam per quasdam in forma Brevis incipientes = *Præ cæteris curis* = apud Sanctum Petrum die decima Maji, ac alias incipientes = *In rerum Chriſtianarum curam* = etiam apud Sanctum Petrum die decima Junii Pontificatus ſui anno primo, ac alias incipientes = *Quæ ſicut accepimus* = etiam apud Sanctum Petrum die ſexta Januarii, ac alias incipientes = *Multa accepimus* = Palli Portuenſis Diœceſis die quinta Februarii, ac alias incipientes = *Licet ſponte noſtra* = apud Sanctum Petrum Pontificatus ſui anno ſecundo, ac alias incipientes = *Superioribus diebus* = etiam apud Sanctum Petrum die decima quarta Maji, aliaſque incipientes = *Dudum poſtquam etiam* = apud Sanctum Petrum Pontificatus ſui anno quinto.

Clem. VII.

Clemens Papa VII. etiam per quasdam ſuas in forma Brevis incipien-

pien-

pientes = *Romanus Pontifex* = apud Sanctum Petrum die vigeſima prima Octobris Pontificatus ſui anno ſeptimo. Paulus Papa Tertius etiam per quaſdam ſuas in forma Brevis incipientes = *Religionis incertitas* = apud Sanctum Petrum Pontificatus ſui anno ſexto, ac alias incipientes = *Pontificalis auctoritas* = apud Sanctum Marcum die ſeptima Julii Pontificatus ſui anno octavo.

Julius III. Julius Papa III. etiam per quaſdam ſuas in forma Brevis incipientes = *Ex debito Paſtoralis Officii* = apud Sanctum Petrum die trigeſima Januarii Pontificatus ſui anno Primo, ac alias incipientes = *Cum Nos nuper* = etiam apud Sanctum Petrum die ſeptima Julii Pontificatus ſui anno ſecundo, ac alias incipientes = *Cum nihil Nobis* = etiam apud Sanctum Petrum die vigeſimatertia Novembris Pontificatus ſui anno quinto.

Pius IV. Pius Papa IV. etiam per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis incipientes = *Cum Nos nuper* = apud Sanctum Petrum die vigeſima tertia Iulii Pontificatus ſui anno primo.

Gregor. XIII. §.5. Gregorius Papa Decimustertius etiam per quaſdam in forma Brevis incipien. = *Dum ad aures* = apud Sanctum Marcum die quinta Septembris, ac alias incipientes = *Cum ſicut accepimus* = pariter apud Sanctum Marcum die tertia Septembris Pontificatus ſui anno Primo, ac alias, ut ſupra incipientes = *Ad ea ex Paternæ charitatis officio* apud Sanctum Petrum die decima quinta Junii Pontificatus ſui anno quarto, ac alias, ut ſupra incipientes = *Ad augendam dilectorum Filiorum* = pariter apud Sanctum Petrum die decima ſexta Decembris Pontificatus ſui anno ſeptimo, ac alias incipientes = *Cum ſicut accepimus* = pariter apud Sanctum Petrum die decima quinta Decembris, ac alias incipientes = *Volentes, ſicut convenienes eſſe videtur* = pariter apud Sanctum Petrum die duodecima Novembris Pontificatus ſui anno octavo, ac alias ſuas incipientes = *Dominicum Gregem* = apud Sanctum Marcum die vigeſima quinta Junii Pontificatus ſui anno duodecimo. Sixtus V. Sixtus Papa V. per quaſdam ſuas in forma Brevis incipientes = *Exigit incumbentis Nobis* = apud Sanctum Petrum die decima quarta Maji Pontificatus ſui anno tertio. Clem. VIII. Clemens Papa Octavus etiam per quaſdam ſuas etiam in forma Brevis incipiens = *Quæ Nobis* = apud Sanctum Petrum die ſextadecima Februarii Pontificatus ſui anno quarto; aliaſque incipientes = *Venerabilis Eccleſiæ* = pariter apud Sanctum Petrum die vigeſima octava Februarii Pontificatus ſui anno quinto.

Paulus V. Paulus Papa V. etiam per quaſdam ſuas in forma Brevis incipientes = *alias a fel. rec. Clemente Papa VIII.* apud Sanctum Petrum die decima tertia Februarii Pontificatus ſui anno primo; ac alias incipientes = *Cum certas Confraternitati Cincturatorum* = apud Sanctum Marcum die ſecunda Octobris, ac alias ſimili modo incipientes = *Expoſitum Nobis nuper fuit* = apud Sanctum Petrum die decima ſexta Februarii Pontificatus ſui anno ſecundo, ac alias incipientes = *Admonemur* = apud Sanctum Marcum die quarta Julii Pontificatus ſui anno quarto, ac alias ſimili modo incipientes = *Alias poſtquam* = apud Sanctum Petrum die vigeſima tertia Ianuarii Pontificatus ſui anno quinto; ac alias incipientes = *Splendor paternæ gloriæ* = etiam apud Sanctum Petrum die prima Februarii Pontificatus ſui anno ſexto; ac alias incipientes = *Nuper a Nobis emanarunt literæ* = Apud Sanctam Mariam Majorem die decima quarta Iulii; ac alias incipientes = *Proviſionis Noſtræ* = etiam apud Sanctam Mariam Majorem die vigeſima ſeptima Novembris Pontificatus ſui anno decimo; ac alias incipientes = *Exponi Nobis nuper fecerunt* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die vigeſima quinta Ianuarii Pontificatus ſui anno duodecimo.

§.6. Gregorius Papa XV. etiam apud quaſdam ſuas incipientes = *Injuncti Nobis* = apud Sanctum Petrum Tertio nonas Iunii Pontificatus ſui anno primo. Greg. XV. Urbanus Papa Octavus etiam per quaſdam ſuas in forma Brevis incipientes = *Alias fel. rec. Clementem Papam VIII.* = apud Sanctam Mariam Majorem die vigeſima tertia Maji ac alias incipientes = *Ex injuncti Nobis* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die vigeſima prima Iulii Pontificatus ſui anno quinto, ac alias incipientes = *Inter cæteras Apoſtolicæ ſervitutis curas* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die decima Maji Pontificatus ſui anno ſexto; ac alias incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = apud Sanctum Petrum die vigeſima tertia Januarii Pontificatus ſui anno decimoquinto. UrbanusVIII Clemens Papa Nonus per quaſdam ſuas in forma Brevis incipientes = *Cum ſicut dilectus* = apud Sanctam Mariam Majorem die vigeſima quarta Februarii Pontificatus ſui anno primo. Clem. IX. Clemens Papa Decimus etiam per quaſdam ſuas in forma Brevis incipientes = *Unigeniti Dei filii* = apud Sanctam Mariam Majorem die decimaoctava Decembris Pontificatus ſui anno ſecundo, ac alias incipientes = *Ex injuncto Nobis* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die vigeſima ſeptima Martii Pontificatus ſui anno quinto, ac alias incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die nona Maji Pontificatus ſui anno Sexto. Clem. X. Innocentius Papa XI. per quaſdam ſuas in forma Brevis incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = apud Sanctum Petrum die decima ſeptima Aprilis Pontificatus ſui anno tertio; ac alias ſuas, ut ſupra, incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = pariter apud Sanctum Petrum die quinta Julii Pontificatus ſui anno quarto. Innoc. XI. Nos ipſi per literas in forma Brevis incipientes = *Cupien, ut debitas* = Romæ die ſexta Maji Pontificatus anno ſecundo. Hic ipſe Pontifex. Huc uſque literæ Apoſtolicæ, prout in ſingulis ſingulorum Prædeceſſorum, & Noſtris literis plenius continetur.

Ad pacem in Ordine præd. confovendam enumerantur Decreti e S. R. E. Cardinalium Congregationibus emanata deinceps confirmanda.

§.7. Nos vero ad confovendam in Ordine ipſo religioſæ quietis tranquillitatem præſentium tenore præter has literas confirmamus etiam nonnulla Decreta, quæ ab infraſcriptis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationibus prodierunt unum videlicet a Congregatione Sacrorum Rituum diei decimi noni Menſis Decembris anni Domini milleſimi ſexcenteſimi trigeſimi primi, per quod decernitur, ut Sanctorum Auguſtini, & Nicolai de Tolentino, aliorumque Beatorum ejuſdem Ordinis imagines a Fratribus Ordinis prædicti Excalceatorum hujuſmodi depictas, aut impreſſas iidem Fratres Excalceati aboleant, iiſque injungitur ſub pœnis arbitrio Congregationis ne talia aſſerere amplius audeant. Alterum ſub die decima tertia Aprilis anni ejuſdem Domini milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi octavi, per quod a deciſis recedendum non eſſe ſtatutum eſt. A Congregatio-

Decreta Congregationis

tio-

Decretum aliud ejuſdem, quod Vicarius Excalceatorũ nomine ſe Generalem eorumdem denominare audeat.

tione vero Sacrorum Rituum aliud Decretum vulgatum die vigeſima Junii anni Domini milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi octavi, per quod ſancitur Vicarium Generalem Fratrum dicti Ordinis Excalceatorum, qui antea ſe Generalem dicti Ordinis nuncupare conſueverat; ſe, juxta alterum Decretum prædictæ Congregationis Viſitationis hujuſmodi ſub die vigeſima tertia menſis Maji anni dicti Domini milleſimi Sexcenteſimi vigeſimi ſexti non Generalem dicti Ordinis Excalceatorum, ſed tantum Vicarium Generalem Fratrum dictæ Congregationis Excalceatorum denominari, ſeu denominari facere debere, & non alias ſibi licuiſſe, & licere. Ac reliqua Decreta ſub die vigeſima primi Martii anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi ſecundi, per quod tunc, & pro tempore exiſtenti Priori Generali dicti Ordinis injungitur, ut omnes, & ſingulos ſuos Religioſos cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis exiſtant, ac tunc, & impoſterum propria auctoritate ex diverſis prætextibus ad Urbem accedentes, & extra ſuos Conventus vagantes ad ſua Clauſtra ſub certis modo, certiſque pœnis a Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Concilii Tridentini Decretis, dictiſque Ordinis legibus, & ſtatutis, aliiſque pœnis in tertio Congregationis Viſitationis Decreto reſpective inflictis ab Urbe infra breve tempus pro ſuo arbitrio diſcedere cogat ſub pœna etiam ſuſpenſionis a divinis ipſo facto ab iiſdem, & tranſgreſſoribus incurrenda, ut alio pergere debeant, & teneantur, quæ quidem omnia ad providam, debitamque regularis diſciplinæ obſervantiam neceſſaria, & opportuna eſſe noſcuntur. In tertio vero Decreto Congregationis Viſitationis decernitur, ut memorata Decreta libere, & licite executioni mandari poſſint, & valeant.

Decreta alia de revocandis ad clauſtra Religioſis extra ſuos Conventus vagantibus.

Decretà nonnulla Congregationis Epiſcop. & Reg. De Benedictionibus quibusdam a Superioribus duntaxat peragendis.

§.8. His accedit aliud Decretum a Congregatione negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita confectum die trigeſima Septembris anni Domini milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi ſecundi, ut benedictio Corrigiæ Beatæ Monicæ, ac panniculorum Beati Nicolai de Tolentino a Superioribus dicti Ordinis tantum fieri debeat. Præterea ejuſdem Congregationis Epiſcoporum, & Regularium Decretum anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi noni diei tertii decimi Octobris, quo declaratur nomine ſexennii Officii Fratrum Aſſiſtentium intelligi debere ſpatium ab uno ad aliud Capitulum Generale. Item aliud ejuſdem Congregationis Decretum diei decimi ſexti Auguſti anni milleſimi ſeptingenteſimi decimiquinti, quo confirmatur Decretum Capituli Generalis Romæ celebrati anno milleſimo ſexcenteſimo octogeſimo quinto concedens præcedentiam, & votum in Capitulis Provincialibus iis, qui laudabiliter novennio non interrupto officium Novitiorum exercuerint. Ac demum aliud a Congregatione Sacrorum Rituum ſub vigeſima ſexta Januarii anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi primi editum fervente quæſtione inter Clerum Oppidi Montis Caſſari Firmanæ Diœceſis ex una, & Fratres Conventus dicti Ordinis ejuſdem Terræ ex altera partibus ſuper modo, & forma exequendi defunctorum funeralia in eorumdem Fratrum Eccleſia decernitur, ut Officium ſuper Cadaveribus in Eccleſiis Regularium per ipſos Regulares peragi debeat, & ita in caſu propoſito ſervari, non obſtante contraria conſuetudine, & alias prout in ſingulis Congregationum Decretis plenius continetur.

Declaratio quædam.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis.

Decretum aliud Congregationis Rituum ſuper modo, & forma exequendi Defunctorum funeralia in eorumdem Fratrum Eccleſia.

§.9. Cum autem ea firmius ſubſiſtere, ac majorem vim, & robur obtinere, & exactius obſervari dignoſcantur, quæ ſæpius fuerint Apoſtolicæ confirmationis, & approbationis auctoritate munita, proptereaque moderni Prior, & Procurator Generales dicti Ordinis dilecti Filii Nobis humiliter ſupplicari fecerint, ut eorum honeſto deſiderio annuere, inque præmiſſis, & infraſcriptis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur: Nos qui Regularium Ordines, & quorum Religioſa vita Mater Eccleſia uberes Sanctarum virtutum percipit fructus, ſumma proſequimur benevolentia, eorumque nominis gloriam in ſuo robore per noſtræ approbationis, & confirmationis opem ad eorumdem Ordinum decus ſubſiſtere optamus, eorum indemnitati conſulere ſatagentes literarum omnium ſingulorum Prædeceſſorum noſtrorum, & eorum cujuslibet, necnon omnium, & ſingulorum Decretorum a Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus in jam dictis Congregationibus editorum, & cauſas, propter quas illæ, & illa prodierunt præſentibus cum totis ſuis tenoribus pro expreſſis habentes, ac Priori, & Procuratori Generalibus prædictis ſpecialem gratiam facere volentes, eoſque, & eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, omnes, & ſingulos omnium, & ſingulorum Prædeceſſorum prædictorum reſpective literas memoratas, omniaque, & ſingula privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, & cujuſvis generis, Indulgentias, declarationes, aliaque reſpective in eis ſub quacumque verborum expreſſione contenta, & reſpective per eas dicto Ordini, illiuſque Monaſteriis, Conventibus, Eccleſiis, Capellis, Capellaniis, Oratoriis, Grangiis, aliiſque locis Regularibus ab Ordine ipſo quomodolibet dependentibus, necnon illius Fratribus, Prioribus, Superioribus, Miniſtris, Monialibus, Confraternitatibus, Pinzocariis, aliiſque Perſonis ſimiliter ab eo dependentibus quomodolibet conceſſa, etiam eorumdem Fratrum Monialium, Confraternitatum, aliarumque perſonarum bonum regimen, & in eaſdem perſonas ab eo dependentes concurrentia, & ab eiſdem Prædeceſſoribus ex quacumque cauſa quomodolibet reſpective diſpoſita, dummodo Concilii Tridentini decretis, aliiſque Conſtitutionibus Apoſtolicis ſubſequenter editis non adverſentur: Necnon omnia, & ſingula earumdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationum reſpective Decreta ab eiſdem Congregationibus, ut præfertur, reſpective edita Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, & earumdem præſentium patrocinio communimus, omneſque, & ſingulos tam Juris, quam facti defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem ſupplemus.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalis.

Confirmatio Literarum Apoſtolicar. prædd. cum privilegiis, & gratiis, quæ in illis complectebantur.

Confirmatio Decretorum relatorum.

§.10. Utque per eorumdem Prædeceſſorum Apoſtolicæ benignitatis erga eumdem Ordinem veſtigia ad noſtræ ampliationis, declarationis,

& exteoſionis præmiſſorum, necnon de nouo a Nobis, ut infra, concedendorum largitionem procedamus: Nos qui nuper per noſtras literas in forma Brevis incipieotes = *Exponi Nobis nuper fecerunt* = Datas Romæ die decimaquarta menſis Junii anni milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi ſeptimi Pontificatus noſtri anno primo, omnibus, & ſingulis Religioſis dicti Ordinis Provinciæ Luſitaniæ ſub certis modo, & forma Apoſtolica auctoritate præcepimus, ne ipſi apud Sedem Apoſtolicam exemptiones Exprovincialium, Præſentatorum, Prædicatorum, vel Exaſſiſteotium Generalium quovis modo petere, procurare, obtinere præſumant, minuſque eis diſpenſationes ſuper tempore Lecturæ pro dicti eorum Ordiois gradibus obtinendis ſub privationis utriuſque vocis pœna tam a procurantibus gratias ipſas, quam teſtimonium ad illas petendas concedantur literas noſtras hujuſmodi, cum omnibus, & ſigulis pœnis in eis contentis ad omnes, & ſingulas Ordinis prædicti Provincias, & Congregationes dicti Ordinis ubicumque, & in quibuſcumque dominiis exiſtentes Apoſtolica auctoritate prædicta tenore præſentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Conſtitutioné hujus Pontificis, ed tam pro Provincia tantum Luſitaniæ d. Ordinis, de non extorquendis a Sede Apoſtolica exemtionibus quibusdam, ad univerſas ejuſdem Ordinis Provincias extendit.

§. 11. Iosuper attendentes, quod alias, & uſque de anno Domini milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſeptimo a Congregatione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, & de mandato piæ memoriæ Sixti Quinti Prædeceſſoris noſtri, emanavit Decretum, quo recurſus, ſive appellationis ordo a Fratribus dicti Ordinis ſervandus præſcribitur, videlicet a Superiori Locali ad Proviucialem, a Provinciali ad Priorem Generalem, a Priore Generali ad Sedem Apoſtolicam faciendus, prout in dicto Decreto plenius contioetur. Nos illud tenore præſentium auctoritate noſtra approbantes, necnon literas Clementis VIII. Prædeceſſoris noſtri incipientes = *Noſtri paſtoralis* = deſuper editas cum omnibus, & ſingulis pœnis in ejuſdem Clementis Octavi literis contentis innovantes appellationem prædictam a Superiore Locali ad Priorem Provincialem, a Priore Provinciali ad Priorem Generalem, a Priore Generali ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationes, & Tribunalia Urbis interponi præcipimus, & mandamus.

Confirmatur Decretum quoddam Cógregationis Epiſc. & Reg. de ordine Appellationis ſervando a præd. Fratribus.

Et literæ Apoſtolicæ Clementis VIII. deſuper editæ

§. 12. Quia tamen Paulus Papa Quintus io ſuis literis incipientibus = *Expoſitum Nobis nuper fuit* = die decima ſexta Februarii Pontificatus ſui Anno Secundo, ſtatuit contra Rectores Parochialium Eccleſiarnm in Indiis Occidentalibus oe ipſi ab iis, qui in Eccleſiis, & Domibus Ordinis prædicti ſepeliuntur majorem exigant eleemoſynam quæ a Concilio Tridentino præſcribitur, & a Pio Quarto Prædeceſſore noſtro explicatur. Nos literas prædicti Pauli Quinti Prædeceſſoris ad omnes, & ſingulas dicti Ordinis Provincias, & Congregationes, eorumque reſpective Conventus, & Domos cum omnibus & ſingulis pœnis inibi contentis, & expreſſis, omnibuſque, & ſingulis clauſulis, & decretis, ac derogationibus in eis memoratis, perinde acſi ad omnium, & ſingularum Provinciarum, & Congregationum, Conventuum, & Domuum dicti Ordinis favorem, earumque intuitu prodiiſſent, dicta auctoritate noſtra ſimiliter perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extenditur ad omnes Provincias Conſtitutio quædam Pauli V. in favorem eorundem Fratrum in Indiis Occidentalibus edita.

§. 13. Cum autem Bonifacius Octavus in ſuis = *Inter ſolicitudines noſtras* =, Innocentius Quartus in ſuis = *Religioſam vitam eligentibus* = Sixtus Quartus in ſuis = *Dum fructus uberes* = incipientibus literis per Nos tenore præſentium confirmatis, & approbatis, Sepulturam liberam in dicti Ordinis Eccleſiis omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus, dummodo excommunicati, vel interdicti, aut uſurarii non ſiot ſepeliri volentibus conceſſerunt, ac alias etiam ab anno Domini milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto a Congregatione negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita in quæſtionis materia tunc inter Fratres Conventus Sancti Auguſtini ejuſdem Ordinis Terræ Plebis Albinganenſis Diœceſis ex una, & ejuſdem Terræ Clerum ex altera partibus vertente dictæ Terræ Conventus, & Fratrum eorumdem favore prodiit Decretum. Nos liberæ ſepulturæ hujuſmodi eligentibus conceſſionem, omneſque, & ſingulas Prædeceſſorum noſtrorum literas denuo ſuper Decreto, ut præfertor, edito nunc per præſentes reſpective approbamus pariter ad omnes, & univerſas dicti Ordini, Provincias, & Congregationes, earumque Conventus, & ſingulis eorum, & eorum Eccleſiis ejuſdem Ordinis, cum hoc tamen, quod Fratres prædicti in Italia, inque Inſulis adjacentibus pro tempore exiſtentes Quartam funeralem juxta noſtram Conſtitutionem, quæ incipit = *Romanus Pontifex* =, necnon juxta declarationem in altera noſtra Conſtitutione, quæ incipit = *Pretioſus in conſpectu Domini* = ſuper ea factam Parochialium Eccleſiarum in Italia, ac Inſulis prædictis exiſteutium Rectoribus perſolvere teneantur, quibus Defunctorum Cadavera in Eccleſiis dicti Ordinis, aut eorum Cœmeteriis ſepelire, Miſſas celebrare, aliaque Defunctorum hujuſmodi Divina Officia, & Exequias perſolvere invitis Fratribus minime liceat dicta Apoſtolica auctoritate perpeto extendimus, & ampliamus, omnibuſque, & ſingulis Parochialium Eccleſiarum Rectoribus præcipimus, ne in poſterum eligendæ ſepulturæ libertatem hujuſmodi, quæ ſemper firma, & illæſa remaneat quoquomodo, aut quocumque jure quavis cauſa, & prævia cujuſcumque conventionis, aut conſuetudinis etiam immemorabilis caſſatione, & abolitione, directe, vel indirecte impedire ullo modo audeant. neque electæ ſub quocumque prætextu præjudicium aliquod inferre quomodolibet præſumant per eaſdem præſentes perpetuo inhibemus ac ex nunc iohibitum eſſe volumus, utque in Defunctorum funeralibus faciendis eorumdem Defunctorum animas, & etiam vivorum precantium, remota quacumque jurgiorum, & prætenſorum emolumentorum occaſione animos conſtituamus in pace, & pax ipſa in debita mentis attentione, aoimique tranquillitate aſcendat ad Dominom. Nos determinationem numeri Regulariom Defunctorum cadavera aſſociare debentium ſpectare volumus ad Parochialium Eccleſiarum Rectores juxta normam Clericorum Sæcularium quacumque conſuetudine etiam immemorabili nequaquam obſtante, mionſque ab eorum Parochianis in aliis quam in eorumdem Parochiaoorum Parochialibus Eccleſiis ſepulturam ſibi eligentibus tam electionis, quam Miſſarum, vel anniverſariorum celebrationis, aut obtentus Cadaveris in Cathedrali, vel

Confirmantur nonnullæ Pontificum Conſtitutiones, & Decreta Congregationis Epiſcop. & Reg. necnon quædam ſtatuuntur circa delationem Cadaverum ad Eccleſias eorundem Fratrum.

Digitized by Google

vel Parrochiali Eccleſia prius exponere, ſeu tranſitus per limites Parochiales aliarum Parochialium Eccleſiarum reſpective ratione, ſeu alio quocumque etiam colorato titulo majorem eleemoſynam aliaque graviora emolumenta petere, exigere, & prætendere nullo modo poſſe volumus, quam quæ a Paulo Quinto Prædeceſſore in ſua Conſtitutione, quæ incipit = *Expoſitum Nobis nuper fuit* = præſcribunt prævia cujuſvis prætenſæ rationis, ſeu prætenſi Juris caſſatione, & abolitione, prout per eaſdem præſentes omnino, penituſque abolemus, caſſamus, & irritamus, & ſi quid pluris exigant uti indebite, ac inique exactum ad illius reſtitutionem, & ipſo facto eos omnino teneri declaramus. Numerum vero Fratrum, ut præfertur, aſſociare debentium ad Defuncti, ſive adulti, ſive impuberis, ſeu in quacumque alias, & ſi in infantili ætate conſtituti ad hæredes, & Infantis parentes, nullo habito reſpectu ad numerum Clericorum Secularium dumtaxat ſpectare decernimus, ac Fratres Ordinis prædicti, & hæredes, ac parentes eoſdem ad tranſeundum per Cathedrales, Parochiales, ſeu alias Parochiales Eccleſias Parochianorum, aut per eas tranſeuntes, ad exponenda in eis cadavera, vel cauſa tranſitus hujuſmodi aliquid ſolvendum, aut ad totum Clerum Secularem, vel illorum determinatum numerum nullatenus cogi poſſe, neque debere; Parochialium autem Eccleſiarum pro tempore morientium Parochianorum Rectores inpoſterum iis dumtaxat emolumentis, quibus de jure gaudent, fruuntur, & potiuntur, & non aliis gaudere, frui, & potiri debere ſancimus.

Statuitur quo pacto obedientia ſit exhibenda Archiepiſcopo, ſeu Epiſcopo a Conventibus ſuppreſſis, & reſtitutis.

§.14. Et ſicut Nobis innotuit poſtquam Innocentius Decimus Prædeceſſor per ſuam, quæ incipit = *Inſtauranda* = certis cauſis adductus Conventus Regulares parvos ſub certis modo, & forma tunc expreſſis Apoſtolica ſua auctoritate ſuppreſſerat, & deinde per alteram ſuam Conſtitutionem, quæ incipit = *Ut in parvis* = Conventus parvos ſuppreſſos hujuſmodi, ſeu illorum aliquos eadem Apoſtolica auctoritate, etiam ſub certis modo, & forma reſtituerat, nonnulli ex Archiepiſcopis, ſeu Epiſcopis, in quorum Diœceſi Conventus parvi, ſicut præmittitur, reſtituti exiſtunt, iidem Archiepiſcopi, & Epiſcopi in generalis Cleri ſui viſitatione Clerum Regularem una cum Clero ſæculari debitam ſibi in ſua Cathedrali Eccleſia reverentiam, & obedientiam exhibere a tempore reſtitutionis hujuſmodi uſque nunc prætenderint, & prætendant de præſenti, Nos licet Conventus parvi ſic ſuppreſſi, & reſtituti, & Fratres in eis pro tempore degentes Archiepiſcopis, & Epiſcopis, eorum correctioni, & viſitationi ſubeſſe dignoſcantur, eos tamen ad Cathedralem Eccleſiam una cum Clero ſæculari ad exhibendam obedientiam minime accedere, ſed illam in ſuis Conventibus, & Eccleſiis Archiepiſcopo, ſeu Epiſcopo Conventum, vel ipſius Conventus Eccleſiam viſitanti in actu viſitationis exhibere volumus, itaut Clerus ſæcularis Archiepiſcopo, vel Epiſcopo Eccleſiam ſæcularem; Clerus vero Regularis Eccleſiam Regularem reſpective viſitanti debitam obedientiam exhibeant.

Confirmatur Decretum quoddam Capituli generalis d. Ordinis circa præcedentiam, & privilegia Lectorum Philoſophiæ in dictis Fratribus.

§.15. Ad hæc attendentes, quod alias, & uſque de anno Domini milleſimo ſexcenteſimo octogeſimo quinto in Capitulo Generali Fratrum Ordinis Sancti Auguſtini tunc habito ad promovendum ſtudiorum fervorem, ſtatutum, decretumque fuit, ut Fratres ab ejuſdem Ordinis Sancti Auguſtini Superioribus pro tempore ad legendum Philoſophiam in Profeſſoriis Provinciarum dicti ſui Ordinis delecti præcedentia cæteris Fratribus Baccalaureatis, & poſt lapſum duodecim annorum aſſidue lecturæ hujuſmodi voto in Capitulis Provincialibus gaudere debeant. Nos qui fervori hujuſmodi calcar juſti honoris adjungere ſtudemus, Decretum, ſtatutumque hujuſmodi, & in eo contenta quæcumque præſentibus pro expreſſis habentes Apoſtolica auctoritate perpetuo ſimiliter approbamus, & confirmamus, Lectoreſque jam dictos præcedentia, votoque hujuſmodi gaudere volumus.

Confirmantur privilegia, gratiæ, & Indulgentiæ aliàs Confraternitatibus, & Archiconfraternitatibus ſub dicto Ordine erectis conceſſæ; necnon ampliantur.

§.16. Porro, ut omnes, & ſingulæ perſonæ ab eodem Ordine Sancti Auguſtini quomodolibet dependentes hujus ſuæ dependentiæ fructum percipiant Clementis Decimi Prædeceſſoris noſtri, qui in prædicta ſua Conſtitutione, quæ incipit = *Ex injuncto Nobis* = Omnes, & ſingulas Indulgentias, prærogativas, facultates a Sixto Quarto, Julio Secundo, Gregorio Decimotertio, Gregorio Decimoquarto, aliiſque Romanis Pontificibus, ejuſdem Clementis Decimi, & etiam noſtris Prædeceſſoribus Archiconfraternitati Cincturatorum, & Cinturatarum Sancti Auguſtini, & Beatæ Monicæ ſub Invocatione Beatæ Mariæ Virginis de Conſolatione nuncupatæ in Eccleſia Sancti Jacobi Civitatis noſtræ Bononienſis Canonice inſtitutæ, aliiſque Confraternitatibus quorumcumque locorum dictæ Archiconfraternitati debite annexis, illiuſque, & illarum utriuſque ſexus reſpective Confratribus pro tempore exiſtentibus conceſſa de novo, & Gregorius Decimus tertius Prædeceſſor ſimiliter omnium Indulgentiarum, omniumque & ſingularum gratiarum ſpiritualium prædicto Ordini Sancti Auguſtini conceſſarum, quæ in eodem Ordine pro tempore fiunt Archiconfraternitatis, & Confraternitatum earumdem Confratribus pro tempore exiſtentibus participationem reſpective conceſſerunt. Nos conceſſioni hujuſmodi inhærentes, illamque approbantes omnibus, & ſingulis Fratribus, Monialibus, Mantellatis, ſive Pinzocaris ejuſdem Ordinis Beati Auguſtini pro tempore exiſtentibus omnes, & ſingulas gratias ſpirituales, & Indulgentias prædictarum Archiconfraternitatis, & Confraternitatum reſpective Confratribus, ut præfertur conceſſas, & de eis participes reſpective participantibus plenarie, & pariformiter Apoſtolica auctoritate perpetuo concedimus, & elargimur, perinde, ac ſi a Clemente Decimo, & Gregorio Decimotertio Prædeceſſoribus reſpective conceſſæ forent, & Gregorius Decimustertius de eis tunc eos participes feciſſet etiam Indulgentias, remiſſiones peccatorum, quas viſitantes Eccleſiam Beatæ Mariæ in Portiuncula alias dictam *de Angelis* extra Muros Aſſiſinatenſes quomodolibet conſequuntur conceſſas, ipſis Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Ordinis Eccleſiam, & Altare Confraternitatis, & Beati Nicolai de Tolentino reſpective a primis Veſperis uſque Veſperas Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, & Dominicæ infra octavam Beati Nicolai de Tolentino, quas Indulgentias reſpective pariter ap-

approbamus; ac denuo concedimus, & quemadmodum idem Clemens Decimus, aliique ſummi Pontifices plenariam omnium peccatorum Indulgentiam utriuſque ſexus Confratribus cincturatis ſingulis annis in die Dominica infra Octavam Feſti Sancti Auguſtini fieri ſolitæ intereſſentibus, vel Capellam, ſeu Altare Beatæ Mariæ Virginis de Conſolatione nuncupatæ viſitantibus conceſſit. Nos Indulgentiam hujuſmodi ad totam dicti feſti Octavam Cincturatis ipſis Cappellam, ſeu Altare hujuſmodi pie viſitantibus, ut præfertur, conceſſam per præſentes extendimus, & ampliamus.

Conceditur Fratribus ſupradicti Ordinis ampla facultas circa Proceſſiones peragendas.

§.17. Inſuper Fratribus dicti Ordinis Sancti Auguſtini nunc, & pro tempore exiſtentibus concedimus, ut in poſterum eamdem, aliaſque Proceſſiones per eos fieri ſolitas abſque interventu Rectoris Parochialis Eccleſiæ, de licentia tamen Ordinarii loci cum Cruce erecta Stolam geſtantes, via per eoſdem Fratres eligenda, niſi alias ex antiqua conſuetudine conſtet, has proceſſiones in aliquibus locis factas fuiſſe ſine ulla licentia Epiſcopi, ſecundum Decreta hujus Apoſtolicæ Sedis, unum videlicet diei ſexti Junii milleſimi ſeptingenteſimi octavi, aliud diei vigeſimi ſeptimi Aprilis milleſimi ſeptingenteſimi, ac aliud diei undecimi Maji milleſimi ſexcenteſimi nonageſimi ſeptimi a Sacrorum Rituum Congregatione die vigeſima quinta Novembris milleſimi ſexcenteſimi nonageſimi noni, quæ per præſentes ſimiliter approbamus, & confirmamus, perpetuo agere libere, & licite poſſint.

Conceditur eiſdem tuto poſſe uti privilegio initiandi ſacris Ordinibus extra tempora.

§.18. Quamquam vero in Concilio Romano a Nobis anno Domini milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto celebrato, inque ejuſdem Concilii Titulo quinto Capitulo ſecundo inter alia Regulares vigore ſuorum Privilegiorum tuto, & abſque novo Indulto Apoſtolico extra tempora, a jure ſtatuta etiam poſt Decreta Concilii Tridentini hac de re edita Sacris Ordinibus initiari poſſe decernatur; nihilominus, quia nonnullis etiam Epiſcopis ejuſdem Concilii Romani Decretum hujuſmodi in dubium revocari prætenditur, aut prætendi poteſt. Nos earumdem tenore præſentium Fratres dicti Ordinis Sancti Auguſtini Concilii Romani Decreto, ac privilegio prædictis libere, & licite frui, atque potiri poſſe, & debere, dicta Apoſtolica auctoritate declaramus, ac etiam decernimus, & quatenus opus ſit ſuper quacumque contraria diſpoſitione opportune diſpenſamus, ac de novo privilegium hujuſmodi eis juxta declarationem a Pio Quinto Prædeceſſore in ejus Conſtitutione; *Etſi Mendicantium* declarata, concedimus.

Declaratur Conſtitutionem quamdam Clem. X. ſuper Vicarios Generales Congregationis Lombardiæ d. Ordinis, intelligendam eſſe de Vicariis Generalibus quoque Congregationis Excalceatorum.

§.19. Et quoniam piæ memoriæ Clemens Papa Decimus Anteceſſor noſter per literas in forma Brevis incipientes = *Exponi nuper fecit* = interdicit Vicariis Generalibus tam actuali quam abſolutis Congregationis Lombardiæ, ne a ſuis ſubditis titulum Reverendiſſimi recipiant, ac ſtemmata ſua gentilitia pileum inſignire valeant hoc quoque Nos intelligi volumus de Vicariis Generalibus actuali, & abſolutis Congregationis Excalceatorum Sancti Auguſtini.

Denuo conceduntur, & confirmantur Indulgentiæ omnes alias conceſſæ.

§.20. Demum, prævia approbatione, & confirmatione Decreti de mandato noſtro editi ſuper Altaribus privilegiatis conceſſis in Eccleſiis Ordinis dictorum Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, & Monialium ejuſdem Ordinis a Sacrorum Rituum Congregatione die vigeſima tertia Septembris milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi ſexti, & quod incipit = *Sanctiſſimus Dominus Noſter* = omnia, & ſingula Privilegia, Indulta, gratias, exemptiones, immunitates, Indulgentias, peccatorum remiſſiones hactenus conceſſa, iterum concedimus, & confirmamus.

Clauſulæ.

§.21. Præſentes autem Literas noſtras nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nollitatis vitio, ſeu mentis noſtræ defectu, etiam ex eo, quod omnes, & ſinguli ad præmiſſa omnia, & ſingula rem habentes, ſeu habere prætendentes ad eadem præmiſſa vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, ad Jus, vel controverſiam vocari nullatenus poſſe, neque debere, minuſque ſub quibuſvis gratiarum quarumcumque revocationibus, ſuſpenſionibus, annollationibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis quibuſcumque diſpoſitionibus a Sede prædicta etiam in favorem quorumvis, & ad quorumcumque Regum, Reginarum, Ducum, & Rerum publicarum inſtantiam, etiam motu proprio, & conſiſtorialiter quomodolibet, & ex quacumque etiam pia, & privilegiata cauſa, & bonum publicum reſpiciente quomodolibet emanatis, & emanandis nullatenus comprehendi poſſe, aut debere; Sed eaſdem præſentes Fratribus prædicti Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini ſemper, & inviolabiliter ſuffragari, & prodeſſe debere: Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet pariter judicandi, diffiniendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, attentatumque, irritum, & inane decernimus.

Deputatio Exequutorum.

§.22. Quocirca dilectis etiam filiis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, nunc, & pro tempore exiſtenti Protectori, ac Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditori Generali per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, aut unus eorum, per ſe, vel per alium, ſive alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties ſuper hoc pro parte Prioris, vel Procuratoris Generalis, ac Fratrum prædicti Ordinis Eremitarum nunc, & pro tempore exiſtentium, aut aliquis eorum requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, eiſque & eorum cuilibet in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Apoſtolica firmiter obſervari, eoſque, & quemlibet eorum illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum quempiam per quoſcumque contra earumdem Literarum præſentium tenorem deſuper quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſlibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, ac alia opportuna Juris remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis Proceſſibus cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis,

§.23. Non

Derogatoriæ peculiares.

§. 23. Non obſtantibus noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis de gratiis non concedendis ad inſtar, ac de jure quæſito non tollendo, necnon prædicti Bonifacii VIII. Prædeceſſoris noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis exceptis Caſibus, & in illis ultra unam dietam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede prædicta deputati contra quoſcumque procedere, ſeu alii, vel aliis ſuas vices committere præſumant, ac in Generali Lateranenſi edita de duabus dietis dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, & quibuſvis Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel alias Apoſtolicis ſpecialibus, vel Generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon primodicti Eremitarum Beati Auguſtini, aliorumque Ordinum Regularium, Congregationum, & Societatum prædictorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus, ac etiam immemorabilibus conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis etiam ſpeciali nota dignis, & locis in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, etiam vim, & pactum contractus habentibus, necnon irritantibus, & aliis Decretis, ac etiam motu ſimili etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet etiam ad prædictam Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quorumcumque Principum, Ducum, & Rerum publicarum inſtantiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica individua, & expreſſa, ad de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie hac vice dumtaxat motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

§. 24. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, manu Prioris, vel Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Beati Auguſtini, ſeu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii ejuſdem Prioris, vel Procuratoris Generalium ipſius Ordinis, vel alterius Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, extenſionis, innovationis, conceſſionis, Indulti, Impoſitionis, Decreti, declarationis, commiſſionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo vigeſimo octavo Kalendis Januarii Pontificatus noſtri Anno Quarto.

CCXII.

Indicitur Jubilæum pro Chriſtifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Inſularum adjacientium, divinam opem implorantibus pro exiſtentibus neceſſitatibus.

Dat. 1. Jan. 1728. Ann. 4.

Ab hoc Pontifice indictum fuit Jubilæum Anni Sancti 1725. Conſt. ed. 1724. Jun. 26. P. 1. Et Clem. XII. Conſt. ed. 1730. Sept. 9. P. 1. indicitur Jubilæum univerſale pro initio ſui Pontificatus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes Literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium a publicis calamitatibus ductum.

Cum juſtus, ac miſericors Dominus aſſiduis hominum flagitiis laceſſitus, iracundiæ, ac ultionis ſuæ flagella per nuperos terræ motus, quibus plurima Status Noſtri Eccleſiaſtici Loca, Civitates, Terræ, & Oppida graviter concuſſa fuerunt, atque Aquarum inundationes, tempeſtates, ac ſpiritus procellarum, & etiamnum per continuas pluvias, quæ Agrorum vaſtitatem, aliaque publica detrimenta minantur, non obſcure oſtenderit; Nos Dominici gregis curæ Noſtræ cælitus crediti calamitatibus, ac terroribus tenerrimo paternæ charitatis affectu compatientes, manus Noſtras ad Deum totius conſolationis extollimus, ab illoque in amaritudine Animæ Noſtræ deprecamur, ne effundat ſuper populum ſuum indignationem furori ſui, ſed ſuperexaltet miſericordia judicium, & qui longamini patientia homines ad pænitentiam vocat, det eis benignus ſalutarium lacrymarum fontem, quo peccata ſua multa, & gravia abluant eique reconciliati per viam mandatorum ſuorum ambulent. Hoc igitur acceptabili ineuntis anni tempore, expurgantes vetus fermentum, novumque induentes hominem, unanimes adeamus cum fiducia ad Thronum Gratiæ, ac obſecrationibus, jejuniis, & eleemoſynis, aliiſque piis operibus Divinam iram adverſus Nos concitatam placare ſtudeamus, ſuppliciterque a Deo petamus, ut flagella, quibus Nos corripit, ac deterret ad emendationem, clementer a Nobis avertat, & qui caſtigat Nos propter ſcelera noſtra, ipſe ſalvet Nos per miſericordiam ſuam.

§. 1. Hæc autem, ut ferventiori ſpiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex priſco Romanæ Eccleſiæ omnium Matris, & Magiſtræ more, cæleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem fidei Noſtræ commiſit Divina dignatio aperire, & larga manu erogare decrevimus Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac

Bea-

Conceditur Indulgentia plenaria iis, qui præſcripta omnia exequuti fuerint; tum pro Romæ degentibus.

Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit: Univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Alma Urbe Noſtra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejuſdem Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Eccleſias, ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intra decurſum proximæ, quæ erat prima Menſis Januarii currentis, vel immediate ſubſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium devote, ut ſupra, Deum oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint;

Tum in Italia & Inſulis adjacentibus.

Cæteris vero in univerſa Italia, & Inſulis illi adjacentibus degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ Noſtræ pervenerint, deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum a publicatione deſignata per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurſurarum ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſupra, oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Pro navigantibus, & iter agentibus.

§.2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia ſuſceperint, ſuprascriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali Loci eorum Domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant:

Pro Regularibus, aliiſque in Clauſtris degentibus.

Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in Clauſtris perpetuo degentibus, nec non aliis quibuſcumque tam Laicis, quam Eccleſiaſticis Sæcularibus, vel Regularibus,

Et in carcere, & captivitate exiſtentibus, vel alias impeditis.

etiam in carcere, & captivitate, exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Conceditur Confeſſariis ampliſſima facultas abſolvendi a quibuſcumque peccatis, necnon vota diſpenſandi.

§.3. Inſuper præfatis omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus tam Laicis quam Eccleſiaſticis ſæcularibus, & Regularibus, cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti tam in Urbe, quam in univerſa Italia, & Inſulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere quemcumque Presbyterum Confeſſarium tam ſæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedis Apoſtolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, & alias per quaſcumque Noſtras, & Romanorum Pontificum prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeant, & inſuper vota quæcumque (Religionis, & Caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

Præcipitur publicatio harum Literarum.

§.4. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, atque mandamus omnibus, & ſingulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis Civitatum, & Diœceſum Oppidorum, Terrarum, & Locorum Italiæ, & inſularum ei adjacentium hujuſmodi, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium Literarum tranſumpta, aut exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terra, & Loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſive Eccleſias viſitandas deſignent.

Declarantur quædam nullo modo diſpenſari poſſe, nec abſolvi.

§.5. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquo modo contractis diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ; neque etiam eaſdem præſentes iis, qui a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias, & Cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut coram partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Derogatoriæ.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus, ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon regula noſtra de non concedendis Indulgentiis adinſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutionum regularium, etiam Juramento,

con-

Digitized by Google

confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac forma in eis tradita obſervata habentes, hac vice ſpecialiter nominatim, & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§.7. Ut autem præſentes Noſtræ Literæ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die ſecunda Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri anno quarto.

CCXIII.

Dat. 26. Jan. 1728. Ann. 4.

Confirmatur Indultum, ſeu Determinatio Provinciæ Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini; ut Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilenſis dictæ Provinciæ ſuffragium ferre poſſint in Capitulis Provincialibus.

De voto Fratrum Conſanguineorum in Capitulis ejuſdem Ord. vide Inn. XIII. Conſt. ed. 1723. Sept. 20. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expoſitio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Diffinitorium Provinciæ Philippinarum Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod ab immemorabili tempore, & forſan a primæva dictæ Provinciæ fundatione, attenta Religioſorum Vocalium paucitate, & ratione alicujus Indulti, ſeu ipſius Provinciæ determinatione, cautum reperitur, quod Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilenſis præcipui, & Principalis in dicta Provincia vocem, & votum habeant in Capitulis Provincialibus, cujus tamen Indulti, ſeu determinationis memoria minime reperitur. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat, in Provincia hujuſmodi Religioſi ad Miſſiones & munera Parochialia deputandi ſint, multaque alia Officia diſtribui debeant, paucique exiſtant Priores, & nullus adſit Magiſter, qui vocem habeant in Capitulis, ipſi Exponentes ad majorem Indulti, ſeu determinationis hujuſmodi validitatem, & conſcientiæ quietem illa per Nos approbari, & confirmari ſummopere deſiderent, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Fratrum Provinciæ prædictæ.

§.1. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Indultum, ſeu determinationem, per quæ Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilenſis prædicti vocem, & Votum habent in Capitulis Provincialibus, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus; itaut iidem Procurator Generalis, & ſuperior eorumque in prædictis muneribus ſucceſſores in perpetuum in memoratis Capitulis Provincialibus prædictæ Provinciæ Philippinarum ſuffragium ferre poſſint, & valeant.

Confirmatio Indulti, ſeu determinationis præfatæ.

§.2. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac iiſdem exponentibus, aliiſque, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.3 Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit prædictorum Conventus, Provinciæ, & Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri anno IV.

CCXIV.

Dat. 28. Jan. 1728. An. 4.

Præcipitur univerſis Fratribus Diſcalceatis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum, ut Cantum Gregorianum dumtaxat in Choro adhibeant.

De

Digitized by Google

De uniformitate in Cantu Gregoriano ſervanda a Fratribus Eremitis S. Auguſtini quarumdam Provinciarum vide aliam hujus ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§. 1. CUM ſicut accepimus Provinciæ Siciliæ, & Italiæ, ac totus Ordo Fratrum Diſcalceatorum Reformatorum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum multum detrimenti patiantur ex cauſa Cantus in Choro, quippe qui ſine notis, & concentu adhibetur, & valde laborioſam, moleſtamque admirationem ita inducit, ut nonnulli Religioſi ab aſſiſtentia Chori ſeſe abſtineant. Hinc eſt, quod Nos hiſce inordinationibus pro Paſtoralis Officii noſtri debito remedium afferre volentes Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine dilectis filiis Miniſtro Generali, Provincialibus, Prioribus, & univerſis Fratribus Diſcalceatis dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut ipſi de cætero Cantum Gregorianum tantum in Choro omnino adhibere teneantur, tenore præſentium præcipimus, & mandamus.

Præceptum prædictum motu proprio enunciatum.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliuque quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ſeu in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci poſſe, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Januarii MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CCXV.

Extenduntur Privilegia Tertiariorum Ordinis S. Franciſci ad Tertiarios Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum.

Dat. 26. Febr. 1728. An. 4.

De Privilegiis Tertiariorum Ordinis S. Franciſci vide aliam hujus ed. 1725. Dec. 10. P. 2., & Conſt. ed. 1726. Jul. 9. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expoſitio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Gabriel Barbaſtro Magiſter Generalis, & Alexander Illuminati Procurator Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum in dicto Ordine uſque ab ejus origine, prout ex illius Conſtitutionibus auctoritate Apoſtolica confirmatis diſtinct. 4. cap. 1. conſtare aſſeritur, Tertius Ordo utriuſque ſexus perſonas conſtituens floreſcat, aliquæ ex eis emittunt, aliæ vero vota ſimplicia obſervant, & reliquæ obſervantiæ regulari propoſiti religioſi ſeſe addicunt, & inter has aliquæ reperiuntur, quæ ſeparatim regulas in dictis Conſtitutionibus præſcriptas cuſtodiunt, illiſque felic. record. Innocentius Papa XI. Prædeceſſor Noſter nonnullas Indulgentias juxta earum diverſum vivendi modum conceſſit, ut in Literis Apoſtolicis die octava Auguſti 1681., & in aliis die 22. ejuſdem Menſis, & anni reſpective expeditis plenius dicitur contineri.

Preces Magiſtri, & Procuratoris Generalis d. Ordinis.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat pro majori Dei ſervitio, obſervantia, & ejuſdem Tertii Ordinis augmento illa præſcriptio, privilegiorumque conceſſio, quæ ab hac Sancta Sede Tertiariis Ordinis Sancti Franciſci impertita fuerunt maxime conſentanea ſit, ad hoc, ut magis animarum devotio accendatur, ſimiliſque Inſtituti honeſta diſciplina augeatur, iidem exponentes privilegia hujuſmodi Tertiariis ſecundo dicti Ordinis conceſſa, ad Tertiarios utriuſque ſexus ſui Ordinis per Nos extendi ſummopere deſiderant; eo magis, quia Ordo primodictus non ſolum per communicationem, aut participationem, ſed etiam ob individuam, & ſpecialem conceſſionem omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium fruitur, & vigore conceſſionis, & declarationis a recol. memor. Alexandro Papa VIII. pariter Prædeceſſore Noſtro factæ, ac ſpecialis Noſtri Indulti verus Ordo Mendicans declaratur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Derogatoriæ.

§. 3. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, privilegia Tertiariis ſecundo dicti Ordinis S. Franciſci,

Extenſio prædicta.

ciſci, ut præfertur, conceſſa, ad Tertiarios utriuſque ſexus primodicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Derogatoriæ. §.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit primodicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes: illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis §.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CCXVI.

Dat. 26. Febr. 1728. Ann. 4. Conceditur facultas Capitulo Generali, & poſt eum Definitorio Generali Congregationis Hiſpaniæ Ordinis Fratrum Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis redemptionis Captivorum decreta, & ſtatuta condendi.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Sept. 27. P. 1. facta fuit facultas Capitulo Generali earumdem nominandi judices Conſervatores in Provinciis Caſtellæ, Legionis, Navarræ &c.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ ad impellendum Pontificem. §.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ildefonſus a Jeſu Maria Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Ordinis Fratrum Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum quod cum Deo dante prædicta Religio jam ſit valde extenſa, & quotidie plus per Orbem extendatur, eaque de cauſa maxima difficultas inveniatur in ſtatuendo regimine univerſali, attentis aliquibus paragraphis Regulæ, & Conſtitutionum ſuarum in rebus ad gubernium Provinciarum, & ad Capitulorum Generalium, & Provincialium celebrationem ſpectantibus, ſiquidem ibi præſcripta videntur fuiſſe tantum pro tribus Provinciis Hiſpaniæ decreta, & determinata, & conſequenter alibi ad praxim reduci minime poſſe, Superiores majores ipſius Congregationis novas Conſtitutiones ad uniforme omnium Provinciarum gubernium, tam hactenus intra, & extra Hiſpaniarum Regna, & dominia erectarum, quam ubicumque in poſterum erigendarum, & ſpectantes etiam ad Capitulorum Generalium, & Provincialium hujuſmodi celebrationem condere poſſe ſummopere deſiderant. Nobis propterea dictus Ildefonſus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis. §.2. Nos igitur ipſum Ildefonſum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Capitulo Generali ejuſdem Congregationis proxime celebrando, & poſt ipſius Capituli celebrationem Definitorio Generali, ut ad effectum prædictum nova Statuta, & Leges univerſales habendo præ oculis ad hanc efformationem quaſdam noſtras Literas deſuper in ſimili forma Brevis die 4. Auguſti anni proxime præteriti pro regimine Provinciæ Sancti Joachini in Regno Poloniæ expeditas, itaut eaſdem Literas explicare, & extendere, moderari, & accommodare poſſint, condere libere, & licite valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & impertimur, dummodo tamen omnia nova Decreta in vim facultatis hujuſmodi condenda, & facienda, ab hac Sancta Sede prius approbari debeant. Conceſſio facultatis præd.

Clauſulæ. §.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dictæ Congregationis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

Digitized by Google

CCXVII.

Dat. 8. Mart. 1728. An. 4. Confirmatur Canonicis Regularibus Præmonſtraten. Decretum Congregationis Rituum; quo conceditur eiſdem facoltas recitandi in poſterum officia nonnullorum Sanctorum ejuſdem Ordinis.

De Confirmatione ſimilis Decreti in gratiam eorumdem vide aliam hujus ed. 1725. Jun 18. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio. §.1. EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum ad ſupplicationem dilecti filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Canonicorum Regularium Præmonſtraten. decretum, tenoris, qui ſequitur, videlicet: Decretum prædictum. *Cum ex parte Patris Norberti Mattens Ordinis Canonicorum Regularium Præmonſtraten. Procuratoris Generalis pro continuatione in poſterum recitandi in univerſo ſuo Ordine Officia Sanctorum, ſeu Beatorum ejuſdem Ordinis, ſcilicet Beati Godefridi Confeſſoris, Sancti Gilberti Abbatis, Beati Friderici Abbatis, Beati Hermanni, Joſeph Confeſſoris, Sancti Gerlaci Eremitæ, & Confeſſoris, Beatæ Gertrudis Virginis, & Sancti Siardi Confeſſoris, quæ a multo tempore in communi, & antiquo dicti Ordinis Breviario, prout aſſeritur, inſerta reperiuntur, necnon pro ſanatione omnium, & ſingulorum defectuum in prædicta inſertione forſan incurſorum Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto Papa XIII. humiliter ſupplicatum fuerit, Sanctitas Sua quibuſcumque Conſtitutionibus, Ordinationibus, & Decretis in contrarium quomodolibet diſponentibus minime obſtantibus Oratoris Inſtantiis juxta petita benigne annuit. Die 22. Januarii 1728. N. Cardinalis Coſcia = N. M. Tedeſchi Archiepiſcopus Apamenus Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius =*

Preces Procuratoris Generalis. §.2. Cum autem, ſicut dictus Norbertus Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem ipſi Norberto gratiam facere volentes, cumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Confirmatio relati Decreti. Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ. §.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Martii MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCXVIII.

Inſtituuntur quinque Conſiliarii ſive Socii, ac Secretarii Generales, ex diverſis Nationibus eligendi pro Ordine Carmelitarum. Dat. 5. Apr. 1728. Ann. 4.

De quatuor Aſſiſtentibus Generalibus ejuſdem Ord. vid. Inn. XII. Conſt. ed. 1698. Aug. 30. P. 8.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

PAſtoralis Officii, quod auctore Domino, gerimus ſolicitudo poſtulat, ut felici, proſperoque Chriſtifidelium ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum regimini, & gubernio, quantum cum Domino poſſumus, providere jugiter ſatagamus. Exordium.

§.1. Ad præclarum itaque Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Ordinem, quem peculiari Apoſtolicæ dilectionis proſequimur affectu, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, ſimulque attendentes ſalubri ejuſdem Ordinis, illiuſque Fratrum directioni, regulariſque inibi diſciplinæ conſervationi conducibile fore, ſi in dicto Ordine, ubi non ita pridem Aſſiſtentium generalium munera auctoritate Apoſtolica abolita, ac ſuppreſſa fuerunt Conſiliarii juxta morem in inclyto, quem profitemur, Fratrum Prædicatorum Ordine laudabiliter vigentem conſtituerentur, ac ſtabilirentur; Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in ſupradicto Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Conſilium ad inſtar ipſius Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod ex quinque Religioſis, morum gravitate, ac rerum uſu præſtantibus, & totidem diverſis Nationibus, Italica ſcilicet, Germanica, Gallica, Hiſpanica, & Luſitana coaleſcere debeat, harum ſerie perpetuo inſtituimus. Inſtitutio prædicta motu proprio. Volentes, ut quinque Conſiliarii hujuſmodi, ac eorum quilibet gaudeant titulo Socii, ac Secretariæ generalis primodicti Ordinis, cujus ſingulare, unique Religioſo hactenus demandari ſolitum officium ex nunc itidem perpetuo ſupprimimus, nec unquam Aſſiſtentium generalium nomine utantur, ipſis autem Conſiliariis, ſive Sociis, ac Secretariis generalibus unaquæque eorum reſpective Natio de victu, & veſtitu, aliiſque neceſſariis ſumptibus honeſte provideat, ita quod illi ſingulis menſibus proviſio, ſeu domeſtici ſumptus procuratori, necnon Fratri, qui eis ab Epiſtolis erunt, impenſas perſolvere teneantur.

§.2. Porro iidem Conſiliarii, ſive Socii, ac Secretarii generales voce activa, & paſſiva in Ca- De munere, auctoritate

dd. Conſiliariorum.

Capitulis Generalibus prædicti Ordinis gandeant, ſintque diſcreti nati Conventoom Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ, & Sancti Martini ad Montes nuncupatorum de Urbe ejuſdem Ordinis cum voto conſultivo, non vero deciſivo, præterquam qooad ea, quæ Decreta Romanorum Pontificum immotationes Conſtitutionum dicti Ordiois, ac Statuta illius Capitulorum Generalium ſpectant, in quibus ſemper habebunt votum deciſivum, Officium ſuum ſaltem per triennium exerceant, quo elapſo, libere a Priore Generali ipſius Ordiuis pro tempore exiſtente amoveri poſſiot, re tamen prius cum Protectore ipſius Ordinis commuoicata, in omnibus eidem Priori Generali ſubſint, & ut aliis Fratribus bonom præbeant exemplum Choro, & Divinis Officiis Diurnis, ac nocturois, aliiſque piis, & Religioſis exercitiis intereſſe debeant, ubique ſuavem Chriſti odorem præſeferentes.

Deputantur prima vice a Pontifice prædicti Conſiliarii, & a quibus deinceps eligendi ſtatuitur.

§ 3. Ad hæc de infraſcriptorum Fratrom expreſſe profeſſorum Ordinis prædicti fide, prudentia, iotegritate, charitate, vigilantia, & religionis zelo plurimom io Domino confiſi, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſioois, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudioe paribus dilectos filios Joſephom Solari Italum, Alphonſum a Sancto Claudio Gallum, Joſephum Fuentes Hiſpanum, & Laurentium Correa Gama Luſitanum Fratres Ordinis præfati expreſſe profeſſos pro quatuor nationibus hujuſmodi io Conſiliarios ejuſdem Ordinis ad triennium proximum a data præſentiom computandum, cum omnibus, & ſingulis prærogativis, facoltatibus, privilegiis, ac honoribus, & oneribus prædictis tenore præſentium facimus, creamus, conſtituimus, & deputamus, necnon dilecto Filio moderno Priori Georali Ordinis prædicti ſimilem Conſiliarium enarratis qualitatibus prædictum juxta datam ſibi a Domino prudentiam pro natione Germana ſimiliter creandi, & conſtituendi, illique moderno, & pro tempore exiſtenti Priori Generali, ſi aliquis ex quatuor Conſiliariis a Nobis ſicut præmittitur, deputatis officium hujuſmodi obire recuſaverit, vel nequiverit, alium in ejus locum ſubſtituendi, ac ſubrogaodi; ſucceſſivis vero, ac perpetuis futuris temporibus, poſtquam hi quinque Cooſiliarii tempus ſuum abſolverint, alios e dictis Nationibus Cooſiliarios eligendi, ac nominandi facultatem tribuimus, & impertimur.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes ipſas eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectos ſortiri, & obtinere, ac illis, ad qoos ſpectat, & pro tempore quandocomque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumqoe Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcieoter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, ſupradicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis io contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumqoe.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die V. Aprilis MDCCXXVIII. Pootificatus Noſtri Anno Quarto.

CCXIX.

Conceditur Indulgeotia plenaria perpetua Monialibus quorumvis Monaſteriorum in qualibet Mundi parte exiſtentium die earum velationis, beoedictionis, & conſecratioois.

Dat. 6. Apr. 1728. Ann. 4.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Sept. 26. P. 1. conceſſæ fuerunt nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus coronam ſeptem dolorum B.M.V.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Supremo Apoſtolicæ dignitatis culmine, meritis licet imparibus, inſcrutabili Dei providentiæ arcano conſtituti cœleſtium munerum Theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ credidit Altiſſimus, libenter erogamus, cum id ad augeodam ſacrarum Virgioum, quæ oblitæ Populum ſuum, & Domum Patris ſui divinis obſequiis ſeſe ſub ſuavi Religionis jugo manciparunt, religionem fovendamque, illarum pietatem arbitramur in Domino profuturum.

Alias antea ab hoc Pontifice eadem Indulgentia Monialibus S. Ambroſii de Urbe conceſſa.

§.1. Cum itaque Nos antiquiſſimam Catholicæ Eccleſiæ ad noſtra uſque tempora tranſmiſſam conſuetudioem, priſcumque Sanctorum Patrum morem ſecuti, nonnullis dilectis in Chriſto Filiabus Monialibus (Monaſterii S. Ambroſii de Urbe Ordinis S. Beoedicti ſacrum hodie velamen, ac benedictionem, & conſecrationem impartiti fuerimus memores Beatam Marcellinam ejusdem S. Ambroſii Sororem, ut ipſe in ſuis libris de Virginibus teſtatur a Sancto Liberio Romano Pontifice Prædeceſſore noſtro ſacrum itidem velum ſolemni ritu accepiſſe) dictiſque Monialibos plenariam peccatorum ſuorum Indulgeotiam, & remiſſionem conceſſerimus; cæteras qooque Moniales, quæ deinceps velamen, benedictionem, & conſecrationem hujuſmodi recipient, eodem ſpirituali muneri donare voleotes, de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis Mooialibus expreſſe profeſſis quorumvis Mooaſteriorum, in qualibet Mundi parte exiſtentium tam hactenus erectorum, quam io poſterum erigendorum cujuſcumque Ordinis a Sede Apoſtolica approbati, quas de cætero juxta ſacrorum Canonum diſpoſitionem, ac formam

Conceſſio præfatæ Indulgentiæ quibuſvis Monialibus

in Pontificali Romano præſcriptam a proprio Epiſcopo, ſeu Antiſtite velum ſacrum ſuſcipere, & benedici, & conſecrari contigerit die earum velationis, benedictionis, & conſecrationis præfatarum, ſi vere pœnitentes, & confeſſæ Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ Exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda tranſumptis. §. 2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VI. Apr. MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

CCXX.

Dat. 9. April. 1728. Ann. 4. Conceditur Præfecto Generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus jus convocandi Vocales ad Capitulum Generale, & in eo præſidendi.

Alia hac Conſt. ed. 1825. Maij 4. P. 1. confirmatæ fuerunt quædam reſolutiones Capituli Generalis ejuſdem Congregationis, & Conſt. ed. 1728. Sept. 13. P. 5. nonnulla decernuntur in favorem præfatæ Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti. CUM ſicut Dilecti Filii Definitores Generales OrdinisBethlehemitarum in IndiisOccidentalibus Nobis nuper exponi fecerunt, in Conſtitutionibus ejuſdem Ordinis auctoritate Apoſtolica approbatis, nulla expreſſa mentio fiat, quod Præfectus Generalis Ordinis hujuſmodi facultatem convocandi Capitula Generalia, & in eis præſidendi habeat; ac proinde ipſi Exponentes opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſiderent; Nos ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut tam Conceſſio præ dicti Indulti. dilectus Filius modernus Præfectus Generalis dicti Ordinis, quam cæteri illius Succeſſores proxime ab Officio expirantes, ſeu ad ultimum annum novennii ſui Generalatus accedentes, perpetuum jus habeant convocandi Vocales ad Capitulum Generale pro novennio immediate ſequenti, ac etiam præſidendi in eodem Capitulo Generali.

Proviſiones nonnullæ hac ſuper re. §. 1. Si vero intra Officii Generalatus novennium e vita deceſſerint, tunc Vicariatus Generalis ſpectet ad Præfectum, qui tunc temporis confirmatus exiſteret, & in actuali gubernio Hoſpitalis de Guatimala reperiretur; & caſu quo Præfectus iſte cum cauſa, vel ſine cauſa de eo tempore confirmationem non obtinuiſſet, Vicariatus Generalis præfatus tranſeat ad Aſſiſtentes Generales, & alios reſpective Vocales, qui ſequuntur, ſervata ſemper eorum antianitate juxta diſpoſitionem quarumdem noſtrarum literarum deſuper in ſimili forma Brevis die 4. Maji 1725. expeditarum, & Conſtitutiones prædicti Ordinis; Quatenus vero idem Præfectus Generalis ab humanis decedat in Regno Peruano, & electio fieri debeat in nova Hiſpania, tunc, & eo caſu Aſſiſteus antiquior Peruanus Vocales tantum ejuſmodi Regni Peruani convocet, ad hoc, ut ſic facilius ad Capituli Generalis celebrationem faciendam in nova Hiſpania, intra unius anni terminum, ad formam earumdem Conſtitutionum concurrere poſſint; At decedente eodem Præfecto Generali in prædicta nova Hiſpania, tunc, & eo caſu Capitulum Generale hujuſmodi actualis Præfectus de Guatimala convocet, & in eo præſideat auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ. §. 2. Decernentes eaſdem præſentes, & præinſertas literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque, in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis. §. 4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die IX. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

Con-

Digitized by Google

CCXXI.

Dat. 11. Apr. 1728. Ann. 4.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum pro conceſſione Recitandi in univerſo Ordine Præmonſtratenſi Officia Trium Sanctorum ejuſdem Ordinis.

De Confirmatione ſimilis Decreti pro iiſdem vide aliam hujus ed. 1728. Mar. 8. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§.1. EManavit nuper ad ſupplicationem Dilecti Filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Canonicorum Regularium Ordinis Præmonſtraten. a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Saeris Ritibus præpoſitorum Decretum, tenoris, qui ſequitur, videlicet

Decr. præd.

= *Ad humillimas preces Patris Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Præmonſtraten. Sacræ Rituum Congregationi porrectas pro extenſione Officiorum Sanctorum Evermodi, Iſfridi Epiſcoporum, ac Ludolphi Epiſcopi, & Martyris ejuſdem Ordinis ad univerſum ſuum Ordinem, illaſque relatas, Sacra eadem Rituum Congregatio, inhærendo conceſſioni ſub die 18. Octobris 1728. a Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIII. Monaſterio Stinagienſi, ejuſque Eccleſiæ filiali Namburgenſi factæ, prædictorum Sanctorum Officia cum lectionibus ſecundi Nocturni propriis in univerſo præfato Ordine in poſterum recitari poſſe benigne indulſit, atque conceſſit, Die 20. Martii 1728.* = *N. Cardinalis Coſcia N. M. Thedeſchi Archiepiſcopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.*

Preces Procuratoris Gen.

§.2. Cum autem, ſicut dictus Norbertus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ipſum Norbertum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari,

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCXXII.

Dat. 17. Apr. 1728. Ann. 4.

Conceditur Indulgentia plenaria perpetua pro Monialibus Monaſteriorum S. Urſulæ in die renovationis votorum.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. conceſſa fuit Indulgentia plen. perpet. omnibus Monialibus die earum relationis, benedictionis, & conſecrationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. CUM ſicut accepimus, Moniales Monaſteriorum Monialium S. Urſulæ ex laudabili eorum Inſtituto, ſeu Regula trina vota poſt completum earum ſuſceptionis habitus quinquageſimum annum ſolemniter renovare teneantur.

Conceſſio prædictæ Indulgentiæ.

§.2. Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, & ad augendam earumdem Monialium devotionem, & animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, omnibus, & ſingulis dictorum Monaſteriorum Monialibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, quæ vota ſua præfata poſt completum quinquageſimum annum ſuſceptionis habitus hujuſmodi ſolemniter renovaverit, ut præfertur, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda tranſumptis.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCXXIII.

Dat. 27. Apr. 1728. Ann. 4

Confirmatur Conſtitutio quædam S. Pii V. ſuper præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranenſis in Proceſſionibus; pro Congregatione omnium Sanctorum Olomucen.

Laudata Pii V. Conſtitutio huic inſerta ed. eſt anno 1570. Dec. 21. P. 5. quæ alias ab hoc Pontifice confirmata fuit pro aliis omnibus generatim Canonicis Lateranenſibus Conſt. ed. 1727. Jun. 21. P. 4.

BE-

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Militantis Eccleſiæ regimini, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione præſidentes ea, quæ ex circumſpecta Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum providentia, ad inſignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Eccleſia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanaſſe noſcuntur, ut firma ſemper, inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur libenter conſtabilimus.

Conſtitutio præfata Pii V. §.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Pius Papa V. Prædeceſſor noſter Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis Sancti Auguſtini ubicumque locorum exiſtentes in Proceſſionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, ſtatim Clerum ſæcularem non exemptum ſubſequi, dum ipſi ſubſequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate ſequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejuſdem Pii Prædeceſſoris literis deſuper ſub plumbo expeditis tenoris, qui ſequitur, videlicet.

§.2. *Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum ex Ordinum univerſitate, qui in Dei Eccleſia reperiuntur, illa caſtrorum acie comparetur, illius autem gubernium Romano Pontifici Beati Petri vero Succeſſori ſit demandatum, mirum nemini videri debet, ſi ille curæ ſibi divinitus commiſſæ invigilans, cuilibet quod ſuum eſt benigne concedendo, & quæ clara etiam ſui ipſorum natura ſunt, ne in recidivæ contentionis ſcrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ conceſſionis remedio conſolidat, ut quibuſvis ſublatis obſtaculis, quilibet pacis amœnitate frui libere poſſit, ac ſcandalorum occaſio penitus tollatur. Cum itaque, ſicut accepimus, dilecti Filii univerſi Canonici Regulares Ordinis Sancti Auguſtini Congregationis Lateranenſis, qui ab Apoſtolis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Auguſtino eorum reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere poſſunt, ſe omnes alias perſonas Eccleſiaſticas, tam Sæculares, quam Regulares, in proceſſionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a Capite ſeparare, ſed tamen eis debitum locum aſignare, ipſorumque indemnitati, ut ſine populi ſcandalo in publicum prodire, exemploque potius cæteris Chriſtifidelibus eſſe poſſint, conſulere volentes, ac omnium, & ſingulorum litium, quæ forſan ſuper præmiſſis exortæ ſint, aut exoriri quoquomodo poſſint, ſtatus, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium, præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia noſtra, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum exiſtentes, quos deinde proceſſionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, intereſſe contigerit, ſtatim ipſum Clerum ſæcularem non exemptum ſubſequi, dum ipſi ſubſequendo præcedent, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate ſubſequi debere, auctoritate Apoſtolica per præſentes declaramus. Ac inſuper in omnibus locis, in quibus talis viget conſuetudo, in proceſſionibus, ut dicti Clerici non exempti, præcipue quando Canonici alicujus Eccleſiæ Cathedralis, paramenta Eccleſiaſtica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctiſſimum Corpus Chriſti, ſeu aliæ Reliquiæ, quæ proceſſionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius aſſocientur, ut quando hoc ipſius Ordinarii mandato continget, ipſi Canonici ſimiliter ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta ſuper eorum clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce aſſocianda quæcumque luminaria ferre, libere, & licite poſſint, ſtatuimus, & ordinamus.

Conceditur præfata præcedentia.

§.3. Diſtrictius inhibentes quibuſvis locorum Ordinariis, etiamſi Patriarchali, Primatiali, Archiepiſcopali, aut alia dignitate perfulgeant, ſub excommunicationis majoris, & indignationis noſtræ pœna, ne eoſdem Canonicos, ſeu aliquem eorum moleſtare, aut præmiſſa quovis modo declarare, vel impetrare audeant. Decernentes præſentes literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod Locorum Ordinarii, aut alii forſan intereſſe habentes vocati non fuerint, aut nullitate notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controverſim vocari, cauſamque, vel cauſas, quare præmiſſa a Nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſtentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, ac plenarie reintegratas, etiam ſub data per ipſos Canonicos eligenda eſſe, ſicque ab omnibus cenſeri. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & ipſoſmet Ordinarios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.4. Quocirca Dilectis Filiis dictæ Congregationis Protectori, ſeu ejus Viceprotectori, & Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, ac Vicario Venerabilis Fratris noſtri Epiſcopi Lauden in ſpiritualibus generali, per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eoſdem Canonicos, illorumque ſingulos, præmiſſis omnibus, & ſingulis in præſentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos. Deputatio exequutorum.

ſeu

ſeu eorum aliquem deſuper per quoſcumque indebite moleſtari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmiſſis non parentes, per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, illos cenſuras, & pœnas ipſas incurriſſe declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis.

Derogatoriæ ſpeciales. §.5. Non obſtantibus felic. record. Papæ Bonifacii Prædeceſſoris noſtri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & illis ultra unam diætam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolica deputati, extra Civitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere præſumant, ac de duabus diætis in Concilio Generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præſentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apoſtolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis ſpecialiter, vel generaliter, Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, quibuſvis Eccleſiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monaſteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis decretis, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus, etiam conſiſtorialiter conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Pœna in contravenientes. §.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, Statuti, Ordinationis, Inhibitionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, iudignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo 10. Kalendas Januarii Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Preces Præpoſiti Conventus Olomucen. ejuſdem Congregat. §.7. Cum autem, ſicut Dilectus Filius Alexander Maximilianus Krboſeh Canonicus Regularis expreſſe profeſſus, ac Præpoſitus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olemueen. ejuſdem Congregationis Lateranen. Nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædeceſſoris Literæ in viridi ſint obſervantia, nihilominus ipſe Alexander Maximilianus illas quo firmius ſubſiſtant Apoſtolicæ quoque noſtræ confirmationis præſidio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel Cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Pii Prædeceſſoris literas cum omnibus & ſingulis in eis contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Conſt.

Clauſula. §.8. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Pii Prædeceſſoris Literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Rnmæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CCXXIV.

Promulgatur Beatus Servus Dei Joannes de Prado Ordinis Minorum Excalceatorum de Obſervantia; ejuſque Beatificatio indicitur.

Dat. 24. Maii 1728. Ann. 4.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Dec. 13. P. 3. promulgata fuit Canonizatio B. Stanislai Koſtka, Conſt. ed. 1729. Mar. 12. P. 5. habetur Beatificatio Fidelis a Sigmaringa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cultu Servis Dei exhibendo.

GLorioſos Chriſti Athletas, qui virtute præcincti ex alto, bonum certamen certarunt, curſum conſummarunt, fidemque ad extremum ſervantes ſtolas ſuas in Sanguine Agni lavare meruerunt, ſicuti immarceſcibili juſtitiæ corona donat in Cælis æternus, ac juſtus Judex, ita devoto cultu in terris honorari, eorumque agones, & triumphos condigna laude, & veneratione celebrari decet: ut de noſtra ſoliciti, qui de ſua ſunt ſalute ſecuri, pia, potentique apud Patrem miſericordiarum, ac Deum totius conſolationis, cui die, ac nocte ſerviunt in Templo

plo ejus, interceſſione, imbecillitati noſtræ inter ſæculi procellas æſtuanti, cæleſtis gratiæ munera impetrent, quibus, & Nos rectum vitæ curſum tenere, & propoſitum Nobis æternæ Beatitudinis bravium conſequi valeamus. In hanc Nos curam ex debito Paſtoralis Officii, quod infirmitati noſtræ commiſit divina dignatio, propenſis ſtudiis incumbentes, flagitantia idipſum Catholicorum Regum, & aliorum Chriſti fidelium vota libenter exaudimus, ſicut ad gloriam Omnipotentis Dei, & exaltationem Fidei Catholicæ, ſpiritualemque fidelium conſolationem, atque ædificationem ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Decretum Beatificationis prædicti Servi Dei a Congregat. Sacr. Rit. emanavit.

§.1. Cum itaque mature diligenterque diſcuſſis, & perpenſis per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris ritibus præpoſitorum proceſſibus, de hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia confectis, ſuper Martyrio, & cauſa Martyrii Dei Servi Joannis de Prado Sacerdotis expreſſe profeſſi, ac primi Miniſtri Provincialis Provinciæ Beticæ Sancti Didaci Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de obſervantia Eſcalceatorum nuncupatorum, qui olim a tunc temporis exiſtentibus ejuſdem S.R.E. Cardinalibus negotiis Propagandæ Fidei præpoſitis, ad anunciandum Chriſti Euangelium, & docendas gentes Regnorum Fezzæ, & Marochii miſſus, in odium Catholicæ fidei poſt atrociſſima, & immaniſſima tormenta anno 1631. trucidatus palmam Martyrii accepiſſe aſſerebatur, ac ſuper ſignis, prodigiis, & miraculis, quæ ad manifeſtandam Mundo finalem ejus preſeverantiam a Deo edita, & patrata fuiſſe dicebantur; prædicta Congregatio Cardinalium coram Nobis conſtituta, auditis etiam Conſultorum ſuffragiis, cenſuerit, poſſe, quandocumque Nobis videretur, eumdem Dei ſervum, donec ad actum ſolemnis illius Canonizationis deveniatur, publice Beatum nuncupari cum ſolitis indultis.

Preces Regis Catholici, aliorumque.

§.2. Hinc eſt, quod Nos piis, atque enixis Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, aliorumque Principum, necnon quamplurimorum ex Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac Dilectis filiis Capitulis, & Canonicis Metropolitanarum, & Cathedralium Eccleſiarum Regnorum earumdem Hiſpaniarum, totiuſque Ordinis Fratrum Minorum ipſius Sancti Franciſci, atque Dilecti Filii Joannis Diaz a Conceptione illius profeſſoris, & Fratrum ejuſdem Ordinis Excalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Ultramontanæ familiæ Procuratoris Generalis, hujuſque cauſæ poſtulatoris ſupplicationibus Nobis, & Sanctæ Sedi prædictæ ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratæ Congregationis Cardinalium conſilio, & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut præfatus Dei Servus Joannes de Prado inpoſterum Beati nomine nuncupetur, ejuſque Corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in proceſſionibus circunferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur; ac de eo quotannis die felicis ejus tranſitus, ſeu alia die non impedita illam immediate ſequenti, recitetur Officium, & Miſſa celebretur de communi unius Martyris juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani.

Officii recitatio, & Miſſæ celebratio pariter permittitur.

Porro recitationem Officii, & Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus dumtaxat in Univerſo Ordine Minorum Sancti Franciſci utriuſque ſexus, quem idem Dei Servus ſuo Martyrio illuſtravit, in Oppido Mogrobejo Legionen. Diœceſis in Hiſpania, in quo ortum habuit, ac etiam in Regno Marochitano, ubi Martyrium paſſus eſt, ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Miſſas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Eccleſias, in quibus Feſtum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quoad Indias, a die quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in Eccleſiis Ordinis, Oppidi, & Regni Marochii præfatorum Solemnia Beatificationis ejuſdem Servi Dei cum Officio, & Miſſa ſub Ritu duplici majori, die ab Ordinariis reſpective conſtituta, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint eadem ſolemnia, pro qua re diem 24. currentis Menſis Maji, utpote illius Obitus, & Martyrii anniverſariam aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem.

Fit etiam poteſtas ſolemnia Beatificationis ejuſdem celebrandi.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeantur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Maji MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CCXXV.

Erigitur Motu proprio Terra Roncilionis in Civitatem.

Dat. 28. Maji 1728. An. 4.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Militantis Eccleſiæ ſolio meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam conſtituti, ad ea propenſis ſtudiis intendimus, per quæ Terrarum temporalis S. R. E. ditionis decor amplietur.

Preces Universitatis Terræ prædictæ.

§.1. Cum itaque, ſicut Dilecti Filii Priores, Conſilium, ac Univerſitas, & Homines Terræ noſtræ Roncilionis Sutrinæ Diœceſis Nobis nuper exponi fecerunt, dicta Terra Gubernatorem cum titulo Judicis, & novem loca, nempe Caprarolam, Canepinam, Valleranum, Fabricam, Crocchianum, Caſtrum S. Eliæ, Burghettum, Inſulam Farneſianam, & Vicum eidem Judici ſubjecta habeat, necnon quinque mille, & ſexcentos circiter Incolas, & habitatores contineat, ac in ea Sæcularis, & Collegiata Eccleſia, cum Archipreſbytero, & viginti

uno

uno Canonicis, Parochiali Eccleſia, quatuor Ordinum Regularium Conventus, & Collegium Clericorum Sæcularium Doctrinæ Chriſtianæ, Tertiariorum Ordinis Sancti Franciſci Conſervatorium, ſeptem Confraternitatum Oratoria, tria Hoſpitalia, unum pro Infirmis, & alterum pro Convaleſcentibus, & reliquum pro Peregrinis reperiantur, ipſi Exponentes pro eorum, ac Terræ hujuſmodi, necnon ſingulorum Incolarum, & habitatorum decore Terram ipſam Civitatis nomine inſigniri ſummopere deſiderant; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Erectio ejuſdem in Civitatem.

§.2. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Terram Roncilionis prædictam Civitatem Roncilionis nuncupandam, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus; Ac Terram prædictam Incolas, & habitatores prædictos Civium nomine decoramus, ita tamen, ut nunc, & pro tempore exiſtens Epiſcopus Sutrin in ea reſidere minime teneatur, ſed Terra hujuſmodi in Civitatem ſic erecta, Cathedrali Eccleſiæ Sutrinen., ut prius ſubjecta remaneat,

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Cauſæ propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia, quantumvis legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, alio ve quolibet, etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Camerarium, ac alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoſcumque quavis præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit Terræ præfatæ, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, & locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Maji MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CCXXVI.

Eximitur Epiſcopus Paſſavienſis ab omni jure Metropolitico Archiepiſcopatus Salisburgenſis.

Dat. 1. Junii 1728. Ann. 4.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Sept. 10. P. 2. redintegrata fuit ad Cathedralitatem Eccleſia Privernien.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Summus Pontifex jurgia, & diſſidia inter paſtores Animarum evellere ſoleat.

ARcano Divinæ providentiæ conſilio totius Eccleſiæ curæ, nullis meritorum noſtrorum ſuffragiis præpoſiti, in id pro noſtri Apoſtolatus munere incumbimus, ut quæcumque litigia, & controverſias inter Dei Miniſtros præſertim pontificali dignitate fulgentes, quomodocumque olim exortas, & earum quoque occaſiones, abditaſque radices omni ſtudio, quantum in Domino poſſumus, omnino evellamus, ne jurgiis, & diſſidiis gliſcentibus in Sanctæ Eccleſiæ Paſtoribus caritas refrigeſcat; Et plebs Chriſtiana eorum cuſtodiæ divinitus commendata detrimentum patiatur, ac Dei cultus, quod abſit, imminutus appareat, quem amplificari, ut par

eſt, ſummopere optamus, & Eccleſiarum omnium præcipue vero inſignioirum majeſtatem ad Dei gloriam augeri, debitiſque etiam honorificentiæ titulis, & gratiis Apoſtolicis decorari.

Laureacenſis Eccleſia in Norica Ripenſi multis privilegiis aucta, & Patavium, ſeuPaſſaviam in Vindelicia tranſlata.

§. 1. Hæc ſane in memoriam Nobis reducunt Laureacenſis, alias Lauriacenſis, Eccleſiæ Metropoliticam Sedem in Norico Ripenſi a primis Eccleſiæ Seculis extructam, & tanquam murum pro Domo Iſrael adverſus Chriſtiani nomiois hoſtes per Sanctiſſimos Euangelii præcones fundatam, ac Martyrum quoque purpura ornatam, quam ex Cathedræ Sirmienſis in Pannonia extinctione haud parum ſubinde auctam, Anteceſſores noſtri Romani Pontifices priuſquam illuſtrem Civitatem Barbari vaſtaſſent, & poſtquam etiam ſacerdotale ejus faſtigium Pataviam ſeu Paſſaviam in Vindelicia Norico ipſi conterminа tranſlatum, ibi novam Eccleſiam conſtituit, ſingularibus privilegiis Beati Petri, ſibi amplius ornandam ſuſceperunt. Etenim Symmachus Papa Theodoro Laureacenſi more majorum Pallii Archiepiſcopalis uſum largitus, Sedem ejus non unius Norici Ripenſis, ſed etiam Pannoniarum Matrem eſſe voluit: Quod poſtea in ſubſequentium Romanorum Pontificum piæ memoriæ Deceſſorum noſtrorum, Eugenii II., Agapeti II., Leonis VII., & Benedicti VII. Apoſtolicis literis ad Laureacenſes Præſules ſcriptis memoratum occurrit: qui quidem Agapetus Legationem ſuam eidem adjunxit; Benedictus vero inter utramque Eccleſiam, Salisburgenſem nimirum, & Laureacenſem limites conſtituit, quamvis poſtea Laureacenſis Eccleſiæ culmen, Pataviæ conſiſtens, eo ſæpe devenerit, ut varias, & complures calamitates, ac vices ob magnam quoque Salisburgenſium Archiepiſcoporum potentiam, & auctoritatem ſubire compertum fuit, modo Archiepiſcopi, modo etiam Epiſcopi elogio honeſtatum, ac veteri jure ſuo inſignibus, titulis que, ac priſtinæ Laureacenſis Diœceſis amplitudine non parum imminutam.

Patavienſis Eccleſia a Salisburgenſi Metropoli olim exempta, & Pallio Archiepiſcopali decorata.

§. 2. Non ideo tamen unquam Præſules Eccleſiæ Patavienſis, cui antiquæ Diœceſis Laureacenſis maxima pars una cum ipſa Civitate Laureaco etiamnum ſubeſt, veterem pallii uſum poſtliminio recuperandi animum deſponderunt. Immo Georgius Patavienſis Epiſcopus in Concilio Conſtantienſi, a Balthaſſarre Epiſcopo Cardinali Tuſculano, tunc in ſua obedientia Joanne Papa XXIII. pro ſe, ſuiſque in Eccleſia Patavienſi Epiſcopis Succeſſoribus a quocumque jure Metropolitico, & Legationis Apoſtolicæ Archiepiſcopi Salisburgenſis omnimodam exemptionem obtinuit una cum uſu Pallii. Hoc ex Joannis literis ea de re conſcriptis conſtat, quas felicis recordationis Deceſſor noſter Martinus Papa V. Florentiæ confirmans, eidem Georgio rurſus hujuſmodi exemptionem, & uſum Pallii benigne conceſſit, ut in ejus literis tunc promulgatis plenius continetur; quæ poſtea literæ ab eodem Martino V. Romæ conſtituto abrogatæ, & revocatæ fuerunt, ita tamen, ut idem Georgius toto vitæ ſuæ tempore una cum ſua Eccleſia & Diœceſi impetratis gauderet, nec ſub eadem revocatione, & Salisburgenſi Metropoli ſubjectione ullo pacto comprehenderetur.

Hinc diſcordiæ inter Patavienſem Epiſcopum, & Salisburgenſem Metropolitam exortæ

§. 3. Quare inter Georgii Epiſcopi Succeſſores ea una, & Salisburgenſes Archiepiſcopos ea altera, Partibus, nonnullæ diſcordiæ, & controverſiæ aliquando exortæ fuerunt, quæ poſtea in apertam litem inter bonæ memoriæ Joannem Philippum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem, a Lamberg. nuncupatum Epiſcopum Patavienſem ex una, & Salisburgenſem Archiepiſcopum ex altera, Partibus eruperunt. Hæc porro lis ad judicium Apoſtolicæ Sedis perlata, coram Judicibus competentibus in noſtri Palatii Apoſtolici Cauſarum Auditorio, ſive in particulari hac de re Congregatione per hanc Sedem Apoſtolicam deputata, vel in Congregatione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, aliove Romanæ Eccleſiæ Tribunali, non ſine ingenti utriuſque Partis diſpendio acta eſt, ſuper omnimoda exemptione Eccleſiæ Patavienſis, ac ſuper ejuſdem reſtitutione in dignitatem Archiepiſcopatus Laureacenſis, ſuperque jure metropolitico, quod in Eccleſiam Patavienſem Salisburgenſis Archiepiſcopus ſe habere contendebat.

Lis prædicta inter Patavienſem Epiſcopum, & Salisburgenſem Metropolitam, quam Innoc. XII. ulterius procedere vetuit, prorſus extinguitur.

§. 4. Quam vero lis ita, ut diximus excitata, atque introducta a plurimis annis agitaretur, piæ memoriæ Anteceſſor noſter Innocentius Papa XII. eam ulterius procedere vetuit; onde hujuſmodi controverſia adhuc reperitur, & pendet indeciſa; Licet pro Archiepiſcopo Salisburgenſi quædam Auditorum Palatii noſtri Apoſtolici Deciſiones, ſive ſententia cujuſpiam tenoris, vel alterius cujuſcumque Romanæ Eccleſiæ Tribunalis, aut Congregationis deputatæ, olim prodierint. Hinc nos dignam hujuſmodi controverſiam reputantes, quæ tandem inter Animarum Paſtores, quos Paulus Apoſtolus noluit eſſe litigioſos perpetuo ſopiatur, & Patavienſis Eccleſia ob veterem, celebremque originem ſuam magni facienda tranquilla pace donata, in priſtinam ſuam exemtionem, atque inſignia reſtituatur, vel etiam denuo illuſtrata, & poſtliminio antiquis ſuis privilegiis munita conſurgat; paterno Apoſtolicæ charitatis intuitu hujuſmodi pacem, atque unitatem inter primarios illuſtrium Eccleſiarum Antiſtites conſoveri in poſterum peroptantes, omnia, & ſingula hucuſque præmiſſa, tanquam vere nobis expoſita, ac ſatis probata, & oſtenſa accipientes, ut chariſſimi etiam in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Catholici, & Romanorum Regis Illuſtris, atque Imperatoris electi ferventibus votis obſecundemus, quæ per dilectum filium noſtrum Alvarum S.R.E. Tituli S. Bartholomæi in Inſula Presbyterum Cardinalem Cienfuegos nuncupatum apud nos Eccleſiarum Germaniæ comprotectorem, identidem Nobis expoſita innotueruot; motu proprio ex certa ſcientio, & deliberata voluntate noſtra, deque plenitudine Apoſtolicæ Poteſtatis, omnem hujuſmodi litem, & cauſam a multis annis indeciſam adhuc pendentem, & quamcumque aliam controverſiam de præmiſſis quomodolibet hactenus excitatam, ſive excitandam, ad Nos Apoſtolica auctoritate advocantes extinguimus, & abolemus, atque ad nos ipſos advocatam, extinctam, & abolitam eſſe volumus, & declaramus, ne amplius dicatur: *Unde Bella, & lites in vobis*. Qua in re anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum exempla præ oculis habemus, qui diuturnas hujuſmodi lites inter inſignium Eccleſiarum Antiſtites olim exortas, & plurium Seculorum ſpatio agitatas ſua Auctoritate extinxerunt. Ita enim piæ memoriæ Anteceſſor noſter Alexander Papa III. litigia inter Pa-

I. Timoth. 3.

Jac. 1. 4.

Patriarchas Aquilejenſem, & Gradenſem, ſua Auctoritate ad finem perduxit; ita felicis recordat. Anteceſſor quoque noſter Innocentius Papa III. inter Turonenſem Archiepiſcopum, & Dolenſem in Britannia minori Antiſtitem lites, & contentiones diremit, ita denique ſim. ilis memoriæ Nicolaus Papa V. jurgiis, & quæſtionibus inter Gradenſem Patriarcham, & Olivolenſem, ſeu Caſtellanum tunc Civitatis Venetiarum Epiſcopum, ſupremum finem impoſuit.

Epiſcopus Pataviensis a Metropoli, & legatione Salisburgenſi eximitur; Pallii, & Crucis præviæ ferendæ privilegio ornatur cum obligatione Archiepiſcopum Salisburgenſem quoad Concilia provincialia tantum in ſuum metropolitam ſibi eligendi.

§.5. Nos igitur præeuntibus his exemplis inſtructi, ut omnis occaſio quorumcumque diſſidiorum, & contentionum, inter Salisburgenſem Archiepiſcopum, & Patavienſem Epiſcopum, nunc, & pro tempore perpetuis futuris temporibus e medio tollatur, interque utriuſque Eccleſiæ Capitula, & Canonicos, ſacroſque Miniſtros, ceteroſque quoſcumque etiam ſpeciali mentione dignos in lite, & cauſa prædictis rem habentes, ſeu quomodocumque ſe habere contendentes, perpetuum ſilentium Auctoritate Apoſtolica imponimus, diſtricte præcipientes, & omnino inhibentes, ne deinceps iidem ſe invicem, vel quiſquam illorum alterutrum vexare, perturbare, & moleſtare audeat ſive præſumat ſub pœnis noſtro, & Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium, arbitrio infligendis; idque perpetuis futuris temporibus ab utraque parte debere obſervari volumus, & ſancimus. Præterea ob eximiam præſtantiam, qua Sedes Epiſcopalis Patavienſis, alias Archiepiſcopalis Laureacenſis olim fuit honeſtata, ſuper his matura, & ſeria animi noſtri cogitatione excitati ad ejusdem Eccleſiæ honorificentiam, & dignitatem pontificalem magis augendam, atque intuitu meritorum erga Nos, & Apoſtolicam Sedem venerabilis Fratris noſtri Joſephi Dominici Patavienſis Epiſcopi, ſanctiori diſciplina, & Domus Dei zelo præcipue commendandi, eundem Joſephum Dominicum, atque ejus legitimos Succeſſores Eccleſiæ Paſſavienſis Epiſcopos pro tempore exiſtentes, qui inter Germanici Imperii Principes non infimum locum habent, tenore præſentium in jus Pallii de Corpore Beati Petri ſumendi, ſtatiſque diebus, & locis adhibendi, & Crucis præviæ ferendæ, quibus olim Archiepiſcopi Laureacenſes, & Patavienſes Epiſcopi potiti fuerunt, in perpetuum Apoſtolica auctoritate integramus, & reſtituimus, ſive Archiepiſcopalia inſignia, Pallium, & Crucem eidem Joſepho Dominico Epiſcopo, ejuſque Succeſſoribus denuo in perpetuum concedimus, atque indulgemus, itaut idem Joſephus Dominicus Epiſcopus, & ejus Succeſſores Archiepiſcopalium hujuſmodi inſignium ornatu, & plenitudine libere, & licite uti poſſint, & valeant eo modo, quo Ticinenſis, & Lucenſis Eccleſiarum Antiſtites uti conſueverunt. Ad hæc eundem Joſephum Dominicum Epiſcopum, ejuſque Succeſſores, & Eccleſiam Patavienſem Capitulum, & Canonicos, totamque ejus Diœceſim, Clerum, & Populum, & quaſcumque Prælaturas, dignitates, perſonatus, & officia, ac Beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, & regularia quorumvis Ordinum in Civitate, & Diœceſi Patavienſi inſtituta, vel in poſterum canonice inſtituenda quibuſcumque nominibus cenſeantur, unacum omnibus eorum juribus, & pertinentiis, boniſque mobilibus, & immobilibus, quæ nunc poſſident, & deinceps, favente Domino, poſſidebunt, & acquirere poterunt ab omni, & quacumque ſubjectione, jurisdictione, ſuperioritate, dominio, poteſtate, & Metropolitico jure Eccleſiæ Salisburgenſis, ac illius Archiepiſcopi, & Succeſſorum quorumcumque, necnon a jure legationis Apoſtolicæ in Provincia Salisburgenſi tenore preſentium eximimus, ſubtrahimus, & liberamus, perpetuiſque futuris temporibus undequaque eximi, ſubtrahi, ac liberari volumus; Eumdemque Joſephum Dominicum Epiſcopum, illiuſque Eccleſiam Patavienſem, Capitulum, & Canonicos, Clerum, & Populum, necnon quaſcumque perſonas, ac Beneficia prædicta, totamque ejus Diœceſim Patavienſem, in jus, & proprietatem Sedis Apoſtolicæ, & ſub ejus, & noſtra ſpeciali, & immediata protectione ſuſcipimus, Nobiſque, & Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris nullo medio in perpetuo ſubeſſe decernimus, atque ſtatuimus. Volumus tamen, & expreſſe præcipimus, & mandamus, ut eidem Epiſcopo Patavienſi onus incumbat eligendi Archiepiſcopum Salisburgenſem pro ſuo Metropolitano ad Concilii Tridentini, atque etiam ultimi noſtri Romani tenorem cum obligatione conveniendi ad Concilia Provincialia tantum ab eodem Archiepiſcopo indicenda: quæ quidem electio Metropolitani Salisburgenſis eumdem Patavienſem Epiſcopum, ejuſque Succeſſores afficere & obligare omnino intelligatur, itaut ille, vel illi nullum alium, niſi Salisburgenſem Archiepiſcopum eligere valeant, & ad Concilium Provinciale prædictum accedere omnino teneantur.

Patavienſis Epiſcopus, atque ejus Succeſſores harum Literarum conceſſione perpetuo fruantur.

§.6. His ergo ſtabilitis, atque hac noſtra Conſtitutione firmatis, decernimus, Patavienſem Epiſcopum, & quoſcumque ejus Succeſſores, ad Patavienſis Eccleſiæ Cathedram imposterum provehendos, in his quæ præſentibus noſtris decernuntur, per nullum Patriarcham Archiepiſcopum, Epiſcopum, aliaſve perſonas, quacumque alia auctoritate, dignitate, & præeminentia fulgentes quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte ullo pacto impediri, turbari, moleſtari, vel inquietari unquam poſſe aut debere, præſenteſque ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, atque ab omnibus, & ſingulis, ad quos nunc ſpectat, atque impoſterum ſpectabit, eas firmiter, & inviolabiliter obſervandas eſſe, & nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel cauſa quantumvis legitima, & juridica, etiam propterea quod Venerabilis Frater noſter Archiepiſcopus Salisburgenſis, ſive alii cujuſcumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ habeantur in præmiſſis, & circa ea, quomodolibet quavis ex cauſa, ratione, actione, vel occaſione, jus, & rem habentes vel habere ſe prætendentes præmiſſis non conſenſerint, neque ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, nec eis conſenſum ullo modo præſtiterint, immo fortaſſe illis contradicentibus, cauſæ, propter quas præſentes prodierunt, adductæ, oſtenſæ, & probatæ non fuerint; de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſive invaliditatis, aut intentionis noſtræ, vel quolibet

by Google

alio quantumvis magno, & ſubſtantiali, excogitato, inexcogitabili, & ſpecificam, atque individuam mentionem requirente, defectu, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, atque adimplenda, ſervata, & adimpleta non eſſent, vel fuerint; aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut ſtatuto ac conſuetudine aliqua reſultante, ſeu quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore juris expreſſa, occaſione, aliave quacumque cauſa, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret; aut propterea quod de voluntate noſtra, cæteriſque ſuperius expreſſis nullibi appareret, ſive alias probari non poſſet; notari, invalidari, retractari, inque jus, vel controverſiam vocari, ſive ad terminos juris reduci, vel contra illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu pari conceſſo; aut impetrato, vel promulgato uti, aut ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, atque ipſas præſentes ſub quibuſcumque ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos ipſos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, prædictamque Apoſtolicam Sedem, etiam motu pari, & conſiſtorialiter, ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſcumque clauſulis, & decretis, etiamſi de eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, & data ſpecialis mentio fieret, pro tempore factis, & faciendis, conceſſis, & concedendis minime comprehendi.

Hæ literæ in priſtino ſuo robore conſiſtant.

§.7. Sed eas tamquam ad majorem Divini cultus amplificationem, & Eccleſiarum tranquillitatem, & pacem a Nobis editas, ſemper & omnino excipiendas, & quoneſcumque emanabunt toties in priſtinum, & validiſſimum, atque eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie integratas eſſe decernimus: ac denuo etiam ſub qua cumque poſteriori data a Patavienſi Epiſcopo nunc, & pro tempore exiſtente, & quandocumque eligendo, & conceſſas eſſe, & fore. Sicque, & non alias per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoſcumque quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio, honore, & præeminentia fulgentes; ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, atque auctoritate, in quocumque judicio, atque inſtantia judicari, & definiri debere, & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus. Non obſtantibus noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis de jure quæſito non tollendo, ac etiam in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Salisburgenſis, & Patavienſis Eccleſiarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eis, & earum cuilibet, necnon illarum, & cuilibet earum Archiepiſcopo, & Epiſcopo, ac Capitulo, & Canonicis, aliiſque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, atque inſolitis clauſulis, irritantibuſque, ac aliis decretis in genere, vel in ſpecie, aut alias in contrarium præmiſſorum quomodocumque conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Derogatio quibuſcumqʒ aliis ſtatutis.

§.8. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quælibet alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret; illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis inſertis, ſervatis, & ſpecificatis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum motu, ac poteſtatis plenitudine prædictis ſpecialiter expreſſe, & pleniſsime derogamus, & derogatum eſſe volumus, & mandamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ conſtitutionis, abſolutionis, litis extinctionis, avocationis, ſilentii, impoſitionis, reſtitutionis, integrationis, novæ conceſsionis, indulti, exemptionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVIII. Kalendis Junii Pontificatus noſtri Anno IV.

CCXXVII.

Damnantur, & prohibentur Folia quædam Gallico idiomate impreſſa; quorum titulus = *Conſultation de Meſſieurs les Avocats du Parlament de Paris au ſujet du Jugement rendu a Ambrun contre Monſieur l' Ev.ſque de Senez.*

Dat. 9. Junii 1728. An. 5.

Clem. XI. Conſt. ed. 1713. Sept. 8. P. 13. damnatæ fuerunt quamplures propoſitiones ex lib. ſub tit. Nouveau Teſtament. &c., *& alia hujus Conſt. ed. 1728. Jun. 25. P. 5. damnantur duo libri Gallici.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expoſitio.

§.1. NUper ad Apoſtolatus noſtri notitiam, non ſine maximo animi noſtri dolore, pervenit, Laicos quoſdam ſimulantes loqui pacem, & veritatem cum proximo ſuo, mala autem in cordibus ſuis cogitantes, ut incautos in errorem inducant, juxta iter ſcandalum Fidelibus poſuiſſe, atque ea, quæ fidei

Digitized by Google

fidei certa ſunt in controverſiam vocare, Eccleſiaſtica judicia nedum retractare, ſed etiam ſubvertere, & cum Oves ſint, Paſtores ipſos ducere, & redarguere præſumentes, ſolia quædam æternæ ſalutis immemores, evulgaſſe, typis Gallico idiomate edita abſque tempore, ac loco impreſſionis, & nomine impreſſoris, quorum titulus: *Conſultation de Meſſieurs les Avocats du Parlement de Paris au ſujet du Jugement rendu a Ambrun contre Meſſieur l' Eveſque de Senez.*

Damnatio, & prohibitio prædd. foliorum ſub pœna excommunicationis.

§.2. Hinc eſt, quod Nos pro commiſſa Nobis Divinitus Gregis Dominici cura, Animarum periculis, atque detrimentis, quæ ex præfatorum foliorum lectione, & uſu provenire poſſent, Paſtorali vigilantia, ac ſollicitudine, quantum in Domino poſſumus occurrere volentes: de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Conſilio, ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſolia prædicta, utpote continentia propoſitiones ſcandaloſas, temerarias, ſeditioſas, pernicioſis, contumelioſas, Apoſtolicæ Sedis, & Epiſcoporum auctoritati contrarias, & injurioſas, atque hæreſi faventes, necnon ſchiſmaticas reſpective, & hæreticas ſuo ſupra expreſſo, aliove quocumque titulo, & idiomate, ſeu quavis editione, & verſione ubicumque hactenus typis impreſſa, ac etiam manu ſcripta, aut (quod abſit) deinceps imprimenda, & deſcribenda, tenore præſentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem, & uſum omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis ſub pœna excommunicationis per contrafacientes ipſo facto, abſque alia declaratione incurrenda, a qua nemo, a quoquam præterquam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis Articulo conſtitutus, abſolutionis beneficium valeat obtinere omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorundem.

§.3. Volentes, & auctoritate Apoſtolica mandantes, ut quicumque folia hujuſmodi penes ſe habuerint, illa ſtatim, atque præſentes literæ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis inquiſitoribus tradere atque conſignare teneantur. Hi vero ea ſibi ſic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcumque.

Decernitur publicatio harum literar.

§.4. Ut autem eædem preſentes literæ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campiſloræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris ut moris eſt, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent, utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die IX. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCXXVIII.

Declaratur eis, qui poſt vota ſimplicia, ante tamen ſolemnem profeſſionem a Societ. Jeſu ab ejuſdem Præpoſito Generali dimittuntur, nulla ab eadem Societate deberi alimenta.

Dat. 24. Junii 1728. Ann. 5.

Clem. XI. Conſt. ed. 1719. Dec. 1. P. 20. agitur de tranſitu Patrum Societatis ad alios Ordines Religioſos.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis divinitus Paſtoralis Officii ratio poſtulat, ut in his Apoſtolicæ noſtræ ſollicitudinis partes libenter interponamus, per quæ Religioſorum Virorum in vinea Domini excolenda ſtrenue laborantium, propriæque, & alienæ Animarum ſaluti jugiter incumbentium quieti, atque tranquillitati opportune conſulitur.

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

§.1. Cum itaque ſicut accepimus Societatem Jeſu multoties ante hac moleſtari, ac in judicium trahi contigerit ab eis, qui poſt exactum probationis biennium, ac vota ſimplicia in eadem Societate emiſſa ante tamen ſolemnem profeſſionem, per illius Præpoſitum generalem juſtis, ac rationabilibus de cauſis juxta facultates ſibi a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris attributas ex ipſa Societate dimittebantur, alimenta ſcilicet, ſeu congruam ſubſtentationem ſibi a dicta Societate deberi, & conſequi prætendentes, propterea quod, dum in illa degebant, ad Sacros Ordines abſque beneficio Eccleſiaſtico, & Patrimonio, ſed religioſæ paupertatis titulo promoti fuiſſent; licet autem ſatis perſpectum, exploratumque ſit æqui, bonique rationi nuſquam conſentaneum eſſe, quod Societas præfata, quæ in illis emandandis jure ſuo utitur, alimenta, ſeu ſubſtentationem hujuſmodi ſuppeditandi oneri obnoxia remaneat, minuſque, quod ipſi ex ſua culpa, quæ dimiſſioni Cauſam præbet utilitatem, & commodum reportent, atque ita pluries a congregatione pro tempore exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum re accurate diſcuſſa decretum ac reſolutum fuerit; nihilominus facile evenire poſſit ſimiles quæſtiones inpoſterum quoque, non ſine prædictæ Societatis perturbatione ac diſpendio moveri, ſeu inſtaurari, niſi eis aditus precludatur.

Declaratio prædicta circa ejectos a Societate Jeſu ante tamen ſolemnem profeſſionem.

§.2. Hinc eſt quod Nos eamdem Societatem Jeſu, quam ob ſingularia ſuæ in hanc Sanctam Sedem merita, peculiari Apoſtolicæ dilectionis proſequimur affectu a quacumque lite, & moleſtia, quæ exinde deinceps oriri poſſent eximere, ac omnem deſuper controverſiæ occaſionem ſubmovere cupientes, ipſamque Societatem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ

pote-

puteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione ſtatuimus, ac declaramus memoratam Societatem Jeſu non teneri, nec obligatam eſſe ad ullam ſubminiſtrationem, ſive congruæ ſubſtentationis, ſive alimentorum, ſive alio quocumque titulo, & cauſa illis faciendam, qui poſt biennium probationis, & emiſſionis votorum ſimplicium, extra dictam Societatem a ſuis Superioribus ejiciuntur, tametſi dom in ea permanebant, ad ſacros etiam Presbyteratus Ordines, ſine beneficio Eccleſiaſtico, ac Patrimonio, & ad titulum religioſæ paupertatis promoti fuerint.

Clauſula. §.3. Sicque, & non aliter in præmiſsis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus ſit, prædictæ Societatis, illiuſque Collegiorum, & Domorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis. §.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti generalis ejuſdem Societatis, ſeu alterius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCXXIX.

Die 22. Junii 1728, An. 5. Confirmantur Decreta Capitoli Generalis Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorom, quo reſponſum eſt Laicos, ſeu Converſos, Donatos nuncupatos ejuſdem Ordinis, teneri una cum Religioſis Choriſtis ad omnia humilitatis officia. Cum Declaratione.

Hac de re vide etiam Clem. XII. Conſt. ed. 1735. Mart. 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

A Donatis prædictis lis intentata eſt coram Congregatione Epiſc. & Reg. §.1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Præpoſitus Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod Laici, ſeu Converſi communiter Donati nuncupati dictæ Congregationis cibos Menſæ imponere, & promiſcue una cum Religioſis Choriſtis ad omnia alia humilitatis Officia Domus Regularis operam conferre ſeſe minime teneri prætendentes, litem coram Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita intentarunt, & in ea iterato Cauſa prapoſita, emanavit reſolutio, ut votum Capituli Generalis, juxta inſtructiones, exquireretur, & interim dictos Donatos teneri ad arbitrium Superioris; lectiſque proinde, & per Capitulares inſtructionibus hujuſmodi auditis, ipſi Decretum ediderunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet = *Ex actis Capituli noſtri generalis celebrati in Conventu noſtro S. Caroli Mediolani die 16. Aprilis 1728. ſeſsione 15. matutina die 23. Aprilis. Cum de mandato Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium teneatur Capitulum generale dare ſuum votum in cauſa Fratrum Donatorum. Propoſitum fuit RR. PP. Capitularibus in Capitulo Generali Congregatis, an ex vi noſtrarum legum cenſeant teneri Fratres Donatos exercere officia humilitatis, Terſoris ſcutellarum, & Servitoris primæ Menſæ, ſicuti exercent cæteri Religioſi Choriſtæ etiam Sacerdotes.* Reſponſum fuit = *Affirmative per ſecreta ſuffragia cum 50. ex 57. votis = Philippus a Sancto Nicolao Præpoſitus Generalis. Fr. Philippus a Sancta Tereſia Capituli Secretarius* =.

A qua emanavit reſolutio, ut votum Capituli Generalis exquireretur.

A qua reſponſum fuit affirmative per præſens Dec.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Præpoſitus Generalis præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri, & perpetuum eiſdem Donatis ſilentium imponi, ac ſcandaloſam hujuſmodi litem finiri ſummopere deſideret. Nos eamdem litem penitus, & omnino tollere, ipſumque Præpoſitum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinſertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Donatis ſuper præmiſſis ſilentium imponimus, ipſoſque Donatos non eſſe amplius audiendos harum ſerie eadem auctoritate decernimus, & declaramus. Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ peculiares. §.3. Decernentes pariter ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos ſpe-

ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari, & illis reſpective ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri deberi; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoraoter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutiouibus, & Ordioationibus Apoſtolicis, necnon, qoatenus opus ſit, Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramcoto, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, coofirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſeotibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbom ioſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annolo Piſcatoris die XXII. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Quibus ita peractis a Donatis citata eſt adverſa pars pro apertione oris.

§.5. Fidem facio per præſentes ego Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ, ac Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi D. Auditoris Sanctiſsimi Notarius publicus infraſcriptus, qualiter onus Curſor retulit in ſcriptis ſe die 19. Julii 1728. pro parte, & ad inſtantiam Fratrum Converſorum, ſeu Donatorum Provinciæ Venetæ Principalium, ſive &c. coram eodem Illuſtriſsimo, & Reverendiſsimo D. Auditore Sanctiſsimi per acta mei &c. citaſſe D. Gulielmum Ricca exadverſo Procuratorem aſs. Reverendiſsimi P. Præpoſiti Generalis, ac RR. PP. Choriſtarum Carmelitarum Diſcalceatorum Provinciæ Venetæ exadverſo Principalium ad dicendum contra Memoriale cum reſcripto Sanctiſsimi, & videndum prævia oris apertione adverſus Breve Apoſtolicum ex adverſo, ut aſſeritur, impetratum die 22. Junii proximi præteriti, ſeu &c. remitti Cauſam ſuper abſterſione ſcutellarum, ſervitio Menſæ, aliiſque actibus humilitatis remitti ad Sac. Congregationem Epiſcoporum, & Regularium, coram qua eadem Cauſa peodet indeciſa, & interim viden. ſibi inhiberi, oe ſub pœnis attentatorum, excommunicationis, aliiſque arbitrio &c. aodeat, ſeu præſumat quidquam attentare, ſeu innovare, aut attentare, vel innovari facere, quatcous opus ſit, capi quamcumque proviſionem Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo D. beneviſam, & decretum quodcumque deſuper oeceſſarium, & opportunum fieri, ac interponi ad p.d. Die 21 Julii 1728. Relatione facta comparuit D. Liborius de Petrantoniis Procurator petiit, ut ſopra. Ex tunc Illuſtriſſimus D. habuit terminum proſervato, Procuratore ex adverſo præſeote &c., & latius prout in eiſdem actis mei &c. ad quæ &c. In fidem &c. Datom Romæ hac die 23. Septembris 1735.

Ita eſt Salvator Paparozzius A. C. Notarios.

Intus = Beatiſſimo Padre.

Tenor memorialis porrecti pro parte Donatorum Sanctiſſimo D.N.

§.6. *Si degnò la S. V. ad iſtaza del P. Generale de' Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia di confermare con ſuo Breve ſotto li 22. Giugno 1728. il Voto fatto dal Capitolo Generale celebrato in Milano nel proſſimo paſſato Aprile, in cui ſi decretò che li Converſi di d. Religion: Oratori umiliſſimi della S. V. ſiano obligati a fare gl'officj ebdomadarj di ſervire alla menſa, lavar piatti, ed altri officj d'umiltà ſin ad ora eſeguiti da' ſoli Coriſti, imponendo anche perpetuo ſilenzio agli Oratori. E benche pareſſe a queſti di reſtar pregiudicati da d. Breve, e di potere eſperimentare le loro ragioni in Congregazione de' Veſcovi, e Regolari, avanti la quale pende ancora il ricorſo fattovi per queſta Cauſa de' Converſi della Provincia di Venezia. Contuttociò in venerazione de' Santiſſimi ordini della S. V. ſono diſpoſti a ſoccombere a qualſivoglia gravame, tuttoche da eſſi non profeſſato, che ſia per imporſi loro della S. V.*

Ma perche il calore dell' impegno potrebbe traſportare il moderno P. Generale, ed altri ſuoi parziali a pretendere in vigore di d. Breve d'obligare all'eſecuzione de predetti officj ebdomadarj anche quelli delli Oratori, quali eſercitano nella Religione officj fiſſi. E per altra parte non è ſtata mai mente della S. V. (quale ha la piena comprenſione delle materie clauſtrali) d'obligare a doppio gravame gli Oratori; Queſti ſulla fiducia della paterna clemenza della S. V. ad effetto di ſchivare le liti fra Religioſi, umilmente la ſupplicano a voler ordinare, che ſi dichiari, che l'accennato Breve non comprende quelli delli Oratori, a' quali ſarà nella Religione aſſegnato uno de' ſeguenti offici, cioè di Veſtiario, altrimenti detto Robbiero, di Canavaro, di Spenditore, di Miniſtro del Refettorio, d'Ortolano, o ſia Sovrintendente di Campagna, e di Cercante d'elemoſine, di Speziale, o ſia Infermiero, di Cuoco, di Sottoſagreſtano, o Portinaro. Che della grazia &c.

Foris = Alla Santità di Noſtro Signore Papa Benedetto XIII.

Per

Li Converſi Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, detti, Donati.

DECLARATIO BREVIS.

Die 3. Septembris 1728. Ex Audientia Sanctiſs.

Tenor Declarationis.

§.7. Facta per me relatione, Sanctitas Sua declaravit, Breve conceſſum, & expeditum die 22. Junii 1728. confirmatorium Voti editi per Capitulum Geoerale celebratum Mediolani die 16. præcedentis menſis Aprilis ſuper obligatione Fratrum Dooatorum Oratorum ad exercenda officia Terſoris ſcutellarum, & Servitoris primæ Menſæ non comprehendere Fratres Donatos exercentes officia, oimirum, Quæſtoris eleemoſynarum, Coqui, Veſtiarii, Sacriſtæ, Janitoris, Hortulani, Emptoris, Miniſtri Cellæ Vinariæ, Iofirmarii, Miniſtri Refectorii, & ſimilia, eoſdemque propterea Officiales non teneri, nec obligatos eſſe ad exerceoda munera prædicta, Terſoris ſcutellarum, & Servitoris primæ Menſæ, non obſtante quacumque contraria diſpoſitione Conſtitutionum Ordinis, Voti, & Brevis prædicti, quibus omnibus, quatenus opus ſit, Sanctitas Sua in hac parte, & ad præmiſſum effectum dumtaxat, expreſse, & pleoiſſime derogavit.

I. Archiepiſc. Epiſcopus Imolen. Auditor.

Loco ✱ Sigili.

Dam-

CCXXX.

Dat. 21. Junii 1728. An. 5. Damnantur, & prohibentur Libri duo Gallico idiomate impreſſi.

De alia prohibitione quorumdam foliorum Gallico etiam idiomate impreſſorum vid. aliam hujus ed. 1728. Jun. 9. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expoſitio. §. 1. CUM, ſicut accepimus, in lucem prodierint duo Libri Gallico idiomate abſque nomine Auctoris, ſeu Auctorum typis editi, uterque in duos Tomos diviſus, unus quidem ſub titulo infraſcripto videlicet = *Diſſertation ſur la Validitè des Ordinationes des Anglois, & ſur la Succeſſion des Eveſques de l'Egliſe Anglicane, avec les Preuves juſtificatives de faits avancez dans cet Ouvrage. Premiere Partie. A Bruxelles chez Simon T' Serſtevens Libraire, prés les RR. PP. Dominicains 1723.* =, & altera Pars eodem titulo inſcripta = *Seconde Partie* =, alius vero, cui titulus = *Defenſe de la Diſſertation ſur la Validitè des Ordinationes des Anglois contre les differentes Reponſes, qui y ont etè faites avec les Preuves juſtificatives des faits avancez dans cet Ouvrage par l'Auteur de la diſſertatione Tome II. Parte I. &c. à Bruxelles chez Simon T' Serſtevens Libraire près le RR. PP. Dominicains 1724.* = & altera Pars hoc itidem poſtremo titulo inſcripta = *Tome II. Part. II.* =

Damnatio, & prohibitio prædictorum librorum ſub pœna excommunicationis. §. 2. Nos pro commiſſa Nobis ab æterno Paſtore gregis ſui cura, Dominicas Oves, quantum Nobis ex alto conceditur, a noxiis præſervare cupientes, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, qui librorum hujuſmodi relationem, & cenſuram audiverunt, remque mature, & diligenter diſcuſſerunt, conſilio, ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, libros ſupradictos, & eorum quemlibet, uti continentes propoſitiones falſas, temerarias, ſeditioſas, ſcandaloſas, pernicioſas, piarum aurium offenſivas, Sanctæ Sedis, & Conciliorum auctoritati injurioſas, & contumelioſas, ſchiſmaticas, erroneas, Sacrarum Ordinationum, aliorumque Eccleſiæ Sacramentorum everſivas, & hæreticas reſpective, ſub ſuperius expreſſis, aliiſve quibuſcumque titulis, ubicumque, & quocomque alio idiomate, ſeu quavis editione, & verſione hucuſque impreſſos, ac manu deſcriptos, aut (quod abſit) imprimendos, & deſcribendos, tenore præſentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, & uſum omnibus, & ſingulis Chiſtifidelibus etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis, ſub pœna excommunicationis per contrafacientes ipſo facto, abſque alia declaratione incurrenda, a qua nemo à quoquam, præterquam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutos, abſolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

§. 3. Volentes, & Auctoritate Apoſtolica mandantes, ut quicumque Libros prædictos, vel aliquem illorum penes ſe habuerint, illos, ſeu illum ſtatim atque præſentes litteræ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus tradere, atque conſignare teneantur; Hi vero exemplaria ſibi ſic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Prohibetur retentio eorumdem.

§. 4. Ut autem eædem præſentes litteræ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent; Utque ipſarum præſentium litterarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Decernitur publicatio harum litterarum.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CCXXXI.

Applicantur, & uniuntur Capitalia quædam Seminario Civitatis Plebis. Dat. 26. Junii 1728. An. 5.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Maji 30. P. 1. ſtatuta fuerunt nonnulla pro augendis redditibus Seminarii Eccleſiaſtici Cæſenaten., & Clem. XII. Conſt. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. Statuuntur nonnulla pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hiſpaniarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

MOTU proprio &c. Inter multiplices Curas, quæ mentem noſtram undequaque ſollicitant, illi ſumma ope jam pridem incumbendum Nobis eſſe ſtatuimus, ut Seminaria, ubi jam reperiuntur erecta, ſed congruis redditibus ad Alumnorum, Magiſtrorumque ſubſtentationem neceſſariis non ſunt ſufficienter dotata, de iis opportune provideantur, quo magis Adoleſcentes Eccleſiaſticæ Militiæ addicti ad pietatem, morum candorem, literarumque ſcientiam informentur. Proœmium.

§. 1. Quapropter auditis ſenſibus Epiſcopi Civitatis Plebis, quod ob redditunm Menſæ Epiſcopalis, cæterorumque, tam dictæ Civitatis, quam Diœceſis Beneficiorum tenuitatem, ſubſidiariam reſponſionem pro illius Seminarii congrua ſubſtentatione, nec Menſa, nec ſibi ſubjecti Eccleſiarum, & Beneficiorum Titulares, explere valeant, volentes, quantum Preces Epiſcopi prædict. Civitatis pro ſuppeditanda Seminario congrua ſubſtentatione.

in

in Nobis eſt, tam neceſſariæ Clericorum inſtitutioni ſedulo proſpicere, receptam Sacri Concilii diſpoſitionem *cap. 18. ſeſſ. 23. de Reformat.*, & reſpective *cap. Tua nobis de Teſtament.*, ducimus eſſe ſequendum.

Recenſentur quædam Legata relicta a qu. Ludovico Manni Cōmunitati præfatæ Civitatis variis piis operibus applicanda.

§.2. Expoſuit ſiquidem idem Epiſcopus ex parte ſui Seminarii in ſupplici libello Nobis porrecto, quondam Ludovicum Manni de dicta Civitate inter vivos donaſſe illi Communitati ſcuta 2100. ad effectum illa reinveſtiendi in tot Cenſibus annui redditus ſcutorum 150., quorum 100. eſſent applicanda pro alendis binis Juvenibus de eadem Civitate oriundis in certis pro eorum libito Civitatibus, Legalibus, vel Theologicis diſciplinis operam dantibus; Reliqua vero ſcuta 50. pro dotatione Puellarum, quodque priores dictorum Capitalium fructus in ſumma ſcutorum 300. inveſtirentur in ſimilibus Cenſibus annui redditus ſcutorum 22.50. quolibet anno impenden. in tribus diverſis Anniverſariis pro ejuſdem Donatoris ſuffragio, & ſtatuta elargitione pro Magiſtratu; Et ſimiliter eundem Ludovicum Manni donaſſe alia ſcuta mille pariformiter inveſtien. in tot Cenſibus, ex quorum fructibus conſtitueretur aliud Capitale in ſomma ſcutorum 300., ita ut efformaretur Patrimonium ſcutorum 1300., & ex iſtius redditibus ſubminiſtrarentur duobus Capellanis ſcuta 40. pro quolibet, quodque reliqui fructus remanerent beneficio primæ donationis, onere injuncto eiſdem Capellanis nonnullas Miſſas celebrandi, fructuſque enunciatorum Capitalium exigendi, exactoſque conſignandi Depoſitario, ad hoc ſpecialiter deputato, lege Depoſitario præſcripta de non ſolvendo iiſdem ſtipendium, ſive eleemoſynam, niſi ad rationem exacti, & non aliter.

Applicantur præfato Seminario donationes omnes præd. Ludovici ſub quibuſdam oneribus juxta Teſtatoris mentem

§.3. Cumque ex dictorum Capellanorum, Depoſitariique redditione rationis noviſſime a Congregatione Concilii eidem Epiſcopo demandata compertum ſit, pias hujuſmodi diſpoſitiones fuiſſe hucuſque ſubverſas, non adimpletas, & fere ab initio pia opera male fuiſſe adminiſtrata; Hinc eſt quod procliviores facti ſumus ad applicandum, uniendum, & incorporandum favore prædicti Seminarii pleno dominio, & poſſeſſione omnes, & ſingulos Cenſus, & Capitalia quæcumque utriuſque donationis una cum fructibus prædictorum Cenſuum, & redditibus Capitalium, tam exactis, quam inpoſterum contra quoslibet Debitores exigen.. Transferentes omnia jura, & actiones, quavis cauſa, & titulo contra quoſcumque quomodolibet competen., prout ex noſtræ Poteſtatis plenitudine, parique Motu applicamus, unimus, incorporamus, & aſſignamus eidem Seminario pro recto, feliciqne ejuſdem regimine ſub onere alendi, & educandi, nedum binos Juvenes a Donatore volitos, atque prælatos, verum etiam alios duos, treſve Juvenes nominan. a generali, & publico Conſilio Civitatis antedictæ cum approbatione Epiſcopi pro tempore; Onere quoque adjecto dicto Seminario exſolvendi quolibet anno ſcuta 50 Puellis pro earum ſubſidio dotali, pariter ab ipſo Fundatore contemplat. nominan. a dicto generali Conſilio, Epiſcopo tamen approbante: Superaddito ſubſidio dotali annuorum ſcutorum 25. pro alia Puella per Epiſcopum præligen.; Si verò contingat, favente Deo, quod iſtud Patrimonium adaugeatur prævia recuperatione aliorum Capitalium, & fructuum ex incuria, malaque adminiſtratione in præſentiarum deperdit., & de pecuniis exiſtentibus in manibus Depoſitarii, teneatur idem Seminarium conſtituere multiplicum uſque ad productionem fructuum ſufficientium pro aſſignanda mercede alicui utriuſque Juris Profeſſoris, qui (ſi Epiſcopo videbitur expedire) ſimili ſtudio incumbere volentes in Civitate edoceat. Item Seminarium prædictum ex omnibus prænunciatis proventibus, fructibus, atque redditibus curet, ut legata a dicto Donatore præfinita omnino impleantur; ac ſatisfiat, eleemoſynas pro Anniverſariis ab eodem taxatas perſolvat, una cum ſolita muneris elargitione deſuper Magiſtratui juxta volitum a Fundatore ſubminiſtrans

Deputatur prædictus Epiſcopus Executor harū Literarum.

§.4. Quo circa dictæ Civitatis Epiſcopo nunc, & pro tempore exiſtent. per hæc Apoſtolica ſcripta committimus, quatenus univerſa, & ſingula contenta in hoc noſtro Motu proprio executioni mandet, & pro hujuſmodi effectu jure delegato facultatem, & Juriſdictionem eidem impertimur procedendi contra contumaces, & inobedientes, omneſque Adminiſtratores quoſcumque. Derogantes cuivis ſubſtitutioni, fideicommiſſo, ſupraintendentiæ, adminiſtrationi, devolutioni, cæteriſque, tam in dictis donationibus, quam in alia quacumque ejuſdem Donatoris voluntate diſpoſitis, atque comprehenſis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis; Voluntatem dicti Donatoris in iis, quæ huic unioni, & incorporationi adverſantur, comminuantes; Non obſtantibus regulis de Jure quæſito non tollendo, conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Inhibitio prioribus adminiſtratoribus.

§.5. Inhibentes præfatis Capellanis, Depoſitario, cæteriſque Adminiſtratoribus, & quomodolibet intereſſe haben., ne de cætero unquam in præmiſſorum adminiſtratione, quavis cauſa, titulo, ingenio, prætextu, ſive quæſito colore, ſeſe ingerere, dictumque Seminarium directe, vel indirecte moleſtare, vexare, perturbare, & impedire audeant, ſive præſumant.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes omnia, & ſingula præmiſſa executa, & quæcumque exequenda valida, & efficacia fore, ac ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, & inviolabiliter ab omnibus obſervari debere. Sicque, prævia avocatione Cauſæ, & Cauſarum hujuſmodi a quacumque Congregatione, & Tribunali per quoſcumque Judices, & præfatam Congregationem Concilii, ſublata eis quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere. Decernentes, unionem, incorporationem, applicationes, Indultum, inhibitionem, ac præceptum prædicta præſenteſque litteras, nullo unquam tempore, etiam ex quacumque, & inexcogitata cauſa, etiam ſub prætextu, quod in forma Juris facta non fuerint, revocari, alterari, limitari, modificari, aut ad terminos Juris reduci, vel quempiam adverſus illa in integrum reſtitui, ſeu de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut quovis defectu notari, vel impugnari poſſe. Volentes inſuper, quod præſens noſter Motus proprius, licet non admiſſus, nec regiſtratus in Camera, vigore Bullæ

Digitized by Google

Pii IV. noſtri Prædeceſſoris de Regiſtrandis, valeat, & habeat ſuum plenarium effectum, & executionem in vim noſtræ ſimplicis Signaturæ, & non obſtantibus quibuſcumque aliis in contrarium facientibus. Quibus omnibus, & ſingulis pro expreſſis habentes, & de verbo ad verbum inſertis pro hac vice dumtaxat, & pro hujuſmodi effectu ſpecialiter derogamus. Pro plene &c.

Datum Romæ apud S. Petrum ſexto Kalendas Julii MDCCXXVIII.

Placeat Motu proprio V. M.

CCXXXII.

Dat. 21. Jul. 1728. An. 5.

Statuuntur, & Declarantur nonnulla pro unanimi concordia ſervanda inter familias Tertiariorum Ordinis Minorum.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Nov. 16. P. 1. Statuta fuerunt nonnulla pro reſtituenda, & conſervanda regulari diſciplina in Ordine Fratrum Minorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Miniſtro Generali Totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, necnon Generali Miniſtro Fratrum Conventualium ejuſdem Ordinis.

Exordium; & exhortatio Fratribus Minoribus ad fovendam concordiam.

Dilecti Filii ſalutem &c. Qui pacem loquitur in plebem ſuam, & ſuper Sanctos ſuos, certam illam avertendæ contentionis vim, rationemque diſcipulis deſignavit, monitis, exemplisque ſuis eoſdem adhortatus, ut qui major eſſet inter ipſos, fieret ſicut minor: ac proinde eſſe contenderent, non præeminentia, & primatu, ſed miniſtrandi, ac ſubjacendi humilitate præceſſores. Hæc autem documenta Beatus Franciſcus Seraphici veſtri Ordinis Conditor, & ipſe mirabiliter arripuit, & expreſſit, & cuſtodiendæ pacis firmamentum eſſe voluit alumnis ſuis, qui modeſta ipſa Fratrum Minorum appellatione euangelicam illam cæleſtis Magiſtri normam præſeferentes, ſinceræ charitatis veræque Fraternitatis diſciplinam, & cultum per totam Chriſti Eccleſiam latiſſime propagarunt. Nos igitur, quemadmodum uberes ex religioſiſſima inſtitutione dominici agri proventus largitori Deo reique Catholicæ gratulamur; ita omnem dare operam debemus, ne diſſidia, & lites de loco, & dignitate bonam frugem ſuffocare poſſint, fraternamque concordiam diſcindere, aut perturbare.

Cauſa præſentis Conſtitutionis, controverſiæ nempe inter varias Tertii Ordinis familias.

§.1. Porro cum tres Conſtitutiones ediderimus pro inſtitutione, ac regimine Tertiariorum ejuſdem Seraphici Ordinis in propriis Domibus viventium, primam die 10. Decembris 1725. pro Fratribus Minoribus Regularis Obſervantiæ, quæ incipit: *Paterna Sedis Apoſtolicæ providentia*, alteram die 24. Maji 1726. pro Fratribus Minoribus, qui Capuccini appellantur, quæ incipit: *Ratio Apoſtolici miniſterii*; tertiam denique die 5. Julii ejuſdem anni pro Fratribus Minoribus Conventualibus, quæ incipit: *Singularis devotio*: non ſine ingenti animi moleſtia reſcivimus, controverſias inter antedictas laudati Ordinis familias invaluiſſe de primatu, & antiquitate alterius præ altera, de multiplici erectione Congregationum Tertii Ordinis, deque tranſitu Tertiariorum unius Congregationis ad aliam, quæ cum religioſæ diſciplinæ detrimento, ſcandala etiam in populis ſerere poſſint, & B. Patris Franciſci in diſcipulis ejus extinguere.

Abolentur controverſiæ omnes prædd.

§.2. Diſſenſionibus igitur, ac jurgiis aditum obſtruere, & neceſſariam regulari diſciplinæ pacem, & tranquillitatem fovere, aut reſtituere cupientes; Motu proprio ex certa ſcientia, non ad oblatæ cujuſquam petitionis inſtantiam, in primis omnes, & ſingulas de memoratis cauſis lites, & controverſias, utcunque, & in quacunque inſtantia ſuper his ortas, agitatas, & actu pendentes, coram quibuſcumque Judicibus, ac Tribunalibus, etiam ſpeciali mentione dignis, quorum nomina pro expreſſis haberi volumus, ad Nos avocantes, perpetuo ſilentio impoſito extinguimus, & abolemus.

Communicantur privilegia & Indulgentiæ unius Familiæ alteri cuique familiæ Tertiariorum.

§.3. Præterea quaſcunque Indulgentias, Indulta, Privilegia, prærogativas, favores, exemtiones, libertates, extenſiones, & conceſſiones tam in genere, quam in ſpecie in memorata Conſtitutione, quæ incipit: *Paterna*, Tertiariis Fratrum Minorum de Obſervantia tributas, & per alias ſuperius indicatas ad Tertiarios Fratrum Minorum Conventualium, & Capuccinorum, eorumque Superiores extenſas, & ampliatas, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, & quatenus opus ſit, ipſis Fratribus Conventualibus, & Capuccinis, eorumque Tertiariis, in iis tamen, quæ præfatæ noſtræ Conſtitutionis pro Obſervantium Tertiariis editæ non adverſantur, & non alias, de novo concedimus; mandantes potiſſimum, ut quæ in ipſa circa erectionem unius dumtaxat Congregationis Tertiariorum pro unaquaque Civitate, aut Loco, deque eorum tranſitu præſcripta, & ſancita ſunt, aliis poſterioribus noſtris non obſtantibus, inviolabiliter obſerventur.

Declaratur verba de antiquitate, aliiſque prærogativis controverſis, in Conſtitutionibus a Sanctitate Sua emanatis, nullius roboris eſſe, & huic controverſiæ ſilentium imponitur.

§.4. Quoniam autem a mente noſtra, & a propoſito memoratæ Conſtitutionis, quæ incipit: *Singularis devotio*, prorſus alienum erat, ut Fratribus Minoribus Regularis Obſervantiæ quidquam ſui juris, aut poſſeſſionis ergo Conventuales detraheremus, aut ipſis Fratribus Conventualibus majorem antiquitatem, aut aliam quamcunque prærogativam præ Obſervantibus concederemus, motu pari, & ſcientia ſimilibus decernimus & declaramus, verba, & enunciationes, quæ antiquitatem, & prærogativas ejuſmodi reſpiciunt, nullius roboris, atque eo prorſus modo, ac ſi appoſita non eſſent, de cætero habenda fore, & eſſe; immo pro totius præfati Ordinis tranquillitate, & pace perpetuum ſilentium ſuper hujuſmodi controverſia imponimus, & pro impoſito haberi volumus, & mandamus.

Præcipitur ut Baſilicæ Civitatis Aſſiſienſis, & B. M. de Portiuncula æque Ordinis Matrices agnoſcantur.

§.5. Ne quis denique Baſilicam Beati Franciſci Civitatis Aſſiſienſis, ubi Sacrum ejus Corpus requieſcit, a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris variis privilegiis auctam, ita ſupra cæteras ejuſdem Ordinis Eccleſias verbis aut ſcriptis extollat & efferat, ut debitus honor ac reverentia denegetur Baſilicæ Beatæ Mariæ de Portiuncula extra muros ejuſdem Urbis, in qua conſtat Seraphicum Patrem inſtitutum ſuum inchoaſſe; præcipimus, & mandamus,

ut

ntambæ Baſilicæ, diverſis licet rationibus, Beatæ Mariæ quidem propter Ordinis prnnordia, Aſsiſienſis vero propter Sacrum Corpus Sanctiſſimi Inſtitutoris, tanquam Ordinis Matrices ab omnibus Fratribus Minoribus agnoſcantur, & obſerventur, prout Romani Pontiſices Prædeceſſores noſtri aſſervarunt, & conceſſerunt.

Clauſula. §.6. Quaſcumque autem juris, verborumque ſolennitates noſtra auctoritate ſupplentes, & quibuſvis in contrarium facientibus ampliſſime derogantes; quæ vero exprimenda eſſent pro expreſsis habentes; fore confidimus, ut familiis veſtris per hoc providentiæ noſtræ judicium priſtinam, veſtroque nomine dignam concordiam partam eſſe gaudeamus. Veſtrum autem erit, ut pari vigilantia, ſtudioque curis noſtris obſequentes, indecoram importunamque altercationum, libellorumque licentiam, in eorum auctores diſtricte animadvertentes, ſedulo inhibeatis. Ac Vobis, Dilecti Filii, paternæ voluntatis pignus Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Julii MDCCXXVIII., Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCXXXIII.

Dat. 30. Aug. 1728. Ann. 5.

Decernitur ratio, & præſcribitur ordo pertractandi, & definiendi cauſas Eccleſiaſticas in Regno Siciliæ ultra Pharum.

Hæc juriſdictio ob Urbano II. ad finem vergente XI. Eccleſiæ Sæculo Rogerio Comiti ejuſque ſucceſſoribus in Regno Siciliæ conceſſa, pertractandi nimirum, & definiendi cauſas Eccleſiaſticas, Clem. XI. propter abuſus qui irrepſerant extincta, & abolita fuit Conſt. ed. 1714., & 1715., verum hic quibuſdam moderationibus confirmatur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Sarvua Sarvoruu DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

FIdeli ac prudenti diſpenſatori, quem in ſupremo Apoſtolatus apice conſtituit Dominus ſuper familiam ſuam, maaime convenit, tradita ſibi cælitus uti poteſtate, ut, ſi quæ ſint inter pontificalem auctoritatem, & regiam poteſtatem contentiones, quantum fieri poteſt, amoveantur, utque nedum fidelium populorum pericula arceantur, ſed etiam incommoda leniantur, prout locorum, & temporum ratione habita, magis in Domino videbitur expedire.

Cauſæ hujus Conſtitutionis promulgandæ.

§.1. Cum itaque felicis recordationis Clemens Papa XI. prædeceſſor noſter Apoſtolicam Regni Siciliæ ultra Pharum Legationem, ac Monarchiam, nuncupatam, ejuſque tribunal catinxerit, ac ſuppreſſerit, & aboleverit, ſi quæ eſſent privilegia, & indulta a quibuſcunque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus quomodolibet conceſſa revocaverit, & abrogaverit, & certum interim modum præſcripſerit, quo cauſæ, ad forum Eccleſiaſticum pertinentes cognoſci, & in eodem Regno fine debito terminari poſſent, quemadmodum in ejus Apoſtolicis literis, expeditis anno milleſimo ſeptingenteſimo decimo quarto, & milleſimo ſeptingenteſimo decimo quinto, plenius continetur. Cumque chariſſimus in Chriſto filius noſter Carolus VI. in Romanorum Imperatorem electus, Siciliæ ultra Pharum Rea, exponi nobis nuper fecerit, jura Apoſtolicæ legationis in eodem Regno, ſibi, ejuſdem hæredi legitimo, & poſſeſſori, ea privilegio ſignanter Urbani Papæ II. Prædeceſſoris noſtri, competere: quæ quidem jura jam olim Rogerio Comiti e Normannorum gente ejuſque ſucceſſoribus ob eliminatam Saracenorum tyrannidem, catholicam fidem reſtitutam, Eccleſiaſque, Patriarchatui Conſtantinopolitano tunc temporis adhærentes, Romanæ Sedi iterum ſubjectas, conceſſa, anteactorum ſea ſæculorum decurſu uſque ad Caroli II. obitum, in ſuo robore atque uſu permanſerint; hinc nos, & ſi compertum habeamus, hujuſmodi rationibus eundem Prædeceſſorem noſtrum, præſertim propter abuſus, quos irrepſiſſe conſtabat, minime acquieviſſe; noſque ipſi, dum Cardinalatus honore fungebamur, eidem Conſtitutioni reverenter ſubſcripſerimus, omniumque circumſtantiarum opportune reminiſcamur; attamen cum graves inde eaortæ fuerint contentiones atque mala non ſine animarum pernicie, publicæque tranquillitatis detrimento, ſerio propterea conſiderantes, quantum paſtoralis ſollicitudinis interſit, cauſas etiam talium contentionum avertere ac prorſus eliminare, itaut, abuſibus e medio ſublatis, jus ex æquo univerſis reddatur, ea voto Congregationis venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, pro hujus negocii examine ſpecialiter deputatæ, ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione, noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, finem huic operoſo graviſſimoque negocio imponentes, noſtra hac perpetuo valitura conſtitutione, vim, & effectum concordiæ habente, hæc, quæ ſequuntur, decernimus, & ſancimus, ac inviolabiliter ab his, ad quoa ſpectat, & in futurum ſpectabit, obſervari mandamus.

§.2. Cauſæ omnes, ad forum Eccleſiaſticum quomodolibet pertinentes, iis exceptis, quæ vere Majores ſunt, quæque juxta canonicas ſanctiones apud Apoſtolicam Sedem tractari, & a Romano Pontifice, vel a judicibus, quos ipſe ſpecialiter deputaverit, cognoſci debent, non alibi, quam in ipſo Siciliæ ultra Pharum Regno cognoſcantur, & fine debito, quem juſtitia poſtulaverit, terminentur, ita videlicet, ut non exemptorum cauſæ in prima inſtantia coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoſcantur, nec ab eorum curiis avocentur, niſi per viam legitimæ appellationis a ſententia difinitiva, aut ab interlocutoria, vim definitivæ habente, vel ab actu, cujus gravamen per appellationem a definitiva reparari nequeat, vel præjudiciale ſit invertendo juſtum juris & judiciorum ordinem, aut niſi integro biennio, a die motæ litis computando, coram ipſis Ordinariis remanſerint indeciſæ, quemadmodum a Concilio Tridentino *in cap.20. Cauſæ omnes, ſeſſione* 24. *de Reformatione*, decretum eſt. Sique ſecus fiat, quæcumque appellatio, inhibitio, aut ſententia, eo ipſo nulla, & irrita ſit, juxta ejuſdem Concilii præſcriptum. Reſpectu vero exemptorum

Ordo cognoſcendi cauſas Eccleſiaſticas in Sicilia poſt Majores, quæ ap id una n. Apoſtolicam Sedem cognoſci debent.

Digitized by Google

ab Ordinariis, judex eccleſiaſticus, a Rege illius Regni, ut infra dicendum, nominatus, & delegatus, & pro tempore, ejus arbitrio nominandus, & delegandus, tanquam ordinarius, de cauſis civilibus, & criminalibus illorum, ut poſtea dicetur, cognoſcat, ne aliter hujuſmodi perſonæ, & jura ſine providentia remaneant. A ſententia Ordinarii ad Metropolitanum appelletur, ſervata itidem in omnibus forma, in antedicti Concilii decretis conſtituta.

Qui Judex cauſis appellationum a ſententiis Metropolitani cognoſcere debet.

§.3. Poſtquam vero Metropolitanus in cauſa pronunciaverit, vel in ſecunda inſtantia, quoad ſententias ſuorum ſuffraganeorum, vel in prima, quoad cauſas propriæ Diœceſis, poſſint partes, vel earum altera, provocare ad eum virum, in jure Canonico Doctorem ſeu Licentiatum, nobilium Univerſitatum more, diligenti examine præcedente, promotum, & in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutum, a chariſſimo Filio noſtro Carolo VI. in Romanorum Imperatorem electo, & Siciliæ Rege, ejuſque in Regno Siciliæ ultra Pharum ſucceſſoribus, aut de eorumdem mandato, ex conceſſione Sedis Apoſtolicæ deputatum, & delegatum, & in poſterum ab ipſo, ejuſque in eodem Regno ſucceſſoribus, aut de eorundem mandato deputandum, & delegandum: quem eo ipſo delegatum auctoritate Sedis Apoſtolicæ conſtitutum, & pro tempore conſtituendum, recognoſcimus, & firmamus, ut cauſas Eccleſiaſticas antedictarum appellationum in prædicto Regno Siciliæ ultra Pharum cognoſcere, aliaque inferius exprimenda peragere poſſit, ſervatis tamen præmiſſis, aliiſque, inferius explicandis, itaut quidquid aliter ſive ſcienter, ſive ignoranter fieri contigerit, ipſo jure nullum irritumque ſit.

Remedia pro iis, qui ſe a ſententia ejuſdem primi Judicis appellati [illegible] gravati ſentient.

§.4. Si vero antedictus judex gravamen inferat, vel quomodocumque partes, ſive earum altera, gravatas ab ejuſdem ſententia ſeu Decreto ſeſe ſenſerint, tunc, ut appellationis atque extremæ provocationis remedio, omnibuſque legum atque Canonicarum ſanctionum auxiliis Chriſtifideles prædicti Siciliæ Regni uti, & frui poſſint, eademque remedia, juris ordine ſervato, ſicut oportet, experiri, idem chariſſimus in Chriſto Filius Siciliæ Rex, ejuſque ſucceſſores in perpetuum, vel alter de ejuſdem, aut de ipſius ſucceſſorum mandato, ſedulo providendum, ut apertum, atque pateus in omni tempore tribunal, ſeu curia: in qua tamen vir, etiam in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutus, atque, ut ſupra, in utroque jure licentiatus ſeu doctor, deputatus, & delegatus cum tribus aliis aſſeſſoribus, in utroque jure verſatis, eodem pariter modo, uti ſupra, deputandis, & nominandis, jus reddat, atque primum diligenter expendat, an appellatio rejici, vel admitti debeat, & quibus clauſulis cauſa committenda ſit. Quoties vero cauſa fuerit viſa digna ulteriori cognitione, eam primo cognoſcat, & judicet idem modo dictus judex, a quo ulteriori cognitione digna decreta eſt, adhibito eorumdem aſſeſſorum conſilio. Quod ſi poſt hæc res adhuc ulteriori diſcuſſione opus habeat, nec lis finita ſit, eadem coram altero idoneo Eccleſiaſtico judice, ut ſupra, cum aſſeſſoribus vel conſiliariis nominando, diſcutiatur, & ita deinceps, ita tamen, ut cauſa in quacumque inſtantia coram judice Eccleſiaſtico ſemper pertractetur, & in omnibus, juris ordine ſervato, terminetur.

Appellantes in una tantum cauſa in reliquis appellare non cenſeantur.

§.5. Appellantes in una cauſa, omnino ſubjecti remaneant, quoad alias cauſas, juriſdictioni ſuorum Ordinariorum, a qua eximi nec a Metropolitano, nec a delegato poſſint, niſi in caſibus a jure Canonico præſcriptis.

De Cauſis Regularium.

§.6. In cauſis, in quibus conſervatores Regularium decretum vel ſententiam tulerint; qui ſe ab illis gravatum exiſtimaverit recurſum ſimiliter habere poterit ad antedictum Delegatum: qui quidem, ſi, inſpectis utriuſque partis juribus, appellationem duxerit admittendum, ipſe in talis cauſæ cognitione, prout Juris fuerit, procedet: ſique partes, vel earum altera, de gravamine ab ejus judicato, ſibi illato, conquereretur, id ſervetur, quod ſupra de appellationibus a decreto vel ſententia judicis delegati, ſtatutum eſt. Ceterum prædicti conſervatores inviolate ſervare debeant præſcripta in conſtitutionibus felicis recordationis Innocentii PP. IV. Alexandri IV. Bonifacii VIII. Gregorii XV. aliorumque noſtrorum Prædeceſſorum, necnon in Concilii Tridentini decretis ſub pœnis ibidem contentis.

Appellationes quomodo recipiendæ.

§.7. Appellationes nunquam recipiantur, niſi per publica documenta, realiter exhibenda, prius conſtiterit, appellationem a ſententia definitiva, vel habente vim definitivæ, aut a gravamine, quod per definitivam ſententiam reparari non poſſit, vel quod præjudiciale ſit in caſibus, a jure non prohibitis, per legitimam perſonam, & intra ſtatuta tempora, fuiſſe interpoſitam aut proſecutam; nec præterquam in caſibus, a jure permiſſis, dum cauſa coram inferioribus judicibus pendet, ante definitivam ſententiam, vel vim definitivæ habentem, de gravamine, quod afferatur illatum, ſuperiores cognoſcere poſſint, licet citra præjudicium ordinarii curſus cauſæ, ſeſe id facere declarent. Nec ad hunc effectum liceat eis inhibere, aut etiam ſimpliciter mandare, ut ipſi copia proceſſus mittatur, etiam expenſis appellantis vel recurrentis, niſi in caſibus a jure permiſsis.

Inhibitiones poſt Appellationes admiſſas quomodo concedendæ.

§.8. Inhibitiones, poſt appellationes, ſicut præmittitur, admiſſas, non concedantur, niſi cum inſertione tenoris ſententiæ aut decreti, a qua, vel a quo provocatum fuerit; alias inhibitiones, & proceſſus, & inde ſecuta quæcunque, ſint ipſo jure nulla, eiſque impune liceat non parere. Sed ſi appellans afferat, ſententiæ vel decretis, ſive appellationis interpoſitæ, exemplum authenticum habere ſe non poſſe culpa judicis, a quo, vel actuarii, tunc ſive Metropolitanus, ſive præfatus judex Eccleſiaſticus delegatus, reſpective, injungat iis, ad quod pertinet, ut, ſoluta actorum mercede, exemplum in forma probante tradatur appellanti, intra brevem terminum: & interim nihil novi coram judice, a quo, contra appellantem attentetur.

De Appellatione a Decretis Ordinariorum in viſitatione editis.

§.9. A decretis Ordinariorum, in viſitatione, vel pro correctione morum editis, nullus ſit appellationi locus, quoad effectum ſuſpenſivum, niſi cum viſitator, citata parte, & adhibita cauſæ cognitione, judicialiter proceſſerit, & in aliis caſibus a jure permiſsis.

De appellatione a gravamine per definitivam ſententiam non reparando.

§.10. Cum a gravamine, quod per definitivam reparari nequeat, vel quod præjudiciale ſit, appellatur, nonniſi viſis actis, ex quibus apparet de gravamine, appellatio admittatur, aut inhibitio vel proviſio ulla concedatur.

De Inhibitionibus expediendis.

§.11. In cauſa indebitæ carcerationis, quatenus

tenus ſit ſecuta cum mandato judicis verbali, poſsit judex appellationis expedire inhibitiones, vigore appellationis conſtito, ſive per depoſitionem duorum teſtium de mandato, ſive per documentum notarii, vel cuſtodis carcerom, de carceratione. In cauſis vero comminatæ injuſtæ carcerationis, vel torturæ, vel excommunicationis, non expediantur inhibitiones generales, & indefinitæ, ſed tantum compulſoriales pro tranſmiſsione copiæ actorum, ad effectum cognuſcendi, an ſit deferendum, nec oe, appellationi, adjuncta in dictis literis compulſorialibus inhibitione, ut interim judex, a quo, ad olteriora non procedatur: & quatenus viſis actis reſultet evidens gravamen, tunc admittatur appellatio cum inhibitione, & cauſa cognoſcatur coram judice, ad quem. Si vero de hujuſmodi gravamine non conſtet, remittatur cauſa ad judicem a quo, cognoſcenda in prima inſtantia.

De actibus originalibus primæ inſtantiæ a Notario mittendis.

§.12. Acta origiualia primæ inſtantiæ notarius ſive actuarius mittere ad judicem appellationis minime cogatur, niſi natura ipſa cauſæ id flagitet, aut probabilis aliqua falſitatis ſuſpicio incidat, quæ judicialiter appoſita ab intereſſe habentibus fuerit: & tunc poſt terminationem cauſæ ſtatim remittant ad Ordinarium, & in ejus curiæ tabulario aſſerventur.

De carcerato appellante.

§.13. Caoſa appellationis pendente, appellans, in eodem, ubi reperitur carcere, permaneat, quoad judex, ad quem cauſæ cognitio devolvenda eſt, viſis actis, cauſaque cognita, aliter decreverit: & tonc quidem ſi a decreto ſecondi judicis, vim definitivæ habente, appellatum fuerit, nibil ipſe interim mandare, aut pro decreti ſui executione attentare poterit, donec per judicem ſuperiorem aliter fuerit ordinatum; exceptis tameu caſibus, in quibos aliter a jure ſtatutum ſit, & in quibus appellatio contra decretum excarcerationis, effectum tantum devolutivum, favore libertatis, producit.

De cenſura Eccleſiaſtica in appellantem prolata.

§.14. Cenſura Eccleſiaſtica, in appellantem prolata, revocari aut uulla declarari per judicem appellationis, etſi is ſit delegatos, non poſſit, niſi prius auditis partibus, & cauſa cognita; & tunc, ſi eam eſſe juſtam conſtiterit, ad judicem, qui excommunicationem protulit, remittatur appellans, & ab ipſo juxta ſacros Canones beneficium abſolutionis, ſi humiliter petierit, debitamque emendationem præſtiterit, obtineat. Si vero injuſtam eſſe appareat, judex appellationis abſolutionem concedat. Et ſi dubitetur, an juſta fuerit, vel injuſta, quamvis honeſtius ſit, ut ad excommunicatoriam intra brevem aliquem competentem terminum, eidem præfigendum, abſolvendus remittatur, judex nihilominus appellationis, hoc caſu, per ſe poterit eum abſolvere.

De abſolutione ad cautelam.

§.15. Abſolutio ad caotelam, nonniſi ſervatis de jure ſervandis, cum dubitatur de nullitate excommonicationis vel ab homine prolatæ, vel a jore inflictæ, ſi dubium facti, vel probabile dubium juris occurrat, concedenda erit, tanquam ad breve tempus, cum reincidentia, necnon præſtita per excommunicatom cautione de ſtando juri, & parendo mandatis Eccleſiæ. Quod ſi, juxta formam a jure præſcriptam, apparebit, aliquem ob manifeſtam offenſam excommunicatum fuiſſe, debitam etiam ſatisfactionem præſtare, necnon ob contumaciam manifeſtam, expenſis quoque ſatisfacere, & cavere de judicto ſiſti coram excommunicatore, tenebitur, priuſquam aotedictam abſolutionem obtineat. Præterea hujuſmodi abſolotiones cum reincidentia, a judice appellationis, etiamſi ſit autedictus judex, committantur ipſis Ordinariis excommuoicantibus, cum clauſula, ut *intra tres dies* abſolvant, cenſuratos; dummodo tamen excommunicati in eodem loco ſint, ubi degunt Ordinarii. Quod ſi in eodem loco non ſint, vel ſi Ordinarii præſentes, & requiſiti, abſolvere recuſaverint vel neglexerint, abſolvantur a confeſſario juxta formam ejuſdem commiſsionis, a judice appellationis, ut præfertur, expediendæ. Ceterum commiſsiones prædictæ de abſolvendo, non ipſis Ordinariis immediate, & perſonaliter, ſed eorundem cancellariis præſentari debent, ut reverentia, Epiſcopis debita, ſarta tecta ſervetur, & a præſentatione, cancellario facta, prædicti *tres dies* numerari debeant. Cedulones autem, in caſu abſolutionis obtinendæ ad certum tempus cum reincidentia, quatenus affixi fuerint, non amoveantur; ſed dumtaxat tegantur, tectique remaneant durante termino, in abſolutione præfixo; ſalva tamen praxi, ibidem ſervata de eorundem in nonnullis caſibus amotione.

De appellatione a ſententia definitiva in verum contumacem prolata.

§.16. A ſententia definitiva, contra verum contumacem prolata, appellatio non recipiatur, nec inhibitio, aut alia quævis proviſio, doraote cootumacia, coocedatur.

De appellatione in Cauſis Criminalibus & ſententiis Ordinariorū.

§.17. Ubi in cauſis criminalibus Ordinarii locorum proceſſerint ex officio, ſi ab eorundem ſenteotiis appellatio vel ad Metropolitanum, vel ad prædictum judicem interpoſita fuerit, tunc procuratores Fiſcales Curiæ Metropolitanæ vel tribunalis præfati, Delegati, actoris vices gerant, & inſtantias, alioſque actus, deſuper neceſſarios, peragant, & proſequantur, ut prædictorum Ordinariorum ſenteotiæ confirmationem, & executionem, ſi ita fuerit juſtitiæ conſonum, obtineant. Quod ſi, dictis Procuratoribus Fiſcalibus non citatis vel auditis, contrarias ſententias in gradu appellationis proferri contigerit, iſtæ prorſus nullæ ſint, ac irritæ cum omnibus actis geſtis; quinimmo præcedentes Ordinariorum ſententiæ executioni mandentur, perinde ac ſi appellatio ab ipſis interpoſita nullatenos fuiſſet.

De pauperibus litigantibus.

§.18. Pauperibus litigantibus condonentur ſportolæ, & emolumenta quæcumque, etiam cancellario, alioquio debita. Aliæ itidem quæcumque expeditiones gratis dentur, ac etiam copiæ publicorum ioſtrumentorum ſive teſtamentorum, necoon regeſta, & copiæ actorum, tranſmittendorum ad judicem appellationis: & hæc in cauſis tam civilibus, quam criminalibus. Quo vero ad probationem paupertatis, ea ſummarie fiat per teſtes, gratis ſimiliter examinandos: & quoad ipſam paupertatem, ſtetur arbitrio judicis.

De Cauſis criminalibus Regularium.

§.19. In criminalibus cauſis regularium, quando deliquerit intra clauſtra, Tridentini Concilii, & peculiarium illius ordinis, quem quiſque deliuquens profeſſus fuerit, conſtitutionum diſpoſitio exacte ſervetur. Quod ſi delioquant extra claoſtra, vel extra Monaſterium degant, ab Epiſcopis, juxta ejuſdem Concilii Tridentini, Apoſtolicarum Conſtitutionum præſcriptum, judicentur, & puniantur. Qui vero ab Epiſco-

Epiſcopi judicio gravamen ſibi illatum putaverint, recurſum habere poterunt ad antedictum Judicem, qui, ubi appellatio admittenda de jure fuerit, cauſæ reviſionem aſſumet. Quod ſi quis ab hujus etiam judicis ſententia vel decreto ſe gravatum exiſtimaverit, ea ſerventur, quæ pro appellantibus a decreto judicis delegati, ſupra expoſita ſunt. Si vero Prælati exempti, alios Superiores in Regno Siciliæ ultra Pharum non habentes, deliquerint, antedictus judex Eccleſiaſticus, tanquam ordinarius, reſpectu exemptorum, contra eos, ut juris fuerit, procedat, ſervata ſemper regula circa modum præſcripta.

De Judicis Eccleſiaſtici facultatibus.

§.20. Ne autem de facultatibus antedicti Judicis Eccleſiaſtici diſputatio unquam oriri queat, conſtanter declaramus, quod ille, uti ſupra, a Rege Siciliæ ultra Pharum auctoritate Sedis Apoſtolicæ nominatus, & delegatus, quaſcumque perſonas adverſus ſententias, res judicatas, ac contractus quoſcumque, prout juris fuerit, in integrum reſtituendi plenam & liberam licentiam & poteſtatem exercere poſsit, & debeat.

De juramentis.

§.21. Juramenta quæcumque ad effectum agendi dumtaxat ex cauſa, quibuſcumque relaxandi.

De abſolutione a Cenſuris.

§.22. Quoſcumque a quibuſvis cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ſimpliciter vel ad cautelam, ſi, & poſtquam congrue, prout debuerint, tam partibus, quam judicibus, ſatisfecerint; firmis tamen manentibus, ſervatiſque, reſpective, iis, quæ circa modum, & ordinem impertiendæ abſolutionis ſuperius præſcripta ſunt, abſolvendi.

De abſolutione ab excommunicationibus ob varia criminis illatis

§.23. Quoſcumque itidem, qui homicidium, necnon perjurii reatum quomodocumque commiſerint, quique bellis interfuerint, & qui adulterium, inceſtum, fornicationem, & aliud quodcumque flagitium carnis perpetraverint; necnon uſurarios, facta tamen uſurarum reſtitutione, ab excommunicationibus, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, & temporalibus, quas quomodolibet incurrerint, injuncta cuique pro modo culpæ, pœna ſalutari, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda, etiam in utroque foro abſolvendi.

De cenſuris per Apoſtolicas conſtitutiones inflictis

§.24. Declaramus tamen, nec prædictum judicem Eccleſiaſticum, nec quamcumque aliam Eccleſiaſticam perſonam cujuſcumque gradus, dignitatis, & præeminentiæ ſit, & quamvis de latere Legatus exiſtat, potuiſſe aut poſſe aliquem abſolvere a cenſuris Eccleſiaſticis, per Apoſtolicas conſtitutiones inflictis, quarum abſolutio ſoli Romano Pontifici reſervatur. Et licet hoc ipſum procedat etiam quoad illud genus abſolutionis, quod cum reincidentia, & ad effectum agendi tantum, aut ad cautelam, dicitur, & quoad cognitionem, an declaratoria cenſurarum prædictarum valida fuerit, aut nulla, juſta vel injuſta, cum hæc quoque omnia Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, & Congregationi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Immunitatis Eccleſiaſticæ, & controverſiis juriſdictionalibus præpoſitæ, ad id a Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatæ, privative quoad omnes alios, etiam de Latere Legatos competat; attentis nihilominus ſpecialibus circumſtantiis, animum noſtrum moventibus, declaramus, quod præfatus judex Eccleſiaſticus, tanquam a chariſſimo in Chriſto Filio noſtro Carolo VI. Siciliæ ultra Pharum Rege, ejuſque in poſterum ſucceſſoribus, ut ſupra, deputatus, & delegatus, ſervatis de jure ſervandis, & citra quemcumque abuſum, concedere poſſit recurrentibus a gravamine, quod in declaratoria cenſurarum, Sedi Apoſtolicæ reſervatarum ſibi illatum eſſe demonſtraverint, abſolutiones cum reincidentia, ad effectum agendi tantum, & etiam ad cautelam; necnon cognitionem aſſumere, an prædictæ declaratoriæ cenſurarum, Sedi Apoſtolicæ reſervatarum, promulgatæ ab Epiſcopis aut Archiepiſcopis Regni Siciliæ ultra Pharum, fuerint validæ, aut nullæ, juſtæ vel injuſtæ; ita tamen, ut, ſi ſolius nullitatis vitio laborare cognoverint, Epiſcopo vel Archiepiſcopo, qui ad earum declarationem, reſpective, proceſſerint, mandet, ut ex integro procedant, reſervata poſt novam declaratoriam, abſolutione plenaria Sedi Apoſtolicæ. Et quatenus nullitatis, & injuſtitiæ, vel ſolius injuſtitiæ vitio laborare cognoverit, declaret, recurrentes non incurriſſe: & ſi declaratoriam juſtam eſſe deprehenderit, recurrentes pro abſolutione ad eandem Sedem Apoſtolicam remittat. Quod ſi præfatus judex delegatus ipſe fuerit, qui ad declaratorias proceſſerit, & cenſuratus ſe gravatum fuiſſe prætenderit, aut ex capite nullitatis, aut nullitatis, & injuſtitiæ, aut ſolius tantum injuſtitiæ; tunc ea obſerventur, quæ ſupra ſtatuta fuerunt in caſu, quo quis a ſententia, aut ab alio quocumque decreto ejuſdem judicis ſe gravatum ſenſerit: novuſque judex Eccleſiaſticus ea omnia ſervare teneatur, quæ judex ipſe delegatus juxta ea, quæ modo dicta ſunt, ſervare teneatur in caſu recurſus, ad ipſum facti, a nulla, vel injuſta declaratoria cenſurarum, Sedi Apoſtolicæ reſervatarum, quæ ab Epiſcopis vel Archiepiſcopis, reſpective, fuerint promulgatæ.

De literis monitorialibus.

§.25. Præterea quaſcumque monitoriales, pœnaleſque literas in forma *ſignificavit*, conſueta, contra occultos, & ignotos malefactores, ſatisfacere; conſcios vero relevare differentes, ſervata tamen forma Concilii Tridentini, necnon conſtitutionis Pii Papæ V. prædeceſſoris noſtri, ſuper hæc editæ, concedendi.

De commutatione votorum, deque Matrimonialibus diſpenſationibus in tertio, & quarto gradu pro pauperibus tantum, & gratis ex ſpeciali facultate concedendis.

§.26. Nec non vota quæcumque; ultramarino tamen, viſitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum de Urbe, & Sancti Jacobi in Compoſtella, & caſtitatis ac religionis votis, exceptis, in alia pietatis opera commutandi. Tum etiam nationis Siculæ commoditati, & utilitati proſpicere volentes, eidem Judici, uti ſupra, nominato, & delegato a Siciliæ Rege ultra Pharum, facultatem ſpecialem elargimur matrimoniales diſpenſationes concedendi in tertio, & quarto gradu; gratis tamen, nulloque recepto, vel minimo emolumento; & favore eorum tantum, qui vere pauperes ſunt, & miſerabiles, & labore manuum ſuarum vivunt.

De abſolutione a cenſuris ad effectum præmiſſorum conſequendum

§.27. Et ut conceſſione, gratiæ, & literæ per antedictum Judicem, ſic, ut ſupra, concedendæ, ſublatis obſtaculis, ſuum ſortiantur effectum, quaſcumque perſonas, ad effectum dumtaxat omnium, & ſingulorum præmiſſorum conſequendum, ab omnibus, & quibuſcumque excommunicationibus, ſuſpenſionibus, & interdictis, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris, quibus innodati fuerint, abſolvendi, & abſolutas pronunciandi.

§.28. Pro

De cauſis, in quibus agitur de executione literarum Apoſtolicarum.

§.28. Pro majori tamen cautela, ea, quæ infra ſequuntur, declaramus, & decernimus; videlicet, oon poſſe, nec debere prædictum judicem ſeſe ingerere in cauſis, in quibus agitur de executione literarum Apoſtolicarum, etiam ſuper collatione quoruincunque beneficiorum ſæcularium vel regularium, pro quarum executione certi ſunt dati executores, quorum a decreto, ſeu data executione, ſi fuerit quoquomodo reclamatum, & de illato gravamine, vel exceſſu dictum; tunc idem judex in hiſce cauſis in omnibus, & per omnia, ot ſupra de aliis dictum, & declaratum eſt, procedat.

De ſubdelegatis a Jud. eccleſiaſtico deputandis.

§.29. Deputare etiam non poterit ſubdelegatos, io diœceſibus prædicti Regni commorantes, multoque minus eis concedere exemptionem a juriſdictione ſuorum Ordinariorum, præterquam unum; qui tamen Eccleſiaſticus ſit, in quacumque Epiſcoporum reſidentia, & in præcipuis aliis Regni Civitatibus, ut ſunt Drepanum, Therme, Mile, & Maſara, ſeu Auguſta; vulgo *Trapani*, *Termini*, *Melazzo*, & *Auguſta*, nuncupatis.

De literis patentibus exemtionis.

§.30. Præterea oemini eoncedi poterunt literæ patentes exemptionis a juriſdictiooe ſui Ordinarii ex titulo inſerviendi curiæ vel tribunali ipſius judicis delegati; exceptis tantum mioiſtris, & officialibus oeceſſariis: qui tamen in toto Regno non ſint ultra quinquaginta, præter eos, qui præcipuis primæ, ſecundæ, & tertiæ inſtantiæ eccleſiaſticis curiis Paoormi inſerviuot.

De diſciplina, & obſervantia Regularium.

§.31. Nullatenus quoque idem judex eccleſiaſticus oec in prima inſtantia, oec in gradu appellationis aut recurſus, aut per modum proviſionis, ſeſe ingerat in quomodolibet concernentibus diſciplinam, & obſervantiam regularem perſonarum utriuſque ſexus; diſtributionem officiorum; collocatiooem regularium in uno aut altero Monaſterio aut conventu; ordinationes circa chorum, & allocutoriom monialium, earumque clauſuram; deſignationes cellarum, aliaque ſimilia; ſed in his omnibus procedatur ab iis, ad quos pertioet, juxta ſacros Canones, ſtatuta ſingulorum ordinum, & Apoſtolicas Conſtitutiones.

De præſidibus capitulorum, & Superioribus, atque Officialibus in Monaſteriis.

§.32. Caveat ſimiliter, ne deputet præſides capitulorum, Superiores vel Abbatiſſas, Vicarios vel Vicarias, vel qualeſcumque Officiales in Monaſteriis vel domibus regularibus utriuſque ſexus ex quocumque titulo vel colore, ſive inconvenientium, ſive diſſidiorum, ſive diſcrepantiæ ſuffragiorum, etiam per viam actuum proviſionalium; ſed omnino liberæ remaneant, juxta ſacrorum Canonum præſcriptum, & ipſorum ordinom regularium ſtatuta, electiones, & deputationes omnium Prælatorum, & officiorum.

De Magiſtris prælectoribus & rectoribus ſtudiorum.

§.33. Itidem nequeat, etiam per modum proviſionis, deputare magiſtros, lectores, rectores ſtudiorum, neque in poſſeſſione munerum, vel officiorum confirmare eos, qui, finito tempore, a conſtitutionibus ſuorum ordinum præſcripto, debent illa dimittere, vel qui remoti a legitimis Superioribus fuerint. In cauſis autem inter regulares, vere contentioſis, & in quibus eſſe poteſt de jure locus appellationi, expleto curſu judicii in unoquoque ordine regulari, a ſuis Conſtitutionibus præfinito, ſi ſuccumbentes proſequi intendant; tunc cauſæ ad prædictum judicem Eccleſiaſticum devolvaotur, qui procedere teneatur, ſervatis in omnibus, & per omnia iis, quæ ſupra, quoad alias cauſas ſtatuta ſunt: ita tamen, ut in cauſis nullitatis profeſſionis tam ante; quam poſt elapſum quinquennii; nullo modo ſe interponat; ſed illæ ad normam omnino ſacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini ſeſſione xxv. *de regularibus* cap. xxix. cognoſcantur, & termineotur.

De uſu juriſdictionis Epiſcopis a Concilio Tridentino conceſſæ.

§.34. Ad hæc Delegatus noo impediat uſum juriſdictionis, a Sacro Concilio Tridentino Epiſcopis, uti Sedis Apoſtolicæ Delegatis, in exemptos ſæculares Clericos attributæ; facultatem tamen habet idem judex Eccleſiaſticus procedendi etiam in prima inſtantia in eorumdem clericorum ſæcularium exemptorum cauſis, tam civilibus, quam criminalibus, eaſdemque, juris ordine ſervato, cognoſcendi, ac judicandi; Et in caſu appellationis a decretis vel ſeotentiis ejuſdem judicis delegati, in omnibus ea ſerventur, quæ ſupra hac de re ſtatuta ſunt.

De gravioribus Epiſcoporum cauſis.

§.35. Quoad graviores Epiſcoporum, & Archiepiſcoporum cauſas, ſervetur omnino diſpoſitio ſacrarum Conſtitutionum, & Sacri Concilii Tridentini ſeſſione xxiv. cap. v. *de Reformatione*. In aliis vero minoribus, & civilibus cauſis, in quibus Epiſcopi aut Archiepiſcopi Regni Siciliæ ultra Pharum, non actores, ſed rei ſunt, delegatus jus habet judicandi etiam in prima inſtantia, ſi cauſa ſit Archiepiſcopi vel Epiſcopi, exempti a juriſdictione metropolitica (& ſignanter quoad omnes in cauſis ſolutionis penſionum), & io ſecunda tantum inſtantia, ſi cauſa ſit Epiſcopi, juri Metropolitico ſubjecti. Tunc enim in prima inſtantia cauſa ab Archiepiſcopo erit judicanda. In caſu autem appellationis a judicio delegati, ſerventur omnia in ſuperioribus diſpoſita.

De officio Judicis Eccleſiaſtici erga mandata Apoſtolica.

§.36. Denique, ut nos, noſtrique ſucceſſores Romani Pontifices, diligenter curabimus, ut ſupra diſpoſita, ac ſtatuta adamuſſim ſerventur, quæ vim, & effectum habere concordiæ ſtatuimus, & decernimus: nec quidquam a noſtris miniſtris ſub quovis prætextu vel colore peragatur, quod eorumdem obſervantiam, & executionem retardare vel impedire poſſit; ita dictus judex Eccleſiaſticus nullas ſibi ſumat partes, etiam per modum proviſionis, vel ſub alio quovis prætextu, contra ordinationes, & mandata, quæ vel noſtra, vel noſtrorum pro tempore ſucceſſorum propria manu per ſpeciale reſcriptum ſignata, & ſubſcripta erunt: nec eorum executionem, quantum in ipſomet ſit, audeat impedire vel retardare; ſed eiſdem debita reverentia, obſervantia, & executio omnino præſtetur.

Clauſulæ.

§.37. Decerneotes, omnia, & ſingula, in Superioribus expreſſa per nullum Patriarcham, Archiepiſcopum, Epiſcopum, aliaſque alia auctoritate, dignitate, & præemioentia fulgentes, impugnari unquam poſſe, aut debere, præſenteſque ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, atque ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, ſive ſpectabit, eas firmiter, & inviolabiliter obſervandas eſſe, nulloque unquam tempore ootari, retractari, invalidari, inque jus, vel controverſiam vocari poſſe: ipſaſque præſentes ſub quibuſcumque gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aliiſque contrariis diſpo

ſpoſitionibus, etiam per nos ipſos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices factis, & faciendis, conceſſis, & concedendis, minime comprehendi; ſed ſtatuimus, eaſdem has literas, tanquam ad Eccleſiarum Siciliæ tranquillitatem & pacem a nobis editas, ſemper omnino excipiendas: & quidquid ſecus ſuper his, ut præfertur, per nos approbatis, a quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, non obſtantibus conſuetudinibus, privilegiis, & indultis, quomodocumque in contrarium præmiſſorum alias conceſſis.

Nemo has literas infringere audeat.

§.38. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Conſtitutionis, concordiæ, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo, tertio Kalendas Septembris, Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CCXXXIV.

Dat. 30. Aug. 1728. An. V.

Confirmatur Inſtrumentum quoddam Emphyteuticum ſuper Abbatia S. Clementis in Piſcaria, nullius Diœceſis, Provinciæ Theatinæ; inter Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Cardinalem Finy, & Congregationem Cæleſtinorum, & pro ea, Abbatem, & Monachos Monaſterii S. Spiritus de Murrone, ejuſdem Congregationis confectum.

Hæc Abbatia S. Clementis nono Eccleſiæ ſæculo a Ludovico Pio Imp. fundata, ab omni Epiſcoporum quorumcumque juriſdictione immunis declarata fuit ab Hadriano IV. & Alexandro III. Et Cæleſtinus III. ſoli Romanæ Eccleſiæ ſubjectam, *atque* ab omnium Eccleſiarum ſeu perſonarum jugo liberam *eſſe decrevit, ubi præter Abbatem nullus alius exercere poſſit juriſdictionem. Horum Pontificum, & aliorum ſimiles Conſtitutiones collectæ reperiuntur inter* Rerum Italicarum ſcriptores *Tom. 2. part. 2. De aliis juriſdictionibus Abbatiæ S. Spiritus de Murrone, cui hæc S. Clem. unitur* tanquam ſi radicitus in ejus Abbate fundata fuiſſet, *vide S. Cæleſtini V. Conſt. ed. 1294. Nov. 13. P. 1. Urb. V. Conſt. ed. 1363. Feb. 23. P. 1. Eugen. IV. Conſt. ed. 1434. Octob. 28. P. 4. &c.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expoſitio.

§.1. EXpoſuit nobis nuper dilectus filius noſter Franciſcus Antonius S. R. E. Presbyter Cardinalis Finy nuncupatus, quod ipſe, ut ſuam, ac Monaſterii Abbatiæ nuncupati Sancti Clementis in Piſcaria nullius Diœceſis Provinciæ Theatinæ Sancti Benedicti, ſeu alterius ordinis, quod in commendam ad ſui vitam ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtolica obtinet, conditione efficeret meliorem, prævia opportuna facultate, & licentia ſibi a Nobis die duodecima Menſis Januarii proximi præteriti per Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad id attributa omnia, & ſingula bona, res, & Jura ad prædictum Monaſterium quomodolibet ſpectantia cum Juriſdictione tam ſpirituali, quam temporali ab eo quomodolibet dependente Congregationi Monachorum Cæleſtinorum dicti Ordinis Sancti Benedicti, ac pro ea dilectis Filiis Modernis, & pro tempore exiſtentibus Abbati, & Monachis Montis Sancti Spiritus de Murrone in viciniis Civitatis Sulmonen ſiti, quod caput, & præcipuum Monaſterium præfatæ Congregationis Monachorum exiſtit, & in quo Abbas Generalis ejuſdem Congregationis Monachorum reſidere conſuevit, & in Emphyteuſim perpetuam ſub annuo Canone quadrigentorum ſexaginta trium ſcutorum monetæ Romanæ præter, & ultra alia octoginta ſeptem ſcuta paris monetæ, quæ ex locis Montium Cameræ noſtræ Apoſtolicæ non vacabilium in Alma Urbe noſtra conſiſtentium ad ſupradictum Monaſterium Sancti Clementis in Piſcaria pertinentibus quotannis retrahuntur, ipſique Franciſco Antonio Cardinali ejuſque in Monaſterio hujuſmodi ſucceſſoribus perpetuo remanere debent, ac ſimul cum prædictis quadringentis ſexaginta tribus ſcutis annuam ſummam quingentorum quinquaginta ſcutorum hujuſmodi in totum conſtituunt, cum diverſis pactis, & conditionibus conceſſit per ſolemne, ac publicum die v. Menſis Aprilis noviſſime elapſi deſuper ſtipulatum Inſtrumentum, quod ſubinde nempe die viiii. Menſis Maii ſubſequentis a Capitulo Generali totius Congregationis eorumdem Monachorum, tunc temporis in memorato Monaſterio Sancti Spiritus de Murrone congregato per aliud ſimile confectum Inſtrumentum in omnibus, & per omnia ratificatum, acceptatum, & approbatum fuit & alias prout uberius continetur in binis Inſtrumentis hujuſmodi tenorum qui ſequuntur primi &c.

§.2. In nomine Domini Amen. Præſenti publico Inſtrumento cunctis ubique pateat evidenter, & ſit notum, quod anno a ſalutifera SSmi Domini Noſtri Jeſu Chriſti MDCCXXVIII. Indictione ſexta, die vero quinta Menſis Aprilis tempore Pontificatus Sanctiſſimi in eodem Domino Noſtro Jeſu Chriſto, Patris, & Domini Noſtri Domini Benedicti divina providentia Papæ XIII. Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus D. Franciſcus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy mihi &c. cognitus agens infraſcripta omnia, & ſingula uti Modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ Sancti Clementis in Piſcaria ſita in Provincia Theatina nullius Diœceſis, & vigore benignæ permiſſionis, & licentiæ deſuper obtentæ a Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa Benedicto XIII. feliciter regnante per medium Sacræ Congregationis EE. & R.R.D.D. S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prout ex reſcripto in calce precum prolibato Sanctiſſimo Domino per Eminentiam ſuam, priuſquam ad dignitatem Cardinalitiam promoveretur porrectarum extenſo, atque per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum D. Cardinalem Curtium Origo ejuſdem Sacræ Congregationis Præfectum ſubſcripto ſub die duodecima elapſi Januarii, quod ad effectum in præſenti Inſtrumento inſerendi mihi &c. originaliter

Inſtrumento prædictum.

traditur tenoris inferins regiſtrandi ſponte &c., ac alias omni modo meliori &c. ſupradictam S. Clementis in Piſcaria Abbatiam cum Territorio ſeparato, ac juriſdictione fere Epiſcopali ſuper quinque Terris, Alanni, nempe Pietranici, Caſtiglionis, Turris Paſſerum, & Bolognani, & cum jure, poſſeſsione, & exercitio etiam juriſdictionis laicalis civilis in dicta Terra Bolognani, Eccleſiamque, Palatium, & bona quæcumque tam mobilia, quam ſtabilia ſemoventia, omniaque alia cujuſvis generis, & ſpeciei ad eamdem Abbatiam quomodolibet, & ſub quovis nomine, & titulo ſpectantia, & in ea illiuſque Territorio ac alias ubilibet poſita, & exiſten., uſibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus decurſis, pendentibus, & maturatis a die prima Januarii proximi, necnon privilegiis, & facultatibus ad libitum adminiſtrandi, & meliorandi bona ejuſdem Abbatiæ, intentandi, proſequendi, & terminandi Lites pro recuperandis ejuſdem Abbatiæ bonis: & juribus a quopiam forte occupatis, & uſurpatis, & cum libero exercitio dictæ juriſdictionis laicalis in prædicta Terra Bolognani, & cujuſvis alterius juriſdictionis civilis cujuſcumque generis, quas dicta Abbatia de præſenti habet, aut in futurum habere poterit, atque cum omnibus Privilegiis, exemptionibus, & prærogativis, quibus gaudet, & potitur Abbas Commendatarius dictæ Abbatiæ S. Clementis retinendis, fruendis, & exercendis per Reverendiſsimum Patrem Abbatem Murronen. pro tempore cum omnimoda, & totali independentia non ſolum ab eodem Eminentiſsimo, & Reverendiſsimo Domino Cardinali Finy moderno, ſed, & cæteris Abbatibus Commendatariis pro tempore ejuſdem Abbatiæ, abſque eo quod a quopiam poſsit ſub quovis prætextu, cauſa, ingenio, vel quæſito colore &c. prætendi, peti, & obtineri recurſum aliquod adverſus Abbatem Murronem pro tempore ſuper rebus concernentibus intereſſe dictæ Abbatiæ, gubernium Eccleſiæ, & exercitium dictæ juriſdictionis, quæ poterit, & debebit per D. Patrem Abbatem Murronen. haberi, retineri, & exceri, perinde ac ſi omnimoda juriſdictio quaſi Epiſcopalis eſſet in ipſo P. Abbate Muronenſi radicitus fundata, eo modo, & forma, quibus reſidet in eodem Eminentiſsimo Abbate Commendatario, atque cum omnibus, & ſingulis aliis facultatibus neceſſariis, & opportunis, nihilo penitus excluſo, neque excepto, & reſervatis tantummodo ad ipſius Eminentiſsimi D. Moderni Abbatis Commendatarii, aliorumque ejus in dicta Abbatia ſucceſſorum, Locis montium hic in Urbe ad eamdem Abbatiam ſpectan., quæ in præſenti conceſsione non comprehendantur, nec comprehenſa eſſe intelligantur, & non alias &c. ad corpus, & corpora non autem ad menſuram, & pro tantis, quanta eadem bona ſunt, in Emphyteuſim perpetuam, & perpetuo duraturam, & valituram, etiam quoad omnes in dicta Abbatia pro tempore Abbates ſucceſſores omni meliori modo &c. locavit, atque conceſsit &c. Reverendiſsimo P. Abbati, & RR. Monachis Cæleſtinis Venerabilis Monaſterii Murronenſis, vulgo nuncupati la Badia di S. Spirito in viciniis Sulmonæ, quod Monaſterium eſt Caput Venerabilis Congregationis Cæleſtinorum, & in eo tamquam Abbas reſidet Reverendiſsimus Pater Abbas Generalis ejuſdem Venerabilis Congregationis, licet abſentibus pro eis præſente Reverendiſsimo P. Abbate D. Cæleſtino Galiano tamquam Procuratore Generali ejuſdem Venerabilis Congregatinnis Cæleſtinorum, ſicuti conſtat ex Literis Patentibus ad ejus favorem expeditis quarum copia collationata præſentibus inſeritur, tenoris inferius regiſtrand., pro eadem Venerabili Congregatione ad effectum, de quo infra, nihilominus ad abundatiorem cautelam de rato in forma, & de faciendo cuncta infraſcripta ratificare in proximo Capitulo Generali ejuſdem Venerabilis Congregationis, & dictæ ratificationis Inſtrumentum in actis mei &c. exiſtendo promittente libere &c. ita prædictæ alias &c. Reſque uti Procuratore ad hunc effectum ſpecialiter, atque capitulariter conſtituto per DD. Reverendiſsimum P. Abbatem, & RR. Monachos Murronen. ex Inſtrumento rogato per D. Paulum de Amicis Notarium publicum a Pratulis rogatum ſub die 12. Januarii proximi, cujus copia publica interiſque legalitatis munita mihi &c. tradita præſentibus inſerenda tenoris inferius regiſtrandi, & in vim dictæ præinſertæ Pontificiæ licentiæ acceptandi, & una me cum Notario legitimam ſtipulante: Et ex cauſa, & titulo conceſsionis hujuſmodi in Emphyteuſim dictus Eminentiſsimus, & Reverendiſsimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius præſens pro ſe, & ſucceſſoribus in eadem Abbatia virtute dictæ Pontificiæ licentiæ, ut ſupra obtentæ ceſsit quoque, & renunciavit &c. favore dicti Venerabilis Monaſterii, & RR. Monachorum Murronenſium, ut ſupra abſente ſtipulante prædicta interventione omnia, & ſingula jura &c nullo jure &c. niſi directo dominio, & proprietate bonorum ejuſdem Abbatiæ, atque infraſcripto anno perpetuo Canone, pactiſque, Capitulis, conventionibus, promiſſionibus, caducitatibus, & aliis inferius exprimendis, & non alias aliter, nec alio modo &c. de quo &c., ita quod &c., ad habendum &c. ponens &c. dans &c. conſtituens &c. & donec &c. conſtituit &c. omni &c. Hanc autem in Emphyteuſim perpetuam conceſsionem ſupradictus Eminentiſsimus, & Reverendiſsimus Dominus Cardinalis Franciſcus Antonius Finy, quo ſupra nomine, & vigore ſupradictæ Pontificiæ licentiæ fecit, facereque dixit, & declaravit &c. erga, & ad favorem dicti Reverendiſsimi Patris Abbatis, & RR. Monachorum Cæleſtinorum Monaſterii Murronen., ut ſupra abſen. ſtipulante prædicta interventa pro annuo perpetuo Canone ſcutorum quadragentorum ſexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet ſcuto ſolvend., & exburſan., prout idem Reverendiſsimus Pater Abbas D. Cæleſtinus Galliano Procurator Generalis prædictus nedum vice, & nomine dicti Venerabilis Monaſterii Congregationis Cæleſtinorum, omniumque, & ſingulorum ejus Monaſteriorum inſolidum, animo tamen reſpectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monaſteria habendi relevationem a prædicto Venerabili Monaſterio Murronenſi in caſu &c. ſolvere, & exburſare promiſit, ſeque obligavit &c. dicto Eminentiſsimo, & Reverendiſsimo Domino Cardinali Franciſco Antonio Finy moderno Abbati Commendatario ejuſque in dicta Abbatia ſucceſſoribus pro ſeipſo, & eis dicto Eminentiſsimo,

& Reverendiſsimo Domino Cardinali Fioy præſente &c. in duabus ſolutionibus æqualibus prima nempe in feſtivitate Sancti Joannis Baptiſtæ meoſe Junii, & altera iu feſtivitate Sancti Joaunis Apoſtoli, & Euangeliſtæ menſe Decembris currentis, & deinde cujuslibet anni ab hodie iu poſterum decurren. hic Romæ libere &c. alias &c. de quibus &c. cum infraſcriptis tamen pactis, Capitulis, conditionibus, caducitatibus, & aliis inter ipſas partes amicabiliter Conventis, & concordatis, inviolabiliterque obſervandis, & materno ſermone appoſitis videlicet.

Pacta quædam conventa inter ipſas partes.

§. 3. E primieramente ſi conviene come ſiè detto di ſopra, che nella preſente conceſſione non s'intendino ne ſiano compreſe li ſudetti luoghi di Monte di Romo ſpettanti a detta Abbazia, ma quelli di qualunque erezzione, denominazione, qualità, e quantità ſiano, reſtino, e debbano reſtare a comodo di detto moderno Eminentiſſimo Abbate, & altri Succeſſori in detta Abbazia ſenzache detti Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi ſopra, e per cauſa di eſſi poſſano pretendere, domandare, o conſeguire coſa alcuna perche cosi &c. Secondo ſi conviene per patto eſpreſſo, che oltre il ſudetto annuo perpetuo Canone da pagarſi come ſopra debbono reſtare a carico, e peſo di detto Venerabile Monaſtero Morronenſe tutte le ſpeſe del mantenimento di due Cappellani della ſolita adoga di ducati ſette, e grana ſeſſanta al Banco della Nunziata di Napoli, e della ſpeſa per le due feſte ſolite in ciaſcun anno delle ſuppellettili Sagre, e del mantenimento di Fabriche della Chieſa, ed altri Edifizii, ed ogni altra qualſivoglia ſpeſa tanto ordinaria, quanta ſtraordinaria per il mantenimento, e miglioramento de beni di detta Badia, perche così &c. Terzo ſi conviene per patto eſpreſſo, che detto Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi, e detta Venerabile Congregazione de' Celeſtini, e ciaſchedun Monaſtero della medema io ſolidum ſempre, & in perpetuum ſiano tenuti, & obligati conforme detto Reverendiſſimo Padre Procuratore Generale ne' nomi ſudetti promette, e s'obbliga a detto Eminentiſsimo, e Reverendiſsimo Signor Cardinale Fini Abbate Commendatario ſudetto come ſopra preſente, & altri Succeſſori in detta Abbazia il ſopradetto annuo perpetuo Canone di ſcudi quattrocento ſeſſanta tre moneta come ſopra convenuto, non oſtanti le ſudette ſpeſe, e non oſtante, che detti Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi non cavaſſero utile alcuno da detta Badia, e ſuoi Beni, e non oſtante anche i Terremoti, Guerre, Peſte, Sterilità, Grandine, Incendio, Siccità, Inondazione, Tempeſta, Careſtia, Grilli, Sorci, che Iddio non voglia, e finalmente in qualſivoglia altro Caſo benche fortuito, ſolito, & inſolito, penſato, e non penſato qui non eſpreſſo, e dal quale foſſe neceſſario farne ſpecial menzione, & anco non oſtanti qualſivoglia Dazi, Gabbelle, Taſſe, impoſizioni, & altri peſi impoſti, e da imporſi da qualſivoglia perſona d'autorità per ſuſſidio, o per altre cauſe, ed occaſioni, alli quali, ed altri caſi benche veniſſero reiteratamente, e più volte in un anno, detto Reverendiſsimo Padre Procuratore Generale in nome come ſopra eſpreſſamente rinuncia, e prende tutti ſopra detti Venerabile Monaſtero Morroneſe, e ſua Venerabile Congregazione de' Celeſtini tante volte, quanto accadeſſero, ſenza potere domandare defalco, riſtoro, o compenſazione di ſorte alcuna del detto annuo perpetuo Canone, che dovrà pagarſi intieramente, e ſenza diminuzione, & eccezzione alcuna perche così &c. Et all'incontro detto Eminentiſsimo, e Reverendiſsimo Signor Cardinal Fini moderno, ed altri qualſivoglia Abbati Commendatarii Succeſſori in detta Badia non poſſono mai in alcun tempo per qualſivoglia preteſto, e Cauſa benche affatto nuova, impenſata, & inſperata pretendere domandare, o conſeguire alcun augumento di detto annuo Canone anco per titolo della maggiore rendita di detti beni, e de miglioramenti in eſsi fatti, e da farſi benche conſiderabili, e conſiderabiliſsimè in modoche il detto annuo perpetuo Canone debba ſempre, & in perpetuo eſſere inalterabile, ed immutabile per ciaſcheduna delle parti non oſtante qualſivoglia eventualità, o favorevole, o contraria come ſopra, perche così &c. Quarto ſi conviene per patto eſpreſſo, che in evento, che detto Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi, e ſua Venerabile Congregazione delli Celeſtini foſſero moroſi, e negligenti, ò in qualſivoglia modo mancaſſero di pagare a detto Eminentiſsimo, e Reverendiſsimo Signor Cardinal Fini moderno, & altri Abbati commendatarii pro tempore di detta Badia il ſopradetto annuo perpetuo Canone per due termini, e paghe continue, benche non ne foſſero ricercati, overo in caſo, che per qualſivoglia cauſa vendeſſero, daſſero, o permutaſſero, & in qualſivoglia modo alienaſſero, prendendo il vocabolo d'alienazione in largo modo li beni, e ragioni di detta Badia, e ciaſcheduno di eſſi, overo i miglioramenti fatti, e da farſi in eſsi, e ſue ragioni, o pure ſopra di eſsi imponeſſero cenſi, o ſpeciali ipoteche, o qualſivoglia altra ſervitù ſenza eſpreſſa licenza, e conſenſo di detto Eminentiſsimo, e Reverendiſsimo Signor Cardinal Fini moderno o altro Abbate Commendatario pro tempore, e ſenza beneplacito Apoſtolico eſpreſſo, i detti beni ſue ragionè e miglioramenti in eſsi fatti di qualſivoglia qualità, quantità, e valore, ancorche foſſe notabiliſsimo devolvano, e ricadino, e ſi intendono devoluti, e ricaduti all'Abbate Commendatario pro tempore, e ſia lecito al medemo pigliarne il vero reale, & attual poſſeſſo di propria autorità, e di fatto ſenza Decreto di Giudice, vizio di ſpoglio, nullità, & attentati, e ſenza ſperanza, che detto Venerabile Monaſtero, e RR. Monaci Morroneſi poſſano in modo alcuno purgare la mora, benche minima, etiam de æquitate Canonica, perche così &c. Finalmente ſi conviene per patto eſpreſſo, che per maggior validità, ed oſſervanza del preſente Iſtromento, e coſe in eſſo convenute, e perche non poſſa mai impugnarſi ne in tutto, ne in parte da qualſivoglia Abbate Commendatario pro tempore di detta Badia ſotto qualſivoglia preteſto, ma il medemo Iſtromento aſsieme con tutte le coſe in eſſo contenute, & eſpreſſe debba ſempre, & in perpetuo inviolabilmente oſſervarſi, e non controverterſi, che detto Eminentiſsimo, e Reverendiſsimo Signor Cardinal Fini debba, conforme promette tra ſei meſi proſsimo ottenere a proprie ſpeſe la conferma del medemo Iſtromento, mediante Breve, o altro Diploma Pontificio con l'Inſerzione del preſente Iſtromento per la di lui perpetua validità, ed oſſervanza con tutte le clauſole, e deroghe neceſsarie, ed opportune perche così &c. Promittens antedictus Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus D. Cardilis Finy Abbas Commendatarius prædictus bona, jura, facultates, Juriſdictiones, exemptiones, & privilegia, ut ſupra conceſſa, & ad dictum Abbatem Sancti Clementis ſpectaſſe, & pertinuiſſe, ſpectareque, & pertinere, neminique alteri fuiſſe, & eſſe ceſſa, conceſſa, vel aſſignata, nec aliud quicquam de eis, vel aliquo eorum parte foiſſe, nec eſſe factum, aut in futurum factum apparebit in præjudicium hujuſmodi per-

perpetuæ

petuæ conceſſionis, quam promiſit eſſe, ac ſemper, & perpetuo fore bonam, validam, & legitimam, beneque, valide, & legitime factam, ſibique nomine, pacto, & vigore dictæ præinſertæ Pontificiæ permiſſionis facere, licuiſſet, & licere, & pro tali, ac tamquam talem omni futuro tempore, etiam per Abbates Commendatarios Succeſſores, attendere, manutenere, & inviolabiliter obſervare, habereque ratam, gratam, validam, & firmam, contraque non facere, dicere, excipere, opponere, vel venire quovis ſub prætextu, cauſa, ingenio, vel quæſito colore &c. Et in eam facere, conſentire omnes, & ſingulos Abbates Commendatarios ſucceſſores in dicta Abbatia, & alias quaſvis perſonas jus, aut intereſſe aliquod deſuper haben., vel habere quomodolibet prætend. ad omnem ſolam, ſimplicem, & extrajudicialem requiſitionem dictorum Venerabilis Monaſterii, & RR. Monachorum Murronenſium libere &c. ita quod alias &c. litemque aliquam deſuper non inferre nec inferri facere, aut inferenti modo aliquo conſentire, imo omnem litem, & moleſtiam ſi quæ &c. in quovis judicio petitorio, poſſeſſorio, ſummario, ſummariiſſimo, ſive mixto articulo, Salviani, ac eorum quolibet in ſolidum in prima, & aliis ulterioribus inſtantiis avocata, vel non avocata poſſeſſione in ſe ipſum uti Abbatem Commendatarium prædictum, & alias in eadem Abbatia Succeſſores ſuſcipere ſuſceptamque proſequi, mediare, terminare, pariter, & finire omnibus ſuis ſumptibus, & expenſis, etiam Procuratoris, & Advocati, abſque ulla cura, opera, impenſa, vel labore dictorum Venerabilis Monaſterii, & RR. Monachorum Murronenſium, quos ſemper, & perpetuo manutenere, & conſervare promiſit &c. in quieta, & pacifica poſſeſſione, liberaque fruitione bonorum Jurium, & aliorum, ut ſupra conceſſorum, eaſque eximere, defendere, & liberare ab omnibus lite, moleſtia, & moleſtante perſona, alias in eventum contrarii, contraventionis, nullitatis, invaliditatis, aut reſciſſionis præſentis contractus ex quocumque capite reſultante ultra præciſam, & inviolabilem obſervantiam ad quam &c. teneri etiam ipſum, & alios Succeſſores Abbates voluit de omni, & quacumque dictorum bonorum, jurium, & aliorum, ut ſupra conceſſorum, & cujuslibet eorum evictione juriſque, & facti defenſione univerſali, generali, & particulari in forma juris valida, atque in Urbe ſolita, & conſueta, necnon ad omnia, & ſingula damna &c. de quibus &c. quæ omnia &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. Dictus Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Cardinalis Finy quo ſupra nomine ſeipſum, & cæteros in dicta Abbatia Succeſſores, bonaque omnia, & Jura quæcumque ejuſdem Abbatiæ. Dictus vero Reverendiſſimus Pater Abbas Procurator Generalis bona omnia, & Jura quælibet dictorum Venerabilis Monaſterii, & RR. Monachorum Murronenſium, & totius Venerabilis Congregationis Cæleſtinorum, cunctorumque ejus Monaſteriorum in ſolidum in ampliori R.C. Apoſtolicæ forma ſolitis cum clauſulis &c. citra &c. virtute ſupradictæ præinſertæ licentiæ reſpective obligarunt more &c. jurarunt &c. ſuper quibus omnibus, & ſingulis præmiſſis petitum fuit a me Notario publico infraſcripto, ut unum vel plura publicum, ſeu publica Inſtrumentum, & Inſtrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requiſitus. Actum Romæ in Palatio Vaticano, & manſionibus ſolitæ Reſidentiæ dicti Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Finy juxta &c. præſentibus, audientibus, & intelligentibus his videlicet. Illuſtriſſimis DD. Co: Xaverio Canali fil. bo. m. Co: Joannis Mariæ Iteramnen, & Canonico Donato Antonio Murgini fil. D. Laurentii de Gravina teſtibus ad prædicta omnia, & ſingula adhibitis, vocatis ſpecialiter atque rogatis.

Supplex libellus porrectus SS. ſuæ à prædicto Cardinali pro obtinenda licentia [illegible] Inſtrumentum conficiendi.

§.4. Tenor ſupradictæ Pontificiæ licentiæ talis eſt videlicet. *Beatiſſimo Padre. Franceſco Antonio Fini Arciveſcovo di Damaſco moderno Abbate di S.Clemente in Peſcara proſtrato à Santiſſimi piedi di V.S. umilmente l'eſpone come la detta Badia ſituata nella Provincia di Chieti Nullius con Territorio ſeparato, e giuriſdizione quaſi Veſcovile ſopra cinque Terre, che ſono Alanno, Pietranico, Caſtiglione, Torre de Paſſeri, e Bolognano, nella quale ultima Terra poſſiede, & eſercita ancora la Giuriſdizione Laicale civile, fu dalla B. Memoria del Cardinal Fabbroni ſuo immediato anteceſſore data in affitto in vari tempi, che egli l'ha poſſeduta in diverſi prezzi or più, or meno tra li ſei in ſettecento ducati di moneta di Regno, e l'ultimo fitto fatto dal medemo è ſtato di ducati parimenti di Regno ſeicento quaranta coll'andare a conto dell'iſteſſo Abbate tutte le ſeguenti ſpeſe, cioè il mantenimento di due Cappellani, che importavano ducati ſeſſanta l'anno, l'Adoga di ducati ſette, e grana ſeſſanta al Banco della Nunziata di Napoli, per le due feſte in ciaſcheduna anno ducati nove, e di più andavano a conto del medemo il mantenimento ſi della Fabbrica della Chieſa, e della Sagra ſuppellettile, come pure quello d'altre fabbriche della ſteſſa Badia, di maniera che le ſudette ſpeſe un anno per l'altro aſcendevano a ducati cento in circa, la qual ſomma deducendoſi da quella dell'ultimo fitto di ducati ſeicento quaranta, reſta che il frutto del ſuo anteceſſore ritrattone ſia ſtato in moneta di Regno ducati cinquecento quaranta in circa l'anno, od in moneta Romana (ſupponendo il cambio non più che al trentacinque per cento) ſcudi quattro cento. Doppo che l'Oratore è ſtato proveduto della ſteſſa Badia dalla S. V. ha egli pratticato tutte le diligenze poſſibile per migliorarla, ed accreſcerne le rendite, ma ha ſperimentato inutile ogni diligenza anzi nel fitto procuratone anche coll'accenſione della Candela la magior offerta è ſtata di ducati di Regno quattrocento cinquanta con dovere andare anche a conto ſuo tutte le ſudette ſpeſe forzoſe, in modo che per eſſo, ſecondo tale offerta non verrebbero à coſtare netti che ducati di Regno trecento cinquanta, che in moneta Romana non fan più, che ſcudi ducento ſettanta in circa, è ciò deriva, perchè colla lontananza degli Abbati i beni della Badia poſti in luoghi alpeſtri, e fuor di mano in potere de Fittuarii, & amminiſtratori alla giornata ſempre più deteriorano oltre a ſudetti beni, e rendite, che ſono tutte nel Regno di Napoli, poſſiede in Roma la ſteſſa Badia ottanta ſette ſcudi Romani annui in tanti luoghi di Monti, che ſi eſiggono immediatamente a drittura dall'Abbate non compreſi nel fitto, che ſi fa in partibus di tutto il rimanente della Badia. In queſto ſtato di coſe a maggiore utilità della Badia medema, e degli Abbati pro tempore, crede l'Oratore eſſere eſpediente di darla a locazione, o ſia Enfiteuſi perpetua a Monaci Celeſtini del Monaſtero Morroneſe volgarmente chiamata la Badia di S.Spi-*

rito nelle vicinanze di Solmona, che è capo della loro Congregazione, e vi riſiede per Abbate il Padre Generale della medema, e farlene la conceſſione per l'annuo Canone di ſcudi Romani quattrocento ſeſſanta trè, che offeriſcono li medemi pagare ciaſcun'anno in Roma bipartitamente in due Semeſtri, cioè la metà in S. Gio: Battiſta di Giugno, e l'altra metà in S. Gio: Apoſtolo, e Evangeliſta di Natale netti, e franchi da qualunque ſpeſa all'Abbate preſente, come anche a futuri Abbati pro tempore in perpetuum. Con andare a conto de medemi PP. Celeſtini tutte le ſudette ſpeſe forzoſe riferite di ſopra, ed altre ſtraordinarie, che per il mantenimento, e miglioramento d. Beni della Badia poteſſero occorrere, obligando per tal pagamento, oltre i Beni di detto Monaſtero Morroneſe tutti gli altri, che in Roma, e fuor di Roma poſſiede la loro Congregazione, e col patto di non alienare, ne donare, ne ipotecare, ne in tutto, ne in parte i beni della ſteſſa Badia di S. Clemente ſotto pena della caducità e devoluzione, anche in mancanza degli annui pagamenti, e con altri patti, e condizioni ſolite a practicarſi in ſimili contratti, ſovra de quali ſe ne dovrà ſtipulare qui in Roma ſolenne Iſtromento in forma, col concedere viceverſa a PP. Celeſtini del ſudetto Moniſtero pieniſſima poteſtà di amminiſtrare a loro arbitrio, e di migliorare i beni della ſteſſa Badia di S. Clemente, d'inventar liti, e proſeguirle per ricuperare i Beni della medema in caſo trovaſſero eſſerne ſtati da chi che ſia uſurpati col libero eſercizio à medemi PP. Celeſtini dell'accennato Monaſtero di Morrone, e ſenza alcuna dipendenza dagli Abbati pro tempore della Giuriſdizione civile Laicale nella Terra di Bolognano, e di ogni altra Giuriſdizione civile di qualunque genere, che la medema Badia ſi abbia, e che col tempo poſſa averſi, con eſpreſſa dichiarazione, che riuſcendo a ſudetti Monaci di migliorare i Beni di eſſa Badia di S. Clemente, e di accreſcerne le rendite, in niun tempo dagli Abbati ſotto qualunque preteſto, o motivo poſſa pretenderſi maggior cenzo di quello ora concordato, e ſtabilito di ſcudi Romani quattrocento ſeſſanta trè di giulii dieci l'uno, ſicchè uniti a queſti gli altri ſovraccennati ſcudi ottanta ſei de' luoghi de' Monti, che ſi eſigeranno immediatamente dall'Oratore, e dagli Abbati ſuoi Succeſſori in Roma, viene ad aſſicurarſi il frutto certo annuo in perpetuo della Badia della ſomma di ſcudi Romani cinquecento cinquanta, che difficilmente potrà averſi; non che fermarſi, & accettarſi ogn'anno in qualunque circoſtanza di tempo. Avendo quivi effetto, mediante il Beneplacito, e conſenſo della S. V., il ſudetto contratto, ſi ſtima per utile alla medema Badia di S. Clemente, ed alle Terre, che ſono ſotto la ſua quaſi Veſcovile Giuriſdizione, che queſta ſteſſa giuriſdizione ſpirituale ſopra le medeme cinque Terre riferite di ſopra ſi faccia amminiſtrare in perpetuo dal ſudetto Moniſtero Morroneſe, ed Abbate di eſſo, perche dimorando queſti quaſi ſulla faccia del luogo, e non più che dieci miglia lontano da S. Clemente potrà con magior profitto di quell'anime eſercitarla. Ma acciocchè col progreſſo del tempo non ſiano per tal giuriſdizione li ſudetti Monaci inquietati, e moleſtati da liti viene umilmente la S. V. ſupplicata, nel conferire ad eſſi Monaci tal giuriſdizione, di comunicare ad eſſo Moniſtero, ed Abbate Morroneſe tutti i privilegii, eſenzioni, e prerogative, che gode l'Abbate di S. Clemente, col dichiarare, che tal giuriſdizione ſi debba eſercitare dal ſudetto Abbate Morroneſe, con totale indipendenza non ſolo dall'Abbate preſente, ma anche da futuri in perpetuo, ſenza che mai per qualunque preteſto poſſa a medemi Abbati farſi ricorſo alcuno per coſe concernenti intereſſi della Badia, governo della Chieſa, ed eſercizio di detta Giuriſdizione, la quale dovrà da detto Padre Abbate Morroneſe eſercitarſi perinde, ac ſi omnimoda Juriſdictio quaſi Epiſcopalis eſſet in ipſo Abbate Murronen. radicitus fundata nella maniera, che ella trovaſi nello ſteſſo Abbate di S. Clemente. Somigliante contratto, ſiccome riuſcirà di grandiſſimo utile alla ſudetta Badia di S. Clemente, e degli Abbati ſi pro tempore, così pure ſarà profittevole all'anime, che ſono ſotto la Giuriſdizione della medema, ſenza che ſia per eſſere ſvantaggioſo al Monaſtero Morroneſe, i di cui Monaci con la loro preſenza, ed attenzione potranno migliorare i Beni di quella Badia, e ritrarne maggior frutto di quello, che poſſono mai ricavarne gli Abbati, che per lo più a breve tempo, e da lontano per mezzo d'altri lo amminiſtrano, e perciò l'Oratore ſupplica umilmente la S. V. volergliene concedere il ſolito beneplacito Apoſtolico, con la facoltà a Monaci ſudetti di obligarſi nella maniera eſpreſſa di ſopra, e ſtipularne colle dovute ſollennità l'Iſtromento, che il tutto &c.

§ 5. Die duodecima Januar. MDCCXXVIII. Sanctiſſimus Dominus Noſter Oratoris precibus benigne annuens, facultatem ineundi ſupradictum perpetuum contractum cum omnibus, & ſingulis pactis, & conventionibus ſupra expreſſis juxta petita eidem Oratori, ac ſupradictis Monachis Cæleſtinis impertitus eſt. C. Cardinalis Origus Præfectus P. Archiepiſcopus Epiſcopus Anconæ Segretarius. Loco † Sigilli Gratis etiam quoad Scripturam.

Tenor permiſſionis, & licentiæ obtentæ à Pontifice.

§. 6. Tenor autem prædictarum literarum Petentalium eſt infraſcriptus videlicet. D. Theodorus Carli Abbas S. Spiritus de Murrone ac Præſidens Generalis totius Congregationis Cæleſtinorum Ordinis S. Benedicti. Dilecto Nobis in Chriſto Fratri Cæleſtino Galliani Abbati noſtri Collegii Cæleſtini Urbani, ac Parochialis Eccleſiæ Sanctæ Mariæ in Poſterulis de Urbe, ſalutem in Domino, & in commiſſis fidelem diligentemque executorum Antiqua, & approbata Patrum noſtræ Congregationi conſuetudine per noſtras Conſtitutiones ſancitum reperitur, ut aliquis ejuſdem Congregationis probatæ vitæ, ſufficientis ſcientiæ, congruæ experientiæ, & diligentis prudentiæ Monachus ad Jura Congregationum tuenda, bona conſervanda, augenda, & recuperanda, eamque, & ejus Monaſteria caſtra, loca, & membra, Perſonas, & Vaſſallos ab injuriis defendendos apud Romanam Curiam, & S. Apoſtolicam Sedem in Generalem totius Noſtræ Congregationis Procuratorem eligatur, pariter, & conſtituatur. Cum igitur tu talis repertus, talique officio dignus in preſenti Generali Capitulo fueris electus, & conſtitutus, prout in actis ejuſdem Generalis Capituli plene continetur. Nos una cum Diffinitorialis noſtri Capituli Patribus de tuis prudentia, fide, legalitate, bonitate, ſufficientia, rerum experientia, atque erga noſtram Congregationem zelo, & pietate ac experimento confiſi. Te prædictum dilectum Fratrem noſtrum D. Cæleſtinum Galliani Abbatem, ut ſupra Generalem Procuratorem, ſpecialemque Nuncium totius noſtræ Congregationis apud Sanctiſſimum Dominum, S. Sedem Apoſtolicam, & Romanam Curiam, ubique exiſtentem, tenore præſentium nominatum, electum, creatum, & conſtitu-

Tenor Literarum Patentalium Generalis Congregationis Cæleſtinorum ad Cæleſtinum Galliani, cum quo prædictum Inſtrumentum confectum fuit, quibus ille totius Congregationis Procurator Generalis declaratur.

ſtitutum declaramus, & ad omnium ad quos ſpectat notitiam deducimus. Dantes, & concedentes Tibi omnimodam, plenamque auctoritatem, poteſtatem, ac facultatem, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus pro dicta noſtra Congregatione, ejuſque locis, membris, Perſonis, Vaſſalis, & quomodocumque ſubjectis annexis participantibus, & connexis procurandi tamquam vero, & legitimo Generali totius Congregationis noſtræ Provinciæ, Nuncio, & Economo ad cauſas omnes, & ſingulas, ac loca, & Perſonas ut ſupra quomodocumque pertinentes peragendas deſtinato; Comparendi quoque coram quocumque Judice, & Tribunali tam Eccleſiaſtico, quam Sæculari, & coram quibuſcumque perſonis tam publicis, quam privatis cujuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, & conditionis ex ſtant apud dictam Romanam Curiam & S. Apoſtolicam Sedem pro cauſis, & negotiis omnibus Civilibus, & Criminalibus, & mixtis ad Congregationem prædictam, ejuſque loca, & perſonas, ut ſupra ſpectantes, eaque tractandi, & terminandi. Agendi inſuper cum iiſdem Judicibus Tribunalibus, & perſonis quæcumque de Jure, vel conſuetudine in favorem dictæ noſtræ Congregationis, ejuſque locorum, & perſonarum, ut ſupra contra quaſcumque perſonas erunt peragenda, citandi, accuſandi, denunciandi, litem movendi, litas conteſtandi, agendi, proſequendi, componendi, & terminandi, Peculium Congregationis quod Romam de noſtro mandato pro tempore mittitur recipiendi, eaſdem pecunias, & alias omnes ad dictam noſtram Congregationem, ejuſque loca, & perſonas, ut ſupra quomodocumque ſpectantes a quibuſvis perſonis eas detinentibus a publicis Banchis exigendi, & recipiendi. Exigendi quoque redditus, ſeu fructus quoslibet ſive cenſuum, ſive locationum, ſive locorum Montium, tam decurſos, quam in futurum ſuis loco, & tempore decurrendos, ſive quorumcumque aliorum effectuum quomodolibet ſpectantium tam ad Monachos dictæ noſtræ Congregationis, aliaque loca, & perſonas Nobis ſubditas, & ſubjectas, & de reſcriptis quod ipſas quietantiæ juxta morem, & uſum faciendi. Defendendi quoque omnia, & ſingula noſtra Monaſteria, loca, Perſonas, Vaſſallos, & quomodocumque ſubjectos, ipſorumque Jura, & Juriſdictiones tuendi bona quæcumque earumdem conſervandi, manutenendi, & augendi, ac tandem omnia, & ſingula faciendi, agendi, exequendi, & terminandi, quæ ad dicti Procuratoratus generalis officium de Jure; vel conſuetudine quomodocumque ſpectare dignoſcuntur juxta procurationis mandatum, & per Nos ipſos ſi perſonaliter ad Congregationis negotia pertractanda, & terminanda adeſſemus fieri, & perfici poſſent. Nos enim pro prædictorum omnium, & ſingulorum exequtione, concedimus tibi omnem neceſſariam, & opportunam auctoritatem, & noſtræ Congregationis nomine totum noſtrum poſſe etiam Vices, & Voces, ratum, gratum, & firmum ex nunc pro tunc quidquid a te pro præfatorum omnium, & ſingulorum exequtione, ac inde quomodocumque emergentium annexorum, & connexorum, actum, geſtum, factum, & terminatum fuit quod licentes, & habentes. In quorum fidem has præſentes fieri juſſimus noſtra ſubſcriptione firmas noſtrique Sigilli impreſſione munitas, & roboratas. Datum ex prædicta noſtra Regali Abbatia Murronenſi die XV. Maii MDCCXXV. D. Theodorus Abbas Generalis. = D. Cæleſtinus Brancia Secretarius = Loco ✝ Sigilli.

§.7. Tenor tandem ſupradicti Inſtrumenti mandati Procuræ eſt ſequens videlicet. In nomine Domini Amen. Anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo, die vero decima ſecunda Menſis Januarii in Regali, & Venerabili Monaſterio S. Spiritus de Murrone &c. Capitulariter Congregati, & in unum ad ſonum Campanulæ Clauſtralis, ut moris coadunati omnes infraſcripti Reverendiſſimus Pater Abbas, & RR. Monachi Venerabilis Monaſterii Murronenſis Congregationis Cæleſtinorum vulgo nuncupata la Badia di S. Spirito in Viciniis Sulmone in loco infraſcripto ubi pro rebus, & negotiis dicti eorum Monaſterii peragendis, & pertractandis congregari, & coadunari ſolent videlicet. Reverendiſſimus D. Theodorus Carli Abbas hujus Monaſterii, ac Præſidens Generalis totius Congregationis Cæleſtinorum. P. D. Hyacinthus Cotinelli Abbas S. Joannis in Pano, & Prior hujus Abbatiæ D. Cæleſtinus Roſſi Secretarius Reverendiſſimi Patris Generalis. D. Juſtinus Valignani Socius Reverendiſſimi Prioris Generalis. D. Mutius de Carolis Decanus. D. Horatius Cimaglia Procurator, & Vicarius Caſtrorum. D. Fridericus de Judice Lector Philoſophiæ, & Cancellarius. D. Joſeph Calenzali Archipreſbyter, & Vicarius Forenſis. D. Fabritius Noja Lector Moralis. D. Benedictus Valletta Depoſitarius. D. Matthæus Venditta Archiviſta. D. Carolus Gandloſi Sacriſta, Archiviſta, & Depoſitarius. D. Octavius Tomachelli. D. Beda S. Coloma. D. Philippus Bancore. D. Leopoldus Cialli. D. Placidus Ciembrui. D. Joannes Girardus Zunchi. D. Aloyſius de Judice. D. Fortunatus Capri. D. Vuolfangus Piſcopus, & D. Albinus de Angora aſſerentes, & mediante &c. affirmantes ipſos, & majorem, & ſeniorem partem, ac ultra duas ex tribus partibus vocem, & votum in Capitulo habentes, totumque, & integrum Capitulum repræſentantes nihilominus pro abſentibus, & infirmis, ſi qui ſint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. aliis &c. ſponte &c. omnique meliori modo &c. fecerunt, & conſtituerunt &c. eorum dictique eorum Venerabilis Monaſterii Procuratorem P. D. Cæleſtinum Galliano Procuratorem Generalem ejuſdem Venerabilis Congregationis licet abſentem, & in alma Urbe commorantem, ſed tamquam præſentem &c. ſpecialiter & expreſſe ad ipſorum R. D. Monachorum Conſtituentium, dictique eorum Venerabilis Monaſterii nominibus, & pro eis prævia tamen neceſſaria, & opportuna facultate Apoſtolica, debitaque permiſſione conceſſionem in locationem, ſeu Emphyteuſim perpetuam duraturam, & quæ afficere etiam debeat Abbates Commendatarios Succeſſores Abbatiæ S. Clementis in Piſcaria nullius Diœceſis cum Territorio ſeparato, & Juriſdictione fere Epiſcopali ſuper quinque Terris Allani nempe, Petranici, Caſtiglionis, Turris Paſſerum, & Bolognani, & cum Juriſdictione laicali civili in dicta poſtrema Terra Bolognani, omniumque, & ſingulorum ejuſdem Abbatiæ S. Clementis bonorum mobilium, ſtabilium, ſemoventium, & aliorum quorum-

Inſtrumentum aliud, quod à Capitulo Generali totius Congregationis Cæleſtinorum in Monaſterio S. Spiritus de Murrone congregato, relatum prius inſtrumentum approbatum fuit.

cum-

cumque ad ea quomodolibet ſpectantia, & pertinentia, & in ea ubique locorum exiſtentia, Jurium quoque membrorum pertinentiarum adjacentiarum, uſuum, & commoditatum univerſarum etiam ad effectum recuperandi bona ejuſdem Abbatiæ caſu quo reperientur a quopiam uſurpata, & occupata nihilo penitus excepto, neque excluſo, & ſolum non comprehenſis locis Montium in alma Urbe ad dictum Abbatem ſpectan. per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Franciſcum Antonium S. R. E. Cardinalem Finy ejuſdem Abbatiæ modernum Abbatem Commendatarium favore eorum Venerabilis Monaſterii modo quo ſupra faciendam, cum ampliſſima quoque facultate tribuenda eorum Venerabili Monaſterio ſemper, & in perpetuo dico, & perpetuo adminiſtrandi pro libero arbitrio RR. Monachorum pro tempore, & meliorandi bona eiuſdem Abbatiæ, lites, & cauſas inſtruendi, proſequendi, & terminandi, aliaque neceſſaria, & opportuna ad eorum libitum agendi, & exercendi abſque ulla dependentia a dicto Eminentiſſimo D. Abbate Commendatario, & aliis in ea pro tempore ſucceſſoribus, etiam quoad juriſdictionem civilem cujuſvis generis nunc, & pro tempore ad eamdem Abbatiam competere, & competituram, & quam eadem Abbatia habet, ſeu in futurum habere poſſet, & cum communicatione eorum Venerabili Monaſterio Murronenſi illius Reverendiſſimo Patri Abbati pro tempore omnium, & ſingulorum privilegiorum exemptionum, & prærogativarum dicti Eminentiſſimi Domini Abbatis Commendatarii, & aliorum pro tempore in eadem Abbatia ſucceſſorum haben., & exercen. per eorum Reverendiſſimum P. Abbatem cum totali independentia ab eodem moderno Eminentiſſimo D. Abbate Commendatario illiuſque pro tempore ſucceſſoribus in eadem Abbatia in perpetuum abſque eo quod ſub quovis prætextu adverſus Reverendiſſimum P. Abbatem ejuſdem Venerabilis Monaſterii pro tempore haberi, & fieri poſſit quicumque recurſus quoad res concernentes intereſſe ejuſdem Abbatiæ gubernium Eccleſiæ, & exercitium dictæ juriſdictionis per eundem Reverendiſſimum Patrem Abbatem Murronen omni futuro tempore habendæ, fruendæ, & exercendæ, perinde, ac ſi omnimoda juriſdictio quaſi Epiſcopalis eſſet in ipſo Reverendiſſimo Patre Abbate Murronenſi pro tempore radicitus fundata, eoque modo, & forma quibus ad præſens reſidet in eodem Eminentiſſimo D. Abbate Commendatario, & non alias &c. acceptandum &c. eamdemque Abbatiam cum ſuis præfatis bonis, & juribus, modiſque, & formis ſuperius expreſſis in eamdem locationem, & Emphyteuſim perpetuam, obſervandamque etiam per quoſcumque Abbates Commendatarios ſucceſſores cum ſolitis, & conſuetis clauſuris conducendum &c. pro annuo perpetuo canone ſcutorum quatuorcentum ſexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet ſcuto, eumdemque annuum perpetuum canonem in alma Urbe ſolvere, & exburſare duabus ſolutionibus æqualibus prima nempe in feſtivitate S. Joannis Baptiſtæ menſe Junii ſecunda vero in feſtivitate Sancti Joannis Apoſtoli, & Evangeliſtæ menſe Decembris ſingulo anno perpetuis futuris temporibus dicto moderno Eminentiſſimo D. Abbati Commendatario, aliiſque futuris Abbatibus promittendum, ſeque obligandum &c. atque inſuper de ſubeundo ultra dictum Annuum perpetuum canonem omnes, & quaſcumque expenſas tum ordinarias, quam extraordinarias occurrentes, & neceſſarias pro manutentione Eccleſiæ, & bonorum ejuſdem Abbatiæ faciendum, & in forma valida emittendum. Ulterius vero conveniendum, & cum dicto Eminentiſſimo, & Reverendiſs. D. Abbate Commendatario concordandum quod ſolutio ſuprapræfati annui perpetui canonis ſcutorum quatuor centum ſexaginta trium monetæ Romanæ ut ſupra facienda eidem Eminentiſſimo D. Abbati Commendatario ejuſque ſucceſſoribus in perpetuum ſit, eſſeque ſemper, & perpetuo debeat integra, & intacta in eadem ſuprapræfata ſumma quatuor centum ſexaginta trium ſcut. pro Abbate Commendatario quodque nullatenus minui poſſit, etiamſi dictum Venerabile Monaſterium tantam redditu um quantitatem ex dicta Abbatia ejuſque bonis non perciperet, & non obſtantibus quoque bello, peſte, glacie, ſterelitate, grandine, incendio, ſiccitate, inundatione, tempeſtate, penuria, fame, grillis, furcis (quod Deus avertat,) & tandem non obſtantibus quocumque alio caſu licet fortuito ſolito, & inſolito, cogitato, & incogitato, hicque non expreſſo, & neceſſario forſan exprimen., & non obſtante etiam quibuſcumque Datiis, Gabellis, Taxis, impoſitionibus, & aliis oneribus impoſitis, & imponendis quacumque auctoritate ob ſubſidia, vel alias quaſcumque cauſas, etiam ſi reiterato acciderent, e converſo autem idem canon nullo unquam tempore augeri poſſit, nec prætendi valeat aliquod illius augmentum ab Abbatibus Commendatariis pro tempore, ſive aliis, ex cauſa meliorationis dictorum bonorum, ſeu ingentis, & ingentiſſimi redditus, qui perciperetur ab eodem Venerabili Monaſterio, & ex alia quavis cauſa etiam prorſus nova, incogitata, & inſperata in modum, ut dictus Canon ſemper perſolvi, & reſpective exigi debeat in dicta ſola, & immutabili ſumma ſcutorum quatuorcentum ſexaginta trium monetæ Romanæ non obſtantibus omnibus ſupradictis caſibus, aliiſque quibuſcumque eventualitatibus, quibus inde habeatur pro renunciato. Item conveniendum, quod nullatenus liceat dicto Venerabili Monaſterio ejuſque RR. Prioribus Abbatibus pro tempore bona, & jura dictæ Abbatiæ, neque in toto, neque in parte licet minima, vendere, donare, permutare, dare in ſolutum, vel partem ſoluti, cenſuare, hypotecare, vel alias, quomodolibet alienare, alienationis vocabulo latiſſime ſumpto ſub pœna caducitatis, & devolutionis ipſo facto incurrendæ, & iſto caſu omnia bona præfata cum ſuis melioramentis licet conſiderabilibus, & præmaximis revertantur ad eamdem Abbatiam ejuſque DD. Abbates Commendatarios abſque eo quod ab eorum Venerabili Monaſterio prætendi poſſit, necnon etiam eadem caducitas, & devolutio incurratur in caſu moroſitatis in ſolvendo canone per tempus a præfato Reverendiſsimo Patre Procuratore, ut ſupra conſtituto concordandum, & ſtabiliendum abſque eo quod peti, nec prætendi poſsit admiſsio ad beneficium purgationis moræ, etiam de æquitate Canonica, quinimo eidem beneficio etiam

me-

mediato renunciandnm &c. omniaqna alia, & ſingula pacta, Capitula, conditiones, & conventiones ex noſtra contractus apponenda, & apponendis eidemque Reverendiſſimo Patri Procuratori, ut ſupra conſtituto melius placitas, & benes viſas concordandum, firmandum, & ſtipulandnm obligationemque per dictum Eminentiſſimum D. Abbatem Commendatarium faciendam, & ſucceſſores, etiam comprehendentem de manntenendo dictum eorum Venerabile Monaſterium in quieta, & pacifica poſſeſſione bonorum, & jurium dictæ Abbatiæ, & de illorum evictione, juriſque, & facti defenſione univerſali, generali, & particulari in forma juris valida ampliſſime, & latiſſime extendi, acceptan.. Quatenus vero pro adimplemento promittendorum in dicta conceſſione eorum Venerabilis congregatio, ſe obligat de ea ſæpius fuerit relevando, atque ab omnibus damno, espenſa, & intereſſe liberando, obligatione in forma ampliſſima faciendum, & emittendum &c. Et præmiſſorum cauſa, & occaſione quodcumque inſtrumentnm, & inſtrumenta cnm quibuſvis pactis, & capitulis, conditionalibus, promiſſionibus, clauſnlis, & cautelis in ſimilibus apponi ſolitis, & conſuetis, eidemque Reverendiſſimo Patri Procuratori, nt ſupra conſtituto melius placitis, & bene viſis, atque per eum arbitrandis, per acta cujnſvis pnblici Notarii fieri, recipi, rogari, & ſtipulari, faciendnm, illiuſqne, & eorum adſtipulationi interveniendum &c. & pro illorum, & in eis promittendum obſervantia, & inviolabili adimplemento bona omnia, & jura quæcumque dicti eorum Venerabilis Monaſterii in quavis validiori, & de jure ſtrictiori etiam R. E. Apoſtolicæ forma ſolitis cum clauſulis &c. obligandum &c., & hypotecandum &c. obligationesque Inſtrumento, & alio quovis robore valendum &c., & generaliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis gerendum ea omnia, & ſingula, quæ facere, & gerere poſſent ipſi Reverendiſſimus Pater Abbas, & RR. Monachi ſi præſentes, & perſonaliter intereſſent, etiamſi talia forent, quæ magis ſpeciale, & individuum procuræ mandatnm, quam præſentibus eſt expreſſum requirerent, cum dicta alter ego, itaut defectus mandati procuræ prætendi, opponi, & allegari nequeat, non ſolum iſto, ſed & omni &c. promitientes &c. relevantes &c. ſuper quibus &c. omnibus obſervandis &c., & ut &c. prædicti conſtituentes obligarunt ſeipſos, poſteros, & ſucceſſores, ac bona omnia mobilia, & ſtabilia, præſentia, & futura &c cnm poteſtate &c. conſtituentes &c., & rennnciaverunt &c., & jura verunt &c. unde &c. laus Deo &c. præſentibus opportunis &c. = Estracta eſt preſens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratnlis Apoſtolica per totnm Orbem auctoritate Notarius, Jndes Ordiuarins in Archivio Romanæ Curiæ deſcriptus, & meo ſolito ſigillo requiſitus ſignavi &c. laus Deo &c. Loco ✱ ſigilli de Amicis = Teſtor ego infraſcriptus ſupra fatum Paulum de Amicis a Pratulis eſſe talem, qualem ſe facit ejuſque privatis, ac publicis ſcripturis omnem eſſe fidem habendam &c. in cujus rei teſtimonium &c. Datum ex Regali Abbatia Murronenſi prope Sulmonem hac die decima tertia Januarii 1728. D. Theodorus Carli Abbas Generalis Cæleſtinorum, ac Ordinarius Terræ Pratularum Ego Dominus Fridiricus de Judice Cancellarius Loco ✱ Sigilli. Ita eſt pro D. Petro Nicolao de Cantarellis Curiæ Capitolii Notario de prædicto Inſtrumento rogatus fui. Ego Sebaſtianus de Bernardinis Romanus Civis Dei gratia, & Apoſtolica authoritate Notarius publicus ejuſdem Curiæ Capitolii præſens Inſtrumentum ſubſcripſi, & publicavi, meoque ſolito ſigno ſignavi requiſitus &c. Locus ✱ ſigni.

§.8. Alterius vero in Dei nomine Amen. Die octava menſis Maji anno milleſimo ſeptigenteſimo vigeſimo octavo in Regali, ac Venerabili Abbatia S. Spiritus de Murrone, & prope &c. Reg. &c. Nos &c. Capitulariter congregati, & in unum ad ſonum Campanæ, & præmiſſis ſolitis cæremoniis, ut moris, in Capitulo Generali coadunati omnes infraſcripti Reverendiſſimi PP. Præſidens Generalis Abbates, & Vocales Venerabilis Congregationis Cæleſtinorum Ordinis S. Benedicti in loco infraſcripto, ubi pro habendo, & tenendo Capitulo Generali congregari, & coadunari ſolent videlicet Reverendiſſius Pater D. Theodorus Carli Abbas hujus Abbatiæ, ac Præſidens Generalis totius Congregationis Cæleſtinorum. R. P. Coabbas D. Bernardus Paglioni Abbas S. Euſebii de Urbe, ac Vicarius Generalis. R.P. Coabbas D. Matthæus Vecchi Abbas S. Mariæ de Caſaluce P. D. Hiacyntus Cotinelli Abbas S. Joannis in Piano, & Prior hujus regalis Abbatiæ. P. D. Dyoniſius Cimboli Abbas S. Benedicti de Nurſia, ac viſitator primus P. D. Hieronymus Marini Abbas S. Mariæ de Pedemontio, ac Viſitator ſecundus. P. D. Cæleſtinus Corteſe Abbas Sanctiſſimæ Annuntiatæ de Tarento, ac Viſitator tertius. P. D. Franciſcus Righi Abbas Sanctiſſimæ Trinitatis de Faventia ac Viſitator quartus. Pater D. Maurus Torlini Abbas S. Onuphrii de Cumiplo ac Definitor primus. P. D. Gaſpar Cotinelli Abbas S. Joannis Baptiſtæ de Bononia, ac Definitor ſecundus. P. D. Bernardus Salſi Abbas S. Joannis Baptiſtæ de Uria ac Definitor tertius. P. D. Gaſpar Maggioni Abbas S. Mariæ de Magenta, ac Definitor quartus. P. D. Cæleſtinus Galliano Abbas S. Mariæ in Poſterula, ac Procurator Generalis in Romana Curia. P. D. Cæleſtinns de Jorio Abbas S. Mariæ Colliſmadii de Aquila. P. D. Silveſter Calenzali Abbas S. Spiritus de Magella. P. D. Fortunatus Palumbo Abbas S. Petri ad Magellam de Neapoli Pater D. Joſeph de Caſtro Abbas S. Bartholomæi de Luceria. P. D. Andreas de Stephanis Abbas S. Catharinæ de Terranova. P. D. Ramirns Delmatis Abbas S. Petri Cæleſtini de Mediolano. P. D. Ambroſius Biancolella Abbas S. Gregorii de Novo. P. D. Petrns Hieronymus Barcellini Abbas S. Michaelis de Florentia. P. D. Cæleſtinus Cornice Abbas Sanctiſſimæ Trinitatis de S. Severo. P. D. Cæleſtinus de Lecto Abbas Sancti Angeli de Celano. P. D. Joſeph Amati Abbas S. Petri ad Magellam de Averſa. P. D. Ludovicus de Leon Abbas S. Benedicti de Monte Gargano. P. D. Beda de Mari Abbas S. Mariæ Civitatis Theatinæ. P. D. Aloyſius Mattiolis Abbas S. Mariæ ad Magellam de Capua. Pater D. Ramirus Tabbaſſi Abbas S. Nicolai de Bergamo. P. D. Theophilns Galeucci Abbas Sanctiſſimæ Annunciatæ de Geſualdo. P. D. Bonifacius Pepe Abbas Sanctiſſimæ Trinitatis de Barulo. P.D. Antonius Meroni Abbas S. Mariæ Me-

Inſtrumentum alterum ejuſdem tenoris.

jula

Digitized by Google

julanæ de Corropolo P. D. Antonius Sgarzi Abbas S. Hieronymi de Cæſena. P. D. Cæleſtinus Paladini Abbas S. Jacobi de Salerno. P. D. Maurus Zaccagna Abbas S. Stephani de Bononia. P. D. Maurus Trojani Abbas S. Mariæ de Meſſapia. P. D. Zaccarias de Ellectis Abbas S. Petri Cæleſtini de Siponto. P. D. Joannes Baptiſta Talleoni Abbas S. Nicolai de Arimino. Pater D. Benedictus Roſſi Abbas S. Catharinæ de Beoevent.. P. D. Hierouymus Cohicei Abbas Titularis, Prior Vici æquenſis ex Brevi ſpeciali Summi Pontificis Regnantis &c. Aſſerentes, & mediante Juramento &c. affirmantes ipſos omnes habere votum, & vocem in eorum Capitulo Generali, illudque integraliter valide, & legitime conſtituere, repræſentare, nihilominus pro vocalibos infirmis, & abſentibus ſi qui ſint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. aſſerentes quoque, & ſimilis juramenti affirmantes ipſos habere plenam notitiam, certam ſcientiam, & informationem de Inſtrumento rogato per acta D. Camarelli Curiæ Capitolii in alma Urbe Notarii ſub die quinto mox elapſi Aprilis, quo mediante Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Dominus Franciſcus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy uti modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ S. Clementis in Piſcaria ſita in Provincia Theatina nullius Diœceſis vigore benignæ permiſſionis, & licentiæ in forma ſpecifica obtentæ a Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa Benedicto XIII. conceſſit in Emphyteuſim perpetuam, & perpetuo duraturam, etiam quoad alios Abbates Commendatarios ſucceſſores Venerabili Monaſterio, & Reverendiſſimo P. Abbati pro tempore, ac RR. Monachis S. Spiritus de Murrone eorum Venerabili Congregationi in viciniis Sulmonis ſupradictam Abbatiam S. Clementis in Piſcaria cum Territorio ſeparato, & juriſdictione fere Epiſcopali ſuper quinque Terris Alanni nempe, Petranici, Caſtglionis, Turris Paſſerum, & Bolognani, & cum jure, poſſeſſione, & exercitio etiam juriſdictionis laicalis civilis in eadem Terra Bolognani, Eccleſiamque, Palatium, & bona quæcumque ejuſdem Abbatiæ, una cum omnibus, & ſingulis ſuis juribus, membris, pertinentiis, adjacentiis, uſibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus, decurſibus, pendentibus & maturis a die prima Januarii proximi, privilegiis, qooque facultatibus, & juriſdictionibus univerſis pro annuo perpetuo canone ſcutorum quadrigentorum ſexagintatrium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet ſcuto immutabiliter, & abſque ulla diminutione ſolvendo, & exburſando eidem Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Finy moderno, & aliis Abbatibus Commendatariis in perpetuum duabus ſolutionibus æqualibus in Urbe faciendis prima nempe in feſtivitate Sancti Joannis Baptiſtæ Menſe Junii, & altera in feſtivitate Sancti Joannis Apoſtoli, & Euangeliſtæ Menſe Decembris nunc currentis, & deinde cujuslibet aoni in poſterum decurrentis, & pro qua ſolutione annui perpetui canonis Reverendiſſimus P. Abbas D. Cæleſtinus Galliani tunc in Romana Curia Procurator Generalis obligavit totam eorum Venerabilem Congregationem omniaque, & ſingula Monaſteria, cunctaque booa, & jura inſolidum animo tamen reſpectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monaſteria habendi, & conſequendi relevatiooem adverſus dictum Venerabile Monaſterium Murronenſe ejuſque bona in caſu &c. & cum prumiſsione per dictum Reverendiſsimum Patrem Procuratorem Generalem emiſſa de faciendo omnia per geſta ratificari in præſenti Capitulo Generali, ac de omnibus, & ſingulis pactis, Capitulis, cooditionibus, promiſsionibus, obligationibus, caducitatibus, clauſulis, & cautelis in eodem Inſtrumento conceſsionis, io Emphyteuſim, ut ſupra rogato contentis, & expreſsis, & nihilominus io abundaotiorem cautelam melius per me certiorati mediante lectura ejuſdem Inſtrumenti, mihi &c. in publicam formam ad hunc effectum exhibito, omniumque, & ſingulorum in eo conteotorum præſentibus RR. DD. de verbo ad verbum, & a prima uſque ad ultimam ſyllabam facta intelligibili, & clara voce quibus per eoſdem RR. PP. auditis, & bene, ut dixerunt, & mediante &c. affirmarunt intellectis ſponte &c. in vim ſupra expreſſæ Pontificiæ licentiæ, & alias omni meliori modo &c. idem ſupradictum Inſtrumentum conceſſionis in emphyteuſim perpetuam, ut ſupra tactam pro dicto annuo perpetuo canone ſcutorum quadringentorum ſexagiota trium monetæ Romanæ, cum obligatione dictæ Venerabilis Congregationis, cunctorumque illius Monaſteriorum ut dictum eſt in Urbe ſolvendorum, omniaque, & ſingula in eodem Inſtrumento contenta, & expreſſa a primo ad ultimum, nihilo penitus excluſo neque excepto, ſed ſingula ſingulis congrue referendo acceptarunt, ratificarunt, approbarunt, & confirmarunt, & pro pleniſſime acceptatis, ratificatis, approbatis, & confirmatis haberi voluerunt, & volunt non ſolum iſto ſed omni &c. quum quidem acceptationem &c. ſupradicti RR. PP. in Capitulo Generali, ut præmittitur congregati promiſerunt &c. ſe ſeque obligarunt &c. ſemper, & perpetuo habere ratam, gratam, & firmam, & pro tali, ac tamquam talem attendere, manutenere, & inviolabiliter obſervare, contraque non facere, dicere, excipere, apponere, vel venire quovis ſub prætextu, cauſa, ingenio, vel quæſito colore &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. totam eorum Venerabilem Congregationem cunctaque illius Monaſteria, bona &c. jura &c. in ampliori Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ forma ſolitis cum clauſulis &c. citra &c. in ſolidum obligarunt &c. appellationi &c. renunciantes &c. conſeotientes &c. unica &c. & tactis pectoribus de more &c. jurarunt &c. ſuper quibus &c. Præſentibus opportunis &c. licet aliena manu &c. extracta eſt præſens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis utraque auctoritate Notarii, & facta collatione, concordat, meliori ſemper ſalva &c. & meo ſolito ſigno requiſitus ſignavi &c. laus Deo &c. Loco ✱ ſigni. De Amicis.

Preces Cardinalis, & Monachorum prædictorum, pro relatorũ confirmatione,

§.9. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, idem Franciſcus Antonius Cardinalis præmiſſa omnia, & ſingula pro perpetua eorum validitate inviolabili robore, efficacia, exactiorique obſervantia Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio etiam juxta pactum in primo, & præinſertis Inſtrumentis inter partes conventum communiri ſummopere deſideret. Nobis propterea d. Franciſcus Antonius Cardina-

Digitized by Google

dinalis tam ſuo, quam modernorum Abbatis, & Monachorum dicti Monaſterii Sancti Spiritus de Murrone, totiuſque Congregationis Monachorum Cæleſtinorum præfatorum nomine humiliter ſupplicavit, ut ſibi, & eiſdem Abbati, Monachis, & Congregationi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.10. Nos igitur ipſos Franciſcum Antonium Cardinalem Abbatem, Monachos, & Congregationem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, dictorumque Abbatis, Monachorum, & Congregationis ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant ad effectum præſentium tantum conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, conceſſionem omnium, & ſingu- *Confirmatio prædictorum omnium.* lorum bonorum rerum, ac jurium ſupradicti Monaſterii S. Clementis in Piſcaria cum juriſdictione ſpirituali, & temporali ab eo dependente eidem Congregationi Monachorum Cæleſtinorum, & pro ea Abbati, & Monachis Monaſterii S. Spiritus de Murrone in Emphyteuſim perpetuam a memorato Franciſco Antonio Cardinale factam, & per Capitulum Generale ejuſdem Congregationis Monachorum ratificatam, ut præfertur confectaque deſuper bina Inſtrumenta præinſerta, cum omnibus, & ſingulis pactis, & conditionibus, & aliis quibuſcumque in eis reſpective contentis, & expreſſis, authoritate Apoſtolica, tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & ſingulos tum juris, quam facti, ac ſolemnitatum quarumcumque tum ex juris communis, & conſtitutionum Apoſtolicarum præſertim ſuper alienationibus bonorum Eccleſiæ editarum, tum ex præfatorum Monaſteriorum, illorumque Congregationis, & ordinis, & aliorum quorumvis ſtatutorum, conſuetudinum, uſuum, & privilegiorum Apoſtolicorum, quorumcumque præſcripto, ſeu alias de ſtylo in ſimilibus etiam de neceſſitate obſervandarum, & alios quoſlibet etiam quantumvis formulas, naturales, & ſubſtantiales, ac incogitatos, & inexcogitabiles defectus, ſi qui in præmiſſis ſeu eorum aliquo principaliter, vel acceſſorie, ſeu alias quomodolibet intervenerint, ſeu intervenisse dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi quovis modo poſſent pleniſſime, & ampliſſime ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, perimimus, & abolemus.

Clauſulæ. §.11. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet illi in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec cauſæ propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, vel juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque cauſa, occaſione, colore, prætexto, & capite etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quamtumvis magno, & ſubſtantiali, ac individuam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ſeu in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, ſeu impetrato, aut etiam motu proprio conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cujuſlibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingerit attentari.

§.12. Non obſtantibus fel. rec. Pauli II., & *Derogatoriæ.* aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon dictorum Monaſteriorum Congregationis, & ordinis, aliiſve quibuſvis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, aut forma in illis tradita, obſervata, exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis, quibuſcumque. Volumus autem, ut finita, ſeu quomodolibet deficiente conceſſione Emphyteutica prædicta bona, res, & jura ſub illa comprehenſa cum ſuis membris, & pertinentiis univerſis, necnon melioramentis deſuper pro tempore factis ad dictum Monaſterium Sancti Clementis in Piſcaria pleno jure, atque omnino libere revertantur, illique cedant abſque eo quod renovatio conceſsionis hujuſmodi

di a quoquam ſub quovis prætextu, ſeu ex quacumque cauſa peti, vel prætendi poſsit.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Auguſti MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CCXXXV.

Dat. 30. Aug. 1728. Ann. 5.

Subjiciuntur Tertiarii Ordinis Carmelitarum juriſdictioni, & Regimini Magiſtri Generalis ejuſdem Ordinis.

De Commiſſario Tertii Ordinis Carmelitarum Provinciæ Fluminis Januarii vide aliam hujus Conſt. ed. 1726: Jul. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expoſitio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum ipſe longa experientia comprobaverit nonnullas moleſtias, ac vexationes utriuſque ſexus ejuſdem Ordinis Tertiariis illatas ab illis locorum Ordinariis, qui ejuſmodi Tertiarios ad eorum ſubjectionem, ſeu ſuperioritatem adigere volunt, exoriri, idque eiſdem Tertiariis animi perturbationem, ſpiritusque diſperſionem, atque ſupradicti Ordinis Superioribus non modicam ſollicitudinem afferre, dictus Procurator Generalis, quo ſimilibus in Ordinationibus occurratur, literas noſtras ſub plumbo deſuper ad perpetuam rei memoriam, Anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris Pontificatus Noſtri Anno Secundo expeditas, per quas inter alia Tertiarii Ordinis Sancti Franciſci a juriſdictione, & Superioritate Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarios primodicti Ordinis per Nos ſummopere extendi, & ampliari deſiderat, Nobis propterea præfatus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gen.

§.2. Nos igitur ipſum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, literas noſtras præfatas, per quas Tertiarii ſecundo dicti Ordinis omnimodæ juriſdictioni, & regimini eorum Miniſtri Generalis ſubjiciuntur ad Tertiarios utriuſque ſexus primodicti Ordinis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuo extendimus, & ampliamus; itaut illi, Priori Generali pro tempore exiſtenti hujus Ordinis curæ, & ſuperioritati ſubjecti omnino ſint.

Subjectio prædictorum Tertiariorum.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit primodicti Ordinis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ Derogatoriæ.

§.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumptis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Auguſti MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CCXXXVI.

Dat. 13. Sept 1728. An. 5.

Statuuntur, & confirmantur nonnulla favore Congregationis Fratrum Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus.

De aliis privilegiis iiſdem conceſsis vide aliam hujus Conſt. ed. 1728. Apr. 9. P. 4. & Conſt. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. ALias pro parte tunc exiſtentium Præfecti Generalis, & Vocalium Capituli Generalis Congregationis Fratrum Betlemitarum nuncupatorum in Indiis Occidentalibus, quæ in veram Religionem auctoritate Apoſtolica erecta reperitur, Nobis expoſito, quod cum in præcedenti Capitulo Generali ejuſdem Congregationis Anno 1724. celebrato, contra formam Conſtitutionum ipſius Congregationis auctoritate Apoſtolica confirmatarum, ſtatutum fuiſſet Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis perpetuum, ſive ad Vitam Electi eſſe debere, ac nonnulla alia Decreta præfatis Conſtitutionibus plane contraria edita eſſent, adverſus quæ plurium Hoſpitalium, ſive Domorum dictæ Congregationis nomine habito ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædeceſſorem noſtrum recurſu, ac rei cognitione Congregationi tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ per eumdem Clementem Prædeceſſorem demandata, & ab hac tribus ipſius Congregationis Cardinalibus ad id ſpecialiter, deputatis remiſſa, prodiiſſet a Congregatione particulari dictorum trium Cardinalium die 12. Aprilis 1709. Decretum tenoris ſequentis videlicet = *Revocatis Decretis aſſerti Capituli Generalis in ea parte, in qua ſunt contraria Conſtitutionibus Apoſtolica auctoritate confirmatis, ſerventur omnino eædem Conſtitutiones, & Archiepiſcopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præſideat per ſe, ſive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis, & quatenus tunc temporis Archiepiſcopus* obie-

Quum nonnulla decreta a Capitulo Generali prædictæ Congreg. Conſtitutionibus plane contraria edita fuiſſent: habito a nonnullis recurſu ad S. Sedem.

Emanavit præſens Decret. Congregationis Particularis, quo revocata fuere prædicta Decreta Conſtitutionibus contraria.

obierit; exequatur, & præſideat Vicarius Capitularis. =

Aliis deinde inſtantiis coram eadem Congregatione propoſitis; ab ea emanavit Decretum pro convocatione Capituli Generalis; in quo diſcuterentur, & reſolverentur puncta in præfatis inſtantiis propoſita.

§.2. Subinde vero coram eadem Congregatione particulari Cardinalium nonnullæ aliæ Inſtantiæ per tunc pariter exiſtentes in Alma Urbe dictæ Congregationis Fratrum Procuratores propoſitæ eſſent, quas ipſa Congregatio particularis Cardinalium die 31. Januarii 1710. admittere noluerat, ſed Votum proximi Capituli Generalis deſuper exquiri mandaverat, iterumque ad trutinam in dicta Congregatione particulari Cardinalium revocata reſolutione, ab eadem die 12. Aprilis capta, neque die 5. Februarii 1714. accurate diſcuſſa, emanaſſet ab ea Decretum, quo perſiſtendo in Deciſis quoad revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704. ut præfertur editorum, & Convocationem dicti Capituli Generalis injunctum fuerat per vota ſecreta in hoc proximo Capitulo generali exquiri, an expediret Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis Fratrum in poſterum fore ad ſexennium, ſeu potius ad novennium, excluſa omnino illius perpetuitate.

Uti factum eſt.

Quamobrem cum in Capitulo Generali hujuſmodi in Civitate Limana celebrato, illique præſidente Venerabili Fratre Archiepiſcopo Limano, poſt peractam electionem dicti Præfecti generalis, diſcuſſa in eo, & reſoluta fuiſſent puncta in præfatis Inſtantiis propoſita, ac ſucceſſive a Nobis eorum confirmatio, & approbatio expetita fuiſſet, Noſque eorumdem examen ſupradictæ Congregationi Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ commiſiſſemus, eadem Congregatio Cardinalium poſt auditam deſuper relationem dilecti Filii noſtri Ludovici ipſius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Pici nuncupati præfatæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, viſaque jura diſtributa, & auditum Votum bon. mem. Caroli Auguſtini, dum viveret ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Fabroni nuncupati Cauſæ Ponentis, ejuſmodi reſolutiones in Capitulo Generali præfato unanimiter captas die 20. Aprilis 1725. mature examinaverat, atque in hunc, qui ſequitur, modum reformaverat, & approbaverat, nimirum.

Reſolutiones in Capitulo Generali captæ; verum a Cardinali Fabrono, Cauſæ Ponente, reformatæ, & approbatæ.

De quibuſdam officiis ad novennium duraturis.

De permittendo Religioſis Sacerdotio. Cum nonnullis tamen conditionibus.

§.3. *PRIMO*. Officium Præfecti generalis, ac omnia officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout ſunt Aſſiſtentes generales, aliique Aſſiſtentes particulares utriuſque Regni, durare debere ad novennium, ſervatis tamen quoad electiones Superiorum Localium Conſtitutionibus Ordinis præcipientibus, quod iſtæ fiant de triennio, in triennium. *SECUNDO*, Expedire permittere Religioſis, ut promoveri poſſint ad Sacerdotium, cum ſequentibus tamen conditionibus videlicet. *Prima*, dummodo nullus promoveatur, niſi poſt elapſum decennium a die ingreſſus in Religionem. *Secunda*, quod ad effectum ſe promovendi ad Sacerdotium, nullus directe, vel indirecte uti poſſit mediatione alterius Perſonæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Aſſiſtentibus generalibus, ſed proponi præfato Generali debeat, a Vice-Præfecto Generali, & Aſſiſtentibus, ſi ſit de Regno, ubi reſidet idem Vice-Præfectus Generalis; Si vero ſit de Regno, ubi reſidet Præfectus Generalis, ipſi proponatur a Superiore, & a Capitulo Conventuali Domus, quæ ſit de Sacerdote providenda, debeantque præfati Vice-Præfectus, & Aſſiſtentes, Superior, & Capitulum Patri Generali, ejuſque Definitorio illas Perſonas ſignificare, quas hujuſmodi Dignitates promereri poſſe crediderint. *Tertia*, ſi aliter quiſpiam ad Sacerdotium fuerit promotus, *ipſo facto* incurrat in ſuſpenſionem a Divinis, a qua nonniſi per Summum Pontificem abſolvi poſſit. *Quarta*, ad Sacerdotium promoti teneantur celebrare, & applicare Sacrificium juxta intentionem Præfecti Localis, & juxta obligationis Communitatis illius Domus, & quod ſi pro celebratione aliquam Eleemoſynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipſius Præfecti Localis, ubi Miſſæ celebrantur, vel cujus Subditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, ſub pœnis contra Proprietarios inflictis. *Quinta*, in quolibet Conventu non adſint, niſi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ ſunt Matrices, tres, ad effectum ſupplendi in Caſum obitus in aliis Conventibus. *Sexta*, Caſu vero quo de licentia etiam Patris Generalis, & Aſſiſtentium aliqui ultra numerum præfiſum promoverentur, ſi id ex propria Promotorum culpa contingerit, iſti celebrare non poſſint, niſi ſupervenerit Vacatio alicujus Loci per obitum alterius Sacerdotis. Superiores autem qui licentiam dederunt, expleto novennio, voce activa, & paſſiva remaneant privati. *Septima*, Sacerdotes, ut ſupra promoti, debent in omnibus ſequi Vitam Regularem, & deferre Coronam Clericalem ad inſtar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei, & nunquam, nec etiam per breve temporis ſpatium poſſint eſſe Præfecti generales, nec ullam Prælaturam in Religione habere ſupremam, ſeu ordinariam, nec ex diſpenſatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuſcunque alterius Superioris, ſed ſollummodo poſſint eſſe Diſcreti Conventuum, Magiſtri Novitiorum, & Aſſiſtentes Provinciæ. *Octava*, denique, ſi aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hoſpitalibus degens pro ſua devotione peteret ad habitum Religionis, antequam obiret, admitti, poſſint Pater Generalis, & Definitorium pro hujuſmodi admiſſione alicui de Præfectis Localibus licentiam concedere, accedente tamen conſenſu illius Communitatis, non obſtante, quod in eodem Convento alii duo adſint Sacerdotes, ut ſupra.

De non ſuſcipiendis in Religionem iis, qui Religioni inſerviunt, vulgo *Donados*.

§.4. *TERTIO*, neque Præfectus Generalis, neque alius quicunque Superior illos poſſit in Religionem ſuſcipere, qui eidem Religioni inſervierunt, vel fuerint, ut vulgo dicitur, *Donados*, quod ſi ſecus factum fuerit, admiſſio per ejuſmodi emiſſa, nullius ſit roboris, vel momenti, reſervata tamen Capitulo Generali facultate *Donados* ad habitum admittendi, quatenus expedire cenſuerit. *QUARTO*. In caſu obitus Præfecti generalis, quando ad eum ſpectaret convocare Capitulum, ſeu Vicarii generalis, vel in caſum gravis infirmitatis, ſeu cujuſcunque alterius legitimæ Cauſæ eos legitime impedientis, jus convocandi Capitulum generale, & in eo præſidendi pertineat ad Aſſiſtentem generalem antiquiorem, ſeu etiam eo impedito, ad alios Aſſiſtentes, juxta eorum antianitatem, vel ad alios Vocales, qui ſequuntur, attenta ſemper eorum antianitate. *QUINTO*. Demum defunctis Vice-Præfectis generalibus Limæ, aut Meſſici, ſeu Præfecto cujuſcunque

Qui præſidere debeat Capitulo generali, & illud convocare.

De Vice-Præfectis.

alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, una cum Aſſiſtentibus illius Regni, ea omnia gerere poſſit, quæ a Conſtitutionibus Ordinis Vice Præfectis generalibus conceduntur, donec adveniat ejus confirmatio ab iiſdem Conſtitutionibus præſcripta: Et ſi juſtis de Cauſis denegata fuerit, adhuc omnia per ipſum geſta, valida ſint, & plenarium ſuum effectum conſequi debeant, dummodo ea aliunde Sacris Canonibus, & Conſtitutionibus ejuſdem Ordinis contraria non ſint.

Quæ reſolutiones alias a Pontifice confirmatæ fuere

§.5. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod ipſi Præfectus generalis, aliique Vocales præmiſſa Apoſtolicæ Confirmationis patrocinio communiri plurimum deſiderarent: Nos ſupplicationibus, eorum nomine, nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, præinſertas Capituli generalis reſolutiones auctoritate Apoſtolica approbavimus, & confirmavimus, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 4. Maji ejuſdem anni 1725. expeditis literis, uberius continetur.

Verum poſtea juſtis de cauſis aliquæ declarationes & reformationes a prædictis Fratribus in ultimo Capitulo Generali editæ fuere, precedentes, ut ab Apoſtolica Sede confirmarentur.

§.6. Et poſtmodum pro parte Dilectorum Filiorum modernorum Præfecti, & Aſſiſtentium Generalium dictæ Congregationis Fratrum Nobis expoſito, quod aucto Hoſpitalium, ſeu Domorum ipſius Congregationis Fratrum numero, quem ſemper magis in dies, benedicente, ac incrementum dante Domino, ad Dei gloriam, Pauperumque ægrotantium levamen, auctum iri ſperabant, eadem Congregatio Fratrum nonnullis gratiis, & prærogativis, illius vero Conſtitutiones a Sede Apoſtolica confirmatæ aliquot declarationibus, & reformationibus præſenti Religionis ſtatui accommodatis indigebant, atque tam iſtas, quam novam breviorem in ultimo Capitulo Generali confectam Profeſſionis Regularis emittendæ formulam per Nos approbari, & præſcribi ſummopere cupiebant, precibuſque Nobis ſuper hoc exhibitis, ad memoratam Congregationem Cardinalium, negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam, juſſu noſtro, ſimiliter remiſſis, dicta Congregatio Cardinalium, auditis prius ipſius Ludovici Cardinalis, & Protectoris, necnon Dilecti pariter Filii noſtri Ludovici dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati, Ponentis, relationibus ſibi deſuper factis, negocioque mature expenſo, die 12. Julii 1726., & 21. Novembris 1727., eiſdem precibus annuendum cenſuit ut infra.

Reformatio Profeſſionis in poſterum emittendæ.

§.7. Nempe. *PRIMO*. Firma, & valida permanente Profeſſionem illorum Religioſorum, qui hactenus ſub veteri formula profeſſi fuerunt, approbandam fore novam breviorem formulam in Capitulo Generali exaratam, ſub qua Solemnis Profeſſio per Religioſos in poſterum profeſſuros emitti debeat, quæ quidem formula eſt tenoris ſequentis, videlicet = *In nomine Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Ego N.N. libera, & ſpontanea voluntate ſolemniter voveo, & promitto Omnipotenti Deo, juxta Regulam Sancti Patris Auguſtini, & Conſtitutiones Ordinis Hoſpitalitatis ſub titulo de Bethlehem, in manibus R. V. obſervare obedientiam Sanctiſſimo P. N. S. Pontifici N.N. ejuſque Succeſſoribus, & R. P. noſtro Præfecto Generali, aliiſque meis Superioribus, eorumque Succeſſoribus, ac inſuper voveo, & promitto paupertatem, caſtitatem, & exercere Hoſpitalitatem uſque ad mortem erga pauperes infirmos, etiam infideles, licet contagioſa infirmitate afficiantur. Et ego N.N. facultate mihi conceſſa a R.P. Præfecto Generali, & nomine meæ Religionis, tuam Profeſſionem accepto, ratamque habeo, & ſiquidem uſque ad mortem Vota tua Domino reddideris, & promiſſa tua, adjuvante gratia, adimpleveris, nomine ejuſdem Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti vitam tibi æternam, atque immortalem gloriam tibi promitto.*

FORMULA PROFESSIONIS.

Acceptatio Superioris.

SECUNDO. Qui Præfecti generalis munus expleverunt, in Capitulo Generali perpetuum tam activum, quam paſſivum Votum habeant, ultimus vero Præfectus Generalis poſt expletum ſui Generalatus Officium, in Capitulo Generali immediate ſequenti voce paſſiva careat, ita ut pro Novennio immediate ſequenti in eodem Officio nec confirmari, nec eligi valeat. *TERTIO*. Quia aliquando contingere ſolet, quod in ſcrutandis materiis, & controverſiis bonum Regimen, ac gubernium Religionis concernentibus, ſive in Definitorio Generali, ſive in particulari ſuffragia Vocalium reperiantur æqualia, ne ob ejuſmodi æqualitatem materiæ remaneant indeciſæ, per novum Præfecti Generalis ibidem præſidentis ſuffragium, quæcunque materia, ſeu diſcordia in ſuffragiorum æqualitate poſita, & conſtituta dirimatur, & decidatur. *QUARTO*. Cum præcipuum, imo unicum hujus Religionis Inſtitutum ſit Hoſpitalia retinere, in eiſque omnes recipere Infirmos quacunque infirmitate etiam epidemica laborantes, Capellani, ſive Sæculares a Superioribus Bethlehemiticis electi, ſive Sacerdotes ex eadem Religione Bethlehemitica, vel ex quacunque alia aſſumendi tam illis, qui ipſis Infirmis, & Convaleſcentibus inſerviunt, quam omnibus aliis Hoſpitalium ſervitio addictis, etiam in Paſchate, Pœnitentiæ, Euchariſtiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta poſſint, & valeant adminiſtrare, dummodo præfati Capellani pro Pœnitentiæ Sacramento adminiſtrando, Mortis articulo excepto, ab Ordinario loci, qui actu ſuam Eccleſiam gubernet, licentiam Confeſſiones excipiendi habeant.

Declarationes nonnullæ prædictæ. Quod voce activa, & paſſiva gaudere debeant Præfecti generales, præter ultimum, qui tantum activa.

Suffragium Præfecti Generalis decidere debet ſuffragiorum æqualitatem.

De Sacramentis ab iis, qui Hoſpitalibus Bethlemiticis inſerviunt, quocumque tempore adminiſtrandis.

§.8. *QUINTO*. Quamvis autem in Conſtitutionibus ejuſdem Ordinis *Cap.* 6. §. 3. ita ſtatutum ſit = *Non debet excludi ab Hoſpitalibus noſtris ullum genus Perſonarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis ulnæ Liberos, Servos, Mauros, Nigros, & Gentiles* = Nihilominus in iiſdem excipiuntur Mulieres, quæ nec ut curentur, nec ad inviſendos Infirmos in Hoſpitalibus debent admitti. Quia vero nonnullæ Civitates, & Loca Religioſos Bethlehemitas, ad erigendum in ipſis Hoſpitalia vocarunt, vel admiſerunt, & quamplures ea lege Hoſpitalia fundarunt, vel Eleemoſynas contribuerunt, ut in ipſis ſub cura Mulierum, & in ædibus ſeparatis ab illis Virorum, pauperes Mulieres infirmæ excipi, & curari poſſint, compertumque experientia ſit in maximum id Proximi cedere auxilium, ideo firma remanente præfata Conſtitutione quoad Hoſpitalia Virorum, approbanda eſſe Hoſpitalia, ſeu Domus, ut ſupra erecta, aliaque poſſe in futurum erigi, ac fundari, in quibus Mulieres infirmæ recipi, & curari valeant, dummodo hujuſmodi Hoſpitalia, ſeu Domus ab Hoſpitalibus, & Domibus Virorum, nedum ſint ſeparata, verum etiam

De Hoſpitalibus pro mulieribus infirmis.

nulla

Digitized by Google

nulla ex parte eiſdem ſint immediate contigua, ac dummodo in Hoſpitalibus, vel Domibus Mulierum, nonniſi Religioſus ſexagenarius pro Rectore, & Unus, vel duo Sacerdotes ætate provecti pro adminiſtrandis Sacramentis, conſtitui valeant, quin alius Religioſus commorari ibi poſſint, ita, & taliter quod, ſi alio modo fiat in aliqua Domo, vel Hoſpitali, eo caſu eadem Domus, vel Hoſpitale *ipſo facto* ſubjectum ſit, & remaneat Viſitationi Epiſcopi, & Ordinarii loci. *SEXTO*. Cumque neceſſe ſit, quod Religioſi Bethlehemitici, & Capellani continuo moram trahant in Hoſpitalibus, ne detur caſus, quod aliquis infirmus repentino accidente correptus abſque Sacramentis, debitaque aſſiſtentia decedat, declarandum, & quatenus opus de novo concedendum fore, quod tam præfati omnes Religioſi Ordinis Bethlehemitici, quam Præsbyteri Sæculares, vel Regulares alterius cujuſque Religionis, qui per Superiores præfati Ordinis in Capellanos aſſumpti ſunt, & inpoſterum aſſumi contigerit, ſint exempti a quocumque onere Proceſſionum publicarum, vel functionum Eccleſiaſticarum, ob quas teneantur abeſſe etiam pro modico tempore ab Hoſpitalibus, ad inſtar Religioſorum Sancti Joannis de Deo.

De Cappellanis prædictorum Hoſpitalium a quovis onere eximendis.

§.9. Cum autem ſicut iidem Præfectus, & Aſſiſtentes Generales Nobis denuo nuper expoſuerunt ipſi præfatas declarationes, reformationes, & novas Conſtitutiones ab ipſa Congregatione Cardinalium conditas, ſeu approbatas, quo firmius ſubſiſtant, ac ſerventur exactius Apoſtolicæ quoque noſtræ Confirmationis præſidio roborari maxime deſiderent; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de eorundem Venerabilium Fratrum noſtrorum dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, declarationes, reformationes, & novas Conſtitutiones præinſertas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, itidem, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui in eis quomodolibet intervenerint, ſupplemus, atque tam illas, quam præinſertas quoque reſolutiones in ſupradicto Capitulo Generali captas, & a Nobis per literas noſtras præfatas ſimiliter approbatas, & confirmatas, ſicut præmittitur, in praxim, & uſum redigi, & ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit religioſe, & inconcuſſe ſervari præcipimus, & mandamus; Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Præfecti, & Aſſiſtentium generalium.

Confirmatio Declarationum, & Conſtitutionum relatarum.

Clauſulæ: §.10. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, quos concernunt, & pro tempore concernent, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiuſque Provinciarum, Domorum, ſeu Hoſpitalium, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.12. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumptis

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Sept. MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CCXXXVII.

Statuuntur nonnulla motu proprio in Gabellarum fraudatores.

Dat. 17. Sept. 1728. An. 5.

Similia Statuta a Romanis Pontificibus, aliiſque judicibus inferioribus Urbis confecta hic confirmantur, præſertim illa a Sixto V. contra pulſos in exilium, & contra fraudatores vectigalium emanata Conſt. ed. 1585. Jul. 1. P. 1. & 1588. Nov. 17. P. 4. & ab Inn. XII. Conſt. ed. 1700. Jun. 19. P. 9. & Clem. XI. Conſt. 1717. Jan. 12. P. 17.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

Benche da molti Sommi Pontefici noſtri Preceſſori con diverſe loro Coſtituzioni, e dal Reverendiſſimo Cardinal Camerlengo, e noſtri *pro tempore* Teſorieri Generali con le loro Ordinazioni, Editti, e Bandi publicati in diverſi tempi ſia ſtato più volte proibito eſpreſſamente a tutte, e ſingole Perſone di qualſivoglia ſtato, grado, e condizione, anche Eccleſiaſtiche, Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, e Congregazione il commettere Contrabandi, e Frau-

A multis Summis Pontificibus in Veſtigalium fraudatores Conſtitutiones editæ fuere.

di

di di qoalunque coſa, benchè in tenue quantità in pregiudizio delle Gabelle, Dazj, ed impoſizioni dovute alla noſtra Caoera, tanto in queſta noſtra Città, quanto nelle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, e immediatamente ſoggetti a queſta Santa Sede, ſotto graviſſime pene pecuniarie, corporali, ed anche ſpirituali eſpreſſe in dette Conſtituzioni, Editti, e Baodi da incorrerſi, ed applicarſi reſpettivamente nella forma, che in eſſi è diſpoſto; E ſebbene aveudo Noi inteſo ſin dal principio del noſtro Pontificato, che da molti con poco timore, e riſpetto delle Conſtituzioni, Ordinazioni, e Baudi ſudetti, e con tanto pregiudizio della noſtra Camera, e ſuoi Appaltatori ſi continuano l'iſteſſi contrabandi, e fraudi, procuraſſimo far innovare tal proibiziooe, mediante un Editto fatto publicare dal noſtro Reverendiſſimo Cardinal Segretario di Stato, ed ordinaſſimo altre proviſioni, che ſtimaſſimo eſpedienti per evitare tali pregiudizj:

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

§.1 Con tutto ciò eſſendoci nuovamente pervenuto a notizia con grave moleſtia dell'animo noſtro, che da molti ſenza verun timore delle pene ſudette, anche con ſofferenza, o almeno diſſimulazione de' Baroni, e Feudatarj de' predetti Luoghi ſi fabricano robbe ſoggette a dette Gabelle, e ſuſſeguentemente ſi comprano, e vendono, con audacia de' Contrabandieri uniti, ed armati ſi traſportano in queſta Città, ed altri Luoghi del noſtro Stato per eſitarle, in graviſſimo, ed evidente pregiudizio di detta noſtra Camera, e ſuoi Appaltatori, e che per rimediare a tali diſordini non è giovata la ſpedizione fatta in diverſe occaſioni, de' Commiſſarj, con grave diſpendio di detta noſtra Camera, ed Appaltatori, mentre detti Contrabandieri così uniti, ed armati hanno incuſſo timore agl' Officiali, e Miniſtri di Giuſtizia, con reſiſtergli arditamente, ed offenderli, anche nelle Perſone, fino al termine di ucciderli, reſtando poi i Delinquenti impuniti per la difficoltà di poterli avere in potere della Giuſtizia, e ricovrandoſi ne' Luoghi Immuni per ſalvar non ſolo le proprie Perſone, ma inſieme le robbe di contrabando, per ivi contrattarle, e venderle con maggior franchezza, e libertà.

§.2. Volendo perciò Noi con ogni poſſibil mezzo reprimere in ogni conto la temerità di detti Contrabandieri, che così uniti, ed armati, turbano anche la qoiete del noſtro Stato, e rendono altresì poco ſicure le publiche ſtrade, e così provedere all'Indennità della noſtra Camera, e ſuoi Appaltatori, & inſieme alla ſicurezza de' noſtri Sudditi, e reſpettivameute degl'Officiali, e Miniſtri di Giuſtizia, e rimuovere affatto ogni occaſione di diſturbo, abbiamo determioato di rinovare, ampliare, e dichiararare le ſudette Conſtituzioni, Ordinazioni, Editti, e Bandi, acciò da tutti ſiano inviolabilmente oſſervati nella forma, come in appreſſo. Avendo per tanto nella preſente Cedola di noſtro Moto proprio per inſerto, e di parola in parola regiſtrato l'intiero teoore delle Coſtitozioni publicate dalla felice memoria di Siſto V, noſtro Predeceſſore, una cioè contro i Banditi, e malviveoti ſpedita il primo Luglio 1585., che comincia = *Hæc noſtri Pontificatus initia* = e l'altra contro i Contrabandieri del Sale per ſuo Moto proprio ſpedito li 17. Novembre 1588., de' Chirografi della felice memor. d'Innocenzo XII. ſegnato li 19. Giugno 1700. diretto al noſtro Monſignor Teſoriere Generale, e della felice memoria di Clemente XI. ſegnato li 12. Giugno 1717. diretto al Reverendiſſimo Cardinal Camerlengo, de' Bandi Generali della Congregazione della noſtra Conſulta, del Bando Generale del Governo di queſta noſtra Città, degl' Editti, e Bandi in diverſi tempi publicati dal noſtro Segretario di Stato, dal Reverendiſſimo Cardinal Camerlengo, e dal noſtro Teſoriere Generale, e ſpecialmente di quelli publicati ſotto li 23. Agoſto 1664., 17. Luglio 1707., e 2. Aprile, 1727., di tutto, e ſingole pene in eſſi comminate, impoſte, & ingionte, de' premj promeſſi, degl'ordini, e regole reſpettivamente dati, e preſcritte, & ogn' altra coſa, quantoſivoglia neceſſaria ad eſprimerſi, di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della ooſtra Suprema Poteſtà, confermiamo, approviamo, e rinoviamo tutte le ſudette Conſtituzioni, Editti, e Bandi, e ſpecificamente tutte, ſi ſingole proibizioni in eſſi eſpreſſe, pene ingionte, e premj promeſſi, e ſalvo le ſeguenti dichiarazioni, reſtrizioni, & ampliazioni, vogliamo, che in tutto, e per tutto, & in tutte le loro parti debbano inviolabilmeute oſſervarſi, ed eſeguirſi da qualunque Perſona, anche Eccleſiaſtica, Secolare, e Regolare, di qualunque ſtato, grado, e condizione, compreſe anche le undici Congregazioni, l'Ordine Geroſolimitano, e qualunque altra, che per comprenderla ſi ricercaſſe ſpeciale, e individua menzione, ſotto le medeſime pene, non oſtante qualunque preteſo Privilegio, ed Eſenzione, anche riſultante da qoalunque Conſtituzione Apoſtolica noſtra, e de' oostri Predeceſſori, quali tutte in queſta parte, e per l'effetto ſudetto rivochiamo, annulliamo, & aboliamo, e vogliamo, che s'abbino per rivocate, annullate, & abolite,

Confirmantur Conſtitutiones quædam Summorum Pontificum, & Edicta in latrones publicarum viarum, & vectigalium fraudatores emanata.

§.3. E ſe bene oella ſudetta Bolla di Siſto V. dell' anno 1585., ne' Bandi generali della Congregazione della noſtra Conſulta *al Cap.* 33., e nell'Editto del Reverendiſſimo Cardinal Segretario di Stato venghi proibita la Coadunazione, e Conventicole di più Perſone armate, dichiarandoſi, che per Conventicola, e Coadunazione quella, quando ſaranno trovate inſieme più di ſei Perſone armate, e più di dieci ſenz'armi, e nel Bando altresì del Governo di queſta noſtra Città di Roma proibendoſi *al Cap.* 82. le medeſime Coadunaze, e Conventicole, ſi dichiari eſſer Conveoticola, quando ſaranno ritrovate più di quattro Perſone armate, e più di ſette ſenz'armi, tuttavia confermando, e rinuvando Noi con il preſeute noſtro Moto proprio per quanto faccia di biſogno le proibizioni, come ſopra fatte nella ſudetta Bolla del detto noſtro Predeceſſore Siſto V., e Bandi ſucceſſivamente ſopra di ciò emanati, come ſe qui il tenore di ciaſcun di eſſi foſſe ſtato di parola in parola regiſtrato, vogliamo, e dichiariamo, che quaodo la coadunazione di tali Perſone armate ſarà fatta a fine di far Contrabandi tanto di Sale, quanto di Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, o altra qualunque coſa ſoggetta al pagamento delle ſudette Gabelle, portando le Perſone caodunate ſeco qualche quantità di dette robbe di Contrabando, s'abbia ad intendere, e ſia tenuta per Conventicola quella, che comporrà il numero

Declaratio nonnullarum prædictarum Conſtitut., & Edictorum.

di

di ſole tre Perſone, al qoal oumero, nel caſo ſolo di detti Contrabandieri riducbiamo, e reſtringiamo tali Conventicole, e Coadonazioni, volendo, che le ſudette tre Perſone armate, & unite, come ſopra per il fine ſudetto s'intendano ſubito incorſe, e ſoggette a tutte le pene ingionte, ed eſpreſſe nella ſudetta Bolla, ed Editto del Reverendiſſimo Cardinal Segretario di Stato, benchè in eſſi, e nell'altri Bandi ſudetti ſia preſcritto diverſo, e maggior numero di Perſone; E vogliamo inoltre, che dette tre ſole Perſone armate portando ſeco qualche quantità di ciaſcuna di dette Robbe di contrabando ſiano riputate, e tenute, come Ribelli del noſto Stato, e che tanto gl'Eſecutori, e Miniſtri di Giuſtizia, quanto altre qualunque Perſone private, anche ſenza mandato di Giudice, poſſano arreſtarle, carcerarle, ed ucciderle imponemente ſecondo alla diſpoſizione di detta Bolla, Bando, ed Editto, e che ſe il Contrabandiere arreſtato, carcerato, overo ucciſo, foſſe anche Bandito di Vita, o di Galera, poſſano gl'Arreſtanti, Carceranti, o pure Ucciſori conſeguire, oltre la ſudetta nomina, anche l'altra, che gli ſi deve unitamente con la Taglia, a tenore dell'Editto contro i Banditi, e Facinoroſi.

Extenſiones earundem.

§.4. Proibendoſi eſpreſſamente nel ſudetto Moto proprio della felice memoria di Siſto V. dell'anno 1588. ſotto diverſe pene li Contrabandi del Sale, Noi per l'effetto ſudetto eſtendiamo la detta proibizione, anche alli Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, e di qualunque altra coſa ſoggetta alle Gabelle, e Dazj ſudetti, dichiarando, cbe ſotto le pene in eſſo impoſte per le fraudi della Gabella del Sale, s'intendano compreſe anche le Fraudi, e Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, & altre robbe ſodette, come ſe tutte foſſero ſpecialmente, ed eſpreſſamente compreſe, e ſpecificate in detto Moto proprio. Avendo la felice memoria d'Innocenzo XII. nell'accenoato ſuo Chirografo de' 19. Giugno 1700. conceſſo a Monſignor Teſoriere Generale pro tempore la facoltà di poter per invenire Fraudi, e Contrabandi perquirere non ſolo nei Molini, Caſe, Collegj, Conventi, ed altri Luoghi Immuni, ma ancora nelle Chieſe de' ſopradetti Eccleſiaſtici, ed Ordini Militari, anche de' Gieroſolimitani, ove da' Defraudatori, e Contrabandieri foſſero ſtate aſcoſe, trafugate, e cuſtodite robbe, per le quali ſi doveſſe pagare la Gabella alla noſtra Camera, e di far ivi tutti gl'atti, che aveſſe ſtimato oeceſſarj, ſenza licenza degl'Ordinarj, Protettori, e loro Giudici privativi, con l'intervento però, ed aſſiſtenza d'una Perſona Eccleſiaſtica da deputarſi da eſſo Mouſignor Teſoriere Generale, e di venire anche all'eſtrazione di dette robbe di Contrabando, con facoltà di poterſene ſervire per corpo di delitto nel Giudizio Criminale. Noi per eſtirpare in ogni modo queſti Contrabandieri sì pregiudiziali tanto alla noſtra Camera, e ſuoi Appaltatori, quanto alla publica quiete, ampliamo, ed eſtendiamo le ſudette facoltà, anche riſpetto alle Perſone de' Contrabandieri, e dichiariamo, che qoando queſti ſarraoo trovati ne' ſudetti Luoghi Immuni, e che ivi riteneſſero robbe di Contrabando, ſia lecito gl'Officiali, e Miniſtri di Giuſtizia, ed altre Perſone, anche private di poter liberamente, impunemente, con l'aſſiſtenza però di detta Perſona Eccleſiaſtica, da deputarſi da d. Monſignor Teſoriere Generale, arreſtare, ed eſtraere, da detti Luoghi Immuni oon ſolo le robbe di Contrabando, ſecondo la diſpoſizioue del ſudetto Chirografo, ma inſieme le Perſone delli ſteſſi Contrabandieri; Volendo, ed ordinando, che a queſti, ritenendo appreſſo di ſe in detti Luoghi Immuni robbe di Contrabando, e così abuſandoſi de' Luoghi Sagri, non vaglia, nè ſuffraghi alcun beneficio d'Immunità Eccleſiaſtica, non oſtante, che nel ſudetto Cbirografo ſia riſtretta tal facoltà alle ſole robbe di Contrabando, come ſopra.

§.5. Et affincbè queſte noſtre Ordinazioni, Proviſioni, e dichiarazioni abbino la dovuta, ed inviolabile oſſervanza, ed eſecuzione ſenza veruno oſtacolo, ed impedimento, incarichiamo in virtù di ſanta ubbidienza alli Reverendiſſimi Cardinali, anche Legati a latere, Arciveſcovi, Veſcovi, e loro Vicarj, che per l'effetto ſudetto debbano far publicare la preſente noſtra Ordinazioo nelle Chieſe Cattedrali, e Collegiate delle loro Dioceſi, acciò venga a ootizia di tutti, e ſpecialmente degl'Eccleſiaſtici, inculcandone a medeſimi la piena eſecuzione, ed oſſervanza, ed al medeſimo effetto, comandiamo, come ſopra, a tutti i Provinciali, Viſitatori, Guardiani, Priori, e Rettori de' Regolari di qualunque Ordine, compreſe anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gieroſolimitani, che debbano invigilare, affinchè da' loro Religioſi, e Miniſtri oon ſi comprino, vendano, o ritengano le ſudette robbe di contrabando, o in qualunque modo ſi preſti ajuto, e favore a detti Contrabandieri, ſotto pena della privazione della voce attiva, e paſſiva, & altre a noſtro arbitrio.

Præcipitur publicatio hu[jus] literarum.

§.6. Comandiamo in oltre in virtù di ſanta Ubbidienza, come ſopra a tutte, e ſingole Perſone a Noi mediatamente, & immediatamente ſoggette di qualunque ſtato, grado, condizione, e qualità, Veſcovi, Arciveſcovi, Patriarchi, Duchi, Prencipi, Marcbeſi, Cooti, e di qualſiſia altra Dignità, e Preeminenza, così Eccleſiaſtica, che Secolare, e Regolare, compreſe anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Geroſolimitani, e li Reverendiſſimi Cardinali di Santa Chieſa, ſiccome altresì a Gouernatori, Caſtellani, Capitani, & altri Officiali sì di Fortezze, e Torri, che di Galere, e Milizie di Soldati, che ſotto qualſivoglia preteſto, cauſa, o queſito colore io qualunque modo non ardiſcano, o preſumano, o alcun di loro ardiſca, o preſuma fabricare, ricevere, ritenere, comprare, vendere, donare, diſtribuire, o in qualſivoglia altro modo contrattare, nè reſpettivamente permettere, che nelle Città, Terre, Caſtelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri, ed altri Luoghi ad eſſi in qualunque modo ſoggetti ſi fabrichino, ricevano, ritengano, vendano, comprino, donioo, diſtribuiſcano, o in qualſiſia modo contrattino robbe di qualſiuoglia ſorte, ancorchè di minima quantità, e valore, ſoggette alle Gabelle, e Dazj ſpettanti, e dovuti alla noſtra Camera in pregiudizio delle ſde Dogane generali, e reſpettivamente degl'Appaltatori, volendo, che i Baroni, e Feudatarj predetti, Governatori, Luogotenenti, e qoalunque Officiale delle Città, Terre, e Luoghi ſudetti,

Statuuntur nonnulla ad hanc Vectigalium fraudem evitandam, & ad eorum fraudatores facilius comprehendendos, & puniendos.

detti, come anche i Caſtellani, Capitani, ed altri Officiali delle Fortezze, Torri, Galere, e Milizie di ſoldati non ardiſcano, nè preſumano in modo alcuno pretendere, ed allegare alcun privilegio, ed eſenzione, e con tal titolo contrattare alcuna annua riſpoſta, o ricognizione cogl'Appaltatori Camerali, ſotto pena in quanto ai Baroni, e Feudatarj della noſtra Indignazione, di ſcudi 500. d'oro, ed altre, anche più gravi a noſtro arbitrio, oltre le pene contenute nella predetta Coſtituzione, e Muto proprio di Siſto V. de' 17. Novembre 1588., da Noi, come ſopra confermato, ed ampliato, quale vogliamo, che s'abbia qui per inſerto, e repetito di parola in parola, ed inquanto agl'Appaltatori, parimente della noſtra Indignazione, ed altre a noſtro arbitrio, nè in verun modo impedire, che i Commiſſarj, Miniſtri, ed Officiali della noſtra Camera, e degl'Appaltatori, e Conduttori ſudetti, che *pro tempore* ſaranno deputati ſopra tali Fraudi, non poſſano liberamente *perquirere*; ed eſercitare il loro officio nelle loro Città, Terre, Caſtelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri di Soldati, Caſe di Perſone particolari, ed altri luoghi, ancorchè foſſero tali, che godeſſero l'Immunità Eccleſiaſtica, alla quale intendiamo di derogare in queſta parte, come abbiamo ſopra diſpoſto, e far'altre diligenze, che ſtimeremo neceſſarie, anche all'improviſo, ſenza notificarlo precedentemente agl'Officiali, e Miniſtri di Giuſtizia, purchè adempito il loro Officio, faccino a quelli coſtare delle loro facoltà; Anzi eſſendo li Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali ſubalterni delle Milizie, richieſti dagl'Officiali, e Miniſtri di Giuſtizia, tanto eſplicitamente col chiamarli, o farli chiamare in loro ajuto, quanto implicitamente con il ſuono, che d'ordine di quelli ſi farà, della Campana all'Armi, vogliamo, che li medeſimi debbano preſtare a detti Officiali, e Miniſtri di Giuſtizia ogni ajuto, favore e braccio, accorrendo ſubito con i loro Soldati armati, a preſtare l'effettivo ajuto, braccio, ed aſſiſtenza, alli ſudetti Miniſtri di Giuſtizia, che vorranno apprendere, arreſtare, o uccidere li Delinquenti ſudetti, ovvero a quelli levare, e togliere le robbe di contrabando, che ſeco portano, ſotto pena in caſo di contravenzione, non ſolo della perdita, e privazione irremiſſibile delle Cariche, ed altre reſpettivamente eſpreſſe nelle ſudette Coſtituzioni, Editti, e Bandi, ma anche della refezione di tutti i danni, che li detti Miniſtri di Giuſtizia, e noſtri Appaltatori Camerali pătiſſero, o aveſſero potuto patire dal non aver potuto ridurre in mano della Giuſtizia, tanto li Delinquenti ſudetti, che le dette Robbe di contrabando, intorno al valore delle quali, a fine di condannare al pagamento, e reintegrazione di eſſe li detti Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali ſubalterni di Milizie, a favore di detti Miniſtri di Giuſtizia, ed Appaltatori Camerali, baſterà, che coſti dal detto di due Teſtimonj, che averanno vedute le dette robbe di contrabando, e che daranno il loro giudizio, ſecondo la loro credulità, del valore di dette robbe, ovvero, che in queſta parte s'abbi a preſtar tutta la fede all'iſteſſi Eſecutori di Giuſtizia.

Committitur ſupra hac ſue

§.7. Ordiniamo pertanto al Reverendiſſimo Cardinal Cammerlengo, al noſtro Teſoriere Generale, a Reverendiſſimi Cardinali Legati, Vice Legati, Preſidenti, Governatori, Rettori, Luogotenenti, ed altri Giudici Ordinarj delle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, ed immediatamente a Noi ſoggetti, e particolarmente de'Luoghi marittimi, e de' Confini del noſtro Stato, ſiccome anche agl'Arciveſcovi, Veſcovi, e loro Vicarj, Giudici, ed Officiali, che debbano eſattamente invigilare per la piena, & inviolabile oſſervanza di quanto da Noi è ſtato come ſopra preſcritto, ed in caſo di Contravenzione procedere contro i Delinquenti, Traſgreſſori, e Inubbidienti all' eſecuzione delle pene ſudette, e ad altri rimedj, che di ragione ſtimeranno opportuni, eccettuate però le Perſone coſtituite in Dignità Eccleſiaſtica, e quelli, che ſono decorati di Titoli temporali, quali ſottoponiamo, e ſoggettiamo, e vogliamo, che reſtino ſottopoſti, e ſoggetti privativamente alla giuriſdizione del Reverendiſſimo Cardinale Camerlengo, e del noſtro Teſoriere Generale, alli quali riſerviamo anche la facoltà di prender altre proviſioni, e publicar novi Editti, e Bandi, per la pronta, ed eſatta eſecuzione di quanto da Noi è ſtato come ſopra ordinato, per eſſer così mente, e volontà noſtra eſpreſſa.

per re facultas Cardinali præcipue S.R.E. Camerario

Clauſulæ.

§.8. Volendo, e decretando, che alla preſente Cedola di noſtro Moto proprio, ammettendoſi, e regiſtrandoſi in Camera, e ne' ſuoi libri, ſecondo la Bolla di Pio IV. noſtro Predeceſſore *de Regiſtrandis*, non poſſa mai darſi, nè opporſi di ſurrezione, orezione, nè di alcun altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, nè che mai ſotto tali, o altri preteſti poſſa eſſer impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba ſempre giudicarſi, definirſi, e interpretarſi da qualunque Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni anche di Reverendiſſimi Cardinali, Legati a Latere, dalli predetti Reverendiſſimo Cardinal Camerlengo di S. Chieſa, e noſtro Teſoriere Generale, della piena Camera, e ſuoi Chierici, Preſidenti, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e Giuriſdizione di definire, e interpretare diverſamente; E dichiarando Noi ſin d'adeſſo preventivamente, nullo, irrito, e invalido tutto ciò, che da ciaſcuno di eſſi con qualſivoglia autorità, ſcientemente, o ignorantemente foſſe in qualunque tempo giudicato contro la forma, e diſpoſizione della preſente Cedola di noſtro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſſecuzione, e vigore con la ſemplice noſtra ſottoſcrizione, benchè non vi ſiano ſtati chiamati, ſentiti, nè citati quelli, che in qualunque modo vi aveſſero, o pretendeſſero avervi Intereſſe, ancorchè foſſero Perſone Eccleſiaſtiche, privilegiate, e privilegiatiſſime, che ricercaſſero ſpeciale, & individua menzione, non oſtanti tutte, e ſingole coſe premeſſe, e ſpecialmente qualunque Indulto, Privilegio, Eſenzione, e licenza contro le coſe predette da Noi, e dà noſtri Predeceſſori, dalla noſtra Camera in qualſivoglia tempo e per qualunque cauſa, e titolo a favore di qualſiſiano Perſone, tanto publiche, quanto private, Eccleſiaſtiche, Secolari, e Regolari in qualſivoglia modo conceſſe, confermate, approvate, ed innovate, la Regola della noſtra Can-

cel-

cellaria *de Jure quæſito non tollendo*, e qualſiſiano altre Coſtituzioni, e ordinazioni Apoſtoliche noſtre, e de' noſtri Prædeceſſori, benchè Conciſtoriali, e munite di qualſivoglia clauſole, e forme, anche Derogatorie delle Derogatorie; ed altre più efficaci, effrenate, ed inuſitate, e con Decreti irritanti, quali vogliamo, che qui s'abbino, come ſe di parola in parola foſsero regiſtrate, la Diſpoſizione de Concilj Generali, Provinciali, e Sinodali, le Reſoluzioni, e Decreti della noſtra Congregazione dell'Immunità Eccleſiaſtica, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti anche confermati da queſta S. Sede, Riforme, ſtili, uſi, conſuetudini anche immemorabili, delle quali ſe ne ricercaſse una ſpecial menzione, e ſpecificazione, e qualunque altra coſa, che faceſse, o poteſse fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole avendone il tenore qui per eſpreſso, e di parola in parola inſerto, e ſupplendo noi con la pienezza della noſtra poteſtà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque ſoſtanziale, e formale, che vi poteſse intervenire, per queſta volta ſola, e per la piena, e total'eſecuzione, ed effetto di quanto ſi eſprime nella preſente Cedola di noſtro Moto proprio, ampiamente, ed eſpreſsamente deroghiamo.

Fides habenda transumptis.

§.9. Decretando inoltre, che queſta noſtra Cedola affiſsa, e publicata nei Luoghi ſoliti di queſta noſtra Città lighi, ed aſtringa ognuno, come ſe foſse ſtata a tutti perſonalmente intimata, e che alli tranſunti impreſſi di eſsa, muniti col ſigillo del detto Reverendiſſimo Cardinal Camerlengo, o del predetto noſtro Monſignor Teſoriere Generale, e ſottoſcritti da uno de Segretarj della noſtra Camera, ſi preſti l'iſteſſa fede in giudizio, e fuori di eſso, come ſe foſſe eſibita, e preſentata l'iſteſſa Cedola originale.

Dato dal noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto di XVII. Settembre MDCCXXVIII.

CCXXXVIII.

Die 19. Sept. 1728. An. V.

Prohibetur Monialibus S. Radegundis Mediolanen Muſicos concentus figuratos in uſu habere.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expoſitio; & cauſæ hujus Conſtitutionis.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Julius Areſius Abbas Monaſterii Sancti Simpliciani Civitatis Mediolanen., ac Præſidens Congregationis Caſſinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod cum in antiquis Conſtitutionibus a Monachis dictæ Congregationis juſſu fel. rec. Leonis X. editis, & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum approbatione munitis, Muſica inſtrumenta, & Cantus, quem vocant figuratum, eis interdicantur, ut vix in Eccleſiis ejuſdem Congregationis organa permittantur; quod adeo ſancte, & conſtanter receptum eſt, ut eamdem prohibitionem, ſen interdictum in recentioribus Conſtitutionum Congregationis hujuſmodi editionibus repetere ſuperfluum fuerit; Moniales vero S. Radegundis Civitatis prædictæ, tametſi eximia cum laude, & ingenti Monaſticæ diſciplinæ commendatione, regulam ciuſdem Sancti Benedicti iuxta ritus, & conſuetudines prædictæ Congregationis ſub cura, & regimine pro tempore exiſtentis Abbatis primodicti Monaſterii profiteantur, nihilominus aliquæ ex illis neglecto Cantu Gregoriano, quem Monachi ejuſmodi Congregationis hereditario veluti Jure a Sancto Gregorio Magno, & aliis acceperunt, nonnullis ab hinc annis conſueverunt, & de præſenti etiam feſtis diebus, & præcipue ſolemnioribus, dum ſacra peraguntur, & Veſpertinæ horæ decantantur, Muſico concentu figurato uti, & præter organa, varii generis inſtrumenta ſecularem levitatem redolentia pulſare ſolent, & quia in cantu, & ſono addiſcendo, vel docendo integros fere dies impendunt, cæteras Moniales, quæ ſilentio, orationi, aliiſque regularibus operibus pie vacant, ſummopere diſtrahunt, & perturbant; Sed quod caput malorum eſt, Moniales illæ, qui artem Muſicam perfecte callent, non ſemel Magnatum, & nobilium perſonarum, quæ in dictam Civitatem ſe conferunt, Officioſis deprecationibus devictæ in locutoriis Muſica oblectamenta illis exhibere coguntur, fruſtra Superioribus reclamantibus, & contranitentibus, qui a piæ mem. Innocentio XI. & Clemente XI. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris reſcripta has cantilenas, & Symphonias ſub certis pœnis interdicentia impetrarunt.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, longa experientia compertum ſit, ejuſmodi remedia malum hoc ad breve dumtaxat tempus avertiſſe; ut autem idem abuſus radicitus evellatur, & hæc licentia, ex qua gravia ſcandala exoriri poſſe, ne dum timendum eſt, ſed etiam dolendum, coerceatur, dictus Julius Abbas, & Præſidens opportune in præmiſſis a Nobis provideri plurimum deſiderat. Nos pro commiſſo Nobis Cælitus Paſtorali munere, Monialium ſecundo dicti Monaſterii, quæ oblitæ domum Patris ſui, totas ſe Jeſu Chriſti Domini Noſtri earum Sponſi obſequiis devoverunt, quieti, peculiari ſtudio iugiter conſulere, ejuſdemque Julii Abbatis, & Præſidentis votis, hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, illumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus eius nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis Monaſterii S. Radegundis Monialibus nunc, & pro tempore exiſtentibus, & quibuſvis aliis Puellis in illo educationis cauſa de Sedis Apoſtolicæ licentia degentibus, ne de cætero quæquam ex dictis Monialibus, & Puellis nunc, & pro tempore exiſtentibus ſub quovis quæſito colore, ingenio, cauſa, ratione, & occaſione Muſicos concentus figuratos in uſu habere, & Muſicis inſtrumentis in Eccleſia, & Choro uti audeat, ſeu præſumat ſub pœna interdicti Eccleſiæ, in locutoriis vero, & Cratibus ſub excommunicationis latæ ſententiæ, a qua niſi a Nobis, & pro tempore

Prohibitio prædicta.

exi-

exiſtente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo conſtituta, abſolutionis beneficium obtinere poſſit, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis per contrafacientes eo ipſo abque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuo interdicimus, & prohibemus.

Deputatio executoris.

§.3. Præterea, ut præſentes Noſtræ literæ debitæ executioni mandentur, eidem Iulio Abbati, & Præſidenti harum ſerie committimus, & mandamus, ut præſentes literas, ſeu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplum in formam autenticam redactum, in ſecundo dicto Monaſterio, Sacriſtia, Choro, & locotoriis, in loco conſpicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi poſſit, conſtitui, & collocari curet.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos, & quas ſpectat, ſeu pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit ſecundo dicti Monaſterii, Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIX Septemb. MDCCXXVIII; Pontificatus Noſtri Anno V.

CCXXXIX.

Dat. 12. Sept. 1728. Anno 5.

Confirmatur Iudicium Epiſcopale Ticini habitum de Corpore Sancti Auguſtini.

Conſtitutio qua Controverſiam de Corpore S. Auguſtini judicio Epiſcopali dirimi hic Pontifex juſſit edita eſt 1728. Jan. 23. P. 4.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD ſummi Dei gloriam in Sanctis ejus amplificandam mirabile nuper factum eſt in oculis noſtris, dum exuviæ Sancti Auguſtini Hipponenſis Epiſcopi, & præſtantiſſimi Eccleſiæ Doctoris, quarum venerationem antiquus Dei, & Sanctorum hoſtis aliquandiu perturbare tentaverat, tandem omnium Chriſtifidelium cultui, priſtinæque honorificentiæ, univerſa Eccleſia plaudente, reſtitutæ fuerunt.

Corpus Sancti Auguſtini Hippone in Sardiniam, atque hinc Ticinum translatum multos poſt annos repertum eſt.

§.1. Probatiſſimis literarum monumentis conſtat, Vandalorum perſecutione in Africanam Eccleſiam excitata, ſanctiſſimos illarum partium Epiſcopos, & fidei catholicæ confeſſores, in Sardiniam exilio damnatos, Corpus eximii Doctoris ſub finem Sæculi V. ſecum in eandem inſulam tranſtuliſſe, ibique uſque ad initium Sæculi VIII. Chriſtiana, ideſt maxima, religione cuſtoditum. Tunc enim Saracenis, qui in Sardiniam irruerant, loca ſacra impie fœdantibus, Liutprandus Longobardorum Rex Sanctarum Auguſtini Reliquiarum pietate motus, per Legatos a ſe illuc tranſmiſſos, magno eas pretio redimendas, & Ticinum, quæ alias Papia dicitur, ſacra pompa transferendas curavit, ubi Confeſſione ædis Sancti Petri in Cœlo aureo, tunc primum ad hoc unum juſſu Regia extructa, Auguſtiniani Corporis theſaurus debito tanto Patri honore depoſitus fuit, populiſque devotionis cauſa uſque ad noſtram ætatem illuc undique confluentibus, in ejuſdem Confeſſionis crypta inter puteum, aqua ſalutari manantem, & altare inferius piiſſimo ſtudio ſervatus eſt. Tandem vero die 1. Octobris Anni Dominici MDCXCV. albus marmoreus ſarcophagus ſub mauſoleo lateritio ibidem loci detectus, inque eo Sanctiſſimæ Auguſtini exuviæ in Arca argentea clauſæ, repertæ fuerunt: quæ omnia coram plurimis teſtibus canonice comprobata, per Curiæ Epiſcopalis miniſtros, & actuarios, in proceſſus, & commentarios, publica auctoritate munitos, ſumma fide conſcriptos, tunc digeſta, perque totum quinquennium adverſus quorundam dubitationes non ſegniter agentibus Fratribus Eremitis Ordinis Sancti Auguſtini, qui in eadem Sancti Petri Baſilica æque ac Canonici Regulares Congregationis Lateranenſis, alternis menſibus divina officia perſolvunt, diſceptata fuerunt, donec unus & triginta ſacræ paginæ & decretorum Doctores pro iiſdem Auguſtini Reliquiis ſententiam ſuam, mira conſenſione firmatam, ſcripto ediderunt.

Summus Pontifex judiciū Epiſcopale de eodem Corpus peragi jubet.

§.2. Quum vero ad audientiam noſtram perveniſſet, ob non extinctas, & abolitas judicio Epiſcopali Ticinenſium Præſulum ejuſmodi dubitationes, venerandos tanti Doctoris cineres, quaſi incertos, ſine debito honore habitos, nos rei gravitate perculſi, literas noſtras ſub annulo Piſcatoris die 23. Januarii hujuſce anni ad Venerabilem Fratrem Epiſcopum Ticinenſem dedimus, ei ſerio injungentes, ut judicium de invento illic Sancti Auguſtini Corpore, ulteriori dilatione ſublata, ſecundum Deum, & veritatem, ceteris quæſtionibus de alio Corpore inveniendo remotis, ad finem perducere: illi præterea mandantes, ut cavillationibus eorum, qui deciſionem ac definitionem hujuſce cauſæ impedire tentaſſent, etiam per Eccleſiaſticas cenſuras occurrere deberet, utque illis, a quibus cauſa cognoſcenda eſſet, iiſdem adhibitis, ſi opus eſſet, remediis, ediceret, ne ullis officiis, commendationibus, aut partium ſtudiis obſequerentur; ſed ſolum Deum veritatis præ oculis haberent. Et ne in re tanta definienda novis procraſtinationibus locus eſſe poſſet, bi-

me-

Digitized by Google

meſtre tempus huic judicio conficiendo præfiximus. Has vero literas dilectus filius Fulgentius Bellellus Prior Generalis Fratrum Eremitarum totius ordinis Sancti Auguſtini, in Cœnobio juxta prædictam ædem Sancti Doctoris, alias Sancti Petri in Cœlo aureo, Ticini conſtitutus, ipſi Epiſcopo per dilectos Filios Joſephum de Gregoriis a Sancto Elpidio, & Aloyſium de Bellagente Ticinenſem, Fratres Eremitas ejuſdem Ordinis, tanquam ſpeciales Procuratores in hac cauſa a ſe deputatos, præſentari curavit.

Ad Canonicas Eccleſiæ regulas idem Judicium Epiſcopale peragitur.

§.3. Epiſcopus Ticinenſis acceptis literis noſtris, & juridice vocatis vocandis, qui olim pro identitate ſacri Corporis declaranda, nomine eorumdem Fratrum Eremitarum, in memorato Cœnobio degentium, vocati fuerant, inſpectiſque actis, in eadem cauſa a menſe Octobris Anni MDCXCV. uſque ad menſem Martium Anni MDCXCIX. confectis, una cum viſitationibus ipſius Corporis Sancti Auguſtini, Annis MDCXCV. MDCXCVI., & MDCXCVII. pariter actis, necnon juribus, documentis, teſtium depoſitionibus, aliiſque monumentis, & ſcripturis, tunc, & ſubſequentibus annis publica auctoritate exaratis; compluries etiam Theologis, Sacrorumque canonum interpretibus coram ſe congregatis, quos ex piis doctiſque viris ad præſcripta Sacroſancti Concilii Tridentini, in conſilium ſibi adhibendos delegerat, quibus pœnas, in iiſdem literis noſtris expreſſas, indixit, ſingula cauſæ momenta attente diſcuſſa, & mature conſiderata fuerunt. Tandem vero idem Epiſcopus die 25. Junii una cum iiſdem ſuis hac in cauſa conſiliariis, ab ſe delectis, coram Fratribus Eremitis Auguſtinianis, & Canonicis Regularibus Lateranenſibus ſacrum Corpus in Confeſſione repertum Anno MDCXCV. poſt recitatum ad aram maximam Hymnum *Veni creator Spiritus*, ex Confeſſione in capſa clauſum ad eandem aram per ſex Presbyteros inter accenſa fanalia reverenter perlatum exacte, & ſedulo viſitavit diebus XXV. & XXVI. Junii adhibitis tribus ex peritioribus Civitatis Anatomes profeſſoribus, jurejurando de veritate dicenda obſtrictis, qui ſingulas ſacri Corporis partes ſtudioſe recognoſcentes, *os brachii ſiniſtri* ab humero ad cubitum, atque aliud, quod *atlas* vocatur, deeſſe animadverterunt: quorum primum Ticini a felicis memoriæ deceſſore noſtro Benedicto Papa VIII. Beato Egelnotho Primati Cantuarienſi dono traditum fuerat; alterum vero in Dalmatia ſervatur in Theſauro Sacrarum Reliquiarum Metropolitanæ Eccleſiæ Rauſinæ. His peractis, ſacroque depoſito in priſtinum Confeſſionis locum eadem cæremonia reſtituto, idem Epiſcopus Ticinenſis ſolemnes ſupplicationes, aliaſque publicas, & aſſiduas preces, ad divinam opem pro recto judicio ſecundum Deum, & veritatem ferendo, impetrandam, indixit, quibus devote cum utroque Clero, & Populo Civitatis interfuit; viſiſque tandem omnibus videndis, & conſideratis conſiderandis, congregatiſque iterum coram ſe Sacræ Theologiæ Magiſtris, & Canonum profeſſoribus, quos, uti jam diximus, ad ſanctiones Concilii Tridentini antea in conſilium vocaverat, quinque decem, & ſeptem numero pro veritate atque identitate Reliquiarum Sancti Auguſtini unanimem ſententiam tuliſſe memorantur, ipſe coram dilectis filiis Priore Generali totius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, & Præpoſito Canonicorum Regularium Congregationis Lateranenſis, atque aliorum complurium, qui illuc, ſupremum hac de re Epiſcopale judicium audituri, convenerant, poſt Miſſæ Sacrificium de Spiritu Sancto celebratum, ſolum Deum veritatis præ oculis habens, hoc eodem Anno MDCCXXVIII. Indictione VI. Feria VI. die XVI. Menſis Junii hora tertiarum in Epiſcopio pro tribunali ſedens, hoc Decretum cum plena cauſæ cognitione pronunciavit.

Seſsione 25. ante cap.1.

Decretum Epiſcopi Ticinenſis de Corpore Sancti Auguſtini.

§.4. *Chriſti nomine repetito, per hanc noſtram definitivam ſententiam dicimus, pronunciamus, & delaramus, ſatis conſtare, Corpus inventum in confeſſione templi Sancti Petri in Cœlo aureo hujus Civitatis die prima Octobris Anni MDCXCV. & nuper per nos recognitum, ac ſigillo noſtro munitum, eſſe Corpus Sancti Auguſtini Eccleſiæ Doctoris, ideoque pro tali eſſe colendum, & publicæ fidelium venerationi exponendum.*

D. Franciſcus Epiſcopus Papienſis.

Summi Pontificis, & Eccleſiæ gaudia ob vindicatas Auguſtini reliquias.

§.5. Nuncio tam Sancti, tam gravis, & maturi judicii Epiſcopalis ad Nos perlato, præ gaudio exſiliit cor noſtrum, ſummaque lætitia perfuſi gratias Deo egimus, quod ſuam gloriam in Sancti Auguſtini exuviis canonice vindicatis augere voluerit, quem ob ſanctimoniam, atque intemeratam doctrinæ excellentiam, ut fulgentiſſimum Eccleſiæ lumen, Innocentius, Zoſimus, Bonifacius, Cæleſtinus, Gelaſius, Hormiſdas, aliique deceſſores noſtri Romani Pontifices magno ſemper in honore habuerunt, noſque ipſi, ut parentem æque ac magiſtrum veneramur, utpote cujus regulam, & doctrinam in noſtro Prædicatorum Ordine a primis adoleſcentiæ annis profeſſi ſumus, & favente Deo profitemur. Ut autem noſtrum juxta ac totius Eccleſiæ gaudium ubique diffunderetur, per literas noſtras Univerſis Chriſtifidelibus inſcriptas die 4. Auguſti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus, vere pœnitentibus, & confeſſis, qui aliquam ex Eccleſiis tam Fratrum, quam Sororum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, ubicumque exſiſtentem, die, per Ordinarios locorum deſignando, viſitaſſent, atque ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remiſſionem conceſſimus; dieque ſubſequenti alias literas dedimus ad Epiſcopum Ticinenſem, ipſius pietatem, & fidem laudantes, quod omnem dubitationis nebulam de veritate Corporis Sancti Auguſtini tam accurato examine diſſipare ſtuduiſſet; diſtricte interdicentes ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, ne quis auferre, aſportare aut diſtrahere quamlibet ſacratiſſimi ejus depoſiti particulam auderet. Subinde in die feſto ejuſdem Eccleſiæ Doctoris XXVIII. Auguſti ad ejuſdem Titulum, & Cœnobium Fratrum Eremitarum Nos ipſi accedentes, in illius honorem Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium ritu Pontificali celebravimus, adſiſtentibus Nobis Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis; & poſt peracta divina myſteria, in gratiarum actionem pro Sancto ejus Corpore locupletе, & canonice comprobato, Hymnum,

Te Deum, Chriſtianæ lætitiæ prænuncium ſolemni cæremonia præcinentes, in trinis perſonis unum Deum collaudavimus.

Judicium Epiſcopale de Corpore Sancti Auguſtini a Summo Pontifice confirmatur.

§.6. Ne vero ex Paſtoralis Officii debito erga Sanctarum Auguſtini Reliquiarum conſervationem, & venerationem a Nobis quidquam prætermittatur, quaſcumque dubitationes, controverſias, cauſas, & lites de Corpore Sancti Auguſtini quomodolibet exortas ſive introductas, illarumque jura, ſcripturas, & titulos omnes præſentibus pro plene expreſſis habentes, & quatenus opus ſit, ad Nos avocantes, prorſus extinguimus, & abolemus, & perpetuum ſilentium ſuper illis imponimus. Et ne unquam futuris temporibus de prædicto Epiſcopali judicio, ad ſanctiores Eccleſiæ regulas abſoluto, poſſit quomodolibet hæſitari, ad ſubmiſſas preces dilecti filii Felicis Leoni, totins ordinis eorumdem Fratrum Eremitarum Procuratoris Generalis, ejus libello ſupplici Nobis porrectas, piæ recordationis Anteceſſoris noſtri Martini PP. V. veſtigiis inbærentes, qui translationem Corporis Beatæ Monicæ, Venerabilis Auguſtini Matris, ex Civitate noſtra Oſtienſi ad hanc eamdem Eccleſiam domus Fratrum dicti Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini factam, ſuis Apoſtolicis literis, incipientibus, *Pia charitas*, adprobavit; Nos quoque judicium Epiſcopi Ticinenſis de veritate Corporis Sancti Doctoris, ut apud Chriſtifideles notius, & manifeſtius evadat, ac devotio erga Auguſtinum magis inflammetur, tenore præſentium ratum, & gratum habentes, ex certa ſcientia, atque etiam Motu proprio, Apoſtolica auctoritate undequaque adprobamus, & confirmamus, & perpetnis futuris temporibus firmum ſemper, & validum eſſe, & fore decernimus, non obſtantibus quibuſcumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Conſtitutionis, avocationis, extinctionis, abolitionis, ſilentii impoſitionis, Decreti adprobationis, confirmationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem boc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo, decimo Kalendas Octobres, Pontificatus Noſtri Anno quinto.

CCXL.

Dat. 23. Sept. 1728. An. 5.

Fratribus Ord. Prædicatorum jurisdictio quaſi Epiſcopalis, quam jampridem exercebant in Eccleſia Parochiali B. M., & Sanctorum XII. Apoſtolorum Terræ Balneariæ.

Hanc jurisdictionem dictis Fratribus primo fecit Greg. XIII. Conſt. ed. 1582. Nov. 13. P.11., confirmavit Sixtus V, Conſt. ed. 1588. Maii 7. P. 4

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ductum ex eo, quod Summus Pontifex lites inter Eccleſiaſticas perſonas extinguere ſoleat.

Contentiones, & lites inter quaſcumque religioſas Familias, præſertim vero inter noſtri Ordinis Fratrum Prædicatorum, aliaſque Eccleſiaſticas Perſonas, quæ quidem lites ſine graviſſimis incommodis, & impenſis, atque Divini cultus, animarumque ſalutis detrimento ferri nequaquam poſſunt, ad Nos pertinet extinguere, & prorſus eliminare, quemadmodum Pontificii muneris noſtri ratio ſuadet, ut jus ſuum ſuprema, quam in terris obtinemus auctoritate, unicuique tribuamus, inſuper & alia libenti animo peragentes, quæ ſalubriter expedire animadvertimus.

Parochialis Eccleſia prædicta a Cœleſtino III. Apoſtolicæ Sedi ſubjecta, poſtmodum tranſit in jus Canonicorum, Baſilicæ Lateranenſis qui eam Jacobo quondam Ruſo, loci Domino, vendiderunt.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, alias & poſtquam Parochialis Eccleſia Beatæ Mariæ, & Sanctorum XII. Apoſtolorum Terræ Balneariæ, nullius Diœceſis, Provinciæ Rheginenſis, quam olim felicis recordationis Cœleſtinus Papa III. Prædeceſſor noſter ſoli Romanæ Eccleſiæ ſubjacere decreverat, & ſub Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, Sediſque Apoſtolicæ protectione ſuſceperat, eamque & illius bona, pertinentias, dependentias, ac annexa quæcumque, dictamque Terram una cum eis ſubjectis locis ab omni jugo, poteſtate, injuria, & moleſtia quorumcumque hominum liberam omnino eſſe voluerat, atque ſtatuerat, pariterque decreverat; poſtremo una cum univerſis ejusdem parochialis Eccleſiæ bonis, grangiis, membris, annexis, juribus, actionibus, & pertinentiis quibuſcumque Capitulo, & Canonicis Eccleſiæ Sancti Joannis Lateranenſis, nuncupatæ de Urbe, conceſſa, ſive illorum menſæ Capitulari canonice unita, annexa, & incorporata extitiſſet, ipſique Capitulum, & Canonici poſtmodum intendentes ſuam, & dictæ menſæ capitularis conditionem efficere meliorem, omnia, & quæcumque bona prædicta ad dictam parochialem ſpectantia, & pertinentia quondam tunc in humanis agenti Jacobo Rufo dictæ Terræ, dum viveret, Domino in temporalibus pro eo, ejuſque Succeſſoribus, cauſamque ab eo babentibus, cum hoc ut dictus Jacobus, ejuſque ſucceſſores, cauſamque ab eo habentes præfati, centum viginti novem ducatos monetæ Neapolitanæ, ac nonaginta ſex tumulos frumenti ſingulis annis, necnon tertiam partem bonorum recuperandorum, ad eamdem Parochialem Eccleſiam etiam ſpectantium, & pertinentium, pro dictæ Parochialis Eccleſiæ, illiuſque Fabricæ, & Sacriſtiæ, necnon ejusdem parochialis Eccleſiæ Rectoris pro tempore exiſtentis manutentione, reſpective, congrua ſuſtentatione perſolvere, & tradere deberent, ac forſan ſub aliis pactis, & conditionibus tunc expreſſis, pro pretio viginti duorum millium ſcutorum monetæ Romanæ, ad effectum pretium hujuſmodi in tot bonis ſtabilibus in Territorio Urbis exiſtentibus, reinveſtiendi.

Gregorius XIII. eamdem Eccleſiã Parochialem adſignat Ordini Fratrum Prædicatorum.

§.2. Ac alias ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, ſub Sedis Apoſtolicæ beneplacito vendidiſſent; recolendæ memoriæ Gregorius Papa XIII. etiam Prædeceſſor noſter, qui venditionem hujuſmodi Apoſtolica Auctoritate confirmaverat, ſeu confirmari mandaverat, Ordinem Fratrum Prædicatorum propagare, Divinique cultus in ipſa Parochiali Eccleſia incremento conſulere volens, dictam Parochialem Eccleſiam, prævia unionis de illa, dictæ menſæ Capitulari, alias, ut præfertur, factæ, diſſolutione, & pro eo, quod tunc aſſereretur, ſeu prætenderetur, quod dicta Parochialis Eccleſia olim fuiſſet Monaſterium Monachorum Ciſterc ienſis Ordinis, ſeu quod apud illam Monachi

dicti

dicti Ordinis Ciſtercienſis olim habitaſſent,etiam prævia dicti Ordinis Ciſtercienſis, omoiſque illius dependentiæ, ac ſtatus, & eſsentiæ Regularium, ac nominis, denomiuationis, qualitatis, & formæ Monaſterii dicti Ordinis Ciſtercieuſis in dicta Parochiali Eccleſia, illiuſque ſitu, ſolo, ambitu, domibus, hortis, membris aoueris, connexis, juribus, & pertinentiis ſuis, ſuppreſſione, & eſtinctiooe, Ordini Fratrum Prædicatorum Apoſtolica Auctoritate coueeſſerit, & aſſignaverit ſeu univerit, & incorporaverit, & iu ejusdem Parochialis Eeclefiæ domo, ſeu domibus, hortis, membris, juribus, & pertinentiis hujuſmodi, eidem Parocbiali Eccleſiæ contiguis, vel adjacentibus, & circumſtautibus unam domum dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum ſub dicta invocatione, titulo, & denominatione B. M., & Sanctorum XII. Apoſtolorum pro perpetuis uſu, & habitatione uuius Prioris, & ſaltem aliorum quindecim Fratrum ejusdem Ordinis Fratrum Prædicatorum ſob certis modo, & forma tunc expreſſis erexerit, & inſtituerit, illiqne ſic erectæ, & inſtitutæ pro ejus Eccleſia dictam Parochialem Eecleſiam, cum illius domibus, membris, hortis, juribus, & pertinentiis, eidem Parochiali Eccleſiæ contiguis, vel adjacentibus, & circumſtantibus præfatis, demptis, tamen omnibus illis bonis, præfato Jacobo, ut præfertur, venditis, ſimiliter perpetuo couceſserit, & aſsignaverit, ac eidem Domui Fratrum Prædicatorum ſic erectæ & inſtitutæ, necnon d. Parochiali Eccleſiæ, vel illius Sacriſtiæ, aut Fabrieæ pro ejus dote, & manuteutione, ac Prioris, & Fratrum præfatorum ſubventione dictos centum viginti novem ducatos monetæ Neapolitanæ, ac nonaginta ſex tumulos grani, ſeu frumenti, neenon tertiam partem bonorum recuperandorum hujuſmodi, & alia bona mobilia, & immobilia ipſi Domui Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, erectæ, & inſtitutæ per quoſcumque pro tempore quomodolibet danda, ſeu relinquenda, cum hoc, ut dicti Prior, & Fratres in ipſa Domo pro tempore degentes dictæ Parochiali Eccleſiæ in Diviuis, alias deſervire, dictamque illius animarum curam exercere, ac Jura, oblationes, eleemosynas, & alia emolumenta Parochialia, & ex ſervitio, & euræ animarum exereitio huiuſmodi provenientia, cujusvis licentia deſuper minime requiſita, percipere, & habere deberent, & valerent; ipſique Prior, & Fratres hujuſmodi Magiſtro Generali vel Procuratori Generali ejuſdem Ordinis Fratrum Prædicatorum dumtaxat, non autem Provinciali ſeu Provincialibus, Prioribus, vel aliis Miniſtris ſeu Officialibus, niſi ab ipſo Magiſtro Generali vel Procuratore Generali, pro tempore deputatis viſitatoribus, ſubeſſent, etiam perpetuo applicaverit, & appropriaverit.

Fratres Prædicatores dictæ Eccleſiæ, juriſdictioné quaſi Epiſcopalem exercent, quæ a Summo Pontifice Siſto V. eis confirmatur.

§.3. Cum vero Prior, & Fratres dictæ domus, ut præfertur, erectæ, & inſtitutæ, tunc, & pro tempore exiſtentes, juriſdictionem quaſi Epiſcopalem io dicta Terra, eique ſubjectis locis, quemadmodum Capitulum, & Canoniei prædicti illam exercuerant, etiam exereere continuarent, ſeu continuare vellent, Clerus dictæ Terræ Priori dictæ Domus, ut præfertur, erectæ, & inſtitutæ, ſe non eſſe ſubjectum prætendens, ac illi obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas exhibere recuſans ad Sedem Apoſtolicam recurſum habuiſſet, cauſaque hujuſmodi per felicis etiam recordationis Xyſtum Papam V. etiam Prædeceſſorem noſtrum Congregationi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum exaninanda, & fine debito terminanda commiſſa exſtitiſſet, ac iterum propoſita ratione Capituli, & Canonicorum præfatorum, qui poſt emanatam ab eadem Congregatione ad favorem eorumdem Prioris, & Fratrum contra Clerum præfatum reſolutionem ad cauſam hujuſmodi, ex cauſis tunc expreſſis ad ſe pertinere, ipſoſque Priorem, & Fratres, ut mendicantes, harum rerum incapaces exiſtere prætendebant, ab eadem Congregatione idem, quod prius ad favorem Prioris, & Fratrum Prædicatorum præfatorum, ac contra Capitulum, & Canonicos præfatos, quod ipſi Priori, & Fratribus liceret hujuſmodi juriſdictionem exercere, bonaque poſſidere, & alia his ſimilia habere uti ex eorum privilegiis plene cooſtiterat, determinatum fuerit: Capitulo vero, & Caoonicis prædictis nedum acquieſcentibus, cum idem Xyſtus prædeceſſor univerſam rem ad inſtaotiam Capituli, & Canonicorum præfatorum bonæ memoriæ Antonio Sanctorum Joannis, Pauli Carafæ, & Seipioni Sancti Salvatoris in Lauro nuncupatis, reſpective Titulorum Presbyteris, dum viverent, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Lancellotto, reſpective nuncupatis, tunc in humanis agentibus, reaſſumendam, & cognoſcendam commiſiſſet, ipſique Antonius, & Scipio Cardinales Priorem, & Fratres præfatos ſuper præmiſſis indebite, & injuſte moleſtatos fuiſſe retuliſſet, idem Xyſtus Prædeceſſor univerſam cauſam hujuſmodi ad ſe avocaverit, litemque hujuſmodi penitus, & omnino extinxerit, necnon Capitulo, & Canonicis præfatis ac aliis quibuſcumque perſonis perpetuum ſilentium deſuper impoſuerit, itaut Capitulum, & Canonici præfati nullam prorſus juriſdictionem, nullamque auctoritatem, & poteſtatem ſive præeminentiam iu Eccleſiam, & Clerum dictæ Terræ inpoſterum haberent, ſeu habere deberent, neenon Clero dictæ Terræ, & quibuſvis aliis perſonis quacumque auctoritate, dignitate, & officio fungentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna contrafacientes eo ipſo incurrenda præceperit, quatenus omni, & quocumque prætextu remoto Priori dictæ domus pro tempore exiſtenti in ſpiritualibus obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas exhiberent, & exhibere procurarent, ſicut antea factum fuerat; necnon omnia, & ſingula privilegia, gratias, immunitates, favores, exemptiones, libertates, juriſdictiones, & præeminentias cum ſuis grangiis annexis, eatenus per Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos conceſſa ſeu approbata, & innovata approbaverit, & confirmaverit, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjecerit; neenon ipſis Prioribus, & Fratribus prædictis, ut illis omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus, juriſdictionibus, & præeminentiis, quibus antea Canonici Regulares Ordinis Sancti Auguſtini Congregationis Lateranenſis, quibus ipſa Parochialis Eccleſia primitus conceſſa fuerat, necnon deinde Monachi dicti Ordinis Ciſtercienſis, & po-

Digitized by Google

poſtea Capitulum & Canonici prædicti in eadem Parochiali Eccleſia, ac ſuis anneſis, uſi, & potiti fuerant æque principaliter, & pariformiter, ac ſine ulla prorſus differentia in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere valerent, nec eſſent adſtricti in dicta domo plures eſſe, quam duodecim propter dictæ domus tenuitatem, & inſufficientiam, nec ad id a quoquam cogi deberent, Apoſtolica authoritate, Motu proprio &c. indulſerit, ac alias, prout in ſingulis Cæleſtini, ac Gregorii, & Xyſti Prædeceſſorum hujuſmodi deſuper confectis literis plenius continetur.

Nihilominus a Clero dictæ Terræ tum circa competentiam d. Juriſdictionis, tum circa alia recurſus ad Sedem Apoſtolicam adverſus eos demo habitus eſt.

§.4. Cum autem, ſicut etiam accepimus, licet Prior pru tempore eſiſtens dictæ domus ab emanatis præſati Xyſti prædeceſſoris literis præfatis juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in prædicta Terra ad hæc uſque tempora pacifice, nemine contradicente, exercere continuavit, nuperrime tamen Clerus dictæ terræ denuo ad Sedem Apoſtolicam variis contra modernos Priorem, & Fratres dictæ domus, tam circa competentiam juriſdictionis hujuſmodi, modumque illam exercendi, ac ſubſiſtentiam nonuullarum ordinationum, a pro tempore eſiſtentibus Prioribus dictæ domus factarum, ac præeminentias, ac emolumentorum Parochialium participationem, & piorum montium adminiſtrationem, dictæ piæ parochialis Eccleſiæ ſervitium ac inceſſum ſub Cruce eorumdem Fratrum, & ſepulturam Clericorum, necnon conſuetum presbyterorum ſecularium ſpolium, quam circa conſuctudinem exigendi quamdam portionem piſcium, aliorumque comeſtibilium, in diebus feſtivis piſcatorom, & reſpective venditorum, excitatis prætenſionibus, recorſum habuerit; cauſa vero hujuſmodi iterum ad eamdem Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negociis, conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum delata, eaque ab eadem Congregatione, audito prius Venerabili Fratre Epiſcopo Miletenſi, intra cujus Diœceſis fines dicta Terra cum ſuo Territorio exiſtere prætendebatur, Dilecto Filio Noſtro S. R. E. Cardinali, Spinula nuncupato, videnda, & referenda commiſſa extiterit, concordatiſque coram eo viginti ſex circa præmiſſa dubiis, & ſignanter, primo videlicet, an conſtet de Territorio ſeparato, itaut Clerus, & Populus Balneariæ ſit ſubjectus Priori pro tempore Beati Dominici dictæ Terræ, eoque una cum aliis octo ex prædictis viginti ſex dubiis propoſito ſub die viceſima ſecunda menſis Auguſti anni proxime præteriti prodierit, reſponſum: *Dilata, & coadjuventur probationes, citatis Epiſcopis viciuioribus, & interim Prior concedat cum facultatibus Sacræ Congregationis licentiam concionandi, & audiendi confeſſiones; ſed ſe abſtineat a concedendis dimiſſoriis: & ad mentem, ac ad ſequentia dubia, Dilata*.

Ne Fratres prædicti Litium incommodis afficerentur, hæc edita eſt Conſtitutio.

§.5. Cumque, ſicut pariter accepimos, Prior, & Fratres prædicti, licet pro tuenda pluſquam centenaria poſſeſſione exercitii juriſdictionis hujuſmodi tum antiquis, tum modernis validiſſimis documentis muniti ſint, nihilominus hujuſmodi probationum coadjuvatio, litiſque proſequutio, citatis Epiſcopis viciniorıbus, graviſſimum illis afferret incommodum, atque diſpendium; Nos igitur paternæ ſolicitudinis ſtudio excitati, Prioris, & Fratrum prædictorum ulteriora incommoda, & diſpendia prohibere cupientes, liteſque hujoſmodi omnino ſubmoveri, ac prorſus evelli, illaſque futuris temporibus oumquam amplius ſuſcitari, Magiſtrum Generalem Ordinis Fratrum Prædicatorum hujuſmodi, & nunc, & pro tempore exiſtentes Priorem, & Fratres dictæ domus ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eoſque, & eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ac Cæleſtini, Gregorii, & Xyſti Prædeceſſorum præfatorum literarum præfatarum tenores etiam veriores, ac datas, præſentibus pro espreſſis habentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione noſtris; deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, uoiverſam cauſam hujuſmodi in prædicta Congregatione, ut præfertur, introductam, & adhuc pendentem indeciſam, ad Nos avocamus, litemque hujuſmodi penitus, & omnino extinguimus, ac Clero præfato, necnon Populo dictæ Terræ, aliiſque quibuſcumque perſonis perpetuum ſilentium deſuper imponimus;

Confirmatio omnium privilegiorum, & juriſdictionum, quæ ad prædictæ Parochialis Eccleſiæ Fratres Prædicatores ſpectant.

Necnon omnia, & ſingula privilegia, gratias, immonitates, favores, exemptiones, libertates, juriſdictiones, & præemioeotias eidem Parochiali Eccleſiæ, ejuſque grangiis anneꝛas, tam in inſula Siciliæ, quam in provincia Calabriæ, & per Cæleſtinum ac Gregorium, & Xyſtum præfatos, alioſque Romanos Prontifices Prædeceſſores noſtros hactenus conceſſa, & approbata, ac confirmata, ac etiam innovata, Apoſtolica auctoritate earumdem tenore præſentiom perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimos, necnon ut Prior, aliuſve Superior, necnon Fratres domus præfatæ, nunc, & pro tempore exiſtentes, illis omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus ac juriſdictionibus, & quoad Priorem, aliumve Superiorem præfatum dictæ Domus, etiam quaſi Epiſcopalis, & præeminentiis, quibus antea Canonici Regulares, ac deinde Monachi, & poſtea Capitulum, & Canonici præfati ante factam dictæ Parochialis Eccleſiæ Ordini Fratrum Prædicatorum hujuſmodi unionem præfatam, & poſtremo Prior dictæ Domus pro tempore exiſtens præfatus ante præfatas lites motas eatenus uſi, potiti, & gaviſi fuerunt, in poſterum pariformiter, & æque priucipaliter, ac ſine ulla prorſus differentia in omnibus, & per omnia, etiam quoad exercitium juriſdictionis ordinariæ, & quaſi Epiſcopalis, uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, ac etiam debeant, Apoſtolica auctoritate prædicta etiam perpetuo decernimus, & declaramus, atqoe indolgemus.

Balneariá cum toto agro, ſuis limitibus terminato, Sedi Apoſtolicæ ſubjicitur.

§.6. Et inſuper, quatenus opus ſit, & ut novis litibus atque diſcordiis, quæ in poſterum, ſatore zizaniarum, paciſque inimico procurante, ſuſcitari valerent, via penitus, & omnino præcludatur, dictam Terram Balneariæ, univerſumque illius Territoriom, quod, ut aſſeritur, a Diœceſis Miletenſi Orientem verſus in mon-

montibus via publica, ac Septentrionem verſus in conninibus opidorum, ſeu caſtrorum Palmarum, & Seminariæ, alveo fluminis, Grimoldi nuocupati, a dicta via publica ad mare decurrente, a Diœceſi vero Rheginenſi Meridiem verſus altero fluvio ruſtico, ſive torrente, aut rivo, a præfata via publica montium etiam ad mare deſluente, & Occidentem verſus Mari, reſpective, dividitur, & terminatur, ac loca, & villas, ſi quæ ſint in dicto Territorio, & intra dicta confinia exiſtentia, & ab eis dependentia, a præfatis, Mileteuſi, cujus potius, quam alius cujuſcumque, ſi Terra, illiuſque Territorio hujuſmodi, ad aliquam Diœceſim pertinerent, exiſterent, ut pariter aſſeritur, & a Rheginenſi aliiſque quibuſcumque Diœceſibus, nullo Epiſcopi Miletenſis, & Archiepiſcupi Rheginenſis, aliorumque quorumcumque Epiſcoporum aut Archiepiſcoporum ad hoc requiſito conſenſu, dicta auctoritate ſimiliter perpetuo ſeparamus, & diſmembramus, ac Terram illiuſque Territorium hujuſmodi ſic ſeparata, & diſmembrata, necnon prædictam Parochialem Eccleſiam, aliaſque Eccleſias, & Capellas, ſi quæ in Terra, illiuſque Territorio hujuſmodi nuoc extant, & in poſterum extiterint, illarumque rectores, & in eis beneficiatos, aliaſque perſonas inibi beneficia eccleſiaſtica obtineotes, Oratoria, Hoſpitalia, aliaque loca pia quæcumque, univerſumque Clerum, & Populum Terræ, illiuſque Territorii hujuſmodi per præſentes, ut prefertur, ſeparatorum, & diſmembratorum ab omni, & quacumque juriſdictione, ſuperioritate, correctione, viſitatione, regimine, & adminiſtratione, tam in ſpiritualibus, quam temporalibus prædictorum, Militenſis, & Rheginenſis, & aliorum quorumcumque Epiſcoporum viciniorum, ac ab exhibitione reverentiæ, & obedieotiæ, necnon ſolutione quorumcumque jurium eis exhibendorum, eadem Apoſtolica auctoritate etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac Nobis, & dictæ Sedi immediate pariter perpetuo, ſubjicimus, ac ſub noſtra, ac Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum protectione ſuſcipimus, ac in poſterum Terram præfatam, illiuſque Territorium, ut præfertur, ſeparatum, & diſmembratum, ac ſeparatam, & diſmembratam, hujuſmodi nullius Diœceſis Provinciæ Rheginenſis exiſtere, ac dici & cenſeri debere eadem Apoſtolica auctoritate deeernimus, & declaramus; Ac Terram præfatam, illiuſque Territorium, ut præfertur, ſeparatam, & diſmembratam, dictamque Parochialem, aliaſque quaſcumque Eccleſias, Capellas, Oratoria, Hoſpitalia, aliaque loca præfata io Terra, illiuſque Territorio per præſentes, ut præfertur, de novo ſeparatis, & diſmembratis præfatis, nunc Canouice erecta, & in poſterum etiam Canonice erigenda, illarumque Rectores, & ſingulos in eis reſpective, Beneficiatos nunc exiſtentes, & pro tempore exiituros, ac univerſum Clerum, & Populum præfatos, illorumque res, & bona quæcumque omnimodæ juriſdictioni, ſuperioritati, correctioni, viſitatiooi, curæ, regimini, & adminiſtrationi moderni, & pro tempore exiſtentis Prioris dictæ domus, qui ad formam conſtitutionum Ordinis Fratrum Prædicatorum hujuſmodi per dictæ Domus Fratres pro tempore exiſtentes Canooice eligi, & præfici, necnon ætate maturus, ac moribus ſpectabilis, prudentia quoque præditus, & in ſacris Canonibus, quantum fieri poteſt, verſatus, atque in regendo ſaltem aliquo ſuæ Provinciæ ioſigni Conventu infracti animi ſolertiæ dexteritatis, ac prudentiæ ſpecimen dederit, ac intra ordinem graduatus, vel ad minus ad gradus ſuſcipiendos approbatus, atque Magiſtro Generali, vel Procuratori Generali Ordinis Fratrum Prædicatorum hujuſmodi, dumtaxat ſubjectus eſſe, necnon a Magiſtro vel Procuratore Generalibus præfato tam poſtquam pro prima vice Canonice per Fratres præfatos electus fuerit, quam poſtquam ſui Prioratus biennium effluxerit, quoties hujuſmodi Prioratus prorogationem concedendam eſſe expediens viſum fuerit etiam, dumtaxat confirmari debeat.

Terra prædicta, ejuſque Eccleſia juriſdictioni Prioris dictæ Domus Fratrum Prædicatorum, pariter ſubjicitur.

§.7. Priore vero hujuſmodi deficieote, vel eo amoto Subprioris vel Præſidentis, aut Vicarii dictæ domus in ſpiritualibus, & temporalibus pleno jure ordinario, itaut eorum quilibet in præmiſſis caſibus Prior pro tempore exiſtens præfatus, utpote Territorium particulare, & per præſentes, ut præfertur, de novo ſeparatum, & diſmembratum hujuſmodi, vere habens io dicta Terra, aliiſque ſibi ſubjectis locis, juriſdictionem quaſi Epiſcopalem exercere, ac Synodum convocare, & in ea Examinatores, ſervata tamen Concilii Tridentini decretorum forma, deputare, atque concurſus pro Parochialibus Eccleſiis in præfata Terra, aliiſque ſibi, ut præfertur, ſubjectis locis præfatis exiſtentibus conferendis indicere, ac beneficia quæcumque Eccleſiaſtica in Eccleſiis dictæ Terræ, illiuſque Territorii per præſentes, ut præfertur, ſeparatorum, & diſmembratorum hujuſmodi erigere, & inſtituere, illaque ac etiam nunc exiſteotia, & quæ in poſterum quandocumque extiterint, juxta facultatem Archiepiſcopis, & aliis Ordinariis collatoribus de jure, uſu, vel conſuetudine competentem, ſalvis tameo, & illæſis ſemper remaneotibus omnibus, & quibuſcumque reſervationibus, & affectionibus Apoſtolicis etiam conferre, & in eis inſtituere, ac literas dimiſſoriales ſuis ſubditis ab aliquo catholico antiſtite, gratiam, & communionem Sedis Apoſtolicæ habente, clericali charactere inſigoiri, & ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus Ordines rite ſe promoveri facere cupientibus concedere, ac Sacramentum Confirmationis a vicinioribus Archiepiſcopis vel Epiſcopis ſibi magis beneviſis ſubditis adminiſtrari facere, ſacraque olea ab eo, quem maluerit ex dictis Archiepiſcopis vel Epiſcopis recipere, necnon primodictæ Parochialis Eccleſiæ illique inſervientium, ac aliarum Eccleſiarum, Capellarum, Oratoriorum, Hoſpitalium, aliorumque piorum locorum, & reſpective, in eis beneficia obtinentium, ac aliorum ſubditorum præfatorum ubicumque exiſtentium cauſas beneficiales, matrimoniales, ac civiles, & criminales, vel mixtas, ad forum Eccleſiaſticum ſpectantes, quotieſcumque, & ubicumque caſus evenerit, quia locorum Ordinarii ullam in ſubditos, alioſque prædictos, eorumque, reſpective, bonis, redditus, & proventus, juriſdictionem, ſuperioritatem, dominium, vel poteſtatem, etiam ratione cujuſcumque contractus, necnon cujuſvis generis delicti etiam turbatæ juriſdictionis, vel alterius etiam gravioris ſpeciei, & ſpecialem men-

De amota juriſdictione prædicti Prioris,

Digitized by Google

mentionem requirentis, vel alterius rei ubicumque locorum contractus initus, & delictum commiſſum fuerit, & res ipſa conſiſtat, exercere valeant, non obſtantibus omnibus, & quibuſcumque proceſſibus contra illos, vel illorum aliquem per quoſcumque locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios in ſpiritualibus generales, vel quoſvis alios ad id ab eiſdem locorum Ordinariis deputandos, etiam in caſu negligentiæ moderni, & pro tempore exiſtentis Prioris præfati, pro tempore factis; necnon quibuslibet etiam excommunicationis, vel ſuſpenſionis & aliis quibuſcumque ſententiis promulgatis, quas nullas, & invalidas, nulliuſque roboris vel momenti fore volumus; necnon quomodolibet ad præmiſſa omnia præfata, etiam in alterius, quam dicti Prioris pro tempore exiſtentis juriſdictionem quomodolibet per ſubditos, aliaſque perſonas hujuſmodi præſtito, ſeu etiam præſtando conſenſu, quem non valere decernimus, & declaramus, cognoſcere, decidere, & terminare abſque voto, & conſilio Aſſeſſoris, quatenus Prior pro tempore exiſtens præfatus in jure Canonico verſatus exiſtat; ſin minus cum conſilio, & voto, prout de jure Aſſeſſoris in aliqua approbata Univerſitate Studii Generalis Doctorali laurea inſigniti, vel ſaltem in jure Canonico licentiati; in iis tamen cauſis, in quibus de fiſci, vel partium intereſſe agitur, libere, & licite poſſit, & valeat eadem Apoſtolica auctoritate etiam perpetuo ſubjicimus, & ſupponimus.

Conceduntur quædam alia inſignium perfectæ juriſdictionis Ordinariæ.

§.8. Et inſuper Priori pro tempore exiſtenti præfato, ut quæcumque literæ Apoſtolicæ, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam juſtitiam concernentes, & præſertim ſuper diſpenſationibus matrimonialibus, & in forma *ſignificavit*, quæ a nobis, ac Apoſtolica Sede pro perſonis ejusdem Prioris pro tempore exiſtentis, juriſdictioni ſubjectis, poſthac conceduntur, & ad Partes tranſmittentur, eidem moderno pro tempore exiſtenti Priori, tamquam Loci Ordinario, non autem Archiepiſcopis, vel Epiſcopis vicinioribus dirigantur, & committantur; dictuſque Prior pro tempore exiſtens literas præfatas aperire, & exequi, necnon in cauſis, & negociis, quæ hujuſmodi literæ concernent procedere, eidemque Priori pro tempore exiſtenti, ut in literas Pœnitentiariæ noſtræ Apoſtolicæ, eidem Priori pro tempore exiſtenti pro illarum exequutione directas, & ad ſupplicationem Perſonarum Prioris pro tempore exiſtentis præfati juriſdictioni ſubjectarum expeditas, etiam aperire, illaſque etiam exequi in omnibus, & per omnia libere, & licite valeat, ac debeat, ut alii quicumque locorum Ordinarii in ſuis Civitatibus, & Diœceſibus procedere poſſunt, & debent, perpetuo pariter concedimus, & indulgemus.

Clerus ſecularis eidem Priori ſubjectus.

§.9. Et ut Divinus cultus in dicta parochiali Eccleſia decentius, honorificentiuſque procedat, Priori pro tempore exiſtenti præfato, ut Presbyteros, & Clericos Sæculares ſibi, ratione juriſdictionis præfatæ ſubditos, ad ea perſonalia ſervitia, quæ cum veſte talari, & ſuperpelliceo, dictæ Eccleſiæ, tanquam parochiali, & quaſi Cathedrali hactenus præſtare conſueverunt, & quæ de jure præſtare tenentur, pariformiter impoſterum præſtanda cogere, & pro celebratione Miſſarum ſolemnium, ſive cantandarum in feſtivitatibus, Diaconum, & Subdiaconum ex eodem Clero aſſumere, necnon Diaconos, & Subdiaconos, alioſque Clericos ad ſuos reſpective, ordines in dicta Parochiali Eccleſia exercendos, injunctaque eis de jure munera adimplenda, etiam cogere, & compellere; presbyteris vero, & Clericis præfatis, ut in Choro dictæ Parochialis Eccleſiæ iisdem modo, & forma, quæ hactenus obſervata fuerunt, ſedere, ac in Proceſſionibus ſub una, eademque Cruce cum Fratribus præfatis incedere, iiſdemque Prioribus, & Clericis, qui in Veſperis feſtivitatum Veſperas, & in majori hebdomada Divina Officia, horaſque Canonicas una cum Fratribus præfatis, juxta eorumdem Fratrum ritum in dicta Parochiali Eccleſia, illiuſque Choro pſallentes recitaverint, ut pro illis horis, quas, ut præfertur, recitaverint, non obſtante ritus hujuſmodi diverſitate, proprio oneri abſque nova Divini Officii juxta proprium Ritum recitatione, ſatisfacere; necnon Priori pro tempore exiſtenti præfato, ut defunctorum Clericorum ſpolium ſuper Cotta, Breviario, & Birreto conſiſtens juxta conſuetudinem in pluribus Diœceſibus illarum partium vigentem, exigere. Et attento, quod, ut ſimiliter accepimus, Prior, & Fratres pro tempore exiſtentes, præfati in poſſeſſione, ſeu quaſi quandam portionem, ſeu decimas piſcium, qui a quibuscumque perſonis in maritima d. Terræ Balneariæ piſcantur, necnon fructuum, & aliarum rerum commeſtibilium, quæ in dicta Terra, etiam in diebus feſtivis venduntur, exigendi, & percipiendi reperiuntur, Priori, & Fratribus pro tempore exiſtentibus præfatis, ut eamdem portionem, ſeu decimas piſcium piſcatorum, & rerum vendendarum hujuſmodi impoſterum etiam exigere, & percipere, ac piſcantes, & vendentes, hujuſmodi portionem, ſeu decimas hujuſmodi Priori, & Fratribus pro tempore exiſtentibus præfatis dumtaxat, & non aliis, vel aliis tradere, & omnino reſpondere. Contradictores vero, & inobedientes, aut rebelles corrigere, mulctare, & etiam ſub Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, aliiſque condignis pœnis compeſcere libere, & licite, reſpective poſſint, & valeant, ac etiam reſpective debeant, & teneantur, ac obligati exiſtant, auctoritate prædicta, etiam perpetuo, reſpective concedimus, & indulgemus.

§.10. Præſentes quoque, ac omnia, & ſingula præmiſſa ullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu, etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas eadem præmiſſa facta fuerint coram Locorum Ordinariis, etiam tanquam Sedis præfatæ delegatis examinatæ, verificatæ, & ab eis approbatæ, ac intereſſe forſan habentes ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, nec deſuper ſuum conſenſum præſtiterint, ſeu ex quavis alia cauſa, vel quocumque prætextu, quæſito colore, vel ingenio notari, impugnari, invalidari, retractari, ad viam, & terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam vocari, aut adverſus illos, & illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari minime poſſe; nec ſub ullis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi; ſed ſemper ab illis excipi. Et quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo an-

Hæc Conſtitutio perpetuum robur obtineat.

tea

tea quomodolibet erant, ſtatum reſtituta, repoſita, & plenarie reintegrata, ac de novo etiam ſua quacumque poſteriori data per Magiſtrum, ſeu Procuratorem Generales, aut pro tempore exiſtentem Priorem præfatos, quodcumque eligendo conceſſas, ac ſemper perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, eiſdem Miniſtro ac Procuratori Generalibus, necnon Priori nunc, & pro tempore exiſtenti ſuffragari debere, nec eos deſuper a quoquam quavis auctoritate fungente, vel dignitate fulgente, etiam ſub quovis prætextu, quæſito colore, vel ingenio, cauſaque, & occaſione, inquietari, moleſtari, perturbari, aut impediri, ullatenus unquam poſſe. Sicque, & non alias per quoſcumque judices Ordinarios vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, necnon ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere: & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Hujus Conſtitutionis defenſores a Summo Pontifice deputati

§. 11. Quocirca pro tempore exiſtenti Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali, dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum Protectori, ac Dilectis, filiis Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, ac noſtro, & Sedis Apoſtolicæ Nuncio in Regno Neapolitano commoranti, nunc, & pro tempore exiſtentibus, motu ſimili per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum per ſe, vel alium ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Miniſtri ſeu Procuratoris Generalium, aut pro tempore exiſtentis Prioris præfatorum, aut alicujus eorum, requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, eiſque, & eorum cuilibet in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus inviolabiliter obſervari, eoſque, & eorum quemlibet illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſervataque forma Concilii Tridentini, ſententias, cenſuras, & pœnas hujuſmodi incurriſſe declarando ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſæcularis auxilio.

Derogatoriæ.

§. 12. Non obſtantibus noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem vel Diœceſim, niſi in certis expreſſis caſibus, & in illis ultra unam dietam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium avocetur; ſed ne Judices a Sede præfata deputati contra quoſcumque procedere, ſeu alii vel aliis vices ſuas committere præſumant, ac in generali Lateranenſi Concilio edita de duabus diætis; dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur; & quibuſvis aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis Fratrum Predicatorum hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac quibuſvis privilegiis, & indultis, ac literis Apoſtolicis eidem ordini, ac Ordinariis locorum, & quibuſvis eccleſiaſticis, & locis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam conſiſtorialiter, & motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac alias quomodolibet, etiam per Nos pluries conceſſis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe hac vice dumtaxat, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum eſſe volumus, ceteriſque contrariis quibuſcumque; aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides habenda tranſumptis

§. 13. Volumus autem, ut ipſarum præſentium exemplaribus etiam impreſſis, alicujus in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ perſonæ ſigillo, & notarii manu obſignatis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent originaliter exhibitæ vel oſtenſæ.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abolitionis, avocationis, extinctionis, ſilentii, impoſitionis, approbationis, confirmationis, roboris adjectionis, ſeparationis, diſmembrationis, exemptionis, liberationis, ſubjectionis, ſuppoſitionis, conceſſionis, Indulti, Decreti, & derogationis, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo viceſimo octavo, idibus Septembris, Anno Quinto.

CCXLI.

Dat. 14 Sept. 1728. An. V.

Conceditur Juriſdictio, & diverſæ facultates Præfecto Palatii Apoſtolici pro tempore exiſtenti.

Alia hujus Conſt. ed. 1724. Aug. 17. P. 1. Reſtituta fuit Cardinali Vicario Urbis juriſdictio cumulativa in omnibus cauſis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Conſtitutio Innocentii XII. quæ incipit *Romanus Pontifex* XV. Kal. Oct. ſuppreſſit tribunalia particularia ex Privilegiis Romanorum Pontificum conſtituta, eaque ad jus commune reduxit.

Inde obortæ controverſiæ de juriſdictione Sac. Palat. Apoſt. Præfecti non obſtantibus Canonum Legumque diſpoſitione, Gentium moribus, & longæva ipſis Romanis Pontificibus annuentibus conſuetudine.

§.1. Cum occaſione Conſtitutionis fel. rec. Innocentii PP. XII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Romanus Pontifex* XV. Kalendas Octobris MDCXCII. editæ, per quam idem Innocentius Prædeceſſor particularia Tribunalia, & ſpeciales Judices vigore privilegiorum a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus ſuis diverſis temporibus conceſſorum in Curia Romana eatenus conſtituta, & conſtitutos ſuppreſſit, abolevit, & abrogavit, privilegiaque ejuſmodi ad viam, & terminos juris reduxit; Variæ identidem obortæ fuit lites, & controverſiæ ſuper juriſdictione Præfecti Palatii Apoſtolici, quæ per eamdem Conſtitutionem non ſecus, ac aliorum particularium Judicum ex privilegio, ita ſublata fuiſſe contendebatur, ut nec quævis Sacrorum Canonum, Legumque Civilium diſpoſitio, nec omnium fere gentium mores, & conſenſus, neque quantumvis longæva, ac ſcientibus, & prudentibus Prædeceſſoribus prædictis antea ſervata conſuetudo, ac ejuſdem juriſdictionis exercitium ipſi Præfecto Palatii Apoſtolici quicquam de cætero adverſus memoratam Conſtitutionem ſuffragari poſſent; contra vero crebræ ad Nos querimoniæ delatæ fuiſſent, a recto ordine, & ratione plane alienum eſſe, cauſas intereſſe ejuſdem Palatii Præfecto agitari, Familiareſque noſtros ad quælibet Almæ Urbis Tribunalia non ſine obſequii, quod Nobis, & Palatio prædicto impendunt, detrimento diſtrahi.

Crebræ de hoc querimoniæ ad SS. Dominum delatæ, indeque incommoda & damna frequentia.

Adeo, aliaque tollenda per has literas in forma Brevis ſequentes conceduntur facultates Præfecto Sac. Pal. Apoſt.

§.2. Hinc eſt, quod Nos ejuſmodi lites, & controverſias, quæ promptam juſtitiæ adminiſtrationem impediunt, aliaque multiplicia incommoda, ac turbas adferunt, dirimere, ſimulque omnem de cætero dubitandi in præmiſſis occaſionem penitus tollere cupientes; atque non minùs ad Romani Pontificis pro tempore exiſtentis decus, & dignitatem, quam ad ipſius Palatii Apoſtolici providum regimen, & utilitatem, ac dictorum familiarium commoditatem, noſtræ dirigentes conſiderationis intuitum, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium ad id a Nobis ſpecialiter deputatorum, qui rem ipſam, mature, ac diu diſcuſſerunt, conſilio, Venerabili Fratri Camillo Patriarchæ Conſtantinopolitano Moderno, ac pro tempore exiſtenti ejuſdem Palatii Apoſtolici Præfecto (firma in reliquis remanente enarrata Innocentii Prædeceſſoris Conſtitutione) in quibuſvis cauſis intereſſe ipſius Palatii Apoſtolici quomodolibet concernentibus civilibus, criminalibus, & mixtis, omnimodam, & privativam, ac quoad delinquentes in Palatio Apoſtolico, ubi Romani Pontifices pro tempore reſident, ſeu eorum reſidentiæ deputato, vel deputando, & delicta inibi perpetrata; prout quoque quoad delicta etiam extra Palatium hujuſmodi ubicumque inter noſtros, & ejuſdem Pontificis familiares commiſſa, plenariam, & privativam itidem; in delictis autem, quæ extra dictum Palatium inter Familiarem, & non Familiarem admiſſa fuerint, ſi Reus fuerit Familiaris, ſimiliter privativam, ſin minus, cumulativam cum aliis Judicibus cæteroquin competentibus; quod verò ad Cauſas civilés attinet, ubi dumtaxat Familiaris ſit reus, & executive tantum procedatur, privativam quoque Juriſdictionem cum omnibus, & ſingulis facultatibus neceſſariis, & opportunis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus: Et ſi agatur actione reali adverſus Familiarem ejuſmodi, tunc eidem Præfecto Palatii ſola competat facultas concedendi licentiam exequendi Sententias, Mandata, vel Decreta, vulgo *Exequatur*, quæ abſque reaſſumptione cognitionis meritorum Cauſæ præſtetur, quod & cum Artificibus, aliiſque Patentibus ejuſdem Palatii Apoſtolici munitis ex veteri more, & æqua honeſtate ſervatur. Declarantes, quod nomine Familiarium non veniant niſi in Albo, ſeu Tabella dicti Palatii, & ut vulgo dicitur *Rollo* deſcripti, quodque memorata Juriſdictio in omnibus caſibus præmiſſis conceſſa ſit, & eſſe, ac competere intelligatur, ſive Delinquentes, & Familiares, aut aliæ perſonæ hujuſmodi Eccleſiaſticæ, ac etiam in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, ſive Sæculares fuerint.

Privative Civiliter, & Criminaliter procedendi in Cauſis intereſſe ejuſdem Palatii tangentibus.

Privative quoad delinquentes in eodem Palatio.

Privative in delictis extra idem Palatium commiſſis inter familiares.

Item privative in delictis inter Familiarem, & non Familiarem, ſi Familiaris reus ſit, alias cumulative.

Privative procedendi in Cauſis Civilibus Familiarium, ubi executive agatur.

In actionibus vero realibus contra Familiares ad exequutionem non procedatur, niſi de licentia ejuſdem Præfecti prout, & quoad Artifices, & Patentatos obſervatur.

Qui ad effectum præſentium pro Familiaribus habendi ſunt.

§.3. Porro eidem Camillo Patriarchæ, ac pro tempore exiſtenti Palatii Apoſtolici Præfecto, ut muneris hujuſmodi, ac præmiſſorum ratione, & occaſione, in negociis, & Cauſis criminalibus quibuſcumque, quoties opus fuerit, ſe immiſcere, & in eis conſilium, mandata, & juſſiones tam verbo, quam in ſcriptis dare, ac debitæ executioni demandare, ſeu demandari facere, etiamſi ſanguinis effuſio, membrorumque mutilatio, ſeu etiam mors inde ſequatur, libere, & licite, ac abſque alicujus pœnæ, vel Cenſuræ Eccleſiaſticæ incurſu poſſit, & valeat, dummodo tamen a ſententia in Cauſa ſanguinis per ſeipſum ferenda omnino abſtineat, Auctoritate, & tenore præfatis facultatem concedimus, & impertimur.

Præſervatur Præfectus Sacri Palatii Apoſtolici ab irregularitate.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis legitima, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet quantumvis magno, ac formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliuòve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu proprio conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordina-

Adimitur facultas has literas quomodolibet impugnandi.

dinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ipſius S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecos ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.5. Noo obſtantibus quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, & quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, præfata Inocentii Prædeceſſoris, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon quibuſvis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetodinibus; privilegiis qooque, Indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum teooribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, acalias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importaotes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annolo Piſcatoris die XXIV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri Anno V.

CCXLII.

Dat. 25. Septemb. 1728. Anno 5.

Declarantur nulla quædam acta per Ordines Regni Poloniæ emanata adverſus Nuociaturæ Apoſtolicæ io eo Regno libertatem, & Pontificum auctoritatem.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Feb. 14. P. 2. declarata fuerunt nulla geſta per ſæcularem poteſtatem in Ducem Sabaudiæ adverſus Monaſterium S. Bernardi Ord. Canonic. Reg. S. Auguſtini, & Conſt. ed. 1729. Decem. 19. P. 6. declarantur nulla edicta ſæcularium contra extenſionem Officii S. Gregorii VII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Apoſtolicæ dignitatis faſtigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam conſtituti, noſtra, & hojus Saoctæ Sedis Iura, Eccleſiaſticamque libertatem ex commiſſi. Nobis cælitus Paſtoralis Officii debito ſartatecta tueri, & ſi ea pravis quorumcumque auſibus violata eſſe novimus, ab ejuſmodi violationibus aſſerere, & vindicare tenemur, ſicot omnibus maturæ conſiderationis trutina perpeoſis, æquitati, & Juſtitiæ conſentaoeum eſſe in Domiuo arbitramur.

Ab Ordinibus Regni Poloniæ in Comitiis Grodnenſibus novella quædam Lex, ſeu Conſtitutio lata fuit adverſus Nunciaturæ Apoſtolicæ in eodem regno tribunal, & Eccleſiaſticam libertatem.

§.1. Alias ſiquidem per Nos accepto, quod Ordines Regoi Poloniæ in eorum diæta, ſive Comitiis Groduenſibus menſe Octobri 1726. habitis quamdam novellam legem, ſeu Conſtitutionem, oon mious adverſus bo. me. Vinceotii, dum viveret, Archiepiſcopi Trapezuntin. Noſtri & Apoſtolicæ Sedis apod Chariſſimum io Chriſto filium Noſtrum Auguſtum Poloniæ Regem Illuſtrem tunc temporis Nuncii perſonam, ac dignitatem, & Nuociaturæ Apoſtolicæ in eodem Regno Tribunal, quam adverſus Eccleſiaſticam libertatem, noſtramque, & dictæ Sedis auctoritatem, & Juriſdictionem tolerant, atque promulgaveraot, ac ſubinde, oempe die 26. Menſis Novembris immediate ſubſeqoentis quioque articulos, quos gradus executionis dictæ oovellæ legis, ſeu Conſtitotionis vocant, ediderant, quibus ioter alia

Necnon quinque articuli pro dictæ legis executione editi.

ſub Carcerum, executionis militaris, aliiſque atrocibus pœuis, & multis etiam pecuniariis diſtricte iohibebatur omnibus, & ſingulis Cauſidicis, & Advocatis, ne de cætero coram eodem Vincentio Archiepiſcopo, & Nuncio, ac in Nunciaturæ præfatæ Tribunali Cauſas, & lites, ut moris erat, defendere, & actitare, aut ab eis aliqua gratiæ, vel juſtitiæ remedia, negociorumve expeditiones obtiuere auderent. Parochi autem, & Vicarii, ac Superiores Monaſteriorum, & Conventuum Cenſuras Eccleſiaſticas, quæ a dicta Nonciatura Apoſtolica emanarent, in ſuis reſpective Eccleſiis publicare ſub pœna ſequeſtri bonorum, quæ poſſidebant, prohibebantur, ac ioſuper ut in Domibus prope Nunciaturam prædictaio Milites ſtatuereotur, qui nedum Cauſidicos, & Procuratores hujuſmodi, ſed etiam alios quoſcumqoe ad eamdem Nunciaturam recurrere volentes, inde arcereot, & amandarent, expedire decernebatur, aliaque io maximum Eccleſiaſticæ, & Pontificiæ poteſtatis contemptum, & iojuriam præſcribebantur, perinde acſi inclytæ nationi Poloniæ ob cultum, pietatis, & conſtantem in Romaoos Pontifices, & hanc Sanctam Sedem devotionem per omnes ætates ſummopere commendatæ, ignotæ fuiſſent graviſſimæ per Sacros Canones irrogatæ pœuæ, ac cenſuræ in eos, que Arcam Dei ſic attingere, ſacraque Eccleſiæ Jura conterere non exhorrent.

Qua ſuper re à Pontifice tum ad Epiſcopos, & proceres Regni Poloniæ tranſmiſſæ ſunt literæ.

§.2. Nos præmiſſa omnia in amaritudine cordis Noſtri ſerio conſideraotes, tom paternis Noſtris literis, quas ad memoratom Auguſtum Regem, necnon Veoerabiles Fratres Archiepiſcopos, & Epiſcopos, & Proceres Regni Poloniæ conſcripſimus, tum aliis adhibitis mediis argoimus, obſecravimus, increpavimus, inſtantes opportune, & importune in omni patientia, ut enarrati exceſſus debita actorum reſciſſione, congruaque tantorum gravaminum reparatione ſarcirentur: Charitati interea Noſtræ diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admirantur, ita eam, a qua tam longe

Digitized by Google

aberraverant juſtitiæ viam, tandem redirent; quæ dum præſtolabamur, non ſine novo animi noſtri mœrore ad novellæ legis ſeu Conſtitutionis, ac quinque articulorum hujuſmodi executionem per intimationem, atque denunciationem, tum Cancellario dictæ Nunciaturæ, ne aliquem actum juriſdictionis ab ea dependentis exerceret, tum Cauſidicis, & Advocatis præfatis, ne inibi ad Cauſas, ac negocia procuranda comparerent, factam, proceſſum fuiſſe ex Epiſtolis ejuſdem Vincentii Archiepiſcopi, & Nuncii cognovimus, licetque ſubinde, poſtquam videlicet literæ noſtræ prædictæ in Regnum Poloniæ pervenerant, inhibitio Cancellario, Cauſidicis, & Advocatis hujuſmodi, ſicut præmittitur, denunciata relaxata fuerit, non tamen ad novellæ legis, ſeu Conſtitutionis cum quinque articulis prædictis, uti par erat, futurumque ſperabamus, abolitionem deventum eſt.

Necnon extraordinarius Nuncius adlegatus.

§.3. Quamobrem paterna noſtra officia, & monita interponere denuo non defuimus, ac demum Venerabilem Fratrem Camillum Archiepiſcopum Iconien. ad eumdem Auguſtum Regem, Polonamque Rempublicam Noſtrum, & dictæ Sedis Nuncium extraordinarium adlegavimus, et ſpecialiter injungendo, ut omni ſtudio, ac animi contentione novellam legem, ſeu Conſtitutionem prædictam antiquari & abrogari, hancque a Nobis moleſtiam, & a nomine Polono labem depellere curaret.

Verum fruſtra.

Cum autem, ſicut nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus conſiliis, qui ad tutelam, & amplificationem ſæcularis poteſtatis pertinere arbitrantur Eccleſiaſticam authoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re, charitate ſuadente, hucuſque peregimus, dictuſque Camillus Archiepiſcopus, & Nuncius juſſu Noſtro ſedulo præſtitit parandæ optatæ quieti adeo non profuerunt, ut iis penitus neglectis perpetuam, ac perintolerabilem injuriam actorum reſciſſio hactenus teneri nequiverit.

Declaratio nullitatis novellæ Legis prædictæ, ſeu Conſtitutionis; necnon quinque articulorum pro illius exequutione editorũ.

§ 4. Hinc eſt quod Nos ne in tam aperta Apoſtolicæ authoritatis, atque Eccleſiaſticæ Immunitatis oppugnatione torpeſcere videamur, tametſi notorii, & explorati Juris ſit, ea omnia, quæ in præjudicium Sedis Apoſtolicæ; ac Eccleſiæ, earumque Jurium quovis modo attentantur, nullius prorſus roboris eſſe, & momenti, quinimo felic. record. Urbanus Papa, VIII. Prædeceſſor noſter dictæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Eccleſiarum, ac Perſonarum Eccleſiaſticarum Jura quæcumque a præjudicialibus hujuſmodi per quandam ſuam Conſtitutionem die 5. Junii 1641. editam ampliſſime præſervaverit; Nunc tamen Eccleſiæ, & ipſius Sedis Apoſtolicæ jurium indemnitati peramplius providere volentes, ac omnium, & ſingulorum, quæ in præmiſſis, ſeu eorum occaſione quovis modo decreta, juſſa, ordinata, acta, & geſta fuerunt, ſeriem, cauſas, & circumſtantias, etiam aggravantes, ac perſonarum quarumcumque in eiſdem præmiſſis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exacte ſpecificatis habentes: Motu proprio, ac certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, novellam legem, ſive Conſtitutionem, & quinque Articulos gradus executionis nuncupatos, ac quæcumque in eis contenta, necnon alia quælibet in præmiſſis, ſeu eorum occaſione in dictis Comitiis Grodunenſibus in præjudicium libertatis, immunitatis, & Juriſdictionis Eccleſiaſticæ, atque auctoritatis Apoſtolicæ reſpective quovis modo emanata, edita, acta, geſta, & perpetrata cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injuſta, damnata, reprobata, inania, & a non habente poteſtatem damnabiliter attentata, & de facto præſumpta, nullius plane roboris, & momenti, vel efficaciæ eſſe, & ab initio fuiſſe ac perpetuo fore, neminemque ad illorum obſervantiam teneri, imo nec ea a quopiam obſervari poſſe, vel potuiſſe, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, aut poſſidendi, ſeu quaſi poſſidendi vel præſcribendi cauſam acquiſitam, vel acquiſitum fuiſſe, vel eſſe, aut quandocumque acquiri, vel competere poſſe, neque illa ullum ſtatum facere, vel feciſſe, ſed perinde ac ſi nunquam emanaſſent, facta fuiſſent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præſentium declaramus; & nihilo minus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit, illa omnia, & ſingula motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie damnamus, reprobamus, revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, juribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuis ſemper haberi volumus, & mandamus.

Declaratur itidem cenſuras a ſacris Canonibus inflictas incurriſſe eos, qui prædictis omnibus operam ſuam præſtiterunt.

§.5. Ad hæc omnes, & ſingulos cujuſcumque ſtatus gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis Eccleſiaſticæ, & ſæcularis fuerint, qui novellæ legi, ſeu Conſtitutioni, ac quinque articulis hujuſmodi ſubſcripſerunt, ſive illorum executionem, publicationem, intimationem, ac denunciationem mandarunt, & ordinarunt, illoſve executi ſunt, publicarunt, intimarunt, & denunciarunt, vel in eis conſilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præſtiterunt, cenſuras omnes Eccleſiaſticas a Sacris Canonibus generalium Conciliorum Decretis, ac Apoſtolicis Conſtitutionibus, contra ſimilia perpetrantes latas, & inflictas, Archiepiſcopos vero, & Epiſcopos in præmiſſis quomodolibet culpabiles ſuſpenſionis a Divinis, exercitio Pontificalium, eorumque juriſdictionis, & Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ pœnas eo ipſo incurriſſe, nec eos a cenſuris, & pœnis hujuſmodi poſt debitam, & condignam Eccleſiæ realiter, & cum effectu præſtitam ſatisfactionem a quoquam, niſi a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in eaſdem Cenſuras, & pœnas eo ipſo quo convaluerint) abſolvi, & liberari poſſe, aut valere harum ſerie ſtatuimus, ac itidem declaramus.

§.6.De-

Digitized by Google

Clauſulæ peculiares.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmiſſis, ſive eorum aliquo Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, Ordinis, præminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſsione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque propter quas præſentes emanarint ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſsimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe: ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios; & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & ejuſdem Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; & irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac uſibus, & ſtilis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſcumque perſonis etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſſima mentione dignis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque; & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu ad quarumcumque perſonarum etiam Imperiali, Regali, aliaque qualibet mundana, vel Eccleſiaſtica dignitate fulgentium inſtantiam, vel earum contemplationem, ſeu alias quomodolibet in genere, vel in ſpecie etiam conſiſtorialiter in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem porſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CCXLIII.

Declarantur quædam allata Dubia ſuper Conſtitutione = *Pretioſus* = ad favorem Fratrum Prædicatorum jampridem editam.

Dat. 25. Sept. 1728. A. 5.

Laudata Conſtitutio edita fuit 1727. *Maji* 26. *P.* 3. *Hac de re vide etiam aliam hujus Conſtitutionem editam* 1728. *Decemb.* 10. *P.* 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

BEATISSIME PATER.

MAgiſter, ac Procurator Generales Ordinis Prædicatorum, provoluti pedibus S.V. humillime eidem exponunt, exorta hactenus fuiſſe plura Dubia circa intelligentiam Conſtitutionis = *Pretioſus* = ſuper quibus maxime Ordo ipſe vexatur. Quoniam vero Divinæ placet Providentiæ, ad Eccleſiæ, ejuſdemq; Ordinis firmamentum, Beatitudinem Veſtram in vivis, juxta fervida Oratorum, ac Ordinis vota, conſervare, eapropter ſupplices exorant, quatenus dignetur Sanctitas Veſtra ore proprio Apoſtolicam circa eadem Dubia mentem aperire. Dubia vero ſelectiora, ac graviora hæc ſunt.

Supplex libellus Magiſtri, & Procuratoris Generalis Ordinis, Sanctiſſimo porrectus pro declaratione dubiorum.

§.1. Primo. An ſtantibus omnimoda ſubjectione, ac dependentia a Superioribus, aut Delegatis Ordinis, præſcripta a S. Veſtra Confratribus, aut Congregatis quarumcumque Societatum, pro tempore in Eccleſiis, Oratoriis, aut Clauſtris Ordinis prædicti, erectarum, vel etiam convenientium pro opere pio, aut devotione aliqua exercenda: necnon omnimoda pertinentia ad Eccleſias, & Conventus Ordinis ipſius, bonorum quorumcumque prædictarum, So-

Dubia prædicta.
Dubium I. de omnimoda ſubjectione Confraternitatum in Eccleſiis Ordinis erectarum Superioribus ejuſdem Ordinis.

Societatum t harum Confratres, ſive Congregati, etiam illi, qui alias peculiare Oratorium, ac Societatem aliam ab Ordine independentes habeant, in eligendis, removendis, mutandis Officialibus, in Proceſſionibus, cuſtodia, uſu, adminiſtratione quarumlibet rerum, atque in omnibus, & ſingulis aliis, quæ quomodocumque pertineant ad Societates ipſas, fundatas, vel quatenus convenientes, ut ſupra, ad Eccleſias, Oratoria, aut Clauſtra, prædictam ſubjectionem, & dependentiam, ſub pœnis in Conſtitutione taxatis, habere = Mobilia vero, & ſignanter Sacræ Imagines, & ſupellectilia, eorumque, ſicut, & cujuslibet Altaris, Oratorii, Sacrarii, ac Eccleſiæ, claves, penes Fratres reſidere: hiſque Confratres, & Congregati prædicti, tamquam veri, & ſimplices bonorum Ordinis Miniſtri, & Adminiſtratores, in majus Dei ſervitium a Fratribus ipſis aſſumpti, & data ſaltem occaſione, amovibiles, *privative* quoad Ordinarios quoſcumque locorum, rationem adminiſtrationis cujuſcumque generis bonorum, toties quoties requiſiti fuerint, reddere: necnon *privative* quoque quoad Ordinarios prædictos, Superiores tamquam vere propria, ac pleno jure, non ad Confraternitates quaſvis Laicorum, ſed ad Ordinem pertinentia, non ſolum Oratoria, aut Eccleſias, quæ ante Ordinis ingreſſum ad Societates illas ſpectabant, ac Ordini poſtmodum per unionem perpetuo acceſſerunt, ſed etiam Oratoria, Capellas, Altaria Societatum quarumvis, in Eccleſia Parochiali Ordinis perpetuo unita, vel unienda, erectarum, necnon Societatum SSm̃i Nominis Ieſu, Roſarii, aliarumque ad Ordinem ſpectantium, uſibus quandocumque estra Eccleſias, aut Clauſtra Ordinis deſtinata, vel deſtinanda, quamvis ipſarum Societatum aut Confratrum expenſis fabricata vel fabricanda: eorumque ſupellectilia, & ornamenta quæcumque, in omnibus, & per omnia ad inſtar bonorum, ſupellectilium, ac ornamentorum Societatum per ſolos Fratres ipſos dumtaxat in omnibus, & per omnia, adminiſtratarum, ſive aliis pleno jure, & dominio ad Ordinem ipſum pertinentium, viſitare, tanquam vere diſpoſitioni Concilii Tridentini *ſeſſ.* 22. *cap.* 8., & 9., pluribuſque Congregationum Epiſcoporum, & Regularium, ac Concilii, Decretis, non ſubjecta, debeant, ac teneantur?

Dub. II. De omnimoda exemtione eorundem Fratrum a juriſdictione Ordinariorum, & Parochorum.

§.2. Secundo. An ſpectata immediata ſolt Summo Pontifici, ac Romanæ Eccleſiæ, Ordinis, ac omnium, & ſingulorum ad ipſum ſpectantium, Subjectione, cum ampliſſima exemptione prædictorum omnium a juriſdictione cujuſcumque alterius, a Sanctitate Veſtra in confirmatione, ac innovatione Conſtitutionum Prædeceſſorum ſuorum validiſſime firmata, & ſi opus ſit, reſtituta, Ordinarii quicumque locorum, Capellas, Oratoria, aut Altaria quæcumque, etiam in Grangiis Ordinis erecta, aut in Eccleſiis Parochialibus Ordini perpetuo unitis vel uniendis, ſaltem cum clauſula = *Salvis Juribus Epiſcopalibus* =, præter Altare Parochiæ, ac cætera, animarum curam, & adminiſtrationem Sacramentorum, ad tramites Concilii Tridentini *ſeſſ.* 25. *cap.* 11. ſpectantia, alia Altaria, aut Eccleſias ipſas, aut ornamenta, ſupellectilia, & mobilia Altaris, cui ſit adnexum Beneficium aliquod Seculare, a Fratribus prædictis poſita, poſita vero a Beneficiato, non aſſiſtente Superiore locali Ordinis, viſitare = Prælati vero inferiores, Parochi, Capitula, aliive Clerici Seculares in Eccleſiis, Oratoriis, Clauſtris, Capellis quibuſcumque Ordinis, hucuſque dictis, Officium Parochiale exercere: conciones, aut ſermones habere: Sacramenta adminiſtrare, vel infirmis miniſtranda accipere; Cadavera ſepelire, vel, non determinata cum Fratribus congrua delationis hora, portare: Miſſas cantare, vel, libere non annuentibus Fratribus ipſis, celebrare: Exequias quaslibet, excluſis Fratribus, vel iiſdem, admiſſis, ſolemnes cum thurificatione, aut aſperſione aquæ benedictæ, aut aliter, quam a Sanctitate Veſtra permiſſum eſt in ſæpedicta Conſtitutione = §.74., ſive non libere, ultra unum dumtaxat Parochum, a Defuncto ante mortem, vel poſt mortem ab hæredibus, electi, aut vocati; ac aliam quamcumque functionem peragere poſſint, & valeant?

Dub. III. De approbatione Fratrum ad Confeſſiones ſecularium audiendas.

§.3. Tertio. An circa approbationem Fratrum, prævio examine, & ad Confeſſiones Secularium audiendas Epiſcopi teneantur juxta ſancita a ſan. mem. Clemente X. in Bulla = *Superna* = Fratres *generaliter repertos idoneos generaliter quoque, & ſine limitatione temporum, locorum, aut perſonarum* approbare: ac ſaltem Fratres graduatos, ſive ætate maturos in primo examine ſimpliciter, ac generaliter eodem modo approbare, vel reprobare, quod alias a Congregatione Concilii decretum univerſaliter refertur; Subindeque non obſtante alias conſueta in Patentibus Literis, ad eas pro arbitrio Epiſcoporum renovandas, temporis præfixione, ſemel ſic apprubatos, niſi gravis ſuperveniat cauſa, confeſſiones ipſas ſpectan., a Confeſſionibus ſuſcipiendis arceri, aut ſuſpendi non poſſint?

Dubium IV. Num firma remanere debeant, quæ eiſdem Fratribus conceſſa ſunt pro habendis concionibus.

§.4. Quarto. An, ut firma, & illibata permaneant quæ poſt Tridentini *ſeſſ.* 5. *cap.* 2., Sanctum Pium V., & Clementem X., Prædicatoribus Ordinis Sanctitas Veſtra conceſſa voluit, Fratres pro habendis Concionibus Quadrageſimalibus, aut Annualibus, in Eccleſiis, aut Oratoriis ejuſdem ipſorum Ordinis, ſolummodo, & quidem ad terminos Conſtitutionis prædictæ laudati Clementis X., Benedictionem ab Epiſcopo petere, Licentiam vero, ac Literas Patentes, necnon pro ſingularibits concionibus moralibus, ſive panegyricis, atque pro prumovendis Societatibus ſupradictis, Benedictionem a ſolo eorum Superiore dumtaxat petere, & obtinerc teneantur; Hæcque etiam locum habere debeant ex Bulla = *Pretioſus* = ubi iidem Fratres in Eccleſiis, aut Oratoriis prædictis ſoli in Quadrageſima, vel per annum Conciones habere ſolent, ac conſueverunt, ac etiamſi electionem, nominationem, aut etiam eleemoſynam a Communitate quacumque extranea, atque inſuper intra prædicta tempora Conciones, aut Sermones ſingulares in Eccleſiis, quæ non ſunt ipſius Ordinis, ex devotione Cleri, vel Populi, conſuetudine, aut etiam conventione aliqua, ſint habituri? Quum obſtet Decretum Congregationis Concilii in una *Theanen.*, poſt emanatam Conſtitutionem ipſam = *Pretioſus* = latum 19. *Junii* 1728.

Dub. V. Circa Ordinariā juriſdictionē in Moniales ſibi ſubjectas.

§.5. Quinto. Circa Ordinariam Juriſdictionem in Moniales ſibi ſubjectas, quam reſtitutam voluit S.V. Ordini ſuo ad terminos Trident., & Conſtitutionum S. Pii, An ad Epiſcopum pertineat, ultra explorationem voluntatis puellæ

juxta

juxta idem Concilium *ſeſſ.25. cap.17.*, dare facultatem ad congregandum Capitulum pro veſtitione, aut profeſſione, ſive ad dandum habitum, aut emittendam profeſſionem, aut exigere atteſtationem de peractis exercitiis ſpiritualibus: diſponere etiam *privative* quoad Superiores Ordinis de dote ipſius poſt emiſſam profeſſionem; *privative* quoque, aut *cumulative* cum ipſis, dare licentiam pro extraneorum acceſſu ad colloquendum Monialibus, aut ſubſcribere licentias pro ingreſſu Monaſteriorum in caſibus neceſſitatis, non obſtante contraria ejuſdem Tridentini diſpoſitione juxta declarationem Sancti Pii V. in Conſtitutione = *Etſi Mendicantium* = a Sanctitate Veſtra confirmatam: In Viſitatione quoque, ac ingreſſu Clauſuræ, Epiſcopo toties quoties opus erit, facultate ab ipſo Tridentino, ac S. Sede delegata, competentibus, aliud quodcumque præter Clauſuram ipſam materialem, aut non aſſociante Superiore, viſitare, ac etiam ingrediendo cum Pluviali, & Stola contra Decretum Congregationis Concilii in una *Florentina 29. Junii 1684.* aut cum præparatione, non Strati, ſed Sedis cum Baldachino in alterutra, aut in utraque Eccleſia, aut receptus a Monialibus proceſſionalier, ſive cum Cruce erecta, aut cum Cantico *Benedictus*, aut ab ipſis accipiendo Crucem deoſculandam, contra Decreta prædictæ Congregationis = *ad Dubia Viſitationis Clauſuræ 19. Januarii 1686.*?

Dub. VI. De Perſonis utriuſque Sexus Tertii Ordinis S. Dominici.

§.6. Sexto. Quantum ad perſonas utriuſque ſexus Tertii Ordinis Sancti Dominici, an ſpectatis omnibus, quæ Sanctitas Veſtra mandare dignata eſt, illæ, quæ, non habent requiſita omnia in Conſtitutione = *Pretioſus* = præſcripta, ſed abſque Voto in Domibus propriis degunt, nec habitum Ordinis patentes, ſed vel abſconditum, vel in ſigno, aut parte aliqua ejuſdem, deferunt, ſolis tantummodo Indulgentiis, & gratiis ſpiritualibus, Tertio Ordini ibidem conceſſis, &, ſi ſint Clerici in Sacris Ordinibus conſtituti, etiam facultate recitandi Officium, ac reſpective celebrandi Miſſam, ſub ritu tamen Romano, de SS., ac BB. Ordinis Prædicatorum, juxta Indulta huic Ordini a S. Sede facta, vel facienda, dummodo tamen in iis, quæ proprium Inſtitutum ſpectant, Magiſtro Ordinis in eadem Conſtitutione præſcriptum obedientiam, ac reverentiam ſervent: Perſonæ vero ſeorſim in Domibus privatis cum voto, habitu, & Regula ejuſdem Tertii Ordinis viventes, etiam proanno Probationis, non minus, ac quæ collegialiter vivunt, omnibus, & ſingulis in prædicta Conſtitutione, & ſignanter circa Sacramentorum receptionem, & earum Cadaverum poſt mortem Sepulturam, necnon pleniſſimam exemptionem a Juriſdictione cujuſcumque Ordinarii, conceſſis, frui, gaudere, & potiri poſſint, & debeant? Poſſint nihilominus Superiores Ordinis, ad tollendas innumeras lites, abſque ullo præjudicio propriæ Juriſdictionis proceſſu cujuſcumque longiſſimi, etiam centum, & biſcentum annorum, temporis, ubi non adſit legitima conſuetudo in contrarium, ante, vel poſt editam Conſtitutionem ipſam = *Pretioſus* = introducta, ac ubi Parochus citra omnem controverſiam, & difficultatem acquieſcat, & non aliter, permittere, quatenus Parochus ipſe hiſce prædictis Tertiariis mortaliter, aut habitualiter infirmis, Sacram Euchariſtiam in mortis articulo, Paſchate, & in aliis ſolemnitatibus, ac etiam, urgente peculiari aliquo rationabili motivo, Extremam Unctionem, miniſtrare, earumque Cadavera, cum obierint, uſque ad fores Eccleſiarum Ordinis excluſive aſſociare, tumque titulo congruæ Eleemoſynæ, non vero cujuſcumque Parochialis Quartæ, aut cujuſcumque alterius Canonicæ portionis ſibi debitæ, juxta Taxam inter Ordinarium, & Superiorem Loci, per modum regulæ perpetuo retinendæ, firmandam, illud, quod ab iiſdem conveniens judicatum fuerit, recipere libere, ac licite poſſit, ac valeat?

Dub. VII. De Declarationibus ſuper iis dubiis a Sanctiſſimo edendis.

§.7. Septimo. An Declarationes, quas vivæ vocis Oraculo ſuper iis Dubiis edere dignabitur S. V., cenſeri debeant, tanquam literaliter ſcriptæ, inſertæ, & expreſſe in prædicta Conſtitutione = *Pretioſus* = etiam cum avocatione, & extinctione litium deſuper pendentium; facultate ſublata cuicumque Tribunali, etiam S.R.E. Cardinalibus, aliter judicandi, declarandi, & definiendi: Decreto irritante: commiſſione executionis: mandato de habenda Fide exemplaribus etiam impreſſis: cum aliis omnibus in eadem Conſtitutione contentis: & ſignanter cum clauſulis præſervativis, ac derogativis quibuſcumque obſtantibus, itaut non ſolum ibidem recenſitis, ſed etiam cenſeri debeat, ac ſit, derogatum, omnibus, & ſingulis individuis etiam conventionibus, etiam in limine fundationis, etiam cum juramento factis, Provincialibus quoque, & Synodalibus Decretis, Tribunalium quorumcumque ſententiis, ac Congregationis S.R.E. Cardinalium Reſponſionibus, Deciſionibus, Decretis, Reſcriptis, Reſolutionibus, & prædictis quidem, etiam ſi ſemel, vel pluries, etiam in forma ſpecifica, & ſpecialiter a S. Sede approbatis, vel confirmatis, ſive etiam clauſulis, & formulis undequaque extraordinariis conceptis, approbatis, vel confirmatis, ac etiam quavis ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, mentione dignis, itaut eodem pacto pro inſertis haberi debeant?

EX AUDIENTIA SANCTISSIMI.

Die 28. Septembris 1728.

Declarationes prædictæ.

§.8. Facta per me relatione Sanctitas Sua, benigne declarando dubia, ut in adjunctis precibus excitata, *ad Primum: Tertium: Quartum: Sextum, & Septimum*, reſpondit *in omnibus Affirmative*.

Ad ſecundum, vero, *& Quintum*, *Negative in omnibus*. Per id tamen Sanctitas Sua Epiſcopis, qui *privative*, vel *cumulative* Licentias pro acceſſu, vel ingreſſu in Monaſteria ſubjecta Ordinis, dare, vel ſubſcribere alias conſueverunt, non intelligit prohibere, quin poſſint etiam in poſterum eaſdem dare, vel ſubſcribere, *cumulative* tamen ſemper cum Ordinis Superioribus, & non alias. Ubi autem iidem Epiſcopi renuant, ſufficiat Licentia, ſive ſubſcriptio Ordinis Superiorum ad utrumque effectum. Decretis Congregationum, Conſtitutionibus & aliis quibuſcumque, quomodolibet in contrarium facientibus, quoad omnia ſuperius declarata, minime refragantibus.

Audi-

Digitized by Google

CCXLIV.

Dat. 13. Nov. 1728. An. 5.

Unitur Officium Auditoratus Generalis Cauſarum Confidentialium Officio Cauſarum Curiæ Auditoratus Geueralis Cameræ Apoſtolicæ.

Hac de re vide Sixti V. Conſt. ed. 1587. Octob. 30. P. 2. Et alia hujus Conſt. ed. 1728. Septemb. 24. 24. P. 5. agitur de juriſdictione Præfecti Palatii Apoſtolici.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROman us Pontifex de Supremo Apoſtolicæ Sedis Solio diſpoſitione incommutabili, Divinaque Providentia conſtitutus, ut noxia evellat, & deſtruat, ac evulſa, & deſtructa in utiliorem providæ directionis erigat dignitatem, interdum quæ rationabilibus ex cauſis a Sede Apoſtolica diſpoſita ſunt, ſubinde rerum experientia ſuadente, majoribus ex cauſis alterat, & immutat, ac his Paſtoralis Officii ſui partes ſollicite, & prudenter interponit, prout rerum, temporumque qualitatibus debite penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ Confidentiales primum ab ipſo Pontifice cognoſci & decidi conſueverat.

§. 1. Alias ſiquidem, & poſtquam felicis recordationis Pius Papa V. Prædeceſſor noſter, & tunc ſuus omnium Cauſarum confidentialium pro tempore movendarum cognitionem, & deciſionem, ac Literarum Apoſtolicarum a piæ memoriæ Pio PP. IV. etiam Prædeceſſore noſtro tunc ſuo ſuper hujuſmodi Confidentiis emanatarum executionem ſibi, & Succeſſoribus ſuis reſervaverat, & poſtmodum ob varias, & continuas pro tempore exiſtentis Romani Pontificis in graviſſimis, & arduiſſimis totius Reipublicæ Chriſtianæ negociis occupationes Cauſæ ipſæ in Romana Curia pro tempore motæ, & introductæ per particularem Judicem ex delegatione Apoſtolica audiri, decidi, & cognoſci conſueverant, ipſe vero Judex nedum ſolo Romani Pontificis nutu amovibilis, ſed etiam ſibi contra ordinarios Collatores Epiſcopos, & alios Superiores Prælatos hac confidentiali labe prædicta infectos procedendi facultas præcluſa exiſteret, cui etiam in hujuſmodi cauſarum proſecutione ut plurimum delegabantur diverſæ ſimoniacæ pravitates, & aliæ illicitæ pactiones, quæ licet ex ipſis confidentiis reſultarent, ſeu illis mixtæ, & conjunctæ forent, tamen a nonnullis prætendebatur, eas ſub facultatibus Judici prædicto conceſſis minime comprehendi, nec in illis ab ipſo ſine ſpeciali Sedis Apoſtolicæ reſcripto poſſe procedi, unde eveniebat, ut modo ipſius Judicis mutatione, quæ interdum contingebat, facultatum ſuarum anguſtia, ac etiam delinquentium cavillationibus, & ſubterfugiis, ejuſdem Judicis auctoritas ſæpius eluderetur, ac ea, quæ ad purgandam hac contagione Dei Eccleſiam a dictis Prædeceſſoribus ſapientiſſime ſancita fuerant, ut plurimum debito effectu carebant in animarum perniciem, & ſcandalum plurimorum.

Deinde per particularem Judicem ex delegatione Apoſtolica;

§. 2. Ejuſdem recordationis Sixtus PP. V. ſimiliter Prædeceſſor noſter incommodis prædictis obviare cupiens, operæ pretium dnxit, prædicti Judicis Perſonam ſpeciali titulo, & denominatione decorare, illiuſque Juriſdictionem ampliare, ut in Tribunali ſuo tum Judicia, tum cætera ad id munus pertinentia perpetuo ſtabilirentur, ac ad certum, debitumque finem ordinarentur, Motu ejus proprio, meraque deliberatione, & ejus certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unum Officium Auditoratus Generalis quarumcumque Confidentialium, etiam Simoniacam pravitatem, & quamcumque aliam illicitam pactionem inducentium, ſeu connexitatem aliquam cum confidentia habentium, Cauſarum, rerumque omnium inde reſultantium, pro uno Generali illarum Auditore, qui omnium, & ſingularum Cauſarum hujuſmodi Ordinarius Judex exerceret, & Officium ipſum ad ejus vitam obtineret, illudque in ejuſdem Sixti Prædeceſſoris hujuſmodi, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis manibus quandocumque reſignare licite poſſet ad inſtar aliorum Romanæ Curiæ Officiorum vacabilium, & reſignabilium, Apoſtolica auctoritate perpetuo erexit, & inſtituit, illique ſic erecto, & inſtituto pro illius Dote decimam partem omnium, & ſingulorum fructuum, redituum, proventuum, Jurium, obventionum, ac etiam diſtributionum quotidianarum, etiam ſolis præſentibus, & Divinis Officiis intereſſentibus dari, & per eos percipi ſolitarum, & aliorum quorumcumque emolumentorum, ac etiam penſionum annuarum cum interventu confidentiæ, vel alias ſimoniaca, aut alia illicita pactione interveniente, ſeu cum his confidentiis aliquam dependentiam, vel connexitatem habente, indebite perceptorum, ad quorum reſtitutionem quoſcumque per ipſius Auditoris Sententiam condemnari, etiamſi poſtmodum per alios Judices Cauſam fortaſſe revideri, & dictam Sententiam confirmari, ſeu reformari, ac etiam ſuper quibus poſt Litem deſuper in Officio hujuſmodi intentatam quomodolibet componi, vel alias concordari contigiſſet, necnon omnia, & ſingula alia Juria, ſalaria, regalia, & emolumenta quæcumque ordinaria, & extraordinaria undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam ſportulas, vel alio quocumque nomine nuncupata, quæ Judices Cauſarum confidentialium hujuſmodi in dicta Curia pro tempore deputati quomodolibet, & quocumque titulo, vel cauſa habere, conſequi, lucrari, & percipere conſueverant, ſeu etiam potuiſſent, ac debuiſſent, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & valoris fuiſſent, Apoſtolica auctoritate prædicta, etiam perpetuo applicavit, & appropriavit.

Tum vero a Sixto V. unum Officium Auditoratus Generalis quarumcumque cauſarum confidentialium est erectum.

Eique peculiarem dotem aſſignavit.

§. 3. Ipſeque Auditor pro tempore exiſtens omnibus, & ſingulis privilegiis, quibus veri Familiares tunc ſui, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, continuique commenſales, Prælati Domeſtici, Sediſque prædictæ Notarii quomodolibet fruuntur, potiuntur, & gaudent, ſibi ſimiliter perpetuo conceſſis, & indultis, omnes, & ſingulas dictarum confidentiarum, Simoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam pactionem inducentium, ſeu aliquam dependentiam, vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde reſultantium, Cauſas hujuſmodi in eadem Curia quomodocumque, & qualitercumque, ac alias quaſcumque Perſonas,

Et nonnullis conceſſis privilegiis ampliſſima facultate, & juriſdictione in prædictis cauſis, aliiſque annexis illum donavit.

ſonas, etiam Cardinalatus honore, ac Patriarchali, Archiepiſcopali, & Epiſcopali Dignitatibus fulgentes, etiam per viam Inquiſitionis, aut ex Officio, aut Apoſtolica delegatione, vel alias quomodolibet motas, & movendas, ac etiam quæ per viam appellationis a Sententiis definitivis, vel interlocutoriis, vim definitivæ habentibus, per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, ac etiam dictæ Sedis Legatos, vel Nuncios pro tempore latis, & promulgatis ad Sedem prædictam pro tempore interpoſitæ, ſeu reclamationis Judicialis, aut nullitatis ad Sedem eandem eatenus devolutæ erant vel inpoſterum devolverentur, itaut Cauſæ appellationum hujuſmodi per eum ſolum cognoſci, nec alterari niſi per Commiſſionem in Signatura Gratiæ, vocato ipſo Auditore, propoſitam, & manu ejuſdem Sixti Prædeceſſoris ſignatam committi poſſent, ſummarie, ſimpliciter, & de plano ſine ſtrepitu, & figura Judicii, ſola veritate inſpecta, & manu regia, ac terminis ſubſtantialibus, qui de ſtylo, ſeu ordinatione Palatii Apoſtolici obſervari conſueverant, penitus omiſſis, ac etiam quibuſvis appellationibus, nullitatibus, & aliis diffugiis prorſus ſemotis, procedendo una cum omnibus, & ſingulis earum incidentiis, dependentiis, emergentiis, annexis, & connexis, ac etiam toto negocio principali audiendi, cognoſcendi, decidendi, fineque debito terminandi, etiam ſingulis diebus, & horis feriatis, & non feriatis, præterquam in honorem Dei feriatis.

§.4. Nec non ſuper omnibus, & ſingulis confidentiis etiam aliquam dependentiam, vel connexitatem cum ſimoniaca, vel alia illicita pactione habentibus, ſeu mixtis hujuſmodi, rebuſque omnibus inde reſultantibus, tam ad Procuratoris Fiſcalis denunciationem, & promotionem, quam etiam Partium accuſationem, ſeu ex mero Officio inquirendi omnes, & ſingulas hujuſmodi confidentialem, & ſimoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam pactionem inducentium, ſeu aliquam dependentiam, vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde reſultantium, Cauſas coram quibuſvis Judicibus, etiam Palatii Apoſtolici Cauſarum Auditoribus, inter quaſcumque Perſonas motas, & movendas, ad ſe, & ſuum Tribunal avocandi, ac omnes, & ſingulos dictarum confidentiarum, & ſimoniarum Auctores, Machinatores, Conſocios, Complices, & alios, quos opus eſſet, ac ſua quomodolibet intereſſe putantes etiam per Edictum publicum, ſi ad eos tutus non pateret acceſſus, citandi & conſtito ſibi, quantum ſufficere videretur de indiciis, ad perſonaliter, vel alias legitime comparendum ſub excommunicationis, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ac privationis omnium, & ſingulorum Beneficiorum, & Officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque impoſterum obtinenda, nec non pecuniariis, aliiſque ejus arbitrio, etiam juxta demeritorum exigentiam corporis afflictivis pœnis, monendi, eiſque, ac quibuſvis Judicibus tam Ordinariis, quam Commiſſariis, etiam quacumque auctoritate fungentibus, & functuris, ſub ſimilibus ſententiis, cenſuris, & pœnis tam in dicta Curia, quam extra eam ubilibet inhibendi, detinentes quoſcumque Libros, Scripturas, Computa, Inſtrumenta, & alia Documenta publica, & privata, dictarum confidentiarum cauſas, etiam ut præferebatur, mixtas quomodolibet concernentia, ad illa exhibenda, nec non quoslibet Teſtes ad ſe examini ſubjiciendum, ac veritatis Teſtimonium perhibendum, etiam ex Officio, vel alias, prout ſibi viſum foret, per ſimiles cenſuras, & pœnas cogendi, compellendi, eoſque, nec non Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas etiam privationis hujuſmodi incidiſſe, ſervata forma Concilii Tridentini, declarandi, auxiliumque Brachii Secularis invocandi, necnon unum Locumtenentem in hujuſmodi Cauſis cum ſimili, vel limitata poteſtate, quoties viſum foret, conſtituendi, & deputandi, eumque revocandi, ac alium ejus loco ſubrogandi.

§.5. Nec non Literas, Conſtitutiones Pii IV. Pii V. Prædeceſſorum hujuſmodi ſuper dictis confidentiis editas, ac omnes, & ſingulas Sententias in dictis Cauſis confidentiarum, tam eatenus per earum Judices, qui pro tempore fuiſſent, latas, quam inpoſterum per tunc futurum Auditorem hujuſmodi, ejuſque Succeſſores, ac Locumtenentes ferendas, via executiva, nulla tela judiciaria ſervata, ac quacumque appellatione remota, ac alias juxta Literarum, ſeu Conſtitutionum prædictarum, ac etiam facultatum dictis Judicibus per eum, & Prædeceſſores ſuos quomodolibet conceſſarum formam, continentiam, & tenorem plenarie, & totaliter exequendi, & executioni demandandi, mandataque exequtiva, & alia quomodolibet neceſſaria, & opportuna decernendi, & relaxandi, & generaliter omnia, & ſingula alia, quæ in præmiſſis omnibus, & ſingulis quomodolibet neceſſaria, & opportuna fuiſſent, faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, mandandi, decernendi, ſtatuendi, ordinandi, & exequendi, plenam, & liberam, & omnimodam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem haberet, & habere deberet.

Necnon conceſſit, ut Officium Notariatus earundem Cauſarum ad liberam pro tempore exiſtentis Auditoris prædicti diſpoſitionem ſpectaret.

§.6. Quodque Officium Notariatus earundem Cauſarum, de cætero perpetuis futuris temporibus ad meram, & liberam pro tempore exiſtentis Auditoris prædicti diſpoſitionem ſpectaret, & pertineret, ipſeque pro tempore exiſtens Auditor Officium Notariatus hujuſmodi quibuſvis Perſonis, de quibus ſibi viſum foret, per ſuas patentes Literas, Sigillo Officii ſui Auditoratus munitas, gratis, vel pro pretio reperibili concedere, & aſſignare, ac ſoluta ſibi ſolita compoſitione reſignationis de dicto Officio Notariatus pro tempore faciendæ, nec non Perſonam, cui Officium ipſum Notariatus pro tempore conceſſiſſet, & aſſignaviſſet, ad illud, illiuſque liberum exercitium abſque alia dicti Sixti Prædeceſſoris, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis conceſſione, & aſſignatione recipere, & admittere, ac per eos, ad quos ſpectabat, & pro tempore ſpectaſſet, recipi, & admitti; ac illis de ſolitis, & conſuetis juribus, & emolumentis reſponderi facere libere, & licite valeret, eiſdem auctoritate, & tenore ſimiliter perpetuo ſtatuit, & ordinavit, ac alias, prout in Literis Apoſtolicis ejuſdem Sixti Prædeceſſoris deſuper ſub Datum tertio Kalendas Novembris Pontificatus ſui anno ſecundo plenius continetur.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.7. Cum itaque poſtmodum Officium Audito-

ditoratus Generalis Cauſarum confidentialium, vel alias, ut præfertur, mixtarum hujuſmodi per liberam dimiſſionem Venerabilis Fratris Noſtri Franciſci Friderici de Jordanis Moderni Archiepiſcopi Meliten., nuper dictarum Cauſarum confidentialium Auditoris, de dicto Auditoratu, quem tunc obtinebat, prævia tamen reſtitutione pretii ejuſdem Officii cum Dataria noſtra concordati, in manibus noſtris factam, & per Nos admiſſam, vacaverit, & vacet ad præſens, Nos incommodis prædictis, ac cavilloſis Judicii competentis allegationibus conſultius obviare, ac promptiorem adverſus tam pernicioſam in exitium animarum labem provide Juſtitiæ manum excitare cupientes, nec non Pii IV., Pii V., ac Sixti Prædeceſſorum hujuſmodi reſpective Literarum, & Conſtitutionum prædictarum, nec non prædictorum Privilegiorum, Indultorum, gratiarum, & facultatum pro tempore exiſtenti Cauſarum confidentialium hujuſmodi Auditori quomodolibet conceſſorum, ac Sententiarum deſuper forſan latarum, & inde ſecutarum quarumcumque tenores, necnon Litium, & Cauſarum ſuper confidentiis hujuſmodi, aut alias, ut præfertur, contra quoſcumque coram eodem Auditore nunc quomodolibet introductarum, & adhuc indeciſarum pendentium, ſtatus, & merita, nominaque, & cognomina Litigantium præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, meraque deliberatione noſtris, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus ab Officio Auditoratus Generalis quarumcumque Cauſarum confidentialium præfatarum per dictum Sixtum Prædeceſſorem, ut præfertur, erecto, & inſtituto, & ad præſens per dicti Franciſci Friderici Archiepiſcopi dimiſſionem præfatam vacante, hujuſmodi omnimodam prædicti Officii Auditoratus Generalis quarumcumque Cauſarum confidentialium venalitatem, ac omnimodam illius reſignabilitatem ei, illudque pro tempore obtinendi in illius erectione, & inſtitutione ab eodem Sixto Prædeceſſore, ut præfertur, factis, Apoſtolica auctoritate quomodolibet conceſſas, tributas, & indultas, & uſque nunc ad inſtar aliorum Officiorum vacabilium, & reſignabilium exercitas, perinde, ac ſi venalitas, & reſignabilitas hujuſmodi tunc minime conceſſæ, tributæ, & indultæ, ac numquam exercitæ fuiſſent, Apoſtolica auctoritate perpetuo abdicamus, abſtrahimus, penituſque ſupprimimus, extinguimus, & abolemus.

Suppreſsio, & extinctio Venalitatis, & Reſignabilitatis prædicti Officii Auditoratus Generalis Cauſarum confidentialium.

§.8. Illiſque ſic abdicatis, abſtractis, ſuppreſſis, extinctis, & abolitis, Officium Auditoratus Generalis quarumcumque Cauſarum confidentialium, & Simoniacam pravitatem, & quamcumque aliam illicitam pactionem inducentium, ſeu aliquam connexitatem cum Simoniæ labe habentium, prædictum, & ad præſens, ut præfertur, vacans cum reliquis omnibus, & ſingulis privilegiis, Indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, omnimodaque in præmiſſis Jurisdictione, necnon omnibus, & ſingulis Juribus, ſalariis, & emolumentis quibuſcumque ordinariis, & extraordinariis, undecumque, & quomodocumque provenientibus, etiam ſportulis, vel alio quocumque nomine nuncupatis, Iudicibus Cauſarum confidentialium prædictarum in dicta Curia alias pro tempore deputatis quomodolibet, quocumque titulo, vel cauſa haberi, conſequi, lucrari, & percipi ſolitis, & conſuetis, quæve Judices prædicti ante Erectionem Officii Auditoratus Cauſarum confidentialium hujuſmodi a prædicto Sixto Prædeceſſore, ut præfertur, factam habere, conſequi, lucrari, & percipere conſueverant, potuerant, & debuerant, & in illius erectione hujumodi ab eodem Sixto Prædeceſſore in ejuſdem Officii Auditoratus GeneralisCauſarum confidentialium hujuſmodi tunc, ut præfertur, facta, Officio hujuſmodi, illiuſque Auditori Generali pro tempore exiſtenti perpetuo applicata, & appropriata fuerant, Apoſtolica auctoritate prædicta de novo perpetuo erigimus, & inſtituimus, illudque ſic de novo erectum, & inſtitutum Officio Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditoratus Generalis, ita quod liceat Cauſarum Curiæ Cameræ noſtræ hujuſmodi Generali Auditori, illiuſque Locumtenentibus nunc, & pro tempore exiſtentibus, omnibus, & ſingulis beneficiis, indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, ac quacumque privativa quoad omnes alios quoſcumque Judices in Cauſis confidentialibus, aut alias, ut præfertur, mixtis, aut quamcumque cum eis connexitatem quomodolibet habentibus, prout Cauſarum confidentialium hujuſmodi tunc pro tempore exiſtens Auditor uti, frui, potiri, & gaudere conſuevit, ac ſi Officii Cauſarum confidentialium hujuſmodi venalitas, illiuſque reſignabilitas a Nobis, ut præfertur, abdicatæ non fuiſſent, uti, frui, potiri, & gaudere, necnon omnia, & ſingula Jura, obventiones, ſalaria, regalia, & emolumenta quæcumque ordinaria, & extraordinaria undecumque, & quomodocumque provenientia, ac etiam ſportulas, aliaque quocumque nomine nuncupata, & a pro tempore exiſtente Cauſarum confidentialium hujuſmodi Auditore Generali ratione Cauſarum confidentialium hujuſmodi Auditoratus Generalis percipi, & exigi ſolita, percipere, & exigere poſſint, & valeant; Sublata tamen facultate Auditori Generali Cauſarum confidentialium hujuſmodi per ejuſdem Sixti Prædeceſſoris Literas prædictas conceſſa diſponendi de Officio Notariatus earundem Cauſarum, quarum Acta, & conſuetæ Expeditiones, cum primum per ceſſum, vel deceſſum, aut privationem, ſeu amotionem dilecti Filii Joannis Baptiſtæ Conſtantini, qui dictum Notariatus Officium ad præſens poſſidet, & exercet, vel cujuſvis alterius, qui illud pro tempore quomodolibet obtinebit, aut alias quovis modo vacare contigerit, ſervata in reliquis quoad dictum Notariatus Officium forma, & diſpoſitione Literarum prædicti Sixti Prædeceſſoris, tunc per Cauſarum Curiæ Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Notarios confici, & reſpective ſubſcribi omnino debeant, dicta Apoſtolica auctoritate, æque principaliter, non autem ſubjective, & extinctive eadem Apoſtolica auctoritate perpetuo applicamus, & appropriamus.

Annexio prædicti Officii Auditoratus Generalis Cauſarum confidentialium, Officio Auditoratus Generalis Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ. Cum ſingulis privilegiis, & indultis, juriſdictione, & emolumentis.

Tollitur tamen facultas diſponendi de Officio Notariatus.

§ 9. Et ut omnis per applicationem, & appropriationem a Nobis per præſentes, ut præfertur, facta confuſio tollatur Juriſdictionis, & ut univerſis, & ſingulis conſtet, liquidoque appareat, qua facultate, quæve Juriſdictione Cauſarum Curiæ Cameræ noſtræ prædictæ Auditor Ge-

Conceditur prædicto Auditori Generali Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ, ut in mandatis præter

alios titulos adjungat illud Auditoratus Cauſarum confidentialium.

Generalis nunc, & pro tempore exiſtens hujuſmodi in judicandis, terminandiſque confidentialibus Cauſis utatur, eidem Auditori Cauſarum Curiæ prædictæ Generali nunc, & pro tempore exiſtenti, ut ipſe impoſterum, ac perpetuis futuris temporibus in ſingulis ſuis mandatis deſuper quoad Cauſas confidentiales hujuſmodi expediendis, ejus ſolitis, & conſuetis inſcriptionibus, & titulis aliam inſcriptionem, aliumque titulum, nempe Auditoratus Generalis Cauſarum confidentialium hujuſmodi adjungat.

Præſcribitur eidem Auditori, ut unum dumtaxat Cōmiſſarium ſibi pro qualibet Diœceſi Ordinariorum eligere poſſit.

§.10. Necnon omnes, qui in exercitio Auditoratus Cauſarum confidentialium hujuſmodi quoad numerum Literarum Patentium pro Officialibus, & Miniſtris per Civitates, & Diœceſes a tunc pro tempore exiſtentibus Cauſarum confideotialium hujuſmodi Auditoribus prædictis expediri ſolitarum irrepſerunt abuſus, penitus amovere cupientes, Auditori Cauſarum Curiæ Cameræ noſtræ prædictæ Generali nunc, & pro tempore exiſtenti, ut ipſe unum dumtaxat Commiſſarium ſibi pro quavis Diœceſi Ordinariorum Juriſdictione ad aſſumendas informationes, Proceſſuſque conſtruendos, aliaque circa cauſas, & materias in eorundem Pii IV., & Sixti Prædeceſſorum reſpective Literis prædictis expreſſas, & contentas ſibi beneviſa facienda, & gerenda, per ſuas patentes Literas gratis, & abſque ulla ſolutione eligere, & conſtituere, eidemque Commiſſario ſic ab eo, ut præfertur, electo, & conſtituto, facultatem Notarium ſibi beneviſum aſſumendi, & Procuratorem Fiſcalem, etiamſi de aliena Diœceſi extiterint, conſtituendi, in Cauſis tamen particularibus contingentibus, facultatem concedere poſſe, Apoſtolica auctoritate prædicta perpetuo earumdem præſentium Edicto præcipimus & mandamus.

Commiſſarii prædicti, aliique Miniſtri præfati Auditoris, hujus juriſdictioni ſubiciuntur.

§.11. Ut autem Commiſſarii, aliique Miniſtri, & Officiales a Cauſarum Curiæ Cameræ noſtræ hujuſmodi Auditore Generali nunc, & pro tempore exiſtente prædicto ad Cauſas confidentiales hujuſmodi conficiendas, aliaque præmiſſa exequenda, ut præfertur, eligendi, & conſtituendi, tuto, ac libere eorum reſpective miniſteriis, eis, & eorum cuilibet demandandis incumbere poſſint, & valeant, Commiſſarios videlicet prædictos a quorumcumque Ordinariorum, & Judicum plenarie, & perpetuo, quo vero ad Notarios, & Procuratores Fiſcales a Commiſſariis ipſis in ſingulis Cauſis particularibus, ut præfertur, deputandos, eiſdem tantum Cauſis durantibus, quatenus contra Ordinarios ipſos inquiri, & procedi contigerit, & non alias, ab eorundem Ordinariorum Juriſdictione reſpective eximimus, eoſque Cauſarum Curiæ Cameræ noſtræ prædictæ Auditoris Generalis nunc, & pro tempore exiſtentis Juriſdictioni ſubjicimus, & ſupponimus. Volumus autem,

Qui eligendi Commiſſarii.

quod Commiſſarii pro tempore, ut præfertur, eligendi, & conſtituendi, hujuſmodi Eccleſiaſticæ Perſonæ vitæ, morum honeſtate, prudentia, rerum experientia, aliaque omni debita ad eorum miniſteria exequenda idoneitate præditi exiſtant, & quoad eos omnia, & ſingula ſerventur, quæ in Concilio Romano *Tit.9.cap.3. in verbo Subcollectores* ſervari debere Concilium ipſum demandat.

Clauſulæ derogatoriæ ſpeciales.

§.12. Præſentes quoque validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis obſervari debere, neque ſub quibuſcumque ſimilium, vel diſſimilium Gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, ac quibuſvis clauſulis, & decretis pro tempore factis comprehendi, vel confundi, ſed ſemper, & perpetuo ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, & fore, ſicque, & non alias per quoſcumque Judices, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, irritumque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obſtante Cauſarum Confidentialium prædictarum Auditoratus Generalis alias a Pio IV., & Sixto V. Prædeceſſoribus prædictis, ut præfertur, reſpective facta, & quatenus opus ſit, de Jure quæſito non tollendo, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, necnon Pii IV., & Pii V., ac Sixti Prædeceſſorum præfatorum, ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, illiſque non obligandis, ac ejuſdem Pii IV. Prædeceſſoris præfati de gratiis ejuſdem Cameræ intereſſe quomodolibet concernen. in dicta Camera intra certum tempus præſentandis, ac regiſtrandis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis Cauſarum Confidentalium Auditoratus a Nobis per præſentes, ut præfertur, abdicati, ac de novo erecti, & applicati Auditori pro tempore exiſtenti ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis clauſulis, ac etiam irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine, ac mera deliberatione prædictis, ac alias in contrarium præmiſſorum omnium, & ſingulorum prædictorum quomodolibet pluries conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque ſingulis, & totis tenoribus habenda ſit mentio ſpecialis, perinde ac ſi in eiſdem præſentibus eorum tenores, & de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſerti forent, pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, latiſſime, & pleniſſime, ac expreſſe ad validiſſimum præmiſſorum omnium, & ſingulorum prædictorum effectum, etiam ſpecialiter, & expreſſe motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Pœnæ in Contravenientes.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc Paginam noſtræ abdicationis, abſtractionis, ſuppreſſionis, extinctionis, abolitionis, novæ erectionis, inſtitutionis, applicationis, præcepti, mandati, Exemptionis, ſubjectionis, ſuppoſitionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit,

indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo Nonis Novembris, Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCXLV.

Dat. 4. Nov. 1728. An. 5.

Erigitur inſignis Collegiata Terræ Fabriani in Cathedralem; ac Terra prædicta in Civitatem.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Maji 28. P. 4. erecta fuit Terra Roncilionis in Civitatem.

BENEDICTUS XIII.

PONTIFEX MAXIMUS.

Exordium.

NOtoriæ ſunt, Fraternitatibus Veſtris ſane compertæ qualitates, & prærogativæ, quibus Terra Fabriani in Piceno ſita, præfulgeat; Hinc Nos enixis, & iteratis dilectorum filiorum illius Communitatis, & Populi de hac Sancta Sede non ſemel benemeriti ſupplicationibus indulgere cupientes, inſignem Collegiatam Eccleſiam Sancti Venantii in dicta exiſtentem, in Cathedralem, ac Terram ipſam in Civitatem erigere intendimus.

Elogia Terræ Fabriani in Piceno.

§.1. Fabrianum Piceni Oppidum, Terra nuncupatum, ſitum eſt in Diœceſi Camerinenſi, & ſeptem mille circiter Chriſtifideles complectitur ſub Dominio hujus Sanctæ Sedis. Extat in illo Inſignis Collegiata Eccleſia in honorem Sancti Venantii Martyris, magnifice, & eleganter extructa, a Priore unica Dignitate, & undecim Canonicis, cum octo Cappellanis, aliiſque pluribus Presbyteris, & Clericis, miniſtrata; ubi exercetur cura animarum, & Sacra Suppellectili ad Divina peragenda ſuffultum, ac pluribus Sanctorum Reliquiis decoratum. Adſunt in dicta Terra aliæ tres Parochiales, inter quas, altera Collegiata, Eccleſiæ, duodecim Virorum, & novem Monialium Cœnobia, quindecim Confraternitates, quinque Hoſpitalia, & Mons Pietatis. Territorium ad quinquaginta circiter milliaria in circuitu extenditur, ac quindecim Oppida complectitur, & plures Pagos. Cæterum Eccleſiæ dictæ Terræ, eximiis, iiſque pluribus Beatorum exuviis, ditantur, ſignanter Sanctorum Romualdi, ac Silveſtri Abbatum, debita veneratione, & condigno decore cuſtoditis.

Erectio inſignis Collegiatæ S. Venantii in prædicta Terra exiſtentis in Cathedralem, & ejuſdem Terræ in Civitatem.

§.2. *Quid Vobis videtur?* Auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorumque Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra, declaramus memoratam Eccleſiam in Cathedralem, dictamque Terram Fabriani in Civitatem erigimus, & inſtituimus, ac Eccleſiam ipſam Eccleſiæ Cathedrali Camerinenſi æque, & principaliter perpetuo canonice unimus, annectimus, & incorporamus, ſub immediata ut prius huic Sanctæ Sedi ſubjectione, cum inſigniis prærogativis exemptionibus, & privilegiis, quibus dicta Eccleſia Camerinenſis, & aliæ Cathedrales gaudere ſolent, necnon aſſignatione præfati ejus Territorii pro illius Diœceſi, & cum derogationibus, Indultis, conceſſionibus, & clauſulis neceſſariis, & opportunis in Decreto, & Schedula Conſiſtorialibus latius, & uberius extendendis; Cum Decreto, quod memorati Communitas, & Populus teneantur de proprio Domum Epiſcopalem aſſignare, ac inſuper Congruam pro Vicario Generali ibidem moraturo, juxta oblationem ab ipſis factam, necnon Sacrarium ſufficienter inſtruere de Supellectilibus Sacris ad Pontificalia exercenda, & neceſſarios ſumptus impendere pro Erectione Seminarii. Volumus autem, & Apoſtolica Auctoritate decernimus, quod, niſi adimpleto in omnibus per dictos Communitatem, & Populum, Decreto aſſignationum, & Sacrarii inſtructionis præfatarum, effectu gratiæ Erectionis, & unionis hujuſmodi per Nos factarum minime gaudeant, itaut nec dicta Eccleſia nomen Cathedralis aſſumere, nec Terra præfata, Civitas denominari poſſit, donec, & quouſque præfata omnia adimpleantur. *In Nomine Patris* ✠, *&* *Filii* ✠, *& Spiritus Sancti* ✠. *Amen.*

Ad quæ teneatur Communitas prædictæ Terræ in Civitatem ſic erectæ.

In Conciſtorio Secreto habito Feria II. die IV. Novembris MDCCXXVIII.

CCXLVI.

MOTUS PROPRIUS.

Dat. 19. Nov. 1728. Ann. 5.

Revocatur Motus proprius ſub die 23. Octobris proxime præteriti ſignatus ad favorem Collegii triginta Notariorum Curiæ Capitolinæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

In præd. Motu proprio nonnulla conceſſa fuere minime ferenda.

§.1. MOtu proprio &c. Doppo eſſer ſtata impreſſa, e pubblicata in queſta noſtra Città di Roma la Cedola di Noſtro Moto proprio, che nel dì 23. Ottobre proſſimo paſſato ſegnammo a ſuppliche, ed in favore del Collegio delli trenta Notari della Curia Capitolina, eſſendo pervenute a noſtra notizia le doglianze degl'altri Tribunali di Roma per eſſer ſtate in quella eſpreſſe, e concedute alla detta Curia, benchè a Noi, nè in voce, nè tampoco nel breve Sommario riferite molte coſe pregiudiziali a' detti Tribunali, ed eſorbitanti, e contrarie tanto alli Sagri Canoni, quant'alla conſuetudine di Roma, e ſpecialmente tra l'altre, che la detta Curia, ed i ſuoi Giudici Laici poſſano lecitamente, e legittimamente procedere nelle ſubaſte, deliberazioni, ceſſioni, e vendite de' Beni, ed effetti enfiteutici de' Luoghi Pii, ed Eccleſiaſtici poſſeduti nell'utile Dominio da i Laici ſin alla totale terminazione, e conſumazione ſenz'alcuna licenza, ma col mero *exequatur* del Giudice Eccleſiaſtico nel mandato de deliberando ſolamente, con quella ragione erroneamente dedotta, che tali atti, e gl'altri ulteriori ſin' alla conſumazione incluſiva, riſguardino ſolamente l'utile dominio de' Beni poſſeduti da' Laici, e non ſi vulneri, nè tocchi niente, anzi ſi riſervi il diretto dominio, e la proprietà a favore de' Luoghi Pii, ed Eccleſiaſtici, e che la detta Curia Capitolina goda la Giuriſdizione privativa in tutte, e ſingole Liti, e Cauſe fra' Cittadini, ed Incoli di Roma, anche in vigore di diverſe Bolle de' Pontefici noſtri Predeceſſori, e dell'iſteſſo Statuto, a tenore ſpecialmente del *Cap. 41. del lib. primo*,

§.2. On-

Digitized by Google

Quod fuit cauſæ, ut Pontifex animum induceret ad præd. Motum proprium revocandum.

§.2. Onde Noi, che abbiamo ſempre avota, ed abbiamo ferma intenzione di provvedere all'indennità d'ogn'uno ſecondo il diritto della Giuſtizia, doppo aver riconoſciuto, ed eſaminato il tenore del detto noſtro Moto proprio, e fatta ſeria, e matura rifleſſione alle coſe in quello contenute, ben avvedutici d'eſſerei ſtate quelle nella maggiore, e più rilevante parte occultate, e come ſopra non eſpreſſe ne in voce, ne tampoco (come e ſolito pratticarſi) nel breve Sommario del medeſimo Moto proprio, che ſuole contenere in compendio la ſoſtanza di tutta la Grazia in eſſo contenuta, che ſe ci foſſero ſtate eſpreſſe, o in voce, o nel detto Sommario, avereſſimo avuto giuſto motivo di non ſoſcriverlo, e di rigettarne nella maggior parte l'iſtanza, quantunque foſſimo venuti in ſentimento di ritirare a Noi il detto noſtro Moto proprio, e pienamente rivocare tutte le coſe in quello contenute, ci piacque nondimeno per procedere più cautamente di ſentirne il parere d'una particolar Congregazione compoſta d'alcuni noſtri Miniſtri Legali, che a bocca deputammo per eſſaminare la ſoſſiſtenza delle coſe in quello contenote, la quale eſſendoſi niformata al noſtro ſentimento, ci ſiamo però determinati di moderare, e nella maggior parte affatto rivocare la predetta noſtra Cedola di Moto proprio, com'appreſſo.

Declarantur quædam in præd. Motu proprio conceſsa nullius roboris eſse, nec attendi debere, veluti de Iuriſdictione Judicis Laici in bonis emphyteuticis Eccleſiarum, & Eccleſiaſticorum.

§.3. Pertanto avendo in queſta per eſpreſso, e di parola inſerto l'intiero tenore dell'altra, come ſopra da Noi ſegnata, e qualunque altra coſa quantoſivoglia neceſsaria d'eſprimerſi, di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra Suprema Poteſtà Appoſtolica dichiariamo, e decretiamo, che il Giudice Laico non abbia, nè debba avere veruna Giuriſdizione ſopra i beni emfiteutici delle Chieſe, ed Eccleſiaſtici, benchè il detto Giudice proceda contro il dominio utile poſsedúto da' Laici, riprovando, e condannando Noi la propoſizione eſpreſsa nell'antidetta noſtra Cedola di Moto proprio, che la Curia Capitolina, o Giudice Laico poſsa procedere lecitamente, e legittimamente nelle ſubaſte, deliberazioni, ceſſioni, e vendite de' beni, ed effetti emfiteutici de' Luoghi Pii, ed Eccleſiaſtici poſseduti nell'otile Dominio da i Laici, ed inſieme la ragione erroneamente ivi dedotta, che tali atti, e gl'altri ulteriori da farſi riſguardino ſolamente l'utile dominio de' Beni poſseduti da Laici, e non ſi vulneri, nè tocchi in niente, anzi, che ſi riſervi il diretto dominio, e proprietà a favore de' Luoghi Pii, ed Eccleſiaſtici, eſsendo tal propoſizione contraria alli Sagri Canoni, ſpecialmente *nel Cap. Quæ in Eccleſiar. de Conſtitut.*, ed all'opinione comune de' Canoniſti, e de' Tribunali della Curia Romana, e della Congregazione dell'Immunità, mentre il dominio diretto è anneſſo, e conneſso, e complicato coll'utile, come acceſsorio, e ſubbordinato al diretto dell'Emfiteuſi Eccleſiaſtice, e per conſeguenza da quello inſeparabile, talmente che il Giodice Laico reſta totalmente privato della Giuriſdizione ſopra detto dominio utile, e tal' opinione de' Sagri Canoni, e Canoniſti come ſopra, abbiamo Noi fortemente ſoſtennta nella Congregazione dell' Immunità, mentre eravamo in qualità di Cardinale, ed Arciveſcovo di Benevento.

Necnon de Juriſdictione privativa Curiæ Capitolinæ in quibuſque litibus, & Cauſis inter Cives, & Incolas Urbis Romæ.

§.4. Dichiariamo inoltre, che la detta Curia Capitolina non abbia, nè debba godere la giuriſdizione privativa in tutte, e ſingole Liti, e Cauſe tra Cittadini, ed incoli di Roma, eſſendo ciò contro l'inveterata conſuetudine, ed in pregiudizio, e ſpoglio di tutti gl'altri noſtri Tribunali, a' quali in vigore di tante Bolle de'Sommi Pontefici noſtri Prædeceſſori compete ſimil Giuriſdizione, e ſpecialmente al Tribunale del Reverendiſſimo Cardinal Vicario a tenore del noſtro Moto proprio ſpedito del Meſe di Settembre del 1724., e perciò ordiniamo, e vogliamo, che s'oſſervi la ſudetta conſuetudine, e prattica nello ſteſſo modo, e forma, che ſi è ſin'ora oſſervata nella Curia Romana ſenza innovazione alcuna, maſſime, che nè anche lo *Statuto di Roma lib. 1. cap. 41. de For. comp.* allegato nel primo detto noſtro Moto proprio, concede tal ſorte di privativa aſſoluta; dichiarando, e decretando Noi, che per Cittadini, ed Incoli di Roma s'intendano quelli, che tali ſono ſecondo la diſpoſizione del *Jus comune*, e del medeſimo Statuto.

Rata habenda declaratur reſtitutio eidem Collegio facta Officii *de Maſtri Giuſtizieri*, quod vocant.

§.5. E benchè chiunque per ſorrezione, ed orrezzione procura d'ottenere, ed ottiene le grazie Pontificie, debba reſtar privo in tutto, e per tutto di quanto ha in tal forma ottenuto; nientedimeno volendo Noi pratticare col detto Collegio delli trenta Notari di Campidoglio gl'atti della noſtra paterna beneficenza, ci contentiamo, ed ordiniamo, e vogliamo, che reſti ferma al detto Collegio de i trenta Notari la Grazia da Noi fattagli della reſtituzione, ed incorporazione dell'Uffizio de' Maſtri Giuſtizieri allo ſteſſo Collegio col ſuo libero eſercizio, e percezione di tutti li ſuoi frutti, ed emolumenti nel modo, e forma, che abbiamo diſpoſto nell'antidetta noſtra Cedola di Moto proprio.

Revocatio, & abolitio prædicti Motus proprii.

§.6. Quale, e tutte l'altre coſe in eſſa contenute nelle rimanenti ſue parti, di noſtro ſimil Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra aſſoluta Poteſtà rivochiamo, caſſiamo, ed annulliamo, e vogliamo, che s'abbia, e debba averſi per caſſata, annullata, e rivocata e di niuna forza, e valore, appunto come ſe non foſse mai emanata, proibendo eſpreſsamente ad ognuno, a quale ſpetti, che a riſerva della detta reſtituzione, ed incorporazione del detto Uffizio de' Maſtri Giuſtizieri, eſercizio di eſſo, e libera percezione de' ſuoi frutti non abbia, nè debba la detta noſtra Cedola di Moto proprio come ſopra ſegnata in favore dello ſteſso Collegio eſser ammeſsa, nè attenderſi mai in tempo alcuno, come da Noi rivocata, e pienamente annullata nelle rimanenti ſue parti, e molto più proibiamo allo ſteſso Collegio, ed alli trenta Notari, che lo compongono ora, e pro tempore eſiſtenti, che non ardiſchino (ſalva ſolamente l'incorporazione del detto Uffizio de' Maſtri Giuſtizieri) farne uſo alcuno, nè in qualunque tempo, ed occaſione allegarla, nè in giudizio, ne fuori di eſſo, e tanto nel Tribunali della noſtra Città di Roma, quanto in tutti gl'altri Tribonali del Diſtretto di eſſa, e del noſtro Stato, e reſpettivamente l'iſteſso prohibiamo a qualſivoglia altre Perſone anco fuori del noſtro Stato Eccleſiaſtico circa la propoſizione come ſopra contraria a i Sacri Canoni, opinione comune de' Canoniſti, de' Tribunali della Curia Romana, e della Congregazione dell'Immunità,

nità, eſsendo tale la mente, e volontà noſtra preciſa.

Clauſulæ.

§.7. Volendo, e decretando, che alla preſente noſtra Cedola di Moto proprio, benchè non s'ammetta, nè regiſtri in Camera, e ne i ſuoi libri ſecondo la diſpoſizione della Bolla di Pio IV. noſtro Prædeceſsore *de Regiſtrandis*, non poſsa in alcun tempo mai opporſi di ſurrezione, orrezione, nè d'alcun altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, ma che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſsecuzione, e vigore colla noſtra ſemplice ſottoſcrizione, e che così, e non altrimenti debba ſempre giudicarſi, diffinirſi, ed interpretarſi da i Tribunali della noſtra Camera, e Rota, da i Giudici di detta Coria Capitolina, e da qualunque altro Tribunale, e Giudice Secolare, ed Eccleſiaſtico, e da qualſiſia Congregazione, benchè compoſta de' Reverendiſſimi Cardinali, togliendo loro, ed a ciaſcuno di eſſi ogni facoltà, ed autorità di giudicare, diffinire, ed interpretare diverſamente, dichiarando Noi d'adeſso preventivamente nullo, ed invalido tutto ciò, che ſcientemente, o ignorantemente ſi faceſse, o ſi tentaſse di fare in contrario, ancorchè non vi ſiano ſtati chiamati, citati, nè ſentiti il detto Collegio, ed i ſuoi Notarj, e qualſiſiano altre Perſone, che v'aveſsero, o pretendeſsero d'avervi intereſse, non oſtanti la ſoprariferita noſtra Cedola di Moto proprio, e le coſe in eſsa contenute, le ragioni, e motivi allegati, Decreti, e clauſole nella medeſima appoſte, la regola della noſtra Cancellaria *de jure quæſito non tollendo*, la Bolla del detto Pio IV. *de Regiſtrandis*, e qualſiſiano altre Coſtituzioni, ed Ordinazioni Apoſtoliche noſtre, e de' noſtri Predeceſsori, Leggi, Statuti, Riforme, uſi, ſtili, conſuetudini, ed ogn'altra coſa, che faceſse, o poteſse fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole avendone il tenore qui per eſpreſso, ed inſerto di parola in parola, e ſupplendo Noi colla pienezza della noſtra Suprema Poteſtà a qualunque vizio, e difetto sì ſoſtanziale, che formale, che poteſse intervenirvi, queſta volta ſola, per l'effetto predetto pienamente, ed ampiamente deroghiamo.

Dato dal noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto dì 29. Novembre MDCCXXVIII.

CCXLVII.

Dat. 1. Dec. 1728. An. 5.

Conceditur Cœnobium Carmelitarum Oppidi Medicinæ Bononien. Diœceſis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ inſtruendi.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Aug. 3. P. 3. quoddam Conſervatorium erectum fuit in Conventu Tertiariorum ejuſdem Ordinis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium: Religioſi Ordines divinarum litera-

IN Apoſtolici Miniſterii faſtigio, diſponente Domino, conſtituti, dum ſæpe recolimus quanta ad gregem Dominicum, noſtræ ſolicitudini commendatum recte dirigendum, religioſi ordines, ingenuis artibus, & divinarum literarum ſcientia præſtantes, conferant, hac ipſa cura, nobis commiſſa, rem dignam nos facere exiſtimamus, ſi eoſdem ordines ad Eccleſiaſtica ſtudia vehementer accendimus, quorum eſſe obſervantia regularis in viris Deo dicatis augetur, & egregiis moribus, tutiſque & probis ſententiis, ad ſummi Dei gloriam & Reipublicæ bonum ſedulo promovendum animi imbuuntur, qui poſtea virtutibus vere Chriſtianis per ſacros, & doctos viros ornati, & contra ingruentium errorum inſidias muniti, atque optime inſtructi, cæteros quoque, per vias Domini ſecum recte ambulantes, veluti manu ducunt.

rum ſcientia præſtantes Summo Pontificatui, totique Eccleſiæ perutiles.

Ordo Carmelitarum de inſtituendo Bononiæ Collegio ſtudiorum conſilium init.

§.1. Hos animi noſtri ſenſus dum erga omnes ordines regulares pro ſingulari noſtra erga eos dilectione patefacere cupimus, dilectus filius Antonius Joſephus Amabilis Feideau Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo Prior generalis, ſacrarum doctrinarum coltum, ſuæque familiæ decus in ſuis cœnobiis inſtaurandi avidus, libello ſupplici nobis expoſuit, ſe una cum præcipuis ejuſdem ſui ordinis ſociis, in cœnobio Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ hujus almæ Urbis degentibus, conſilium iniiſſe, ut in noſtra Civitate Bononiæ, ubi omnium diſciplinarum ſtudia florere conſueverunt generale Collegium, & Gymnaſium pro ſuæ Regulæ Alumnis, in cœnobio Beatæ Mariæ Gratiarum optimis facultatibus ſedulo informandis, auctoritate noſtra inſtitueret, quemadmodum aliorum etiam Ordinum Fratres, & præſertim noſtri Prædicatorum, & Minorum Conventualium, ſua Collegia, ſeu Gymnaſia ibidem inſtituerunt, ex parvulis Conventibus in earum partium tractu ſpeciatim diſperſis, quoſdam redditus, & proventus novis Collegiis ab ſe conditis, Apoſtolica auctoritate adjungentes: quod ſane nos ipſi in Civitate noſtra Beneventana a Monachis Congregationis Sancti Petri Cæleſtini fieri quoque conceſſimus.

Cœnobii Carmelitarum Oppidi Medicinæ reditus novo eorum Collegio Bononiæ erigendo, incorporandi Conſilium exponitur.

§.2. Quo vero in hoc novo Fratrum Carmelitarum Collegio, & Gymnaſio inſtituendo omnia rite, & recte procederent, nobis propoſitum eſt, ut Conventum Beatæ Mariæ ejuſdem Ordinis, & Provinciæ ſitum in Oppido Medicinæ Diœceſis Bononienſis, in Grangiam, & prædium memorati Cœnobii Bononienſis converteremus, redditusque ejuſdem Cœnobii Medicinenſis, non quidem Civium eleemoſynis, ſed ære quatuor Priorum Generalium, ipſius Cœnobii filiorum, maxima ex parte acquiſitos, qui ad duo millia ſcutorum argenteorum adſcendere dicuntur novo Collegio Bononiæ erigendo incorporantes applicaremus. Nos autem hujuſmodi poſtulationibus, quæ virtutis cultum, & incrementum reſpiciunt, accurate perpenſis, ac Dei gloriæ, & Eccleſiæ utilitati reſpondere compertis, huic operi conficiendo Apoſtolicæ firmitatis robur adjicere conſtituimus, quoniam rei, locorum, morum, & temporum qualitate conſiderata, id in Domino ſalubriter expedire undequaque arbitramur.

Cœnobium Medicinenſe fit Grangia, & prædium Collegii Carmelitarum Bononiæ inſtituen-

§.3. Atque eumdem Antonium Joſephum Amabilem cum ſuis ſociis a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit,

ad

di, ſervatis tamen Conſtitutionibus Innocentii X. Pont. Max.

ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ejus ſupplicationibus annuentes, & ſpecialem gratiam ei facere volentes, Cœnobium, & Cpnventum Carmelitarum Oppidi Medicinæ Diœceſis Bononienſis ut dictum eſt inGrangiam, & Prædium Conventus Bononienſis Beatæ Mariæ Gratiarum ejuſdem Ordinis, anctoritate noſtra Apoſtolica convertimus, ejuſque redditus duorum millium ſcutorum, cum quibuſcumque rebus mobilibus, & Bibliotheca ibidem ſervata, Generali Collegio uti diximus, ibidem inſtituendo de plenitudine poteſtatis tenore præſentium perpetuo incorporamus, & incorporatos eſſe volumus, ut ejuſdem Cœnobii, & Collegii Bononienſis Fratres his beneficiis cumulati ad pietatem, & graviora ſtudia excolenda alacrius incumbant, nec mendicando, & oſtiatim ſibi victum quærendo bonas horas in poſterum terant; Conſtitutionibus tamen inhærentes felicis recordationis Anteceſſoris noſtri Innocentii Papæ X. quæ incipiunt, *Inſtaurandæ*, atque, *ut in parvis*, quarum plenæ, & viridi obſervantiæ, pro noſtri Paſtoralis Officii debito graviſſimis de cauſis, quas idem Anteceſſor noſter præ oculis habuit, maxime invigilamus, omnino volumus, & mandamus, ut perpetuis futuris temporibus a Conventu Bononienſi Beatæ Mariæ Gratiarum ſex Fratres Preſbyteri cum tribus laicis probatæ vitæ, & regulam Carmelitarum exacte profeſſis, alantur in Conventu Medicinenſi, ejuſdem Eccleſiæ jugi obſequio, ac famulatui mancipati, atque incolarum ſpiritualibus neceſſitatibus ſedulo inſervituri. Nec tamen Bononienſis Conventus novos alumnos ejuſdem loci filios futuros prius inſtituat, quam Provinciale Capitulum Ordinis certum numerum prælectorum, ſeu profeſſorum, ac pariter filiorum, ſemper deinceps ibidem ſervandum, ante præfinierit.

Filii Conventus Medicinenſis, filii ſint Conventus Bononienſis.

§.4. Omnes filii Conventus Medicinenſis, hactenus legitime electi, in poſterum habeantur, & ſint veri, & reales filii Conventus Bononienſis; quibus tamen ſi triginta annos religioſæ profeſſionis impleverint, liberum ſit in alterutro Cœnobio, & Conventu nimirum Medicinenſi, vel Bononienſi pro arbitrio ſuo commorari.

Modus regendi deinceps Cœnobium Medicenſe præſcribitur.

§.5. In Conventu Medicinenſi nullus Prior amplius inſtituatur; neque ullæ omnino electiones habeantur, ſed Capitulum Conventuale Bononienſe ſingulis bienniis Vicarium eligat, qui ceteris Fratribus in Conventu Medicinenſi degentibus præſit, quique ibi ſit œconomus pro Conventu Bononienſi. Hic idem Vicarius ſingulis trimeſtribus evolutis, coram Priore, & clavariis Conventus Bononienſis exactam accepti, & expenſi rationem reddere debeat, atque ubi in ſuæ villicationis Officio adminiſtrando minus fidelis compertus fuerit, ſtatim ſine ulla forma proceſſus judicialis deponi, & pro culpæ gravitate puniri poſſit.

Bononienſis Conventus fabrica perficiatur, & duo Anniverſaria in eo celebrentur.

§.6. Prior, & clavarii Conventus Bononienſis alteram ejuſdem ſui Conventus Fabricæ partem, recipiendis prælectoribus, & Religioſis Alumnis, ibidem ſtudio literarum operam daturis mox ædificandam curabunt: quæ una cum valetudinario, & Hoſpitalibus manſionibus perneceſſaria reputatur. Iſtic etiam in æde Beatæ Mariæ Gratiarum quotannis pro animabus Fratrum Conventus Medicinenſis duo Anniverſaria, & Miſſæ privatæ a Fratribus celebrabuntur.

§.7. His ergo ſtabilitis, atque hac noſtra Conſtitutione, Motu propro, ex certa ſcientia, deliberatione, & voluntate noſtra firmatis, decernimus, eaſdem præſentes ſemper, & perpetuo validas eſſe, & fore, ſuumque plenarium effectum, & robur habere: nullo eas tempore, nulla occaſione, & cauſa, quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & ſubreptitias dici unquam poſſe, etiamſi Fratres Conventus, homineſque Oppidi Medicinenſis, ſeu quicumque alii cujuſcumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, & circa eos quomodolibet, & quavis ex cauſa, ratione, actione vel occaſione jus vel rem habentes, vel ſe habere putantes, ad id nequaquam vocati eſſent, neque illis conſenſiſſent. Etiamſi cauſæ, ob quas hæ noſtræ literæ prodiiſſent, adductæ aut comprobatæ non haberentur; vel intentionis noſtræ aut jus, & rem habentium conſenſus deeſſet, aut quidlibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac ſpecialem, propriamque mentionem, & expreſſionem requirens; etiam propterea quod in præmiſſis, eorumve aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda atque adimplenda, ſervata, & adimpleta revera non eſſent. Aut denique, ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, ſtatuto aut conſuetudine aliqua procedente, ſive etiam enormis, maximæque læſionis colore, prætextu, ratione vel cauſa, in ipſo etiam corpore juris expreſſa, licet juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamſi talis eſſet, quæ ad robur, & vim præmiſſorum omnino exprimi neceſſario deberet, fortaſſe propterea quod de voluntate noſtra, ceteriſque ſuperius enarratis nuſquam appareret, aut nihil probari poſſet, has noſtras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus vel controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris vel facti, aut gratiæ vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam motu ſimili conceſſo, vel impetrato, aut edito uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra unquam poſſe, decernimus, & jubemus; univerſis litibus, & controverſiis hac de re, ſi quæ fortaſſe ſunt, aut fuerunt, perpetuum ſilentium imponentes.

Hæ literæ perpetuum robur obtineant.

§.8. Has eaſdem literas noſtras ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarom revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & per Sedem Apoſtolicam motu pari, ſcientia, & plenitudine poteſtatis, conſiſtorii decreto ex quibuslibet cauſis, & ſub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis: licet in eis de his noſtris literis, eorumque toto tenore, & data ſpecialis mentio fieret, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis, non poſſe aut debere comprehendi ſtatuimus. Sed eas, tamquam ad majus bonum tendentes, ſemper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ prodierint, toties in priſtinum, & validiſſimum, atque in eum,

Hæ literæ nullis revocationibus, & limitationibus ſubjiciantur, & Bononienſem Archiepiſcopum executorem habeant.

in

Digitized by Google

in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie integratas, ac denuo etiam ſub quacumque poſteriori data, quandocumque eligenda, conceſſas eſſe, & fore: ſicque, & non alias in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ejuſdemque Sedis Nuncios, & alios quoſcumque, quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque inſtantia judicari, & definiri debere: ſique ſecus, ac Nos ſancimus, ſuper his a quoquam quavis aucturitate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, boc totum irritum, & inane habendum eſſe decernimus. Quocirca Venerabili Fratri Archiepiſcopo Bononienſi, nunc, & pro tempore exiſtenti, motu ſimili per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Antonii Joſephi Amabilis requiſitus fuerit, ſolemniter publicans, eiſque in præmiſſis efficacis de enſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus inviolabiliter obſervari, eumque illis pacifice, frui, & gaudere, non permittens eumdem deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, contradicentes quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuſas, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, ſervataque forma Concilii Tridentini, ſententias, cenſuras, & pœnas hujuſmodi incurriſſe declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit brachii ſæcularis auxilio.

Nullæ exceptiones his literis obſtant.

§.9. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula, de jure quæſito non tollendo, aliiſque in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis vel edendis Conſtitutionibus, Conciliis, aliiſque, ordinationibus quoque Apoſtolicis, vel ſtatutis, quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, ſtylo, uſu, conſuetudinibus, quamvis immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, literis Apoſtolicis, quæ iiſdem Fratribus Conventus atque hominibus oppidi Medicinenſis, eorumque majoribus conceſſæ fuiſſent; ſeu perſonis, ac locis quibuſcumque; licet ſpeciali, & expreſſa mentione dignis, ſub quocumque tenore, forma, & quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque decretis generatim, vel ſpeciatim, motu quoque, huic ſimili, & in conſiſtorio, aut alias quomodolibet, & ſæpe etiam, in contrariom præmiſſorum conceſsis, adprobatis, confirmatis, & renovatis, quamvis diſerte in eis caveretur, ne iiſdem his noſtris literis Apoſtolicis per quaſcumque alias, motu quoque ſimili pro tempore editas, etiam derogatoriarum derogatorias in ſe continentes, derogari unquam poſſit, vel iis cenſeatur his derogatum.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.10. Quibus omnibus, & ſingulis, quamvis de illis, & eorum tenore, ſpecialis, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis expreſſio habenda, aut quælibet alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, illorum omnium, & ſingulorum tenorem, formam, & cauſas quaſcumque, pias, & ex privilegio deductas, his noſtris literis pro plene, & ſufficienter inſertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorſus omiſſo, expreſſis habentes, illis in ſuo robore alias permanſuris, ad præmiſſorum omnium, & ſingulorum validiſſimam vim, & effectum tantum, hac vice dumtaxat, latiſſime, pleniſſime, ac ſufficienter, necnon ſpeciatim, & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, harum ſerie derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem

Nemo has literas infringere audeat.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ conſtitutionis, redditnum, & proventunm incorporationis, & applicationis, Collegii, & Gymnaſii inſtitutionis, & erectionis, ſanctionis, conceſſionis, Indulti, Decreti, & derogationis Infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo Kalendis Decembris, Pontificatus noſtri Anno quinto.

CCXLVIII.

Dat. 7. Dec. 1728. An. 5

Eximitur Terra, vulgò = *Vetralla* =, a Jurisdictione Præſulis Gubernatoris Viterbienſis in quibuſcumque Cauſis.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Nov. 5. P. 5. erecta fuit Terra Fabriani in Civitatem, & Conſtit. 1726. Sept. 18. P. 3. nonnulla ſtatuuntur pro Civitate Ravennæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.1. VOlendo Noi rimoſtrare alla noſtra Terra di Vetralla la noſtra beneficenza, non meno in riguardo alla ſpeſa di circa trenta mila ſcudi fatta da quella Communità nell'Erezione d'una Chieſa Collegiata ad onore del Glorioſo Apoſtolo S. Andrea, ma anche per il merito fattoſi preſso di Noi, e noſtri Predeceſſori in diverſe contingenze; perciò, e per gl'accertati rincontri avuti, che la Terra ſudetta, oltre ad eſserſi reſa copioſa in ſe ſteſsa d'Abitatori, abbia anche un Contado numeroſo di circa trecento Caſali abitati, con ſperanza, mediante il Divino ajuto, che poſsa andar ſempre più creſcendo in avvenire.

Declaratio prædictæ exemptionis

§.2. Di qui è, che noi di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra Suprema Autorità, per decorazione maggiore di detta Terra, vogliamo, che in avvenire in perpetuo ſia indipendente, ed eſente, conforme

Noi

Digitized by Google

Noi l'esentiamo, e dichiariamo affatto libera, ſeparata, ed indipendente dalla Podeſtà, e Giuriſdizione del Governatore pro tempore della Città di Viterbo, e noſtra Provincia del Patrimonio in tutte, e ſingole cauſe Civili, Criminali, mere, o miſte in prima, ſeconda, e qualunque altra iſtanza; Volendo Noi, che tutte le Cauſe de' Cittadini, o Abitanti di Vetralla ſudetta, e ſuo Contado attive, e paſſive ſpettanti al Foro Secolare, dalla data del preſente noſtro Moto proprio, ſi debbano incominciare, proſeguire, e terminare in prima iſtanza dal Governatore preſente, e pro tempore di detta Terra di Vetralla, che vogliamo ſia in avvenire, & in perpetuo eletto per Breve da noi, e noſtri Succeſſori; E che da Decreti diffinitivi, o Sentenze del Governatore ſudetto ſi poſsa domandare, ed avere il ricorſo, o appellazione à Giudici ordinarii della noſtra Città di Roma, che anno giuriſdizione anche nel Diſtretto.

Cauſæ omnes deinceps dijudicandæ a Gubernatore in eadem met Terra præſente.

Inhibitio Gubernatori Viterbii hac ſuper re.

§.3. Ordiniamo perciò eſpreſſamente in virtù di Sant'Obbedienza al Governatore di Viterbo, e Provincia del Patrimonio preſente, e pro tempore, e ſotto le pene arbitrarie a Noi, e noſtri Succeſſori ai loro Luogotenenti, e Miniſtri di qualunque titolo, che dalla data del preſente noſtro Moto proprio, ſotto qualunque preteſto, o privilegio concedutogli anche da Noi, e noſtri Predeceſſori, non preſumano d'ingerirſi anche ad iſtanza, e col conſenſo dell'iſteſſe Parti, nelle Cauſe Civili, Communitative, Criminali, mere, o miſte de' Cittadini, ed Abitanti di Vetralla, e ſuo Contado ſudetto: Ma ſolamente poſſano proſeguir quelle, che ſi trovano già introdotte legittimamente avanti di loro, ed anche queſte debbano averle intieramente deciſe, e terminate come crederanno di raggione per tutto il Meſe d'Aprile dell'entrante Anno 1729.; Volendo Noi, che ſpirato tal termine, ſia ſpirata affatto la loro giuriſdizione nelle Cauſe già introdotte come ſopra, e che le Cauſe ſudette non terminate, nello ſtato, e termine, in cui allora ſi troveranno, s'intendano omninamente, e pienamente devolute a ſudetti Giudici ordinarii della noſtra Città di Roma, che anno giuriſdizione anche nel Diſtretto di eſſa.

Quoad Cauſas Criminales quomodo novus Gubernator in prædicta Terra ſe gerere debet.

§.4. Per le Cauſe poi Criminali il ſudetto Governatore di Vetralla dovrà unicamente, ed immediatamente dipendere dalla Conſulta; e per le Cauſe di quella Comunità, Economia, e buona Amminiſtrazione di eſſa, ſuoi effetti, e proventi, dovrà parimente dipendere unicamente, ed immediatamente dalla Congregazione del buon Governo, all'arbitrio della quale rimettiamo il taſſare, e ſtabilire un conveniente ſalario, o proviſione da pagarſi meſtrualmente dalla ſteſſa Comunità tanto al Governatore perchè poſſa vivere con oneſto decoro, quanto al Barigello da eleggerſi conforme il ſolito dalla Conſulta col peſo di tenere continuamente quel numero de Birri, che ſi ſtimeranno neceſſarii al buon ſervizio della Giuſtizia, ed alla cuſtodia in oltre della Selva comunitativa.

Clauſulæ.

§.5. Volendo, e decretando, che il preſente noſtro Moto proprio, benchè non ammeſſo, ne regiſtrato in Camera, e ne' ſuoi libri, abbia in perpetuo il ſuo pieno effetto, vigore, ed eſecuzione; E contro di eſſo non ſi poſſa in alcun tempo opporre di obrezione, e ſubrezione, mancanza della noſtra volontà, ed intenzione; ne qualſivoglia difetto, benche degno d'eſpreſſa, ſpeciale, & individua menzione. E che non ſi poſſa diverſamente interpretare, giudicare, o diffinire anche dalle ſudette, ed altre Congregazioni de' Reverendiſſimi Cardinali; Dichiarando Noi nullo, ed irrito tutto ciò, che ſi faceſſe, o ſi attentaſſe in contrario. Non oſtante quanto a tutte, e ſingole coſe premeſſe, che non vi ſiano ſtati citati, chiamati, o ſentiti, il ſudetto Governatore di Viterbo, e ſuoi Miniſtri, il noſtro Fiſcale Generale, il Commiſſario della noſtra Camera, anche per l'intereſſe, che vi poteſſe avere a titolo dell'Affitto delle Cancellarie di detta Provincia, ed ogn'altra perſona, che vi aveſſe, o poteſſe avere intereſſe: La regola della noſtra Cancellaria de Jure quæſito non tollendo, le facoltà, prerogative, e privilegii conceduti a tutti li ſopradetti, ed ogni, e qualunque altra ordinazione, o Coſtituzione Apoſtolica noſtra, e de' noſtri Predeceſſori; Leggi civili, e Canoniche, uſi, ſtili, conſuetudini, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole avendo il loro tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto, per queſta volta ſola ampiamente deroghiamo, perchè tale è la noſtra certa, eſpreſſa, e determinata volontà.

Dato in Roma dal noſtro Palazzo Apoſtolico in Vaticano il dì 7. Decembre 1728.

CCXLIX.

Confirmantur Motu proprio proviſiones, & conventiones initæ inter Religionem Dominicanam, & Miniſtros Cameræ Apoſtolicæ ſuper exemtione a Gabellis, Collectis, & Datiis. Dat. 10. Dec. 1728. An. V.

Hac de re vide aliam hujus editam 1728. *Sept.* 28. *P.* 5. *& Conſt.* Pretioſus *quæ hic laudatur ed.* 1727. *Maii* 26. *P.* 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio &c.

Ab Ordine Prædicatorum variæ obtinebant exemptiones a Gabellis.

§.1. GOdendo pacificamente la noſtra Religione Domenicana tanto in queſta noſtra Città di Roma, quanto in tutto il noſtro Stato Eccleſiaſtico in virtù sì del dritto comune, che in vigore di varii particolari Privilegii, conceſſigli anche forſe a titolo oneroſo da diverſi Pontefici noſtri Predeceſſori, e ſpecialmente dalla glorioſa memoria di S. Pio V., ed ultimamente da Noi nella noſtra Coſtituzione = *Pretioſus* = data in Sezze li 26. Maggio 1727., l'eſenzione da tutti, e ſingoli Dazii, Gabelle, Collette, Impoſizioni, ed altri qualunque peſi, ſì Camerali, che Comunitativi, alcuni dè quali ſpecialmente del Macinato nè tempi paſſati da detta Religione ſono ſtati pagati, non oſtante detta eſenzione, ed eſſendo nondimeno inſorte alcune controverſie tra detta Religione, e li Miniſtri della noſtra Camera, ſopra la liquidazione, e taſſa di dette eſenzioni da Noi benignamente ampliate, ed accordate nell'accennata Coſtituzione = *Pretioſus* =, fattoſi perciò a Noi ricorſo dal P. Procuratore Generale di eſſo Ordine, che da Miniſtri di detta Camera:

Hinc orta controverſia inter ipſum, & Miniſtros Cameræ Apoſtolicæ.

Quæ a Sanctiſſimo remiſſæ ſunt Auditori ſuo examinandæ, quæque auditis partibus ad SS. refferet.

§.2. Noi a fine di aſſicurare con ogni modo più facile l'eſenzione a detta noſtra Religione, ed inſieme provedere all'indennità di eſſa noſtra Camera, con levare ogni ſoſpetto, ed apertura alle frodi, e pregiudizii, e così porre fine a qualunque controverſia, che poteſſe inſorgere in avvenire, rimetteſſimo l'eſame di tal affare al Reverendiſſimo Cardinale Accoramboni già noſtro Uditore, a fine, che ſentite le parti, quanto alli predetti peſi Camerali ſolamente, eccetuatene però li beni di prima Erezione dè Conventi, Monaſterii, e Collegii fondati in detto noſtro Stato Eccleſiaſtico, ed eccettuati ancora li Peſi, Dazii, Gabelle, ed altre qualunque impoſizioni meramente, e ſolamente Comunitative, anche impoſte con autorità Apoſtolica, dalle quali volemo onninamente in tutto, e per tutto eſente detto noſtro Ordine, a tenore del dritto comune di detta noſtra Bolla = *Pretioſus* =, ed altre Coſtituzioni Apoſtoliche, e delle preciſe dichiarazioni di noſtra Mente ſopra ciò fatte per mezzo del noſtro Reverendiſſimo Segretario di Stato, particolarmente ſotto li 20. Novembre 1727., riferiſſe a Noi tutte le controverſie ſopra ciò inſerte, e le ragioni, che dall'una, e dall'altra parte ſi foſſero addotte, per potere poi prendere quelle riſoluzioni, che ſi foſſero ſtimate adequate per l'indennità d'ambe le parti: ed avendoci suſſeguentemente eſſo Reverendiſſimo Cardinale riferito, che doppo eſſerſi tenuti avanti di lui diverſi Congreſſi, con l'intervento di Monſignor Commiſſario di detta noſtra Camera, del ſuo Soſtituto, e del P. Maeſtro Fr. Giovanni Domenico Agnani compagno del detto P. Procuratore Generale, intervenuto anche per parte, ed a nome del P. Maeſtro Generale dell'Ordine, e dello ſteſſo Procuratore Generale, e del Computiſta del noſtro Convento della Minerva, per l'interreſſe tanto del medeſimo P. Generale, e ſuo Oſpizio, e de' Conventi, e Collegii di Roma, quanto di tutti gl'altri Conventi dello Stato Eccleſiaſtico, e de' Monaſteri di Monache, e Collegii di Terziarie sì di Roma, che del'o ſteſſo Stato, che vivono ſotto l'ubbidienza, e regola Domenicana, ed in eſſi Congreſſi, eſaminate maturamente tutte l'Eſenzioni concedute da Sommi Pontefici, ſi generalmente alla Religione Domenicana, dell'uno, e l'altro Seſſo, che alli Conventi particolari del detto Ordine, ſpecialmente della Minerva di Roma, come pure la quantità delle Gabelle, che da' medeſimi ſi pagavano, e delle altre, delle quali indipendentemente dalla ſudetta noſtra Bolla = *Pretioſus* = ed avanti, che queſta emanaſſe attualmente, e realmente, ſenza contraſto godevano l'eſenzione per il vitto, veſtito, mantenimento di Chieſa, e tutt'altro che occorreva per ſervizio de' Religioſi, Conventi, e loro Chieſe, foſſe finalmente nel Congreſſo tenotoſi nel dì 25. Aprile proſſimo paſſato, di comun conſenſo, con riſerva però della noſtra approvazione, ſtabilito nel modo ſeguente, cioè:

Uti factum eſt.

Proviſiones, & conventiones prædictæ. Quibus in rebus prædictis Ordo exemptione a Gabellis deinceps gaudebit.

§.3. Primo, che in avvenire, come ſi dirà in appreſſo, tanto il Convento della Minerva, ed il P. Generale colli Religioſi del ſuo Oſpizio; e tutti gl'altri Conventi, e Religioſi di Roma, compreſovi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de Perfetti, S. Siſto, S. Clemente, e S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religioſi dello Stato Eccleſiaſtico, Monaſteri di Monache, e Collegi di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato ſudetto, che vivono ſotto l'ubbidienza immediata, e Regola del Ordine de' Predicatori debbano pagare (a riſerva però de' beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'Eſenzione nell'iſteſſo modo, e forma, che l'han godute per il paſſato, e le godano preſentemente, e di qualunque peſo Comunitativo, come ſopra) tutte, e qualſiſiano Gabelle, Dazi, Peſi, Riſpoſte, ed Impoſizioni, tanto per ragione di vitto, e veſtito, quanto per ragione de' Beni, sì in Roma, che nello Stato Eccleſiaſtico ſudetto, alle Dogane Generali, Teſorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a quali ſpettaſſero dette Gabelle, e peſi come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna eſenzione, a guiſa de' quali colle riſerve ſudette dovranno tenerſi, riputarſi, e regolarſi. Secondo, che a tale effetto, e colle riſerve, ed eccettuazione delli ſopradetti Beni, e Peſi, debbano i ſudetti Padri, Monache, e Collegii di Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto noſtro Stato, mediante il Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o Suo Compagno rinunziare a tutte le Coſtituzioni, Brevi, Chirografi, e Privilegi, per quello però riguarda ſolamente l'Eſenzioni ſudette, e non altrimenti ſin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benche foſſero quelli ſtati conceduti col titolo oneroſo, con dichiarare di non volerſene per detto effetto valere in avvenire, e che s'abbino a conſiderare di niuna forza, e valore, appunto come ſe non gli foſſero mai ſtate concedute.

Renunciandum omnibus Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Privilegiis quoad exemptiones prædictas.

§.4. Terzo, che all'incontro, ed incorreſpettività della ſudetta rinunzia, come ſopra da farſi da detti Padri, e Monache Domenicane sì di Roma, che di detto noſtro Stato, mediante il detto Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o ſuo Compagno, e non altrimenti, la noſtra Camera ſia tenuta ed obligata di pagare annualmente per tutte l'Eſenzioni godute, e concedute ſino al preſente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Oſpizio del P. Generale, in tutto ſcudi quattrocento ſeſſanta annui, regolandoſi l'Eſenzione a ragione di ſcudi due per ciaſcun' Religioſo di detto Convento, ed Oſpizio, cioè per il detto Convento per bocche numero 150., così ſiſſate, e ſtabilite, per altre bocche 80. per l'Oſpizio del detto Padre Generale, e così in tutto per bocche numero 230., altri ſcudi dodici annui al Convento di Monte Mario per numero ſei Religioſi, altri ſcudi ſedici Annui al Collegio della Penitenzieria per numero 8. bocche, altri ſcudi ſedici ſimilmente Annui per numero 8. bocche nell'Oſpizio di S. Quirico, altri ſcodi ſettantotto annui per numero 39. bocche nelli Conventi di S.Sabina, e di S.Nicolò de Perfetti, ed altri ſcudi quaranta parimenti annui per numero 20. bocche nelli Conventi de' Santi Siſto, e Clemente, che in tutto ſono ſcudi ſeicento ventiquattro, che dovranno pagarſi per li Conventi, e Religioſi di Roma. Quarto, che eſſendoſi ſtabilite, e ſiſſate nelli Conventi eſiſtenti nello Stato Eccleſiaſtico boche numero 976., ſia tenuta la noſtra Camera in correſpettività, come ſopra di detta renunzia di pagare per i detti Conventi,

A Camera Apoſtolica quantum pecuniæ annuatim ſolvendum prædicto Ordini pro renunciatione præfata.

venti, e loro Religioſi annui ſcudi novecento ſettantaſei, regolando per queſti l'Eſenzione a ragione di uno ſcudo per boccha. Quinto, che quanto alli Monaſteri, e Monache di Roma, e dello Stato Eccleſiaſtico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, ſoggetti immediatamente all'Ordine ſudetto, e non ad altri, de quali Monaſteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie reſpettivamente, ſi dovrà dar nota diſtinta dal P. Procuratore Generale, debbaſi dalla noſtra Camera pagare per tutte l'Eſenzioni competenti, e preteſe, come ſopra, riſpetto alli Monaſteri, e Monache di Roma, a ragione di ſcudo uno per ciaſcheduna, e per li Monaſteri, e Monache dello Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna a ragione di giulii cinque per ciaſcheduna di eſſe annualmente, come ſopra.

In cujus manus facienda prædicta ſolutio.

§.5. Seſto, che dalla noſtra Camera di ſei in ſei meſi, da principiare come ſi dirrà in appreſſo, debbano farſi i ſudetti pagamenti in mano del Procuratore Generale pro tempore di detto Ordine, al di cui carico, e peſo dovrà reſtare di farne il dovuto ripartimento a ciaſchedun' Convento, Monaſtero, e Collegio sì di Roma, che dello Stato Eccleſiaſtico, ſenza verun peſo, cura, e riſico della noſtra Camera. Settimo, che la detta noſtra Camera debba dare il ſale nel modo, e forma, e nella quantità, che ſi e praticato ſin'al preſente.

De Sale, ut antea largiendo.

§.6. E riflettendo Noi, che le ſopra eſpreſſe proviſioni, e riſoluzioni ridondano in evidente utilità di eſſa noſtra Camera, atteſa la generalità di dette Eſenzioni, e reſpettivamente rieſcono di molta quiete a' detti noſtri Religioſi, e che in tal forma viene tolta l'occaſione d'ogni litigio, ci ſiamo determinati di confermarle, ed approvarle, affinchè in perpetuo abbino la dovuta eſecuzione, come in appreſſo. Quindi e, che con la preſente noſtra Cedola di Moto proprio, in cui abbiamo per eſpreſſo, e di parola inſerto l'intiero tenore di tutti i Brevi, Chirografi, e coſtituzioni Apoſtoliche, e particolarmente della noſtra ſopra accennata Coſtituzione = *Pretioſus* =, e di tutti, e ſingoli altri Privilegi da queſta Santa Sede in qualunque tempo conceduti alla detta noſtra Religione Domenicana dell'uno, e l'altro Seſſo per l'Eſenzione del pagamento delle Gabelle, Dazi, ed altre impoſizioni ſpettanti alla noſtra Camera, ed ogn'altra coſa quanto ſi voglia neceſſaria d'eſprimerſi, inerendo alle ſopra regiſtrate proviſioni, e riſoluzioni, quali in tutto, e per tutto confermiamo, ed approviamo, per l'eſecuzione di eſſe, di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra ſuprema, ed Apoſtolica poteſtà, dichiariamo, decretiamo, e vogliamo, che in avvenire dall'infraſcritto giorno, tanto il detto Convento della Minerva di Roma, ed il Padre Generale colli Religioſi del ſuo Oſpizio, e tutti gl'altri Conventi, e Religioſi di Roma, compreſivi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de Perfetti, S. Siſto, S. Clemente, e di S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religioſi dello Stato Eccleſiaſtico, Monaſteri di Monache, e Collegi di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato ſudetto, che vivono ſotto l'ubbidienza immediata, e regola dell'Ordine de' Predicatori, debbano pagare, conforme Noi efficacemente l'obbli-

Confirmatio relatarum conventionum.

Statuitur, ut deinceps Gabellarum ſolutioni in omnibus (quibuſdam exceptis) Prædicatorum Ordo teneatur.

ghiamo a pagare (a riſerva però de beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'eſenzione nell'iſteſſo modo e forma, che l'hanno goduta per il paſſato, e la godevano preſentemente, e di qualunque peſo Comunitativo, come ſopra), tutte, e qualſiſiano Gabelle, Dazi, Peſi, riſpoſte, ed impoſizioni Camerali, tanto per ragione di vitto, e veſtito, quanto per raggione de' beni, sì in Roma, che in detto Stato Eccleſiaſtico alle Dogane Generali, Teſorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a' quali dette Gabelle, e peſi ſpettaſſero, come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna eſenzione, a' guiſa de' quali colle riſerve ſudette, vogliamo, che in avvenire ſiano tenuti, e reputati: al quale effetto, Noi in nome, e per li ſudetti Padri, Monache, e Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto noſtro Stato, colle riſerve, ed eccettuazioni delli ſopradetti beni di prima Erezione, e Peſi Comunitativi, e non altrimenti colla noſtra ſuprema autorità cediamo, ed eſpreſſamente rinunziamo a' tutte le Coſtituzioni, Brevi, Chirografi, e Privilegi, per quello però riguarda ſolamente l'eſenzioni ſudette, e non altrimenti ſin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benchè queſte foſſero ſtate concedute col titolo oneroſo, dichiarando, volendo, ed ordinando Noi, che non poſſano per detto effetto valerſene in avvenire, e che s'abbiano da conſiderare di niuna forza, e valore, come ſe appunto non gli foſſero ſtate mai concordate.

Fit à SS. nomine omnium renunciatio omnibus Conſtitutionibus, & privilegiis hac ſuper re.

§.7. Ed all'incontro in correſpettività della rinunzia, che abbiamo come ſopra fatta per li detti Padri, Monache, e Terziarie Domenicane, sì di Roma, che del detto noſtro Stato; vogliamo, ed ordiniamo, che detta noſtra Camera ſia tenuta, ed obligata, conforme Noi efficacemente, e validamente l'obblighiamo a dovere pagare annualmente per tutte l'Eſenzioni godute, e concedute fino al preſente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Oſpizio del P. Generale in tutto ſcudi quattrocento ſeſſanta annui, regolandoſi l'Eſenzione a ragione di ſcudi due per ciaſcun Religioſo di detto Convento, ed Oſpizio, cioè riſpetto a detto Convento per bocche numero 150., così fiſſate, e ſtabilite, e per altre bocche 80. per l'Oſpizio del detto P. Generale, che in tutto ſono bocche numero 230., altri ſcudi dodeci annui al Convento di Monte Mario per numero 6. Religioſi, altri ſcudi dodici annui, al Collegio della Penitenziaria per numero 8. bocche, altri ſcudi ſedici annui all'Oſpizio di S. Quirico, parimente per numero 8. bocche altri ſcudi ſettantotto annui alli Conventi di S. Sabina, e di S. Nicolò de Perfetti per bocche numero 39., ed altri ſcudi quaranta parimente annui alli Conventi di S. Siſto, e di S. Clemente, che in tutto fanno la ſomma di ſcudi ſeicento ventiquattro, da pagarſi per li Conventi, e Religioſi di Roma, e quanto alli Conventi eſiſtenti in detto noſtro Stato Eccleſiaſtico, eſſendoſi ſtabilite, e fiſſate bocche numero 976., e per queſte eſſendoſi regolata, e ſtabilita l'Eſenzione a ragione di ſcudo uno per boccha; Vogliamo, che la noſtra Camera in correſpettività della ſudetta rinunzia ſia tenuta, e obligata, conforme Noi parimente l'obblighiamo a pagare per li detti Conventi,

Præſcribitur ut a Rev. Camera Apoſtolica annuatim prædicta ſolutio erogetur ſingulis Romæ, & ditionis Eccleſiæ conventibus.

e loro Religioſi annoi ſcudi novecento ſettanta ſei; Riſpetto poi alli Monaſteri, e Monache di Roma, e dello Stato Eccleſiaſtico, e Collegi delle Terziarie della detta noſtra Città di Bologna ſoggetti immediatamente all'Ordine ſudetto, e non ad altro, de' quali Monaſteri, e del numero delle loro Mooache, e Terziarie reſpettivamente, ſi dovrà dare nota diſtinta dal Padre Procuratore Geoerale, dovrà eſſer tenuta detta noſtra Camera, come Noi, come ſopra l'obblighiamo a pagare per tutte l'Eſenzioni ſudette riſpetto alli Monaſteri, e Monache di Roma a ragione di ſcudo uno per ciaſcheduoa, e per li Monaſteri, e Monache dello Stato, e Terziarie di Bologna a ragione di giuli cinque per ciaſcheduna di eſſe annualmente come ſopra, e tali pagamenti vogliamo, che dalla noſtra Camera ſiano prontamente effettuati, ed adempiti, e di ſei in ſei Meſi, da principiare dalla data della preſente Cedola di Moto proprio, e che debbano farſi in mano del Procuratore Generale pro tempore del detto Ordine, a di cui Carico, e peſo dovrà reſtare il farne il dovuto repartimento a ciaſchedun Convento, Collegio, e Monaſterio, sì di Roma, che dello Stato Eccleſiaſtico, ſeoza che la noſtra Camera abbia ad averne, e ſentirne, cura, peſo, e riſico alcuno, ordinando Noi per tale effetto al noſtro Monſignor Teſoriere Generale, che in adempimento di ciò ne dirigga i ſuoi ordini a' ſuoi debiti tempi, al Depoſitario generale della noſtra Camera, e ch'egli ne accetti, e bonifichi in appreſſo li pagamenti ne' detti ſuoi conti, e tutto ciò ſenza veruo' pregiudizio della limoſina del Sale, ſolita darſi dalla noſtra Camera alli Conventi, e Colleggi ſudetti, quale vogliamo, che debba continuarſi anche in avvenire, nel modo, e forma, e nella quantità, come ſi è praticato ſin ora.

Clauſula. §.8. Volendo, dichiarando, e decretando Noi con la pienezza della Noſtra Poteſtà Pontificia, che tutto, e quanto e ſtato da Noi come ſopra diſpoſto, ed ordinato per il buon regolamento di detta eſenzione, debba perpetuamente, ed inviolabilmente oſſervarſi, ed eſeguirſi, tanto per parte della Camera, quanto de' Conventi de' Religioſi, e Monaſteri di Mooache Domenicane, sì di Roma, che del noſtro Stato Eccleſiaſtico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e che abbia forza di contratto giurato, ed a riguardo della ſudetta rinunzia, ſi reputi, come fatto a titolo oneroſo, ed appuoto, come ſe vi foſſe intervenuto il poſitivo conſenſo, obligo, e giuramento d'ambe le parti, ſenza che veruna di eſſa poſſa in verun modo, ed in alcun futuro tempo ſotto qualunque preteſto, e cauſa benchè inopinata, ed incognita, reclamare da quanto abbiamo di ſopta diſpoſto, e ſtabilito imponendo loro, ed a ciaſcuna di eſse perpetuo ſilenzio, e vogliamo, che per la perpetua oſſervanza ed eſecuzione dellè coſe premeſse, e ciaſcuna di eſſe reſtino perpetuamente obligati, coo forme Noi colla noſtra ſuprema autorità validamente, ed efficacemente obblighiamo la detta noſtra Camera, e reſpettivamente i detti Conventi, e Monaſteri dell'Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del noſtro Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e qualiſiano reſpettivamente loro beni, effetti, rendite, e ragioni nella più ampla forma di detta noſtra Camera, eſsendo tale la Mente, e volontà noſtra preciſa.

§.9. Volendo, e decretando, che alla preſente noſtra Cedola di Moto proprio d'ammetterſi, e regiſtrarſi in Camera ſecondo la diſpoſizione della Bolla di Pio IV. noſtro Predeceſsore de Regiſtrandis, non poſsa mai in alcun futuro tempo opporſi di ſurrezione, orrezione, ne' di alcun altro vizio, e difetto della noſtra volontà, ed intenzione, che mai ſotto tali, o altri preteſti poſſa eſſere impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba giudicarſi, definirſi, ed interpretarſi dal Reverendiſſimo Cardinale Camerlengo, da' Teſorieri Generali, e da qualſivoglia altro Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, e da qualſivoglia Congregazione, ancorchè compoſta de Reverendiſſimi Cardinali, e da queſti ancorchè Legati a Latere, e da qualunque altro, togliendo loro ed a ciaſcuno di eſſi ogni facoltà, e giuriſdizione di definire, ed interpretare diverſamente, dichiarando Noi ſin' d'adeſſo preventivamente, nullo, irrito, ed invalido tutto, e quanto da ciaſcuno di eſſi con qualſivoglia autorità, ſcientemente, o ignorantemeote foſſe in qualunque tempo giudicato, o ſi tentaſſe di giudicare, contro la forma, e diſpoſizione della preſente noſtra Cedola di Moto proprio, quale vogliamo che vaglia, e debba ſempre avere il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore, colla ſemplice noſtra ſottoſcrizione, benchè non vi ſiano ſtati chiamati, ſentiti, ne citati Monſignore Commiſſario della noſtra Camera, ed i Conventi, Monaſteri, e Collegi ſudetti, tanto di Roma, quanto di detto noſtro Stato, ed i loro Superiori, Sindici, e Deputati, ed ogn'altro che vi aveſſe, o pretendeſſe avervi intereſſe non oſtante qualſiſiano Brevi, Chirografi, e Coſtituzioni de' Noſtri Predeceſſori, anche la noſtra ſopriccennata = *Pretioſus* = ſopra la conceſſione sì generalmente, che particolarmente fatte alli Conventi, Monaſteri, e Collegi del detto Ordine Domenicano, e quantunque a titolo oneroſo, e per quanto facci biſogno, anche le Bolle di Paolo II., e Paolo IV. e del detto Pio IV. *De rebus Eccleſiæ & Cameræ non alienandis &c.*, la Regola della noſtra Cancellaria *de Jure quæſito non tollendo*, e qualſiſiano altre Coſtituzioni, ed Ordinazioni Apoſtoliche noſtre, e de' noſtri Predeceſſori, Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Uſi, Stili, Conſuetudini, e qualunque altra coſa che faceſſe, o poteſſe fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole avendone il tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto, e ſupplendo Noi colla pienezza della noſtra Suprema Poteſtà ad ogni vizio, e difetto, quantunque ſoſtanziale, e formale, che vi poteſſe intervenire, queſta volta ſola, e per l'effetto ſudetto ampiamente, ed eſpreſſamente deroghiamo, anche con ampliſſima Derogatoria delle Derogatorie più inſolite, ed effrenate.

Derogatoriæ peculiares.

§.10. Decretando in oltre che alle Copie impreſſe di queſta noſtra Cedola munita col Sigillo di Perſona coſtituita in Dignità Eccleſiaſtica, e ſottoſcritte da qualunque Notaro publico ſi preſti l'iſteſſa fede in giudizio, e fuori di eſſo, come ſe foſſe eſibita, e preſentata l'iſteſſa Cedola Originale.

Fides habenda tranſumptis

Dato

Dato dal Noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto di X. Decembre MDCCXXVIII.

CCL.

Dat. 16.Dec. 1728. Ann. 5.

Declarantur Inhabiles ad Officia, & dignitates Religioſi S.Baſilii Magni ſibi procurantes Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus, aliaſque dignitates.

Conſimilem prohibitionem contra ambitum officiorum ſive jura, ſive extra Religionem obtinendorum, habent fere omnes Religiones.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ hujus Conſtitutionis, & preces Procuratoris Generalis nomine totius Ordinis.

§.1. CUM ſicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Sancti Baſilii Magni tam ſuo, quam ejuſdem Ordinis nomine Nobis nuper exponi fecit, juxta conſuetudinem hactenus ſervatam in Eccleſia, & ritu Græco unito ad Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus Religioſi Baſiliani aſſumantur, ſæpe vero contingat, quod aliqui prædictas Dignitates per commendationes Magnatum, non ſine præfati Ordinis perturbatione ſibi procurent, dictus Procurator Generalis, quo ambitioſis via præcludatur opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſideret.

§.2. Nos ejuſdem Procuratoris Generalis votis, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati,

Declaratio inhabilitatis prædictæ.

ad officia, & dignitates Monachos omnes memorati Ordinis, qui ſine expreſſo Superioris Generalis ſeu Protoarchimandritæ pro tempore exiſtentis, & memorati Ordinis conſenſu ſibi Archiepiſcopatus, Epiſcopatus, Archimandrias, aut quaſcumque alias Dignitates procurarent, eo ipſo ad illas inhabiles, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium declaramus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo piſcatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CCLI.

Dat. 16.Dec. 1728.An.V.

Erigitur Cuſtodia Alſatiæ Minorum Capuccinorum in novam Provinciam Alſaticam nuncupandam.

De diviſione Provinciæ Inſulen. eorumdem Fratrum; vide Clem. XI. Conſt. ed. 1721. Jan. 11. P. 21., & hujus Conſt. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. agitur de alternaria Officialium Provinciæ Brixien.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis Officii, quo Catholicæ Eccleſiæ per univerſum Terrarum orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, ſolicitudo Nos admonet, ut felici, proſperoque Religioſorum Virorum divinis obſequiis ſub auſterioris vitæ diſciplina mancipatorum, ſuavique Chriſti odore de bona converſatione fragrantium ſtatui, regimini, & progreſſui, interdum etiam per novarum Provinciarum inſtitutionem, providere ſtudeamus, ſicut ſublimium Principum de Eccleſia Dei optime meritorum vota poſtulant, ac rerum, temporum, locorum, & perſonarum qualitatibus mature perpenſis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis incrementum, atque animarum ſalutem expedire in Domino arbitramur.

Quibusdam de cauſis Conventus Alſatiæ, olim de Provincia Helvetia, ab ea ſegregati, & in Cuſtodiam quandam erecti.

§.1. Nomine ſiquidem Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Nobis nuper expoſitum fuit, quod cum Provincia Helvetica Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum, quæ Conventibus in variis ditionibus ſitis conſtabat, inter alios Conventus hujuſmodi, etiam illos complecteretur, qui in Alſatia Dominio ejuſdem Ludovici Regis Chriſtianiſſimi ſubſunt, multipliciaque incommoda, ac detrimenta præfatis Conventibus Alſatiæ, eorumque Fratribus inde enata fuiſſent, ac proinde dicti Fratres Diffinitorio Capituli Generalis ipſius Ordinis in alma Urbe noſtra noviſſime celebrati expoſuiſſent nullum aliud efficacius hujuſmodi damnis ſarciendis, aliiſque in poſterum avertendis remedium ſuppetere, quam quod prædicti eorum Conventus Alſatiæ non modo ab Helveticis plane ſegregarentur, ſed etiam in novam Provinciam erigerentur, Diffinitorium Capituli Generalis prædicti die 25. Junii 1725. cenſuit, atque decrevit, ut dicti Conventus Alſatiæ ab ipſa Provincia Helvetica penitus, & totaliter ſepararentur, ac tanquam Cuſtodia a præfata Provincia Helvetica in poſterum independens, pro tunc donec ſufficientem, ac neceſſarium Fratrum, & Conventuum numerum haberet, ſoli Miniſtro Generali ejuſdem Ordi-

nis

nis immediate ſubjacerent, & alias, prout in Decreto Diffinitorii Capituli Generalis hujuſmodi deſuper edito, cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo haberi volumus, uberius continetur.

Cauſa eoſdem Conventus in Provinciam erigendi. §.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, per enarratam proviſionem a Diffinitorio dicti Capituli Generalis, ſicut præmittitur, captam, minime ſtatui, ac Religioſæ tranquillitati præfatorum Fratrum, & Conventuum Alſatiæ uſquequaque conſultum ſit; prædicta vero cuſtodia undecim ad præſens Conventus, & quatuor Hoſpitia, necnon ſinguli Conventus Religioſos regulari obſervantiæ, & diſciplinæ numero ſufficientes habeant, ac in Ordine præfato plures reperiantur Provinciæ, quarum aliquæ minori, aliæ pari, & nonnullæ non multo majori, quam præfato, Conventuum numero conſtituuntur, duoque ex dictis Hoſpitiis, utpote in quibus ſatis, & Religioſorum in Conventus formales facile erigi valeant, & ſi Fratres Helvetii eam curam præfatorum Conventuum in ditione ejuſdem Ludovici Regis Chriſtianiſſimi exiſtentium, ac in Helvetia poſitorum geſſiſſent, etiam ante hac erigi potuiſſent, hiſque accedat, quod in cuſtodia præfata ultra Novitiatum, ubi quatuordecim Novitii continuo retinentur, ac quorum numerus augeretur, ſi per Miniſtrum Provincialem regeretur Philoſophiæ, & Sacræ Theologiæ ſtudia vigeant, quodque intra dictæ Cuſtodiæ limites illius Fratres ad victum, & veſtitum neceſſaria abunde, nec magno labore ex quæſtuatione, ac Fidelium liberalitate parent, & inveniant.

Preces Galliarum Regis. §.3. Quibus, aliiſque gravibus rationibus conſiderati plurimum expedire videtur, Cuſtodiam Præfatam in Provinciam erigi: Nobis propterea ejuſdem Ludovici Regis nomine fuit humiliter ſupplicatum, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur pro ipſius Ludovici Regis deſiderio hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere, ac firmiori, ſolidiorique memoratorum Conventuum in Alſatia prædicti Ludovici Regis dominio ſubjecta, ut præfertur conſiſtentium, ſtatui, & quieti, proſperoque regimini ſalubriter proſpicere cupientes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati,

Erectio præfata. præfatam Cuſtodiam in novam Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Cappuccinorum Provinciam Alſaticam nuncupandam, quæ a propriis Miniſtro Provinciali, ac Definitoribus, cæteriſque Superioribus juxta ejuſdem Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis regi, & gubernari debeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium erigimus, & inſtituimus, ac ipſi novæ Provinciæ ſic erectæ, & inſtitutæ, illiuſque Conventibus, Hoſpitiis, Domibus, ac Miniſtro Provinciali, & Definitoribus, cæteriſque Superioribus pro tempore exiſtentibus, Fratribuſque, & perſonis quibuslibet, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, præeminentiis, Indulgentiis, & Indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Hoſpitia, Domos Superiores, & Fratres aliæque perſonæ tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, eadem auctoritate harum ſerie ſimiliter perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cuſtodiæ, & Provinciæ, ac Ordinis præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CCLII.

Præcipitur, ut ſerventur conſtitutiones Generales Ordinis Minorum de Obſervantia Reformatorum; & Breve Urbani VIII. ſuper præcedentia eorundem in Provincia Romana. Dat. 16. Dec. 1728. An. 5.

Hac de re vid: Urbani VIII. Conſt. ed. 1642. Dec. 22 P. 20., & Alex. VIII. Conſt. ed. 1665. Dec. 23. P. 11. quæ hic laudantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ordo præcedentiæ a Generalibus Ordinis Conſtitutionibus præſcriptus, & ab Urbano VIII. approbatus fuit. §.1. Cum, ſicut accepimus, alias poſtquam juſſu fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri quædam pro ſalubri regimine, & gubernio dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Ciſmontanæ, generales Conſtitutiones in ipſo primordio inſtitutionis Provinciarum in eodem Ordine editæ, & promulgatæ fuerant, per quas inter alia modus, ſeu ordo præcedendi inter ipſos Fratres ſub gravibus pœnis præſcriptus, & ab ipſo Urbano Prædeceſſore per ſuas in ſimili forma Brevis die 22. Decembris 1642. expeditas literas, quarum initium eſt: *Alias &c.* approbatus fuit, quem Fratres Provinciæ Romanæ dicti Or-

Ordinis exacte ſervarunt, donec inſtantibus Miniſtro Provinciali, Definitorio, Miniſtris Exproviocialibus, & aliis Fratribus graduatis eiuſdem Provinciæ Romanæ, re. me. Alexander Papa VII. etiam Prædeceſſor noſter per ſuas in pari forma Brevis die 23. Decembris 1665. emanatas literas incipien. *Paſtoralis &c.* formam ejuſmodi præcedendi moderando ſtatuit, quod in eadem Provincia Romana nulli Fratrum Jus præcedendi, ſive honoratioris loci competeret, niſi Miniſtro Commiſsario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Miniſtro, Commiſſario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Miniſtro Commiſſario, & Vicario Provincialibus, Cuſtodi, Commiſsario, Viſitatori, Guardianis, Præſidenti, ſeu Commiſsario, & Vicariis localibus, qui tamen expletis eorum officiis ad locum, & præcedentiam Ordinis redirent tam illic, qui ad habitum per dictos Fratres geſtari ſolitum ſuſceperant, ac de cætero ſuſciperent, quam ii, qui ſe a Fratribus de Obſervantia, ad Fratres Reformatos Provinciæ præfatæ canonice tranſtuleraot, & transferreot, exceptis tamen eis, qui Miniſtri Generalis, ſeo Commiſsarii Generalis ejusdem Ciſmontanæ Familiæ officio functi erant, & functuri eſſent, qoi poſt Superiores actuales immediate locum haberent, & alias prout in ipſis Alexandri Prædeceſſoris literis uberius continetur.

Poſtmódum vero ab Alexandro VII.; prædict. præcedendi formam moderando, alias ſtatutum fuit

Hinc orta diſſidia.

§.2. Difinitores actuales dictæ Provinciæ, ubi primum hæ Alexandrl Prædeceſſoris literæ prodierunt, ſe in earum diſpoſitione minime comprehendi prætenderent, idque die 3. Martii 1666. a Congregatione tuoc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper negotiis Viſitationis Apoſtolicæ Eccleſiarum. & Locorum piorum hujus Almæ Urbis auctoritate Apoſtolica Deputatorum, tametſi non ſine altercatione decerni obtinuerint, prout etiam Secretaril Generales actuales; Exprocuratores, & Exdefinitores Generales, quantumvis proculdubio in memoratis Alexandri Prædeceſſoris literis comprehenſi, præcedeutia joxta ſupradictas generales Ordinis Conſtitutiones, & Urbani Prædeceſſoris literas, non tamen abſque querimoniis gaviſi fuerint, & ad ſedanda diſſidia ſubinde enata, eamdem præcedentiam ſub nomine, ac titulo loci commoditatis, nunc Secretariis Curiæ, Provinciæ, Viſitatorum, nunc Scriptoribus, Lectoribus, Exprovincialibus, aliiſque Fratribus graduatis dictæ Provinciæ cum non mediocri illius perturbatione, concedere opus fuerit.

Pro quibus ſedandis multum operæ datum eſt; ſed fruſtra.

§.3. Quamobrem, ut his malis aliquod remedium adhiberetur, anno 1705. inſtitum fuit pro moderatione præfatarum Alexaudri Prædeceſſoris literarum, ſed cum Congregatio tunc ſimiliter exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita demandaſſet exquiri deſuper votum proximi Capituli Generalis dicti Ordinis, & animadverſum fuiſſet, quod præter dilationem celebrationis ejuſdem Capituli Generalis in eo vix tractari, ac diſcuti ſoleant res ad univerſum Ordinem præfatum ſpectantes, non autem privative unius Provinciæ contentiones; Demum ad deputationem Congregationis particularis nonnullorum eorundem S.R.E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum pro negotio hnjuſmodi examioando deventum fuit; verum quia nonnulli Fratres Miſsionarii dictæ Provinciæ per Decretum Cardioalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum in poſſeſſione, ſen quaſi poſſeſſione præcedentiæ, qua fruebantur manuteneri obtinuerant, pro parte ſeſe huic rei opponentium habito adverſus ejuſmodi Decretum ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædeceſſorem pariter noſtrum recurſu, ipſe Clemens Prædeceſſor per tunc quoque exiſtentem Auditorem ſuum mandavit, nibilominus innovandum eſſe, neque dictum Decretum executioni demandandum fore donec, & quouſque controverſia per præfatam Congregatiooem particularem Cardinalium, & Prælatorum ab eo deputatam reſolveretur, ac interim ſervari debere in omnibus, & per omnia ſupradictas Alexandri Prædeceſſoris literas. Cumque, ſicut Nobis quoque innotuit cura, & ſtudio graviorum dictæ Provinciæ Religioſorum, qui concitatos illius fratrum aoimos pacare, & ne ejuſmodi lis, & qoæſtio in publicum efferretur impedire adnixi ſunt, Congregatio particularis Cardinalium, & Prælatorum ad illam cognoſcendam, & decidendam deputato, prout præmittitur, hactenus minime habita fuerit.

Cauſæ hujus Conſtitutionis

§.4. Hinc eſt, quod Nos attendentes nihil magis ſpiritui humilitatis, quem Fratres Ordinis præfati in primis profitentur, adverſari, quam ſimiles ſuper præcedentia inter eos agitari contentiones, & æmulationes, quæ religioſæ, & fraternæquoque invicem charitatis ſerenitatem obnubilare conſueverunt, ſimulque conſideraotes ratioui, ac recto ordini conſentaneum eſſe, ut Fratres dictæ Provinciæ Romanæ unam, eamdemque præcedendi formam per enarratas generales totius Ordinis Cooſtitutiones, ac Urbani Prædeceſſoris literas præſcripram, quam tenent fere omnes reliquæ ipſius Familiæ Ciſmontanæ Provinciæ obſervent, motu proprio, ac ex certa ſcieotia, & matura deliberatione, ooſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine litem, & Cauſam ſuper eadem præcedentia in memorata Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum, ſeu alibi ubicumque pendentem (illius ſtatum, ac merita, & alia quæcumqne etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis habentes) in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur ab eadem Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum ac quibuſcumque aliis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos harum ſerie avocamus, illamque perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, ac perpetuom deſuper ſilentinm imponimus.

Avocatio cauſæ.

§.5. Preterea generales Conſtitutiones quoad præcedentiam pro Fratribns ejuſdem Ordinis editas, ut præfertur emanataſque deſuper ſnpradictas Urbani Prædeceſſoris literas, quarum iuitium eſt: *Alias &c.* in præfita Provincia Romaoa ab omnibus, & ſingulis illius Fratribus deinceps exacte, & inconcuſſe ſervari, motu proprio, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus tenore præſentium præcipimus, & mandamus.

Præcipitur; ut ſerventur Conſtitutiones Generales quoad præcedentiam editas, & ab Urbano VIII. approbatas.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, ant nullitatis vitio, ſeu intentionis no-

noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, alio-ve quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo unquam poſſe: Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictæ S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentiâ, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.7. Non obſtantibus ſupradictis Alexandri Prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſse derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Decembris, MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CCLIII.

Dat. 17. Dec. 1728. An. 5. Conceditur facultas Definitorio Generali Congregationis HiſpaniarumCanonicorum Regularium Ordinis Præmonſtraten. creandi unum vocalem in quolibet Capitulo Generali.

De habitu, Miſſale, & Breviario Præmonſtratenſium d. Congregationis Hiſpaniarum vid. Clem. XI Conſt. ed. 1705. Maji 30. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa hujus conceſſionis. §.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Definitores generales Congregationis Hiſpaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonſtraten., quod cum in dicta Congregatione multoties reperiantur aliqui Canonici Regulares titulo, ſeu gradu Prædicatorum generalium inſigniti, & alii virtute, ac meritis præſtantes, qui progreſſus in literarum ſtudiis facere, dictæque Congregationis decus, ac dignitatem augere adnituntur; in Capitulo vero generali ejuſdem Congregationis pauci vocales adeſſe conſueverunt, ipſi Exponentes, quo Religioſi, ac literarii ejuſmodi Canonicorum Regularium labores aliquo condigno præmio donentur, Definitorio Generali ejuſdem Congregationis unum ex prædictis Canonicis Regularibus in ſingulis Capitulis Generalibus, vocalem creandi, ac conſtituendi facultatem tribui plurimum deſiderent, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipſorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſsumus favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eiſdem modernis, & pro tempore exiſtentibus Definitoribus generalibus dictæ Congregationis Hiſpaniarum, ut ipſi in quolibet Capitulo Generali dictæ Congregationis unum ex præfatis Canonicis Regularibus, qui titulo, ſeu gradu Prædicatoris generalis inſignitus reperiatur, aut alias doctrina, & meritis refulgeat, vocalem ejuſdem Capituli Generalis cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, honoribus, & oneribus, quibus alii vocales hujuſmodi utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, creare, conſtituere, & declarare libere, & valide poſsint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Conceſſio prædictæ Facultatis.

Derogatoriæ. §.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & Conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſse derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XVII. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri anno Quinto.

CCLIV.

Confirmatur Chirographum, quo denuo Gubernium Caſtri Gandulphi unitum fuit Præfecturæ Palatii Apoſtolici cum nonnullis declarationibus, & facultatibus. Dat. 20. Dec. 1728. Ann. 5.

De juriſdictione & facultatibus Præfecti Palatii Apoſtolici vide aliam hujus Conſt. ed. 1728. Sep. 24. P. 5.

BE.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

ÆQuitatis, ac juſtitiæ ratio, ac præclara Venerabilis Fratris Camilli Patriarchæ Conſtantinopolitani Palatii Noſtri Apoſtolici Præfecti in Nos, & Apoſtolicam Sedem Fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita, aſſiduis, quos pro Nobis, & eadem Sede indefeſſe ſuſtiuet, laboribus conjuncta poſtulant, ut non ſolum ea, quæ ad ejus, ſuorumque in Præfectura Palatii Apoſtolici hujuſmodi Succeſſorum favorem a Nobis prodierunt, quo inconcuſſa juxta mentem, & intentionem Noſtram firmiter ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis præſidio roboremus, ſed etiam uberioribus illum in dies favoribus, & gratiis proſequamur.

Alias per Chirographum denuo gubernium Caſtri Gandulphi Præfecturæ Palatii Apoſtolici unitum.

§.1. Cum itaque alias poſtquam dilectus filius Noſter Annibal Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Albanus nuncupatus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarius gubernium Terræ noſtræ Caſtri Gandulphi Albanen. Diœceſis, quod per aliquot annos exercuerat, & antea Præfecturæ ipſius Palatii Apoſtolici cum plenaria Juriſdictione, ac independenter a quocumque alio Tribunali, annexum eſſe conſueverat, ſponte in manibus Noſtris dimiſiſſet: Nos volentes, ut hujuſmodi Gubernium Præfecturæ præfatæ eidem modo, & forma, quibus olim reperiebatur, tametſi hoc medio tempore, quo ab eadem Præfectura ſeparatum fuerat, quædam in illo innovationes quoad exercitium Juriſdictionis factæ fuiſſent, de cætero quoque annexum remaneret, per Chirographum manu noſtra ſubſcriptum, & eidem Camillo Patriarchæ, & Præfecto directum, Gubernium dictæ Terræ Præfecturæ præfatæ cum omnibus, & ſingulis privilegiis, honoribus, prærogativis, ac plenaria, & privativa Juriſdictione in negociis, & Cauſis Civilibus, & Criminalibus Præfecti ejuſdem Palatii pro tempore exiſtentis, independenter a quocumque alio Tribunali, ac nonniſi Nobis, & pro tempore itidem exiſtenti Romano Pontifici immediate ſubjectum denuo univimus, & annexuimus, ſtatuentes quidquid dicto tempore intermedio in contrarium præmiſſorum actum fuiſſet, nullum ſtatum in præjudicium ipſius Præfecturæ facere, ſeu feciſſe, ac quatenus opus eſſet, revocantes, & annullantes quodcumque Indultum, Mandatum, & Chirographum adverſus præmiſſa quomodolibet emanatum; Et inſuper memorato Camillo Patriarchæ, & Præfecto, ut ratione Gubernii hujuſmodi negociis, & Cauſis Criminalibus præfatis ſe immiſcere, ac in eis conſilium, mandata, & juſſiones tam verbo, quam in ſcriptis dare, & debitæ executioni demandare, ſeu demandari facere, etiamſi ſanguinis effuſio, membrorumque mutilatio, ſeu etiam mors inde ſequeretur, libere & licite, ac abſque ullo irregularitatis, aut cenſuræ Eccleſiaſticæ incurſu poſſet, & valeret, dummodo tamen a Sententia in Cauſa Sanguinis per ſe ipſum ferenda abſtineret, indulſimus, & alias prout uberius continetur in dicto Chirographo, tenoris, qui ſequitur, videlicet =

Chirographum prædictum Camillo Cybo, tunc Palatii Apoſtolici Præfecto directum.

§.2. *Monſignor Camillo Cybo Patriarca di Coſtantinopoli, e Maggiordomo del Noſtro Palazzo Apoſtolico. Avendo il Reverendiſſimo Cardinale Annibale Albani dimeſſo nelle Noſtre mani il Governo di Caſtel Gandolfo dal medeſimo eſercitato per il paſſato, e che per prima era ſtato ſempre unito alla Prefettura del Noſtro Palazzo Apoſtolico con piena giuriſdizione, independentemente da qualſivoglia altro Tribunale; Volendo riunire il ſudetto Governo nello ſtato, modo, e forma, che prima ſi ritrovava non oſtante, che in queſto tempo intermedio foſſero ſeguite delle innovazioni in ordine al medeſimo nell'eſercizio della ſua Giuriſdizione di Noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della Noſtra Poteſtà, riuniamo il ſudetto Governo alla Prefettura del Palazzo Apoſtolico, con tutti, e ſingoli Privileggi, Onori, Prerogative, e con plenaria, e privativa Giuriſdizione, tanto nelle materie civili, quanto che nelle Criminali del Noſtro Maggiordomo* pro tempore *independentemente da qualſivoglia altro Tribunale, e ſolo a' Noi immediatamente ſoggetto; Volendo, che tutto ciò, che ſi foſſe praticato in contrario nel tempo intermedio, non abbia da fare alcun ſtato in pregiudizio di detta Prefettura, rivocando anche, ed annullando, quando faccia di biſogno ogn'altro Indulto, Ordine, e Chirografo, che vi poteſſe eſſer in contrario, ancorchè richiedeſſero ſpeciale, & individua menzione, il tenore de' quali ſi abbia qui per eſpreſſo di parola in parola, eſſendo così mente, e volontà Noſtra, & affinchè detta riunione di Governo nello ſtato, e forma di prima, ed eſercizio di plenaria, e privativa Giuriſdizione di ogn'altro Tribunale, eccetto che da Noi independente habbiano il loro pieno effetto, concediamo a Voi con la Noſtra Apoſtolica Poteſtà la libertà, quando però ne abbiate di biſogno, e quando le facoltà ordinarie della Prefettura del Noſtro Palazzo non ſi ſtendeſſero anche al detto Governo di potervi lecitamente ingerire in qualunque negozio, e Cauſa Criminale per conto del medemo Governo, quante volte vi occorrerà, con dare, eſeguire, o far eſeguire qualunque conſiglio, Ordine, e Mandato in voce, o in ſcritto ancorche ne ſeguiſſe effuſione di ſangue, mutilazione di membri, ed anche la morte, ſenza che perciò incorriate in veruna irregolarità, o Cenſura Eccleſiaſtica, purchè vi aſteniate dal proferire per Voi ſteſſo, Sentenza di Sangue; Volendo, e decretando, che il preſente Noſtro Chirografo ammettendoſi, e regiſtrandoſi in Camera, o ne' ſuoi Libri a tenor della Bolla di Pio IV. Noſtro Predeceſſore* de regiſtrandis *vaglia, ed abbia forza, e vigore non oſtante qualſivoglia altra Coſtituzione, ed Ordinazione Apoſtolica Noſtra, e de Noſtri Predeceſſori, Leggi, Statuti, Riforme, Uſi, Stili, Conſuetudini, e qualſivoglia altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole, avendone qui il tenore per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto per queſta volta ſola, ed all'effetto ſudetto pienamente deroghiamo. Dato dal Noſtro Palazzo Apoſtolico in Vaticano queſto di 17. Aprile 1728.*

BENEDICTUS PP. XIII.

Admiſſio in Camera prædicti Chirographi.

§.3. Die 19. Aprilis 1728. ſupradictum Chirographum Sanctiſſimi in plena Camera exhibitum, & præſentatum fuit, illudque Commiſſum Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo D. Paſſarino Cameræ Apoſtolicæ Clerico, & in Camera Conſiſtoriali diei 24. ejuſdem menſis ad relationem præfati Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini Paſſarini, citato Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Domino Nicolao Lana dictæ Reveren-

dæ Cameræ Commiſſario Generali admiſſum, & regiſtratum fuit in Libro Signaturarum Sanctiſſimi ſub folio 120. = Ita eſt Antonius Petruccius Cameræ Apoſtolicæ Secretarius =

§.4. Nunc autem Nos conſiderantes validiora, & ſtabiliora eſſe illa, quæ Apoſtolici muniminis fulciuntur patrocinio, ac proinde præmiſſorum firmiori robori, & efficaciæ peramplius proſpectum eſſe cupientes, ſimulque eidem Camillu Patriarchæ, & Præfectu rem gratam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis uecaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, Motu proprio, non ad ipſius Camilli Patriarchæ, & Præfecti, vel cujuſcumque alterius pro eo Nubis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præinſertum Chirographum, omniaque, & ſingula in eo contenta, & in executionem Chirographi hujuſmodi facta, & geſta, ac inde ſecuta, & ſecutura quæcumque, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, ac inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, & ſolemnitatum quarumcumque, quantumvis formalium & ſubſtantialium, & de Jure, Statuto, Stylo, ſeu conſuetudine, ſive ex Conſtitutionum, & Ordinationum Apoſtolicarum, etiam Conſiſtorialium præſcripto, & alias quovis modo etiam de neceſſitate in ſimilibus obſervandam, & requiſitam, & alius quoſcumque etiam incxcogitatus, & inexeogitabiles defectus, ſi qui in præmiſſis quomodocumque, & qualitercumque intervenerint, aut interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi unquam poſſent, pleniſſime ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, removemus, & abolemus.

Confirmatio relati Chirographi.

Declarationes quædam. §.5. Præterea attenta connexione, & dependentia, quas Gubernium dictæ Terræ habet cum Præfectura ejuſdem Palatii Apoſtoliei, ne aliqua progreſſu temporis dubitandi oriatur occaſio, præfatam plenariam, ac privativam, & a quocumque Tribunali independentem Juriſdictionem in Cauſis, & negociis Civilibus, & Criminalibus dictæ Terræ eidem Camillo Patriarchæ moderno, ſeu pro tempore exiſtenti Præfecto Palatii Apoſtulici, ſicut præmittitur, competentem, ejuſdem plane naturæ, extenſionis, & qualitatis eſſe, & cenſeri debere, ac illam, quam ipſi Præfecto Palatii Apoſtoliei quoad Cauſas familiarium Noſtrorum, ſeu Romani Pontificis hujuſmodi per alias Noſtras deſuper in ſimili forma Brevis die 24. Menſis Septembris proxime præteriti expeditas literas, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, prout etiam ad Cauſas mixtas, dictæque Terræ Comitatum, & diſtrictum extendi, ac illas, & illos comprehendere harum ſerie ſtatuimus, & declaramus.

Facultates nonnullæ. §.6. Porro eumdem Camillum Patriarcham modernum, ac pro tempore exiſtentem dicti Palatii Apoſtolici Præfectum, utpote Noſtris, ſeu Romani Pontificis prædicti obſequiis continuò addictum, in præfata Terra Caſtri Gandulfi ejuſve Comitatu, & diſtrictu reſidere non poſſe, attendentes, quo præmiſſa plenius, faciliuſque ſuum ſortiantur effectum, eidem Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore exiſtenti Præfecto hujuſmodi, ut etiam in Alma Urbe, & Romana Curia omnimodam juriſdictionem præfatam in negociis, & Cauſis Civilibus, & Criminalibus, ac mixtis, quæ ad illum in Terra, Comitatu, & Diſtrictu prædictis, ut præfertur, ſpectat, per ſe ipſum, ſeu Auditorem, aut Locumtenentem ſuum in omnibus, & per omnia ac in quavis Inſtantia, etiam reſtitutionis in integrum, & recurſuum, perinde ac ſi in ejuſmodi Terra, Comitatu, & Diſtrictu perſonaliter reſideret, & inibi Cauſas præfatas cognoſceret, & terminaret, ſeu cognoſci, & terminari faceret, exercere libere, & licite poſſit, & valeat, & quibuſvis Judicibus quacumque auctoritate, dignitate, & præeminentia Eccleſiaſtica, vel Sæculari etiam in ipſa Curia præfulgentibus inhibendi, ne in Cauſis, quæ ad ſuam omnimodam Juriſdictionem hujuſmodi pertinent, ſe intromittant, ſed illas ad ſe, ſeu Auditorem, vel Locumtenentem ſuum, ut præfertur, remittant, omniaque, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, plenam, & liberam facultatem, & licentiam Motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie concedimus, & impartimur, ita tamen quod propterea non liceat præfatis Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore exiſtenti Præfecto, ſeu Auditori, vel Locumtenenti ſuo ratione gubernii prædicti carcerari facere in eadem Urbe aliquem etiam ex Terra, Comitatu, & Diſtrictu, neque aliquam executionem perſonalem, realem, vel mixtam extra Terram, Comitatum, & Diſtrictum prædictum facere.

§.7. Decernentes ipſas præſentes Literas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Noſtræ, vel quocumque alio defectu, ſeu nullitate impugnari non poſſe, ſed ſemper validas, & efficaces fore, & eſſe; Sicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtulici Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinalem, etiam Camerarium, necnon Cameræ Apoſtolieæ præſidentes Clericos, & quoſvis alios quavis auctoritate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac Regula Noſtra de Jure quæſito non tollendo, necnon felic. rec. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris Noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes Literas ibidem præſentari, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, & quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac ſtylo, & uſu Urbis, & Curiæ hujuſmodi, & tam ejuſdem Derogatoriæ.

Ur-

Digitized by Google

Urbis, quam Terræ, Comitatus, & Diſtrictus præfatorum etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, & Judicibus ſub quavis forma conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum, & quorumcumque aliorum hic forſan exprimendorum, & inſerendorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CCLV.

Dat. 17 Janu. 1729. Ann. 5. Confirmatur Decretum, de prohibitione Libri, cui Titulus, *Iſtoria delle Guerre di Europa del Marcheſe Franceſco Maria Ottieri.*

Conſt. ed. 1728. Jan. 15. P. 5. damnati fuere alii duo Libri Gallico idiomate ſcripti, & Conſt. ed. 1729. Oct. 8. P. 6. annullantur quædam folia eodem idiomate exarata contra recitationem Officii S. Greg. VII.

D E C R E T U M

Sacræ Congregationis Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium a Sanctiſſimo D. N. BENEDICTO PAPA XIII., Sanctaque Sede Apoſtolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permiſſionem in univerſa Republica Chriſtiana ſpecialiter deputatorum ubique publicandum.

Decretum prædictum Sacræ Congregationis Indicis, quo prædictus Liber prohibitus fuit. §. 1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnatus, & prohibitus fuit ubicunque, & quocunque Idiomate impreſſus, imprimenduſve Liber cui titulus: *Iſtoria delle Guerre avvenute in Europa, e particolarmente in Italia per la ſucceſſione alla Monarchia delle Spagne dall'anno 1696. all'anno 1725. ſcritta dal Conte, e Marcheſe Franceſco Maria Ottieri Accademico della Cruſca, Roma MDCCXXVIII.* tanquam continens expreſſiones offenſivas, & injurioſas Principibus, necnon aliquibus Nationibus, atque Viris Sanguine, Dignitate, ac Principum Miniſteriis conſpicuis, & narrationes rerum minime ſubſiſtentium. Nemo itaque cujuſcunque gradus, & conditionis prædictum Librum in poſterum, vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquiſitoribus, ſeu Locorum Ordinariis a præſentis Decreti notitia tradat ſub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Approbatio relati Decreti. §. 2. Quibus per me infraſcriptum Secretarium Sanctiſſimo D. N. BENEDICTO XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & executioni mandari juſſit. In quorum fidem manu, & ſigillo Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis De Via ſupradictæ Sacræ Congregationis Præfecti præſens Decretum ſignatum, & munitum.

Romæ in Palatio Apoſtolico Vaticano die XVII. Januarii MDCCXXIX.

CCXLVI.

Conceditur Indulgentia Plenaria viſitantibus die 11. Februarii aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ubicumque exiſten. Dat. 19. Janu. 1729. Ann. 5.

Aliæ Indulgentiæ iiſdem Eccleſiis conceſſæ fuerant a Clem. XI. Conſt. ed. 1704. Jan. 11. P. 4. pro tertia Dominica Septembris.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

§. 1. AD augen. Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem Cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sac. Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ubicumque exiſten. die undecima menſis Februarii a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus ad ſeptennium tantum valituris. Conceſſio perpetua Indulgentiæ plenariæ ad ſeptennium tantum.

§. 2. Volumus autem, ut ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint, atque præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Fides habenda tranſumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLVII.

Confirmantur Privilegia omnia Sacro Ordini Ciſtercienſi adhuc conceſſa. Dat. 27. Janu. 1729. Ann. 5.

Similis confirmatio facta fuit a Sixto V. Conſt. ed. 1586. Maji 17. P. 2. quæ hic inſeritur, & confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Apoſtolicæ Dignitatis faſtigio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, Privilegia, gratias, & Indulta Religioſis Ordi-

 nibus

Digitized by Google

nibus, quos tanquam fertilia Agri Dominici cultorum plantaria Sapiens Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Pietas inſtituit, ac ſinceræ Apoſtolicæ dilectionis proſequimur affectu, provide conceſſa, ut firma ſemper, & illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter roboramus.

Ordo Ciſtercienſis pariter privilegiis tum a Romanis Pontificibus, tum ab aliis Principibus ornatus exiſtit.

§.1. Nuper ſiquidem pro parte dilecti filii Audochii Pernot Abbatis Generalis totius Ordini Ciſtercienſis Nobis expoſitum fuit, quod idem Sacer, & inclytus Ordo a S. Roberto primo illius Abbate fundatus, & abinde mirifice propagatus, atque a D. Bernardo Eccleſiæ Doctore Mellifluo illuſtratus, ita Alumnorum ſuorum Sanctimonia præfulſit, omnigenæ virtutis floribus vernavit, ac uberrimis redundavit fructibus, ut illius Odor, ſicut agri pleni ſuavitas, cui Dominus benedixit, totam repleverit Eccleſiam, & veluti fons Hortorum irriguus, cæteros Religioſos Ordines fœcundaverit, unde Deo, & hominibus acceptus multis Privilegiis, & Indultis nedum a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, verum etiam ab Imperatoribus, Regibuſque, & aliis ſublimibus Principalibus, quo Ordo prædictus, illiuſque Monachi liberius divinis Officiis vacare, & adverſus quoſcumque auſus, ac noxios incurſus ſeſe tueri poſſent, muniri, ac donari promeruerit, quæ noviſſime a fel. rec. Sixto Papa V. Prædeceſſore noſtro confirmata, ac innovata fuerunt per quaſdam ſuas deſuper in ſimili forma Brevis die 17. Maji 1586. expeditas litteras tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Conſtitutio Sixti V. qua privilegia prædicta confirmata, & innovata fuere.

§.2. Sixtus Papa V. Ad perpetuam rei memoria. Pontifex Romanus primarius Chriſti Dei, & Domini Noſtri in terris gerens vices, ſicut totius Dominici gregis paſcendi curam, & onus ſuſtinere dignoſcitur, ita in eos quos gravius laborare, & ſuo præcipuo auxilio indigere perſpexerint, propenſius, & favorabilius incumbere debet; cum primis vero Religioſorum Monachorum, qui mundanis abjectis illecebris in Spiritu humilitatis Altiſſimo famulantur, paternam curam gerere, nutantemque illorum ſtatum (quantum ex alto conceditur) celeri, ac ſalubri munimine fulcire. Sane ſicut pro parte dilecti Filii Edmundi a Cruce Abbatis Monaſterii Ciſtercii Cabilonenſis Diœceſis totius Ordinis Ciſtercienſis Generalis, necnon dicti Ordinis Capituli Generalis Nobis fuit expoſitum, quod Ciſtercienſium Monachorum Ordo a Divo Roberto inſtitutus, & a Divo Bernardo illuſtratus cæteriſque coram Succeſſuribus propagatus, multorum Virorum Sanctimonia præcellens, tam a Prædeceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus, quam etiam ab Imperatoribus, Regibus, Ducibus, & aliis Principibus tot, & tantis Privilegiis, gratiis, & favoribus meruit decorari, ut nullo quovis temerario auſu, nullaque temporis diuturnitate, Privilegia, exemptiones, gratias hujuſmodi a quoquam violari, aut modo aliquo infringi poſſe viderentur: Sed tamen ea eſt quorundam hominum improbitas, taliſque rerum humanarum conditio, ut niſi ſæpius eadem iterentur, & legum pœnis fulciantur, hujuſmodi hominum audacia, & temporum injuria optimæ leges, & Privilegia conculcentur; quo factum eſt, ut quemadmodum eadem expoſitio ſubjungebat, multi piæ mem. Prædeceſſores noſtri, præcipue vero Paſchalis II. Calixtus etiam II. Eugenius III. Alexander III.; Lucius ſimiliter III. Honorius etiam III. Gregorius IX. Innocentius IV. Alexander etiam IV., Urbanus IV., Clemens IV. Gregorius X. Nicolaus IV. Bonifacius VIII., Clemens V. Joannes XXII. Benedictus XII. Clemens VI., Urbanus V. Ioannes XXIII., Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus V. Calixtus III. Pius II., Sixtus IV., Innocentius VIII. Leo X. Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Romani Pontifices, Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conſervatorias, facultates, & alias gratias Monaſterio, ſeu Abbatiæ Ciſtercii, necnon Firgitatis, Pontigniaci, Clarævallis, & Morimundi Cabilonenſis, Autiſſidorenſis, & Lignonenſis reſpective Diœceſum quatuor ipſius Monaſterii Ciſtercii Filiabus appellatis, tutique Ordini Ciſtercienſi, & Capitulo Generali ejuſdem conceſſerit, & indulſerit.

Enarrantur privilegia quę dam peculiaris dicto Ordini a quibuſdam Pontificibus conceſſa.

§.3. Inter cætera vero Gregorius IX. ne ullus Epiſcopus, aut quælibet alia Perſona cujuſcumque dignitatis, & præeminentiæ exiſtat, regularem electionem Abbatum ipſius Ordinis impedire, aut in ea ſe quomodolibet ingerere; Innocentius IV. eiſdem Epiſcopis, ne Monachos, & Abbates Religionis ejuſdem, etiam ratione cujuſcumque delicti (cauſa fidei dumtaxat excepta (ad ſua Iudicia, & Tribunalia trahere; Sixtus IV. Commendatariis Monachorum numeri taxationem, & Novitiorum receptionem, & benedictionem in Monaſteriis commendatis prohibuit, atque ejus rei curam penes Abbates, alioſque Ordinis Superiores remanere voluit; Innocentius VIII. ne quiſquam ex Abbatibus, & Monachis ipſius Ordinis in habitu, & vivendi ritu longo uſu paſſim recepto ſe ab aliis diſſormare præſumerent: Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Commendatariis eiſdem, eorumque Miniſtris, cæteriſque Perſonis Sæcularibus quovis titulo ipſius Ordinis Monaſteriorum fructus, atque proventus, percipientibus, ne Templa, & alia loca Regularia, & ad Monachorum uſum deſtinata Abbatiarum hujuſmodi, & Monaſteriorum quomodolibet occuparent, aut profanarent, neve in illis Mulieres cujuſcumque conditionis introducerent, nec ſeſe in bonis per Monachos pro tempore decedentes relictis, illorumve ſpoliis quomodolibet intromitterent, aut bona ipſa ſibi appropriarent, reſpective ſtatuerunt, mandarunt, & diſtrictius præcipiendo vetarunt, ac etiam alii Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri alias, & aliter in favorem Ordinis ejuſdem ſtatuerunt, ordinarunt, conceſſerunt, indulſerunt, prohibuerunt, & inhibuerunt, prout in ſingulis tam prædictorum, quam aliorum quorumcumque Prædeceſſorum noſtrorum litteris ſub quacumque forma, & data reſpective (quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis) expeditis, & emanatis latius dicitur contineri.

Confirmatio prædictorum privilegiorum

§.4. Quare ipſius Ordinis Ciſtercienſis afflicto Statui paterno affectu, & ex Paſtoralis Officii Nobis ex alto injuncti munere providere volentes, Motu proprio, non ad Abbatis Ciſtercii ipſius Ordinis Generalis, nec alterius cujuſcumque pro eo, ſive toto Ordine ipſo Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra mera, & ſpontanea voluntate, & certa Scientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædicta omnia, & ſingula Privilegia, prærogativas, im-

muni-

Digitized by Google

per Sixtum V. ut diximus.

munitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, conſervatorias, facultates, indulta, & alias gratias Ciſtercii, & quatuor filiarum nuncupatarum prædictis Monaſteriis, & Ordini Univerſo, ejuſque Capitulo Generali, Diffinitoribus, & aliis Superioribus quibuſcumque per ſupradictos, & alios quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros conceſſa; & innovata, conceſſaſque, & innovatas, præſertim vero ipſas literas Gregorii IX. Sixti IV. Innocentii VIII., Pii IV. Pii V., Gregorii XIII., per quarum auſu temerario, contemptam a multis obſervationem ejuſdem Ordinis convellitur immunitas, Regularis ſtatus periclitatur, uniformitas decoloratur, confirmamus, roboramus, & approbamus, illiſque omnibus, & ſingulis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & de novo, (quatenus opus ſit) concedimus, vetamus, prohibemus, & inhibemus, ac etiam ſolemnitatum, etiam ſubſtantialium, & quoſcumque alios defectus, ſi qui in ſingulis Privilegiis, indultis, & literis Apoſtolicis prædictis, vel aliis quibuſcumque quomodolibet intervenerint, motu, & ſcientia ſimilibus eodem præſentium tenore ſupplemus.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes omnia, & ſingula in ipſis Privilegiis, & indultis, ac præſentibus noſtris contenta, & comprehenſa, quatenus ſint in uſu, & Sacris Canonibus, præcipue vero Concilii Tridentini decretis non adverſentur, perpetuo, valida, & efficacia, ac firma, & ſtabilia fore, & eſſe, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, quos tangunt, ſeu tangere poterunt quomodolibet in futurum inviolabiliter obſervari debere, ac præſentes noſtras etiam ex quavis cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quovis alio defectu notari, ſeu impugnari, & alias quomodolibet infringi, vel retractari nullatenus unquam poſſe, ſed eas ſemper perpetuo valere, & tenere, ac viribus ſubſiſtere, necnon eis quos, vel quorum favorem concernunt, & concernent, omnino ſuffragari. Sicque per quoſcumque Judices, etiam Cauſarum Sacri noſtri Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Legatos de Latere, & quacumque poteſtate, & dignitate fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca omnibus noſtris, & dictæ Sedis Legatis, & Nuntiis ubicumque exiſtentibus, ac quorumcumque locorum Ordinariis, necnon Ordinis prædicti Conſervatoribus, ac dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, ipſorumque ſingulis, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus præſentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Patris Generalis, Abbatum, Procuratoris Generalis, Vicariorum, Viſitatorum, & aliorum præfatorum, ſeu alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, ipſiſque efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Viſitatores, & alios prædictos confirmatione, approbatione, adjectione, ſuppletione, conceſſione, ſtatuto, ordinatione, innovatione, præcepto, interdicto, revocatione, abolitione, ac ſui generalis voluntatis mandatis, Decretis noſtris, aliiſque præmiſſis pacifice frui, & gaudere, ac præſentes literas ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, non permittentes Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Viſitatores, Superiores, ac alios prædictos deſuper contra literarum earumdem, præſentiumque tenorem quomodolibet indebite moleſtari; contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, ac alias Sententias, cenſuras, & pœnas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (appellatione poſtpoſita) compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis. Non obſtantibus præmiſſis, & ſanctæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, aliiſque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, declarationibus, inhibitionibus, & decretis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, Legatis, Nunciis, & Ordinariis prædictis, ac aliis quibuſvis Perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie etiam motu ſimili, etiam Conſiſtorialiter, aut alias quomodolibet conceſſis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum veriores tenores, formas, datas, & decreta in eis appoſita, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficenter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & ſufficienter derogatum eſſe decernimus, necnon omnibus illis, quæ in Litteris Pii IV., Pii V., & Gregorii XIII., ac aliorum Prædeceſſorum prædictorum expreſſum fuit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque; aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem. Cæterum quia difficile foret eaſdem præſentes ad diverſa loca, Provinciaſque circumferre, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod illarum Tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo Abbatis Generalis, aut alicujus ex aliis Superioribus Ordinis

dinis

dinis hujuſmodi munitis, plena, & indubia, ac ea prorſus fides ubique, etiam in Judicio adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Maji MDLXXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.6. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat idem Andochius Abbas Generalis experientia ipſa edoctus, eam eſſe rerum humanarum viciſſitudinem, ut optimæ etiam leges, & privilegia facile hominum, temporumve injuria infringantur, atque ſenſim labefactentur, niſi novis præſidiis ſæpius fulciantur, præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, ſerventurque exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore conſtabiliri plurimum deſideret; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui prædictum Ordinem Ciſtercienſem præclaris in Eccleſia Dei meritorum decoribus, ac laudum præconiis eximie, ac longe, lateque fulgentem in viſceribus paternæ gerimus charitatis, ipſius Andochii Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præinſertas Sixti V. Prædeceſſoris literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta, necnon Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conſervatorias, facultates, indulta, & alias gratias univerſo Ordini præfato, ejuſque Monaſteriis, Capitulo Generali, Definitoribus, Superioribus, Monachis, & Perſonis quibuſcumque per memoratos, & alios quoslibet Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros conceſſa, & innovata (quatenus tamen non fuerint revocata, aut ſub aliqua revocatione comprehenſa, & alias juxta eaſdem Sixti V. Prædeceſſoris literas) tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui in præmiſſis quomodolibet intervenerint, ſupplemus, necnon, quatenus opus ſit, illa omnia, & ſingula motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie innovamus, ſeu de novo concedimus, & indulgemus.

Confirmatio relatæ Conſtitutionis Sixti V., omniumque privilegiorum prælato Ordini Ciſtercienſium conceſſorum.

Clauſulæ cum derogatoriis.

§.7. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quovis alio defectu notari, argui, vel impugnari nullatenus poſſe: Sed ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & quandocumque ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis, quæ in præinſertis Sixti V. Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus quoque, ut præſentium literarum Tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Abbatis Generalis, alteriuſve ex Superioribus Ordinis hujuſmodi munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLVIII.

Mandatur publicari Decretum Canonizationis B. Joannis Nepomuceni.

Dat. 16 Feb. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Dec. 31. P 3. publicata fuit Canonizatio B. Stanislai Koſcka.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Pragen. Canonizationis B. Joannis Nepomuceni Canonici Eccleſiæ Metropolitanæ Pragæ.

Refertur Decretum prædictum.

CUm a Sanctiſſimo D. N. Benedicto XIII. die XI. Januarii Anni currentis 1729. coacta coram ſe fuerit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum, in eaque per Reverendiſsimum D. Cardinalem de Althan Ponentem, ſeu Relatorem propoſita Cauſa Pragen. Canonizationis *B. Joannis Nepomuceni* Eccleſiæ Metropolitanæ Pragæ Canonici ſuper Dubio: *An, & de quibus Miraculis conſtet in caſu, & ad effectum de quo agitur*: Sanctitas vero ſua auditis tunc votis DD. Conſultorum, & Reverendiſsimorum DD. Cardinalium, poſt fuſas ad Deum preces die 18. ejuſdem Menſis Cathedræ Romanæ Divi Petri Sacra, ex propoſitis Miraculis, ſequentia approbaverit, nimirum primum, *Perennis Incorruptionis Linguæ Beati Joannis in ſecundo genere*, ſecundum in actu recognitionis ejuſdem Linguæ coram Pragenſi Archiepiſcopo, aliiſque Iudicibus a Sede Apoſtolica Delegatis, pluribuſque de Clero, & Populo Nobilibuſque Viris patratum videlicet, *Repentinæ intumeſcentiæ, et mutationis coloris prædictæ linguæ, item in ſecundo genere*: Quartum, *Inſtantaneæ ſanationis Annæ Tereſiæ Cretſin a paralyſi in brachio ſiniſtro in tertio genere*; *Et* Seſtum, *præſervationis a ſubmerſione Roſaliæ Hodanchianæ, quæ in Flumen deciderat; ſimiliter in tertio genere*:

Miracula in prima Congregatione Sacrorum Rituum approbata.

Conficitur in altera Congregatione De-

§.2. Tandem ad inſtantiam R. P. D. Ioannis Rodulphi Sporck Epiſcopi Adratenſis electi, Canoni-

Digitized by Google

…ſtium pro Canonizatione.

nonici Metropolitanæ Pragæ, & Poſtulatoris habita fuit die 15. Februarii ejusdem Anni coram prædicto Sanctiſsimo Domino Noſtro alia Congregatio Generalis eorumdem Sacrorum Rituum; Propoſitoque per memoratum Reverendiſsimum Dominum Cardinalem ab Althann.; altero, quod ſupererat in eadem Cauſa, Dubio = An ſcilicet, *ſtante approbatione quatuor Miraculorum tuto quandocumque procedi poſſit ad ſolemnem Canonizationem ipſius Beati, in caſu &c.* Omnibuſque unanimi ſententia *Affirmative* reſpondentibus, idem Sanctiſsimus Dominus Noſter accitis poſtmodum coram ſe R.P.D. Carolo Alberto Cavalchino Archiepiſcopo Philippen. Fidei Promotore, & me infraſcripto Sacræ Congregationis Secretario, præſens Canonizationis B. Ioannis Nepomuceni quandocumque faciendæ Decretum expediri, & publicari mandavit die XVI. ejusdem Menſis Febr., & Anni MDCCXXIX.

CCLIX.

Dat. 18. Feb. 1729. Ann. 5.

Mandatur peculiari Chirographo erectio Collegii Ceraſoli Nationis Bergomen., ejuſque unio Collegio Urbis Nobilium vulgo *Nazareno*.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Jun. 26. P. 5. quædam Capitalia applicata fuere Seminario Civitatis Plebis, et Clem. XII. Conſt. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. confirmantur nonnulla Statuta pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hiſpaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dirigitur Chirographum Auditori ejuſdem Pontificis.

Jam inde ab anno 1640. Flaminius Ceraſola teſtamento legavit, ut ex fructibus ſuorum bonorum quædam investirentur in multiplicum, donec ex eo Collegium prædictum erigi poſſet.

§.1. MOnſignor Franceſco Maria Pitoni Veſcovo d'Imeria noſtro Uditore. Ci è ſtato rappreſentato per parte del Conte Girolamo Ceraſola di Bergamo, che il fu Flaminio Ceraſola nel di lui Teſtamento rogato per gl'Atti del Salvetti Notaro di queſta noſtra Città li 10. Novembre 1640. iſtituì ſopra tutti i ſuoi Beni, che poſſedeva in Roma, una perpetua Primogenitura, e Fideicommiſſo a favore del fu Girolamo Ceraſola Seniore, e de' di lui Deſcendenti sì maſchi, che femmine in infinito con ordine di Primogenitura, col peſo però che de' frutti di detti ſuoi Beni ſi doveſſero inveſtire ogn'anno ſcudi 300., e ſempre moltiplicarſi per fino a tanto che con queſti ſi foſſe coſtituito un Capitale ſufficiente per l'erezione, e mantenimento perpetuo di un Collegio in queſta ſteſſa Città, quale doveſſe chiamarſi il Collegio Ceraſola, capace di ſei Alunni Bergamaſchi ſotto la direzione di un Rettore, e d'un Pedante nella maniera, e forma, e coll'iſteſſi ordini, regole, e ſtatuti, co' quali ſi trovava già di quel tempo eretto il Collegio Mattei; E perchè il detto Girolamo Ceraſola ſuo primo Erede iſtituito ſi trovava fuori di Roma, e che perciò non poteva aſſiſtere all'adempimento di queſta ſua volontà, nominò, e dichiarò ſuoi Eſſecutori Teſtamentarij, ed Amminiſtratori perpetui di detta ſua Eredità li Guardiani pro tempore della Compagnia de' SS. Bartolomeo, & Aleſſandro della Nazione Bergamaſca, incaricando a queſti il peſo di fare detto Inveſtimento, e moltiplico, e di adempire con ogni poſsibile ſollecitudine l'Erezione di detto Collegio; Et affinche,

Ad quæ executioni mandanda executores teſtamentarios deſignavit.

queſti non ricuſaſſero tale Amminiſtrazione laſcio alla ſteſſa Compagnia un Legato di ſcudi 100. annui da detraerſi, e ritenerſi prima d'ogn'altra coſa dalli frutti delli ſteſſi Beni Primogeniali, col ſolo peſo in perpetuo d'una Meſſa quotidiana, ed un Anniverſario, dando inſieme alli ſteſſi Guardiani la facoltà di nominare li ſei Alunni, ſeguita che foſſe l'Erezione di detto Collegio, unitamente col total governo del medeſimo, e ſoſtituendo in oltre detto Collegio alla ſucceſſione dell'intiera Eredità in caſo di mancanza delle linee maſcoline, e femminine dell'Erede iſtituito.

§.2. E che ſin dell'anno 1641. li predetti Guardiani Eſecutori Teſtamentarj entrarono in poſſeſſo dell' Amminiſtrazione di tutti i Beni di detta Primogenitura, e da detto tempo ſin'all'anno 1708., dopo il decorſo d'anni 68., non poterono gl'Eredi iſtituiti, e ſoſtituiti goder verun frutto di detta Primogenitura, poiche l'Entrate di eſſe amminiſtrate da' detti Eſſecutori Teſtamentarj con poca diligenza, ed economia appena erano ſufficienti alla ſodisfazzione del Legato, ed adempimento del moltiplico, ed altri peſi, e Legati Pii ordinati dal Teſtatore; E che dopo la morte del ſudetto Girolamo Ceraſola Seniore primo Erede iſtituito portatoſi a Roma il Conte Gerardo Ceraſola di lui Figlio, Padre di eſſo ſupplicante l'anno 1662., e nuovamente l'anno 1704., bramando godere una volta qualche beneficio di detta Primogenitura, intentò giudizio contro detti Guardiani Eſſecutori Teſtamentarj, per l'immiſsione al poſſeſſo de' Beni di detta Primogenitura, ed alla totale amminiſtrazione di eſsi, atteſa la ſua attual permanenza in Roma, e dopo una lunga, e diſpendioſa lite ſoſtenuta nel Tribunale della noſtra Rota, gli riuſcì ottenere con due ſentenze conformi l'immiſsione al poſſeſso de' Capitali ſpettanti alla Primogenitura, impugnatali pertinacemente da' detti Guardiani, quali poi rinunciarono alla lite, con reſtare a loro peſo la continuazione del Moltiplico co' frutti de' Capitali già ſino a quel tempo inveſtiti, e moltiplicati; Alla qual lite ſi aggiunſe anche l'altra non meno ſtrepitoſa, e diſpendioſa, proſeguita anche dallo ſteſſo ſupplicante dopo la morte di detto Conte Gerardo ſuo Padre ſino al preſente avanti ad una Congregazione particolare di Prelati deputata dalla fel. me. di Clemente XI. noſtro Predeceſſore, ſopra il rendimento de' conti dell'amminiſtrazione fatta da detta Compagnia, e ſuoi Guardiani pro tempore, e ſopra l'effettiva aperizione di detto Collegio, nella qual Congregazione venuta a cauſa anche la Fabrica di S. Pietro per il ritardato adempimento di detta Opera Pia, dopo varie Perizie giudiziali, fu da detta Congregazione riconoſciuto apertamente con quanta negligenza foſſero ſtate amminiſtrate dette rendite, poiche ſotto li 17. Febraro 1726. fu da detta Congregazione particolare condannata la Compagnia ſudetta a dover reintegrare il moltiplico deſtinato per il Collegio Ceraſola nella quantità di Luoghi 74. di Monti per l'importo di ſcudi 8510. non inveſtiti a ſuo debito tempo, abilitando inſieme la medema a poter per detta ſomma crearne un Cenſo a favore di detto Moltiplico, & a pagarne i frutti alla ragione de' Luoghi de' Monti, e ordinando, che il Collegio doveſſe aprir-

Verum rebus negligenter ab exequutoribus adminiſtratis, variæ ortæ ſunt lites, eis ab heredibus ſubſtitutis intentatæ.

aprirſi in principio dell'anno 1727., per quale aperizione Noi con noſtro Breve ſpedito li 30. Settembre di detto anno 1726. gli prorogaſsimo il termine ad altri tre anni, permettendogli, durante detta Proroga, il libero godimento de' frutti di detto Moltiplico in beneficio di detta Compagnia: E proſeguitaſi da eſſo ſupplicante la cauſa in detta Congregazione particolare sì per detto rendimento de' Conti, che per lo ſtabilimento de' Capitali neceſſarj per l'erezione, e mantenimento di detto Collegio, poichè trovandoſi queſti aſcendere al valore di ſc. 36956. 40. credeva eſſo Supplicante, che foſſero eſuberanti per tal mantenimento, e che perciò come Primogenito, e Ceſsionario di detta Fabrica gli ſi doveſſe con tutta giuſtizia aſſegnare, ed applicare tutto il ſopravanzo di detti Capitali, non oſtanti le valide ragioni dedotte in detta Congregazione particolare, queſta con ſuo Reſcritto de' 30. Settembre 1728. dichiarò, che ſi doveſſe omninamente aprire detto Collegio in principio dell'anno 1730., in cui terminava la detta noſtra Proroga, coll'aſſegnamento di tutte l'entrate di detto Moltiplico, e con facoltà di erogare la ſomma di ſcudi 600. de' Capitali di eſſo in proviſta delle neceſſarie ſupellettili per detta aperizione, taſsandoanche la pigione di Caſa, dove ſi doveſse aprire il Collegio, che non eccedeſse annui ſcudi 180., e condannata inoltre la Compagnia a dover pagare ad eſso Supplicante la ſomma di ſcudi mille per doverli erogare in eſtiozione de' proprj Debiti, l'aſsolvè da detto rendimento de' conti, dichiarando che queſti foſsero ſtati legitimamente reſi, e confermando inſieme la precedente riſoluzione ſopra l'impoſizione del Cenſo per il valore de' ſudetti Luoghi 74. de' Monti non inveſtiti.

Quibus litibus heredes prædicti penè facultatibus omnibus eſsumti ſunt.

§. 3. E che per ſoſtenere egli lungo tempo tante diſpendioſe liti, gl'è convenuto per pura neceſsità di ſupplir alle gravi ſpeſe di eſse, e al proprio mantenimento gravarſi di varj debiti, e in particolare d'un Cenſo in ſorte di ſcudi 1500. impoſto l'anno 1720. a favore dell' Abbadia di San Gregorio di Roma, con obbligo de' Beni di detta Primogenitura in vigore d'Indulto impetrato dalla fel. me. di Clemente XI. noſtro Predeceſſore, e per eſser continuate anche ſuſseguentemente le ſpeſe di dette liti, non avendo perciò egli potuto corriſpondere al pagamento de' frutti di detto Cenſo, e molto meno dell'annuo Legato di ſcudi 100. dovuto a detta Compagnia de' Bergamaſchi, ſi trova per tal cauſa ſequeſtrate da molto tempo le ſue Entrate, dalle quali per ſola pietà de' Giudici gl'è ſtata aſsegnata la tenue ſomminiſtrazione di ſcudi cinque il Meſe inſufficienti al proprio neceſsario mantenimento; Vedendoſi perciò ridotto in ſtato sì deplorabile, molto ripugnante alla propria condizione, e così inabilitato a poter paſsare allo ſtato Matrimoniale per propagare l'agnazione artificiale voluta dal Teſtatore nell' iſtituzione di detta Primogenitura; e che nella lunga ſerie d'Anni 89. ancora non ſi è adempita l'erezione di detto Collegio con tanto pregiudizio della propria Patria, benchè dal Teſtatore ſi ordinaſse l'adempimento più preſto, che ſi foſse potuto:

Hinc prædicti hæredis, ut Collegium prædictum erigendum unietur Collegio nobilium Urbis, vulgo *Nazareno* ſub quibuſdam conditionibus, quæ inter ipſum, & Rectorem d. Collegii convenerunt.

§. 4. Egli sì per veder effettuata con ſtabilità, e profitto l'Opera Pia, che per dar qualche ſollievo alle ſue eſtreme neceſsità, ha implorato la noſtra Clemenza, ſupplicandoci, che vogliamo con la noſtra ſuprema autorità unire, ed aggregare detto nuovo Collegio Ceraſola al Collegio Nazareno di queſta Città, e ordinarne in in eſſo l'erezzione, e benignamente permettere ad eſso ſupplicante, che come moderno Poſſeſsore di detta Primogenitura poſsa farne l'effettiva erezione, & aggregazione, ed aſsegnare a detto Collegio Nazareno tanti capitali del ſudetto moltiplico, quanti ſiano ſufficienti per il mantenimento non ſolo de' ſei Giovani Nazionali ſecondo la mente del Teſtatore a nomina perpetua de' predetti Eſsecutori Teſtamentarj, e nella forma preſcritta in detto Teſtamento, ma inſieme di altrj due Giovani, quali egli brama aggiungere, a nomina però dello ſteſso Supplicante, ed altri Primogeniti Poſseſsori pro tempore, nella forma, e con le condizioni eſpreſſe in varj Capitoli concordati col Rettore di detto Collegio, tra quali ſi conviene, che per memoria perpetua del Teſtatore, e di detto nuovo Collegio ſopra una Porta di detto Collegio Nazareno ſituata in Strada publica, viſibile agli occhi di tutti ſi debba porre l'Iſcrizione = *Collegium Ceraſoli* = o altra conſimile, come da detti Capitoli ſottoſcritti da detto Rettore li 21. Gennaro proſsimo paſsato del tenore ſeguente, cioè:

Capitula quædam, quibus prædictæ conditiones continentur.

§. 5. *Io infraſcritto Rettore del Collegio Nobile detto il Nazareno di Roma mi eſibiſco, ed accetto di prendere li ſei Alunni del Collegio Ceraſoli da erigerſi, e reſpettivamente gl'altri due, che ſi vogliono aggiungere, con li ſeguenti patti però, e condizioni. Primo ſaranno li ſudetti Alunni nel predetto Collegio ammaeſtrati non ſolo in tutto ciò, che concerne il ſanto timor di Dio, la civiltà, ed il buon coſtume, ma ancora in tutte le ſcienze, cominciando da i primi rudimenti della Gramatica fino a tutta la Teologia; E di più nella Geometria, Geografia, e ogn'altra ſcienza Mattematica; E tutti queſti Studj gl'averanno in Collegio ſenza alcuna loro ſpeſa, e con tutta comodità ſenza andare fuori di Caſa. Secondo, li ſudetti otto Alunni ſaranno diſtribuiti ſecondo la loro età nelle Camerate de' Signori Convittori Nobili di detto Collegio, da' quali non doveranno eſſer differenti nell'eſatta oſſervanza della Diſciplina del Collegio medeſimo, ſiccome ne meno nella qualità degli Abiti tanto in Caſa, quanto fuori da provederſi a proprie ſpeſe, eſsendo tale la mente del Teſtatore. Terzo, la nomina de' medeſimi Alunni reſtarà ſempre libera appreſso quelli, che ha ordinato il Teſtatore, e reſpettivamente a chi ſarà dovuta, o riſervata dalla Santità di Noſtro Signore, li quali però non potranno eleggere alcuno, che ſia minore d'anni nove, o maggiore d'anni 16. rendendoſi a queſti difficile la diſciplina del Collegio, e nel caſo, che aveſsero maggiore età d'anni 16., reſterà in arbitrio del Rettore di eſso Collegio di riceverli ſecondo l'informazioni favorevoli, che ne averà; Parimente non potranno eleggere, ſe non chi è nato Nobile in conformità della mente del Teſtatore, il quale vuole, che i ſuoi Alunni ſi eleggano a tenore delle Coſtituzioni del Collegio de' Signori Mattei di Roma, e diverſamente eleggendoſi, il Collegio ſudetto non ſarà obligato ad accettarli. Quarto ſe mai accadeſse, che alcuno de' predetti Alunni foſse inſoſſerente oſtinatamente, & inoſſervante delle leggi ſoſtanziali del Collegio, o commetteſse qualche grave colpa, per cui meritaſse di eſserne licenziato, in tal caſo ſarà libero al Rettore del Collegio poterlo li-*

Digitized by Google

licenziare, acciò non reſti tutto il Convitto pregiudicato dalla malizia di un ſolo; Dovrà però prima paſsarne parola, con chi averà la nomina de' medeſimi per buona convenienza, ed acciò poſſino ſoſtituire altro ſoggetto. Quinto, per gl' Alimenti de' ſudetti Alunni ſi contenterà il Collegio, che gli ſi dia un fiſſo perpetuo aſsegnamento annuo, da pagarſi tre meſi per tre meſi anticipatamente, e da concordarſi fra li Superiori del medeſimo Collegio, ed il Signor Conte Girolamo Ceraſola odierno Erede del Pio Benefattore; E ſiccome il Collegio ſi obbliga a tenere otto Luoghi perpetuamente addetti al ſervizio, & educazione de' predetti Alunni, ſenza poterne diſporre a favore di altri Convittori, che ſe gli preſentaſſero, così non intende, che il predetto aſſegnamento annuo debba ceſſare in caſo da' Signori, a i quali appartiene, ſi traſcuraſse la nomina di alcuno de' ſudetti Alunni e ſi laſciaſse vacante alcuno degl'otto predetti Luoghi; Ma dovrà correre continuatamente lo ſteſsa annuo aſsegnamento. Seſto, quando però ſi ſtimaſse meglio di aſsegnare al Collegio un fondo, o ſia Capitale certo, ſicuro, e non ſollibile in Roma, che dia il medeſimo annuo frutto da concordarſi, come ſopra, il Collegio l'accetterà, a condizione però che reſti obligata l'Eredità all'evizione di tal fondo, o capitale per tutti gl'accidenti, che poteſsero occorrere, eccetto però ſe ſaranno Luoghi de' Monti Camerali, e non vacabili. Settimo, acciò poi reſti perpetua la memoria del Teſtatore, e del Collegio Ceraſoli ſi porrà ſopra una Porta del ſopradetto Collegio Nazareno ſituato in una publica Strada viſibile agl'occhi di tutti una Iſerizione con le parole ſequenti, o altre ſimili = Collegium Ceraſoli. *Ottavo ſuccedendo il caſo di qualche lite, che da chiunque poteſse muoverſi ne' tempi preſenti, e ſucceſsivi per cauſa dell'aggregazione delli ſudetti Alunni al Collegio Nazareno, eſpreſsamente ſi dichiara, che il medeſimo Collegio non intende, nè vuole eſsere obligato ad alcuna moleſtia di lite, ma che debba qualunque moleſtia, e lite aſsumerſi dal ſopradetto Erede e ſuoi Succeſſori. E così mi eſibiſco, obligo, ed accetto come ſopra, e nel nome ſudetto, avendo ſottoſcritto la preſente di proprio pugno, e corroborata con il ſolito ſigillo del Collegio, queſto dì 21. Gennaro 1729. Paolino di S. Giuſeppe Rettore del predetto Collegio Nazareno &c. Locu † Sigilli =*

Idem ſupradictus hæres ſe obligavit duos Alumnos præter ſex a Teſtatore præſcriptos in prædicto Collegio ſeſe aucturum.

§.6. Facendo ancora il ſudetto accreſcimento delli due Giovani, a motivo di eſſerſi dal ſopradetto Teſtatore ordinato, che ſeguita l'erezione per detti ſei, e creſcendo in avvenire l'entrata, doveſſe accreſcerſi maggior numero di Giovani, benchè queſt'accreſcimento mai ſarebbe ſtato ſperabile, o almeno aſſai difficile dall'amminiſtrazione de' Guardiani della Compagnia de' Bergamaſchi, che per il paſſato ſi ſono ſempre oppoſti alla detta erezione, pretendendo non eſſere le rendite del moltiplico nè pur ſufficienti alla medeſima erezione di ſoli ſei, per voler erogare largamente una gran parte di eſſe rendite nell'altre ſpeſe neceſſarie per l'iſteſſa formale erezione; E che fatto il ſudetto aſſegnamento, ed accettato dal Collegio Nazareno, e ſuo Rettore ſudetto, vogliamo applicare tutto il ſopravanzo de' Capitali di detto moltiplico, libero, ed eſente da qualunque vincolo, e peſo a beneficio di eſſo ſupplicante, affinchè col prezzo di eſſo poſſa intieramente ſoddisfare a' ſuoi Creditori, e così liberare i beni della Primogenitura da' predetti ſequeſtri, e inſieme ſovvenire ad altre proprie urgentiſſime neceſſità.

Cauſæ præſentis Chirographi.

§.7. E Noi riflettendo, che in tal forma vien perfettamente adempita la mente del Teſtatore ſin'ora traſcurata, e che queſta riuſcirà non ſolo ſtabile, e permanente colla memoria del Collegio Ceraſoli bramata dall'Iſtitutore, atteſa l'accordata Iſcrizione, ma inſieme di molto maggior vantaggio della Nazione Bergamaſca per l'inſtantaneo accreſcimento degli altri due Giovani, oltre li ſei prefiſſi dal Teſtatore, e di conſiderabiliſſimo profitto di quei, che ſaranno eletti, poichè col buon eſempio, e direzione sì de' Religioſi di detto Collegio Nazareno, che degl'altri Giovani, che in eſſo in gran numero continuamente ſi ritengono, e col comodo della moltiplicità delle Scuole, che ivi ſi eſercitano, potranno con maggior facilità, e beneficio apprendere le virtù Criſtiane, ed ogni qualità di ſcienze, il che non ſi potrebbe veriſimilmente ſperare in un piccol Collegio diſtinto in Caſa privata, compoſto di ſoli ſei Giovani ſotto la direzione, e cura di un ſol Rettore, ed un Pedante ſecondo l'ordinazione del Teſtatore, ſenza comodo di Scuole in Caſa, e che non ſi reca verun pregiudizio alla Compagnia de' Bergamaſchi, e Guardiani di eſsa, alli quali ſi riſerva l'iſteſsa facoltà di nominare perpetuamente i ſei Giovani Studenti, non dovendoſi avere in conſiderazione l'amminiſtrazione, e governo del Collegio riſervatagli dal Teſtatore, perchè in una Compagnia compoſta di tanti Soggetti, atteſa la ſolita annual mutazione, e variazione de' Guardiani pro tempore deſtinati Eſecutori, & Amminiſtratori, non può perfettamente adempirſi tal peſo con profitto del Collegio, e riſguardando altresì al preſente ſtato infelice del Supplicante Poſseſsore di detta Primogenitura, al quale come Deſcendente dal pio Teſtatore, mediante la preſente grazia, ſi dà con giuſtizia, e con equità qualche ſollievo col ſopravanzo del moltiplico, proveniente dalle rendite della ſteſsa Primogenitura, ſenza verun pregiudizio dell'Opera Pia, ſiamo volentieri condeſceſi a fargliene la grazia nella forma, come in appreſso.

Brevis Epilogus omnium, quæ ante dicta fuere.

§.8. Avendo pertanto nel preſente noſtro Chirografo per inſerto, e di parola in parola regiſtrato l'intiero tenore del Teſtamento del ſudetto Flaminio Ceraſoli, come ſopra rogato; Dell'ordinazione di detto Moltiplico da farſi dalli Guardiani pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Aleſsandro de' Bergamaſchi deputati perpetui Eſecutori Teſtamentarj; Dell'obbligo di eriggere detto Collegio Ceraſolo, colla prefiſſione di ſei Giovani della Nazione di Bergamo ſotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma ordini, e Statuti, co' quali ſi trovava già eretto il Collegio Mattei, e coll'amminiſtrazione, e governo di detti Eſecutori Teſtamentarj, ed altre condizioni, obblighi, dichiarazioni, peſi, ed altro in eſso preſcritto; De' Decreti, Riſoluzioni, e Sentenze di detta Congregazione Particolare; Della Proroga di tre anni da Noi conceſsa a detta Compagnia ad eriggere detto Collegio, ed applicazione in tanto dell'entrate di detto Moltiplico a beneficio della medeſima per le cauſe eſpreſse nell'accennato Breve; Del preciſo ſtato, capacità, Regole, e Coſtituzioni di detto Collegio Nazareno; Della preciſa quantità, e qualità de' Capitali di detto Molti-

plico, e loro annua rendita; De' Debiti, de' quali eſso Supplicante ſi trova come ſopra, gravato, ed ogn'altra coſa quantnnſivoglia neceſsaria d'eſprimerſi.

Mandatur prædicto Auditori Pontificio, ut nonnulla exequutioni mandet ad prædictam unionem conficiendam.

§.9. Di noſtro motn proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra Suprema Poteſtà vi or diniamo, che in nome noſtro diate, e concediate, ſiccome Noi diamo, e concediamo al predetto Conte Girolamo Ceraſoli Supplicante, ampla, ed aſsoluta facoltà di poter liberamente e non oſtante le riſerve, e dichiarazioni fatte dal predetto Teſtatore a favore de' Guardiani pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Aleſsandro de' Bergamaſchi sì riſpetto all' erezione, che all'amministrazione, e governo del Collegio erigendo, e qualunque altro oſtacnlo riſultante dalla diſpoſizione del ſudetto Flaminio Ceraſoli, e non oſtante le Riſoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazinne Particolare, e Proroga, come ſopra, da noi conceſsa, alle quali coſe tutte colla pienezza della noſtra Poteſtà motu proprio deroghiamo, iſtituire, ed eriggere, e reſpettivamente unire, ee aggregare detto nuovo Collegio Ceraſoli dentro lo ſteſso Collegio Nazareno ne' modi, e forme ſtabilite, e concordate ne' ſoprainſerti Capitoli, colla deſtinazione in perpetuo de' ſei Giovani della ſteſsa Nazione da eleggerſi ſempre da' Guardiani della detta Compagnia de' Bergamaſchi nel modo preſiſso in detto Teſtamento, e con l'augumento di altri dne Giovani della medeſima Nazione, quando ci ſiano, ed in mancanza di queſti anche di qualunque altrc Luogo, e Nazione, da nominarſi però da eſso Supplicante, ed altri Poſseſsori pro tempore di detta Primogenitura, e nell' atto di detta Erezione, aſsegnare, cedere, e rinnnciare irrevocabilmente, ed in perpetuo a detto Collegio Nazareno l'entrante rata de' Capitali fruttiferi di detto Moltiplico, come ſopra, terminato, quanta ſia ſufficiente per il mantenimento perpetuo di detti otto Giovani nel modo, che ſi concordarà con li Superiori di detto Collegio, con far trasferire detta rata di Capitali in credito del medeſimo.

Unitur prædictum Collegium, ut ſupra, ac præſcribitur ad quos ſpectet Alumnos nominare.

§.10 E ſeguita per iſtromento publico detta Erezione, ed aſsegna, Noi unimo, ed aggreghiamo detto Collegio Ceraſolo a detto Collegio Nazareno, e lo ſoggettiamo a tutte le Coſtituzioni, Leggi, Statuti, e Regole di eſſo Collegio, ed adeſso, e per quandn ſarà ſeguita la ſtipulazione dell'Iſtromento, conſegniamo, ed approviamn detta Erezione, ed aggregazione, dichiarandola valida, e legittima, e che con queſta ſia ſtata pienamente, e intieramente adempita la mente del ſud. Flaminio Ceraſoli Teſtatore, come ſe così, & in queſta preciſa forma foſſe dal medeſimo ordinato, e preſcritto, ſanando ogni vizio, e difetto sì di ragione, che di fatto, che da qualunque Perſona ſotto qualunque preteſto, e cauſa ſi poteſſe in qualunque tempo allegare, e dedurre contro detta Erezinne, e aggregazione, con trasferire al Collegio aggregato, e per eſſo al detto Collegio Nazareno tutti, e ſingoli peſi, e prerogative volute, e ordinate dal ſudetto Teſtatore, ſicome ſe foſſe ſeguita l'effettiva, e formale Erezione del Collegio Ceraſola. Et affinchè queſta abbia ſenza verun ritardo la pronta eſecuzione, e che detta Nazione Bergamaſca non venga defraudata del beneficio di detta Erezione, e l'Opera Pia non reſti in alcun tempo infruttuoſa, vogliamo, e decretiamo, che detta Compagnia, e ſuoi pro tempore Guardiani interpellati giudizialmente dell' Erezione, ed Aggregazione di detto Collegio debbano, ſecondo la facoltà conceſſali dal Teſtatore, nominare, ed eleggere li ſei Giovani Bergamaſchi, che dovranno entrare per Alunni in detto Collegio, e mancando quelli di nominare, o li Giovani nominati di accettar la nomina, col portarſi effettivamente al poſſeſſo de' Luoghi deſtinati in detto Collegio, paſſati che ſaranno quattro Meſi dal giorno dell'Interpellazione, vogliamn, che tal nomina per queſta ſola volta ſi devolva, e ſpetti a detto Signor Conte Girolamo Ceraſola Supplicante, e che l'iſteſſo debba ſervarſi in tutte l'altre future vacanze di qualche Luogo di detti Alunni, con la prefiſſione però del termine d'un ſol Meſe dal giorno della vacanza, con che però detto Supplicante, ed altri Primogeniti Succeſſori pro tempore debbano nominare Giovani dell'iſteſſa Nazione, ne' quali concorrano ſempre li Requiſiti preſcritti dal Teſtatore,

Præſcribuntur quædam alia exequutioni mandanda favore ultimi hæredis ſupplicantis.

§.11. E ſeguita l'aſſegna, come ſopra, de' Capitali, che ſi concorderanno, vi ordiniamo, che tutto il ſopravanzo di etti Capitali del Moltiplico (detratta però prima l'entrante rata del valore de' frutti di tutti i Capitali dell'intiero moltiplico da noi applicati a detta Compagnia nel ſoprariferito noſtro Breve a tutto il corrente anno 1729. non eſatti dalla detta Compagnia de' Bergamaſchi, alla qual applicazione Noi non intendiamo in alcun modo pregiudicare (l'applichiate, rilaſciate, e condoniate liberamente, conforme Noi l'applichiamo, rilaſciamo, e condoniamo, allo ſteſſo Coote Girolamo Ceraſola Supplicante libero, ed eſente da qualunque vincolo, ed obbligo, col peſo però di far qualche pia elemnſina a ſuo arbitrio a favore della Chieſa di S. Biagio chiamata de' Matarazzari, che nuovamente ſi fabrica per ordine noſtro, affinchè con detto ſupravanzo di Moltiplico poſſa eſſo Supplicante ſodisfare i ſuoi Creditori, e ricuperar l'entrate della Primogenitura, come ſopra, ſequeſtrate, ed inſieme ſupplire ad altre ſue premuroſe urgenze, ed a tal fine eſimerete, e liberarete il ſopravanzo di detti Capitali da tutti li peſi, e vincoli di eſſo moltiplico, erezione, e dotazione di detto Collegio Ceraſoli, e da qualunque altro, a quali ſi trovano preſentemente ſogetti detti Capitali, ed in queſta forma, ſenza far precedere alcuna citazione, o altro atto giudiziale, e ſenza attendere qualunque inibizione, nihil tranſeat, o altro impedimento di qualſivoglia Giudice appoſto, o che ſi poteſſe apporre ſopra detti Capitali di moltiplico, ne pronunciarete Decreti, concederete le opportune facoltà, darete gl'ordini opportuni, e tantn per l'aſſegna, e ceſſione dell'entrante rata di detti Capitali, quanto per la caſſazione, e delezione de' Vincoli dal ſopravanzo di detto moltiplico, e libera conſegna a favore di detto ſupplicante glie ne concederete, e farete ſpedire i neceſſari mandati, e farete tutt'altro, che per il totale adempimento, e perpetua fermezza, e ſoſſiſtenza di queſta noſtra grazia ſtimarete in qualunque modo eſſer neceſſario, per eſser così mente, e volontà noſtra preciſa, ed eſpreſsa.

§.12. Vo-

Clauſulæ amplisſimæ cum derogatoriis.

§.12. Volendo, e decretando che al preſente noſtro Chirografo, benchè non ammeſſo, nè regiſtrato in piena Camera; non poſſa mai darſi, nè opporſi di ſurrezione, orrezione, nè di alcun altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, ne che mai ſotto tali, o altri qualunque preteſti, ed eccezioni, benchè valide, e legittime anche di Jus quæſito al terzo, e pregiudizio di eſſo, poſſa eſſere impugnato, moderato, rivocato, o ridotto ad viam Juris, proibendo anco ogni aperizione oris, e che così, e non altrimente in adempimento della noſtra preciſa volontà debba ſempre giudicarſi, difinirſi, ed interpretarſi da qualunque Giudice, e Tribunale, Congregazioni anche di Reverendiſſimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di S. Chieſa, Teſoriere, Preſidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, Giudici della Fabrica di S. Pietro, e qualunque altro Tribunale, togliendo loro ogni facoltà, e giuriſdizione di definire. e d'interpretare diverſamente, e dichiarando Noi ſin d'adeſſo preventivamente nullo, irrito, ed invalido tuttociò, che da ciaſchedunodi eſſi con qualſivoglia autorità ſcientemente, o ignorantemente foſſe in qualunque tempo giudicato, o che ſi tentaſſe di giudicare contro la forma, e diſpoſizione del preſente noſtro Chirografo, quale vogliamo che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore con la ſemplice noſtra ſottoſcrizione, benchè non vi ſiano ſtati chiamati, ſentiti, nè citati detta Compagnia de SS. Bartolomeo, ed Aleſſandro de' Bergamaſchi, e ſuoi moderni Guardiani, Agenti, e Procuratori, gl'Ulteriori Soſtituti a detta Primogenitura, ed altre qualſiſiano Perſone, ancorchè privilegiate, e privilegiatiſſime, che ricercaſſero ſpeciale, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi aveſſero, o pretendeſſero avervi qualunque intereſſe, non oſtanti tutte, e ſingole coſe premeſſe, e ſpecialmente la diſpoſizione del ſudetto Flaminio Ceraſoli. l'obbligo impoſto a detta Compagnia, e ſuoi Guardiani pro tempore d'eriger detto Collegio ſotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma, e con le regole, e Statuti del Collegio Mattei, e con l'amminiſtrazione, e governo perpetuo di detti Guardiani Eſecutori Teſtamentari, ed altri obblighi, peſi, dichiarazioni, ed altro riſultante dal ſopra riferito ſuo Teſtamento, le riſoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e per quanto facci biſogno l'accennato noſtro Breve di Proroga, ed applicazione, li privilegi competenti alla Fabrica di S. Pietro, benchè riſultanti da Coſtituzioni Apoſtoliche, la Bolla di Pio IV. noſtro Predeceſſore *de Regiſtrandis*, la regola della noſtra Cancellaria *de Jure quæſito non tollendo*, Decreti Camerali, e Conciſtoriali, la Coſtituzione ſopra la riforma de' Tribunali di queſta Città da noi pubblicata l'anno 1728., e qualſiſiano altre Coſtituzioni, ed ordinazioni Apoſtoliche noſtre, e de' noſtri Predeceſſori, benchè munite di forme, e clauſole anche derogatorie, ed altre più efficaci, effrenate, inſolite, inuſitate, ed irritanti, delle quali ſe ne ricercaſſe ſpeciale individuazione, quali vogliamo, che ſi abbiano qui per regiſtrate di parola in parola, la diſpoſizione de' Concilii generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Uſi, Conſuetudini, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole, avendone il tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto, e ſupplendo noi con la pienezza della noſtra Poteſtà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, qualunque ſoſtanziale, e formale, che vi poteſſe intervenire, e per queſta volta ſola, e per la piena, e totale eſecuzione, e di effetto ſi eſprime nel preſente noſtro Chirografo, ampiamente, ed eſpreſſamente deroghiamo.

Dato dal noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto di XVIII. Febraro MDCCXXIX.

CCLX.

Statuitur Alternativa in electione Provincialis, & Definitorum Provinciæ Brixien. ex duabus Cuſtodiis Brixien. & Bergomen. facienda, Ordinis Capuccinorum.

Dat. 21. Febr. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Decemb. 16. P. 5. erecta fuit Cuſtodia Aſiatiæ Min. Capuccinorum in Provinciam Aſiaticam nuncupandam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

PAſtoralis Officii Nobis divinitus commiſſi cura animum noſtrum ſolicitat ad ea peculiari paternæ charitatis ſtudio ſtatuenda, per quæ Religioſorum Virorum, qui ſpretis Mundi illecebris Altiſſimi obſequiis ſeſe ſub ſuavi arctioris vitæ jugo devoverunt, quieti, & felici regimini opportunis rationibus ſalubriter conſulatur.

Facti expoſitio.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Joannes Maria a Venetiis Frater expreſſe profeſſus, & Definitor, & Cuſtos Provinciæ Venetæ, necnon Commiſſarius Viſitator generalis Provinciæ Brixien. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, quod cum dicta Provincia Brixien. conſtet duabus Cuſtodiis, ſeu nationibus, nempe Brixien., quæ viginti, & Bergomen., quæ tredecim Conventus habet: Fratres Bergomenſes utpote votorum ſive ſuffragiorum numero inferiores paſſim excluduntur ab honore Provincialatus, ac etiam a præcipuis Guardianatibus, in quibus Fratres Brixien. quandoque per ſexennium continuum perdurant, unde & ambitus confovetur, & Juſtitia diſtributiva læditur, ac vitioſa perſonarum acceptio inducitur, inter quæ duas Cuſtodias, ſeu Nationes præfatas graves contentiones, odia, & ſcandala frequenter, & præſertim occaſione celebrationis Capitulorum dictæ Provinciæ oriuntur, non ſine notabili Religioſæ Diſciplinæ, & fraternæ charitatis detrimento.

Preces Viſitatoris d. Provinciæ, ut præfata Alternativa inſtituaretur.

§.2. Ideo ipſe Joannes Maria, qui occaſione Viſitationis ejuſdem Provinciæ has turbas, & inordinationes animadvertit animi ſui ſenſum protulit ad occurrendum ejuſmodi aliiſque incommodis exinde provenientibus plane expedire, quod alternativa in Provincialatu præfatæ Provinciæ ſtabiliatur, ita ut bis Miniſter Provincialis ex Cuſtodia Brixien., quæ plures habet

Digitized by Google

Conventus, ac ſemel ex Cuſtodia Bergomen. eligatur; & quia Cuſtodia Brixien. decem ab hinc annis Provincialatum hujuſmodi obtinet, idem Miniſter Provincialis in Capitulo Provinciali proxime celebrando ex Coſtodia Bergomen. aſſumatur, Definitorium vero Provinciæ præfatæ duo ex ſingulis Cuſtodiis hujuſmodi eſſe debeant, Guardiani ultra triennium juxta laudabilem multarum aliarum Provinciarum ipſius Ordinis conſuetudinem in eorum muneribus perdurare nequeant, ne nimirum regimini, & ſuperioritati aſſueſcant, quodque Guardianatibus unius Cuſtodiæ indiſcriminatim præficiantur Fratres alterius Cuſtodiæ, ac familiis Conventuum dictæ Provinciæ Fratres utriuſque Cuſtodiæ promiſcue adſcribantur. Quare dictos Joannes Maria Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipſius Joannis Mariæ votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſtici ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut in poſterum in præfata Provincia Brixien. ſupra memorata Alternativa in illius Provincialatu exacte ſervetur, ita quod duobus trienniis Miniſter Provincialis ex Fratribus Cuſtodiæ Brixien. alteru vero triennio ex Fratribus Cuſtodiæ Bergomen. eligatur, & in proximo Capitulo Provinciali dictus Miniſter Provincialis ex eadem Cuſtodia Bergomen. aſſumatur, utque ex ſingulis Cuſtodiis præfatis duo Definitores Provinciales ſemper eſſe debeant, & Guardiani ultra triennium in ejuſmodi muneribus durare non poſſint, Guardianatus autem unius Cuſtodiæ abſque ullo diſcrimine conferantur Fratribus alterius Cuſtodiæ atque in Conventibus Provinciæ præfatæ Fratres utriuſque Cuſtodiæ de familia promiſcue, ac inſimul collocentur, & convivant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus.

Statuitur prædicta Alternativa ex duabus Cuſtodiis Brixien., & Bergomen.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, Cuſtodiarum, & Conventuum præfatorum, aliiſque etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Februarii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLXI.

Mandatur publicari Decretum Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum. Dat. 24. Febr. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Conſt. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. habetur Beatificatio ejuſdem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

DECRETUM.

Conſtantien., ſeu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, ſive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Profeſſi Ordinis S. Franciſci Capuccinorum, Primi ex Miſſionariis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti.

§.1. HAbita fuit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum coram Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIII. die 15. Februarii currentis anni 1729., in qua per Reverendiſſimum D. Cardinalem Cienfuegos Ponentem, ſeu Relatorem, ad inſtantiam P. Fr. Maximiliani a Wanghena Poſtulatoris propoſita fuit Cauſa Conſtantien., ſeu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, ſive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Profeſſi Ordinis S. Franciſci Capuccinorum, ſuper Dubio = *An conſtet de Martyrio, & Cauſa Martyrii, necnon de Signis, ſeu Miraculis in caſu, de quo agitur* = In eam autem Sanctitas Sua, auditis tum DD. Conſultorum, tum Reverendiſſimorum Cardinalium Suffragiis, nil tunc decernere, ſed Reſolutionem differre voluit, ut prius de more tum ſuis, tum aliorum precibus Cæleſtis luminis, & auxilii uberiorem copiam imploraret. Quibus abunde impletis; infraſcripta die Divo Mathiæ Apoſtolo ſacra, poſtquam in Eccleſia S. Sixti Ordinis Prædicatorum noviſſime electum Adratenſem Epiſcopum conſecraſſet, ſuper propoſito Dubio ſequens Reſponſum, ſive Decretum edidit, videlicet = *Conſtare de Martyrio, & Cauſa Martyrii, necnon de Miraculis*, Primo *Extinctionis Incendii Arcis Majenfeldæ ſtatim poſt invocatam Servi Dei opem ſecutæ*. Quarto *ſubitæ Sanationis Dexteræ Mammillæ Sororis Cæciliæ Maxſingerin ab Inflammatione, & acutis Doloribus*. Quinto *Inſtantaneæ Sanationis Oculi infantis Pauli Franciſci Papuſſin*. Et Septimo *Repentinæ Sanationis Gaſparis Stiber a diuturno Dorſi dolore cum læſione motus* tamquam Miraculis tertii generis.

Refertur Decretum præd.

Primo Decretum conſtare de Martyrio, necnon de Miraculis.

§.2. Præſenſque Beatificationis Ven. Servi Dei Fidelis a Sigmaringa per Litteras Apoſtolicas

Poſtea confectum Decretum de Beatificatione, ac

Digitized by Google

mandatum, ut illud publicaretur.

cas in formaBrevis cum conſuetis Indultis in Baſilica Lateranenſi quandocumque facienda Decretum expediri, & publicari maudavit. Die XXIV. Februarii MDCCXXIX.

CCLXII.

Dat. 7. Martii 1729. Ann. 5.

Prohibetur, ne Conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hiſpaniis intra quinque, aut ſaltem quatnor Leucas a Couventibus jam erectis Ordinis Minorum.

Hac de re primo actum fuit a Clem. VIII. in Conſt. ed. 1601. Jul. 11. P. 9. quæ Conſtitutio confirmata deinde fuit ab aliis Romanis Pontificibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolici Officii, quo, auctore Domino, fungimur, ſolicitudo Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi in religioſæ vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis, & paupertatis Spiritu Altiſſimi obſequiis ſeſe ſub ſuavi arctioris regulæ jugo manciparunt, curam gerentes, felici illorum ſtatui, & tranquillitati quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere ſatagamus, ſicut rerum, locorum, temporum, & perſonarum qualitatibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis in Domino expedire arbitramur.

A Clemente VIII. hoc idem, quod hac conſtitutione ſancitur ſtatutum fuit pro Provin. Carthaginen.

§. 1. Dudum ſiquidem felic. rec. Clemens Papa VIII prædeceſſor Noſter provide conſiderans in Provincia Carthaginen. Ordinis Fratrum Minorum ſancti Franciſci de obſervantia nuncupatorum eam Conventuum prædicti Ordinis multitudinem jam exiſtere, ut ſi alii ibidem de novo erigentur, illorum Religioſi Chriſtifidelibus oneri admodum forent, & a puritate Regulæ, quam profitebantur, deſciſcere cogerentur, quo ſibi eleemoſynas ad vitæ ſuſtentationem pararent, his, aliiſque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 11. Julii 1601. expeditas Literas perpetuo ſtatuit, & ordinavit, ut deinceps intra quinque aut quatuor leucas a Conventibus Provinciæ, & Ordinis prædictorum jam ædificatis nullus Fratrum ejuſdem Ordinis Recollectorum, & Diſcalceatorum etiam nuncupatorom Conventus eximiſiſſet. Et ſubinde ad tollenda gravia diſſidia, quæ inter fratres Ordinum Mendicantium in diverſis partibus Hiſpaniarum ſuper fundatione novorum Conventuum non ſine maximo regularis diſciplinæ detrimento, ac populorum ſcandalo in dies oriebatur, rec. mem. Alexander VII. ploreſque alii Romani Pontifices prædeceſſores noſtri memoratas Clementis Prædeceſſoris literas, præviis Decretis dictæ Congregationis Cardinalium etiam in contradictorio Judicio emanatis, ne dum ad alias Ordinis præfati in Regnis Hiſpaniarum Provincias ſed etiam ad omnes Fratres Ordinum Mendicantium hujuſmodi per diverſas eorum in pari forma Brevis literas extenderunt, & ampliarunt, & alias prout in præfatis Clementis, & Alexandri, aliorumque Prædeceſſorum literis, quarum tenores preſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbom inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Necnon ab Alexand. VII. aliiſque Pontificibus Literæ Clementis VIII. ampliatæ fuere.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis, frequentes nempe Conventuum erectiones in veterum damnū.

§. 2. Cum autem, ſicut accepimus, proceſſu temporis varia hac in re ab eadem Congregatione Cardinalium prodierint Decreta, quibus præfatas Alexandri, aliorumque Prædeceſſorum Literas enarratam Clementis Prædeceſſoris diſpoſitionem, quæ ad Fratres recollectos, & diſcalceatos hujuſmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut præfertur, extendentes, & ampliantes, tum ſervandas fore, tum e contrario aliquot ex eiſdem Ordinibus Mendicantibus minime obſtare reſolutum fuit, licetque plures ſaluberrimæ Conſtitutiones certos modum, & formam in fundatione, & erectione novorum Conventuum Regularium omnino obſervandos præſcribentes a Sede Apoſtolica, & præſertim ab ipſo Clemente VIII ac piæ mem. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus itidem noſtris ſeveraliter promulgatæ fuerint, quia tamen nonnulli ex Ordinibus Regularibus ab eadem Sede novos ubique locorum Conventus de ſola Ordinarii licentia fundandi ſpecialem facultatem ſibi concedi obtinuerunt, tot in dictis Regnis Hiſpaniarum erecti fuerint, ac in dies erigantur novi Conventus, ut fratres antiquorum Conventuum prope neceſſaria careant ſuſtentatione, ac pleraſque lites ad impendendam novorum Conventuum hujuſmodi Inſtitutionem coram Locorum Ordinariis, ac dilecto filio noſtro, & dictæ Sedis in eiſdem Regnis Hiſpaniarum Nuncio, & forma ſtabili ſuſtinere cogantur; hæcque incommoda in primis ſentiant fratres ſupradicti Ordinis Minorum ſancti Franciſci de obſervantia, utpote qui altam paupertatem profitentes ob temporum calamitatem, & multiplicitatem novorum Conventuum hujuſmodi paſſim excreſcentem neceſſariam alimoniam vix conſequi, minuſque præfatarum litium expenſas ſubire valent.

Pontifex lites hac ſuper pendentes ad ſe avocat.

§. 3. Hinc eſt, quod Nos ejuſdem Ordinis Fratrum Minorum ſancti Franciſci de obſervantia indemnitati, & quieti, ſimulque antiquorum Conventuum conſervationi in dictis Hiſpaniarum Regnis, quantum cum Domino poſſumus, ſalubriter providere cupientes, ac lites, & cauſas inter eoſdem Fratres Minores, & alios Ordinum Mendicantium præfatorum ſuper erectione novorum Conventuum hujuſmodi coram Ordinariis locorum, Nuncio ve præfatis, aliiſque Judicibus, & Tribunalibus quibuſcumque occaſione diverſitatis Decretorum a dicta Congregatione Cardinalium emanatorum, ſeu facultatum novos Conventus prædictos erigendi conceſſarum, ut præfertur, vel alias quomodolibet exactas, & pendentes (quarum omnium, & ſingularum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium quarumvis etiam ſpeciali mentione dignorum, ac alia etiam de neceſſitate exprimenda præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis haberi volumus, Locorum Ordinariis, & Nuncio, aliiſque Judicibus, & Tribunalibus hujuſmodi harum ſerie ad Nos avocantes, illaſque penitus, omnino extinguentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deli-

Prohibitio prædicta ſuper novorum Conventuum erectione.

Digitized by Google

deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne ullus in poſterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam ejuſmodi Fratrum Minorum de obſervantia in Regnis Hiſpaniarum Conventus, ſive Domus, aut locus regularis vigore quorumcumque privilegiorum, & facultatum a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus Noſtris, ſeu etiam a Nobis hactenus conceſſorum, ſeu confirmatorum ſalva tamen, & firma remanente, quoad Ordinem Fratrum Prædicatorum Literarum noſtrarum ſub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1727. ſeptimo Kalendas Junii Pontificatus noſtri anno tertio expeditarum, quibus per præſentes nullatenus derogare intendimus, forma, & diſpoſitione, aut in vim Decretorum a memorata Congregatione Cardinalium editorum, ſeu alio quovis prætextu, vel Cauſa, intra quinque, aut ſaltem quatuor Leucas a Conventibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de obſervantia, ſeu Recollectorum, Diſcalceatorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum jam erectis, ſine ſpeciali, & expreſſa hujus Sanctæ Sedis licentia de novo erigi, fundari, ſeu alias quomodolibet inſtitui, vel inceptus, ſeu incepta perfici, & abſolvi poſſit, & valeat, tenore præſentium ſtatuimus, & prohibemus.

Privilegium Ord. Prædicat.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni in præmiſſis jus, vel Intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint ſufficienter adductæ, ſpecificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, & extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective obſervari: ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoſlibet quacumque poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Jure quæſito non tollendo, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. ſimiliter prædeceſſoris Noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium in Judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quorumcumque Ordinum mendicantium, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis illis, eorumque ſuperioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & decretis, in genere, vel in ſpecie, etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, aut alias quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros in contrarium eorumdem præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac exactiſſime, & accuratiſſime expreſſis, inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe, ac pleniſſime, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus noſtri anno V.

CCLXIII.

Declaratur, illos qui a S. R. E. Communione Eccleſiaſtica ſeparati reperiuntur non eſſe participes Indulgentiæ Anni Jubilæi, aliarumque ſpiritualium Gratiarum.

Dat. 8. Mart. 1729. Ann. 5.

Hoc Jubilæum pro Civitate, & Diœceſi Pariſienſi indictum fuerat ad hoc Pontifice Conſt. ed. 1728. Nov. 13. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper Nos attendentes, Chriſtifideles in Civitate, & Diœceſi Pariſienſi diverſis impedimentis detentos ad hanc Almam Urbem noſtram pro cæleſtibus Theſauris

Alias ab hoc eodem Pontifice emanaverunt Literæ in forma Bre-

vir pro Civitate, & Diœceſi Pariſienſi, indulgeutias anni Jubilæi, aliaſque ſpirituales gratias concedentes.

ris Anni Jnbilæi a Nobis indicti conſequendis accedere non potuiſſe, & propterea illorum ſpirituali conſolationi, & auimæ ſaluti providere voleutes, ſupplicationibus dilecti Filii noſtri Ludovici Antonii S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Noailles nuucupati, Metropolitanæ Eccleſiæ Pariſienſis ex conceſsione, & diſpenſatione Apoſtolica Præſulis, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, per alias noſtras deiuper in ſimili forma Brevis die 13. Menſis Novembris proxime præteriti expeditas literas, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus Civitatis, & Diœceſis hujuſmodi vere pœnitentibus, & confeſsis, ac ſacra Communione refectis, quatuor Eccleſias, vel Cappellas, aut loca Pia per Ordinarium Pariſienſem arbitrio ſuo ſemel tantum deputandas, per quindecim dies continnos, vel interpolatos, quos pro Perſonis infirmis, ſenſibus, prægnantibus, virginibus, viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitnlis, Congregationibus tam Secularium, quam Regularium, Sodalitatibus, Uuiverſitatibus, Confraternitatibus, Eccleſias vel Cappellas, aut loca pia hujuſmodi proceſsionaliter viſitantibus, atque ob alias cauſas prout ipſi Ordinario videretur, ad minorem nnmerum arbitrio pariter ſuo reduci poſſe voluimus, devote, & reverenter viſitantibus, & ibi quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum ſuorum remiſsione, ac Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, atqne Eccleſiæ neceſsitatibus pie ad Deum orando recitantibus, ut plenariam ejuſdem Anni Jubilæi omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſsionem ſemel tantum conſequerentur, perinde ac ſi quatuor Eccleſias dictæ Almæ Urbis pro conſequendo Jubilæo ejuſmodi deputatas ſtatutis ad id diebus perſonaliter viſitaſſent, & alia ad hoc requiſita adimpleviſſent; Et ad hunc effectum illis, ut Confeſſarios, quos prædictus Ordinarius Jubilæi hujuſmodi cauſa in ſtatutis Eccleſiis deputaſſet, ſibi eligere valerent Presbyteros Seculares, vel cujuſvis Ordinis Regulares, qui, Confeſsionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibuſvis peccatis, criminibus, exceſsibus, ac delictis etiam quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, ac in literis, quæ die Cœnæ Domini legi conſueverunt, contentis, necnon Cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis ad effectum ipſius Jubilæi conſequendum tantum, injuncta eis pœuitentia ſalutari, abſolvere poſſent; Necnon ut illi, qui forſan Romam venerant, ac Jubilæum ipſum conſecuti erant, denuo etiam illud juxta dictarum literarum noſtrarum tenorem conſequi poſſent, auctoritate Apoſtolica conceſsimus, & indulſimus. Præterea eidem Ordinario, ut cujuſvis Ordinis Monialibus, ac Orphanorum, aliarumque Mulierum in commoni viventium Congregationibus ad Jubilæum intra Monaſteria, domoſve ſuas conſequendum conditiones, modum, & tempus præſcribere, & denique in præmiſsis omnibus, & ſingulis ejus arbitrio facere, ordinare, providere, & quæcumque ſibi bene viſa remedia adhibere poſſet, prout animarum ſaluti expedire judicaret, facultatem tribuimus, & alias prout in literis noſtris prædictis, ad bimeſtre tantum a die illarum publicationis valituris, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Cauſa præſentis Conſtitutionis.

§.2. Cum autem Nos probe agnoſcentes, paſtoralem noſtram curam, & ſolicitudinem in Catholicæ fidei, ſine qua impoſsibile eſt placere Deo, unitate atque integritate retinenda, & cuſtodienda præcipue ſitam eſſe, ac propterea licet animo fuerimus maxime alieni, ut illi, qui a S. R. E. communione Eccleſiaſtica ſeparati reperiuntur, Indulgentiæ ejuſmodi Anni Jubilæi, aliarumque ſpiritualium gratiarum in enarratis noſtris literis conceſſarum participes fierent, ac ſatis ſuperque noſtrum erga eos animum occaſione alterius Indulgentiæ ad Divinam opem initio Apoſtolici noſtri Regiminis implorandam per Nos indictæ explicaverimus; Nihilominus omnem etiam in præmiſsis dubitandi occaſionem removere, menteinque, & voluntatem noſtras certiores reddere volentes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, palamque, & notum facimus uoſtræ intentiouis nullatenus eſse, aut fuiſse præfatas literas noſtras, ac Indulgentiam Anni Jubilæi, gratiaſque ſpirituales præfatas, ac alia in eiſdem literis conceſsa, & contenta quæcumque iis ſuffragari poſse, aut debere, qui per Romanos Pontifices Prædeceſsores noſtros ab ejuſdem S. R. E. charitate ſegregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipſi Romanæ Eccleſiæ commuuio Eccleſiaſtica exiſtit; Quandoquidem Nos Decretis, & Conſtitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædeceſsorum noſtrorum adverſus illos editis firmiſsime inſiſtentes, ſicuti hactenus conſtanter adhæſimus, ac ſemper benedicente Domino inhæſuri ſumus, eos, niſi reſipuerint, a communis ſocietatis charitate prorſus alienos ab omnibus haberi, ac cenſeri volumus, & intendimus.

Declaratio prædicta.

Clauſulæ.

§.3. Sicque, & non aliter per quoſcumqne Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quoſvis alios qualibet auctoritate fungentes, ſeu functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & defiuiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§.4. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, literis noſtris prædictis, ac quibuſvis Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutiouibus, & Ordinationibus. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſsorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſse derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Da-

Digitized by Google

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLXIV.

Dat. 12. Mart. 1729. Ann. 5.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Conſt. ed. 1728 Maji 14. P. 4. indicta fuit Beatificatio Servi Dei Joannis de Prado Ord. Min. Excalceatorum de obſerv. Et Conſt. ed. 1730. Jan. 24. P. 6. indicitur Beatificatio Servi Dei Petri Forerii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a Cultu Servis Dei exhibendo.

Beatorum Martyrum, quos nec tribulatio, nec anguſtia, nec fames, nec nuditas, nec periculum, nec perſecutio, nec gladius a Charitate Chriſti ſeparare potuerunt, ſed lorica Fidei indutos ac mucrone ſpiritus (quod eſt Verbum Dei) accinctos, bono certamine peracto, curſuque feliciter conſummato, victores poſt agonem corona juſtitiæ donavit in Cælis juſtus Judex, glorioſos triumphos, ac trophæa in terris celebrari, devotaque Fidelium veneratione honorari decet; ut qui Sanguinis ſui pretio immortalitatem emerunt, illuſtriaque invictæ conſtantiæ, fortitudinis, ac virtutis ſuæ exempla reliquerunt, infirmitatem noſtram inter Sæculi tentationes laborantem aſſidua ſua apud Deum, cui in Stolis candidis die, ac nocte ſerviunt in Templo ejus, interceſſione juvare, ac roborare dignentur. Quam in rem pro paſtorali noſtro munere, quo Eccleſiæ Catholicæ regimini divina Diſpoſitione præſidemus, propenſis ſtudiis incumbentes, flagitantia id ipſum Orthodoxorum Regum, & aliorum Chriſtifidelium vota libenter exaudimus, prout ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Chriſtianæ Religionis decus, Fideique Catholicæ incrementum, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltationem cognoſcimus in Domino ſalubriter expedire.

Judicium hac ſuper re Congregationis Rituum.

§. 1. Cum itaque mature, diligenterque diſcuſſis, & perpenſis per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum proceſſibus de hujus S. Sedis Apoſtolicæ licentia confectis ſuper Martyrio, & cauſa Martyrii Dei Servi Fidelis a Sigmaringa Presbyteri expreſse Profeſſi Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, qui olim a ſuis Superioribus Regularibus in Præfectum Sacrarum Miſſionum quæ in partibus Rhætorum auctoritate eo tempore exiſtentium ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpoſitorum tunc primum inſtitutæ fuerat deſtinatus, cum in hoc munere Hæreticorum converſioni eximiam, indefeſſamque operam navaret, ab iis vario telorum genere in odium ipſius Fidei Catholicæ anno 1622. crudeliter trucidatus palmam Martyrii accepiſſe aſſerebatur, ac ſuper ſignis, prodigiis, & miraculis, quæ ad manifeſtandum Mundo finalem illius perſeverantiam a Deo edita, & patrata fuiſſe dicebantur; prædicta Congregatio Cardinalium coram Nobis conſtituta, auditis etiam Conſultorum Suffragiis, cenſuerit poſſe, quandocumque Nobis videretur, eumdem Dei Servum publice Beatum nuncupari cum ſolitis indultis.

Preces quorundam Principum.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos piis, atque enixis Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ Eliſabethæ Chriſtinæ earumdem Hiſpaniarum Catholicæ, ac Romanorum Reginæ ejus Conjugis, necnon Venerabilium itidem Fratrum noſtrorum negotiis Propagandæ Fidei hujuſmodi præpoſitorum, aliorumque dictæ S. R. E. Cardinalium, ac quamplurium Germaniæ Antiſtitum, & Procerum, totiuſque præfati Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum, & nominatim Maximiliani a Wanghena ejuſdem Ordinis Profeſſoris, hujuſque Cauſæ Poſtulatoris ſupplicationibus Nobis, & huic Sanctæ Sedi ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de ſupradictæ Congregationis Cardinalium conſilio, & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut præfatus Servus Dei Fidelis a Sigmaringa inpoſterum Beati nomine nuncupetur, ejuſque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in Proceſſionibus circumferendæ) exponantur, Imagines quoque radiis, ſplendoribus exornentur, ac de eo quotannis die felicis ejus tranſitus, ſeu alia die non impedita illam immediate ſequenti, recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Communi unius Martyris juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani.

Beati nomen prædicto Servo Dei impertitur: ejuſque cultus permittitur.

Miſſæ, & Officii recitandi eo facultas conceditur.

§. 3. Porro recitationem Officii, & Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus dumtaxat in Univerſo Ordine Minorum S. Franciſci Capuccinorum utriuſque Sexus, quem idem Dei Servus Martyrio illuſtravit, in loco de Sigmaringa Diœceſis Conſtantien. Provinciæ Moguntin., in quo natus eſt in Oppido Civitate nuncupato Friburgi dictæ Diœceſis, ubi Regularem profeſſionem emiſit, dinque verſatus fuit, in Civitate Curien., ubi ipſius Corpus, ac Pago Veldekirchii Curien. Diœceſis, ubi ejus Cranium reſpective aſſervantur, ab omnibus utriuſque Sexus Chriſtifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Miſſas attinet, etiam ob omnibus Sacerdotibus ad Eccleſias, in quibus Feſtum peragitur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quoad Indias a die quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando in Eccleſiis Ordinis, Loci, Civitatis, & Pagi præfatorum Solemnia Beatificationis ipſius Servi Dei cum Officio, & Miſsa ſub ritu duplici majori die ab Ordinariis reſpective conſtituto, poſtquam tamen in Eccleſia Lateranen. de Urbe celebrata fuerint eadem Solemnia pro qua re diem 24. currentis menſis Martii aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & Sigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus

ſus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLXV.

Dat. 12. Mart. 1729. An. 5.

Reintegratur Conventus, & Patres S. Marcelli Urbis, Ordinis Servorum B. M. V. ad priſtinam & antiquam poſſeſſionem Curæ actualis Eccleſiæ Parochialis Sancti Nicolai in Arcione.

Conceſſa fuit dictis Eccleſia Parochialis dictis Fratribus a Sixto IV. ed. 1478., ablata vero ab Urb. VIII Conſt. ed. 1641.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Alias ab eodem met hoc Pontifice Chirographum hac ſuper re emanavit.

§. 1. CUm Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Divina providentia Papa XIII. ſupplicationibus Reverendiſſimi P. Magiſtri Petri Mariæ de Pieris Generalis Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, ac admodum RR. Joſephi Mariæ Curti Procuratoris Generalis, Prioris, & Patrum ejuſdem Ordinis Ven. Conventus Sancti Marcelli de Urbe benigne inclinatus Chirographum manu Sanctitatis Suæ die 6. currentis Menſis ſubſignatum Nobis pro exequutione in eo contentorum direxerit, tenoris ſequentis, videlicet. =

Chirographum prædictum Pontificio Auditori directum.

§. 2. Monſignor Franceſco Maria Pitoni Veſcovo d'Imeria Noſtro Uditore. Ci ha rappreſentato il Maeſtro Fra Pier Maria Pieri Generale dell'Ordine de' Servi della Santiſſima Vergine, anche per parte di Fra Giuſeppe Maria Curti Procurator Generale, e del Priore, e Religioſi di detto Ordine del Convento di S. Marcello di queſta noſtra Città, che poſſedendo detta loro Religione da tempo antico la Chieſa Parocchiale di S. Nicola in Arcione, fu queſta con tutti i ſuoi Beni, e Rendite dalla fel. mem. di Siſto IV. noſtro Predeceſſore con ſuo Breve, che incomincia = *Solicitudo Paſtoralis Officii* = ſpedito l'anno 1478., unita, ed incorporata a detto loro Convento di S. Marcello, con facoltà di poter i Religioſi di detto Convento eſercitare, o far ivi eſercitare la Cura dell'Anime anneſſa a detta Chieſa, ma che doppo eſſer ſtata queſta da eſſi eſercitata ſino all'anno 1641., per colpa di quei Religioſi, che riſiedevano in detta Chieſa, e Caſa Parochiale, ne furono eſſi rimoſſi dalla Viſita Apoſtolica per ordine della fel. mem. di Urbano VIII. noſtro Predeceſſore, con Decreto emanato li 23. Febraro 1641., e ſucceſſivamente dalla fel. mem. d'Innocenzo X, parimente noſtro Predeceſſore privata anche la detta loro Religione della facoltà di nominare il Paroco, ed eretta in detta Chieſa una Vicaria perpetua da conferirſi ad un Sacerdote Secolare per libero concorſo da farſi, precedente il dovuto Eſame, ed approvazione del noſtro Reverendiſſimo Cardinal Vicario pro tempore, coll'aſſegnamento della Congrua in annui ſcudi 60. da conſeguirſi ſopra i Canoni perpetui delle Caſe, ed altre Rendite di detta Chieſa, e coll'abitazione nella Caſa Parocchiale con ſuo Orto, oltre gl'altri emolumenti ordinari, ed eſtraordinari, che provengono per ragione dell'eſercizio della Cura dell'Anime, col peſo però di dover celebrare a proprie ſpeſe, tanto la Feſta della Purificazione della Santiſſima Vergine, ed in eſſa diſpenſar le Candele, quanto l'altra di S. Nicola, e di dover in oltre tener provviſta la Chieſa, e Sagreſtia di Cera, Oglio, Utenſili, Paramenti, ed altre coſe neceſſarie per la celebrazione delle Meſſe, ed altri Divini Uffizi, e di reſtaurar l'isteſſa Chieſa, Altari, Sagreſtia, Caſa Parochiale, e ſtrade adjacenti, con aver riſervato a detto loro Convento di S. Marcello la Proprietà, e Cura abituale di detta Chieſa, con tutti li Capitali, e Rendite di eſſa, e le devoluzioni delle Caſe a quella ſpettanti, detratta la ſudetta Congrua aſſegnata, col peſo però di pagare i Quindenni, ed altri Peſi Camerali, e di adempire in detta Chieſa di S. Marcello tutti gl'Anniverſari laſciati, ed ordinati in detta Chieſa di S. Nicola in Arcione, non compreſi però li Legati, e Donazioni, con peſi di Meſſe, o altre Opere pie già laſciate, o che poteſſero laſciarſi in avvenire alla ſteſſa Chieſa, e ſuoi Altari, quali ordinò, che doveſſero reſtar a commodo, e peſo di detto Vicario Curato, conforme fu in primo luogo eletto il fu Sacerdote Domenico Cerroni, come dal Breve di detto Pontefice ſpedito li 20. Marzo 1648.

Præfata Parochialis Eccleſia S. Nicolai a Sixto IV. Conventui S. Marcelli prædicto primum unita reperitur.

Sed ſub Urbano VIII. dd. PP. ablata una cum cura animarum.

Et in eadem Vicaria perpetua ſæculari Sacerdoti tribuenda, erecta eſt ſub Innoc. X.

Preces dd. PP. pro reſtitutione in priſtinam poſſeſſionem.

§. 3. Avendo perciò eſſi ſofferta tal privazione lo ſpazio d'ottanta, e più anni, bramando veder un giorno ripoſto detto loro Convento nell'antica prerogativa, e liberato inſieme dalla gravezza dell'annua ſomminiſtrazione di detta Congrua, avendo perciò implorato la noſtra clemenza, ſupplicandoci, che continuando verſo di loro le noſtre paterne beneficenze compartite ſin'ora in tante guiſe a detta loro Religione, voleſſimo reintegrar detto Convento di S. Marcello nel priſtino poſſeſſo della Cura attuale di detta Chieſa di S. Nicola in Arcione col ridurla nuovamente allo Stato di Paroco Regolare, e benignamente permettergli, che quella poſſa di nuovo liberamente amminiſtrarſi dalli Religioſi di detto Convento di S. Marcello, da eleggerſi da eſſo Generale dell'Ordine, con rimuovere a tal effetto il Sacerdote Girolamo Amato Calbini moderno Vicario Curato di detta Chieſa, al quale ſi offerirono eſſi pronti di ſomminiſtrare per fino, che viverà, quella decedente Congrua, che da Noi foſſe ſtata ſtabilita.

Cauſæ præſentis Chirographi in favorem dd. PP. emanati.

§. 4. E noi riſguardando non ſolo l'antico poſſeſſo dell'eſercizio di detta Cura goduto sì lungo tempo dalli Religioſi di detto Convento di S. Marcello, ma rifletttendo altresì alla maggior gloria di Dio, ed al profitto della ſalute delle Anime, di quella Parocchia, poichè li Regolari per la loro moltiplicità, poſſono con maggior facilità, e decoro ſupplire alle veci del Paroco nell'amminiſtrazione de' Sagramenti, ſpecialmente a gl'Infermi, e nella celebrazione delle Feſte, ed altre funzioni Eccleſiaſtiche, e con la loro Predicazione, ed eſercizio di altre opere divote, e pie, alle quali ſogliono attendere, ſecondo l'obbligo del loro Iſtituto, promuovere ſempre più anche la divozione verſo la Santiſſima Vergine, atteſo il Conſenſo dato a noi ſteſſo dal detto moderno Vicario Curato, or-

Quibus impulſus Pontifex decrevit reſtitutionem in integrum favore dd. Patrum cum aſſignatione tamen omnium Jurium Parochialium favore ultimi Curati.

ordinaſſimo la reintegrazione di detti Religioſi alla Cura attuale di detta Chieſa Parochiale di S. Nicola in Arcione, con riſervare a detto moderno Vicario Calbini, che lodevolmente ha eſercitata la Cura, durante la ſua Vita naturale, tutti gl'Emolumenti certi, ed incerti, che ſogliono ritraerſi dall'eſercizio di detta Cura, come ſe attualmente Egli lo proſeguiſſe unitamente coll'abitazione nella Caſa parocchiale anneſſa a detta Chieſa, o in luogo di eſſa, la ſomministrazione d'annui ſcudi 40. per la pigione d'altra Caſa da condurſi altrove da detto Vicario, con riſervargli in oltre il *Jus* della Sepoltura nella ſteſſa Chieſa Parochiale, come ſe aveſſe continuato l'eſercizio della Cura ſino alla di lui morte, ed unitamente la facoltà di poter in eſſa udire le Confeſſioni de' Fedeli, ſopra di che ne fu da Voi d'ordine noſtro, ſottoſcritto, e ſpedito Decreto li 22. Decembre 1728., E che in appreſſo eſſendoſi tra eſſi Religioſi, e detto Vicario Calbini fatto amichevolmente qualche trattato ſopra la liquidazione di detti Emolumenti certi, ed incerti, come ſopra riſervati, doppo varie dubietà, finalmente colla voſtra mediazione, e col comun conſenſo d'ambe le Parti ſiaſi ſtabilito, e concordato in voſtra preſenza, che per l'intiero valore di tutti, e ſingoli Emolumenti certi, ed incerti, come ſopra riſervati, unitamente con la pigione della Caſa Parocchiale debba detto Vicario Calbini, durante la ſua vita, ricevere l'annua ſomma di ſcudi trecento quaranta in tanti frutti di Luoghi di Monti, che dovranno attergarſi a ſuo favore da detti Padri di S. Marcello, e che con queſt'aſſegnamento debba egli reſtar contento, e ſodisfatto per tutto quello, che poteſſe pretendere per cauſa di detti Emolumenti certi, ed incerti, ed abitazione riſervata, con patto anche giurato, che non poſſa domandar di vantaggio per cauſa di detti Emolumenti, e per qualunque altra poſſibil pretenſione penſata, e non penſata, tanto de præterito, quanto de futuro, in modo, che durante la ſua vita, non poſſa, ne debba in verun modo contravenire a detto ſtabilimento, e che ſopra di eſſo ne ſia ſtato fatto da voi nuovo Decreto li 10. del paſſato Meſe, accettato, approvato, e ſottoſcritto anche sì dal Maeſtro Generale de' Servi, che dal medemo Vicario Calbini ſottu li 16. dello ſteſſo Meſe.

Pro quibus Juribus, & emolumentis inter partes conventum eſt, ut a PP. prædictis ſolverentur annuatim ſcuta 340. præfato Curato.

Preces alias eorundem Patrum ad quædam alia obtinenda.

§.5. Per il che ci hanno di nuovo ſupplicato, che per compimento delle noſtre Grazie vogliamo benignamente permettergli, che poſſano liberamente aſſumere l'eſercizio della Cura attuale di detta Chieſa Parochiale, ed ordinare la di loro formale reintegrazione al poſſeſſo della medeſima, con derogare per tal'effetto a gl' accennati Decreto della Congregazione della Viſita, e Breve d'Innocenzo X., e dargli inſieme facoltà di poter'in appreſſo eriggere in detta Chieſa, e Caſa un Convento formale, con rimuover tutti gl'oſtacoli delle Conſtituzioni Apoſtoliche, e Decreti della noſtra Congregazione de Veſcovi, e Regolari, e della Diſciplina. E noi, affinchè gl'Ordini da noi, come ſopra dati, abbino la dovuta, e pronta eſecuzione, atteſe ſi le ragioni, e motivi ſopra eſpreſſi, che lo ſtabilimento della Congrua per detto Vicario Calbini concordata, ed accettata nel modo ſudetto, ſiamo volentieri condeſceſi a conſolarli, come in appreſſo,

Confirmatur Conſtitutio Sixti IV., qua præd. Parochialis Eccleſia d. Conventui unita fuit. Et contra revocantur Literæ Apoſtolicæ Innoc. X., quibus præd. Eccleſia jam dd. PP. oblata in Vicaria ut ſupra, erecta fuit.

§.6. Avendo pertanto nel preſente noſtro Chirografo per inſerto, e di parola in parola regiſtrato l'intiero tenore del ſuddetto Breve di Siſto IV. noſtro Predeceſſore, come ſopra ſpedito, in cui detta Chieſa Parocchiale di San Nicola in Arcione fu unita, ed incorporata a detto Convento di S. Marcello, di tutte le facoltà, e prerogative in eſſo conceſſe a' detti Religioſi, del ſuddetto Decreto della Congregazione della Viſita Apoſtolica, dell'altro ſopra enunciato Breve d'Innocenzo X. parimente noſtro Predeceſſore, in cui doppo la remozione di detti Padri da detta Chieſa Parocchiale, fu inſtituita nna Vicaria perpetua per un Sacerdote Secolare, delli motivi, riſerve, aſſegnamenti, obblighi, condizioni, peſi, ed altro in eſſi reſpettivamente preſcritto, de' Decreti da Voi d'ordine noſtro, come ſopra pubblicati, e ſpecialmente dello ſtabilimento della Congrua per detto Vicariu Calbini nell'annua ſomma di ſcudi 340. nella forma ſopra eſpreſſa, e dalle Parti accettato, delle Conſtituzioni Apoſtoliche, e Decreti di detta noſtra Congregazione de' Veſcovi, e Regolari, e della Diſciplina, e di qualunque altra Congregazione, proibente la fondazione de' nuovi Conventi, de' requiſiti, che ſi ricercano per tal fondazione, ed ogn'altra coſa quanto ſi voglia neceſſaria d'eſprimerſi, confermando, ed approvando Noi l'unione, e conceſſione fatta dal ſuddetto Siſto IV. a favore di detto Convento di S. Marcello, con tutte le facoltà, prerogative, onori, e peſi, ed in tutto, e per tutto nella forma eſpreſſa nel ſopra riferito ſuo Breve, ed inſieme rivocando, ed annullando in tutto, e per tutto con la pienezza della Noſtra ſuprema Autorità il ſopra riferito Decreto della Congregazione della Viſita Apoſtolica, ed il ſuſſeguente Breve d'Innocenzo X., come ſe queſti non foſſero mai emanati, e reſpetivamente ſpediti, di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra Suprema poteſtà vi ordiniamo, che in nome noſtro reintegriate, ſiccome Noi reintegriamo il detto Convento, e Padri di S. Marcello dell'Ordine de' Servi della Santiſſima Vergine nel priſtino, ed antico poſſeſſo della Cura attuale di detta Chieſa Parocchiale di S. Nicola in Arcione, riducendola nuovamente allo ſtato di Paroco Regnlare di detto Ordine, e nuovamente diate, e concediate, ſiccome Noi diamo, e concediamo alli Religioſi di detto Convento ampla, ed aſſoluta facoltà di poter liberamente, non oſtante la diſpoſitione del ſudetto Decreto della Congregazione della Viſita Apoſtolica, e del Breve d'Innocenzo X., amminiſtrare, ed eſercitare in perpetuo la Cura dell'Anime di detta Chieſa Parochiale, e di godere, poſſedere; e reſpettivamente convertire in uſo, e mantenimento proprio, e di detta Chieſa tanto detta Caſa Parocchiale, quanto tutti li Canoni, frutti, e rendite Eccleſiaſtiche, profane, e di qualſiſia altra qualità, e ſpecie, in qualunque modo ſpettanti a detta Chieſa tanto per titoli antichi, ed in tempo, che detta Cura ſi eſercitava da eſſi Religioſi, quanto in appreſſo pervenutigli per qualunque Diſpoſizione, Legato, Titolo, o Laſcita ſuſſeguita in tempo, ch'è ſtata eſercitata da detti Vicari Curati, coll'obbligo però di dover'adempire tutt'i Peſi sì perpetui, che temporanei, antichi, e moderni, ed inſieme tutti gl'altri Utili, ed Emolumen-

Præcipitur ſuprad. Auditori Pontificio ut dd. PP. in integrum, & ad priſtinam poſſeſſionem reſtituat.

menti certi, ed incerti, ordinarj, ed eſtraordinarj, che ſogliono provenire dall'Eſercizio della Cura dell'Anime anticamente percetti, e goduti da detto Convento di S. Marcello, e reſpettivamente da detto Vicario Curato Calbini, quale a tal fine dal giorno dell'eſecuzione del preſente noſtro Chirografo Noi rimoviamo da detta Vicaria, e dall'Eſercizio di detta Cura d'Anime, e dal giorno della dimiſsione, e reſpettivamente della reintegrazione di detti Religioſi gli riſerviamo, ed aſsegniamo, durante la ſua vita, per ſua intiera Congrua, computati tanto gl'annui ſcudi 60. ſomminiſtratigli ſin'ora da detto Convento di S. Marcello, quanto ogn'altra Rendita, Utile, ed Emolumento certo, ed incerto, ordinario, ed eſtraordinario, che poteſse provenire, e ritraerſi dall'eſercizio di detta Cura d'Anime, e compreſa anche la pigione della Caſa in luogo dell'abitazione della Caſa Parocchiale, in tutto, e per tutto annui ſcudi trecento quaranta moneta liberi, ed eſenti da qualunque obbligo, e peſo in tanti frutti di Luoghi di Monti, che dovranno attergarſi da' detti Religioſi di S. Marcello a favore di eſso Vicario Calbini, prima d'entrare in poſseſso dell'eſercizio di detta Cura, così da Voi taſsati, e ſtabiliti col conſenſo d'ambe le Parti nel ſopraríferito voſtro Decreto, come ſopra accettato, approvato, e ſottoſcritto, in modo che detto Calbini, atteſa queſta aſſegnazione, non poſſa, nè debba pretendere, durante la ſua vita, verun'altra coſa per cauſa di detti Emolumenti, e per qualunque altra poſſibil ragione, cauſa, e titolo penſato, e non penſato tanto de præterito, quanto de futuro, in conformità di detto Decreto.

De Religioſis d. Ordinis, qui in prædicta Parochiali domo reſidere debent.

§.7. Vogliamo però, e decretiamo, che tanto il Paroco, quanto il Priore, Vicario, o Rettore, Confeſſori, ed altri Religioſi sì Sacerdoti, che Laici, che dovranno riſiedere in detta Chieſa di S. Nicola in Arcione, e ſua Caſa Parocchiale, debbano nominarſi, eleggerſi, e deputarſi liberamente, e privativamente dal predetto Maeſtro Priore Generali di detto Ordine, e dagl'altri Generale ſucceſſori pro tempore in perpetuum, coll'approvazione però riſpetto al Paroco, e Confeſſori del noſtro Reverendiſſimo Cardinal Vicario, riſervando in tutto il rimanente, la Giuriſdizione alli Provinciali pro tempore della Provincia Romana, ſecondo la diſpoſizione delle Leggi, Coſtituzioni, e Decreti dell'Ordine; Concedendo in oltre Noi al detto Maeſtro Generale, ed altri ſucceſſori ſuddetti ampla, ed aſſoluta facoltà di poter in detta Chieſa, e Caſa Parocchiale ad ogni loro arbitrio, ſenz'altro Beneplacito, Indulto, o Licenza di queſta Santa Sede, e di detta Congregazione de' Veſcovi, e Regolari, e Diſciplina, eriggere, e fondare un Convento formale con la deſtinazione del numero de' Religioſi, ſecondo la capacità dell'abitazione, e con altre formalità preſcritte dalle Coſtituzioni Apoſtoliche, e Decreti di detta Congregazione de' Veſcovi, e Regolari, e dell'altra della Diſciplina, e di ſtabilir in eſſo le neceſſarie Regole, ſecondo le Conſtituzioni dell'Ordine ſuddetto, per il buon governo, e retta amminiſtrazione di detta Chieſa, e nuovo Convento; ed in queſta forma in eſecuzione del preſente noſtro Chirografo ne pronunciarete Decreti, concederete l'opportune facoltà, ed in caſo di biſogno, rilaſsarete, e farete ſpedire i neceſſarj Mandati, e farete tutt'altro, che per il total' adempimento, e perpetua ſuſſiſtenza di queſta noſtra Grazia ſtimarete in qualunque modo eſſer neceſſario, per eſſer così mente, e volontà noſtra eſpreſſa.

Conceditur facultas erigendi ibidem formalem Conventum.

§.8. Volendo, e decretando, che al preſente Noſtro Chirografo, benchè non ammeſſo, nè regiſtrato in Camera, non poſſa mai darſi, nè opporſi di ſurrezione, orrezione, nè d'alcun' altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, nè che mai ſotto tali, ò altri qualunque preteſti, ragioni, ed eccezioni, benchè giuridiche, anco di *Jus* queſito al Terzo, poſſa eſser'impugnato, moderato, rivocato, o ridotto ad *viam Juris*, nè concederſi contro di eſso qualunque aperizione *oris*, e che così, e non altrimente, debba ſempre, ed in ogni futuro tempo giudicarſi, definirſi, ed interpretarſi da qualunque Giudice Ordinario, Commiſsario, o Delegato, e da qualſiſia Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni anche de' Reverendiſſimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di Santa Chieſa, Teſoriere, Preſidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e giuriſdizione di deſinire, ed interpretare diverſamente, e dichiarando Noi ſin d'adeſſo preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciaſcuno d'eſſi con qualſivoglia autorità, ſcientemente, o ignorantemente foſse in qualunque tempo giudicato contro la forma, e diſpoſizione del preſente noſtro Chirografo, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore con la ſemplice noſtra ſottoſcrizione, benchè non vi ſiano ſtati chiamati, ſentiti, nè citati il predetto Girolamo Amato Calbini moderno Vicario Curato di detta Chieſa di S. Nicola in Arcione, gl'altri Regolari di queſta noſtra Città, il difetto del Conſenſo de' medeſimi, e di qualunque altra Perſona, che neceſſariamente ſi ricercaſse, ed altre qualſiſiano Perſone, ancorchè privilegiate, e privilegiatiſſime, che ricercaſsero ſpecial, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi aveſsero, o pretendeſsero avervi qualſiſia Intereſse.

Clauſulæ.

§.9. Non oſtanti tutte, e ſingole coſe premeſse, e ſpecialmente li ſopraríferiti Decreto della Congregazione della Viſita Apoſtolica, e Breve d'Innocenzo X., l'erezione di detta Chieſa di S. Nicola in Arcione in Vicaria perpetua per un Sacerdote Secolare ſtabilita da detto Pontefice in detto Breve, dichiarazioni, condizioni, applicazioni, ed altre Clauſole quantunque efficaci, ed eſſrenate in eſso eſpreſse, le Bolle di Collazione di detta Chieſa Parochiale ſpedite a favore del predetto Sacerdote Calbini, le Coſtituzioni, e Decreti di dette Congregazioni de' Veſcovi, e Regolari, e della Diſciplina proibenti ſpecialmente l'Erezione, e fondazione di novi Conventi, la Bolla di Pio IV. noſtro Predeceſsore de *regiſtrandis*, la Regola della noſtra Cancellaria de *jure quæſito non tollendo*, e quali ſi ſiano altre Coſtituzioni, ed Ordinazioni Apoſtoliche, noſtre, e de' noſtri Predeceſsori concernenti ſpecialmente l'eſercizio della Cura dell'Anime, e la Conceſsione di eſse alli Regolari, la diſpoſizione del Concilio Tridentino, ed altri Concilj Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Uſi, Conſue-

Derogatoriæ.

ſuctudini, e qualunque altra coſa, che faceſse, o poteſse fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole, avendone il tenore qui per eſpreſso, e di parola in parola inſerto, e ſupplendo Noi colla pienezza della noſtra Poteſtà Apoſtolica ad ogni vizio, e difetto quantunque ſoſtanziale, e formale, che vi poteſse intervenire, per queſta volta ſola, e per la piena, e total'eſecuzione, ed effetto di quanto s'eſprime nel preſente noſtro Chirografo, ampiamente, ed eſpreſſamente deroghiamo, anche con ſpecialiſsima derogatoria delle derogatorie più inſolite, efficaci, ed effrenate. Dato dal noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto dì 9. Marzo 1729. BENEDICTUS PAPA XIII.

Demandatur prædicta omnia, quæ in relato Chirographo continentur, debitæ exequutioni per Auditorem Pontificium,

§.10. Volentes itaque injuncta Nobis ab eodem Sanctiſsimo Domino Noſtro Papa debitæ exequutioni demandare, utendo facultatibus Nobis in eodem Chirographo tributis, attenta aſſignatione annuorum ſcutorum tercentum quadraginta pro congrua, ut infra reſervata favore admodum R. D. Hieronymi Amati Calbini moderni Vicarii Curati Venerabilis Eccleſiæ Parochialis S. Nicolai in Arcione, ejus vita naturali durante, per dictum Venerabilem Conventum, & PP. S. Marcelli Ordinis Servorum in exequutionem ejuſdem Chirographi expleta, mediante attergatione tot Locorum Montium, prout ex fide D. Supraintendentis generalis Secretariarum Locorum Montium Nobis exhibita, tenoris, prout in ea, prædictos Venerabilem Conventum, & RR. Patres S. Marcelli Urbis Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ad priſtinam, & antiquam poſſeſſionem Curæ actualis prædictæ Eccleſiæ Parochialis Sancti Nicolai in Arcione, ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ nomine reintegramus, & reintegrari mandamus, eandemque Eccleſiam Parochialem ad Statum Parochi Regularis ejuſdem Ordinis iterum reducimus, eiſdemque RR. PP. Conventus S. Marcelli amplam, & abſolutam facultatam libere, & non obſtantibus Diſpoſitione Decreti editi per Sacram Congregationem Viſitationis Apoſtolicæ die 23. Februarii 1641., & Brevis reſpective ſan. mem. Innocentii X. expediti die 20. Martii 1648., in perpetuum adminiſtrandi & exercendi Curam Animarum ejuſdem Eccleſiæ Parochialis, ac fruendi, gaudendi, & in proprios Uſus, ac in manutentionem ejuſdem Eccleſiæ convertendi tam Domum Parochialem, quam omnes, & ſingulos Canones, alioſque fructus, redditus, & proventus cujuſvis generis, & ſpeciei ad Eccleſiam prædictam quavis de cauſa, jure, ac titulo quomodolibet ſpectan., & pertinen., & alios quoſcumque redditus, Utilia, & emolumenta certa, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, ex hujuſmodi Curæ Animarum exercitio quomodolibet provenien., cum onere tamen adimplendi omnia onera cujuſvis generis ejuſdem Eccleſiæ, prævia remotione prædicti Admodum R. D. Hieronymi Amati Calbini, ac firma illius favore remanente aſſignatione annuorum ſcut. 340. liberorum, & exemptorum a quacumque obligatione, & onere in tot fructibus Locorum Montium a die Poſſeſſionis ſpecialiter, ut ſupra attergat. pro integra congrua ipſi reſervat., comprehenſa penſione Domus in locum habitationis Parochialis, ac pro omni, & toto eo, quod ipſe quovis prætextu, & cauſa prætendere quomodolibet poſſet, & cum confirmationibus, revocationibus, reſervationibus, & aliis in eodem Chirographo expreſſis, eidemque Reverendiſſimo P. Magiſtro Generali, ejuſque reſpective ſucceſſoribus facultatem, & auctoritatem privative quoad omnes alios eligendi, & nominandi RR. Parochum, Priorem, Vicarium, ſeu Rectorem, Confeſſarios, alioſque Religioſos tam Sacerdotes, quam Laicos de Familia collocandos in eadem Eccleſia S. Nicolai, ejuſque Domo Parochiali, prævia tamen approbatione quoad Parochos, & Confeſſarios Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis Vicarii, ac ſine præjudicio quoad reliqua juriſdictionis Admodum RR. PP. Provincialium pro tempore Provinciæ Romanæ, juxta diſpoſitionem Conſtitutionum, Legum, & Decretorum ejuſdem Ordinis, necnon in eadem Eccleſia, & Domo Parochiali eorum arbitrio, & abſque alio Beneplacito Apoſtolico, Indulto, ſeu licentia S. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, ac Diſciplinæ, erigendi & fundandi formalem Conventum ejuſdem Ordinis modis, & formis in eodem Chirographo expreſſis ſimili Auctoritate concedimus, & impartimur, & pro præmiſſorum omnium effectu, & exequutione quæcumque mandata de reintegrando, immittendo, manutenendo, expellendo, & alia deſuper neceſſaria decernimus, & relaxamus, juxta in omnibus, & per omnia formam, ſeriem, ac tenorem memorati Chirographi, non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ſupra relatis Decreto Sac. Congregationis Viſitationis Apoſtolicæ, ac Brevi ſan. mem. Innocentii X. Decretis, & reſolutionibus Sac. Congregationum Epiſcoporum, & Regularium, ac Diſciplinæ, Conciliis, Legibus, Statutis, cæteriſque aliis, quibus idem Sanctiſſimus Dominus Noſter Papa in præinſerto Chirographo derogavit. In quorum fidem &c.

Datum Romæ ex Palatio Apoſtolico Vaticano, & ea Ædibus noſtris hac die 2. Martii 1729. BENEDICTUS PAPA XIII.

CCLXVI.

Dispenſantur & abſolvuntur a voto Magiſtratus, & Electi Civitatis Pampilonenſis; quo ſeſe adſtrinaerant ſcenicas operas, & Comædias nullo unquam tempore permiſſuri.

Dat. 19. Mart. 1729. Ann. 5.

De Commutatione prædicti voti cum alio opere vide alias hujus Conſt. ed. 1725. Mart. 9. P. 1. & 1726. Apr. 28. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Voto prædicto ſeſe adſtrinaerunt Magiſtratus Civitatis præfatæ, ut a Contagio liberarentur.

§.1. MOtu proprio &c. Exponi nuper Nobis fecerunt Magiſtratus, ſeu Electi publici repræſentantes Civitatis Pampilonen, quod cum ipſi de anno 1721, ut a Contagio, ſeu Peſtilentiæ imminenti flagello liberarentur, cum approbatione, & conſenſu Vicarii Generalis, etiam nomine Civium, & incolarum prædictæ Civitatis, illorum tamen conſenſu præcedenter non requiſito Voto perpetuo ſeſe adſtrinaerint nullo unquam tempore Scenicas Operas ſeu Comœdias facere, nec illas fieri permit-

Cauſæ, quibus impulſi iidem diſpenſationem ab illo petiverunt.

mittere, neque cœtus Comœdiorum, ſeu Hiſtrionum admittere; Et ſub inde paucos poſt annos Voti prompte ſervati, ſelle experientia agnoverint illius obſervantiam potius ad deſtructionem, quam ad publicam ædificationem eſſe verſuram non ſolum quia Cives, & Incolæ dum prius Comœdiis honeſtis detinebantur, prout ſumma cum honeſtate ſemper illæ expletæ fuerunt, ad alia minus honeſta oblectamenta, Choreas, Tripudia, aliaſque privatas recreationes ſeſe divertebant, ſed etiam quia pia Domus Orphanorum, & Superiorum prædictæ Civitates cujus eſt Theatrum, in quo prædictæ Comœdiæ recitabantur redditibus, & proventibus, qui ex dd. Comœdiis non modice exigebantur, ex quibus prædicti Orphani, & Spurii alebantur, privata prorſus remanſit.

Et re vera obtinuerunt cōmutari in aliud pium opus annuum prævia tamen ejuſdem diſpenſatione.

§.2. Hinc ne pia Domus prædicta perpetuo Subſidio diutius orbata remaneret, ac ut Cives, & Incolæ præfatæ Civitatis Gratiæ receptæ memoriam perpetuo conſervarent, mediante aliqua pia actione publica, ſeu Sacra Functione ſingulis annis in Gratiarum actionem explenda, iidem Oratores Votum prædictum prævia diſpenſatione in utroque Foro in obligationem publice exponendi ſolemni Ritu, & pompa Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum per tres continuos dies a Reverendiſſimo Epiſcopo Civitatis prædictæ præſcribendos, quorum ultimo poſt ſolemne Sacrificium, Hymnum Te Deum laudamus pro Gratiarum actione, muſicis modulis cantare facere, & in Feſto Purificationis Beatæ Mariæ Virginis pariter ſingulis annis ſolemnem ſupplicationem indicere tenerentur, per Nos commutari obtinuerunt per litteras Apoſtolicas in forma Brevis noſtræ Pœnitentiariæ, de illius conſultatione, & de mandato noſtro expeditas ſub datum ſeptimo Idus Martii, Pontificatus Noſtri anno primo, directas eidem Reverendiſſimo Epiſcopo Pampilonen. vel ejus Vicario Generali.

Rurſus quibuſdam de cauſis, loco ſupradictæ annuæ commutationis, aliud pietatis opus pro unica vice tantū præſcriptum eiſdem fuit.

§.3. Cumque ſuper hujuſmodi commutationis exequutione non leves ortæ fuerint difficultates, & præſertim, quia pro tridua expoſitione Sanctiſſimi Venerabilis annuatim facienda cum Miſſa ſolemni, & Muſica, ac Proceſſione pariter Ritu ſolemni peragenda viſum fuit, quod omnino dos congrua perpetuo aſſignanda foret, ne contingeret aliquando ob hujuſmodi defectum tales ſolemnes, & votivas functiones prætermitti, & pro tali certa dote conſtituenda coarctari deberent omnes de gremio dictæ Civitatis ad certam contributionem, quæ non ita de facili habenda præviſa fuit, citra centuram, quod ea, quæ pietatis intuitu præſcribi contingeret, extorſioni imputarentur; Ideo ad hæc evitanda, ac pro majori conſcientiarum quiete, habito per ipſos noviter ad Nos recurſu, ſupplicando, ut loco ſupradictæ annuæ commutationis aliquod aliud pietatis opus, non tamen perpetuum, ſed pro unica vice tantum præſcribere dignaremur. Nos, attentis expoſitis, prædictam voti commutationem confirmantes, illud in eleemoſynam ſcutorum quingentorum monetæ ſolvendorum fabricæ Eccleſiæ Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Tudela in Hiſpaniis in utroque foro commutavimus, dummodo vere conſtare Nobis feciſſent de effectiva ſolutione enunciatæ eleemoſynæ pro unica dumtaxat vice, prout ex conſimili Brevi noſtræ Pœnitentiariæ ſub Dat. 6. Kal. Maji Pontificatus Noſtri Anno II.

Quod quum exequutioni mandaviſſent ab obſervantia hujuſmodi emiſſi voti ſoluti declarati ſunt.

§.4. In cujus noſtri Brevis exequutionem cum iidem exponentes plene conſtare Nobis feciſſent de reali ſolutione ſuperius memoratæ eleemoſynæ per autenticam quietantiam, ſeu atteſtationem Prioris, & Fratrum ejuſdem conventus in eadem noſtra Pœnitentiaria exhibitam; Nos benigne declaravimus prædictam Civitatem Pampilonen., ejuſque Magiſtratum, Cives, & Incolas de cætero ab obſervantia hujuſmodi emiſſi voti in utroque foro ſolutos eſſe, ac remanere ut prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungente, & quovis intuitu, & prætextu eadem opera, & ſcenicæ recreationes impoſterum impediri poſſent, prout ex alio conſimili Brevi ejuſdem noſtræ Pœnitentiariæ de ſimili mandato expedito 12. Kal. Aprilis Pontificatus Noſtri Anno III.

Lites hac ſuper re inter Ordinarium, & eoſdem exortæ; quibus factum eſt ut a Pontifice votum præd. ad priſtinam obſervantiam reſtitutum fuit.

§.5. In cujus pariter exequutionem cum ipſi Oratores, obtenta prius debita licentia ab Officiali principali Ordinarii Pampilonenſis, cœperunt comœdias parare, & aſſuetam Comicorum Societatem inſtruere, paratiſque omnibus ad recitandum, Ordinarius prædictus, nemine inſtante, aut reclamante, diffinitivam promulgavit Sententiam, in qua ſine præjudicio prædictorum Brevium, declaravit ſæpedictum votum validum, legitimum, ac obligatorium, & omnibus interdixit recitationem comœdiarum ſub pœnis pecuniariis, & Cenſuris Eccleſiaſticis, & occaſione hujuſmodi Sententiæ plures recurſus hinc inde habiti fuere ad Reverendiſſimum Noſtrum in Hiſpaniis Nuncium, aliaque Tribunalia; Ac expoſito ſubinde Nobis ex parte Proviſoris, ſeu Vicarii Generalis ejuſdem Civitatis, a veritate alienum eſſe quidquid per Oratores pro obtinenda relata commutatione fuerat præcedenter Nobis narratum, quæ propterea exequutioni nullatenus demandari, ſed immo penitus revocari debebat, veluti ſubreptionis, aut obreptionis vitio laborans, nedum circa expoſita minime verificata, verum etiam quoad realem qualitatem Comœdiarum, & Hiſtrionum, ex quorum obſcenis artibus Animarum pericula oriri ſolent, attento quoque, quod enunciata ſc. 500. in eleemoſynam, ut ſupra ſoluta extracta fuiſſent, ut ipſe aſſerebat, ab Hoſpitalibus dd. Orphanorum, & Expoſitorum, non vero erogata de proprio, prout ab Oratoribus aſſertum fuerat, Nos, mutato in melius conſilio, ſupra enunciatas litteras in forma Brevis editas pro commutatione prælaudati voti revocare non dubitavimus, prout illas revocavimus, ac pro revocatis haberi voluimus, ac ſi nunquam editæ fuiſſent; Votum hujuſmodi propterea per Nos ſubreptitie commutatum ad priſtinam, & plenam obſervantiam reſtituimus, ex novo ejuſdem Pœnitentiariæ Brevi ſub Dat. 10. Kal. Januarii Pontificatus Noſtri Anno IV.

Preces prædictorum Magiſtratuum pro revocatione hujus poſtremi Brevis.

§.6. De quo habita per exponentes notitia, & de rationibus ſubreptionis, & obreptionis per Vicarium prædictum Nobis deductis, iidem Oratores ſentientes ſeſe valde læſos tam propter expreſſionem, quod comœdiæ ſint inhoneſtæ, & obſcenæ, quando in oppoſitum tam opera, quam recitationes omni honeſtate repræſentantur, & a Catholico Rege permittuntur, quam ex cauſa ſolutionis enunciatæ eleemoſynæ per ipſos de proprio adimpletæ, non autem ex effectibus

ejuſ-

ejuſdem Hoſpitalis, Nobis idcirco iterum ſupplicarunt, ut prævia confirmatione priorum Brevium, ad Nos avocando, & extinguendo quamcumque litem deſuper quomodolibet, & ad cujuſvis Inſtantiam exortam, ac ſublato de medio quocumque alio poſteriori Brevi in contrarium ut ſupra obtento, benigne declarare dignaremur, Magiſtratum Oratorum, & Populum prædictæ Civitatis haberi, & reputari pro liberis, & abſolutis a quocumque voto, & ligamine vigore enunciaturum Brevium in utroque Foro diſpenſato. Nos itaque, habita prius in præmiſſis relatione tam præfati Reverendiſſimi noſtri Nuncii, quam plurium Religioſorum ejuſdem Regni Hiſpaniarum, attenta ſolutione memoratæ eleemoſynæ de proprio adimpletæ, & in eadem noſtra Pœnitentiaria legitime juſtificata, Juſtitiæ quoque cauſa publicæ, ne præjudicium ullo modo afferatur Hoſpitali prædicto Orphanorum, & Projectorum, & quod juxta relationes prædictas comœdiæ, & opera ſcenica ibidem ea qua decet honeſtate exponi, & repræſentari aſſolent, pro ipſorum, & Populi prædicti conſcientiarum quiete, attento præſertim Civium, & Incolarum diſſenſu, qui in expoſitione memorati voti vocati, neque requiſiti ullatenus fuerunt, prout Nobis ſufficienter conſtare curarunt, eorum precibus annuere, prout infra decrevimus.

Confirmantur, & approbantur Brevia ſupra judicata favore dd. Oratorum expedita pro commutatione, & diſpenſatione præd. voti.

§.7. Motu igitur proprio, certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, verum, & integrum tenorem omnium ſupra relatorum Brevium tam diſpenſationis, & commutationis enunciati voti, quam illorum revocationis, ac ſtatum, & merita cauſæ ſuper illorum executione, ac obſervatione reſpective prædicti voti quomodolibet introductæ, & adhuc forſan penden. in eadem Curia Epiſcopali Pampilonen., & coram eodem Nuncio Apoſtolico Hiſpaniarum, & alio quocumque Judice, & Tribunali præſentibus pro expreſſis habentes, lites prædictas ad Nos avocantes, illas penitus extinguimus, & abolemus, ac Procuratori Fiſcali dictæ Curiæ Epiſcopalis, & aliis quibuſcumque ad cauſam quomodolibet admiſſis, & intereſſe quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum ſilentium imponimus. ac prævia revocatione, annullatione, & abolitione noviſſimi Brevis revocatorii ad inſtantiam prædicti Proviſoris, ſeu Vicarii Generalis Pampilonen. tanquam ſubreptitie, ſeu obreptie obtenti, quod nullius roboris, & efficaciæ declaramus, ac ſi nunquam emanaſſet, ſupra relata priora Brevia favore dictorum Oratorum expedita pro commutatione, & diſpenſatione voti ſignanter annis 1525. & 1727. cum omnibus in eis contentis ſpecialiter expreſſe, & ampliſſime confirmamus, approbamus, renovamus, & reconvalidamus, ac totali, & omnimodæ exequutioni demandari decernimus, & mandamus.

Denuo iidem abſoluti a ſæpedicto voto declarantur.

§.8. Necnon quatenus opus ſit, attenta ſolutione prædictorum ſcutorum quingentorum per Oratores expleta, prout per Nos in ſecundo Brevi injunctum extitit, de qua plene, & per authenticam quietantiam, ſeu atteſtationem Prioris, & Patrum Conventus prædicti conſtare fecerunt, iterum declaramus prædictam Civitatem Pampilonenſem, ejuſque Magiſtratum, Cives, & Incolas ab obſervantia hujuſmodi emiſſi voti in utroque foro ſolutos eſſe, ac remanere, prout prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungatur, & quovis ſub prætextu, cauſa, vel quæſito colore eadem opera, ac ſcenicæ recreationes impoſterum perpetuo impediri poſſint.

Clauſulæ.

§.9. Decernentes præſenti noſtro motui proprio, licet non admiſſo, neque in Camera Noſtra regiſtrato non poſſe ullo unquam tempore opponi de ſubreptione, obreptione, vel altero quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis noſtræ, etiam ex eo quod prædictus Proviſor, ſeu Vicarius Generalis, vel ejus Procurator Fiſcalis, & alii forſan intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, vel ex quavis alia cauſa quantumvis legitima, urgenti, & juridica, etiam neceſſario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris reduci, & in Jus, ac controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, Commiſſarios, vel Delegatos, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam a Latere Legatos, Nunciosque Apoſtolicos judicari, & definiri debere, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliuſque roboris, & efficaciæ, quidquid ſecus ſuper iis, & circa ea, quavis auctoritate etiam a Nobis, aut Succeſſoribus Noſtris pro tempore exiſtentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ

§.10. Non obſtantibus præmiſſis, ac noviſſimo Brevi revocatorio ſupra relato, Conſtitutione Pii IV. Prædeceſſoris Noſtri de regiſtrandis, Regula Cancellariæ noſtræ de jure quæſito non tollendo, Conſtitutionibus conciliaribus, generalibus, & ſpecialibus, ac quibuſvis aliis legibus, ſtatutis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, conſuetudinibus, reformationibus; decretis, Conſtitutionibus, Ordinationibus, privilegiis, & Indultis Apoſtolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clauſulis, & decretis etiam motu ſimili conceſſis, confirmatis, approbatis, ſeu innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, ac omnibus aliis hic non expreſſis, quæ forſan præſenti Gratiæ obeſſe poſſent, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, & certa forma ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie, motu, & ſcientia ſimilibus ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac plene, & ſufficienter derogatum eſſe decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Noſtro Palatio Apoſtolico Vaticano hac die XVII. Martii MDCCXXIX

CCLXVII.

Dat. 19. Mart. 1729. Ann. 5.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis Nepomuceni, Eccleſiæ Pragenſis Canonici.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Dec. 31. P. 3. promulgata fuit Canonizatio B. Stanislai Koſtkæ.

BE-

Digitized by Google

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Chriſtus Dominus ſemper Eccleſiam ſuam contra hoſtes defendit.

CHristus Dominus, qui priusquam in Cœlum ascenderet, suæ Ecclesiæ, supra firmam petram ædificatæ, spopondit, se usque ad finem sæculi curaturum, ne ullo unquam tempore adversus eam portæ Inferi prævalerent, sive cruentæ persecutionum procellæ, sive impia dogmata Hæreticorum eam concutere identidem conarentur; quotidie sub oculis nostris suæ hujus promissionis maxima argumenta ad Christianam fortitudinem in suorum fidelium cordibus augendam, edere non cessat. Quum enim singuli fidei catholicæ articuli, ipsius Redemptoris nostri, & Apostolorum ore vulgati, magnos præcones, & sanguine suo coram Tyrannis, aliisque Dei hostibus purpuratos testes habuerint tandem repertus est etiam qui Sacramentum pœnitentiæ, secretamque peccatorum confessionem auricularem, ordinario ejus Ministro Sacerdoti factam, contra posteriorum ætatum Hæreticos in antecessum propugnaturus, Martyr invictus oppeteret: quam quidem confessionem una cum lege, & obligatione divinitus lata, quæ ad illius secretum attinent, religiose celandi, antiquissimi Ecclesiæ Patres miro semper, unanimique consensu commendaverunt, & tota Ecclesia ab initio observavit, ac modo sanctissime observat.

Jo. Nepomucenus pro ſigillo Sacramentalis confeſſionis contra Hæreticos tuendo a Deo datus.

§.1. Itaque sub finem sæculi a Christo nato XIV. quum in vineam, a Christo Domino plantatam, ejusque pretioso sanguine aspersam ventus urens pravorum dogmatum irruisset, Waldensium, & Albigensium infausta sobole (Catharis nimirum, Patarenis, & Manichæis) in catholicam veritatem bacchante, quæ præter alia permulta, confessionis, & pœnitentiæ sacramentum subvertere conabatur; quumque ex pestilentissimis libris Wicleffi prognata Hussitarum secta florentissimo Regno Bohemiæ immineret, perinsignis Ecclesia Pragensis, præcipua Romanæ filia, ac totius Regni mater, filium suum Joannem Nepomucenum pro sigillo sacramentalis Confessionis undequaque servando, adversus novos Inferorum conatus murum opposuit; unde factum, ut Joannis constantia glorioso martyrio coronata, compluribus signis in tota Bohemia, & Germania a Deo illustrari meruit: quæ tandem hanc Sanctam Romanam Ecclesiam, cui, auctore Christo Domino, præsidemus, permoverunt, ut virum Deo charum sanctorum Christi Martyrum Canoni per nos adscribendum sanciret. Priusquam vero anteactam cæremoniam enarrare adgrediamur, maxime decet, ut de Beato Martyre aliqua proferamus, ut illius Sanctitatis memoria in Fidelium animos dulcius illabatur.

Jo. Nepomuceni ortus, educatio, & munera.

§.2. Nepomuci, Bohemiæ Oppido, Praga in Bavariam ituris obvio, perque Sanctum Adalbertum Pragensem Antistitem, & Martyrem signis olim nobilitato, Joannem ineunte jam sæculo decimo quarto parentes ejus, pietate magis, quam avorum titulis clari, precibus, & votis ad Dei Matrem fusis, impetraverunt. Egregia, & vere Christiana pueri indoles probe exculta statim illuxit. Formula enim, Presbyteris Divinum sacrificium facturis inserviendi percepta, sponte sua ad Cœnobium Monachorum Cisterciensium, Nepomuco adjacens, primo mane decurrere, singulisque Dei Ministris ad Aras operaturis ministrare consuevit. Adultior factus, mitioribus literis, ac postea gravioribus disciplinis, quæ Dei obsequiis destinandum juvenem præcipue decerent, sedulo instructus, Ecclesiasticæ militiæ nomen dare constituit; præmissoque in tantæ rei cogitatione mense ab omnibus negociis vacuo, presbyteratum suscepit, eique in Æde Pragensi Beatæ Virginis, quam *Letam Curiam* appellant, verbi Dei promulgandi onus injunctum est: quod a summis, & disertis viris ibidem antea occupatum, tanta ipse prudentia, & fervore implevit, ut Euangelii semina audientium cordibus inserens, populi expectationem æquaverit, ac Superiorum, qui in eodem officio præiverant, desiderium extinxerit. Hinc universis doctrinam, virtutemque Joannis collaudantibus, inter Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Canonicos, Joanne Archiepiscopo agente, una plane omnium voce cooptatus est, ei statim in eadem Ecclesia coram Caroli IV. Imperatoris filio Wenceslao Romanorum, & Bohemiæ Rege IV. sacras conciones habenti, nova Provincia imposita: qua Joannes pro sua modestia se frustra abdicare tentavit. Compluribus annis pœnitentiam contra scelera, Aulæ licentiam, corruptosque mores strenuus ecclesiastes prædicavit, Wenceslao, sana ejus eloquentia victo, necdum in vitiorum sordes lapso, molta Viri Dei suasu faciente: qui tanto etiam ejus ornandi studio incensus est, ut præcipuis Regni dignitatibus, Præpositura scilicet Ecclesiæ Wisserhadensis, post Archiepiscopalem primaria, & Sedis Litomisliensis fastigio Episcopali, ultro oblatis, Joannem honestare percuperet.

§.3. Sed ille opulento lucro animarum unice intentus, hujusmodi se honorum amplitudini generoso consilio subduxit. Ne tamen illorum contemptu in superbiæ notam incurreret, summum tandem eleemosynarii munus a Rege, ejusque optima coniuge Johanna, Alberti Bavariæ Ducis filia collatum, accepit: in quo exercendo præclaris animi dotibus toti Aulæ præluxit, & Joanna Regina, Christianis virtutibus instructissima, suæ conscientiæ arbitrum esse voluit: quod exemplum Pragensis arcis sanctimoniales secutæ, ad summum perfectionis apicem eo duce, convolarunt. Hæc prima in viro Dei Sanctitatis prœludia absolutam consummationem aliunde acceperunt, ubi pro custodiendo Sacramenti Pœnitentiæ sigillo, nulla humana vi reserando, animam suam ponere non dubitavit. Etenim labente anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo tertio, quum Wenceslaus paternæ virtutis immemor, agente humani generis hoste, in flagitiorum abyssum præceps ruisset, pientissima Regina, viri sceleribus maxime offensa, crudelitatem ejus perhorrescens, uni Deo se totam dicare constituit, ab eo in tanta calamitate subsidium, & solatium deprecatura. Sacrum propterea Confessarii Tribunal adire frequentius, cum lacrymis conscientiam aperire, afflictare se, egenorum curam suscipere, Deum assidue cogitare, & diu, noctuque obsecrare, ut meliorem Conjugi mentem daret, quem pridem a pessimo vitæ instituto revocare

Lucro Animarum intentus honores rejicit. Fit Confeſſarius Joannæ Reginæ.

Digitized by Google

eare optans, ſeorſim privatis obſecrationibus ſæpenumero adgreſſa fuerat.

Pro ſigillo Confeſſionis atrociſsime patitur, & necem ſubit

§.4. Sed Rex crimina criminibus addens, piis optimæ Reginæ officiis in furorem actus, eo prolapſus eſt, ut quæ illa in ſacramentali Confeſsione eleemosynario, atque uni Deo aperiret, ab eo ſibi patefieri debere, nefario auſu contenderet: magniſque hoc pollicitationibus a Joanne extorquere ſemel atque iterum laboravit. Mox novum Regis atrociſsimum facinus in Coco, verubus transfiſo, atque igne aſſari juſſo, aliis præ horrore, & ſtupore tacentibus, a Joanne leniter objurgatum, ejus immanitatem in Dei famulum irritavit. Quare eleemosynarium contumeliis affectum, carceri, & vinculis mancipat, inde non educendum minatus, niſi Reginæ Confeſsionem pandat. At ejus conſtantiam in vinculis, & poſtmodum in convivio Wenceslaus expugnare fruſtra molitus, cataſtæ impoſitum, tormentis, & facibus ad latera admotis, ut ſecretum proderet, torqueri imperat: quo in agone Chriſti pugil nihil prorſus, niſi ſuaviſſima Jeſu, & Mariæ nomina ingeminans, vitam, & mortem Domino commendavit. Carcere hinc dimiſſus, curatiſque vulneribus, Vir Dei ſecum immaniter acta prudens celavit, reſumptoque priſtino Concionum exercitio in Æde principe, quum ad populum verba illa Chriſti Domini protuliſset, *modicum videbitis me; & jam non multa loquar vobiſcum*, ſibi pro Chriſti, & Eccleſiæ lege occumbendum prænunciavit. Tum uberrimis lacrymis Regni infortunia, & eventuras brevi calamitates memorans, inque magno luctu omnes relinquens, Concionem abſolvit. Supremum igitur agonem ſibi inſtare prænoſcens, antiquam Deiparæ imaginem veneraturus. Boleslaviam profectus, ejus præſidium vehementiſsimis precibus flagitavit. Inde Pragam veſpere pervigilii Dominicæ Aſcenſionis reducem e feneſtra Rex conſpicatus, ad ſe arceſsit, mortem interminatus, niſi arcanas Conjugis Confeſsiones ſtatim exponat. Sed fortiſsimus Dei miles intrepide reluctatus, impium facinus quod ab ſe requirebatur, non voce, ſed capitis, vultuſque gravitate averſatus eſt. Mox juſſu regio a ſatellitibus comprehenſus, alio clam deportatur, noctuque manibus, & pedibus vinctus, ad Pontem Moldavæ, Pragam præterfluentis, deductus, in ſubjectum Flumen præcipitatur.

Joannis Martyrium, & Sanctitas miraculis patefacta.

§.5. Joannis cædem, quam Wenceslaus latere voluerat, cæleſtia ſtatim miracula prodiderunt. Totus enim Moldavæ Fluvius continuo flammis reluxit, & Martyris Corpus ſecundo Flumine, quaſi facibus undique cinctum, deſcendens, effuſam ad ſpectaculum Civitatem attraxit, Regina ipſa ſceleris neſcia, Conjugi necis auctori prodigium indicante: qui criminis conſcientia tortus, humanum conſortium triduo ferre non potuit. Poſtero die repertum Martyris Corpus, cædiſque cauſa patefacta, ad proximam Ædem Sanctæ Crucis perlatum eſt, ſubinde ad Metropolitanam Eccleſiam, ubi ægros quamplurimos ſacrarum exuviarum contactu ſanatos, vetera monumenta copioſe teſtantur. Signis poſtea non paucis ad Martyris, qui Dei gloriam eloquio juxta, ac ſilentio amplificare ſtuduerat, loculum ſepulcralem patefactis, ejus veneratio, & fama Sanctitatis in toto Regno Bohemiæ per medias hæreſum, & bellorum flammas mirifice aucta, Germaniam univerſam, & Septentrionales oras pervagata eſt. Hiſce de rebus uberes Commentarii, Joannis Martyrium, miracula, & cultum immemorabilem, minimeque interruptum recenſentes, ab anno milleſimo ſeptingenteſimo decimo quinto ad annum milleſimum ſeptingenteſimum viceſimum in Sede Archiepiſcopali Pragenſi publica, ſolemnique cæremonia confecti ſunt: quo tempore invicti Martyris corpuſculo juridice recognito, & carne, ac membris in cineres pridem converſis, licet tota oſſium compago ſupereſſet, lingua ſigilli Confeſſionis ſacramentalis inexpugnabilis cuſtos, in ore, & Cranio terra pleno, prorſus incorrupta, flexilis, & vivida reperta eſt. Hæc vero in theca honorifice incluſa, anno milleſimo ſeptingenteſimo viceſimo primo in ſolemni ſupplicatione maximo Chriſtiani Populi gaudio circumlata eſt.

§.6. His porro Commentariis ad piæ recordationis Anteceſſorem noſtrum Clementem Papam XI. allatis, perque venerabiles Fratres noſtros Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſacrorum Rituum Congregationi præpoſitos, Canonico examine comprobatis, officium, & Sacroſanctum miſsæ Sacrificium de eo ſub ritu communi unius Martyris in Bohemia, Germania, aliiſque Regionibus celebrandi, ſacrique Corporis ea tumulo ſeorſum poſito, & repagulis ferreis munito, infra Menſam Altaris transferendi, facultas conceſſa eſt: quo translato, noviſque Commentariis hac de re Apoſtolica Auctoritate conſcriptis, die vigeſima ſeptima Januarii Anno Domini milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto ſacræ linguæ prodigioſa incorruptio denuo explorata, omnes quotquot aderant permultos graviſſimos viros, reique anatomicæ peritos repentino ſpectaculo in ſummam admirationem convertit, ubi in conſpectu univerſorum ſpatio ferme unius horæ lingua ſuboſcura a radice, quaſi rubrum colorem induens, & palam intumeſcens, hujuſmodi colorem ſenſim in purpureum mutavit.

Joannis Martyrium, a Romana Eccleſia canonice comprobatum, & ejus lingua incorrupta.

§.7. Itaque per venerabiles Fratres noſtros S. R. E. Cardinales Viri Dei martyrio, & prodigiis coram Nobis accurate recognitis, atque perpenſis, & duobus præſertim ex recentioribus miraculis una cum iis, quæ ad linguam pertinent, voce unanimi comprobatis; uno ſcilicet Annæ Tereſæ Crebſin, a ſex menſium paralyſi, & atrophia in lævo brachio percuſſæ, quæ ſub finem novemdialis jejunii a ſe inſtituti in honorem Beati Joannis, momento citius convaluit: altero vero in ſeptenni puella Roſalia Hodanckiana, noctu in Flumen Wactavam lapſa, quæ ejuſdem Viri Dei patrocinio a Matre implorato, poſt horæ ſpacium ex aquis, ubi merſa jacuerat, incolumis educta eſt; Nos Joannem Nepomucenum, ob ſervatam legem arcani Confeſſionis Sacramentalis violenta nece peremtum, conſuete Eccleſiæ Romanæ ritu in Sanctorum Chriſti Martyrum Canonem referre decrevimus: pro quo referendo chariſſimus in Chriſto filius noſter Carolus VI. Imperator electus, Hiſpaniarum Catholicus, & Romanorum, Hungariæ, ac Bohemiæ Rex illuſtris, & chariſſima in Chriſto filia noſtra Eliſabetha Chriſtina, ejuſdem Caroli Uxor, & Amalia Vidua claræ memoriæ Joſephi olim Imperatoris electi, itidemque chariſſimus in Chriſto Filius noſter Fridericus Auguſtus Poloniæ Rex illuſtris, compluresque S. R. E. Cardina-

Joannis Martyrium miracula a Sede Apoſtolica recognita, & undequaque relata.

dinales, Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Germaniæ Principes ab initio cauſæ ſupplices preces huic Apoſtolicæ Sedi porrexerant, ſuaſque jam porrigit venerabilis Frater Ferdinandus Archiepiſcopus, & præ ceteris dilecti Filii, Capitulum, & Canonici Metropolitanæ Eccleſiæ Pragenſis, eximia, & plane ſingulari erga Collegam ſuum devotione inflammati.

Sanctorum Martyrum Canoni adſcribitur.

§.8. In tribus ergo Conſiſtoriis, & plenario conventu eorumdem venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, nobiſcum Romæ præſentium, univerſis ad Beatum Chriſti Martyrem Joannem Nepomucenum pertinentibus pro more diſcuſſis, unanimi ſententia, per Apoſtolicæ Sedis Notarios coram Nobis excepta, poſt tantæ rei perficiendæ ſolemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemoſynas Omnipotentis Dei opem in re tanta abſolvenda ferventiſſime imploratam, omnibus, quæ ad Anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutiones, & S. R. E. diſciplinam agenda erant, ſumma Religione peractis, hac ipſa die in honorem Beati Joſephi Confeſſoris, & Deiparæ Sponſi Deo ſacra, una cum jam dictis venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, & maxima utriuſque Cleri, & Populi frequentia in Sacroſanctam Baſilicam Lateranenſem Deo ſupplicantes convenimus, ubi ſemel, iterum, & tertio pro Chriſti famulo Joanne Nepomuceno Sanctorum Martyrum Canoni adſcribendo, per dilectum Filium noſtrum Michaelem Fridericum S.R.E. Tituli S.Sabinæ Presbyterum Cardinalem, ab Althann nuncupatum, repetitis precibus exorati, poſt cantatas ſacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Chriſtiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, de eorumdem venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, nobiſcum in plenario conventu Baſilicæ Lateranenſis præſentium, conſilio, & unanimi conſenſu, Beatum Joannem Nepomucenum, Eccleſiæ Metropolitanæ Pragenſis in Regno Bohemiæ Presbyterum, & Canonicum, de cujus Sanctitate, martyrio, cauſa martyrii, & miraculis plene conſtabat, & conſtat, Sanctorum Martyrum Canoni adſcribendum decrevimus, & definivimus, prout præſentium tenore decernimus, definimus, & adſcribimus, eum demque per omnes Chriſtifideles tanquam vere Sanctum, & Chriſti Martyrem, honorari mandavimus, & mandamus, ſtatuentes, ut ab univerſa Eccleſia in ejus honorem ædes ſacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis decimo ſeptimo Kalendas Iunias ſolemnia ejus, ut Sancti Martyris celebrari poſſint.

Indulgentiæ viſitantibus Ioannis exuvias conceſſæ.

§.9. Inſuper eadem auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui eodem ſolemni die in memoriam Beati Chriſti Martyris Ioannis Nepomuceni quotannis ad ejus exuvias, quæ Pragæ in æde principe in honorem Beati Viti Martyris Deo ſacra adſervantur, venerandas acceſſerint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem diei feſti, quadraginta dies de injunctis, ſeu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid geſtum in ejus Canonizatione.

§.10. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc novoque luminari illuſtrare voluiſſet, cantata in honorem S. Martyris Ioannis Nepomuceni ſolemni oratione in Ara maxima Baſilicæ Lateranenſis ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Martyris commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam conceſſimus.

§.11. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis conceſſo omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui eſt honor, & gloria in ſæcula, aſſiduis precibus ab eo flagitantes, ut per interceſſionem electi ſui Martyris Ioannis Nepomuceni a peccatis noſtris indignationem ſuam avertens, oſtendat nobis faciem miſericordiæ ſuæ, immittatque timorem ſui ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoſcant, quia non eſt alius Deus, niſi Deus noſter.

Hæ literæ ubique fidem obtineant.

§.12. Ceterum quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ad quæ opus eſſet, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nemo hanc paginam infringere audeat.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ definitionis, Decreti, adſcriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo, quarto decimo Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Subſcriptiones Pontificis & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† †

†
† *Ego Petrus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*
†
† *Ego Joſeph Renatus Tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*
†
† *Ego Annibal Tituli S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis S.R.E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Mariæ Tranſtiberim Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Euſtachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Preſbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
† *Ego Julius Tituli S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Alberonus.*
†
†
† *Ego Cornelius Tituli S. Ceciliæ Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
†
† *Ego Michael Fridericus Tituli S. Sabinæ Preſbyter Cardinalis de Althann.*
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienſuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Eg Proſper Tituli S. Silveſtri in Capite Presbytero Cardinalis Mareſuſcus.*
† *Ego Frater Auguſtinus Tituli S. Mariæ ſuper Minervam Presbyter Cardinalis Pipia.*
† *Ego Nicolaus Tituli S. Mariæ in Domnica Preſbyter Cardinalis Coſcia.*
†
†
† *Ego Nicolaus Maria Tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Lercarius.*
†
†

†
† *Ego Frater Georgius Tituli S. Auguſtini Presbyter Cardinalis Selleri Ordinis Prædicatorum.*
†
†
†
†
† *Ego Frater Vincentius Ludovicus Tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis Gotti Ordinis Prædicatorum.*
† *Ego Fr. Leander Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Porzia Ordinis S. Benedicti.*
† *Ego Petrus Aloyſius Tituli S. Laurentii in Pane, & Perna Presbyter Cardinalis Carafa.*
† *Ego Joſeph Tituli S. Mariæ de Tranſpontina Presbyter Cardinalis Accorambonus.*
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Fabius Sanctorum Viti, & Modeſti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*
†
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
† *Ego Antonius S. Nicolai in Carcere Diaconus Cardinalis Bancherius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Collicola.*

J. B. Archiepiſcopus Niſibenus Subdatarius.

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Felix Franciſchinus R.C.A. Secretarius.

CCLXVIII.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum conceſſarum Crucibus, Roſariis, Numiſmatibus, & Coronis benedictis ab Abbate Monaſterii Montis Serrati Congregationis Valliſoletanæ Ordinis S. Benedicti. Dat. 15. Mart. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. actum fuit de modo electionis Abbatis dicti Monaſterii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Piis Orthodoxorum Principum de Eccleſia Dei multis nominibus optime meritorum ſtudiis paterna charitate libenter obſecundamus, ſicut Exordium.

ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, bonorumque operum incrementum, & Chriſtifidelium devotionem ad pietatis opera incitandam, & confovendam ſalubriter in Domino expedire arbitramur..

Summarium præd. a Congregatione Indulgentiarum recognitum, & approbatum fuit.

§.1. Pro parte ſiqnidem Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Philippi Hiſpaoiarum Regis Catholici, & Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ Eliſabethæ earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Conjogum Nobis nuper expoſitum fuit, quod alias Summarium Indulgentiarum Crucibus, numiſmatibus, Roſariis, & Coronis a pro tempore exiſtente Abbate Monaſterii Montis Serrati Congregationis Valliſoletanæ Ordinis Sancti Benedicti io Cathalannia benedictis conceſſarum de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſitorum per ſex Conſultores ad id ſpecialiter deputatos confectum, & ab eadem Congregatione Cardinalium recognitum, & approbatum fuit tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Refertur ipſummet Summarium.

§.2. Sommario dell'Indulgenze date alle Croci, Roſarii, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monaſtero della Madonna di Monſerrato in Spagna.

La Santità di Noſtro Signore Papa Benedetto XIII., doppo aver'udito il voto della Sagra Congregazione dell'Indulgenze, e Reliquie, concede alle Croci, Roſarj, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monaſtero della Madonna di Monſerrato le ſeguenti Indulgenze.

I.

Chi farà ſolito dire una volta la ſettimana la Corona del Signore, o della Madonna, o il Roſario, la terza parte, o l'uffizio divino, o il piccolo della Madonna, o de Morti, overo i Sette Salmi Penitenziali, o Graduali, overò averà per uſanza d'inſegnare la Dottrina Criſtiana, o viſitare i Carcerati, o gl'Infermi di qualche Spedale, o di ſovvenire i Poveri, o d'intervenire alla Meſsa, o dirla eſſendo Sacerdote, ſe veramente pentito, e confeſsatoſi da Confeſſore approvato dall'Ordinario ſi communicarà in qualſivoglia degl'infraſcritti giorni, cioè Natale del Signore, Epifania, Reſurrezione, Aſcenzione, Pentecoſte, Feſte della Santiſſima Trinità, e Corpus Domini, Feſte della Purificazione, Concezione, Annunziazione, Aſunzione, e Natività della Beatiſſima Vergine, nel dì primo di Novembre Feſta di tutti i Santi, e nel giorno Feſtivo di S. Benedetto, e divotamente pregherà Dio per l'eſtirpazione dell'Ereſie, e degli Sciſmi, per l'angumento della Fede Cattolica, per la pace, e concordia de Prencipi Criſtiani, e per l'altri biſogni di S. Chieſa, in eſso giorno acquiſta la remiſſione di tutti i ſuoi peccati, e l'Indulgenza Plenaria.

II.

Chi farà le ſteſse coſe nell'altre Feſte del Signore, della Beatiſſima Vergine, nelle Feſte de' Santi Apoſtoli, di San Giuſeppe, e di Santi Mauro, e Placido, Scolaſtica, e Geltrude dell'Ordine di S. Benedetto, in ciaſcuno di detti giorni conſegnirà ſette anni, ed altretante quarantene d'Indulgenza.

III.

Chi farà ſolito dire una, ò più volte il giorno benedetta ſia la puriſſima, ed Immacolata Concezione, quadagni per una volta il giorno quaranta giorni d'Indulgenza.

IV.

Ciaſcuno, che dirà il Roſario, corona della Madonna in onore della ſua Puriſſima, ed Immacolata Concezione, pregandola, che interceda appreſſo il ſuo Divioo Figliolo, acciò viva, e muoja ſenza peccato mortale, conſegna ſette anni d'Indulgenza.

V.

Chi farà ogni giorno orazione per l'eſtirpazione dell'Ereſie, conſegua ogni ſettimana vent'anni d'Indulgenza.

VI.

Ciaſcuno, che la ſera prima di andare a dormire farà l'eſſame della ſua Coſcenza, e dirà cinqne volte *Pater Noſter*, *e l'Ave Maria* con propoſito di Confeſſarſi, conſegna un'anno d'Indulgenza, ed eſſendo Confeſſato, e Comunicato in quel giorno nè conſegua dieci anni.

VII.

Ciaſcuno, che moſſo dalla devozione, che porta a S. Giuſeppe, S. Benedetto, San Mauro, S. Scolaſtica, e S. Gelturude dirà il Salmo *Miſerere mei D us &c.*, o cinqne volte il *Pater Noſter*, & *Ave Maria*, dicendo che Dio Signor Noſtro, per la loro interceſſione, conſervi la ſua Chieſa, ed a lui dia buona morte, conſegua ceoto giorni d'Indulgenza.

VIII.

Chi farà ſolito una volta almeno la Settimana dire la Corona, o il Roſario, o l'Ufficio della Madonna, o de Morti, o i Veſperi, ed un Notturno almeno colle Laudi, o ſette Salmi Penitenziali colle Litanie, e ſue Preci, o per divozione del Santiſſimo Nome di Gesù, o delle cinque Piaghe dirà cinque volte il *Pater Noſter*, o per divozione del Nome della Madonna cinqoe volte *l'Ave Maria*, o l'Antifona *Sub tuum præſidium &c.* con qualſivoglia orazione approvata della Madonna, guadagni in quel giorno, che ciò dirà cento giorni d'Indulgenza.

IX.

Chi farà qualunqne ſorte d'orazione preparatoria avanti di celebrare la Meſſa o comunicarſi, o di recitare l'Offizio del Signore, o della Beata Vergine conſegniſca ogni volta cinqoanta giorni d'Indulgenza.

X.

Chi viſitarà i Carcerati, o gl'Infermi degli Spedali, ajntandoli con qualche opera pia, ovvero

in Chieſa inſegnando la Dottrina Criſtiana, o in Caſa a proprj Figli, Parenti, o Servitori, oltre l'Indulgenze perciò concedute da altri Sommi Pontefici, guadagni ogni volta ducento giorni d'Indulgenza.

XI.

Chi nel giorno di Venerdì penſarà divotamente alla Paſſione, e Morte di Gesù Criſto Signor Noſtro, e dirà tre volte il *Pater e l'Ave Maria* in quel giorno guadagni cento giorni d'Indulgenza.

XII.

Chi accompagnerà divotamente il Santiſſimo Sagramento, quando è portato per Viatico agl'Infermi, oltre l'Indulgenze, che per opera così pia hanno date altri Sommi Pontefici, acquiſti ſett'anni d'Indulgenza.

XIII.

Chi per devotione della Paſſione di Gesù Criſto Signor Noſtro digiunerà li Venerdì dell'anno, o per divozione della Madonna li Sabati guadagnerà per ogn'uno de ſudetti giorni Indulgenza di ſette anni, e ſette quarantene, e quei, che Confeſſati, e comunicati averanno eſercitato per tutto l'anno la predetta devozione, l'Indulgenza Plenaria, quale goderanno quelli, che morendo dentro l'anno, averanno avuta intenzione di compirla.

XIV.

Chi dirà tre volte il *Pater Noſter*, e l'*Ave Maria* per li Fedeli, che ſono in tranſito conſeguirà quaranta giorni d'Indulgenza.

XV.

Chi col ſuo eſempio, o conſeglio ridurrà a penitenza qualche Peccatore, conſegua il perdono della terza parte delle pene dovute a ſuoi peccati.

XVI.

Chi ſi confeſſerà, e Comunicarà nelli Giorni di Giovedì Santo, e Paſqua, e pregarà ſua Divina Maeſtà per l'eſaltazione della Santa Madre Chieſa, e conſervazione del Sommo Pontefice, conſegua l'Indulgenza, che Sua Santità concede in detti giorni nella Benedizione, che dà publicamente al Popolo.

XVII.

Chi udirà, ò ſentirà la Santa Meſſa, e ſe è Sacerdote, pregarà per la poſperità de' Prencipi Chriſtiani, e per la tranquillità de' Stati loro, guadagni l'Indulgenza di ſett'anni, e ſette quarantene.

XVIII.

Chi pregarà per la conſervazione, & angumento della Religione di S. Benedetto, ſarà partecipe di tutte quelle opere buone, che ſi faranno in eſſa Religione.

XIX.

Qualſivoglia, che per Infermità, o altro impedimento legittimo non potrà ſentire, o dir Meſſa, e recitare l'Ufficio divino, o di Noſtra Signora, o fare altri eſercizj di virtù preſcritti, per conſeguire le ſudette Indulgenze, le conſeguirà dicendo in luogo di eſſe tre *Pater Noſter*, e tre *Ave Maria*, ed una *Salve Regina*, ed al fine d'eſſa dirà benedetta ſia la Santiſſima Trinità, e lodato ſia il Santiſſimo Sagramento, e la Puriſſima Concezione della Santiſſima Vergine Maria concepita ſenza peccato originale, con condizione però, che ſia confeſſato, e comunicato, o almeno ſia contrito nel cuore, con proponimento di confeſſarſi.

XX.

Qualunque nell'articolo di Morte, avendo ricevuti li Sagramenti, o non avendoli ricevuti per alcun'impedimento, ſarà contrito, dicendo Gesù, e Maria col Cuore, non potendo colla bocca, guadagni Indulgenza plenaria di tutti i ſuoi peccati.

XXI.

Tutte le Indulgenze dette di ſopra può ciaſchuno guadagnarle per ſe, o pure applicarle per l'Anime del Purgatorio.

§.3. Commanda Sua Santità, che nella diſtribuzione, ed uſo di queſte Medaglie, Corone &c. ſi oſſervi il Decreto della felice memoria di Aleſandro VII. ſtampato ſotto li 6. Febraro 1659., cioè, che le Medaglie, Corone &c. benedette colle ſopradette Indulgenze non paſſino la perſona di quelli, a quali ſaranno concedute, o a' quali da queſti ſaranno diſtribuite per la prima volta, e che non poſſino preſtarſi ad altri, o darſi precariamente, altrimenti perdano l'Indulgenza, che hanno, e che perdendoſene una, non ſe ne poſſa ſoſtituire in ſuo luogo un'altra, non oſtante qualunque conceſſione, o privilegio in contrario. Declaratione, Sanctitatis Suæ, & prohibitiones hac super re.

In oltre dichiara, che ſe qualcheduna delle ſudette Croci, Corone, Roſarii, ò Medaglie ſi perdeſſe, non ſe ne poſſa ſoſtituire un'altra, che non ſia ſtata benedetta dall'Abbate di Monſerrato.

Proibiſce di più, che per queſte Croci, Corone, Roſarii, e Medaglie non ſi poſſa prendere qualunque minima coſa, ſotto pena della perdita di tutte l'Indulgenze, ed'altre pene Canoniche da darſi da' Veſcovi, o dall'Inquiſitori della Fede a' Queſtori, o altri che rendono venali le coſe ſagre.

Dichiara ancora la Santità di Noſtro Signore, che tutte le altre Indulgenze, e Grazie, che ſi aſſeriſcono concedute a dette Medaglie, Croci, e Corone, le quali non ſono contenute eſpreſſamente nel preſente Sommario, ſiano nulle, e dalla Santità Sua eſpreſſamente revocate. Dato li due Gennaro 1727.

I. Cardinalis Pico Præfectus

Raffaello Coſcino Girolami Segretario.

§.3. Cum

Preces Regis, & Reginæ Hiſpaniarum.

§.4. Cum autem, ſicut eadem Expoſito ſubjungebat dicti Philippus Rex, & Eliſabetha Regina, Summarium hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent, Nos laudabilia eorumdem Philippi Regis, & Eliſabethæ Reginæ erga res ſacras ſtudia plurimum in Domino commendantes, piiſque eorum precibus favorabiliter annuere paterna benignitate cupientes, de memoratorum Cardinalium conſilio, præinſertum Summarium Indulgentiarum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea nunc, & pro tempore exiſtenti Præſidenti, ſeu Superiori prædicti Monaſterii, abſente, vel impedito illius Abbate Cruces, Roſaria, numiſmata, & Coronas hujuſmodi benedicendi facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Summarii.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§.6. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus literis haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLXIX.

Dat. 21. Mart. 1729. An. 5.

Confirmatur Conſtitutio Innocentii XIII. ſuper prohibitione Mercaturæ rerum novarum Judæis tum in Statu, tum extra Statum Eccleſiaſticum degentibus.

Laudata Conſt. edita fuit 1724. Jan. 14. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Conſtitutio præd. Innoc. XIII. qua Judæis rerum novarum mercaturam prohibuit; Clementis VIII. veſtigiis inſiſtens, cujus

ALias emanarunt a rec. me. Innocentio XIII. Prædeceſſore Noſtro literæ in ſimili forma Brevis, tenoris, qui ſequitur videlicet:

§.1. Ad futuram rei memoriam. Ex injuncto Nobis cælitus Apoſtolicæ ſervitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ad gentis Judæorum Chriſtiano nomini jugiter infenſæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido conſilio emanaſſe noſcuntur, ut ſolidiori robore perennent, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter conſtabilimus, ac alias deſuper opportune providemus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Conſtitutionem refert, & confirmat.

Dudum ſiquidem per felic. record. Clementem Papam VIII. Prædeceſſorem noſtrum accepto, quod Judæi quarumdam ſuper confirmatione Conſtitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri, per quam inter cætera ſanciebatur, ut iidem Judæi in Urbe, & reliquis S.R.E. Civitatibus, Terris, & locis degentes ſola arte ſtracciariæ, ſeu Cenciariæ, ut vulgo dicitur contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum uſus humanos neceſſariarum facere nequirent, a fa. mem. Pio Papa V. Prædeceſſore noſtro editarum literarum obſervantiam aliqualiter relaxare præſertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionenſi, & Comitatu noſtris, tunc ſuis Venaiſſini in deſuetudinem trahere dignoſcebantur; Idem Clemens Prædeceſſor literas, & Conſtitutionem prædictas, ut par erat, inviolate obſervari volens, illas auctoritate Apoſtolica confirmavit, ac omnibus, & ſingulis, quos literæ, & Conſtitutio hujuſmodi concernebant ſub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis diſpoſita obſervarent, & obſervari curarent; ac nihilominus ſuis, & Apoſtolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Miniſtris ſignanter in Civitate Avenionen., & Comitatu Venaiſſini prædictis pro tempore exiſtentibus diſtricte præcipiendo mandavit, ut literas, & Conſtitutionem præfatam in Civitatibus, Terris, & locis quibuſcumque, præſertim dicti Comitatus, & Legationis Avenionen. omnino obſervari facerent, & inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, ſed tantummodo ipſas res veteres vendere, & mercari præſumerent, expreſſe prohiberent, in contravenientes pœnas in Literis, & Conſtitutione hujuſmodi comminatas irremiſſibiliter exequendo, & alias, prout uberius continetur in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis in ſimili forma Brevis cum eorumdem Pii, & Pauli Prædeceſſorum literarum, & Conſtitutionis prædictarum inſertione deſuper expeditis tenoris qui ſequitur, videlicet:

A Clem. VIII. idem ſtatutum, & mandatum fuit:

Conſtitutio præd. Clem. VIII. cum inſertione literarum Pii V. & Pauli IV. eadem ſuper re.

§.2. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ſemper accidere poſſit, ut vel temporum injuria, vel hominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide ſanciuntur, paulatim in deſuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adhibito confirmationis, & innovationis remedio per eoſdem Romanos Pontifices revocari, ut illa perpetuo firmiora perſiſtant. Dudum ſiquidem a fel. rec. Pio Papa V. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ confirmatoriæ Conſtitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri contra Judæos editæ tenoris ſubſequentis, videlicet:

Literæ Apoſtolicæ d. Pii V. confirmatoriæ Conſtitutionis Pauli IV. de eadem re emanatæ.

§.3. Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam: Romanus Pontifex Chriſti Vicarius in terris nonnunquam ea, quæ pro zelo Religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus ſuis conceſſa dicuntur, ut illibata perſiſtant, approbat, & confirmat, prout in Domino conſpicit ſalubriter expedire. Dudum fel. rec. Paulus Papa IV. Prædeceſſor no-

noſter zelo Fidei Chriſtianæ motus, certum modum vivendi, & habitandi Judæis præſcripſerit, prout in quadam ejus Conſtitutione, cujus tenor ſequitur, & eſt talis, videlicet:

Conſtitutio Pauli IV. præfati.

§.4. Paulus Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum nimis abſurdum, & inconveniens exiſtat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ ſervituti ſubmiſit, ſub prætextu, quod pietas Chriſtiana illos receptet, & eorum cohabitationem ſuſtineat Chriſtianis adeo ſint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro ſervitute, quam illis debent dominatum vindicare procurent. Nos ne quorum notitiam nuper pervenit eosdem Judæos in alma Urbe noſtra, & nonnullis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Civitatibus, Terris, & Locis in id inſolentiæ prorupiſſe, ut non ſolum mixtim cum Chriſtianis, & prope eorum Eccleſias, nulla intercedente habitus diſtinctione cohabitare; verum etiam Domos in melioribus Civitatibus Terrarum, & Locorum, in quibus degunt Vicis, & Plateis conducere, & bona ſtabilia comparare, & poſſidere, ac Nutrices, & Ancillas, alioſque ſervientes Chriſtianos mercenarios habere, & diverſa alia in ignominiam, & contemtum Chriſtiani Nominis perpetrare præſumant, conſiderantes Eccleſiam Romanam eosdem Judæos tolerare in teſtimonium veræ Fidei Chriſtianæ, & ad hoc, ut ipſi Sedis Apoſtolicæ pietate, & benignitate allecti errores ſuos tandem recognoſcant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire ſatagant, & propterea convenire, & quandiu in eorum erroribus perſiſtunt, effectu operis recognoſcant ſe ſervos, Chriſtianos vero liberos per Jeſum Chriſtum Deum, & Dominum Noſtrum effectos fuiſſe, iniquumque exiſtere, ut filii Liberæ, filiis famulentur Ancillæ, volentes in præmiſſis quantum cum Domino poſſumus, ſalubriter providere, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione ſancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipſius Romanæ Eccleſiæ Civitatibus, Terris, & locis Judæi omnes in uno, & eodem, ac ſi ille capax non fuerit in duobus, vel tribus, aut tot, quot ſatis ſint contiguis, & ab habitationibus Chriſtianorum penitus ſejunctis per Nos in Urbe, & per Magiſtratus Noſtros in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædictis deſignandis Vicis, ad quos unicus tantum ingreſſus patet, & quibus ſolum unicus exitus detur, omnino habitent, & in ſingulis Civitatibus, Terris, & Locis in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco ſolito habeant, nec aliam denuo conſtruere, aut bona immobilia poſſidere poſſint, quinimmo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demolire, & devaſtare, ac bona immobilia, quæ ad præſens poſſident infra tempus eis per ipſos Magiſtratus præfigendum Chriſtianis vendere.

Sancitur, ut Judæi a Chriſtianorum domibus penitus ſint ſejuncti.

Præcipitur, ut Judæus quilq. ſignum quoddam deferat, ut dignoſcatur.

§.5. Et ad hoc, ut pro Judæis ubique dignoſcantur Maſculi birretum, Fœminæ vero aliud ſignum patens, itaut nullo modo celari, aut abſcondi poſſit glauci coloris palam, deferre teneantur, & adſtricti ſint, nec ſuper non delatione birreti, aut alterius ſigni hujuſmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excuſari, aut per ejusdem Eccleſiæ Camerarium vel Cameræ Apoſtolicæ Clericos, ſeu alios illi præſidentes Perſonas, aut Sedis Apoſtolicæ Legatos, vel eorum Vicelegatos quovis modo diſpenſari, aut abſolvi poſſint; Nutrices quoque, ſeu Ancillas, aut alias utriuſque ſexus ſervientes Chriſtianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Chriſtianas lactari, aut nutriri facere, ſeu Dominicis, vel aliis de præcepto Eccleſiæ feſtis diebus in publico laborare, aut laborari facere, ſeu Chriſtianos quoquo modo gravare, aut contractus fictos, vel ſimulatos celebrare, ſeu cum ipſis Chriſtianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, ſeu converſationem habere nullatenus præſumant, nec in libris rationum, & computurum, quæ cum Chriſtianis pro tempore habent aliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico ſermone uti poſſint, & ſi utantur, libri hujuſmodi contra Chriſtianos nullam fidem faciant.

Prohibentur eisdem quædam alia.

Statuuntur nonnulla ſuper eorundẽ mercatura

§.6. Judæi quoque præfati ſola arte *Stracciariæ, ſeu Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum uſui humano neceſſariarum facere, & qui ex eis Medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Chriſtianorum, accedere, aut illi intereſse nequeant, nec ſe a Pauperibus Chriſtianis dominos vocari patiantur. Et menſes in eorum rationibus, & Computis ex triginta diebus completis omnino conficiant: & dies, qui ad numerum triginta non aſcendunt, non pro Menſibus integris, ſed ſolum pro tot diebus, quot in effectu fuerint computentur, & juxta ipſorum dierum numerum, & non ad rationem integri menſis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum ſuarum pro tempore conſignata, niſi tranſactis prius a die, quo illa eis datæ fuerunt decem & octo integris menſibus vendere nequeant, & poſtquam Menſes prædicti effluxerint, ſi ipſi Judæi pignora hujuſmodi vendiderint, omnem pecuniam, quæ eorum credito ſuperf erit Domino pignorum conſignare; Et Statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus pro tempore habitaverint, favorem Chriſtianorum concernentia inviolabiliter obſervare etiam teneantur, & ſi circa præmiſſa in aliquo quomodolibet defecerint, juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, ſeu Vicarium noſtrum, aut alias a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magiſtratus, & tanquam rebelles, & criminis læſæ Majeſtatis rei, ac toto Populo Chriſtiano diffidati noſtro, ac ipſorum Vicarii, ac deputandorum, & Magiſtratuum arbitrio puniri poſſint.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibusvis tolerantiis, ſeu privilegiis, & Indultis Apoſtolicis eisdem Judæis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipſius Romanæ Eccleſiæ Camerarios, & Cameræ Apoſtolicæ Clericos, ſeu alios illi præſidentes ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis etiam motu proprio, ac ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de eis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, individua, ac de verbo ad verbum, non

autem

Digitized by Google

antem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hnjuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficenter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis faciotibus, Nulli ergo omnino hominum liceat haoc paginam noſtræ ſanctionis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe ooverit incurſurum, Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo quinquageſimo quinto pridie Idus Julii Anno Primo.

Confirmatio relatæ Conſt. Pauli IV. per Pium V.

§.8. Nos igitur cupientes, ot Conſtitutio, Statuta, & Ordinationes hujuſmodi perpetuis futuris temporibus obſerventur, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, & non ad alicujus alterius Nobis ſuper hoc oblatæ petitioois inſtantiam, ſed ex mera noſtra deliberatione Conſtitutionem, Statuta, & Ordinationes hujuſmodi, & prout illa concernunt, omnia, & ſingula in dicti Prædeceſſoris literis contenta, & inde ſecuta quæcumque auctoritate Apoſtolica præſentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus ſub interminatione Divini Iudicii & præcipimus ea omnia in poſterum obſervari firmiter non ſolum in Terris, & Dominiis Nobis ſubjectis, ſed etiam ubique Locorum, & ad omnes circa colorem birreti per maſculos, & ſigni per fœminas deferendum hujuſmodi ſubmovendam hæſitationem declaramus dictum colorem eſſe, qui vulgo *gialdo* dicitur.

Mandantes omnibus, ut prædicta ubique exequutioni mandent

§.9. Mandantes in virtute Sanctæ obedientiæ omoibus, & ſingulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis quatenus in Civitatibus, & Diœceſibus propriis præſentes noſtras literas publicari, & obſervari faciant, & omnes Principes Seculares, alios Dominos, Magiſtratus temporales rogamus, & obſecramus, per viſcera Miſericordiæ Jeſu Chriſti eisdem in remiſſionem peccatorum nihilominus iojuogentes, quod in præmiſſis omnibus eisdem Patriarchis, & Primatibus Archiepiſcopis, & Epiſcopis aſſiſtant, & ſuum favorem, & auxilium præſtent, & contrafacientes pœois etiam temporalibus afficiant.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.10. Non obſtautibus omnibus, quæ idem Paulus Prædeceſſor in ſupradictus literis voluit non obſtare; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis per rec. mem. Pium IV. Romanum Pontificem Prædeceſſorem noſtrum, & Sedem Apoſtolicam, etiam forſan conſiſtorialiter, ac per viam generalis legis, & Statuti, ac in vim ſtipulati cootractus ex quavis etiam urgeotiſſima, & oneroſa caoſa, ac motu proprio, & ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudioe, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritaotibusqoe, & aliis Decretis quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis, etiamſi in eis diſponeretur, & caveretur expreſſe, quod ad celationem birreti glauci coloris hujuſmodi in itinere, ac quod non, ut præmittitur, in loco clauſo habitare teneantur, & quod bona ſtabilia uſque ad certam ſummam acquirere, ac ſocietatem cum Chriſtianis ſuper rebus ad Annonam ſpectantibus inire, ac converſationem cum eisdem Chriſtifidelibus habere, ac pignora alias quam præſcripto modo diſtrahere, ac plures Synagogas retinere poſſent, indulſerit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædeceſſoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit; quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficieoti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importautes mentio, ſeu quævis alia expreſsio habenda, & alia exquiſita forma ſervanda foret, & in eis caveatur, quod nullatenus derogari poſsit, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſsis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, oecnon modos, formas adſervaodas, pro individuo ſervatis habentes, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac literas ejuſdem Pauli Prædeceſſoris, & omnia in eis contenta obſervari in omnibus, & per omuia mandamus, perinde ac ſi literæ Pii ſimiliter Prædeceſſoris noſtri non emanaſſent, aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, qood interdici, ſuſpendi, vel excommunicari nou poſsint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Iodulto hujuſmodi mentionem. Vulumus autem, quod præſentes literæ in Cancellaria, & acie Campi Floræ publicentur, & inter Conſtitutiones, & Extravagantes perpetuo valituras cooſcribantur. Et quia difficile foret præſentes ad ſingula quæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum tranſumptis, etiam impreſsis manu alicujus Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Prælati munitis eadem prorſus fides ubicumque adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi foreot exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, innovationis, confirmationis, Decreti, præcepti, mandati, requiſitionis, obſecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu teoerario contraire. Si quis hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, tertio decimo Kalendas Maji Pontificatus noſtri anoo Primo.

C. Glorierius.

Confirmatio relatarum Conſtitutionum Pii V., & Pauli IV. per Clementem VIII.

§.11. Cum autem, ut liquido apparet, præinſertam literarum obſervationem ipſi Judæi aliqualiter relaxare præſertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim io Civitate Avenionenſi, & Comitatu noſtris Venaiſſini, & io deſuetudinem trahere dignoſcantur: Nos volentes literas, & Conſtitutionem prædictas, ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par eſt inviolate obſervari debere, eaſdem Literas, & Conſtitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, noſtræque Apoſtolicæ Confirmationis perpetuæ munimine roborantes auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus, & mandamus omnibus, & ſingulis, quos Literæ, & Conſtitutio

præ-

prædictæ concernunt ſub pœnis in eis contentis, ut ea omnia, & ſingula inviolabiliter perpetuo obſervent, ac obſervari curent, & faciant, & nihilominus dilectis Filiis noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Miniſtris quibuſcumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu noſtris Venaiſſini prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus diſtricte præcipiendo mandamus, ut literas, & Conſtitutionem prædictas in Civitatibus, Terris, & locis quibuſcumque præſertim Comitatus prædicti, & ſeu Legationis Avenionen. omnino obſervari faciant, ac inter alia Iudæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, ſed tantummodo ipſas res veteres, ut in ipſis literis, diſponitur vendere, aut mercari præſumant expreſſe prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Conſtitutione hujuſmodi comminatas irremiſſibiliter exequendo. Et ita in præmiſſis per ejuſdem Civitatis, & Comitatus Legatos, ſeu Vicelegatos, ac alios quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obſtantibus omnibus, quæ in ipſis literis expreſſum eſt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 28. Februarii 1592. Pontificatus noſtri Anno Primo.

Cauſæ quibus Innoc. XIII. Conſtitutionem ſuam edidit pro confirmatione Conſtitutionis Cle. VIII. prædicti.

§.12. Cum autem, ſicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venaiſſini prædictorum ad Apoſtolatum noſtrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifeſtum præinſertarum literarum, eiſque adjectarum prohibitionum, & pœnarum ſpretum, quam in grave eorumdem Mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o boccia Chriſtianis emere, & mercari, ac ſericum texere, pannoſque ſericos conficere non ita pridem præſumpſerint, & etiam num præſumant: Nos ipſorum Mercatorum indemnitati proſpicere, ſimulque effrænatam dictorum Judæorum licentiam cohibere volentes, præinſertas Clementis Prædeceſſoris literas, quibus inter alia Iudæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iiſque ſolum permittitur artis ſtrazzariæ, ſeu cenciariæ exercitium ſicut præmittitur, ac in eiſdem literis contenta quæcumque auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus ſit illa omnia, & ſingula innovamus, ac exacte, & inconcuſſe in Civitatibus, præſertim Terris, & Locis Legationis Avenionen., & Comitatus Venaiſſini præfatorum perpetuo ſervari mandamus, & præcipimus;

Confirmatio relatæ Conſt. Clem. VIII per Innocent. XIII.

Eiuſque declaratio, & extenſio.

Præterea ſub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitionem tam texturam, & confectionem ſerici cujuſcumque generis, vel ſpeciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi ſerici, ſive contesti, ſive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate *Cocon*, italice vero *Coccone*, ſeu *Boccio* appellant comprehendi, & comprehenſis eſſe auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Clauſulæ.

§.13. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ſicque in præmiſſis per ejuſdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ in iiſdem Clementis Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Januarii 1724. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Cauſæ præſentis noviſſimæ Confirmationis Benedicti XIII.

§.14. Cum autem, ſicut dilecti filii Mercatores Civitatis, & Comitatus Avenionen. exponi Nobis nuper fecerunt, ipſi præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrociniu communiri plurimum deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Mercatoribus gratiam facere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati præinſertas Innocentii Prædeceſſoris literas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio præinſertæ Conſtitut. Innoc XIII. per Benedictum XIII.

Clauſulæ.

§.15. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. etiam de Latere Legatos, Civitatiſque, & Comitatus præfatorum Vicelegatos, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.16. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis, quæ idem Innocentius Prædeceſſor in præinſertis literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Con-

CCLXX.

Dat. 22. Martii 1729. Anno 5.

Conceduntur nonnulla Privilegia quibuſdam Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Ab eodem Pontifice Conſt. ed. 1724. Dec. 15. P. 1. conceſſa fuerunt Privilegia omnibus Familiaribus, & a Clem. XII. conceduntur Conſt. ed. 1731. Jul. 25. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Diriguntur præſentes literæ Familiaribus iis, quibus privilegia conceduntur.

VEnerabilibus Fratribus Francifco Burgheſio Archiepiſcopo Trajanopolitano, Cubiculi noſtri Præfecto, Franciſco Mariæ Pitonio Epiſcopo Himetien. Auditori noſtro, Angelo Mariæ Erries Beneventan. Capellano Secreto, Joanni Baptiſtæ Calſamilia Januen. Magiſtro Domus noſtræ, Joanni Capobianco Clerico Capellæ noſtræ Secretæ, & Carolo Antonio Fiorillo itidem Beneventan. reſpective Civitatum, vel Diœceſum, Cubiculi noſtri Adjutori, familiaribus continuis Commenſalibus noſtris ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

Circumſpecta Romani Pontificis Gratiarum diſpenſatoris providentia devotos, & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon ſpecialis benevolentiæ favoribus amplecti ſolent, prout perſonarum qualitatibus conſpicit convenire.

Privilegia prædicta, quæ prædd. conceduntur exponuntur.

§.1. Hinc eſt, quod Nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ Vos, qui etiam continui Commenſales noſtri exiſtitis, & quilibet veſtrum Nobis hactenus impenditis, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtitis, necnon ad vitæ, ac morum honeſtatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus perſonas veſtras etiam familiari experientia juvari præcipimus, condignam rationem habentes, ac propterea eaſdem perſonas veſtras peculiaris favore gratiæ, ac ſpecialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, Voſque, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; Motu proprio, non ad veſtram, vel alterius pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtri, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Vos, & quemlibet veſtrum reſpective in Noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, & Nobiles Romani, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien, Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & ſingularum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectorum Cives, cum omnibus juribus, juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis, & conſuetis creamus, & conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conſcribimus.

Creantur Notarii Sedis Apoſtolicæ.

Sac. Pal., & Aulæ Lateranenſis Comites, atque Auratæ militiæ Equites, & Cives Nobiles quarumcumque Civitatum Eccleſiaſticæ ditionis.

Privilegiis prædictorum omnium eid. Familiaribus frui conceſſit.

§.2. Vobiſque, etiamſi habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec unquam in eiſdem Civitatibus Domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & Indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & nobiles (citra tamen) exemptiones a Sacro Concilio Tridentino ſublatas, itaut nedum quoad criminalia. ſed etiam quoad civilia ſubjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, & gradus promovendi, Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætenſa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane exiſtat quidquid ſecus per vos, aut quemlibet veſtrum reſpective attentari contigerit, necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Eccleſiaſticorum, ac Sæcularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum vacantium aſſecutione, & exercitio tam in urbe, quam in omnibus, & ſingulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, acſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, Inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps nomine veſtro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliorum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inſcribere, & illis ſubſcribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iiſdem ſubſcriptionibus ſubreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus cenſeatur; necnon honoris cauſa inſignia gentis noſtræ ſive cum veſtris cum reſpective compoſita geſtare poſſitis, prout Vobis placuerit, concedimus.

Eximuntur a quibuſvis decimis, & vectigalibus.

§.3. Et inſuper vos, veſtraque Beneficia, & Officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia, prædia, Domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac ſemoventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujuſvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a Vobis venden-

da, ac pro veſtris, & familiarum veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mistis, etiam ratione munitionis mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuſcumque generis, tranſitus ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium ſeu Provinciam Terra, Mari, & Flumine, necnon Equorum mortuorum, ſtabulationum Militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod vos, & quilibet veſtrum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu Vectigalium, & tributorum hujuſmodi Redemptores, conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtiteritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Conceditur pluralitas beneficiorum, necnon a reſidentia eximuntur.

§.4. Ad hæc vobis cum, & cum quolibet veſtrum reſpective, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major & principalis, Canonicatus, & præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel Officium fuerit, ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel Officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, ſi aliquis veſtrum eligatur, præſentetur, aut alias aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere, dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inſervietis tantum in Beneficiis Eccleſiaſticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis curam animarum Parochianorum) per Vos pro tempore reſpective obtentis etiam de jure ſtatuto, fundatione, vel privilegio, perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis poſt Pontificalem majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſitis, omneſque, & ſingulos nihilominus veſtrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante ſervitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos percipietis, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive locis perſonaliter reſideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel poſt modum, ſi volueritis in Romana Curia, vel extra eam a quocumque quem malueritis, Catholico Antiſtite, gratiam, & communionem ejuſdem ſedis habente, quem duxeritis eligendum ad omnes

Indulgetur eiſdem ut poſſint ad ſacr. Ordines promoveri a quocumque Antiſtite.

etiam ſacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis feſtivis diebus, etiam extra tempora a Jure ſtatuta, proprii Ordinarii, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, ſi alias ad id idonei reperti fueritis, ſuper quo Antiſtitis conſcientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, necnon etiamſi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & beneficia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Univerſitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſerit, audire, & ſi habiles, & ſufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate vos promoveri facere, ipſaque jura etiam publice docere atque Judicis, & Advocati, & Procuratoris Officium in Cauſis Eccleſiaſticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite poſſitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Permittitur eiſdem electio cujuſcumque in proprium Confeſſarium, cui ampliſ facultates conceduntur.

§.5. Liceat quoque Vobis, & cuilibet veſtrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis Regularem in veſtrum eligere Confeſſorem qui vita cujuslibet veſtrum comite Vos, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam Apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas, etiam Eccleſiaſticas (non, tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito conſulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis Caſibus, ſemel in anno, Confeſſionibus veſtris diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apoſtolica abſolvere, & Vobis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem; necnon vota quæcumque (ultramarino, viſitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, Caſtitatiſque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgetur eiſdem reſervatio, & aſſignatio fructuum quorumcumq. Beneficiorum, & penſionum.

§.6. Vobiſque ulterius, & cujuſcumque loci Ordinariis, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos reſpective coram Notario, & Teſtibus fide dignis eligendi; ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas vobis ſuper Menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopa-

Digitized by Google

ſcopalium; ac quorumcumqne Beneficiorum, Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordiunm, & Militiarum regularinm, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocnmque,& qualitercumqne qualificatornm fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtribntionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta Vobis, nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda pro ſumma videlicet tercentorum ducatorum auri de Camera quoad ſingulos veſtrum qnandocumqne alicui veſtrum reſpective placuerit, ſimul, vel ſucceſſive in toto, vel in parte, etiam in cnjuslibet veſtrum mortis articulo, caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, ac emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolnmenta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis perſunis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque quotcumque,&qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectaotibus Clericis, ſeu clericali charactere inſigniri volentes, etiam eis qnoad vixerint, ſeu eorum Procuratoribus ad id ſpeciale ab eis mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, & reſervatæ, ſeu aſſignata, & conceſſa fuerint reſpective, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiamſi illas, vel illa alias caſſari, & reſervari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac penſiones,& fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi, etiam pluries caſſatæ, & de novo aſſignata fueriut uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibns, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautiunibns, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hnjuſmodi contentis, & conceſſis, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris juribus, etiam quoad quaſi poſſeſſionem exigendi, in qua tunc eritis, integre perſolvendas; ſervata tamen forma Conſtitutionis felic. record. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris noſtri ſuper tranſationibus penſionum editæ, reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, auctoritate, & tenure prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas teſtandi, & diſponendi poſt eorum obitū de fructibus beneficiorum ad certam uſque ſummam.

§.7. Necnon etiam vobis, ut de omnibns, & ſingulis Domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, ac Juriſdictionibus, cæteriſque bunis mobilibus, & immobilibus, qnæ tamen non ſint Altaris, ſeu Altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum Divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeque moventibus, cujuſcnmque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum, etiam] Cathedralinm, & Metropolitanarum, quibus vos forſan præeſſe contigerit, necnon Munaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinnm Regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titnlum, commendam, adminiſtrationem, & alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditvum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque, penſiouum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reſervatorum & aſsignatarum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra, & cujuslibet veſtrum indnſtria, & labore quomodolibet, & undecumqne, licite tamen reqniſitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & Officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & Jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſingillatim exprimerentur, & denominarentur, & pro ſufficienter espreſſis, ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium Ducatorum auri de Camera pro uoo quoque veſtrum, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus,& proventibus, & penſionibus debitis, & debendis (ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum jam editarum, & ſi quas deinceps edi contigerit ſuper fructibus inexactis) etiam cnmulative, cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis; & habendis, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis fnnebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum Conſangnineorum, & Affinium, ac quorumcumqne locorum piorum favorem, & nſum, ac alias pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuslibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſta-mento, codicillis, fideicommiſsis, legatis, donationibns tam inter vivos, quam cauſa mor-tis, & aliis quibuſcumque modis, & titnlis, ſcriptura etiam minus ſolemni, coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatnere, & ordinare, itaut qnicquid teſtatum, geſtnm, aut ordinatum, ſeu alias diſpoſitum a vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta,

codicillos, & diſpoſitiones, ordinationes, & legata, & ſtatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apoſtolica earumdem tenore præſentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Conſulitur eorum conſanguineis, & hæredibus, ſi iidem ab inteſtato deceſſerint.

§.8. Et inſuper ſtatuimus, & ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditnnm, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet veſtrum reſpective manſione, ac etiam extra beneficia veſtra, vel alia loca debitæ a vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedatis, omnia, & ſingula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſeu hæredes veſtri ſanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra ſcriptura etiam minus ſolemni ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Executores omnino exequi, & adimplere, illique ſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia forſan a vobis, etiam nulla, vel minus ſufficienti facultate ſuffultis de hujuſmodi bonis juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, Jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſecutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta ſumma ſex millium Ducatorum approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Clauſulæ ampliſſimæ, & peculiares.

§.9. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ne Univerſitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquo modo, vel perturbare. Ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, & teſtamenta, donationes, Codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, atque fieri contigerit tum vigore præſentis, quam etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum inde ſecutis, & ſecuturis, etiamſi vos intra Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Eccleſias, & beneficia perſonalem reſidentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa non reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis recol. mem. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris pariter noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos extra illam quomodocumque decedentes ſeptimo Kalendas Decembris Pontificatus ſui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis ex quibuſcumque cauſis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, ſed ſemper, ab illis excepta, & quoties emanatę fuerint, toties in priſtinum, & validum ſtatum, & etiam ſub poſteriori data, etiam cum derogationibus, & clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latiſſime ſpecificandis repoſita, reſtituta, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plenarios, & omnes effectus, quos de Jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodocumque ſortiri potuerunt, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, validi, & efficacis contractus inter vivos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, ac etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut tranſlationem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem ceſſare, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuſvis aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam ſive indultum, aut confirmationem præſentium a Nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedendi,

dc

de præſenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ab ulla unquam neceſſitate cogi poſſe; Etſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur exequutores, & aſſertores hujus Conſtitutionis.

§.10. Quocirca Venerabilibus Fratribus Noſtris Oſtien. & Portuen. Cardinalibus Epiſcopis, & dilecto Filio Curiæ Cauſarum Apoſtolicæ generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus motu ſimili, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis, ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio Brachii ſæcularis.

Derogatoriæ ampliſſimæ, & ſpecificæ.

§.11. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris etiam noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præſentium in Judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii noviſſime celebrati de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum non dum deventum fuerit, cui per nos alias derogare non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis etiam per Nos & Sedem prædictam editis, & in poſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato, ac recol. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii Papæ VIII. per quam conceſſiones fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædeceſſoris etiam Noſtri de gratiis qualecunque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ita quod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrari facere teneamini, ac ſimilis record. Urbani Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri de penſionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati exiſtitis, & quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet conceſſis utendo nos per vos, vel procuratores veſtros præſtiteritis forſan hactenus, vel vos in poſterum præſtare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superioribus ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Univerſitatibus aliiſque perſonis, etiam particularibus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Ordinariis, etiam eiſdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, etiam Nos, & ſedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, ac de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum Statuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu, & ſcientia ſimilibus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum & aliorum Principum Inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, etiamſi in eis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis prædictis caveatur expreſſe, vel tacite, quod Urbis honores niſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Eccleſiarum beneficia, niſi per perſonas illuſtres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineri non poſſint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſint, niſi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint; ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis tam ex ejus inſtitutione, quam ex ſtabilimentorom prædictorum diſpoſitione penſionibus Clericis ſæcularibus, & aliis perſonis, etiam Apoſtolica auctoritate reſervandis,

gra-

gravari non poſſint, quodque ſtabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latiſsime extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas derogari non poſsit, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magiſtri, & Conventus prædictorum ad id accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & ſemper omnibus, quæ ſic fient etiam de ſimili conſilio derogationibus ſit appoſita clauſula, quod illarum effectum ſortiantur de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipſi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujuſmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſsint, ſeu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, acſi de verbo ad verbum inſererentur præſentibus pro expreſsis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat in genere, & in ſpecie ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe decernimus; Quodque vos primum non feceritis in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.12. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios Urbis, ut ſupra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ profeſsionem Fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propoſitos expreſſe emittere, & ſolitum fidelitatis juramentum præſtare omnino teneamini; quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ in Judicio, & extra adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.13. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus ſimiles teſtandi de bonis, ac penſiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, quorum reſpective etiam Familiares continui commenſales erant, conceſſæ fuerunt præſentes literæ quoad facultates teſtandi de bonis, & transferendi penſiones hujuſmodi minime ſuffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CCLXXI.

Dat.27.Mart 1729. Ann.5.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Prædicatorum ſuper ſuppreſſione Congregationis Angelorum in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ.

De Confirmatione erectionis Congregationis prædictæ vide Alex.VII. Conſt. ed. 1665. Jun.30. P.3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Congregatio prædicta Angelorum jam inde ab anno 1660. erecta & Auct. Ap. confirmata fuit.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Sicard Frater expreſſe Profeſſus Provinciæ Galloprovinciæ Ordinis Prædicatorum nomine dilecti etiam filii Joannis Joſephi Robert Prioris Provincialis dictæ Provinciæ, quod alias nempe die 8. Martii 1660. a quodam Joanne Baptiſta Marini tunc temporis Magiſtro Generali præfati Ordinis, Congregatio Angelorum nuncupata ex nonnullis Conventibus Provinciæ ejusmodi erecta, ac ſubinde die 19. Julii 1664. ſua, ac etiam Apoſtolica auctoritate confirmata fuit, cum juribus, ac privilegiis alteri Congregationi Brittanicæ ejusdem Ordinis conceſſis, ea tamen expreſſa lege, & conditione in patentibus literis ipſius Joannis Baptiſtæ Magiſtri Generalis deſuper editis adjecta, quod ſcilicet in dicta Congregatione Angelorum, ejuſque Conventibus regularis obſervantia ſecundum tenorem Conſtitutionum præſcriptarum exacte, & accurate ſervaretur; itaut a præfatis privilegiis ipſo facto excideret, & excidiſſe cenſeretur, ſtatimatque a regulari obſervantia hujuſmodi deſciviſſe conſtaret.

Deinceps & manato Dubio, an ſupradicta Congregatio diſſoluta fuiſſet, ab Alex. VII. iterum confirmata eſt.

§.2. Enatoque poſtmodum Dubio, an per quædam Decreta die 28. Septembris ejusdem anni 1664. emanata a Congregatione tum exiſtentium S. R. E. Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, quibus inter alia electiones in Capitulo Provinciali Provinciæ præfatæ confirmabantur, ſupradicta Congregatio Angelorum diſſoluta fuiſſet? reque ad fel. record. Alexandrum Papam VII. Prædeceſſorem noſtrum ab eodem Joanne Baptiſta Magiſtro Generali delata, idem Alexander Prædeceſſor de dictorum Cardinalium conſilio, memoratam Congregationem Angelorum, in qua tunc vigebat regularis obſervantia, ac diſciplina, in ſuo ſtatu, & privilegiis auctoritate Apoſtolica confirmavit, & manuteneri mandavit, voluitque Vicarium præfatæ Congregationis vocem habere in Capitulis Provincialibus ejusdem Provinciæ deinceps celebrandis, prout habebat Vicarius alterius Congregationis Britanicæ, & alias prout in ipſius Alexandri Prædeceſſoris literis in ſimili forma Brevis die 30. Junii 1665. deſuper expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus uberius continetur.

Denique in Capitulo Generali Bononien. juſtis de cauſis ſuppreſſa fuit; & Decretum hac ſuper re emanatum.

§.3. Verum cum in nupero Capitulo Generali prædicti Ordinis in Civitate noſtra Bononien. habito, in vim, ſeu executionem quarumdam noſtrarum in pari forma Brevis literarum, quas die 8. Aprilis 1725. ſuper ejuſmodi Congregationibus Provinciarum d. Ordinis in univerſum acceptis ad idem Capitulum Generale in Civitate præfata congregatum dedimus, poſt maturam rei diſcuſſionem ſtatutum, atque ordinatum fuiſſet, tanquam conducibile ad Regularis diſciplinæ inſtaurationem, quaſcumque Congregationes ab hac Sancta Sede non erectas, nec confirmatas, ſed ſola facultate ordinaria Religionis inſtitutas, neque a ſuis Provinciis reſpective ſejunctas, quotieſcumque non cuſtodirent veterem obſervantiam eorum, quæ in pri-

mæ-

mævo erectionis fervore præſcripta fuere, ſuis Provinciis omnino reuniendas eſſe, facta poteſtate per d. Capitulum Generale dilecto Filio Thomæ Ripoll moderno Magiſtro Generali Ordinis præfati, habita de ſingulis Congregationibus hujuſmodi pleniore ratione, eas ſupprimendi, & reuniendi originalibus Provincus, quas a ſuo laudabili fine decidiſſe reperiſſet; atque compertum fuiſſet quinque Conventus, quibus ſupradicta Congregatio Angelorum conſtabat, ob Fratrum penuriam, temporum injuriam, rerumque viciſſitudinem, ac inopiam, aliaſque calamitates a primæva regulari obſervantia defeciſſe, nec illis ſuppetere, unde ſuorum Religioſorum neceſſitatibus ſubvenire poſſent, ac inſuper ad duplicem contributionem, unam quidem Priori Provinciali dictæ Provinciæ; alteram vero ejuſdem Congregationis Vicario pro rebus ad illam ſpectantibus faciendam teneri, & obligatos exiſtere dilecti filii Ludovicus Maucbe Vicarius ultimo electus, & Hyacintbus Dantrechauz Exvicarius, aliique Alumni d. Congregationis enarratæ ordinationi Capituli Generalis inhærentes ab eodem Thoma Magiſtro Generali petierunt atque obtinuerunt prædictam Congregationem Angelorum diſſolvi, & ſupprimi, illiuſque Conventus memoratæ Provinciæ reſtitui, ac reuniri, & alias prout continetur in Decreto ipſius Thomæ Magiſtri Generalis ea ſuper re die 5. Junii 1728. edito, tenoris qui ſequitur, videlicet =

Decretum præd. ſuper Congr. præfatæ ſuppreſſione, & Conventuum reunione.

§.4. *Nos Fr. Thomas Ripoll Sacr. Theologiæ Profeſſor totius Ordinis Fratrum Prædicatorum Magiſter Generalis, & Servus. Quo primum ad ſupremum Ordinis regimen, meritis licet imparibus, evecti fuimus, ab omnibus totius Capituli Generalis Bononiæ celebrati Patribus, ſpecialiter Nobis commiſſum eſt, ut allaboraremus ad reunionem Conventuum cum Provinciis, e quarum ſinu prodierunt, ubi certo conſtare poterit Congregationes e talium Conventuum ſelectu formatas ex primævo erectionis ſuæ fervore deceſſiſſe, quocumque tandem eventu, vel caſu labefactata diſciplina proveniat. Cum itaque non ſine mærore didicerimus Congregationem noſtram Angelorum in Provincia noſtra Galloprovinciæ erectam, ut ibi adamuſſim, ad rigorem exactioris obſervantiæ viveretur, tamen ob varias injurias temporum, diverſaſque calamitates, ita a præſcriptis ſeverioribus ſtatutis exceſſiſſe, & unus idemque ſit vivendi modus a cæteris Provinciæ ejuſdem Conventibus non ſatis abſimilis, quo ſubſiſtere poſſit præfixa ſeparatio, & duorum Superiorum, vel capitum inſtitutio, maxime cum ex præfatæ Congregationis inſtitutæ literis patentibus expreſſe notetur die 19. Julii 1664. ipſi conceſſa, vel concedenda privilegia ea dumtaxat lege, & conditione valere, vel valitura, & non aliter, ut in ejus Conventibus regularis obſervantia ſecundum tenorem Conſtitutionum noſtrarum exacte, & accurate ſervetur, adeout a prædictis privilegiis, conceſſionibus, & gratiis excidat ipſo facto, & exceſſiſſe cenſeatur ſtatim atque a regulari obſervantia exceſſiſſe conſtiterit. His, aliiſque adducti momentis, votiſque petitioni, ac precibus tum recens electi in Vicarium, tum Exvicarii, ac plurium ejuſdem Congregationis Alumnorum inclinati harum ſerie, noſtrique auctoritate Officii, ac de mandato Nobis a præfato Capitulo Generali facultate, prædictam Congregationem Angelorum diſſolvimus, & annullamus, & tenore præſentium ſuppreſſam, ac ſolutam declaramus, omneſque Conventus illius Congregationis unimus, & reſtituimus Provinciæ noſtræ Galloprovinciæ unitoſque denunciamus. Hinc annuentes precibus Admodum Reverendi Patris Magiſtri Ludovici Maucbe in Vicarium nuper electi, & a Nobis ad maturam rei diſcuſſionem confirmati, ipſum ab onere Vicarii Generalis eximimus, & exemptum acceptata ejus renunciatione declaramus dantes Admodum Rev. Patri Magiſtro Provinciali moderno, ejuſve Succeſſoribus omnem in, & ſuper dd. Conventus, perſonaſque ad ipſos quomodolibet ſpectantes authoritatem, & poteſtatem, quam erga cæteros ejuſdem Provinciæ Conventus, & perſonas exercere ſolet, & debet ex ſui officii Provincialis, & confirmationis a Nobis emanatæ die 21. Maji tranſacti; præcipientes in virtute Spiritus Sancti, & ſanctæ obedientiæ, necnon ſub formali præcepto omnibus Fratribus ad d. Congregationem antea ſpectantibus, ut prædicto Rev. Patri Magiſtro Provinciali Provinciæ noſtræ Galloprovinciæ ſubſint, & pareant, ipſumque velut legitimum Caput, & unicum Superiorem habeant, venerentur, & agnoſcant, quem etiam plurimum in Domino, & paternis viſceribus hortamur ne quidam detur, vel contendatur ad molliorem diſciplinam aditus, & ſingulis in Cœnobiis dictæ Provinciæ, vitam regularem uniformiter erigat, lapſam reſtituat, & ubicumque viget intactam conſervet. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, non obſtantibus in contrarium quibuſcumque. Datum Romæ in Conventu noſtro Sanctæ Mariæ ſuper Minervam die 5. Junii anni 1727. = Frater Thomas Ripoll Magiſter Ordinis = Frater Joannes Sicard Magiſter, & Secretarius = Loco † Sigilli = regiſtr. fol. 90.*

Preces pro confirmatione.

§.5. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, licet ſuppreſſio d. Congregationis, illiuſque Conventuum reſtitutio Provinciæ præfatæ ſic factæ optatum habeant ſucceſſum, ipſorumque Conventuum fratres ſub uno eodemq. Provinciæ præfatæ capite quietius, & felicius regulari obſervantiæ inſiſtant, majorique animorum concordia Altiſſimi obſequiis famulentur, nihilominus quia dicta Congregatio etiam auctotitate Apoſtolica erecta, & præſertim per ſupradictas Alexandri Prædeceſſoris literas confirmata fuerat, ipſe Joannes Joſephus Prior Provincialis vereatur, ne id validitati ſuppreſſionis, & unionis hujuſmodi obſtet, illaſque aliquando in dubium revocari contingat. Quare præfatus Joannes Exponens ſupradicti Joannis Joſephi Prioris Provincialis nomine Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur, Nos igitur ipſorum Joannis Exponentis, ac Joannis Joſephi Prioris Provincialis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; ſuppreſſionem Congregationis Angelorum Provinciæ Galloprovinciæ, illiuſque Conventuum reunionem eidem Provinciæ per dictum Thomam Magiſtrum Generalem Ordinis Fratrum Prædicatorum, ſicut præmittitur, factæ, expeditumque deſuper ejuſdem Thomæ Magiſtri Generalis decre-

Confirmatio relati Decreti.

cre-

Digitized by Google

cretum præinſertum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, ac inde cæteroquin legitime ſecutis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui in præmiſsis quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obſtantibus prædicti Alexandri Prædeceſſoris literis, aliiſque præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis Provinciæ, & Conventuum prædictorum, ac quibuſvis aliis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Martii Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLXXII.

Dat. 26. Mart. 1719. Ann. 5.

Statuuntur, & ordinantur nonnulla pro ſtabilienda Reformatione juxta Conſtitutiones Urbani VIII., & Innocentii X. in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum B Mariæ de Monte Carmelo.

Hac de re vid. Conſt. Innoc. XI. ed. 1687. Mart. 27. P. 2., & Clem. XI. Conſt. ed. 1715. Oct. 26. P. 15.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

APoſtolatus Officium infirmitati noſtræ, uni ſolo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, divinitus commiſſum, ſalubriter exequi ſatagentes, exorta inter Religioſos viros, quos vota ſua Altiſſimo in Sanctitate, & juſtitia, paceque fraterna reddere decet, diſſidia opportunis rationibus dirimere, ac felici, proſperoque illorum regimini, quantum cum Domino poſſumus, conſulere ſtudemus, ſicut omnibus mature conſideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire arbitramur.

Jam inde ab an. 64. prædicta reformatio primum in præfatam Provinciam introducta, fuit cum quibusdam præſervationibus

§.1. Alias ſiquidem poſtquam Anno 1647., ſeu alio veriori tempore in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo reformatio introducta fuerat ſub obſervantia Conſtitutionum a fel. rec. Urbano VIII ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis editarum, quæ tamen in Provincia prædicta non aliter tunc acceptæ erant, quam cum præſervatione quorumdam Decretorum, quæ Leges municipales appellabant, ac conſuetudinum, & Statutorum particularium, ac ſubinde anno 1650., vel circiter, altera magis exacta, ſive ſecunda reformatio ſub enarratis Conſtitutionibus pure, ſimpliciter, & ad literam obſervandis cum renunciatione legum municipalium conſuetudinum, & ſtatutorum particularium hujuſmodi in eamdem Provinciam invecta fuerat; rec. vero mem. Innocentius Papa XI. etiam Prædeceſſor noſter hanc ſecundam reformationem per totam Provinciam præfatam promovere, & paulatim extendere deſiderans ſub certis modo, & forma tunc expreſſis in primis ſtatuerat, ut ſingulis trienniis ſine cujuſcumque conſenſu tribus dictæ Provinciæ Conventibus ejuſmodi reformationi tum deputatis, unus aliorum ejuſdem Provinciæ Conventuum adjungeretur, quo tandem tota, & integra Provinciæ prædictæ ſenſim exacte reformaretur, pluraque alia decreverat, & ordinaverat pro ſalubri iſtius ſecundæ reformationis progreſſu, & directione per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 27. Martii 1687. expeditas literas, quæ poſtmodum a piæ mem. Clemente Papa XI. Prædeceſſore quoque noſtro cum omnibus, & ſingulis in eis contentis per ipſius in pari forma Brevis literas die 26. Octobris 1715. deſuper editas confirmata, & approbata, & innovata fuerunt, per Nos accepto, quod ſecundo dicta reformatio primum in Conventibus Aſtenſi, Dolianen., & Claraſcen. ejuſdem Provinciæ ad præſcriptum præfatarum Innocentii XI. Prædeceſſoris Literarum introducta, ac ſucceſſive ad Conventus Taurinen., & Vinovi extenſa, & propagata, inimico homine ſuperſeminante zizania, uſque in dies ſuccreſcentibus non ſolum optatum, felicemque ſucceſſum non habuerat, ſed exortis inter utriuſque mox recenſitæ reformationis Alumnis ſimultatibus, diſſidiis, & contentionibus regularis diſciplina non modicum in præfata Provincia detrimentum acceperat; quin imo ſub ſpecie, ac prætextu pacis, & unionis initæ inter aliquos ex dictis Alumnis, qui omnium utriuſque reformationis Alumnorum nomen, ſeu partes aſſumpſerant, diverſis Congregationibus, Capitulationibus, & Conventionibus per eos propria etiam, & privata auctoritate factis, atque a quampluribus dictæ Provinciæ Fratribus executioni quoque cum mutatione habitus regularis demandatis, ac quodam aſſerto Capitulo Provinciali Taurinen. nulliter celebrato; ipſa Provincia ab aliquot annis ex cauſa ejuſmodi unionis ab una parte impugnatæ, & ab alia propugnatæ in deteriorem ſtatum quoad ſpiritualia, & temporalia prolapſa dignoſcebatur.

Poſtmodum ſecunda exacta reformatio in eaſdem invecta fuit.

Poſt quæ extendenda, & promovenda primum ab Innoc. XI., deinde a Clem. XI. elaborata eſt.

Eamdem reformationem nunquam optatum ſucceſſum habuiſſe narratur.

§.2. Quibus a Nobis ſedulo, ut par erat, per- Hinc factum

eſt, ut ab eodemmet Pontifice Priori Gen. Ordinis, totius Provinciæ præfatæ viſitatio demandaretur.

perpenſis; Venerabili Fratri Gaſpari Pizzolanti Epiſcopo Cervien. tunc ejusdem Ordinis Priori Generali dedimus in maudatis, ut univerſam Provinciam præfatam viſitaret, attributa illi alium ſibi ad hoc munus explendum ſubdelegandi facultate. Cum ea actis viſitationis a dilecto filio Joanne Dominico Berardo Presbytero Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii per memoratum Gaſparem Epiſcopum tunc Priorem Generalem vigore d. facultatis ei per Nos conceſſæ deputato cum duobus Fratribus expreſſe profeſſis ejusdem Provinciæ rite, & accurate, ac laudabiliter peractæ totum d. Provinciæ ſtatum perſpectum, exploratumque habuerimus, ac illi prompto, & ſalutari remedio ſubveniendum eſſe agnoverimus, longeque gratiſſimum Nobis fuerit audire, omnes pene Provinciæ reformationis Alumnos ſincero, ut decet, animo ſeſe ſubmittere iis, quæ a Nobis, & hac Sancta Sede etiam pro amplectenda ſecunda reformatione præſcriberentur.

Ex cujus viſitationis actis toto d. Provinciæ ſtatu perſpecto, ad præſentes Ordinationes emittendas deventum eſt.

§.3. Hinc eſt, quod Nos pro paſtorali noſtra cura, & ſolicitudine ejusdem Provinciæ, illiusque Fratrum tranquillitati, & ſalubri directioni proſpicere, ac exactam enarratarum Conſtitutionum obſervantiam, quæ huc uſque ob rerum, temporumque viciſſitudinis ſtatim reſtitui nequivit, nunc, benedicente Domino, expedite, ac unico contextu in univerſa Provincia præfata conſtabilire cupientes, ut pinguius, & uberius pia ejusdem Innocentii XI. Prædeceſſoris mens, & intentio adimpleatur, propoſitaque ſibi ſecundo dicta reformatio plenarium ſuum ſortiatur effectum, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui juſſu noſtro ejuſmodi negocium ſedulo examinarunt, conſilio, congruum, & opportunum duximus in hunc finem ea, quæ infra ſequuntur, auctoritate Apoſtolica ſtatuere, decernere, & ordinare.

Ordinationes prædictæ. Irritæ declarantur pactiones quædam initæ inter partes primæ, & ſecundæ reformationis.

§.4. Primo itaque annullamus, caſſamus, & irritamus omnes propoſitiones, pactiones, capitulationes, ac conventiones utriuſque partis prædictæ ſuper unione primæ, & ſecundæ reformationis hujuſmodi factas in Congregatione habita in Conventu Vinovi, necnon in Capitulo Provinciali celebrato in Conventu Pini Menſe Majo 1724. prout etiam tam in Congreſſu, ut vocant, quam in Congregatione Taurinen. Menſis Januarii 1727., ſimiliter nullum, irritumque declaramus aſſertum Capitulum Provinciale Taurinen. peractum menſe Majo ejusdem anni 1727. cum omnibus inde ſecutis. Secundo. Pro faciliori tamen unionis, & reformationis totius Provinciæ præfatæ effectu obtinendo omnia ab aſſertis Priore Provinciali, aliiſque Officialibus, & Prioribus in dicto Capitulo Provinciali Taurinen. electis, ſeu deputatis acta, & geſta uſque ad tempus publicationis præſentium noſtrarum literarum dumtaxat, & non ultra, quoad utrumque forum de benignitate Apoſtolica ſanamus, & convalidamus. Tertio. Facultatem tribuimus infra dicendo Executori præſentium literarum hujuſmodi in utroque pariter foro omnes, & ſingulos dictæ Provinciæ Fratres tam primæ, quam ſecundæ reformationis, a cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ſi quas quomodolibet incurrerunt, ac cum eis diſpenſandi ſuper irregularitate, quam contrahere potuerunt, vel ex diſpoſitione Juris, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, vel ex Superiorum ſententia, & declaratione, occaſione tractatus, ſeu executionis enarratæ unionis, celebrationis, Congregationum, & Capitulorum, vel uſurpatæ Juriſdictionis, ſive ex tranſitu de ſecunda ad primam reformationem ſine Sedis Apoſtolicæ licentia; Cum ipſorum reintegratione ad vocem activam, & paſſivam, & reſtitutione in priſtinum ſtatum, perinde ac ſi præmiſſa facta non fuiſſent, quam tamen facultatem limitamus, ad eos dumtaxat Fratres Provinciæ prædictæ, qui harum noſtrarum literarum diſpoſitione in omnibus, & per omnia debita, promptaque obedientia parebunt, & acquieſcent, & non alias, dictuſque Executor eamdem facultatem uni, vel pluribus committere, & delegare valeat.

Tribuitur facultas Executori præſentium Literarum abſolvendi a Cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis Fratres d. Provinciæ.

§.5. Quarto. Ad hæc, prævia ſuppreſſione, & abolitione primæ reformationis in dicta Provincia Pedemontana anno 1647., ſeu alio veriori tempore cum præſervatione legum municipalium, conſuetudinum, & ſtatutorum particularium inductæ, & acceptatæ, ſicut præmittitur, ſtatuimus, & declaramus totam, ac univerſam Provinciam præfatam ſub Conſtitutionibus editis ab Urbano VIII., & Innocentio X. Prædeceſſoribus prædictis reformatam eſſe, ac regi debere, itaut deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & ſingulis ejusdem Provinciæ Conventibus d. Conſtitutiones inviolabiliter, ac pure, ſimpliciter, & ad literam ſerventur, non obſtante, nec attento quocumque alio uſu, vel abuſu in aliis Provinciis reformatis ipſius Ordinis nunc, vel pro tempore vigente, necnon abrogatis, ac prorſus ſublatis quibuſcumque Decretis, legibus municipalibus, conſuetudinibus, & ſtatutis particularibus in eadem Provincia Pedemontana quomodolibet conditis, introductis, ſeu condendis, & introducendis ex quacumque etiam Superiorum, & Capitulorum generalium auctoritate, etiam ſub obtentu, quod non ſint, neque dicantur contraria obſervantiæ, & diſciplinæ regulari, atque Conſtitutionibus præfatis; quæ omnia tanquam abuſum, & corruptelam declaramus. Quinto. Diſtricte præcipimus, & mandamus, quod habitus, & veſtes tam internæ, quam externæ pari forma, colore, & materia ab omnibus Fratribus Provinciæ ſic reformatæ omni ſublata inter eos differentia deferantur. Cumque in ipſorum Conventibus minus clare, & expreſſe ſit diſpoſitum quoad materiam dictarum veſtium ex illis verbis: Veſtimenta Fratrum lanea ſint ex groſsiori, & viliori panno: adeout ante hac plures ſubortæ fuerint controverſiæ, num deberent eſſe ex vero panno? & diverſæ ſuper hoc prodierunt reſolutiones, ſive proviſiones; hinc quo in poſterum in Provincia præfata omnis diſſentionum, & interpretationum ſuper materia habitus regularis hujuſmodi cauſa, & occaſione removeatur, volumus, ut veſtimenta interiora, tibialia ſcilicet ſint lanea, vel linea; thoraces autem, & femoralia æſtivo tempore ex cannabe, vel lino duro; aliis vero anni temporibus ex pellibus, ſeu vili panno albi ſemper, vel griſei, ut ajunt, coloris; materia porro Capparum, & tunicarum eſſe debeat ea panno, qui vulgariter dicitur *Saglia*, ſive *Saja*, viliori, & groſsiori, non tamen ab ea, qua communiter univerſa Religio non reformata utitur, notabiliter diver-

Aboletur prima reformatio in d. Provinciam cum quibusdam præſervationibus inducta, & ſtatuitur, præd. Provinciam ſub Conſtitutionibus Urbani VIII. & Innoc. X. regi debere.

ſa, & proinde prædicto Executori injungimus, ut qualitatem ejusmodi panni *Saglia*, ſive *Saja* nuncupati dilucidius pro ius, quibus pollet, zelo, & prudentia explicet, ac definiat; Quod autem attinet ad formam veſtium externarum Nos menſuras in Conſtitutionibus pro iisdem reformatis præſcriptas diſtrictius declarantes decernimus, quod Tunica competentis ſit amplitudinis, & uſque ad talos deſcendat, atque a pectore, & infra omnino ſit conſuta, & manicas bene largas habeat non nucleatas; Scapulare tunica ipſa paulo brevius exiſtat, & in latitudine utrumque humerum non excedat; Cappa vero ſit ſatis ampla, & modice ſinuoſa, taliſque longitudinis, ut brevior etiam aliquantulum ſit tunica ſuperiore: Quoad Caputium tandem ex ea parte, quæ caput tegit, rotundum eſſe debeat, & latum, ipſiuſque latitudo ſcapular hinc inde pertingat; in reliquo autem ante pectus brachiorum juncturam non tranſeat, & pars poſterior juxta ſua proportione acuminata cinctorium cooperiat. Quæ omnia intra menſem ab omnibus dictæ Provinciæ Fratribus tam primæ, quam ſecundæ reformationis profeſſis, & deinceps profeſſuris omnino executioni mandari debeant cum vera, & reali aſſumptione, & delatione habitus tam interni, quam externi, prout ſupra injunctum reperitur, neque deinde formam, & materiam habitus hujuſmodi dimittere, vel immutare præſumant, quovis prætextu ſub pœna excommunicationis per contravenientes ipſo facto incurrenda, cujus abſolutionem Nobis, & Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris reſervamus,

De præeminentiis, & privilegiis in præfata Provincia quibus conditionibus aſſequendis.

§.6. Sexto. Quo vero Fratres primodictæ reformationis hujus reformationis jugum lubentius ſubeant, concedimus Exprioribus, Provincialibus, aliiſque Fratribus, qui reperiuntur in poſſeſſione, ſeu quaſi poſſeſſione gradoum, præeminentiarum, præcedentiarum, & Definitoriatus perpetui, ut ipſi vita eorum naturali durante in eadem poſſeſſione, ſeu quaſi poſſeſſione remanere, & continuare poſſiot, ſublatis cæteroquin omnibus aliis præeminentiis privilegiis quibuſcumque; ita quod nullus deinceps in dicta reformatione ullum gradum ſuſcipere, & aſſequi poſſit, niſi ſervatis modo, & forma, & adimpletis conditionibus, ac cæteris omnibus, quæ in præfatis Conſtitutionibus præſcripta reperiuntur. Septimo. Mandamus quoque Executori prædicto, ut poſt earumdem præſentium literarum promulgationem Fratres Provinciæ præfatæ in prima reformatione profeſſos, vel ad illam de licentia hujus Sanctæ Sedis translatos enixe moneat, quod juxta præſentium literarum ſeriem enarratas Conſtitutiones jurejurando acceptent, ac promittant, ſe illas ad literam amplecti, & divina favente Gratia, fideliter obſervaturos; idemque juramentum præſtabunt omnes, qui in poſterum profeſſionem regularem in illa Provincia emittant; ſecus vero ejuſmodi monitioni obſequentes, qui in hac reformatione permanebunt, benigne, ac peculiari charitate tractentur a Superioribus, ſicuti etiam in dictis Conſtitutionibus quoad Infirmos cavetur. Etſi qui ex Fratribus primæ Reformationis forſan (quod abſit) acquieſcere, ſeu parere noluerint, facultatem tribuimus eidem Executori licentiam eis concedendi, transeundi ad aliam Provinciam dicti Ordinis, ſive etiam ad alium Ordinem ex mendicantibus, dummodo prius benevolos receptores invenerint.

De Fratribus præfatæ Provinciæ in prima Reformatione profeſſis monendis, ut Conſtitutiones prædd. jurejurando acceptent, ſin minus conceditur facultas tranſeundi ad alium Ordinem ex Mendicantibus.

De Fratribus in ſecunda reformatione profeſſis.

§.7. Octavo. Alii Fratres in ſecunda reformatione profeſſi, vel ad ea n legitime translati, quatenus illam deſeruerint: ad primam reformationem quacumque ex cauſa, vel colore ſine d. Sedis licentia tranſierint, a memorato Executore etiam ſub cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis compellantur, ad obſervandum alias ab eis præſtitutum, & renovandum juramentum de dictis Conſtitutionibus Reformatorum pure, ſimpliciter, & ad literam, ut ſupra ſervandis. Nono. Et quia ejuſmodi Provincia Pedemontana veluti unitum corpus ſub uno Capite Priore ſcilicet Provinciali juxta præfatas Conſtitutiones in futurum regi, & gubernari debet, Nos Vicarii Provincialis, aliorumque Miniſtrorum Officia ſupprimentes, mandamus eligi in Capitulis Provincialibus Priorem Provincialem cum Aſſiſtente, & quatuor Definitoribus, ac aliis Officialibus juxta Statuta, ſeu Conſtitutiones dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, atque attenta nullitate ſupradicti Capituli Provincialis Taurinen. committimus præfato Executori, ut eos Fratres, qui in Epiſtola Secretariæ noſtræ Status ei directa deſignantur in Priorem Provincialem, Aſſiſtentem quatuor Definitores, & Magiſtrum Novitiorum pro reſiduo tempore currentis triennii Menſe Majo anni proximi 1730. terminandi conſtituat, ac deputet, quin ipſe Executor Epiſtolam hujuſmodi producere, aut exhibere teneatur, ſed ſimplici ejus aſſertioni ſtandum ſit, ac omnino fides habeatur, dictique Officiales per eum ſic deputati auctoritate noſtra Apoſtolica conſtituti cenſeantur; necnon idem Executor pro reliquo tempore dicti triennii juxta datam ſibi a Domino prudentiam Priores eligat, & familias diſponat, & ordinet in ſingulis Conventibus Provinciæ præfatæ uſque ad novum Capitulum Provinciale anno proximo, ut præfertur, celebrandum.

Statuitur, ut præd. Provincia a Priore Provinciali juxta præfatas Conſt. gubernetur.

§.8. Decimo. Demum Executor prædictus unicum conſtituat Novitiatum pro tota Provincia præfata in Conventu Aſtenſi, ubi de præſenti habetur, necnon deſignet, & ſtatuat profeſſorium in Conventu, quem magis ad id opportunum in Domino judicaverit, & in quo ea concurrant, quæ per dictas Conſtitutiones requiruntur. Cæterum de memorati Joannis Dominici Berardi Presbyteri Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii fide, prudentia, dexteritate, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis zelo plurimum in Domino confiſi, eumdem Joannem Dominicum in Executorem præſentium literarum, & Commiſſarium Apoſtolicum in univerſa Provincia Pedemontana hujuſmodi uſque ad futurum Capitulum Provinciale, necnon in Præſidentem ipſius Capituli Provincialis cum ampla facultate, & poteſtate, nedum perficiendi, & omnimodæ executioni demandandi omnia, & ſingula in ipſis literis noſtris contenta, ſed etiam ut poſt earum executionem regularis diſciplina juxta ſupradictas Conſtitutiones re ipſa inducatur, obſervetur, ac firmius ſtabiliatur, adverſus delinquentes inquirendi, querelas, & recurſus audien., quaſcumque proviſiones opportunas capien., abuſus tollen., Fratres in Conventibus conſtituen., Priores mutan., aliaque in præmiſſis, & circa ea quoquo modo neceſſaria, & op-

Præſcribitur, ut unicus dumtaxat conſtituatur Novitiatus pro tota Provincia.

Deputatur Executor præd. cum ampliſſimis facultatibus.

por-

Digitized by Google

portuna facien., geren., dicen., mandan., ordinan., ac itidem exequen., atque ad hunc effectum Cancellarium, alioſque Miniſtros ſibi beneviſos aſſumen., prout quoque contra Inobedientes Juris, & Facti remediis ad pœnas tam corporales, quam ſpirituales ſummarie, de plano, ſine ſtrepitu, & figura Judicii, quacumque appellatione, & recurſu ſublatis procedendi, auctoritate præfata, tenore præſentium conſtituimus, ſancimus, ac deputamus. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis dictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & Perſonis, aliiſque, ad quos ſpectat, ut ipſum Joannem Dominicum in Executorem, Commiſſarium Apoſtolicum in eadem Provincia, ac Præſidentem, ſicut præmittitur, a Nobis deputatum reverenter ſuſcipientes, & recognoſcentes, illi in omnibus, & ſingulis præmiſſis prompte pareant, & obſequantur, ejusque ſalubria monita, & mandata humiliter ſuſcipiant, & efficaciter adimplete procurent, alioquin ſententias, ſive pœnas, quas rite tulerit in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Derogatoriæ. §.9. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, prædictis Innocentii XI. & Clementis XI. literis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Ordinis, Provinciæ, & Conventuum, aliiſque etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, Capitulorum generalium, & Provincialium Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, ac illorum Superioribus, Fratribus, & Perſonis quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſsimis, & inſolitis clauſulis, & Decretis in contrarium præmiſſorum conceſsis editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries & quantiſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CCLXXIII.

Reintegratur *Motu proprio* Eccleſia S. Leonis Civitatis Feretranæ ad Cathedralitatem Epiſcopi, Capituli, & Canonicorum juxta primævum ſtatum. Dat.26.Mart. 1729.Ann.5.

Hac de re vide Greg. XIII. Conſt. ed. 1572. Maji 25. P.1. & hujus Pontificis Conſt.1728. Nov.15. Collegiata Terræ Fabriani erecta fuit in Cathedralem, ac Terra prædicta in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

§.1. NUper Nobis innotuit, quod Eccleſia Cathedralis Civitatis Feretranæ ab antiquiſſimo tempore erecta fuit in Eccleſia Sancti Leonis ejuſdem Civitatis, ibique per plura ſecula continuit cum non interrupta Epiſcoporum reſidentia ex eo tamen, quod temporum progreſſu illius Dominium tranſivit in Duces Urbini, qui illam non tam arte, quam natura munitiſſimam multo Militum Præſidio urgentibus Bellorum calamitatibus cuſtodire ſatagebant, qua de cauſa Epiſcopo, & Canonicis ejuſdem Cathedralis tutus, ac liber, ut decebat, non patebat acceſſus, ibique a ſacris celebrandis, diviniſque Officiis decantandis in maximum divini cultus detrimentum retrahebantur. Idcirco ad tollendas Canonicis excuſationes Reſidentiæ non præſtitæ felicis record. Gregorius XIII. Prædeceſſor noſter inhærendo deliberationibus S. Pii V. pariter Prædeceſſoris, per ſuas literas incipien. = *Rationi congruit* = expedit. ſub datum Romæ apud S.Petrum octavo Kalendas Junii 1572. prædictam Cathedralem Feretranam cum Epiſcopo, & integro Capitulo compoſito de unico Præpoſito, & ſex Canonicis tranſtulit ad Eccleſiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum ejuſdem Diœceſis, declarando, quod liceret Epiſcopo, & Canonicis in prædicta Eccleſia S. Bartholomæi reſidere, & inibi Divina Officia cum illius Canonicis decantare, hoc inſuper addito, quod prædictæ duæ Eccleſiæ Sancti Leonis, & S. Bartholomæi non amplius duæ Eccleſiæ una ſcilicet Cathedralis, & altera Collegiata nuncuparentur, ſed unica tantum Eccleſia Cathedralis exiſteret, quodque in Eccleſia S. Leonis Cathedralitatis inſignia remanerent, & dies feſtus ejuſdem S. Titularis ibidem celebrari quotannis non deſineret, & quia Præpoſito prædicta cura incumbebat Animarum deputato prius Vicario ad nutum ammovibili, & ſegregatis deinde non nullis ſtabilibus ex eadem præpoſitura per Conſtitutionem ſimilis record. Innocentii XI. pariter Prædeceſſoris expeditam ſub Datum 5. idus Novembris 1682. Archipreſbyteratus cum actuali cura Animarum tanquam vera, & propria Parochia erecta fuit.

Cathedralem Eccleſiam Civitatis præd. erectam fuiſſe ab antiquiſſimo tempore in Eccleſia S. Leonis ejuſd. Civitatis, refertur.

A Greg. XIII. tamen Cathedralem Feretranam juſtis de cauſis ad Eccleſiam Collegiatam Sancti Bartolomæi Pinnæ Billorum ejuſdem Diœceſis tranſlatam eſſe pariter narratur.

§.2. Et quamvis per obitum ultimi Ducis Urbini devoluto integro ſtatu ad Sedem Apoſtolicam, ceſſatis proinde anno 1645. bellorum turbinibus, amoto ingenti Militum Præſidio, eoque ad modicum numerum redacto, non ſolum Civitas prædicta, ſed & tota Feretrana Provincia in præfata Eccleſia ad priſtinum reduceretur ſtatum, & cultum, enixe exoptaverit, ob defe-

Cur ceſſatis cauſis tranſlationis præd. Eccleſia Sancti Leonis ad priſtinum ſtatum reducta non ſit.

ctum tamen Epiſcopalis Palatii, ex quo antiquum, aut prolapſum, aut inhabitabile redactum fuerat, eorum vota ad Sedem Apoſtolicam exponere non valuerunt; ſed obtenta poſtmodum ad hujuſmodi effectum a Camera noſtra Inveſtitura Palatii olim de juribus Ducum Urbini per Chirografum ſimilis record. Clementis X. pariter Prædeceſſoris, in quo ſummopere commendatur Epiſcopalis reſidentia apud Eccleſiam Leonis, Cauſa nihilominus remiſſa, & deinde propoſita in noſtra Concilii Congregatione Reſolutio dictæ Civitati prorſus contraria emanavit, & ratione diſpendii in hujuſmodi propoſitione palli, cauſa prædicta ulteriorem progreſſum non habuit.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.3. Nos autem ſerio conſiderantes nulla penitus culpa tunc temporis Civium multoque minus modernorum hujuſmodi translationem expletam fuiſſe, ſed ex mero rerum, ac temporum accidentali eventu, Belliſque tunc irruentibus, quorum ratione tale Præſidium ibi reſidebat, quodque illius de Cauſa prædicti Prædeceſſores translationem hujuſmodi demandarunt; Cauſis proinde ceſſatis, æquum etiam eſſe ceſſare quoque debere earum effectus, cum Civitas prædicta non amplius ſub Extraneorum, ſed noſtræ Apoſtolicæ Sedis pacifico, & quieto Dominio gubernetur, & (Deo favente) abſque ullo Bellorum metu, Præſidium ad modicum Militum, & bene regulatum numerum redactum exiſtat, attendentes, quod introitus, & redditus, quibus Canonici ſic translati potiuntur, pro Cultu ejuſdem Eccleſiæ Sancti Leonis fuerant aſſignati, quodque Canonicis prædictis antiquæ eorum Eccleſiæ reſtitutis, Eccleſia nihilominus Pinnæ Billorum ſuo debito defraudata non remaneret obſequio, cum adhuc penes eam ſupereſſent binæ dignitates, octo, & ultra Canonici, ac quatuor, & ultra Miniſtri Manſionarii nuncupati, ac tandem Animo revolventes Cultui Divino congruum, nec Animarum ſaluti proficuum fore, quod amplius Miniſtris, & quidem propriis deſtituta remaneat Eccleſia prædicta mirabilis ſtructuræ in duodecimo noſtræ ſalutis ſæculo conſtructa, capax adhuc de præſenti, ut non ſolum ab antiquo, ſed a Majori Miniſtrorum numero ei inſerviatur, & in ea Divina Officia decantentur, Nos qui jura Eccleſiarum omni cura tueri, cuſtodire, & reintegrare ſtudemus audita prius relatione, & Voto Reverendiſſimi Archiepiſcopi Urbinatenſis præmiſſis providere, prout infra decrevimus.

Statum, & merita Cauſæ introductæ in Congr. Concilii ſuper reſtitutione in integrum d. Eccleſiæ Sancti Leonis, Pontifex ad ſe avocat.

§.4. Literas itaque prædictas fel. rec. Gregorii XIII. Prædeceſſoris, Decreta S. Pii V., ac Innocentii XI. reſcripta, & reſolutiones prædictæ Congregationis Concilii, ſtatum, & merita Cauſæ coram ea introductæ, & olim ibidem pendentis, modernum ſtatum, tam ejuſdem Eccleſiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, Pinnæ Billorum in præmiſſis pro expreſſis, ac reſpective de verbo ad verbum inſertis habentes, Cauſam hujuſmodi cum omnibus ſuis emergentibus, dependentibus, annexis, & quibuſcumque connexis in ſtatu, & terminis in quibus reperitur ad Nos avocantes illam penitus caſſamus, & abolemus, & extinguimus, ac pariter perpetuum ſilentium imponimus.

Reintegratio ad Cathedralitatem præd.

§.5. Ac Motu proprio, non ad alicujus ſuper hoc Nobis porrectæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra certa ſcientia, mera deliberatione, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, Eccleſiam prædictam S. Leonis Civitatis Feretranæ ad actualem Epiſcopatum, & Cathedralitatem Epiſcopi, & Capituli, & Canonicorum reſidentiam juxta primævum, & antiquum ſtatum in omnibus, & per omnia reintegramus, & reponimus, mandantes Præpoſito, & Canonicis ejuſdem Eccleſiæ S. Leonis antiquas poſſidentibus præbendas, quibus eorum Prædeceſſores ante dictam translationem fruebantur, ut ad eamdem Eccleſiam accedere, penes eam reſidere, ibique more aliarum Cathedralium Divina recitare Officia, & ſacra peragere, quam citius debeant, ac teneantur, ac ſi eorum translatio ad eamdem Eccleſiam S. Bartholomæi peracta nunquam foret, prædictamque Eccleſiam Pinnæ Billorum cum ſuis Dignitatibus, & Canonicis etiam poſt translationem ſuperadditis ad eumdem ſtatum Collegialitatis, in quo ante translationem prædictam conſtituta reperiebatur reponimus, & reducimus, & ad magis occurrendum decenti manutentioni prædictorum Capituli, & Canonicorum S. Leonis mandamus, & præcipimus Communitati ejuſdem noſtræ Civitatis, & Confratribus Societatis Sanctiſſimi Sacramenti in eadem Eccleſia erectæ, ut ſingulis annis in perpetuum Præpoſito, & Canonicis ſic reſtitutis perſolvere, ac exburſare debeant ſcuta ſexaginta monetæ Romanæ pro medietate nempe a Communitate, & pro altera medietate a Societate prædicta ſic æqualiter dividen. in augmentum earum præbendarum, quæ ipſis authoritate noſtra aſſignamus, & in uberiorem ſupplementum cujuſvis ſummæ, quam fortaſſe amitterent per hujuſmodi ſegregationem a Dignitatibus, & Canonicis Eccleſiæ Pinnæ Billorum ipſiſque quomodolibet uſque modo obventæ, tam ex diſpoſitione ſupradictæ Conſtitutionis Gregorii XIII., & S. Pii V. ſeu alias quomodolibet, ſtatuimus itidem, & mandamus, ut firmo remanente moderno Archipresbytero, ſeu Parocho dictæ Eccleſiæ Sancti Leonis, ejus vita naturali durante, poſt illius obitum Cura Animarum prædicta a moderno ſtatu Parochi ad Præpoſituram revertatur, illique, ut prius, incorporetur, reſtitutis etiam bonis pro Præbenda Parochi ſegregatis, & applicatis, & ad hoc, ut magis in dies Divinus Cultus augeatur, Communitatem prædictam, ac Cives, & diſtrictuales in Domino hortamur, ut per erectionem novarum præbendarum ſatagant quam primum ſacrorum Miniſtrorum numerum augere, idemque explere ſtudeant, etiam Miniſtri Locorum Piorum, ſi commode fieri valeat, eorum inſtitutis, oneribus, & laudabilibus conſuetudinibus ſemper ſalvis.

Eccleſiæ Sancti Leonis, cum quibuſdam ordinationibus.

Clauſulæ peculiares.

§.6. Declarantes præſentes noſtras Literas in foris prædictarum Eccleſiarum S. Leonis Civitatis Feretranæ, & S. Bartholomæi Pinnæ Billorum affixas, & publicatas quemlibet afficere, & adſtringere, ac ſi omnibus perſonaliter forent intimatæ, & ne hujuſmodi noſtræ diſpoſitionis plenarius effectus ullatenus retardetur in Executorem eligimus, & deputamus dilectum Filium Abbatem Joannem Petrum de Rubeis Clericum Vaden. I. V. D., ac Locum Tenentem Civitatis noſtræ Piſauri ejuſque pro tempore in eo de munere Locumtenentes Succeſſores Clericali tamen Charactere inſignitos, quatenus opportunis juris remediis etiam ſuſpenſionis, ex-

com-

Digitized by Google

communicationis, ac Privationis Præbendarum, & ſuccelſive declarationis earum devolutionis ad Nos, & Datariam nnſtram præfixo Brevi, & competenti termino præfatis Præpoſito, & Ca nonicis ad noſtris hiſce mandatis parendum eos ad omnia, & ſingula præmiſſa exequenda cogat, & compellat, & alia deſuper neceſſaria expellat, quacumque appellatione, & recurſu penitus remotis, reſolutiones itidem quaſcumque per dictam Communitatem Feretranum faciendas quoad expenſas in præmiſſis neceſſarias cujuſvis alterius licentia, & aſſenſu minime requiſitis pro ejus arbitrio confirmet, & approbet. Decernentes præſentibus noſtris Literis, licet non admiſſis, neque in Camera noſtra regiſtratis, non poſſe ullo unquam tempore oppoui de ſubreptione, obreptione, vel alio qoovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis noſtræ etiam ex eo, quod modernus Epiſcopus Feretranus, ejuſque Procurator Fiſcalis, ac Dignitates, & Canonici tam Eccleſiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, & alii quicumque in præmiſſis forſan intereſſe habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia cauſa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica, etiam neceſſario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, facti, vel Gratiæ remedium impetrari poſſe: ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, Commiſſarios, Delegatos, Tribunalia Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & a Latere Legatos Nuncios Apoſtolicos Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, ſemper judicari, & definiri debere, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate; ac ex nunc irritum, & inane, nulliuſque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid ſecus ſuper iis, & circa ea quavis authoritate etiam a Nobis, vel Succeſſoribus noſtris pro tempore exiſtentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obſtantibus ſupra dictis Decretis S. Pii V. Conſtitutionibus Clementis VIII., & Innocentii XI. lite olim prendente in Congregatione Concilii, ac etiam conſtitotione fel. pariter rec. Pii IV. Prædeceſſoris noſtri de regiſtrandis, Regula Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ de jure quæſito non tollen., Conciliaribus etiam Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus, ac quibuſvis aliis Conſtitutionibus Apoſtolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædeceſſores ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in ſpecie, etiam iteratis vicibus, & motu ſimili conceſſis, & approbatis, aut innovatis legibus, ſtatutis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, conſuetudinibus, cæteriſque aliis in contrarium quomodolibet diſponentibus, quibus omnibus, & ſingulis, ac omnibus aliis hic non expreſſis, & de quibus ſpecialis, ſpecifica, & individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbo non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia forma ad hæc ſervanda foret illorum tenorem præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie, motu, & ſcientia ſimilibus ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac plene, & ſufficienter derogatum eſſe decernimus, & declaràmus.

Datum Romæ ex Palatio noſtro Apoſtolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

CCLXXIV.

Dat. 29. Mart. 1729. An. 5.

Declaratur facultas Noncio Neapolitano conceſſa procedendi contra cujuſcomque Ordinis Religioſos, favore Monachorum Congregationis Montis Virginis; idque *Motu proprio*.

Exempti fuerunt dicti Monachi a facultate Nuncii ab Urb. IV. Conſt. ed. 1264. Jan. 13. P. 2. ſubjecti vero poſtmodum a Clem. VIII. Conſt. ed. 1592. Jun. 19. P. 1., & Conſt. ed. 1601. Aug. 22. P. 10.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

Monachos prædd. in Monaſteriis degentes; licet extra Clauſtra deliquerint; exemptos eſſe a juriſdictione præd. Nuncii demonſtratur

§.1. EXponi noper Nobis fecerunt Don Gallus Gallucci Abbas Generalis, & Abbas Don Ramirus Girardus Procurator Generalis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis, quod licet Monachi omnes ejuſdem Ordinis degentes in Monaſteriis ſub obedientia Abbatis cum aliis requiſitis per Concilium Tridentinum ſtatutis, etiamſi deliquerint extra Clauſtra, juxta Privilegia ipſis conceſſa per fel. rec. Urbanum Papam IV. Prædeceſſorem noſtrorum in Literis Apoſtolicis expeditis ſub datum Idibus Januarii 1264., & diſpoſitionem ejuſdem Concilii cap. 14. ſeſs. 25. de Regularibus, ſint prorſus immunes, & exempti a Juriſdictione noſtri in Regno Neapolitano Reverendiſſimi Nuncii, & ſubjecti privative tantummodo eorum Superioribus Regularibus, prout ita quoque declaravit Cameræ noſtræ Generalis Auditor per Sententiam diffinitivam in contradictorio Judicio promulgatam contra Curiam Nontiaturæ die 27. Novembris 1671. novas nihilominus modernus Nuncius excitavit prætenſiones procedendi contra eoſdem Regulares ſic exemptos vigore facultatum ſibi conceſſarum per fel. rec. Clementem Papam VIII. noſtrum pariter Prædeceſſorem in literis Apoſtolicis in forma brevis expeditis diebus 19. Junii 1692., & 28. Auguſti 1601. ſub inani etiam ſoppoſito, quod hujuſmodi facultas ipſi delegata quoque appareat per idem Concilium Tridentinum in ſupra relato cap. 14. ac ex obſervantia approbata per fel. rec. Clementem XI. noſtrum ſimiliter Prædeceſſorem, non attenta remiſſione hujuſmodi controverſiæ præcedenter facta ad noſtram ejuſdem Concilii Tridentini Congregationem, & alteram particularem ſpecialiter delegatam, ſubortis proinde variis caſibus, & remiſſa illarum cognitione eidem Nuncio cauſa propterea in eadem Congregatione Concilii, nec in altera particulari priori loco, ut ſupra, delegata, diſcuſſa, neque propoſita extitit, agnoſcentes modo ipſi Oratores non leve ſibi inferri præjodicium per continuationem Juriſdictionis prædicti Reverendiſſimi Nuncii in detrimentum eorum exem-

Prætenſiones tamen a Nuncio præd. excitatas eſſe procedendi contra eoſd. refertur.

Hinc preces eorumd. pro declaratione præd.

ptio-

ptiouis prædictæ, preces Nobis humiliter porreſerunt, nt pro majori eorum tranquillitate controverſiam hujuſmodi ad Nos avocare, & Privilegia prædicta juxta ſenſum dicti Concilii Tridentini, & literarum Apoſtolicarum interpretari, ac declarare, & ſic ab ulterioribus vexationibus deſuper uſquemodo paſſis eximere, liberare, & alias opportune, prout juris fuerit Apoſtolica auctoritate providere dignaremur.

§.2. Noſque, ut diſſentiones, & jurgia inter Eccleſiaſticos omni celeritate dirimantur, & ad hoc, nt Privilegia per Romanos Pontifices conceſſa contrario ſenſu non explicentur, auditis prius per Reverendiſſimum Epiſcopum Himerienſem noſtrum modernum Auditorem de ſpeciali noſtro mandato Partibus prædictis, earumque Procuratoribus, & Defenſoribus, tam in voce, quam in ſcriptis, viſiſque, & conſideratis omnibus de jure videndis, & conſiderandis juxta illins ſenſum Nobis relatum, & cum illius voto Privilegia prædicta, & exemptiouem reſpective declarare, liteſqoe hujuſmodi terminare, prout infra decernimus. Literas itaque Apoſtolicas Urbani Papæ IV. favore dictæ Congregationis Montis Virginis, & reſpective Clementis VIII. favore prædicti Reverendiſſimi Nuncii Privilegia, & facultate in eis, aliiſque poſterioribus literis etiam Clementis XI. conceſſas, & expreſſas, diſpoſitionem quoque prædicti Concilii Tridentini in enunciato cap. 14., & alia qnæcumque decreta in præmiſſis, & circa ea quomodolibet edita, & acta deſuper geſta, totumque, ac integrum ſtatum, & merita cauſæ in eadem Congregatione Concilii; altera particulari Congregatione, & alio quocumque Judice, & Tribunali pendente, rationes itidem utrique parti competentes ſingulariter, præſentibus pro expreſſis de verbo ad verbum habentes, cauſam, & litem prædictam in ſtatu, & terminis, in quibus ad præſens reperitur cum omnibus, & ſingulis illius emergentibus, dependentibus, annexis, & connexis, & cum clauſula, quam, & quas &c. ad Nos avocantes, illam penitus extinguimus, & abolemus, ac partibus prædictis perpetuum ſilentium imponimus, & authuritate noſtra Apoſtolica declaramus, & decernimus Privilegia conceſſa dicto Reverendiſſimo Nuncio in Regno Neapolitano per eundem Clementem VIII. non aliter intelligi poſſe, & debere, quam de facultate procedendi contra cujuſcumque Ordinis Regulares exemptos, qui tamen ſint devii, & errantes, & extra Clauſtra in delicto deprehenduntur; nullam propterea ipſi competiiſſe, neque competere facultatem procedendi privative, neque cumulative contra Monachos, & Regulares degentes in Conventibus, & Monaſteriis ſub obedientia Abbatum, aliorumque Superiorum, & cum aliis requiſitis per Concilium Tridentinum præſcriptis, reſpectu enim iſtorum totam Juriſdictionem privative ſpectare ad Superiores Regulares, etiamſi Monachi, ſeu Regulares extra Clauſtra, ita notorie deliquerint, ut Populo ſcandalum publice oriatur juxta diſpoſitionem Concilii Tridentini in ſuprarelato Capitulo, & in caſu negligentiæ Superiorum Regularium eſſe locum præfixiooi termini ſicut ab Epiſcopo, ita etiam a Reverendiſſimo Nuncio, nt eo tranſactu, juriſdictio ad ipſum devolvatur juxta cenſuram Concilii prædicti; Verba autem illa in primo dicto Privilegio Clementis VIII. = *ut iidem Regulares ſciant ſe præter eorum Superiorum correctionem, noſtram etiam animadverſionem incurſuros* = intelligi ſemper debere de Regularibus deviis, & errantibus, ac extra Clauſtra vitam degentibus, non obſtante quacumqoe aſſerta contraria obſervantia.

Lis inter Monachos præfatos, & prædictum Nuncium exorta avocatur.

Declaratio præd. facultatis Nuncio Neapolitano concessæ procedendi contra cujuſcumque Ordinis Religioſos.

§.3. Literas Apoſtolicas proinde ejuſdem Urbani IV., & exemptiones ibidem conceſſas eidem Congregationi Montis Virginis, ac ſententiam per eundem Cameræ Apoſtolicæ Generalem Auditorem in criminalibus latam prædicta die 27. Novembris 1671. in qua pronunciatum extitit, Reverendiſſimo Nuncio nullum jus competiiſſe, & competere cognoſcendi cauſas civiles, criminales, & mixtas prædictorum Monacorum Congregationis Montis Virginis intra Clauſtra cum requiſitis Concilii degentibus etiam extra ea delinquentium, & in delicto deprehenſorum, eſſeque privative ſubjectos eorum Superioribus Regularibus juxta exemptionem ipſorum favore conceſſam in præcitatis literis Urbani IV., & Concilio Tridentino prædicto in omnibus, & per omnia confirmamus, approbamus, convalidamus, & renovamus, ſuumque debitom ſortiri effectum, ac omnimodæ executioni perpetuis temporibus demandari Apoſtolica auctoritate ſtatuimus.

Literæ Apoſtolicæ Urbani IV. quibus prædd. Monachi exemti fuere a juriſdictione præfati Nuncii, necnon ſententia ab A. C. eorundem favore lata confirmatur.

§.4. Decernentes præſentibus noſtris literis, licet non admiſſis, neque in Camera noſtra regiſtratis nullo nmquam tempore opponi de ſubreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis noſtræ ex eo, quod modernus Nuncius in Regno Neapolitano, ejuſque Promotor Fiſcalis, & alii quicumque in præmiſſis forſan intereſſe habentes, vel habere quomodolibet prætendentes ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia cauſa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica etiam neceſſario exprimenda, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, & facti vel gratiæ remedium impetrari poſſe: ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, Commiſſarios, Delegatos, Tribunalia, Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationem particularem, ut ſupra deputatam, a Latere Legatos, Nuncios Apoſtolicos, Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, ſemper judicari, debere, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliuſque roboris, & efficaciæ declarantes qnidquid ſecus ſuper iis, & circa ea quavis auctoritate etiam a Nobis, vel Succeſſoribus noſtris pro tempore exiſtentibus contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, necnon dictis Conſtitutionibus Clementis VIII., ut ſupra editis, ac quacumque aſſerta contraria obſervantia, altera Conſtitutione fel. rec. Pii IV. pariter Prædeceſſoris noſtri de regiſtrandis, Regula Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ de jure quæſito non tollendo, conciliaribus etiam Univerſalibus, & Provincialibus, ac quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædeceſſores ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibus, & aliis

Derogatoriæ.

Digitized by Google

& aliis Decretis in genere, & in ſpecie, etiam iteratis vicibus, & motu ſimili conceſſis approbatis, aut innovatis, legibus, ſtatutis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, conſuetudinibus, cæteriſque aliis in contrarium quomodolibêt diſponentibus, quibus omnibus, & ſingulis, ac omnibus aliis hic nou expreſſis, de quibus ſpecialis, ſpecifica, individua, expreſſa &c. ac de verbo ad verbum, oon autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia ſpecificatio habenda, vel aliqua alia forma ad hæc ſervaoda foret, illorum senores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat earom ſerie, motu, & ſcientia ſimilibus ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac pleoe, & ſufficienter derogatum eſſe decernimus, & declaramus.

Dasum Romæ ex noſtro Palatio Apoſtolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCLXXV.

Dat. 19. Mart. 1729. Ann. 5.

Revocatur Conceſſio Sacelli S. Michaelis Archangeli in Eccleſia Collegiata S. Euſtachii, facta favore Collegii Procuratorum Urbis; ac prædicta Eccleſia in priſtinam poſſeſſionem dicti Sacelli reintegratur.

Alia hujus Conſt. ed. 5726. Feb. 17. P. 2. ſuppreſſa fuit Parochialis Eccleſia B. Greg. ad Pontem quatuor Capitum de Urbe, ejuſque fructus, & jura unita Eccleſiæ S. Angeli in foro Piſcium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

A Capitulo, & Canonicis dictæ Eccleſiæ jam inde ab anno 1502. præfatum Sacellum S. Michaelis, Collegio Procuratorum Urbis conceſſum fuiſſe narratur.

§. 1. ESſendo pervenuto a noſtra notizia per le diligenze da Noi uſate in occaſione d'aver viſitata la Chieſa Collegiata di S. Euſtachio di queſta noſtra Città, che oell'anno 1502. il Capitolo, e Canonici di detta Chieſa con la preſenza, ed interveoto del Procuratore del fu Cardinal Piccolomini di quel tempo Titolare di detta Chieſa concedeſſero, e donaſſero imprudentemente, e con gran diſturbo della Chieſa al Collegio de' Procuratori l'uſo della Cappella di S. Michel'Archangelo eſiſtente nella loro antica Chieſa, acciò in Eſſa poteſſero detti Procuratori eſercitare le loro Opere di pietà, e celebrarvi la Feſta di detto Saoto per loro particolar divozinne col peſo della teouiſſima ricogoizione di ſoli due docati annui di Camera, e che con tale coonceſſione detti Canonici perderono la libertà di potere in detta Cappella far quelle Sagre Funzioni, che ſpettano o al Sagro Miniſterio di eſſi Cannnici, o alla celebrazione de' Divini Offizj, poiche ne tempi paſſati detto Collegio de' Procuratori col fondamento di detta Cooceſſione preteſe di poter chiudere detta antica Cappella con Ferrata, e di quella ritenere appreſſo di loro la Chiave, per il che l'anno 1514. conveone ſtabilir nunve Convenzioni, e coo tutto ciò eſſendo inſorte ſuſſeguentemente nuove controverſie, e quelle dedotte giudizialmente anche nella noſtra Rota; ottennero detti Procuratori con Decreto de' 28. Giugno 1630. il mandato de manutenendo nel poſſeſſo di detta Cappella, e di ritener la Chiave di eſſa, mediante il loro Cappellano privativamente a detti Canonici, e quello ſpedito, ne pigliorono anche l'attual poſſeſſo, ma ciò non oſtante, detti Canonici hanno ſempre continuato a celebrarvi le Meſſe, ed eſercitarvi altre Sagre Funzioni ad ogni loro arbitrio, e che eſſendoſi negl'anni ſcorſi data l'occaſinoe di riſabricare, ed ampliare detta Chieſa con i Capitali laſciati à tal fine da un pio Benefatore, conforme fu eſeguito nella forma nobile, che ora ſi vede, detto Colleggio de' Procuratori ſi oppoſe al proſeguimento di detta Fabrica, e n'intentò nuovo litigio, dal quale truvandoſi molto alieni detti Canonici, ſotto il dì 4. Marzo 1716. con la mediazinne, e preſenza del Reverendiſſimo Cardinal Corradini vennero ad ona Tranſazione, nella quale, preſervate ad ambi le Parti le loro ragioni, detto Collegio de' Procuratori pagò in contanti a detto Capitolo per riſabricar detta Cappella la ſomma di ſcudi 150., ed altra ſomma ſi obligò di pagare, con aver rilaſſato quello, che non era ſuo, cioè a commodo della nuova Cappella tutti i Cementi, ed alcone Colonne, che ſi trovavaoo nell'antica Cappella, col peſo però a detti Canonici di dover fare un'ordine di Banchi, dove poteſſero riſiedere detti Procuratori in occaſione di celebrar la Feſta di S. Michel'Arcangelo, e nelle funzioni de' Funerali de' Procuratori defonti, ma che con tutto ciò non ſono ſtati mai pagati detti ſcudi 150. reſiduali, e ſe ne ritarda il pagamento ſempre coo nove Liti, e Controverſie, e ſpecialmente, che ſebbene eſſi Canonici hanno rinuovata detta Cappella oella nuova nobil forma, che al preſente ſi vede con ſpeſa di circa ſcudi 2000., pretendono non di meno eſſi Procuratori, che detti Caoonici non poſſino ritener in eſſa Sepultura già ivi fabricata per i Bambini, ed altri Defonti della Parochia di detta loro Chieſa; ed in oltre, che ſi debba chiudere over murare una Porta ivi eſiſtente, per cui ſi va al Campanile, la qual da Noi attentamente riconoſciuta, non ſolo uon rende alcuna deformità alla Cappella, per trovarſi con buona ſtruttura addoſſata al muro, ma ſecondo il ſito dell'antica Cappella ſi vede ſituata nel ſuolo della Chieſa, anzi che non potendoſi andare al Campanile per altra parte, converrebe con molta indecenza uſcir dalla Chieſa, e con grandiſſimo incommodo, e conſiderabile ſpeſa privarſi d'un ſito, o commodo di Caſa per far'altrove detta Porta, pretendendo di più impedire, che detti Canonici non poſſano in detta Cappella ritenere il Tabernacolo, farvi l'Eſpoſizione del Venerabile, collocarvi il S. Sepolcro nella Settimana Santa, farvi le SS. Communioni nel tempo della Santa Paſqua, ed in altre Solennità, ed altre Sagre Funzioni, che vi ſono ſtate ſempre eſercitate da tempo aotichiſſimo, e che quantunque detti Canonici per eſimerſi da tali veſſazioni con ogni poſſibil celerità, e ſottrarſi da grave diſpendio delle Liti ſofferte per il paſſato aveſſero ricorſo alla noſtra Congregazione della Viſita per veder con una ſollecita riſolutione terminato ogni litigio, e ne foſſe a tal fine deputato anche il Ponente, gl'e ne fu da detti Procuratori impedita la propoſizione, con aver fatto

Ex qua conceſſione variæ ortæ lites, dū Procuratores ejuſd. Sacelli abſolutum dominium ſibi arrogarent.

Et præcipue noviſſime, quum prædicta Eccleſia reædificaretur

Quædam alia præter æquū, & juſtum Procuratores prædicti ſibi concedi poſtulabant.

fatto dichiarare, che la cognizione di queſte Controverſie, atteſa l'antica pendenza, doveſſe ſpettare a detta noſtra Rota.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§.2. Ed avendo Noi fatta matura rifleſſione all'ingiuſtizia di tali pretenſioni, come fondate tutte dall'antica conceſſione fatta ioeantamente da detti Canonici ſenza veruno Aſſenſo di Superiore Eccleſiaſtico per la ſola tenue preſtazione di due Ducati annui, avendo ſomma premura di difendere, conſervare, e reintegrare i Dritti delle Chieſe, e togliere tutti i motivi, che poſſano in qualunque modo apportar diſpendio a dette Chieſe, e diſtraere gli Eccleſiaſtici dalla dovuta attenzione del ſervizio di Dio, e dall' Eſercizio delle Sagre Funzioni, e rifletteudo altresì all'eſorbitanza delle pretenſioni di detti Procuratori in preſumere un'aſſoluto dominio in detta Cappella nuovamente rifabricata, ed adornata a ſpeſe di eſſa Chieſa con molta diſtinzione dell'altre Cappelle di eſſa, ed impedire a detti Canonici la retenzione in eſſa del Tabernacolo, amminiſtrazione de' Sagramenti, Eſercizio d'altre Sagre Funzioni, Sepoltura, e commodo di paſſare al Campanile tanto neceſſario a detta Chieſa, dopo aver riconoſciuto, e fatto anche riconoſcere da Perſone Legali il tenore dell' Iſtrumenti di Conceſſione, Tranſazione, ed altri Atti ſeguiti tra dette Parti, e ben ponderate le ragioni competenti a ciaſcuna di eſſe, ci ſiamo determinati con la noſtra Suprema Auttorità per toglier un continuo fomite di Liti tanto paſſate, quanto future la pace alla Chieſa, levar la Cauſa produttiva di tante inquietudini, e ſpeſe di Liti in pregiudizio della Chieſa, eſcludendo da Eſſa detti Procuratori, e perciò abbiamo di avocare a Noi tutte le Liti ſopra le coſe premeſſe pendenti tra dette Parti, e quelle terminare, ed eſtinguere, con imporre alle dette Parti perpetuo ſilenzio, e reintegrar detta Chieſa nel libero, ed antico poſſeſſo di detta Cappella con la rivocazione, e reſciſſione della ſudetta Conceſſione, ed altri Contratti ſuſſeguiti, mediante però la reſtituzione della ſomma pagata da detti Procuratori nell'ultimo Iſtrumento di Tranſazione, come in appreſſo.

De prædd. omnibus causas pendentes ad ſe Pontifex avocat.

§.3. Avendo per tanto nella preſente Cedola di noſtro Moto proprio per eſpreſſo, inſerito, e di parola in parola regiſtrato l'intiero tenore dell'Iſtrumento di Donazione, e Conceſſione perpetua dell'accennata Cappella di S. Michel' Arcangelo eſiſtente in detta Chieſa di S. Euſtachio fatta dalli predetti Canonici di detta Chieſa a favore del Collegio de' Procoratori di queſta noſtra Città col peſo, ed obligo de' medeſimi di pagare ogn'anno a' detti Canonici, quando però queſti intervengono alla Meſſa ſolenne da cantarſi ogn'anno nel giorno della Feſta due Ducati d'Oro di Camera, con li patti, che a detti Procuratori ſia lecito di fabricare in eſſa una Sepultura per loro ſervizio, e che li Canonici ſiano obligati dare al di loro Cappellano il Commodo della Sagreſtia di detta loro Chieſa per ivi ritenere una Caſſa per conſervazione de' Paramenti, Veſtiti, ed altri Ornamenti di detta Cappella ad arbitrio di detti Procuratori, e con altri, e capitoli, dichiarazioni, e convenzioni eſpreſſe nell'Iſtrumento ſopra di ciò rogato li 5. Decembre 1502., delle Capitolazioni tra dette Parti ſeguite, accordate, e ſtipolate in altro Iſtrumento rogato per gl'Atti del Vannocci Notaro poblico di queſta Città li 2. Agoſto 1514. dell' Iſtromento di Tranſazione ſtipulato tra dd. parti li 4. Marzo 1716. per gl'atti del Neri, ed Angelici Notari Capitolini, della Pianta in eſſa inſerta, e di tutti li patti, condizioni, ed obblighi in eſſo ſtipolati, de' giuramenti in eſſi reſpettivamente preſtati; del Decreto di manutenzione emanato in detta noſtra Rota li 28. Giugno 1630., degli atti ſoſſeguentemente fatti in detta noſtra Rota, del preciſo ſtato preſente di detta Chieſa, e Cappella, delle ragioni, che ſopra di eſſa aſſiſtono a ciaſcheduna di dette parti, ed ogn'altra coſa quanto ſi voglia neceſſaria d'eſprimerſi, non ad iſtanza, o richieſta di detti Canonici, ne di verun'altra Perſona, ma di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e con la pienezza della noſtra Suprema Poteſtà, avocando primieramente a noi da detta noſtra Rota, e da qualunque altro Tribunale tutte le liti, e cauſe per qualunque capo, e titolo tanto aotico, quanto moderno, introdotte, e pendenti tra detto Capitolo, e Canonici di S. Euſtachio, ed il Collegio di detti Procoratori ſopra il dominio, ed uſo di detta Cappella in vigor de ſuddetti Iſtrumenti di Donazione, conceſſione, ed altre capitolazioni, e Tranſazioni ſtipolate tra dette Parti, e reſpettivamente in vigore del ſudetto mandato de manotenendo ottenuto da detta Rota, e per qualunque altro titolo, cauſa, e ragione, con tutte le loro emergenze, dipendenze, anneſſi, e conneſſi, nello ſtato, e termini, ne quali preſentemente ſi trovano, quelle tutte eſpreſſamente, ed univerſalmente eſtinguiamo, ed aboliamo, ed imponiamo a dette parti perpetuo ſilenzio.

Revocatur Conceſſio prædicta facta favore Collegii Procurator. Urbis.

§.4. E con la pienezza dalla noſtra Suprema autorità caſſiamo, rivochiamo, annulliamo, ed in tutto, e per tutto reſcindiamo il ſuddetto Iſtrumento di Donazione, e Conceſſione di detta Cappella, come ſopra fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detto Collegio de Procuratori detto giorno 5. Decembre 1502., e tutte le altre Capitolazioni, e Tranſazioni ſeguite, e ſtipolate tra dette Parti in qualunque tempo, concernenti detta Cappella, come ſe detti contratti non foſſero mai ſtati ſtipolati, e dichiariamo, e decretiamo, che a detti Procuratori non competa, ne poſſa competere in avvenire alcuna ragione, ed azione ſopra detta Cappella, quale liberiamo, ed eſentiamo da qualunque peſo, e ſervitù, e che come tale ſpetta, ed appartiene liberamente, privativamente, ed aſſolutamente a detta Chieſa di San' Euſtachio, e ſuo Capitolo, e Canonici, libera, ed eſente da qualunque peſo, e ſervitù con l'aſſoluta eſcluſione, e rimozione di detti Procuratori, e loro Cappellano ſuddetto in perpetuo, e che perciò ſia lecito a detti Canonici di eſercitare in eſſa tutte le Sagre Funzioni Eccleſiaſtiche ad ogni loro libero arbitrio indipendentemente da detto Collegio de Procuratori, e da qualunque altra Perſona.

Capitulum, & Canonici prædd. reintegrantur in priſtinam poſſeſſionem dicti Sacelli.

§.5. Riponendo noi detto Capitolo, e Canonici nel primiero ed antico dominio, e libero poſſeſſo di detta Cappella nello ſteſſo modo, e forma, in cui ſi trovavano, e che gli competeva prima della ſtipolazione dell'antico Iſtrumento di conceſſione, non oſtante li ſopra riferiti Iſtrumenti di Donazione, conceſſione, Capitolazioni, Tranſazioni, da noi come ſopra reſciſſi,

reſciſſi, annullati, e rivocati, quali vogliamo, che s'abbino qui inſerti, e ripetiti, ancorchè dette Conceſſioni foſſero ſtate confermate con beneplacito di queſta Santa Sede, o de' Cardinali Titolari, o che queſti per il laſſo del tempo ſi poteſſero preſumere confermati, e non oſtante li ſuddetti Decreti di manutenzione, e lite come ſopra pendente, aſſolvendo noi pienamente tanto detto Capitolo, e Canonici, quanto detto Collegio de' Procuratori, e ciaſcun di loro univerſalmente, e ſingolarmente da tutti gl'obblighi, e promeſſe ſtipolate ne' ſuddetti Iſtrumenti, e reſpettivamente dai giuramenti in eſſi preſtati, e particolarmente detti Procuratori dal pagamento degl'annui due ducati d'oro di Camera promeſſi nel ſuddetto Iſtrumento di Conceſſione, e reſpettivamente delli reſiduali ſcudi 150. parimente convenuti, e promeſſi nell' ultimo ſopra riferito Iſtrumento di Tranſazione, dichiarando con la noſtra Suprema autorità, che dette Parti per l'avvenire, ed in perpetuo non ſiano in verun modo tenute all' oſſervanza, mantenimento, ed eſecuzione di quanto in eſsi hanno anche con giuramento promeſſo; Ed affinchè detti Procuratori non abbino a ricevere alcun pregiudizio da queſta noſtra determinazione, vogliamo, ed ordiniamo, che detto Capitolo, e Canonici dentro due meſi dalla data del noſtro Moto proprio ſiano tenuti, ed obbligati a reſtituir liberamente a detto Collegio de' Procuratori li ſc. 150. da eſsi pagati nella ſtipolazione di detto Iſtrumento di Tranſazione ſeguita l'anno 1716. in occaſione della nuova coſtruzione di detta Cappella, per eſſer così mente, e volontà noſtra preciſa, ed eſpreſſa.

Clauſula. §.7. Volendo, e decretando, che alla preſente Cedola di noſtro Moto proprio, benchè non ammeſſa, nè regiſtrata in Camera, non poſſa mai darſi, nè opporſi di ſurrezione, orrezione, nè d'alcun'altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, nè che mai ſotto tali, o altri qualunque preteſti quanto ſi voglia validi, legitimi, giuridichi, anche di leſione, re judicata, *Jus quæſito*, o altra più potente ragione racchiuſa nel corpo della legge, e qui non eſpreſsi, e che neceſſariamente doveſſero eſprimerſi, e benchè le coſe ſopra eſpreſſe in tutto, o in parte non ſi verificaſſero, poſſa eſſere impugnata, moderata, o rivocata, o concederſi contro di eſſa qualſiſia rimedio di ragione, di fatto, o di grazia, o qualunque aperizione *Oris* e che così, e non altrimenti, debba ſempre, ed in perpetuo giudicarſi, definirſi, ed interpretarſi da qualunque Giudice, e Tribunale Ordinario, Commiſſario, Delegato, o altro benchè Collegiale, Congregazioni anche de' Reverendiſsimi Cardinali, Legati a latere, Viſitatori Apoſtolici, Camerlengo di Santa Chieſa, Teſoriere, Preſidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, che per comprenderlo vi ſi ricercaſſe ſpecifica eſpreſsione, togliendo loro ogni facoltà, e giuriſdizione di definire, ed interpretar diverſamente, e dichiarando noi ſin d'adeſſo preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciaſcuno di eſsi con qualſivoglia autorità, ſcientemente, o ignorantemente foſſe in qualunque tempo giudicato, definito, ed interpretato contro la forma, e diſpoſizione della preſente Cedola di noſtro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore con la ſemplice noſtra ſuttoſcrizione, benchè non vi ſiano ſtati chiamati, ſentiti, nè citati li Procuratori di detto Collegio, e quali ſi ſiano altre perſone quanto ſi voglia privilegiate, e privilegiatiſsime, che in qualunque modo, e per qualſivoglia titolo vi aveſſero, o pretendeſſero avervi intereſſe.

§.7. Non oſtanti tutte, e ſingole coſe premeſſe, e ſpecialmente l'Iſtumento di Conceſſione, e Donazione di detta Cappella fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detti Procuratori, e loro Collegio ſuddetto, Capitolazioni, e Tranſazioni ſuſſeguentemente ſtipolate, anche munite d'obbligo Camerale, giuramenti in eſsi preſtati, obblighi, patti, condizioni, dichiarazioni, ed altro in eſsi reſpettivamente ſtipolato, Decreti ottenuti, atti fatti, e lite pendente in detta noſtra Rota, ed altro qualunque Tribunale, la Bolla di Pio Quarto noſtro Predeceſſore de *Regiſtrandis*, la Regola della noſtra Cancellaria *de jure quæſito non tollendo*, e qualſiſiano altre Coſtituzioni, ed Ordinazioni Apoſtoliche, noſtre, e de' noſtri Predeceſſori, benchè munite di derogatorie delle derogatorie, Decreti irritanti, ed altre clauſule più efficaci, eſſrenate, ed innſitate, la diſpoſizione de' Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, ſtatuti, riforme, ſtili, uſi, conſuetudini, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole avendone il tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto, e ſupplendo noi colla pienezza della noſtra Poteſtà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque ſoſtanziale, e formale, che vi poteſſe intervenire per queſta volta ſola, e per la piena, e total'eſecuzione, ed effetto di quanto s'eſprime nella preſente cedola di noſtro Moto proprio, ampiamente, ed eſpreſſamente deroghiamo. Derogatoriæ

Dato del noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto dì XXVI. Marzo MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCLXXVI.

Conceditur Indulgentia Monachis, & Monialibus Ordinis Carthuſianorum ad inſtar viſitantium ſeptem Eccleſias Urbis. Dat. 27. Apr. 1729. An. 5

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. conceſſa fuit Indulgentia plenaria perpetua Monialibus totius Orbis in die earum velationis, benedictionis, & conſecrationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Monachis, ac dilectis in Chriſto Filiabus, Monialibus, Novitiis, Converſis, & Donatis Ordinis Carthuſianorum, ubicumque exiſtentium, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

§.1. AD augendam veſtram devotionem, & Animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti vobis omnibus, & ſingulis vere pœnitentibus, & confeſsis, ac ſacra Communione refectis, qui, & Conceſsio præd. Indulg.

quæ ſemel in hebdomada decies Orationem Dominicam, & toties Salutatiooem Angelicam io Oratorio veſtri Domicilii devote recitaveritis, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, qua viee prædictarum id egeritis, ut eas omoes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac ſi ſeptem Almæ Urbis noſtræ intra, & extra illius muros Eccleſias ad id deſignatas perſooaliter, & devote viſitaretis, tenore præſentium miſericorditer in Domino concedimus, & indulgemus.

Clauſula.

§.2. Non obſtante regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar cæteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus ad deeennium tantum valituris. Volumus autem quod ſi pro impetratione, præſeotatione, admiſsione, ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur præſentes nullæ ſint, quodque præſentium transſumptis, ſeu exemplis etiam impreſsis manu alicujus Notarii publiei ſubſcriptis, & ſigillo Perſooæ in Eceleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent eshibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Beneventi ſub Anulo Piſcatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLXXVII.

Dat. 1. Maji 1729. An. 5.

Confirmantur quædam Conſtitutiones Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia.

Alia hujus Conſt. ed. 1727. Jun. 20. P. 4. confirmatur quoddam Decr. Min. Generalis eorumdem Fratrum, & Conſt. ed. 1730. Jan. 29. P. 6. Confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Paſtoralis dignitatis faſtigium meritis licet imparibus, divina diſpoſitione evecti illa, quæ pro felici, proſperoque Religioſorum Ordinum uberes bonorum operum fructus in Eccleſia Dei aſsidue proferre ſatagentium gobernio, & progreſſu provide conſtituta, & ordinata eſſe noſcuotur, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis Noſtri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Nonnullæ Conſtitutiones in Capit. Gen. noviſſime Romæ celebrato enunciaſſe referuntur.

§.1. Esponi ſiquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Joſephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de obſervantia nuoeupatorum, quod pro ſalubri totius Ordinis hujuſmodi illiuſque Fratrum Regimine, & directione diverſæ Conſtitotiones in Capitulo Generali ipſius Ordinis noviſsime videlieet anno 1723. in hac Alma Urbe eelebrato, cui felic. record. Iooocentius Papa XIII. Prædeceſſor Noſter præſedit, editæ, ac ſubinde juſſu Noſtro a Venerabili Fratre Noſtro Laurentio Epiſcopo Tuſculano Corſino Ordinis præfati apud noſtram Sedem Apoſtolicam Protectore, & bon. mem. Laureotio, dum viſit, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Cozza noncupatis revisæ, ac per eos in meliorem, clarioremque formam redactæ fuerunt.

Preces Procuratoris Generalis.

§.2. Cum autem, ſicut eadem Espoſitio ſobjungebat, prædictus Joſephus Maria Procurator Generalis illas pro firmiori earum ſubſiſtentia exactiorique obſervatione Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Joſephi Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum eum Domino poſsumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis escommunicatioois, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, eenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi qoibus quomodolibet innodatos esiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſeqoendum, harum ſerie abſolveotes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibos ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio Conſtitutionum prædd.

Conſtitutiones prædictas in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, Conſtitutionibuſque, & Ordinationibos Apoſtolicis, præſertim Reformationem dicti Ordinis, illiuſque Fratres Reformatos, ſeu Recollectos, vel Diſcalceatos nuncupatos quomodolibet concernentibus, & quandocumque editis non adverſantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſeotiom confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet iotervenerint ſupplemus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac Conſtitutiones, ut præfertur, editas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obſtan. quibuſcumque.

Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris die II. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLXXVIII.

Dat. 16. Maji 1729. Ann. 5.

Confirmatur Conſtitutio Urbani VIII. ſuper prohibitione deferendi habitus Ordinis Minorum de Obſervantia.

Laudata Urb. VIII. Conſt. hic inſerta edita eſt 1638. Oct. 5. P. 16.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias emanarunt a felic. record. Urbano Papa VIII. Prædeceſſore Noſtro literæ in ſimili forma Brevis, tenoris, qui ſequitur videlicet;

Conſtit. præd. Urb. VIII.

§.1. Urbanus PP. VIII. ad futuram rei memo-

Digitized by Google

moriam: Cum ſicut dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum regularis obſervaotiæ Sancti Franciſci Nobis nuper exponi fecit, quamplures abutentes habitu Fratrum Tertiarorum Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci, vel ſimplicem Tunicam oblongam cum Mantello, vel ſine eo abſque Superiorum prædictæ Religionis licentia deferant, vel etiam eis Caputium, aut Tunicæ adjunctum, aut ipſi Mantello conſutum ſuperaddant, eorumque nonnulli extra Clauſtra degentes tum ſcandaloſe, & inopportune ſub ſpecie peregrinationis, aut alterius emendicati prætextus divagentur, tum etiam aliquas Eccleſias, ſeu Capellas adſcito ſibi Eremitarum nomine incolant, exindeque maximi apud ſæculares ſcandali materia, & pravæ opinionis erga prædictam Religionem ingeratur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut tot incommodis, & ſcandalis opportunum aliquod remedium adhibere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnibus, & ſingulis Locorum Ordinariis, ac Noſtris, & Sedis Apoſtolicæ Nunciis ubivis Terrarum conſtitutis, & degentibus, tenore præſentium diſtricte præcipiendo mandamus, ne de cætero quemquam prædictam Tunicam oblongam, cum, vel ſine Mantello, abſque Superiorum prædictæ Religionis Minorum de obſervantia, & cujuſvis Inſtituti, ſeu Congregationis Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci licentia in ſcriptis obtenta quoquomodo deferre permittant, utque, ſi aliquem præmiſſorum tranſgreſſorem repererint, illum Carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrariis pœnis mulctandum irremiſibiliter curent, & propterea nemini licitum faciant, etiamſi prædictæ Religionis Minorum de Obſervantia, & cujus Inſtituti, ſeu Congregationis Univerſi Ordinis hujuſmodi Superiorum ſcriptæ, ſeu quovis alio prætextu roborata licentia deſuper acceſſerit, ut habitum hujuſmodi cum prædicto Caputio, vel Tunica, ſeu Mantello, ut præfertur, conſuto deferant, ſublata ejuſdem Ordinis Superioribus, ipſiſque Locorum Ordinariis, ac Nunciis Apoſtolicis, & eorum cuilibet quavis auctoritate licentias hujuſmodi cuiquam concedendi, ac demum earumdem tenore præſentium volumus, & ordinamus, ut ſi quiſpiam tale deferens Caputium vel cum licentia, vel ſine ea inventus fuerit, Carceris detentione, habitus privatione, & aliis arbitrariis pœnis ab eiſdem Ordinariis, & Nunciis omnino puniatur.

Prohibitio prædict. deferendi habitus Ordinis Minorum.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum omnium tenores præſentibus pro pleno, & ſufficienter expreſſis, habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Ut autem præſentes noſtræ literæ ad omnium, quos illæ concernunt notitiam facilius deveniant, volumus, quod illarum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die V. Octobris MDCXXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Decimo Sexto.

Derogatoria.

§.4. Cum autem, ſicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis ejuſdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli præſertim Eremitæ contra præfatarum Urbani Prædeceſſoris literarum tenorem, ac diſpoſitionem ipſorum Fratrum habitum cum Caputio non ſine eorumdem Ordinis, ac Fratrum dedecore, & perturbatione deferre præſumant, inde que plurima ſcandala ante hac orta fuerint, ac in dies oriantur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Cauſæ præſentis Confirmationis.

Preces Proc. Gen.

§.5. Nos igitur ejuſdem Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus benigne annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui Dilectum Filium Miniſtrum Generalem Ordinis prædicti deſuper audiverunt, ac narrata attenderunt, conſilio, præinſertas Urbani Prædeceſſoris literas, omniaque, & ſingula in eis contenta auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Prætera memoratis Eremitis ſub pœnis in eiſdem Urbani prædeceſſoris literis expreſſis præcipimus, ut pro majori faciliorique eorum a Fratribus dicti Ordinis diſcrimine, de cetero ultra barbam geſtent etiam Tunicam breviorem, ſolitumque ſcapulare longius pallio, ſeu mantello ad differentiam Tertiariorum commenſalium.

Confirmatio relatæ Conſt. Urb. VIII.

§.6. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere;

Clauſulæ.

ac

ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Urbani Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis

§.8. Volumus quoque, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno V.

CCLXXIX.

Dat. 11. Julii 1729. Ann. 6.

Conceditur Indulgentia plenaria perpetua Viſitantibus aliquam Eccleſiam Canonicorum Regularium, vel Monialium Ordinis Præmonſtraten. ubicumque locorum quibusdam anni temporibus,

Alia Indulgentia plenar. perpetua iisdem conceſſa fuit a Paulo V. Conſt. ed. 1606. Oct. 19., quæ poſtmodum confirmata reperitur ab Innoc. XII, Conſt. ed. 1697. Apr. 20. P.6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam,

Proœmium.

INjunctæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut Cæleſtium munerum theſauros diſpenſationi noſtræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam fidelium religionem, & Animarum ſalutem ſperamus in Domino profuturum.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis qui aliquam ex Eccleſiis tam Canonicorum Regularium, quam Monaſteriorum Ordinis Præmonſtraten. tam hactenus erectis, quam in poſterum quandocumque erigendis, & ubicumque Locorum exiſtentibus in decima ſexta Januarii, tertia, ac vigeſima nona Martii, ſeptima Aprilis, decima quinta Junii, nona Julii, decima tertia Auguſti, & decima ſeptima Novembris Menſium diebus ſi non ſint impediti, ſi vero ſint impediti die immediate ſequenti reſpective non impedito, ac feria ſecunda infra Octavam Aſcenſionis Domini noſtri Jeſu Chriſti a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis dierum hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceditur præfata Indulgentia.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XI. Julii MDCCXXIX. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CCLXXX.

Dat. 18. Julii 1729. Ann. 6.

Conceditur univerſo Ordini S. Franciſci, necnon Civitati, & Diœceſi Aſculanæ facultas recitandi Officium ſub ritu duplici, & celebrandi Miſſam B. Seraphini de Aſculo.

Similis conceſſio ab eodem Pontifice Conſt. ed. 1728. April. 12. P.4. facta fuit Canonicis Regularibus Præmonſtratenſibus pro recitatione officii trium Sanctorum ſui Ordinis,

BENEDICTUS PAPA XIII.

§.1. CUm attenta approbatione publici Cultus vigore Indultorum Apoſtolicorum B. Serapbioo de Aſculo Ordinis Minorum Capuccinorum præſtiti, ſeu caſus excepti a Decretis ſan. mem. Urbani PP. VIII., facta in Congregatione Sacrorum Rituum ſub die 11. Martii 1719., annuente poſtmodum die 19. Aprilis dicti Anni ſan. mem. Clemente PP. XI., ex parte, & ad inſtantiam Marchionis Joannis Baptiſtæ Caucci d. Cauſæ Poſtulatoris, Sanctiſſimo Domino noſtro Benedicto PP. XIII. ſupplicatum fuerit, quatenus concedere dignaretur, ut in poſterum, ſingulis annis, in honorem prædicti Beati die 12. Octobris Anniverſaria illius obdormitionis in Domino, tam *in toto Seraphico Ordine Minorum S. Franciſci*, quam etiam *in Civitate, & Diœceſi Aſculana*, ubi Sacrum ejuſdem B. Corpus requieſcit, & colitur, ac *in Terra Montis Granarii* Firmanæ Diœceſis, ubi natus fuit, recitari poſſet Officium, & celebrari Miſſa de Communi Confeſſoris non Pontificis ſub ritu duplici ab omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus utriuſque ſexus, qui ad horas Canonicas tenentur:

Preces hac de re porrectæ Sanctiſſimo.

§.2. Sanctitas Sua, cum prius recognoſci, ac perpendi fecerit a Reverendiſſimo Carolo Alberto Cavalchino Archiepiſcopo Philippeo. Fidei Promotore ſupplicem libellum eidem Sanctitati Suæ porrectum, ac ſcripturas omnes ſuper hujuſmodi inſtantia jampridem exaratas, & impreſſas, cum animadverſionibus Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis Lambertini tunc Fidei Promotoris, ac reſponſionibus ad eas per Poſtulatores datis, & nihil in illis a dicto Archiepiſcopo Philippen. inventum fuerit, quod hujuſmodi Inſtantiæ obſtare poſſet, Officium & Miſſam in honorem *B. Seraphini* prædicti pro die 12. Octobris, juxta petita, ſervatis tamen Rubricis Breviarii, & Miſſalis Romani, benigne indulſit, atque conceſſit die XVIII. Menſis Julii MDCCXXIX.

Conceſſio præd.

Con-

CCLXXXI.

Dat. 18. Iulii 1729. Ann. 6.

Confirmatur Congregationis Indicis Decretum quo damnantur nonnulli Libri Latino, & Gallico Idiomate impreſsi,

De alia probibitione duorum librorum Gallico Idiomate impreſsorum. vide aliam bujus Conſt. ed. 1728. jun. 25. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Sacræ Congregationis Eñorum, & Reverendiſsimorum Dominorum S. R. E, Cardinalium a Sanctiſsimo D. N. Benedicto PP. XIII., Sanctaque Sede Apoſtolica ad Iudicem Librorum, eorumdemque probibitionem, expurgationem, & permiſsionem in univerſa Republica Criſtiana ſpecialiter deputatorum ubique publicandum.

Decret. præd.

§. 1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnati, prohibiti, ac reſpective ſuſpenſi fuerunt infraſcripti Libri ubicumque, & quocumque Idiomate, & inſcriptione qualibet impreſſi, imprimendive, quorum Tituli:

Tituli prædd. librorum, qui damnati fuere

§. 2. *Animadverſiones Juſti Henningii Bohemerii in Inſtitutiones Juris Eccleſiaſtici Claudii Fleury cum Latina verſione Joannis Danielis Graber 5724.*

Caſimiri Ordini Commentarius, & de Scriptoribus Eccleſiæ, antiquis illorumque ſcriptis &c, Lipſiæ MDCCXXII. Tom. I., II., & III.

Cenſura Sacræ Facultatis Theologiæ Duacenſis in quaſdam propoſitiones de gratia depromptas ex dictatis philoſophicis Dominorum Lengrand, & Marechal &c. accedit Appendix ad Cauſam profeſſorum primariorum Collegii Regii. Item Mantiſſa continens Cenſuram in Epiſtolam ſcriptam ab Er. Domine Pierart Sac. Theologiæ Licentiato &c. Typis edita annis 1722. 1724. donec corrigatur. Diſcours contre la perſecution Traduit de Angloiſ Liege 5725

Epiſtolica Diſertatio Scoti Thomiſtica ſuper facti quæſtione, utrum Doctor Angelicus revera docuerit pluribus in Locis B. Virginem fuiſſe immunem a peccato originali? Cui denuo acceſſit duplex diſſertatio Dogmatica ſcilicet, & Hiſtorica circa B. Virginis Conceptionem. Stephani Chieſa labore concinnatum. Taurisii M DCCXVI. Donec corrigatur.

Hiſtorie des Chevaliers Hoſpitaliers de S. Jean de Ieruſalem appellez de puiſ Chevaliers des Rhodes, & Auourd Hui-Chevaliers de Malte. Par Monſieur l'Abbè de Vertot MDCCXXVI. Tom. 1. 2. 3. 4., & 5. Ioannis Gaſparis Suicen Theſaurus Eccleſiaſticus ex PP. Græcis ordine alphabetico concinnatus Amſtelodami MDCLXXXII. Ioannis Georgei Walchy Commentarium Concilii Lateranenſis a Benedicto XIII. celebrati Anno 1725. Lipſiæ 1727.

Ioannis Marini Oconenſis Theologia ſpeculativa, & Moralis Venetiis 1720. Tomus Tertius.

Novveau Voyage d'Italie, avec un memiire contenant des avis utiles aceux qui voudront faire le meſme Voyage per Monſieur Miſſon. Haye 1717.

Remarques ſur divers Fudroits d'Italie par Monſieur Addiſon pour ſervir au Voyage de Monſieur Miſſon Paris 1722.

The ſpiritual Director forthoſe vvho have nove tranſlated out of Franch Pinted in the yeaer. 1703. = hoc eſt = Spiritualis Director pro his, qui nullum habent, ex Gallico tranſlatus.

Traitè des Loix Civiles, & Eccleſiaſtiques conte les Hæretiqueſ par les Papes, les Empereurs, lee Rois, & les Conciles Generaux, & Provinciaux approvez par l'Egliſe de Rome Liege 2725.

Triumphus Miſericordiæ, ideſt Sacrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Inſtitutum redemptio Captivorum, cum adjuncto Kalendario Eccleſiaſtico Hiſtorico univerſi Ordinis Authore Ioanne a Sancto Felice Vienna Auſtriæ 1704.

Prohibitio prædictorum librorum.

§. 3. Nemo itaque cujuſcumque gradus, & conditionis prædictos libros in poſterum vel imprimat, vel legat, vel retineat, ſi quos interim habuerit Inquiſitoribus, ſeu Locorum Ordinariis a præſentis Decreti notitia tradat ſub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Confirmatio relati Decreti

§. 4. Quibus per me infraſcriptum Secretarium Sanctiſſimo Domino noſtro Benedicto Papa XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & exequutioni mandari juſsit,

In quorum fidem manu, & ſigillo Eminentiſsimi, & Reverendiſsimi Domini Cardinalis De Via Præfecti, præſens Decretum ſignatum, & munitum fuit Romæ in Palatio Apoſtolico Vaticano die XVIII, Julii MDCCXXIX.

CCLXXXII.

Dat. 13. Aug. 1729. Ann. 6.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Vincentii a Paulo Congregationis Miſsionis, & Puellarum Charitatis Fundatoris.

Alia bujus Conſt. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. indicta fuit Beatificatio Servi Dei Fidelis a Symaringa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

JUſtus, ac Miſericors Dominus peculiarium quorumdam Servorum, atque Electorum ſuorum, quos a Conſtitutione Mundi in opus ſuum prædeſtinatos multiformis gratiæ ſuæ chariſmatibus inſtruxit, Sanctitatem interdum ſignis, atque portentis teſtatam facit in terris, ut illis, quos perennis gloriæ corona donat in Cælis, debitæ quoque Venerationis cultus a Fidelibus impendatur.

Laudes præd. Servi Dei.

§. 1. Inter quos, cum longe, lateque refulſerit Servus Dei Vincentius a Paulo Sacerdos Gallus, Congregationis Presbyterorum Sæcularium Miſsionis, & Societatis Puellarum Charitatis nuncupatarum Fundator, qui mirabili in Deum, ac Proximum Charitate (dilatante cor ejus Spiritu Sancto) ſuccenſus, veræque pietatis operibus, & præſertim animarum lucro jugiter intentus, pauperes Ruricolas, quos ut plurimum in ignorantiæ tenebris miſere jacere dolebat, erudiendi, Fideique Catholicæ Miſteria, & præcepta, ac viam ſalutis edocendi voto ſe, & Presbyteros dictæ Congregationis obſtrinxit, necnon Clero rite inſtituendo imprimis addixit, aliarumque omnium virtutum præſidio, & robore accinctus ex alto, toto peregrinationis, ac converſationis ſuæ tempore fidelem ſe Miniſtrum, ſtrenuumque, ac indefeſſum Vineæ Domini Cultorem, & Operarium exhibuit, atque Eccleſiam univerſam nedum ſuaviſsimo ſpi-

ſpiritualium aromatum odore implevit, ſed etiam uberrimorum fructuum ſecunditate locupletavit, plenuſque dierum, ac meritorum, dilectus Deo, & hominibus, mortalis hujus vitæ curſum feliciter conſummavit: Apoſtolici muneris, quod nos gerere voluit Altiſsimus, ratio exigit, ut tam ſplendidam lucernam diutius ſub modio latere non ſinamus, ſed ſuper Candelabrum miniſterio noſtro collocetur, ut luceat omnibus, qui in Domo ſunt, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholicæ Eccleſiæ decus, Chriſtianique Populi conſolationem, ac ſpiritualem ædificationem.

A Congr. Rituum ad illius Beatificationem deveniri poſſe, de more decretum eſt,

§.2. Cum itaque mature, diligenterque diſcuſsis, atque perpenſis per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum proceſsibus de Apoſtolicæ Sedis licentia confectis ſuper vitæ Sanctitate, & virtutibus heroicis, quibus idem Servus Dei Vincentius a Paulo multipliciter claruiſſe, necnon miraculis, quæ ad ejus intercesſionem, & ad manifeſtandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuiſſe aſſerebantur; Ipſa Congregatio Cardinalium coram Nobis conſtituta, auditis etiam Conſultorum ſuffragiis, uno ſpiritu, unaque voce cenſuerit, poſſe, quandocumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari cum ſolitis Indultis;

Preces Regis & Reginæ Galliarum.

§.3. Hinc eſt, quod Nos piis, atque enixis Chariſsimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Prancorum Regis Chriſtianiſsimi, ac Chariſsimæ in Chriſto Filiæ noſtræ Mariæ eorumdem Francorum Reginæ Chriſtianiſsimæ ejus Conjugis, pluriumque aliorum ſublimium Catholicorum Principum, necnon Venerabilium Fratrum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, ac dilectorum Filiorum Cleri Regni Galliarum, totiuſque inſuper dictæ Congregationis Presbyterorum Sæcularium Miſsionis ſupplicationibus Nobis, & huic Sanctæ Sedi ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio, & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemos, ut idem Servus Dei Vincentius a Paulo in poſterum Beati nomine nuncupetur, ejuſque Corpus, & Reliquiæ Venerationi Fidelium (non tamen in Proceſsionibus circumferenda) exponantur: Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, ac de eo quot annis die Anniverſaria felicis ejus obitus recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Confeſſore non Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani. Porro recitationem Officii, ac Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infraſcriptis, videlicet: in Pago de Podio, vulgo Foy, Aquen. Provinciæ Auxitan., ubi dictus Dei Servus natus eſt, in Caſtro de Clichi Pariſien., & in Oppido de Chatillon juxta Principatum Dombarum Lugdunen. reſpective Diœceſum, in quibus curam Animarum obivit, ac in Civitate Pariſien., unde ad Cælos evolavit, & ubi venerabile ejus Corpus requieſcit, ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, ac in univerſa Congregatione Miſsionis præfata, tam quoad Clericos, & Presbyteros ejusdem Congregationis, quam quoad Convictores, & Alumnos, qui in illius Domibus commorantur; demum in ſingulis Eccleſiis, ſive Capellis, vel Oratoriis prædictæ Societatis Puellarum, quam ipſe Servus Dei ſub nomine Charitatis inſtituit, pro Sacerdotibus Eccleſiarum, ſive Capellarum, vel Oratoriorum iſtiuſmodi ſervitio addictis; Et quantum ad Miſſas attinet, etiam ab omnibus Presbyteris ad Eccleſias, in quibus Feſtum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando, in Eccleſiis Pagi, Caſtri, Oppidi, Civitatis, Congregationis, ac Societatis hujuſmodi Solemnia Beatificationis ipſius Servi Dei cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici Majori, die ab Ordinariis reſpective conſtituta, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint eadem ſolemnia (pro qua re diem 21. currentis Menſis Auguſti aſſignamus) pariter celebrandi facimus poteſtatem.

Indulgentur quædam ad ejusdem cultum.

Solemnia Beatificationis indicuntur

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ.

§.5. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu Secretarii ſupradictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti, ſeu Propræfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tranſumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Aug. MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Sesto.

CCLXXXIII.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti circa Abbates Titulares.

Dat. 6. Sept. 1729. Ann. 6.

De Abbatibus Titularibus dictæ Congregationis vide Clem. XI. Conſt. ed. 1713. Apr. 12. P. 13.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus paſtoralis Officii debito illa, quæ a Congregationibus Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi vitæ Monaſticæ jugo mancipatorum pro felici, proſperoque earum in ſpiritualibus, & temporalibus regimine, & gubernio provide facta eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, libenter cum id a Nobis petitur Apoſtolici muniminis noſtri præſidio roboramus

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti, quod cum tunc exiſtens Abbas Generalis una cum Definitorio ejuſdem Congregationis animadvertiſſet ex modo, & ratione vivendi nonnullorum Abbatum titularium d. Congregationis tam de numero, quam ſupra numerum diverſos in eandem Congregationem ſenſim obrepere abuſus, qui non minus in Regularis obſervantiæ, & diſciplinæ relaxationem, ac detrimentum, quam

Cauſa edendi hujuſmodi decreta, nempe abuſus quidam Abbatum Titularium.

in

Digitized by Google

in Monaſteriorum ipſius Congregationis gravamen, & diſpendium tendebant, contra diſpoſitionem quarumdam literarum fe. re. Clementis PP. X. Prædeceſſoris noſtri alias nempe die 27. Februarii 1671. editarum, quibus diſerte cautum fuerat, quod ejuſmodi Abbates Titulares nullam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monaſteriis præfatis oneroſa foret, prætendere valerent, atque in Eccleſia ſaltem diebus feſtivis Miſſæ Conventuali, & Veſperis, ac diebus ſingulis mane orationi mentali intereſſe tenerentur, ſimulque iſtis abuſibus, & incommodis exinde dictæ Congregatiuui provenientibus occurrendi, efficaxque remedium adhibendi neceſſitatem agnoviſſet in Capitulu Generali ejusdemCongregationis noviſſime celebrato poſt rem diligenter, ac mature ibidem diſcuſſam, atque inhærendo tum præfati Clementis Prædeceſſoris literis, tum Conſtitutionibus dictæ Congregatiunis per Sedem Apoſtolicam confirmatis quædam circa eosdem Abbates Titulares !Decreta, ſeu Ordiuationes ſalubriter edita, & facta fuerunt.

Decreta prædicta Capituli Gener. ad prædd. abuſus tollendos.

§.2. Ut ſcilicet in poſterum ejuſmodi Abbates Titulares præſentes, & futuri Abbati Locali in omnibus ſubjaceant, nec eis liceat nominatim a Monaſteriu, ſeu Domu egredi abſque licentia, & benedictiune ipſius Abbatis localis, quu tamen abſente non teneantur ſe perſonaliter exiſtere coram Vicariu, aliiſque Munaſterii Officialibus, ſed id facere, ac ſupplere poſſint per Socium, ſeu Converſum ſibi deſtiuatum, qui ſingulis vicibus tam egreſſus, quam reditus ad Monaſterium, ſeu Domum, ſe curam illis omniuu repræſentare debebit, Choro ſicuti alii Munachi aſſiſtant, ac præſertim interſint urationi mentali quolibet mane, Miſſæ Conventuali, ac Veſperis canendis ſaltem diebus feſtivis ad præſcriptum ſupradictarum Clementis Prædeceſſoris literarum, necnon etiam Miſſis abſque cantu celebrandis, prout Superior localis injunxerit, & urdinaverit, excepto dumtaxat caſu infirmitatis, aut alicujus particularis neceſsitatis per eomdem Superiorem localem recognoſcendæ intervenire debeant in Refectorio primæ menſæ cum aliis Munachis. Veſtiarium eis ſubminiſtrandum, illud Vicarii Monaſterii bujuſmodi pro tempore non excedat, neque ipſis licitum ſit quamcumque perſunam, quæ illis inſerviat, etſi Munaſterio nullatenus uneri foret ad ſui libitum eligere, ſed contenti ſint ſervitio perſonæ, quæ eis a Superiore lucali præfato aſſignabitur a familia Monaſterii ejusdem Superioris localis arbitrio, & ſine publici ſervitii detrimento aſſumendæ. Occaſione viſitationum ſimul cum aliis Religiuſis intervenire debeant publicæ receptiuni Viſitaturum, ad fores Eccleſiæ fieri ſolitæ, necnon in Capitulo intimatiuni ejuſmodi Viſitationum, quibus etiam ſubjecti exiſtant, buicque Ordinationi Viſitatores ſecluſu inſiſtant, ſua ad boc, ſi opus fuerit, utendu auctoritate: ouerata pro enarratorum Decretorum executiune, & implemento ipſorum Abbatum Titularium, ac Soperiorum Localium conſcientia.

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Procuratur Generalis præmiſſa, utpote, quæ in Divini cultus augmentum, ac ejusdem Congregationis utilitatem, & levamen cedere dignoſcuntur, quo ſolidius ſubſiſtant, & ſerventur exactius; Apoſtolicæ Confirmatiunis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret. Nus ipſum Procuraturem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab bomine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſulutum fore cenſentes, hujuſmudi ſupplicationibus inclinati, & attenta relatione dilecti filii noſtri Nicolai S.R.E. Presbyteri Cardinalis Spinulæ nuncupati dictæ Congregationis apod Nos, & Sedem Apoſtulicam PrutectorisNobis ſoper præmiſsis facta, omnia, & ſingula Decreta ſupradicta, ſeo Ordinationes in memorato Capitulo Generali edita, ſicut præmittitur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodulibet intervenerint ſupplemus, necnun illa exacte, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri ſub pœnis quoad ipſos Abbates Titulares privationis ſuorum privilegiurum, vociſque activæ, & paſsivæ ipſo facto incurrendis, quo vero ad Abbates, ſeu Superiores locales, qui in eis debitæ executioni demandandis, & ſervari faciendis negligentes, ac culpabiles fuerint Definitorii Generalis, vel Superiorum Generalium d. Congregationis arbitrio pro mudo culpæ infligendis auctoritate, & tenure prædictis præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relator. Decr.

Præcipitur eadem obſervari ſub quibusdam pœnis.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper bis a quuquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nun obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnun quatenus upus ſit, Congregationis Ordinis, & Monaſteriorum prædicturum, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, cunfirmatioue Apoſtulica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetndiuibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſurum quumodulibet conceſsis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuu robore permanſuris, ad præmiſsorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſse derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Rumæ apud Sanctum Petrum ſub annulu Piſcatoris die VI. Septemb. MCCXXIX. Pontificatus noſtri Annu Sexto.

Re-

CCLXXXIV.

Dat. 17. Sept. 1729. Ann. 6.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibuſdam foliis impreſſis ſub titulo = *Mandement de Monſeigneur l'Eueſque d'Auxerre, qui defend l'Office imprimè ſur une fouille volante &c.* cum prohibitione eorumdem foliorum.

Similis revocatio quarundam Ordinariorum Epiſcopi Metenſis habetur alia hujus Conſt. ed. 29. Oct. 8. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§.1. CUM ad Apoſtolatus noſtri notitiam perveniſſet, in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impreſſa ſub titulo = *Mandement de Monſeigneur l'Eueſque d'Auxerre, qui defende reciter l'Office imprimè ſur une fouille volante, qui comence par ces mots*. Die 25. Maji in Feſto S. Gregorii VII. Papæ, & Confeſſoris *Donnè à Regennes ce 24. Juillet* 1729. = Nos quamplures ex Venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, alioſque in Sacra Theologia Magiſtros ad illorum examen delegimus, qui poſt maturam eorumdem foliorum diſcuſſionem, quid ſibi ea ſuper re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magiſtrorum ſententiis, de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliuſque omnino roboris, & momenti eſſe, & perpetuo fore tenore præſentium declaramus.

§.2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus ſit harum ſerie revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuis ſemper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impreſſa, quam etiam manu ſcripta legi, ſeu retineri tenore pariter præſentium prohibemus, illorumque impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem, & uſum omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis, ſub pœna excommunicationis per contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus abſolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apoſtolica mandantes, ut quicumque folia hujuſmodi penes ſe habuerint, illa ſtatim, atque præſentes literæ eis innotuerint locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus tradere, atque conſignare teneantur; hi vero, ea ſibi ſic tradita illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Horum retentio interdicitur.

Mandatur publicatio harum Literarum.

§.3. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum ac Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquos ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Fides habenda tranſumptis.

§.4. Utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem proſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris XVII. Septembris MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

CCLXXXV.

Dat. 23. Sept. 1729. Ann. 6.

Erigitur Primaria Congregatio vulgo nuncupat. *la Buona Morte* in Eccleſia Domus Profeſſæ Soc. Jeſu, cum Indulgentiis per modum ſuffragii applicandis.

Alia hujus Conſtit. ed. 1727. Apr. 1. P. 3. erecta fuit Archiconfraternitas Concept. B. M. V. in Eccleſia de Aracœli de Urbe.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium cum cauſa inditiva Indulgentiarum infraſcriptarum.

REdemptoris noſtri Jeſu Chriſti pro ſalute humani Generis in ara Crucis immolati vices, licet immeriti gerentes in terris, dum attendimus ad uberes fructus, quos ubique terrarum in Militanti Eccleſia Venerabilis Societas JESU verbo, doctrina, & exemplis in dies copioſius affert, ad illam peculiarem curam proſpicimus, qua Chriſtifideles pretioſo tanti Holocauſti Sanguine redemptos, ex hujuſmodi memoria ad pia, & ſalutaria opera ferventer excitat: Apoſtolici muneris noſtri eſſe reputamus, ſpiritualium largitionum abundantiam deſuper effundere, ut ipſorum fidelium ſanctis hujuſmodi operibus vacantium Religio, & devotio continuum ſuſcipiat incrementum, hiſque votiva ſalus proveniat animarum.

Primordia Congregationis Bonæ Mortis.

§.1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilecti Filii Michaelis Angeli Tamburrini moderni Præpoſiti Generalis Societatis JESU petitio continebat, quod a ſeptuaginta annis, & ultra in Eccleſia Domus Profeſſæ ejuſdem Societatis JESU de Urbe feria ſexta (alias non impedita) cujuſlibet hebdomadæ, inibi veſpere Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur duo ex Presbyteris Regularibus d. Societatis ad infraſcripta ſpecialiter deputati piæ Fidelium contemplationi acerbiſſima mortis

Do-

Domini Noſtri Jeſu Chriſti in Cruce peodentis, ejuſque Genitricis B. Mariæ Virginis ad Crucem adſtantis dolorum, & lacrymarum monumenta variis colloquiis, precumque, recitationibus devote reſpective repræſentant, ac verbum Dei ſalubres ad bene moriendum meditationes excitando in virtute etiam reſpective edocent, unde oonnulli Chriſtifideles piorum, & ſalutarium operum hujuſmodi Inſtituto moti ſe invicem in dicta Eccleſia congregari cœperant, & circa præmiſſa vacaotes ab inde citra Chriſtifidelium Congregatio ſub titulo, & denominatione Doioini Noſtri Jeſu Chriſti in Cruce morihuudi, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis doloroſæ *della Buona Morte* ouncupari cœpit, & ouucupatur ad præſens; eidemque Coogregationi quædam propterea Indulgentia etiam per modum ſuffragii applicanda cum nonnullis relaxationibus a fel.rec. Alexandro PP. VII. Prædeceſſore noſtro ſub certis modo, & forma tunc expreſſis ſucceſſive conceſſa fuit prout in literis Apoſtolicis ejuſdem Alexandri Prædeceſſoris in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris deſuper ſub dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die vigeſima prima Menſis Augusti anni Domini milleſimi ſexcenteſimi quinquageſimi quinti, Pontificatus præfati Alexandri Prædeceſſoris Anno primo expeditis plenius cootinetur.

Inſtitutum Bonæ Mortis in Eccleſiis Societatis ubique terrarum exercetur.

§.2. Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungehat in diverſis mundi partibus, & præſertim inſignihus Europæ Civitatibus dictæ Societatis Domus profeſſæ, Collegia, & Reſidentiæ reſpective fundata exiſtant, & in eorum reſpective Eccleſiis (ut plurimum diebus Dominicis) ſimiliter non impeditis, dum in eis Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur, uno ex Preſbyteris Regularibus dictæ Societatis præmiſſa, ut præfertur, repræſentante, edocente, Inſtitutum huiuſmodi ad Dei gloriam, ac publicam ſalutem, & ſpiritualem conſolationem, cum multiplici fructu exinde proveniente jugiter exerceatur: ac operæ pretium ſit, ut in primo dicta Eccleſia eorumdem Fidelium Primaria Coogregatio, ſub titulo, ac denomiaatione præfatis, ad laudabile eorum in piis operihus, & officiis hujuſmodi ſtudium noſtris heoeficiis, & Indulgentiarum præmiis conſervandum, & augeodum ſtabiliatur, & ioſtituatur.

Primaria Congregationis præd. Inſtituno.

§.3. Quare pro parte dicti Michaelis Aogeli Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ei in præmiſſis annuere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ſalutiferum opus hujuſmodi plurimum in Domino commendantes, ac præmiſſis, quantum Nobis ex alto conceditur, cooſulere, ipſumque Michaelem Angelum ſpecialihus favoribus, & gratiis proſequi voleotes, & a qu ibuſvis excommunicatiouis, ſuſpeoſioois, & ioterdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, necnon Alexaodri Prædeceſſoris literarum præfatarum, tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, in primodicta Eccleſia unam utriuſque ſexus Chriſtifidelium primariam Congregationem ſub invocatione Domini Noſtri Ieſu Chriſti in Cruce moribundi, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis doloroſæ, vulgo *della Buona Morte* nuncupatam, quæ per præfatum Michaelem Angelum, & pro tempore exiſtentem Præpoſitum Generalem dictæ Societatis, ſeu illo defuncto, dooec alius ad officium Præpoſiti Generalis hujuſmodi canonice aſſumatur per Vicarium etiam Georalem eiuſdem Societatis dirigi debeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſeotium perpetuo ſine tamen ipſius Societatis præjudicio, erigimus, & inſtituimus.

Conceſſio Indulgentiæ plen. pro Sodalibus in ingreſſu.

§.4. Ut autem primaria Congregatio hujuſmodi pro gratiarum, & munerum cæleſtium largitiooe devotionis, ac pietatis jugiter proficiat incrementis de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi; omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus chriſtifidelibus vere pœnitentihus, & confeſſis, qui deinceps io Sodales ejuſdem Primariæ Congregationis recipientur, die prima illorum receptionis hujuſmodi, ſi Saoctiſſimum Euchariſtiæ Sacrameotum in primodicta Eccleſia, aut ubicumque potueriot, ac in mortis articulo eo die ſumpſerint.

§.5. Ac ipſis, & pro tempore exiſtentibus dictæ Primariæ Congregationis ſodalibus ubilibet degentibus ſimiliter vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione, ſi id commode fieri poterit refectis, vel ſaltem contritis in eorum mortis articulo pium oomen Ieſu corde, ſi ore nequiveriot, devote invocantibus, aut aliquod pœnitentiæ ſignum facientibus.

Et in una ex ſextis Feriis hebdomadæ, ſeu una ex diebus Dominicis cujuſlibet Menſis.

§.6. Inſuper eiſdem ſodalibus qui etiam vere pœnitentes, & confeſſi ſemel quolibet menſe in una ex ſextis feriis hebdomadæ, ſeu in una ex diebus Dominicis cujuſlibet menſis per eos ad ſui libitum reſpective eligenda, prout expoſitio Sanctiſſimi Sacramenti veſpere in qualibet ex dictis ſextis Feriis, ſeu diebus Dominicis fiet:

Necnon feſtis Domini, ac B. M. V. Sanctorum Apoſtolorum S. Ioſephi, & aliorum &c.

§.7. Necnon in Nativitatis, Reſurrectioois, & Aſcenſionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, ac Epiphaoiæ, & Pentecoſtes, Sanctiſſimæ Trinitatis, ac Corporis Chriſti, uecnon io Purificationis, Annunciationis, Aſſumptioois, Conceptioois, & Nativitatis B. M. Virginis, ac Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ, & ſingulorum Sanctorum Apoſtolorum, videlicet Petri, Pauli, Andreæ, Jacohi, Joannis, Thomæ, Philippi, Jacohi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis, Judæ, & Mathiæ, necoon S. Joſephi, & Commemorationis omnium Sanctorum Feſtis diebus præfatum Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in primodicta Eccleſia ſumpſerint, ac inibi pias ad Deum preces, prout unicuique ſugeret devotio, pro Chriſtiaoorum Principum concordia, hæreſum extirpatiooe, hæreticorum, & infidelium cooverſione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, ac noſtra, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis proſperitate devote effu-

eluderint, quo die ſingulorum feſtorum dierum hujuſmodi id pro tempore fecerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum veniam, & remiſſionem, Apoſtolica auctoritate miſericorditer in Domino earumdem tenore præſentium etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

Indulgentia 7. annorum pariter conceditur iis, qui expoſitioni Venerabilis interfuerint, aut diſciplinam fecerint quilibet feria ſexta, ſeu die Dominica.

§.8 Iis vero, qui expoſitioni Sanctiſſimi Sacramenti Veſpere, in qualibet ex dictis ſextis feriis, ſeu in qualibet ex dictis diebus Dominicis, ut præfertur faciendæ devote interfuerint, & ut præfertur oraverint, aut corpus ſuum flagellaverint, ſeu ut vulgo dicitur diſciplinam fecerint; ſeptem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentia alia unius anni, toties quoties corpora Defunctorum aſſociaverint, aut alia pia opera exercuerint &c.

§.9. Illis autem, qui de eorumdem Sodalium numero exiſtentium, vel aliorum Chriſtifidelium defunctorum corpora ad ſepulturam Eccleſiaſticam aſſociaverint, aut Infirmi, vel impediti audito ſigno campanæ genuflexi, ſi per Infirmitatem licebit, orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro ſalute animæ defuncti, vel corporis infirmi recitaverint; quique Congregationibus tam publicis, quam privatis, ac Divinis Officiis, ſpiritualibusque colloquiis, exhortationibus, & aliis Piis Officiis, etiam in ſodalis, ſeu aliorum Chriſtifidelium defunctorum ſuffragium per præfatam Primariam Congregationem ordinandis, & ab ipſo Michaele Angelo, ſeu pro tempore exiſtente Præpoſito, ſeu Vicario Generali approbandis ac diebus feriatis Miſſæ Sacrificio interfuerint; aut Veſpertino tempore, antequam cubent, conſcientiam ſuam diligenter examinaverint, ſeu pauperes infirmos, tam Sodales, quam alios in Hoſpitalibus, vel privatis Domibus, necnon Carceratos viſitaverint, quoties horum quodvis fecerint unum annum de eis injunctis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis Apoſtolica auctoritate, & tenore ſimilibus, etiam miſericorditer in Domino relaxamus.

Sodales ubivis locorum poſſunt conſequi præfatas Indulgentias.

§.10. Inſuper ne præfati Sodales, ſi aliquando eos ab ipſa Vrbe abeſſe, vel alibi commorari contingat, hujuſmodi Indulgentiarum, & aliarum gratiarum ſpiritualium effectu, & fructu fruſtrati remaneant, eiſdem Sodalibus extra Vrbem locorum pro tempore commorantibus, ut in locis, ubi eos pro tempore reſidere, ſeu morari contigerit, opera prædicta, quæ ipſi Sodales in Urbe præſentes pro ſingularum Indulgentiarum, remiſſionum, & relaxationum hujuſmodi conſequutione obſervare deberent; apud Eccleſias eorumdem locorum, aut alibi, prius poterunt, obſervando, & exequendo; omnes eaſdem Indulgentias, remiſſiones, & relaxationes habeant, & illæ eis pariter ſuffragentur.

Indulgentiæ Stationum Urbis viſitantibus Eccleſiam Societatis ubi adſit, vel aliam quamcumque.

§.11. Necnon tam in Vrbe præſentes, quam alibi ubivis locorum commorantes Sodales Primariæ Congregationis hujuſmodi, qui ſingulis Quadrageſimalibus, & aliis anni temporibus a diebus Stationum Eccleſiarum dictæ Urbis, & extra illius muros, quæ a Chriſtifidelibus pro conſequendis Indulgentiis, & remiſſionibus viſitari ſolent; dictæ Societatis, ſi ibi fuerit, alioquin aliam Eccleſiam, ſeu Cappellam, in locis, ubi eos pro tempore reſidere, ſeu morari contigerit, ut præfertur, devote viſitaverint, & ibi ſepties orationem Dominicam, & ſepties ſalutationem Angelicam recitaverint; tot & eaſdem Indulgentias conſequantur, quas conſequerentur, ſi iiſdem temporibus, & diebus ſingulas Eccleſias dictæ Urbis, & extra illius muros hujuſmodi pro iiſdem Stationibus, & Indulgentiis conſequendis deputatas perſonaliter viſitarent, ac omnia, & ſingula, quæ pro hujuſmodi gratiarum exequutione quomodolibet requiruntur, plene adimplerent.

Facultas pro Præpoſito ſeu Vicario Generali alias Congregationes aggregandi.

§.12. Præterea eidem Michaeli Angelo, ac pro tempore exiſtenti dictæ Societatis Præpoſito, ſeu Vicario Generali, ut in quibuſvis aliis dictæ Societatis Domorum profeſſarum, & Reſidentiarum extra Urbem prædictam per univerſum Orbem nunc, & pro tempore exiſtentibus Eccleſiis, pro eorumdem piorum operum incremento, quaſcumque alias aliorum utriuſque ſexus Chriſtifidelium Congregationes ſub titulo, & denominatione præfatis, quæ ab ipſa Primaria Congregatione, tanquam membra a capite dependeant, auctoritate noſtra ſine tamen Societatis, aut Domorum profeſſarum, Collegiorum, & reſidentiarum Eccleſiarum huiuſmodi præiudicio erigere, & inſtituere, illaſque eidem Primariæ Congregationi aggregare, ac eis ſic erectis, inſtitutis, & aggregatis, earumque Sodalibus prædictas, ac omnes, & quaſcumque alias Indulgentias, peccatorum remiſſiones, relaxationes, gratias, & facultates tam ſpirituales, quam temporales a Nobis dictaque Sede Primariæ Congregationi huiuſmodi de cætero concedendas, itaut Sodales aliarum Congregationum hujuſmodi obſervantes, & exequentes ea, quæ ipſius Primariæ Congregationis Sodales pro Indulgentiis, & remiſſionibus, & relaxationibus hujuſmodi conſequendis obſervare, & exequi debent, eaſdem Indulgentias, peccatorum remiſſiones, & relaxationes pariter conſequantur (facultate aggregandi, & gratias hujuſmodi alijs concedendi dumtaxat excepta) communicare.

Congregationes viſitandi.

§.13. Necnon tam Primariam, quam omnes, & ſingulas ei aggregandas Congregationes hujuſmodi per ſe, vel alium, ſeu alios ejuſdem Societatis Presbyteros Regulares idoneos ad id ab eo deputandos viſitare.

Statuta condendi.

§.14. Et pro earum felici ſtatu, regimine, & directione quæcumque Statuta, Conſtitutiones, & Decreta, licita tamen, & honeſta, Sacriſque Canonibus, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & Concilii Tridentini Decretis non contraria, necnon ab ipſo Michaele Angelo, & pro tempore exiſtente dictæ Societatis Præpoſito, ſeu Vicario Generali, ſi per alium, vel alios deputandos hujuſmodi fiant, examinanda, & approbanda edere, ac poſtquam edita fuerint, quoties pro eorum, & temporum qualitate, aut alias expediens ei videbitur immutare, corrigere, moderari, & reformare, aut alia ex integro condere libere, & licite valeat; eiſdem auctoritate Apoſtolica, & tenore ſimiliter perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.15. De-

Præſentes literas non comprehendi ſub quibuſvis etiam Cruciatæ Sanctæ conceſſionum revocationibus.

§.15. Decernentes Statuta, Conſtitutiones, & Decreta hujuſmodi, poſtquam edita, immutata, correcta, moderata, reformata, & condita fuerint ab omnibus Sodalibus prædictis inviolabiliter obſervari debere, ac præſentes literas ſub quibuſcumque ſimilium, vel diſſimilium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam in favore Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ſeu Cruciatæ Sanctæ, aut alias per Nos, & alios Romanos Pontifices Succeſſores noſtros, aut dictam Sedem, etiam motu proprio, & conſiſtorialiter, & ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu ad quorumvis etiam Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum inſtantiam pro tempore quomodolibet factis, minime comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, & cenſeri, necnon omnibus quoslibet concernunt, ſuffragari debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§.16. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis de Indulgentiis, etiam ad inſtar non concedendis, & clauſulis in illis ponendis; aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expreſſio habenda, ſeu quælibet alia exquiſita, & inſolita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus etiam pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque: Præſentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Prædictæ Indulgentiæ per modum ſuffragii applicari poſſunt.

§.17. Volumus autem, quod præfati Sodales dictæ Primariæ Congregationis omnes, & ſingulas Indulgentias, peccatorum remiſſiones, & relaxationes hujuſmodi ab ipſis, ut præfertur conſequendas, etiam per modum ſuffragii pro animabus Chriſtifidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare poſſint.

Tranſumptis adhibeatur fides.

§.18. Præterea etiam volumus, quod earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis Procuratoris Generalis ipſius Societatis, vel Notarii publici manu, & Perſonæ alicujus in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, vel pro tempore exiſtentis Præpoſiti, aut Vicarii Generalis ejuſdem Societatis Sigillo munitis, eadem prorſus fides ubique locorum in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, erectionis inſtitutionis, conceſſionis, elargitionis, relaxationis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIX. Nono Kalendas Octobris Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

CCLXXXVI.

Dat. 28. Sept. 1729. An. 6.

Infliguntur pœnæ in Depoſitarios, Miniſtros &c., qui alienam pecuniam ſibi creditam, & depoſitatam fraudant, necnon pœnæ ultimi ſupplicii, tam in Urbe, quam in toto Statu ſubjiciuntur.

De ſimili re vid. Conſt. Pii V. ed 1570. Nov. 1. P. V. & alia hujus Conſt. ed. 1723. P. 3. nonnulla decreta fuerunt contra gabellarum fraudatores.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alieni æris, & pignorum depoſitarii, & Miniſtri in publicum, & privatum damnum fide ſibi data abutebantur.

§.1. JAM dudum non ſine ingenti dolore aures noſtras perturbat frequens rumor de nonnullis in hac alma Vrbe noſtra alieni æris, & pignorum depoſitariis, arcariis, cuſtodibus, ſubcuſtodibus, exactoribus, rationariis, & computorum ſcriptoribus, aliiſque hujus generis Officialibus; & Miniſtris, qui fide ſibi data, ſuique muneris commodo nefarie abutentes, ut voluptatibus, aliiſque execrandis male agendi occaſionibus cauſiſque improbe obtemperarent, vitiiſque alacrius, & liberius indulgerent, rem ac pecuniam ſibi creditam, ut depoſitam inque arca ſervatam, prò arbitrio uſurpantes, pignora apud ſe cuſtodita iterum oppignoraverint: quod non ſolum in Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ, ſed in Montis Pietatis, & publicarum ad nummularios pertinentium menſarum, ceterorumque locorum, & piorum operum damnum longe graviſſimum redundavit, propterea quod infames fraudulenti hujuſmodi officiales qui rem ſuam decoxerant, omnino impares eſſent integrandis, ac reſtituendis pecuniis, quas ipſi, proprio vel alieno commodo inſervientes, antea peſſumdediſſent, ſcientibus, & de compacto cum iis participantibus doloque operam ſuam conferentibus rationariis computorum ſcriptoribus, ſubſcriptoribus, aliiſue earumdem menſarum, & locorum piorum Miniſtris & Officialibus.

Ut actionem Criminalem declinent falſos prætexſus

§.2. Nobis etiam innotuit jam dictos Officiales, maximæ ſuæ temeritati confiſos, ut actionem Criminalem vaſerrime declinarent,

 vel

obtrudere conſueverunt.

vel ſaltem ſua crimina callide palliarent, ſeque juſtis pœnis, in quas incurriſſent, prava arte ſubducerent, permultos ſpecioſos, & omnino falſos prætextus excogitaſſe, quibus judicium impedirent, pœnaſque effugerent, quas ob ſuas culpas ſe mereri optime ipſi agnoſcebant.

Juſtum in eos judicium promulgatur.

§. 3. Nos propterea, quibus ex paſtorali Officio, humilitati noſtræ divinitus injuncto, maxime incumbit invigilare, & ſolicite providere, ne hujuſmodi crimina impune committantur; opportunum, & neceſſarium duximus his de rebus ſententiam exquirere à Nobis ſpeciatim indictæ particularis Congregationis nonnullorum hujus noſtræ Curiæ Romanæ Præſulum, multa rerum cognitione, integritate, & doctrina præſtantium, quorum ſæpenumero coram dilecto filio noſtro Hannibale Tituli S. Clementis Presbytero Cardinali, & S.R.E. Camerario congregatorum, ſuffragiis ad nos accurate perlatis, undequaque inhærentes, in hujuſmodi fraudulentos Miniſtros acriter inſurgendo, ipſumque juris vigorem etiam acriorem efficiendo juſtum in eos judicium promulgare decrevimus.

Juxta Conſtitut. S. Pii V. tanquam fures, & latrones, ultimo ſupplicio puniendos decernit.

§. 4. Nos ergo veſtigiis Deceſſoris Noſtri Pii Papæ V inſiſtentes, qui præceteris in ſua Conſtitutione incipiente. *Poſtquam*, Kalendis Novembribus Anni Milleſimi quingenteſimi, ſeptuageſimi in lucem edita, decoctores, luxurioſe viventes propriiſque abſumptis ſubſtantiis, aliena appetentes, qui variis coloribus grande æs alienum, ſpe reſtitutionis faciendæ extorquentes Proximo ſuo illudunt, ſeu veros fures & latrones, ultimo ſupplicio puniendos mandavit, hac noſtra perpetuo obſervanda Conſtitutione in quoſcumque hujus generis delinquentes paribus quoque pœnis tanquam in veros fures, & latrones animadvertendum eſſe decernimus idque effectu ipſo omnino fieri volumus, & mandamus.

Depoſitarii, vel Arcarii æris publici rem ſibi creditam quomodocumq. fraudantibus, inque proprium vel alienum uſum vertentes, ut fures & latrones puniendos ſtatuit

§. 5. Itaque ſtatuimus, & jubemus, ne ullus ex Depoſitariis, vel arcariis æris publici Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & præſertim Depoſitariæ generalis, vectigalium generalium & particularium utriuſque Annonæ frumentariæ nimirum, & Graſciæ vulgo dictæ Depoſitariæ Urbanæ, Montiſque Pietatis ac Menſæ S. Spiritus, & Datariæ Apoſtolicæ ſummam quantulamcumque ejuſmodi æris & pecuniarum in ſuum, vel alienum commodum quovis modo convertere unquam poſſit, inque uſum ab eo diverſum transferre, ad quem generatim in iiſdem locis, tanquam ſub tuta, & fideli cuſtodia, ſervantur; itaut ſi aliquis ex jam dictis Depoſitariis & arcariis hanc legem noſtram quomodocumque prævaricatus, eamdem pecuniam in uſum, & commodum proprium vel alienum convertere auſus fuerit, tanquam reprobus, & infidelis Miniſter, interque infames, & reipublicæ proditores connumerandus damnari, & puniri poſſit ac debeat, ut graviſſimi furti, & latrocinii reus ſecundum leges communes, & Romanæ Urbis Statuſque Eccleſiaſtici edicta, contra latrones jam promulgatas, ratione habita pecuniarum, quas in ſuum, vel alienum uſum, & commodum, clam, & furtive converterit. Idque ad eaſdem regulas in iiſdem edictis etiam in furto magno præſcriptas fieri debeat; quotieſcumque tamen Camera noſtra Apoſtolica, vel quiſpiam ex locis Piis, ac Menſis ſupradictis, & quilibet Dominus, ac creditor pecuniæ, vel rei depoſitæ damnum ſubiiſſe compertum fuerit. Ubi vero nullum damnum illatum inde fuerit; nihilominus jam dicti Depoſitarii & arcarii, inter infames babendi, ob culpam infidelitatis duplicata pœna pecuniaria ſummæ, quam in ſuum, vel alienum commodum converterint, puniri debeant. Sed præterea pœnis etiam corporalibus gravibus, & graviſſimis, arbitrio Judicum cumulate plectantur, ratione habita qualitatis, & circumſtantiarum ſingulorum caſuum, & factorum, quæ deprehendere contigerit.

Computorum & rationum Scriptores Montis Pietatis, & Menſæ Sanct. Spiritus quomodo ſe gerere debeant in mandatis recipiendis: & contrafacientes qua pęna puniendi

§. 6. Similiter volumus, decernimus, & jubemus, ne computorum & rationum ſcriptores Montis Pietatis, & Menſæ S. Spiritus recipere, aut recipiendum, & ſolvendum curare, vel facere poſſint quodcumque mandatum, vel ſcriptum illorum, qui nullas pecunias re ipſa ibidem depoſitas, vel ſervatas habuerint. Si autem babuerint eadem mandata & ſcripta recipi & ſolvi poſſint pro ea tantum ſumma, quæ depoſita ibidem extiterit. Quod ſi jam dicti computorum Scriptores, & rationarii contrafecerint, tunc in eos procedi poſſit, & debeat pœnis a Nobis in arcarios, & depoſitarios ſtatutis.

Pœna in auxiliatores, cooperatores, conſcios, & participes infidelitatis depoſitariorum.

§. 7. Præterea ſancimus, & declaramus, hæc, quæ a Nobis lata Lege diſponuntur, in eos pariter locum habere, qui auxiliatores, cooperatores, & quocumque alio modo conſcii, complices, ac participes infidelitatis eorumdem arcariorum & depoſitariorum extiterint: qui quidem conſcii, & complices, ac participes ſecundum ſuam complicitatem, & participationem in ſingulis factis, & caſibus iiſdem pœnis omnino puniri debeant, quibus puniendi eſſent, vel punirentur præcipui, & principales rei eadem forma, quæ ſtatuta reperitur in publicis edictis ſuperius memoratis, contra reos cooperatores, auxiliatores, complices, & participes olim vulgatis.

Pęna in computorum Scriptores, & rationarios, in libris ſuis non deſcribentes nomina depoſitorum.

§. 8. Quia vero graviſſimum eſſet crimen infidelitatis, ab iis computorum Scriptoribus, & rationariis commiſſæ, qui ut facilius pecuniam, ſub bona, & publica fide ſibi creditam & depoſitatam, in proprios, vel alienos uſus converterent, vel curarent, ut ab aliis converti poſſet, ſive alia quacumque de cauſa in conſuetis codicibus, & libris, ut ſcripturarum regula ab ipſis pro illorum officio bene exercendo poſtulat, nomen, vel nomina depoſitorum nequaquam deſcriberent; hac noſtra pagina perpetuum robur habitura, declaramus, decernimus, & ſtatuimus, ſingulos, & quoſcumque rationarios, & computorum Scriptores, qui hoc modo in ſuo officio exercendo peccaſſe, vel factum ſimile fraudes, & infidelitatis commiſiſſe, vel committendum curaſſe comperti fuerint, vel qui cujuſpiam nominis veritatem deſcribendo, ſeu minorem ſummam ea, quæ vera depoſita eſſent, tam noſtræ Cameræ Apoſtolicæ quam alterius cujuſcumque domini, & creditoris pecuniæ depoſitæ, in codicibus & libris deſcripſiſſent, damno inde ſequuto, vel non ſequuto judicari,

ri, & re ipſa puniri debeant ad regulam, & gradum pœnæ pecuniariæ & corporalis, ſuperius impoſitæ in factis, & caſibus contra depoſitarios, & arcarios, ſecundum qualitatem, & circumſtantias eorum inflictis. Ad hæc ſancimus, & ſtatuendo declaramus, factum commiſſionis, vel omiſſionis, tanquam doloſum, & fraudulentum ſemper habendum, maloque animo, & ſiue cogitatum quotieſcumque culpæ obnoxius contrarium non probaverit, & conſtare curaverit.

Pœna in exactores Camerales infideles Montis Pietatis, & S. Spiritus.

§.9. Ne autem exactores Camerales, ii præcipue, qui in vectigalibus generalibus, & particularibus utriuſque Annonæ frumentariæ, & graſciæ, inque Monte Pietatis, & Menſa S. Spiritus pecunias a debitoribus exigere, exactaſque principalium Dominorum arbitrio ſervandas deponere debent, fide ſibi data, ſuique Officii commodo abuti, ſiveæs, & pecunias exactas, perque eos non depoſitas, in ſuum, vel alienum commodum convertere unquam poſſint præſentium tenore diſtricte mandamus, ut totas integre, & prompte quemadmodum ex officio tenentur, ſtatimac per illos exactæ fuerint, deponere debeant, decernentes, ut qui eas non depoſuerint, vel in alienos uſus pro arbitrio converterint, ſequuto inde, vel non ſequuto damno Cameræ noſtræ Apoſtolicæ vectigalium utriuſque Annonæ frumentariæ, nimirum, & graſciæ, Montis Pietatis, & Menſæ S. Spiritus, in ſingulis caſibus ſevero judicio judicentur, & puniantur ad legem, & normam a Nobis decretam, & ſtab litam contra depoſitarios, arcarios, rationarios, & computorum Scriptores ut ſupra.

Fraudis in cuſtodia pignorum factę quomodo puniendę.

§.10. Volentes etiam pro noſtris viribus impedire, ne fraudes quæ compluries factæ fuerunt in cuſtodia pignorum Montis Pietatis, rurſum impoſterum fiant, & committantur, præſentium tenore jubemus, cuſtodes, & ſubcuſtodes pignorum ejuſdem Montis, æque ac judicialium Depoſitariæ Urbanæ, æſtimatorum; ſubæſtimatorum, aliorumque Miniſtrorum, ad ſervitium pii operis Montis Pietatis in memorato Officio Depoſitariæ Urbanæ electorum, qui fide ſibi data, commodoque, quod eis proprium munus ſubminiſtrat, inique abutentes clam, & doloſe pignus aliquod etiam parvi pretii ſubtraxerint, vel ex una cuſtodia in aliam tranſtulerint, priuſquam vel poſtquam oppigneratum fuerit illudque ſibi uſurpaverint, vel aliis tradiderint, inque alia cuſtodia oppigneraverint, vel ejus ſpeciem, & qualitatem immutaverint, remve oppigneratam confinxerint, ſive unam pro alia deſcribentes dolum, & fucum fecerint, fraudemve quamcumque, falſitatem, aliamve ſimilem actionem circa dicta pignora comm.ſerint, ipſo facto pœnam ultimi ſupplicii incurrere debeant, nulla eis excuſatione ſuffragante, etiam parvi pretii, & valoris rei, in qua delictum commiſerint. Judices vero in pœnas ferendo qualitatem, & circum ſtantias facti reſcipient.

Pœna in fraudulentos, Depoſitarios, Syndicus, Rationarios, & Exactores Eccleſiaſticos.

§.11. Decet quam maxime, ut præ oculis noſtris ſimiliter debitum ſolicitudinis habeamus, quod Nobis, ut in ceteris incumbit erga opera, & loca pia, quorum Nobis, ut Patri, & Tutori cuſtodia commiſſa eſt. Quare præſentibus noſtris volumus, & ordinamus, ut omnes Depoſitarii, Syndici, rationarii, & exactores Eccleſiarum, Capitulorum, Collegiorum, Domuum, Conventuum, Monaſteriorum regularium utriuſque ſexus, & cujuſcumque loci, & Operis pii, vel Congregationis, aut Capituli, qui in proprio officio, & miniſterio exercendo, aliquam ex prædictis actionibus, & fraudibus committentes, quæ damnantur, & puniuntur in Depoſitariis, arcariis, rationariis, & exactoribus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, in vectigalibus generalibus, & particularibus utriuſque Annonæ frumentariæ, & graſciæ, ac Montis Pietatis, Menſæ S. Spiritus, & Depoſitariæ Urbana inſervientibus, aliiſque Officialibus ſupra commemoratis quovis modo deliquerint, omnes, & ſinguli iiſdem pœnis cum ſuis complicibus omnino ſubjaceant, quæ in eoſdem Depoſitarios, Arcarios, Exactores camerales, alioſque ſuperius nominatos inflictæ fuerunt, itaut de utriuſque par judicium feratur iiſdem modis, & formiter, quæ ſuperius præſcriptæ fuerunt.

Reis ſubterfugia eripiuntur

§.12. Quia vero zelus Juſtitiæ, quo intus incendimur, nos movet, ut has proviſiones noſtras pleniſſimo effectui mandandas, quamprimum curemus, nos ſupradictis Reis omnia ſubterfugia, & prætextus eripere decrevimus, quos ſæpe numero judicium Criminale ſagaciter declinaturi, vel rigorem pœnarum vitaturi, ſtudioſe conquirunt, mala, & falſa quarumdam regularum legalium interpretatione freti, quas ſuis factis peſſime aptant; propterea decernimus, & ordinamus, ne ullus, ex jam dictis Depoſitariis, Arcariis, Exactoribus, Rationariis, Syndicis, & Cuſtodibus, aliiſve ex nominatis Officialibus, & Miniſtris, qui quocumque modo contrafecerit, & quamcumque ex memoratis, expreſſe illicitis vetitis, ac criminoſis actionibus commiſerit, unquam poſſit eſſe, vel habere immunis, & liber ab actione criminali, & eo minus excuſari in aliqua parte delicti, neque abſolvi, aut liberari a quacumque pœna ſub prætextu cujuſvis ſecuritatis ab eo datæ pro indemnitate Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, Montis Pietatis, Menſæ S. Spiritus, vel alterius loci piique operis prædictorum. Nullo pacto etiam ei poſſit aut debeat ſuffragari ſpecioſum, velamen adminiſtrationis, calculorum faciendorum, & rationum non redditarum, ſimileſque emendicatæ exceptiones, & prætextus, quæ omnia frivola, levia, leviſſima, & nulliuſvis, & momenti eſſe declaramus tanquam dolo malo delinquentium ſuggeſta, & excogitata. Quotieſcumque ergo, aliquis ejuſmodi pecuniam in proprium, vel alienum uſum, & commodum convertere auſus fuerit; vel ei ſolvendum curaverit, qui in Monte Pietatis, vel in Menſa Sancti Spiritus nullam antea pecuniam vere depoſuerit, quive rei, & pecuniæ depoſitæ, & exactæ eſſe debitor deprehenſus fuerit, atque impos compertus rei ablatæ, ſtatim, & ſine ulla mora reſtituendæ, de eo, tanquam de homine infami, ac vero latrone judicabitur, & omnino ad diſpoſitiones edictorum punietur, ut dictum eſt ſupra, nulla ei prædictarum, & ſimi-

ſimilium diſpoſitionum ullo pacto ſuffragante.

Pœna in Miniſtros pecunia exacta uſos, ac Rationarios, & computorum Scriptores id ſcientes nec patefacientes.

ſ.13. Si aliquis ex ſupradictis Miniſtris, Officialibus, Depoſitariis, Arcariis, Exactoribus, Syndicis, aliiſque ſuperius nominatis debitor extiterit, inque aliquod ex delictis jam expreſſis inciderit, aliena pecunia depoſita, exacta, vel in arca ſervata pro arbitrio ſuo uſus, rationario, & computorum Scriptore id ſciente, nec præſidi, & ſuperiori patefaciente, cui ea omnia patefieri volumus; tunc rationarius, etiamſi facti conſcius non fuerit, pœnis etiam corporalibus, & graviſſimis, ad qualitatem, & circumſtantiam facti puniatur, niſi clare, & evidenter oſtenderit, ſe rem eidem præſidi, & ſuperiori antea patefeciſſe.

Hæc Conſtitutio ad totum Statum S.R.E. extendatur.

ſ.14. Quia noſtra intentio fuit, & eſt præſenti Conſtitutione providendi Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, atque hominum S. R. E. Imperio Subditorum indemnitati non tam pro factis in hac noſtra alma Urbe inpoſterum fortaſſe eventuris, quam pro quibuſcumque aliis, quæ in toto Statu Eccleſiaſtico, tam mediate, quam immediate Nobis, & huic Sanctæ Sedi Apoſtolicæ ſubjecto, comprehenſis etiam quatuor S.R E. Legationibus Bononiæ, Ferrariæ, Romandiolæ, & Urbini, evenire poſſint: ideo volumus, & decernimus, ut hæc eadem conſtitutio noſtra in omnibus, & ſingulis ſuis partibus, & depoſitionibus, inque omnibus, & ſingulis caſibus, & factis, in ea comprehenſis & expreſſis, locum, robur, vim, & vigorem habere, & plenæ exequutioni mandari debeat & jam extra hanc almam Urbem noſtram, in omnibus Civitatibus, & locis Status Eccleſiaſtici, itaut delinquentes in iiſdem quatuor delegationibus ſevero judicio judicentur ſecundum Leges, & dicta, quibus in iiſdem legibus judicantur, & puniuntur latrones, & ad normam, & tenorem præſentis noſtræ Conſtitutionis, ut decrevimus, & ordinavimus ſupra.

Hæ diſpoſitiones locum habeant contra Officiales Communitatum.

ſ.15. Quandoquidem pariter noſtra intentio omnino eſt, ut proviſiones huc uſque memoratæ, inque hac alma Urbe noſtra Camera Apoſtolica, Monte Pietatis, menſis publicis, locis, & operibus Piis unam eamdemque vim, & robur ſemper obtineant, culpaſque, fraudes, & damna impedire debeant, quæ in præjudicium Communitatum totius Status Eccleſiaſtici committi poſſunt; hinc Nos in eaſibus, & factis congruis mandamus, & ordinamus, ut omnes, & ſingulæ diſpoſitiones, ſuperius expreſſæ, locum habeant contra Exactores, Camerarios, Depoſitarios aliosque Miniſtros, & Officiales cujuslibet Communitatis noſtri Status Eccleſiaſtici, aliamque ex prædictis actionibus, & delictis committentes, contra quos propterea judicari, & procedi debeat, non auditis, neque attentis frivolis exceptionibus, & prætextibus ſuperius enumeratis; ſcilicet ea forma, & modo, quæ contra Officiales, & Miniſtros Camerales, aliosque Superius nominatos præſcribuntur.

Pœnis iisdem ſubjiciuntur qui fraudes olim commiſerunt.

ſ.16. Quamvis ordinamenta, & ſanctiones præſentibus literis noſtris hactenus recenſita, contra delinquentes in caſibus, in poſterum eventuris promulgaverimus, non ideo tamen intendimus a debitis pœnis, juſtiſque animadverſionibus eximere eos rationarios computorum Scriptores, Arcarios, Exactores, Cuſtodes, Depoſitarios, Syndicos, Camerarios, alioſque Officiales, & Miniſtros jam enunciatos Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, vectigalium generalium, & particularium utriuſque Annonæ, frumentariæ nimirum, & graſciæ, Montis Pietatis, Menſarum publicarum, Datariæ Apoſtolicæ, & Depoſitariæ Urbanæ, & Communitatum Status noſtri Eccleſiaſtici, qui olim quomodocumque aliquam ex ſupradictis actionibus, & fraudibus comiſiſſent, de quibus facta eſt mentio in omnibus, & ſingulis caſibus expreſſis. Volumus enim ut iidem ob delicta olim commiſſa iiſdem omnino puniantur, quæ ſecundum leges communes, vel municipales, & edicta locorum, & provinciarum contra tales fraudatores, & delinquentes inflictæ eſſent.

Harum exequutio injungitur S. R. E. Card. Camerario, & Theſaurario.

ſ.17. Itaque pro omnium, & ſingulorum præmiſſorum celeri, & omnimoda exequutione mandamus dilecto filio noſtro S.R.E. Cardinali Camerario, necnon Theſaurario Generali Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, nunc & pro tempore exiſtentibus, ut contra omnes, & ſingulos prædictos Miniſtros, & Officiales, qui aliquod ex memoratis delictis in damnum, & præjudicium ejuſdem Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, directe, vel indirecte redundans, illorumque officia reſpiciens, quoquo modo, ut dictum eſt ſupra, commiſerint, aut committi, & perpetrari curaverint, vel in illorum perpetratione rem, & complicitatem aliquam habuerint, cujuſcumque conditionis, & qualitatis extiterint, videlicet, tam Sæculares, quam Eccleſiaſticos, & quomodolibet privilegiatos, ut exemptos ad debitas in eos pœnas, tam per ſe, quam per ſuos Locumtenentes, Judices, atque alios arbitrio illorum, prout neceſſitas caſuum exegerit, in partibus etiam delegandos, & ſubdelegandos, procedant, procedique mandent, & juxta præſentem noſtram Conſtitutionem juſtitia mediante, deveniant, & deveniri faciant.

Hæc Conſtitutio inviolabiliter obſervetur in Urbe & in toto ſtatu S.R.E.

ſ.18. Injungimus itidem pro ulteriori præmiſſorum implemento, tam hujus Almæ Urbis noſtræ Gubernatori, & Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori ceteriſque Urbis Judicibus, ad quos de jure ſpectat; quod omnibus etiam, & ſingulis noſtris, & Sedis Apoſtolicæ in quibuſcumque Provinciis, Legatis, & Vicelegatis, necnon quorumcumque Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum, Nobis, & eidem Sedi, tam mediate, quam immediate ſubjectorum Gubernatoribus, Prætoribus, Capitaneis, Commiſſariis, & aliis quibuſcumque Judicibus, quavis etiam ſubdelegata poteſtate fungentibus, ut præſentes noſtras inviolabiliter in ſuis judiciis obſervent, necnon contra delinquentes prædictos ſuæ juriſdictioni ſubjectos, ad formam earumdem præſentium omnino procedant, omniaque in eiſdem literis contenta plenariæ exequutioni demandent.

Præſentes ab omnibus perpetuo obſervandæ non obſtan. quibuſcumque.

ſ.19. Poſtremo decernimus, has literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu notari, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus com-

comprehendi, vel illis derogare ullo modo tacite, vel expreſse unquam poſſe, niſi de illis, earumque totis tenoribus, ac datis de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, & expreſſio facta fuerit, aliterque factas derogationes nullius roboris, & momenti fore, & tanquam tales a nemine attendi, nec ulli ſuffragari poſſe, atque ita per quoſcumque Judices, tam ordinarios, quam delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos, judicari, & definiri debere, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate; decernentes irritum, & inane quidquid ſecus in præmiſſis, & quolibet præmiſſorum, atque hac noſtra Conſtitutione contentorum, & Statutorum, vel circa ea a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari; non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, Legibus, ac Urbis, & Romanæ Curiæ Tribunalium, aliarumque Curiarum noſtri Eccleſiaſtici Status, ac legationum prædictarum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, conſuetudinibus, quas, ſi quæ forent per præſentes comprobamus, nullaſque, & invalidas eſſe declaramus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma, ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihilo penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata, inſerti forent, eiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, ad effectum præſentium, illiſque aliàs in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Hæ literæ quando obligare incipiant

§. 20. Volumus autem, ut elapſis tribus reſpective dictæ noſtræ Urbis, & quindecim diebus reſpectu totius prædicti noſtri Status Eccleſiaſtici poſtquam præſentes valvis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum ejuſdem Urbis, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex noſtris Curſoribus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & ſingulos, tam in Urbe, quam in toto Statu Eccleſiaſtico, & Legationibus exiſtentis per inde obligent, & arctent, ac ſi unicuique eorum perſonaliter, & nominatim intimatæ fuiſſent, utque earum tranſumptis etiam impreſſis manu Notari publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eiſdemmet præſentibus ſi exhibitæ, vel oſtenſæ eſſent, adhiberetur.

Nemo hanc paginam infringere audeat.

§. 21. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ Conſtitutionis, ſanctionis, Legis, Statuti, Decreti, Declarationis, Diſpoſitionis, & juſſionis infringere, vel ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo nono, ſexto Kalendas Octobris Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

CCLXXXVII.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

Confirmatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis Minorum, quod Vocales Indiarum Occidentalium d. Ordinis, qui Diſcalceati nuncupantur frui debeant præmio, & præeminentiis ſtatutis per Conſtitutiones, etſi nonnullæ eis deſint qualitates.

De confirmatione aliorum Decretorum Capituli Generalis eorumdem Fratrum vide aliam hujus Conſt. ed. 1730 Ian. 19. P. 6., & Iun. XIII. Conſt. ed. 1723. Iun. 3. P. 3. confirmatum fuit Decretum alterius Capituli Gen. eorumdem in perenne grati animi erga S.S. argumentum emanatum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio, & cui ſ cur à præfato Capitulo Decretum præfatum emanaverit.

§. 1 EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Emmanuel de Vicuna Definitor, & prominiſter Provincialis Provinciæ S. Didaci in Regno Mexican. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum, tam ſuo, quam aliorum Vocalium, qui ex Indiis Occidentalibus ad Capitulum Generale dicti Ordinis in Civitate Mediolanen. noviſſime celebratum convenerunt, nomine, quod cum Fratribus Ordinis eorumdem Minorum S. Franciſci de Obſervantia etiam nuncupatorum ex Indiis hujuſmodi ad Capitula Generalia, quæ in Europa peraguntur, accedentibus per Conſtitutiones ipſius Ordinis privilegia, & exemptiones, quibus de jure, & conſuetudine Patres Provinciæ in eodem Ordine gaudent, tametſi aliquæ qualitates ad hoc, a dictis Conſtitutionibus requiſitæ eis cæteroquin deeſſent ob longi itineris labores, ac diſcrimina, quæ ſubire debent conceſſa reperiantur; Ipſeque Emmanuel una cum cæteris Vocalibus prædictis conſiderans ſe quoque, & Fratres Diſcalceatos eiſdem incommodis, ac difficultatibus, quibus illi de Obſervantia ſubjacent in acceſſu ad Capitula Generalia hujuſmodi obnoxios eſſe, ne diverſo ab eis jure, ubi par ratio militat, cenſerentur, deterioriſque, ac illis forent conditionis preces noviſſimo Capitulo Generali præfato porrexiſſet, ad hoc, ut præmium Fratribus de Obſervantia ex Indiis ad Capitula Generalia venientibus per dictas Conſtitutiones ſtatutum tunc, ac deinceps ad ipſos Fratres Diſcalceatos extenderetur, iiſque rationi conſonis repertis, emanavit a dicto Capitulo Generali Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet.

§. 2. Con-

Decretum præd. Capituli Gen.

§.2. Convocato Definitorio Generali die 11. Junii, pendentibus adhuc actis Capitularibus, & propoſitis in eo laboribus, & periculis, quibus PP. Vocales Indiarum in tam longo, & arduo itinere ſubjecti fuerunt, idem Definitorium ſtatuit, & decrevit, ut omnes præfati PP. Vocales, etſi nonnullæ deficiant qualitates pro conſequendo præmio ſtatuto a Conſtitutionibus Ordinis venientibus ad Capitulum Generale præſertim Ciſmontanum, tali præmio, ac præeminentiis frui debere. Datum Mediolani die 12. Auguſti 1729.

Preces pro confirmatione.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Emmanuel præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, ac ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmatiouis patrocinio communiri & alias opportune deſuper a Nobis provideri ſummopere deſideret; Nos eumdem Emanuelem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus, quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus, ac cæterorum Vocalium ſupradictorum nomine Nobis, ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus, nencon privilegia, & gratias, quibus prædicti Fratres de Obſervantia ad Capitula Generalia exinde venientes iuxta dicti Ordinis Conſtitutiones fruuntur, ſeu frui poſſunt, ad eoſdem Fratres Diſcalceatos, qui deinceps futuris temporibus ex Iudiis, & Capitula Generalia hujuſmodi accederet, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, neenon quatenus opus ſit dicti Ordinis, illiuſque Provinciarum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XXX. Sept. MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

CCLXXXVIII.

Confirmatur Decretum Epiſc., & Regular. ſuper conceſſione facultaris Præfecto, & Definitorio Generalibus Ordinis Fratrum Betblebemitarum nuncupatorum admittendi aliquos Presbyteros Sæculares ad Habitum, & Profeſſionem.

Dat. 30. Sept. 1729. Anno

De aliis facultatibus ab eodem Pontifice iiſdem factis. Vid. Conſt. ed. 1728. Sept. 13. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ expoſitæ a prædictis Præfecto, & Aſſiſtentibus Generalibus d. Ordinis Congregationi Epiſc. & Regul. pro obtinenda præfata facultate.

§.1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Modernorum Præfecti, & Aſſiſtentium Generalium Ordinis Fratrum Bethlchemitarum nuncupatorum Congregationi Venerabil. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod, licet in Conſtitutionibus dicti Ordinis a Sede Apoſtolica confirmatis cap. 2. § 8. expreſſe diſpoſitum fuiſſet, vt non poſſit admitti in ejuſmodi Religionem ullus, qui ſit in ordine Sacro conſtitutus, nec Capellani, nec ullo alio titulo, neque ullus frater ex tunc admiſſis, & in poſterum admittendis ordinari, quia ſtatui Sacerdotali non conveniunt manualia Miniſteria, in quibus exercere ſe debent Fratres prædicti, nihilominus in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis celebrato anno 1721. in Civitate Liman. reſolutum fuerat per communia ſuffragia, quod expediret habere in præfato Ordine Religioſos, qui deinceps ad Sacerdotium promoverentur ſub quibuſdam tamen conditionibus quarum quinta erat, quod in quolibet Conventu non adeſſent niſi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ Matrices exiſtunt tres, ad effectum ſupplendi in caſum obitus in aliis Conventibus, hæcque, & aliæ reſolutiones capro in ejuſmodi Capitulo Generali a Nobis confirmatæ, & approbatæ fuerant per binas alias noſtras in ſimili forma Brevis die 4. Maji 1725., & die 8. Septemhris 1728. deſuper expeditas literas, & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod ob exiguum numerum Religioſorum, qui ſint habiles aſcendendi ad Sacerdotium, ac propter ingentem numerum infirmorum exiſtentium in Hoſpitalibus, & Conventibus præfati Ordinis contingere poſſet, quod prædicti infirmi abſque Sacramentis decederent, ac proinde ipſorum Exponentium nomine eidem Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut pro opportuno remedio indulgere, ac impertiri vellet perpetuam facultatem Præfecto,

fecto, & Definitorio generalibus pro tempore exiſten. dicti Ordinis admittendi impoſterum, ad habitum, & profeſſionem quoſcumque Presbyteros Seculares, & ad ſacros Ordines in Seculo promotos, qui ad hoc idonei cenſerentur dummodo tamen non excederent numerum præfiſum in præcitata quinta conditione cum poteſtate etiam ſubdelegandi in Caſibus neceſſariis iſtam facultatem omnibus Superioribus localibus dicti Ordinis degentibus in Regnis Peruano, & Mexicano, & cum expreſſa derogatione ſupradicti Cap. 2. n. 7. Conſtitutionum, ubi expreſſe cavetur, ne Presbyteri Seculares, & in Ordinibus ſacris conſtituti in Religionem præfatam admittantur; Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui ſequitur videlicet:

Decretum ſ prędicta Congregat. hac ſuper re emanaſum.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attentis narratis, referente Eminentiſſimo Cardinali Bellnga cenſuit reſcribendum, prout præſentis Decreti vigore benigne reſcribit: Pro gratia, ut petitur Romæ die 30. Septembris 1729. J. Franciſcus Cardinalis Lercari. A. Archiepiſcopus Penen. Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem ſicut prædicti Præfectus, & Aſſiſtentes Generales Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & exactius ſervetur, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, illarumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio ſuprad. Decreti

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Coſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præmiſſis, aliiſque dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXX. Septembris MDCCXXX. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CCLXXXIX.

Extenduntur Literæ Apoſtolicæ Sanctitatis Suæ, alias editæ circa Tertiariorum de Pœnitentia, Ordinis S. Franciſci, ſubjectionem Generali, & Superioribus Regularibus Minorum de Obſervantia: ad Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis.

Dat. 30. Sept. 1729. Ann. 6.

Dictæ literæ editæ fuerunt 1725. Dec. 10. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponuntur cauſæ, ob quas prædicta extenſio fieri debeat.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Bonaventura Gervaſi Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis S. Franciſci, quod cum Miniſtro Generali pro tempore exiſtenti ejuſdem Ordinis in vim Regulæ *cap.* 2. necnon binarum Apoſtolicarum, unius ſcilicet fel. rec. Clementis VII., quæ incipit: *Dum uberes fructus &c.* Idibus Martii 1526. & alterius re. mem. Pauli III. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, cujus initium eſt: *Ad fructus uberes &c.* Quinto nonas Julii 1547. ſub plumbo emanatarum, facultas competat per ſe, alioſve Superiores ſubalternos recipiendi in eumdem Ordinem Tertiarios, etiam Seculares, ſive in propriis Domibus degentes, ſive collegialiter viventes, quorum aliqui, etiam num reperiuntur, qui ab ipſius Miniſtri generalis directione dependent; idem Bonaventura ad tollendas quaſcumque moleſtias, & vexationes, quas non minus Tertiarii Seculares hujuſmodi, quam Miniſter Generalis, aliique Superiores ſubalterni præfati ſibi inferri poſſe verentur ab iis locorum Ordinariis, qui dictos Tertiarios Seculares ſuæ obedientiæ ſubjicere vellent, literas noſtras itidem ſub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1725. Quarto idus Decembris Pontificatus noſtri Anno Secundo editas per quas inter alia Tertiarii de Pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Miniſtri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de obſervantia ſubjiciuntur ſeu ſubjecti declarantur, ad Tertiarios ejuſdem Tertii Ordinis per Nos extendi plurimum deſiderat, quemadmodum ad Tertiarios Fratrum etiam Minorum ejuſdem S. Franciſci Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, aliorumque Ordinum Regularium jam extendimus, præſertim quia dictus Tertius Ordo admiſſus fuit a memoratis Clemente, & Paulo Prædeceſſoribus in enarratis eorum Conſtitutionibus ad participationem privilegiorum quatuor Ordinibus Mendicantibus, & nominatim Ordini Fratrum Mi-

Digitized by Google

norum S. Franciſci ab hac Sancta Sede conceſſorum, Noſque ejuſmodi participationem in Literis noſtris præfatis confirmavimus, & ad majorem cautelam denuo conceſſimus: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipſius Bonaventuræ votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere eumque ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac literarum noſtrarum præfatarum tenores, & alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, literas noſtras prædictas, quibus inter alia Tertiarii de pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Miniſtri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum ſubjiciuntur, ſeu ſubjecti declarantur, ſicut præmittitur ad Tertiarios, etiam Seculares Tertii Ordinis directioni, curæ, & regimini pariter ſubjaceant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extenſio præfata Literarum eaſdem Sanctitatis ad prædictos Tertiarios Tertii Ordinis.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit dictorum Ordinum, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Septembris MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno VI.

CCXC

Dat. 8. Octob. 1729. An. 6.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibuſdam foliis Gallico idiomate ſub titulo = *Mandement de Monſeigneur l'Eveſque* (de Metz) *qui defend de reciter l'Office imprimè ſur un feuille volante &c.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

Similis revocatio, et annullatio quarumdam ordinationum Epiſcopi Antiſſiodurenſis facta fuit alia hujus Conſt. ed. 1729. Sept. 17. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. CUm ad Apoſtolatus noſtri notitiam perveniſſet in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impreſſa ſub titulo = *Mandement de Monſeigneur l'Eveſque* (de Metz) *qui defend de reciter l'Office imprimè ſur une feuille volante, qui commence par ces mots.* Die 25. Maji in Feſto Sancti Gregorii VII. Papæ, & Confeſſ. *Donnè a Freſcati, le Seizieme du Mois d'Aouſt Mil ſept cens vingtneuf.* Nos quamplures ex Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, alioſque in Sacra Theologia Magiſtros ad illorum examen delegimus, qui poſt maturam eorumdem foliorum diſcuſſionem, quid ſibi ea ſuper re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magiſtrorum Sententiis, de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliuſque omnino roboris, & momenti eſſe, & perpetuo fore tenore præſentium declaramus.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ irritæ declarantur.

§.2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus ſit harum ſerie revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus omnino vacuis ſemper haberi volumus, & mandamus: folia vero prædicta tam impreſſa, quam etiam manu ſcripta legi, ſeu retineri tenore pariter præſentium prohibemus, illorumque impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem, & uſum omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis, ſub pœna excommunicationis per contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda, a quo nemo a quoquam, præterquam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apoſtolica mandantes, ut quicumque folia hujuſmodi penes ſe habuerint, illa ſtatim, atque præſentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus tradere, atque conſignare teneantur; hi vero ea ſibi ſic tradita illico flammis aboleri curent: in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque

Eorum retentio interdicitur.

§.3. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Mandatur publicatio harum literarum.

§.4. Utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, ma-

Fides habenda tranſumptis.

mann alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Octob. MDCCXXIX. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CCXCI.

Dat. 6. Dec. 1729. An. 6.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibuſdam foliis Gallico idiomate impreſſis ſub titulo = *Mandement de Monſigneur l' Eveſque de Montepellier, portant condamnation de une fouille imprimee contenant un predendu Office pour la Fete de Gregoire VII. etc.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

De revocatione ſimilium ordinationum ſuper eadem re ab Epiſcopo *Metenſi factarum, vide præcedentem.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§. 1. CUM Nobis innotuiſſet in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impreſſa ſub titulo, *Mandement de Monſeigneur l' Eveſque de Montepellier, portant Condamnation d' une fouille imprimee Contenant un predendu Office pour la Fete de Gregoire VII. Donne à Montepellier le 30. Juillet* 1729. quam plures ex Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magiſtros ad illorum examen delegimus, qui poſt maturam eorumdem foliorum diſcuſſionem, quid ſibi ea ſuper re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magiſtrorum Sententiis, de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliuſque omnino roboris, & momenti eſſe, & perpetuo fore tenore præſentium declaramus.

§. 2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus ſit, harum ſerie revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, caſſatis, irritis nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuis ſemper heberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impreſſa, quam etiam manuſcripta legi, ſeu retineri tenore pariter præſentium, illorumque impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem, & uſum omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis, ſub pœna excommunicationis per contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apoſtolica mandantes, ut quicumque folia hujuſmodi penes ſe habuerint, illa ſtatim, atque præſentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, tradere, atque conſignare teneantur; hi vero ea ſibi ſic tradita illico flammis aboleri curent; In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Eorum retentio interdicitur.

Mandatur publicatio harum literarū.

§. 3. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quiſquam illorum ignorantiam allegare poſſit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Fides habenda tranſumptis.

§. 4. Utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VI. Decembris 1729. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

CCXCII.

Dat. 13. Dec. 1729. An. 6.

Prohibetur Fratribus Ordinis S. Joannis Dei procurare, vel admittere favores extra eumdem Ordinem pro conſecutione Dignitatum, & officiorum &c.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Sept. 7. P. 2. nonnulla Statuta fuerunt pro bono ejuſdem Ordinis regimine, et Clem. XII. Conſt. ed. 1732. Oct. 1 Pon. 3. revocantur nonnulla privilegia perſonalia iiſdem Fratribus alias conceſſa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti, & cauſæ ad hanc Conſtitutionem edendam.

§. 1. EXponi Nobis ſuper fecit dilectus filius Prior Generalis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei, quod licet tam per ejuſdem Ordinis, Apoſtolicaſque Conſtitutiones, quam per alias noſtras in ſimili forma Brevis pro bono ipſius Ordinis regimine die 17 Septemb. 1725. eſpeditas literas Fratribus prædictis quoſcumque extra eundem ordinem favores pro Dignitatibus, & Officiis in eo aſſequendis procurare, vel admittere ſub graviſſimis etiam eſcommunicationis latæ ſententiæ pœnis prohibitum fuerit, nihilominus ipſe Prior Generalis veretur, ne occaſione proximi Capituli generalis ejuſdem Ordinis aliqui ex dictis fratribus æternæ ſuæ ſalutis immemores, ac cæca ambitione honorumque cupiditate obrepti ad ejuſmodi vetitos favores recurrere præſumant, unde libertas prædicti capituli Generalis, ac religioſa ipſius ordinis tranquillitas, providumque gubernium non mediocre acciperet detrimentum. Quare dictus

dictus Prior Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſsis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur,

§ 2. Nos igitur ipſius Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eeeleſiaſticis ſententiis cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad eſſectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi

Prohibitio prædicta.

ſupplicationibus inclinati, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Fratribus nunc, & pro tempore eſiſtentibus, ne occaſione proximi, ſeu alterius deinceps celebrandi Capituli generalis, ejuſdem Ordinis, electionumque in eo faciendarum, favorea, preces, vel commendationes extra ordinem præfatum pro conſecutione alicujus Dignitatis, ſeu Officii quoque modo procurare, deferre, vel recipere, & admittere audeant, ſeu præſumant ſub pœna privationis vocis activæ, & paſsivæ necnon voti, ſive ſuffragii, quod in eodem Capitulo Generali haberent, eo ipſo abſque alia declaratione per contravenientes incurrenda præter, & ultra alias pœnas adverſus ſimilia perpetrantes in memoratis Ordinis, & Apoſtolicis Conſtitutionibus, noſtriſque literis contentas, & eſpreſſas, quas ſalvas, & firmas eſſe volumus, auctoritate Apoſtolica harum ſerie prohibemus, & interdicimus. Dantes Definitorio ejuſdem Capituli generalis plenam, ac liberam facultatem excludendi ab ejuſmodi voto, ſive ſuffragio in ipſo Capitulo Generali ferendo quotquot hanc noſtram prohibitionem quomodolibet tranſgreſſos fuiſſe compererit,

Clauſulæ.

§.3. Ac decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſsis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XII. Decembris MDCCXXIX. Pontificatus noſtri anno Sexto.

CCXCIII.

Declarantur nulla Edicta, aliaque geſta per Magiſtratus, ſeu Officiales, & Miniſtros ſeculares adverſus Decretum extenſionis S. Gregorii Papæ VII. ad univerſos Chriſtifideles, qui ad horas Canonicas tenentur a SS. D. N. Benedicto XIII. nuper editum, cum illorum omnium revocatione, caſſatione, & abolitione.

Dat. 19. Dec. 1729. An. 6.

Alias hujus Conſt. ed. 1729. Dec. 6. P. 6. revocatæ fuerunt & annullatæ quædam ordinationes ſuper eadem re Epiſcopi Montiſpeſſulani.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nonnulla Edicta a Miniſtris ſecularibus adverſus prædicto Decretum amanata narratur.

§. 1. CUM ad aures noſtras pervenerit, nonnullos Magiſtratus, ſeu officiales, & Miniſtros ſeculares quibuſdam Edictis, Decretis, Senatuſconſultis, Præceptis, Mandatis, aut id genus, aliiſve quocumque nomine nuncupatis ordinationibus, ſeu Proviſionibus adverſus decretum extenſionis ad univerſos Chriſtifideles, qui ad horas canonicas tenentur, officii S. Gregorii Papæ VII. quod prius ex Indultis fe: re: Pauli V. Clementis X., Alexandri VIII. & Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum in pluribus jam Chriſtiani Orbis Eccleſiis paſſim recitabatur, atque publice, & ſolemniter celebrabatur, a Nobis ad augendum cultum *S. Pontificis & Confeſſoris*, qui in extirpandis erroribus, Eccleſiaſtica diſciplina reſtituenda, & inſtauranda, corruptiſque moribus reformandis ſtrenue, ac indefeſſe elaboravit, noviſſime editum, inſurrexiſſe.

§. 2. Hinc eſt, quod nos ex debito Paſtoralis officii, quod humilitati noſtræ, meritis licet, & viribus longe impari, commiſit divina dignatio, noſtram, & Eccleſiaſticam auctoritatem a perniciosis hujuſmodi laicorum conatibus illæſam, & illibatam tueri, & conſervare volentes, necnon omnium, & ſingulorum, quæ in præmiſſis, ſeu eorum occaſione quovis modo, acta, & geſta fuerunt, ſeriem, aliave quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exacte ſpecificatis habentes, de quamplurium venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio, Edicta, Decreta, Senatuſconſulta,

Declaratio nullitatis prædictorum.

Præcepta, mandata, & quaſvis alias quocumque nomine nuncupatas ordinationes, ſive proviſiones per Magiſtratus, etiam ſupremos, ſeu officiales, & Miniſtros Seculares aut alias a quacumque laicali poteſtate, ejuſque nomine adverſus Decretum extenſionis Officii ejuſdem S. Gregorii Papæ VII. per Nos ſicut præmittitur, editum quomodocumque, & ubicumque, promulgata, & promulgatas, ac quævis alia in præmiſſis, ſeu eorum occaſione quomodolibet acta, geſta, & ordinata, cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & de facto præſumpta, nulliuſque prorſus roboris, & momenti eſſe, & perpetuo fore, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus.

§. 3. Et

Abolitio, & revocatio eorundem.

§.3. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus ſit, illa omnia, & ſingula harum ſerie itidem perpetuo revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuis ſemper haberi volumus: ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Mandatur publicatio harum Literarum.

§.4. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus, ac pariter decernimus, ut illæ ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Fides habenda tranſumptis.

§.5. Uique ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XIX. Decemb. MDCCXXIX. Pontificatus noſtri anno Sexto.

CCXCIV.

Dat.24.Junii 1750.An.6.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Petri Forerii *de Mataincuria* Sacerdotis Lotharingi, Reformatoris Congregationis *Salvatoris noſtri* nuncupatæ, Ordinis Canon. Reg. S. Aug.

Alia hujus Conſt. ed.1729. Mart. 12. P.5. in dicta fuit Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

LAudemus viros glorioſos, qui in converſatione gentis, non ſecundum carnem ambulantes ſed ſpiritu facta Carnis mortificantes, non ſolum ſemetipſos, ac voluntatem ſuam cum omnibus terrenis deſideriis abnegarunt, atque ſub ſuavi regularis diſciplinæ Jugo obtulerunt Deo in holocauſtum, verum diffuſa in cordibus ſuis charitate, non minus de aliena, quam de propria ſalute ſoliciti, viam mandatorum Domini, ac Chriſtianæ perfectionis ſemitam in qua direxerant greſſus ſuos Chriſti fideles verbo, & exemplo, ſaluberrimiſque præceptis, & inſtitutis conſtanter ſectari, ac tuto decurrere edocuerunt, feliciterque confecto mortalis hujus ævi ſtadio eternam repromiſſionem, ac Juſtitiæ Coronam in Cæleſtis Hieruſalem ſtabilitate accipere meruerunt.

Laudes prædicti Servi Dei

§.1. Quos inter cum longe, lateque refulſerit Dei ſervus *Petrus Forerius de Matainçuria* Sacerdos, Lotharingus, Præpoſitus generalis, & Reformator Congregationis Salvatoris noſtri nuncupatæ, Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini, necnon Inſtitutor Monialium Congregationis ſub titulo Dominæ noſtræ, ac Regula ejuſdem S. Auguſtini, digna tanti Parentis ſobole, quæ quaſi arcus refulgens inter nebulas, & quaſi flos Roſarum in diebus vernis, Eccleſiam nominis ſui celebritate ac ſpiritualium aromatum odore implevit Apoſtolici Miniſterii, quod viribus licet & meritis longe impares divina dignatione gerimus, ratio poſtulat, ut illius cultui, & venerationi in terris ad Dei laudem, ipſius Eccleſiæ Decus, ſpiritualemque Populi Chriſtiani ædificationem, poteſtate Nobis a Domino tradita conſulamus.

A Congregatione Rituum ad illius Beatificationem deveniri poſſe de more decretum eſt.

§.2. Quum itaque mature diligenterque diſcuſſis, atque perpenſis per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus Præpoſitorum Proceſſibus, de Apoſtolicæ Sedis licentia rite, & recte confectis, ſuper vitæ ſanctitate, & virtutibus heroicis, quibus idem Servus *Dei Petrus Forerius* multipliciter claruiſſe, necnon miraculis, quæ ad ejus interceſſionem, & ad manifeſtandam hominibus illius Sanctitatem a Deo Patrata fuiſſe aſſerebantur, & ſubinde auditis per nos de more eorumdem Cardinalium, ac etiam hujus Congregationis Conſultorum ſuffragiis, aſſiduiſque, ac humilibus precibus implorato prius ſuperni luminis auxilio alias decreverimus prædictum ſervum Dei Beatum cum ſolitis indultis declarare.

Preces Imperatoris, & Ducis Lotharingiæ.

§.3. Hinc eſt, quod Nos piis, atque enixis Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac dilecti filii nobis Juvenis Franciſci Lotharingiæ, & Barri Ducis, & Dilectæ pariter in Chriſto Filiæ nobilis Mulieris Carolæ Eliſabethæ a Francia Lotharingiæ itidem, & Barri Duciſſæ Viduæ, necnon Venerabilium Fratrum Epiſcoporum Tullenſis, & Virduenſis, dilectorumque filiorum totius Cleri, & Populi Ducatuum Lotharingiæ, & Barri hujuſmodi, ac univerſi Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini, præcipue vero dictæ Congregationis Salvatoris noſtri, ac inſuper Monialium memoratæ Congregationis ſub titulo Dominæ noſtræ ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut idem Servus Dei *Petrus Forerius* in poſterum *Beati* nomine nuncupetur, ejuſque corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in proceſſionibus circumferenda, exponantur, Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, ac de eo recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Confeſſore non Pontifice ſingulis annis justa Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani, die VII. Julii cum dies IX. Decembris,

Indulgentur quædam ad ejuſdem cultum.

Digitized by Google

bris, qua ipſe Servus Dei Spiritum Creatori reddidit, & aliæ plures illam ſubſequentes, ut notum eſt, impeditæ reperiantur. Porro recitationem Officii, ac Miſſæ Celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in Locis dumtaxat infraſcriptis; videlicet in Oppido Miræ Curiæ Tullonenſis Diœceſis, in quo dictus Servus Dei natus eſt in Monaſterio, ſeu Abbatia de Calmuſiaco, Callice Chaumouſeu, ubi habitum præfati Ordinis Canonicorum Regularium ſuſcepit, profeſſionemque Regularem emiſit in Oppidis Mataincuriæ ejuſdem Tullenſis Diœceſis in quo Curam Animarum obivit, ejuſque Venerabile Corpus requieſcit, ſeu depoſitum reperitur, & Gratii in Comitatu Burgundiæ, unde ad Cælos evolavit, & ubi Corillius aſſervatur, ac Lunvillæ, ubi prima ſuſceptæ reformationis fundamenta jecit, ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus tam ſæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnon in univerſa Congregatione Salvatoris noſtri, ac Eccleſiis, ſive Capellis, vel Oratoriis Congregationis Monialium ſub Tit. Dominæ noſtræ, quas idem Dei Servus reformavit, ac reſpective inſtituit, ſicut præmittitur, & quantum ad Miſſas attinet etiam ab omnibus Presbyteris, ad Eccleſias, in quibus Feſtum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quo ad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando, in Eccleſiis Oppidorum Monaſterii, ſeu Abbatiæ, ac utriuſque Congregationis hujuſmodi ſolemnia Beatificationis ipſius Servi Dei, cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici majori, die ab Ordinariis gratiam, & Communionem Sedis Apoſtolicæ habentibus reſpective conſtituta poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint eadem ſolemnia; pro qua re diem XXIX. currentis Menſis Januarii aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem.

Solemnia Beatificationis indicuntur.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis.

§.5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu Secretarii ſupradictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti, ſeu Pro-Præfecti ejuſdem Congregationis munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die decima Januarii MDCCXXX. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CCXCV.

Dat. 13. Januarii 1730. Anno 6.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. ſuper augmento vocalium Provinciæ S. Didaci Mexican. Ord. Min. S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum.

Alia hujus Conſt. ed. 1729. Sept. 30. P. 6. confirmatum fuit quoddam decretum in favorem Vocalium Indiorum Occidentalium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti, & cauſæ, cur Congregatio prædicta præfatum decretum ediderit.

§.1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Joſephi de Meſſa, & Emmanuelis de Vicunna Fratrum expreſſe profeſſorum, ac Procuratorum Provinciæ S. Didaci Mexican Ordinum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum expoſito, quod alias conſiderata exiguitate numeri Guardianorum dictæ Provinciæ, ac propter paucitatem illius vocalium, ac diviſionem, & alternativam in ea vigentem officiorum inter duas Nationes Hiſpanarum, & Indicam, quibus eadem Provincia conſtat, libertas in electionibus coarctata foret, vigore facultatis condendi propria, & particularia Statuta Fratribus præfatæ Provinciæ a Sede Apoſtolica attributæ, per quandam Conſtitutionem ejuſdem Provinciæ *cap.* 9. §. 11. *num.* 11. ordinatum fuerat, quod in Capitulis Provincialibus præter, & ultra Vocales Definitorii, & Guardianos votum, ſive ſuffragium haberent, qui fuerat Cuſtos in ultimo Capitulo Generali dicti Ordinis, ac præſidentes Conventum S. Didaci Mexican, Sanctæ Barbaræ dela Puebla, Sanctæ Mariæ de Ocholopoſco, Secretarius ipſius Provinciæ, ſi Guardianatu perfunctus fuiſſet, Concionatores Conventuales præfatorum Mexican, & dela Pueble, aliorumque dictæ Provinciæ Conventuum S. Franciſci de Oaxaca, ejuſdem Sancti Franciſci de Pachuca, & Sancti Antunii Oppidi Civitatis nuncupat. de Queretaro, ac demum Lector, qui Lecturam quindecim annorum in Capitulo Provinciali pro tempore celebrando explevuſſet, pro illa vice tantum, & alias prout in dicta Conſtitutione uberius dicebatur contineri, & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod Fratres Provinciæ præfatæ tam enarratam Conſtitutionem, quam facultatem, quam habebant, quæque in viridi obſervantia erat, concedendi, ac tribuendi votum, ſeu ſuffragium hujuſmodi quibuſdam ipſius Provinciæ Officiis, ubi id neceſſitas, aut utilitas dictæ Provinciæ exigeret, illudque revocandi, quoties aucto Guardianorum prædictorum numero, ceſſaret ratio talis conceſſionis, voti, ſeu ſuffragii per Sedem Apoſtolicam confirmari cuperent; quandoquidem cauſa finalis augmenti Vocalium non alia foret, quam libertas electionis, quæ deeſſet ſi electio ad paucos Vocales reſtringeretur, cum juxta alias dictæ Provinciæ Conſtitutiones Definitores Provinciales eligendi ſint ex gremio ipſius Capituli Provincialis, eo quod electio fieri debeat alternative inter duas memoratas Nationes, inter quas officia, ac vota ſervata debita proportione diviſa reperiuntur, ita ut quo amplior eſſet numerus Capitularium, ex quorum gremio, ſeu corpore electiones faciendæ veniebant, eo major foret libertas electionum, eoque facilius apti, & idonei officiales deligi, & aſſumi valerent: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis.

§.2. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Re-

& Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinaliom negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium prepoſita, ad quam Sanctiſſimus Dominus Noſter inſtantiam remiſit, audita relatione P. Procuratoris Generalis, & attento ſuffragio Eminentiſſimi Corſini ejuſdem Ordinis Oratoris apud S. Sedem Protectoris, referente Eminentiſſimo Belluga Ponente ceoſuit reſcribendum, prout præſentis Decreti vigore reſcribit, & decernit, ut inpoſterum in Capitulis Proviocialibus Provinciæ Oratricis, juxta Conſtitutiones Provinciæ, ultra Defioitorium, & Guardianos habeant Jus interveuiendi, ac ſuffragium ferendi Cuſtos, qui fuit in immediato Capitulo Generali, Præſidentes Conventuum S. Didaci Mesici, S. Barbaræ dela Puebla, S. Mariæ de Ocholapoſco, Secretarius Provinciæ, qui aliquam Guardianiam exercuit, necnon Concionator Conventualis Mexici, dela Puebla, S. Franciſci de Oazaca, S. Franciſci de Pachuca, S. Antonii Gueretatis, necnon Lector, qui in eo Capitulo complevit quindecim annos Lecturæ, ſed pro ea vice tautum; Ita timen, ut Provincia hanc numerom Vocalium ſub prætextu cujuslibet faculiatis augere non poſſit, & quoties novi Couventus in ea Proviocia fundentur juxta numerum quo fundentur, ſupra relatis novis Vocalibus demantur ſuffragia, incipiendo a Præſidentibus Conventuum, & deinde a Prædicatoribus, ſervato inter ipſos Ordine inferioritatis. Romæ 30. Septembris 1729. F. Cardinalis Lercari Loco ✝ Sigilli A. Archiepiſcopus Pehen Secretarius.

Preces pro confirmatione §.3. Cum autem, ſicut prædicti Joſephus, & Emmanuel Nobis ſubinde esponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ robore communiri ſummopere deſiderent. Nos ipſos Joſephum, & Emmaouelem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis escommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſenteutiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendoin harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio relati Decreti. Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica teoore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregatioois Cardinalium.

Clauſulæ. §.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore qnandocumque ſpectabit io omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & defioiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoraoter contigerit attentari.

§.5. Non obſtaotibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Iodultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus umnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficieoter expreſſis, ac ad verbum inſertis habeotes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Noſtri Aono VI.

CCXCVI.

Confirmantur Decreta duo Capituli Generalis Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia ſuper Moderatione Brevis Clementis XI. circa præmium conferendum Lectoribus, Linguæ Hebraicæ, & Controverſiarum Familiæ Ciſmontanæ. Dat. 19. Janu. 1730. Ann. 6.

De Confirmatione alterius Decreti ejuſdem Capituli pro prærogativis vocalium Indiarum Occidentalium vide aliam hujus Conſt. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio. §.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joſephus Maria ab Ebora expreſſe profeſſus, ac Commiſſarios Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Fraociſci de Obſervantia nuncupatorum, quod in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis noviſſime celebrato duo decreta ſuper moderatione præmii cooferendi Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controverſiarum familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis edita, ac ſubinde per Nos approbata fuerunt, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Decreta prædicta. §.2. In nupero Capitulo Generali Mediolani celebrato die 4. Junii 1729. inter alia, quæ ibi pro Ciſmontana Familia ſtatuta ſunt, & deinde Romæ a Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto Papa XIII. confirmata inveniontur duo Decreta ſob numero 31., & 32. tenoris ſeqoentis = Propoſita ex facultate Sanctiſſimi Domini Noſtri moderatione Brevis Clementis XI. ſuper præmio cooferendo Lectoribus linguæ Hebraicæ Difinitorium Generale cenſuit ſi Sanctitatis Suæ placuerit, quod ſi hujuſmodi Lectores jam acquiſierint graduationem ioter ex Definitores, connumerentur completo octavo aono ioter ex Coſtodes. Si autem alia graduatiooe non gaudeant, ſolum inter Exdefinitores locum habeant. = Quantum ad Lectores controverſiarum Difinitorium Generale ceoſuit ſi Sanctiſſimo placuerit, quod ſi non fuerint Lectores Jubilati, legant per duodennium, eoque conpleto, gaudeaot privilegio Lectorum Jubilatorum ſi vero fuerint Jubilati, legant per ſexeonium, & poſtea connumerentur inter Patres Provinciæ, ſeu inter Lectores Jubilatos de numero, quo ad

præ-

præcedentiam dumtaxat ſine Jure ſubrogandi

Preces pro confirmatione

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat ipſe Joſephus Masia, quo præmiſſa firmius ſubſiſtant, & exactius ſerventur, opportune a Nobis provideri plurimum deſideret. Nos eumdem Joſephum Mariam ſpecialibus faforibus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta jam per Nos approbata, ut præfertur, auctoritate noſtra Apoſtolica tenore præſentium denno approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint dicta auctoſitate ſupplemus.

Confirmatio relator. Decretor.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integos effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinasios, & Delegatos, etiam Cauſasum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigesit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nocnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia soboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumptis

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

CCXCVII.

Dat. 19 Jan. 1730. Ann. 6.

Confirmantur quædam literæ, ſive Conſtitutiones Apoſtolicæ pro ſtatu, & bono regimine Provinciæ Mexicanæ S. Didaci Strictioris regularis obſesvantiæ Diſcalceatorum S. Franciſci in Indiis Occidentalibus.

Prædicta litteræ ſunt Pauli V. Conſt. ed. 1618. Apr. 19. Urb. VIII. Conſt. ed. 1642. Sept. 22. Clem. X. Conſt. ed. 1674. Jun. 19., Clem. XI. Conſt. ed. 1702. Nov. 24. Et alia hujus Conſt. ed. 1730. Jan. 13. P.6. confirmatum fuit quoddam Decretum Capituli Generalis pro augmento Vocalium Fratrum ejuſdem Provinciæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

DEbitum Paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholicæ adſtsingimur, Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium divinis obſequiis, ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, ea quæ pro felici, proſperoque eorum ſtatu, & Regimine a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris provide conſtituta eſſe noſcuntur, ut fisma, & illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter cum id a Nobis petitur roboremus.

Facti expoſitio.

§.1. Cum itaque, ſicut dilecti Filii Joſephus de Maſſa, & Emmanuel de Vicunna Fsatres expreſſe profeſſi, ac Procuratores Provinciæ Sancti Didaci Mexican in Indiis, ſive nova Hiſpania Ordinis Minorum S.Fsanciſci de Obſervantia Excalceatorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt plures literæ, ſive Conſtitutiones Apoſtolicæ diverſis temporibus pro ſalubri præfatorum Ordinis, & Provinciæ directione emanaverint, nempe binæ felicis recordationis Pauli V. die 19. Aprilis 1618., quarum initium eſt: *Alias a fel. rec. &c. & dudum a fel. rec. &c.* ſuper erectione dictæ Provinciæ, ac reſpective privilegiis, & ſtatutis Fratrum dicti Ordinis: altera Urbani VIII. die 22. Septembris 1642. incipien. *Alias pro felici &c.*, quibus ejuſmodi psivilegia confirmantur, & ſtatuta declarantur, necnon aliæ Clementis X. die 19. Junii 1674., quæ incipiunt: *Nuper in Congregatione &c.*, ac reliqui Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum die 24. Novembris 1702., quasum pariter initium eſt: *Alias a fel. rec. &c.* circa quaſdam ſuper præcedentia, aliaſque controverſias editæ: Fratres ejuſdem Provinciæ magnam difficultatem agnoſcentes recurrendi ad hanc Sanctam Sedem, ubi aliqua in dicta Provincia quæſtio, aut controverſia incidit, aliave occurrit neceſſitas, propter nimiam Regni Mexican a Curia Romana diſtantiam, ſimulque exactiorem ejuſmodi literarum, ſive Conſtitutionum Apoſtolicarum obſervantiam enixe exoptantes, ad hoc etiam, ut in poſterum tollatur quælibet occaſio litium, ac perturbationis in dicta Provincia, quæ Regularem diſciplinam evertere, mutuamque chasitatem inter illius Fratses diminuere, ac fervorem ſpiritus sextinguere ſæpe ſolent, literas, ſeu Conſtitutiones præfatas Apoſtolicæ confismationis noſtræ robore communiri, ſummopere deſiderent; Nobis propterea prædicti Joſephus, & Emmanuel humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Cauſa præſentis Conſtitutionis.

§.2. Nos igitur ipſos Joſephum, & Emmanuelem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, illorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innoda-

tæ

tæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomiue Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem dicti Ordinis, necnon Venerabilis Fratris noſtri Laurentii Epiſcopi Tuſculan. ipſius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Corſini nuncupati ejuſdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris ſuffragium deſuper audierunt, & ad relationem dilecti Filii Noſtri Ludovici pariter Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardin. Belluga, & Moncada nuncupati ejuſdem Cardinalibus factam rem univerſam mature diſcuſſerunt conſilio,

Confirmatio prædictarum Literarum, ſeu Conſtitutionum Apoſtolicarum.

memoratas literas, ſeu Conſtitutiones Pauli V. Urbani VIII. Clementis X., Clementis XI. Prædeceſſorum noſtrorum, ſicut præmittitur, emanatas, omniaque, & ſingula in eis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apuſtolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, illiuſque Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & perſonis quibuslibet in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

CCXCVIII.

Dat. 14. Febr. 1730. Ann. 6.

Abrogatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis B. M. de Monte Carmelo; ac mandatur obſervatio Ordinationum aliorum Capitulorum Generalium, & Statutorum Provinciæ Caſtellæ circa Doctrinam Angelici pro d. Provincia.

De laudibus Doctrinæ S. Auguſtini, & Doctoris Angelici D. Thomæ Aquinatis vide aliam hujus Conſt. ed. 1724. Nov. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Franciſcus Montiel de Fuentenobilla, & Julianus Berocal Fratres expreſſe profeſſi, ac Expriores Provinciales Provinciæ Caſtellæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in Sacra Theologia Magiſtri, necnon Officii Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem in Regnis Hiſpaniarum Apoſtolica Auctoritate inſtituti Qualificatores, quod in Congregatione Definitorii Capituli Generalis ejusdem Ordinis noviſſime ſcilicet anno 1728. in Civitate noſtra Ferrarien. celebrati, emanavit ad inſtantiam tunc exiſtentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ quoddam Decretum, quo declaratur, licitum fore Fratribus ipſius Provinciæ Caſtellæ ſententiam ſequi cujuslibet approbati Doctoris, præſertim vero qu. Joannis de Baccone dum viveret, Fratris expreſſe pariter profeſſi Ordinis præfati, & alias prout in d. Decreto, cujus tenorem præſentibus pro expreſſo, & ad verbum inſerto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Cauſæ abrogandi præfati Decreti.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat Decretum hujuſmodi non ſolum adverſetur generalibus, & communibus univerſi Ordinis prædicti Conſtitutionibus in favorem Doctrinæ Angelici Doctoris S. Thomæ Aquinatis dudum antea editis, tum in illius Capitulo Generali Anno 1593. in Civitate Cremonen. habito, in quo Cap. 10. n. 10. diſerte injungitur Regentibus Studiorum ipſius Ordinis, ut Doctrinam, ac methodum ejusdem D. Thomæ tam in Philoſophia, quam in Theologia profiteri debeant, tum in aliis Comitiis Generalibus dicti Ordinis in alma Urbe noſtra anno 1704. peractis, ubi nova ſanctione, cui Apoſtolicæ etiam confirmationis pondus acceſſit, iterum cautum fuit, quod Alumni memorati Ordinis eamdem D. Thomæ Doctrinam amplecterentur, verum etiam averteret, atque convelleret proprias, ac peculiares Conſtitutiones, & ordinationes præfatæ Provinciæ Caſtellæ, quibus anno 1595. tunc in humanis agens Joannes Stephanus de Chiſſola Prior Generalis dicti Ordinis in actu viſitationis Provinciarum Hiſpaniarum ejusdem Ordinis non tam ſua ordinaria, quam Apoſtolica auctoritate, & a fel. re. Clemente PP. VIII. Prædeceſſore noſtro conceſſa Regentibus Studiorum ipſius Provinciæ Caſtellæ doctrinam, & methodum ejusmodi ſectari expreſſe mandavit, ac inſuper plane deſtrueret particulare d. Provinciæ Caſtellæ ſtatutum in Capitulo Provinciali anno 1688. in Civitate Abulen. coacto non minus mature, quam ſolemniter deſuper conditum, cum nimirum Fratres Provinciæ Caſtellæ præfatæ inſimul congregati, ſecumque animo reputantes diſſidia, & contentiones, quæ ex diverſitate doctrinæ, ac varietate opinionum paſſim oriebantur, quo Religionis ſuæ honori, ſtudiorumque ipſius Provinciæ Caſtellæ utilitati conſultum foret, poſt rem diu, diligenterque diſcuſſam, & auditis circa unius doctrinæ præ alia delectum ejusdem Provinciæ in Sacra Theologia Magiſtris ad eum gradum in univerſitatibus Studiorum generalium Salmanticen., Compluten., & Valliſoletan. promotis, Cathedraſ-

que ibidem regentibus, unanimi omnium aſſenſu, nemineque contradicente, aut reclamante, ſed uno ore, ac corde decreverunt, ut omnes Lectores, & Magiſtri ſive intra Collegia d. Provinciæ, ſive extra in Univerſitatibus Studiorum generalium hujuſmodi ſub pœna privationis lecturæ, aut Cathedræ irremiſſibiliter ipſo facto incurrenda, non aliam, quam ipſius Angelici Præceptoris, & communis Magiſtri Divi Thomæ Doctrinam docerent, & defenderent. Hiſque accedat, quod ampla illa, liberaque ſentiendi, & opinandi facultas, quæ per enarratum Diffinitorii nuperi Capituli Generalis Decretum Alumni d. Provinciæ Caſtellæ tribuitur, plurima eidem Provinciæ damna afferret, multipliceſque inter illius Fratres turbas, ac diſſenſiones excitaret, & vel maxime ſtudioſis, rectoque ſtudiorum ipſorum Ordinis noxia, & perniciosa foret, quandoquidem exinde Alumni præfati ad deſideria ſua coacervare ſibi Magiſtros, ac omni vento doctrinæ circumferri libere poſſent, ſicque in varias obeuntes ſententias invicem diſcreparent, atque non ſine mutuæ Charitatis detrimento jugiter decertarent, facileque evenire poſſet, quod ipſi Studentes contrariam in S. Theologia, quam in Philoſophia addiſcenda apprehenderant opinionem edocerentur, quinimo in una, eademque ſcientia juxta diverſam Magiſtrorum pro tempore edocentium doctrinam in varias quoque opiniones traherentur, Exponentes prædicti hæc, & alia non minora mala ex ejuſmodi Decreto pro ventura conſiderantes, ut ejuſdem Provinciæ Caſtellæ quieti, tranquillitati, ac decori ipſius Fratrum, & præcipue Studentium concordiæ, & progreſſui proſpectum ſit, ſublato ejuſmodi Decreto, unam, certamque ejuſdem Angelici Doctoris, clariſſimi Eccleſiæ Dei luminis conſtanti Summorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum teſtimonio, laudumque præconio tantopere commendatam Doctrinam in univerſa Provincia præfata conſtanter retineri, doceri, ac propugnari plurimum deſiderant, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces pro dicta abrogatione.

§. 3. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Iure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; ſupradictum Decretum Definitorii Generalis liberam facultatem Fratribus præfatæ Provinciæ Caſtellæ cujuſlibet approbati Doctoris ſententiam ſequendi, ſicut præmittitur, attribuens, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium revocamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocato, nullo, & abolito, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuo haberi volumus, omnibuſque, & ſingulis ipſius Provinciæ Caſtellæ Fratribus, Lectoribus, & Magiſtris nunc, & pro tempore exiſtentibus Conſtitutiones generales Ordinis præfati, dictæque Provinciæ Caſtellæ Ordinationes, & Statuta, quibus prælaudatam Doctrinam D. Thomæ profiteri, amplecti, docere, & defendere jubentur, ut præfertur, deinceps perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari eadem auctoritate harum ſerie præcipimus, & mandamus.

Abrogatio præfati Decreti.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quoſvis alios qualibet auctoritate fungentes, ſeu functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. In contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque.

Clauſulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CCXCIX.

Reducitur Alternativa electionis Vicarii Generalis Congregationis Hiſpaniæ, & Indiarum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini ad tres tantum Hiſpaniæ Provincias.

Dat. 14. Febr. 1730. Ann. 6.

Hac de re vide Alexandri VII. Conſt. ed. 1660. Februarii 23 P. 8.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EA, quæ pro felici perſonarum Regularium ſtatu in Capitulis Generalibus interdum ſancita, & auctoritate Apoſtolica comprobata fuerunt cum incommodum afferre, ac earumdem perſonarum tranquillitati obeſſe noſcuntur noſtri muneris eſt provide moderari, & immutare, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Proœmium.

§. 1. Dudum ſiquidem pro parte tunc exiſtentis Procuratoris Generalis Congregationis Hiſpaniæ, & Indiarum Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini fe. re. Alexandri PP. VII. Prædeceſſori noſtro expoſito, quod in ejusdem Congregationis Capitulo Generali in Oppido Civitate nuncupato de Calatajud in Aragonia noviſſime tunc celebrato determinatum fuerat pro majori quiete electionis Vicarii Generalis dictæ Congregationis, & ut unusquiſque ad inſerviendum Religioni magis animaretur, ipſi Alexandro Prædeceſſori ſupplicandum fore, ut concederet electionem Vicarii Generalis Congregationis hujuſmodi, ſervata inter B. M Virginis in Columna Aragoniæ, & S. Auguſtini Caſtellæ novæ, & veteris, necnon Sancti Thomæ de Villanova Bæticæ ſuperioris, & inferioris, ac S. Nicolai Tolentinatis reſpective nuncupatas Inſularum Philippinarum in Indiis Provincias Congregationis prædictæ alternativa, ſicut in Congregatione Italiæ Fratrum Diſcalceatorum ejuſdem Ordinis obſervabatur; incipiendo a memorata Provincia Aragoniæ, fieri debere, itaut eveniente caſu, quo Vocales Indiarum Capitulo pro tempore celebrando tempori adeſſe non

Olim d. Alternativa præſcripta fuit per Decretum Capituli Generalis, quod etiam ab Alexandro VII. approbatum fuit, inter tres Hiſpaniæ Provincias, aliamque Inſularū Philippinarū.

Digitized by Google

non valerent, tunc unus Fratrum Provinciæ ſubſequentis juxta ordinem ſupra expreſſum in Vicarium Generalem primodictæ Congregationis eligi deberet, idem Alexander Prædeceſſor, ſupplicationibus ſibi per dictum Procuratorem Generalem nomine Fratrum Provinciarum prædictarum ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, prænarratam Alternativam electionem Vicarii Generalis Congregationis hujuſmodi tanquam Religioſorum tranquillitati, & bono regimini prædictarum Provinciarum proficuam, & conſentaneam modo, & forma ſuperius expreſſis, quatenus (ut aſſerebatur) in Capitulo Generali ſic noviſſime celebrato legitime fuiſſet obtenta, auctoritate Apoſtolica approbavit, & confirmavit, ac juxta prædicti Capituli Decretum fieri, & obſervari mandavit, & alias prout in ipſius Aleſandri Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 23. Februarii 1660. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo, & ad verbum inſerto haberi volumus uberius continetur.

Cauſe præſentis Conſtitutionis: gravia nempe incommoda ob nimiam locorum diſtantiam ex Indiis in Hiſpaniam.

§. 2. Cum autem ſicut dilecti filii tam moderinus Vicarius Generalis, quam univerſi Fratres Diffinitorii trium Provinciarum Hiſpaniæ dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, memorata Alternativa electio Vicarii Generalis executioni demandari nuſquam potuerit, propterea quod ſupradictæ Provinciæ S. Nicolai Tolentinatis in Inſulis Philippinis quatuor numero Fratres, ſeu vocales, quemadmodum per Conſtitutiones ejuſdem Congregationis auctoritate prædicta confirmatas requiritur, ex Indiis in Hiſpaniam, ubi Capitulum Generale ipſius Congregationis celebrari conſuevit trajicere nequeunt, tum ob nimiam locorum diſtantiam, tum quia eis non permittitur libera ex iiſdem Indiis arbitrio ſuo diſcedendi facultas, quamobrem dilectus filius Joſephus a ſolitudine aſſertus Procurator iſtius Provinciæ anno 1726. petierat Conſtitutionibus prædictis in hac parte per Nos derogari, ut ſcilicet attenta difficultate, quam dictæ Provinciæ Fratres, ſeu Vocales experiebantur ad interveniendum eidem Capitulo Generali numero quaternos per dictas Conſtitutiones præſcripto, ſtatueremus, quod ſi unus, aut duo, vel tres ex Fratribus, ſeu vocalibus ipſius Provinciæ Capitulo Generali intereſſent, is, ſeu alter eorum neceſſario eligi deberet in ejuſmodi Vicarium generalem, ſed audita per Nos ea ſuper re dilecti filii noſtri, & Sedis Apoſtolicæ in Regnis HiſpaniarumNuncii relatione, huic petitioni minime annuendum duximus: Et revera alternativa electio Vicarii Generalis quatenus ad effectum perduci vellet; multiplices turbas, aliaque gravia incommoda, quæ cum ſtabilita, & determinata fuit minus perpenſa fuerunt, toti Congregationi, ac omnibus quatuor Provinciis præfatis allatura foret, nam ultra gravia diſpendia, quæ dicta Provincia S. Nicolai Tolentinatis in Inſulis Philippinis in quatuor ipſius Fratribus, ſeu Vocalibus ad Capitulum Generale hujuſmodi mittendis, facere deberet, ac longæ Navigationis diſcrimina, quæ iſtis ſubeunda forent, Sacrarumque Miſſionum, quibus in illis Partibus pro converſione Infidelium ad Catholicæ Religionis veritatem aſſidue vacare tenentur detrimentum ſi Vicarium Generalem, qui foret de dicta Provincia ab humanis decedere, vel ægrotare contingeret, diu nimis ob locorum intervalla expectandum foret, antequam Vicarius Generalis in Defuncti, vel Ægroti locum ſubrogari poſſet, ac interim præfata Congregatio ſine Capite, ac Superiore remaneret, ipſi Exponentes, quo his, aliiſque diverſis malis, & perturbationibus ex dicta Alternativa electione proventuris occurratur, ſimulque ſalubri, ac tranquillo ejuſdem Congregationis regimini proſpectum ſit, ipſam electionem Vicarii Generalis in priſtinum, ac eum in quo ante Decretum ſupradicti Capituli Generalis erat, ſtatum ſcilicet inter tres Provincias Hiſpaniæ tantum reduci plurimum deſiderant. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces pro reductione.

§. 3. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus inclinati, ſupradictam alternativam electionem Vicarii Generalis inter quatuor Provincias Aragoniæ, Caſtellæ, Bæticæ, & Inſularum Philippinarum Congregationis prædictæ, ſicut præmittitur, conſtitutam, expeditaſque deſuper Alexandri Prædeceſſoris literas præfatas, ad ſolas dictas tres Aragoniæ, Caſtellæ, & Bæticæ Provincias eadem auctoritate tenore præſentium reducimus, illamque deinceps inter eaſdem tres Provincias dumtaxat, prout ante Decretum, & literas ejuſmodi ſervari, ac fieri ſtatuimus, & ordinamus.

Reductio prædictæ Alternativæ ad res tantum Hiſpaniæ provincias.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac d. Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictarum Ordinis, Congregationis, aliiſque quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

IN-

Digitized by Google

INDEX
RERUM NOTABILIUM,
Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digeſtus.

A

ABBAS.

Abbas Monaſterii Caſſinenſis juriſdictione quaſi Epiſcopali gaviſus eſt ab Immemorabili: Bened. XIII. Conſt. 83. §. 1. pag. 19
Abbati prædicto privilegia quædam, quæ Juriſdictionem quaſi Epiſcopalem præfatam conſtituunt, confirmavit Sixtus V. Conſt., quæ incipit -- *Benignitas* -- dat. Decimo Kal. Mart. 1589., quam refert id. ibid. §. 2. & ſeq. d. p. 19. & ſeq.
Ut Abbati Monaſterii prædicti Literæ Apoſtolicæ dirigi deberènt, ſtatuit Urbanus VIII. Conſt., cujus initium -- *Exponi Nobis* -- dat. die 30. Maji 1639., quam affert id. ibid. §. 5. ad 7. p. 20. & ſeq.
Vid. *Eccleſia Abbatialis*.
Pro Abbate præfato relatas Sixti V., & Urbani VIII. Conſtitutiones, cum altera Innocentii XI., nec non Decreto Judicum querelarum, & controverſiarum Concilii Romani, edita in favorem Abbatialis Eccleſiæ ejusdem Monaſterii; confirmavit id. ibid. §. 15. in fin. p. 23
Abbati prædicto competiiſſe, & competere jura quaſi Epiſcopalia declaravit id. §. 16. ibid.
Ne Abbatem prædictum amplius moleſtare auderent, Clero, & Populo Civitatis S. Germani, ſub pœnis præcepit id. ibid. §. 17. p. 24.
Vid. *S. Germani Civitas*.
Abbatibus Montis Caſini facultates quaſcumque juriſdictionis quaſi Epiſcopalis conceſſæ confirmavit id. Conſt. 200. §. 2. ad 4. p. 250.
De Abbatibus Titularibus Olivetanis: Vid. *Monachi Congregationis Montis Oliveti*.

ABBATIA S. CLEMENTIS IN PISCARIA.

Inſtrumentum quoddam Emphyteuticum ſuper *Abbatia S. Clementis in Piſcaria*, nullius Diœceſis, Provinciæ Theatinæ inter Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Cardinalem Finy, & Congregationem Cæleſtinorum, confectum refert §. 2. p. 296. ad 298., & confirmat Bened. XIII. Conſtit. 234. §. 10. p. 305.

ACCADEMIA THEOLOGICA IN ARCHIGYMNASIO SAPIENTIÆ.

Accademiæ Theologicæ in Archigymnaſio Sapientiæ erectæ Conſtitutionem Clem. XI. in ejusdem favorem emanatam, relatam confirmat Bened. XIII. Conſt. 121. §. 1. ad 7. p. 86. ad 88.
Accademiæ prædictæ privilegia omnia alias conceſſa; aliaque plurima conceſſit id. ibid. §. 8. d. p. 88.
Pro Accademiæ ejusdem recta directione ſtatuit nonnulla id. ibid. §. 9. p. 89.

AGENTES NEGOTIORUM IN URBE.

Ut Agens in Urbe negotia Civitatis Ravennatis in poſterum a Communitate Ravennæ ad decennium eligeretur, decrevit Bened. XIII. Conſtit. 148. §. 9. p. 142.
Agentem eumdem eligendi modum præſcripſit idem §. 10. ibid.

S. AGNES EX MONTE POLITIANO.

S. Agnetis ex Monte Politiano, Ordinis Prædicatorum, ortum, vitæ integritatem, & ſigna ab illa patrata refert Ben. XIII. Conſt. 155. §. 1. p. 160
S. Agnetis ejuſdem obitum narrat id. §. 2. ibid.
S. Agnetem præfatam nonnulli Summi Pontifices, ut Sanctam Virginem venerandam agnoverunt, ut refert id. §. 3. ibid.
S. Agnetis prædictæ Canonizationem ab eodem Pontifice peractam promulgavit id. §. 4. ibid.

S. ALOYSIUS GONZAGA.

B. Aloyſium Gonzaga in ſpecialem Patronum ſibi eligendi facultatem Gymnaſiis, ſeu Collegiis Societatis Jeſu conceſſit Bened. XIII. Conſt. 76. §. 1. p. 6
S. Aloyſii Gonzagæ Societatis Jeſu ortum, piam educationem, virtutemque admirandam exponit Benedictus XIII. Conſt. 160. §. 1. p. 171
Societati Jeſu nomen daturus, magna animi fortitudine ſuis vale dicit, & Romam petit, ubi Chriſtianis virtutibus omnium oculos in ſe convertit. Ibidem §. 2. p. 172
Pie obiit, & pro Sancto agnoſcitur: §. 3. ibid.
Ejus virtutes, & miracula comprobata, deque eo horæ Canonicæ, & Miſſæ celebrari poſſe conceſſum a Paulo V. §. 4. ibid.
S. Aloyſii ejusdem, Sanctorum Confeſſorum Canoni adnumerati ab hoc eodem Pontifice, Canonizationem promulgavit id. d. Conſt. 160. §. 5. d. p. 172

ANNONA.

Ad Annonæ bonum regimen, & in rei Agrariæ beneficium nonnulla ſtatuit Bened. XIII. Conſt. 96. p. 44
Nempe
Decreta primum eſt a Pontifice Congregatio ex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus ſuper ubertate *Annonæ*, & *rei Agrariæ* ſecuritate; ut refert id. ibid. §. 2. p. 45.
Quædam a præd. Congregatione ſancita fuere, quæ referuntur approbata a Pontifice: §. 3. ibid.
Quædam aliæ deliberationes ejusdem Congregationis pariter relatæ confirmantur: §. 4. ibid. p. 46
Ad Annonæ utilitatem alteram ſpecialem Congregationem, qui ſtatui Annonæ conſuleret: firma tamen remanente prima in rebus adverſis, deputavit id. §. 5. ibid.
Injungitur omnibus, & ſingulis, ut exequutioni mandent quæ præfata Congregatio decreverit: ib. §. 6. & ſeq. p. 47
Denuo confirmatur quidquid decretum fuit a prima Congregatione §. 8. ibid.
Determinatio cujusdam dubii remittitur ad hanc ſecundam Congregationem §. 9. ibid
In Annonæ ejusdem beneficium, quoddam aliud dubium ab ipſomet Pontifice diſſolvitur; ac quædam ſtatuuntur: §. 10. ibid.
Ut præd. Congregatio bis in menſe habeatur, ſtatuit id. ibid. §. 11. p. 48
Facultates quaſdam eidem conceſſit; & exequutionem prædictorum injunxit id. §. 12. ibid.
Ut Annona in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis, & prælationis privilegiis gaudeat, ſtatuit id. Conſt. 120. §. 2. p. 84
Pro Annonæ ejuſdem ſublevamine, & ſecuritate in mutuationibus nonnulla ſtatuit id. ibid. §. 3. p. 85

ARCHICONFRATERNITAS ANNUNCIATIONIS.

Archiconfraternitati Annunciationis B. M. V., ut quatuor ſubſidia Dotalia Puellis Neophytis, Conſervatorii Cathecumenorum quotannis præſtaret, præſcripſit Bened. XIII. Conſt. 101. §. 1. p. 59

ARCHICONFRATERNITAS CONCEPTIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Archiconfraternitatem Conceptionis B. M. V. in Eccle-

cleſia de Araceli Minorum de Obſervantia erexit Bened. XIII. Conſt.172. §.2. p.193
Archiconfraternitatem prædictam in locum alterius in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo extinctæ ſubrogavit id. §.3. ibid.
Archiconfraternitati eidem nonnullas Indulgentias conceſſit id. ibid. §.4. p.193

ARCHIGYMNASIUM SAPIENTIÆ.

Vid. *Accademia Theologica*.

ARCHIVIUM.

De Archivis in Italia Sedium Epiſcopalium, aliorumque religioſorum Locorum erigendis, pro cuſtodia Jurium, & Scripturarum ad ea pertinentium, nonnulla ſtatuit Bened. XIII. Conſt. 181. p.221
Primo ſtatuitur, ut omnes Præſules Italiæ *Archiva* intra ſex menſes conſtrui curarent: §.2. ibid.
Univerſa Capitula idem curent: §.3. p.222
Omnes Superiores Seculares, Collegia, & Loca pia utriuſque ſexus idem curent: §.4. ibid.
Secundo præcipitur, ut Catalogus Scripturarum conficiatur: §.5. ibid.
Prædicti Catalogi, a quibus conficiendi: §,6. ad 8. ib.
Præterea duo exemplaria Catalogi ejuſdem conficiantur: §.9. ibid.
Archiva duabus clavibus & ſeris claudantur: §.10. ib.
Claves a quibus retinendæ: §.11. p.223
Quotannis Catalogo *Archivi* adjungantur Scripturæ anno præcedenti confectæ: § 12. ibid.
Epiſcopi *Archiva* omnino viſitent: § 13. & ſeq. ibid.
Viſitatores Ordinum Regularium viſitent *Archiva*: §.15. ibid,
In Capitulis, & Locis piis Archiviſta eligatur: §16.ib.
Prælati, & Superiores Scripturas *Archivo* inferendas curent: §.17. ibid.
Ordinarii chartas inquiri curent inventario inferendas: §.18 ibid.
Epiſcopus deceſſurus, vel ad longum tempus abiens, cuinam inventarium *Archivi* tradere debeat: §.19. p.224
Obeunte Prælato quid agendum de inventario *Archivi*: § 20. ibid.
Mortuo Epiſcopo quid de *Archivi* clavibus agendum: §.21. ibid.
De Scripturis ex *Archiva* extrahendis: § 12. ibid.
Proceſſus tradendi *Archiviſtæ*, qui Succeſſoribus ſuis ſcripturas exhibeat: §23. ibid.
Ordinarii denique provideant conſervationi Scripturarum Parochiarum, & Locorum Piorum §.24. ib.

ASCULUM.

Aſculanæ Civitati, & Diœceſi facultatem recitandi officium ſub ritu duplici, & celebrandi Miſſam Beati Seraphini de Aſculo, conceſſit Ben.XIII Conſtit.280. § 2 p.396

AUDITORES CAMERÆ.

Auditoratus Cameræ Officio aliud Officium Auditoratus Generalis Cauſarum confidentialium, cum ſingulis privilegiis, & indultis, juriſdictione, & emolumentis; ſublata tamen facultate diſponendi de officio Notariatus; annexit, & univit Ben.XIII. Conſt.244. § 8. p.330
Auditori Generali Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ prædicto, ut in mandatis præter alios titulos adjungeret illud Auditoratus Cauſarum confidentialium, conceſſit id. §.9. Ibid.
Auditori eidem, ut unum duntaxat Commiſſarium ſibi pro qualibet Diœceſi Ordinariorum eligere poſſet, præſcripſit id. ibid. § 10. p.331
Auditoris ejuſdem juriſdictioni Commiſſarios præfatos alioſque Miniſtros ſubjecit id §.11. ibid.

AUDITORATUS CAUSARUM CONFIDENTIALIUM.

Vid. *Cauſæ Confidentiales*.

Auditoratus Cauſarum Confidentialium Officium a Sixto V. erectum fuiſſe; eique peculiarem dotem aſſignatam, refert Ben.XIII. Conſt.244 §.2. p.328
Auditorem prædictum Cauſarum Confidentialium, nonnullis ei conceſſis privilegiis, ampliſſima facultate, & juriſdictione in prædictis cauſis, aliiſque annexis donatum fuiſſe narrat id. ibid. §.3. ad 5. d.p.328 & ſeq.
Auditori eidem, ut Officium Notariatus earundem Cauſarum ad liberam pro tempore exiſtentis Auditoris prædicti diſpoſitionem ſpectaret, conceſſit id. ibid. §.6. p 329.
Auditoratus prædicti Officii venalitatem, & reſignabilitatem ſuppreſſit, & extinxit id. Ibid. §.7. p.330
Vid. paulo ante *Auditoratus Cameræ*.

S. AUGUSTINUS.

S. Auguſtini Corpus Hippone in Sardiniam, atque hinc Ticinum translatum multos poſt annos repertum eſſe refert Ben. XIII. Conſt 239. §.1. p 314.
De S. Auguſtini Corpore judicium Epiſcopale peragi juſſit id. §.2. ibid.
De S. Auguſtini præd. Corpore, ad Canonicas Regulas Eccleſiæ, judicium Epiſcopale peragitur ubi id. §.3. p.315
De S. Auguſtini Corpore Decretum Epiſcopi Ticinenſis refert id. §.4. Ibid.
De S. Auguſtini corpore judicium Epiſcopale prædictum confirmavit id. ibid. §.6. p.316.

AUGUSTINIANI.

Vid. *Eremitæ S. Auguſtini*.

AUXIMUM.

Vid. *Cingulum*.

B

BASILIANI.

Vid. *Monachi Ordinis S. Baſilii*.

BASILICA S PETRI.

Vid. *Capitulum S Petri*.

BEATIFICATIO SERVORUM DEI.

Beatorum Catalogo Servam Dei Hiacyntham de Mariſcottis, Monialem Tertii Ordinis S. Franciſci, adſcripſit Ben. XIII. Conſt.139. §.2. p 111
Ut pro Beatificatione eorum agenda, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum Sanctitatis fama obierunt, quidam fundus, ſeu cumulus inſtitueretur, decrevit id. Conſt. 156. §.3. p 123
Beatificationem Servi Dei Joannis de Prado Ordinis Minorum Excalceatorum de Obſervantia, indixit id. Conſt 224. §.2. p.280.
De Beatificatione, ſeu declaratione Martyrii Ven Servi Dei Fr Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum Decretum Congregationis Rituum publicari mandavit id. Conſt. 261. p.356.
Beatificationem prædicti Servi Dei indixit id. Conſtitut. 264. §.2. p 360
Beatificationem Servi Dei Vincentii a Paulo Congregationis Miſſionis, & Puellarum Charitatis Fundatoris, indixit id. Conſt.282. §.3. in fin. p.398
Beatificationem Servi Dei Patris Forerii de *Matainecuria* Sacerdotis Lotharingii, Reformatoris Congregationis *Salvatoris noſtri* nuncupatæ, Ordinis Canonicorum Regul. S. Auguſtini, indixit id. Conſt. 294. § 3. in fin. p 413

BENBVENTUM.

Ad Beneventanæ Civitatis terræmotibus labefactatæ utilitatem, Gregorianam Conſtitutionem ad augendum ornatum Urbis editam; extendit Benedictus XIII. Conſt 100. § 2. p.57.
Ad Beneventanæ Civitatis ejusdem pariter utilitatem nonnulla ſtatuit id. §.3. p.58

BETHLEMITÆ.

Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus Præfecto Generali jus convocandi Vocales ad Capitulum Generale, & in eo præſidendi, conceſſit Ben.XIII Conſt.220. §.1. p.276
Bethlemitarum eorumdem favore nonnullas Conſtitutiones Capituli Generalis declaratas refert §.3.ad 8 p.307., & ſeq..& confirmat id Conſt.236.§ 9.p.309
Bethlemitarum Præfecto, & Definitorio Generali Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. ſuper

con-

concedenda eiſdem facultate admittendi aliquos Presbyteros ſeculares ad habitum, & profeſſionem, confirmavit id. Conſt.288. §.3. p.409

C

CÆLESTINI.

Vid. *Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Cæleſtinorum*.

CÆSENATENSIS CIVITAS, ET EPISCOPUS.

Vid. *Hoſpitalia: Mons Pietatis, & Seminaria*.

CÆREMONIALE EPISCOPORUM.

CÆremoniale Epiſcoporum vetus innumeris ſcatebat erroribus, uti teſtatur Bened.XIII. Conſtit 171. §.1. p.192

Cæremoniale prædictum ab ipſomet Pontifice emendatum fuit: §.2. ibid.

Cæremoniale præfatum ſic emendatum confirmavit, & ab omnibus obſervandum eſſe præcipit id. ibid.

CANONICI S. EUSTACHII.

Canonicos prædictos in priſtinam poſſeſſionem Sacelli S. Michaelis Archangeli, in ipſorum Eccleſia olim Collegio Procuratorum Urbis conceſſi, reintegravit Bened XIII. Conſt.275. §.5. p.392

Vid. *Collegium Procuratorum Urbis*.

CANONICI REGULARES.

Canonicis Regularibus Præmonſtraten. Congreg. Hiſpan Decretum Congregationis Rituum; quo conceditur eiſdem facultas recitandi in poſterum officia nonnullorum Sanctorum eiuſdem Ordinis, confirmat Bened.XIII. Conſt.75 §.2. p 5

Pro Canonicis Regularibus Ordinis S. Auguſtini, habitus S. Antonii Abbatis Conſtitutiones Apoſtolicas ad favorem eorundem editas, ſervari mandavit Bened.XIII. Conſt.108. § 3. p.66

In Canonicorum eorundem favorem, geſta quædam per ſæcularem poteſtatem in Ducatu Sabaudiæ adverſus Perſonas, & Bona Monaſterii ipſorum S.Bernardi in Valeſia, nulla declaravit id. Conſt.114. §.2. p.73

Canonicis Regularibus Congregationis Lateranenſis Ordinis S. Auguſtini Conſtitutionem Pii V. ſuper præcedentia eorundem in proceſſionibus, aliiſque actibus publicis, ac privatis, confirmavit id.Conſt. 186 §.6.p.231 & Conſt.223. §.7. p 279

Canonicis Regularibus eiſdem Decretum aliud Congregationis Rituum, quo conceditur eiſdem facultas recitandi in poſterum officia nonnullorum Sanctorum ejuſdem Ordinis, confirmavit id. Conſt. 217 §.2. p.274

Canonicis Præmonſtraten: prædictis Decretum præfatæ Congregationis pro conceſſione recitandi in univerſo ordine præfato trium Sanctorum, confirmavit id. Conſt.221. §.2. p.277.

Canonicorum prædictorum Congregationis Hiſpaniarum Definitorio Generali facultatem creandi unum Vocalem in quolibet Capitulo Generali, conceſſit Id. Conſt.253. §.2. p 344

Canonicorum eorundem Eccleſiam aliquam viſitantibus indulgentiam plenariam perpetuam, ubicunque locorum, quibuſdam anni temporibus, conceſſit id. Conſt.279. §.1. p.344

CANONIZATIO SANCTORUM.

Canonizationem B Thuribii Archiepiſcopi Limani, Sanctorum faſtis adſcripti, promulgavit Ben.XIII. Conſt.153. §.3. p.155

Canonizationem B.Jacobi a Marchia, Ordinis Minorum de Obſervantia, inter Sanctos relati, promulgavit id. Conſt. 154. §.2. p.158.

Canonizationem B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Prædicatorum, in Sanctarum Virginum canonem relatæ, promulgarit id.Conſt.155.§.4. p.160

Ut pro Canonizatione eorum, qui in Ordine Servorum B.M.V. cum Sanctitatis fama obierunt peragenda, quidam fundus, ſeu cumulus inſtitueretur, decrevit id. Conſt.156. §.3. p 163

Canonizationem B. Franciſci Solani Ord. Min. de Obſervantia Sanctis adſcripti ab hoc eodem Pontifice, promulgavit id. Conſt.158. §.5. p.166

Canonizationem B. Peregrini Latioſi Ordinis B M.V., Sanctorum faſtis pariter ab eodem adſcripti, promulgavit id. Conſt.159. §.5. p.169

Canonizationem B. Aloyſii Gonzagæ Societatis Jeſu, Sanctorum Confeſſorum canoni adnumerati, promulgavit id. Conſt. 160. §.5. p.172

Canonizationem B Johannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, inter Sanctos relati, promulgavit id. Conſt. 161. §.5. p.175

Canonizationem B. Staniſlai Koſtkæ Societatis Jeſu, inter Sanctos connumerati, promulgavit id. Conſt. 162. §.5. p.178

Canonizationis B.Joannis Nepomuceni Decretum publicari mandavit id. Conſt.258. p.350

Canonizationem B. Joannis prædicti promulgavit id. Conſt.267. §.8. p.368

CAPITOLINA CURIA.

Vid. *Collegium Notariorum Curiæ Capitolinæ*.

CAPITULUM S. PETRI.

Capitulo S. Petri monaſteria nonnulla unita fuiſſe una cum eorum juriſdictionibus a Pio IV. refert Bened XIII. Conſt.176. §.1. p.199

Capitulo eidem varias indictas fuiſſe lites præſertim ſuper facultate concedendi literas dimiſſoriales ſubditis eorum monaſteriorum, quæ in Congregatione Epiſc., & Reg. pluries diſceptatæ fuere, narrat id. §.2. ibid.

Capitulo præfato facultatem concedendi Dimiſſorias ad omnes ſacros Ordines ſubditis Monaſteriorum eidem unitorum, conceſſit id. ibid.§.4. p.200

CARDINALES.

Vid. *Decreta Congregationum S.R.E.Cardinalium*.

CARDINALIS FINY.

Vid. *Monachi Congregationis Cæleſtinorum*.

CARMELITÆ.

Carmelitis Provinciæ Poloniæ Decretum Congregationis Epiſc., & Reg. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum ſervanda, confirmavit Bened.XIII. Conſt 82 §.2. p 19

Carmelitarum Provinciali Provinciæ Aragoniæ facultatem conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Cæſarauguſtan., Valentin., & Pampilonen., conceſſit Bened.XIII. Conſt.87. § 1. p 29

Carmelitis Provinciæ Portugalliæ Decretum quoddam Congregationis Epiſc., & Reg. pro eiſdem ſuper jure ſuffragandi, confirmavit id Conſtitut. 177. § 4. p 80

Carmelitis Tertii Ordinis Provinciæ Fluminis Januarii, Decretum Generalis ejuſdem Ordinis, ne Commiſſarius dicti Tertii Ordinis in dicta Provincia, inconſulto ipſo Generali, removeri poſſit, confirmavit id. Conſt.135. §.3. p.106

Carmelitarum regimini. Monaſterium Puellarum Tertii Ordinis Carmelitarum, Oppidi Guimaren. Bracharen. Diœceſis, ſubjecit id. Conſtitut. 138 §.4. p.109

Carmelitis Provinciæ Portugalliæ facultatem quamdam, ut certis oneribus Miſſarum, quæ celebrare non poterunt ſatisfacere valeant una Miſſa ſolemni conceſſit id. Conſt.166. §.2. p.164

Carmelitis Provinciæ Bethicæ facultatem ſuſcipiendi Lauream Doctoratus in Collegio S.Rocchi Civitatis Cordubenſis conceſſit id. Conſt.170.§.3. p.191

Carmelitis Vicariæ Maranimis in Braſilia, a Generali Ordinis ad Magiſterium in S. Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali ſuſcipere poſſint, conceſſit id. Conſtitut. 187. §.3. p 232

Carmelitis ſtrictæ obſervantiæ Provinciæ S. Alberti in

Sicilia Decretum Congregationis ſuper diſciplina regulari, qua decernitur, ut oppoſitores vitæ communis eorundem Fratrum, omnino acquieſcant, confirmavit id. Conſt.209.a.3. p.260
Pro Carmelitarum Ordine Conſiliarios quinque, ſive ſocios, ac ſecretarios Generales, ex diverſis nationibus eligendos inſtituit id. Conſtitut. 218. §.1. p.274
Vid. *Tertiarii Ordinis Carmelitarum*.
Carmelitarum Cœnobium Oppidi Medicinæ Bononienſis Diœceſis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ erigendi, conceſſit id. Conſt.247. §.3. p.334
De Carmelitarum Cœnobio prædicto, quædam ſtatuuntur ibid. §.4. ad 6. p.335
De Carmelitarum reformatione in Provincia Pedemontana origine, & progreſſu nonnulla refert id. Conſt.272. §.1. ad 3. p.384 & ſeq.
Pro Carmelitarum eorundem ſtabilienda reformatione in dicta Provincia Pedemontana juxta Conſtitutiones Urbani VIII., & Innocentii X., nonnulla ſtatuit, & ordinavit id. ibid. §.4. ad 8. p.387
Carmelitis Provinciæ Caſtellæ Decretum Capituli Generalis abrogavit, atque obſervationem aliorum Capitulorum Generalium, & Statutorum dictæ Provinciæ circa doctrinam Doctoris Angelici, mandavit id. Conſt.298. §.3. p.418

CARMELITÆ DISCALCEATI.
Carmelitis Diſcalceatis a Clemente IX. confirmatæ fuere Conſtitutiones Pauli V., & Gregorii XV., quibus eis concedebatur facultas novas erigendi domos de ſola licentia Ordinariorum, neque ſervata diſtantia, per Conſtitut., quæ incipit -- *Eccleſiæ Catholicæ* -- dat. die 6. Oct. 1668. quam refert Bened.XIII. Conſt.102. §.1. ad 6. p.60 & ſeq.
Carmelitis prædictis eandem Conſtitutionem Clem. IX. ſuper facultate novas erigendi domos, eis conceſſa, confirmavit id. Ibid. §.7. p.62
Carmelitarum Excalceatorum Ordinem a Romanis Pontificibus alias exemtum fuiſſe a ſolutione Decimarum, refert id. Conſt.173. §.1. p.194
Adverſus Carmelitas eoſdem Congregationis Hiſpaniarum, a Parochis, & Capitulis nonnullis hac ſuper re excitatas fuiſſe lites dictæ id. ibid. §.2. p.195
In Carmelitarum eorundem refert Congregationis favorem privilegia prædicta ſuper exemtione a Decimis alias univerſo Ordini conceſſa, confirmavit id. §.4. ibid
Carmelitis Diſcalceatis Congregationis Italiæ, Decretum Capituli Generalis, quo reſponſum eſt Laicos, ſeu Converſos, Donatos nuncupatos ejuſdem Ordinis, teneri una cum Religioſis Choriſtis ad omnia humilitatis officia, confirmavit id. Conſt. 229 §.1. p.286: Cum declaratione: §.7. p.287

CARTHUSIANI.
Vid. *Monachi Ord. Carthuſienſis*.

CASINENSES.
Caſinenſium Monaſterii laudes recenſet Bened.XIII. Conſt.83. §.15. p.23
Vid. *Monachi Congregationis Caſſinenſis*.
Caſinenſis Monaſterii templum a Benedicto præfato conſecratum fuiſſe refert id. Conſtitut.200. in Proœm. p.249
Caſinenſis Eccleſiæ prædictæ Dedicationis lectiones proprias ab univerſo Clero Diœceſis Caſinenſis die prima Octobris recitandas eſſe decrevit id. ibid. §.1. p.250
Vid. *Abbas*.
Caſinenſi Monaſterio omnia privilegia elargita confirmavit id. §.2. ibid.
Caſinenſis Eccleſiæ duobus Confeſſariis facultates quaſdam conceſſit id. §.5. ibid.

CASTRUM GANDULPHI.
Caſtri Gandulphi gubernium denuo Præfecturæ Palatii Apoſtolici unitum fuit per Chirographum, quod confirmavit Ben.XIII. Conſt.254. §.4. p.346

CATHECUMENI.
Vid. *Conſervatorium Cathecumenorum*.

CAUSÆ CONFIDENTIALES.
Cauſas Confidentiales primum ab ipſo Romano Pontifice, deinde per particularem Judicem ex delegatione Apoſtolica, cognoſci, & decidi conſueviſſe, refert Bened.XIII. Conſt.244. §.1. p.328.
Vid. *Auditoratus Cauſarum Confidentialium*.

CENSURÆ ECCLESIASTICÆ.
Cenſuras, quas incurrerunt adminiſtri ſecularis Poteſtatis in Ducatu Sabaudiæ ob attentata nonnulla adverſus perſonas, & Bona Monaſterii S. Bernardi in Valeſia Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini, firmas eſſe decrevit Bened. XIII. Conſt.114. §.4. p.73
Cenſuras latas ab Epiſcopo Papienſe in Canonicos ſatas declaravit id. Conſt.131. §.1. p.102
A Cenſuris prædictis abſolutionem eidem Epiſcopo, tanquam Delegato Apoſtolico, remiſit id. §.2. ibid.
Cenſuras a Sacris Canonibus inflictas incurriſſe eos, qui in Poloniæ Regno adverſus Nunciaturæ Apoſtolicæ libertatem acta quædam ediderunt, declaravit id. Conſt.242. §.5. p.324

CINGULUM.
Cinguli, Piceni Civitatem, olim Epiſcopali Cathedra claruiſſe demonſtrat Bened. XIII. Conſtitut. 85. §.1. p.26
Cingulanam Eccleſiam poſtea Auximatis Epiſcopi curæ commiſſam fuiſſe docet id. ibid.
Cingulanam Eccleſiam prædictam primævo ſuo Cathedralis honoris faſtigio reſtituit id. ibid. §. 2. in fin. p.27
Cingulanam Eccleſiam præfatam æque principaliter eidem Eccleſiæ Auximati univit id. §.3. ibid.
Cingulanæ Eccleſiæ Capitulum nonnullis privilegiis ornavit id. §.4. ibid.

CISTERCIENSES.
Vid. *Monachi Ord. Ciſtercienſis*.

CIVITAS PLEBIS.
Civitas Plebis Communitati Legata quædam relicta fuiſſe a quondam Ludovico Manni, variis piis operibus applicanda, refert. Bened.XIII. Conſt.231. §.2. p.289
Civitatis Plebis Seminario donationes omnes prædicti Ludovici ſub quibuſdam oneribus juxta Teſtatoris mentem, applicavit id. §.3. ibid.

CLERICI REGULARES.
Clericorum Regularium, qui *Theatini* dicuntur, inſtituti originem, & laudes refert Bened XIII. Conſt. 145 §.1. p.118.
Conſtitutiones Pontificum, quibus *Clericis Regularibus* prædictis varia privilegia conceſſa fuere, pariter refert id a §.3 ad §.52. d. p.118 ad 135
Ac primum refertur Conſtitutio Clem. VIII qua *Clericorum* eorundem inſtitutum approbatur; & conceduntur eiſdem omnia privilegia Canonicorum Congregationis Lateranenſis dicto §. 3. ad 5. d. p.118 & ſeq.
II. Altera ejuſdem Clem. VII. Conſtitutio, qua innovantur quædam, alias iiſdem conceſſa, & ſtatuuntur nonnulla pro felici eorundem directione, denique aliorum Ordinum privilegia eis per communicationem tribuuntur: §.6. ad 9. p.119 & ſeq.
III. Pauli IV. Conſtitutio; qua refertur ſumma Conſtitutionum prædictarum Clementis VII. Necnon inſeritur ſumma cujuſdam vivæ vocis oraculi Pauli III. de Vocalibus, Præpoſitis, eorumque electione, & aliis quibuſdam: Tum narratur a Julio III. prædictas Pontificum Conſtitutiones approbatas fuiſſe: præterea refertur ab ipſomet Pontifice Paulo IV. prædictis *Clericis Regularibus* Eccleſiam S. Silveſtri in Quirinali conceſſam fuiſſe: deinde aſſignantur eoſdem quædam alia ædificia: denique confirmatur conceſſio prædictæ Eccleſiæ Sancti Silveſtri; necnon præfata aſſignatio ædificio-

ficiorum , & aliorum quorumcumque : §. 10. ad 18. p. 120 ad 124
IV. Altera ejuſdem Pauli IV. Conſtitutio , qua confirmantur prædictæ Pontificium Conſtitutiones : & conceduntur eiſdem quædam alia privilegia §.19. ad 21. p. 125
V. Conſtitutio Pii V., qua denuo deſcribuntur ſummæ Conſtitutionum relatorum Clementis VII., oraculi præfati Pauli III., alias a Paulo IV. relati, confirmationis Julii III., & Conſtitutiones ſecundæ Pauli IV., deinde confirmantur, cum conceſſione ampliſſimorum privilegiorum §. 22. ad 33. p.126 ad 130
VI. Altera ejuſdem Pii V. Conſtitutio , qua *Clerici Regulares* prædicti a quibuſcumque vectigalibus eximuntur : §.34. ad 38. p.131 & ſeq
VII. Conſtitutio Gregorii XIV., qua *Clericorum Regularium* eorundem privilegia confirmantur : & aliis ordinibus conceſſa iiſdem communicantur : §.39. ad 42. p.132 & ſeq
VIII. Conſtitutio Pauli V., qua prædictorum privilegia denuo confirmantur: §.43. ad 46 p.133 & ſeq
IX. Conſtitutio Gregorii XV., qui prædictorum *Clericorum Regularium* ſæpe laudata privilegia iterum ac tertio confirmantur : §. 47. ad 50. p 134 & ſeq:
X. Altera ejuſdem Gregorii Conſtitutio , qua interdicitur *Clericis Regularibus* prædictis captare favores quorumcunque extra ſuam Congregationem ; §.51. & ſeq. p 135
Clericis Regularibus prædictis relatas Conſtitutiones , & omnia privilegia , quæ in illis continebantur , confirmavit id. Bened. XIII. dicta Conſtitut.145. §.53. p 136
Clericorum Regularium eorundem Præpoſito Generali pro tempore reſcriptum Urbani VIII. ei conceſſum , confirmavit id. §.54. ibid.

CLERICI REGULARES MINORES.

Vid. *Congregatio Clericorum Regularium Minorum*.

COADJUTORIÆ.

Coadjutorias omnes quorumcumque Officiorum abolevit Bened XIII. Conſt.132 §.2. p.103

COLLEGIUM CERASOLI NATIONIS BERGOMEN.

Collegii Ceraſoli Nationis Bergomen. hiſtoriam refert Bened.XIII. Conſt.2 9.§.1. ad 3. p 351 & ſeq
Ut Collegium prædictum erigendum uniretur Collegio Nobilium Urbis, vulgo -- *Nazareno* -- ſub quibuſdam conditionibus poſtulatum eſt ab eodem ibid. §.4. pag.352. quas quidem conditiones refert id. §.5. ibid.
Collegii prædicti unionem Collegio Urbis Nobilium -- vulgo *Nazareno* -- peculiari Chirographo mandavit id. ibid. §.10 p.354

COLLEGIUM JURISCONSULTORUM RAVENNÆ.

Collegii Juriſconſultorum Ravennæ privilegia confirmavit , & ampliavit Benedict. XIII. Conſt. 148. §.2. p.140
Uni ex Collegio prædicto , Locumtenentis Civilis , & Generalis Legationis Romandiolæ munus, ad decennium conferendum , reſervavit id §.3. ibid.
Vid. *Romandiola Legatio*.

COLLEGIUM NOBILIUM Vulgo -- *NAZARENO* --

Vid. *Collegium Ceraſoli*.

COLLEGIUM NOTARIORUM CURIÆ CAPITOLINÆ.

Ad Collegii Triginta Notariorum Curiæ Capitolinæ Motus proprius ſub die 23. Octobris emanavit , in quo nonnulla minime ferenda conceſſa fuiſſe narrat Bened.XIII Conſt.246. §.1. p 332
Hinc factum eſt , ut prædictum Motum proprium revocaverit id. §.2. & 6. p.333
Quædam in prædicto Motu proprio conceſſa nullius roboris eſſe , nec attendi debere declaravit id. §.3. & 4. ibid.
Collegio eidem reſtitutionem factam officii *de' Maeſtri Giuſtizieri*, quod vocant : ratam habendam eſſe declaravit id.§.5. ibid.

COLLEGIUM PROCURATORIS URBIS.

Collegio Procuratorum Urbis a Capitulo , & Canonicis Eccleſiæ Collegiatæ S. Euſtachii Sacellum S. Michaelis Archangeli in dicta Eccleſia conceſſum fuiſſe jam inde ab anno 1502. refert Benedict.XIII. Conſt.275. §.1. p.391
Conceſſionem prædictam factam favore d. Collegii juſtis de cauſis revocavit id. ibid. §.4. p.392
Vid. *Canonici S. Euſtachii*.

COLLEGIA SOCIETATIS JESU.

Collegiis Societatis Jeſu facultatem eligendi ſibi in ſpecialem Patronum B. Aloyſium Gonzagam , conceſſit Ben XIII. Conſt.76. §.1. p.6

CONCILIUM ROMANUM.

Concilium Romanum publicavit Ben.XIII. Conſt.97. §.1. p.48
Præſcripſit etiam diem , a qua omnes Concilii Decretis obligentur : §.2. ibid.

CONFRATERNITAS.

Confraternitas B.M.V. de Roſario , & SS. Nominis Jeſu, orationi mentali vacantibus, varias Indulgentias conceſſit Ben.XIII.Conſt.104. §.1. p 63
Confraternitatem SS. Roſarii , *Cappatam* nuncupatam, ſuppreſſit ; ejuſque bona Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ , necnon Puerorum Seminario Eccleſiaſtico dictæ Civitatis , applicavit id. Conſt.128. § 1. ad 3. p 96 & ſeq.
Confraternitati SS. Nominis Jeſu , quæ ab Ordine Prædicatorum originem traxit , Indulgentias omnes alias conceſſas confirmavit id. Conſtitut. 177. §.2. p. 201
Confraternitati SS. Corporis Chriſti in Eccleſia ſuper Minervam prædicti Ordinis , Indulgentias, & gratias pariter confirmavit id §.3. ibid.
Confraternitati quoque SS. Roſarii , ab ipſo S. Dominico inſtituti , Indulgentias , & gratias confirmavit c.4. ibid. necnon quaſdam conceſſit id. ibid. §.5. & 6. p.202
Confraternitati præterea , ſeu Societati *Militiæ Angelicæ* Indulgentias, & gratias pariter confirmavit; eique Societatem Academiæ Studentium S. Thomæ univit id. ibid. §.9. p 203
Confraternitatibus denique aliis quibuſcumque , in Eccleſiis ejuſdem Ordinis erectis , Indulgentias confirmavit id. §.10. ibid.
Quoad Confraternitates , ſeu Societates prædictas , & ſuper Congregationibus ſecularium adminiſtrationum bona ad eaſdem ſpectantia , nonnulla ſancivit & declaravit id ibid. § 11. ad 13. p 203 & ſeq.

CONGREGATIO BONÆ MORTIS.

Congregationis Bonæ Mortis primordia narrat Benedict.XIII. Conſt.285. § 1. & progreſſum § 2. p 400
Congregationem Primariam prædictam in Eccleſia Domus Profeſſæ Soc. Jeſu erexit ib. ibid.§.3. p 401
Congregationi prædictæ ſic erectæ Indulgentias nonnullas conceſſit id. ibid. §.4. ad 11. p 401
Congregationes alias hujuſmodi aggregandi Præpoſito , ſeu Vicario Generali Societatis prædictæ facultatem conceſſit id ibid. §.12. ad 14 p.402

CONGREGATIO BETHLEMITARUM.

Vid *Bethlemitæ*.

CONGREGATIO CLERICORUM REGULARIUM MINORUM.

Congregatio Clericorum Regularium Minorum conceſſionem Privilegiorum Congregationis Theatinorum a Gregorio XIV. factam confirmavit Ben XIII Conſt.77. § 1. & ſeq. p.7

CONGREGATIO CLERICORUM REGULARIUM SCHOLARUM PIARUM.

Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum, ut Scholarum exercitio incumbere valeant, prædicationem juxta Inſtitutoris ſtatutum , interdixit ; & Superioribus facultatem ſuper hoc diſpen-

penſaudi ademit Benedictus XIII. Conſtitut. 207. §. 2. p.258

CONGREGATIO DIVINÆ PIETATIS.

Congregationi Divinæ Pietatis Eccleſiam S. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe conceſſit Benedictus XIII. Conſt. 116. §.6. p.78.

A Congregatione prædicta quid agendum in ſignum dictæ Conceſſionis decrevit id. §.7. ibid.

CONGREGATIO DOCTRINÆ CHRISTIANÆ.

Congregationem Doctrinæ Chriſtianæ Regni Neapolis, alteri Avenionenſi, cum Provinciarum diviſione, univit Bened. XIII. Conſt.95. §.2. p.42.

Congregationi prædictæ ſic unitæ pro recto, & utili regimine ſtatuit nonnulla id. §. 3. ibid.

Congregationi eidem nonnulla privilegia confirmavit, & conceſſit id. §.4. d. p 42. & ſeq.

Congregationis præfatæ Eccleſiis Indulgentias quáſdam peculiares conceſſit, aliaſque Clericis ejusdem Congregationis tribuit id. ibid. § 5. p.43

Pro Congregationis ejusdem Clericorum Secularium Doctrinæ Chriſtianæ Avenionenſis bono regimine nonnulla ſtatuit, ac quasdam facultates indulſit; aa Indulgentias conceſſit idem Conſtitut. 182. §.2. ad 4. p.225. & ſeq.

CONGREGATIO MISSIONIS.

Vid. *Presbyteri Congreg. Miſſionis*.

Congregationis Miſſionis Conventus Generalis Decretum, circa modum dimittendi a d Congregatione unum ex Aſſiſtentibus, ſi in culpam incidat, refert, & confirmat Ben. XIII. Conſtitut. 192. §.1. & ſeq. p 238

CONGREGATIO PIORUM OPERARIORUM.

Congregationi Piorum Operariorum Decretum Epiſc. & Reg. quo ſub certis pœnis prohibetur cuicumque extra eandem Congregationem nomen Pii Operarii aſſumere, confirmavit Benedictus XIII. Conſt.125. §.3. p.92

CONGREGATIONES S. R. E. CARDINALIUM.

Vid. *Decreta Congregationum S.R.E. Cardinalium.*

CONGREGATIO INDICIS.

Quoad Congregationis Indicis Conſultores Regulares Vid. quædam in verbo - *Conſultores*.

CONGREGATIO RITUUM.

Vid. *Conſultores*.

CONGREGATIO SUPER UBERTATE

Vid. *Annona*.

CONSERVATORES URBIS.

Vid. *Senatus, Populuſque Romanus*.

CONSERVATORIA.

Conſervatorii Pauperum Puellarum Oppidi Guimaren. Bracharen. Diœceſis fundationem, erectionemque ejuſdem in Monaſterium Tertii Ordinis Carmelitarum, refert Ben.XIII. Conſt.128. § 1.p.108

In Conſervatorium prædictum circa Monaſterium erectum, hac de cauſa, varias lites excitatas eſſe, refert id. ibid. §.2. p.109

Conſervatorii ejusdem in Monaſterium d. Ordinis erectionem confirmavit id. § 3. ibid.

Vid *Monaſteria, & Carmelitæ*.

CONSERVATORIUM CATHECUMENORUM.

Ut Conſervatorii Cathecumenorum Puellis Neophytis quatuor ſubſidia dotalia præſtaret quotannis; Archiconfraternitati Annunciationis B. M. V. præſcripſit Ben XIII. Conſt.101. §.1. p.59.

Conſervatorii ejuſdem Cardinali Protectori pro tempore facultatem diſponendi de quatuor ſubſidiis dotalibus hujuſmodi, conceſſit id. §.2. ibid.

Conſervatorii prædicti Puellis Neophytis eisdem, ne tenerentur intereſſe publicis functionibus fieri ſolitis hac de cauſa, conceſſit id. §. 3. & ſeq. d. p.59. & ſeq.

CONSTITUTIONES APOSTOLICÆ CONFIRMATÆ, SEU EXTENSÆ.

Conſtitutionem Gregorii XIV.incip. *Quum alias* -- dat. ann.1591. Non. Kal. Junii, excipientem delicta, & caſus, in quibus delinquentes Laici Eccleſiaſtica immunitate non gaudent; confirmavit, declaravit, & ampliavit Ben.XIII, Conſtit. 73. §.3., & ſeqq. p.1. & ſeq.

Conſtitutiones Sixti V. incip. -- *Benignitas* -- dat. Decimo Kal. Martii 1589. Urbani VIII., cujus initium -- *Exponi Nobis* - dat. die 30. Maii 1639., ac Innocentii XI incip. -- *Alias in Cauſa* -- dat. die 22. Martii 1687., in favorem Abbatialis Eccleſiæ, & Abbatis Monaſterii Caſinen. Ordinis S. Benedicti t confirmavit Bened.XIII. Conſt.83. §2. ad 12. & §.15. p. 19. ad 22., & p.23

Conſtitutionem Gregorii XIII., cujus initium -- *Quæ publica utilia* -- dat. ann.3. ſui Pontificatus, ad ornatum Urbis augendum editam, ad Civitatem Beneventanam extendit id.Conſtit.100. §.2. p.57

Conſtitutionem Clementis IX. incip. -- *Eccleſiæ Catholicæ* -- dat. die 6. Octobris ano. 1668. ſuper facultate erigendi domos Carmelitis Diſcalceatis conceſſa refert a §.1. ad 6. p. 60. & ſeq., & confirmat id. Conſt.102. §.7. p.62.

Conſtitutionem Clem XI., quæ incipit -- *Inſcrutabili* dat.23. Aprilis ann.1718. emanatam in favorem Academiæ Theologicæ in Archigymnaſio Sapientiæ erectæ refert, & confirmat id. Conſt. 121. §.1. ad 5., & §.7. p.86 ad 88

Conſtitutionem Pauli V.ſuper electione Abbatis Generalis Ord. S Baſilii Magni ad ſexennium dumtaxat; dat. die 15.Maii 1620. confirmat id. Conſtitut.127. §.2. p.96

Conſtitutionem Clem. XI. ſuper facultate Capuccinorum conferendi ſcapulare cum cingulo Tertiariis ſibi ſubjectis, quę incip. -- *Emanarunt* -- dat die 29.Martii 1704 refert, & confirmat id.Conſt.125. §.3. ad 6. p.99

Conſtitutionem ſimilem incip. -- *Paterna Sedis Apoſtolicæ* - dat. Quárto Idus Decembris ann. 1725. eorum pro Tertiariis Ordinis S. Franciſci, ad Tertiarias Ordinis Servorum B. M. V.extendit id Conſt. 141. §.2. p.112

Conſtitutiones nonnullas Summorum Pontificum Clementis VII, Pauli IV., Pii V., Gregorii XIV. Pauli V., & Gregorii XV. pro Clericis Regularibus, qui *Theatini* vocantur, editas, refert, & confirmat Ben.XIII. prædictus Conſt. 145. § 3. ad 52. p. 118. ad p.135

Conſtitutionem Innoc. XII. de exemtione Præſulum Regni Neapolis a ſpoliis Cameræ Apoſtolicæ debitis, iterum declaravit, & ampliavit id. Conſtitut.151. §.3. p.153

Conſtitutionem Martini V.pro Fratribus B.M.de Mercede Redemtionis Captivorum ſuper facultate libere petendi ſubſidia charitativa pro Captivorum redemtione incip. -- *Sinceræ devotionis* -- dat: Tertio Kal. Jul. Pontific. an.2. refert, & confirmat id. Conſt 180. §.2., & ſeq. p.220.

Conſtitutionem Pii V. ſuper præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranenſis Ordinis S. Auguſtini in proceſſionibus, aliiſque actibus publicis, ac privatis; Incip. -- *Cum ex ordinum* -- dat. Decimo Kal. Jan. 1570. relatam confirmat id. Conſt. 186. §.2. & ſeq. & §.6.p.230. & ſeq., & Conſtit. 223 §.7 p.278., & ſeq.

Literas quasdam in forma Brevis Clementis X., quibus ſtatutum, ut Conſultoribus Regularibus Congregationis Indicis conventualitas aſſignaretur; nec ipſi inde amoveri poſſent, inconſulta Congregatione dat. 5. Decembr. 1673. confirmat id. Conſtitut.199 §.2. p.249

Literas alias Apoſtolicas in forma Brevis Urb. VIII. ſtatuentes, ut quiſque Frater Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Congregationis Diſcalceatorum, per duo triennia continua quibusdam officiis functus; in tertio triennio immediaté ſubſequenti ab omni exercitio eorundem officiorum abſolutus; Deo, & Animæ ſuæ vacare teneretur; dat. 18. Maji 1635. refert, confirmat, & extendit id. Conſt.204. §. 2. & ſeq. p.254

Con-

Digitized by Google

Conſtitutionem Sixti V. incip. -- *Pontifex Romanus* - dat. die 17. Maii 1586., qua privilegia Ordini Ciſtercienſi conceſſa confirmata, & innovata fuere, refert, confirmatq. id. Conſt. 257. §. 2. ad 6. p. 348 ad 350.

Conſtitutionem Innoc. XIII. incip. -- *Ex injuncto* - dat. 18. Januarii 1724., qua Judæis rerum novarum mercaturam prohibuit; Clementis VIII. veſtigiis inſiſtens, cujus Conſtitutionem refert, & confirmat; relatam pariter confirmat id. Conſt. 269. § 1. ad 14. p. 373. ad 376.

Conſtitutionem Urbani VIII. incip. -- *Cum ſicut* -- dat. 5. Octobr. 1638. ſuper prohibitione deferendi habitus Minorum de Obſervantia refert, & confirmat id. Conſt. 278. §. 1. ad 5. p. 394

CONSULTORES.

Ut Conſultoris Sacræ Rituum Congregationis locus unus deinceps uni ex Fratribus Ordinis Servorum B. M. V. concederetur, decrevit Ben. XIII. Conſtitut. 140. §. 2. p. 112

Circa Conſultores Regulares Congregationis Indicis Literas quaſdam in forma Brevis Clem. X., quibus ſtatutum, ut Conſultoribus prædictis conventualitas aſſignaretur, nec inde ipſi amoveri poſſent, inconſulta Congregatione, confirmavit Ben. XIII. Conſt. 199. §. 1. & ſeq. p. 248. & ſeq.

Ut Conſultor unus dumtaxat ex Ordinibus ſingulis Regularibus eſſe, ac hujuſmodi privilegio frui poſſit, præcepit id. ibid. § 3. p. 249.

Circa Conſultorum eorundem ſocium quædam declaravit id. §. 4. ibid.

CORNELIUS BERCKMAN.

Cornelii Berckman electionem in Ultrajectinum Archiepiſcopum nullam declaravit Bened. XIII. Conſtit. 64 §. 2 & ſeq. p. 25

CRUCESIGNATI.

Crucesignatis Indulgentias, & gratias alias conceſſas confirmavit Ben. XIII. Conſt. 177. §. 8. p 203.

D

DECRETA CONGREGATIONUM S.R.E. CARDINALIUM.

Decreta Congregationum quo firmiùs ſubſiſtant Apoſtolica confirmatione communiri ſolent: Benedictus XIII. Conſt. 75 § 2. p 5. Conſtit. 79. § 6. p. 12. Conſt. 82. §. 3. p. 19. Conſt. 103. §. 2. pag. 62. Conſt. 117. §. 4. p 80 Conſt. 125 § 3. p 92. Conſtit. 168. §. 3. p. 187. Conſt. 174. § 3. p. 197. Conſtit. 194 §. 2. p. 240. Conſt. 209 §. 3. p 260. Conſtit. 210. §. 6. p. 262. Conſt 217. § 2. p. 274. Conſt 221. §. 2 p. 277

DECRETA CONGREGATIONIS DISCIPLINÆ REGULARIS.

Decretum Congregationis ſuper Diſciplina regulari, qua decernitur, ut oppoſitores vitæ communis Fratrum Ordinis B. M. de Monte Carmelo ſtrictæ obſervantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia, omnino acquieſcant, refert, & confirmat Bened. XIII. Conſt. 209. §. 2. & ſeq. p. 260

DECRETA CONGREGATIONIS EPISC. ET REGULAR.

Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum ſervanda, refert, & confirmat Ben. XIII. Conſt. 82 §. 1. & 3. p. 18. & ſeq.

Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. cauſa controverſiarum inter Collegiatam Eccleſiam S. Germani, & Abbatialem Montis Caſini editum in favorem Abbatialis; refert confirmatum Innoc. XI. Conſt., cujus initium -- *Alias in cauſa* -- dat. die 22. Martii 1687., quam affert. Bened. XIII. Conſt 183. § 9. p. 22

Decretum aliud ejuſdem Congregationis ſuper erectione Collegii Miſſionariorum in uno ex Conventibus Provinciæ S. Gabrielis Ordinis Minorum Diſcalceatorum in Hiſpania; refert, & confirmat id. Conſt. 103. §. 1. & 3. p 63.

Decretum Congregationis prædictæ pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ ſuper jure ſuffragandi; refert confirmatum id. Conſt. 117. §. 3. & ſeq. p. 80

Decretum Congregationis ejuſdem, quo ſub certis pœnis prohibetur cuicumque extra Congregationem Piorum Operariorum, nomen Pii Operarii aſſumere; refert, & confirmat id. Conſt. 125. §. 2. & ſeq. p. 92

Decreta tria præfatæ Congregationis, quæ declarant competere Capuccinis facultatem conferendi Scapulare cum Cingulo Tertiariis ſibi ſubjectis, extant confirmata in Conſt. Clem. XI. relata, & confirmata ab eodem Conſt. 129. §. 3. p. 99

Decretum aliud ejuſdem ſuper erectione unius Seminarii pro Miſſionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium, Minorum de Obſervantia Diſcalceatorum, & Recollectorum, refert, & confirmat id. Conſt. 174. §. 2. & ſeq. p. 196 & ſeq.

Decretum d. Congregationis approbans acta quædam Capitularia Eremitarum S. Auguſtini Provinciæ Caſtellæ, relatum §. 5. p. 262. confirmat id. Conſt. 210. §. 6. d. p. 262

Decretum Congregationis ejuſdem ſuper conceſſione facultatis Præfecto, & Definitorio Generalibus Ordinis Bethlemitarum, admittendi aliquos Preſbyteros Seculares ad habitum, & profeſſionem; refert, & confirmat id. Conſt 288. §. 2. & ſeq p. 408

Decretum aliud ejuſdem Congregationis ſuper augmento Vocalium Provinciæ S. Didaci Mexican. Ordinis Minorum Diſcalceatorum, refert, & confirmat id. Conſt. 295. §. 2. & ſeq. p. 414

DECRETA CONGREGATIONIS IMMUNITATIS.

Decretum Congregationis Immunitatis, quid diſtributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per Reſidentiales non comprehendantur pro ſubſidio Sedis Apoſtolicæ, refert, & confirmat Ben. XIII. Conſtit 194 §. 1. & ſeq. p. 240

DECRETA CONGREGATIONIS INDICIS.

Decretum Congregationis Indicis de prohibitione libri, cui titulus -- *Iſtoria delle Guerre di Europa del Marcheſe Franceſco Maria Ottieri*, confirmatum refert Ben XIII. Conſt. 255. §. 1. & ſeq p. 347

Decretum Congregationis Indicis, quo damnantur nonnulli libri Latino, & Gallico Idiomate impreſſi, refert confirmatum id. Conſt. 281. §. 1. & 4. p. 397

DECRETA CONGREGATIONIS S. OFFICII.

Decretum Congregationis S. Officii quoad Hæbreos denunciatos, quod voluntatem ſuam declaraverint de ſuſcipiendo Baptiſmo extat confirmatum apud Bened XIII. Conſt. 168. §. . & ſeq. p 187

DECRETA CONGREGATIONIS RITUUM

Decretum Congregationis Rituum, quo conceditur Canonicis Regularibus Præmonſtraten. facultas recitandi in poſterum Officia nonnullorum Sanctorum ejuſdem Ordinis, refert, & confirmat Ben. XIII. Conſt. 75. §. 1. & ſeq. p. 5

Decretum aliud ejuſdem Congregationis pro conceſſione recitandi in univerſo Ordine Præmonſtratenſi Officia trium Sanctorum ejuſdem Ordinis, refert confirmatum id. Conſt 217. § 1. & ſeq. p. 274

Decretum aliud ejuſdem Congregationis pro conceſſione recitandi in univerſo Ordine Præmonſtratenſi Officia trium Sanctorum ejuſdem Ordinis refert confirmatum id Conſt. 221. §. 1. & ſeq. p. 277

Decretum Congregationis prædictæ de Canonizatione B. Joannis Nepomuceni publicari mandavit idem Conſt. 258. p. 350

Decretum aliud Congregationis ejuſdem, de Beatificatione, ſeu declaratione Martyrii Vener. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum, publicari mandavit id. Conſt. 261. p. 356

DECRETA ORDINUM REGULARIUM

Decreta Ordinum Regularium Apoſtolicæ confirmatio-

tionis patrocinio communiri ſolent: ſic Ben.XIII. Conſt. 74. §.3.p 5. Conſt 135. §.3. p.106. Conſt. 137 § 3. p.108. Conſt. 163. §.3. p.180. Conſtit. 164. § 3. p.182. Conſt. 175 §.5. p.198. Conſt. 184. §.2.p.229 Conſt. 185. §.3. p.229. Conſt.188. § 2. p. 233. Conſtit. 192. §.2. p.238. Conſt.195.§.8.p.243.Conſt.196. §.8. p.246. Conſt. 229. §.2. p.286

DECRETA ORDINUM REGULARIUM.

Decretum Miniſtri Generalis Minorum de Obſervantia approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris d. Ordinis refert, & confirmat Ben. XIII. Conſt. 74. §. 2. & ſeq. p.4

Literas patentes Miniſtri Generalis Ordinis Minorum de obſervantia circa Alternativam Officiorum Provinciæ Siciliæ ejuſdem Ordinis refert, & confirmat id. Conſt.79. §.1. ad 6. p 10. ad 12

Ordinationem quandam Capituli Generalis Carthuſien., ne Monachi Miſſarum eleemoſynas in privatos uſus convertant; refert, & confirmat Benedictus XIII. Conſt. 89. §. 1. & 3. p.32 & ſeq.

Decretum Generalis Ordinis B m de Monte Carmelo ne Commiſſarius Tertii Ordinis ejuſdem in Provincia Fluminis Januarii, inconſulto ipſo Generali, removeri poſſit, extat confirmatum apud eundem Conſt.135. §.2 & ſeq. p.106

Decreta quædam Capituli Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi, Congregationis Portugalliæ; de Præſide nempe Capituli; ac de educatione Novitiorum, confirmavit id. Conſtitut. 137. §. 2. & ſeq. p.108

Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini conſtituens certum numerum triginta Magiſtrorum in Provincia Bethica ejuſdem Ordinis, refert, & confirmat id. Conſtitut.163 §. 2. & 4. p 180

Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei aſſignans Conventum S.Catharinæ Neapolitan. pro reſidentia Provincialis, aliatum confirmat idem Conſt 164. §.2 & ſeq. p 82

Literas quaſdam Patentes Magiſtri Generalis Ordinis Minorum ſuper Inſtitutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria, refert, & confirmat id. Conſtit. 175. a §.2. ad 5. p.197. & ſeq

Decretum Magiſtri Generalis totius Ordinis Minorum ſuper exercitio cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ordinis de Pœnitentia in Regno Galliarum refert confirmatum id. Conſt. 184 §. 2. & ſeq. p.228

Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini ſuper obſervatione reſolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Præſentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ ejuſdem Ordinis, relatum confirmat id. Conſtitut.185. §.2 & 4. p.229.

Decretum Capituli Generalis Eremitarum S. Auguſtini ſuper Conſtitutione numeri triginta ſex Magiſtrorum in Provincia Aragoniæ, confirmavit id. Conſtit.188 §.2. p.233.

Decretum Generalis Conventus Congregationis Miſſionis circa modum dimittendi a d. Congregatione unum ex Aſſiſtentibus, ſi in culpam incidat, refert, & confirmat id. Conſt. 192. §.1. & ſeq. p.238

Reformationes quaſdam Conſtitutionum Ordinis Servorum B. M.V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis refert, & confirmat id. Conſtitut. 195. § 2. ad 8. p 241. ad 243

Decreta quædam Diffinitorii Generalis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis SS Trinitatis Redemt. Capt Congregationis Hiſpaniæ pro bono Regimine Provinciarum d. Congregationis relata confirmat id. Conſt. 196. §2. ad 8. p.244. ad 246

Acta quædam Capitularia Eremitarum S. Auguſtini Provinciæ Caſtellæ approbata per Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. refert id. Conſt.210. §.1. & ſeq. p.267

Decretum Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum, quo reſponſum fuit Laicos, ſeu Converſos, Donatos nuncupatos ejuſdem Ordinis, teneri una cum Religioſis Choriſtis ad omnia humilitatis officia; refert confirmatum id. Conſt. 229. §.1. & ſeq. p.286

Decreta Capituli Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti circa Abbates Titulares, refert, & confirmat id. Conſtitut. 283. §.2. & ſeq. p.399

Decretum Capituli Generalis Ordinis Minorum, quod Vocales Indiarum Occidentalium d. Ordinis, qui Diſcalceati nuncupantur, frui debeant præmio, & præeminentiis ſtatutis per Conſtitutiones; etſi nonnullæ eis deſint qualitates; refert confirmatum id. Conſt. 287. §.2. & ſeq. p.408

Decreta duo Capituli Generalis Minorum de Obſervantia ſuper Moderatione Brevis Clementis XI. circa præmium conferendum Lectoribus Linguæ hebraicæ, & Controverſiarum Familiæ Ciſmontanæ, refert, & confirmat id. Conſt.296. §.2., & ſequen. p.415

Decretum Capituli Generalis Ordinis Prædicatorum ſuper ſuppreſſione Congregationis Angelorum in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ, relatum confirmat id Conſt.271 § 3. ad 5. p 382. & ſeq.

Conſtitutiones quaſdam Minorum de Obſervantia in Capitulo Generali editas, relatas confirmat idem Conſt.277. §. 1. & ſeq. p.394

DEPOSITARII.

Depoſitarios, & Miniſtros alieni æris, & pignorum, in publicum, & privatum damnum fide ſibi data abuti conſueviſſe refert Ben XIII. Conſt. 286. §.2. & ſeq p.403

In Depoſitarios eoſdem, qui alienam pecuniam ſibi creditam fraudant; pœnas inflixit id. ibidem §. 3. & ſeq p 404

Depoſitarios prædictos juxta Conſtitutionem S. Pii V. tanquam fures, & latrones ultimo ſupplicio puniendos decrevit id. ibid. §.4. & ſeq. p.404

In Depoſitariorum infidelitatis auxiliatores, cooperatores, conſocios, & participes pœnas decrevit id. ibid. §.7. p.404

Vid. § 11. ad 13.

DISCIPLINA ECCLESIASTICA.

Super Diſciplina Eccleſiaſt. in Regnis Hiſpaniar. Conſtitut. Innoc. XIII. exequutioni mandandam eſſe, præcepit Ben. XIII Conſt.119. §.2. & 3. p 82

Super Diſciplina Eccleſiaſtica eorundem Regnorum, quaſdam Ordinationes edidit id. §. 4. ad 10 p. 83. & ſeq.

Nempe

De numero Religioſorum in Cœnobiis: § 4. p.83
De Religioſis ad Ordines promovendis: §.5. ibid.
De Clauſura Monialium: §.6. ibid.
De Confeſſariis §.7. ibid.
De Confeſſariis tum ordinariis, tum extraordinariis Monialium: § 8. & ſeq. ibid.
De Oratoriis privatis, & Altaribus portatilibus: §.10. p.84

DOCTRINA CHRISTIANA.

Vid. *Congregatio Doctrinæ Chriſtianæ*.

E

ECCLESIA ABBATIALIS.

Eccleſia Abbatialis Monaſterii Caſinenſis prærogativa Cathedralis gaviſa eſt ab immemorabili: Benedicti XIII. Conſt. 83. §.1. p.19

Vid. *Abbas*.

Inter Eccleſiam Abbatialem prædictam, & Collegiatam S. Germani ortas hac ſuper re controverſias narrat id. ibid. §.8. p.22

Pro Eccleſia prælata Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. prædictarum controverſiarum cauſa in favorem ejuſdem editum, confirmavit Innoc. XI. Con-

Digitized by Google

Conſtit., quæ incip. -- *Aliat in cauſa* -- dat. die 22. Martii 1687., quam refert id §.9 ad 11. ibid.
In Eccleſiæ ejuſdem favorem Decretum aliud a Judicibus querelarum, & controverſiarum Concilii Romani emanatum, affert idem ibidem §. 12. & ſequenti d. p.22. & ſeq
In Eccleſiæ prædictæ gratiam relatam Innocentii XI Conſtitutionem, & Decretum Judicum querelarum, & controverſiarum Concilii Romani unacum duabus Sixti V., & Urbani VIII. Conſtitutionibus, in Abbatis Monaſterii Caſinenſis favore emanatis; confirmavit id. § 15. in fin. p.23
Eccleſiam Abbatialem prædictam fuiſſe, & eſſe quaſi Cathedralem declaravit id. § 16. ibid.
Vid. *S. Germani Civitas*.
Eccleſia Abbatialis prædicta conſecrata fuit a Benedicto XIII., uti refert id. Conſt. 200. in Proœm. p.219
Lectiones proprias dedicationis Eccleſiæ prædictæ ab univerſo Clero Diœceſis Caſinenſis die prima Octobris recitandas eſſe decrevit id. ib. §.1. p.250
ECCLESIA CATHEDRALIS.
Eccleſiam Cathedralem Lucanam in Sedem Archiepiſcopalem erexit Bened. XIII Conſt 147. §.2. p 139
ECCLESIA COLLEGIATA.
Eccleſiam Collegiatam Pontis Curvi Aquinatis Diœceſis in Cathedralem erexit Ben XIII. Conſtitut. 78. §.3. p 8
Eccleſiam prædictam in Cathedralem erectam Eccleſiæ Aquinati univit id ibid. §.4. p 9.
Eccleſiæ ejuſdem Canonicis conceſſionem Rocchetti, & Cappæ magnæ permiſit id § 5. ibid
Eccleſiam Setinam in Cathedralem erectam & Eccleſiæ Terracinenſi unitam fuiſſe ab hoc eodem Pontifice idem refert Conſt. 81. § 1. p.16
Eccleſiæ ejuſdem in Cathedralem erectionis, & unionis Eccleſiæ Terracinenſi, cum nonnullis declarationibus confirmavit id. ibid. §.3 p.16. & ſeq
Eccleſiam prædictam Setinam denuo in Cathedralem erexit, & Eccleſiæ Terracinenſi iterum univit id. ibid. §.4. p. 17
Eccleſiam Privernenſem ad Cathedralitatem reintegravit, & Terracinenſi unacum Setina æque principaliter univit id. Conſt. 91. §.3. p.37
Eccleſiam Collegiatam inſignem Terræ Fabriani in Cathedralem erexit id. Conſt. 215. § 2. p.312
ECCLESIA PAROCHIALIS.
Eccleſiam Parochialem B. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe ſuppreſſit Ben. XIII Conſtitut. 116. § 2. p.77
Eccleſiæ ejuſdem jura, & fructus Eccleſiæ B. Angeli in foro piſcium univit id. ibid
Eccleſiæ prædictæ S. Angeli Vicario congruam portionem aſſignavit, cum quibuſdam hac ſuper re ordinationibus; id. ibid. §.3. ad 5. d p.77 & ſeq
Eccleſiam prædictam Congregationi Divinæ Pietatis conceſſit id. ibid. §.6. p 77
Eccleſias Parochiales nonnullas, extra Urbis mœnia ſitas, congrua portione, quia ſufficienter dotatæ reperiebantur, privavit id. Conſt. 134. § 2 p.104
Eccleſiis quibusdam aliis Parochialibus congruam portionem aſſignavit id. §.3. ibid
De Eccleſia Parochiali B. Mariæ, & SS. XII. Apoſtolorum Terræ Balneariç, Vid. *Prędicatores ad Conſt.* 240.
De Eccleſia Parochiali S Nicolai in Arcione: Vid. *Fratres Ordinis Servorum*.
E R E C T I O.
Erectiones Archiepiſcopatuum: Vid. *Eccleſia Cathedralis*.
Erectio Cathedralium: Vid *Eccleſia Collegiata*.
Erectio Conſervatorii: Vid. *Conſervatorium*.
Erectio Conventuum: Vid. *Prędicatores ad Conſt.* 88. Vid *Conſervatoria*.
Erectio Provinciarum Regularium: Vid. *Fratres Sanctiſſimæ Trinitatis Redemt. Capt.*
EREMITÆ S. AUGUSTINI.
Eremitarum S. Auguſtini Prioribus Generalibus facultatem creandi Magiſtros 50. In Provinciis Italiæ; 40. dumtaxat extra Italiam, conceſſit Ben. XIII. Conſt. 122. §.1. p 90
Ne Eremitæ S. Auguſtini Congregationis S. Joannis de Carbonaria ad alias Provincias, ſeu Congregationes tranſire poſſint, ſtatuit id. Conſt. 124. §.2. p 91
Eremitis prædictis Provinciæ Bethicæ Decretum Capituli Generalis conſtituens certum numerum triginta Magiſtrorum in d. Provincia, confirmavit id. Conſt. 163. §.4. p.180.
Pro Eremitis eiſdem nonnullas Ordinationes edidit id. ibid. §.5. p. 181.
Pro Eremitis præfatis Provinciæ Portugalliæ, ut privilegia Ex-Provincialium, Præſentatorum, Prædicatorum, vel Ex Aſſiſtentium Generalium in dicta Provincia juxta Ordinis inſtituta deinceps concederentur, ſtatuit id. Conſt 178. §.2. p.2 8
Eremitis eisdem Provinciæ Aragoniæ Decretum Prioris totius Ordinis ſuper obſervatione reſolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Præſentaturarum de gratia in d. Provincia, confirmavit idem Conſt. 185. §.4. p 229
Eremitis prædictæ Provinciæ Decretum Capituli Generalis ſuper Conſtitutione numeri triginta ſex Magiſtrorum in d. Provincia, confirmavit id. Conſt. 188 §. 2. p 233
Ut Eremita quiſque Ordinis S. Auguſtini, per duo triennia continua quibuſdam officiis functus, in tertio triennio immediate ſubſequenti ab omni exercitio eorundem officiorum abſolutus, Deo, & Animæ ſuæ vacare teneatur; juxta quaſdam Urbani VIII. Literas, ſtatuit id. Conſt. 204. § 5 p.255
Eremitis eiſdem Provinciæ Caſtellæ Decretum Congregationis Epiſc., & Reg. approbans acta quædam Capitularia d. Provinciæ, confirmavit id. Conſtitut 210 § 6. p.262
Eremitarum S. Auguſtini Ordinem Privilegiis ornatum fuiſſe a compluribus Romanis Pontificibus, refert id Conſt. 211 § 1. d.p. 62
Pontificum prædictorum, qui *Eremitarum S. Auguſtini* Ordinem privilegiis ornarunt, ſeriem recenſet id. ibid. § 2 ad 6. p.262. ad 264.
Ad pacem in Ordine prædicto conſovendam enumerantur Decreta e S. R. E. Cardinalium Congregationibus emanata, deinceps confirmanda, pariter id. ibid § 7. & ſeq. d.p.264. & ſeq.
Eremitis prædictis Literas Apoſtolicas indicatas cum privilegiis, & gratiis, quæ in illis complectebantur, confirmavit id ibid. §.9. p.265
Necnon relata Decreta: ibid.
Pro Eremitis eiſdem Conſtitutionem quandam a ſe editam pro Provincia tantum Luſitaniæ, de non extorquendis a Sede Apoſtolica exemtionibus quibuſdam, ad univerſas Ordinis Provincias extendit id. ibid §.10. p 266
Pro Eremitis præfatis Decretum quoddam Congregationis Epiſcop. & Reg. de Ordine Appellationis ſervando ab eiſdem; necnon Literas Apoſtolicas Clementis VIII. deſuper editas, confirmavit id. §. 11. ibid.
EREMITÆ S AUGUSTINI DISCALCEATI.
Ut Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati quarundam Congregationum in cantu, & habitu uniformitatem ſervent, ſtatuit Ben. XIII. Conſt 105. §.1. p.64
In Eremitarum eorundem Eccleſiis in Regno Tunkini Indulgentias quaſdam conceſſit id. Conſtitut. 123. § 1. p.90
Eremitis prædictis Congregationis Hiſpaniarum, & Indiarum, ut ſandalis ex pelle nigri coloris uti poſſint, induſſit id. Conſt. 190. §.2. p.237
In Eremitarum eorundem Capitulo Provinciali Provinciæ Bethicæ Alternativam quandam inter Fratres d. Provinciæ, & eos della Marca inſtitutam refert id. Conſt. 208 §.2. & ſeq. p.259
Eremitis dictæ Provinciæ relatam Alternativam Officiorum confirmavit id. § 4. ibid.
Necnon ad omnes Ordinis Provincias Conſtitutio-

Digitized by Google

nem quandam Pauli V. in favorem eorundem Fratrum in Indiis Occidentalibus editam, extendit id. §.12. ibid.
Pariter nonnullas Pontificum Conſtitutiones, & Decreta Congregationis Epiſ., & Reg., confirmavit; necnon quædam ſtatuit circa delationem cadaverum ad Eccleſias eorundem Fratrum id §.13. ibid.
Item ſtatuit quo pacto obedientia ſit exhibenda Archiepiſcopo, ſeu Epiſcopo a Conventibus ſuppreſſis, & reſtitutis: Id. ibid. §.14. p.267
Necnon confirmavit Decretum quoddam Capituli Generalis dicti Ordinis, circa præcedentiam, & privilegia Lectorum Philoſophiæ in dictis Fratribus: Id. §.15. ibid.
Confirmavit pariter privilegia, gratias, & Indulgentias Confraternitatibus, & Archiconfraternitatibus ſub d. Ordine erectis conceſſas: necnon ampliavit id. §.16. ibid.
Conceſſit item Fratribus ſæpedicti Ordinis amplam facultatem circa Proceſſiones peragendas: id. ibid. §.17. p.268
Conceſſit eidem tuto poſſe uti privilegio Initiandi ſacris Ordinibus extra tempora: id. §.18. ibid.
Declaravit præterea Conſtitutionem quandam Clem. X. ſuper Vicarios Generales Congregationis Lombardiæ dicti Ordinis, intelligendam eſſe de Vicariis Generalibus quoque Congregationis Excalceatorum: id. §.19. ibid.
Conceſſit denique, & denuo confirmavit Indulgentias omnes alias conceſſas: id. § 20. ibid.
Eremitis præfatis Provinciæ Philippinarum, indultum, ſeu determinationem dictæ Provinciæ; ut Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilienſis ejuſdem Provinciæ ſuffragium ferre poſſit in Capitulis Provincialibus, confirmavit id. Conſt 213. §.1. p 271
Eremitis Diſcalceatis S. Auguſtini Congregationis Hiſpaniæ, & Indiarum, Alternativam electionis Vicarii Generalis dictæ Congregationis ad tres tantum Hiſpaniæ Provincias reduxit id. Conſtit.299. §.3. p.419

EXACTORES.

In Exactores Camerales infideles Montis Pietatis, & S. Spiritus, in pœnas decrevit Benedictus XIII. Conſt.286. §.9. & 11. p.405

F

FABRIANUM.

Fabriani in Piceno Oppidi elogia refert Ben XIII. Conſt.245. §.1. p.332
Fabriani Terram in Civitatem erexit id. §.2. ibid.
Vid. *Eccleſia Collegiata*.

FAMILIARES PONTIFICIS.

Familiaribus quibuſdam ſuis privilegia nonnulla conceſſit Ben.XIII. Conſt.270. §.1. ad 8. p.377. ad 380

FERETRANA CIVITAS.

Feretranæ Civitatis Cathedralem Eccleſiam erectam fuiſſe ab antiquo tempore in Eccleſia S.Leonis ejuſdem Civitatis, refert Bened. XIII. Conſt 273. §.1. p.387
Feretranam Cathedralem juſtis de cauſis a Gregorio XIII. ad Eccleſiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum ejuſdem Diæceſis translatam eſſe, pariter narrat. §.2. ibid.
Feretranæ Civitatis prædictam Eccleſiam S. Leonis ad Cathedralitatem Epiſcopi, Capituli, & Canonicorum juxta primævum ſtatum motu proprio reintegravit. id. ibid. §. 5. pag.388

FESTA SANCTORUM.

Feſto die omnium Sanctorum Indulgentiam plen. perpetuam pro Eccleſiis Prædicatorum in decennium conceſſam, in perpetuum extendit Bened. XIII. Conſt.107. §.2. p.65
Vid. *Indulgentiæ*.

FR. FIDELIS A SIGMARINGA.

De Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Cappuccinorum Beatificatione, ſeu declaratione Martyrii ejuſdem, Decretum Congregationis Rituum publicari mandavit Bened. XIII. Conſtitut.261. p.356
Ven. Servi Dei ejuſdem Beatificationem prædictam indixit id. Conſt.264. §.2. p.360

S. FRANCISCUS SOLANUS.

S. Franciſci Solani, Ordinis Minorum de Obſervantia, ortum, piam educationem, vitæque Religioſæ inſtitutionem exponit Bened. XIII. Conſtit 178. § 1. p.166
Ejuſdem pietatem erga peſtifero morbo tabeſcentes §.2. ibid.
Nec non magnam illius modeſtiam, & caritatem erga proximorum ſalutem §.3. ibid.
Poſt ejuſdem obitum miraculis clarum Beatis adſcriptum fuiſſe a Clemente X. refert id. §.4. ibid.
S. Franciſci ejuſdem ſolemni ritu Canonizationem peractam ab hoc eodem Pontifice, promulgavit id. §.5. ibid.

FRATRES S. AUGUSTINI.

Vid. *Eremitæ S. Auguſtini*.

FRATRES CARMELITÆ.

Vid *Carmelitæ*.

FRATRES ORDINIS S. FRANCISCI.

Vid. *Minores*.

FRATRES ORDINIS BEATÆ MARIÆ DE MERCEDE REDEMTIONIS CAPTIVORUM.

Fratribus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum a pluribus Romanis Pontificibus conceſſa fuiſſe privilegia, refert Bened. XIII. Conſt 80. §.1. p.13
Item ab Alexand. VIII. privilegia omnia aliorum Regularium §.2. ibid.
Et a Clem. XI. idem Ordo alio honore decoratus ibid. §.3. p.14
Fratrum eorumdem Ordinem, ut unum ex Ordinibus Mendicantium declaravit id. §.5. d.p.14.& ſeq.
Fratribus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum facultatem libere petendi ſubſidia charitativa pro Captivorum redemtione, conceſſit Martinus V. in quadam Conſtitutione, quam refert Ben XIII. Conſt.180. §.2. pag.220
Fratribus eiſdem prædictam Martini V Conſtitutionem confirmavit id §.3. ibid
Fratribus prædictis univerſis diſcalceatis, ut Cantum Gregorianum dumtaxat in Choro adhibeant præcepit id. Conſt 274. §.1. p.27.

FRATRES ORDINIS S. JOANNIS DEI

Pro Fratrum Ordinis S. Joannis Dei ſalubriori regimine Ordinationes nonnullas ſtatuit Bened. XIII. Conſt 90. §.1. ad 15. pag 33. ad 35
De libertate votorum in Congregationibus conventualibus §.1. p.33
De Novitiorum probatione exactius perficienda ibid.
De recenter profeſſis in profeſſoriis per annum collocandis § 3. p 34
De muniis minime committendis Religioſis ante triennium a profeſſione emiſſa §.4. ibid.
De Hoſpitalium, & Ægrotorum ſervitio, omnibus Religioſis indiſcriminatim demandando §.5. ibid.
De exponendis bis quolibet menſe duobus Capitulis Conſtitutionum Ordinis §.6. ibid.
De non impedienda mutatione Domorum a Priore Generali præſcripta; & obedientia a Religioſis præſtanda literis obedientialibus §.7. ibid.
De reſidentia Prioris Localis, & Provincialis: ac de literis obedientialibus non concedendis, neque petendis per Secularium favores §.8. ibid.
De Religioſis, qui in hujus almæ Urbis Conventu moram ducere poſſunt §. 9. ibid.

Digitized by Google

De Sæcularium favoribus non requirendis, nec ad mittendis pro officiis in dicto Ordine aſſequendis: §.10. p.35
De præcedentia inter obtinentes dignitates §.11. ibid.
De adminiſtratione redditaum ſingulorum Conventuum, & Hoſpitalium §.12. ibid.
De Conſervatione ſuppellectilium eorundem: deque Fratrum habitu: §.13. ibid.
De rebus in Ordine contingentibus, necnon negotiis in Congregationibus reſolutis minime evulgandis: §.14. ibid.
De Appellationibus, & recurſibus: §.15. ibid
Fratribus prædicti Ordinis Presbyteris in Americæ meridionalis, Septentrionalis, & Martinicæ Inſulis exiſtentibus, facultatem adminiſtrandi Sacramenta non Parochialis, conceſſit id. Conſt. 133. §.2. p.103
Fratribus eiſdem Decretum Definitorii Generalis, aſſignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro reſidentia Provincialis, confirmavit id. Conſt. 164. §.3. pag. 182
Intra Fratres præfatos Provinciæ Portugalliæ exemtiones quaſdam, & privilegia perſonalia irrepſiſſe, ac a Nuncio Apoſtolico Portugalliæ ſemel; ac iterum revocata fuiſſe, narrat id. Conſt. 165. § 1. & ſeq. p.183
Fratribus eiſdem exemtiones, & privilegia perſonalia quæcunque conceſſa abnegavit id § 3. ibid.
Ne Fratres prædicti privilegiis perſonalibus uti valerent; Patriarcham Ulyſbonen. Exequutorem Conſtitutionis præfatæ ſuper abrogatione dictorum privilegiorum deputavit id. Conſt 167 §.4 p 187
Fratribus Ordinis S. Joannis Dei favores extra eundem Ordinem pro conſequutione dignitatum, & officiorum procurare, vel admittere prohibuit id Conſt.292. §.2. p.412

FRATRES PRÆDICATORES.

Vid. *Prædicatores*.

FRATRES ORD. SERVORUM B.M VIRGINIS.

Ut uni ex Fratribus Ordinis Servorum B. M. Virginis deinceps locus Conſultoris Sacræ Rituum Congregationis concederetur, decrevit Bened. XIII Conſt. 140 §.2. p.112
Vid. *Tertiariæ Ordinis ejuſdem*.
Fratribus eiſdem Reformationes quaſdam Conſtitutiones Ordinis pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis, confirmavit relatas id. Conſt. 195. §. 1. ad 8. pag.240. ad 243
Fratrum eorundem Eccleſiam aliquam viſitantibus die 11. Februarii Indulgentiam Plenariam ad ſeptennium conceſſit id Conſt 256. p 347
Fratrum eorundem Conventui S. Marcelli de Urbe Parochialem Eccleſiam S. Nicolai in Arcione unitam fuiſſe a Sixto IV. refert id. Conſt.265. § 2. p.361
Fratribus eiſdem ſub Urbano VIII. ablatam fuiſſe unacum cura animarum narrat id. Ibid.
Fratres eoſdem, & Conventum S Marcelli de Urbe ad priſtinam, & antiquam poſſeſſionem Curæ actualis dictæ Eccleſiæ Parochialis S. Nicolai de Arcione, reintegravit id. ibid § 4. p 362
Fratribus dicti Ordinis facultatem erigendi in d. Parochiali domo formalem Conventum, conceſſit id ibid. §.7. p.362

FRATRES SS. TRINITATIS REDEMTIONIS CAPTIVORUM.

Pro Fratribus Sanctiſſimæ Trinitatis Redemt. Capt. Diſcalceatis Congregationis Hiſpaniarum novam Provinciam erexit Ben XIII. Conſt.106.§.2. p.65
Fratribus eiſdem Decreta quædam Diffinitorii Generalis pro bono regimine Provinciarum dictæ Congregationis, confirmavit id. Conſt.196. §.8. p.246
Fratrum eorundem decem Conventus in novam Provinciam erexit id. Conſt.197. §.2. p.247
Fratrum prædictorum Generali, & Definitorio facultatem erigendi unam quaſi de novo Provinciam Italiæ ex Conventibus, qui in Italia reperiuntur, vel eorum aliquibus, conceſſit id. Conſt. 205. §.4. p.259
Fratrum eorundem Capitulo Generali, & poſt eum Definitorio Generali, Decreta, & ſtatuta condendi facultatem conceſſit id. Conſt.216. §.2. p.273

G

GABELLÆ.

Vid. *Vectigalia*.
PRoviſiones, & conventiones initas inter Religionem Dominicanam, & Miniſtros Cameræ Apoſtolicæ ſuper exemtione a *Gabellis*, *Collectis*, & *Datiis*, motu proprio confirmavit Ben. XIII Conſtit.249. §.6. p.339

S. GERMANI CIVITAS.

Inter S. Germani Eccleſiam Collegiatam, & Abbatialem Monaſterii Caſinenſis controverſias exortas ex cauſa juriſdictionis, refert Bened.XIII. Conſt.83. §.8. p.22
Vid. *Eccleſia Abbatialis*.
In S. Germani incolas ob contumelias Monaſterio Caſinenſi illatas animadverſum fuiſſe ab hoc Pontifice narrat id. ibid. §.14. p.23
S. Germani Clero, & Populo, ne amplius Abbatem Caſinenſem moleſtare auderent, ſub pœnis præcepit id. ibid. §.17. p.24
Vid. *Abbas*.

GYMNASIA SOC. JESU.

Gymnaſiis Societatis Jeſu facultatem eligendi ſibi in Patronum B. Aloyſium Gonzaga, conceſſit Bened.XIII. Conſt.76.§.1. p.6

H

HEBRÆI.

QUoad *Hebræos* denunciatos, quod voluntatem ſuam declaraverint de ſuſcipiendo Baptiſmo, Decretum Congregationis S. Officii confirmavit Bened XIII. Conſt.168 § 2. p.187
Conſtitutionem Innoc. XIII. ſuper prohibitione Mercaturæ rerum novarum *Hebræis* tum in Statu, tum extra Statum Eccleſiaſticum degentibus, confirmavit id. Conſt.269. § 14. p.376

B. HIACYNTHA DE MARISCOTTIS.

Servam Dei Hiacyntham de Mariſcottis, Monialem Tertii Ordinis S. Franciſci, Beatorum Catalogo adſcripſit Ben.XIII. Conſt.139 § 2. p.112

HOSPITALIA.

Pro Hoſpitalium Civitatis Cæſenæ recto regimine nonnulla ſtatuit Benedict. XIII. Conſtitut.142. § 2. & ſeq. p.113. & ſeq.
Nempe:
Pro Hoſpitali SS.Crucifixi §.2. p.113
I. De numero, ordine, & electione Priorum. p.113
II. Qui ex prædictis ad officia eligendi ſint. ibid.
III. De Rationario, ſeu directore redditaum. ibid.
Pro Hoſpitali S. Tobiæ §.3. p.114.
IV. De numero, ordine, & electione Priorum. ibid.
V. Committitur Epiſcopo Cæſenat. exequutio hujus Statuti. ibid.
VI. Abolentur nonnulli ſumtus, qui Seminario Clericorum Sæcularium applicantur. Ibid.
VII. Eidem Seminario adjudicantur quæcunque ſupererint ex annua adminiſtratione. ibid.
VIII. De Congregatione, & ſuffragiis Priorum. ibid.
IX. De Penſione ſolvenda Seminario ſupradicto. ibid.

HOSPITALE S. GALLICANI.

Ad Hoſpitalis S. Gallicani erectionem cauſas recenſet Ben.XIII. Conſt. 150. quod nempe, perluſtratis urbanis Hoſpitalibus, nullum lepra, tinea, & ſcabie laborantibus excipiendis repertum: §.2. & ſeq. p.144
Privatam quandam domum Tranſtyberim, curandis ejuſmodi morbis, apertam paulo ante fuiſſe refert id. §.4. p.145.
Ædificium novum pariter Tranſtyberim pro ejuſmodi mor-

 di mor-

di morbis curandis conſtructum, in *Hoſpitale* ſub invocatione *S. Gallicani* erexit id. §.5. ibid.
In Hoſpitali prædicto ſic erecto cubilia pro ſingulis virorum, & fœminarum morbis hujuſmodi adſignavit id. §.6. ibid.
Hoſpitali præfato hæreditatem Lanciſianam, pro Hoſpitali fœminarum conſtruendo applicavit id. ibid. §.7. p.146
Ne ad Hoſpitale prædictum ulli Infirmi ex cæteris Urbis Hoſpitalibus advehantur, præſcripſit id. §.8. ibid.
Hoſpitalis hujus novi Priorem, Æmilium Lamium Presbyterum prima vice deputavit id. §.9. ibid.
In Hoſpitali eodem mendicantibus per Urbem hyberno tempore tectum, atque ignem paravit id. ibid. §.10. p.147
Hoſpitali præfato dotem pro ejus ſubſtentatione aſſignavit id. §.11. ibid.
Hoſpitali eidem annuum proventum ad tempus tribuit id. §.12. ibid.
In Hoſpitali prædicto à morbo curatis, & mundatis veſtimenta alia deſignavit id. §.13. ibid.
Hoſpitale præfatum a ſolvendis vectigalibus exemit id. ibid §.14. p.148
In Hoſpitali eodem decumbentibus, ejuſque Miniſtris Indulgentias quaſdam conceſſit id. §.15. ibid.
In dicto Hoſpitali morbis ejuſmodi affectis a cibis vetitis diſpenſavit; utque à quibuſvis Eccleſiaſticis pœnis eos abſolvere poſſent, eorum Confeſſariis facultatem dedit id. §.16. ibid.
Hoſpitale prædictum a juriſdictione ſpirituali Vicarii Urbis, ejuſque Viceſgerentis exemit; & Cardinali protectori prorſus ſubjecit id. ibid. §.17. p.149
Ut Hoſpitale idem ſit hæres infirmorum, ab inteſtato, & ſine legitimis hæredibus decedentium, decrevit id. §.18. ibid.
Utque Hoſpitalis ejuſdem Protector ſit Cardinalis a Pontifice cum plenaria juriſdictione deputandus, ſtatuit id. §.19. ibid.
Utque etiam Prior *Hoſpitalis* prædicti, decedente laudato Æmilio a Pontifice electo a Presbyteris Hoſpitalis eligatur; & hæc electio a Protectore confirmetur, pariter decrevit id. §.20. ibid.
Hoſpitalis Prior præfatus ſit perpetuus; nec niſi a Cardinali Protectore ex gravibus cauſis deponi poſſit: §.21. ibid.
Hoſpitalis infirmos curent viri Eccleſiaſtici ſex numero, præter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui bienneli Novitiatu probentur, & Priori ſubſint: ibid. §.22. p.150
Quid prædicti, peracto novitiatu, peragere debeant: §.23. ibid
Hoſpitalis Clerici ad Sacros Ordines ad titulum ejus ſervitii per Urbis Vicarium promoveri poſſint: §.24. ibid.
In Hoſpitali eodem puellæ curandæ fœminis deputatæ, novitiatu probandæ: §.25. ibid.
In Hoſpitali prædicto puellæ ſervientes præfatæ Priori pareant, & ſua munera ſedulo obeant §.26. ibid.
Poſſint etiam curare fœminas extra Hoſpitale: §.27. ibid.
Hoſpitalis ejuſdem Protectorem Petrum Marcellinum Corradinum S.R.E. Cardinalem prima vice deputavit id. ibid. §.28. p.151

I

S JACOBI A MARCHIA;

S. Jacobi a Marchia, Ordinis Minorum de Obſervantia, ortum vitæ, rationem pie actam, obitum, miracula, & venerationem exponit Benedict. XIII. Conſt. 154. §.1. p.157
S. Jacobi ejuſdem Canonizationem ab hoc eodem Pontifice ſolemni ritu peractam promulgavit id. ibid. §.2. p.158

IMMUNITAS.

In quibus delictis, & caſibus delinquentes Laici Eccleſiaſtica *Immunitate* non gaudent, ſtatuit Greg XIV Conſt. incip. *Quam alias*: an: 1591. Nono Kal. Junii; quam confirmat, declarat, & ampliat Benedict. XIII. Conſt. 73. §.3 & ſeq. p.1 & ſeq.
Formam extrahendi Delinquentes ab Eccleſiis præſcribit id. ibid. §.6. p.2
Juxta prædictam Conſtitutionem Greg. XIV., ut ſoli Epiſcopi declarare valeant, ſi delicta *Immunitatem* non mereant, ſtatuit id. ibid. §.7. p.3

INDULGENTIÆ.

Indulgentias quaſdam peculiares Eccleſiis Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ conceſſit; aliaſque Clericis ſecularibus ejuſdem Congregationis tribuit Bened. XIII. Conſt. 95. §.5. p.43
Indulgentiæ confirmatæ Ordini Tertiariorum S. Franciſci:
Vid. *Tertiarii*.
Indulgentias quaſdam, etiam pro Defunctis, Confraternitatibus B.M.V. de Roſario, & SS. Nominis Jeſu, conceſſit id. Conſt. 104 §.1. p.63
Vid *Confraternitates*.
Indulgentiam plen. perp. pro Eccleſiis Ord. Prædicatorum, die feſto omnium Sanctorum, alias in decennium conceſſam, in perpetuum extendit Ben. XIII. præd. Conſt. 107. §.2. p.65
Indulgentias quaſdam in feriis ſextis, præcedentibus feſtum S. Vincentii Ferrerii, conceſſit id. Conſt. 110. §.1. & ſeq. p.68
Indulgentias nonnullas pro Minoribus, aliiſque eis ſubjectis, pium exercitium Viæ Crucis peragentibus confirmavit, ac quibuſcumque aliis conceſſit id. Conſt. 118. §.4. & ſeq p.81 & ſeq.
Indulgentias quaſdam in Eccleſiis Eremitarum S Auguſtini Excalceatorum in Regno Tunkini, conceſſit id. Conſt 123. §.1. p.90
Indulgentiam plenariam, ſemel in anno lucrifaciendam, peregrinantibus ad Capellam B M.V. Lauretanæ, ſitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jeſu Civitatis Mexicanæ in Indiis, conceſſit id. Conſt. 149. §.1. p.143
Vid. *Crucesignati*.
Indulgentiam plen. perpetuam Monialibus quorumvis Monaſteriorum in qualibet Mundi parte exiſtentium, die earum velationis, benedictionis, & conſecrationis, conceſſit id Conſt. 219. §.1. p.275
Indulgentiam plenariam perpetuam pro Monialibus Monaſteriorum S. Urſulæ in die renovationis votorum conceſſit id Conſt. 222. §.2. p.277
Indulgentiam plenariam viſitantibus die 11. Februarii aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ad ſeptennium conceſſit id. Conſtitut. 256. p.347.
Indulgentiarum conceſſarum Crucibus, Roſariis, Numiſmatibus, & Coronis benedictis ab Abbate Monaſterii Montis Serrati Congregationis Valliſoletanæ Ordinis S. Benedicti, ſummarium refert, & confirmat id Conſt. 268. §.1. & 4. p.371 & 337
Indulgentiam ad inſtar viſitantium ſeptem Eccleſias Urbis Monachis, & Monialibus Ordinis Carthuſianorum conceſſit id. Conſt 276 §.1. p.393
Indulgentiam plenariam perpetuam viſitantibus aliquam Eccleſiam Canonicorum Regularium, vel Monialium Ordinis Præmonſtraten. ubicunque locorum quibuſdam anni temporibus, conceſſit id. Conſt. 279. §.1. p 396
Indulgentiæ conceſſæ Congregationi Bonæ Mortis: Vid. *Congregatio della Buona Morte*.

JOBILÆUM.

Jubilæum pro Chriſtifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Inſularum adjacentium, divinam opem implorantibus pro tunc exiſtentibus neceſſitatibus indixit Bened. XIII. Conſt. 212. p.269 & ſeq.
Illos, qui a S.R.E. Communione Eccleſiaſtica ſeparati reperiuntur, non eſſe participes Indulgentiæ *Anni Jubilæi*, aliorumque ſpiritualium gratiarum, decla-

declaravit id. Conſt.263. §.2. p.359

S. JOANNES A CRUCE.

S. Joannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Exalceato rum, ortum, pietatem, & vitæ inſtitutionem, refert Ben.XIII.Conſt.161. §.1. p.175
Fit comes Beatæ Tereſiæ in primæva diſciplina pro movenda inter Carmelitas: §.2. ibid.
Multa pro Deo paſſus die, & hora a ſe prædictis obiit. §.3. ibid.
Ut Sanctus agnoſcitur, & beatis adnumeratur: §.4. ibid
S. Joannis ejuſdem, ſolemni ritu inter Sanctos relati canonizationem promulgavit id §.5. ibid.

SERVUS DEI JOANNES DE PRADO.

Servum Dei Joannem de Prado Ordinis Minorum Excalceatorum de Obſervantia Beatum promulgavit, & cultui fidelium expoſuit Ben XIII. Conſt.224 §.2. p.280

B. JOANNES NEPOMUCENUS.

De B. Joannis Nepomuceni Canoniatione Decretum Congregationis Rituum publicari mandavit Benedict.XIII. Conſt 258. p.350
B. Joannis prædicti virtutes, & res præclare geſtas refert id Conſt.267.§.1. ad 7. p.367 & ſeq
B. Joannis ejuſdem Canonizationem indixit, & promulgavit id. ibid §.8. p.369

JUBILÆUM.

Vid. *Jobilæum*.

JUDÆI.

Vid. *Hebræi*.

JUDICES CONTROVERSIARUM CONCILII ROMANI.

Judicum controverſiarum Concilii Romani Decretum quoddam, cauſa controverſiarum inter Collegiatam Eccleſiam S. Germani, & Abbatialem Montis Caſini, emanatum in favorem Abbatialis, refert §.13. p.21., & confirmat Bened.XIII. Conſt.183 §.15. in fin. ibid.

JUSTITIA.

Pro Juſtitiæ recta adminiſtratione, & litigantium, præſertim pauperum utilitate, nonnulla ſtatuit Bened XIII. Conſt.109. §.3. ad 7. p.67 & ſeq
Nempe; ſtatuitur, ut unus Cardinalis quolibet decennio eligendus Curias judiciarias viſitet; & novos in *Juſtitiæ* adminiſtratione abuſus tollere ſatagat: §.3. p.67
Quæ a prædicto Cardinale Viſitatore peragenda ſint; ejuſque facultates deſcribuntur: §.4. ad 6. ibid
Cardinalis Petra primus omnium ad hoc munus eligitur: §.7. p.6?

L

LATERANENSES.

Vid. *Canonici Regulares*.

LEGATIO ROMANDIOLÆ.

Vid. *Romandiolæ Legatio*.

LIBRI PROHIBITI.

Folia quædam Gallico idiomate, impreſſa, quorum titulus: *Conſultation de Meſſieurs les Avocats du Palement de Paris au ſujet du Fugement rendu a Ambrun contre Meſſieur l'Eveſque de Senez*: damnavit, & prohibuit Ben.XIII. Conſt.227. §.2. & ſeq. p.285
Libros duos Gallico idiomate impreſſos: *Diſſertation ſur la Validitè des Ordinationes des Anglois &c. Deſenſe de la Diſſertation ſur la Validitè des Ordinationes des Anglois &c.* damnavit; & prohibuit id. Conſt.230. §.2. & ſeq. p.288
Libros nonnullos Latino, & Gallico idiomate impreſſos Congregatio Indicis prohibuit edito hac de re Decreto, quod refert §.1. pag.397., & confirmat id. Conſt.281. §.4.
Ordinationes contentas in quibuſdam foliis impreſſis ſub titulo: *Mandement de Monſeigneur l'Eveſque d'Auxerre, qui defend l'Office imprime ſur une feuille volante &c.* revocavit, & annullavit cum prohibitione eorundem foliorum Benedict.XIII. Conſt.284. §.1. & ſeq. p. 00
Ordinationes contentas in quibuſdam foliis Gallico idiomate titulo: *Mandement de Monſeigneur l'Eveſque (de Metz) qui defend de reciter l'Office imprime ſur une feville volante &c.* revocavit, & annullavit, ac eadem folia prohibuit id. Conſt.290. §.1. & ſeq. p.410
Ordinationes contentas in quibuſdam foliis Gallico idiomate impreſſis ſub titulo: *Mandement de Monſieur l'Eveſque de Montepellier, portant condemnation de une faville imprimee contenant un pretendu Officie pour la fete de Gregoire VII. &c.* revocavit, & annullavit; atque eadem folia prohibuit id. Conſt.291. §.1. & ſeq p.412
Librum cui titulus: *Iſtoria delle Guerre di Europa del Marcheſe Franceſco Maria Ottieri* prohibitum per Decretum Congregationis Indicis confirmatum per Ben XIII.Conſt.255.§.1. & ſeq. p.347

LITIGANTES.

Vid. *Juſtitia*.

LOCUMTENENS LEGATIONIS ROMANDIOLÆ.

Vid. *Romandiolæ Legatio*.

LUCANA ECCLESIA.

Lucanę Eccleſię Canonicis uſum Mitræ ad inſtar S.R.E. Cardinalium jampridem conceſſum fuiſſe, refert Ben.XIII. Conſt.115. §.1. p.74
Lucanæ Eccleſiæ prædictis Canonicis præfatum privilegium confirmavit, & ampliavit ad omnia inſignia Abbatum, uſum Mitræ, & baculi habentium, id ibid. §.2. & ſeq. d. p.74 & ſeq.
Lucanæ Civitatis, & Eccleſiæ Laudes recenſet idem Conſt.147. §.1. p.138
Lucanam Eccleſiam Cathedralem in Sedem Archiepiſcopalem erexit id. ibid. §.2. p.139

M

MENSA S SPIRITUS:

Vid. *Depoſitarii, Exactores, & Ratiocinatores*.

MINORES IN GENERE.

Pro Minoribus tum de Obſervantia, tum Reformatorum Diſcalceatorum, Recollectorum, & Tertiariorum, a Bened. XIII. ſtatutum fuit, ut Miniſtri Provinciales, Cuſtodes, & Definitores dumtaxat in Capitulis ipſorum voce conſultiva, & deciſiva fieri poſſent; uti narrat id. Bened.XIII. Conſt.179. §.1. p 219
Pro Minoribus eiſdem Familiæ Ultramontanæ prædictam Conſtitutionem moderatus eſt id.§.3. ibid.
Minorum Ordini univerſo facultatem recitandi Officium ſub ritu duplici, & celebrandi Miſſam B. Seraphini de Aſculo, conceſſit id. Conſtitut 280. §.2. p.396

MINORES CAPUCCINI.

Minoribus Capuccinis omnia jura in conferendo Scapulari, & Cingulo Tertiariis ſibi ſubjectis, confirmavit Ben XIII Conſt.129.§.2. p.99
Minoribus eiſdem Conſtitutionem quandam Clem.XI. hac ſuper re confirmavit relatam id. §.3. ibid.
Minorum eorundem Miniſtro Generali competere facultatem erigendi ubique Tertium Ordinem Sancti Franciſci; ejuſque profeſſoribus ſcapulare cum cingulo conferendi, ſtatuit id. §.6. ibid.
Minorum præfatorum prædicto Miniſtro Generali facultatem Diſcretos Conventuales in Provinciis Hiſpaniarum reſtituendi conceſſit id. Conſtit.206. §.3. p.252
Minorum Capuccinorum cuſtodiam Alſatiæ in novam Provinciam Alſaticam nuncupandam erexit idem Conſt.251. §.3. p.342
Pro Minoribus eiſdem Alternativam in electione Provincialis, & Definitorum Provinciæ Brixien. ex dua-

duabus cuſtodiis Brixien., & Bergomen. facien dam, ſtatuit id. Conſt 260.§.3. p.356

MINORES CONVENTUALES.

Minoribus Conventualibus competere juriſdictionem in ſuos Tertiarios, ſtatuit Ben.XIII. Conſt 130. §.2. ad 4. p.100 & ſeq

Conventualium ordinem eximiis laudibus effert. Id ibid. §.5. p.101

MINORES DE OBSERVANTIA.

Minoribus de Obſervantia Provinciæ S. Severini Martyris, Decretum Miniſtri Generalis Ordinis, approbans bipartitam quandam alternativam officiorum dictæ Provinciæ, confirmavit Bened. XIII. Conſt.74. §.3. p.5

Minoribus eiſdem literas quaſdam patentes Miniſtri Generalis circa alternativam Officiorum Provinciæ Siciliæ ejuſdem Ordinis, confirmavit id. Conſt.79 §.6. p.12

Minores dictæ Provinciæ Siciliæ de idoneis Miniſtro Provinciali, & Definitore providit id.§.7. Ibid.

Minoribus Regularis Obſervantiæ privilegia omnia in Conſtitutione Pii V. pro Ordinibus Mendicantium contenta, conceſſit Ben.XIII. Conſt.99 § 8. p.56

Minores prædictos omnibus aliis oneribus, etiam literarum ſolutione liberavit id. §.9. & ſeq. ibid.

Minores de Obſervantia antiquitus ſemper cæteris omnibus præcedere conſuevere: uti narrat id Conſt 113. §.1. p.71

Ut Minores præfati ſemper, & ubique præcedentia ſuper Reformatos gaudere deberent, ſtatuit Id.ibid §.2. p.72

Vid. *Via Crucis*.

Minoribus de Obſervantia in Locis Terræ Sanctæ morantibus gratias, privilegia, ac Indulgentias alias conceſſas confirmavit id. Conſt.169. §.2. p 188

Minoribus eiſdem Conſtitutiones Apoſtolicas, quibus prædictæ gratiæ, privilegia, & Indulgentiæ conceſſæ fuere, enumeratas §.3. p.188. pariter confirmat id ibid. §.4. p.189

In Minorum de Obſervantia Eccleſia Aracœli Archiconfraternitatem Conceptionis B M.V. erexit id. Conſt.172. §.2. p.193

Minorum eorundem Miniſtris Generalibus facultatem Confraternitates Conceptionis ubique erigendi conceſſit id. ibid. §.5. p.194

Minoribus de Obſervantia Provinciæ Reformatæ Vallis de Mazzara ab Urbano VIII. interdictum fuiſſe, ne in dicta Provincia ullas omnino pecunias pro Miſſis celebrandis reciperent, refert id. Conſtitut.203 §.1. p.253

Minoribus eiſdem ut eleemoſynas peculiarias pro Miſſis celebrandis procurare, & recipere poſſint, permiſit Id. §.3. ibid.

Minorum eorundem gratia, ne Conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hiſpaniis intra quinque, aut ſaltem quatuor Leucas a Conventibus jam erectis eorundem Minorum, prohibuit id. Conſt.262. §.3. p 357

In Minorum Capitulo Generali noviſſime Romæ celebrato nonnullas Conſtitutiones emanaſſe refert id Conſt 277. §.1. p.39

Minoribus eiſdem Conſtitutiones prædictas relatas confirmat id. ibid. §.2. p.391

Minoribus prædictis Conſtitutionem Urbani VIII. ſuper prohibitione deferendi habitus Minorum de Obſervantia, confirmavit id. Conſt.278.§.2. p.395

Minorum eorundem Miniſtro Generali Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis ſubjecit id. Conſtitut.289. §.2. p.409

Minoribus eiſdem Decreta duo Capituli Generalis ſuper moderatione Brevis Clem XI. circa præmium conferendum Lectoribus Linguæ Æbraicæ, & Controverſiarum Familiæ Ciſmontanæ, confirmavit id Conſt. 296. § 3. p.416

MISSIONARII.

Vid. *Minores Diſcalceati*.

MINORES DISCALCEATI.

Minoribus Diſcalceatis Provinciæ S.Gabrielis in Hiſpania, Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. ſuper erectione Collegii Miſſionariorum in uno ex Conventibus dictæ Provinciæ; confirmavit Bened.XIII. Conſt.103. §.3. p.63

Minoribus Diſcalceatis, & Recollectis univerſis, Decretum Congregationis Epiſc., & Regul. ſuper erectione unius Seminarii pro Miſſionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium; confirmat relatum Id. Conſt.174. §.2. & ſeq. p.196.& ſeq.

Minoribus Diſcalceatis Decretum Capituli Generalis Ordinis, quod vocales Indiarum Occidentalium eorundem Diſcalceatorum frui debeant præmio, & præeminentiis Statutis per Conſtitutiones, etſi nonnullæ eis deſint qualitates; confirmavit id.Conſtit 287. § 3. p.408

Minoribus eiſdem Provinciæ S. Didaci Mexican. Decretum Congregationis Epiſc., & Reg. ſuper augmento vocalium dictæ Provinciæ, confirmavit id. Conſt.295. §.3. p.414

Minoribus prædictis ejuſdem Provinciæ Literas quaſdam, ſive Conſtitutiones Apoſtolicas pro ſtatu, & bono regimine dictæ Provinciæ, confirmavit id. Conſt.297. p.416.

MINORES RECOLLECTI.

Minorum Recollectorum de Obſervantia Cuſtodiam S. Nicolai in Lotharingia in Provinciam erexit Ben XIII Conſt.193. §.2. p 239

Minorum eorundem Provinciæ Flandriæ Conventus quoſdam cum Reſidentia, a Provincia S. Andreæ ſeparatos, a ſe ipſo unitos fuiſſe, per quaſdam in forma Brevis Literas, refert id. Conſtitut. 202. § 2. p. 252

Minoribus eiſdem præfatas Apoſtolicas Literas pro dicta ſeparatione Conventuum, & reſpective unione, confirmavit id. § 4. Ibid.

Minorum prædictorum præfatæ Provinciæ Reſidentiam quandam, ac nonnulla Monialium Monaſteria inſuper univit id. ibid §.5. P 253

MINORES REFORMATI.

Minoribus Reformatis Provinciæ Marianæ in Hungaria Literas quaſdam Patentes Magiſtri Generalis Ordinis Minorum ſuper inſtitutione Alternativæ tripartitæ in dicta Provincia, confirmavit Ben.XIII. Conſt.175 §.5. p.198.

Pro Minorum Reformatorum ſalubri Regimine Ordinem præcedentiæ a Generalibus Ordinis Conſtitutionibus præſcriptum, & ab Urbano VIII approbatum; poſtmodum vero ab Alexandro VII moderatum fuiſſe refert id.Conſt 252.§.1. p.342.& ſeq

Minoribus eiſdem, ortis hac de re diſſidiis, pro illis ſedandis, ut ſervarent Conſtitutiones Generales quoad præcedentiam editas, & ab Urbano VIII. approbatas, præcepit Id. ibid. §.5. p 343

MINORES TERTII ORDINIS.

Minoribus Tertii Ordinis de Pœnitentia nuncupat. in Regno Galliarum Decretum quoddam Magiſtri Generalis totius Ordinis ſuper exercitio cantus Gregoriani in eorundem Provinciis, confirmavit Ben XIII Conſt.184. §.2. p.229

Vid. *Tertiarii S. Franciſci*.

MISSIONARII.

Vid. *Minores Diſcalceati*.

MONACHI ORDINIS S. BASILII MAGNI.

Ut Monachorum Ordinis S.Baſilii Magni Abbas Generalis ad ſexennium eligeretur, ſtatuit Paulus V., ut refert Ben XIII. Conſt.127. §.1. p.95

Monachis prædictis ejuſdem Pauli V. Literas ſuper electione Abbatis Generalis præfati, confirmavit id. §.2. ibid.

Monachos eoſdem ſibi procurantes Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus, aliaſque dignitates, inhabiles ad Officia, & dignitates declaravit id. Conſtitut. 250. §.2. p.341

MONA-

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI.

Monachorum Ordinis S. Benedicti in genere præconia proſequitur Bened. XIII. Conſtitut. 83. in Exord. p.19

MONACHI ORIDNIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS CASSINENSIS.

Monachorum Caſſinenſium Capituli Generalis declarationes, & ſanctiones nonnullas refert Bened.XIII. Conſt. 157. §.2. ad 6. p.164. & ſeq

Nempe de viſitationibus §.2. p.164

De Adminiſtrationibus Monaſteriorum §.3. ibid

De electione Viſitatorum. ibid.

De rebus, quæ in obitu Monachorum cedunt Monaſterio: ibid

Quid agendum mortuo Abbate, ſive Adminiſtratore alicujus Monaſterii: §.4. ibid.

De promovendis ad ordines. ibid.

De anniverſario celebrando uno die infra octavam commemorationis omnium defunctorum ibid

Qui Abbates excludendi a Capitulo Generali: §.5. p.165

De Studentibus. ibid.

De regeſtris Congregationis. ibid.

Monachis præfatis relatas declarationes, & ſanctiones confirmavit id. dicta Conſt.157. §.7. d.p.165

Monachorum dictæ Congregationis Monaſteria a depoſiti Capitularis ſolutione exemit id. ibid

Monachis Montis Caſini Officium S. Victoris III. PP ex dicta Congregatione die 16. Septembris celebrari poſſe conceſſit id.Conſt 200. §.1. p.250

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS MONTIS OLIVETI.

Monachis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Oliveti Decreta quædam Capituli Generalis circa Abbates Titulares, confirmavit Ben.XIII. Conſt 283. §.3. p.399

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS MONTIS VIRGINIS.

Monachos prædictos in Monaſterio degentes, licet extra clauſtra deliquerint, exemtos eſſe a jurisdictione Nuncii Neapolitani demonſtrat Ben.XIII. Conſtit.274. § 1. p.390

Monachos præfatos inter, & prædictum Nuncium exortam litem hac ſuper re abolevit id ibid. §.2. p 390

Monachorum eorundem favore, facultatem Nuncio Neapolitano conceſſam procedendi contra cujuſcumque Ordinis Religioſos *motu proprio* declaravit id. ibid.

In Monachorum prædictorum pariter gratiam, Literas Apoſtolicas Urbani IV., quibus dicti Monachi exemti fuere a juriſdictione præfati Nuncii; necnon ſententiam A.C., eorundem favore latam, confirmavit id. ibid. §.3. p.390

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS DE OBSERVANTIA.

Monachis dictæ Congregationis a Clem.VIII. aliàs eorum privilegia per quaſdam Literas in forma Brevis confirmata fuiſſe refert Ben.XIII. Conſtit. 201. §.1. p.255

Monachis eiſdem prædictas Clementis Literas confirmavit id. §.2. ibid.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS VALLISOLETANÆ.

Monachorum Ordinis S.Benedicti Congregationis Valliſoletanæ Abbas Generalis bis antea infra ſui muneris quadriennium viſitationem peragere tenebatur; uti narrat Benedict XIII. Conſtitut. 143. §.1. & ſeq. p.115

Monachis prædictis, ut ipſorum Abbas Generalis, ſemel tantum infra quadriennium ſui officii viſitationem peragere teneretur, indulſit id. Ibid.§.5.p.116

A Monachis Ordinis S. Benedicti Congregationis Valliſoletanæ, Monaſterii de Monte Serato, antea fieri ſolitam eſſe electionem Abbatis ſui Monaſterii, refert Ben.XIII. Conſt,144. §.1. p.116

Poſtea vero a Clemente XI. conceſſum, ut electio Abbatis ejuſdem in Capitulo Generali Congregationis prædictæ, pro primis duabus electionibus ... fieret; narrat id. §.2. ibid.

Tandem ut electio Abbatis prædicti inpoſterum perpetuis futuris temporibus, in Capitulo Generali ejuſdem Congregationis peragéretur, ſtatuit id. ibid. §.5. p.117

Summarium Indulgentiarum conceſſarum Crucibus Roſariis, Numizantibus, Coronis benedictis ab Abbate Monaſterii Montis Serrati Congregationis Valliſoletanæ Ordinis S. Benedicti, refert. & confirmat id. Conſt.168. §.2. & 4 p 278. & 277.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONI SS. VITONI, ET HIDULPHI.

Pro Monachis Congregationis SS. Vitoni, & Hidulphi Ordinis S.Benedicti proviſis de Prioratibus nonnulla ſtatuit Ben.XIII.Conſt 152. §.2. p.154

MONACHI ORDINIS CARTHUSIEN.

Ne quis *Monachus Ordinis Carthuſien.* quodvis officium, ſeu gratiam abſque Superiorum conſenſu a Sede Apoſtolica impetrare poſſit, ſtatuit Benedict.XIII Conſt.86. §.1. p.29

Monachorum Ordinis Carthuſien Priori Generali Carthuſiæ Majoris, indultum egrediendi ex eadem, & Carthuſia; & Monaſteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliæ viſitandi, conceſſit Ben.XIII. Conſt.93 §.2. p.214

Monachorum Ordinis Carthuſienſis Capituli Generalis ordinationem quandam, ne Monachi Miſſarum eleemoſynas in privatos uſus convertant, refert, & confirmat Ben.XIII.Conſt.89 §.1.& 3. p.32.& ſeq.

Monachorum Ordinis Carthuſien.privilegia omnia confirmavit id. Conſt.183 §.2. p.227

Monachis, & Monialibus Ordinis Carthuſianorum Indulgentiam ad inſtar viſitantium ſeptem Eccleſias Urbis conceſſit id Conſt.276 § 1. p.393

MONACHI ORDINIS CISTERCIENSIS.

Monachorum Ordinis Ciſtercienſis, Congregationis S. Bernardi Italiæ, Monaſterium quoddam de Sagittario Anglonen. Diœceſis in Provincia Baſilicata, a Provincia Calabriæ diſmembratum, & Provinciæ Tuſciæ unitum fuit ab Alexandro VII., ut refert Ben.XIII. Conſt. 146. §.1. p.137

Et a Congregatione Epiſc.,& Regul.poſtea decretum ſervandas literas Alexandri: §.2. ibid.

Monachorum eorundem prædictum Monaſterium priſtinæ ſuæ Provinciæ Calabriæ, revocata unione ſupradicta, reſtituit id. ibid § 4. p.138

Monachorum Ciſtercienſium Ordinem pluribus privilegiis tum a Romanis Pontificibus, tum ab aliis Principibus emanatum fuiſſe refert id. Conſt. 257. §.1. p.348

Monachis prædictis privilegia præfata confirmata, & innovata fuere per Conſtitutionem Sixti V., quam refert id. ibid. §.2. ad 5. d.p.348. & ſeq.

Monachis eiſdem Conſtitutionem relatam Sixti V., omniaque privilegia eorundem Ordini conceſſa confirmavit id. ibid. §.6. p.350

MONACHI ORDINIS S. HIERONYMI.

Monachis Ordinis S. Hieronymi Provinciæ Portugalliæ uſum Cucullæ, eo modo, quo Monachi ejuſdem Ordinis Congregationis Lombardiæ, geſtant, indulſit Ben.XIII. Conſt.136. §.2. p.107

Monachis prædictis Decreta quædam Capituli Generalis,de Præſide nempe Capituli,ac educatione Novitiorum,confirmavit id.Conſt.137.§.2.& ſeq. p.108

MONASTERIA.

Monaſterium Tertii Ordinis Carmelitarum, Oppidi Guimaren. Bracharen. Diœceſis, nuper erectum ab Ordinarii juriſdictione exemit. illudque Regimini Superiorum dicti Ordinis ſubjecit Ben.XIII. Conſtit.138.§.4. p.109

Monaſterio prædicto nonnulla Privilegia, exemtiones, gratias indulſit id. ibid. § 5. p.115

Monaſterii ejuſdem Conſtitutiones, ſeu Regulas approbavit id. §.6. ibid.

Vid. *Conſervatoria*.

MONIALES.

Monialibus quorumvis Monaſteriorum in qualibet Mundi parte exiſtentium die earum velationis, benedictionis, & conſecrationis, Indulgentiam plen. perp. conceſſit Ben XIII. Conſt. 219. §. 1. p. 275

MONIALES S. URSULÆ.

Monialibus S. Urſulæ Indulgentiam plen. perp. in die renovationis votorum conceſſit Ben. XIII. Conſt. 222. §. 2. p. 287

MONIALES S. RADEGUNDIS.

Monialibus S. Radegundis Mediolanenſis Muſicos concentus figuratos in uſu habere prohibuit Ben XIII. Conſt. 238. §. 2. p 313

MONS PIETATIS.

Pro Montis Pietatis Civitatis Ceſenæ recto Regimine nonnulla ſtatuit Ben. XIII. Conſt. 142. §. 4. p. 144

Nempe De æſtimatores Pignorum eligendo n. x. ibid.

De Præſidibus d. Montis Pietatis n. x I. ibid.

Conceditur denique Epiſcopo Cæſenat. facultas moderandi Conſtitutiones pro bono Regimine ejuſdem Montis n. x I I. ibid

Quod ad Montem Pietatis Urbis attinet. Vid. *Depoſitarii*, *Exactorar*, & *Ratiocinatorar*.

MONS PURGATORII.

Montis pro animabus Purgatorii erectionem, & progreſſus Matriti refert Benedict. XIII. Conſtit. 180 §. 1. p. 247

Ut nemo Teſtamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemoſynam applicandam *Monti prædicto* relinquat, ſtatuit id. ibid §. 4. p. 248

N

NEOPHYTI.

Vid. *Conſervatorium Cathecumenorum*.

NUNCIUS APOSTOLICUS.

Adverſus Nunciaturam Apoſtolicam in Poloniæ Regno libertatem acta quædam emanata per Ordines Regni illius nulla declaravit Ben. XIII. Conſtis. 242. §. 4. p. 324

Noncio Neapolitano facultatem conceſſam procedendi contra cujuſcumque Ordinis Religioſos favore Monachorum Montis Virginis, *motu proprio* declaravit id. Conſt. 274. §. 2. p. 390

Vid. *Monachi Congregationis Montis Virginis*.

O

OFFICIUM S. GREGORII PP. VII.

Vid. *Libri prohibiti*.

Edicta nonnulla, aliaque geſta per Magiſtratus, ſeu officiales, & Miniſtros Sæculares adverſus Decretum extenſionis *Officii S. Gregorii PP. VII.* ad univerſos Chriſtifideles, qui ad horas Canonicas tenentur, a S. S. editum, nulla declaravit §. 2. eademque abolevit, & revocavit Ben. XIII. Conſtitut 293. §. 3. p. 413

S. OFFICIUM.

S. Officii Miniſtris Indulgentias omnes, & gratias alias conceſſas confirmavit Bened. XIII. Conſtit. 177 §. 8. p. 203

OLIVETANI.

Vid *Monachi Congregationis Montis Oliveti*.

OPPIDUM PONTIS CURVI.

Oppidum Pontis Curvi Provinciæ Romanæ Aquinatis Diœceſis in Civitatem erexit Ben. XIII. Conſt. 78. §. 3. p 5

Vid. *Eccleſia Collegiata*.

P

PAMPILONENSIS CIVITAS.

Pampilonenſis Civitatis Magiſtratus, & electos a voto, quo ſeſe adſtrinxerant ſcenicas operas, & Comædias nullo unquam tempore permiſſuri, diſpenſavit, & abſolvit Ben. XIII. Conſt. 266. §. 7., & ſeq. p. 366

PAPIENSIS EPISCOPUS.

Vid. *Cenſura*.

PASSAVIENSIS EPISCOPUS.

Paſſavienſis Eccleſiæ ortus, privilegia, & diſcordias inter illam, & Salisburgenſem, refert Bened. XIII. Conſt. 226. §. 1. ad 3. p. 282

Inter Paſſavienſem Epiſcopum, & Salisburgenſem Metropolitam, lite prædicta extincta, Epiſcopum Paſſavienſem ab omni jure Metropolitico Archiepiſcopatus Salisburgenſis exemit id. §. 4. & ſeq. p. 282. & ſeq.

PATRIARCHA ULYXBONEN.

Vid. *Ulyxbonen. Patriarcha*.

S. PEREGRINUS LATIOSUS.

S. Peregrini Latioſi ortum, educationem, mores, converſionem, & Sanctitatem exponit Bened. XIII. Conſt. 159 §. 1. p. 169

Magna ejuſdem fides, & ortus gravi morbo probata §. 2. ibid.

Meritis inclytus pie obiit, & miraculis illuſtratur §. 3. ibi.

Miracula per merita B. Peregrini a Deo patrata, & ejus cultus: §. 4. ibid.

S. Peregrini prædicti Canonizationem ritu ſolemni peractam promulgavit id §. 5. ibid.

B. PETRUS FORERIUS.

Servi Dei *Petri Forerii de Mataincurta* Sacerdotis Lotharingi, Reformatoris Congregationis *Salvatoris noſtri* nuncupatæ, Ordinis Cannnic. Reg. S. Auguſtini, laudes recenſet Bened. XIII. Conſt. 294. §. 1. p. 413

Ad Petri Forerii ejuſdem Beatificationem a Congregatione Rituum deveniri poſſe de more decretum fuiſſe narrat id § 2. ibid.

Petri Forerii prædicti Beatificationem indixit id ibid. §. 3. in fin. p. 413

POLONIA.

Per Poloniæ Regni Ordines quædam acta emanata adverſus Nunciaturæ Apoſtolicæ in eo Regno libertatem, & Eccleſiaſticam libertatem, refert Ben. XIII. Conſt. 242. §. 1. p. 23

Poloniæ Regni Ordinum acta prædicta nulla declaravit id. ibid §. 4. p. 324

PONS CURVI.

Vid. *Oppidum*: & *Eccleſia Collegiata*.

PREDICATORES.

A Prædicatoribus Provinciæ Hiſpaniæ Hoſpitium quoddam, vulgo *de la Paſſion*, Matriti erectum fuiſſe, refert Bened. XIII. Conſt. 88. §. 1. p. 30. quam erectionem confirmavit id. §. 4. ibid.

Prædicatoribus eiſdem prædictum hoſpitium Matriten. in Regularem ejuſdem Ordinis Conventum, cum omnibus cæterorum Conventuum privilegiis, erexit id. d. §. 4. p. 31

Pro Prædicatorum Eccleſiis Indulgentiam plen. die feſto omnium Sanctorum ad decennium conceſſam fuiſſe a Clem. XI. refert Ben. XIII. præd. Conſt. 107. §. 1. p. 55.

Prædicatoribus eiſdem in perpetuum prædictam Indulgentiam extendit id. §. 2. ibid.

Pro Prædicatoribus Congregationis S. Marci, & S Jacobi Veneti, Conſtitutionem quandam ab hoc eodem Pontifice alias editam ſuper receptione fratrum Congregationis S. Sabinæ in Provinciam Lombardiæ, ad Provincias Romanam, & Venetam extendit id. Conſt 111. §. 3. p. 69

Prædicatorum Provinciæ Lombardiæ Conventus S Sabinæ denuo reſtituit, ac univit id. Conſt. 126. §. 3. p 29

Pro

Pro Prædicatoribus prædictæ Provinciæ nonnulla ad conſervandam ſeveriorem diſciplinam præſcripſit id. §.4. d.p.93. & ſeq.
I. De vita Communi. p.93
II. De Provincialibus. ibid.
III. De Viſitatoribus, & Commiſſariis. ibid.
IV. De Regioinibus, ſeu Quarteriis Provinciæ Lombardiæ; cum novæ Regionis S. Sabinæ nuncupandæ, erectione. ibid.
V. De Novitiatu. ibid
VI. De affiliationibus. 94
VII. De aſſignatione Conventuum. ibi.
VIII. De ſtudiorum domicilio. ibi.
IX. & X. De Studiis. ibi
XI. De Lectoribus. ibid.
XII. De tranſitu ad novam Regionem. ibid.
XIII. & XIV. De non eligendis in Superiores illis, qui in dicta Regione aliquandiu non vixerint ibid.
Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ; necnon Puerorum Seminario Eccleſiaſtico Civitatis Anconitanæ, bona cujuſdam Confraternitatis SS. Roſarii ſuppreſſæ applicavit id. Conſt. 28. §.2. & ſeq. p.96
Prædicatorum Ordinis laudes recenſet id. Conſt. 177. in Exord. p.201
Prædicatorum Ordini prædicto Conſtitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus Indulgentiæ; gratiæ, ac privilegia eidem Ordini conceſſa fuere, confirmavit id §.1. ibid
Prædicatorum Magiſtro, & Vicario Generali Conſtitutiones ſuper facultate privativa Societates Roſarii erigendi eiſdem conceſſa, confirmavit id. ibid. §.7. p.202
De Proceſſionibus a *Prædicatoribus* peragendis nonnullas Pontificum Conſtitutiones confirmavit id. ibid. §.14. ad 16. p.204. & ſeq. cum nonnullis declarationibus §.17 & ſeq. p.205
Prædicatorum ordini præfato Indultum quoddam, ſuper Altaribus privilegiatis, necnon aliud Indultum circa translationem indulgentiarum in translatione feſtivitatum ejuſdem Ordinis, confirmavit id. §.19. & ſeq. ibid.
Prædicatorum Ordinis Prælatis facultatem abſolvendi, & diſpenſandi ſibi ſubditos Fratres, & Sorores a quibuſcunque caſibus, etiam reſervatis confirmavit cum nonnullis ſtatutis circa Confeſſarios Secularium; id. ibid. §.21. ad 23. p.205. & ſeq.
Prædicatoribus eiſdem Indulta quæcunque conceſſa, quoad verbi Dei Prædicationem, & privilegia Miſſionariorum pariter confirmavit id. ibid §.24 p.206
Prædicatoribus prædictis facultatem adminiſtrandi Sacramenta famulis, aliiſque in Conventibus commorantibus, eoſque ſepeliendi, juxta Conſtitutiones Apoſtolicas, elargitus eſt id §.25. ibid.
Prædicatorum Superioribus facultatem benedicendi Veſtimenta Eccleſiaſtica, aliaque confirmavit id. ibid. §.26. p.207
Prædicatores extra tempora Sacris initiari poſſe declaravit id. §.27. ibid
Prædicatoribus præfatis quoad Monialium Ordinis directionem eis demandatam confirmavit quæ alii Pontifices ſtatuerunt, cum nonnullis ſtatutis, id. §.28. & ſeq. ibid.
In Prædicatorum eorundem gratiam Conſtitutiones Apoſtolicas ſuper Angelici Doctoris doctrinam confirmavit, cum aliis ſtatutis, & privilegiis id. ibid. §.30. & ſeq. p.208.
Prædicatorum Magiſtro Generali, aliiſque Prælatis, ac Provinciis facultates quaſque conceſſas pariter confirmavit id. ibid. §.32. p.209
Vid. *Tertius Ordo Pœnitentium S. Dominici*.
Circa Prædicatorum Ordinis ambitioſos Fratres; necnon circa appellationes, Conſtitutiones omnes emanatas confirmavit id. ibid. §. 39. & ſeq. p.212
Super Prædicatorum eorundem habitum Conſtitutiones ſimiliter confirmavit id. §.41. ibid.
Super Prædicatorum præcedentia cæteris Regularibus Ordinibus Conſtitutiones Apoſtolicas pariter confirmavit id. ibid. §.42. p.213
Prædicatoribus eiſdem exemptiones omnes conceſſas ſimiliter confirmavit, cum nonnullis hac ſuper re declarationibus; id. §.43 & ſeq. ibid.
Prædicatorum Ordini prædicto privilegia de Laicis tumulandis conceſſa confirmavit pariter, & declaravit id. ibid. §.45. p.214
Prædicatores eoſdem a Canonica etiam, quam dicunt, portione exemit id. ibid. §.46. p.215
Prædicatoribus prælatis privilegia pariter Mendicantium ipſorum Ordini conceſſa, innovavit id. §.37. ibid.
Prædicatorum eorundem Ordini privilegia quæcunque ac Indulgentias aliis Ordinibus conceſſas, ampliſſime communicavit id. §.48. ibid.
In Prædicatorum etiam gratiam lites omnes ortas, vel quæ oriri poſſent ſuper approbatis, extenſis, vel de novo conceſſis prædictis, abolevit id. ibid. §.49. p.216
Prædicatorum Ordini Eccleſiam Parochialem B. Mariæ & SS. XII. Apoſtolorum Terræ Balneariæ aſſignatam fuiſſe a Gregorio XIII. refert id. Conſt 240. §.2. p.316
Prædicatores in dicta Eccleſia jurisdictionem quaſi Epiſcopalem, a Sixto V. confirmatam, exercuiſſe narrat id. ibid. §.3. p.317
Prædicatoribus eiſdem jurisdictionem prædictam, quam jam pridem exercebant in dicta Eccleſia confirmavit, & præſcripſit id ibid. §.5. ad 9. p 318. ad 320
A Prædicatorum Magiſtro, ac Procuratore Generali oblata ſunt Sanctiſſimo quædam Dubia ſuper Conſtitutione -- *Pretioſus* - ad favorem eorundem jampridem edita, ut refert id. Conſt. 143. §.1. ad 7. p 325. ad 327
Prædicatoribus eiſdem allata Dubia declaravit id. ibid. §.8. p.327
Inter Prædicatorum Ordinem, & Miniſtros Cameræ Apoſtolicæ proviſiones, & conventiones ſuper exemptione a Gabellis, Collectis, & Datiis initas fuiſſe refert id. Conſt. 249. §.3. ad 5. p.338
Prædicatoribus eiſdem relatas Conventiones Motu proprio confirmavit id. ibid. §.6. p 339
Prædicatorum Ordinem a prohibitione ſuper novorum Conventuum erectione, exemit id. Conſt. 262. §.3. p.357
Prædicatorum Capituli Generalis Decretum ſuper Congregationis Angelorum ſuppreſſione in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ, confirmavit id. §.3. ad 5. p 352. & ſeq.

PRÆFECTUS PALATII APOSTOLICI.

Præfecto Palatii Apoſtolici pro tempore exiſtenti juriſdictionem, & diverſas facultates conceſſit Bened. XIII. Conſt. 241. §.2. & ſeq. p.322
Præfecturæ Palatii Apoſtolici per Chirographum denuo Caſtri Gandulphi unitum fuiſſe refert id. Conſt. 254. §.1. & ſeq. p.345
Præfecto Palatii Apoſtolici tunc exiſtenti relatum Chirographum confirmavit id. ibid. §.1. & ſeq. p.346

PRÆMONSTRATENSES.

Vid. *Canonici Regulares*.

PRESBYTERI SÆCULARES CONGREGATIONIS MISSIONIS.

Presbyterorum Sæcularium Congregationis Miſſionis Superiores habere facultatem concedendi literas dimiſſorias ſubditis ſuis, declaravit Bened. XIII. Conſt 92. §.3. p.39
Vid. *Congregatio Miſſionis*.

PRIVERNI CIVITAS.

Priverni Civitatis prærogativas ejuſque Eccleſiæ majores, recenſet Bened XIII. Conſt. 191. §.1. p 36
Privernenſem Eccleſiam olim Cathedralem extitiſſe ejus Epiſcopis enumeratis, demonſtravit id. §.2. p.37
Poſtea vero Eccleſiæ Terracinenſi unitam fuiſſe. ibid.
Privernenſem Eccleſiam ad Cathedralitatem reſtituit id. §.3. ibid.
Privernenſis Eccleſiæ Capitulum nonnullis privilegiis ornavit id. §.4. ibid.

PRI-

P R I V I L E G I A.

Privilegia Abbati Caſſinenſi confirmata. Vid *Abbas*.
Privilegia Accademiæ Theologicæ Vid. *Accademia*.
Privilegium Carmelitarum Diſcalceatorum ſuper exentione à Decimis: Vid. *Carmelitæ Diſcalceati*.
Privilegia Clericorum Regularium, qui *Theatini* dicuntur. Vid. *Clerici Regulares*.
Privilegia Collegii Juriſconſultorum Ravennæ: Vid. *Collegium prædictum*.
Privilegia Congregationis Clericorum Regularium Minorum Vid. *Congregatio prædicta*.
Privilegia Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ. Vid. *Congregatio prædicta*.
Privilegia Eremitarum S. Auguſtini. Vid. *Eremitæ prædicti*.
Privilegia Familiarum Vid. *Familiares*.
Privilegia Hoſpitalis S. Gallicani. Vid. *Hoſpitale prædictum*.
Privilegia Minorum Terræ Sanctæ. Vid. *Minores de Obſervantia* ad Conſt. 196.
Privilegia Monachorum Ord. Carthuſienſis Vid. *Monachi prædicti*.
Privilegia Monachorum Ciſtercienſium. Vid. *Monachi prædicti*.
Privilegia Prædicatorum Vid. *Prædicatores*.
Privilegia Tertiariorum S. Franciſci. Vid. *Tertiarii prædicti*.
Privilegia aliorum Ordinum Tertiariorum. Vid. *Tertiarii*.

PROCURATORES URBIS.

Vid. *Collegium Procuratoris Urbis*.

R

R A T I O C I N A T O R E S.

Computorum, & rationum Scriptores Montis Pietatis, & Menſæ S. Spiritus, quommodo ſe gerere debeant in mandatis recipiendis, & contrafacientes qua pœna puniendi. Ben XIII Conſt. 286. §. 7. p. 403
In Computorum Scriptores, & Rationarios, in libris ſuis non deſcribentes nomina depoſitorum, pœnas inflixit id. ibid. §. 8. p. 403 Vid. & §. 11.

R A V E N N Æ C I V I T A S.

Ravennatium Civitatis laudes recenſet Bened. XIII. Conſt. 148. §. 1. p 140
Pro Ravennæ Civitate, præſertim ſuper illius Civitatis Collegio Juriſconſultorum, Locumtenente Legationis Romandiolæ, nec non Agente in Urbe Civitatis Ravennatis prædictæ, nonnulla ſtatuit id. ibid §. 2. ad 10. d p. 140. ad 142
Vid. *Collegium Juriſconſultorum Ravennæ*.
Vid. *Romandiolæ Legatio*.
Vid. *Agentes negotiorum in Urbe*.

REGNUM SICILIÆ ULTRA PHARUM.

Cauſas Eccleſiaſticas in Regno Siciliæ ultra Pharum pertractandi, & definiendi rationem decrevit, & ordinem præſcripſit Ben. XIII. Conſt. 232. §. 2. ad 36. p 291. ad 295

R E G U L A R E S.

Regularibus omnibus in clauſtrali Ordine profeſſis tranſitum ad alium Ordinem, in quo clauſtralis & regularis obſervantia non vigeat, prohibuit Bened. XIII. Conſt. 112. §. 2. p 70
Regularibus eiſdem, item tranſitum ad quemcumque Ordinem hoſpitalarium, vel militarem, licet in eo clauſtralis, & regularis obſervantia vigeret prohibuit id. §. 3. ibid
Uni Pontifici, præterea nemini, hujuſmodi tranſitus concedendi facultatem reſervavit id. § 4. ibid

ROMANDIOLÆ LEGATIO.

Romandiolæ Legationis Locumtenentia civilia, & generaliſſimus uni ex Juriſconſultis Ravennatibus a decennium conferendum, reſervavit Ben. XIII. Conſt. 148. §. 3. p. 14
Romandiolæ Legationis Locumtenens prædictus in ingreſſu ſui muneris quid agere debeat præſcripſit id. §. 4. ibid. ejuſdem facultates recenſet idem ibid. p. 141
Romandiolæ Legationis Locumtenentem præfatum variis privilegiis decoravit id. § 5. ibid.
Romandiolæ Legationis Locumtenenti eidem ſtipendium quinquaginta ſcutorum ſingulis menſibus præter ſportulas ordinarias adſignavit id. §. 6. ibid.
Declarantur nonnulla, ſi Locumtenens prædictus, deficiente Ravennate, extraneus eligatur: §. 7. p. 142
Romandiolæ Legationis ejuſdem Locumtenentem Thomam Sebaſtianum Barbuchielium Juriſconſultum Collegii Ravennatis prima vice creavit idem §. 8. ibid.

ROMANUS PONTIFEX.

Romanus Pontifex omnium Regularium Ordinum paternam curam gerere debet: Ben. XIII. Conſtit. 77. pag 5. in Exord. Conſt 79. in Proœm. pag. 10 Conſt. 88. in Exord. pag 29. Conſt. 95. in Proœm. pag 41. Conſt. 99. in Exord pag. 53. Conſt. 106. in Exord. pag. 65. Conſt. 113. in Proœm. pag. 71. Conſt 124. in Exord. pag. 91. Conſt. 157. in Exord. pag. 164. Conſt. 182. in Exord. pag 225. Conſt. 193. in Exord. pag. 238. Conſt. 218 in Exord. pag. 274. Conſt. 228. in Exord. pag 285. Conſt. 251. in Exord. pag. 341. Conſt 260. in Proœm pag. 355. Conſt 262. in Exord. p. 357.
Romanus Pontifex quæ pro Regularium Ordinibus concesſa fuere, approbare ſolet: ſic Ben. XIII. Conſt. 98. in Exord. pag. 49. Conſt 108. in Exord. pag. 66. Conſt 173. in Proœm pag. 193. Conſt. 180. in Exord. p. 220 Conſt. 183. in Exord. pag 227. Conſt. 186. in Exord pag. 230. Conſtitut. 195. in Exord. pag. 240. Conſt. 196. in Proœm. pag. 244. Conſt. 201. in Exord. pag. 251. Conſt. 257. in Exord. p. 347
Romani Pontificis eſt jura Eccleſiæ ſarta tecta vindicare: Ben XIII. Conſt. 114. in Exord. pag. 72 Conſt. 242 in Exord. p. 323
Romano Pontifici onus incumbit promovendi cultus Sanctorum: Ben XIII. Conſt. 139. in Proœm. p. 121. Conſt 154. in Exord. pag. 157. Conſt. 156. in Proœm. pag. 162. Conſt 158. in Exord. pag. 166 Conſt 163. in Proœm. pag. 171. Conſt. 224. in Exord. pag 279. Conſt 264. p. 360
Romanus Pontifex, ut Eccleſiarum Majeſtas ſemper magis eluceſcat, curare debet: Ben. XIII. Conſt 85. in Exord. pag. 26. Conſtitut. 115. in Exord. pag. 74. Conſt. 147. in Exord. p. 138
Romanus Pontifex ad excitanda ſacrarum literarum, & bonarum diſciplinarum ſtudia intendere debet: Bened. XIII. Conſt. 121. in Exord. pag. 86 Conſt. 189. in Proœm p. 234 Conſt 247. in Exord. p. 324
Romanus Pontifex curare debet, ne animarum cura Eccleſiis Parochialibus negligatur: Benend. XIII. Conſtit. 116. in Exord. pag 76 Conſtitut. 134. in Exord. p. 104
Romano Pontifici cura incumbit regularis vitæ propagandæ: Ben. XIII. Conſtit. 90. in Exord pag. 33. Conſt. 126. in Exord. pag. 92. Conſt 138 in Exord. pag. 108. Conſt. 165. in Exord. pag. 182 Conſt. 197. in Proœm. p. 246
Romanus Pontifex omnium Eccleſiarum, præſertim quæ ejus temporali dominio ſubjecta ſunt, curam gerere debet: Ben. XIII. Conſt. 78. in Exord. p. 8. Conſt. 91. in Exord. pag. 36. Conſt 94. in Exord. pag. 40 Conſt. 176. in Exord. p 199
Romanus Pontifex ad promovendam in terris hominum redemtionem Chriſti Redemtoris provocatur exemplo: Ben. XIII. in Proœm. Conſt. 80 p 12. Conſtit. 104. in Exord. pag. 63. Conſtitut. 150. in Proœm. p. 144
Romanus Pontifex litibus inter perſonas Eccleſiaſticas exortis evellendis, pœnituſque extirpandis, Paſtoralis officii partes impendere debet: Ben. XIII. Conſt 81. in Proœm. pag. 16 Conſt 129. in Exord. pag 98. Conſt. 130. in Exord. pag. 100. Conſt 226. in Exord. pag. 281. Conſt. 240. in Exord. pag 316. Conſt.

Conſt.272. in Proœm. p.384

Ad Romanum Pontificem non ſolum pertinet generalem totius rei Chriſtianæ; ſed etiam ſpecialem Populorum S.R.E. ditioni in temporalibus ſubjectorum curam ſuſcipere: Ben. XIII. Conſt 96 in Exord. pag.44. Conſtit. 109. in Proœm. pag.66 Conſt.132. in Exord. pag.102. Conſt. 148. in Exord. pag 140. Conſt.225. p.280

Romanus Pontifex adſtringitur debito Eccleſiarum, Sacrorumque Locorum immunitatem ſartam tectam, inviolatamque ubique cuſtodiendi: Benedict XIII. Conſt.75. in Exord. p.1

Romani Pontificis eſt curare, ut quæ a Deceſſoribus provide conſtituta reperiuntur, ſuum ſortiantur effectum: Ben. XIII. Conſt.119. in Exord. p.82. Conſt.151. in Exord. p 152

Et e contra: Ben.XIII. Conſt.146. in Exod. p.137. Conſt 241. in Exord. p.328

Romanus Pontifex Seminariorum curam gerere debet: Ben.XIII. Conſt. 28. in Exord. pag.96. Conſt 231. in Proœm. p.288

Romano Pontifici maxime convenit, ut, ſi quæ ſint inter Pontificalem auctoritatem, & Regiam Poteſtatem contentiones, amoveantur: Ben.XIII. Conſt.233. in Proœm. p.291

RONCILIONIS TERRA.

Roncilionis Terram in Civitatem motu proprio erexit: Ben.XIII. Conſt.225. §.2. p.281

S

SABAUDIA.

IN Sabaudiæ Ducatu geſta nonnulla per ſecularem poteſtatem adverſus perſonas, & Bona Monaſterii S. Bernardi in Valeſia Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini, nulla declaravit Ben.XIII. Conſt.114. §.2. p.73

SALISBURGENSIS ARCHIEPISCOPUS.

Vid. *Paſſavienſis Epiſcopus*.

SCOLOPII.

Vid. *Congregatio Clericorum Regularium Scholarum Piarum*.

SEMINARIA.

Seminario Eccleſiaſtico Puerorum Civitatis Anconitanæ; necnon Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ, ejuſdem Civitatis, bona cujuſdam Confraternitatis ſuppreſſæ applicavit Ben.XIII. Conſt 28 §.1. & ſeq. p.96 & ſeq.

Seminario Clericorum ſecularium Epiſcopatus Caſenat. ex Hoſpitalibus Civitatis Caſenæ nonnulla applicavit id. Conſt 142 §.3. n.6.7.& 9. p 114

Seminario Civitatis Plebis Capitalis quædam applicavit, & univit id. Conſt.231.§.1. p.289

SENATUS, POPULUSQUE ROMANUS.

Senatus Populique Romani conſuetudinem offerendi quotannis Calices, & Cereos quibuſdam Urbis Eccleſiis refert Bened.XIII. Conſt.94 §.1. p.40

Senatui, Populoque Romano prædicto quibus Eccleſiis Calices, & Cereos præfatos in poſterum offerret, deſignavit id. §.2. p.41

B. SERAPHINUS DE ASCULO.

B. Seraphini de Aſculo Officium recitandi ſub ritu duplici, & Miſſam celebrandi facultatem, univerſo Ordini S. Franciſci, nec non Civitati, & Diœceſi Aſculanæ conceſſit Ben.XIII. Conſt.280.§.2. p.396

SERVI B. M. V.

Ut quidam fundus, ſeu cumulus inſtitueretur pro agenda Beatificatione, ſeu Canonizatione eorum, qui in Ordine *Servorum B.M.V.* cum Sanctitatis fama obierunt, decrevit Ben.XIII. Conſt.176. §.3. p.163

Vid. *Fratres Servorum Ordinis*.

SETINA ECCLESIA.

Vid. *Eccleſia Collegiata*.

SOCIETAS JESU.

Vid. *Collegia, & Gimnaſia Soc. Jeſu*.

A Societate Jeſu nulla deberi alimenta eis, qui poſt vota ſimplicia, ante tamen ſolemnem profeſſionem, a Præpoſito Generali ex eadem Societate dimittuntur, declaravit Ben XIII. Conſt.228. §.2. p.285

Vid. *Congregatio della Buona Morte*.

SPOLIA CAMERÆ APOSTOLICÆ.

A Spoliis Cameræ Apoſtolicæ debitis Præſules regni Neapolis exemit Innoc.XII., uti narrat Ben.XIII. Conſt.151. §.1. p.152

An in ipſa exemptione comprehenderentur Præſules extra Diœceſim deſcendentes, addubitatum fuiſſe, refert id §.2. ibid.

Conſtitutionem prædictam iterum declaravit, & ampliavit id. ibid. §.3. p.153

S. STANISLAUS KOSTKA.

S. Stanislai Koſtkæ ortum, inſtitutionem, & magnarum virtutum præſtantiam refert Ben.XIII. Conſt 162 §.1. p.177

Societatis Jeſu tyrocinium, Dei amore inflammatus, init, & pie obiit ibid §.2. p.178

Stanislai miraculis clari exuviæ incorruptæ, proque eo Sanctorum Canoni adſcribendo Chriſtianorum Principum ſupplicationes § 3. ibi.

Poloniis, & Lituanis patronus datur, deque eo in Sanctorum Confeſſorum Canonem referendo decretum vulgatur §.4. ibid.

S. Stanislai prædicti, ſolemni ritu inter Sanctos connumerati ab hoc eodem Pontifice Canonizationem promulgavit id §.5. ibid.

T

TECRACINENSIS ECCLESIA.

Vid. *Eccleſia Collegiata*.

TERRA SANCTA.

Vid. *Minores de Obſervantia ad Conſt* 169.

TERTIARII CARMELITARUM.

TErtiarios Ordinis Carmelitarum juriſdictioni, & Regimini Magiſtri Generalis ejuſdem Ordinis ſubjecit Ben.XIII. Conſt.235. §.2. p.306

Vid. *Conſervatoria*.

TERTIARII S. FRANCISCI.

Tertiariorum Ordinis S. Franciſci de Pœnitentia nuncupati varias gratias a Romanis Pontificibus conceſſas utile indicat Benedict. XIII. Conſtitut. 98. in Exord p 49

Tertiariis prædictis univerſis gratias præfatas, & privilegia omnia alias conceſſa, confirmavit id.§ 3. ibid.

Tertiariorum ordinem præfatum verum, & proprium Ordinem Regularium declaravit id. §.4. ibid.

Ejuſque Regulam denuo approbavit, & confirmavit id. ibid. p.50

Tertiariorum ordinem eundem juriſdictioni, & Regimini Miniſtri Generalis totius Ordinis Minorum denuo ſubjecit id. §.5 & ſeq. d. p 50

Tertiariis univerſis, ut obſervarent, & recognoſcerent in ipſorum Ordinis caput, prædictum Miniſtrum, præſcripſit id. §.7. ibid.

Super Tertiariorum Ordine præfato, auctoritatem, & juriſdictionem prædicto Miniſtro Generali conceſſit id. ibid. § 8. & ſeq. p.51

Pro Tertiariorum eorundem recto Regimine nonnullas ordinationes edidit id. §.10. ibid.

Tertiariorum dicto Ordini univerſo Indulgentias omnes, & gratias conceſſas antea uni, vel alteri ejuſdem Congregationi, confirmavit, ac denuo conceſſit id. §.11. p.52

Tertiariis ſub Minorum Capuccinorum Regimine viventibus, privilegia omnia aliis Tertiariis conceſſa, communicavit id. Conſt.129 § 7. p.100

Vid. *Minores Capuccini*.

Tertiariis Minorum Conventualium privilegia quæcunque aliis Tertiariis conceſſa, pariter communicavit id. Conſt.130. §.6. p.101

Vid. *Minores Conventuales*.

Inter varias *Tertii Ordinis familias* controverſias nonul-

Digitized by Google

nonnullas exortas eſſe refert id. Conſtitut. 232. §.1. p.290
Pro unanimi concordia ſervanda inter familias eorundem *Tertiariorum* nonnulla ſtatuit, & declaravit id. §.3. ad 5. ibid.
Ad Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis Literas Apoſtolicas Sanctitatis Suæ, alias editæ circa Tertiariorum de Pœnitentia, Ordinis S. Franciſci, ſubiectione Miniſtro Generali Minorum, extendit id Conſt.289.§.2. p.410

TERTIARIÆ ORDINIS SERVORUM B.M.V.

Ad Tertiarias Ordinis Servorum B.M.V. Conſtitutionem editam prò Tertiariis Ordinis S. Franciſci extendit Ben XIII. Conſt.141.§.2. p.112

TERTIARII ORDINIS B. MARIÆ DE MERCEDE REDEMT. CAPTIV.

Ad Tertiarios Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemt. Captivorum privilegia Tertiariorum Ord. S.Franciſci extendit Bened XIII. Conſt. 215.§.3. p.272

TERTIUS ORDO POENITENTIUM S. DOMINICI.

Tertio Ordini *Pœnitentium S Dominici* gratias omnes conceſſas confirmavit Bened.XIII. Conſt.171. §.33. p.209
In Tertio Ordine præfato ſupremam auctoritatem Magiſtro Generali Ordinis Prædicatorum conceſſam per Conſtitutiones Apoſtolicas confirmavit id. §.34. ibid.
Tertiariis prædicti Ordinis, ut agnoſcant in Superiores præfatum Magiſtrum Generalem alioſque præſcripſit id. ibid. §.35. p.210
Ut Tertii Ordinis ejuſdem reformationi advigilaret, præfato Magiſtro Generali injunxit id. ibid. §.36. cum nonnullis Statutis hac ſuper re ib. §. 37. & ſeq. d p.210. & ſeq.

T H E A T I N I.

Vid. *Clerici Regulares*.

S. T H U R I B I U S.

S. Thuribii Archiepiſcopi Limani ortum, vitæ inſtitutionem, & Archiepiſcopatum ſancte initum expoſuit Ben.XIII. Conſt.155. p.155
S. Thuribii ejuſdem obitum, ejuſque beatificationem ab Innoc. XI peractam refert id. §.2 ibid.
S. Thuribii prædicti, Sanctorum faſtis adſcripti Canonizationem promulgavit id §.7. ibid.

TICINENSIS EPISCOPUS.

Ticinenſis Epiſcopi judicium de Corpore S Auguſtini refert §.3 p.23. & confirmavit Ben.XIII. Conſtitut.239. §.6. p.316

V

V E C T I G A L I A.

IN Vectigalium fraudatores a multis Summis Pontificibus Conſtitutiones editas fuiſſe refert Benedictus XIII. Conſt. 237. p.309
In Vectigalium fraudatores Conſtitutiones quaſdam Summorum Pontificum emanatas confirmavit §.2. declaravit §.3. p.310. & extendit §.4. id.ibid.p.311
Ad Vectigalium fraudem evitandam, & ad eorum fraudatores facilius comprehendendos, & puniendos, nonnulla ſtatuit id. §.6. ibid.

V E T R A L L A.

Terram, vulgo -- *Vetralla* -- a Juriſdictione Præſuli Gubernatoris Viterbienſis in quibuſcumque Cauſis exemit Ben.XIII. Conſt.248. §.2. p.336
Quoad cauſas criminales quommodo novus Gubernator in prædicta Terra ſe gerere debet ibid. §.4. p.337

V I A C R U C I S.

Viæ Crucis exercitio vacantibus Indulgentias quaſdam ab Innoc.XII. conceſſa fuiſſe refert Bened.XIII. Conſt.118.§.1. & ſeq. p.80.
Viæ Crucis exercitium prædictum peragentibus Minoribus S. Franciſci, aliiſque eis ſubjectis, præfatas Indulgentias confirmavit id. §.4. p.81
Viæ Crucis exercitio laudato operam dantibus quibuſcumque aliis prædictas Indulgentias conceſſit id. ibid. §.5. p.82

S. VINCENTIUS FERRERIUS.

Vid. *Indulgentia ad Conſt* 110.

VINCENTIUS A PAULO.

Servi Dei Vincentii a Paulo Congregationis Miſſionis, & Puellarum Charitatis fundatoris, laudes recenſet Ben.XIII Conſt.252 §.1. p.397
Ad ejuſdem Servi Dei Beatificationem devenire poſſe, Congregationem Rituum de more decreviſſe, refert id §.2. ibid.
Vincentii prædicti Servi Dei Beatificationem indixit id. §.3. in fin p.398

V I T E R B I U M.

Viterbii Gubernatori, ut ſe abſtineret ab adminiſtranda Juriſdictione in Terra -- vulgo *Vetralla* -- inhibuit Ben.XIII. Conſt.248. §.3. p.337

ULTRAJECTINUS ARCHIEPISCOPUS.

In Ultrajectinum Archiepiſcopum electionem Cornelii Berckman nullam declaravit Ben.XIII. Conſt 84. §.2. & ſeq. p.25

ULYXBONEN. PATRIARCHA.

Ulyxbonen. Patriarcham in Executorem Conſtitutionis ſuæ, ſuper abrogatione privilegiorum Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ, deputavit Ben XIII. Conſt 167. §.4. p.167

UNIO CONGREGATIONUM.

Vid. *Congr. Doctrinæ Chriſtianæ*.

UNIO ECCLESIARUM.

Vid. *Eccleſia Setina*, & *Terracinenſis*.

UNIVERSITATES STUDII GENERALIS.

Univerſitatem Studii Generalis in Civitate Camerinenſi erexit Ben XIII Conſt.174.§.3. p.235

VOTANTES SIGNATURÆ JUSTITIÆ.

Votantibus Signaturæ Juſtitiæ, ut geſtare poſſent ſemper, & ubique Galeri redimiculum *Cordone* vulgo nuncupatum coloris violacei, indulſit Ben. XIII. Conſt.191.§. p.237

VOTORUM DISPENSATIO.

Magiſtratus, & Electos Civitatis Pampilonenſis *à voto* quo ſeſe adſtrinxerant ſcenicas operas, & Comœdias nullo unquam tempore permittere, *diſpenſavit*, & abſolvit Bened. XIII. Conſt. 266. §.7. & ſeq. p.306

INDEX
VERBORUM,
Quæ in hoc Indice Alphabetico continentur:

A

ABbas. pag. 421
Abbatia S. Clementis in Piſtoria.
Accademia Theologica in Archigymnaſio Sapientiæ.
Agentes negotiorum in Urbe.
S. Agnes ex Monte Politiano.
S. Aloyſius Gonzaga.
Annona.
Archiconfraternitas Annunciationis.
Archiconfraternitas Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis. ead.
Archigymnaſium Sapientiæ. 422
Archivium.
Aſculum.
Auditores Cameræ.
Auditoratus Cauſarum Confidentialium.
S. Auguſtinus.
Auguſtiniani.
Auximum.

B

BAſilinni. 422
Baſilica S. Petri.
Beatificatio Servorum Dei.
Beneventum.
Bethlemitæ. ead.

C

CÆleſtini. 423
Ceſenatenſis Civitas, & Epiſcopus.
Cæremoniale Epiſcoporum.
Canonici S. Euſtachii.
Canonici Regulares.
Canonizatio Sanctorum.
Capitolina Curia.
Capitulum S. Petri.
Cardinales.
Cardinalis Fiey.
Carmelitæ. ead.
Carmelitæ Diſcalceati. 424
Carthuſiani.
Caſinenſes.
Caſtrum Gandulphi.
Cathecumeni.
Cauſæ Confidentiales.
Cenſuræ Eccleſiaſticæ.
Cingulum.
Ciſtercienſes.
Civitas Plebis.
Clerici Regulares. ead.
Clerici Regulares Minores. 425
Coadjatoriæ.
Collegium Caraſoli Nationis Bergomen.
Collegium Juriſconſultorum Ravennæ.
Collegium Nobilium, vulgo Nazareno.
Collegium Notariorum Curiæ Capitolinæ.
Collegium Procuratoris Urbis.
Collegia Societatis Jeſu.
Concilium Romanum.
Confraternitas.
Congregatio Bonæ Mortis.
Congregatio Bethlemitarum.
Congregatio Clericorum Regularium Minorum.
Congregatio Clericorum Regularium Scholarum Piarum. ead.
Congregatio Divinæ Pietatis. 426
Congregatio Doctrinæ Chriſtianæ.
Congregatio Miſſionis.
Congregatio Piorum Operariorum.
Congregationes S. R. E. Cardinalium.
Congregatio Indicis.
Congregatio Rituum.
Congregatio ſuper ubertate.
Conſervatores Urbis.
Conſervatoria.
Conſervatorium Cathecumenorum.
Conſtitutiones Apoſtolicæ confirmatæ, ſeu extenſæ. ead.
Conſultores. 427
Cornelius Berckman.
Crucefigenti.

D

DEcreta Congregationum S. R. E. Cardinalium. 427
Decreta Congregationis Diſciplinæ Regularis.
Decreta Congregationis Epiſc. & Regular.
Decreta Congregationis Immunitatis.
Decreta Congregationis Indicis.
Decreta Congregationis S. Officii.
Decreta Congregationis Rituum.
Decreta Ordinum Regularium. ead.
Decreta Ordinum Regularium. 428
Depoſitarii.
Diſciplina Eccleſiaſtica.
Doctrina Chriſtiana.

E

ECcleſia Abbatialis. 428
Eccleſia Cathedralis. 429
Eccleſia Collegiata.
Eccleſia Parochialis.
Electio.
Eremitæ S. Auguſtini.
Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati. ead.
Exactores. 430

F

FAbrianum. 430
Familiares Pontificis.
Feretrana Civitas.
Feſta Sanctorum.
Fr. Fidelis a Sigmaringa.
S. Franciſcus Solanus.
Fratres S. Auguſtini.
Fratres Carmelitæ.
Fratres Ordinis S. Franciſci.
Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum.
Fratres Ordinis S. Joannis Dei. ead.
Fratres Prædicatores. 431
Fratres Ord. Servorum B. M. Virginis.
Fratres SS. Trinitatis Redemtionis Captivorum.

G

GAbellæ. 431
S. Germaus Civitas.
Gymnaſia Soc. Jeſu.

H

HEbræi. 431
B. Hiacyntha de Mareſcottis.
Hoſpitalia.
Hoſpitale S. Gallicani. ead.

I

S. Jacobi a Marchia. 432
Immanitas.
Indulgentiæ.
Jabilæum. ead.
S. Joannis a Cruce. 433
Servus Dei Joannes de Prado.
B. Joannis Nepomucenus.
Jubilæum.
Judæi.
Judices Controverſiarum Concilii Romani.
Juſtitia.

L

LAteranenſes.
Legatio Romandiolæ.
Libri prohibiti.
Litigantes.
Locumtenens Legationis Romandiolæ.
Lacuna Eccleſia.

M

MEnſa S. Spiritus. 433
Minores in genere.
Minores Capaccini. ead.
Minores Conventuales. 434
Minores de Obſervantia.
Miſſionarii.
Minores Diſcalceati.
Minores Recollecti.
Minores Reformati.
Minores Tertii Ordinis.
Miſſionarii.
Monachi Ordinis S. Baſilii Magni. ead.
Monachi Ordinis S. Benedicti 435
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſſinenſis.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Virginis.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis de Obſervantia.
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Vallisſoletanæ
Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis SS. Vitoni, & Hidulphi.
Monachi Ordinis Carthuſiæ.
Monachi Ordinis S. Hieronymi.
Monaſteria. ead.
Moniales. 4,6
Moniales S. Urſulæ.
Moniales S. Radegundis.
Mons Pietatis.
Mons Purgatorii.

N

NEophiti. 436
Nuncius Apoſtolicus.

O

OFficium S. Gregorii PP. VII. 436
S. Officium.
Olivetani.
Oppidum Pontis Curvi.

P

PAmpiloaenſis Civitas. 436
Papienſis Epiſcopus.
Paſſavienſis Epiſcopus.
Patriarcha Ulyxbonen.
S. Peregrinus Latioſius.
B. Petrus Forerius.
Polonia.
Pons Curvi.
Prædicatores. ead.
Præfectus Palatii Apoſtolici. 437
Præmonſtratenſes.
Presbyteri Sæculares Congregationis Miſſionis.
Priverni Civitas.
Privilegia. 438
Procuratores Urbis.

R

RAtiocinatores. 438
Ravennæ Civitas.
Regnum Siciliæ ultra Pharum.
Regulares.
Romandiolæ Legatio.
Romanus Pontifex. ead.
Roncilionis Terra. 439

S

SAbaudia. 439
Salisburgenſis Archiepiſcopus.
Scolopii.
Seminaria.
Senatus, Populuſque Romanus.
B. Seraphinus de Aſculo.
Servi B. M. V.
Setina Eccleſia.
Societas Jeſu.
Spolia Cameræ Apoſtolicæ.
S. Stanislaus Koſtka.

T

TErracinenſis Eccleſia. 439
Terra Sancta.
Tertiarii Carmelitarum.
Tertiarii S. Franciſci. ead.
Tertiariæ Ordinis Servorum B. M. V. 440
Tertiarii Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemt. Captiv.
Tertius Ordo Pœnitentium S. Dominici.
Theatini.
S. Thuribius.
Ticinenſis Epiſcopus.

V

VEctigalia. 440
Vetralla.
Via Crucis.
S. Vincentius Ferrerius.
Vincentius a Paulo.
Viterbium.
Ultrajectinus Archiepiſcopus.
Ulyxbonen. Patriarcha.
Unio Congregationum.
Unio Eccleſiarum.
Univerſitates Studii Generalis.
Votantes Signaturæ Juſtitiæ.
Votorum diſpenſatio. ead.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google